UNIVERSITY OF TORONTO
3 1761 00583801 6

SYLLABUS
GRAECARUM MEMBRANARUM

QUAE

PARTIM NEAPOLI IN MAIORI TABULARIO ET PRIMARIA BIBLIOTHECA
PARTIM IN CASINENSI COENOBIO AC CAVENSI ET IN EPISCOPALI TABULARIO NERITINO
IAMDIU DELITESCENTES ET A DOCTIS FRUSTRA EXPETITAE

NUNC TANDEM ADNITENTE IMPENSIUS

FRANCISCO TRINCHERA

NEAPOLITANIS ARCHIVIS PRAEFECTO

IN LUCEM PRODEUNT

IIS QUOQUE NON PRAETERMISSIS QUARUM VETUS LATINA TANTUM VERSIO SUPEREST
CUM QUORUMDAM CHARACTERUM ET SIGILLORUM ECTYPIS
RERUMQUE ET VERBORUM INDICE LOCUPLETISSIMO

NEAPOLI
TYPIS JOSEPHI CATANEO

MDCCCLXV

LIBRARY
APR 28 1970
UNIVERSITY OF TORONTO

DG
403
S88
18652

ΠΡΟΛΕΓΟΜΕΝΑ

I. De Graeca origine, qua tot oppidis et urbibus in extrema hac Italiae regione positis licet gloriari.—II. De Graecismo ibidem vigente sub Romanorum, ac deinde Gothorum dominatione. — III. Quid de Graecismo Neapolitano senserint Mazochius et Martorellius. — IV. Utrum in iis oris, quae olim Magna Graecia nuncupatae sunt, Graecismus sequioris aevi fuerit Graecorum Byzantinorum, an indigenarum.—V. De Graecismo sub Byzantina dominatione.—VI. De Graecismo sub Regibus Nortmannicis, Svevis et Andegavensibus.—VII. Aegre ferendum est, quod postquam Graecarum litterarum studia revixerunt, ratio nulla sit habita Graecismi nostratis ad deteriora tempora spectantis. — VIII. Quid actum hoc saeculo ab Archivi Neapolitani Praefectura, ut Graecarum Membranarum Syllabus inchoaretur ac perficeretur. — IX. De ratione, qua Syllabus hic contextus est.—X. Cur attexenda fuit Appendix.—XI. De Notis Chronologicis. — XII. De Characterum et Sigillorum ectypis. — XIII. Quid utile ex hoc Syllabo possit hauriri.

I.

Divinus ille Plato, quia non Barbarus, sed Graecus fuisset procreatus, sibimetipsi magnopere gratulabatur, et beneficium hoc numerabat inter reliqua pulcherrima, quae Diis immortalibus accepta referebat. Hanc sapientissimi philosophi sententiam prae oculis habens Antonius Galateus unus multorum ingenio doctrinaque excellentium, qui Aulam nostrorum ex Aragonensi prosapia Regum mire honestarunt, laetatus ipse quoque fuit (1), quod non a Morinis aut Lingonibus, non ab Allobrogibus aut Sicambris, verum a Graecis repeteret stirpis suae primordia, Graecorumque proavorum seriem quam longissimam recenseret. Non absimili ratione nostro vel aevo gloriari fas est compluribus quidem oppidis et urbibus in extrema hac Italiae regione positis, quas genus a Graecis ducere nulli omnino dubitationi est obnoxium. Cuinam enim ex hac origine parum aut dignitatis et decoris, aut incitamenti et alacritatis ad praeclara et ardua quaeque capessenda in posteros redundare videri potest? Ullane seu vetustiorum gentium, seu recentiorum tanta praestitit humanitate simul et bellica virtute, ut Graiae sit anteferenda? Haec

(1) *De Situ Iapygiae* in Delectu Scriptorum Rerum Neapolitanarum pag. 616.

singulari mentis sagacitate, haec exquisito pulchri sensu, haec mirifica ubertate venustateque orationis, haec liberalissimis institutis, et temperatione rerum felicissima caeteris omnibus anteivit; huic ingens vis obfirmavit pectus, tanquam inexpugnabile munimentum adversus hostiles excensus, et impressiones, quibus propter naturam regionis ipsa patebat. Nec vero tot praeconia laudum magis tribuenda sunt Graeciae transmarinae, quam nostrae, cui Magnae nomen ex suarum Rerumpublicarum potentia, et Pythagoricae sapientiae splendore fuit arcessitum. Heic leges a Zaleuco et Charonda latae, quae omnium saeculorum praedicatione dignae haberentur; heic artes sive ad iuvandam, sive ad ornandam hominum societatem concitatissimo studio et progressu excultae; hinc primum litterae politiores Romam commearunt, ineunte sexto ab urbe condita saeculo, suamque elegantiam et concinnitatem cum rustico et imperioso Latii sermone communicarunt. Nihil porro nos, ad alia properantes, et veriti ne actum agere videamur, cum tot nobilissimi scriptores (1) argumentum hoc probatissimis lucubrationibus exhauserint, nihil memoramus de fortitudine, qua nostrates iidem Graeci adversus immanem Syracusarum Tyrannum depugnarunt, et insignia reliquerunt posteris documenta virtutis nullum periculorum aut mortis genus pro patria reformidantis.

II.

Quod magis ad rem nostram pertinet, in eo positum est, quod post adventum non modo Coloniarum Roma deductarum, sed etiam Septentrionalium Gentium per sequiora tempora non omnis Graecismus apud nos diem supremum obivit. Sub Augusteae quidem aetatis exitum Strabo aegre ferebat, et conquerebatur (2) graecanicas nostras civitates universas praeter Neapolim, Rhegium et Tarentum ad mores institutaque Romanorum descivisse. Hinc nonnulli arguerunt ea tempestate sermonem quoque Romanum huc fuisse invectum. At qui hoc sibi tam facile persuaserunt, videntur non satis advertisse, qua potissimum ratione interdum fiat, ut populorum sermones extinguantur. Id enim accidit, prout sensere viri doctissimi, qui ortum, vices et penitiorem reconditamque vim linguarum pervestigarunt (3), si aut populi victoris lingua populo devicto subditoque per edictum imponatur, aut utriusque populi linguae inter se consuetudine diuturna collidantur, et tertius inde sermo enascatur. At enimvero nostris Graecis nec Romani suam imposuerunt linguam, nec illud obtigit collisionis genus, quo sermo novus oboriretur. Graeciae captae sermoni nullo non tempore Romani victores tantum honoris habuerunt, ut

(1) Tiraboschius, *Storia della Letteratura Italiana, tom. I, parte II.* — Winkelmannius, *Histoire des Arts* — Micalius, *Storia d' Italia avanti il dominio de' Romani, parte I. c. XX.*

(2) *Geograph. lib. VI. sub initium.*

(3) De Brosses, *Formation mécanique des langues, chap. 9, n. 162* — Cesarottius, *Ragionamento preliminare al Corso di Letteratura Greca.*

sedulo alacriterque eum colerent, et quam libentissime usurparent; caeterarum vero provinciarum, quibus potiti fuerunt, linguas abolendas iudicarunt, illato sermone latiari, cuius maiestati et elegantiae nihil quod comparari posset inerat gentium debellatarum sermonibus.

Post ipsam quoque Romani Principatus in urbem Byzantium migrationem Hellenismus haudquaquam iussus inde fuit exsulare. Verumtamen diffitendum non est, quin Graecanica lingua plurimum depravationis ea tempestate pertulerit. Nam cum in Principum palatiis Romanus, ut inquit Cangius (1), apud Romanos vero Graecus semper vigeret sermo, necesse fuit, ut Romani Graecum, Graeci Romanum addiscerent, quo in commerciis et familiaribus alloquiis sese vicissim intelligerent. Sed dum Romani Graecae, et Graeci Romanae linguae cognitionem inchoatae dumtaxat consequebantur, suam dedidicere Romani linguam, suamque Graeci corrupere vocibus perperam a Latinis, quibuscum quotidie versabantur, petitis, et inconcinne invenusteque conflictis.

Ut apud Byzantinos, ita et apud nostros Graecos contigisse dicendum est. Abolefacta quidem non fuit Coloniarum Romanarum adventu lingua, cui Roma victrix fasces submiserat; sed vetustioris formae pulchritudinem ac nitorem amisit, quippe quae locutionibus advenarum quotidie foedabatur. Huic vero corruptioni non aeque pagi, atque urbes, obnoxii fuerunt. Namque in urbibus, ubi coloniae consederant, civesque Romani non pauci diversari et rusticari consueverunt, Graeco sermoni amplius depravationis importatum est, quam in pagis, qui commoratione et commercio exterorum minus celebrabantur.

Cum porro barbarae nationes, e regionibus hyperboreis profectae, Italiam petiverunt, et haec olim praepotens et inclyta totius prope orbis terrarum dominatrix in Gothorum potestatem venit, nostrae quidem Graecae urbes linguam institutaque sua perinde, ac reliqua Italia, retinuerunt. Gothorum enim Reges, ac praesertim Theodericus consilia et hortationes Cassiodori romanarum rerum propugnatoris acerrimi non aspernati sunt, et gentis suae barbariem, non Italorum urbanitatem profligandam esse statuerunt.

III.

Compertum quidem nobis est non defuisse antiquitatum nostrarum vestigatores, quibus ambiguum visum est quod heic nos adfirmavimus, Hellenismum scilicet nostrum vitam protraxisse per omne aevum, quod hactenus persecuti sumus. Nam Mazochius (2), et Ignarra (3) huic suo insigni magistro summa veneratione et amore devinctus pro certo

(1) *Praefat. ad Gloss. Med. et Inf. Graec. § IV.*
(2) *De Neapolitana Cathedrali semper unica, p. II. c. II.*
(3) *De Phratriis primis Graecorum politicis societatibus, pag. 151.*

habuerunt Neapolim sub primi Christiani saeculi finem ob comparata sibi Coloniae Romanae iura non solum ad omnimodam Quiritium civilitatem, sed etiam ad principis urbis eloquium sese conformasse, etsi Graiae linguae studium, immo et institutorum Graiorum vestigia aliquandiu adhuc tertio saeculo nonnulla servaverit; sexto autem saeculo, cum Neapolis a Ducibus sub Constantinopolitanae Aulae tutela regi coepisset, coepisse simul nonnihil de graecis Byzantinorum moribus adspergi Latinorum moribus, quibus iamdiu assueverat, praesertim cum etiam ab illo tempore Graeci frequentes huc ventitarent. At opinionem, a qua laudati duoviri steterunt, Martorellius (1) binis iisque longiusculis dissertationibus elevavit, contenditque posteriori aevo a Tiberio Augusto per octingentorum fere annorum cursum rem Neapolitanam Graece se gessisse ac perdurasse, allatis inscriptionibus tum privatis, tum publica auctoritate positis, quarum sermo Graecus eius sententiae robur et fidem conciliabat. Huic plane scriptori Pelliccia (2) aliique non inferioris subsellii viri adstipulati sunt. Quisque vero non magis tot hominum doctissimorum auctoritate, quam rationum momentis sibi persuadebit vero similius esse quod Martorellius autumavit, modo consulat quae Michael Baffius Artis Diplomaticae Antecessor de hoc argumento enucleavit in opere (3), quo Neapolitanum Archivum illustrandum suscepit. Ibi enim ab auctore, qui sese ab adolescentia contulit ad perscrutanda vetera monumenta, et in laborioso hoc vitae genere consenuit, animadversa de Neapolitano Graecismo permulta scitissime fuerunt, et prae reliquis illud, scilicet graecas subscriptiones, quae in latinis nostris saeculi X et XI membranis occurrunt, palam omnibus facere Graecos homines, a quibus exaratae fuerunt, non Byzantinos Neapoli degentes, sed cives Neapolitanos fuisse, nec illud obstare, quod Marinius (4), et Savignyus (5) edixerunt de graecis subscriptionibus quorundam Ravennatium monumentorum, eas nempe Graecis non Ravennatibus, sed Ravennam aliunde profectis esse tribuendas; nam quod Ravennae latinae originis urbi convenit, non item convenit Neapoli, quae suis a primordiis Graeca fuit, et ab institutis Graecorum serius, quam reliquae urbes Italicae, ad latina commigravit.

IV.

Utcumque autem libeat aliis quaestionem de Neapolitani Hellenismi vicibus diiudicare, eiusdem generis quaestio quoad Hellenismum Magnae Graeciae certe quidem habet quo facilius et stabilius definiatur. Nos haud latet Assemannium (6) de Calabriae Grae-

(1) *Thec. Calam., lib. II. cap. V. parte IV et V.*
(2) *Istituzioni Diplomatiche, pag. 41.*
(3) *Ordinamento del Grande Archivio Napoletano, pag. 57 a 67.*
(4) *Papiri diplomatici pag. 253, n. 47.*
(5) *Storia del Dritto Romano nel Medio Evo, t. 1, § VI. Del dominio dei Greci in Italia, pag. 226.*
(6) *De Rebus Neapolitanis, t. IV. pag. 91.*

citate idem illud statuisse, quod Ioannes de Ioanne (1) quoad Siculam Graecitatem statuerat, nimirum utramque sub Romanorum dominatione a latino sermone attritam fuisse. Si de attritu solummodo locutus uterque fuit, cui non patet eos non edixisse Graecorum linguam linguae Romanorum omnino cessisse? Mazochius ipse (2), cum aeneas tabulas Heracleenses commentario prope aureo explanaret, quodam usus diverticulo ad persequendam controversiam, de qua nos heic mentionem iniecimus, ait sese vereri, ut posset de Magna Graecia confirmare, quod de Graecitate Neapolitana ex vero defensitasse putabat. Observavit enim vir omnigena eruditione spectatissimus in Magnae Graeciae remotae ac sepositae latebris facile se Graecismum tueri potuisse, quominus infusa peregrinitate excluderetur. Ad haec ubi novit (3) sententiam Galatei ab aevo vetustiore repetentis originem Graecorum aevo suo in Neapolitano Regno superstitum, exceptis tamen coloniis, quae sub eiusdem Galatei tempora ex Albania in nostras oras sese contulerunt (4), graecoque ritu, at Albanensi idiomate utebantur, parum abfuit quin huic non aspernando scriptori adsentiretur. Id enim vetuit dubitatio, quae sibi iniiciebatur, an non sequioribus saeculis Graecorum, qui trans mare degebant, migrationes in neapolitanas oras accidissent. Huiusmodi vero dubitatio manabat ex eo, quod animadvertebat Calabrensis Graecismi naturam et ingenium magnam partem ad Byzantinum vernaculum idioma deflectere, et quamdam praeseferre analogiam in nominibus et verbis inclinandis. At quoniam complures e nostris provinciis et omnium maxime Apulia, Iapygia et Calabria, quina circiter saecula Byzantino Imperio paruerunt, mirumne videbitur quod ibi graecanicae voces ad naturam, ingenium et inclinationem vocum Byzantinarum magnam partem accesserint? Mirum foret, si non ita evenisset tum ex alternis quotidianis inter Graecos indigenas, advenasque colloquiis, tum ex usu et familiaritate librorum, qui Byzantino idiomate conscripti nostras in oras commeabant, sive Liturgici, sive Nomici, sive Iatrici, sive alterius generis. Hinc revera factum est, ut lingua nostrorum Graecorum, quae a puriore illa veteri post Romanorum in nostras oras adventum iam desciverat, particeps quoque evaserit corruptionis, quam Graecitas Constantinopolitana subiverat, variis invectis vocum terminationibus, et litteris modo ademptis, modo additis, modo commutatis perinde, atque adimi, addi et commutari apud Byzantinos consueverunt.

Sed quamvis Graeci advenae in causa fuerint, cur indigenarum Graecorum sermo amplius depravaretur, non est tamen obliviscendum Byzantinos saepenumero viros in nostras confluxisse provincias, qui harum Graecismo aliqua ratione profuerunt, uti patebit ex iis, ad quae persequenda gradum facimus.

(1) *De Divinis Siculorum Officiis, cap. VI, n. 3, pag. 42.*

(2) *Diatriba I de Magna Graecia, cap. IX, pag. 62 et 63.*

(3) *Op. cit. pag. 123, n. VII.*

(4) *De migrationibus Graecorum in nostras oras ab Epiro saeculo XV sub Regibus Aragoniis, et ab urbe Corone saeculo XVI. sub Carolo V, si lector plura doceri concupiverit, consulat opusculum Angeli Masci inscriptum* « Discorso degli Albanesi del Regno di Napoli » *necnon opusculum uberiori eruditione refertum Laurentii Blanchi ex Oppidi S. Ioannis Toparchis graecarum rerum studiosissimi, quod praefert titulum* « Ragguaglio della Gente Albanese, e delle sue Colonie » *ubi de lingua et moribus Albanensium plurima scitu digna afferuntur.*

V.

Cum saeculo sexto Cassiodorus secessum et otia sibi quaereret a publicis negotiis, quibus gerendis diu, nec sine maximo Italorum emolumento vacaverat, prope Scyllacium ab inchoato excitavit Vivariense Coenobium, quo Graecos prae reliquis viros ingenio et eruditione insignes arcessivit, qui secum in excolendas sacras profanasque litteras ac praesertim Graecas tota animi contentione et sedulitate incumberent, uti Garettius fuse tradidit in Commentario de vita Cassiodori. Inter eos eminebant Dionysius Exiguus, et Epiphanius graecis disciplinis apprime imbuti. Horum quidem Coenobitarum labores effecerunt, ut per ea tempora, quibus barbaries et ignorantia quoquoversus apud reliquas Occidentis incolas grassabantur, in Calabria non parum pristinae humanitatis incolume perennaret.

Octavo autem saeculo alii complures abeuntes ex Imperio Byzantino Monachi, ut Leonis Isaurici ad exterminandum sacrarum imaginum cultum debacchantis sese crudelitati eriperent, partim Neapoli, ut testatur Ubaldus (1), partim in Calabria suum domicilium collocarunt. Quicquid litterarum secum attulerunt, id ultro manciparunt usui Graecorum incolentium loca, ubi summa benignitate fuerant excepti. Hinc vergente eodem saeculo Marcus Hydruntinus Episcopus Graeca Hymnographia, aliisque plurimis ingenii monumentis editis in Graecorum Officiis immortalitatem nominis sibi comparavit. Sub eiusdem saeculi exitum Anglia quoque sermonis Graeci non ignara extabat; quare Carolus Magnus inde accivit, qui graecas litteras apud Germanos publice doceret. Sed postquam Princeps hic sapientissimus e vita migravit, studia litterarum omnium, graecarumque imprimis in Germania et Anglia prorsus obsoleverunt, et mentes hominum ad pristinam relapsae sunt rerum ignorationem et socordiam. At secus in Calabria sese res habuit. Illic enim saeculo nono sermo graecus non detrimentum, sed incrementum accepit ope aliorum Sodalium Ordinis Basiliani, quos Patriarcha eo Constantinopoli proficisci iubebat, ut amoliendae Romanorum Pontificum auctoritati, et Graeco ritui latius propagando operam navarent. Horum non paucos excepit Iapygia, ubi Neritina in urbe Graecanicum gymnasium instituerunt, in quo studiosa iuventus graecis litteris atque disciplinis imbueretur. Quamquam vero eodem saeculo modo Saraceni, modo Longobardi potiti fuere urbibus, quae Graecis Imperatoribus parebant, ex alienigenarum illorum dominatu Graeca lingua non aliud passa fuit, nisi quod in eam aliquot Saracenica et Longobardica vocabula inrepserunt. Neque sub ipsorum potestate ea loca diu fuerunt; nam Graeci Principes missis militibus inde Saracenos ac Longobardos expulerunt, Apuliamque, Iapygiam et Calabriam in suam ditionem receperunt.

Saeculo decimo Apulia et Calabria truculentissimis vexatae bellis fuerunt, quibus Othones Germanorum Imperatores delere conati sunt dominationem Graecorum Principum in nostris regionibus. Otho I, ut cladem ulciscereturur suis militibus Proceribusque illatam

(1) *Chronicon Ducum Neapolis apud Pratillum Tom. II. pag. 101.*

a Graecis per proditionem, cum de nuptiis inter suum filium, et Theophaniam Graeci Imperatoris filiam ageretur, misit huc Gualtherium et Sigibertum belli duces. Graecorum copiis in insidias pertractis, et partim trucidatis, partim post truncatas ad contumeliam nares Constantinopolim dimissis, Apulia et Calabria Occidentis Imperio submissae fuerunt, et Graecis Italiotis ingens impositum est tributum. Sed anno 979 Basilius et Constantinus Graeci Imperatores turpe rati se vetere tot annorum Apuliae et Calabriae possessione deiectos, Saracenis, quos nuper Creta exegerant, magna mercede conductis, Italiam invaserunt, et Bario ac Matera urbibus expugnatis, Apuliam primum, deinde nemine prohibente Calabriam receperunt, arma longius etiam promoturi, nisi vis maior aliqua obstitisset. Obstitit quidem alter Otho, qui e Germania cum exercitu huc advolavit; sed fusus et fugatus vix natando vitam servavit. Satis constat hanc cladem tantam fuisse, ut si Graeci protinus inde in reliquam Italiam exercitum adduxissent, eam universam, ut ait Sigonius (1), haud magno admodum negotio in potestatem fuerint adducturi.

Iam vero si regiones illae saeculo decimo non longo temporis intervallo Occidentis Imperio paruerunt, et Graecum deinde Imperium apud eas latius propagatum est, cuinam ambiguum esse potest, quin ibi Graecismus nihil detrimenti ceperit, immo ex amplificata postmodo Graecorum Moderatorum potestate maiorem ipse vim et dignitatem sit adeptus? Et sane per ea tempora apud Calabros S. Nilus Graeco eloquio sese omnibus probavit, hymnumque de S. Benedicti laudibus, et epistolas graece conscripsit, quae non contemnenda ingenii monumenta pientissimi eius Coenobitae nomen posteritati commendarunt.

Nec minus celebritatis eodem aevo sibi peperit Ioannes Philagathus, cui Rossani apud Calabros ex obscura stirpe prognato non vulgare ingenium, graecarumque litterarum cognitio ad honores amplissimos iter muniverunt. Legati ad Graecum Imperatorem munia demandata ei fuerunt; verum hinc nemo arguat eum tantum modo graeci sermonis novisse, quantum graeco interpreti satis esset, cuiusmodi fuerunt plerique eorum, quos Gradenigus (2) recensuit, ut italicum aevi deterioris Graecismum adsereret; quamobrem eum falsum esse non iniuria Schoellius (3) notavit. Philagathus non lingua solum, sed disciplinis quoque graecanicis, quantum ea tempora ferebant, instructus erat, quo doctrinae apparatu factum est, ut Principibus viris in aula tum Orientis, tum Occidentis placuerit, et dignitate primum Abbatis Nonantulani, dein Episcopi Placentini fuerit condecoratus.

(1) *De Regno Italiae lib. VII, pag. 451.*
(2) *Della Letteratura Italo-Greca Lettera al Cardinal Quirini.*
(3) *Histoire de la littérature grecque profane. Tom. VII, pag. 278, n. 1.*

VI.

Saeculo autem XI, condito apud nos Nortmannorum Principatu, qui saeculo insequenti evasit in Siciliae Regnum, et rerum nostrarum maiestatem atque gloriam redintegravit, non ereptus sermo graecus fuit civibus, qui tot saeculorum intervallo eum servaverant. Principes ipsi Nortmanni a Graecismo quidem non abhorruerunt, idque testatissimum faciunt diplomata graece conscripta, quibus Coenobia et Ecclesias Graecorum subditorum privilegiis, donationibus, et aliis munificentiae ac pietatis significationibus prosequuti fuerunt.

Svevi porro, post extinctam Regum Nortmannorum stirpem, utraque Sicilia potiti graeco sermoni honorem ipsi quoque habuerunt. Exploratissima res est Federicum Siciliae Regem et Romanorum Imperatorem edidisse Constitutiones Regum praecessorum et suas non solum latina, sed graeca etiam lingua, nimirum quia consulendum esse vel Graecis sibi subditis partim ultra, partim citra Siciliense fretum providentissimus ille publicae incolumitatis adsertor probe intellexit.

Heic vero nobis temperare non possumus, quin moderatorem hunc populorum tanta laudatione cumulandum esse dicamus, quanta insectandos vituperatione remur latinos Imperatores, qui Constantinopolim eodem aevo tenuerunt. Istorum enim maxima fuit despicatio, qua graecas litteras intuebantur. Quamvis ab anno MCCIV ad annum MCCLXIII urbem monumentis graecanicae sapientiae ditissimam moderati sunt, nihil tamen inde in eorum patriam advectum est, quod Occidentis barbariem imminueret, ac praeclarum foret trophaeum susceptae expeditionis. Auro, argento et reliquae pretiosae supellectili Byzantinorum inhiabant, eaque per summum scelus expilarunt, quemadmodum a Niceta Choniate, et Villharduino proditum memoriae fuit. Quod si Federicus noster, qui eodem saeculo in Orientem transfretavit, non coactus esset celerrime inde redire ob Italorum inopinas defectiones, et non solum Hierosolyma, sed etiam Constantinopolim suo adiecisset imperio, ex hoc triumpho longe praestantiores, quam Franci, cepisset fructus. Non enim divitias hausisset Graecorum, sed libros, qui apud eos extabant, et Occidenti erudiendo, bonisque artibus excitandis poterant mancipari. Tanto flagrabat amore litterarum et praesertim graecarum! Tantum aberat ut Graecos Byzantinos despicatui haberet is, qui non mediocrem gessit curam Graecorum neapolitanas et siculas ditiones incolentium!

Sed ut e semita in viam redeamus, quid testimonio graecarum Constitutionum, quas commemoravimus, opus est nobis ut perennitas graeci sermonis in regionibus nostris per citeriora saecula palam fiat, si plerasque daturi sumus heic membranas, quae non Principum modo Svevorum, sed Andegavensium quoque temporibus conditae fuerunt, et diuturnitatem eius sermonis luculentissime testantur? Illud potius notatu dignum ac nemini silentio praetereundum arbitramur, admirabilem Dei immortalis Providentiam, cuius arcana consilia res hominum, et reliquam naturam universam moderantur, ita res nostras aevo deteriore comparasse, ut eloquium antiquitus e Graecia in nostras oras in-

vectum, diutius in eisdem perduraret, quo ipsum olim deserviret excitandis apud Italos ingenuis artibus, et pene ab orco revocandis. Nam saeculo XIV ex oppidis Calabriae prodiverunt Barlaamus et Pilatus, quorum prior Petrarcham, alter Boccatium graecas litteras docuerunt, fontesque uberrimos Atticae venustatis utrique aperuerunt. Ita factum est, ut hetrusci illi duoviri post Aligherium praeclarissima italicarum litterarum lumina et ornamenta evaserint. Accitus praeterea Florentiam Pilatus, tam eius urbis, quam urbium finitimarum cives incredibili quadam cupiditate addiscendi graecanici sermonis inflammavit. Quamobrem optimo iure gloriari Calabriae licet, quod antequam ab exciso Constantinopolitano Imperio, nimirum medio fere saeculo XV, doctissimus quisque Graecorum in Italiam sese recepisset, per urbes italicas e Calabriae latebris graecae litterae iam a saeculo proxime superiore sese propagaverant, ut a Ioanne Andresio (1) primum animadversum fuit, et auspicatissimis conatibus squallorem situmque barbaricae aevitatis detergere occoeperant.

VII.

Iam vero si tam praestabile beneficium dimanavit e Graecitate in nostris regionibus tanquam Sacro Igne aut Palladio adservata, par aequumque fuisset, ut renatis litteris docti viri de congerendis eius monumentis ac serae posteritati mandandis aliquam iniissent rationem. Per ea quidem tempora seges ingens conquiri potuisset graecarum membranarum, quae in tabulariis Coenobiorum, Ecclesiarum et Municipiorum, nec non intra privatarum domorum parietes tunc extabant, et dilabentibus subinde saeculis evanuerunt. Sed qui studiis humanioribus indulgebant, repudiabant et aversabantur chartulas et diplomata citerioris aevi, utpote barbariem redolentia; codices vero, quibus elegantiora graecanicae urbanitatis et sapientiae monumenta fuerant commissa, in deliciis et amoribus habebant. At si genus hoc litterarum magni aestimandum erat, alterum illud contemni et explodi non oportebat, cum inde posset abunde hauriri, quo praeteritorum temporum illustraretur memoria. Ianus Parrhasius Calabrensis graecarum latinarumque litterarum ea tempestate callentissimus e patriis Coenobiis permultos quidem corrogavit graecos codices, qui post eius obitum primum ad Seripandum Romanae Ecclesiae Cardinalem, deinde ad Neapolitanum Monasterium S. Ioannis ad Carbonariam spectarunt (2); deterioris vero aetatis diplomata caeterasque membranas, quibus eadem Coenobia affluebant, nullo dignatus est intuitu.

(1) *Origine e progresso d' ogni letteratura. Tom. I. cap. XII. §. 204.*

(2) *Catalogus horum codicum anno MDCCLXXXXIV a Paschali Baffio graecarum litterarum laude cum paucis comparando, et Neapolitanae principis Bibliothecae Praefecto concinnatus atque missus fuit ad Christophorum Harles, qui tunc Hamburgi emendatiorem auctioremque Fabricii Bibliothecam Graecam edebat, quique litteris ad eumdem Baffium, et Caietanum de Ancora datis ac praepositis parti secundae tomi posterioris eiusdem Bibliothecae, ait: « illustris Baffi, qui in Graecia habitas, lubenter suscepisti id negotii, ac diligentissime composuisti illum catalogum, tuaque ipsius manu nitide curateque scripsisti. Quem quum accepissem, quanto perfusus sim gaudio, dicere non possum. Atque ego nescio, num raram tuam humanita-*

Ex obiurgationibus, quibus tamquam censoriis notis scriptores longe gentium nos inurendos putarunt, non omnino refelli posse videtur ea, qua edixerunt maiores nostros in veteribus monumentis aestimandis secutos esse rationem causidicorum, qui ea duntaxat magni faciunt et commentantur, quae causarum ab ipsis agendarum defensioni suffragentur. Et re sane vera si graecum aliquod documentum nostri scriptores in suis lucubrationibus per anteacta saecula attulerunt, non alia mente hoc factitarunt, nisi ut ex eius auctoritate rei cuipiam peculiari, de qua disserebant, fides compararetur.

Nec solum Neapolitanis scriptoribus, sed etiam Siculis id moris fuit. Nam Rocchus Pyrrhus, Ioannes de Ioanne, et, ne recentiores missos faciamus, Morsus et Mortillarius, quamvis tot vetustiora graeca monumenta satis explorata et prope in numerato haberent, tamen vix ea pauca ediderunt, quibus suum quisque argumentum fulciri, aut luculentius apparere existimavit. Nudius tertius ex Panormitanis typis prodiit Graecum Chartarium concinnatum, ditatumque italica versione et adnotationibus a Iosepho Spada. In eo tamen editae sunt vix quinque et quadraginta graecae membranae, nimirum eae, quas sollerti eruditoque collectori obtulit Regium Archivum Panormitanum. Cum vero in reliquis eius Insulae tabulariis procul dubio delitescant alia quamplurima Graecitatis Siculae monumenta, Chartario iam edito factum satis nondum est tot eruditis reliquorum editionem flagitantibus.

Neapoli vero saeculo proxime praeterito non defuit, qui consilium iniverit graecanicas undequaque membranas eruendi, et cum latina interpretatione in lucem emittendi. Fuit is videlicet Paschalis Baffius, pagina proxime superiori a nobis laudatus, qui rogante Coenobii Cavensis Praesule grave admodum subiit onus interpretandi graecas chartulas, quae in eiusdem Benedictinae Sodalitatis pluteis sepositae, iamdiu, sed frustra interpretem desideraverant. Id muneris strenue diligenterque obeuntem vehementior incendebat cupiditas obeundi muneris longe gravioris, scilicet contexendi edendique Chartarium Graecum copia membranarum quanta maxima locupletatum. At inauspicato anno MDCCXCIX saevientibus rerum civilium turbinibus egregius hic Graecitatis nostrae vindex et explanator acerbo elatus est funere, eoque interempto spes occidit Chartarii, quod impense omnes deposcebant.

VIII.

Nostra porro aetate cum Gallorum acies longe lateque victrices neapolitanis ditionibus potitae fuerunt, et inter nova eaque bene multa ab ipsis advecta instituta prodiit hoc nostrum ingens Tabularium, in quod publica omne genus acta convectarentur, depositae heic fuere simul cum latinis copiosioribus monumentis graecanicae aliquot membranae, quae superiore saeculo ex coenobio Calabrensi sub titulo S. Stephani de Nemore Neapolim fuerant delatae, ut earum incolumitati consuleretur adversus pericula impen-

tem, miramque promptitudinem, an singularem curam et incredibile litterarum iuvandarum studium in illo concinnando magis admirer et praedicem. »

dentia ob terrae motus qui anno MDCCLXXXIV Calabriam miserandum in modum afflictarunt. Silentio praetereundum non est monumenta haec fuisse hausta ex eo Tabulario, cui Vargas Macciucca medio fere saeculo XVIII bellum diplomaticum indixit, et eius auctoritatem ac fidem labefactare ac subvertere conatus fuit. Verum ex pugnis ab eo pugnatis factum aliud non est, quam ut memoratum Tabularium maiorem celebritatem, illustriusque nomen et decus indipisceretur. Nam viri diplomaticarum rerum satis periti, cuiusmodi fuerunt Trombyus (1), Franchius (2), et Anonymus Chartusianus (3), suscepto eius patrocinio, tot et tanti ponderis argumenta congesserunt in adversarium, virum caeteroquin ornatissimum, ut neapolitanae Curiae Iudices, ad quos controversae rei cognitio spectavit, impetitam diplomatum ingenuitatem lata sententia confirmarint, et potius veritati ac iustitiae litaverint, quam opinioni, quae vulgo per ea tempora adversus Monasticas Sodalitates increbuerat.

Graeca haec cimelia non satis multa videbantur; quapropter viri praestantissimi, Archivo subinde praepositi, solliciti fuerunt de graecarum membranarum accessione. Et sane huius rei sategit Antonius Spinellius e Scalaeae Principibus de Neapolitanis omnibus Archivis benemerentissimus, coemptis aliquot graecis membranis a Caietano Graeco eximio Neapolitano Iurisconsulto. Angelus deinde Granitus Castri Abbatis Marchio ad Archivorum Praefecturam evectus velificatus ipse fuit aliquantulum Graecitati. Sub hoc Praefecto nonnullae membranae Graecae sunt traditae a Michaele Baffio, qui suam ultro contulit symbolam, quo nostri Archivi tum graecanicae opes, tum fama et decus amplificaretur. Coenobita vero Kalephatus, qui Casinensis Tabularii curam gerebat, Codicem Italo-byzantinum pollicitus fuit, de quo tamen fidem oppigneratam, uti mox dicturi sumus, haud liberavit.

Ventum erat ad annum MDCCCLX, cuius memoria ob inauditam rerum publicarum apud nos commutationem nulla temporis diuturnitate delebitur. Archivorum tunc Praefectura demandata fuit Francisco Trincherae, qui omnium quidem monumentorum, maxime vero graecorum, sibi habendam esse rationem statuit, eaque ut lucis usura donarentur, vix adsequi verbis licet quanta ille constantia et alacritate adlaboraverit.

Constituta olim fuerat sub Spinellio desuper laudato quaedam in hoc Archivo societas, quae latina monumenta illustraret ederetque. Ipsa quidem spartam huiusmodi ornandam suscepit, et anno MDCCCXLV in lucem emisit primum volumen latinarum antiquiorum membranarum, quod ab eruditissimorum hominum comitiis ad litteras, scientiasque promovendas Neapoli eodem anno habitis exceptum non sine commendatione fuit. Eadem porro societas sub Archivorum Praefecto Granito avocata ab eo munere, nullam prope partem habuit in quinque reliquis voluminibus, quae per insequentes annos in publicum prosiluerunt. At Trincheram minime latuit quam necesse foret, ut exsoluta illa societas iterum coalesceret; quocirca Michaelem Baffium supra memoratum, et Ianuarium Seguinum humaniorum litterarum Professorem emeritum, qui antea cooptati ambo fuerant in eam societatem, ad pristina munia revocavit, addiditque Gabrielem Iordanum Palaeographiae Pro-

(1) *Risposta alla scrittura del cav. Vargas.*
(2) *Difesa degli antichi diplomi normannici spediti a favore di S. Stefano del Bosco.*
(3) *Risposta al signor Vargas.*

fessorem, Vincentium Battium ab Epistolis Praefecturae Archivorum, et Federicum Margiottium huius Archivi Officialem graecanicae litteraturae non mediocriter peritum. Instauratam hoc pacto societatem iussit graecis monumentis animum intendere, et eisdem posthabere monumenta latina, quorum cum edita iam fuissent quotquot Regni Siciliae a Nortmanno Rogerio conditi aetatem praeiverant, caetera omnia, quae publicanda supererant, non inconsulto procrastinari usque adeo poterant, donec graecorum absolveretur editio.

Ut primum eidem Archivorum Praefecto innotuit extare in maiori Bibliotheca Neapolitana nonnullas graecas membranas apographas, illuc delatas post interitum nuper heic laudati Paschalis Baffii, ad quem pertinuerant, utrarumque exempla habere curavit. In spem ingressus fore, ut ex provinciis neapolitanis, ubi graecum eloquium diutius perduravit, corrogari alia possent documenta graecanica, viros amplissimos publicis ibi rebus administrandis praepositos semel atque iterum hortatus fuit, ut si quid Graecitatis apud Provinciales adhuc deprehenderetur, huc transmitterent ad nostrae rei litterariae incrementum; illic vero nihil huiusmodi deprehensum fuisse praeter aliquot Episcopalis Archivi Neritini membranas, de quibus mox sermo habebitur, vehementer indoluit. Huc accessit quod certior factus fuit Kalephatum valetudine singulos in dies ingravescente a contexendo Codice, quem pollicitus erat, supersedisse. Quamobrem ab eo petivit ut graeca Casinensis Archivi monumenta exscribenda curaret, et Neapolim mitteret, ubi mandata typis cum reliquis quantocyus edendis Graecismi reliquiis in lucem conspectumque doctorum hominum prodirent. Multum diuque tergiversationibus obluctandum fuit; sed flagitationi tandem obsecundatum est, devicta ac perdomita illaudata quadam zelotypia, quae membranas Casinenses cum Neapolitano Archivo communicari moleste ferebat. Allatis igitur Casinensium documentorum apographis volupe fuit tenere demum et conspicari quod frustra iamdiu desideratum fuerat; nisi quod interpretationes latinaeque versiones a Kalephato confectae, et simul cum apographis huc missae, longe pauciores et minus climatae visae sunt, quam quae ab eiusdem Coenobitae eruditione et sollertia exspectabantur. Quominus plura ille castigatioraque praestaret, impedimento fortasse fuit valetudo, qua paulo post factum est, ut nondum devexa in senium aetate e vivis demigraverit.

Itaque mittendus fuit ad Coenobium Casinense unus ex Archivi nostri Officialibus, qui apographa huc a Kalephato missa cum autographis inibi exstantibus quam diligentissime conferret. Is fuit nimirum Federicus Margiottius in Graeca Palaeographia admodum versatus, qui deprehensis et emendatis compluribus tum sententiis, tum vocibus fidei autographorum repugnantibus, ad nos recensionem attulit, quoad eius fieri poterat, absolutam et perfectam. Mandatum eidem Margiottio fuit munus haud perleve conficiendi exempla ex membranis graecis Tabularii Cavensis, et ex latinis earum versionibus, quas Paschalis Baffius, ut supra diximus, concinnavit.

Tum vero cura omnis et cogitatio conversa fuit ad graecas huius Neapolitani Tabularii membranas. Harum vix paucae donatae iam fuerant interpretatione et latina versione, quarum utraque adhuc castigationibus indigebat. Altera haec documentorum copia multo quidem maior erat prae reliquis ex Archivo tum Cavensi, tum Casinensi, et ex Regia Bibliotheca, ut nuper diximus, exscriptis ac recensitis. Scriptura porro in omnibus

fere occurrebat lectu difficillima, et animum omni spe deiicere videbatur. Hinc quantum laboris, et quamdiu fuerit adeundum, facile est unicuique per se intelligere. Nemo autem sibi persuadeat nos haec omnia commemorasse ad ostentandum laborem ipsum, quo defuncti sumus, et ad conciliandum eius exaggeratione pretium huic Syllabo. Fucata huiusmodi commendatione Syllabus hic non eget. Quod si quantopere fuerit insudandum, enarravimus, necessum id habuimus, ne quis fortasse arbitraretur nos nactos esse membranas ita iam paratas, ut nihil aliud praeterea fieri oportuerit, quam typographicis eas praelis submittere. Hoc enim pacto iudicari de re nostra posset ab iis praesertim, qui ephemerides quasdam lectitarint, ubi nuntiatum anno MDCCCLX perperam fuit iam iam in lucem datum iri Chartarium Graecum ab Archivo Neapolitano, et Codicem Italo-Byzantinum a Kalephato. Ibi enim, nisi propositum esset vacuis pollicitationibus fucum facere, nuntiandum erat Chartario vix manum admotam esse, de Codice vero solum cogitari, de quo post obitum Kalephati nihil allatum ad nos fuit praeter ea, quorum supra mentionem iniecimus.

IX.

Res nunc postulat, ut qua ratione Syllabus hic sit contextus lectori palam faciamus. In primis monere iuvat nos scripturam membranarum tanta fidelitate exhibendam curasse, ut nihil nec ademptum, nec additum, nec aliquatenus immutatum fuerit in orthographia, tametsi litterae, diphtongi, accentus et interpunctiones plerumque emendationem postularent, aut desiderarentur. Has igitur aliasque complures a praeceptionibus grammaticis aberrationes nemo tribuat nostrae, aut typographorum nostrorum oscitantiae, cum tribuendae omnino sint earumdem membranarum conditoribus. Si quando necesse omnino fuit, ut sententia constaret, aliquod vocabulum graecum addere, hoc uncis inclusimus.

Fidelitas in repraesentandis veteribus monumentis usque adeo servanda nobis visa est, ut quamvis pleraeque harum membranarum vix quidquam discriminis inter se praeferrent, non ideirco eas in compendium redigere, sed totum earum contextum, qualiscumque demum esset, edere in animum induxerimus. Neque ex hac sententia nos dimoverunt lectores delicatiores, quibus frequentior earumdem formularum repetitio fastidium sit allatura. Nam membranae ipsae, quarum formulae nihil propemodum inter se discrepant, et propterea satietatem gignere videntur, aliquid semper habent quod antiquitatum vestigatores dignum animadversione censeant, nisi aliud nomina personarum et locorum, in quibus varietas dominatur.

Eiusdem fidelitatis observantia nobis suasit, ut perpauca illa fragmenta, quae in aliquot membranis edacitate temporis plurimum deletis supererant, ipsa quoque in hoc Syllabo suum locum sortirentur. Item non praetermittendas duximus versiones antiquitus rudi latinitate conditas nonnullorum diplomatum, quorum autographa partim supersunt, partim deperierunt; superstitum vero additae quoque sunt versiones modo Paschalis Baffii, modo nostrae, quas *Recentium* appellatione donavimus, ut ab antiquis distinguerem-

tur; ipsas autem addi non visum est prorsus inutile, siquidem antiquae graecum contextum aut non fideliter, aut obscure reddebant, et idcirco lectoribus, quibus sermo graecus non satis esset familiaris, vix quidquam profuturae videbantur.

Ex veteribus autem latinis versionibus locum insigniorem illae obtinent, quas posteris servavit in Casinensi Tabulario Petri Diaconi Regestum, de quo proderit audire, quae Kalephatus ad nos scripsit:

« Est hoc Regestum volumen membranaceum in folio minori inter MSS. Codices Ar-
« chivi Casinensis signatum numero 902 characteribus longobardicis minusculis sae-
« culi XII, utpote procul dubio exscriptum sub oculis ipsius collectoris; in quo tamen
« non paucas postea adiectiones intulerunt, qui Petrum in officio sunt subsecuti. To-
« tum, quod continent, opus, ut ipsiusmet Petri verbis in Praefatione ad Seniorectum Ca-
« sinensem Abbatem utar, dividitur in sex decisiones; in Privilegia, in Praecepta, in Obla-
« tiones, in Libellos, in Renuntiationes, in Sacramenta. Exorditur insigne hoc Casinense
« Chartarium ab huius Sacri Coenobii primordiis ea tantum monumenta complectens,
« omni veritate et diligentia exemplata, quae auctoris aetate ob vetustatem temporum-
« que iacturas ruinam proximumque interitum pro certo minitabantur. Porro his omni-
« bus exemplis, seu apographis, quam maximam fidem augent diplomata non pauca, quae
« hodiedum in suis originalibus membranis supersunt, quaeque cum exemplis a Petro
« in suo Regesto exaratis ad litteram conveniunt.

« In secunda autem huius Chartarii divisione, ubi proponit praecepta Imperatorum,
« Regum, caeterorumque Dynastarum huic Coenobio concessa pro iurium suorum ac
« possessionum securitate, prudens Bibliothecarius illa etiam adiecit, quae ab Impera-
« toribus Byzantinis, suisque Officialibus data repperit, quando hae Italiae Meridiona-
« lis provinciae, diversa bellorum sic disponente fortuna, illis parebant. Pauca vero haec
« sunt, nempe sexdecim, ut dixi, a IX saeculo ad XII, quibus Byzantini Augusti, eorum-
« que nomine Protospatharii, Patricii et Catapani privilegia, donationes caeteraque huius-
« modi concedebant sive sacro huic Monasterio, sive Cellis, Ecclesiis et Grangiis ab hoc
« Casinensi, velut a capite membris, dependentibus, sitis in provinciis Adriaticum sinum
« respicientibus a mari Thermularum in Trentanis usque Tarentum.

« Attamen in latinum versa dicto Regesto nobis Petrus ea conservavit, nec eorum-
« dem graeca autographa inter huius Archivi chartas invenire potuimus, si duo tantum
« excipias, quae bilinguia sunt, idest prius graece scripta, quibus postea immediate sub-
« sequitur latina versio, quae eadem cum illa est, quam in laudato Regesto legimus. Ex
« quo mihi persuadeo plerosque illorum Principum, vel Ducum in morem habuisse vertere
« in latinum eorum publica acta graeca, quae italicas personas respicerent, ad hoc ut re-
« ctius ab istis intelligerentur. Unde procul dubio manavit, quod hodiedum invenimus huius
« generis scripturas in membrana, quae diploma aliquod in una pagella tibi exhibeat,
« prius graece, postea latine scriptum. Quae omnia ideo ita exposui, ut omnis suspi-
« cionis ansam his praecidam, qui ultro possent Petrum nostrum barbarissimae illa-
« rum versionis auctorem praedicare. Qua enim ratione Petrus, qui in caeteris suis lu-
« cubrationibus castigatum et saepe non inelegantem se praebuit scriptorem, in his porro
« versionibus ignorantiam atque barbariem affectaret? »

X.

Necesse fuit, ut Appendice in binas partes distributa hic Syllabus donaretur. Inchoatus enim iampridem ipse fuerat, cum praeter expectationem octo et decem graecanicae membranae ex Episcopali Archivo Neritino huc delatae fuerunt, quas Sanfelicius Praesulum Neritinorum doctissimus exeunte saeculo XVIII recuperare et custodire sategerat, cum scilicet Rege annuente in eius Seminarii potestatem venerunt bona et chartulae Basiliani Monasterii Civitatis Gallipolis sub titulo S. Mauri, quod iamdiu abolitum in Regii Juris Abbatiam fuerat commutatum. Huiusmodi membranarum duae quidem suam ob aetatem in Syllabo collocari potuerunt; ex reliquis vero conflata est pars prior Appendicis. Huic addita praeterea sunt tria diplomata, quae, utcumque Constantinopoli condita, neque ad Graecos nostrates spectantia, paucisque abhinc annis edita et illustrata singulari lucubratione a Paschale Placido tunc Archivi Neapolitani alumno, nunc causarum patrono haud poenitendo, visa tamen sunt edenda quoque in hoc Syllabo, ubi graeca universa eiusdem Archivi monumenta comprehendere propositum fuit.

Ad alteram vero partem Appendicis omnes reliquae amandatae sunt membranae, in quibus notae chronologicae desiderantur, neque ex earum contextu argumentum aliquod satis certum eruitur, unde citra omnem dubitationem statui possit annus, quo exaratae fuerunt.

XI.

Quod spectat ad notas chronologicas, monendum inprimis est nos in subducendo anno aerae christianae ab anno in autographis graecis consignato eam secutos esse methodum, quae ad inveniendam graecorum monumentorum epocham anno aerae christianae respondentem detrahit annos 5509, si monumenta condita fuerint in aliquo ex quatuor extremis anni mensibus, qui apud Graecos novam indictionem, novumque annum secum ferebant; detrahit vero annos 5508, si ad aliquem praecedentium octo mensium monumenta pertineant. Novimus quidem Leonem Allatium in opusculo de Graecorum Hebdomadis docuisse in annorum detractione, de qua loquimur, utendum semper esse anno 5508, nec aliter Cangium, Muratorium et Assemannium sensisse. At compertum quoque nobis est Mabillonium, Montfauconium, Scaligerum, Petavium et Pagium magna, ne dicamus maxima rei chronologicae lumina, satis demonstrasse positum in more fuisse apud Ecclesiam Constantinopolitanam, ut annus 5509 ab orbe condito coniungeretur cum anno Christi Natali, ex quo vulgarem Aeram Latina Ecclesia fuit auspicata. Ab hac methodo non discesse-

runt de Meo (1) et Morsus (2) in referendis ad christianam aeram annis Graecorum diplomatum, de quibus sermonem instituerunt. Nos itaque talium virorum auctoritatem habuisse potiorem nemo iure coarguet.

Ubi praetermissus a Notario fuit annus, vel indictio, aut in horum alterutro erratum esse nobis constitit, emendavimus, aut adiecimus annum, vel indictionem; et huiusmodi notas uncis inclusimus, ut adiectionis, aut emendationis a nobis appositae lector commonefieret. Heic vero paucis rationes exponimus, quibus ducti non alia sive indictione, sive anno erroribus aut omissionibus obviam iverimus.

Membrana I. — Huius annum ut inveniremus, facem praetulit mentio tum Gregorii Primicerii et Baiuli Imperialis, qui membranae ipsius auctor fuit, tum indictionis tertiae. Quonam anno Gregorius in nostras regiones ex Aula Byzantina advenerit, Chronographi haud meminerunt. Lupus Protospatha in suo Chronico ad annum 876 eum Hydrunto potitum esse testatur. Iam vero si ante annum 876 indictio III supputari velit, incidit in annum 871. At quominus hunc annum tribueremus membranae, illud praecipue suasit, quod ea tempestate in Apulia et Calabria dominabantur non Graeci, sed Longobardi, prout constat ex litteris, quas anno 871 Imperator Ludovicus Basilio Graecorum Imperatori per Autprandum familiarem suum misit, quasque Anonymus Salernitanus in suo Chronico (3) recitat. Quaerenda igitur indictio III fuit post annum 871.

Gregorium quidem Strategi munere functum esse usque ad annum 880 liquet ex Chronographis, quibus accedit epistola, qua Pontifex Ioannes VIII eodem anno Graecum hunc Ducem ad exterminandos Saracenos vehementer fuit cohortatus. Post annum 880 Chronica de nostro Gregorio conticescunt. Erchempertus ad annum 883 Chasanum Strategum commemorat, et ad annum insequentem tradit eum post multa facinora strenue gesta adversus Aionem Principem Beneventanum abiisse Constantinopolim, atque post eius discessum ab Augustali Stratego, cuius nomen reticet, mandatum fuisse Ioanni Candidato, vulgo Ioannicio appellato, ut opem ferret Athanasio Neapolitanae Reipublicae Duci. Cangius (4) inter Apuliae Strategos, quos enumerandos ordine temporum suscepit, recenset Ioannicium, vademque dat Erchempertum. Sed hic Chronographus locutus fuit de Ioannicio non ut Apuliae Stratego, sed ut ductore militum, qui Neapolim a Stratego nobis ignoto mittebantur. Alexander de Meo vel ipse (5) hac notione interpretatus fuit verba Erchemperti.

Post annum 884 nullius Strategi occurrit mentio usque ad annum 887, quo Theophylactus eo nomine Apuliam venit, cognominatus *Trapezis,* quippe qui Triclinio Imperiali

(1) *Apparato Cronologico, articolo terzo, pag. 20 : Questo è stato sempre il sistema de' Greci e questo solo si praticò costantemente in Napoli, Gaeta, Amalfi, Puglia e Calabria, ed altri luoghi soggetti ai Greci . . . onde trovandosi in questi luoghi qualche pubblica carta notata di altro sistema, dee condannarsi di spuria, o interpolata. È incredibile la confusione, che si è portata nella Storia, e nella Cronologia per non essersi riflettuto a questo sistema.*

(2) *Descrizione di Palermo antico, pag. 136.*

(3) *Apud Pratillum, tom. IV, pag. 189.*

(4) *Gloss. Infimae Latinitatis. V. Catapani.*

(5) *Annali Diplomatici, anno 884.*

praefuerat, quod cognomen Cangius perperam habuit pro nomine alterius Strategi, quem uti praecessorem Theophylacti recensuit, vocavitque *Tradezim* pro Trapezi.

Ex allatis patet anno 885, quo indictio III numerabatur, nullum a Chronographis Strategum Apuliae nominari. Nostra vero membrana, cum neque ad annos, qui praeiverunt, neque ad insequentes, in quibus alii Strategi Apuliae praefuerunt, possit amandari, quid vetat, ut anno 885 conditam esse statuamus? Nullone pacto fieri potuit, ut post Chasanum Gregorio sit iterum Strategi munus delatum? Si cui porro videatur tanti habendum esse Chronographorum de Gregorio post annum 880 silentium, ut eius Strategi redintegrationem excludat, nihil tamen obstat, quin idem Gregorius tanquam privatus anno 885 Trani degens membranam condiderit, eique suum nomen subscripserit non sine titulis, quibus honoris causa privatus adhuc salutabatur. Nec porro subit animum suspicari erratum fuisse quoad indictionem, et pro tertia scribi oportuisse decimam tertiam, quae ad annum 880 pertinuit. Nam quamvis annus tum congrueret cum mentione facta a Chronographis de Gregorio adhuc apud Appulos imperitante, videri tamen posset nos fecisse temere, quod nullo satis certo argumento membranam erroris insimulare ausi fuissemus.

Membrana II. — Annum, qui in calce huius membranae legitur, in errore cubare, inde manifesto eruitur, quod ex aera Constantinopolitana, quae in his regionibus unice obtinuit, annus 6459 (mense februario, indictione IX) anno aerae christianae 951 responderet, qui minime competit anno imperii Leonis VI Philosophi nuncupati. Hic enim ab anno 870 ad annum 886 primum cum patre Basilio, deinceps etiam cum fratre Alexandro regnavit, cum fratre vero tantum ad annum usque 911, cum eorum pater antedicto anno 886 obierit. Habita igitur ratione tum indictionis, tum nominis Imperatoris, hanc membranam consignandam duximus anno graeco 6399, qui anno aerae christianae 891 respondit, quo annus XXI imperii Leonis VI decurrebat.

Membrana III. — Symbaticius Praefectus fuit Thematis Longobardiae. Is a Leone VI in has nostras meridionales provincias in id missus fuit, ut Beneventum Longobardis eriperet, suamque sub potestatem redigeret. Et re quidem vera Symbaticius, ut Chronographi nostri testantur, die XIII iulii anno 891 Beneventum obsidione cinxit, et insequenti anno 892 eo potitus est, inibique substitit tribus annis, donec Guido Spoleti Dux et Marchio ope Guaimarii I Salerni Principis Graecos Benevento eiecit. Itaque cum rationem habuerimus nedum indictionis X, qua haec membrana signatur, verum etiam temporis, quo Symbaticius Beneventi commoratus est, eidem membranae annum 892 appinximus.

Membrana IV. — Annus XIII imperii Leonis eiusque fratris Alexandri anno aerae christianae 899 respondet. Cum enim Basilius eorum pater, quicum antea imperitarunt, anno 886 e vita migrasset, soli insecutis annis imperii gubernaculis adsederunt, adeo ut antedicto anno 899, cuius mense maio indictione II, quae a septembri praecedentis anni inceperat, conscripta fuit praesens membrana, annus XIII ipsorum dominationis decurreret.

Membrana V. — Cum haec membrana anno XXV Impp. Leonis eiusque fratris Alexandri, ac indictione XIV signetur, inde palam fit annum, quo fuit exarata, fuisse 911. Nam si anno 866 cum iidem Augusti soli a patris Basilii obitu imperitare coeperunt, addantur anni XXV, annus efficitur 911, in quo XIV indictio decurrebat, quique tempori re-

spondet, quo Leo, cuius inferius habetur mentio, Monasterio Casinensi praeerat. Leonem enim ab anno 900 ad annum 915 ipsius Coenobii Abbatem fuisse testatur Gattula (1), in quam temporis intercapedinem semel indictio XIV, nempe in annum 911 incidit.

Membrana VI. — Marianus Anthypatus quandonam Longobardiae Thema adiverit, testatur Lupus Protospatha his verbis: *Anno 955 descendit Marianus Patricius in Apuliam* (2). Ex Chronico vero Arabo-Siculo a Muratorio edito (3) patet eumdem Anthypatum saltem tres annos in his nostris provinciis fuisse commoratum, nempe usque ad annum 958. Cum autem haec membrana indictione XV et mense decembri signetur, manifestum est eam indictionem incidere non posse, nisi in annum 956, in cuius mense septembri decurrere coepit indictio XV. Huiusmodi chronologica supputatio confirmatur ex eo, quod concessio facta dicitur Aligerno, qui Coenobio Casinensi praefuit ab anno 949 ad annum 986, uti liquet ex Chronico Leonis Ostiensis qui et mentionem habet (4) diplomatis, de quo locuti sumus, et ex Gattula nuper laudato.

Membranae X et XI. — Cum hae duae membranae nomen prae se ferant Gregorii Trachaniotae Protospatharii et Catapani Italiae, is autem ab anno 989 ad annum 1000 Catapani munere functus sit, patet indictionem XIII mensibus novembri et decembri, quibus ipsae exaratae fuerunt, incidere non posse nisi in annum 999 quem membranis assignavimus; nam undecim annis, quibus Gregorius provinciis nostris praefuit, anno 999 tantum indictio XIII recurrit, quae more Constantinopolitano a septembri eiusdem anni inceperat.

Membrana XVI. — Indictio XIV (mense augusto), qua membrana consignatur, in annum 1016 incidit, cum Basilius Mesardonites Catapanus Italiae ab anno 1010 ad annum 1017 harum provinciarum praefecturam gesserit.

Membrana XVII. — Basilius Boianus, quem alii Bugianum, Bobanum, et Boianum appellarunt, Italiae Catapanus fuit ab anno 1018 ad annum 1024; et in sex annorum decursu semel tantum indictio I recurrit, nempe anno 1018. Ideirco hic annus membranae tribuendus fuit.

Membrana XIX. — Quoniam in hac membrana mentio habetur eiusdem Basilii Boiani, qui in proxime superiori memoratur, habita ratione indictionis IV, anno 1021 eam signari oportuit.

Membrana XXI — Cangius in Catapanorum serie duos memorat Leones, nempe Leonem Potum, et Leonem Opum, quorum alter anno 1027 (qui una cum indictione X septembri praecedentis anni inceperat), alter vero anno 1037 provinciis nostris praefuerunt. Cum autem diploma nostrum indictione X et mense novembri consignetur, palam fit ipsum Leoni Poto, qui Spatharocandidati titulo se membranae nostrae subscribit, esse tribuendum. Nam Leo Opus duobus annis, scilicet ab anno 1037 ad annum 1039 imperium suum in Apulia et Calabria exercuit; ideoque memorata indictio X duobus his annis competere

(1) *Hist. Coenobii Casinensis saec. V.*
(2) *Chronicon apud Pratillum tom. II.*
(3) *Script. Rer. Ital. tom. I, pag. 247.*
(4) *Lib. II, cap. II, n. 839.*

nequaquam potest. Eiusdem diplomatis Gattula edidit latinam tantum versionem, quam nos ad fidem graeci exemplaris nonnullis in locis refinximus, cum plumbea bulla duplici inscriptione, graeca nempe et latina consignata, quae hodie desideratur.

Membrana XXV. — Ex instrumento, quod haec membrana complectitur, elicitur venditionem domus factam fuisse Nicolao de Sancta Æcaterina a Basilio de Crommyda per id temporis, quo Potus Italiae Catapanus fuit. Is vero huiusmodi munere functus est annis quinque, nempe ab anno 1027 ad annum 1032. Nos hanc XXV membranam extremo Poti anno signandam duximus, cum desit quaevis chronologica nota, quae suadere nobis possit, ut eam ad aliquem praecedentium quatuor annorum amandaremus, et divenditae domus donatio, quam Basilius Boianus eidem Crommydae fecerat, confirmata a Poto dicatur anno 1031, in quo indictio XIV, quae in membrana legitur, decurrebat.

Membrana XXVIII — Constantinus Opus cum ab anno 1033 ad annum 1037 Catapani munus in his nostris provinciis obiverit, nostrum diploma ab ipso datum indictione III mense novembri conscribi non potuit, nisi anno 1034 membranae a nobis praefixo, cuius anni mensis november Constantinopolitana tertia indictione notabatur.

Membrana XLII. — Diploma in hac membrana exaratum, anno 1822 seorsim editum fuit a doctissimo viro Angelo Antonio Scottio (1), et omnium Sociorum Herculanensium suffragiis comprobatum. Anno 1054 conscriptum fuisse visum fuit, quia non ante annum 1042 Argyrus diplomatis auctor assecutus erat titulos honorificentissimos, quibus ibi compellabatur, et post annum 1068 ipse quidem in Italia non degebat. Hoc utrumque argumentis constabat, quae nullo pacto refelli, aut in dubium revocari poterant; quamobrem indictio septima, et mensis maius, cuiusmodi notis chronologicis diploma erat consignatum, necesse omnino erat, ut invenirentur in anno 1054 ad quem memorata indictio pertinuit. In hanc eruditissimi interpretis sententiam nobis eundum esse rati sumus non magis eius auctoritate, et doctrina permoti, quam quod nihil vero magis consonum afferri posse persensimus.

Membrana XLIV. — Iosephus Genuensis olim Palaeographiae apud nos Antecessor anno 1813 edidit non sine comite commentario hanc membranam, et scriptam fuisse anno 1060 pro certo habuit. Verum ex indictione XIII et mense novembri in eadem membrana expressis eruitur eam ad praecedentem annum 1059 pertinere, quia memorata indictio more Constantinopolitano a septembri eiusdem anni 1059 supputanda est, quod omnibus sane compertum est. Erratum quoque a Genuensi fuit in hoc, quod Stephanum non pro Legato Antiochi Catapani, sed pro Catapano Antiochi filio accepit contra ac denotatum fuerat vocibus αντιπροσωπωντος του Αντιοχου, et εκ προσωπου του Αντιοχου, quibus Notarius diserte significavit Stephanum tunc temporis vices Antiochi Catapani obivisse. De Antiocho hoc nullam Chronographi mentionem fecerunt; sed ne alium quidem Catapanum eodem anno commemorarunt. Quid igitur vetat opinari per ea tempora, quibus bellum gerebatur cum Nortmannis Graecorum apud nos imperium delere conitentibus, Antiochum missum huc fuisse cum Stephano, cognomento Patriano, sive Paterano? Huic Stephano vel anno 1071 munia Legati, uti Beatillus testatur (2), demandata

(1) *Memorie della Regale Accademia Ercolanese vol. I, pag. 279.*

(2) *Storia di Bari pag. 68.*

fuerunt apud Argyricium Catapanum, qui praeterea misit cum Constantinopolim, ut suppetias inde arcesseret Graecis in Apuliam adversus Nortmannos; et revera eas attulit cum Gotzolino de Orenco Catapani auctoritate insignito. Fatendum tamen est ipsum quoque Stephanum ad Catapani dignitatem fuisse evectum, uti patet ex sigillo, de quo non multo post heic loquemur; verum id accidit sub annum 1071, quo, pròut testantur Gulielmus Appulus (1) et Lupus Protospatha (2), cum Roberto Guiscardo Nortmannorum invictissimo Duce decertavit, et praelio fusus et captus a victore Argos dimissus fuit. Post dictum annum 1071 nulla occurrit praeterea mentio de Stephano nec uti Legato, nec uti Catapano; ipse vero iam senior tunc extabat, ut Gulielmus Appulus item tradidit, et credibile est ante annum 1075, qua iterum decima tertia numerabatur indictio, ad plures abiisse. Hinc elucet, cur nostram membranam ad annum 1075 non amandaverimus.

Membrana XLVII. — Cum haec membrana conscripta fuerit Michaele VII Imperatore Constantinopolitano, qui ab anno 1071 ad annum 1078 regnavit, indictionem IV, quae in diplomatis calce legitur, falsam esse luce meridiana clarius est, cum septem fere annis, quibus Imperium Byzantinum Michaeli paruit, nunquam ea indictio recurrerit. Quamobrem indictionem IV in XIV refingendam putavimus, quae anno aerae christianae 1076 huic nostrae membranae praefixo respondet. Adde in hunc annum 1076 incidere annum XIX, quo Desiderius, cuius in membrana mentio habetur, Coenobio Casinensi praeerat, ut docet Gattula.

Membrana LII. — Numeri graeci ι et δ', quibus in apographo huius membranae indictio denotatur, et quorum ectypum visitur in tabula specimina characterum exhibente sub numero IV, possent quidem haberi pro XI, eo quod secundus numerus videtur potius α', quam δ'. Verum Paschalis Baffius habuit pro δ', et in suis manuscriptis apud Neapolitanam Maiorem Bibliothecam extantibus haec scripta reliquit: *Monasterium S. Adriani de Rossano Provinciae Calabriae Citerioris cum omnibus Metochiis, Ecclesiis, vassallis, bonis, iuribus et pertinentiis donatum iam fuerat S. Petro Abbati a Rogerio Principe Italiae, Calabriae et Siciliae anno 1088 mense augusto XI indictione* (*arc. 5, n. 38*). *Postea confirmatum fuit praesenti diplomate, ac postremum anno 1106 mense martio Monasterium istud idem Dux Rogerius repetiit una cum Castro Stragulae, quorum vice obtulit Casale S. Ioannis de Fabrica in Apulia cum toto territorio, et omnibus suis iuribus.*

Fide adhibita, uti per aequumque erat, testimonio viri doctissimi, qui prae oculis habuit alterum diploma anni 1088, ab indictione XIV non recessimus, et anno 1091 membranam consignavimus. In hanc sententiam a nobis itum est eo libentius, quod cum Provincia Consentina in Rogerii potestatem, a qua inita seditione desciverat, bello revocata fuerit, ut legere est apud Muratorium (3), magis fit probabile Abbatem Cavensis Coenobii confirmationem praecedentis diplomatis efflagitasse.

(1) *De Gestis Nortmannorum lib. II. ubi cecinit:*
Canitiem Stephani tractare misertus ut hostis
Noluit; immo suae, de qua tractaverat ille,
Oblitus caedis, studet hunc tractare benigne.

(2) *Chronicon ad annum 1071.*

(3) *Annali d'Italia, anno 1091.*

Membrana LXI. — Alexius Comnenus Imperator Byzantinus septem et triginta annis regnavit, nempe ab anno 1081 ad annum 1118, quibus ter indictio V recurrit, scilicet annis 1082, 1097 et 1112. Cum vero diploma ab Imperatore concessum sit Oderisio Abbati Coenobii Casinensis, et indictio V competere non possit, nisi anno X, quo, ut idem Gattula testatur, memoratum Coenobium Oderisius moderabatur, liquido patet hoc diploma, quod Tostius quoque edidit (1), anno 1097 fuisse conditum.

Membrana LXII. — Cum haec membrana, non secus ac proxime praecedens, eiusdem Imperatoris Alexii Comneni nomine, eademque indictione signetur, par fuit ut idem annus 1097 ei appingeretur. Ipsam quoque edidit Tostius (2).

Membrana LXIV. — Quoniam Odonis Marchisii mentio habetur in membrana anni 1126 a nobis edita sub num. XCVIII, in qua Sichelgaita vidua dicitur eiusdem Odonis, atque in Rogerii diplomate anni 1098 a Vargas-Macciucca edito (3) inter testes ipse Odo se subscribit, ideo nos hanc membranam anno 1097, in cuius mense septembri indictio VI decurrebat, et Odonem in vivis egisse ex memorata subscriptione regii diplomatis constat, signandam coniecimus.

Membrana LXVI. — Habita ratione tum annorum, quibus Oderisius Abbas fuit Coenobii Casinensis, tum indictionis VI quae in calce membranae legitur, Imperialis Epistola exarari debuit anno XVIII Imperatoris Alexii Comneni, qui anno 1081, uti supra innuimus, imperare coepit. Ideirco huic membranae annum 1098 tribuendum censuimus.

Membrana LXIX. — Annum 1102, qui in membranae initio legitur, in annum 1101 refingendum duximus eo quod IX indictio, quae est altera chronologica diplomatis nota, mense iunio, in annum quem refinximus incidit. Adde Rogerium magnum Siciliae Comitem mense iulio eiusdem anni e vita migrasse, ideoque praesens diploma post eius obitum exarari non potuisse.

Membrana LXXVII. — Quia membrana haec dicitur scripta temporibus domini Rogerii eiusque matris dominae Adelitzae, factum est ut ea primo visa sit pertinere ad tempora Rogerii secundi Comitis Siciliae eiusque matris Adelasiae, et notata fuerit anno 1114, ad quem spectavit indictio VII per ea tempora, quibus Rogerius cum matre quae obiit anno 1118, Siciliae Comes fuit. Sed fatendum est in eo prorsus erratum fuisse, nam membrana certe quidem mentionem habet Rogerii filii Roberti domini Cagiani eiusque matris Adelitzae, prout ex tribus membranis insequentibus sub num. XC, CII, CIII luculentissime patet. Hic Rogerius post obitum patris, anno 1127, Dynastes Cagiani esse coepit, ut apparet ex priore earumdem membranarum; postrema vero eius mentio habetur in membrana CXLVII, nempe anno 1149. Iam vero ab anno 1127 ad annum 1149 indictio VII incidit in annum 1129 et 1144. Membrana, male anno 1114 consignata, videtur pertinere ad priorem eorumdem annorum, quia mentionem habet etiam Adelitzae, quam tunc temporis vitam adhuc egisse probabilius est, quam si hoc idem de anno 1144 adfirmare libuerit.

(1) *Storia della Badia di Montecassino tom. II. pag. 95.*
(2) *Op. cit. pag. 94.*
(3) *Esame delle carte e diplomi di S. Stefano al Bosco, Documenti pag. XVIII.*

Membrana LXXVIII. — Diploma in hac membrana scriptum non est autographum, sed informe quoddam apographum, in quo annus et subscriptiones desiderantur. Indictio, quae non praetermissa fuit, nihil prodesse nobis poterat ad annum expiscandum, nisi prius exploratum haberemus, cuinam ex tribus Nortmannis Principibus nomine Rogeriis diploma tribuendum esset. Id vero ut divinaremus, nihil aliud nobis auxilio fuit praeter titulum, quem diploma suo conditori tribuit, nempe Comitis Calabriae, Siciliae et omnis Italicae Regionis. Huiusmodi titulus usurpari non potuit neque a Rogerio Roberti Guiscardi filio, ad quem titulus Ducis pertinuit, neque a Rogerio eius patruo, qui Comes salutabatur Siciliae et Calabriae, numquam vero et Italiae, sive Apuliae, quae per ea tempora dici quoque Italia consuevit, et ad eius nepotem ex fratre spectabat. Nullum enim bellum inter utrumque exarsit, quo fieri potuisset, ut alteruter titulum non suum usurparet. Haec vero concordia non perduravit inter eorum filios itemque successores, nempe Rogerium Secundum Comitem Siciliae, et Guilelmum Tertium Ducem Apuliae. Horum prior amplificandae suae potestatis ab ineunte aetate cupidus alteri molestus fuit, et vix anno 1122 inter utrumque inita pax fuit, quae Comiti Siciliae incrementum attulit ditionis, ut legere est apud Muratorium (1). Iam vero si Rogerio Secundo fuit tanta latius regnandi cupido, ut cum patruelis sui filio simultates exercuerit, eiusque avitae ditioni inhiaverit, fieri potuit, ut Comes appellari non modo Siciliae, et Calabriae, sed omnis quoque Italicae Regionis, sive Apuliae non detrectaverit. Argumentum hoc nos perpulit, ut eidem Rogerio adiudicaremus diploma, cuius annum quaerebamus. Habita porro ratione tum temporis universi, quo Rogerius titulo Comitis, nondum vero Regis imperitavit, tum indictionis octavae, et mensis Augusti nostrae membranae, huic annum 1115 assignavimus.

Membrana LXXXVI. — Haec membrana quavis chronologica nota caret, nisi quod Imperator Alexius Comnenus donationem XX librarum, et novem palliorum Gerardo Abbati Casinensi fecisse dicitur. Iam vero Gerardus, uti testatur Gattula (2), Coenobio Casinensi praefuit ab anno 1111 ad annum 1123, Alexius vero Imperator anno 1118 diem supremum obivit. Itaque intra annos septem huius membranae epocha coercenda est, h. e. ab anno 1111 ad annum 1118. Cum vero in eadem membrana fiat mentio facinorum, quae primis antedicti anni 1118 mensibus Romae patrata fuerunt, nempe Pontifici Gelasio II ab Henrici V factione nefariam vim fuisse illatam, ideo memoratum annum 1118 membranae tribuere non absurdum nobis visum est.

Membrana CXIII. — Non improbabili coniectura ducti, annum 1133 huic membranae assignandum putavimus. Nam eo anno Rogerius, qui in membrana appellatur Dominus Siciliae, Calabriae et Longobardiae, bello devicit non paucos Dynastas, qui ab eo defecerant, quique primum ab anno usque 1128 provinciarum, quarum hereditatem ex Guilelmi Apuliae Ducis morte adiverat, dominium, postea vero Regis titulum ei contenderant.

Membrana CLIII. Cum haec membrana nulla alia chronologica nota signetur, praeter indictionem III et mensem decembrem, Gulielmus Rex, qui diploma largitur, vel Primus, vel Secundus, esse posset. Quapropter aut anno 1154, si Gulielmo I, aut anno 1169 aut

(1) *Annali d'Italia, ann. 1121 e 1122.*
(2) *Op. cit. saec. VII.*

denique anno 1184, si Gulielmo II tribuatur, exarari debuit. Nos diploma a Gulielmo I fuisse concessum anno 1154 ex eo coniecimus, quod, cum hoc anno e vita migraverit Rogerius Rex, et ad regnum eius filius Gulielmus I fuerit evectus, monachi ut suis possessionibus consulerent, a novo Rege petierunt, ut iis pacate frui sibi liceret, eo magis quod quaestiones inter Regem et Apostolicam Sedem prohibebant, quominus sua bona sarta et tecta ab omni incommodo, detrimento ac molestia servarent.

Membrana CCLXXXVII.— Praesens membrana non secus ac proxime superior indictione VI et mense septembri signata conspicitur. Nos quovis alio indicio destituti, ut veram eius epocham statueremus, cum animadverterimus inter testes, qui contractui, de quo agit membrana, interfuerunt, eumdem Constantinum Mandilum humilem presbyterum se chartulae subscribere, qui proxime superiori contractui se subscripserat, eumdem annum 1232 insequenti etiam membranae tribuendum censuimus.

Membrana IV prioris partis Appendicis — Ex quatuor graecis literis, quibus membranae annus denotatus fuerat, vix duae priores, nempe, quae annum 6600 indicant, edacitatem temporis effugerunt. Hae tamen, et mentio tum indictionis primae, tum tabularii Petri Augerini filii Nicolai, suadent membranam anno aut 1167, aut 1182 fuisse conscriptam. Magis vero prior eorumdem annorum nobis arrisit, quia tum ex membrana insequenti anni 1181, tum ex aliis aevi posterioris patet non adhuc Petrum Augerinum, sed alios notarios fuisse Tabularios Gallipolis; ex quo argui potest ipsum Petrum ante annum 1181 mortem obiisse.

XII.

Ectypa characterum in tabulis septem excusa fuerunt. Eorum nonnulla cuique, velit nolit, illico testantur, quod supra innuimus, scilicet non parum difficultatis superandum fuisse in assequendis vocabulis, quorum litteras aut Notarius exaravit formis salebrosioribus et plurimum a scriptione consueta et familiari abhorrentibus, aut temporis inexplebilis voracitas, cui vel monumenta longe solidiora non obsistunt, maximam partem exedit. Minus periti, qui in eas inciderent, forsitan existimarent obversari sibi non Graecum characterem, sed Oscum, Sabinum, aut aliarum longe gentium, quemadmodum invisentibus vetera quaedam papyracea monumenta aliquando evenisse Winkelmannius (1), ac Marinius (2) tradiderunt. Omnia vero a nobis exhibita characterum specimina, quisquis Palaeographiae studio detinetur, maximi habiturum non dubitamus, praesertim quia Montfauconius

(1) *Lettre au Comte Bril sur les découvertes d' Herculanum pag. 85. Huius epistolae auctor male habuit nostrum Martorellium, qui nonnullas graecas papyros in effossionibus Herculanei repertas tanquam Sabinae Linguae monumenta salutavit, et pacta conventa inter Herculanenses et Sabinos inibi contineri fuit hariolatus; iram vero doloremque vix concoquebat, quod eadem legere atque evolvere fatorum iniquitate non potis esset.*

(2) *Papiri diplomatici, Prefazione.*

vix, aut ne vix quidem aliquid attulit quod ectypis nostris persimile videatur. Auctor ille, cuius ope fatemur Palaeographiam conspicuum inter archaeologicas disciplinas locum sibi vindicasse, graecos characteres Codicum manu scriptorum et Diplomatum impensius, quam privatarum chartularum aucupatus fuit; in prioribus enucleandis, et discriminandis totus prope fuit; quamobrem etsi Romae in Basiliano Coenobio graecas complures invisit Calabriae membranas, pauca tamen inde characteris specimina deprompsit.

Tres membranae in Syllabo editae sub numeris LII, LXXX et LXXXVIII exscriptae fuerunt ex apographis earumdem confectis et traditis Coenobio Cavensi a Paschale Baffio, quia pro deperditis habita fuerant ipsarum autographa. Haec vero reperta ibidem postea sunt in pluteis, ubi vestigantis diligentiam effugerant. Quia vero in autographo, cuius apographum editum fuerat sub numero LII nostri Syllabi, characteris forma notatu digna visa est, ex eo desumptum est ectypum cusum in IV tabula characterum.

Sub primo specimine characterum, quos tabula I exhibet, visitur ectypum quoque sigilli, quod in Archivo Casinensi pendet ex membrana, unde primum illud specimen est depromptum. Ex reliquiis litterarum, quae nunc vix inspiciuntur, facile coniici potest consueta talium sigillorum inscriptio, videlicet in facie antica: ΚΥΡΙΕ ΒΟΗΘΕΙ ΤΩ ΣΩ ΔΟΥΛΩ: idest, Domine auxiliare servo tuo. In postica vero facie: ΜΙΧΑΗΛ ΑΝΘΥΠΑΤΟΣ ΠΑΤΡΙΚΙΟΣ ΚΑΤΑΠΑΝΟΣ ΙΤΑΛΙΑΣ: Michael Anthypatus Patricius Catapanus Italiae.

Ad tabulas specimina characterum exhibentes accedit octava, ubi prostant sex ectypa sigillorum. Duo quidem ex istiusmodi sigillis, nempe primum et sextum asservantur in Archivo Casinensi, ubi visitur quoque alterum sigillum impressum in calce autographae membranae, cuius apographum habes in hoc Syllabo sub numero VII una cum sigilli ectypo. Membrana vero, ad quam spectat sigillum primum, consignata heic occurrit numero XII. Cuius vero membranae fuerit sextum sigillum, non constat.

Ex quatuor reliquis sigillis tria, scilicet secundum, quartum et quintum extant in Archivo Neapolitano, et nihil compertum habetur de membranis, ad quas unumquodque pertinuit; tertii vero superfuit tantum ectypum a Iosepho Genuensi, quem supra meminimus, editum in calce dissertationis (1) ab eo lucubratae de Diplomate, quod noster Syllabus exhibet sub numero XLIV. Eorundem vero sex sigillorum inscriptiones, quarum literae pleraeque ob vetustatem prope evanuerunt, interpretati sumus in haec verba:

1. ΚΕ ΒΟΗΘΗϹ ΤΩ ϹΩ . . . idest ΚΥΡΙΕ ΒΟΗΘΗΣΟΝ ΤΩ ΣΩ (ΔΟΥΛΩ): Domine auxiliare servo tuo—† ΓΡΗ. ΟΡ R Α. . . . Ο Κ ΚΑ . . . ΑΝΩ Ι . . ΙΑϹ Ο . . . ΑΝΗΙ . . ΗϹ: idest ΓΡΗΓΟΡΙΩ ΒΑϹΙΛΙΚΩ ΑΣΠΑΘΑΡΙΩ (πρωτοσπαθαρίῳ) ΚΑΙ ΚΑΤΑΠΑΝΩ ΙΤΑΛΙΑΣ Ο ΤΡΑΧΑΝΙΟΤΗΣ: Gregorio Imperiali Protospathario et Catapano Italiae Trachanioti.

2. † ΔΕϹΠΟΙΝΑ ϹΩΖΟΙ ΘΕΟΔΩΡΟΝ ϹΙΝ Θ . . . (θεῷ): Regina una cum Deo servet Theodorum.

3. † ΚΕ ΒΟΗΘΗ ΤΩ ϹΩ ΔΟΥΛ: idest ΚΥΡΙΕ ΒΟΗΘΗ ΤΩ ΣΩ ΔΟΥΛΩ: Domine auxiliare servo tuo — † ϹΤΕ † ΚΑ ΠΡΘΣ ϹΤΡΑΤΗΓ ΛΟΓΓΙΒΑ . . ΙΑϹ: idest ΣΤΕΦΑΝΩ ΚΑΤΑΠΑΝΩ ΠΡΩΤΟΣΠΑΘΑΡΙΩ ΣΤΡΑΤΗΓΩ ΛΟΓΓΙΒΑΡΔΙΑϹ: Sthephano Catapano Protospathario Stratego Longobardiae.

(1) *Illustrazione di un Greco Diploma che si conserva nell' Archivio Generale del Regno.*

4. MP ΘΥ — † KE RO PΩNΓEPI KOMIC KAΛΛΑΥPHAC KE CHKHΛIAC KE TΩN XPHCTHANΩ ROHΘOC: idest MHTHP ΘEOΥ—KΥPIE BOHΘHCON PΩNΓEPIΩ etc. Mater Dei — Domine auxiliare Rogerio Comiti Calabriae et Siciliae et Christianorum adiutori.

5. Inscriptio est eadem, quam exhibet antecedens sigillum.

6. XPΥC BB—TΩ CΩ ΔOΥΛΩ IΛΛPHΩ: idest XPICTE BOHΘHCON TΩ CΩ ΔOΥΛΩ IΛΛPHΩ: Christe auxiliare — Servo tuo Hilarioni.

Nostra tertii sigilli interpretatio quoad vocem *Longobardiae* discrepat ab interpretatione tum viri doctissimi Francisci Avellini (1), tum Genuensis modo laudati, et Salvatoris Cirilli (2). In litteris Λογ eorum prior legendum esse Λοκρου, reliqui duo Λογιώ sibi persuaserunt. At eorum interpretationi coniectura quaedam, nostrae vero suffragatur auctoritas monumentorum, quae heic habes edita, ubi diserte nuncupati Strategi aut Catapani Longobardiae occurrunt Graecorum Duces, quibus nostrae olim provinciae obtemperarunt, idque Peregrinius, Troylus, aliique rerum nostrarum scriptores probe adnotarunt.

XIII.

Superest demum, ut de earumdem membranarum utilitate aliquid praemoneatur. Id argumenti ne primoribus quidem labris, ut dici solet, delibandum nobis foret, si habenda esset ratio dumtaxat eorum, qui hoc aevo apud nos antiquitatis studia consectantur ea prope cupiditate, qua Muratorius saeculo superiore, et Pertzius saeculo nostro in ea incubuerunt. At longe plures numero sunt, qui hodie nihil antiquum amplexantur et fovent, nisi condocefacti prius sint aliquid inde fructuosum posse comparari.

Non ita quidem nos perperam iudicamus, ut omnibus hisce membranis eam tribuamus praestantiam et utilitatem, quibus praeditae sunt tot aliae vetustatis reliquiae, unde non parum lucis saeculis tenebricosis affunditur. Nam perpauca heic occurrunt diplomata, quibus Imperatores Graecorum, aut nostri Reges et Toparchae donationes et privilegia in Ecclesias, et Coenobia contulerunt. Reliquae membranae exhibent donationes privatorum hominum, testamenta, tabulas nuptiales, venditiones sive aedium, sive praediorum, et sententias, quibus Iudices lites modo inter privatos, modo hos inter et Monasteria obortas diremerunt. At perperam iudicaverit qui ex huiusmodi diplomatis et chartulis nihil erui, quod aevi sequioris historiam queat aliqua ratione illustrare, obstinate contendat. Secus omnino sese rem habere nuper testatus est Ioseph de Blasiis Historiae Antecessor in Regio Neapolitano Archigymnasio, qui cum aliquot membranas vix a nobis editas inspexisset, nactus ibi est pleraque scriptoribus antehac ignota, eaque usurpavit (3), ut iisdem exornaret historicam lucubrationem suam de Barensium adversus Graecum Imperium seditione, et de adventu Nortmannorum.

(1) *Biblioteca analitica anno VII. num. IV. pag. 101.*

(2) *Lettera sopra un molibdobullo Greco.*

(3) *La Insurrezione Pugliese e la Conquista Normanna nel secolo XI, vol. I. pag. 26 et alibi.*

Qui temporum praeteritorum annalibus evolvendis animum advertunt, eos magis delectat ediscere rerum publicarum vicissitudines, ancipitem bellorum fortunam, acies praelio fusas, aut internecione deletas, urbes modo expilatas, modo a fundamentis erutas, seditiones civium in cruenta luctuosaque bella intestina erumpentes, Reges e solio miserandum in modum deturbatos. At spectacula haec et alia id genus, quae in monumentis historiarum quam saepissime occurrunt, solane digna sunt, quorum commemoratione posteri detineantur? Vitane, quam maiores privatim exegerunt, nihil habet, quod doceri cupiamus? Certe quidem aevo, quo nos in vivis agimus, genus illud scriptionum, cui Romanensium Historiarum nomen inditum fuit, non mediocri voluptate perfundit lectitantes ea potissimum de causa, quod privatarum rerum narrationibus affluat, et interiorem vitam hominum, domesticaque palam facit negotia. Iam vero tabulae, quibus contractus, conventiones, bonorum alienationes, aliaque huiusmodi committebantur, non exiguam profecto exhibent partem rerum, quae privatam vivendi rationem respiciunt. Quamobrem nemo eas iure contemnet, ac repudiabit eo magis, quod in his quicquid de vita privata edocemur, non commentitium est, neque ex poetica fingendi arte proficiscitur, sed e documentis quae ineluctabili praesidio veritatis innituntur. Heic vero e re nata aliud nobis obversatur momenti longe gravioris argumentum, cur omnibus sit persuasum nostras membranas haudquaquam accensendas vetusti aevi quisquiliis, quas non immerito quisquam explodat, aut exsibilet. Constat enim nullam Historiae de rebus Neapolitanis partem magis carere monumentis, quam quae ad Graecos nostrates pertinet, toto eo temporis spatio, quod Aevum Medium vocitatur. Fatemur quidem non defuisse Chronographos aliquot, qui per ea tempora rerum nostrarum aliquid posteritati prodiderunt, et a Muratorio inter rerum italicarum Scriptores et ab aliis veterum annalium Collectoribus editi fuerunt. Sed qui cupidus addiscendae Historiae Graecorum in nostris regionibus eos evolverit, tam pauca inveniet, ut quanto uberiore rerum notitia pascere animum sperabat, tanto ieiunior inde discedere sibi videatur. In tanta igitur monumentorum inopia fasne cuiquam erit aspernari graecanicas hasce membranas? Ecquis tam inimicum vetustati, et communi sensu tam destitutum animum geret, ut eas censeat deferendas, ut ait ille, *in vicum vendentem thus, et amomum, Et piper, et quidquid chartis amicitur ineptis?* At longe aliter sentiet Iurisperitus, qui heic dignoscet ac meditabitur, quanam apud Graecos Calabrenses ratione consueverint lites dirimi, nuptiae contrahi, testamenta exarari, praedia vel donari vel divendi praesertim a Graecis mulieribus, quae sub perpetua et ipsae tutela vitam agebant, emphyteuticae aliaeque iniri stipulationes ad provehendam culturam agrorum et inprimis olivarum, quod arborum fructiferarum genus in Iapygia et Calabria ea tempestate insigniter accuratum fuit, et a posteris deinceps maiorum suorum vestigia consectantibus ita excultum propagatumque fuit, ut opes inde cumulatiores in eos redundarint. Rei porro nummariae studioso erit sane periucundum expendere nomina et aestimationem nummorum, quorum multiplex genus sibi haec monumenta perlegenti occurrit, ac praecipue *Michelati*, nummi byzantini ab Imperatore Michaele nomenclationem mutuati, qui vel sub Nortmannorum principatu, prout ex membranis sub numeris I, II et III partis prioris Appendicis fit testatissimum, inter Graecos nostrates obtinuerunt perinde, atque nummi Arabum ad Svevorum aetatem usque recusi

et usurpati vulgo fuerunt, quamvis Graecorum Principum et Arabum dominationi finis iamdiu fuisset impositus. Exploratio vero huiusmodi nummorum iis, qui Oeconomica hoc aevo praestantissimae cuique disciplinae optimo iure aequiparata persequuntur, viam muniet expeditiorem ad incundam temporum nostrorum comparationem cum vetustioribus de pretio tum praediorum, tum aliarum rerum, quas membranae commeminerunt.

Chartulae spectantes ad Coenobia, quarum maior est numerus, habent praeterea quiddam omnino peculiare, cur magni faciendae sint. Primum quidem non pauca inde licet haurire, quibus instituta Graecorum Coenobiorum illustrantur. Deinde consulendo huiusmodi chartularum perennitati, fiscalibus quoque consulitur rationibus. Nam cognitissima res est, quicquid olim eorumdem Coenobiorum fuit, postquam ea fuerunt vacuefacta, aut abolita, Fisco adiudicatum esse, et pleraque Coenobia in Abbatias evasisse, quae arbitratu Regis impartirentur, idcirco subiectae potestati, quae vulgo *Patronatus Regius* appellatur. Non semel contigit, ut bona Abbatiarum homines avidi dolo malo sibi adrogaverint. Ubi vero haec usurpatio innotuerit, quo tandem pacto iura fiscalia praevalere in iudiciis, et possessiones ab usurpatoribus vindicari poterunt, nisi documenta afferantur? Tum vero fieri potest, (et revera saeculo proxime praeterito factum est plerumque), ut chartulae, de quibus verba facimus, tela quodammodo suppeditent, quibus sua Fiscus iura tueatur, et bona iniquis possessoribus erepta postliminio ad se revocet. Quamobrem dubium esse nemini potest, quin Coenobiorum monumenta, a quibus fortasse nonnulli abhorreant, sarta tecta servanda sint, et non parum detrimenti ex eorum interitu Fisci rationibus sit pertimescendum.

Utcumque vero genus hoc utilitatis, de quo loculi sumus, aestimari velit, illud quidem ambiguum non est, nempe plurimum emolumenti posse ex hoc Syllabo ad disciplinam philologicam dimanare. Nos quidem fatemur exotica et barbara vocabula, soloecismos, aliaque dictionum portenta in plerisque membranis coacervari. At sermo quantumvis inficetus et horridus nunquam est eiusmodi, ut in eo philologis non sit immorandum. Primum enim iuvat inde addiscere quantum discriminis, quoad dicendi perspicuitatem, latinas inter et graecas nostras chartulas intercedat. Illarum enim sententiae tanta plerumque obvolvuntur caligine, ut, quibus ibi de rebus sermo sit, nemo nisi magno labore assequatur. Contra e chartulis graecis facile eruitur, quid sibi velint. Graecanico igitur ingenio vel per deteriora saecula non omnis defuit perspicuitas illa, quae in sexcentenis litterarum monumentis ex vetustiorum graecorum ingenio profectis immane quantum explendescit.

Nec vero exigua aut contemnenda vocabulorum accessione noster hic Syllabus Glossarium mediae et infimae Graecitatis potest locupletare. Cangius optimo sane iure conquestus fuit, quod sibi Lexicon eius Graecitatis contexenti defuissent diplomata et privata documenta. Huic doctissimo et indefesso deterioris aevi exploratori e nostratibus graecis eorumdem temporum monumentis vix innotuit unum modo Diploma Rogerii Siciliae Regis, quod apud Ughellium deprehenderat. Inde haustam suo in Glossario retulit vocem Εὐριάτικον, cui *damni* significationem cum Ughellio tribuit; sed uterque perperam. Nostrates enim Graecos eo nomine denotasse oppidum Calabriae *Briaticum* liquet ex compluribus heic membranis, ut in Syllabi huius Indice adnotatum est sub voce *Briaticum,*

quam consule. Quod si ob oculos universa haec nostra documenta habere Cangio licuisset, certe quidem quantivis ipsa pretii aestimasset, utpote incremento doctrinae philologicae non mediocriter profutura, et praesertim quod ex hoc membranarum genere graeca dialectus Calabriae posset internosci, et a dialectis caeterarum Graeciae Transmarinae provinciarum discriminari. Non de veteribus nos heic loquimur dialectis, nimirum Attica, Ionia, Dorica, et Aeolica. Quanquam enim prior earum Neapoli, tertia vero in Calabria obtinuerit, id quidem aevo contigit antiquiore, uti patet ex Martorellio (1), Mazochio (2) et Iuvene (3), quorum prior de Neapolitano Atticismo, alter de Dorismo Heracleensi, tertius de Dorismo Tarentino disseruerunt, et duo postremi ex Dorismi reliquiis suum quisque Lexicon non ita magnum posteris tradiderunt. Sed postquam Romani Graecia tum Magna, tum Transmarina potiti fuerunt, omnes veterum dialectorum varietates, ut ait Salmasius (4), abolefactae sunt, et graeci sermonis facies unam tantummodo faciem, eamque magis magisque in dies corruptione tabescentem induit. Tum vero aliae prodierunt dialecti, quarum Simeon Cabasilas aevo suo septuaginta numerabat apud Cangium (5). Inter has sequiorum temporum dialectos recenseetur Graeca Calabriae dialectus, quam nos arbitramur posse ex hac membranarum collectione dignosci.

Licet vero deessent omnia, quibus nos hunc Syllabum non sinistre exceptum iri confidimus, nemo tamen inficias ire posset, quin ipse demum habendus sit tanquam egregium monumentum, quo graecarum litterarum studia praesertim in hac extrema Italiae regione nefas esse intermitti meminerimus. Nam per ea tempora, quae barbararum nationum irruptiones migrationesque subsecuta sunt, facula quaedam Graecitatis, ut supra dictum est, utque series haec ipsa graecarum membranarum testatur, apud nos extincta omnino non fuit, immo citeriori aevo profectum hinc fuit, ut passim Itali ad memoriam et cogitationem veteris graecanicae urbanitatis et gloriae revocarentur. Quae sane res excitare nos vehementer, et maiori quadam cupiditate inflammare debet, ne quemadmodum maioribus nostris pulcrum fuit hoc decus quaerere ac tueri, sic nobis turpissimum sit aspernari et amittere. Ad commendationem enim posteritatis, et ad amplificationem rerum italicarum nihil potest excogitari, aut animo fingi accommodatius prae litteris atque disciplinis veterum Graecorum, quae, ut Boucheroni (6) verbis utamur, ab illustri populo profectae non solum mentes ad elegantiam, et venustatem informant, sed animis etiam sunt incitamento ad praeclara quaecumque suscipienda.

(1) *Thec. Calam. cap. V, part. V, § VI.*

(2) *Comm. in Tabulas Heracleenses p. 119 et 120.*

(3) *De antiquitate et varia Tarentinorum fortuna, in Delectu scriptorum Rerum Neapolitanarum pag. 374 ad 382.*

(4) *Lib. de Hellenistica pag. 215.*

(5) *Praefat. ad Glossarium Graecitatis p. VII.*

(6) *Oratio de Litteris Graecis anno MDCCCXXXVII habita in Auditorio Maximo Regii Taurinensis Athenaei.*

I.

(An. Chr. 885) — Mense Martio — Indict. III — Trani.

Gregorius Imperialis Protòspatharius ecclesiastica praedia posita in agro Barensi, Uriensi, Tarentino, aliisque in locis Principum Longobardorum imperio subiectis, et tradita sibi a Casinensi coenobio libellaria novem et viginti annorum concessione, eidem coenobio reddit.

Preceptum gregorii primicerii imperialis Sancto Benedicto.

Gregorio primicerius imperiali protospathario. et baiulo. clarifico me. hemptam habere rebus qui fuit ecclesie beatissime dei genitricis Mariae quae sita est in loco. cannito. et per loca pertinentibus prenominate ecclesiae. seu et rebus sancti vincentii. quam et iterum beate dei genitricis mariae quae est aedificata orietane finibus. ut ista quas rebus haberet super nominato gregorio primicerio et bajulo omnibus diebus vitae suae et rebus sancti Benedicti prefati nostri cenobii ubicumque habuerit aut inventa fuerit sive in bari. aut in orie. seu et in taranto. sive per singula loca ut ipse qui suprascriptus gregorius primicerius simulque bajulo haberet et dominaret illam usque ad viginti novem anni. sed ipse qui supra gregorio primicerio et bajulo simulque imperiali protospathario pro redemptione et salute animae suae reddidit insuper nominate quattuor ecclesie ipsa super nominatis rebus quomodocumque illam habuisset. sine sua qui supra vel cuiuscumque contradictione. et si qualiscumque homine voluerit contradicere aut retornare vel removere haec quae secundum dei timore egerat vel fecerat haberet judicium cum illo in diem judicii ante tribunal superni judici et sit particeps jude traditori et haberet maledictionem a trecenti decem et octo patres et pro confirmandum ipso suo brevilegium predictum gregorium primicerium et bajulo qualiter reddiderat ipsa rebus insuper nominata venerabilia loca. fecerat bullare ipso brevilegio cum plumbo bulljtyrio suo. fuerat fuerat scriptum mense martio. indictione III. et taliter vidi et scripsi. ut supra hanc recordationem ego landolfus diaconus atque notari et interfui in super nominata civitas que supra trane.

Ego qui supra gregorius primicerius imperiali protospatharius et bajulus. in hanc carta me subscripsi.

Ego gaiderisi imperialis protospatharius ita novi.

(Ex Regesto Petri Diaconi in Archivo Casinensi — Fol. LXV, n.° 137.)

II.

(891) — Mense Februario — Indict. IX.

Leo VI Imperator Casinensi coenobio universas confirmat possessiones, quas in Longobardiae themate idem coenobium obtinebat.

Preceptum leonis Imperatoris de omnibus rebus Sancti Benedicti.

Sicut nunc et de hinc sit ea imperialis secundum et ante quam regnarem nobis annuntiatum est. ut observetur ea cum omnibus in circuitu habentibus et tenentibus suis. et quantis sub ea vero villis subsistunt sint sine calumnia atque sine damno. et ex ipsa angustia servientium imperialium atque damna sive participatione et monachi qui ibidem degunt. sine contrarietate et cogitatione sint. ut orationes quas pro imperio nostro fundunt cotidie ad deum pergant. Nemo enim ex his omnibus qui pro tempora debent esse in langobardia stratjgy. sive propriis seu trumarchis vel protospathariis. archiepiscopis, episcopis et reliquis in ea provincia habitantibus. Sive pro quocumque servitio imperiali veniunt ut sint sine timore . sive potestatem habeant in ipso habitaculo et in circuitu ejus. et res que sub ea est. Et monachi per nullum modum injustum habeant. sive temptandi vel dammandi. sive angustiandi. seu diminuandi. aut in ea applicandum. Volumus autem sicut dictum est modum. ex omnibus et de omnibus quae damnantur ex imperialibus beneficiis et angustiis. nisi ut ea observetur libera sine impedimento. Sufficiant omnes solum mostrandum. et ostensum nostrum fidelem sigjllum. factum per mensem februarium. nona indictione. In anno sex milium quadrigenti quinquagjnta novem. In quo et nostrum fidelem deo missum assignatum est dominium.

(Ex Reg. Petri Diac. — Fol. LXVII verso, n.° 149).

III.

(892) — Mense Iunio — Indict. X — Beneventi.

Sympathicius Imperialis Protospatharius, in aula Beneventana degens, Ragemprando coenobii Casinensis abbati confirmat monasteria tum S. Sophiae una cum rebus eiusdem in S. Ioanne de valle Polluci extantibus, tum S. Mariae de Plumbariola, et S. Mariae de Cingla prope flumen Vulturnum.

Preceptum simbatjcii imperialis protospatharii de rebus S. Benedicti. et monasterio S. sophiae in benevento. Ragemprando abbati.

In nomine domini. Ego simbatjcio imperialis protospatharius. et stratjgo. macedonie, tracie. cephalonie. atque longibardie. Dum residerem in dei nomine intus palatio beneventi. Entilma facio tibi ragemprando venerabili abbati monasterii S. Benedicti qui aedificatum est castro casino. Insimul et tibi erisso medico et preposito. monasterii sanctae sophiae qui aedificatum est intus beneventum qui subjecta est cenobio sancti Benedicti. Similiter et monasteria puellarum. Sancta maria de plumbariola. Simul et sancta maria de cingla. qui residet juxta fluvium vulturnum. Ubicumque fuerit de ista predicta quattuor monasteria. rebus servos. vel ancillas. Non sit quiscumque homo qui audeat aut presumat facere aliquit contrarietatem. aut lesionem causam de predictis monasteriis. Simulque et res sanctae sophiae que habet in sancto iohanne de valle polluci. et similiter de asculo. vel in quacumque terra seuque civitates habuerit rebus et loca dominatio sanctorum imperatorum. Ut nullam applicationem. aut fortiam faciant ibidem servi de sanctorum imperatorum. nec in monasterio. seu cellis. vel cellulis. sive curtis et omnibus pertinentiis vestris. neque de cunctis. servis. et ancillis. Aut de vestris

subjectis. quibus in casis de vestris pertinentiis sedeunt. Et nullam dationem. aut tributum. sive portaticum. aut portunaticum. vel ripaticum. a vobis. vel a monachis vestris. atque servis. et ancillis vestris. Sive ab omnibus hominibus qui in vestris monasteriis subditi vel commenditi sunt. ut nullus hoc presumat ex idem aliquit tollere vel contrare res. domos. servos. vel ancillas. tam omnia et in omnibus quibus in predictis monasteriis concessa sunt a regibus francorum. sive a principibus longobardorum. vel per precepta signata. et omnia que per cartis vel offertionis. sive per emptionis. seu qualitercumque concessum habetis. vel amodo et in antea quocumque modo fuerit concessum. ut amodo et semper pro statum sanctorum imperatorum et illorum mercedem. vos et vestri successores. omnia que superius legitur. firmiter possideatis et securiter. Et nullus homo presumat de sua civitate monachos qualicumque a majore usque ad minimum. de predictis monasteriis de suis habitationibus foras eos ejcere. aut qualibet nova consuetudine in eosdem monachos. vel in ipsa cenobia. et earum pertinentiis facere pro eo quod vos die noctuque pro sanitate et prosperitate sanctorum imperatorum. et pro omnium illorum exercitum in mercede eorum dominum deum exoratis. et innotescimus vobis christianis omnibus qui fideles estis et honoratis. sanctissimis imperatoribus. episcopos omnes domino servientes. A protospathariis. spathariis candidatis et spathariis. cartulariis. et protonotarei thromarcis. armeni. greci. seu et longjbardi. gastalldeis. seuque omnibus hominibus a majore usque ad minores qui fideles sunt deo et sanctorum imperatorum. videntes et cognoscentes istam nostram entjlmam et sic ipsa pleniter deservetis et firmiter adimpleatis sicut supra continet. et quomodo pro statu sanctorum imperatorum ad haec perscripta quattuor monasteria firmavimus. et qui istam entjlmam non observaverit eam non adimpleverit. sciat se esse damnatum. contemptor et offensor deo et sanctorum imperatorum. et dei ira. et nostra super se induceret. et magnum patjbulum. quod vero hanc entjlma nostra bullamus cum bulla nostra plumbea. Mense junio. decima jndictione.

(Ex Reg. Petri Diac. — Fol. LXV, n.° 136)

IV.

(899) — Mense Maio — Indict. II — Cupersani.

Medalspus Imperialis Spatharius, dum Cupersani ad causas definiendas degeret, controversiam, inter Theodinum S. Benedicti praepositum et Maigelgarium obortam de quodam horto et duobus puteis S. Benedicto a Pandone donatis, diiudicat.

Praeceptum medalspi spatharii de terris in copersano.

In nomine domini nostri iesu Christi dei eterni tertiodecimo anno imperii domni leoni et alexandri sanctissimis imperatoris nostris. Mense majo secunda indictione. Dum quadam resedente diem medalspus imperiali spatharius candidatus casale copersano ad causis diffiniendum; tunc quidem nostra venit presentia prepositus sancti benedicti nomine teodinus una cum anningo suus advocator et ceperunt causare adversus hominem nomine maigelgari ex uno hortale et duo putea propinquo casale compersano pertinentes sancti benedicti quibus pandone; ante os annos pro redemptionis suae animae in eo superius nominato loco offeruit tunc ego qui supra imperiali spatharius candidatus statim interrogavi is dictus magelgari quid loqueris de hac re ille quidem respondit et dixit domine non facio deus nisi pandone que superius nominat iste prepositus et dicens quod ipsum hortale cum ipsa putea offero tunc habuisset in supradicto monasterio. veritas est quia habios meus magelgari ipsum hortale cum ambo ipsa putea et datum habui hoc ordine usque dum spatium ipsius fuerit frugiare ilud pos discessum vero illius revertere ad heredem abii mei hoc gestum elegerunt sibi pariter pugnam et sancta dei evangelia ibidem astabat ut sacramenta resivi. de hac re multi quidem exiebam et dicebat nos scimus quia causa monasterii hujus est; dum ego praedictus imperiali spa-

tharius candidatus sum locutus fui ipsius magelgari non audis quae isti adversus te testificat. ille statim manifestavit et dixit veritas et negare non possum; quia causa superdicti monasterii est dum hoc intelleximus per nostrorum supradictorum judicium retradere fecimus ipsius praepositi una cum suus advocatus ipsum hortale cum ipsa putea secundum ipsius magelgari manifestationem. qui finis habet ipse hortale de duobus lateribus causa vel monasterium tertio latere terra fere quarta quidem pars via pergit publica; et unde pro securitate beati benedicti quam et de teodinus prepositus hoc nostrum edemisimus judicatum; quam te ermecausus diaconus et notarius scribere demandavimus intus casale cupersano. Signum † manudalsponi imperialis spatharius candidati qui in supra.

(Ex Reg. Petri Diac. — Fol. LXVI verso, n.° 143.)

V.

(911) — Mense Maio — Indict. XIV.

Ioannacius Imperialis Protospatharius Wamelfrido praeposito, vices Leonis abbatis obeunti, confirmat quicquid in civitate et finibus Asculi ad S. Benedicti monasterium pertinebat.

Praeceptum joannacii imperialis protospatharii de rebus S. Benedicti in asculo. Leoni abbati.

In nomine dei salvatori nostri jesu christi vicesimo quinto anno imperii domni leoni et domni alexandri sanctissimis imperatoribus mense majo. quartadecima indictione. entelma facta a me johannacio imperiali protospathario et stratigo langobardie. et data a nobis tibi wamelfrid monachus et prepositus. ut per istam nostram entelma liceat te abere et dominare inclita rebus et proprietate sancti benedicti confessoris christi quantam abet pertinentem in civitate asculo et in finibus ejus ubi ordinatus es ab ipso venerabile abbate domnum leonem. tam infra ipsa civitate casis et casiljs vel terris quam et a foras. vinee. et territorie. et omnia ex predicto monasterio pertinentes ut ubi exindem dederis case ad residendum aut terre ad terratjcum. aut ad pastinare. sic tibi det justitiam tuam sicut tibi placitum fecerit. et si aliquis sine tua volontate aut casam edificaverit in terram vestram aut vineam plantaverit. aut seminaverit. liceat te illum incljtum tollere et revocare in potestate predicti monasterii sancti Benedicti. sine omne contradictione cujuscunque et vos exindem oretis ad sanctos imperatores per quem omnia vestra abetis concessam. et precipio vobis omnibus protospathariis. spathariis candidatis. et spathariis. quam et castaldeis. et comites curtis et domestici et omnibus honorati et cunctis judicibus qui hanc nostram entelma cognoveritis ut firmiter eam opservetis et de omnia eorum judicetis. quiscumque eorum injustus fecerit. et qui aliter facere presumpserit et in quocumque eorum causa contrarietatem fecerit sciant se esse periturus et malum a nobis patere qualem non potet sustinere. et obligamus eos componere ad sanctos imperatores auro libre due et pro confirmandum ista nostra entelma bullavimus ipsa cum bullotirio nostro plumvio. mense majo. indictione quartadecima.

(Ex Reg. Petri Diac. — Fol. LXV verso, n.° 138.)

VI.

(956) — Mense Decembri — Indict. XV.

Marianus Calabriae et Longobardiae Strategus Aligerno abbati S. Benedicti facultatem tribuit perquirendi atque sibi vindicandi res, quae eius coenobio ereptae in alienam migraverant potestatem.

Sigjllum mariani antjpatj patricii imperialis; Aljgerno abbati.

Sigjllum factum a mariano anthipato patricio. et stratjgo calabrie et langobardie. Et datum vobis Aljgerno venerabilj abbati sancti benedicti. Liceat te ambulare in tota thema langobardie. et perquirere omnem ereditatem predicti monasterii. et nullam contrarietatem patiaris a quolibet judice de ipsa thema. sed perquire ipsius monasterii hereditatem. et recollige eam justa et pertjnente ratione ad ampliam vero certificationem omnium et firmitatem. cum plumbea bulla nostra, istum presentem sigillabimus sigillum nostrum. et concessimus predicto abbati. In mense decembrio indictione quintadecima.

(Ex Reg. Petri Diac. — Fol. LXIX, n.° 153.)

VII.

975 — Mense Maio — Indict. III.

Michael Catapanus Italiae monachis S. Petri in civitate Tarenti, qui conquerebantur de Ursoleone et Ioanne transitum per illorum domos sibi arrogantibus, confirmat privilegium olim datum a Constantino Imperiali Spathario et Stratego Longobardiae, ne quis monasterium illud vexare auderet.

† Μιχαὴλ ἀνθύπατος πατρίκιος καὶ κατεπάνω Ἰταλίας ἀπελθὼν προεύξασθαι εἰς τὸν ναὸν τὸν ἐπονόματι τοῦ ἁγίου καὶ κορυφαίου τῶν ἀποστόλων πέτρου τὸν ἐν τῷ κάστρῳ τάραντος εἰς μοναστήριον ἀφιερωμένον προσῆλθον ἡμῖν οἱ μοναχοὶ τῆς τοιαύτης μονῆς. δικαιώματά τε καὶ ὑπομνήματα ἐπιφερόμενοι Κωνσταντίνου βασιλικοῦ σπαθαρίου ἐπὶ τοῦ χρυσοτρικλίνου καὶ στρατηγοῦ λαγουαρδίας καὶ μιχαὴλ πατρικίου καὶ κατεπάνω Ἰταλίας, τοῦ ἀείδηλου· περὶ τῶν πλησιαζόντων τῷ μοναστηρίῳ οἰκιδίων ἀπόρων καὶ δοθέντων παρὰ τῶν δηλωθέντων ταῦτα στρατηγοῦ καὶ τοῦ πατρικίου τῇ αὐτῇ ἁγίᾳ τοῦ θεοῦ ἐκκλησίᾳ. διακαλοῦντες ὡς ἐνοχλοῦνται παρὰ τοῦ οὐρσολέοντος, καὶ ἰωάννου τοῦ οἰκογενοῦ τῆς μοναχῆς κάνδιδας εἰς τοιαῦτα ἄπορα οἰκίδια: ἃ καὶ ἡμεῖς αὐτοὶ οἰκείοις ὀφθαλμοῖς ἐθεασάμεθα. καὶ εὕρομεν ὅτι μάτην ἐνοχλοῦνται· καὶ προστάττομεν τοῦ λοιποῦ μηδένα τῶν ἁπάντων παρενοχλεῖν τοὺς μοναχοὺς ὡς καλῶς τὰ ἄπορα εἰληφότας παρὰ τῶν πορευμάτων τινων καὶ ἡμεῖς τὰ δικαιώματα ἐπικυροῦντες τὸ παρὸν ὑπόμνημα ἐξεθέμεθα εἰς πίστωσιν καὶ ὑγιαινὴν ἀσφάλειαν τῶν ἐντυγχανόντων. καὶ δικαίωσιν

† Michael Anthypatus, Patricius et Catapanus Italiae quum venissem, ut orarem, in templum, quod sub titulo sancti et principis Apostolorum Petri prope monasterium est consecratum in civitate Tarenti, accesserunt ad nos monachi eiusdem monasterii, afferentes privilegia et praecepta Constantini Imperialis Spatharii ab aureo triclinio et Strategi Longobardiae, nec non Michaelis Patricii et Catapani Italiae semper illustris, de propinquis monasterio domunculis transitus servituti non obnoxiis, et oblatis eidem sanctae Dei ecclesiae ab hic memoratis Stratego, et Patricio; conquerentes se turbari ab Ursoleone, et Ioanne verna monialis Candidae in praedictis domunculis transitus servituti non obnoxiis. Quae (*privilegia*) et nosmetipsi propriis oculis inspeximus, et invenimus quod iniuste vexarentur, et mandamus ne deinceps iidem monachi a quoquam perturbentur, quandoquidem rite easdem habitationes omni transitus servitute immunes acceperant. Nos vero privilegia ipsa confirmantes, praesens condidimus praeceptum ad fidem et firmam securitatem legentium, ac monachorum iustificationem, signatum

τῶν μοναχῶν· σφραγισθὲν τὴ διαμολύνδω καὶ συνήθει σφραγίδι ἡμῶν μηνὶ μαΐω ἰνδικτιῶνος τρίτης ἔτους ϛυπγ'.

nostro plumbeo et consueto sigillo, mense maio, indictione tertia, anno 6483.

(Ex originali membrana Archivi Casinensis—n.° 1.)

VIII.

981 — Mense Aprili — Indict. IX — Tarenti.

Leo Aechmalotus, eiusque filii Christophorus et Calocyrus donant monasterio SS. Petri et Pauli in civitate Tarenti dimidium vivarii, quod a vivario Curticis protopapae non aberat.

† σιγνον χειρος λεοντος αιχμαλωτου υιου ιαννητζη.
† σιγνον χηρος χριστοφορου.
† σηγνον χήρος καλοκυρου.
† Εν ονοματι του πατρος και του υιου και του αγιου πνευματος. ἡμεῖς οἱ προγεγραμμένοι ὅ τε λεων ἀιχμάλωτος. ἅμα συν τοῖς δυσί μου τέκνοις χριστοφόρω καὶ καλοκυρῶ ἀνταδέλφοις κληρικοις, οἱ τοὺς τιμίους καὶ ζωοποιοὺς σταυροὺς ἰδιοχειρὸς πήξαντες. ἑκουσία ημῶν νουλῆ καὶ οἰκεῖα προαιρέσει. καὶ οὐκ ἐκ τινος τῆς οἱας δηποτ οὖν ἀνάγκης ἡ υἱας. ἡ δόλου φάκτου ἀγνοίας καὶ δικολογίας πάσης ἐκτὸς: ἀλλὰ καθως προγέγραπται. τῆ ἰδία ἡμῶν γνάμη. ἀφιεροῦμεν εἰς τὴν πάνσεπτον μονὴν τῶν αγιων καὶ πανευφημων ἀποστόλων πέτρου καὶ παύλου. τῆς ἔνδον κάστρου τάραντος. ὑπερ λύτρου καὶ ἀφέσεως ἁμαρτιῶν ἡμῶν. ἅμα καὶ τῶν προκοιμηθέντων γονέων ἡμῶν· τοῦ υιυαρίου τὸ ἥμισυ τὸ ὄν καὶ διακείμενον. πλησιον τοῦ υιυαρίου τοῦ πρωτοπαπα κουρτίκη καθῶς ἐστιν αποκεχωρισμενον ἀπὸ τῆς λίμνης. μέχρι τῆς μεγάλης θαλασσης. εἰσὶν δὲ τὰ σύνορα αὐτῶ οὕτως· ἐπι μὲν τὸ μέρος τῆς ἀνατολῆς καὶ δύσης αἱ δύο θάλασσαι· ἐπι δὲ ἄρκτου. τὸ υιυάριον τοῦ κουρτίκη τοῦ προρηθέντος πρωτοπαπα. καὶ ἐπι μεσημυρίας. ἕτερον υιυάριον ιωάννου υἱου ὑρσολέοντος· εἰς τὸ εἶναι τὸ αὐτὸ υιυάριον ἀπὸ τῆς παρούσης ἡμερας καὶ ὥρας ἀφιερωμενον καθῶς καὶ ἀνωτέρω εἴρηται εἰς τὸν πάνσεπτον ναὸν τῆς μονῆς τῶν ἁγίων ἀποστόλων πετρου καὶ παυλου εἰς τὸ ἀπὸ τοῦ παρόντος ἔχειν ἐπεξουσίως ἡ αὐτὴ μονὴ εἰς τοὺς ἑξῆς ἅπαντας καὶ διηνεκεῖς χρόνους: ἐὰν δε νουληθῶμεν ἡμεῖς οἱ προγραφέντες λέων καὶ χριστοφορος καὶ καλοκυρος ποτε καιρῶ ἡ χρωνω. ἤ τις τῶν ἐμῶν κληρονόμων καὶ διαδοχων. ἀνατρέψαι τὴν τοιαύτην ἀφιέρωσιν ἐν πρώτοις ἐσόμεθα καταδεδικασμένοι παρὰ πατρος

† Signum manus Leonis Aechmaloti filii Iannetzae.
† Signum manus Christophori.
† Signum manus Calocyri.
† In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Nos suprascripti Leo Aechmalotus una cum duobus filiis meis Christophoro et Calocyro germanis fratribus clericis, qui honorandas ac vivificas cruces propria manu exaravimus, spontanea nostra voluntate, et propria deliberatione, neque ex alicuius unquam coactione, vel vi, vel dolo, absque omni facti ignorantia et contentione, sed, sicut suprascriptum fuit, propria nostra sententia, offerimus venerabili monasterio sanctorum, omnique praedicatione dignorum Apostolorum Petri et Pauli, quod situm est intus civitatem Tarenti, pro redemptione ac remissione peccatorum nostrorum, et insimul praemortuorum parentum nostrorum, dimidium vivarii, quod extat et positum est iuxta vivarium protopapae Curticis, sicut est seiunctum a lacu usque ad magnum mare. Sunt autem fines ipsius huiusmodi: a parte quidem orientis et occasus duo maria; a septentrione vivarium Curticis supradicti protopapae; et a meridie alterum vivarium Ioannis, filii Ursileonis. Ut sit ipsum vivarium a praesenti die et hora oblatum, sicut et superius dictum est, venerabili templo monasterii sanctorum Apostolorum Petri et Pauli; ut a praesenti ipsum monasterium in sua potestate habeat in omne posterum et perpetuum tempus (*praedictum vivarii dimidium*). Si vero voluerimus nos antedicti Leo et Christophorus et Calocyrus aliqua occasione vel tempore, vel aliquis ex meis heredibus et successoribus, talem oblationem subvertere, primum erimus condemnati a Patre, et Filio, et Spiritu Sancto, et a domina nostra et sancta Dei Genitrice,

και υιου και αγιου πνευματος· καὶ παρὰ τῆς δεσποίνης ημων καὶ αγίας Θεοτόκου. καὶ παρὰ τῶν ἁγίων τριακοσιων δεκαοκτῶ αγιων πατρῶν. ἔξειν δὲ καὶ ἀντιδίκους ἐν ημέρα κρίσεως τοὺς αγιους ἀποστόλους καὶ τὴν κατάκρισιν ἰουδα τοῦ ἰσκαριωτου· δίδειν δὲ καὶ εἰς τὴν υκσιλικὴν σάκελλαν χρυσου νομίσματα λς' διὰ τὸ αὐτὸ προονομασθὲν ἥμισυ υιυάριον τὸν ελαχῶτα τοῦ μέρους ὅπερ ἐμερήσαμεν μετὰ τοὺς εγκληρονόμους μου, εκ τῶν πραγμάτων αυουλου ἰωάννου εἰς τὴν προρηθεῖσαν ἐυαγεστάτην μονὴν κατὰ παρουσίαν ἀξιοπιστων μαρτυρων επι της υασιλειας υασιλειου και κωνσταντινου μεγαλων υασιλεων ημων καὶ αὐτοκρατορων καὶ πρὸς ἀσφαλειαν ἡμῶν εποιήσαμεν τὴν παρούσαν και παρ ημων γειναμένην ἀφιερωσιν. γραφεν δια χειρος γρηγοριου κατεπιτρόπου κορτίκη πρωτοπαπα ταυουλαριου καστρου τάραντος μηνὶ απρηλιω ινδικτιωνος Θ'. ετους ϛυπθ'.

† Ἐγω αρτικος πρωτοπαπα παρευρεθεις επι την τοιαυτην αφιερωσιν καὶ αναγιους μαρτυρ υπέγραψα ἰδιοχειρός.

† σήγιον στεφανου υιοῦ ἰωαννου ιερεως μαρτυρ ειπεγραψα ηδιοχειρί.

† υωαντης υος ουρσηλεοντος μαρτυρον υπεγραψα υδηοχηρος.

† Κωνσταντίνος ἐλεει Θεοῦ πρεσυυτερος μαρτυρ υπεγραψα ιδιωχειρος.

† ιωαννης ελεη Θεοῦ πρεσυυτερος μαρτοις υπεγραψάν ιδιοχειρος.

† ἀρεσκῆς κληριξ μαρτυρ ὑπέγραψα ἰδιοχειρος.

(Ex originali membrana Archivi Casinensis — n.° 2.)

et a trecentis decem et octo sanctis Patribus; et habeamus etiam adversarios in die iudicii sanctos Apostolos, et condemnationem Iudae Iscariotae: nec non dare debeamus Imperiali Camerae sex et triginta aurea numismata ob praedictum vivarii dimidium, quod obtigit antedicto venerabili monasterio ex parte bonorum avi Ioannis, quam divisimus cum meis coheredibus, praesentibus fide dignis testibus, imperantibus Basilio et Constantino magnis imperatoribus nostris et autocratoribus; et pro securitate nostra condidimus praesentis et a nobis factae oblationis instrumentum. Scriptum manu Gregorii procuratoris Corticis protopapae tabularii civitatis Tarenti, mense aprili, indictione IX, anno 6489.

† Ego Articus protopapa qui interfui huic donationi, et cognitus testis propria manu subscripsi.

† Signum Stephani filii Ioannis presbyteri testis propria manu subscripsi.

† Ioannes filius Ursileonis testis subscripsi propria manu.

† Constantinus divina misericordia presbyter testis propria manu subscripsi.

† Ioannes divina misericordia presbyter testis propria manu subscripsi.

† Aresces Clericus testis propria manu subscripsi.

IX.

984 — Mense Ianuario — Indict. XII.

Munsurus, Nicolaus et Ioannes partiuntur cum Simeone monasterii S. Petri praeposito vivarium, cuius dimidium a Domnella moniali fuerat eidem monasterio donatum.

† σειγνον χειρος νηκολάου μοῦνσουρι.

† σείγνον χειρος ιωαννου υιου μοῦνσουρι.

† σείγνον χειρος νηκολάου γαμυρος μοῦνσουρι. ἀμφωτεροι οἰκειτωρες καὶ κληρῶνώμοι κάστρου τερεντοῦ. Εν ονοματι του πατρος και του υιου καὶ τοῦ αγιου πνέυματος. ἡμῆς οἱ πρῶἀνἀφερωμενοι· ὁ τε μουνσουρις, καὶ ιωαννης, καὶ νηκωλαος, οἱ τοὺς τημήρους, καὶ ζῶὀπιοὺς σταυροῦς ἑδήα χειρὴ πήπηξαντες. τὴν παρουσαν ἔγγραφην σὶνυειυαστηκὴν ἀσφάληα. ἀλλήλεγνῶς καὶ τελήαν ἀπο-

† Signum manus Nicolai Munsuri,

† Signum manus Ioannis filii Munsuri.

† Signum manus Nicolai generi Munsuri, amborum inhabitantium et heredum in civitate Tarenti. In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Nos praedicti Munsurus, et Ioannes, et Nicolaus, propria manu exarantes venerabiles ac vivificas cruces, praesentem scripturam securitatis inter nos initam et perfectam partitionem conficimus a praesenti die et hora cum Si-

κῶπην φενὼμεθα ποιῶντες ἀπο τὴν σήμερον ἡμερας καὶ ὥρας. μετὰ συμεῶν τοῦ θεῶφεῖλεστάτου οἰγουμένου μῶνεὶς τοῦ ἀποστῶλου πετρου. ὕπερ τὸ καθίμησοι ἡγοῦν τοῦ υειυαρηου τὸ ἅπερ καὶ ἦν πρῶὰφεὶερῶσασα ἡ μοναχεῖ δωμνέλλα ἧς τον πανσεπτὸν ναῶν μονῆς. τοῦ κῶριφαῖου πετρου· τὸ καὶ ἐκλειρωνόμησεν ἡ αὐτὴ μοναχὴ δωμνέλλα ἐκ τοῦ μακαριῶτάτου μερκουριου τοῦ θειου ἡμῶν. τοῦ μη ἔχην ἡμᾶς τους πρωγραφεντας ἐξουσία ποτε κερῶ ἢ χρόνω ποιήσε ἐκκλησην ἡ τε ἀγωγην ζητῶν τὴν οἷἂν οὖν· ὑπερ τὸ ὕμησοι τοῦ αὐτοῦ προριθέντος καὶ πρῶγραφεντος υῆυαριου· Ἰ δὲ πολλάκης φῶραθωμεν ἡμὴς ὗ προανάφερωμενοι ἀνάτρέψε τὴν παροῦσαν καὶ τελήαν ἡμῶν συμυειυασην. ποτε καὶρῶ ἢ χρῶνω. καθ οἰμῶν ηγοῦν τὸ θεῶφεῖλεστάτο ἡγουμένω. τὸ κυρῶ συμεῶν ἢ κατα της μονὴς τῶ κῶρυφέω πέτρω. ἵνα πρῶ μὲν πάντων ἐσμὲν καὶ κατήραμένοι. παρᾶ πατρος υιου καὶ ἁγίου πνευματος. καὶ ὲς παραυατε των τημιων καὶ ζωὸποιῶν σταυρῶν. ἦν περ καὶ τη ἡμῶν υουλεῖ· καὶ ἡδήα γνωμη ἰδιαῖς χερσην ἐποιήσαμεν· ὁσωντος ὁμῶλῶγουμὲν ἵνα ποτε καὶρω ὀφειλη τής τὸν εμῶν κληρῶνωμων. Ἰ δῆἀδόχων ἢ κατηῶντων ἢ τε τὸν ἐναῖτερωόντον· ἢ ὑπουλημέος τής. ἡ τε τοῦ παρανέμου ἰοὗ δήποται τρῶπο. ζητόν, ἢ ἐνεγκαλῶν. καὶ οὗ δηἐγδηκήσωμεν καὶ δηᾶφειδεύσωμεν ὗπερ τὸ ὕμησοι τοῦ υηυαριου. συμεῶν τὸ ριθεντα ηγουμενον ἡγοιν καὶ την τοιαὕτην μονην, ἥνα ζημηρύμεθα εἰς τὸν δημωσιον νῶμήσματα τρὴᾶκωντα ἕξ. ἀπόλλη ημας καὶ το ὕμηση τοῦ αυτοῦ πρόνῶμασθεντος υειυαρίου· δηὰ τὸ οὕτος ἀρεσθειναι καὶ σῦνυειυασθήναι ἡμὰς. κατὰ παρουσία τῶν παρευρέθεντων μαρτύρων. ἐγράφη ἡ τοιαὕτὴ συμυείυασης δηα χειρὸς κουρτήκη πρωτοπαπᾶ καὶ ταυουλαρίου κάστρου τερεντοῦ. μηνεῖ ἰαινουάρίω ἰνδικτιῶνος δῶδεκάτης ἔτους ϛυιϛ'.

† ιηκητεις μαρτηρον υπεγραψα υδηοχηρος.

† στεφανος πρεσυυτερος μαρτυρ υπεγραψα ηδια χειρη.

† σίγνον χειρος γεωργίου ἐκ πρωσωπου τερεντος παρεὑρεθεντος ἐπῆ τη τοιαυτη συνυηυάση τον μεν τήμηον σταυρον ἐποίησα ἡδία χειρι το δε ὕφος δια χειρος του γραφοιτος.

† λεων ελεὲι θεοῦ πρεσυυτερος παρευρεθεις εις την τοιαυτην σιμυιυασιν υπεγραψα μαρτυρ.

† Κοισταντίνος ἐλεει θεοῦ πρεσυυτέρος παρευρεθεις εις την τιαυτην σιμυιυασιν υπεγραψα μαρτυρ.

† σιγνον χειρος καλοκυρου κλιρηκου μαρτυρος.

† σιγνον χειρος λεοντος υιος καλοκυρου κτειτωρος της ταραιτος παρευρεθεις επι την τοιαυτην ἀσφαλειαν

meone piissimo praeposito monasterii Apostoli Petri, de medietate videlicet vivarii, quam monialis Domnella obtulerat venerabili templo monasterii principis (*Apostolorum*) Petri, et quam ipsa monialis Domnella a beatissimo Mercurio avunculo nostro in hereditatem acceperat: ut nos antescripti nunquam facultatem habeamus occasione vel tempore aliquo revocandi, vel qualemcumque abductionem quaerendi de medietate ipsius antedicti et suprascripti vivarii. Si vero saepe deprehensi fuerimus nos supradicti subvertentes praesentem et perfectam nostram conventionem, occasione vel tempore aliquo, ex nostra videlicet parte adversus piissimum praepositum, aut ex parte monasterii adversus Petrum (*Apostolorum*) principem, primum omnium maledicti simus a Patre, Filio et Spiritu Sancto, utpote qui venerandas ac vivificas cruces violaverimus, quas nostra voluntate et proprio consilio propriis manibus fecimus. Item declaramus ut si qua occasione quis e meis heredibus vel successoribus vel posteris vel extraneis vel suppositis, illicita quavis ratione, litem intenderit vel in iudicium vocaverit, et nos non defenderimus et protexerimus de medietate vivarii praedictum Simeonem praepositum ipsumque monasterium, mulctemur Publico Aerario sex et triginta numismatis, amittamus et medietatem eiusdem antedicti vivarii, cum ita nobis placuerit pactumque inter nos fuerit. Coram testibus qui forte interfuerunt scripta est haec conventio manu Curticis protopapae et tabularii civitatis Tarenti, mense ianuario, indictione XII, anno 6492.

† Nicetes testis subscripsi propria manu.

† Stephanus presbyter testis subscripsi propria manu.

† Signum manus Georgii, qui personaliter Tarenti interfui supradictae conventioni, venerandam quidem feci crucem propria manu, textum autem (*scripturae*) per notarium.

† Leo divina misericordia, qui supradictae conventioni interfui, subscripsi testis.

† Constantinus divina misericordia presbyter, qui huic conventioni interfui, subscripsi testis.

† Signum manus Calocyri clerici testis.

† Signum manus Leonis filii Calocyri municipis Tarenti, qui supradicto securitatis instrumento interfui, venerandam quidem feci crucem propria manu, textum autem (*scripturae*) per notarium.

τῶν μὲν τημιεν σταυρον ἐποίησα ἰδία χειρι το δι ὕφος
δια χειρος του γραφοντος.

(Ex originali membrana Archivi Casinensis — n.° 3.)

X.

(999) — Mense Novembri — Indict. XIII.

Gregorius Imperialis Protospatharius et Catapanus Italiae Trachaniotes donat monasterium S. Petri Christophoro Spatharocandidato pro rebus ab eo strenue gestis adversus Agarenos, ut ipse eiusque filius Theophilus hac donatione, donec in vivis agant, perfruantur, et monasterium exornandum curent.

Σιγίλλειον γενόμενον παρὰ γρηγορίου. βασιλικοῦ πρωτοσπαθαρίου καὶ κατεπάνω ἰταλίας τοῦ τραχανιώτου· καὶ ἐπιδοθὲν ἡμὶν· χριστοφόρω· σπαθαροκανδιδάτω· τὸ καλουμένω βοχομάκη: μηνὶ νοεμβρίω· ἰνδικτηῶνος, τρεῖσκαὶδεκάτης.

† ἐπειδήπερ· εὕρωμεν· σὲ τὸν εἰριμένον χριστοφόρον· πιστὸν· καὶ εὐγιόμονα δούλον τοῦ βασιλέως ἡμῶν τοῦ ἁγίου· καὶ ἡμῶν· καὶ εἰς τᾶς δουλείας τῆς ἁγίας αὐτοῦ βασιλείας ὑπεράγονιζομένου καὶ... πολεμῶν τοὺς ἀθλείους ἀγαρηνοῦς· καὶ πολλᾶς καινοτομείας· καὶ ζημίας ὑποστάντα· καὶ μέχρη θανάτου σεαυτὸν πρωνηύμενον... ἡμεῖς υλέποντά σοι τοιούτον ἶναι ἱκανὸν κατὰ πάντα· δεδωκαμεν εἰς ἀνταμιψιαν... μοναστήριον τὸν ἅγιον πέτρον· καθῶς ἐστὶν ἐξ ολοκλήρου μετὰ καὶ τοὺς εξκουσάτους αὐτοῦ· καὶ τῶν τριῶν πλυαριων καὶ τα υιυαρια τοῦ κατέχειν· καὶ δεσπόζην αυτω μέχρη τέλους ζωῆς σοῦ τὲ χριστοφόρου καὶ θεοφίλου μοναχοῦ· τοῦ σοῦ γνησιοῦ· ἡοῦ, καὶ περὶποιήσαι· καὶ καλλιέργῆς αὐτῶ· καὶ ἔχης αὐτῶ εἰς διοίκησιν· καὶ χρείαν ἡμῶν ἀπερικόπως· γράψωμεν δὲ καὶ πρὸς τὸν κραταιὸν καὶ ἅγιον ἡμῶν βασιλέαν περὶ τούτους ὅπως τὴν παράδοσιν τοῦ τοιούτου μοναστηρίου δέξαι τημείωνα χρισουύλλειαν, ἵνα υλέποντες καὶ ἕτεροι· τὸ ὁμόωζήλω· πρωπορεύονται, καὶ εἰς τᾶς δουλείας τῆς ἁγίας αὐτοῦ βασιλείας ὑπεραγονίζονται. Ὅθεν εἰς περὶσσωτέραν πίστωσιν καὶ ἀσφάλειαν τῶν ἐντιγχανόντων, τὸ παρὸν ἡμῶν σιγίλλειον υουλόσαντες διὰ μολύυδου βούλη τῶ ἰδίω υουλοτηρίω· καὶ τῆ οἰκεία χειρὶ ὑπογράψαντες ἐπιδέδωμεθα μηνὶ καὶ ἰνδικτηῶνη τῆ προγραμμένη.

† γριγωριος πρωτοσπαθαριος και κατεπανος ηταλιας ο τραχανηωτης.

(Ex originali membrana Archivi Casinensis — n.° 4.)

Sigillum factum a Gregorio Imperiali Protospathario et Catapano Italiae, Trachaniote, et datum vobis Christophoro Spatharocandidato, vocato Bochomace, mense novembri, indictione decimatertia.

Quandoquidem invenerimus te dictum Christophorum fidelem et probum servum sancti nostri Imperatoris et nostrum, quippe qui pro sancto eius Imperio decertaveris, et.... pugnaveris adversus aerumnosos Agarenos, multasque rerum novarum molitiones et damna sustinueris, et mortis discrimen adieris,... nos, videntes te talem esse ad omnia aptum, dedimus in remunerationem.... monasterium sancti Petri, prout est ex integro, cum excusatis, et tribus naviculis, et vivariis ipsius; ut illud possideas atque inibi domineris usque in finem vitae tui ipsius Christophori et Teophili monachi, tui filii legitimi, illudque tuearis, et pulcre ornes, atque administres, eoque sine molestia utaris. Scribemus autem et ad potentem et sanctum nostrum Imperatorem de his, ut donatio huiusmodi monasterii recipiat honorandam auream bullam, ut et ceteri videntes (*hanc remunerationem*) pari antecellant alacritate, et strenue in famulatum sancti eius imperii decertent. Unde ad pleniorem fidem et securitatem legentium, praesens nostrum sigillum cum bulla plumbea bullatum proprio bulloterio, et propria manu subscriptum, dedimus, mense et indictione suprascripta.

† Gregorius Protospatharius et Catapanus Italiae, Trachaniotes.

XI.

(999) — Mense Decembri — Indict. XIII — Asculi.

Gregorius Protospatharius Imperialis, adstantibus sibi in consilium Trifilio Imperiali Topoterite et quibusdam Turmarchis atque Iudicibus, lata sententia, vindicat monasterio S. Benedicti quamdam in oppido Asculi domum.

Praeceptum gregorii Imperialjs protospatharii de domo in asculo.

Secundum decembri mensis; tertiadecima indictione agentem, inveniente nos in civitate asculensis, astantes nobis trifilius imperiali topoterti, et leo turmarcha. filio romualdi; et argyro turmarcha; musandi et maraldi judices, hos predictos de civitate bari; et rossemannus de civitate asculo; et petrus de civitate benusia. Compellatio fecit ademari prepositus de monasterio Sancti Benedicti, quod situm est in montem casinum super iohanne nepti abellari de civitate asculo dicentem; ut haberet una casa laborata super et subter pertinentiis ejusdem venerabili loci Sancti Benedicti intus civitatem asculo pro quo habemus in ecclesia receptionis ejusdem cenobii. et quod fuit in prepositum ab ipso prenominato monasterio ordinatus annis plurimis quemdam muscatus nomine; et vendidit is dicta casa super et subter quomodo est fabricata ad accepta nepote sua. Accepit ab ea libre argenti duas sicut scriptum emptionis ejus contjnet, quem his dictus muscatus ipsius firmatum habuit. et non emat antjre in prefato loco. Et ipsa predicta monacha iterum vendidit ipsa predicta casa ad supernominatus ioanni nepote belari in solidos XV. Continet ita quae subtiliter et ipsa cartula comparationis prenominati muscati quod ad ipsa. accepta abuit facta. ut propter inopia maxima ubi cecidit ipso prefato monasterio pertinentiis Sancti Benedicti; propter hoc illam venumdamus nos itaque facientes legere ipsa cartula; et sic de ea cognoscentes veritatem; ut ipsa predicta casa pertinentia esseret prefati loci venerabilj et absque legem hec venundasset. his dictus muscatus atque proprietatis causa venundasset illa ad his dicta nepote sua; abstulimus eam odie a iohanne nepote belari. Et tradidimus ipsa ad aldemarium prepositum Sancti Benedicti; Confirmantes nos ipsa; ad sancta dei ecclesia. ad tenendam illam et dominandam absque contrarietate cujusque sicutj proprium fuit de ipsa sancta ecclesia. et quod proprietatj causa venundasset ipsam his dictus muscatus ad accepta nepote sua. secundum antio legis ita est ut ecclesie cause nemo audeat vendere pro nulljs modis minuandi eorum cause; Maxime cum nec aliquid antire in ipso prefato monasterio admisisset ipse predictus muscatus ut secundum legem hec faceret. sed ista prefata securitate; emisimus. Ego gregorius imperiali protospatharius et catepano Italje trachaniotj; Et pro firmissima credulitate bullavimus illam tibi cum bulla plumbea cum proprio nostro bullotjrio, et propriis meis manibus subnexi. Mense et indictione supra nominata.

(Ex Reg. Petri Diac. — Fol. LXVI, n.° 140.)

XII.

1000 — Mense Februario — Indict. XIII.

Gregorius Protospatharius Imperialis possessionem praediorum in civitate Lesinae prope flumen Lauri, in civitatibus Asculi, Canusii et Minervii, et in agro Tranensi, coenobio Casinensi confirmat.

Κατα τῶν Φεβρουάριον μήνα, τῆς ἐνεστωμένης τρισκαιδεκάτης ἰνδικτιωνος, ἐν ἔτι ϛφη', ἔγκλησην ἐποιήσατο προς ἡμᾶς. μαύρος πρεσβύτερος, ὁ καὶ οἰκονόμος μονῆς τοῦ ἁγιοῦ βενεδίττου του μοῦντε κασσίνου του

† Secundum februarii mensis cum tertiadecima indictione. Anni sex milia quingentos octo. Compellatio fecit nobis maurus monachus ex monasterio sancti benedicti de monte casinum juxta Capuanam urbem,

κάτα κάπουης; λέγον οὗτος, ὁς ὁτι εἰς διάφορα κάστρα τα ὑπο του θέματος ἰταλίας κατέχει· καὶ δεσπόζη· ἔκ παλαι τον χρονον, ἡ εἰριμένη ἡμῶν μονὴ ὁ ἅγιος υενεδίττος, καὶ κατακρατοῦσην ἀυτὰ τυραννικῆ χειρὶ διάφορα πρόσωπα; ἐν ὦ καὶ χαρτόις δικεομάτον ἐνὸς ἑκαστου ἡμὴν ὑπεδίκνοιεν, ὅπερ καὶ αποστείλαντες, πέτρον κόμιτα κόρτης τῆς τάξεος ἡμῶν, εἰς το κάστρον λύσινα, ἐν ὦ κατύχει ἔξοθεν της πόρτης, ἡ ειριμένη μονὴ ναὸν τῶν ἅγιων υενεδίττον, συν καὶ της διακρατίσεως αὐτοῦ· καὶ του καταλοίματος οσπιτίου ἔσοθεν του αὐτοῦ κάστρου λυσίνων· καὶ ἐριμάμπελα καὶ χωραφιαίους τόπους: ὁμοίως καὶ εἰς τὸν ποταμῶν τον καλοῦμενον λάυρην, το υιυάριον ἐν ὦ ἐκήσαι εἴσταται, ἄλλα καὶ τὸ ἕτερον υιυάριον τὸ λεγόμενον του ἁγίου υενεδίττου. και ὑπο την διακράτισην τοῦ κάστρου ἀσκοῦλον εἰς το χωρίον το καλοῦμενον λαννιάνον περιαύλοια χωραφιέοι τόποι, καὶ πιγάδιον, καὶ εἰς τὸν τόπον τῆς μαλσάνας ἕτερα περιαύλια χωραφιάοι τόποι· καὶ εἰς τὸν τόπον τὸν λεγόμενον τοῦ ἁγίου ιωαννου, το ροῦττα, περιαύλια χωραφιάοι τοποι· και εἰς τὸν τόπον του ἁγίου δεκουριτζίου χωραφιάοι τόποι· καὶ ἔσοθεν τοῦ κάστρου ἀσκοῦλον, ανωγω κατόγεων ἤκοιμα, ὅπερ καὶ ἀπεχαρίσατο εἰς την ειριμένην μονὴν του ἁγίου υενεδίττου ὁ μοσχάτος, ὁ του ρότρου, ὁ ἀσκουλίτης, ὑπερ ψυχηκῆς αὐτοῦ σωτηρίας; ὁμοίος καὶ εἰς το κάστρον καινοῦσιον, εἰς το παλαιό καστρον πλησίον τοῦ ναοῦ τῆς ἁγίας μεγαλομάρτυρος εὐφημίας· ναὸν των ἅγιων υενεδίττον; καὶ ὑδρόμυλον, καὶ χωραφιέους τοπους· καὶ εἰς τὴν διακράτισην του κάστρου, μενρυίνου σπίλεον καὶ ἐκκλησίαν, τον ἅγιων σόστην· καὶ χωραφιαίους τοπους; καὶ ὑπο του κάστρου τράνας, εἰς το χωρίων ἄνδρας ερημάμπελα ἔχων καὶ ἐλαιὰς δενδρι κε', καὶ εἰς το ρυάκην τὸ καλοῦμενον των καλεγήρον, χωραφιέους τόπους; διὰ τοῦτο, καὶ ος ταῦτα πάντα, ἀκριυὸς καὶ ναμίμος ἐρευνίσαντες, καὶ εὑρόντες ὅτι ἔκ παλαι τῶν χρόνων, τῆς ριθείσης μωνῆς του ἁγίου υενεδιττου κατακρατοῦντε· καὶ δεσπόζωντε. καὶ ἑνὸς εκάστου ἔγγραφον δικέομα ἡ τοιαῦτη μωνὴ κατέχη· καὶ ὅτι δυνάτῆ χειρὶ εφευρότες σήμερον, ὅτι κατεκρατοῦσαν ἀυτὰ· διά τοῦτο καὶ ανελαυομεθα, από τὸν τοιοῦτων προσώπον και ἐπαρεδώκαμεν προς την τοιαύτην μωνὴν· του κατέχην καὶ δεσπόζην ταῦτα πάντα, κατα την ἐξαρχῆς αὐτὸν διακράτισην καὶ δεσποτίαν, καὶ την δύναμην τῶν χαρτόων δικαιομάτον αὐτων. ὅθεν πρὸς περισσοτέραν πίστοσην, καὶ υευίαν ἀσφάλιαν τῶν ἐντυγχανόντον, τὸ παρὸν ὑπόμνημα ἐμοῦ γριγορίου υασιλικου

dicendum, ut a plures homines et civitates que sunt pertinentiis italie predicto monasterio hereditates habet, et per veteres annos dominavit. his dictus monasterius. et modo tenunt illas plures. homines injuste et per vim unde et per singulos quosque cartulas nobis monstravit. Quam et direxit de presentiis nostris petrum komis curti. dignitati nostre. In civitate ljsina. ut a portas civitatis a foras ubicumque dominium abuit, his dicto templo sancti benedicti. Cum quanto dominio illuc abet. et de intus ipsa civitate casas dirutas et vineas desertas. et territorie. et in flumine qui nominatur lauri ipsa piscara que ibi abuit, et alia piscara qui nominatur sancti benedicti. Et in pertinentiis de Civitate asculo in villam que cognominatur lanniano Clausurie territorie putea. Et in locum qui dicitur melessecna clausurie et territorie et putea. Et in locum qui dicitur Sancti iohanni in ruliana clausurie et territorie. et in locum qui dicitur sancto decurentio terrjtorie. et intus ipsa civitate asculo casa solariata que ante hos annos donatam abuit muscatus filio rotari in ipso prefato monasterio pro redemptionis anime sue. Similiter et in civitate Canusia in ipsa civitate que veterem videtur esse juxta ecclesiam beate eufimie martjrjs templum beati benedicti. Et molinum da aqua. et territorie. et in pertinentiis de civitate minervine speluncam ubi est ecclesiam sancti salvatoris et territorie; et in civitate tranensis. et in villam que est de civitate ipsa que cognominatur andre. vinee deserte et olivetalie biginti septem. et in ipso rivo qui vocatur de ipso monacho territorie; probterea hec omnia subtiliter nos perquirentes et per legem. invenimus quod antiqua esset dominatio prefati monasterii. et pro unaquaque dominatio cartula ostendebat. et ut dixi qui ipsas res possidebant per vim ipsas tenebant pro inde astulimus ab ibsis et tradidimus ipsas ad ipso prefato monasterio. ut dominet hec omnia sicut ab antiquitus dominavit. et secundum textum ipsius cartule. Et pro securitate. et veritati textum kartule hujus. A me gregori imperiali protospathari et katepano italie trachanioti hunc nostrum emisimus judicatum bullantes eum cum bulla nostra plumbea quam et manibus nostris no subscribsimus et rescrivere illum fecimus pro hopus sancti monasterii latinum in meuse et indictione supranominata.

πρωτοσπαθαριου καὶ κατεπάνω ἰταλιας του τραχανιότου. υουλλόσαντες διαμολύυδου υουλλι το ἰδιο υουλλοτηριο, καὶ τη εἰκεία μου χειρὶ καθυπογράψας, καὶ ερμηνέψαντες ἀυτό κάτοθεν λατήνα, εἰς δικέσσην την πολλάχὸς ριθείσαν μονὴν ἐπεδώκαμεν μηνι και ινδικτιωνι τη πρωγεγραμμενη.

† ἐγω γριγωριος πρωτοσπάθαριος και κατεπανω ηταλιας ο τραχανηωτης.

(Ex originali membrana bilingui Archivi Casinensis — n.° 5.)

EIUSDEM RECENS VERSIO

Februarii mense, instante decimatertia indictione, anno 6508, querelam fecit coram nobis Maurus praepositus et oeconomus monasterii S. Benedicti Montis Casini prope Capuam, dicens quod dictum nostrum monasterium S. Benedicti ab antiquis usque temporibus habeat in diversis civitatibus thematis Italiae (*possessiones*) earumque sit dominus, et ipsas detineant tyrannica manu nonnulli homines; et insimul chartulas instrumentorum pro unaquaque nobis ostendit. Quamobrem misimus Petrum Comitem Cortis ordinis nostri in civitatem Lesinae, in qua dictum monasterium possidebat extra portam templum S. Benedicti cum eius pertinentiis, et hospitali diversorio intus eamdem civitatem Lesinae, et vineas desertas et praedia: similiter et ad flumen, quod vocatur Lauri, vivarium unum quod inibi extat, sed et alterum vivarium quod nominatur S. Benedicti: et in pertinentiis civitatis Asculi, in agro qui vocatur Lannianus, septa, praedia et puteum: et in loco Malsanae alia septa (*et*) praedia: et in loco dicto S. Ioannis de Rutta septa (*et*) praedia: et in loco S. Decurrentii praedia: et intus civitatem Asculi domum cum aedibus superioribus et inferioribus, quam Moscatus, filius Rotri Asculanus, pro spirituali salute ipsius dicto monasterio S. Benedicti donavit: similiter et in civitate Canusii, in Castro veteri, iuxta templum magnae martyris S. Euphemiae, ecclesiam S. Benedicti, et molendinum aquarium, et praedia: et in pertinentiis civitatis Minervii speluncam et ecclesiam S. Salvatoris, et praedia: et apud civitatem Tranensem, in agro Andrae, vineas desertas habentes arbores olivarum quinque et viginti: et ad rivum nominatum Calogerorum praedia. Propterea haec omnia diligenter et ex lege investigantes, et invenientes quod ab antiquis usque temporibus a dicto S. Benedicti monasterio (*ea*) possidentur, ac in eius sunt potestate, et pro unoquoque (*praedio*) scriptum instrumentum idem monasterium habet, et insuper deprehendentes quod praepotenti manu ea nunc detineantur, idcirco ipsis detentoribus abstulimus, et praedicto monasterio reddidimus, ut habeat et possideat haec omnia, sicut ab initio possedit et tenuit et ex vi instrumentorum. Unde ad pleniorem fidem et firmam securitatem legentium, praesens monumentum mei Gregorii Imperialis Protospatharii et Catapani Italiae, Trachaniotae, bullatum plumbea bulla, proprio bulloterio, et propria mea manu subscriptum, et latina donatum interpretatione, quae inferius legitur, in iustificationem saepius nominato monasterio concessimus, mense et indictione suprascriptis.

† Ego Gregorius Protospatharius et Catapanus Italiae, Trachaniotes.

XIII.

1005 — Mense Aprili 15 — Indict. (III).

Constantinus presbyter ecclesiae S. Nicolai Theodoro Cenapiari filio praedium infra monasterium S. Nicolai trans torrentem situm vendit tarenis aureis duobus.

† σηγνο χηρος Κοσταντινος πρεσβητερος του αγηου νικολαου.

Εν ονόματι τοῦ πατρος, καὶ του υιοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνευματος, ο προγεγραμμένος Κονσταντινος πρεσβυτερος ὁ τὸν τίμιον καὶ ζωοποιον σταυρον ἰδιοχειρος ποιήσας σὺν τῶ οἰκεῖω μου ὀνόματι, τὴν παροῦσαν ἔγγραφον ἁπλὴν τε καὶ ἄδολον, υευαῖαν τε καὶ τελεῖαν διάπρασιν ποιοῦμαι, εἰς ἡμὰς Θεοδωρον τοῦ κηγαπιᾶριν, δι ἧστε ὁμολόγησα καὶ ὁμολογῶ πεπρακκαῖνε αὐτό ἀπεντεῦθεν ηδει τό χωράφιον τό ὄντα καὶ διακείμενον ἐπὶκατωθεν τῆς μονῆς, τοῦ ἁγίου νικολαου πέραν τοῦ χειμάρρου τοῦ ἐξερχοντος ἴσα τῆς αὐτὴς, μονὴς, εις χρεισοθαρίκ δύο, τό ἅπερ καὶ ἔχω ἀγωρασμενον ὑπο τοῦ δωρωθέου του υωρωνήτου ἐστιν δὲ ὁ περιόρισμός τοῦ ἀυτοῦ, χωραφιου, κατὰ μὲν, ἀνατολὰς, τό ρυακην τον καταυαίνοντα ἕως τοῦ προειρημένου χειμάρρου, κατα δε δυσμᾶς ἡ ὁδός η καταυαίνουσα, ἕως τοῦ αὐτοῦ χειμάρρου· κατα δὲ ἄρκτρον ο προγραφης χείμαρρος, καὶ κατα μεσυμυρίαν εἰς τὴν κωρυφὴν τοῦ χωραφιου ὁ σήκιος· πέπρακα δὲ αυτο το χωραφιον του προειρήμένου Θεοδώρου εἰς τάρία δύο σιν ἡμερωδένδρων, καὶ ἀγριωδένδρων, καὶ πάσης εἰσόδου καὶ ἐξόδου, οἰκεία μου βουλὴ, καὶ ἰδία τὴ προαιρέσει, καὶ οὐκ εκ τινος ἀνάγκεις, ἡ υίας, ἢ δόλου, ἡ χλεύης ἡ..... ἢ ἐκ στρατιωτικὴς δουλεῖας, ἢ τοῖς οἶας..... τοῦ ἔχειν αὐτον ἀπὸ τοῦ νῦν, καὶ εἰς τὸ διήνεκὲς, πουλεῦν, χαρίζειν, καὶ εἰς ἰδίους κληρονομους διαδιδῶναι εἰ δὲ ποτὲ καιρῶ, η χρονο φωραθὴ τι κατα τῶν ἡμῶν σινκληρονόμων..... γραφὲν δια χειρὸς νικητα..... μηνὶ ἀπριλιου ιε' ἔτους ϛφιγ' παρουσια . . . . αξιοπίστων μαρτυρων † ιψαντος μαρτυρ υπεγραψα ἰδια χειρι † Κωνσταντινος τρυλλης μαρτυρ υπεγραψα τὸν τίμιον σταυρον.

(Ex originali membrana Archivi Cavensis — n.° 1.)

† Signum manus Constantini presbyteri sancti Nicolai.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Ego suprascriptus Constantinus presbyter, qui venerandam ac vivificam crucem propria manu exaravi, simul cum proprio meo nomine, hanc scriptam, simplicem, puram, firmam et perfectam venditionem facio tibi Theodoro Cenapiari filio, qua declaravi et declaro vendidisse tibi ipsi iam nunc praedium situm et positum infra monasterium sancti Nicolai trans torrentem praetereuntem idem monasterium, pretio tarenorum aureorum duorum; quod (*praedium*) emi a Dorotheo Boroniti filio. Fines vero eiusdem praedii sunt: ad orientem est rivus qui descendit usque ad praefatum torrentem; ad occidentem via, quae pergit usque ad eundem torrentem; ad septentrionem torrens suprascriptus; et ad meridiem, praedii summitatem versus, Sicnus. Vendidi autem ipsum praedium praedicto Theodoro pretio tarenorum duorum cum arboribus sativis et agrestibus, et omni ingressu et exitu, propria mea voluntate, propriaque deliberatione, et a nemine coactus nec vi, nec dolo, nec fraude, nec..... nec militari servitio, nec qualicumque..... ut possideat ipsum iam nunc et in perpetuum, vendat, donet et suis heredibus tradat. Si vero olim aliqua occasione vel tempore deprehensum fuerit aliquid a meis coheredibus..... Scriptum manu Nicetae.... mense aprili, die 15, anno 6513, coram.... testibus fide dignis.

† Hipsantus testis propria manu subscripsi.

† Constantinus Trulla testis subscripsi venerandam crucem.

XIV.

1011 — Mense Octobri — Indict. X — Salerni.

Basilius Protospatharius et Catapanus Italiae Casinensibus coenobitis eum Salerni commorantem adeuntibus confirmat possessionem hereditatum, quae eorumdem coenobio obvenerant Lesinae, Canusii, Minervii et in aliis Apuliae civitatibus, ac vindicatae fuerant ab iniquis possessoribus auxilio Catapani Gregorii Trachaniotae.

Preceptum basjlii imperjalis protospatharii de possessionibus Sancti benedicti in apulja. et Sancto Benedicto in canusia.

Basiljus protospatharius et catepano italje, de mesardonia. Cum esset me in terram principibus atque in civitate salerno applicatum; venerunt ad me monachi de monte cassenum; de monasterio sancti benedicti. et monstraverunt mihi traditionem de diversis hereditatibus; qui sunt in terram apulie. que ante multos annos in suis tenebat dominibus; predicto monasterio. unde ab ipso anticessori nostro trachanioti catepano; fuerunt liberate ipse hereditates; ab his qui per fortia tenebant eas. et tradidit eas ad partem predictj monasterii. sicut ipsa carta traditionis renuntiat. In quo videntes quia pro justo judicio tradite sunt ipse hereditates ad monasterio; prosecutavimus ipsa lege trachanioti, et firmamus quod bene axit. et precipuit atque tradidit. Sunt enim ipse hereditates posite in civitate ljsena; foris urbis. ecclesiam sancti benedicti cum sua pertjnentja. et vineas desertas et territorie et de intus ipsa civitate casas dirutas. et flumine qui nominatur lauri. ipsa piscara qui ibi abuit. et alia piscara qui nominatur sancti benedicti. Et in pertinentiis de civitate asculo. in billam qui cognominatur lanuano. clausurie territorie putea. et in locum qui dicitur melessecna. clausurie et territorie et putea. et in locum qui dicitur sancti iohannis in ruliana. clausurie et territorie. et in locum qui dicitur sancto decorentio territorie. et intus ipsa civitate asculo casa solariata. que ante hos annos donatam habuit muscatus filius rotri in ipso prephato monasterio. pro redemptionis anime sue. Similiter et in civitate canusa. in ipsa civitate que vetere videtur esse juxta ecclesiam beate euphimie martiris templum beati benedicti. et molinum de aqua. et territorie. et in pertinentiis de civitate minervine speluncam ubi est ecclesiam sancti salvatoris. et territorie et in civitate tranensis in villam que est de ipsa civitate qui cognominatur andre vinee deserte et oljvetalje vigjntjseptem. et in ipso rivo qui vocatur de ipso monacho territorie propterea hec omnia precipimus nos ut teneat et dominet ipso predicto monasterio in incessabile et cotjdiano dominio. a nullo homine impedientj seu retjnentj aljquit et pro securitate et veritatj textum hunc nostri firmamentum propriis nostris manibus subscripsimus quam et cum bulla nostra plumbea signavimus eum et rescribere illum fecimus pro quibus sancti monasterii de greco in latino. et dedimus mense octuber. Indictione decima. Anni ab initjo mundi sex milja quingentos vigjntj.

(Ex Reg. Petri Diac. — Fol. L. n.° 112.)

XV.

1015 — Mense Ianuario 12 — Indict. XIII.

Nicon monachus et Ursulus Turmarcha eius filius aliique donant castrum, dictum Petram Coeci, et S. Ananiae monasterium Lucae eiusdem praeposito, et statuunt ut in ipsius castri suburbio seculares possint aedificare, et habeant perfugium adversus Ethnicorum incursiones.

σι†μιον χειρος νικονος μοναχου καὶ τυφλού ὁ επιλεγομενος....

† σιμιον χηρος ουρσουλου τουρμαρχου υιου του νικονος μοναχου.

† σιμειον χηρος νικητου υιου του μακαριωτατου αρχιδιακονος.....

† σιγνον χειρος νικολαου υιου ουρσουλου....

† σιγνον χιρος μιχαηλ υἱὸς του μακαριωτατου παντολεοντος.

† Ἐν ονοματι τοῦ πατρος καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνευματος τῆς τρισύποστατου παντοδυνάμου· θεοτητος μιᾶς εξουσίας καὶ βασιλείας τῆς παναχράντου δεσποίνης ημῶν θεοτοκου καὶ παντων τῶν ἁγίων βασιλευοντων των θεοστερικτων βασιλειων ημῶν υασιλειου καὶ κονσταντινου καὶ σεργίου τοῦ ἁγιωτατου καὶ οἰκουμενικου πατριαρχου. καὶ βασιλειου τοῦ πανευφημου υασιλικοῦ πρωτοσπαθαριου καὶ κατεπανου ἰταλίας του μεσαρδωνίτου· τούτων ἁπάντων ε.... ὁτατον πνευματι μὲν. οὐ σαρκικὸς δε. φενωμεθα ἡμῆς νίκων μοναχος· καὶ ουρσουλος τουρμαρχης ὁ υἱος μου· καὶ οἱ λυποὶ. οἵτηνες καὶ τοὺς τιμίους σταυρους συν τοῖς ὀνόμασιν ἀνωτέρω ὑπεγραψαμεν παραδίδωντες ἐκ τὸν θεὸν καὶ ησε σσαι λουκαν κυβερνητην· καὶ ειγουμενον τοῦ ἁγίου ἀνανίου. ὠπὲρ εστὶν τοὺ κυρ ζαχαρία· ὁς ἱριται ἀφηεροίμεθα τὴν πέτραν τὴν λεγαμένην του τυφλοῦ μετὰ καὶ χωραφίων· ὧν εξ αρχης καὶ ἄνωθεν εδεσπόσαμεν· εκ προγώνον ἡμῶν ἐστὶν δὲ ὁ περίορισμὸς τῶν χωραφίων· ἀπὸ τὸν χήμαρρων τὼν μέγαν τὸν πρὸς δισμὰς τοῦ ριθέντος καστελλίου· καὶ ὡς ανέρχεται τὸν μηκρὸν ρυακίτζιν του ἁγίου πέτρου· καὶ ἀποδίδει εἰς τὸν ἅγιον ἄγγελον· καὶ κωπτη ὁ δρωμος της χέτης· καὶ ἀποδίδει ης τὸ δξῦν βουνὴν ἀπάνω του βαρβουτζουλου· καὶ κατέρχεται ὁ χήμαρρως πλησιάζων εἰς τὸ αμπέλην τοῦ κυρ ουρσουλου καὶ ἀπόπληρουτε τὼ ὁρωθεσίον εἰς τὸ προγεγραμμενον μέγαν ρυάκειων. ὁμοίως δὲ καὶ τον ἅγιον ἄνανίαν τῶ μοναστήρηον· μετα τὼν ὁρωθεσίων αυτου· ὠνπερ ἐξ αρχης ἐδέσποζεν καὶ

Si†gnum manus Niconis monachi et coeci cognomento...

† Signum manus Ursuli Turmarchae filii Niconis monachi.

† Signum manus Nicetae filii beatissimae memoriae archidiaconi.

† Signum manus Nicolai filii Ursuli (*Turmarchae*).

† Signum manus Michaelis filii Pantaleonis beatissimae memoriae.

†In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti, trium personarum, omnipotentis divinitatis, unius potestatis et regni, purissimae Dominae nostrae Deiparae, et omnium Sanctorum. Regnantibus piissimis Imperatoribus nostris Basilio et Constantino, temporibus Sergii sanctissimi et oecumenici Patriarchae, et Basilii inclyti imperialis Protospatharii et Catapani Italiae Mesardonitae. Nos omnes.... Nicon scilicet monachus et Ursulus Turmarcha meus filius, et reliqui qui et sanctae crucis signa cum nominibus supra subscripsimus, spiritus non carnis ductu, concedimus Deo et tibi Lucae gubernatori et praefecto (*monasterii*) S. Ananiae, quod est domini Zachariae, ut dictum est, offerimus Petram quae dicitur Coeci cum eius tenimentis, quae a principio et antiquitus possedimus, tradita nobis a nostris maioribus. Sunt vero eorum fines: a torrente magno qui est ad occidentalem partem dicti castelli, et ut ascendit parvus torrens S. Petri, et vadit ad S. Angelum, et dividitur a via Serrae, et pergit ad montem Acutum supra Barbutzulum, et descendit torrens iuxta vineam domini Ursuli, et desinunt termini ad suprascriptum torrentem magnum. Similiter et S. Ananiae monasterium cum positis ipsius terminis, quod a principio possedit et tenuit, ut, Deo volente, prospere agat ecclesia, et divinis officiis vacet, pro remissione peccatorum nostrorum. Situm est autem hoc monasterium a regione maris. Praeterea offerimus et praedictum castellum, ut et am et seculares tecum aedificent et

εκρατη. ἵνα Θεου καιλεύωντος εὐθηαστὴ η εκλησία καὶ λητουργίται· ὑπερ αφέσεως τὸν αμαρτιῶν ημῶν· εστιν δὲ τω τοιοὔτων μοναστηριον εἰς τὸ προσωπον τῆς θαλάσσης· ὁμοίως δὲ καὶ τώ ριθεν καστέλλιον· ἵνα οἰκωδωμίσις· καὶ οἱ κοσμικοῖ μετα σοῦ· καὶ ἵνα ἔχουσιν το ἐξωκάστελλον καταφύγιον· ὡτὰν δὲ καρέλθη η επιδρωμη τὸν εθνῶν, ἵνα εισέρχωνται· καὶ κατοικούσιν ὅπου ἂν ετι εἰς ταχος ἀφικανται· εποὶ δὲ ὁ ριθὴς κυβερνητης καὶ ηγουμενος ἴναντηεῖς καὶ εκκλησιαν ης τὸ ἀυτὼ καστελλιον· καὶ συνάξης καὶ καλογήραις ωσους θέλεις καὶ βουλεσι· ἵνα ψάλουσιν καὶ δωξολογούσιν καὶ υπερεύχωνται· καὶ ημᾶς καὶ τοὺς γονης ημῶν εμε δὲ τον γεροντα... αβλεπον καὶ μόνον ἀπὸ τῆς ἐν χριστῶ ιδη μελλούσης οἰσιέναι ινδικτιῶνος· ὥταν αγειρις καὶ συνάξης καὶ καταστήσις· καὶ αδελφοὺς ἵνα ἡμη καὶ ἐγῶ ὁς εἰς τὸν αδελφων· καὶ αποτροφουμαι μέχρι υἱου ζωείς μου· τάυτα δε παντα ἵνα καὶ ημῆς οἱ προγεγραμμενοι στέργωμεν καὶ φυλάττωμεν· ἀδιάπτωτα καὶ ἀπαρασάλευτα από τοῦ νὺν καὶ εἰς τοὺς εξῆς ἅπαντας καὶ διίνεκεῖς χρόνους· ης αναφέρεστον σου δεσποτίαν του ἔχην σε εξουσίαν καθηστάναι ηγούμενον καὶ διάδωχον ὡν ἂν θέλης καὶ βούλης· ὁμοίως τὼ αὐτώ καὶ ὁ μετα σὲ καὶ ἐος σὶντελίας· η δε καὶ εκ του γένους ημῶν τις ἀποκαρὴ εἰς τὸ αυτῶ μοναστίριον· καὶ ευδωκημίσοι ἔργω καὶ λόγω· καὶ ὑπὸ τὸν αδελφων αγαπιθὴ εστώ ἐν προτοιμῆση ταῦτα δὲ παντὰ προς τὸν θεον καὶ ης σὲ λουκὰν κυβερνήτην παραδίδωμι· ἐαν δε τίς ποτε φανει του μέρους ημων ἡ ἴδιος ἀνατρέπων ταυτα ἵνα διεκδικουμεν εμῆς καὶ ποιοῦμεν τὸν λόγον οτι ου κατα βίαν· η δώλω ἀλλ ιδια ημῶν προερέσει καὶ ουκ εκ τηνος ἀνάγκης το παράπαν· η ραδιουργίας· η φάκτου αγνοίας ὦ μη δώη ο κυριος πεποιήκαμεν· ὅστης δὲ τὸν αμφωταίρων μερῶν ημῶν μεταμελος γένιται· εἰς την καλος εκτηθησαν ταύτην ημῶν ἀφηέρωσιν· ἵνα παρέχει ης το βασιλικὸν υιστηάριον νομίσματα λ'· καὶ τας εξοδους καὶ τας κενοτομίας εις το δηπλάσιον εἰθ ούτως στέργη καὶ εμμενειν τὴν τοιαὔτην δωρεὰν ἀπαρασάλευτον εις τὸν θεὸν· καὶ εἰς τὸν ἅγιον νικολαον τὸν μελλωντα εκησε οἰκωδωμίσθαι· καὶ ησε σσε λουκὰν τὸν ανοτερω προρηθεντα εγράφη παρουσια καὶ επόψεσιν αξιοπιστων μαρτυρων ὸν καὶ τα ὀνόματα μετά τὸν ἰδίων ὑπόγραφῶν καὶ σημίων διλωθήσωνται· διὰ χειρος εμοῦ λεοντος νοταριου καστρου ουρτζουλου ετους ϛφκγ'· ινδικτιωνος ιγ'· μηνὶ ἰαννουαριω ιβ' ημερα †.

† Ιωανης ταξιαρχης του καπηγρασα μαρτυρ υπεγραψα ιδηοζηρος.

habeant confugium in suburbio; cum autem gentium incursiones fiant, intrent et habitent quocumque properantes advenerint; et insuper ut tu dictus gubernator et praepositus aedifices etiam ecclesiam in eodem castello, et congreges quoque monachos quotquot volueris, qui sacra officia et laudes Deo concinant, et preces fundant pro nobis et nostris genitoribus; et ut etiam ego senex... oculis captus et solus, ab indictione, quae, Deo dante, iam appropinquat, cum congregati fuerint fratres tua opera, et, rebus bene constitutis, simul habitare coeperint, tunc sim tamquam unus ex fratribus, et cum ipsis convivam toto meae vitae tempore. Haec omnia nos suprascripti confirmamus et rata habemus, firma et inconcussa, amodo et in perpetuum in tua potestate nunquam auferenda, ut liceat tibi monasterii praefectum et successorem constituere quemcumque volueris, idemque liceat futuris monasterii praefectis in perpetuum. Quod si quis ex nostra generatione in praedicto monasterio in monachum tonsus fuerit, et probitatem et re et verbis praeseferat, et a fratribus diligatur, is potior habeatur. Atque haec quidem omnia Deo et tibi Lucae monasterii praefecto concedimus. Si autem, tempore procedente, quisquam ex nostra cognatione aut privatus (*aliquis*) irrita haec facere praesumpserit, nos tuam defensionem teneamur suscipere, et huiusmodi concessionem tibi vindicare, quam non vi aut dolo, sed sponte, nullaque necessitate adducti, aut fallacia, aut facti ignorantia, quod Deus avertat, fecimus. Quemcumque autem nostri ex utraque parte huius bene constitutae nostrae oblationis poenituerit, solvat Imperiali Vestiario solidos aureos triginta, et sumptus et innovationes in duplum; et nihilominus rata, firma et inviolabilis maneat huiusmodi concessio facta Deo et S. Nicolai ecclesiae in dicto castello construendae, et tibi Lucae suprascripto. Scriptum praesentibus et adstantibus fide dignis testibus, quorum nomina ex propriis subscriptionibus et signis apparebunt, manu mea Leonis notarii civitatis Urzuli, anno 6523, indictione XIII, die 12 mensis ianuarii.

† Ioannes dux militaris manipuli de Capigrasa propria manu subscripsi.

† Constantinus locumtenens Capigrasa propria manu subscripsi.

† Paschalis locumtenens Capigrassa testis propria manu subscripsi.

† κονσταντινος τοποτηρητης ο καπηγρασης τη ηκρα χειρι υπεγραψα.

† πασχαλιος τοποτηρητης ο καπιγρασσας μαρτυρ υπεγραψα ιδιοχιρος.

† υονος υιος κανδιδου μαρτυρ υπεγραψα ιδιοχειρος.

† θεοδωρος τουρμαρχης..... πολιτης μαρτυρων υπεγραψα ηδιοχειρος.

. . . . . νηκοδημος . . . .

† Bonus filius Candidi testis propria manu subscripsi.

† Theodorus Turmarcha... civis testis propria manu subscripsi.

. . . Nicodemus . . .

(Ex originali membrana Archivi Cavensis—n.° 2.)

XVI.

(1016) — Mense Augusto — Indict. XIV.

Basilius Mesardonites Catapanus Italiae declarat accepisse nummos aureos sex et triginta a Cinnamo Calligrapho pro tributo castelli Pelagiani.

† υασίλειος πρωτοσπαθαριος καὶ κατεπανος ἰταλίας ὁ μεσαρδονίτης ἔλαβον παρὰ σοῦ κιννάμου καλλιγράφου· τὴν συνήθειαν καστελλίου πελαγιάνου τῆς τεσσαρες καὶ δεκάτης ἰνδικτιωνος χρυσια διαχαραγματα νομισματα τριακοντα ἑξ· καὶ ταῦτα τὰ τριακοντα ἓξ νομίσματα λαυὶν· καὶ τελείως πληρωθεὶς τὴν συνήθειαν καστελλίου πελαγιάνου τῆς τεσσαρες και δεκάτης ἰνδικτιωνος· ἐποίησά σοι τὴν παροῦσαν τελείαν καὶ πληρεστάτην ἀπόδειξιν· τῇ οἰκεία μου χειρὶ ὑπογραφεῖσαν· καὶ τῇ διὰ μολύβδου συνήθει υούλλη σφραγισθεῖσαν· μηνὶ αυγούστω ινδικτιωνος δι'.

† Βασιλειος πρωτοσπαθαριος κι κατεπανος ἰταλιας ο μεσαρδονῖτις.

† Basilius Protospatharius et Catapanus Italiae, Mesardonites, accepi a te Cinnamo Calligrapho tributum de castello Pelagiano indictionis decimae quartae (*nempe*) numismata sex et triginta ex auro cusa; et cum haec triginta sex numismata acceperim, et mihi omnino satisfactum sit de tributo castelli Pelagiani indictionis decimae quartae, feci tibi praesentem perfectam et plenissimam apodixam, mea propria manu subscriptam, et consueta bulla plumbea signatam, mense augusto, indictione quartadecima.

† Basilius Protospatharius et Catapanus Italiae Mesardonites.

(Ex originali membrana Archivi Casinensis—n.° 6.)

XVII.

(1018) — Mense Februario — Indict. 1.

Boianus Italiae Catapanus ex iussione Constantini Imperatoris praecipit, ne quis auferat bona ecclesiarum, et praecipue S. Benedicti, praeceptaque ab aliis Anthypatis et Protospatharii in eamdem rem data confirmat.

Confirmatio omnium preceptorum que patricii et protospatharii fecerunt. Ex jussu constantini Imperatoris.

Per scriptum jmperialjs jussionis preceptum recepimus nos bojano observandum a sanctissimis imperatoribus constantjno. ut non eamus ad auferenda bona ecclesiarum et precipue sancti benedicti sicut scripta sigilla kalokyri antjpatj patricii simbatjcii patricii. gregorii. medalspi. falci. pothi. delfina. genesii. romani antjpatj patricii. iohannis antjpatj patricii ammiropolj. theodori protospatharii. alexii protospatharii. xifi. et reljquorum. sed magis ex precepto jmperatorum jnterdicimus et confirmamus omnibus qui sub sancto jmperio sunt. ut nemo potestatem habeat quamcumque temptationem. aut diminutionem. sive damnum seu ingardiam. vel jmitatum ad preferenda tollenda. aut molestiam aliquam inferendam amodo et in antea in eodem monasterio sancti benedicti et omnibus possessionibus ejus. Hec et nos sicut a sancto jmperatore preceptum est observamus, et ut ab omnibus observetur precimus. Ut illic deo servientes; sine turbine pro magnitudine sancti jmperii deum exorent. Si quis pro uno solo verbo vult os aperire. sive adducere contrariam locutionem presumptionis aut damni seu ex rebus ejus diminuere temptaverit; et non cum tjmore et tremore observaverit, ut contemptor sancti imperii durissimas penas et capitis excidium sustineat. ut hec pena sustineant qui sine doctrina sunt. Illi vero qui prudentes sunt. vigjlent ut custodiant preceptum sancti jmperii. quem fecit de prephato monasterio. et nos dedimus mense februario. Indictione prima.

(Ex Reg. Petri Diac. — Fol. LXIX verso, n. 156.)

XVIII.

1019 — Mense Iunio — Indict. II.

Finium agri Troiani descriptio facta a Basilio Boiano Protospathario Catapano Italiae.

† Των απο της δεσποτειας των αρειανιτων κομητων ευπροαιρετως αποσπασθεντων φραγγων. και τω μερει του κραταιου και αγιου ημων υασιλεως προσρυεντων. και εις το εξ αμνημονευτων χρονων συμπτωθεν. παρ ημων τε ανακαινισθεν και κατοχυρωθεν καστρον ο φασι τρωας τη ενουση ημιν σπουδη και εντρεχεια κατασκηνωθεντων. εξαιτησαμενων απο των πλησιαζοντων αυτοις λοιπων. τα του τοιουτου καστρου συνορα εκκοπηναι. και το ους αυτοις υπεκλιναμεν. και παροντος ιωαννου πρωτοσπαθαριου του της ἀλφεράνας· βυζαντίου τοποτηρητοῦ αδελφοῦ ἀυτοῦ. λεοντος του μαραλδου. στεφάνου χαρτουλαρίου τοῦ ματερίτου. πασσαρι και βιζαντίου των κομήτων της κορτης. μαραγδου δομεστίκου τοῦ θεματος και ετερων πολλῶν.

Quum Franci, qui de dominatu erant Comitum Arianensium, ab iisque sponte desciverant, partes potentis et sancti nostri Imperatoris secuti, in civitatem, ab antiquissimis temporibus destructam et a nobis magno studio et celeritate restauratam et bene munitam, quae Troia vocatur, transmigraverint, petierintque ut a reliquis eorum finitimis praedictae civitatis termini discriminarentur, aures iis praebuimus, et praesentibus Ioanne de Alferana Protospathario, Byzantio eiusdem Protospotharii fratre et vicario, Leone de Maralda, Stephano Chartulario Materae, Passare,

τον τοπον καταστοχασαμενοι. οὕτω τα συνορα καὶ τὴν τούτων διαιρεσιν ἐποιησαμεθα. Καθως απαρχεται ἡ καμάρα τοῦ ἁγίου ελευθερίου καὶ απερχεται εις το τραβικελλον και κατερχεται εις το μεντῖνον. εν ὦ ἐστίν ἡ βρύσις τοῦ γοργάνου. καὶ καταυαίνει το καταπόταμον. ἕως τοῦ αμπελω του ῥωμάνου. καὶ καμπτει ὀρθὰ ὑπὸ το μονοτεράτον. καὶ περᾶ μεχρι τῆς στρατάς τῶν βιβινῶν εἰς τὸ ῥυάκιον. καὶ κρατεῖ τὴν στράταν μεχρις ὀργυιῶν εἴκοσιν. ἑως τῶν δένδρων τῆς τε πελέας καὶ συκίας. καὶ καταυαίνει τὸ ῥυάκιον ἐξ ἀνατολῶν. καὶ ἀποδίδει εἰς τὴν τῶν κατευχαρίων ὁδὸν. καὶ κατέρχεται τὸ κατωρύακον. καὶ ἔρχεται εἰς τὸ βουνὶν τοῦ ῥαβιάνου. καὶ καταλιμπάνει ἐξ ἀριστερῶν τὸ σπήλαιον. καὶ περᾶ εἰς τὸ βουνίτζιν. μέχρι τῶν δύο ἀγριαπιδέων. καὶ διαυαίνει εἰς τὴν μίαν ἀπιδέαν. ἕως τῆς διχαλῆς δρυός. καὶ ἀποδίδει εἰς τὴν ἐκκλησίαν τὴν ἁγίαν αὐγοῦσταν ἐν ὦ ἐγένετο ὁ πόλεμος ἐπὶ τορνικίου πρωτοσπαθαρίου καὶ κατεπάνου γεγονότος ἰταλίας τοῦ κοντολέοντος. καὶ κατὰ τὴν ισότητα αὐτῆς κατέρχεται ἕως τοῦ συνόρου τῆς σηπενδοῦ. ἀπεκεῖθεν τὲ ἀνακάμπτει. καὶ ἔρχεται τὸ αὐχένιον εἰς τὸ πηγάδιον τὸ βρυτὸν. μέχρι τοῦ αὐχενίου τοῦ ὑψηλοῦ. καὶ καταυαίνει τὸ λιβάδιον. καὶ ἀπέρχεται εἰς τοὺς τρεῖς δρῦς. οὓς εἰσιν ἐγκεχαραμμένοι σταυροὶ. καὶ ἕως τῆς μεγάλης δρυὸς τῆς εχούσης σταυροῦς τρεῖς. κατὰ τὴν ἄκραν τοῦ ποταμοῦ σανδοῦρι. καὶ ανατρεχει τον ποταμον. καὶ απερχεται μεχρι του πορου του λεγομένου μουγκαράδα. καὶ ἐκνεύει ἀριστερὰ καὶ ἀπέρχεται μέχρι βουνοῦ μεγάλου κορφων τοῦ μασλογου ἀποδίδει εἰς τὸ ῥυακιον τὸ λεγόμενον λαβέλα. καὶ ἐκυαίνει πρὸς δυσμὰς εἰς τὸν υουνὸν τὸν φιλίτην. καὶ ὑπάγει εἰς την στράταν τοῦ μουντεπερσιγίου. καὶ ἀναυαίνει εἰς τὸ ἐπάνω μουντεκαλβέλλον. καὶ ἀποδίδει ἐπάνω τῆς καρέας. καὶ ἀπεκεῖ εἰς τὸ ῥυάκιον. ἤτοι τὴν κεφαλὴν ποταμοῦ κερυάρι. καὶ ἀπέρχεται εἰς τὸν τορελοῦπον. καὶ ἀποδίδει εἰς τὴν ῥηθεῖσαν καμάραν τοῦ ἁγίου ἐλευθερίου. οὕτω τῶν συνόρων κάστρου τρωάδος. παρόντων τῶν ἀναγραφέντων ἀρχόντων παρὰ υασιλείου πρωτοσπαθαρίου κατεπάνου ἰταλίας τοῦ βοϊανοῦ ἐκκοπέντων. οἰκονομήθη παρ' αὐτοῦ. ὡς ἕως μὲν τῆς ἁγίας αὐγούστης ἔνδοθεν τῶν ἀναγραφέντων συνορων. τοὺς οἰκήτορας τρωάδος δεσπόζειν. ἀπὸ δὲ τῆς τοιαύτης ἐκκλησίας. καὶ ἕως τοῦ συνόρου σηπενδοῦ. κοινὸν τὸν τόπον τοὺς οἰκήτορας τρωαδος καὶ βακαρίτζας κατέχειν. νεμομένων αμφοτέρων τοῦτον. καὶ ὑπὲρ τῶν οἰκείων κτηνῶν. μηδὲν τὸ

et Byzantio Comitibus Curiae, Maragdo Domestico thematis, et multis aliis, loco diligenter designato, taliter terminos distinximus et stabilivimus. Sicut incipit a Camera S. Eleutherii, et vadit ad Travicellum, et descendit ad Mentinum, ubi surgit fluvius Gorgani, et inde iuxta fluvium descendendo vadit usque ad vineam Romani, et deflectit recta infra montem Aratum, et transit usque ad stratam Bivini ad flumen, et tenet stratam ad passus viginti usque ad fraxinum et ficum, et descendit flumen ad orientem, et ferit ad oratorii viam, et descendens iuxta flumen vadit ad collem Rabiani, et relinquit ad sinistram antrum, et transit ad parvum collem usque ad duas pyros silvestres, et pergit iuxta unam pyrum usque ad bifurcam quercum, et pervenit ad ecclesiam S. Augustae, ubi praelium fuit sub Tornicio Contoleone Protospathario et Catapano Italiae, et pergit iuxta ipsam ecclesiam ad terminos Siponti, unde deflectens procedit serra ad locum ubi surgit fons usque ad serram altam, et descendit per pratum usque ad tres quercus, quibus insculptae sunt cruces, et usque ad maiorem quercum quae habet tres cruces insculptas, ubi caput est fluvii Sandurii, et decurrit fluvius et ducit usque ad transitum qui dicitur Muncarada, et vergit sinistrorsum, et vadit usque ad collem magnae summitatis, et tendit ad flumen dictum Lavella, et exscendit ad occidentem ad collem Carpineti, et vadit ad stratam montis Persigii, et ascendit supra montem Calvellum, et descendit ad nucem, et inde ad fluvium sive ad caput fluvii Cervarii, et ferit ad Torelupum, et coniungitur cum praedicta Camera S. Eleutherii. Divisis ita finibus civitatis Troiae in praesentia supradictorum principum a Basilio Boiano Protospathario Catapano Italiae, constitutum ab ipso fuit, ut intra hos

ἓν κάστρον τῷ ἑτέρῳ κάστρῳ ἐπιδώτω. ὑπὲρ δὲ τῶν ἀπὸ ξένης παρά τινων τῶν οἰκητόρων βακαρίτζας καὶ τρωάδος εἰς αὐτὸν νέμεσθαι κτηνῶν συγχωρουμένων, τρεῖς μοίρας τὸ ὑπὲρ αὐτῶν λόγῳ νομίστρου καταυαλλόμενον ἀπὸ τῆς σήμερον ἡμέρας γενέσθαι εὐδοκοῦμεν. τῶν δύο μὲν ἐκ τούτων μεριδων. τοις τρωαδίταις παρεχομένων. τῆς τρίτης δὲ μερίδος. τοῖς βακαριτζιώταις παραχωρουμένης. μηδενὸς αὐτῶν ἔχοντος ἄδειαν πλέον τῶν εὐλόγως παρ' ἡμῶν τυπωθέντων. τὸ οἱονοῦν ἀναλαμβάνεσθαι. καὶ πρὸς πιστωσιν τῶν ἐντυγχανόντων. ἀσφαλειαν δὲ τῶν τρωαδιτων καὶ βακαρυτζιωτῶν τὸ παρὸν ἔγγραφον ἐξετέθη. καὶ τῇ διὰ μολύβδου συνήθει νουλλη πιστωθὲν αὐτοῖς ἐπεδόθη. μηνὶ ιουνίω ἰνδικτιῶνος δευτέρας. ἔτους ϛφκζ'.

† ego Johannes de alfarana protospatarii testor.

† ego Bisantius ejusdem protospatarii custos ejusdem civitatis interfui.

† ego leo de maralda baiulus domini Imperatoris sum testis.

† ego stephanus cartularii matere testis sum.

† ego maraldus dapiferi provincie me subscripsi.

fines habitatores Troiae dominentur usque ad S. Augustam; sed a praedicta ecclesia usque ad terminos Siponti habitatores Troiae et Vaccaritiae communem pascendi animalia habeant locum, ita quod nec Vaccaritienses Troianis, nec Troiani Vaccaritiensibus herbaticum vel dent vel accipiant; et de omni herbatico extraneorum, quibus animalia pascere ibidem Troiani et Vaccaritienses concesserint, a praesenti die tres partes fieri volumus, quarum duas Troiani accipiant, et tertia Vaccaritiensibus cedat, et nemo audeat quicquam exigere ultra quam a nobis iuste stabilitum est. Et ad fidem legentium et ad securitatem Troianorum et Vaccaritiensium haec chartula condita, et assueto plumbeo nostro sigillo munita, illis tradita fuit, mense iunio, indictione II, anno 6527.

(Ex Paschalis Baffii Graeco apographo et latina interpretatione in maiori Neapolitana Bibliotheca adservatis.)

XIX.

(1021) — Mense Iunio — Indict. IV — Trani.

Falco Turmarcha et Episceptites civitatis Trani nomine Basilii Bugyani Catapani Italiae tradit coenobio Casinensi omnia bona, quae ad Maraldum Tranensem rebellem pertinebant.

Preceptum Falci turmarche de terris in trane atenulfo abbati. Ex precepto basilji protospatarii.

In nomine domini quinquagesimo octabo anno jmperii domni basilj et domni constantini sanctissimis jmperatoribus nostris. Mense junio quarta indictione. Ideoque ego falcus turmarcha. et episkeptjtj ex civitate trane. Clare facio quia domni basilj imperialj protospatharii. et catepano jtalie qui et bugyano dicitur. demandavit mihi ut darem jn ipso sancto monasterio cujus vocabulum est sanctus Benedictus de monte casino. cui regimen tenere videtur domnus atenolfus gratia dei abbas omne rebus stabile que fuit maraldi rebellatorem falconi monachi ex predicta civitate quas ei pertinuit a supradicto genitori ejus et pro ipsa genitrice ejus. tam de intus civitate trane quam et de foras eadem civitate seu ubicumque. Unde ego qui supra falcus turmarcha secundum preceptionem de ipso domno catepano seniori nostro per hoc scriptum paradosin. dedi atque tradidi. vice de jam dicto monasterio. Ad andreas monachus ex predicto sancto cenovio. omnem hereditate stavile quae fuit supra dicti maraldi quas ej pertinuit a supradicto genitori. et per ipsa genitrice ejus. tam intus civitate trane quam et de foras eadem civitate. seu ubicumque cum trasitis et exitis suis. et cum omnia infra se habentibus sicut illud mihi disposuit atque demandavit ipse domno catepano seniori nostro. Quam hac scriptum traditionis in supradicta ratione jussi scribere tibi disilo diacono et notario. Actu mense et indictione supranominata. Falcon qui supra turmarcha.

(Ex Reg. Petri Diac. — Fol. LXV verso, n. 139.)

XX.

1024 — Mense Iannario — Indict. VII.

Finium agri Troiani descriptio facta a Basilio Boiano Protospathario Catapano Italiae, ubi pleraque occurrunt, quae in altera descriptione edita heic sub n°. XVIII desiderantur, ac praesertim mentio de immunitatibus, et de tributo centum scyphatorum Imperiali Curiae quotannis persolvendo.

Illis qui sunt de potestate et dominatu comitum Arianensium. voluntate predictorum comitum a francis se dividentibus. et ad partem victoriosi et sanctissimi imperatoris currentibus. hec civitas per multos et innumerabiles annos destructa. a nobis baiulis domini imperatoris restaurata et bene munita est. que civitas troia vocatur. et cum magno studio et velocitate eam habitare fecimus. Tunc vero rogati a concivibus civitatis sumus. ut fines et terminos tante civitati terrarum stabiliremus. et prefiguraremus. quorum petitionibus fidelissimis nostras aures applicantes. in presentia Iohannis de Alferana protospatarii.et bisantii eiusdem protospatarii fratris. qui est custos eiusdem civitatis troie. et leonis de maralda baiuli domini imperatoris. et stephani cartularii matere. et passeris. et bizantii comitum curie. et maraldi dapiferi provincie. et multorum virorum. ante quorum presentiam. taliter terminos troie prefiximus. Sicut incipit a camera. sancti eleuterii. et vadit ad locum. qui vocatur bitrascellum. et descendit ad aventinum montem. ubi surgit fluvius qui vocatur burganum. et inde iuxta fluvium descendendo. vadit usque ad locum qui dicitur trium virginum. et inde ascendit usque ad caput montis albani. et tendit ad montem aratum. et transit usque ad stratam bivini. et inde. usque ad fraxinum et ficum. sicut descendit et ferit ad viam francigenam. inde descendendo ad viam que ferit ad sanctam mariam de terenzano. et rediens ad sinistram usque ad flumen aquilonis. descendit usque ad transitum colonnelli. et descendens per flumariam. pervenit usque ad civitatem que dicitur arpum. et a pede arpi. ferit ad caput faczeoli. ubi est copia stincorum. et vadit usque ad locum qui vocatur antique ecclesie. ubi maxima petra est ficta. in loco ubi surgit fons. et tendens ad serram de stincis iuxta virgineolum ubi surgit aqua. et inde transit ad vadum fici ad flumen cervarii. et ascendens iuxta ipsum fluvium. vadit usque ad locum ubi lavella iungit se cum cervario. et ferit in media carpeneta in strata montis ylaris in presignata quercu. et inde ascendens ad caput mallani descendit ad lavellam. et inde vadit ad caput montis maioris. et ferit ad speluncam ursarie, et descendit ad transitum nucis. et inde descendens ad valoncellum qui est caput fluvii cervarii. et ferit ad locum qui vocatur relupum. inde transiens. coniungitur cum predicta camera sancti eleutherii. Ita nos baiuli domini imperatoris divisimus fines civitatis troie. in presentia supradictorum dominorum principum. et basilii protospatarii italie de buiano. ut inter hos fines et divisa habitatores troie dominentur. Et hoc ideo tam benigne et large fecimus. propter bonam et rectam fidem quam habuerunt erga dominum imperatorem. et pro bono servitio quod ipsi exhibuerunt sub sanctissimo et victoriosissimo imperatore nostro firmiter concessimus. et dedimus supradicta loca et fines illis. quando vero hos fines et loca stabiliebamus. et. prenominata civitas a nobis cum comitibus fabricaretur. stratigoti per invidiam accusantes troianum populum dicebant nobis. Populus iste cui vos datis hos fines. fortis et durus est. qui omnes suos vicinos debellabit. et etiam principes sancti imperii interficiet. Verum nos cognoscentes eorum accusatorum malitiam. diximus quod troiani nec fecerunt nec facient contra voluntatem imperii sanctorum imperatorum nostrorum. sed potius pro amore imperii se morti tradiderunt. quando rex francorum cum toto exercitu suo venit et obsedit civitatem illorum. et ipsi fidelissimi ita obstiterunt regi. quod rex nichil eis nocere valuit. bene civitatem eorum defendentes. sicut servi sanctissimi domini imperatoris. et licet omnes res suas de foris perdiderint. propter hoc servitium domini imperatoris non dimiserunt. nec ab eius fidelitate discesserunt. Ob hanc igitur fidelitatem et bonum servitium. precepto domini imperatoris. dedimus eis largitatem hanc. ut ubicumque ipsi volunt in tota longobardia. que est sub nostra potestate. vendere vel emere aliquid sine plateatico. et commercio.

vendant et emant. et nunquam reddant aliquod tributum. frumenti. sive alicuius rei. neque faciant angariam. neque pro placito dent aliquid in curia. sed posita pace inter litigantes. nichil ab eis exigatur. et quia consuetudo est. ut fideles recognoscant dominum suum. et honorent. de suis bonis per unumquemque annum. centum skyphatos imperiali curie persolvant. et animalia illorum per longobardiam sine herbatico ubicunque volunt pascant infra prenominatos terminos. et troiani cum vacariciensibus usque ad terminos et fines siponti. comunem pascendi animalia habeant locum. ita quod nec vaccaricienses troianis. nec troiani vaccariciensibus herbaticum vel dent vel accipiant. et quicunque extraneus sive troie sive vaccaritie ad habitandum venit. sit sub eodem iure. et de omni herbatico extraneorum quod est comune inter troianos et vaccaritienses. si fuerint cepta de herbatico quinque animalia vel plus. semper ubi troiani habent quatuor animalia. vaccaritienses habeant.... hec a nobis iuste imperio domini imperatoris stabilita et ordinata. nullus audeat mutare vel rumpere. et ad credulitatem legentium. hanc cartam. et ad firmamentum troianorum. et vaccaritiensium hec scripta ordinavimus. et assueto plumbeo nostro sigillo sigillavimus. et firmavimus. et illis concessimus. mense Ianuario septima indictione. annis sex milibus quingentis triginta duobus. Constantino et Basilio fratribus regnantibus.

† ego Johannes de alfarana protospatarii testor.

† ego Bisantius ejusdem protospatarii custos ejusdem civitatis interfui.

† ego leo de maralda baiulus domini Imperatoris sum testis.

† ego stephanus cartularii matere testis sum.

† ego maraldus dapiferi provincie me subscripsi.

(Ex manuscriptis Paschalis Baffii in maiori Neapolitana Bibliotheca adservatis.)

XXI.

(1026) — Mense Novembri — Indict. X — Tarenti.

Leo Spatharocandidatus a secretis et iudex Longobardiae et Calabriae Bartholomaeo monacho et rectori monasterii S. Petri addicit praedium nuncupatum Muru Vetere, quo Cubuclisius per vim potitus fuerat.

† Ο' εὐλαυέστατος μοναχὸς υαρθολομαῖος καὶ καθηγούμενος τῆς μονῆς τοῦ ἁγίου πέτρου παρόντων ἡμῶν ἐν τῷ κάστρῳ ταράντης κατὰ τὸν νοέμυριον μῆνα τῆς δεκάτης ἰνδικτιῶνος ἐνεκάλεσεν, ὅτι χωράφιον τῆς ὑπ' αὐτὸν μονῆς ἀνάρχω καί υιαία χειρὶ κατεκράτησε τὸ μέρος τοῦ κουυουκλεισίου ἐκείνου, ὅπερ καὶ νέμεται χρόνους οὐκ ολίγους· ἠγάγομεν δὲ καὶ τὸν κόμητα κόρτης εὐδόκιμον τὸν υἱὸν τοῦ κουυουκλεισίου· καὶ ἀπελογείτο ὡς ἴδιον τοῦτο κατέχειν, ἀλλ' ὁ καθηγούμενος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ μοναχοὶ φανερῶς ἤλεγξαν αὐτόν, προκομίσαντες καὶ τὴν ἀφιέρωσιν τοῦ χωραφίου μὴ εἶναι ἴδιον τοῦ κουυουκλεισίου ἀλλὰ τῆς ἐκκλησίας τυγχάνειν διασαφοῦσαν, καὶ κατάπειθὴς γενόμενος ὁ εὐδόκιμος. καὶ μήτε δικαίωμα περὶ τούτου προκομίσας, μήτε εὔλογον τί ἔχων εἰς ἀντίρρησιν τοῦ τοιούτου χωραφίου ἀπέλαυον οἱ μοναχοὶ τὸ τῆς ἐκκλησίας τόπιον ὅπερ λέγεται μούρου υέτερε, τὸ κείμειον κατὰ ανατολὰς πλησίον τῆς σούδας, εἰς δὲ τὸ υόρειον μέρος πλησίον τῆς μικρᾶς θαλάσσης. καὶ δια τοῦτο τὸ παρὸν ἔγγραφον ἐπεδόθη τῇ μονῇ εἰς δικαίωσιν τῇ ὑπογραφῇ καὶ σφραγῖδι ἡμῶν υευαιωθὲν· μηνὶ νοεμυρίῳ ἰνδικτιῶνος δεκάτης.

† Religiosissimus monachus Bartholomaeus et rector monasterii S. Petri, praesentibus nobis in civitate Tarenti, mense novembri, decima indictione, conquestus est, quod territorium, subiectum ipsi monasterio, praepotenti ac violenta manu ex parte Cubuclisii usurpatum, diuque possessum fuit. Vocavimus autem in iudicium et Comitem Cortis Eudocimum filium Cubuclisii, et verbis se defendit, quod tamquam proprium illud possideret. Sed rector et cum eo monachi manifeste eum redarguerunt, afferentes etiam donationem territorii, qua ostendebatur illud minime esse Cubuclisii, sed ad ecclesiam pertinere. Et cum Eudocimus hoc sibi persuasisset, neque contra hoc instrumentum aliquod protulisset, nec habuisset quod opponeret de ipso praedio controverso, receperunt monachi illum ecclesiae locum, qui dicitur Muru Vetere, positum ab oriente prope Sudas, et a boreali parte iuxta mare parvum. Et propterea praesens scriptum in controversiae decisionem monasterio datum est, subscriptione et sigillo nostro roboratum, mense novembri, indictione decima.

† Λεων σπαθαροκανδηδάτος ἀσηκρητὴς καὶ κριτὴς λαγγουαρδίας καὶ καλαυρίας οἰκεία χειρὶ ὑπέγραψα καὶ ἐσφράγισα.

† Leo Spatharocandidatus a secretis et iudex Longobardiae et Calabriae propria manu subscripsi et sigillavi.

(Ex originali membrana Archivi Casinensis—n°. 7.)

XXII.

1029 — Mense Aprili — Indict. XII.

Ursenandus monachus presbyter monasterii Tarentini SS. Philippi et Nicolai vendit duobus aureis numismatis Ioanni Petri et Gemmae filio vineam desertam in loco dicto Monte Frese positam.

† Signum manus ursinando mon. — Ἐν ονόματι τοῦ πατρος, καὶ του υιου και του αγίου πνευματος· ὁ προγεγραμμένος οὐρσενάνδος ἀυαπρεσυυτερος τῆς μονῆς τοῦ ἁγίου φιλίππου καὶ τοῦ σοτηρίου πατρος ἡμῶν νικολάου· ἡ διάκειμένη ἔνδον κάστρον τάραντος. ὁ τὸν τίμιον καὶ ζωοποιὸν σταυρον σὺν τῷ οἰκείῳ ὀνόματι ἰδιοχείρως ποιήσας· ἑκουσία μου τῇ γνῶμη καὶ οἰκεία προαιρέσει πιπράσκω πρὸς σὲ ἰωάννην τὸν υἱὸν πέτρου καὶ γέμμα τῶν ἀποιχομένον· τὸ ἀμπέλιον ὅπερ ἀγώρακα πρὸ χρόνων εἰς τὸ μέρος τοῦ μαύντεφρεσε ἀπο τῶν σῶν γονεῖων · νυνὶ δὲ ἐρημάνπελον ὑπάρχων δεδωκότος μου πρὸς σὲ καὶ τὸν ἀγωρέον μου χαρτίον . εἰς τιμᾶς τὰς μεταξύ ἡμῶν συμφωνηθείσας καὶ ἀρεσθείσας χρυσίου διαχαράγματα νομισματα δύο σωτηρίκια ὁλότραχεα· τὰ δε σύνορα καὶ ὁ περιωρισμὸς αὐτοῦ ἀμπέλιου ὑπάρχει, καθὼς ἀγωρέος χάρτη περιέχει ὃ δέδωκα πρὸς σὲ. . . . . ἐγὼ ὁ δηλωθεὶς οὐρσενάνδος εἰς χείρας μου παρὰ χειρῶν σῶν τοῦ προρρηθέντος ἰωάννου δικαῖαν καὶ συμφωνηθείσαν τιμὴν ἤ τοι τὰ τοιαύτα δύο νομίσματα, δέδωκά σοι τὸ τοιούτον ἄμπελον καθώς ἐστὶν ἐρημάδον ὧν μετα πάσης τῆς διακρατήσεως αὐτου καὶ περιοχῆς σὺν εἰσόδω ἐξόδω καὶ δικαίων αὐτοῦ, εἰς τελείαν δεσποτείαν καὶ ἀναφαίρετον ἐξουσίαν σοῦ τε καὶ τῶν σῶν κληρονόμων. ὥστε ἀπὸ τὴν σήμερον ἡμέρας καὶ ὥρας ἔχειν σε ἐπ'ἀδείας πωλειν· χαρίζειν προιξὶν ἐναπογράφειν· καὶ εἰς ἰδίους κληρονόμους καὶ διάδόχους ἐκπέμπειν· καὶ ἐν οἷς ἂν προσῶποις νουληθῆς δωρεῖσαι αὐτόν· ὡς κύριος καὶ ἐξουσιαστῆς. καὶ ὡς παρ ἐμοῦ τοῦ προρρηθέντος οὐρσενάνδου ἀυαπρεσυυτέρου τὴν ἐξουσίαν τοῦ τοιούτου ἐρημαμπέλου εἰληφότος σου· μὴ δυναμένου τινὸς τῶν ἀπάντων πρὸς τούτω ἀντιλέγειν, ἢ ἀντιπίπτειν· μήτε ἐμὲ· μήτε οἱ μετ ἐμοῦ διαδοχοι· μήτε οἷος δίποτε ἄν-

† In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Suprascriptus Ursenandus abbas presbyter monasterii sancti Philippi et servatoris patris nostri Nicolai, siti in civitate Tarenti, qui venerabilem ac vivificam crucem cum proprio nomine manu propria feci, spontanea mea voluntate et proprio consilio vendo tibi Ioanni, filio Petri et Gemmae defunctorum, vineam, quam annis elapsis a tuis parentibus emi, sitam in loco Monte Frese, nunc desertam extantem, exhibente me tibi etiam emptionis chartulam, pro pretio inter nos convento et placito duorum aureorum numismatum asperorum signoque sanctae crucis inscriptorum. Fines et limites huius vineae sunt, sicuti continet emptionis chartula, quam tibi dedi. (*Accipiens igitur*) ego supradictus Ursenandus in manus meas a tuis supradicti Ioannis manibus iustum et conventum pretium, scilicet haec duo numismata, tradidi tibi ipsam vineam, sicuti est, desertam, cum omnibus pertinentiis et continentiis suis, cum introitu , exitu et iuribus ipsius, in perfectam dominationem et irrevocabilem potestatem tuam tuorumque heredum; ut ab hodierna die et hora eam possideas cum facultate vendendi, donandi, in dotem inscribendi, et in proprios heredes et successores transmittendi, et illam personis quibus volueris donandi, tamquam dominus et arbiter. Et ita a me praedicto Ursenando abbate presbytero dominium huiusmodi desertae vineae accepisti, ut nemini omnino liceat in hoc contradicere vel obsistere, nec mihi nec meis heredibus nec cuiquam unquam homini. Si autem, quod deprecor, aliquando, vel aliquo modo vel occasione, subvertere voluero praesentem venditionem , sive ego ipse, sive qui post me suscepturi erunt praeposituram

θρωπος· εἰ δε ὅπερ καὶ ἀπεύχομαι καθ οιον δίποτε τρόπον ἐν οἱω δίποτε καιρῶ θελήσω ἀνατρέψαι τὴν παροῦσαν πράσιν. εἴτε ἐγὼ αὐτός· εἴτε οἱ μετ εμοῦ ὀφείλοντες ἀρχειν ἐν τῆ ἁγία καὶ δηλωθείση μονῆ, κατάτιθεμαι ζημιωθῆναι ἐγὼ τε καὶ οἱ ἐμοὶ διάδοχοι πρὸς σε καὶ πρὸς τοὺς σοὺς κληρονόμους. τὴν ῥηθείσαν τιμὴν ἐν διπλῆ ποσότητι. καὶ τάς μελλούσας γενέσθαι ἐξόδους παρὰ σοῦ πρὸς τό εἰς υελτίονα ὄψιν ἀγαγεῖν αὐτον· καὶ εἴθ οὕτως ὀχυρὰν καὶ υεβαίαν εἶναι τὴν παροῦσαν καὶ παρ εμοῦ γεγονυίαν ἔγγραφον πρασιν· διὰ τό οὕτως ἀρεσθῆναί με· ἐγράφει προτροπῆ ἐμῆ διὰ χειρός υασιλείου πρεσυυτέρου, μηνὶ ἀπριλίω ἰνδικτιωνος δωδεκάτης ἐν τῶ ϛφλζ' ἔτει παρουσία τῶν εὑρεθέντων καὶ ὑπογραψάντων μαρτύρων.

† αναστασιος μάρτιρὼν υπεγραψα εἰκια χειρι.

† ἰωαννης κόμης κορτης μαρτυρ υπεγραψα ιδια χειρι.

† λεον υιος υονη του βυνκοναλου μαρτηρον υπεγραψα.

† νικολαος υιος πατολεοτος τοποτεριτη μαρτηρον υπεγραψα.

† κοσμας νικολαου κλιλσουριαρχο υιος μαρτυρ υπέγραψα.

(Ex originali membrana Archivi Casinensis—n.° 8.)

sancti et praefati monasterii, mulctabimur, et solvemus ego et successores mei tibi et heredibus tuis dictum pretium in duplam quantitatem, et expensas quas ipse facturus sis ut in meliorem adspectum vineam adducas. Et sic deinde validum et firmum maneat praesens venditionis instrumentum a me factum, propterea quod ita mihi placitum est. Scriptum rogatu meo manu Basilii presbyteri, mense aprili, indictione XII, anno 6537, coram testibus qui interfuerunt et se subscripserunt.

† Anastasius testis subscripsi propria manu.

† Ioannes Comes Cortis testis subscripsi propria manu.

† Leo filius Bone de Bynconalo testis subscripsi.

† Nicolaus filius Pantaleonis Topoteritae testis subscripsi.

† Cosmas Nicolai Clilsuriarchi filius testis subscripsi.

XXIII.

1032 — Mense Martio — Indict. XV.

Pothus Protospatharius et Catapanus Italiae ex Argyrorum stirpe confirmat Basilio monacho Casinensi et praeposito coenobii Capuani possessionem praediorum in ambitu thematis Longobardiae, quae Basilius Mesardonites Italiae Catapanus et ipse olim praedicto coenobio confirmaverat, uti patet ex privilegio heic edito sub num. XIV.

† σιγίλλιον γενόμενον παρὰ ποθου πρωτοσπαθαριου καὶ κατεπάνου ἰταλίας τοῦ ἀργυριου· καὶ ἐπιδοθεν ὑμῖν βασιλείω : τῶ εὐλαβεστατω μοναχω τῆς εὐαγεστατης μονης τοῦ ἁγίου βενεδίκτου· τοῦ μουντε κασίνου· καὶ οἰκονόμω τοῦ ἁγίου βενεδίκτου τοῦ ἔνδοθεν καπύης· μηνὶ μαρτιω ἰνδικτιωνος ιε'.

Ἐπῖπερ ὁ προδηλωθεὶς εὐλαβέστατος μοναχὸς καὶ οἰκονόμος υασίλειος· σιγίλλιον προεκόμισεν ἡμῖν υασιλείου πρωτοσπαθαριου καὶ κατεπάνου χρηματίσαντος, ἰταλιας τοῦ μεσαρδονίτου εἰκονικῶς περιέχον τούς τε τόπους καὶ μετόχια αὐτοῦ ἅπερ δηλονότι εἰς τὴν διακράτησιν τοῦ κραταιοῦ καὶ ἁγίου ἡμῶν υασιλέως λέγω δὴ ὑπὸ τὴν περιοχὴν θέματος λαγουαρδίας ἐκράτει· παρακαλῶν ἡμᾶς καὶ δεόμενος ἀπό τε ἑαυτοῦ, καὶ τῆς ἀδελφότητος τῆς

Sigillum factum a potho protospathario et catepano Italiae qui et argyrio, et datum vobis basilio religioso monacho sacratissimo monasterio sancti benedicti ex monte casino, et preposito sancti benedicti qui est intus capue. mense martio, indictione XV. Quoniam quidem predictus religiosissimus monachus et prepositus basilius sigillum optulit nobis basilii protospatharii et catepani qui fuit italie mesardoniti, specialiter continens loca et obedientia ejus que videlicet in pertinentia potentis et sanctissimi nostri imperatoris, dico nunc que sub circuito langobardie tenebat, exortans nos et

μονῆς πάσης, ὥστε ποιῆσαι καὶ ἡμᾶς αὐτοῖς ἐπικυροτικὸν σιγίλλιον τῶν τοιούτων τοπίων καὶ μετοχίων, ὡς ἀκαταπαύστως ὑπερευχομένους αὐτοὺς ὑπέρ τε τοῦ κραταιοῦ καὶ ἁγίου ἡμῶν βασιλέως καὶ ὑπὲρ παντὸς τοῦ φιλοχρίστου στρατοῦ αὐτοῦ· ἐπὶ τουτου κἀγὼ ἐν τῇ ζωῇ καὶ χαρᾷ τοῦ κραταιοῦ καὶ ἁγίου ἡμῶν βασιλέως, ἐπικυρῶ τὸ τοιουτο σιγίλλιον αὐτῶν· ὡς ἂν καθὼς ἐκράτουν τῶν τοιούτων τοπίων ἐπί τε τοῦ μεσαρδονιτου καὶ τοῦ υοϊανοῦ, πάλιν ὁμοίως κρατῶσιν αὐτῶν ἀπερικόπως καὶ ἀπὸ τοῦ νῦν, ὑπερευχόμενοι ὑπὲρ τῆς βασιλικῆς μεγαλειότητος· ἐμφέροντες δὲ ἐν τῷ ρηθέντει σιγιλλίω ῥητῶς οὕτως· εἰς τὸ κάστρον τὰ λύσαινα ἔξωθεν τοῦ αὐτοῦ κάστρου ἐκκλησία ὁ ἅγιος βενέδικτος σὺν καὶ τῇ διακρατήσει αὐτοῦ· ἐρημάμπελα· καὶ χωραφιαῖοι τοποι, καὶ ἔνδοθεν τοῦ αὐτοῦ καστρου, καταλυμα οἰκήματος· ὁμοίως καὶ εἰς τὸν ποταμὸν τὸν καλούμενον λάβριν. τὸ βιυάριν ἐν ᾧ ἐκεῖσε ἵσταται. σὺν καὶ τῷ ἑτέρω βιυαριω τῷ λεγομένω τοῦ ἁγιου βενεδίκτου· πρὸς ἐπὶ τούτοις καὶ ὑπὸ τὴν διακράτησιν τοῦ κάστρου ασκουλου εἰς τὸ χωριον τὸ καλούμενον λαννιάνον, περιαύλια, χωραφιαῖοι τόποι, καὶ πηγάδιον· καὶ εἰς τὸν ποταμὸν τῆς μαλσάνας, ἕτερα περιαύλια· καὶ χωραφιαῖοι τόποι· καὶ εἰς τὸν τόπον τὸν λεγόμενον τοῦ ἁγίου ιωαννου τοῦ ῥοῦττα, περιαύλια χωραφιαῖοι τόποι. καὶ εἰς τὸν τόπον τὸν λεγόμενον τοῦ ἁγιου δεκορετζίου, χωραφιαῖοι τόποι· καὶ ἔσωθεν τοῦ κάστρου ἀσκουλου, ἀνωγο κάτως οἴκημα· ὅπερ ἀπεχαρίσατο εἰς την ἐρημίνην μονὴν τοῦ αγιου βενεδίκτου μοσχάτος ὁ τοῦ ῥόττου ὁ ασχουλιτης, υπερ ψυχικης αὐτου σωτηρίας· ὁμοίως καὶ εἰς τὸ κάστρον κανουσίου εἰς τὸ παλαιό καστρον, πλησίον τοῦ ναοῦ τῆς ἁγίας μεγαλομαρτυρος εὐφημίας, ναὼν τὸν ἅγιον βενεδικτον καὶ ὑδρόμυλον, καὶ χωραφιαίους τόπους· καὶ εἰς τὴν διακράτησιν τοῦ κασστελλου μενερβίνου σπήλαιον καὶ ἐκκλησίαν τὸν ἅγιον σώζοντα καὶ χωραφιαίους τόπους· ὁμοίως καὶ ὑπὸ τὴν διακράτησιν τοῦ κάστρου τρανῶν εἰς τὸ χωριον τὸ καλούμενον ἄνδρας, ἐρημάμπελα, ἔχοντα καὶ ἐλαίας δένδρα κζ', καὶ εἰς τὸ ρυάκιν τὸ λεγόμενον τῶν καλογέρων, χωραφιαίους τόπους· ταυτα πάντα εὑρηκότες οὕτω διαλαμβάνοντα ἐν τω δηλωθέντι σιγιλλίω τοῦ μεσαρδονίτου, ἐξεθέμεθα καὶ ἡμῖς τὰ ὅμοια· ὅθεν καὶ πρὸς ἀσφαλειαν τῆς δηλωθείσης εὐαγοῦς μονῆς, πίστωσιν δὲ τῶν ἐντυγχανόντων, τὸ παρὸν σιγίλλιον ἡμῶν, τῇ διαμολύβδω υούλλη ἡμῶν σφραγίσαντες, ἐπιδεδώκαμεν αὐτῇ, μηνὶ καὶ ινδικτιωνι τῇ ῥηθείσῃ, ἔτους ϛφμ'.

obsecrans per se quidem et per fraternitatem monasterii cunctam, Ut faceremus et nos eis robustiorem sigillum hujuscemodis locis et obedientie eo quod indeficienter abundant orantes pro potente et sancto nostro imperatore, et pro universo exercito ejus a christo dilecto Idcirco et ego in vita et gaudio potentis et sancti nostri imperatoris, affirmo hunc sigillum eorum. Ut quemadmodum tenebant hoc locorum sub mesardonite et bujano rursum similiter teneant eas absque sectatione, et amodo, orantes pro imperiale magnitudine. leguntur autem in predicto sigillo clare ita. in civitate lisene foras ejusdem civitate ecclesiam sancti benedicti cum pertinentia sua, vinea deserta, et terra, et intus ipsius civitatem. Casalinum domui, et in fluvio laurum, piscaram que ibi stat. cum ipsa alia piscaria que dicitur de sancto benedicto, insuper et sub pertinentia de asculu. in casale de lanniano, curti. terre. et fontanam. et in amnem malsanam alie curti, et terre. et in sancto johanne de rutta, curti, terre, et in sancto decoritie. terre et intus de asculu, casam super orreum et sub orreum, quam donabit ad eandem ecclesiam sancti benedicti moschatus filius rotari, pro anima sua. et in canusio ad civitatem veterem. juxta sancta eufimia. ecclesiam sancti benedicti, et molinum aquarium et terre, et sub menerbino, spiluncam et ecclesiam sancti salvatoris et terre. et sub trane in loco andre. vinee deserte habentes et olive arvores XXVII. et ad rialem quod dicitur de monachis, terre. hec omnia repperientes ita continentem in predicto sigillo de mesardoniti, fecimus et nos similiter. Unde et pro securitate illorum.

(Ex originali membrana bilingui Archivi Casinensis — n.° 9.)

EIUSDEM RECENS VERSIO

† Sigillum factum a Potho Protospathario et Catapano Italiae ex Argyrorum stirpe, et datum vobis Basilio religiosissimo monacho sacratissimi monasterii sancti Benedicti in Monte Casino, et oeconomo sancti Benedicti intus Capuam. Mense martio, indictione XV.

Quoniam praedictus religiosissimus monachus et oeconomus Basilius protulit nobis sigillum Basilii Protospatharii et Catapani Italiae, Mesardonitae appellati, peculiari descriptione continens loca et metochia ipsius, quae videlicet in ditione sunt potentis et sancti Imperatoris nostri, nempe ea, quae (*dictum monasterium*) possidebat in ambitu thematis Longobardiae, advocans nos et orans, nomine suo et pro fraternitate totius monasterii, ut eis faceremus et nos confirmationis sigillum de ipsis locis et metochiis, eo quod indesinenter orant pro potente et sancto nostro Imperatore, et pro omni suo exercitu Christi studioso; idcirco et ego pro gaudio et vita potentis et sancti nostri Imperatoris confirmo hoc ipsorum sigillum, ut quemadmodum possederunt praedicta loca sub Mesardonite et Boiano, iterum similiter possideant ea sine molestia et a praesenti die, orantes pro magnitudine Imperiali, cum afferrent in praedicto sigillo haec diserte expressa: in civitate Lesina, extra eamdem civitatem, ecclesiam sancti Benedicti, etiam cum pertinentia sua, vineas desertas et praedia; et intus eamdem civitatem diversorium ad hospitandum: similiter et in fluvio, qui dicitur Laurus, vivarium inibi extans, cum altero vivario, quod dicitur sancti Benedicti: insuper et in pertinentia civitatis Asculi, in loco dicto Lanniano, stabula, praedia et puteum: et apud flumen Malsanae alia stabula et praedia: et in loco qui dicitur sanctus Ioannes Ruttae, stabula (*et*) praedia: et in loco qui vocatur sancti Decurrentii, praedia; et intus civitatem Asculi domum cum parte superiori et inferiori, quam praedicto monasterio sancti Benedicti donavit Moschatus filius Rotti de Asculo, pro salute animae suae: item et in civitate Canusii, in Castro veteri, prope templum magnae sanctae martyris Euphemiae, ecclesiam sancti Benedicti, et molendinum aquarium, et praedia: et in pertinentiis civitatis Minervini speluncam et ecclesiam sancti Salvatoris, et praedia: item et in pertinentiis civitatis Tranensis, in loco dicto Andra, vineas desertas habentes olivarum arbores septem et viginti: et in rivo dicto Calogerorum praedia. Haec omnia cum invenissemus ita comprehensa in praedicto sigillo Mesardonitae, edidimus et nos aliud simile. Quamobrem et pro securitate dicti sancti monasterii, et ad fidem faciendam lectoribus, praesens sigillum nostrum, signatum plumbea bulla nostra, dedimus eidem (*monasterio*), mense et indictione praedicta, anno 6540.

XXIV.

1032 — Mense Iulio — Indict. XV.

Ursus Benenatus donat legati nomine Mariae libertae praedium vocatum Unianum, positum in loco Lini prope hospitium ecclesiae S. Donati.

† σιγνον οὔρσου τοῦ υενεναάτου. Ἐν ὀνόματι τοῦ πατρος καὶ του υιοῦ καὶ του αγίου πνεύματος. ὁ προγεγραμμένος οὔρσος ὁ τὸν τίμιον καὶ ζωοποιὸν σταυρον ἰδιοχείρως προτάξας· ἐκουσία μου τῇ γνώμη καὶ οἰκεία προκίρέσει παρέχω ἀπ εντεύθεν ἤδη ὑπερ ψυχηκῆς μου σωτηρίας εἰς μαρίαν τὴν ἀπελεύθερόν μου γεγονυίαν ἀπὸ τῆς ἐμῆς διάκρατήσεως εἰς τὸ χωρίον οὐνιάνον λόγω λεγάτου αὐτῆς τοποθέσειον λινοῦ πρὸς τὸ δυσικὸν μέρος τοῦ ὀσπητίου τῆς ἐκκλησίας τοῦ ἁγίου δωνάτου. . . ἰσα τοῦ

† Signum Ursi Benenati. In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Suprascriptus Ursus, qui venerandam ac vivificam crucem propria manu praeposui, mea sponte et proprio consilio, iam nunc trado, pro spirituali salute mea, Mariae, quae mea liberta facta est, ex mea in agro Uniani possessione, pro eius legato, locum (*dictum*) Lini, ad occasum hospitii ecclesiae sancti Donati... secus ipsum hospitium a meridie ad boream, usque in publicam viam; et ab orien-

τοιούτου ὀσπητίου ἀπὸ νότου πρὸς υορρᾶν. καὶ μέχρι τῆς δημοσίας ὁδοῦ· καὶ ἀπὸ ἀνατολῆς πρὸς δύσιν μέχρι τῆς χώρας Ἰωάννου τοῦ ἀνεψιοῦ μου· παρέχω δὲ πρὸς αὐτὴν· καὶ μορίαν. . . . αὐτὸ χωρίον οὐνιάνον τὸ ἓν εἰς τὸν κῆπον τῆς συκῆς τῆς λαμπαδαρίας· τὸ δὲ ἄλλο πλησίον τοῦ ὀσπητίου του μεγάλου· ἔχουσα τοίνυν ἀπ εντεύθεν ἤδη ἐπεξουσίως κτᾶσθαι χρᾶσθαι νέμεσθαι πωλεῖν χαρίζειν υελτιοῦν· προιξὶν ἐναπογράφειν, καὶ εἰς ἰδίους κληρονόμους καὶ διαδόχους αὐτῆς καταληπεῖν· καὶ πάντα πράττειν ἐπ αυτοῖς κατα τὸ δοκοῦν αὐτῇ καὶ . . . . . τρόπου. εἰ δέ τις ἀπὸ τῶν ἐμῶν κληρονόμων υουληθήει ἀνατρέψαι τὴν τοιαύτην ψυχοφελὴ ὀφέλειαν· ἵνα ἔχει τὴν ἀρὰν τῶν τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτὼ ἁγίων καὶ θεοφόρων πατρῶν ζημιούσθω δὲ οὗτος καὶ πρὸς τὸ υασιλικὸν υεστηάριον λογω προστήμω καὶ παραυάσει τοῦ τιμίου σταυροῦ, χρυσίου διάχαράγματα νομισματα δώδεκα· ἔστω καὶ ὁ παρῶν χαρτίον κεκυρωμένον· διὰ τὸ οὕτως ἀρεσθῆναι με· ἐγράφει προτροπῇ ἐμῇ καὶ χειρὶ υασιλείου πρεσυυτέρου μηνὶ ἰουλιου ινδικτιωνος ιε'. ἐν τῷ ϛφμ' ἔτει παρουσία τῶν εὑρεθέντων καὶ ὑπογραψάντων μαρτύρων.

† κοσταντινος υἱος πετρου μαρτυρ υπεγραψα ἰδία χηρι.

† ιωάννης ἀνεψιος θεοδωρου τοῦ θηριου μαρτυρ υπεγραψα.

† ego niciforo diaconu teste sum.

† αχανυς υος ασχουυ μαρτυρ υπεγραψα.

† κωνσταντίνος υἱος σισιννιου μαρτυρ υπεγραψα ιδια χηρι.

(Ex originali membrana Archivi Casinensis — n.° 10.)

te ad occasum usque ad territorium Ioannis consobrini mei. Trado insuper ipsi sycomoros (*consitas in*) ipso agro Uniani, unam in horto ficus de Lampadaria, et aliam prope hospitium maius. Habeat igitur iam hinc potestatem possidendi, fruendi, colendi, vendendi, donandi, in melius provehendi, in dotem constituendi, et suis heredibus et successoribus relinquendi, et omnia ibidem faciendi prout ei visum erit, et (*quavis alia*) ratione. Si quis vero ex meis heredibus voluerit subvertere huiusmodi chartam spiritualis utilitatis, habeat maledictionem a trecentis decem et octo sanctis et divinis Patribus, mulctetur vero iste et apud Imperiale Vestiarium, ratione poenae et ob contemptionem venerabilis crucis, aureis inscriptis numismatis duodecim. Sit et praesens instrumentum firmum, propterea quod ita mihi placuit. Scriptum rogatu meo et manu Basilii presbyteri, mense iulio, indictione XV, anno 6540, coram testibus qui interfuerunt et subscripserunt.

† Constantinus filius Petri testis subscripsi propria manu.

† Ioannes consobrinus Theodori de Therio testis subscripsi.

† Achanis filius Ascuni testis subscripsi.

† Constantinus filius Sisinnii testis subscripsi propria manu.

XXV.

(1032) — Barii.

Basilius de Crommyda miles loricatus et primus mandatorum Imperialis exercitus vendit solidis quatuor et viginti Nicolao de Sancta Aecaterina domum in civitate Barensi positam.

† σιγνον χιρος βασιλίου. Ἐν ὀνοματι τοῦ πατρος καὶ τοῦ υἱου καὶ τοῦ ἁγιου πνευματος· ο προαναφερόμενος βασίλειος ο του κρομμυδου ὁ λορικᾶτος· καὶ πρωτομανδατωρ ἐπὶ τῶν βασιλικῶν ἁρμαμέντων· ἀπὸ τῆς θεοφυλακτου πόλεως ὁρμώμενος· ο τον τίμιον καὶ ζωοποιον σταυρον συν τω ἰδιω ὀνοματι, ἰδιοχειρως ποιήσας· τὴν παρούσαν ἑκούσιον κατάθεσιν καὶ τελίαν διά-

† Signum manus Basilii. In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Ego praefatus Basilius de Crommyda, loricatus miles et primus mandatorum Imperialis exercitus, ex urbe a Deo protecta profectus, qui honorandam et vivificam crucem meumque nomen propria manu signavi, praesens instrumentum perfectae venditionis de mea voluntate facio et tra-

πρασιν ἐκτίθημι καὶ ποιῶ πρὸς σὲ νικόλαον τὸν ἐπιλεγόμενον τῆς ἁγίας αἰκατερίνης ἐπὶ ὑποθέσει τοιαύτη· ἐπῖπερ ἐκ θεοῦ ὁδηγουμενος υασιλειος πρωτοσπαθαριος κατεπανος χρηματίτας ἰταλίας ὁ βοιῶ, ἠλέησέ με καὶ χάριν μικρᾶς παραμυθιας προς αντισήκωσιν δηλονότι πασῶν μοῦ τῶν δουλιῶν ὧν. ἐποιησάμην. ἐπὶ τῆς πράξεως αὐτοῦ πρὸς τὸ μέρος τοῦ κραταιου καὶ ἁγιου ἡμῶν υασιλέως· ὅ τε καὶ καιρὸς ταῦτα ἠπαίτει, ἐδωρήσατό μοι καθῶς καὶ τὸ σιγιλλιον αὐτου περιέχει, τὸ καλύβιν τὸ ὂν ἔνδοθεν τοῦ κάστρου υάρεος· ἀντικρὺ τῆς παναγιας τῆς μετίζζιας καὶ σύνεγγυς τοῦ λουτροῦ τῆς αυτῆς· καὶ ἐκράτησα αὐτοῦ μέχρι τῆς ιδ' ινδικτιονος· κατὰ δὲ ταύτην ὁμοίως ἐκ θεοῦ ὁδηγηθὶς καὶ ποθος ὁ υπευρευγενεστατος πρωτοσπαθαριος κατεπανος ἰταλιας ὁ αργυρος καὶ αὐθεντης ἡμῶν πρὸσεπεκύρωσέ μοι καὶ αὐτὸς διὰ τιμιου σιγιλλιου αὐτοῦ τὸ δηλωθεν πρωτοτυπόν μου σιγιλλιον· και ὡσαύτος ἐκράτησα αὐτοῦ καὶ ἐδέσποσα κυρίως καὶ αὐθεντῶς ἀπὸ τε τῆς ε' ινδικτιωνος καὶ μέχρι τοῦ παρόντος ἀπερικόπως καὶ ἀνεπιφωνήτως, καθώς ἐστι περιεκτικῶς καὶ ἐξ ολοκληρου, ἔχον εἰς μὲν τὸ πλατος πηχεις ἑπτὰ· εἰς δὲ τὸ μάκρος πηχεις ιζ' ἐπὶ τουτο νυνὶ· διὰ τὸ δόξαι μοι ἀνελθεῖν με εἰς τὴν ἐνεγκαμένην, τούτου χάριν απεμπώλησα τὸ τοιουτον ὅλον καλύβιν μου πρὸς σὲ τὸν δηλωθέντα νικολαον εἰς τιμὰς τὰς μεταξὺ ἡμῶν συμφωνηθεισας καὶ ἀρεσθεισας νομισματα εἴκοσι τέσσαρα σωτήριχια, ἅ τινα καὶ ἀνελαβόμην ἀπὸ χειρῶν σου εἰς χεῖρας μου ἐνωπιον τῶν υπογραψαντων μαρτυρων ἐπὶ τέλεία ὡς εἴρηται πράσει καὶ ἀποκοπῇ· ὥστε ἀπο του νῦν καὶ εἰς τοὺς ἑξῆς ἅπαντας καὶ διηνεκεῖς χρόνους, ἔχειν σὲ τὸν δηλωθέντα νικολαον καὶ τοὺς σοὺς κληρονόμους επ αδειας τῆς τοιαυτης καλύβης κρατεῖν καὶ δεσπόζειν· πωλεῖν χαρίζειν ἐναλλάσσειν προικίζειν ἐνκαταγράφειν, ἐν ιεροῖς τοποις προσενέγκαι· καὶ απαξ απλῶς πάντα ποιεῖν ἐξ αὐτης ως αργυρωνήτου ἤδη ὄντος σου, καὶ ὡς παρ ἐμοῦ τοῦ κυριου αὐτης τὴν ἐξουσίαν εἰληφωτος σου· μητε παρ' ἐμοῦ καὶ τὸν κληρονόμων μου ἢ τοῦ ὅλου μέρους μου ἐκζητούμενος ἢ περικοπτόμενος εἰς αυτό· εἰ δέ γε ποτε καιρῶ· ἢ χρόνω· εἴ τε ἐγὼ αὐτὸς εἴ τέ τις τοῦ μέρους μου πρὸς διαστροφὴν τῆς παρούσης ἑκουσιου μου διαπράσεως φανῶμεν κίνησιν ποιοῦντες ἢ ὅλως ἀνατρέψαι αὐτὴν βουλόμενοι, ἢ μὴ ὅλην τὴν τιμὴν αὐτης ἀπολαβεῖν ἡμᾶς παρὰ σοῦ λέγοντες, εἴ τέ τινα ἑτέραν πρόφασιν κατ' αὐτῆς προσράπτοντες, εἴ τε δι' ἡμῶν αυτῶν, εἴ τε δι' ἑτέρων ὑποβολιμαίων προσωπων

do tibi Nicolao, dicto de S. Aecaterina, hac de causa. Quoniam divinitus adiutus Basilius Boio, Protospatharius Catapanus Italiae, mei misertus est, ut aliquod solatium mihi afferret, scilicet ob remunerationem omnium servitiorum, quae ipsi praestiti, in munere quod ille gerebat, pro parte potentis et sancti nostri Imperatoris, quum temporis ratio id postulabat, concessit mihi, ut continetur in eius diplomate, domum, quae est intra civitatem Barii e regione ecclesiae Sanctissimae Deiparae de Metizzia, et iuxta eiusdem ecclesiae Baptisterium; eamque domum possedi usque ad XIV indictionem. Hac autem eadem indictione currente, Pothus Argyrus nobilissimus Protospatharius Catapanus Italiae et dominus noster, similiter et ipse a Deo afflatus, praedictum meum prototypum diploma venerando suo diplomate mihi confirmavit; ac pariter ipsam domum tenui ac possedi tamquam dominus et proprietarius a V indictione usque ad praesentem diem, nemine impediente aut reclamante, integram, et hoc ambitu comprehensam, habentem scilicet in latitudine cubitos septem, in longitudine cubitos septem et decem. Nunc vero quia statui in patriam reverti, ideo integram huiusmodi domum vendidi tibi praedicto Nicolao pro pretio inter nos pacto et convento quatuor et viginti solidorum labarum excusum habentium, quos de tuis in meas manus recepi in praesentia subscriptorum testium pro perfecto pretio, ut dictum est, venditionis et cessionis, ut amodo et in omne deinceps futurum tempus tu praedictus Nicolaus simul cum tuis heredibus habeas in tua potestate huiusmodi domum, cum facultate tenendi, possidendi, vendendi, donandi, permutandi, in tabulis dotalibus scribendi, piis locis offerendi, et, uno verbo, omnia de eadem faciendi, utpote qui pecuniae solutione ipsam comparasti, et a me ipsius domino proprietatem accepisti; nec de eadem domo sive a me ipso, sive a meis heredibus, sive a quocumque de mea cognatione impedimentum aliquando aut molestia tibi exhibeatur. Quod si unquam aut ego ipse, aut aliquis de mea cognatione, ad labefactandam praesentem a me sponte factam venditionem quidquam moliamur, aut ipsam omnino rescindere velimus, sive integrum ipsius pretium abs te recepisse negantes, sive quemcumque alium praetextum obtendentes, sive per nos ipsos,

ἀσφαλιζομαι ἐμὲ καὶ τὸ πατ' ἐμὲ μέρος τὴν μὲν τοιαυτην τιμὴν ἀυτης τῶν κδ' νομισματων ἀντιστρέφειν ἡμᾶς πρὸς ἡμᾶς ἢ τὸ καθ' ἡμᾶς μέρος εἰς τὸ διπλάσιον· καὶ ἀπαιτῶμαι καὶ χάριν προστίμου λόγω μὲν ἡμῶν νομισματα τριάκοντα· λόγω δὲ τοῦ βασιλικοῦ πραιτωριου ἕτερα νομισματα τριακοντα· παρέχοντας ἡμὶν καὶ τὰς ὀχλήσεις πάσας· καὶ τὰς ὑπὲρ τουτων ἐξόδους, εἶθ' οὕτως πάλιν στερεὰ καὶ εὐπρόσδεκτος παρὰ τῶ δικαστηρίω ἡ παροῦσα μου ὑπαρχει ἑκούσιος καὶ βέβαιος καὶ ἀσφαλὴς διάπρασις· ὡς προστάξει τοῦ προδηλωθεντος ἀυθεντου ἡμῶν πωλήσας σοι ἀυτό, τοῦ καὶ οἰκείω στόματι αυτου παραγγείλαντός σε ἀγοράσαι τὸ δηλωθεν καλύβιν ἀφόβως καὶ ἀσκέπτως, ὡς ἀπ αρχης τῆς ε ινδικτιωνος ἀπο του βοιῶ ἀπεριεσπως κρατησαντος μου ἀυτο· καὶ ὡς ομοίως προστάξει ἀυτοῦ ἀναχωρήσας ἀπὸ τῶν ὧδε εἰς την πατριδα μου· ὅθεν καὶ πρὸς πληροφορίαν παντων τῶν εντυγχανόντων, τὴν τοιαυτην καθαρὰν καὶ τελείαν μου διάπρασιν γράφειν ἐδεηθην διὰ χειρὸς ὁρίστου βαρεος ἐνωπιον τῶν παρακλησει ἡμῶν υπογραψαντων ἀρχοντων μαρτυρων.

† κωνσταντινος προξημος οπαζηνος παρημι επὴ τη δοσι των κδ' νομισματων και μαρτυρ υπεγραψα ιδιωχειρως.

† πετρος υιος γροιμαλδου πρωτοπαπας υπεγραψα.

† ευσταθιος τοποπηρητης ὁ γροιμαλδου παρίμι επι τη δώση των κδ' νομισματων. μαρτυρ υπεγραψα ἰδιοχειρος.

† ego petrus imperiali criti.

† νηκολαος κομης κορτης μαρτυρων υπεγραψα.

† στεφανος κομης κόρτης υπεγραψα ιδιοχειρος.

(Ex originali membrana Archivi Cavensis — n.° 95.)

sive per alias supposititias personas, praesenti instrumento ego ipse et mea cognatio cavemus de duplo ipsius pretii quatuor et viginti solidorum tibi tuaeve cognationi reddendo, ac poenae nomine solvere debeam tibi solidos triginta, et Imperiali Praetorio tantundem, tum etiam omnes lites litiumque expensas praestare, et nihilominus rata et firma in iudicio permaneat huiusmodi spontanea, certa et explorata venditio, utpote quam tibi feci de mandato praedicti domini nostri, qui et tibi ore proprio mandavit, ut praedictam domum sine timore aut dubitatione emeres, quandoquidem ab ipsa V indictione ineunte, nemine reclamante, illam possederim ex Boii concessione, ac similiter de eiusdem Argyri mandato potestas mihi facta sit in patriam remigrandi. Quapropter ad maiorem fidem omnium qui lecturi sunt, hoc purae et perfectae venditionis instrumentum rogatu meo scripsit Orestes de Bario coram subscriptis proceribus testibus a nobis requisitis.

† Constantinus Proximus Opazenus, praesens in traditione XXIV solidorum, testis propria manu subscripsi.

† Petrus filius Grimaldi protopapae subscripsi.

† Eustathius Topoterites filius Grimaldi, praesens in traditione XXIV solidorum, testis propria manu subscripsi.

† Ego Petrus Imperialis Iudex.

† Nicolaus Comes Cortis testis subscripsi.

† Stephanus Comes Cortis propria manu subscripsi.

XXVI.

1033 — Mense Februario — Indict. I.

Leo Tarentinus filius Ischanacii Comitis quinque numismatis aureis vendit Theophylacto dicto Chimariae duo praedia vinealia sub Rascla posita, quae eidem Leoni obtigerant ex paterna hereditate.

† σίγνον λέοντος υἱοῦ ἰσχανακίου κόμητος.

Ἐν ὀνόματι τοῦ πατρος καὶ του υιου καὶ του αγίου πνευματος· ὁ προγεγραμμένος λέων υἱὸς ἰσκανακιου κόμητος τοῦ ἀπὸ τοῦ καστροῦ ταράντος· ὁ τὸν τίμιον καὶ ζωοποιὸν σταυρον συν τῶ οἰκείω ὀνόματι ἰδιοχείρως

† Signum Leonis filii Ischanacii Comitis.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Suprascriptus Leo filius Ischanacii Comitis de civitate Tarenti, qui venerandam ac vivificam crucem cum proprio nomine manu mea exaravi, sponte mea et

ποιήσας· ἑκουσία μου τῇ γνώμῃ καὶ οἰκεία προαιρέσει πιπράσκω προς σὲ Θεοφύλακτον τὸ γένει τῶν ἑυραίων τὸν λεγόμενον χιμαρίαν· χώραν υινιαλίων δυῶν τῶν ἀνα πεντήκοντα ὀρδίνων τετραχῶς ἀπὸ τῆς ἐμῆς μερίδος ἐκ πατρικῆς μου κληρονομίας εἰς τὴν διακράτησιν τοῦ ἁγίου ἀγγέλου τοῦ ὑπο τὴν ράσκλαν διακειμένης· εἰς τιμᾶς τὰς μεταξὺ ἡμῶν συμφωνηθείσας καὶ ἀρεσθείσας χρυσίου διάχαράγματα νομίσματα πέντε ρομανάτα ὁλότραχα· τὰ δὲ σύνορα τῆς τοιαύτης χώρας τῶν δύο υινιαλίων πεντηνταρίων, εἰσὶν οὕτως· ἐξ ανατολῶν τὸ λαχὸν λωρίον τῆς χώρας τῶν κληρονόμων τοῦ ἀποιχομένου κωνσταντῖνου τοῦ γνησίου μοῦ θείου· ἐκ δυσμῶν καὶ υορέαν ἡ λαχοῦσα χώρα τῶν κληρονόμων τῶν ἀποιχομένον κωνσταντῖνου δομεστίκου καί μαΐας τῶν ἀμφοτέρων γεγονότων συζύγων· ἐκ νότου τὸ ὑπόλοιπον τοῦ τοιούτου λωρίου, ὅτι ἔμινεν εἰς μοῖραν τοῦ γνησίου μου πατρος, καὶ τῶν λοιπῶν αὐτοῦ τέκνων· λαυῶν οὖν ἐγὼ ὁ δηλωθεὶς λέων εἰς χείρας μοῦ παρὰ χειρῶν σῶν τοῦ προρρηθέντος χιμαρία ἑυραῖου δικαίαν καί συμφωνηθείσαν τιμὴν ἤτοι τὰ τοιαύτα πέντε νομίσματα, δέδωκά σοι τὴν ῥηθείσαν χώραν τῶν δύο βινιαλίων πεντηνταρίων ὡς καθώς ἐστι μετα πάσης τῆς διακρατήσεως αὐτῆς καὶ περιοχῆς σὺν εἰσόδω ἐξόδω καὶ τῶν δικαίων αὐτῆς· εἰς τελείαν δεσποτείαν καὶ ἀναφαίρετον ἐξουσίαν σοῦ τε καὶ τῶν σῶν κληρονόμων· ὥς τε ἀπο τὴν σήμερον ἡμέρας καὶ ὥρας ἔχειν σε ἐπ' ἀδείας πολεῖν υελτιοῖν· χαρίζειν προιξὶν ἐναπογράφειν καὶ εἰς ἰδίους κληρονόμους καὶ διαδόχους ἐκπέμπειν· καὶ ἐν οἷς ἂν προσῶποις υουληθήεις δωρεῖσαι αὐτὴν· ὡς κύριος καὶ ἐξουσιαστῆς. καὶ ὡς παρ εμοῦ τοῦ προγραφέντος λέοντος, τὴν ἐξουσίαν τῆς τοιαύτης χώρας εἰληφώς· μὴ δυναμένου τινὸς τῶν ἀπάντων πρὸς τούτω ἀντιλέγειν ἢ ἀντιπίπτειν· μήτε ἐμὲ μήτε κληρονόμους ἐμοὺς καὶ διαδόχους, μήτε οἷος δίποτε ἄνθρωπος· εἰ δ'ὅπερ καὶ ἀπεύχομαι καθ οἷόν δίποτε τρόπον ἐν οἷω δίποτε καιρῷ θελήσω ἀιατρέψαι τὴν παροῦσαν πράσιν· ἢ τοὺς λέγοντας οὐκ επιστωμήσω. καὶ ἀπόπαύσω· καὶ ἀυλαυῆ καὶ ἀζήμιον σε διατηρήσω· ἀπό τε τῶν συγκληρονόμων μου καὶ συνοριτῶν· καὶ ἀπο πάσης ἐπηρείας καὶ ἀπὸ παντὸς ἀνθρώπου, κατατίθεμαι ζημιωθῆναι ἐγῶ τε καὶ οἱ ἐμοῦ κληρονόμοι πρὸς σὲ τε καὶ πρὸς τοὺς σοὺς κληρονόμους τὴν τοιαύτην ῥηθείσαν τιμὴν ἐν διπλῇ ποσότητι· καὶ τὰς μελλούσας γενέσθαι ἐξόδους παρὰ σοῦ πρὸς τὸ εἰς υελτίονα ὄψιν ἀγαγεῖν αὐτην· καὶ εἰθ'οὕτως ὀχυρὰν καὶ υευαίαν εἶναί τε καὶ διαμένειν τὴν παροῦσαν καὶ παρ εμοῦ γεγονυίαν ἔγγραφον

proprio consilio vendo tibi Theophylacto, de genere Hebraeorum, dicto Chimariae, praedium duorum vinealium quinquaginta ordinum quadrifariam partitorum, de mea portione hereditatis patris mei, positae in pertinentia sancti Angeli sub Rascla, pro pretio inter nos convento et rato habito aureorum numismatum inscriptorum quinque romanatorum asperorumque. Confines autem huiusmodi duorum vinealium quinquagenariorum sunt hi: ab oriente corrigium terrae quod contigit heredibus defuncti Constantini filii legitimi patrui mei; ab occasu et borea terra, quae obtigit heredibus defunctorum coniugum Constantini Domestici et Maiae; a meridie reliquum eiusdem corrigii, quod mansit pro parte legitimi patris mei, ceterorumque ipsius filiorum. Accipiens itaque ego praedictus Leo in manus meas a manibus tuis supradicti Chimariae Hebraei iustum et conventum pretium, scilicet haec quinque numismata, dedi tibi praedictum praedium duorum vinealium quinquagenariorum, sicuti extat, cum omni eius pertinentia et ambitu, cum introitu, exitu et iuribus ipsius, in perfectam dominationem et a nemine auferendam potestatem tui tuorumque heredum; ut a praesenti die et hora possideas illud cum facultate vendendi, praestabilius reddendi, donandi, in dotem scribendi, et in proprios heredes et successores transmittendi, et quibus volueris personis largiendi, velut dominus et arbiter, et ut qui a me suprascripto Leone accepisti facultatem in praedicta praedia; nec ullus omnino valeat in hoc tibi contradicere vel obstare, neque ego, neque heredes mei et successores, nec quivis alius. Si vero, quod et absit, ulla unquam ratione vel occasione voluero subvertere praesentem venditionem, et os obloquentibus non clausero et impediero, neque te indemnem et immunem adseruero a coheredibus meis et conterminis, et a quocumque incommodo, et a quovis homine, solvam pro mulcta ego et heredes mei tibi tuisque heredibus ipsum dictum pretium in duplam quantitatem, et expensas, quas facturus sis ut ipsi praedio melior aspectus concilietur. Et ita firmum et stabile sit et permaneat praesens instrumentum venditionis a me factae, propterea quod ita mihi placuit. Scriptum ex mandato meo, manu Basilii presbyteri, mense februario, indictione prima, anno 6541, coram testibus qui forte interfuerunt et se subscripserunt.

πράσιν· διὰ τὸ οὕτως ἀρεσθῆναί με· ἐγράφει προτροπῇ ἐμὴ διὰ χειρὸς υασιλείου πρεσυυτέρου μηνὶ φευρουαρίω ἰνδικτιωνος πρωτης ἐν τῶ ϛφμα' ἐτει παρουσία τῶν ἐυρεθέντων, καὶ υπογραφάντων μαρτύρων.

† ἰτχανακης κομης μαρτυρ υπεγραφα.

† ιωαννης τορμαρχης μαρτυρο υπεγραφα.

† ρενδακης μαρτιρον υπεγραφα.

† νηκηϕορος υος νηκολαου ταβρομεντου μαρτυρων υπεγραφα.

† . . . . . ἐνδακίου· μαρτυρων υπεγραφα.

† Ischanacius Comes testis subscripsi.

† Ioannes Turmarcha testis subscripsi.

† Rendacis testis subscripsi.

† Nicephorus filius Nicolai Tauromenti testis subscripsi.

† . . . . endacii testis subscripsi.

(Ex originali membrana Archivi Casinensis—n°. 11.)

XXVII.

1033 — Mense Novembri — Indict. II.

Sardus filius Chrysanthi declarat Bartholomaeo praeposito monasterii S. Petri Imperialis se tempore obitus sui traditurum eidem monasterio chartulam cuiusdam donationis, et interim se dicti monasterii famulatui devovet.

† σίγνον σάρδου υἱοῦ χρυσάνθου. Ἐν ὀνοματι τοῦ πατρος καὶ τοῦ υιου καὶ τοῦ ἁγιου πνευματος· ὁ προγεγραμμένος σάρδος· ὁ τὸν τίμιον καὶ ζωοποιὸν σταυρον ἰδιοχείρως ποιήσας, τὴν παροῦσαν ἔγγραφον μετὰ ὅρκον ἀσφάλειαν τίθημι καὶ ποιοῦμαι πρὸς σὲ βαρθολομαῖον τὸν καθηγούμενον τῆς σιβασμίας μονῆς τοῦ ἁγίου πέτρου· ἥτις βασιλικὴ. καὶ πρὸς πάντα ἄλλον. τὸν μετὰ σὲ μέλλοντα τὴν ἡγουμενίαν τοῦ τοιούτου μοναστηρίου δέξασθαι· ἐπειδὴ ἔγγραφον ἀφιέρωσιν πρὸς τὴν εὐαγεστάτην ἐκθέμενον μονὴν. οὐκ ἐνεχείρισά σοι αὐτὴν διὰ τὸ διαλαμβάνειν μετὰ θάνατόν μου τέλος ταύτην λαβεῖν, διὰ τοῦτο. ὄμνυμι σοὶ τῶ νυνὶ καθηγουμένω καὶ πᾶσι τοῖς μέλλουσι διαδέχεσθαι τὴν ἡγουμενίαν μετὰ σὲ τοῦ βασιλικοῦ τούτου μοναστηρίου. τὸν θεὸν προβαλλόμενον μάρτυρα καὶ πέτρον τὸν μέγαν ἀπόστολον· καὶ νικόλαον τὸν. . . . . ἵνα. . . . . φθάσω ἐν ἐσχάτη ἀναπνοῆ ἐγχειρίσω τὴν ἐγγράφον ἀφιέρωσιν τῶ ἐγκεχειρισμένω τότε τήν ἡγουμενίαν· φυλάττοντι αὐτὴν. καὶ . . . . . αζοντι πάντων τῶν ἀφιερωθέντων· διὰ τοῦτω γὰρ ἀφιέρωσα τῶ μοναστηρίω τὸν κόπον μου. ἵνα εἰς τὸν αἰῶνα διαμένων ἐν αὐτῶ. σωτηρίαν εὕροιμι τῆς ψυχῆς. καὶ συγχώρησιν τῶν πολλῶν μοῦ κακῶν· ἀπολαύσουσι γὰρ οἱ τῆ μονῆ προσεδρεύοντες μοναχοὶ του καμάτου μου. καὶ εὐ-

† Signum Sardi filii Chrysanthi. In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Suprascriptus Sardus, qui venerandam ac vivificam crucem propria manu exaravi, praesentem in scriptis cum iuramento securitatem condo et facio tibi Bartholomaeo praeposito venerabilis monasterii sancti Petri Imperialis, et ceteris omnibus, qui post te praeposituram eiusdem monasterii suscepturi sint. Quoniam instrumentum donationis pro sanctissimo praedicto monasterio in manus tuas non tradidi, quia statui ut post mortem meam tandem illam accipias, propterea iuro tibi nunc praeposito et omnibus post te suscepturis praeposituram huius Imperialis monasterii, Deum producens testem, et Petrum magnum Apostolum, et Nicolaum.. ut (*cum*) pervenero ad extremum spiritum, tradam chartulam donationis in manus eius qui tunc eamdem praeposituram exerceat ac tueatur, et (*curet*) omnia oblata: nam idcirco monasterio dicavi operam meam, ut, perpetuo in eo manens, animae salutem nanciscar et veniam pro peccatis meis multis. Sic enim monachi in dicto monasterio degentes fruentur opera mea, et Deo preces offerent pro me, qui voluntarie et alacriter monasterio (*eam*) dicavi; etenim nec vi nec tyrannico impe-

χὴν τῶ θεῶ οἶδ ὅτι ὑπὲρ ἐμοῦ προσνέγκωσι. τοῦ ἑκουσίως καὶ προθύμως ἀναθεμένου τῶ μοναστηρίω· οὐδὲ γὰρ βία οὔτε μὴν τυραννία συναπήχθην εἰς τοῦτο· ἀλλὰ θελήσει καὶ βουλῆ. καὶ ἐλπίζων σωτερίαν τυχεῖν. τ... εἰ μὴ ἐμμείνω ἐν τούτοις. ἀλλὰ πρὸ τοῦ ἐλθεῖν εἰς τὸν θάνατον τολμήσω μετατρέψαι τὴν ἀφιέρωσιν. καταφρονῶν ἀνοχῆς θεου. καὶ τῶν ἁγίων αὐτοῦ. πέτρου λέγω τοῦ ἀποστόλου. πρὸς ὃν ἡ ἀνάθεσις καὶ νικολάου τοῦ ἁγίου. ὃς ἀφιέρωσις. ἢ ἐλθὼν εἰς θάνατον. μὴ ἐγχειρίσω τῶ ἡγουμένω τὴν ἔγγραφον ἀφιέρωσιν, ἵνα πρὸ παντὸς ἄλλ. . . . . θεον καὶ τοὺς ἁγίους αὐτοῦ μαχητὰς ἐπισπάσωμαι. καὶ ἐμφανιζομένης τ.....της τῆς μεθ ὅρχου ἀσφαλείας. νομίσματα πρὸς τοὺς δουλεύοντας τῆ μονῆ εὐδομηκοντα δύο καταβάλωμαι. καὶ πρὸς τὸ βασιλικὸν υεστιαριον ἄλλα τοσαυτα εἶτα. αὐθεντῶς δράξωνται τῶν ἀφιερωθέντων. καὶ μὴ βουλομένου μου παρέχοντος τὴν ἔγγραφον ἀφιέρωσιν πρὸς αὐτούς· οὐδὲ γὰρ ἐξουσίαν ἔξω μετατρὲψαι αὐτὴν· οἰκειο προαιρέτως γάρ ταύτην ἐξέθεικα· διὸ καὶ πέρας λάβοι τότε· ἔγραφη ἡ ἀσφάλεια αὕτη· ἐμῆ ἀξιώσει χειρὶ τοῦ κουρκουσιου ιωαννου· μηνὶ νοεμβριω, ινδικτιωνος β'. ἔτους ϛφμβ'. παρουσία μαρτύρων.

† Δάνιὴλ τοῦ αναστασιου μαρτυρ υπέγραψα οἰκεία χιρι.

† θεοφυλακτος ὁ μολυακος μαρτυρ υπεγραψα ιδιοχειρως.

† λεο τορμαρχης.

† νεοφητος τραμμαρχης μαρτυρ υπεγραψα.

† ego michaili Fileni turmarcha teste.

rio ad hoc compulsus fui, sed voluntate et consilio, et sperans assequuturum salutem. Nisi igitur permansero in iis, sed ante mortis adventum ausus fuero rescindere donationem, despiciens tolerantiam Dei, et Sanctorum ipsius, Petri Apostoli inquam, ad quem *(spectat)* donatio, et sancti Nicolai, cui fit oblatio, aut morti proximus in manus praepositi donationis chartulam non tradidero, prae ceteris omnibus Deum et Sanctos eius infensos habeam, et ostensa hac securitatis charta iuramento obfirmata, inservientibus monasterio numismata duo et septuaginta solvam, totidemque alia Imperiali Vestiario: deinde propria auctoritate quae oblata sunt apprehendant, etsi nolim ipsis scripturam donationis tradere ; neque enim facultatem habebo illam mutandi, quoniam propria voluntate eam feci, ob idque tunc effectum sortiatur. Scriptum est hoc securitatis instrumentum iussione mea , manu Ioannis Curcusii, mense novembri, indictione secunda, anno 6542, coram testibus.

† Daniel filius Anastasii, testis subscripsi propria manu.

† Theophylactus Molbacus testis subscripsi propria manu.

† Leo Turmarcha.

† Neophytus Turmarcha testis subscripsi.

(Ex originali membrana Archivi Casinensis — n.° 12.)

XXVIII.

(1034) — Mense Novembri — Indict. III.

Constantinus Opus Patricius et Catapanus Italiae Blasio praeposito monasterii sub titulo Deiparae, in montis Arati pertinentiis positi, confirmat immunitates quas Catapani eius praecessores eidem monasterio concesserant.

† σιγιλλιον γενομενον παρα κωνσταντινου πατρικιου καὶ κατεπανου ιταλιας του ωπου καὶ επιδοθεν σοι βλασιῳ τω ευλαβεστατω μοναστη και καθηγουμενω της ευαγεστατης μονης της επονοματι μεν της θεοτοκου επονομαζομενης απο δε την τοποθεσιαν μο-

† Sigillum factum a Constantino Opo Patricio et Catapano Italiae, et traditum tibi Blasio piissimo monacho et praeposito sanctissimi monasterii nomine Deiparae insigniti, in montis Arati pertinentiis positi, mense novembri, indictione III.

νυτιρατου διακειμενης μηνι νοεμβριω ινδικτιωνος τριτης.

Επειδηπερ ο δηλωθεις ευλαυεστατος βλασιος και καθηγουμενος σιγιλλιον ημιν προκομισαμενου των προ ημων χρηματισαντων εν ιταλια κατεπανων, πολλην εξκουσειαν και υλάυεσιν αγαθοτητων εργων διελαμυανον τη αυτου μονη, Ενθεν ουν και ημεις τας τουτου ιχνηλατουντες αγαθοτριυείας, και το καθαρον καὶ σεμνον του ανδρος ευλαυηθεντες επεκυρωσαμεν αυτω τα εκτεθεντα, ως α τε του θεου δουλος υπαρχων ευνουστατος, και των αυτου εντολων πληρωτης ακραιφνεστατος υπερευχομενος αδιαλειπτως υπερ τε του κραταιου και αγιου ημων βασιλεως τοις κατα την ημεραν ενδοξοτατοις κατεπανοις διωριζομεθα δια του παροντος ημων εγγραφου, ινα η τοιαυτη μονη η προρηθεισα καθως προωρισται υπαρχει εν τη ζωη και χαρα του κραταιου και αγιου ημων υασιλεως ελευθερον απο παντος δημοσιακοῦ τελεσματος, ως εξ αργυριου ιδιου αυτου ταυτην ανοικοδομησασης προς ψυχοφέλειαν αυτου τε και των τουτου αδελφων, και απλως ειπεῖν απο πασης και παντοιας επηρείας εστω ανωτερω ως εκ παλε των καιρων. Εστι δε μην και της λεγομενης ωνής ηγουν πλατζας, ως μηκέτι τις κατατολμησειε τουτων ενεκα ταυτη προσψαυσαι, αλλα ακολυτως και τα τουτου θρεμματα και κτηνη νεμεσθαι εν οις αν υουλοιντο τοποις παρα τινος των τρωϊατων, υακαριτζιτων, η ετερων τινων προσωπων αρχοντων εμποδιζομενα. ει δε τις του ημετερου προσταγματος φορα-θειη τις εξελθειν, ου φημων την ημεταραν, ο δ . . . . την του θεου αγανακτησιν επισπασεται. επι τουτο γαρ καὶ το παρον εγγραφον τη διαμολυυδω ημων υουλλα επεσφραγισαμεν μηνι και ινδικτιωνι τοις προγεγραμμενοις.

Cum praenominatus piissimus Blasius et praepositus sigillum nobis exhibuisset eorum, qui ante nos in Italia Catapanorum munere functi fuerunt, non paucas immunitates et remunerationes optimorum operum continens pro suo monasterio; idcirco et nos indagantes huius viri egregias occupationes, et integritatem dignitatemque reveriti, ei confirmavimus quae (*in eodem sigillo*) continentur, utpote qui Dei servus sit benevolentissimus, et praeceptorum eius perquam alacer executor, assiduas effundens preces pro potente et sancto nostro Imperatore, (*et*) futuris gloriosissimis Catapanis mandamus praesenti nostro scripto, ut praedictum monasterium, sicut ante definitum est, sit ad vitam et laetitiam potentis et sancti nostri Imperatoris liberum ab omni publico tributo, quippe quod sua ipse pecunia condidit pro utilitate animae suae suorumque fratrum, et uno verbo omnis et qualiscumque molestiae sit (*expers*) in posterum, quemadmodum fuit anteactis temporibus. Sit vero etiam (*immune*) ab onere dicto plateatico, ut nemo unquam audeat hac de causa ipsi molestiam afferre, sed libere eius pecora iumentaque pabulentur ubicumque voluerint, nemine Troianorum, Vaccaritiensium, sive ceterorum officialium publicorum impediente. Si quis autem nostrum mandatum praetergressus, ipsumque haud veritus deprehensus fuerit. . . . . indignationem Dei nanciscetur. Nam propterea praesentem scripturam plumbea nostra bulla consignavimus, mense et indictione praedictis.

(Ex graeco exemplo inter manuscripta Paschalis Baffii in Maiori Neapolitana Bibliotheca adservato.)

XXIX.

1034 — Indict. II.

Helena monialis filia Leandri cum consobrino Nicolao Portarita Casanensi donat ecclesiae S. Theodori et Theodoro praeposito monasterii S. Mariae de Zosimo quaedam praedia supra Appium posita.

† σηγνος χηρος λεα μοναχη θυγατερα του λιανδρου.
† σηγιος χειρος νηκολαου ἀνηψιου αυτης. απο του κασανου. πορταριτης. τοῦ εν μακαρια τη μνημη. Εν ονοματι τοῦ πατρος καὶ του υιοῦ· καὶ τοῦ ἁγίου πνευ-

† Signum manus Helenae monialis filiae Leandri.
† Signum manus Nicolai eius consobrini Casanensis filii Portaritae beatae memoriae. In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Nos suprascripti

ματος. αἱμοις οι προγεγραμμενοι τους τιμιους καὶ ζοποιους σταυρους. ο τε λεα μοναχη θυγατερα του επονομαζομενου λιανδρου. καὶ νικολαος ἀνιψιος αυτης. απο του κασανου. του επονομαζομενου πορταριτου. οιδιον χειρον ποιησαντες. εποιδι καὶ οἱ πνευματικη νομοι ακολουθοντας στασιν αταραχον. καὶ ανεπηρεαστον διαφυλαγειν οφιλομεν καὶ πασιν τα αυτης συντηρησιν ω σηκρατουσαν. καὶ περιεπουσαν τα ημετερα. καὶ πολλη επισπωμενη την ἀπο του θεῖου ροπην τε καὶ ευμενειαν ἡς ἡμας. ἐπηδηπερ καὶ εἰμῆς οἱ προρηθεντες ο τε λια μοναχη καὶ νικολαος ανηψιος αυτης. φενωμεθα αφιερονοντα τα χωραφια τα απερ καὶ ἔχομεν απανου του αππιου του επονομαζομενου λιανδρου. ἐν το πανσεπτο ναο τοῦ ἁγιου μεγαλομαρτυρος θεοδορου. καὶ του ευλαυεσταταυ ἡγουμενου θεοδορου μονης του ζοσημου. αφιεροναμεν αυτη. οσα ησιν ἡδιας μάς υαυλη ειδια προερεσει. ειχια γναμοι. ουκ εκ τινος το παραπαν αναγκη. εἰ τε δολου ει φακτου ἀγνεια ραδιουργια. ουτε δια χρεος· ουτε δια τιποτε αναγκη. αλλ υπερ λυτρου καὶ ἀφεσεος αμαρτιον τὸν γονεον μᾶς. καὶ υπερ τους προλεχθεντας υιους. καὶ υπερ τας ημετερας ψυχας. ἡσιν. δε τα σινορα τον αυτον χοραφιον. ος καταυεινη ἡ πριεια. καὶ ἀπανδιδι ὁπου σμηγη εἰ στρατα της φικαρομας κατα ανατολας. καὶ ὁς καταυεινη κατα ἀκτρου εις του ρουακιι. σηνορη της τοῦ μαλια. κατα μεσυμυρια δὲ. καταυεννη ξηρορουακη καὶ αποδιδι εἰς το ξηροποταμο. του εχειν αυτα εξουσιαν πολην χαριζη. ος λαυοντος το κυρος καὶ την δεσποτειαν παρ ἐμᾶς. εαν δε ποτε καὶρο φανομεν εἰμεῖς ει τε ειδιος μᾶς ει τε υιος μᾶς. καταζειτοτα υπερ τα τιαυτα χοραφια. καὶ εοχλουντα τον ευλαυεστατον θεοδορον. υνα παρεχουσιν εις το διμοσιον ἐν λογο προστιμου νομισματα λ' καὶ εἰθ ουτο ειυα κληρονομησαν το ἀναθεμα καὶ το καταθεμα καὶ το μερος το λεγοντων αρον αρον σταύροσον. καὶ ειθ ουτος στεργειν καὶ εμμενη την παρουσαν αφεἰεροσιν. εν παρουσια τον παρευρεθεντον μαρτυρων † ιωαννης τῆς κουρζαλεας μαρτυρ υπεσιμανα † ιωαννης υιος του καυδιδου του ξενου μαρτυρ υπεσιμανα † νηκηφορος του ταυρολεο μαρτυρ υπεσιμανα † ιωαννης του σινεσι απο το ροσκινου μαρτυρ υπεσιμανα † υειυταλιος μοναχος του υονομιναι μαρτυρ υπεσιμανα. γραφεν δια χειρος θεοδορου ιερεος. μονης του ζοσιμου. ετους ϛφμβ'. ινδικτιωνος.β'.† κονσταντινος πρεσυυτερος του σκανδαλου μαρτυρ υπεσημανα † κονσταντινος ηος ἰωαννου της κουρζαλιας μαρτυρ υπεσημανα.

(Ex originali membrana Archivi Cavensis — n.° 4.)

Helena monialis filia praenominati Leandri et Nicolaus eius consobrinus Casanensis filius cognominati Portaritae, propriis manibus signa sanctae et vivificae crucis exaravimus. Quoniam spiritualibus legibus obtemperantes ecclesiae statum ab omni molestia et vexatione immunem praestare debemus, et omnia, quae ad eam pertinent, conservare, quod ipsa nostras res foveat atque complectatur, et multam Dei misericordiam atque clementiam nobis conciliet: et quoniam nos supradicti Helena monialis filia Leandri et Nicolaus eius consobrinus declaramus offerre territoria, quae habemus supra Appium, venerabili ecclesiae sancti magni martyris Theodori, et Theodoro piissimo hegumeno monasterii de Zosimo; offerimus ipsa de propria nostra sententia et consilio et libera voluntate, nulla omnino necessitate compulsi, neque dolo, nec facti ignorantia, aut mala fide, neque propter debitum, nulla demum necessitate coacti, sed pro redemptione et remissione peccatorum nostrorum parentum, et pro supradictis eorum filiis, et pro animabus nostris. Fines autem eorumdem territoriorum sunt: ut descendit Serra et pervenit ubi iungitur via Ficaromae ad orientem, et ut descendit ad septentrionem usque ad rivulum, ubi sunt fines Maliae; ad meridiem vero descendit parvus torrens et pervenit ad magnum torrentem. Ut facultatem habeat praedicta territoria vendendi, donandi, utpote qui dominium et potestatem a nobis accepit. Si vero aliquando contigerit, ut sive nos ipsi, sive filii nostri litem intendere de huiusmodi territoriis, et molestiam afferre praesumpserimus piissimo Theodoro, solvere debeamus poenae nomine publico Fisco solidos triginta, et nihilominus pro hereditate habeamus execrationem et maledictionem, et partem cum illis qui dixerunt: Tolle tolle, crucifige; verumtamen rata deinceps et firma remaneat praesens oblatio facta coram testibus qui interfuerunt. † Ioannes de Curzalea testis subsignavi. † Ioannes filius Candidi hospitis testis subsignavi. † Nicephorus de Tauroleo testis subsignavi. † Ioannes filius Sinesii Roscinensis testis subsignavi. † Vitalis monachus de Bonohomine testis subsignavi. Scriptum manu Theodori sacerdotis monasterii de Zosimo, anno 6542, indictione II. † Constantinus presbyter filius Scandali testis subsignavi. † Constantinus filius Ioannis de Curzalea testis subsignavi.

XXX.

1035 — Mense Augusto — Indict. III.

Chrysanthus, Sardus, Falco et Bonus ad medietatem in emphyteusim accipiunt a Theodosio praeposito monasterii S. Petri Imperialis hortos octo prope ipsum monasterium extantes.

† Singu manu grisanto fili atanasi.
† σίγνὸν σάρδου τοῦ καὶ αὐταδέλφου αὐτοῦ.
σίγνὸν φαλκανος υἱοῦ σεργίου.
† σίγνὸν βόνου υἱοῦ φωτεινοῦ.

Ἐν ὀνόματι τοῦ πατρος καὶ του υιου καὶ του αγίου πνευματος. ἡμεῖς οἱ ἀναφερόμενοι καὶ διὰ τῶν οἰκειων ὀνομάτων δεδηλώμενοι· (οἱ τὰ σίγνα τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ) ἐκτὸς τῶν προσηγορίων τῇ αὐτοχειρία προτεταγμένοι. τὴν παροῦσαν ἀγαθὴν καὶ ἁπλὴν ἔγγραφον ἀσφάλειαν τιθέμεθα καὶ ποιοῦμεν (πρὸς σὲ) Θεοδόσιον ἐξαδελφὸν τῶν υασιλικῶν μοναστηρίων καὶ καθηγούμενον τῆς τοῦ ἀποστόλου πέτρου μονῆς· καὶ ἐπὶ τῷ τῆς μονῆς μέρει ἑκουσία γνώμη τε ἡμῶν καὶ ἀγαθῇ προαιρέσει ὡς δεδήλωται· Ἐπειδήπερ ἱκετικῶς παραγεγόναμεν πρὸς σὲ τὸν δηλωθέντα καθηγούμενον Θεοδόσιον αἰτοῦντες τὲ καὶ ἐπιδέοντες τοῦ εἰς ἡμισείας προς ἐμφύτευσιν ἐπιδοῦναι ἡμῖν ἀπὸ τῶν τῆς αὐτῆς μονῆς χωραφιαίων τόπων οὐδ' ὡς οποσοῦν ἀπεσείσω ἡμᾶς· ἀλλ' ἔτι προσίξας ἡμῖν καὶ ἀνεκαλέσας καὶ ἔδωκας ἀπο τῶν σύνεγγυς ἀμπελώνων τῆς αὐτῆς μονῆς τῶν ἐνεγείοθεσίων ἀνακειμένων τῇ ἐκκλησία χώραν..... ουσαν κήπους ὀκτῶ τῶν ἀπο πεντήκοντα ὀρδίνων ὡς ἑνὶ ἑκάστω ἡμῶν...κήπων δύων, τρόπω, λόγω καὶ συμφώνω προσέστότι τῶ τοιοῦτω ὥς μὲν ὑλοκοπεῖν καὶ καλιεργεῖν καὶ ἐμφυτεύειν αὐτὴν καὶ εἰς δικαίαν καὶ ἱκανὴν ἐπικαρπίαν ἄγιν. καὶ οὕτως διὰ νόμον. ἐξασφαλιζόμεν ἔτι ἡμεῖς αὐτοὶ καὶ οἱ ἡμέτεροι κληρονόμοι. προς σέ τε καὶ ἅπαν τῶ τῆς μονῆς μέρει. ὡς εἴπερ ἀπὸ τῆς νυνὶ ἡμέρας καὶ ὥρας μήτινα ἄδιαν ἢ ἀμέλιαν ἢ ραδιουργίαν προσποιησώμεθα τοῦ ὑλοκοπεῖν καὶ καλιεργεῖν καὶ ἐμφυτεύειν καὶ εἰς ἐπικαρπίαν ἄγειν τοιαύτην ἡμῶν τὴν εἰληφοῖσαν τῶν . . . . . κήπωχώραν. ἀλλ' ἔτι μᾶλλον εὐπρόθυμοι καὶ ἐντρεχεῖς καὶ ἐπίπονοι, ὡς ἐν ἰδικοῖς τόποις κοπιῶντες καὶ οὐχ ἐν ἑτέροις εἰ δέ γε ἀπο τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸ ἑξῆς ἀμέλειάν τοι φωραθῶμεν ποιῆσαι καὶ ἐπιδείξασθαι καὶ οὐκ ιστάμεθα . . . . . καὶ ἐν τύπω ἀμπελώνων Θεοῦ εὐδοκοῦντος καθιστᾶναι. ἵνα ζημιώμεθα ἡμεῖς τὲ καὶ οἱ ἡμέτεροι κληρονόμοι πρὸς σὲ τε καὶ τῶ

† Signum Sardi fratris germani ipsius.
Signum Falconis filii Sergii.
† Signum Boni filii Photini.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Nos suprascripti et propriis nominibus declarati, signa venerandae et vivificae crucis sine compellationibus propria manu conficientes, praesens bonum et simplex securitatis instrumentum condimus et facimus tibi Theodosio Imperialium monasteriorum fratri et praeposito monasterii Apostoli Petri, ceterisque monachis, voluntaria nostra sententia et bona deliberatione, ut dictum est. Quoniam supplices accessimus ad te praedictum praepositum Theodosium petentes et orantes, ut ad medietatem nonnulla ex praediis eiusdem monasterii in emphyteusim nobis traderes, et nequaquam nos repulisti, quin imo nos compellasti et arcessivisti et dedisti ex vineis, quae extant prope antedictum monasterium in locis ecclesiae adiacentibus, agrum. . . . qui constat octo hortis e quinquaginta ordinibus, ut nobis singulis (*obtingerent*) duo horti, modo, ratione et pacto convento, ut inutilem quidem materiem caederemus, ipsumque probe excoleremus, positisque plantariis, ad iustam et idoneam fructificationem adduceremus, et sic ex lege. Insuper nos nostriquo heredes pollicemur tibi ceterisque monachis a praesenti die et hora nulla libertate vel incuria vel fraude usuros in caedendo materiem, et probe excolendo, et plantando, et provehendo ad fructificationem hoc quod (*a te*) nos praedicti accepimus praedium; sed potius futuros alacres et sollicitos et operosos, tamquam in propriis locis et non in alienis laborantes. Si vero ab hoc tempore et in posterum deprehensi fuerimus incuriose agentes, et non perstiterimus . . . . . et ad vinearum instar, Deo volente, adducere, mulctemur nos et nostri here-

τῆς μονῆς μέρει ἀνὰ νομισμάτων τριακοντα ἓξ. ὡς ὁμοῦ διὰ τῶν τεσσάρων ἡμῶν προσώπων ἓν ἑκαστὶν . . . . . κατα τέσσαρα. καὶ εἰθ οὕτως διώκεσθαί τε ἡμᾶς καὶ ἀπὸ τῶν τῆς τοιαύτης μονῆς χωραφιαίων τόπων υελτιωμένων τε ἀφ ἡμῶν ὄντων ἢ ἀβελτιώτων διὰ τὸ οὕτως ἡμᾶς ἀρεσθῆναι καὶ πρὸς σὲ καὶ τὸ μέρος τῆς μονῆς τὴν ἔγγραφον προκιρομένην ἀσφάλειαν λισθῆναι. ἐγράφη οὖν ἡ παροῦσα ἀσφάλεια τῇ ἡμῶν πα(ρακλήσει) δια χειρος νικολαου νοταριου. καὶ ὑπεγράφη διὰ τῶν εὑρεθέντων μαρτυρων μηνι αυγουστω ινδικτιωνος γ' τοῦ ϛφμγ' ἔτους.

† αναστασιος μαρτυρω υπεγραψα οικεια χειρι.

† παυμολος προτραπεις παρα των ανοτερο γραφεντων μαρτυρων υπεγραψα οἰκεια χειρι υπεγραψα.

. . . . . αναστασιου τουρμαρχου μαρτυρων υπεγραψα.

. . . . . μαρτυρων υπεγραψα οικία χειρι.

. . . . . .προτραπεὶς παρὰ τῶν ἀναφερομένων χρισιου καὶ σάρδου φάλκονος καὶ υονιου ἢ καὶ ὑπογράψας μαρτυρῶ οἰκεια χειρι.

des tibi ceterisque monachis numismatis sex et triginta, ut (*huiusmodi mulctae*) unusquisque nostrum quatuor sit in solidum obnoxius, atque ita deinde ex praediis memorati monasterii, sive fuerint in meliorem statum, sive non fuerint a nobis restituta, expellamur, quoniam ita inter nos convenit, et a te tuisque monachis constituta securitatis chartula abrogetur. Praesens igitur securitatis instrumentum rogatu nostro scriptum est manu Nicolai notarii, et subscriptum a testibus qui interfuerunt, mense augusto, indictione III, anno 6543.

† Anastasius testis subscripsi propria manu.

† Pammolus, rogatus a suprascriptis, testis propria manu subscripsi.

. . . Anastasii Turmarchae testis subscripsi.

. . . testis subscripsi propria manu.

. . . rogatus a suprascriptis Chrisio et Sardo, Falcone et Bono, adfui et testis subscripsi propria manu.

(Ex originali membrana Archivi Casinensis—n.° 13.)

XXXI.

1039 — Mense Ianuario — Indict. VII.

Leo Tarentinus filius Ischanacii Comitis et Flavia coniuges vendunt Theophylacto Hebraeo vineam positam in agro S. Angeli de Rascla aureis nummis romanatis tribus et nonaginta.

† σίγνον † λέοντος υἱοῦ ἰσχανακιου κόμητος κάστρου ταράντου.

† σίγνον † φλάυιας συζύγου αὐτοῦ τοῦ δηλωθέντος λέοντος.

Ἐν ὀνόματι τοῦ πατρος καὶ του υιου καὶ του αγίου πνευματος· οἱ προγεγραμμένοι συζοίγοι οἱ τοὺς τιμίους καὶ ζωοποιοὺς σταυρους ἰδιοχείρως ἡμῶν προτάξαντες· ἑκουσία ἡμῶν γνῶμη καὶ οἰκεια προαιρέσει πιπράσκωμεν πρὸς σὲ θεοφύλακτον ἑυραῖον χώρα ἀπο κληρονομίας ἡμετέρας ὑπὸ τὴν διακράτησιν τοῦ ἁγίου ἀγγέλου τῆς ῥασκλας... ὄζων ἀνα πεντήκοντα ὁρδίνων τετραχῶς. εἰς τιμᾶς τὰς μεταξὺ ἡμῶν συμφονηθείσας καὶ ἀρεσθείσας

† Signum Leonis filii Ischanacii Comitis civitatis Tarenti.

† Signum Flaviae coniugis ipsius nominati Leonis.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Nos suprascripti coniuges, qui venerandas ac vivificas cruces propria manu nostra praefiximus, spontaneo nostro consilio et proprio arbitrio vendimus tibi Theophylacto Hebraeo territorium ex nostra hereditate in pertinentia sancti Angeli de Rascla, consitum quinquaginta ordinibus quadripartitis, pro pretio inter nos convento et placito aureorum inscriptorum numismatum

χρυσίου διάχαράγματα νομίσματα τρία ρωμανάτα. τὰ δὲ σύνορα τῆς τοιαύτης χώρας εἰσὶν οὕτως· ἐξ ανατολῶν χώρα τῶν κληρονόμων τοῦ ἀποιχομένου κωνσταντίνου δομεστίκου τῶν ἐξαδελφῶν ἡμῶν. ἐκ δυσμῶν φύτευμα τοῦ εἰρημένου ἑυραῖου· ἐκ βορεας χώρα ἰωαννου τοῦ αδελφοῦ μου· ἐκ νότου χώρα σοῦ τοῦ εἰρημένου θεοφυλάκτου ἑυραῖου. καὶ ὡς τὰ τοιαύτα τρία νομίσματα παρα χειρῶν σῶν ἡμεῖς οἱ ἀναγεγραμμένοι συζοίγοι εἰληφώτες δεδώκαμεν σοὶ τὴν ῥηθείσαν καὶ συνοριασθείσαν χώραν τοῦ πεντηταρίου βιναλίου ὡς καθώς ἐστι μετα πάσης τῆς διάκρατήσεως αὐτῆς καὶ περιοχῆς σὺν εἰσόδω ἐξόδω καὶ τῶν δικαίων αὐτης ἅμα καὶ τῆς ἐκεῖσε διακειμένης 'ππιδεως εἰς τελείαν δεσποτείαν καὶ ἀναφαίρετον ἐξουσίαν σοῦ τε καὶ τῶν σῶν κληρονόμων ὥστε ἀπὸ τῆς σήμερον ἡμέρας καὶ ὥρας ἔχειν σὲ ἐπ' ἀδείας πολεῖν υελτιοῖν χαρίζειν προιξὶν ἐναπογράφειν· καὶ εἰς ἰδίους κληρονόμους καὶ διαδόχους ἐκπέμπειν· καὶ ἐν οἷς ἂν προσῶποις υευληθήεις δωρείσαι αὐτὴν. ὡς κύριος καὶ ἐξουσιαστῆς καὶ ὡς παρ ἡμῶν τῶν ἀναγεγραμμένων συζύγων τὴν ἐξουσίαν ταύτην εἰληφώς· μὴ δυναμένου τινὸς τῶν ἁπάντων πρὸς τούτω ἀντιλέγειν ἢ ἀντιπίπτειν· μήτε ἡμεῖς μήτε κληρονόμοι ἡμῶν καὶ διάδοχοι μήτε οἷος δίποτε ἄνθρωπος εἰ δ ὅπερ καὶ ἀπεύχομεθα καθ οιον δίποτε τρόπον ἐν οἵω δίποτε καιρῷ θελήσωμεν ἀνατρέψαι τὴν παροῦσαν πράσιν ἢ τοὺς λέγοντας οὐκ ἐπιστομήσωμεν καὶ ἀποπαύσωμεν· καὶ ἀυλαυῆ καὶ ἀζήμιόν σε διατηρήσωμεν ἀπο τε τῶν συγκληρονόμων ἡμῶν καὶ συνοριτῶν καὶ ἀπο πάσης ἐπηρείας. καὶ ἀπο παντὸς ἀνθρώπου, κατάτιθεμεθα ζημιωθῆναι ἡμεῖς τε καὶ οἱ ἡμέτεροι κληρονόμοι πρὸς σὲ τε καὶ πρὸς τοὺς σοὺς κληρονόμους τὴν τοιαύτην τιμὴν ἐν διπλῇ ποσότητι καὶ τὰς μελλούσας γενέσθαι ἐξόδους παρὰ σοῦ πρὸς τὸ εἰς υελτίονα ὄψιν ἀγαγεῖν αὐτὴν καὶ εἶθ οὕτως ὀχυρὰν καὶ υεβαίαν εἶναι τε καὶ διαμένειν τὴν παροῦσαν πράσιν διὰ τὸ οὕτως ἀρεσθῆναι ἡμῖς. ἐγράφη προτροπῇ ἡμῶν διὰ χειρὸς βασιλείου πρεσυυτέρου μηνὶ ἰανουαριω ινδικτιωνος ζ' τῆς ἐν τῷ ϛφμζ' ἔτει. παρουσία τῶν εὑρεθέντων καὶ ὑπογραψάντων μαρτύρων.

† λέον ὑιος ιωαννου τουρμαρχου ὁ τοῦ τυράννου προτραπὴς παρα τῶν ἀναγεγραμμένων μαρτυρ υπεγραψα.

† κωνσταντινος ὠ ψωμας ο ριαρδ. . . . προτραπεὶς παρὰ τῶν ἀναγεγραμμένων μαρτυρ υπεγραψα οικεια χειρὶ.

† νικόλαος εὐτελῆς πρεσυύτερος προτραπῆς παρα των ἀναγεγραμμένων μαρτυρ υπεγραψα.

† ἰλιας υιὸς λεοντος του παννεου μαρτυρ.

trium romanatorum. Confines autem huiusmodi territorii sunt ita: ab oriente territorium heredum defuncti Constantini Domestici patruelium nostrorum; ab occasu plantarium dicti Hebraei; a borea territorium Ioannis fratris mei; a meridie territorium tui ipsius Theophylacti Hebraei. Et ita cum ipsa tria numismata a manibus tuis acceperimus nos supradicti coniuges, dedimus tibi dictum et conterminatum praedium vineale quinquaginta ordinum, sicuti extat, cum omnibus ad ipsum pertinentibus, suoque ambitu, cum introitu, exitu et iuribus ipsius, una cum posito ibidem equili, in perfectam dominationem et inviolabilem potestatem tuam tuorumque heredum; ita ut a praesenti die et hora habeas illud cum facultate vendendi, meliorandi, donandi, in dotem constituendi, et in proprios heredes et successores transmittendi, et quibus volueris personis largiendi, velut dominus et arbiter et ut qui a nobis suprascriptis coniugibus huiusmodi potestatem acceperis; nec omnino quisquam praedictis possit contradicere et repugnare, neque nos neque heredes nostri et successores, nec ullus unquam homo. Si vero, quod quidem et nos deprecamur, qualicumque modo et occasione voluerimus subvertere praesentem venditionem, vel obloquentibus os non clauserimus, et impedimento fuerimus, neque te illaesum et indemnem servaverimus a coheredibus nostris et conterminis, et a quocumque damno, et ab omni homine, solvemus pro mulcta nos nostrique heredes tibi tuisque heredibus dictum pretium in duplam quantitatem, et expensas quas facturus sis ut ipsum (*praedium*) in meliorem aspectum adduceretur; et ita firmum et stabile sit atque permaneat praesens venditionis instrumentum, propterea quod sic nobis placuit. Scriptum est rogatu nostro, manu Basilii presbyteri, mense ianuario, indictione VII, anno 6547, coram testibus qui forte interfuerunt et subscripserunt.

† Leo filius Ioannis Turmarchae filii Tyranni, rogatus a suprascriptis, testis subscripsi.

† Constantinus Psomas Riard. . . . rogatus a suprascriptis, testis subscripsi propria manu.

† Nicolaus humilis presbyter, rogatus a suprascriptis, testis subscripsi.

† Elias filius Leonis de Panneo testis.

† νικόλαος νοτάριος ὁ τοῦ ἀποιχομένου ἰωαννου προτραπεῖς παρὰ τῶν ἀναγεγραμμένων συζύγων οἰκεια χειρὶ μου υπέγραψα μάρτυρ.

† Nicolaus notarius filius demortui Ioannis, rogatus a suprascriptis coniugibus, propria manu subscripsi testis.

(Ex originali membrana Archivi Casinensis — n.° 14.)

XXXII.

1040 — Mense Aprili — Indict. VIII.

Leo et Flavia coniuges donant ecclesiae S. Memnonis partem praedii positi ad occasum eiusdem ecclesiae, et partem quam a Ioanne fratre in permutationem acceperant.

† σίγνον λέοντος υἱοῦ τοῦ ἀποιχομένου ἰσχανακίου κόμητος κάστρου ταράντου.

† σίγνον Φλάυιας συζύγου αὐτοῦ.

ἐν ὀνόματι τοῦ πατρος καὶ του υιου καὶ τοῦ αγίου πνευματος· οἱ προγεγραμμένοι σύζοιγοι λέων καὶ Φλάυια οἱ τοὺς τιμίους καὶ ζωοποιοὺς σταυροὺς ἰδιοχείρως ἡμῶν προταξαντες τὴν παρούσαν ἐγγραφον ὀμετάτρεπτον, ἀμεταμέλητόν τε καὶ καθαρὰν ψυχωφελὴ προσένεζιν καὶ ἀφιέρωσιν,τιθέμεθα καὶ ποιοῦμεν εἰς τὸν πάνσεπτον ναὸν τοῦ σοτηριου πατρος ἡμῶν μέμνωνος· ἑκουσία ἡμῶν γνῶμη καὶ οἰκεία προκίρεσει·δι ἧς καὶ ὁμολογοῦμεν ἀπ εντεύθεν ἤδη τῆς παροίσης ἡμέρας καὶ ὥρας ἐκδίδοντες εἰς ἀφιέρωσιν εἰς τὸν ναὸν ἁγίου μέμνωνος τὴν ἐπελθοῦσαν εἰς ἡμᾶς μοῖραν ἐξ ολοκλῆρου ἀπο τῆς χώρας ἡμῶν τὴν πρὸς τὸ δυσικὸν μέρος διακειμένα τοῦ κλείσματος τοῦ ναοῦ τοῦ σοτηρίου πατρος ἡμῶν μέμνωνος. ἔτι δὲ καὶ ἥν ἀνελαυῶμεθα μερίδα ἐκ τῆς τοιαύτης χώρας λόγω ἀνταλλαγῆς ἀπο ἰωαννου τοῦ ἀδελφοῦ ἡμῶν, δεδωκότες πρὸς σε κίνναμον τὴν ἀνταλλαγὴν τῆς μερίδος ἰωαννου ἥν ἐπάθωμεν ἐξ αὐτοῦ· καὶ οὐχ απλῶς καὶ ὡς εἶχεν. ἐκδεδώκαμεν εἰς ἀφιέρωσιν εἰς τὸν δηλωθέντα ναὸν τοῦ σοτηριου πατρος ἡμῶν μέμνωνος τὰς τοιαύτας δύο μοῖρας τῆς χώρας τήν τε τοῦ ἀδελφοῦ ἡμῶν ἰωαννου καὶ τὴν ἡμετέραν ἀλλὰ πρω μὲν πάντων ὑπερ ψυχηκῆς ἡμῶν σωτηρίας· ἔπειτα δὲ ἵνα ὅτε ἐξ ανθρώπων γενόμεθα ἡμεῖς οἱ ἀμφότεροι σύζοιγοι ἐνταφιάσθῶμεν ἀπέσω τῆς διακρατήσεως τοῦ σοτηριου πατρος ἡμῶν μέμνωνος ἔχοντός σου ἀπ εντεύθεν ἤδη σὺ ὁ δηλωθεὶς, κίνναμος ἐπ' ἀδείας ὡς κληρονόμος τῆς τοιαύτης ἐκκλησίας συγκλήειν καὶ συυάζειν τὰς δύο μοῖρας τῆς χώρας τὰς παρ ἡμῶν ἀφιερωθῆσας ἀπέσω τῆς μάνδρας τῆς ἐκκλησίας σου· καὶ ποιὴν ἐξ αὐτῶν κατὰ τὸ δοκούν σοὶ

† Signum Leonis filii demortui Ischanacii Comitis civitatis Tarenti.

† Signum Flaviae uxoris ipsius.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Nos suprascripti coniuges Leo et Flavia, praefigentes honorandas et vivificas cruces propriis nostris manibus, praesentem in scriptis irrevocabilem, nec poenitendam, sinceramque et animae salutarem oblationem atque donationem condimus et facimus spectabili ecclesiae servatoris patris nostri Memnonis, spontaneo nostro consilio et propria deliberatione,quo (*scripto*) affirmamus iam inde a praesenti die et hora donare ecclesiae sancti Memnonis integram, quae nobis obvenit, partem territorii nostri, quod ad occasum clausurae ecclesiae servatoris patris nostri Memnonis constitutum est; praeterea et partem huius praedii, quam in permutationem recepimus a Ioanne fratre nostro, dantes tibi Cinnamo instrumentum permutationis partis Ioannis, quod cum eo fecimus. Et non simpliciter et absolute donavimus praedictae ecclesiae servatoris patris nostri Memnonis ipsas duas partes territorii, videlicet illam fratris nostri Ioannis, et nostram; sed primum omnium pro animarum nostrarum salute, deinde, ut quando e vivis migraverimus nos ambo coniuges, sepeliamur intus loca pertinentia ad servatorem patrem nostrum Memnonem. Habeas tu dictus Cinnamus iam hinc facultatem,uti heres ipsius ecclesiae,concludendi et adnectendi duas partes territorii, per nos oblatas, intra clausuram ecclesiae tuae, et faciendi ex ipsis quidquid tibi collibuerit, et quacumque ratione existimaveris, velut dominus et arbiter, et ut a nobis suprascriptis coniugibus facultatem super duas

καὶ νομιζόμενον τρόπον· ὡς κύριος καὶ ἐξουσιαστῆς καὶ ὡς παρ ἡμῶν τῶν ἀναγεγραμμένων συζύγων τὴν ἐξουσίαν τῶν δύο μερίδων τῆς χώρας εἰληφούσα ἡ τοῦ σοτηρίου πατρος ἡμῶν μέμνωνος ἐκκλησία· μὴ δυναμένου τινὸς τῶν ἁπάντων πρὸς τούτο ἀντιλέγειν ἢ ἀντιπίπτειν μήτε ἡμεῖς μήτε κληρονόμοι ἡμῶν καὶ διάδοχοι μήτε οἷος δίποτε ἄνθρωτος· εἰ δ' ὅπερ καὶ ἀπευχομεθα καθ οιον δίποτε τρόπον ἐν οἱω δίποτε καιρῶ θελήσωμεν ἀνατρέψαι τὴν παραύσαν παρ ἡμῶν γεγονυίαν ἀφιέρωσιν· ἢ τούς λέγοντας οὐκ ἐπιστομήσωμεν καὶ ἀποκαύσωμεν· καὶ ἀυλαυῆ καὶ ἀζημίαν διαφυλάξωμεν ἅπαν τό κατ αὐτῆς πρόσωπόν τε καὶ μέρος ἀπό τε τῶν συγκληρονόμων ἡμῶν καὶ συνοριτῶν καὶ ἀπό πάσης ἐπηρέίας καὶ ἀπὸ παντὸς ἀνθρώπου, κατάτιθέμεθα ἐν πρώτοις ἵνα ἐσμὲν κεκατηραμένοι παρα πατρος καὶ ὑιοῦ καὶ ἁγίου πνείματος· εἰθ οὕτως ζημιοῦσθω ἡμᾶς καὶ ἅπαν τό καθ ἡμῶν μέρος προς τὴν δηλωθείσαν ἐκκλησίαν ὑπερ παρωνασεως τοῦ τιμίου σταυροῦ, χρυσίου διαχαράγματα νομισματα τριακοντα ἓξ· καὶ οὕτως ὀχυρὰν καὶ υεβαίαν εἶναι τε καὶ διαμένει τὴν παρούσαν καὶ παρ ημῶν γεγονυίαν ἔγγραφον πρόσενέζιν· διὰ τό οὕτως ἡμᾶς ἀρεσθῆναι. ἐγράφη προτρωπῆ ἡμῶν διὰ χειρὸς βασιλείου πρεσυυτέρου μηνὶ ἀπριλιω ἰνδικτιωνος η' τῆς ἐν τῶ ϛφμη' ἔτει παρουσία τῶν εὑρεθέντων καὶ ὑπογραψάντων μαρτύρων.

† λέων ὑιὸς ιωαννου τουρμαρχου ο τοῦ τυράννου προτραπείς παρὰ τῶν ἀναγεγραμμένων μαρτυρ υπεγραψα.

† Κωνσταντηνος υιος αργηρου προτραπης παρα των αναγεγραμμένων μαρτυρ υπεγραψα.

† Καλοκυρης ελεω θεου πρεσυυτερος μαρτυρ υπεγραψα.

† νικολαος νοταριος προτραπεις παρα των αναγεγραμμενων συζυγων τῆ αυτοχειρια ὑπέγραψα μαρτυρ.

† λέων ὑιος ιωαννου του πιτζη προτραπης παρα των αναγεγραμμενον μαρτυρ υπεγραψα.

(Ex originali membrana Archivi Casinensis—n.° 15.)

partes territorii accepit ecclesia servatoris patris nostri Memnonis : nec omnino cuipiam liceat in hoc contradicere vel repugnare, neque nobis, neque heredibus et successoribus nostris, nec alicui unquam homini. Si vero, quod et deprecamur, aliquo unquam modo vel occasione voluerimus destruere praesentem oblationem per nos factam, vel os obloquentibus non clauserimus et impedierimus, atque illaesum et indemnem non servaverimus omnem eiusdem (*ecclesiae*) personam et partem a coheredibus nostris et conterminis, omnique a damno, et a quocumque homine, adsentimur in primis ut simus maledicti a Patre, et Filio, et Spiritu Sancto, deinde pro mulcta solvamus nos et omnis pars nostra antedictae ecclesiae, ob violationem honorandae crucis, aurea inscripta numismata sex et triginta, et ita firma et stabilis sit et permaneat praesens per nos factae donationis chartula, quia sic nobis placuit. Scriptum rogatu nostro manu Basilii presbyteri, mense aprili, indictione VIII, anno 6548, coram testibus qui interfuerunt et subscripserunt.

† Leo filius Ioannis Turmarchae filii Tyranni, rogatus a suprascriptis, testis subscripsi.

† Constantinus filius Argyri, rogatus a suprascriptis, testis subscripsi.

† Calocerus divina misericordia presbyter testis subscripsi.

† Nicolaus notarius, rogatus a suprascriptis coniugibus, propria manu testis subscripsi.

† Leo filius Ioannis de Pitza, rogatus a suprascriptis, testis subscripsi.

XXXIII.

1042 — Mense Iulio — Indict. X.

Maria uxor demortui Falci vendit Cinnamo terram sitam prope ecclesiam S. Memnonis aureis numismatis quinque et miliarisio uno.

† σίγνον χειρὸς μαρίας γαμέτης. . . . . τοῦ μακαρίτου φαλκω. . . . . Ἐν ὀνόματι τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος. . . . . μαρία ἡ τὸν τίμιον καὶ ζωοποιὸν σταυρὸν τῇ αὐτοχειρία προταξασα πιπράσκω πρὸς σὲ κίνναμον . . . . τὸν λαχόντα. . . . . τόπον ἐν μερίδι τοῦ μακαρίτου ἀνδρὸς μου σύνεγγυς κυμενον τῆς διακρατήσεως. . . . . (ἐκκλη)σίας τῆς ἐπονόματι τιμωμένης τοῦ ὁσίου μέμνονος εἰς τιμὴν τὴν ἀναμεταξὺ ἡμῶν συμφωνηθεῖσαν καὶ ἀρεσθεῖσαν χρυσίου διαχαραγματα νομίσματα πέντε καὶ ἑνὸς μιλλίου ἅτινα καὶ λαβῶν εἰς χείρας ἐμᾶς ἀπὸ τῶν σῶν χειρῶν παρέσχον σοι τὴν κατάσχεσιν τῆς χώρας ἁπάσης τῆς ἐν μερίδι λαχούσης τῷ μερίδι ἡμῶν· ὡς ἂν ἀπὸ τῆς σήμερον ἡμέρας ἔχεις αὐτὴν εἰς ἰδίαν σου ἐξουσίαν ἀναφαιρέτως δεσπότης δεικνύμενος ταύτης οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἐνχειρίσθη πρὸς σὲ ἡ τοιαύτη παρ ἐμοῦ χῶρα ἀλλ ὡς συνέφαντιμένη τυγχάνουσα χώρας τῆς σῆς τῆς ὑπὸ τὴν αὐτὴν ρηθεῖσαν ἁγίαν ἐκκλησίαν σου οὔσης ἀλλ ως αὐτὴ καὶ παρὰ τοῦ μακαρίτου ἀιδρός μου παραγεναμένου ἔχουσα μηδὲ ξενῶθη ταύτης τῆς ἐκκλησίας τῆς σῆς . . . . κληρονόμοις. . . . . ἐμοῖς μάχην προξενούσης μᾶλλον αὐτοῖς ἢ ἀγάπην. ἐραστοτάτην τυγχάνουσαν ὅτου χάριν τὰ πέντε νομίσματα λαβὼν παρὰ σοῦ καὶ τὸ ἓν μιλλιον. παρεχώρησα ταύτην ὑπὸ τὴν διακρατησιν τοῦ τρισολβίου μέμνονος ὡς ἂν αὐτός τε ὁ ἐμὸς γενάμενος σύνευνος. καγὼ ἡ αὐτοῦ γαμέτη. μισθὸν ἐκ ταύτης ληψώμεθα· ἐπ' ἀδείαν ἔχοντός σου τὴν ἤδη ρηθεῖσαν χῶραν πωλεῖν χαρίζειν ἀντικαταλλάττειν. χάριν ὠφελείας τῆς ἐκκλησίας, καὶ πάντα δρᾶν ὅσα δεσπότης ἐν ἰδίοις διαπράττεται· μὴ δυναμένου τινὸς τῶν ἁπάντων ἀντιλέγειν πρὸς τοῦτο ἢ ἀντιπίπτειν· μήτε ἐμὲ μήτε κληρονόμους ἐμοὺς καὶ διαδόχους ἀλλ οὔτε τινα τῶν ἐμῶν συγγενῶν καὶ ἰδίων· οὕτω σοι τὴν κατάσχεσιν παραχωρήσασα πάσης τῆς χώρας τῆς ἐπερχομένης ἐν μερίδι ἡμῶν ἐκ τοῦ μακαρίτου ἀνδρός μου. ἐξ οὗ ἐξουσιαστὴς κατελοίφθην ἐν ἐγγράφῳ διαθήκη αὐτοῦ· εἴπερ αὖθις μεταμελος γε-

† Signum manus Mariae.....uxoris defuncti Falci . . . . . In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti . . . . . Maria quae honorandam ac vivificam crucem propria manu exaravi, vendo tibi Cinnamo. . . . . praedium quod (*mihi*) obtigit pro portione a defuncto viro meo, positum prope pertinentias . . . . . ecclesiae, quae colitur sub titulo S. Memnonis, pro pretio inter nos convento et rato aureorum inscriptorum numismatum quinque et unius miliarisii, quae et accipiens in manus meas a manibus tuis tradidi tibi possessionem totius praedii, quod pro portione nobis obtigit, ut a praesenti die habeas illud in propria tua potestate inviolabiliter, dominus eiusdem factus; et non solum apprehendatur a te praedictum praedium meum, sed videatur pertinere ad praedium tuum situm subtus eamdem praedictam sanctam ecclesiam tuam, utpote quae accepi (*illud*) a defuncto viro meo beatae memoriae, neque abstrahatur ab hac ecclesia tua. . . . heredibus . . . . meis, nam contentio potius in eos redundaret, quam dilectio maxime expetenda. Cuius rei gratia quinque numismata et miliarisium unum accipiens a te, tradidi hoc (*praedium*)situm sub pertinentias beatissimi Memnonis, ut meus defunctus vir et ego ipsius uxor mercedem ex hac (*venditione*) accipiamus. Habeas iam dictum praedium cum facultate vendendi, donandi, permutandi pro utilitate ecclesiae, et omnia faciendi quae dominus in propriis bonis perficit; neque ullus omnino huiusmodi (*contractui*) obsistere vel adversari possit, neque ego, neque heredes mei et successores, neque quisquam e meis consanguineis sive propinquis. Sic tibi possessionem tradidi totius praedii, quod pro portione obtigit nobis ex defuncto viro meo, qui me dominam instituit in suo scripto testamento. Si vero rursus mutato consilio tentavero praedium, iam datum tibi et ecclesiae tuae, auferre a te, atque adversarii et huiusmodi animum habentis vim omnem non repulero, ab omni nequitia eius, omni molestia,

ναμένη δοκιμάσω τὴν ἤδη δωθεῖσαν χώραν σοὶ καὶ τῇ σῇ ἐκκλησίᾳ λαβεῖν ἀπὸ σοῦ. καὶ οὐχὶ τον ἐναντίον καὶ τὸν οὕτως ἔχοντα γνώμην ἀδύνατον ἀναδείξω. πάσης κακίας αὐτοῦ. πάσης ὀχλήσεως πάσης ἐπηρείας. πασης ἐγκλήσεως ἀπολυτροιμένη σε κληρονόμων ἐμῶν· συγκληρονόμων. καὶ ἰδίων συγγενῶν καὶ παντὸς ἀνθρώπου. ἵνα κἀγὼ καὶ ἐμὸς κληρονόμος πρὸς σὲ καὶ πρὸς τὸ σὸν μέρος νομίσματα τριάκοντα ἓξ καταβάλωμεν καὶ πρὸς τὸ βασιλικὸν υεστιαρὶ ἕτερα νομίσματα εἴκοσι· κληρονόμος δὲ ἐμὸς τοῦτο τολμῶν μητρικὴν (ἐπισ)τρέψαι πειρώμενος βούλησιν αὐτῇ ζημία καὶ κατάραν γονεῖων ἐφ ἑαυτῶ ἐπισπήσεται. ἔσεται γὰρ εἰς αἰῶνας ἐρρωμένη ἡ παροῦσα τῆς χώρας διάπρασις ἥτις ἀξιώσει ἐμῇ ἐγράφη χειρὶ τοῦ νοταρίου ἰωάννου μηνὶ ἰουλίῳ ἰνδικτιῶνος ι' · ἔτους ϛφν'. παρουσία μαρτύρων τῶν ὑπογραφάντων.

† Κοσμας νοας πολητης μαρτυρ υπεγραφα.

† ἰωάννης υιος κωνσταντινου μαρτυρ υπεγραφα.

† στεφανος τουρμαρχης μαρτυρ υπεγραφα.

† Κωνσταντινος ωρος ὁ ψωμᾶς μαρτυρῶν υπεγραφα οικεία χειρι.

† λέων ὁ τε γαμυρος τοῦ καλδαραριου μαρτυρῶν υπέγραφα των τίμιον σταυρον το δὲ ὕφος διὰ τοῦ νοταρίου.

omni damno, omni criminatione, meorum heredum, coheredum et consanguineorum, et cuiuslibet hominis incolumem te praestans, tum ego tum heres meus tibi et parti tuae numismata sex et triginta solvamus, et viginti alia Imperiali Vestiario. Heres autem meus, ausus et adnisus subvertere maternam voluntatem, eamdem mulctam et maledictionem parentum in se ipsum attrahat; firma enim in perpetuum erit haec praedii venditio; quae rogatu meo scripta est manu notarii Ioannis, mense iulio, indictione X, anno 6550, coram testibus qui se subscripserunt.

† Cosmas Nohae civis testis subscripsi.

† Ioannes filius Constantini testis subscripsi.

† Stephanus Turmarcha testis subscripsi.

† Constantinus Orus Pistor testis subscripsi propria manu.

† Leo gener Caldararii testis subscripsi honorandam crucem (*propria manu*), verba autem manu notarii.

(Ex originali membrana Archivi Casinensis—n.° 16.)

XXXIV.

1045 — Mense Aprili — Indict. XIII.

Georgius Constantini Domestici filius, eiusque soror germana Maria Cinnamo episcopo et domino ecclesiae S. Memnonis donant duas portiones materni praedii, ut post obitum in atrio dictae ecclesiae tumulentur.

† σίγνον γεωργιου υιοῦ κονσταντίνου δομεστίκου τοῦ ἀποιχομένου.

† σίγνον μαρίας ἀδελφῆς γνησίας γεωργίου τοῦ προγεγραμμένου.

Ἐν ὀνματι τοῦ πατρος καὶ τοῦ υιου καὶ τοῦ ἁγίου πνειματος· οἱ ἀνατεταγμένοι γεώργιος καὶ μαρία αὐτάδελφοι· οἱ τοὺς τιμίους καὶ ζωοποιοὺς σταυροὺς ἰδιοχείρως προτάξαντες. καθαρᾶ καρδία. ἀφιερῶμεν τὰ δύο μέρη ἡμῶν τῆς χώρας τῆς μητρικῆς. ἐξ ἧς καὶ διομίδης ὁ ἀδελφὸς ἡμῶν τὸ ἑαυτοῦ ἀφιέρωσεν ἅπαν. εἰς τὸν ναὸν τοῦ ἁγιου μέμνωνος· ἐν ᾧ κακεῖνος· παρέχοντες ἐξουσίαν σοι κιννάμω ἐπισκόπω τῷ δεσπόζοντι τὴν ἐκκλη-

† Signum Georgii filii Constantini Domestici defuncti.

† Signum Mariae sororis germanae Georgii antescripti.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Suprascripti Georgius et Maria fratres germani, qui honorandas et vivificas cruces propria manu exaravimus, puro corde offerimus duas portiones nostras praedii materni, ex quo vel Diomedes frater noster omne suum obtulit, ecclesiae sancti Memnonis, ubi et ille (*sepultus fuit*); dantes licentiam tibi Cinnamo episcopo, domino dictae ecclesiae, adiungendi et claudendi

σίαν ταύτην προσενοῦν καὶ συγκλεῖειν ταῦτα τῷ κήπῳ σοῦ· φυτεύειν τὲ καὶ κατέχειν εἰς διηνεκῆ χρήσιν καὶ οἰκονομίαν καὶ περιποίησιν αὐτῆς· ταύτα γὰρ τὰ δύο μέρη· τὸ μὲν μιμούμενοι τὸν ρηθέντα διομίδην· τὸ δὲ ταφῆναι ἐν τῷ περιαυλίῳ τῆς ἐκκλησίας ἐπιθυμοῦντες, ἀποδεδώκαμεν· καὶ εἴπερ ἐπὶ τῶ καλῶ τούτω μεταμελούμενοι· θελήσομεν ἀνοήτως καταπολεμεῖν ποτὲ τὴν ἀκατάμαχητον ἐκκλησίαν· προφάσεις πλάττοντες. καὶ αἰτίας προτιθέμενοι οἵας οὖν· καὶ οὐχὶ καὶ κληρονόμων ἡμῶν καὶ συγκληρονόμων· καὶ συγγενῆ· καὶ πάντα ἄνθρωπον διαμαχόμενον καὶ ἐναντιούμενον τελείως τρέψομεν· ἀεὶ τὴν νίκην τοῖς ἀντιποιουμένοις υραβεύοντες ἵνα τὴν τοῦ θεοῦ μὲν ὀργὴν ἐπισπασώμεθα τὴν κατάραν δὲ τῶν ἁγίων τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτὼ πατρῶν. καὶ μέμνωνος τοῦ ἀοιδίλου κληρωσώμεθα· εἶτα καὶ πρὸς τὸ μέρος τῆς ἐκκλησίας νομίσματα εἴκοσι καταβάλωμεν· καὶ πρὸς τὸ βασιλικὸν βεστιάριον ἕτερα τοσαῦτα· ἔπειτα ὀχυρὰν καὶ βεναίαν εἰς τὸν αἰῶνα τὴν ἀφιέρωσιν τηρήσωμεν· καὶ οὐ μόνον ἡμεῖς ἀλλὰ καὶ κληρονήμοι ἡμῶν· ἣ καὶ ἐγράφη ἡμῶν ἀξιώσι χειρὶ τοῦ κουρκουσιου ιωαννου· μηνὶ ἀπριλλίω ινδικτιωνος ιγ' ἔτους ϛφνγ'. παρουσια μαρτυρων.

† υυζάντιος ελέω θεου πρεσυυτερος μαρτυρ υπεγραψα ιδια χειρὶ.

† νϊκολαος υιος ανδρεου μαρτυρ ηπεγραψα.

† θεοδορος ελεω θεου πρεσυυτερος μαρτυρ ιδια χηρι υπεγραψα.

† κορτεικας υιος κυριτζη μαρτυρ υπεγραψα ιδια χειρι.

† λεον υιος ιωαννου μαρτυρ υπεγραψα.

eas intra hortum tuum, plantandi, et habendi in perpetuum usum et administrationem, ipsiusque (*ecclesiae*) accessionem. Has igitur duas partes tradidimus, imitantes quidem dictum Diomedem, tumulari vero nos in atrio ecclesiae desiderantes. Quod si huiusce operis honesti nos poenituerit, et voluerimus aliquando inconsulto adversus invictam ecclesiam depugnare, praetextus commenti, causasque qualescumque praetendentes, nec heredem nostrum, et coheredem, et consanguineum, et alium quemvis hominem repugnantem et adversantem omnino averterimus, semper victoriam tribuentes contendentibus occupare, (*in nos*) Dei quidem iram attrahamus, maledictionem vero a trecentis decem et octo Patribus sanctis et a semper illustri Memnone sortiamur, praeterea parti ecclesiae solvamus numismata viginti, et Imperiali Vestiario totidem alia: deinde firmam et stabilem in perpetuum tueamur hanc oblationem, non solum nos, sed etiam heredes nostri; quae scripta est nostro rogatu, manu Curcusii Ioannis, mense aprili, indictione XIII, anno 6553, coram testibus.

† Byzantius divina misericordia presbyter testis subscripsi propria manu.

† Nicolaus filius Andreae testis subscripsi.

† Theodorus divina misericordia presbyter testis subscripsi propria manu.

† Cortices filius Cyritzae testis subscripsi propria manu.

† Leo filius Ioannis testis subscripsi.

(Ex originali membrana Archivi Casinensis — n.° 17.)

XXXV.

1047 — Mense Aprili — Indict. XV.

Martinus et Donata coniuges permutant cum Cinnamo episcopo praediolum iuxta hortum ecclesiae S. Memnonis, recepta ab eo parte praedii prope puteum S. Ioannis.

† σίγνον μαρτίνου γαμυροῦ κονσταντίνου δομεστίκου.

† σίγνον δονάτας συνεύνου μαρτινου τοῦ προγεγραμμενου.

Ἐν ὀνόματι τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος· οἱ προγεγραμμένοι σύνοικοι· μαρτίνος καὶ δονάτα οἱ τοὺς τιμίους καὶ ζωοποιοὺς σταυρους

† Signum Martini generi Constantini Domestici.

† Signum Donatae uxoris Martini suprascripti.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Suprascripti coniuges Martinus et Donata, praefigentes propria manu honorandas et vivificas cruces, permutamus tecum Cinnamo episcopo parvam terram

τῆ αὐτοχειρία προτάξαντες ἀντικαταλλάσσομεν μετὰ σοῦ κινάμου ἐπισκόπου· χώραν ὀλίγην τὴν ἐγγὺς τοῦ κήπου τῆς ἐκκλησίας σου τοῦ ἁγίου μέμνωνος, παρέχοντές σοι. καὶ ἀντιδεχόμενοι ἀπὸ τῆς χώρας σου τῆς εἰς τὸ φρέαρ τὸν ἅγιον ἰωάννην. ὡς ὀκτὼ ὀρδίνων. μέρος· ἀντικαταλλάττοντες οὖν, καὶ ἅπαν τὸ μέρος ἡμῶν. τέλειον καὶ ἀνελλειπὲς. τὸ πλησίον τοῦ κήπου σου παρεσχηκότες σοι· ἀντιλαυόντες ὡς εἴρηται ὀλίγον ἀπὸ τῆς χώρας σου ὅσον ὀρδίνους ὀκτὼ. δίδωμεν ἀπὸ σήμερον ἐξουσίαν σοι. ἐν ὡσαυτῶ κήπω σου. πωλῆσαι οἷς νούλεσαι, ἀφιερῶσαι τῆ ἐκκλησία σου· ἐν ᾗ καὶ τάφον δέδωκας εἰς ἐνταφίασιν ἡμῶν· πάντα τὲ πράττειν ἄλλα. ὅσα σοι παρισταμένα· ἡ δοθεῖσα σοι παρ ἡμῶν χώρα ἐγγύς μὲν τοῦ κήπου σου τυγχάνει· καθ ὁδὸν δὲ διάκειται· ταύτην τοίνυν τὴν χώραν. τουτεστί τὸ μέρος ἡμῶν ὅλον. ὃ ἐκ γονέων ἄχρι ταύτης ἡμέρας ἐκεῖ που ἐγγὺς τοῦ κήπου σου εἴχομεν δόντες σοι· ἀντιδεξάμενοι τὴν ὡσεὶ ὀρδίνων ὀκτὼ χώραν σοῦ. . . . . τὴν ἐπὶ τῶ φρέατι, εἴπερ ποτὲ καιρῶ ἢ χρόνω. μεταγνωσίς τις ἡμᾶς λαβοῦσα. φιλονεικήσομεν ἀφελεῖν. μὴ τὴν ἀνταλλαγωγὴν δυσωπούμενοι. μὴ τὴν κατάκρισιν τὴν ἐκ τοῦ νόμου εὐλαυούμενοι. καὶ οὐχὶ τὸ ἀνάπαλιν. καὶ κληρονόμους ἡμῶν. καὶ συνκληρονόμους. καὶ συγγενεῖς. καὶ πάντας ἀνθρώπους κατεπανισταμένους καὶ ἀφελεῖν φιλονεικοῦντας, παύσομεν· ρυόμενοι καὶ σὲ καὶ τοὺς κατὰ σὲ. ἐγκλήσεως αὐτῶν. ὀχλήσεώς τε καὶ προσυολῆς. καὶ πάσης ἄλλης ἐπηρείας ἐπερχομένης. ἵνα καὶ πρός σὲ καὶ πρὸς τοὺς σοὺς κληρονόμους καὶ διαδόχους. νομίσματα καταβάλωμεν δώδεκα· καὶ πᾶσαν ἀνάλωσιν ἣν ἀναλώσεις υελτιῶν· καὶ πρὸς τὸ βασιλικὸν υεστιάριον ἕτερα νομίσματα δώδεκα ἀποδώσωμεν· εἶτα σὺν τοῖς κληρονόμοις ἡμῶν. ἀσάλευτον εἰς τὸν αἰῶνα τὴν παροῦσαν ἀνταλλαγογὴν διατηρήσωμεν. ἣ καὶ ἐγράφη ἡμῶν ἀξιώσει χειρὶ ἰωαννου τοῦ κουρκουσιου. μηνὶ ἀπριλλιω. ινδικτιωνος ιε'. ἔτους ϛφνε'. παρουσία μαρτύρων.

† υυζάντιος ἐλέω θεου πρεσυυτερος μαρτυρῶν υπεγραψα ιδια χειρὶ.

† ταρασιος πρεσβειτερος μαρτυρ υπεγραψα.

† θεοφανης υιος λεοντος αρχηερεος μαρτυρ υπεγραψα.

† νικολαος υιος ανδρεου μαρτυρ υπεγραψα.

† φιλάδελφος υἱὸς χρυσομένου μαρτυρ υπεγραψα.

prope hortum ecclesiae tuae S. Memnonis, quam damus tibi, et vicissim recipimus ex praedio tuo, (*posito*) ad puteum S. Ioannis, partem octo ordinum (*vinealium*). Permutantes igitur, et dantes tibi omnem portionem nostram integram et sine ulla diminutione, sitam prope hortum tuum, et vicissim recipientes a te, sicut dictum est, tantum e praedio tuo, quantum octo ordinibus (*vinealibus continetur*), damus tibi ab hodierna die in huiusmodi horto tuo facultatem vendendi quibus volueris, dicandi ecclesiae tuae, in qua locum dedisti, ubi sepeliremur, aliaque omnia faciendi quae tibi placuerint: quae terra, tibi a nobis data, prope hortum tuum posita est, et viae contermina. Huiusmodi igitur terram, idest integram partem nostram, quam a parentibus usque ad hanc diem habuimus illic iuxta hortum tuum, damus tibi, vicissim accipientes octo ordines (*vineales*) e praedio tuo . . . . . prope puteum. Si qua vero occasione vel tempore, mutata sententia adnisi fuerimus auferre (*terram praedictam*), permutationem nihili facientes, nec condemnationem ex lege reveriti; et e contrario si heredibus nostris, et coheredibus, et consanguineis, et omnibus hominibus contra insurgentibus et adimere conantibus non obstiterimus, defendentes et te, et successores tuos ab eorum criminatione, et molestia, et offensione, et omni alio damno superveniente, solvamus et tibi, et tuis heredibus et successoribus numismata duodecim et omnes expensas, quas pertuleris ut (*eam*) meliorem efficeres, Imperiali autem Vestiario alia duodecim numismata: deinde cum heredibus nostris inconcussam semper praesentem permutationem conservabimus; quae scripta est rogatu nostro, manu Ioannis Curcusii, mense aprili, indictione XV, anno 6555, coram testibus.

† Byzantius divina misericordia presbyter testis subscripsi propria manu.

† Tarasius presbyter testis subscripsi.

† Theophanes filius Leonis archipresbyteri testis subscripsi.

† Nicolaus filius Andreae testis subscripsi.

† Philadelphus filius Chrysomeni testis subscripsi.

(Ex originali membrana Archivi Casinensis — n.° 18.)

XXXVI.

1049 — Mense Novembri — Indict. III.

Phantinus Abbas vendit Cinnamo episcopo partem cuiusdam domus numismatis octo, e quibus quatuor ei donat ut pro mortuis ipsius oret, et quoad cetera quatuor tres libros accipit.

† Σιγνον χιρος Φαντινου μοναχου ἡγουμενου.

ἐν ὀνόματι τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος· ὁ προγεγραμμένος Φαντῖνος ἡγούμενος ὁ τὸν τίμιον καὶ ζωοποιὸν σταυρὸν σὺν τῷ ἰδίῳ ὀνόματι καὶ τῷ ἀξιώματι τῇ αὐτοχειρία προτάξας τὴν υεναίαν ταύτην καὶ ἀμετάτρεπον πράσιν. φαιδρῶς καὶ περιχαρῶς. πρὸς σὲ κίνναμον ἐπίσκοπον. καὶ πρὸς ἅπαν τὸ κατά σὲ πρόσωπόν τε. καὶ μέρος. ἐκτίθημαι· ἐπειδὴ οὐ προ πολλῶν τῶν χρόνων. συνεργία σου ἀγαθῇ. ἀπὸ νικηφόρου οἰκονόμου. ἅπαν τὸ μέρος. ὅπερ ρωμανὸς ἀπὸ τῶν οἰκημάτων που πάλαι ἐξωνήσατο, ἐπηγόρασα· δοὺς αὐτῷ ὀκτῶ καὶ μόνα νομίσματα· τοσαῦτα γὰρ ἕτερα ὑπὲρ τοῦ προσεύχεσθαί σε ὑπὲρ τῶν νεκρῶν αὐτοῦ σοὶ παρεχώρησεν ὡς δηλοῖ τὸ πρὸς ἐμὲ αὐτοῦ ἔγγραφον. τοῦτο τὸ διὰ σε. καὶ ἐν τοσαύτῃ μοι πραθὲν τιμῇ. πιπράσκω νῦν πάλιν. πρὸς σὲ. οὐ νομίσματα. ἀλλὰ υιυλία τρία, τὰ τριάδια ἀπὸ σοῦ λαβῶν ἀντὶ νομισμάτων τεσσάρων. κατέλιπον γάρ σοι τὰ ἕτερα τέσσαρα νομίσματα. διὰ τὴν πρὸς ἐμέ σου καλὴν διάθεσιν καὶ εὐεργεσίαν· καὶ δίδωμι ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης σοι ἐξουσίαν. δυνατόν σε ἀποδεικνύουσαν πρὸς τὸ πιπράσκειν τὸ μέρος τοῦτο ὅπερ ἠγόρασα· πρὸς τὸ χαρίζειν. πρὸς τὸ ἀντικαταλλάττειν· διαδόχοις σου καταλιπεῖν καὶ κληρονόμοις σου· καὶ ἄλλα πάντα ποιεῖν. τὰ δεδογμένα σοι καὶ ἵνα ταῦτά σοι δυνατὰ ἐνεχείρισα καὶ τὴν ἔγγραφον ἀγορασίαν μου. ἣν ἔχων, μήτε αὐτὸς ζήτησίν τινα νομισμάτων ὧν εὐγνωμόνως κατέλιπόν σοι ὑποπτεύειν ἔχοις. μήτε πάλιν ἐγὼ, ἀφαίρεσειν τῶν ὧν τριῶν παρέσχες υιυλίων μοι· συγκατάνασις γὰρ αὐτοπορεῖρετος μέσον ἡμῶν γέγονεν· δι ὁ σὺ μὲν ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης τὸ δοκοῦν σοι ἐν τῷ καλῶς σοι πραθέντι ἀνύσεις· ἐγὼ δὲ παραπλησίως ἐν τοῖς δοθεῖσι υιυλίοις μοι· οὕτω πράσα σοι ἀπὸ σήμερον τὸ μέρος ὅλον ὅμοια τῶν οἰκημάτων σου νικηφόρος ὁ οἰκονόμος μεσιτεία σου διεπώλησεν. ἀναφαίρετον τὴν ἐξουσίαν σοι δούς, εἴπερ ποτὲ ἀφελέσθαι ἐγκλήσει ἢ μηχανῇ πειράσομαι, καί οὐχὶ τὸν εναντίον. καὶ διάδοχόν μου καὶ ἐγκάτοχον. καὶ πάντα ἄνθρωπον τὸν ἐκ τοῦ μέ-

† Signum manus Phantini monachi abbatis.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Suprascriptus Phantinus Abbas, qui honorandam ac vivificam crucem, cum proprio nomine et dignitate, mea ipsius manu exaravi, hanc stabilem et irrevocabilem venditionem hilari lubentique animo tibi Cinnamo episcopo tuisque personis omnibus et singulis facio. Quum non multo abhinc tempore, te benevole adiuvante, a Nicephoro oeconomo totam partem, quam Romanus e domibus tuis quondam mercatus fuit, emissem, tradens ei tantum octo numismata, nam totidem alia (*Romanus*) tibi tradidit, ut orares pro eius mortuis, prout patet ex instrumento inter nos inito; eamdem partem ope tua et tali pretio mihi venditam iterum tibi vendo, non numismata, sed tres libros, eosque pro quatuor numismatis accipiens; reliqui enim tibi alia quatuor numismata pro egregia tua in me voluntate et beneficentia. Et do tibi ab hac die facultatem, qua patet te posse vendere hanc partem, quam emi, donare, permutare, relinquere successoribus et heredibus tuis, et alia omnia facere quae tibi visa fuerint. Et ut haec tibi facere liceat, tradidi (*tibi*) emptionis quoque meae chartulam; quam habens, nec tu aliquam requisitionem numismatum, quae benevole tibi reliqui, nec rursus ego trium librorum, quos mihi dedisti, ablationem verituri erimus. Haec enim conventio deliberate inter nos est inita: quamobrem tu quidem ab hac die, quod tibi videtur de re a te rite empta, itemque ego de libris mihi datis faciemus. Sic a praesenti die vendidi tibi partem integram eodem modo quo Nicephorus oeconomus e domibus tuis interventu tuo vendidit, dans tibi irrevocabilem potestatem. Si quando conabor (*eam*) auferre criminatione vel machinatione, nec adversarium, et successorem meum, et detentorem, et omnem hominem, qui sit ex parte eius qui mihi vendidit, (*eam*) eripere volentem omnino avertam, eximens te,

ρους τοῦ πράσαντός μοι. ἀφελεῖν θέλοντα τελείως καταπαύσω. λυτροίμενος σέ τε καὶ κληρονόμους καὶ διαδόχους τοὺς σοὺς κακίας αὐτοῦ. ὀχλήσεως. ἐγκλήσεως. ζημίας καὶ πάσης ἄλλης ἐπιπτούσης ἐπηρείας ἵνα πρῶτον μὲν μαχητὴν τὸν θεὸν ἐπισπάσωμαι ἔπειτα δὲ καὶ τὴν ἀρὰν τῶν ἁγίων τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτὼ πατρῶν κληρώσωμαι· εἶτα καὶ πρὸς σὲ καὶ πρὸς τοὺς κατὰ σὲ διαδόχους, νομίσματα τριακοντα εξ'. καταυάλω· καὶ πρὸς τὸ υασιλικὸν υεστίαριον ἄλλα τοσαῦτα· εἶτα σὺν πᾶσι τοῖς μετ ἐμὲ. ἀσάλευτον εἰς ἀεὶ καὶ ἑδραῖον τὸ ἔγγραφον τοῦτο τῆς πράσεως, διατηρήσω· ὃ καὶ ἐγράφη ἐμοῦ ἀξιώσει χειρὶ ἰωαννου τοῦ κουρκουσιου. μηνὶ νουεμυρίω. ινδικτιωνος γ'. ἔτους ϛφνή'. παρουσια μαρτυρων.

† πανκαλος υιος νικολαου καϊα μαρτυρον υπεγραψα.

† βάρδας υἱὸς λέοντος τοῦ αὐαρου παρακληθὴς, μαρτυρῶ διὰ τοῦ σταυρου. τὸ γὰρ ὕφος διὰ τοῦ νοταρίου.

† γρηγορης υιος υασηληου μαρτιρον υπεγραψα.

† υυζάντιος ἐλέω θεου πρεσυυτερος μαρτυρ υπεγραψα ιδια χειρὶ.

† θεοφανης υἱος λεοντος αρχηπρεσυυτερου μαρτυρ υπεγραψα. ιδια χειρι.

(Ex originali membrana Archivi Casinensis — n.° 19.)

et heredes et successores tuos ab ipsorum improbitate, molestia, accusatione, damno et omni alia superveniente iniuria, primum quidem infensum Deum experiar, et deinceps maledictionem tercentorum decem et octo sanctorum Patrum sortiar, tum tibi tuisque successoribus numismata sex et triginta, totidemque alia Imperiali Vestiario solvam. Deinde cum omnibus qui post me fuerint inconcussum semper et stabile instrumentum hoc venditionis servabo, quod rogatu meo scriptum est manu Ioannis Curcusii, mense novembri, indictione tertia, anno 6558, coram testibus.

† Pancalus filius Nicolai Caia testis subscripsi.

† Bardas filius Leonis filii Avari rogatus, testis per crucem subscripsi, nam verba per notarium.

† Gregorius filius Basilii testis subscripsi.

† Byzantius misericordia Dei presbyter testis subscripsi propria manu.

† Theophanes filius Leonis Archipresbyteri testis subscripsi propria manu.

XXXVII.

1050 — Mense Ianuario 16 — Indict. III.

Lucas frater defuncti Theodori praefecti monasterii de Zosimo cedit eiusdem monasterii praefecturam Theophylacto presbytero, cum id munus ad ipsum pertineat ex fratris ipsius Lucae testamento.

† σιγνον χειρος λουκᾶς αδελφος τοῦ μακαριωτατου θεοδορου καθηγουμένου μονῆς του ζωσήμου· Ἐν ονοματι του πατρος καὶ του υιου καὶ τοῦ ἁγίου πνευματος, τῆς τρισύποστᾶτου θεότητος καὶ ἀδιαιρέτου τριάδος ἐν ᾧ πέποιθα καὶ πιστεύω καὶ τὴν ἐλπίδα ἔχω καὶ πᾶς χριστιανός, και δια πρεσβειας τῆς ὑπερευλογημενης δεσποίνης ἡμῶν θεοτοκου καὶ τῶν ἁγίων ἀρχαγγέλων καὶ αγγελων προφητῶν αποστολων μαρτύρων καὶ δικαίων ἱεραρχῶν ὁσίων καὶ διὰ τῆς ἀντιλήψεως τοῦ κραταιου καὶ ἁγιου ἡμῶν υασιλεως καὶ ἁγιωτατου καὶ πανευφήμου ἡγουμενικοῦ ἡμῶν πατριάρχου καὶ τοῦ πανευφήμου καὶ ευλαυεστατου καὶ ἁγιωτατου ἐπισκωπου ἡμῶν μηχαηλ, σύναξις γέγω-

† Signum manus Lucae fratris Theodori praefecti monasterii de Zosimo felicissimae memoriae. In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti, Trinae Deitatis ac Individuae Trinitatis, in qua confido et credo et spem habeo, sicut et omnes Christiani, et per intercessionem benedictae Dominae nostrae Deiparae, et sanctorum Archangelorum et Angelorum, Prophetarum, Apostolorum, Martyrum et Iustorum, Hierarcharum, Sanctorum, et sub protectione potentis et sancti nostri Imperatoris, et sanctissimi ac gloriosissimi oecumenici nostri Patriarchae, et gloriosissimi, piissimi ac sanctissimi Episcopi nostri Michaelis, synaxis celebrata est in omnino venera-

νεν ἐν τῷ παισέπτω ναῷ τοῦ ἁγίου νικολαου ἡ ἐκκλησία τοῦ ἀρχημανδρίτου. ἡ τε ἱεραίων καὶ ἀρχόντων καὶ του δωμεστικου καὶ του ἑτέρου δωμεστικου γαμυροῦ αυτοῦ. καὶ ετέρων πλήθος πολὺ του λαοῦ τοῦ κάστρου, μετα τὴν ἔξωδον τοῦ μακαριωτάτου ἀδελφοῦ μου ἐξήγαλον καὶ την διάθεσιν του μακαρίου ἀδελφοῦ μου καὶ ἀναγνοὺς αυτην κατενοπιον παντων διηγόρευεν λεγων, ὅτι ἐπαφίω τὸν ευλαυέστατον πρεσβυτερον θεόφύλακτον καθήγοῦμενον καὶ προῦχον τῶν ἀδελφῶν καὶ πνευματικῶν ημῶν τέκνων ὡσότι εκ νεάρας ἡλικίας πολλὰ κωπιάσας ὑπερ τὴν ἁγίαν ἐκκλησίαν τῆς τοιαὕτῆς μωνῆς ὡς πιστὸν καὶ ὀρθόδοξον, ἀκλώπως ἀδόλως, ἀφιλαργύρως αλλ·ἡ τι ἐκωπίασεν εἰσὶν ἐν τῇ ἐκκλησία, εἰς μνημοσυνον πάντων· καὶ ἕνεκεν τοῦτο ἐπαφίω ἀυτὸν ἐξουσιαστὴν καθηγοῦμενον καὶ κύριον ἀπο τε κινιτῶν ἀκινήτων καὶ ἀυτοκινήτων τὴς τοιαὕτης μωνῆς, τὸν προριθέντα πρεσβυτέρον τοῦ ἐπιμελεῖσθαι τοὺς ἀδελφοὺς καὶ ἵνα γειροτροφήσει καὶ επιμελήσει τὸν αδελφόν μου ὥσπερ οἰκείον πατρι· ἐγῶ δὲ ὁ προριθεις λουκᾶς ταυτα ἀκοῦσας καὶ ἤρεσεν εμοὶ τα τοιαὕτα ριθέντα τοῦ μακαρίου ἀδελφοῦ μου, ἐυόησα κατενόπαιον λέγων, ὅτι επεἴπερ ὁ ἐμὸς ἀδελφὸς ἐδιἐταξατω, θέλω καγῶ τοῦ εἶναι ὁ προριθεις πρεσβυτερος θεοφύλακτος καθηγουμενος καὶ προῦχος καὶ εξουσιαστὴν, ἐπὶ ἐγῶ ἀδυνατῶ καὶ οὐκ ισχύω καθηγεμωνεύσαι τούς ἀδἐλφοὺς, ἢ επιμελείσθαι, ἤτε εἰς τὰς ἑτέρας δουλίας τῶν επικρατουντων ἡμᾶς, καὶ ἐστότων πάντων εἰς τὸν παισεπτον ναὸν τοῦ ἁγίου νικολαου καὶ εἰς ἐμὲ ατενηζόντων παρελαυον τὴν διἄθεσιν τοῦ μακαρίου ἀδελφου μου ἐκ το θυσιαστήριον του αγιου νικολαου καὶ επαρεδοκα ἀυτὸν εἰς χείρας τῶ εὐλαυεστατου ἱερέως θεόφυλάκτου, τοῦ εἶναι εξουσιαστὴν καί καθήγοῦμενον τῆς τοιαὕτης μωνῆς, καθῶς ἐδιἐτἄξατο ὁ μακάριος ἀδἐλφός μου καὶ ἵνα με επιμελείσει και γειρωτροφήσει ὥσπερ οἰκεῖον πατρι κἀγῶ δὲ, ὥσπερ σαρκικόν μου υιον, ὡς πολλὰ κεκοπιακῶς ὑπερ τῆς ἁγίας τοῦ θεοῦ ἐκκλησίας, καὶ ὡς ἀνωτερω ἡριται παρεδωκα ἀυτὸ τὸ χάρτιον καὶ τὴν υακτηρίαν τοῦ προλαυότος καθήγουμέου ἐθέμιν αυτο εἰς χείρας αυτοῦ, καὶ ὥς τις ἂν ἔχει ευρεθὴ μετατρέπων καὶ διἀσείων, ἢ μεταμελος γενιτο ἐκ τῆς τοιαὕτης διἀθέσεως καὶ παραδώσεως, ἤτε ἐγῶ ὁ προριθεις λουκας, ἤτε ἴδιος, ἤτε τίς ἐκ τῆς μωνῆς, ἔστω ἀναθεματισμένος παρα πατρος και υιου καὶ ἁγίου πνευματος. καὶ ἡ μερὶς ἀυτοῦ μετα τῶν κραξαιτων ἄρων ἄρων σταυρωσον καὶ ἔστω ὑστεροῦμενος

bili archimandritali ecclesia S. Nicolai, in quam convenerunt sacerdotes, et magistratus, et Domesticus, et alter Domesticus eius gener, et alii quamplurimi de civitate, post obitum mei fratris beatissimae memoriae; et producto eiusdem testamento, lectum est coram omnibus, quo ita cavebatur: Relinquo piissimum presbyterum Theophylactum hegumenum et priorem fratrum et spiritualium nostrorum filiorum, qui ab ipsa adolescentia multos labores sustinuit pro sancta ecclesia huius monasterii, ut fidelem ac orthodoxum decet, sine dolo, fraude, aut avaritia se gerendo; eiusque laborum monumenta extant in ecclesia, quae omnibus fidem faciunt. Quapropter relinquo ipsum hegumenum, eique dominium et potestatem trado de rebus eiusdem monasterii mobilibus, immobilibus et semoventibus, ut praedictus presbyter fratrum curam habeat, et meum fratrem, propter eius senectutem, alat ac gubernet tanquam proprium patrem. Quum vero ego praedictus Lucas haec audivissem, mihique placuissent huiusmodi dicta mei fratris felicis memoriae, in omnium praesentia magna voce respondi his verbis: Quoniam ita mei fratris testamento cautum est, volo et ego, ut praedictus presbyter Theophylactus monasterii praefecturam, et prioratum, et dominationem habeat, quia impotens ego sum, nec valeo praeesse fratribus, eorumque curam gerere, aut alia munera, quae a nostris principibus imponuntur, obire. Cumque omnes starent in omnino venerabili ecclesia S. Nicolai, et fixis oculis in me respicerent, sumpsi testamentum fratris mei beatae memoriae, quod erat super altari S. Nicolai, ipsumque tradidi in manus piissimi sacerdotis Theophylacti, ut ipse dominationem et praefecturam eiusdem monasterii haberet, sicut cautum erat testamento mei fratris felicis memoriae, et propter meam senectutem me curaret et aleret tanquam proprium patrem, sicut ego eidem, tanquam vero meo filio, quippe qui multum laboraverat pro sancta Dei Ecclesia, ut supra dictum est, chartulam tradidi, et praedecessoris hegumeni baculum in eius manus posui. Et si quis surrexerit infringere aut mutare volens huiusmodi testamentum et traditionem, aut contravenire proponat, sive ego praedictus Lucas, sive privatus, sive quisquam de monasterio, maledictionem habeat a Patre et Filio et Spiritu Sancto, et sit pars eius cum iis

ἐκ πάντων ὧν ἡτοίμασεν ὁ θεὸς τοῖς ἀγαπῶσιν αυτον· μετα δὲ ζημιοῦσθω καὶ εἰς το υασιλικῶ σακκελλιον νομισματα οβ'. καὶ ἡθ ουτως στέργην καὶ εμμένην την παρ εμοῦ γεναμένην παράδωσιν σώα καὶ απαρασάλευτος, διὰ τὸ ουτω ἐξ ιδίας μου υουλης αρεσθηναι, παρουσία καὶ επώψεσιν τῶν παρευρεθεντων χρησίμων μαρτυρων.

† νικολαος δομεστικος μαρτυρων υπεγραψα ἰκία χειρὶ.

γραφήσα δὲ διὰ χειρος ιωαννου πρεσβυτερου καὶ ταυουλαριου εν τω ετει ϛφνή μηνι ἰαννουάριω ιζ' ἰνδικτιωνος τρίτης.

qui clamarunt: Tolle, tolle, crucifige, et expers sit omnium quae praeparavit Deus iis qui diligunt illum, ac inde poenae nomine solvat Imperiali Sacello solidos duos et septuaginta, et nihilominus rata, integra et firma permaneat huiusmodi traditio a me facta, quia ex propria mea voluntate ita mihi placuit, in praesentia et ante oculos proborum testium qui interfuerunt.

† Nicolaus Domesticus testis propria manu subscripsi.

Scriptum manu Ioannis presbyteri et tabularii anno 6558, mense ianuario, die 17, indictione III.

(Ex originali membrana Archivi Cavensis — n.° 5.)

XXXVIII.

1051 — Mense Martio — Indict. IV.

Basilius faber ferrarius et Ioannes filius Constantinae dividunt inter se duo praedia ad Palos posita.

† σιγνον χειρὸς υασιλείου τοῦ τῆ τέχνη χαλκευς.

Ἐν ονόματι τοῦ πατρος καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγιου πνευματος· ὁ προγεγραμμενος υασιλειος ὁ τὸν τίμιον καὶ ζωοποιὸν σταυρὸν ἰδιοχείρος ποιήσας. ἐπεὶ καὶ ἔτι ζώντος τῆς πνευματικῆς μου μητρος κωνσταντινας ἔλαυον παρ αυτῆς καὶ παρα σοῦ ιωαννου τοῦ υἱοῦ αὐτῆς καὶ πνευματικοῦ ἀδελφοῦ. την φυτίαν ἣν ἔχεται ἐν τῆ τοποθεσία τῶν πάλων ὅπερ ἐξωνήσασθαι παρα τοῦ προρηθεντος υασιλειου, ὅστε καλληεργήσθε ταύτην καὶ φέρον εἰς τάσιν καθῶς αρμόζη· καὶ τὸ διακείμενον ἐκῆσε αργὸν χωράφιον ἵνα φυτεύσω καὶ αυτῶ καὶ ἀπο μὲν τῆς εἰρημένης φυτίας ἣν ἔλαβον παρ ἡμῶν ἵνα ἔχεται ὑμεῖς μοίρας δῦο. καγῶ μοίραν μίαν. καὶ ἀπο τὴν ἐφύτευσα εγῶ ἵνα μοιράσωμεν αὐτῶ ἐξ ἡσις· καὶ ἐπὶ χάριτι χριστοῦ τὸ ἔργον εἰς πέρας ἤγαγον καὶ τὰ ἀμφοτερα ἐκατέστησα ὡς δέεται. ἀρτίως εἰδήα υυλῆ ἡμῶν ἐδημερίσαμεν αὐτᾶ καθῶς ανωτέρω εἴρηται· καὶ εἴδη από τοῦ μεγάλου αμπελίου τὴν εφαρμόζουσαν μοι μοίραν μίαν· καὶ σὺ ὁ ρηθεὶς ιωαννης τὰς δῦο μοίρας καὶ ἔλαχεν σοι εἰς τὰ αρκτώα μέρια· καὶ ἀπὸ τὴν φυτιαν ἣν ἐφύτευσα ἐγῶ καθῶς ἐμοιράσαμεν ἐξ ἡσις ελαχέν σοι εις τα μεσιμυρηνα πλησιον τοῦ πρεσβυτερου υασιλειου καὶ ὁμολογῶ ἵνα καὶ διαμένη ἡ

† Signum manus Basilii fabri ferrarii.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Ego suprascriptus Basilius venerandam et vivificam crucem propria manu signavi. Quoniam dum adhuc inter vivos ageret Constantina mater mea spiritualis, accepi ab ea et abs te Ioanne eiusdem filio meoque spirituali fratre plantationem quam habebatis in loco ubi dicitur ad Palos, quam emistis ex me supradicto Basilio, ut vestro labore in bonum ordinem, ut decet, redigeretis; et (*accepi*) territorium incultum, quod ibi est, ut in eo plantationem facerem; et de praedicta plantatione quam a vobis accepi, ut vos haberetis duas portiones, et ego unam; et de plantatione quam ego feci, ut ipsam in aequalem partem divideremus; ac Christi gratia adiuvante, utrumque opus ad finem perduxi, et ad ordinem, qui decebat, redegi: nuper de propria nostra voluntate supradictam divisionem inter nos fecimus, ita scilicet, ut de maiori vinea una pars ad me pertineat, et reliquae duae, quae septentrionem spectant, ad te praedictum Ioannem. Similiter et plantationem, quam ego feci, ex aequo inter nos divisimus: et tibi obtigit pars quae me-

τοιαύτη μοιρασία μεχρι τέλους μη παρασαλευόμενος παρ ουδενός, ἡ δὲ φοραθῶ μετατρεπόμενος τουτο ομολογῶ μὴ εισακούεσθαι αλλα καὶ προς παράυασιν τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ ζημιούσθαι με ἐν τῶ δυμοσιω νομισματα λς'. καὶ ηθ ουτως ἰσχυρὰν καὶ υευαιαν διαμενέτο ἡ παρ ἐμοῦ γεναμένη μοιρασία παρουσια μαρτυρων. γραφὲν χειρὶ νικολάου νοταρίου μηνὶ μαρτιω ινδικτιωνος δ'. ἔτευς ϛφνθ'.

† ιωαννης πρεσυυτερος της παναγιας μαρτυρω.

† σεργιος του πρεσυυτερου τις παναγιας μαρτυρω.

† λεων του πρεσυυτερου μαρτυρω.

† νηκολαος πρεσβητερως μαρτυρω.

† σεργηος υιος ευπτακαλλης μαρτυρων ηπεγραϕα.

(Ex originali membrana Archivi Cavensis — n.° 3.)

ridiem spectat, iuxta possessionem Basilii presbyteri. Quapropter volo ut huiusmodi divisio usque ad finem permaneat, sine ullius impedimento aut molestia; quod si contravenire proponam, declaro me non esse audiendum, immo propter praevaricationem venerandae et vivificae crucis poenae nomine solvere tenear Fisco publico solidos sex et triginta, et nihilominus ratum ac firmum permaneat huius divisionis instrumentum a me factum in praesentia testium. Scriptum manu Nicolai notarii mense martio, indictione IV, anno 6559.

† Ioannes presbyter SS. Deiparae testis.
† Sergius filius presbyteri SS. Deiparae testis.
† Leo filius presbyteri testis.
† Nicolaus presbyter testis.
† Sergius filius Euptacallis testis subscripsi.

XXXIX.

1052 — Mense Maio — Indict. V.

Ursus filius Gregorii presbyteri tradit Bartholomaeo abbati monasterii sanctorum Apostolorum terram sitam ad puteum Abbatissae, ex testamento cuiusdam Cali, qui sub adventum mortis iusserat hanc donationem fieri, ut suum corpus in eodem monasterio sepeliretur.

† σίγνων χειρὸς ουρσου υιου γρηγορίου πρεσυυτερου.

Ἐν ὀνόματι τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος. Ο' προγεγραμμένος οὖρσος· ὁ τὸν τίμιον καὶ ζωοποιὸν σταυρὸν σὺν τῶ ἰδίω ὀνόματι τῆ αὐτοχειρία προτάξας, τὸ παρὸν ἔγγραϕον πρὸς σὲ βαρθολομαῖον τον καθηγούμενον τῆς εὐαγεστάτης μονῆς τῶν ἁγίων ἀποστόλων καὶ διὰ σοῦ πρὸς τοὺς μετὰ σοῦ μέλλοντας τὴν ἡγουμενίαν διαδέξασθαι ταύτην. τίθημι· Ἐπειδοιπερ τελευτῶν καλὸς ταϕῆναι μὲν τὸ σῶμα αὐτοῦ παρὰ τὸ μοναστήριον. ἐξητήσατο· ἀφιερωθῆναι δὲ ἐν αὐτῶ πᾶσαν τὴν χώραν ἣν ἐκράτει εἰς τὴν ἀββατίσσαν. ἐν διαθήκως ὡρίσατο· τυχῶν τῆς παρὰ τὸ μοναστήριον. νεύσει σοῦ, ταϕῆς, ἰδοὺ κατὰ τὴν ἐπιταγὴν αὐτοῦ. δίδωμι ἀφιέρωμα τῆ ἁγιωτάτη τῶν ἀποστόλων μονῆ. πᾶσαν τὴν χώραν τὴν κατὰ τὸ φρέαρ τῆς ἀββατίσσης κειμένην· τουτέστιν ἣν ἐκ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐδέσποζε καὶ ἐκράτει· παρέχων ἐξουσίαν τοῖς τοῦ μοναστηρίου ἀντεχομένοις οἷα ἐκείνου ἐπίτροπος. ἀεὶ δεσπόζειν. εἰς περιποίησιν αὐτ . . . . ἐν αὐτω τε-

† Signum manus Ursi filii Gregorii presbyteri.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Suprascriptus Ursus, praefigens venerandam ac vivificam crucem cum proprio nomine mea ipsius manu, praesentem scripturam tibi Bartholomaeo praeposito admodum venerabilis monasterii sanctorum Apostolorum, et per te iis, qui post te suscepturi erunt eamdem praepositura, trado. Cum ad vitae finem accedens Calus petierit ut suum corpus prope monasterium sepeliretur, dicari vero ipsi omnem terram, quam possidebat Abbatissae, testamento statuisset, et sepulturam, te annuente, prope monasterium sit consecutus; ecce ex eius mandato offero sanctissimo Apostolorum monasterio omnem terram ad Abbatissae puteum sitam, eam videlicet, quam ex patre suo possidebat et tenebat, dans facultatem moderatoribus monasterii, ut eiusdem (*Cali*) procurator, semper faciendi quicquid eam in melius provehere possit . . . . . .in ipso degentium monachorum. Fines

λούντων μοναχῶν· ἀλλὰ τὰ ὁροθεσία αὐτῆς φανερὰ ποιήσαι. . . ἐξ ἀνατολῶν, χώρα οὐρσιλέοντος τοῦ καρυότζα· ἐκ δυσμῶν χώρα ἀργυροῦ πρεσβυτέρου. ἐκ νότου. χωρα.... ἐκ βορεὰς, ὁδός· καὶ τὸ φρέαρ τῆς ἀββατίσσης· ταύτην πᾶσαν τὴν χώραν σὺν εἰσόδῳ ἐξόδῳ καὶ πᾶσιν αὐτῆς δικαίοις ἀφιέρωμα τῇ σεβασμία μονῇ· ἐν ᾗ καὶ τέθαπται τὸ νεκρὸν καλοῦ ἀπὸ σήμερον δεδῶκα· ἀφιέρωμα μηδέποτε ἀφαιρούμενον μὴδὲ τῆς ἐκκλησίας ἀποξενούμενον· ἀναφανεὶς γὰρ ποτὲ τίς· διεφθαρμένην ἔχων ψυχὴν καὶ διάνοιαν, προσκρούσει τοῖς μοναχοῖς καὶ τῷ προεστῶτι· μᾶλλον δὲ. οὐ τοῖς μοναχοῖς. οὐ τῷ προεστῶτι. ἀλλὰ τῇ ἱερᾷ μονῇ. ἢ οὐ δὲ ἀντιυλεψαι θελ . . . εἶτα πειράσεται κἂν μέρος ὅσον σμικρότατον τῆς χώρας ταύτης ἐκσπᾶσαι. καὶ ὑπ' ἐξουσίαν ὑπαγαγεῖν τὴν ἑαυτοῦ, οὗτος ἐπικατάρατος παρὰ πατρὸς υἱοῦ καὶ ἁγίου πνεύματος· ἀλλότριός τε τῶν εὐσεβῶν· καὶ τῆς χριστιανῶν μοίρας· ἀπόλυτος εἶτα καὶ ζημίας ἄξιος τῆς ὑπὲρ ἐκκλησίας ἁγίας παρὰ τῶν δικαστῶν εἰσπραττομένης· ἰωθύνας μὲν γὰρ δώσει τῆς ἀναιδείας νικηθήσεται δὲ παρὰ τοῦ μοναχικοῦ συλλόγου. καὶ τοῦ φροντιστηρίου· ἐγράφη τὸ παρὸν ἔγγραφον τῆς ἀφιερώσεως ἐμῇ ἀξίωσει. χειρὶ ἰωαννου τοῦ κουρκουσίου· μηνὶ μαΐῳ ινδικτιωνος ε'. ἔτους ϛφξ'· παρουσία μαρτυρων.

† λέων ἱερεὺς μαρτυρ υπεγραψα οἰκία χιρὶ.

† πετρος ἐλέο θεου πρεσυύτερος μαρτυρ ὑπεγραψα.

† λεων εὐτελῆς πρεσυύτερος μαρτυρ υπεγραψα.

(Ex originali membrana Archivi Casinensis — n.° 20.)

autem ipsius palam facio. . . . . Ab oriente terra Ursileonis Carbotzae; ab occidente terra Argyri presbyteri; ab austro terra. . . . . a borea via et puteus Abbatissae. Omnem hanc terram cum introitu et exitu et omnibus iuribus suis in oblationem venerabili monasterio, in quo sepultum fuit cadaver Cali, a praesenti die trado, oblationem nullo quidem tempore auferendam, nec ecclesiae eripiendam. Nam si quando apparuerit aliquis, qui, corruptum habens animum et mentem, monachos et praepositum, immo vero non monachos, non praepositum, sed venerabile monasterium molestia affecerit, aut non obsistere voluerit, deinde conatus fuerit vel quantulumcumque eiusdem terrae arripere, et id in suam ipsius potestatem abducere, maledictus sit a Patre, Filio et Spiritu Sancto, et extraneus reiiciatur a consortio beatorum et christianorum: deinde et poena dignus (*habeatur*) irroganda a iudicibus pro sancta ecclesia; poenas enim dabit suae impudentiae, et evincetur a monastico conventu et collegio. Scriptum est praesens instrumentum donationis rogatu meo, manu Ioannis Curcusii, mense maio, indictione V, anno 6560, coram testibus.

† Leo presbyter testis subscripsi propria manu.

† Petrus Dei misericordia presbyter testis subscripsi.

† Leo humilis presbyter testis subscripsi.

XL.

1053 — Indict. VI.

Lucas Tromarchus cum fratribus Pancratio, Nicolao, et Candido, monasterium S. Andreae desertum in Calabria, quod ad ipsos pertinebat, donat Leontio abbati monasterii SS. Trinitatis Cavae.

† σίγνον χειρὸς λουκὰ τρῶμάρχου.

† σίγνον χειρὸς πανκρατίου ἀδελφὸς ἀυτοῦ.

† σίγνον χειρὸς νικολάου ἀδελφὸς ἀυτοῦ.

† σίγνον χειρος κάνδιδου υἱοῦ τοῦ κλέπτη.

Εν ονοματι τοῦ πατρός καὶ τοῦ υιοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος. ἡμεῖς οἱ πρῶγεγραμμένοι λουκᾶς καὶ πανκράτιος καὶ νικόλαος καὶ κάνδιδος οἱ ἀυτάδελφοι. οἱ τὰ σίγνα τοῦ τιμίου σταυροῦ ἰδιοχειρὶ ποιήσαντες τὰ

† Signum manus Lucae Tromarchi.

† Signum manus Pancratii fratris ipsius.

† Signum manus Nicolai fratris ipsius.

† Signum manus Candidi filii Cleptae.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Nos suprascripti Lucas, et Pancratius, et Nicolaus, et Candidus germani fratres, qui signa venerandae crucis propria manu exaravimus, quae sequuntur

παρακατίοντα εντελλῶμεθα. ἔχομεν μοναστίριον καὶ τόπον τινὰ εκ γονικῆς ἡμῶν κληρονομείας· εἰς τὴν διακράτησιν τῆς καλαυρας· ὅπερ ἀμεληθόντες ἐν τὲς ἡμέραις ταῦταις τῶν Φράγκων καὶ πῶς κρατῶμεν ἀυτὸν Φράγκων καὶ ἐλεύθερον· καὶ παντελὸς ἠφαντσθαι· καὶ πυρίκαυστον γέγονεν· καὶ παντελος ἠρίμωται καὶ ἠφάνησθαι. καὶ ἡ ἁγία τοῦ θεοῦ ἐκκλησία κεχαλασμικός ἔκειτο καὶ ἀληιτούργητος. εἰδῶτες δὲ ἡμεῖς τὴν κατάπτωσιν τοῦ τόπου. καὶ φουούμενοι διὰ τοῦ θανάτου· σοῖ τὸ ἐυλαβεστάτω καθειγουμένω λεοντίω τῆς μονῆς τῆς ἁγίας τριάδος τῆς κάυας. καὶ τοῖς σοῖς διακατοχοις, ἴδει ἀπεντεύθεν παραδίδομεν καὶ ἀφιέρωμεν τὸ εἰρημένον μοναστίριον· λέγωμεν δὲ τὴν μονὴν τοῦ ἀποστόλου ἀνδρέου σὺν πᾶση τῆ διακρατήση ἀυτοῦ· ἐστιν δὲ ὁ περιορισμὸς τῆς ἁγίας μονῆς ταῦτης· ἀπὸ μὲν ἀνατολὰς ἄρχεται ἀπὸ τῆς φούρκας τῶν ποταμῶν καὶ ἀναυέννει και ἀποδίδει τὸν μέγαν κρημνὸν καὶ ἀπὸ τῶν κρημνῶν ἀναυέννη ἕως τὴν κεφαλὴν τοῦ μεγάλου ἄτζου. καὶ ἀπὸ τοῦ ἄτζου ὡς κρατεῖ τὰ εἴσα καὶ ρείκτει εἰς τὴν μεγάλην ὁδὸν. καὶ ἀπὸ τῆς ὁδοῦ σκελλίζει καὶ ρήκτει εἰς τὴν βαθείαν τὴν μεγάλην· καὶ ἀπὸ τοῦ ἄρκτρου μέρος ἄρχεται ἀπὸ τὴν στράταν τὴν μεγάλην· καὶ ὡς ὑπάγει ἡ στράτα ἕως τὴν ἀλώνην τοῦ σικέλου καὶ ὡς καταυέννη τὴν ἀλώνην καὶ διδει εἰς τὸ σήφωνε. καὶ ἀπὸ τοῦ σήφωνε ἀποδίδει εἰς τὸ ρυάκιν τοῦ γαννουλούτου καὶ ἀπὸ τοῦ ρυάκειν ὡς καταυέννει καὶ δίδει εἰς το ρυάκειν τοῦ μαύρουυοῦε· καὶ ἀπὸ τοῦ ρυακειν τοῦτου ρήκτει εἰς τὴν μεγαλὴν τύπαν τῆς καθθοῦσα· καὶ ἀπὸ τῆς καθθούσα σκελλήζει τὸν υουνὸν καὶ δίδει εἰς τον μεγαν ποταμόν· καὶ ὡς κατέυει ὁ ποταμὸς ἕως τοῦ ποταμοῦ ὃς καταυέννει ἀπὸ τοῦ κεραμίδι καὶ κλύη. δῶμεν καὶ ἀφιέρωμεν σοῖ τῶ προειρημένω οιγουμενω καὶ τοῖς σοῖς διακατόχοις ἵνα ἔχειτε εξουσίαν ἐν αυτῶ τῶ πρωειρημένω μοναστιρίω· ὡς κυριοι καὶ αυθένται ὡς παρ' ἡμῶν ἠλειφῶτες τὴν ἐξουσίαν, τοῦ ἔχειν ἐξουσίαν σὺ καὶ οἱ ὑπὸ σοὺ προυαλλομενοι πάντοτε ποιεῖν ἐν ἀυτῶ, ὅσα οἱ θεῖοι νόμοι παρακελεύοντε ἵνα εὔχεσθαι ἐν τοῖς ἱεροῖς διπτήχοις ὑπερ ημῶν μὴ τολμωμεν δε ἡμεῖς ἀπὸ σήμερον ὁρίζην· ἡ ἐνοχλῆν ἔν τινι ἡμῶν. ἀν δὲ φάνωμεθα ποτὲ καιρῶ ζήτισιν. ποιούμενοι ὑπὲρ τοῦ παρ' ἡμῶν σοὶ ἐγγράφω παραδοθέντος μοναστιρίου. ὁμολογοῦμεν ἐν πρωτοις ἦναι ἡμεῖς ἄρνητι τον τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ. καὶ ὑπόκλήνωμεν ζημιοῦσθαι εἰς τὸ δημόσιον νόμισματα. ιζ'. καὶ προς σὲ τὸν ἐνο-

praecipimus. Monasterium habemus, et locum quemdam ex paterna nostra hereditate in pertinentiis Calabriae: quod (*monasterium*), derelictum hisce Francorum diebus, possidemus immune et liberum, et omnino deletum et exustum, et prorsus desertum atque vastatum; sanctumque Dei templum eversum, divinoque cultu destitutum extabat. Nos autem, videntes loci vastationem, interitumque metuentes, tibi piissimo Leontio praeposito monasterii Sanctae Trinitatis Cavensis et successoribus tuis iam hinc tradimus et offerimus dictum monasterium, scilicet monasterium Apostoli Andreae, cum omnibus eius pertinentiis. Sunt autem fines huiusce sancti monasterii: ab oriente incipit a Furca fluminum, et ascendit et iungitur magnae rupi, et a rupe ascendit usque ad caput magni Atzi, et ab Atzo imminet locis iuxta positis, et vergit in magnam viam, et a via progreditur atque tendit ad vallem magnam; et a septentrionis parte incipit a via magna, et ut pergit via usque ad aream Siceli, et ut descendit per aream et pergit ad canalem, et a canali vadit ad rivum Gannuluti, et a rivo descendit et iungitur rivo Maurubue, et ab hoc rivo vadit ad magnum tumulum Catthusae, et a Catthusa pergit iuxta collem, et iungitur magno flumini, et ut descendit fluvius usque ad fluvium qui descendit e Ceramide, et (*his finibus*) circumscribitur. Concedimus et offerimus tibi praedicto praeposito et tuis successoribus (*omnia praedicta*), ut habeatis dominium in supradictum monasterium, tamquam possessores et domini, quippe qui accepistis a nobis (*praefatum*) dominium, ut et tu et qui praepositi a te fuerint potestatem habeatis faciendi in eo quovis tempore quidquid divinae leges praecipiunt, et in sacra diptycha nomen nostrum referatis. Ne vero nos audeamus cuiquam vestrum ab hac die imperare, vel molestiam inferre: sin autem aliquando quaestionem instituerimus de hac monasterii concessione a nobis tibi facta, declaramus in primis proditores nos esse venerandae et vivificae crucis, et poenae nomine Fisco publico solvere teneamur nummos septem et decem, tibique praefato Leontio alios septem; et rata ac firma remaneat praesens concessio in perpetuum. Totum instrumentum rogatu nostrum intervenientium scriptum est manu Teophylacti protopapae civitatis sancti Cyrici, an-

μασθέντα λεύντιον διδεῖν αλλα. ζ'. καὶ οὔτο στέργειν καὶ ἐμμένειν τὸ παρὸν παραδωτηκὸν εις αἰώνα αἰώνος. ἐγράφη καὶ τὸ ὅλον ἦφος παρακλήσει ἡμῶν τῶν παρευρεθέντων ἄνθρωπων· δια χειρὸς θεοφειλάκτου προτοπάπα τοῦ αστεος ἁγίου κύρικου. ἐν ἔτει ϛφξα' ινδικτίωνος ϛ'. παρουσία των παρευρεθέντων μαρτύρων.

† νικολαος ηγουμενος του κεραμηδου μαρτυρ υπεγραψα.

† θεόδορος προτομανδρίτης της καλαυρας μάρτυρ υπέγραψα.

† ἀναστάσιος υἱὸς λουκὰ τρωμάρχου μάρτυρ υπέγραψα.

† λούκας αδελφος αὐτοῦ μάρτυρ ὑπέγραψα.

† λίκαστος τοῦ οὐρσίνου μάρτυρ ὑπέγραψα.

(Ex originali membrana Archivi Cavensis — n.° 6.)

no 6561, indictione VI, coram testibus qui interfuerunt.

† Nicolaus praepositus Ceramidi testis subscripsi.

† Theodorus Protomandrita Calabriae testis subscripsi.

† Anastasius Lucae Tromarchi filius testis subscripsi.

† Lucas frater ipsius testis subscripsi.

† Licastus Ursini filius testis subscripsi.

XLI.

1054 — Mense Aprili — Indict. VII.

Sellitta, Georgius et Theodorus vendunt numismate uno Bartholomaeo praeposito monasterii sanctorum Apostolorum duas terras vineales in loco qui dicitur Ponta sitas.

† σίγνον χειρὸς σελλίττας θυγατρὸς ἰωαννου τοῦ σαρανταρου.

† σίγνον γεωργιου πρεσυυτερου.

† σίγνον θεοδώρου υἱοῦ λεοντος τοῦ πετρωνᾶ.

Ἐν ὀνόματι τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος· οἱ ἀνατεταγμένοι σελλίττα καὶ γεώργιος πρεσυύτερος ὁ πάππος αὐτῆς πρὸς δὲ κἀγὼ θεόδωρος ὁ λέοντος τοῦ πετρωνᾶ, υἱὸς οἱ τοὺς τιμίους καὶ ζωοποιοὺς σταυροὺς τῇ αὐτοχειρία προτάξαντες, ὁμονοοῦντες, οὐχὶ διχονοοῦντες, πιπράσκομεν πρὸς σὲ βαρθολομαῖον τὸν καθηγούμενον τῆς μονῆς τῶν ἁγίων ἀποστόλων, τὰ δύο ἀμπελότοπα. ἃ εἰς τὸ μέρος τῆς πόντης. κληρονομοῦντες ἀπὸ νικολάου πρεσυυτέρου τοῦ γέροντος. ὡς κληρονόμοι αὐτοῦ φαινόμεθα ταύτα δύο τὰ ἀμπελότοπα πιπράσκομεν σοι. ἐγγυώμενος ἐγὼ θεόδωρος τὴν μὴ παροῦσαν ἀδελφήν μου εἰρήνην, εἰς τιμὴν τὴν ἀνάμεταξὺ ὑμῶν συνφωνηθεῖσαν καὶ ἀρεσθεῖσαν χρυσίου διάχαράγματος. νόμισμα ἓν. σκυφάτον. καλόν. σταμενον. καὶ ἀρεστόν· ὅπερ νόμισμα λαυόντες ἀπὸ χειρός σου ἐν ταῖς χερσι ἡμῶν ἐξουσίαν σοι ἀπὸ σήμερον τὴν ἐπὶ τῶν ἀμπελοτόπων τούτων (αναφαι)-

† Signum manus Sellittae filiae Ioannis de Sarantaro.

† Signum Georgii presbyteri.

† Signum Theodori filii Leonis de Petrona.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Supra constituti Sellitta et Georgius presbyter avus eiusdem, praeterea et ego Theodorus filius Leonis de Petrona, praefigentes honorandas ac vivificas cruces propria manu, unanimes nec dissidentes, vendimus tibi Bartholomaeo praeposito monasterii sanctorum Apostolorum duas terras vineales, quae sunt in loco dicto Ponta, quasque a Nicolao presbytero seniore uti ipsius heredes accepimus. Vendimus tibi praedictas duas terras vineales, spondens ego Theodorus pro Irene sorore mea non praesente, pretio inter nos convento et placito aurei inscripti numismatis unius, scyphati, boni ponderis et iusti: quod numisma a manibus tuis accipientes in manus nostras, dominium non auferendum tibi a praesenti die in huiusmodi terras vineales tradidimus, facultatem concedentes plantandi, permutandi, offerendi (et)

ρετον, ενεχειρίσαμεν· παρασχόντες δύναμιν φυτεύειν ἀντικαταλλάττειν· ἀφιεροῦν τῶ κατὰ σὲ μοναστηρίω καταλιπειν· σύνορα τῶν ἀμπελοτόπων τούτων οὕτως· ἐξ ἀνατολῶν ἐρημάμπελον των κληρονόμων σεβέστου. ἢν πρός τινα ἔπρασαν· ἐκ δυσμῶν χώρα ἰωαννου τοῦ βυζαντίου· ἐκ νότου. χώρα τοῦ κατὰ σὲ μοναστηρίου. ἐκ βορεας χόρα. . . . πτου· καὶ ἀμπελότοπον στεφάνου υἱοῦ ἰωαννου τοῦ πασχάλη· ταυτὰ τὰ ἀμπελότοπα οὕτως ἔχοντα σύνορα. καλῶς ἡμεῖς πρὸς σὲ πράσαντες. εἰσοδο εξοδον δόντες, καὶ πάντα τὰ δίκαια, εἴπερ ποτὲ ἀφελέσθαι ταῦτα ἢ ἀπὸ σοῦ, ἢ ἀπὸ τῆς ἱερᾶς μονῆς θελήσομεν· καὶ οὐχὶ τουναντίον καὶ κληρονόμους ἡμῶν· καὶ συγκληρονόμους. καὶ συγγενεῖς. καὶ οἰκείους. καὶ πάντας ἄλλους πρὸς τοῦτο ἐπειγομένους. ἀπράκτους ἐναποδείξαμεν καὶ ἀνενεργήτους· χοιρουμενοι. σέ τε καὶ τὸ σύστημα τῶν μοναχῶν. ὀχλήσεως αὐτῶν ἐγκλήσεως· ζημίας, καὶ πάσης ἄλλης ἐπαγομένης ὁποσοῦν ἐπηρειας ἵνα πρὸς σέ τε καὶ πρὸς τοὺς ἐν τῶ μοναστηρίω. τιμὴν ἣν ἐλάβομεν ἑπταπλῆν καταυάλωμεν· πᾶσαν τε τὴν ἀνάλωσιν ἣν ἀναλώσεις υελτιῶν· καὶ πρὸς τὸ βασιλικὸν υεστιάριον νομίσματα ἓξ. ἀποτίσωμεν· ἔιτα τὴν παροῦσαν πρᾶσιν. ἀσάλευτον εἰς ἀεὶ μετὰ τῶν κληρονόμων ἡμῶν διαφυλάξωμὲν· ἣ καὶ ἐγράφη ἡμῶν ἀξιώσει. χειρὶ ἰωαννου τοῦ κουρκουσιου, μηνὶ απριλλίω ινδικτιωνος ζ'. ἔτους ϛφξυ'. παρουσία μαρτύρων.

† μιχαηλ ὑιὸς στεφάνου διακόνου καὶ πενθεροῦ θεοδώρου τοῦ πράσαντος, παρακληθεὶς, ὑπέταξα τὸν σταυρον. τὸ γάρ ὕφος διὰ τοῦ νοταριου.

† θεοδωρος ευτελεῖς πρεσυύτερος μαρτυρ υπεγραψα.

† ῥωμανος κλήρηκος μαρτυρ υπεγραψα.

† ιωαννης ιερωμενος καὶ υασιλικὸς κληρικος επικυρῶ τα δόξαντα τη γυναικί μου καὶ τοῦ πάππου μου.

† ἰωαννης ἐλέει θεοῦ πρεσυυτερος μαρτυρ υπεγραψα ιδιοχίρος.

(Ex originali membrana Archivi Casinensis—n.° 21.)

relinquendi tuo monasterio. Fines harum terrarum vinealium tales sunt: ab oriente vinea deserta heredum Sebesti, quam (*hi*) cuidam vendiderunt; ab occasu terra Ioannis Byzantii; a meridie terra monasterii tui; a borea terra . . . et terra vinealis Stephani filii Ioannis de Paschale. Huiusmodi autem terras vineales, ita suis finibus descriptas, honeste nos vendidimus tibi, dantes introitum et exitum, et omnia iura. Si vero aliquando voluerimus ipsas a te, vel a sacro monasterio auferre, et e contraria parte heredum nostrorum, et coheredum, et consanguineorum, et domesticorum, et quorumlibet hoc tentantium operam irritam et inefficacem non reddiderimus, indemnem praestantes et te et monachorum conventum ab eorum molestia, criminatione, detrimento, omnique alio damno quovis modo illato, tibi et iis qui in monasterio degunt pretium, quod accepimus, in septuplum persolvamus; nec non omnes impensas, quas ob provehendas in melius (*dictas terras*) pertuleris, et Imperiali Vestiario numismata sex rependamus. Deinceps praesentem venditionem inconcussam semper cum heredibus nostris tuebimur; quae scripta est rogatu nostro manu Ioannis Curcusii, mense aprili, indictione VII, anno 6562, coram testibus.

† Michael filius Stephani diaconi et soceri Theodori venditoris, rogatus subscripsi crucem; verba enim per notarium.

† Theodorus humilis presbyter testis subscripsi.

† Romanus Clericus testis subscripsi.

† Ioannes presbyter et imperialis clericus confirmo quae uxori meae meoque avo placuerunt.

† Ioannes miseratione divina presbyter testis subscripsi propria manu.

XLII.

(1054) — Mense Maio — Indict. VII.

Argyrus Magister, Vestis et Dux Italiae, Calabriae, Siciliae ac Paphlagoniae, confirmat Ambrosio praeposito monasterii S. Nicolai de Monopoli publica instrumenta, quibus Sasso eiusque heredes ac successores fidem suam obstrinxerant, se nullo unquam tempore molestiam praedicto monasterio illaturos ex eo quod in ipsum dudum habuerant dominium: concedit eidem monasterio exemptionem et immunitatem ab omnimoda molestia ac damno, quibus affici per quemvis possit: denique sinit ut eius praepositus praedictum monasterium queat amplificare.

† Σιγίλλιον γενόμενον παρ εμοὺ ἀργυροῦ μαγίστρου υέστου καὶ δουκὸς Ἰταλίας καλαβρίας· σικελίας παφλαγονίας, τοῦ μέλητος. καὶ ἐπιδοθὲν ἀμβροσίῳ μοναχῷ καὶ καθηγουμένῳ μονῆς τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν καὶ ἀρχιεράρχου νικολάου· τῆς ἐν τῶι κάστρωι μονοπόλεως οὔσης· μηνὶ μαΐῳ ἰνδικτιῶνος ἑβδόμης †.

Ἐπειδήπερ ὁ τετελευτηκὼς σάσσων ὁ τοῦ καλολέοντος τοῦ μονοπολίτου· ἔτι τῶι υἱῶ περιὼν, ἔφθασεν ἐξωνήσασθαι μονὴν ἐπονόματι τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν καὶ ἀρχιεράρχου νικολάου τιμωμένην· μετὰ πάσης τῆς διακρατήσεως αὐτῆς καὶ περιοχῆς, ἀπό τινων διαφόρων προσώπων μονοπολιτῶν διακειμένην ἔνδοθεν τοῦ κάστρου μονοπόλεως, εἰς τὴν τοποθεσίαν τοῦ ἀκροτηρίου· ἐν ᾗ ὁ τοιοῦτος ἀποκαρεὶς καὶ μοναχος γενόμενος, ἔγγραφον δικαίωμα ἐξέθετο ἐλευθερίας ἐν αὐτῆι· τοῦ μηκέτι τοὺς κληρονόμους αὐτοῦ ποτὲ, δεσποτείαν ἔχειν ἐπὶ τῆι τοιαύτηι μονῆι ἀλλ εἶναι εἰς μνήμην ἄληκτον καὶ σωτηρίαν τῆς αὐτοῦ ψυχῆς, ἐλευθέραν ἐξ αὐτοῦ δῆ καὶ τῶν κληρονόμων αὐτοῦ πάντα καιρόν· Εἶτα αὐτοῦ τὸν υἱὸν ἀπολειπόντος, οἱ ἐξ αὐτοῦ προσήκοντες κληρονόμοι· ὅτε ῥούσος πρωτοσπαθάριος ὁ χαρζανίτης ὁ ἐπὶ τῆι θυγατρὶ αὐτοῦ υυζαντία γαμβρός· καὶ ὁ ταύτης αὐταδελφος πέτρος· τὴν αὐτοῦ παραγγελίαν καὶ ἐντολὴν εἰς οὐδὲν θέμενοι, τὴν τοιαύτην μονὴν εἰς ἰδίαν δεσποτείαν καὶ ἐξουσίαν ἰδιοποιήσαντο· μὴδ' ὅλως τὴν τοῦ πεπραχῶτος ἀτοπίαν ἐν νῶ φέροντες· τὸ γὰρ ἅπαξ ἀφιερωθὲν τῶι θεῶι κοινοῦσθαι ἀσύμφορον· ἐκμετρήσαντος δὲ καὶ τοῦ ῥούσου τὸν υἱον· ἀμφοτέρων οἱ κληρονόμοι, τὴν τῆς ἁγίας μονῆς μὴ θέλοντες εἰς τὸ μέλλον κατάκρισιν ἔχειν, οἰκεία βουλῆ καὶ αὐθαιρέτῳ γνώμη κινηθέντες· ὅτε σέργιος ὁ υἱὸς πέτρου ἐκείνου· καὶ τουβάκιος σπαθαροκανδιδάτος καὶ ἐπὶ τοῦ πανθέου· καὶ νικόλαος ὁ τούτου ἀδελφὸς· προσῆλθον τῶι προμνημονευθέντι καθηγουμένῳ τῆς αὐτῆς

† Diploma factum a me Argyro Magistro, Vesti et Duce Italiae, Calabriae, Siciliae, Paphlagoniae, Meli filio, et traditum Ambrosio monacho et antistiti monasterii sancti Patris nostri et archiepiscopi Nicolai de civitate Monopolis, mense maio, indictione VII.

Quoniam defunctus Sasso filius Caloleonis de Monopoli, dum adhuc inter vivos agebat, a diversis quibusdam civibus Monopolitanis in animum induxit redimere monasterium, sancto Patri nostro et archiepiscopo Nicolao nuncupatum, cum omnibus eius iuribus et pertinentiis, situm intra civitatem Monopolis in loco ubi dicitur Promontorium, in eodem detonsus et monasticam vestem suscipiens, conditum libertatis instrumentum ibidem reposuit, quo cavit ne ullo unquam tempore ipsius heredes in praedictum monasterium ius haberent; sed in perpetuam memoriam et eius animae salutem liberum esset et immune omni tempore tam ab ipso, quam ab ipsius heredibus. Eo deinde e vivis sublato, ipsius heredes, Rusus scilicet Protospatharius Charzanites, eius gener ob ipsius filiam Byzantiam sibi nuptam, huiusque frater germanus Petrus, eius mandato et interdicto posthabito, praedictum monasterium in propriam dominationem et potestatem vindicarunt, nulla omnino tam absurdi facinoris ratione habita: quod enim semel Deo oblatum sit, in communes usus redigi nefas est. Quum vero et Rusus ex hac vita migrasset, utriusque heredes, nolentes in posterum a sancto monasterio condemnari, propria moti sententia et libera voluntate, Sergius filius Petri praedicti, et Tubacius Spatharocandidatus et Pantheo praefectus, eiusque frater Nicolaus, supradictum ipsius monasterii praepositum Ambrosium adie-

μονῆς ἀμβροσίω· καὶ ἀπευάλοντο τὴν δεσποτείαν δι' ἐγγράφων δικαιωμάτων αὐτῶν· ὅρκοις φρικτοῖς καὶ ἀραῖς καὶ προστίμοις τούτοις ἐμπεδώσαντες, ἵνα μὴ τοῦ λοιποῦ κατατολμήσωσι προσψαῦσαι τῆι τοιαύτη μονῆι, καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῆι· εἴτε οὗτοι· εἴτε οἱ κληρονόμοι αὐτῶν· ἀλλ' εἰς τὸ διηνεκὲς διαμένειν ἐλευθέραν. εἰς μνημόσυνον αὐτῶν δὴ καὶ τῶν γονέων αὐτῶν· πρὸς τοῦτο δὲ καὶ οἱ μονοπολῖται πάντες ἀπιδόντες, προσῆλθον καὶ αὐτοὶ τῶι εἰρημένω καθηγουμένω· καὶ ἔγγραφον ἀσφάλειαν ἐξέθεντο· τοῦ μὴ ἐπιρίπτειν τῆι τοιαύτηι ἁγία μονῆι πώποτε, ἐπήρειάν τινα τῶι κάστρωι αὐτῶν ἐπερχομένην· ἀλλὰ καὶ ἐκ ταύτης ἀνωτέρα διατηρεῖται ἀεί· τὰ τοιαῦτα οὖν δικαιώματα ὁ καθηγούμενος ἐπι χεῖρας λαβὼν, πρὸς ἡμᾶς ἐπεφοίτησε τὴν ἐπικύρωσιν ἐκλιπαρῶν· ἅπερ ἀναγνόντες αὐτοὶ· καὶ τὸν αὐτὸν σκοπὸν εὑρηκότες διαγορεύοντα· ἔτι δὲ καὶ τὴν αἴτησιν τοῦ αὐτοῦ εὐλαβοῦς ἀνδρὸς ὡς ψυχωφελῆ οὖσαν προσδεξάμενοι, ἐπικυροῦμεν καὶ ἐπιβεβαιοῦμεν διὰ τοῦ παρόντος ἡμῶν σιγιλλίου καὶ ἡμεῖς· ἐν τῆι ζωῆι καὶ χαρᾶι τοῦ κραταιοῦ καὶ ἁγίου ἡμῶν βασιλέως ἀπὸ τοῦ παρόντος καὶ εἰς τοὺς ἑξῆς ἅπαντας καὶ διηνεκεῖς χρόνους. εἶναι ἐλευθέραν τὴν τοιαύτην ἁγίαν μονὴν· ἀπὸ παντὸς ἀνθρώπου τοῦ πειρομένου πρὸς δεσποτείαν καὶ ἐξουσίαν ταύτην καθέλκειν· καὶ ἀνεπηρέαστον καὶ ἀνενόχλητον τῶν ἐπηρειῶν πασῶν, μετὰ πάντων τῶν αὐτῆι δικαίων καὶ ἐκδουλευόντων μοναχῶν· καὶ μετέρχεσθαι τὴν κυριότητα ταύτης, ἀπὸ ἡγούμενον εἰς ἡγούμενον, τὸν ἐπ ἐυλαβεία καὶ ἀρετῆ μαρτυρούμενον. ὃν ἂν οἱ μοναχοὶ καὶ οἱ καστρηνοὶ πάντες, κοινῆ βουλῆ προκρίνουσι καὶ ἐκλέξωνται· καὶ μὴ ἐξεῖναι τινὰ τῶν ἀρχιεπισκόπων ἢ ἐπισκόπων τῆς ἐνορίας τῆς αὐτῆς ἁγίας μονῆς, μεθιστᾶν τῆς ἡγουμενείας τὸν ὄντα καὶ ἐκδιώκειν. καὶ ἕτερον ἀντικαθιστᾶν· εἰ μὴ ἄραγε αἰτία τίς προφανὴς ἐναντιουμένη τῶι ἐκκλησιαστικῶ κανόνι εὑρεθῆ ἐν αὐτῶι· τούτου δὲ ἴσως εὑρισκομένου τηνικαῦτα πάλιν οἱ μοναχοὶ τὲ καὶ οἱ καστρηνοὶ, ὃν ἂν βούλονται προκρίνωσι καὶ προϊστῶσι, τῆς αὐτῆς ἁγίας μονῆς· ἀλλὰ μήτε μὴν ἐπ' ἀδείας ἔχειν τὸν αὐτὸν ἀρχιεπίσκοπον ἢ ἐπίσκοπον· χεῖρα ἐπηρεαστικὴν κατὰ τῆς τοιαύτης μονῆς ἐπιβάλλειν· παρεγγυώμεθα γὰρ καὶ ἐξασφαλιζόμεθα καὶ πᾶσι τοῖς ὑφ' ἡμᾶς· ἀπό τε τουρμαρχῶν· ἐκπροσώπων· κομήτων κόρτης· δομεστίκων τῆς τάξεως· καὶ λοιπῶν τῶν τὴν οἱανοῦν δουλείαν μεταχειριζομένων· τοῦ μηδένα τῶν ἁπάντων κατατολμᾶν· μιτάτου βαρύτητα ἐπιρίπτειν αὐτῆι ἀγγαρείας παροχήν· καστροκτισίαν· χρειῶν καὶ

runt, et conscriptis instrumentis sese dominatione exuerunt, horribilibus sacramentis et exsecrationibus et mulctis de more propositis se obstringentes, ne deinceps auderent monasterium praedictum eiusque bona omnia attingere, nec ipsi, nec ipsorum heredes; sed ut perpetuo maneret immune et liberum in monimentum ipsorum eorumque parentum. Quod cum Monopolitae omnes vidissent, accesserunt et ipsi ad dictum antistitem, et securitatis instrumentum condiderunt, (*quo cautum est*) nullum unquam incommodum, quod eorum civitati obvenisset, in praedictum sanctum monasterium recasurum; sed perpetuo deinceps supradicta servatum iri. Huiusmodi igitur instrumenta in manus sumens ad nos accessit antistes eorum peteus confirmationem: quae cum ipsi legissemus, eorumque tenorem praedictis consonum comperissemus, et insuper eiusdem pii viri postulationem, utpote quae animae nostrae salutarem utilitatem affert, benigne excepissemus, praesenti nostro diplomate etiam nos (*praedicta*) confirmamus et corroboramus, per vitam et felicitatem potentis et sancti nostri Imperatoris, ut a praesenti in omne deinceps futurum tempus praedictum sanctum monasterium, cum omnibus eius iuribus et inservientibus monachis, liberum sit ab omni persona, quae tentaverit in suam dominationem et potestatem ipsum adducere, exemptum et immune ab omni molestia, et ipsius dominatio ab antistite deveniat in antistitem, quem pietas et virtus commendet, et monachi et cives omnes communi voto potiorem habuerint et selegerint. Nec liceat cuiquam archiepiscopo aut episcopo de districtu ipsius sancti monasterii aliquem a praesenti antistitis dignitate removere ac deturbare, et alium loco ipsius constituere, nisi forte causa quaedam manifeste contraria canonibus ecclesiasticis in ipso reperiatur; quam causam si forte reperiri contigerit, tunc rursus monachi ac cives quem velint pro arbitrio seligant, et eidem sancto monasterio praeficiant. Sed nec facultatem habeat idem archiepiscopus aut episcopus molestas manus eidem monasterio inferre: iubemus enim et praecipimus omnibus nostris subiectis, Turmarchis, Vicariis, Comitibus Cortis, Domesticis Comitatus Imperatorii, et aliis quibuscumque Officialibus, ne ullo unquam modo audeant metatorum onus ipsi imponere, angariae praestationem, auxilium pro

χορτασμάτων ἀπαίτησιν· κοντούρων καὶ κονταράτων ἐκνολὴν καὶ ἑτέραν τινὰ βλάβην καὶ συντριβήν· εἰδῶς, ὡς εἰ πειραθεί αν τίς παραβῆναι τὰ τῆδε γεγραμμένα· καὶ κάκωσιν ἢ ζημίαν τῇ μονῇ καὶ τὰ ἐν αὐτῇ πάντα ἐπάξειεν, ἐπισπάσηται μὲν, καὶ τὴν ἀγανάκτησιν τοῦ θεοῦ· ἔχει δὲ, καὶ τὸν ἐν ἱεράρχοις νικόλαον ἀντιδικοῦντα αὐτῶι, ἐν τῇ ἡμέρα τῆς κρίσεως· πρὸς τούτοις δὲ πᾶσι παραχωρῶμεν τῶ εἰρημένω καθηγουμένω, καὶ τοῖς μετ' αὐτοῦ ἄδειαν ἔχειν ἀνοικοδομεῖν τὴν τοιαύτην ἁγίαν μονὴν, καὶ ἐυρυχωροτέραν ποιεῖν· καὶ ἀπερικόπως ἕως τοῦ ἀκροτηρίου κτίζειν· καὶ μὴ παρά τινος ἐπὶ τούτω κωλύεται· οὐδεμία γὰρ βλάβη τῶι κάστρω γενήσεται ἐκ τοῦ τοιούτου τόπου. ὡς ἀχρήστου καὶ ἀνωφελοῦς ὄντος, ἢ τῶ ημετέρο. Ἐπὶ τούτω γὰρ καὶ τὸ παρὸν σιγίλλιον τῶι συνήθη υουλλωτηρίω σφραγισθὲν· καὶ τῇ αὐτοχείρω ὑπογραφῇ υεβαιωθὲν, ἐπεδόθη αὐτῶι· μηνὶ καὶ ἰνδικτιῶνι τοῖς προγεγραμμένοις.

† ἀργυρὸς. προνοία θεοῦ. μάγιστρος. βέστης. καὶ δοὺξ. ἰταλίας. καλαβρίας. σικελίας. καὶ παφλαγονίας ὁ μέλης.

castello aedificando, rerum necessariarum et commeatuum requisitionem, conturorum et contaratorum expulsionem, et quodcumque aliud damnum et vexationem inferre; sed noverint, quod si quis contra ea, quae hic scripta sunt, ire tentaverit, et noxam aut damnum monasterio et omnibus in eo contentis intulerit, divinam indignationem incurret, et adversarium sibi experietur in die iudicii S. Nicolaum. Ad haec omnia praedicto antistiti eiusque monachis licentiam concedimus idem sanctum monasterium instaurandi et amplificandi, et sine molestia usque ad Promontorium proferendi, absque ullo impedimento; nam ex huiusmodi loci concessione, utpote qui nulli commodo aut utilitati inservit, nihil detrimenti civitati aut rei nostrae importatur. Qua de causa praesens diploma consueto sigillo signatum, et propriae manus subscriptione munitum, ipsi datum est mense et indictione suprascriptis.

† Argyrus divina providentia Magister, Vestis et Dux Italiae, Calabriae, Siciliae et Paphlagoniae, Meli filius.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani — n.° 1.)

XLIII.

1058 — Indict. XI.

Ioannes presbyter et eius filius Argentus, Niceta et Basilius filii Ursini Comitis aliique donant monasterio S. Mariae de Zosimo terras in loco dicto Marathosa.

† σιγνον χειρος ιωαννου πρεσυυτερος ο του καφυρου ις του ιν μακαρία τη λίξη. † σίγνον χειρὸς αναστασου αδελφου αυτου. † σίγνον χειρος αργεντου υιος αυτου. † σιγνον χειρος νικητου ο του υανδοφορου. † σιγνον χειρος υασιλειος υιος ουρσίνου τοῦ κομιτὰ· † σιγνον χειρος σοφία συμβιος αὐτοῦ. † σιγνον χειρος δάφνης. † σιγνον χειρος μουλαὶ γαμβρὸς τοῦ πρεσβυτερου δανιηλ. † σιγνον χειρὸς φίληππος γαμυρὸς σεργίου του υανδωφόρου. † σιγνον χειρος μαρίας συμβιος αυτοῦ. † σιγνον χειρὸς δόμνας θυγάτηρ υιος σεργίου του υανδοφορου.

Εν ονοματι του πατρος καὶ τοῦ υιου καὶ τοῦ αγίου πνευματος. επειδὲ καὶ πνευματικοῖς νόμοις ακολουθουντες προτο μὲν τὴν ἐκκλησιαστικὴν κατάστασιν ἀτάραχον καὶ ἀνεπερέκστον διαφυλαττειν ὠφίλωμεν συγκρωτοῦσαν καὶ περίεπουσαν τα ημέτερα· καὶ πολλὰ

† Signum manus Ioannis presbyteri filii Caphyri beatae memoriae. † Signum manus Anastasii fratris eius. † Signum manus Argenti eius filii. † Signum manus Nicetae Vexillarii. † Signum manus Basilii filii Ursini de Comita. † Signum manus Sophiae eius uxoris. † Signum manus Daphnes. † Signum manus Mulae generi presbyteri Danielis. † Signum manus Philippi generi Sergii Vexillarii. † Signum manus Mariae uxoris eius. † Signum manus Domnae filiae Sergii Vexillarii.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Quoniam divinis legibus inhaerentes primum quidem ecclesiae constitutionem ab omni molestia et damno immunem praestare debemus, utpote quae res nostras tuetur et conservat, ac divinam miserationem

επισπαμενη την ἀπο τοῦ Θεοῦ ρωπὴν καὶ ἐννοιαν ης ἡμᾶς, δέων ηλικρινοί τη καρδία τοὺς δια τον Θεὸν εὐαρεστησάσιν καὶ γνησίως λατρεύουσιν το αυτο κινδυνων ἐχέτω διότι ταῦτα καὶ ἡμεῖς οἱ προγεγραμμένοι η τους τιμίους καὶ ζωοποιους σταυρους ποιησαντες· φενωμεθα ἀφιερόωντες τα χωραφια τα ἅπερ καὶ εχωμεν ης τόπον λεγομενης μαραθῶσας τὴν αναμυρίαν μας· εν τῶ παισέπτο ναὸν τῆς υπεραγίας Θεοτοκου καὶ του ευλαυεστατου καθηγουμενου κυρου Θεοφυλακτου μονης του επιλεγομενου ζωσίμου· υπερ λυτρου καὶ αφεσεως τὸν γωναίων μας· τοῦ εν μακαρία τη λίξη τοῦ ουρσίνου καὶ σεργίου· καὶ νικολαου καὶ δανιήλ ἱερεως καὶ ιωαννου πρεσβυτερου· καὶ απελατου καὶ κοσταντινου καὶ κολούνμυα καὶ σιγτα· μαρια και υασιλειου φιλιππου σεργιος· απελατου υασιλου· αννα· καὶ ελενη· κάνδιδα καὶ λεῶ· καὶ ιωαννης καὶ νικολαος καὶ υπερ ἐμὰς τους αμαρτολοὺς· καὶ ουρσα· η δε περιορησμοῖ τοῦ αυτοῦ χωραφιου ησὶν ουτοι κατα μεν ανατολὰς του ευλαυεστάτου καθηγουμενου Θεοφιλακτου· κατα μὲν δυσμάς ως εκγενναται τὸ τέρμονα καὶ κρίπτη ης τα κρυμνὰ τῆς μαραθώσας τα μικρᾶ ὅπου δὲ καὶ τὸ σταυρω επιξαμεν ης το δενδρῶν· και ανευέννη ἡς την ὁλιθα· καὶ απανδίδη ης τα κριμνὰ τῆς μεγάλης μαραθωσας· τοῦ μι ἔχειν μας εξουσίαν ἀπο τη σήμερον ημεραν επιζητεῖν το τοιοῦτο χωραφιον μητε ημεις οἱ προγεγραμμενοι μητε υιος μου· μητε ἴδιος μητε ἄλλος τίς ἄλλα ἀπο του νὶν ξενη γενομεθα εκ τα τιαυτα χωραφια και οστις φανὴ ζηττησιν τα τιαυτα χωραφια τα ἅπερ καὶ αφιερωσαμεν εις την αγίαν τοῦ Θεοῦ εκκλησίαν τῆς υπεραγίας Θεοτοκου και τοῦ αγιου μεγαλομαρτυρος Θεοδώρου ας εχη τουτο υπεραγίαν Θεοτοκον καὶ του ἁγιου Θεοδωρου διαδικαν και των αγιων τί' και ἡ' αγιων Θεοφορων πατρων καὶ ἔστω αφορισμενος εκ τῆς αγίας τοῦ Θεοῦ κοινωνίας και εχει μέρος εκ της αγχόνης του προδοτου ἰουδα· καί τὴν λέπραν γιέζη του πεδαριου καὶ το μερος τον κραξοντων ἄρων ἄρω σταυρωσον· ως εξομώσαμεν τῆν του Θεου παντωκράτορος καὶ τῆς υασιλικῆς σωτηριας· καὶ τοῦ υασιλαιος ημων τοῦ αγίου· εν ὦ τους τιμίους και ζωοποιους σταυρους καθυπογράψαμεν· κατενωπιον των παρευρεθεντων αξιοπίστων μαρτυρων· γραφὲν δια χειρὸς χρησαφιου ἱερεως ἐκ προσταξεως χρυσωιωαννου καὶ ταυουλαριου ετει ϛφξϛ' ηνδικτιωνος ια'.

† Θεοδοτος ο του σίνάτωρ μαρτυρ.
† νικολαος ο του γεμιλλου μαρτυρ.
† ανδρέας ὁ του πόθου μαρτυρ.

et benevolentiam nobis ubertim conciliat; idcirco necesse est, ut qui puro corde Deo placuerunt, eique sincere serviunt, ab omni periculo vindicentur. Quare nos suprascripti, qui signa sanctae et vivificae crucis exaravimus, offerimus venerabili ecclesiae sanctae Deiparae, et piissimo domino Theophylacto praefecto monasterii dicti de Zosimo, terras, quas habemus in loco, ubi dicitur Marathosa, pro sua quisque portione, pro redemptione et remissione genitorum nostrorum beatae memoriae Ursini, et Sergii, et Nicolai, et Danielis presbyteri, et Ioannis presbyteri, et Apelati, et Constantini, et Columbae, et Sigtae, Mariae, et Basilii, Philippi, Sergii, Apelati, Basilii, Annae, et Helenae, Candidae, et Leonis, et Ioannis, et Nicolai, et pro nobis peccatoribus, ac Ursa. Sunt vero fines eiusdem territorii: ad orientem piissimus monasterii praefectus Theopylactus; ad occidentem ut incipit terminus et desinit in praerupta parvae Marathosae, ubi crucem in arbore signavimus, et ascendit ad saxa, et pergit ad praerupta magnae Marathosae. Ut ex hac die nullam potestatem habeamus repetendi huiusmodi territorium, nec nos suprascripti, neque filii aut coniuncti nostri aut quisquam alius; sed a praesenti tempore extranei reputemur in huiusmodi praediis: et quicumque petiturus sit haec praedia, quae obtulimus sanctae Dei ecclesiae (*sub titulis*) SS. Deiparae ac sancti martyris Theodori, ipsam SS. Deiparam et sanctum Theodorum ultores experiatur, sanctosque tercentos octo et decem divinos Patres, et separatus sit a sancta Dei communione, et habeat laqueum Iudae proditoris, et lepram Giezi puellae, partemque cum iis qui clamaverunt: Tolle, tolle, crucifige eum; quemadmodum nos iuravimus per Deum omnipotentem, et per Imperatoris salutem, ac ipsum nostrum sanctum Imperatorem, simulque sanctas et vivificas cruces signavimus, in praesentia fide dignorum testium, qui forte interfuerunt. Scriptum manu Chrysaphii presbyteri de mandato Chrysoioannis tabularii, anno 6566, indictione XI.

† Theodotus filius Senatoris testis.

† Nicolaus filius Gemelli testis.

† Andreas filius Pothi testis.

† Tornices testis.

† ο τορνίκης μαρτυρ.
† λέο υιος νικολαου νοταρης μαρτυρ.
† λεο της καννιτιάνας υιος μαρτυρ.
† κοσταντινος του χαρζαλεγαμβιος μαρτυρ.

(Ex originali membrana Archivi Cavensis—n.° 7.)

† Leo filius Nicolai notarii testis.
† Leo Cannitianae filius testis.
† Constantinus de Charzalegambi testis.

XLIV.

(1059) — Mense Novembri — Indict. XIII — Styli.

Stephanus vicarius Antiochi Imperialis Protospatharii et Strategi Calabriae vindicat Cosmae praeposito monasterii S. Leontii in civitate Styli molendinum, ex cuius possessione per filios Senatoris Protospatharii fuerat idem Cosmas iniuste deturbatus.

† Κάτὰ τον νῶέμβριων μηνα τὴς ενὴσταμένης ιγ' ινδικτιωνος τὰς διατριβὰς ποιοῦμενου ἐν τω θέματη κὰλὰβρίας καὶ ἐν τω θεωσόστο κάστρον στύλου παράγενῶμένου μου. ἔγκλησιν ἐπι τοῦ κριτηρίου ἡμῶν ἐποιήσατω κωσμὸς μονὰχὸς καὶ ἡγούμενος τοῦ ἁγίου λεὼντίου ἐν τω κάστρον στύλου· ὡς ὁτη τὸν μήλον της ἁγιωτάτης τοῦ θεοῦ ἐγκλησίας τὸν ὥντα εἰς τὸν ποταμὸν του στύλου τὸν παναρίν τυραννηκὸς εἰσελθώτες υιοῖ συνάτορος πρωτοσπαθαριου ἀφείλαντω καὶ ἐπικρατώσιν αὐτὼν· καὶ δὴ ἀγὰγῶτες οὖν προς ημας τὸν τε νικολαον σπαθαροκανδιδατον τὸν υιον σὶνάτορος· καὶ ἐρωτηθεις παρ ημῶν· διελεγεν ὅτι τὸν τοιοὕτον μήλον ἀντικαταλλαγωγὴν ἐχω ἀυτὼν μετα τὸν πρώτην ἡγούμενον της τοιαὕτης ἐκκλησίας· καὶ διόρησώμεθα αὐτὸν ὅπος ἐπιδίξει ἡμὶν τὴν τοιαὕτην κατὰλλὰγωγὴν καὶ εὑρωμεν το ἀληθες ὥπερ τούτω ὑποδίξε ουκ ἡσχυσεν ἡ μη καὶνὰς καὶ ματαίας ἀπολογίας ἐποιοὕτω· ὅθεν και ὁ μοναχος κοσμὰς ἐπροσεκόμησεν ἡμὶν κρήσιν γὲγωνέναι ἀπο στεφάνου μαλεῖνου τοῦ και γεγωνότος ἐκ προσώπου ἐν τω θέματη καλαβρίας καὶ ἀνὰγνοὶς αὐτὴν ἑυρωμεν δικαιως περιέχοιτα τας συνορίας τοῦ τοιοὕτου μήλου ως περιἤχεν και το βρέυιον της μιτροπόλεος του ριγηου ὅστε καὶ το ἑταιρον βρέβιον της τοιαὕτης εκκλησίας τα ὅμοια περιεἴχεν· καὶ ἐκείσε ἐπι τοπίον απελθὸν μετα και νικολαον σπαθαροκανδιδατον τὸν υιον του προτοσπαθαριου καὶ ἑταίρον λέγω δη ιωαννην ἀξίαρχον· καὶ νικολαον μοσχάτον καὶ νικολαον βουκκαλουμπι καὶ αὐτωψὴ θεὰσάμενοι εὕρωμεν τὸν μήλον ὥντα εἰς τὸν τόπον του ἁγίου λεὼντιου· καθῶς ἐδήλη ἐγγράφον τας σὶνορίας ὁ κόδιξ της ἐκκλησίας· ἀπο την αρχην τοὺ ποταμου καὶ ἀ-

† Mense novembri praesentis XIII indictionis, quum morarer in themate Calabriae, et civitatem Styli a Deo custoditam adiissem, criminationem apud nostrum tribunal instituit Cosmas monachus et praepositus S. Leontii in civitate Styli: quod filii Senatoris Protospatharii molendinum sanctissimae Dei ecclesiae, situm ad flumen Styli dictum Panari, violenter ingressi usurparunt, et illud possident. Quum igitur coram nobis adductus fuisset Nicolaus Spatharocandidatus filius Senatoris, et interrogatus a me respondisset: Huiusmodi molendinum possideo ex permutatione facta cum praecessore praeposito eiusdem ecclesiae; ipsi indiximus, ut exhiberet nobis hanc permutationem; et invenimus revera, quod hoc nobis ostendere non valeret, ac vanas et futiles defensiones faceret: unde et monachus Cosmas attulit nobis sententiam conditam a Stephano Malino, qui vel ipse obiit vicaria munia in themate Calabriae, et cum legissem illam, inveni eam fines praedicti molendini iuste statuentem, quemadmodum instrumentum metropolis Rhegii continebat; et quemadmodum alterum instrumentum memoratae ecclesiae similia praeseferebat. Et inde ad locum me contuli cum Nicolao Spatharocandidato filio Protospatharii, et aliis, scilicet Ioanne Axiarcha, et Nicolao Moschato, et Nicolao Buccalumpi; et nostris oculis cum inspexissemus, invenimus molendinum situm in terra S. Leontii, sicut demonstrabat codex ecclesiae, qui describit confines a principio fluminis, et vadit ad molendinum Arsaphiae, et ad acutum collem, et ad rivum S. Phantini, et abit idem rivus in finem Spatharii Ioannis, et devenit ea-

ποδείδει εἰς τὸν μήλον της αρσαφίας καὶ εἰς το ὀξὺν βουνίτζιν· καὶ εἰς το ῥἄκην του ἁγίου Φαντίνου καὶ ἀπέρχεται το ἀυτω ῥήακην εἰς το σύνορον του σπαθαριου ἰωαννου· καὶ ἀπερχεται ἡ αὐτὴ ὁδὸς καὶ ἀποδείδη εἰς τον κάρατρον· πλοισίον του σακκέλλου· καὶ σὺνκλὴ τὴν βαθείαν ὅλην· ευρόντες οὖν ἔγγραφον οὗτος εἰς τὸν κόδικα της ἐκκλησίας· ἀπεδόκαμεν το μοναχω κοσμὰ καὶ ἡγουμενω τὸν τοιοῦτον μήλον· καθὼς ἔγγραφον καὶ ὁ κόδιξ περηείχεν· κατενοπιον ιωαννου αξιαρχου καὶ νικολαου μοσχάτου καὶ νικολαου υουνκαλοιμπι καὶ ούρσου του λεὼπάρδου· καὶ ἰωαννου πρεσυυτερου τὴς μεγαλης ἐκλισίας· καὶ προς περισωτέραν πίστοσιν καὶ ασφάλειαν των ἐντυχαννόντων το παρον ὑπομνημα ἐκτέθη παρ εμου στεφανου του αντιπρωσωπουντος του πάνβασιλικου πρωτοσπαθαριου στρατηγου καλαβριας κυρ ἀντιόχου καὶ τη ἡμετερα υπογραφὴ πιστοθεν καὶ τη συνηθει βουλλη σφραγισθεν μηνι και ινδικτιωνι τη προγεγραμμενη.

στεφανος εκ προσωπου καλαβριας οικεια χειρι υπεγραψα.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani — n.° 2.)

dem via, et vadit ad Caratrum, prope Sacellum, et concludit totam vallem. Invenientes igitur ita scriptum in codice ecclesiae, tradidimus Cosmae monacho et praeposito huiusmodi molendinum, sicut scriptura et codex continebat, coram Ioanne Axiarcha, et Nicolao Moschato, et Nicolao Buccalumpi, et Urso Leopardi filio, et Ioanne presbytero maioris ecclesiae: et ad ampliorem fidem et securitatem legentium, praesens instrumentum editum est a me Stephano vicario Imperialis Protospatharii (*et*) Strategi Calabriae domini Antiochi, nostra subscriptione roboratum, et solito sigillo munitum, mense et indictione suprascripta.

Stephanus vicarius Calabriae propria manu subscripsi.

XLV.

1061 — Mense Februario — Indict. XIV.

Ioannes grammaticus, archidiaconus et scriniarius maioris Tarentinae ecclesiae tradit monasterio S. Petri terram positam supra Paludem cum quinque numismatis, et vicissim recipit vineam desertam olim donatam eidem monasterio a Melito filio Domnelli.

† Archidiaconus hoc signum confirmo iohannes.

Ἐν ὀνόματι τοῦ πατρὸς· καὶ τοῦ υἱοῦ· καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος· ὁ προγεγραμμένος ἰωαννης ὁ γραμματικὸς· καὶ ἀρχιδιάκονος καὶ σκρινιάριος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας κάστρου ταράντου. ὁ τὸν τίμιον καὶ ζωοποιὸν σταυρον σὺν τῶ οἰκείω ὀνόματι καὶ τοῖς ἀξιώμασι τῆ αὐτοχειρία προτάξας, τὴν παροῦσαν ἔγγραφον ἀνταλλαγωγὴν· πρὸς σὲ οὖρσον καθηγούμενον τῆς εὐαγεστάτης μονῆς τῶν ἀποστόλων. μᾶλλον δὲ πρὸς αὐτὴν ἐκτίθημι τὴν μονὴν· ἐπειδὴ τὴν ἄμπελον ἐκείνην τὴν ἀφιερωθεῖσαν πάλαι τῆ μονῆ παρὰ μέλητου υἱοῦ δομνέλλου ἀνεψιοῦ γεωργίου τοῦ καλδαράρη. διὰ τὸ κεῖσθαι μακρὰν τῶν ἀμπέλων τοῦ μοναστηρίου καὶ πασῶν τῶν χώρων αὐτοῦ· καὶ μηδεμίαν ἐξ αὐτῆς ἔχειν ὠφέλειαν εἰς συνεισφοράν. ἀντικατήλλαξας ἐμοὶ· ἐγγρά-

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Suprascriptus Ioannes grammaticus et archidiaconus et scriniarius maioris ecclesiae civitatis Tarenti, qui honorandam ac vivificam crucem cum proprio nomine et dignitatibus manu mea praefixi, praesentem permutationis scripturam tibi Urso praeposito sanctissimi monasterii Apostolorum, vel potius ipsi monasterio trado. Quoniam vineam illam, olim oblatam monasterio a Melito filio Domnelli, consobrini Georgii Caldarari, propterea quod posita est longe a vineis monasterii et ab omnibus terris ipsius, nec ullam ex ea utilitatem habes, in mutuam collationem mecum permutasti, tradens mihi potestatem super eam in scriptis, ecce et ego vicissim trado tibi terram meam extantem supra Paludem, et propinquam terris mona-

φως τὴν ἐπ' αὐτὴν ἐξουσίαν μοι παρεχόμενος ἰδοὺ ἀντιπαρέχω κἀγώ σοι τὴν χώραν μου τὴν πρὸς τὰ ἄνωκειμένην τῆς παδούλας· καὶ πλησιάζουσαν ταῖς χώραις τῆς μονῆς· ἐπιτηδείαν οὖσαν καὶ εἰς ἄμπελον χρήσιμον· καθὰ δὴ καὶ προυπῆρξεν· παρέχω σοι καὶ τὴν προσθήκην· τὰ πέντε τουτέστιν νομίσματα· δίδωμι δὲ καὶ ἐπὶ τὴν χώραν ἀναφαίρετον τὴν ἐξουσίαν· τοῦ πάντα ἐξ αὐτῆς ποιῆσαι τὸ μέρος τῆς μονῆς· ὅσα αὐτῷ παρισταμένα ἔσται· σύνορα δὲ τὰ περὶ κύκλω τῆς χώρας μου· ἥτις καὶ τοιχοκεκλεισμένη ἐστὶν, ταῦτα· ἐξ ἀνατολῶν ἄμπελον τῶν ἀνεψιῶν μου· ἐκ δυσμῶν. ἄμπελον συμεῶνος τοῦ ἀσισκῆς· ἐκ νότου. καὶ τῶν ἀνεψιῶν μου ἐρημάμπελον· καὶ τοῦ συμεῶνος αὖθις· ἐκ βορεάς δημοσία ὁδὸς· καὶ χώρα τοῦ μοναστηρίου· οὕτω τὴν χώραν μου τὴν ὑπὸ τῶν γνωρισμάτων τούτων γνωριζομένην· ἀπὸ σήμερον πρὸς τὸ μέρος δοὺς τῆς μονῆς διὰ σοῦ· πρὸς σὲ τὰ πέντε παρεσχηκὼς νομίσματα. εἴπερ προφάσει τινὶ ἀνατροπὴν ἐπινοούμενος τῆς ἀνταλλαγωγῆς· ἢ μὴ τοῦτο ἐπινοούμενος. ἀδύνατον γὰρ κατὰ τινα τρόπον σπουδάσω τὴν χώραν ὑπὸ τὴν ἐμὴν αὖθις ἐξουσίαν ἀγαγεῖν. καταφρονῶν ὥσπερ τοῦ γενομένου. ἵνα καὶ ἐγὼ καὶ οἱ κληρονόμοι οἱ ἐμοὶ πρὸς τὸ μέρος τῆς μονῆς. νομίσματα καταυάλωμεν εἴκοσι καὶ πρὸς τὸ βασιλικὸν βεστιάριον. ἄλλα ἀποτίσωμεν τοσαῦτα. τηροῦντες μετὰ ταῦτα, τὴν ἀνταλλαγωγὴν εἰς αἰῶνα ἀπαρασάλευτον· ἥτις ἐγράφη τῇ ἀξιώσει μου. χειρὶ ἀνδρέου τοῦ ἀρχιμανδρίτου· μηνὶ φευρουαριω ινδικτιωνος ιδ'· ἔτους ϛφξθ'. παρουσία μαρτύρων.

† His ego sum testis petrus levita loquellis.

† Ego Iohanne diaconus testis sum.

† Ego papassy subdiaconus testis sum.

† Ego eustasius presbyter testis sum.

† ego georgius diaconus testis sum.

† Θεοφυλακτος ὁμολογητης καὶ μάρτυρ υπεγραψα οἰκία χειρὶ.

† ἀναστασιος υιος λεοντος τουρμαρχου λυυακυ μαρτυρ υπεγραψα.

† ουρσος υιος γρηγορίου πρεσυυτερου υπεγραψα μαρτυρ.

(Ex originali membrana Archivi Casinensis—n.° 22.)

sterii, quae est apta et accommoda vitibus serendis, prout et ante fuit; trado etiam tibi pro maiore rei tuae pretio quinque numismata; do item monasterio super praedicta terra non auferendam potestatem faciendi omnia, quae ipsi placuerint. Confines autem in circuitu terrae meae, quae muro clauditur, sunt: ab oriente vinea consobrinorum meorum; ab occasu vinea Simeonis de Asisco; a meridie vinea deserta eorumdem consobrinorum meorum, et Simeonis rursus; a borea via publica et terra monasterii. Sic terram meam, his finibus designatam, a praesenti die do monasterio per te, praebens tibi quinque numismata. Si vero praetextum aliquem ad subvertendam permutationem excogitans, aut non excogitans, quia fieri nequit, quadam ratione contendero rursus abducere sub meam potestatem hanc terram, velut transactae rei contemptor, ego et heredes mei solvamus monasterio numismata viginti, et totidem alia rependamus Imperiali Vestiario, servantes posthac inconcussam semper hanc permutationem: quae scripta est rogatu meo, manu Andreae Archimandritae, mense februario, indictione XIV, anno 6569, coram testibus.

† Theophylactus approbator et testis subscripsi propria manu.

† Anastasius filius Leonis Turmarchae Lybaci testis subscripsi.

† Ursus filius Gregorii presbyteri testis subscripsi.

XLVI.

1063 — Indict. I.

Domna vidua Ioannis, Nicolaus, et Leo eiusdem cognati, aliique donant ecclesiae S. Theodori et Theophylacto praeposito monasterii de Cyr-Zosimo terras positas prope ecclesiam S. Pancratii in loco nuncupato Appio.

† σιγνον χειρος δόμνα γυνὴ του απηχωμενου ιωαννου υιος καυδιδου του εν μακαρία τη λήξη· † σίγνον χειρος νικολαου συγγενῆς αυτου· † σιγνον χειρος λεον ἕτερος συγγενῆς αυτοῦ. † σίγνον χειρος νικολαου γαμυροῦ τῆς μακαριωτάτης ἀγάθης. † σιγνον χειρος φίληππος ο τοῦ σκριυιτζει. † σιγνον χειρος λεοπαρδου ανηψιος αυταδελφοῦ πρεσβυτερου Θεοφάνη. † σίγνον χειρος λεον υιος πρεσβυτερου ουρσίνου του εν μακαρία τη μνημη.

Εν ονοματι του πατρος και τοῦ υιου και του αγιου πνευματος· επιδῆ καὶ πνευματικοῖς καὶ Θείοις νομοῖς ἀκολουθουντες τὴν ἐκκλησιαστικὴν κατάστασιν ατάραχον καὶ ἀνεπηρέαστον διαφυλαγτειν καὶ συγκρωτοῦσαν τα ημέτερα καὶ πολλὰ επισπομενοι τὴν ἀπο τοῦ Θεου ρωπὴν καὶ ἔννοιαν δέον εις ἡμᾶς ηληκρηνοῖ τη καρδία τῆς τῶν Θειων εὐαρεστησασιν καὶ γνησίως λατρεύουσιν τῶ ἀυτῶ κινδύνω ἐχέτω· χρι οὗν καὶ χιῆς η τους τιμίους και ζωώπιους σταυρους ἴκίες χερσὶν καθυπογραψαντες· δι ἧς ομολογοῦμεν αφιερωνωντα τα χωραφια τα απερ εχωμεν εκ γωνικῆς ημῶν κληρονομιας εξ ὅλης ψυχῆς καὶ απλὴ καρδία εις τὸν πάνσεπτον ναὸν του ἁγίου καὶ ενδόξου καὶ μεγαλομαρτυρος Θεοδορου καὶ τοῦ κυροῦ καὶ ευλαυεστάτου καὶ καθηγουμενου πρεσυυτερου Θεοφιλακτου μονης του κυρ ζωσήμου υπερ λυτρου καὶ αφέσεως τον γονεων μου καὶ υπερ τας ημετερας ψυχὰς· καὶ ἵνα μας μνημωνευσει πασας τὰς ημέρας τῆς ζωῆς αυτοῦ. καὶ ὡς ανωτέρω ἤρητε ἐστὶν δὲ τα χωράφα τα ὄντα καὶ διακήμενα εις τὸν πάνσεπτον ναὸν του αγιου παγκρατιου εις τόπον λεγόμενον ἄππιον· εστιν δε ο περιόρησμὸς τοῦ χοραφιου ως ανευέννει η πριόνία της πετρας ἄλυας καὶ στρεφεται εἰς τον ρουάκην τὸ μέγα καὶ πάλιν αναστρέφεται εις τὸν λιθάριν τὸν μέγαν· τὸ διακήμενον καὶ ὄντα προς κεφαλου του κάνππου του αππίου· καὶ εγερνη ει υαθεία καὶ παλιν απανδιδι εἰς το ρουακιν του λιάιδρου· καὶ ὥς ηρητε τα χοραφι του λιαιδρου τα απερ αφιερωσασιν η πρωλαυωτες εις τὸ αυτῶ παν-

† Signum manus Domnae uxoris demortui Ioannis filii Candidi beatae memoriae. † Signum manus Nicolai ipsius cognati. † Signum manus Leonis alterius ipsius cognati. † Signum manus Nicolai generi Agathae beatissimae memoriae. † Signum manus Philippi de Scribitzi. † Signum manus Leopardi fratris consobrini Theophanis presbyteri. † Signum manus Leonis filii presbyteri Ursini beatae memoriae.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Quoniam et spiritualibus et divinis legibus obtemperantes, ecclesiasticum ordinem ab omni molestia et damno immunem praestare debemus, utpote qui res nostras adauget, et magnam Dei misericordiam et gratiam nobis conciliat; oportet, ut qui sincero corde Deo placere student, eumque rite colunt, ab omni periculo vindicentur. Ideo et nos, qui signa venerandae et vivificae crucis propria manu exaravimus, toto animo, et puro corde offerimus terras, quas de paterna hereditate habemus, venerabili ecclesiae sancti et gloriosi et magni martyris Theodori, et domino Theophylacto presbytero piissimo praefecto monasterii de Cyr-Zosimo, pro redemptione ac remissione nostrorum peccatorum et parentum nostrorum, et ut in omnibus diebus vitae suae nostri commemorationem faciat. Sitae autem sunt supradictae terrae iuxta venerabilem ecclesiam S. Pancratii in loco, ubi dicitur Appium, earumque fines sunt huiusmodi: ut ascendit Serra Petrae Albae, et deflectit ad rivum magnum, et rursus deflectit ad saxum magnum. quod est in capite campi Appii, et vadit ad vallem, iterumque iungitur cum rivo Liandri et cum terris Liandri, ut dictum est, quas qui antea habuerunt eidem venerabili ecclesiae S. Theodori obtulerunt, qui rivus interfluit inter terras nostras et vestras, et iterum ascendit et iungitur supra cum Petra Alba, et ut vadit Serra, et deflectit et descendit ad torrentem; ad meridiem nos ipsi suprascripti finitimos ha-

σεπτον ναον του αγιου θεοδορου τον ρουάκιν το εχωμεν αναμεταξὺ ημῶν καὶ ὑμῶν καὶ πάλιν ανευεινει καὶ ἀπαιδίδη ἄνωθεν εις τὴν πετρα ἄλυα ὑπαγειν η πριόνία και στρεφεται και κατευεινη εις τον χείμαρρον επι το μερος της μεσιημυρίας εχωμεν τας συνοριτάς ημοῖς αυτὴ ημῆς οἱ προγεγραμμένοι ὁτε φιλιππος ο τοῦ σκριυιτζει καί λεον του πρεσβυτερου ουρσινου· καὶ λεοπαρδος αδελφος πρεσβυτερου θεοφανου. και ἀπάξ ἁπλως λεγωμεν ξένοι και παρεπίδημοι γενόμεθα απο την σήμερον ἡμέραν εκ τα προλεχθεντα χοραφια ἑτερον δὲ τοῦ εχειν ο ριθεις καθηγουμενος τα τιαυτα χοραφια του νὺν και εις τους απαντας καὶ διηνεκοῖς χρόνους ἐόνας ἐώνων ἡς εξουσιαν αὐτῶν ως ἴδιος αυθεντης ποιησαι ως δ αν θελει καὶ υοῦλεται· η δε καὶ παλιν φανουμεν ποτὲ καὶρῶ χρόνω ητε ημῆς η τους τημιους καὶ ζωοποιους σταυρους ἀνοτερω επεγραφησαν ητε υιος ημῶν ητε τὶς καθ ημῶν μερος ητε αλλος ἵνα στίκωμεν καὶ εκδικησωμεν αυτον απο παντος εναντιου προσωπου· η δε καὶ τοῦτω ου πιεωμεν αλλα καὶ προς διαστρωφην πηραθωμεν· πρότον μεν εσωμε αρνιτῆς τοῦ τημιου σταυρου καὶ τὴν αρὰν τὸν αγιον θεοφόρων πατρων· επιτα δε και παρέχην μας ἐν το εὐσευὴ υασιλει νομισματα εκατὸν· καὶ ηθ ουτος στεργειν καὶ ειμένειν τὴν παρ ημῶν γεναμεννη τελειαν και πληρεστατην και ασαλευτον αφιέρωσιν παρουσια μαρτυρων γραφὲν δια χειρὸς χρησαφιου πρεσβυτερου και παυουλαριου ετους ϛφοα' ινδικτιωνος α'.

† ιωαννης πρεσβυτερος ὁ του καφίρου μαρτυρων υπεγραψα ιδιωχειρως.

† νικολαος σφούντζαρης μαρτυρων υπεγραψα.

† πετρος υιος πασχαλιου.

† υασιλειος τζοκαλὸ μαρτυρων υπεγραψα.

† κοσταντινος λατρονικιτης μαρτυρων υπεγραψα.

† λεο ανηψιος του καπητηνου μαρτυρων υπεγραψα.

† χρησαφηος της κανης μαρτυρων υπεγραψα.

† νικολαος οδο μαρτυρων υπεγραψα ηκια χειρι.

(Ex originali membrana Archivi Cavensis — n.° 8.)

bemus nosmetipsos Philippum de Scribitzi, et Leonem filium presbyteri Ursini, et Leopardum fratrem presbyteri Theophanis. Et uno verbo declaramus a praesenti die nos extraneos esse et exclusos a praedictis terris, easdemque possidere te praedictum monasterii praefectum modo et in omne deinceps futurum tempus et in secula seculorum, et potestatem habere, ut earum proprium dominum, faciendi quodcumque volueris. Et si aliquo tempore surrexerimus aut nos ipsi suprascripti, qui venerandas et vivificas cruces supra exaravimus, aut filii nostri, aut aliquis de parte nostra, aut quicumque alius, antestare debeamus, teque defendere ab omni contraria persona: et si hoc facere noluerimus, sed contravenire proponamus, primum quidem tanquam praevaricatores venerandae crucis maledictionem habeamus a sanctis divinis Patribus, et deinde solvere debeamus pio Imperatori solidos centum, et nihilominus ratum et firmum permaneat huius absolutae et plenissimae oblationis a nobis in praesentia testium factae instrumentum, quod quidem scriptum est manu Chrysaphii presbyteri et tabularii, anno 6571, indictione I.

† Ioannes presbyter Caphiri filius testis propria manu subscripsi.

† Nicolaus Sfuntzaris testis subscripsi.

† Petrus filius Paschalis.

† Basilius Tzocalo testis subscripsi.

† Constantinus de Latronico testis subscripsi.

† Leo consobrinus Capeteni testis subscripsi.

† Chrysaphius de Cana testis subscripsi.

† Nicolaus Odo testis propria manu subscripsi.

XLVII.

(1076) — Mense Aprili — Indict. XIV.

Michael Imperator concedit coenobio Casinensi annuas libras auri quatuor et viginti, et quatuor pallia, ut pro pace inter christianos constituenda monachi attentius orent.

Preceptum michaelis constantini imperatoris ; ut omni anno Sanctus Benedictus accipiat auri libras XXIIII. et pallia IIII.

In provectum extollere ad jacentia deo ; et in majorem perfectumque inde ornatum perducere; optabile quid est esset satis probabile. Sanctis quoque et religiosis locis largiri ea quae ad augmentationem et exagerationem sunt monachorum in eisdem manentium et incessantem glorificationem deo omnium afferentium equum est et rationabile. Ea propter nostrum imperium pro certa..... quoniam benefacere et quoque ut dicitur die misereri deo est congruum et imperatoribus una quidem natura substitutum . alteri vero positione propter adiacentem beatitudinem participantibus hanc virtutem. Verum celeberrima et famosissima ecclesia constructa in nomine beatissimi patris nostri Benedicti sita italis finibus propter esse eam admodum venerantissimam ac sacerrimam non solum in oris occiduis verum etiam in eois laudatur propagatur et excolitur. nec ornatu et divitiis tantum. verum potius virtutibus abbatis nunc in ea existentis desiderii; patris nostri jmperi discipulorumque ejus utpote deo placide et competenter conviventium et verum dictu spiritu viventium et domino servientium indigentibus necessaria exibens statuit nostrum imperium concedere ipsi cenobio annualiter pro salute animae nostrae ex palatio nostro pensionis gratia auri libras XXIIII. et pallia quattuor. Ad monachorum substentationem. ut attentius orent pro constitutione pacis Christicolarum. Quam ob rem praesens auri bullam manu propria nostri jmperi minio subscripsi mense aprilis Indictione IIII.

Michael in christo deo fidelissimus imperator romanorum qui et dux.

(Ex Reg. Petri Diac.—Fol. LXVII, n. 145.)

XLVIII.

1084 — Mense Februario — Indict. VII.

Stratelatus filius Ioannis Nicolao Patricio tradit speluncam positam loco vulgo dicto Cava, ut in ea trapetum impensis ipsius Nicolai extruatur, uterque vero tum spelunca tum trapeto communi iure utantur.

† σίγνον χειρὸς στρατηλάτη. υἱοῦ ἰωάννου τοῦ υἱοῦ νικολάου ἀποιχομένου τοῦ ἐκ προσώπου. Ἐν ὀνόματι τοῦ πατρὸς. καὶ τοῦ υἱοῦ. καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος. Ὁ ἀνατεταγμένος στρατηλάτης. ὁ τὸν τίμιον καὶ ζωοποιὸν σταυρὸν ἰδιοχείρως χαράξας, τὸ παρὸν τῆς συμμυιάσεως ἔγγραφον. ὃ πάγιον καὶ ὀχυρὸν εἰς ἀεὶ διαμενεῖ ποιοῦμαι ἰδιοθελῶς καὶ αὐτοπροαιρέτως. πρὸς σὲ νικόλαον πατρίκιον τὸν τοῦ μακαρίτου λεοντίτζη, καὶ πρὸς ἅπαν τὸ κατὰ σὲ μέρος, οὕτως· Ἐπειδὴ τὸ περὶ τὴν ἐγχωρίως λεγομένην κάυαν σπήλαιόν μου παραδέδωκά σοι ἐν τοιούτῳ τρόπῳ· ὡς ἂν ἐν αὐτῷ ἐξ οἰκείου σου κόπου καὶ ἀναλώματος. ἐλαιο-

† Signum manus Stratelati filii Ioannis, filii Nicolai demortui vicarii. In nomine Patris , et Filii , et Spiritus Sancti. Supra constitutus Stratelatus, qui honorandam ac vivificam crucem propria manu exaravi , praesentem scripturam conventionis, quae firma et stabilis semper permanebit, facio propria voluntate et deliberatione tibi Nicolao Patricio , filio defuncti Leontitzi , et universae parti tuae , tali modo. Quoniam tradidi tibi speluncam meam in loco vulgo dicto Cava , hoc pacto , ut in ipsa proprio tuo labore et impensa trapetum extrueres , et affabre reliqua opera ad hoc necessaria efficeres ;

τριψιον κατασκευάσης καὶ καλῶς καταστήσης ἀνελλειπή τὰ χρειώδη εἰς τοῦτο ἔργα καὶ εἴδη ὑπὸ σοῦ ἐργαζόμενα καὶ κατασκευαζόμενα. ἐμοῦ εἰς ταῦτα μηδοτιοῦν υαλεῖν μέλλοντος τὰ νῦν. εἰ μὴ μόνον τὸ δηλωθὲν σπήλαιόν μου. σὺν τῇ διακρατήσει αὐτοῦ· μετὰ δὲ τὸ ἀπαρτισθῆναι τελείως. ἔξωμεν αὐτό τε τὸ σπήλαιον. καὶ τὸ ἐν αὐτῷ ὑπὸ σοῦ ποιηθὲν ἐλαιοτριψίον κοινὰ εἰς τὸ διηνεκὲς. κοινὴν καὶ τὴν τούτου εἴσοδον καὶ συνεισφορὰν. ἐγώ τε καὶ σύ. καὶ κληρονόμοι μου. μετὰ τῶν σῶν κληρονόμων. μέλλοντες ἐφεξῆς μετὰ τὴν κατασκευὴν ταύτην ἣν σὺ μόνος ἐποιήσω. εἴ τι δ' ἂν καὶ χρειῶδες ὑπάρξῃ εἰς αὐτό τε φημὶ τὸ σπήλαιον· ἢ εἰς τὴν καταρτισιν τοῦ ἐλαιοτριψίου. ἀμφότεροι ἀνανεῶσαι καὶ κατασκευᾶσαι. καὶ οὐχὶ μόνος σύ· καθὼς νῦν ποιῇ. παραπλησίως καὶ οἱ κληρονόμοι ἡμῶν ποιήσουσιν. ἀμφοτέρων τῶν μερῶν κοινῶς ὑποκτίζοντες. εἴτι ἂν ἐνδεῶς ἐν τῷ σπηλαίῳ καὶ τῷ ἐλαιοτριψίῳ φοραθείη. ὡς οὖν οὕτω συνεφωνήθη καὶ ἠρέσθη ἡμῖν ταῦτα. ἰδοὺ ἐγγράφως ἐπικυροῦντες. ἐξασφαλίζομαι ἐγὼ καὶ οἱ κληρονόμοι μου. πρὸς σὲ καὶ πρὸς τοὺς σοὺς κληρονόμους. ὡς ἐάν ποτὲ. μὴ ἐν τούτοις μείναντες. τοῖς ἐμοὶ ἐθελουσίως δόξασι πειρασώμεθα ἀνοήτως κατά τι ἀκυρῶσαι τὸ παρὸν τῆς καθαρᾶς ἡμῶν συμψυχάσεως ἔγγραφον. καὶ οὐχὶ μάλιστα. ἐκ παντὸς ἀνθρώπου διεκδικήσωμεν τὸ σπήλαιον ἀφαιρήσειν θρασυνομένου τὸ σὸν ἀπολυτρούμενοι μέρος. πάσης ἐπηρείας. ἐγκλήσεως καὶ παντοίας ζημίας αὐτοῦ. ἵνα πρὸς μὲν σὲ καὶ τοὺς μετὰ σὲ κληρονόμους. ἐγώ τε καὶ οἱ ἐμοὶ κληρονόμοι νομίσματα ἀποτίσωμεν τριακοντα ἓξ. καὶ ἄλλα τοσαῦτα πρὸς τὸ υασιλικὸν υεστιάριον. τελοῦντες ἢ ἀνύοντες οὐδαμῶς τί πλέον· ἀλλὰ καὶ μετὰ ταῦτα διατηρήσωμεν καὶ ἄκοντες παγίον καὶ ὀχυρὸν εἰς ἀεὶ. τὸ παρὸν τῆς συμψυχάσεως ἔγγραφον· ἥτις γεγραπται ἀξιώσει καὶ παρακλήσει τῇ ἐμῇ· χειρὶ παγκάλλιου υἱοῦ ἰωάννου τοῦ κουρκουσίου. μηνὶ φευρουαριω. ἰνδικτιωνος ζ'. ἔτους ϛφιβ'. παρουσία μαρτύρων.

† ἀργυρὸς υιος μιχαήλ μαρτυρ υπεγραψα.

† νεόφητος υἱὸς θεοδωρου μαρτυρῶν οἰκεία χειρὶ υπεγραψα.

† Leo iohannis episcopi testis sum.

† μαγιουρελλης πρωτοσπαθαριος υιος νικολαου μαρτυρ υπεγραψα ηδια χειρι.

† τραχαχανηρ του ταγματοφυλαξ υιος νεοφυτου μαρτυρ υπεγραψα.

(Ex originali membrana Archivi Casinensis — n°. 23.)

et cum iam a te elaborata et extructa fuerint, nec ego in praesens aliud conferre debeam ad haec, nisi tantum speluncam supradictam cum suis pertinentiis, cumque (*omnia*) perfecta et absoluta reddita fuerint, in commune perpetuo habebimus ipsam speluncam, et trapetum a te in ea factum, communes pariter huius reditus et contributiones, ego et tu et heredes mei cum heredibus tuis. Deinceps post huiusmodi constructionem, quam tu solus fecisti, si quid aliud necessarium fuerit, in ipsa inquam spelunca, vel in trapeti instauratione, uterque renovabimus et comparabimus, et non tu solus, sicut nunc facis; similiter et heredes nostri facient, utraque parte in commune aedificante, si quid oportere in spelunca et trapeto deprehensum fuerit. Cum igitur de hoc ita conventum et placitum fuerit nobis, nunc in scriptis confirmantes, tutum reddimus ego et heredes mei tibi tuisque heredibus. Quod si aliquando non manentes in iis, quae a me non invito statuta sunt, stulte conabimur in aliquo irritam reddere praesentem conventionis sinceram scripturam nostram, et non potius defendamus ab omni persona audacter conante auferre hanc speluncam, redimentes te ab omni molestia, criminatione omnique damno, persolvemus quidem tibi tuisque heredibus ego et heredes mei numismata sex et triginta, et totidem alia Imperiali Vestiario, aliquid aliud nullo pacto efficientes, sive perpetrantes, verum et posthac servabimus vel inviti firmam et stabilem semper praesentem conventionis scripturam, quae rogatu et postulatione mea scripta est manu Pancalli filii Ioannis Curcusii, mense februario, indictione VII, anno 6592, coram testibus.

† Argyrus filius Michaelis testis subscripsi.

† Neophytus filius Theodori testis subscripsi propria manu.

† Magiurelles Protospatharius filius Nicolai testis subscripsi propria manu.

† Trachachaneus Tagmatophylax filius Neophyti testis subscripsi.

XLIX.

1086 — Mense Novembri — Indict. X.

Helena Monialis, Melito eius filia, et Eustathius Maravilia cum uxore Eudocia donant pro salute animarum suarum monasterio SS. Trinitatis Cavae paternum ipsorum monasterium sub titulo S. Martyris Mennae, situm in loco dicto Goffone in territorio Rusiani, cum omnibus eius possessionibus.

† σιγνον χειρος ελένης μοναχῆς. † σίγνον χειρὸς μελητῶ τῆς γνησιας εγγόνης τῆς προγραφήσης ελένης μοναχης. † σιγνον χειρὸς εὔσταθίου μαραυιλιας. † σιγνον χειρος ευδοκίας γνησίας νυμφης τοῦ προγραφέντος ευσταθιου.

† Εν ονοματι τοῦ πατρος καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνευματος. ἡμεῖς αἱ προγεγραμμεναι, ὁτε ελένη μοναχη ἡ αγκηναρίεσνα καὶ μελιτῶ ἡ αὐτῆς γνησία εγγόνη καὶ ἐυσταθιος μαραυίλιας ὁ τούτης γνησιος έγγον καὶ ευδοκία ἡ αὐτοῦ γνησια νύμφη ἡ τοὺς τιμίους καὶ ζωόποιοὺς σταυροὺς οἰκεῖαις χερσὶν πίξαντες· την παρουσαν ἔγγραφον ἀφίερωσιν εἴτοι· πρόσένεξην ποιοῦμεθα οἰκία ημῶν γνώμη καὶ υουλῆ ὑπερ λύτρου τῶν ημετέρων αμπλακημάτων εἰς τὴν μονὴν τῆς ἁγίας καὶ αδιαίρέτου τριάδος, της οὔσης καὶ διακειμένης εἰς τὴν διακράτησιν κάστρου σαλερνοῦ εἰς το επάνω μέρος ἀπεξω τοῦ κάστρου. δι' ἧς φενώμεθα αφιεροῦντες εν αὐτὴ τὴν γονικὴν ημῶν μονὴν τὴν οὖσαν και διακειμένην εἰς τοπον ἐπιλεγάμενον γοφφώνους τὴν επονωμαζομένην τοῦ αγίου μεγαλομάρτυρος μηνα, εἰς τὴν διακράτησιν τοῦ ρουσιάνου· μετα παντων τῶν διαφερόντων αὐτὴ ἡγούν ζεύγων υοῶν δῦον και ονικοῦ. καὶ προυάτων κεφαλίων τρίακοντα καὶ αμπελίου ἔχωντος χιλιάδας τέσσαρης· καὶ χοράφια ζευγαρίων πέντε εἰς τοπον επιλεγάμενον λαγοδρομίων· καὶ υουττία πέντε, τοῦ εἶναι ταύτα από τῆς παροῦσης ημέρας αφιερωμένα ἐν τῆ δηλωθείση μονῆ τῆς ἁγίας καὶ αδιαιρέτου τριαδος, ὑπερ λύτρου καὶ αφέσεως τῶν πολλῶν ημῶν αμαρτιων, ἔχουσα ταύτην εξουσίαν, εἴ τι δ ἂν θέλη ποιῆν ἐν αυτὴ· μι εναντιουμένη παρα οἰου δύποτε προσώπου μίτε παρ ἡμῶν μίτε παρα τῶν ημῶν κληρονόμων καὶ διαδόχων. εἰ δε πειραθώμεν ποτὲ καίρῶ ἡ χρόνω εἰς διαστροφὴν ἐλθεὶν τοῦ ανατρέψαι ταύτην τὴν καθαρὰν αφίέρωσιν, ὑπάρχειν ἡμὰς κεκατηραμένους παρ αυτου ειτοι παρὰ πατρὸς καὶ ὑιοῦ καὶ αγίου πνευματος· καὶ παρα τῶν τιή ἁγίων θεοφόρων πατερων. κληρονομούντας καὶ τὴν μερίδα ἰουδα

† Signum manus Helenae Monialis. † Signum manus Melitonis legitimae filiae praedictae Helenae Monialis. † Signum manus Eustathii Maraviliae. † Signum manus Eudociae legitimae uxoris suprascripti Eustathii.

† In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Nos suprascripti Helena Monialis de Ancinaria, et Melito legitima eius filia, et Eustathius Maravilia huius legitimus filius, et Eudocia huius legitima uxor, qui venerandae et vivificae crucis signa propriis manibus exaravimus, de propria nostra sententia et voluntate, pro remissione nostrorum peccatorum, facimus praesentis oblationis sive concessionis instrumentum monasterio sanctae et individuae Trinitatis, quod situm est in pertinentiis civitatis Salerni in parte superiori extra civitatem; quo ei offerimus paternum nostrum monasterium sub titulo sancti et magni martyris Mennae, quod situm est in loco dicto Goffone in pertinentiis Rusiani, cum omnibus eius possessionibus, nempe boum duobus paribus, et asino, et ovium capitibus triginta, et vinea, in qua consitae sunt vites quatuor mille, item agri iugeribus quinque in loco, ubi dicitur Cursus leporum, et doliis quinque; ut haec omnia a praesenti die sint oblata praedicto monasterio sanctae et individuae Trinitatis pro redemptione et remissione multorum nostrorum peccatorum, in eiusque potestate sit facere de eo (*monasterio*) quodcumque voluerit absque ullo omnino cuiuscumque personae impedimento, nec nostro, nec nostrorum heredum et successorum. Quod si aliqua occasione vel tempore poenitentia ducti tentaverimus hanc puram oblationem rescindere, maledicti simus a Patre, et Filio, et Spiritu Sancto, a tercentis octo et decem sanctis divinisque Patribus, et hereditatis partem habeamus cum Iuda proditore: et nihilominus ratum et firmum remaneat praesentis purae oblationis a nobis factae instrumentum vigore canonis, quo dicitur: Quod semel Deo obtuleris, non licet im-

τοῦ προδότου. καὶ εἰθ οὕτως στέργην καὶ εμμένην τὴν παρουσαν καὶ παρ ημῶν γεναμένην ἔγγραφον καθαρὰν ἀφιερωσιν δια τὸν κανώνα τὸν λέγοντα, τό ἅπαξ αφιερωθεν τῶ θεῶ οὐ χρὶ κινήσοιν ἐγράφη ἡ παρουσα καθαρὰ αφιερωσις επι τῆς ευσευοῦς υάσιλείας ἀλεξίου μεγάλου υασιλέως του κομνινοῦ. χειρὶ ανδρέου σπαθαριου καὶ νοταριου μηνὶ νοεμυρίω ινδικτιωνι ι' ετους ϛφιε' παρουσια μαρτυρων.

† θεόδορος ὁ ευτελὴς πρεσυυτερος καὶ ευδωμαριος υπεγραψα ιδιοχειρος.

† στεφανος ο ευτελης πρεσυυτερος και δευτερευων ο μελιδα μαρτυρ υπεγραψα ιδιοχειρος,

† θεοδωρος κανοναρχης υπεγραψα ιδιοχειρος.

† νικολαος μαραυιλιας μαρτυρ υπεγραψα.

† ἐυφήμιος τρουμαρχης ο αγκηαρίσις μαρτυρ υπεγραψα ιδιοχειρος.

† πετρος της κριτενης μαρτυρ υπεγραψα.

† γρηγοριος ευτελὴς πρεσυυτερος υπεγραψα.

† κονσταντινος πρεσυυτερος και ευδαμαριος του αρχιεπισκοπου ημων εκλησιας μαρτυρ υπεγραψα ιδιοχειρος.

† νικολαος μαραυιλιας τα ανοτερω υειων υπεγραψα.

(Ex originali membrana Archivi Cavensis—n.° 9.)

mutare. Scripta est haec pura oblatio sub Alexio Comneno magno et pio Imperatore, manu Andreae Spatharii et notarii, mense novembri, indictione X, anno 6595, praesentibus testibus.

† Theodorus humilis presbyter et hebdomadarius propria manu subscripsi.

† Stephanus humilis presbyter et deuterarius filius Melidae testis propria manu subscripsi.

† Theodorus Canonarcha propria manu subscripsi.

† Nicolaus Maravilia testis subscripsi.

† Euphemius Turmarcha de Ancinaria testis propria manu subscripsi.

† Petrus de Critena testis subscripsi.

† Gregorius humilis presbyter subscripsi.

† Constantinus presbyter et hebdomadarius archiepiscopi nostrae ecclesiae testis propria manu subscripsi.

† Nicolaus Maravilia suprascripta confirmans subscripsi.

L.

1087 — Mense Octobri — Indict. XI — Tarenti.

Boamundus Tarenti Princeps Ioanni praeposito monasterii S. Petri confirmat instrumentum, quo Leo Davidis filius nonnulla bona eidem monasterio obtulerat.

† σιγίλλιον γενόμενον παρ' εμοῦ βοαμουνδου υἱοῦ τοῦ πανυπερλάμπρου δουχὸς καὶ ἐπιδοθὲν ἡμῖν κυρῶ ἰωάννη. τῶ εὐλαβεστάτω προεστῶτι τῆς πανσέπτου μονῆς τοῦ κορυφαίου τῶν ἀποστόλων πέτρου· μηνὶ ὀκτωβρίω. ἰνδικτιωνος ια'.

Ἐπειδὴ σὺ ὁ δηλωθεὶς εὐλαβέστατος ἰωάννης προσῆλθες μοι εἰς τάραντα διατρίβοντι. καὶ ὑπέδειξας ἔγγραφον ἀφιερώσεως γεγενημένον πάλαι παρὰ λέοντος τοῦ δαυίτη πρὸς τὴν εὐαγῆ μονὴν. ἧς προεστὼς τυγχάνεις ὡς ἤδη εἴρηται ὑπαγορεῦον καὶ δηλοῦν τοῦ εἶναι εἰς ἀφιέρωσιν αὐτῆ. εἰς τὸ διηνεκὲς καὶ ἅπαντα αἰῶνα ταῦτα ἃ κατὰ μέρος λέγω. ἐκ τῆς αὐτοῦ τυγχάνοντα ἀκινήτου ὑποστάσεως. ἤτοι τὸ τέταρτον ἀνελλιπὲς

† Sigillum factum a me Boamundo filio illustrissimi Ducis, et datum vobis domino Ioanni religiosissimo rectori venerabilis monasterii principis Apostolorum Petri, mense octobri, indictione XI.

Postquam tu praedictus piissimus Ioannes ad me accessisti Tarenti commorantem, et ostendisti scripturam oblationis, olim a Leone Davidis filio conditam pro sancto monasterio, cui praees ut modo dictum est, quae edicit et declarat oblata fuisse eidem (*monasterio*) in perpetuum et in omne aevum, quae singillatim expono, ex ipsius bonis immobilibus; videlicet quartam reliquam partem vivarii dicti de Gaitza; item speluncam positam ad parvulam portam, imo vero

μέρος τοῦ βιναρίου τοῦ λεγομένου τῆς γαΐτζας. ἀλλὰ καὶ τὸ σπήλαιον ὃ ἐστὶν εἰς τὸ παραπόρτιον. μᾶλλον δὲ ὑποκάτω αὐτοῦ τοῦ παραπορτίου τῆς μονῆς τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ· σὺν τούτοις καὶ τὴν ἄμπελον τὴν τοῦ σκαλτζατίτζου καλουμένην. καὶ τὴν ἄλλην ἄμπελον τὴν εἰς παρίτας. καὶ τὴν ἡμίσειαν πάλιν ἄμπελον τῆς καβετζοῦλας. μετὰ καὶ τῆς ἐκεῖσε ἁπλῆς καὶ ἀκαλιεργήτου κειμένης χώρας. εἶτα καὶ τὸ μέρος αὐτοῦ ἅπαν τοῦ δηλωθέντος λέοντος. τὸ τῶν κολωνίων τῶν γυμνῶν. ἐπείτα καὶ τὰς ἐλαίας πᾶσας τὰς κεκλεισμένας ἔξωθεν. καὶ τὰς ἔσωθεν ὁρωμένας. πρὸς δὲ καὶ τὸ μέρος αὐτοῦ ὅλον τῆς τάρας. ἀπό τε χωραφίων. κήπων, βραχιόνων τὲ καὶ τῆς κατῦνας· τοῦτο ἐπὶ τὸ ἔγγραφον ὑπέδειξάς μοι. δηλοῦν ταῦτα εἶναι εἰς ἀφιέρωσιν τῆς μονῆς ἠξίωσας δὲ με τοῦ ἐπικυρωθῆναι καὶ παρ ἐμοῦ εἶξας κἀγὼ τῇ ἀξιώσει σου παραχωρῶ σοι ταῦπα καὶ καταλιμπάνω. ἵνα εἴη εἰς τὸ διηνεκὲς ὑπὸ τὴν σευασμίαν μονὴν πώποτε ὑπ οὐδενὸς ἀφαιρούμενα. οὔτε παρὰ στρατηγῶν. οὔτε παρὰ τουρμαρχῶν. οὔτε πρὸς κουρατόρων. οὔτε ὑπ οὐδενὸς ἄλλου τὴν οἵαν οὖν δουλείαν ἡμῶν ἐκπληροῦντος· ὅστις γὰρ ἔν τινι ἀκυρῶσαι ταυτα σπουδάσοι ἃ ἐγὼ ἐκύρωσα τῇ βουλήσει μου. θρασυνόμενος ἀνοήτως κατὰ τοῦ ἡμετέρου ἐντέλματος. ἢ τί ἕτερον ἐπιζήμιον. καὶ ἐπιλαβὲς ἐργαζόμενος. ὁ τοιοῦτος. τὴν ἐσχάτην ὑποίσεται ἐνδίκως ποινὴν· τῆς ἀγανακτήσεως ἡμῶν ἐν πείρᾳ γενόμενος. ἀνύσει δὲ πλέον οὐδὲν· ἀλλὰ καὶ μετὰ ταῦτα. καὶ εἰς ἀεὶ τὸ παρὸν σιγίλλιον ἡμῶν κεκυρωμένον καὶ πάγιον διαφυλαχθήσεται· ὃ καὶ γραφὲν. καὶ τῇ ὑποκειμένῃ ἐκ κηροῦ βουλλῃ σφραγισθὲν. σοὶ τῷ προδηλωθέντι προεστῶτι τῆς ῥηθείσης μονῆς ἀξιοπρεπῶς ἐγκεχειρίκαμεν μηνὶ καὶ ἰνδικτιῶνι τοῖς προγεγραμμένοις· ἔτει ϛφιϛ· τοῦτο δὲ ἐποιησάμην. διὰ τὸ μὴ ἔχειν ὧδε τὸ ἐκ μολίυδου σφράγισμα.

infra ipsam parvulam portam monasterii S. Ioannis Baptistae; simul cum his et vineam dictam de Scaltzatitzo, et alteram vineam sitam ad Paretas; rursus et dimidiam vineam de Cabetzula, etiam cum agro illic posito rudi, nec bene culto; deinde et omnem partem ipsius praedicti Leonis de Coloniis pauperum; insuper et omnes olivas positas et comprehensas intus et extra; ad haec etiam partem ipsius totam de Tara ex terris, hortis, armillis et supellectilibus: cum mihi exhibuisses hoc instrumentum, quod declarat praedicta ad monasterium spectare ex oblatione, petiisti a me ut confirmaretur, et me convenisti. Ego vero ex petitione tua haec tibi concedo et relinquo; ut sint perpetuo penes venerabile monasterium a nemine unquam auferenda, non a Strategis, non a Turmarchis, neque a Curatoribus, nec ab ullo alio qualecumque servitium nostrum obeunte: nam quicumque tentaverit aliquid ex his imminuere, quae ego voluntate mea confirmavi, ausus temere obstare iussioni nostrae, vel aliquid aliud damni aut noxae peragere, in eo conamine deprehensus extremam merito subibit poenam indignationis nostrae, et nil amplius assequetur: sed et posthac praesens sigillum nostrum confirmatum et stabile semper servabitur; quod scriptum et sigillatum, subposita bulla cerea, uti decet, tradidimus tibi antedicto rectori praefati monasterii, mense et indictione suprascriptis, anno 6596. Id autem fecimus eo quod non haberemus hic sigillum plumbeum.

(Ex originali membrana Archivi Casinensis — n.° 24.)

LI.

1089 — Mense Februario — Indict. XII.

Hyacintha filia demortui Pamphili donat monasterio SS. Apostolorum speluncam sitam prope parvam portam, cui nomen ab Etaeriota, ut post obitum in ambitu ecclesiae tumuletur.

† σίγνον χειρὸς υακίνθης θυγατρὸς παμφίλου ἀποιχομένου.

Ἐν ὀνόματι τοῦ πατρος καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος. ἡ ἀνατεταγμένη υάκινθα· ἡ τὸν τίμιον καὶ ζωοποιὸν σταυρον τῇ αὐτοχειρία προτάξασα, ἀφιερῶ ἐξ ὅλης ψυχῆς καὶ προθυμίας εἰς τὴν εὐαγεστάτην μονὴν τῶν ἁγιῶν ἀποστόλων τὴν ἐν ταράντῃ. ἐν ᾗ ἔφορος καὶ προεστὼς ὁ κύρις ἰωάννης τυγχάνει ἄρτι τὸ σπήλαιον ὅλον. ὃ πλησίον ὑπάρχει τοῦ σπηλαίου οὗπερ πρὸ καιροῦ ὀλίγου βασίλειος ὁ υἱὸς νικολάου ἐκ προσώπου. εἰς αὐτὴν ταύτην τὴν μονὴν ἀφιέρωσεν· ἐστὶ δὲ τὸ παρ' ἐμοῦ νῦν ἀφιερούμενον. ἔγγιστα καὶ τοῦ παραπορτίου τοῦ λεγομένου τοῦ ἑταιρειώτου. ἐκ κλήρου τυγχάνον μοι τοῦ πατρικοῦ. ἀφιερῶ δὲ τοῦτο τὸ σπήλαιον ἀπὸ σήμερον εἰς τὴν δηλωθεῖσαν ἁγίαν τῶν ἀποστόλων μονὴν. ὑπὲρ ἀφέσεως σφαλμάτων τῶν μακαρύτων γονέων μου. καὶ λύτρου τῶν ἐμοὶ ἐπταισμένων. πιστεύσασα καὶ τῇ ἀψευδεῖ ἐπαγγελία καὶ ὑποσχέσει τοῦ δεδηλωμένου προεστῶτος κυροῦ ἰωάννου· ἐπαγγειλαμένου μοι ἀποθανούσης μου τὸ νεκρόν μου ἔν τινι θάψαι τῶν περὶ τὴν ἐκκλησίαν μνημάτων· ἐπὶ τοιούτῳ τοίνυν τῷ τρόπῳ τὴν ἀφιέρωσιν ταύτην ἐποιησάμην ἀπὸ σήμερον εἰς τὴν μονὴν. καὶ..... γνώμην ἀναλαμβάνουσα ἐναντίαν τῆς πρώτης ὕστερον. μετάτρεπειν πῶς π .... τὴν ἀφιέρωσιν ἐπισπουδάσω. ὁ πάντη ἀδύνατον. ἢ ἐγώ. ἢ τίς τῶν περὶ ἐμὲ. ἵνα πρὸ μὲν πάντων τὴν ὀργὴν τοῦ θεοῦ ἐφ' ἑαυτοὺς ἐπισπώμενοι. τὴν ἀγανάκτησίν τε κληρούμενοι τῶν ἀποστόλων. πρὸς δὲ καὶ τὴν κατάραν τῶν τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτὼ ἁγίων πατρῶν. ὕστερον καταβάλωμεν πρὸς τὸ μέρος τῆς μονῆς νομίσματα δώδεκα· καὶ πρὸς τὸ βασιλικὸν υεστίαριον ἄλλα δώδεκα. καὶ ὕστερον διαφυλάξωμεν καὶ μὴ βουλόμενοι τὸ ἔγγραφον τῆς ἀφιερώσεως ἀπαρασάλευτον εἰς αἰῶνα. ὃ καὶ ἐγράφη τῇ ἀξιώσει μου. χειρὶ ἀνδρέου τοῦ ἀρχιμανδρίτου. μηνὶ φευρουαρίῳ ινδικτιωνος ιβ'. ἔτους ϛφιζ'. παρουσια μαρτύρων.

† αναστασιος ω του αποιχομενου παντολεοντος μαρτυρ υπεγραψα.

† Signum manus Hyacinthae filiae Pamphili demortui.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Supra constituta Hyacintha, quae venerandam ac vivificam crucem propria manu praefixi, toto promptoque animo offero sacratissimo monasterio sanctorum Apostolorum, quod est Tarenti, in quo nunc praeses et antistes est dominus Ioannes, integram speluncam, quae extat prope speluncam, quam parvo abhinc tempore Basilius filius Nicolai vicarii obtulit eidem monasterio. Quae vero nunc a me offertur, proxima est parvulae portae, cui nomen ab Etaeriota, et mihi contigit ex paterna hereditate. Offero itaque hanc speluncam ab hodierna die praedicto sancto monasterio Apostolorum, pro remissione peccatorum demortuorum parentum meorum, et absolutione culparum mearum, fidem habens sincerae denunciationi et promissioni memorati antistitis domini Ioannis, qui pollicitus est mihi, cum supremum diem obiero, cadaver meum humatum iri in aliquo ex sepulcris in ecclesiae ambitu: hac igitur conditione feci monasterio ipsam oblationem a praesenti die, et (*si aliquando*) in posterum, iniens consilium priori contrarium, subvertere quoquo modo (*hanc*) oblationem studuero, quod fieri omnino non potest, sive ego, sive aliquis ex meis, in primis quidem super nos ipsos iram Dei attrahemus, et Apostolorum indignationem consequemur, insuper et maledictionem a tercentis decem et octo Patribus sanctis; postea solvemus monasterio numismata duodecim, et totidem Imperiali Vestiario; deinde etiam nolentes servabimus firmam semper huiusmodi oblationis chartulam, quae rogatu meo scripta est manu Andreae Archimandritae, mense februario, indictione XII, anno 6597, coram testibus.

† Anastasius filius demortui Pantaleonis testis subscripsi.

† Byzantius filius Leonis propria manu subscripsi.

† βυζάντιος υιὸς λέοντος οικεια χειρι υπεγραψα.

† Θεοφυλακτος υιος οὔρσου μαρτυρῶν ὑπεγραψα οἰκεια χειρι.

† ιωαννης ο λεοντίου πρεσυύτερος ὑπεγραψα οἰκεια χειρί.

† νικολαος. . . . . οἰκεια χειρὶ.

† Theophylactus filius Ursi testis subscripsi propria manu.

† Ioannes filius Leontii presbyter subscripsi propria manu.

† Nicolaus . . . . propria manu.

(Ex originali membrana Archivi Casinensis—n.° 25.)

LII.

(1091) — Mense Augusto — Indict. XIV.

Rogerius Dux Italiae, Calabriae et Siciliae donat Petro abbati Cavensis coenobii SS. Trinitatis monasterium S. Hadriani positum in Calabria in pertinentiis Rossani, et Romanus archiepiscopus Rossanensis, de mandato eiusdem Ducis, diploma donationis sua roborat subscriptione.

† Σιγιλλίον γεναμένον παρ εμοῦ ῥουκερι δουκός ἰταλίας καλαβριας καὶ σικελίας. καὶ ἐπιδοθεν εἰς σε κῦρ πέτρον τὸν ἐυλαυέστατον μοναχὸν καὶ καθηγοῦμένον μονης τὴς ἁγίας τριαδος τὴς ἐν το ωρει. καὶ πλησιον τοῦ ἄστυος σαλερινου διάκειμένης ἐν τοπω ο καὶ μετηλειανον καλεῖτε μηνι ἀυγουστω ινδικτιωνος ιδ'.

Αξιον ὄντος ἐστὴν και δίκαιον και τῶ θεῶ ἐὐάπόδέκτον μαλλὸν καὶ ἀνθρώποις. τᾶς τῶ θεῶ ἀεὶ ἐξήπειρέτοῦσιν. καὶ ἀένναος λατρέυῶνταις ου διαλῆμπανοῦσιν, ἐκληπαροῦνταὶς ἀυτῶ καθἕκάστην ὑπὲρ τὴς των παντων ανθρώπων σωτηρίας καὶ ψυχηκῆς μάλλὸν ὄφελεῖας ἀγωνιζωμένοις. και αδισάκτος νυφῶντας οὗ παυομένοις. προσπαθεῖν πάντοτε καὶ αεὶ διακησθαι καλῶς καὶ τὰς τοὗτῶν ἐτήσης ἐπληρῆν. χωρὴς πᾶσης ἀντιλογίας καὶ προφάσεως, καὶ οὗτως ὑπὲρ ψυχηκῆς σωτηρίας ὑπάρχωντα. διὰ δὴ. καὶ σὲ τον ἐυλαυέστατον μοναχὸν κῦρ πετρον τὴς προηριμένης μονῆς τὴς ἁγίας τριάδος τὴν ἡμέτεραν ἀρχὴν καὶ ἐξουσίαν στησαμένον. ὑπερ προσενέξεως τῆς αὗτῆς μονῆς ἧς καὶ προϊστατε. ἡμεῖς δυνάμένως επάκοῦσαντες. τῆ τοὗτων ετια εν πρότοις μεν διὰ τὸν τοῦ θεοῦ φόυον. ἔπειτα δὲ καὶ ὑπερ ψοιχηκῆς σωτηρίας τοῦ ἐμοῦ πατρὸς. ἔτι δὲ καὶ ὑπὲρ ἀφέσεως τῶν ἡμῶν ἁμαρτιῶν. δοροῦμεν καὶ ἀποχαρίζωμεν. εἰς τὴν μονὴν τῆς ἁγίας τριάδος. τὴν τοῦ ἁγίου ἀδριάνου μονὴν. τὴν οὖσαν καὶ διακεῖμένην εἰς καλαβρίαν εἰς τὴν διακράτησιν ρουσιάνοῦ. σὶν τὸν διακρατησεων καὶ μέτοχείον αὗτοῦ πάντων. τοῦ ἐχεῖν αὗτὴν ἐπ ἐξούσιω καὶ δεσπόζην καὶ τὴν τοὗτοῖς φέρειν ὑπότάγὴν πρὸς τὴν ριθεῖσαν τῆς

† Diploma factum a me Rogerio Duce Italiae, Calabriae et Siciliae, et datum tibi domino Petro piissimo monacho et abbati monasterii S. Trinitatis; quod iacet in monte et prope civitatem Salerni in loco dicto Metiliano, mense augusto, indictione XIV.

Dignum quidem et iustum est, quin etiam Deo et hominibus gratum, eos qui Deo iugiter inserviunt, eumque indesinenter colunt, quotidie precantes pro communi hominum salute, atque adeo pro animarum utilitate enixe operam dantes, et assiduas nec intermissas vigilias agentes, amice semper complecti et benevolentia prosequi, eorumque petitiones explere nulla mora interposita aut excusatione. Quapropter cum talem te geras in spiritualis salutis negotio tu, domine Petre piissime monache praedicti monasterii S. Trinitatis, quod est sub nostra ditione et potestate, idcirco nos pro benevolentia, qua idem monasterium, cui tu praees, prosequimur, tuas petitiones, quantum in nobis est, benigne excipientes, primum propter Dei timorem, deinde propter spiritualem salutem patris nostri, et propter remissionem nostrorum peccatorum, damus et concedimus monasterio S. Trinitatis monasterium S. Hadriani, quod positum est in Calabria in pertinentiis Rossani, cum omnibus eius possessionibus et obedientiis, ut ipsum habeat in sua potestate et dominio, et suffraganeum sit eidem monasterio S. Trinitatis amodo et in perpetuum, et faciat in ipso quaecumque monastica regula et apostolicae constitutiones statuunt. Ad haec praecipimus etiam

ἁγίας τριάδος μονὴν. ἀπό γε τὴν σήμερον καὶ ἓς αεὶ τοῦ πράττην ἐν αυτὴ ὅσα καὶ ἷα ὁ τῶν μοναχῶν κανῶν καὶ ἑ αποστόλων διακελέυωνται προστάξεις. σὶν τούτοις δε καὶ τὴς ἡμετεροῖς πάσιν διακελευωμεν ἐνδοξοτάτοις στρατηγοῖς ἐξουσιασταὶς καὶ τραμάρχοις και ἁπλῶς ὑπῆν πᾶσιν τεῖς τας ἡμετερας δουλείας εγχειριζωμένοις τοῦ μὴ ἐμποδίζη ἢ κατακλαπτειν ἀυτοὺς ἀλλὰ μάλλον συνεργεῖν καὶ περιθάλπειν αυτοὺς. πρὸς δε περισσωτέραν πίστωσιν καὶ ἀσφάλιαν τῶν ειτηγχανιώντων πάντων τὸ παρὸν ἡμῶν σιγίλλιον τὸ διὰμολήυδω συνηθει υουλλωτηρίω ἡμῶν σφραγισθὲν ἐπέδόθη αὐτῶ μηνὶ καὶ ινδικτιωνι τῆς προγεγραμμενοις.

† ρωμανος ο ἁμαρτωλος μοναχος ευτέλης αρχιεπισκοπος ρουσιάνον το παρον σιγιλλιον προστάξει του υπερλαμπρου δουκος κῦρ ρουκερη υπεγραψα και εκυρωσα †.

omnibus gloriosissimis nostris Strategis, Potestatibus, Turmarchis, et uno verbo, omnibus nostrae ditionis administratoribus, ne ullum impedimentum aut damnum afferant ipsi, quin imo ut illud adiuvent et foveant. Ad maiorem autem fidem et firmamentum eorum omnium qui lecturi sunt, praesens hoc diploma, nostra consueta bulla plumbea munitum, ipsi datum est mense et indictione suprascriptis.

† Romanus peccator monachus, humilis archiepiscopus Rossani, praesens diploma de mandato praeclarissimi Ducis domini Rogerii subscripsi et roboravi.

(Ex apographo graeco et latina interpretatione inter manuscripta Paschalis Baffii in Maiori Neapolitana Bibliotheca adservatis.)

LIII.

1091 — Mense Decembri 7 — Indict. XV.

Antzerius archiepiscopus ecclesiae metropolitanae Rhegii confirmat privilegium, quo Theodorus episcopus Scytlacensis concedebat Brunoni, Lanuino ceterisque eorum sodalibus praedium, montem et molendinum Scytlacii sita, sine onere solutionis vel decimarum vel cuiuscumque vectigalis.

† θεόδωρος ἔλεω θεοῦ ἐπίσκοπος κάστρων σκύλλακιου στύλου καὶ ταυέρνων καὶ προτοσύγκελλος· ὁ μεσιμέριος· κάτὰ τὴν ἴτησιν τοῦ υπερλάμπρου κόμητος καὶ αυθέντου ἡμῶν, ἥνπερ κατηξίοσε παρακληθεινέ με ὁ αὐθέντης ἡμῶν υπερ τοῖς τιμιωτάτοις μοναχοῖς καὶ ερημήταις· λέγω δεῖ τὸ κυρῶ υρούνο καὶ λαμυήνας· ουχ ὥς τυραννος με τούτο πεποιήκῶς. ἀλλ ὥς προείπον παρακληθεινε με κατιξίοσε ὑπερ τῶν προγραφέντων μοναχῶν, ὄντων ἐν τὸ θεοσόστω τόπω το καλουμένο τούρρες. ἐν τῶ πανσέπτω νεῶ της υπερενδόξου δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου· καὶ τοῦ προδρόμου καὶ υαπτιστοῦ ιωαννου· ὅπερ καὶ τὰς ἐρεῖμους τόπους διατρίψαντας χρόνους ουκ ολίγους καὶ μετήλθοντας ἐνταύθα εἰς τὰ μέρι στύλου ἐν τῆ εμῆ ενωρία. κἀθῶς καὶ ὁ αυθεντης ἡμῶν ο κόμης ἐδιωρισάτο τόντε χωραφιον· ορέον υδρωμήλον παρεξης τῆς ἐκκλησιας ἄχρι μηλίων υ' τοῦ ἔχειν σας αὐτᾶ εις τὸ διεὶνεκαῖς. ὁιμεῖς. οἱ προα-

Ego Teodorus mesimerius dei gratia episcopus de Squillacio et de stilo. et de taberna. prothosinquillos. dono gratis non coactus sed comitis Rogerii precibus et consilio plurimorum procerum suorum adquiescens, terram de turribus scilicet duo miliaria circa ecclesiam in monte constitutam ex omni parte donno Brunoni et Lamvino sociisque eorum, eorumque successoribus illum montem inabitantibus eo modo et tenore ut in vita sua libere habeant et possideant, et post

ναφερόμενοι καὶ οι λοιποῖ αδελφοῖ πάντες, οι μέλλοντες κατικεῖν ἐν τό τοιούτω τόπω ἄχρι τερμάτων εὼνων· μὴ κολυόμενοι ἢ εμποδιζόμενοι παρὰ τινος μητε τέλος μήτε δεκάτον· μητε ετέραν τινα ἐνόχλησιν επαγειν εἰς ὑμὰς καὶ εἰς τοὺς δε λοιποῦς αδελφοῦς, μητε εμὲ, μήτε τοὺς μετ εμὲ μέλλοντας προχειρίζεσθαι ἐπισκόπους· ἀλλ ἔστω· ὡς ἔφημεν, ἐλεύθερος παντελεύθερος. ἐκ πάσης ηδύσεως. ὅστις δ ἀν τόλμει φερόμενος· παραυλέψαι τό ημετερον σιγίλλιον, σχεῖ τό αναθεμα παρα πατρος υἱοῦ καὶ αγιου πνευματος των τιή αγιων θεοφόρων πατρῶν· καὶ τό τοιούτο σιγίλλιον ὑπάρχει απαρασάλευτον ἄχρι τερματων ἀιώνων· επι τούτο γὰρ καὶ τό παρόν σιγίλλιον αὐτωυούλη πεποιηκως· επεδίθει τοὶς προγραφήσι μοναχοὶς υουλλωσας δὲ καὶ σφραγεῖσας τῆ ἐμῆ μολιυουυλλη· μηνι δέκεμβρίω εἰς τας ζ· ινδικτιωνι ιε τοῦ ϛχ ἔτους † ἐγὼ αντζέρις διὰ τόν φοβον του θεοῦ καὶ εκλεκτος αρχιεπισκοπος τῆς αγιας εκλησιας μιτροπολεως ριγίου τό παρόν σιγιλλιον επεκύρωσα το παρ ἀδελφου παντοτε καθως υπάρχει γεγραμμενον· ὅτι ἀυτοι ἢ δουλοι τοῦ θεοῦ ἢ ανοτέρω γεγραμμένοι υρούνος καὶ λαμυινος καὶ ἢ δε ληποι αδελφοι του ἔχειν αυτο στερεόν καὶ απαρασαλευτον καὶ η μετ εμὲ μελλοντας ελθειν ἰνὰ καὶ αυτο κράτει ἄχρι τερματων εονον †.

eorum discessum successores eorum, similiter libere possideant montem et terram et boscum infra fines supradictorum duorum miliariorum ab omni parte circa ecclesiam in supradicto monte constitutam. Nec non episcopo Squillacii, nec comiti, neque cuilibet personae aliquod servitium persolventes. Et si ordinationem aliquam facere voluerint aut consacrationem prout libuerit agant. his autem quicumque contraire voluerit, cum iuda proditore pereat, nisi ad satisfaccionem et emendacionem fratribus ecclesiae venerit. Ego regius electus nomine Rungerius hanc cartulam confirmo, et laudo.

(Ex originali membrana bilingui Archivi Neapolitani — n.° 3.)

EIUSDEM RECENS VERSIO

Theodorus, miseratione divina, oppidorum Scyllacii, Styli et Tabernarum episcopus et Protosyncellus, Mesimerius. Ad petitionem illustrissimi Comitis et domini nostri, (dignatus est enim me dominus noster orare pro honorandissimis monachis et eremitis, dominis inquam Brunone et Lanuino, non tamquam tyrannus hoc faciens, sed, ut dixi, me orare dignatus est pro praedictis monachis commorantibus in loco Deo sacro, qui vocatur Turres, in venerabili gloriosissimae dominae nostrae Deiparae et praecursoris Ioannis Baptistae templo, qui cum commorati essent pluribus annis in locis solitariis, in partes Styli positas in mea dioecesi transmigrarunt), (*tribuo vobis facultatem*), ut, quemadmodum et Comes dominus noster statuit, praedium, montem, molendinum in ambitu ecclesiae ad duo milliaria, habeatis in perpetuum, vos qui praenominati estis et alii fratres omnes in hoc loco ad finem usque seculorum inhabitaturi, sine cuiuspiam molestia vel impedimento, neque vectigal, neque decimae aut aliud onus vobis et aliis fratribus imponantur, neque a me neque ab iis qui post me electi fuerint episcopi; sed sint, uti diximus, libera, prorsus libera ab omni vinculo. Si quis vero nostrum hoc diploma audacia permotus laeserit, anathemati subiaceat Patris, Filii et Spiritus Sancti, et tercentorum octo et decem sanctorum divinorumque Patrum, et praesens privilegium in omne posterum tempus firmum remaneat; propterea enim ipsum sponte nostra factum supra nominatis monachis concessum fuit, bulla meoque plumbeo sigillo munitum, mense decembri, die septima, indictione XV, anno 6600. † Ego Antzeris, ob timorem Dei electus archiepiscopus sanctae ecclesiae metropolitanae Rhegii, praesens sigillum confirmavi ab (*episcopo*) fratre

(*nostro*) prorsus uti iacet conscriptum, ut ipsi Dei servi Bruno et Lanuinus, qui suprascripti sunt, et ceteri fratres habeant illud firmum atque immutabile, et qui post me venturi sunt ratum habeant ad seculorum usque consummationem.

LIV.

1092 — Mense Martio — Indict. XV.

Robertus dominus Caciani eiusque fratres pro redemptione animarum suarum donant monasterio S. Mariae de Pertusia territorium situm in loco dicto Strata Consina.

† σήμειον χειρός ρομυερτος αυθεντης του καικιάνου υιος γουήδέλμος τοῦ καυκιγιάνου· σὺν καὶ τοὺς εμοὺς αδέλφοὺς γουηδέλμος καὶ ἐμφρήδας ἀμφηαίρο ἐγὼ ρομυέρτος χώράφιον εις τὴν παναγίαν θεοτοκον τής πέρτούτας καὶ εμον μοναστήριν· τόν λεγόμενών εις τὴν στράτα κονσίνα περὶ ψυχής τοῦ πατρος μου καὶ τῆς μητρος μου καὶ τοὺς εμοὺς αδελφοὺς· καὶ τὴν εμὴν ψυχὴν· τοῦ ἔχειται εξουσίαν τό αὐτό χωράφιον γεηπωνῆν. καὶ ὡς καὶ τό αλλον τοῦ εχειται εις τό αὐτό μοναστήριον. αἰώς τέρματος του αἰῶνος ἔστην δὲ περηόρισμός τοῦ αὐτου χῶραφίου ἀπό τὴν στράταν κόνσίνα ὡς καταυαίνει τό ριάκην τοῦ υάδου μάλου ἕως ὅλου του χωράφίου τοῦ μάνουφραδδα κονσταντίνου· καὶ ὡς αναυαίνει εισαν εἰ σετα τοῦ αγίου αγγέλου· καὶ απάιο τοῦ αγίου αγγέλου· δήδι εις τὴν πέτρα στερέὰν ὅπου ἔχει τον λεντίσκον καὶ δήδι εἰς τα μέσος εις τὴν στράτα δεμοσίαν· καὶ καταυαίνει εις στράτα καὶ κλήνει εις τό αὐτο ριάκη τοῦ υάδου μάλου· καὶ εὰν ποτὲ καιρὼ φανεῖ τίς επενοχλὴ τὰ τοιοῦτα χωράφια τὰ εγῶ αμφήαίρωσαν εις τό μοναστήριν· εν πρώτις ἔχει τό αναθεμα παρα (πατρός καὶ υἱοῦ) καὶ αγίου πνευματος καὶ των αγιων (ιβ' ἀποστόλων. καὶ τῶν) τιή θεοφόρων πατρων. καὶ (ἔστω ξένος τῶν χρι)στιανῶν καὶ δια τιμορίαν . . . . . ζημιούσθω νομισματα ρ'. σκιφάτα . . . . . ἐν παρουσια μαρτυρων. † ἐμφριδ(ας ὁ ἀδελφός ρομυέρτου) τοῦ αυθεντου μαρτυρ. † ελία ὁ αὐτ(αδελφος τοῦ αυτοῦ) αυθεντου μαρτυρ. † ὁ πρεσυύτερος . . . . . λέο υισκομης ἀπό κορνητου υιος . . . . . μος θεοδῶσι μαρτυρ. † εγραφη χειρι (Νικήτου) . . . . . ἱερέος καὶ νοταρίου μηνὶ μαρτίο εἰς τας. . . . . ημερα γ'. ετους ϛχ'. ινδικτιωνος ιε'. †.

(Ex originali membrana Archivi Cavensis — n.° 10.)

† Signum manus Roberti domini Caciani filii Guilielmi Caucigiani, simul cum meis fratribus Guilielmo et Omfrida. Offero ego Robertus Sanctissimae Deiparae de Pertusia meoque monasterio territorium situm in loco, ubi dicitur Strata Consina, pro anima patris mei et matris meae meorumque fratrum et mea ipsius, ut habeat potestatem ipsum colendi, quemadmodum facit de aliis quae possidet idem monasterium, usque ad finem seculorum. Fines vero eiusdem territorii sunt, a Strata Consina, ut descendit torrens de Vado malo iuxta territorium Constantini Manufraddae, et ut recta ascendit Serra S. Angeli, et supra S. Angelum vadit ad Petram firmam, ubi est Lentiscus, et ducit ad medium viae publicae, et descendit ad viam, et clauditur in eodem torrente de Vado malo. Quod si tempore procedente molestiam quis inferre tentaverit de huiusmodi territorio, quod ego monasterio obtuli, in primis maledictus sit a Patre, et Filio, et Spiritu Sancto, a XII Apostolis et a tercentis octo et decem divinis Patribus, et separatus sit a christianorum communione, et poenae nomine, ob praevaricationem sanctae crucis, solvat centum scyphatos..... Praesentibus testibus. † Omfridas frater domini Roberti testis. † Elias frater ipsius domini Roberti testis † Presbyter . . . . Leo Vicecomes de Corneto filius. . . . . Theodosius testis. † Scriptum manu Nicetae presbyteri et notarii, mense martio die... feria tertia, anno 6600, indictione XV.

LV.

1092 — Mense Iunio 15 — Indict. (XV).

Guilielmus de Fabali et frater eius Rogerius donant ecclesiae SS. Trinitatis Cavae templum S. Michaelis cum vineis ceterisque ipsius pertinentiis.

† † † Εν ονοματι τοῦ πατρος καὶ του υιου καὶ τοῦ αγίου πνευματος. σιγνον χυρος γουδελμος τόν φαυαλόν καὶ ο ἀδελφός αυτοῦ ρουκερυος ο τον τημήον καὶ ζωοπήον σταυρων ὑδια χύρυ καθαφένομαι τη σημερον ἡμερα μυνὶ ιουνυο ης τας ιέ. καὶ φενομεν ὑμον αφιεροννω τον πανσεπτόν ναόν τοῦ αρχυστρατιγου μιχαηλ ης τον πανσεπτον ναον τις αγιας τριαδος της καυας μετα σι τά αμπέλυα καί τά χῶράφία καί τα ἰμερῶδενδρύα καί ολον τω κρατος αυτοῦ απο τής στμερων ἡμερα ηνα τα εχυ ω εγουμενος καί υνα τὰ εχυ οἷς την εξουσίαν αυτοῦ νῦν καὶ οἷς τους απαντας και διηνεκεις χρονους, καὶ εγὸ γούδελμος τον φαυαλον ηνα τον υοηθήσω το μοναστηρῦ ος τον πλεον δινομε πασας τας ιμερας της ζωης μου καὶ εαν αρα φανω πωτε καιρῶ καὶ χρονω ζυτοῦντα το μοναστυρύον ὕτε εγο ητε αδελφον υτε αλλος της πρῶτος εστω αναθεμα παρα πατρος καὶ υιοῦ καὶ αγίου πνευματος. καὶ των δωδεκα αποστώλων καὶ τον τρύακῶσιον ί καὶ οκτω θεοφορων πατερων κλυρονομῶ καὶ την αγχωνα του υουδα παρρουσιαν μαρτυρων. γραφεν δια χυρος λουκίδού υιου ανδρεου ηερεος της μυρομανᾶς † λεος υισκομης μαρτυρ † γροσσος ηερεός μαρτυρ † ιωαννης ω κρυσπος μαρτυρ † χαρυερτος μαρτυρ † ιωαννης του κυλεντου μαρτυρ † υασιλυος της κυριας κουλουμυας μαρτυρ ετει ϛχ' ηνδικτιωνος β'.

(Ex originali membrana Archivi Cavensis — n.° 12.)

† † † In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Signum manus Guilielmi de Fabali et fratris eius Rogerii.(*Nos*),qui sanctam et vivificam crucem effinximus propria manu hac die XV mensis iunii, declaramus offerre venerabilem ecclesiam supremi Ducis Michaelis venerabili ecclesiae S. Trinitatis de Cava cum vineis et terris et arboribus fructiferis et omnibus pertinentiis eius ab hodierna die; ut ea possideat hegumenus, habeatque in sua potestate amodo et in perpetuum, et ego Guilielmus de Fabali monasterio subveniam pro meis viribus omnibus diebus vitae meae. Si vero aliquando apparuero monasterio litem illaturus sive ego, sive frater meus, sive quisquam alius, primum maledictus sit a Patre, et Filio, et Spiritu Sancto, et a duodecim Apostolis, et a tercentis octo et decem divinis Patribus, et pro hereditate habeat laqueum Iudae. Praesentibus testibus, scriptum manu Lucidi filii Andreae sacerdotis de Myromanna. † Leo Vicecomes testis. † Grossus presbyter testis.† Ioannes Crispus testis. † Charbertus testis. † Ioannes de Cilento testis. † Basilius de domina Columba testis. Anno 6600, indictione II.

LVI.

1093 — Mense Ianuario — Indict. (I) — Styli.

Comes Rogerius declarat Theodotam filiam Gannadei legitime possidere nonnulla praedia, quae iniuste sibi vindicasse a Simeone ceterisque eius fratribus accusabatur.

† Κατα ἴαννουαριον μηνα. τοῦ ἔτους ϛχα' ἰνδικτιωνος ε'. Ὄντος καμοῦ κόμητος (ρουκερίου) εἰς τό στύλον ἦλθον πρός με ὅτε σειμίον καὶ ὁ χαμενιας σὺν των ἀδελφῶν αυτὼν εκάγωντες ἡμὶν τὴν θυγατέρα γαννάδέου

† Mense ianuario, anno 6601, indictione V. Cum ego Comes Rogerius degerem Styli, ad me accesserunt Simeo et Chamenias cum fratribus suis, nobis accusantes filiam Gannadei Theodotam, quod iniuste ipsa

τὴν Θεοδωτὴν ὡς ὅτι ἀδίκος ἐκατήρπαξεν αὐτων ἡ αὐτὴ Θεόδωτη τὴν ὑποστασιν τοῦ πιλλικκηάνου. Ὅθεν εκ τουτου ἐπροσταξα καγὼ κόμιτα ρουκέριον τὴν Θυγατερα γαννάδεου τὴν Θεόδωτην τὼ κριτηριω ἡμὼν ἀχθήναι· ἀχθεντος δὲ αὐτὴς καὶ ερωτιθεντος παρ εμου καὶ τὼν ἀρχοντων μου ἡ ἄρα οὕτως ἔχει ὡς ἡ ἐνάγωντες φασκουν. ὅτι ἐκατήρπαξε επ αὐτὼν τὴν τιαὕτην ὑπόστασιν τοὺ πιλικκηάνου. ἡ δὲ γυνὴ ἀντέφη λέγων μὴν εν τη αυθεντία μου οτι ουτε μιαν δυναστείαν ουτε κατ αρπαγμα επι αυτὼν εἰς τα τηαὕτα χωραφια μενων· ὁ πατήρ μου ο γαννάδεον ἐκεινος αὐτα ἐπροδεσποσεν καὶ ἐκρατησεν ὡς αυθέντης καὶ ἀρχων καὶ εἰς προίκαν μοι αὐτὰ απέδωκε· ταῦτα δὲ αὐτὴς εἰποντος επώρισάμεθα τὸν σειμίον τοῦ ὑποδείξαι ἡμὶν μαρτυρας ὅτι μετὰ την θανὴν γαννάδεου ἐκατήρπαξε ἡ Θεοδώτη τα τηαῦτα αὐτῶν χωραφια καὶ ἵα χαὔνη ἡ γυνὴ. οὗτοι δὲ οἱ ἐνάγωντες οὐκ ἴσχυσαν τοὔτο ὑποδείξε. οὔτε ἐγγράφω οὔτε ὑπο μαρτυρων. τοὔτων δε ἀπορισάντω. ἐπροσέφερεν ἡ Θεόδώτη τοὺς ἄρχωντάς μου ἐνόπιον ἐμοῦ κομητος ρουκεριου. λέγω δὲ τὸν ἐπισκοπον τὸν μεσημεριον. καὶ τὸν μαλεῖνον πρωτοσπαθαριον καὶ τον ἔρμιννων καὶ τοὺς λοιποὺς ἄρχοντας στυλου καὶ ερώτησα αὐτοὺς καὶ ωρκισαν ἵνα ἡμὶν εἴπον τὴν αλήθειαν τοτί γινώσκωσι εκ τὰ τηαυτα χωράφια τὰ λεγώμενα τοῦ πιλικκηάνου αὐτὴ δὲ ἀποκριθέντες μοι ἐξ ενος στόματος ειπον ἐν αληθεια καὶ φανερῶς τὰ τηαῦτα χωράφια ἔκπαλε τὼν χρονων ἐκράτησε καὶ ἐδεσποζεν αὐτᾶ ὁ γαννάδέος καὶ οὐ δεσποτας ἠκουσαμεν τους θυγατέρα εναγοντας ὁ ταῦτα ἀκοῦσας καγὼ κομητα ρουκέριος καὶ μαθὼν τὴν ἀλήθειαν πάρα τῶν εμων αρχόντων απέδωκα τὰ τηαῦτα χωραφια προς τὴν Θεοδώτην τῆν θυγατέρα γαννάδέου καὶ υπὲρ τοὔτο προστάττω απαντας τοὺς ὑπο τὴν ἐξουσίαν μου στρατηγοὺς καὶ υεσκομίτας· ἵνα ὅπου δ ἂν εἰσιν τὰ κρατήματα γαννάδέου πάρεξ τῶν εμων κουλτουρων καὶ των αρχόντων μου. ἵνα εχωσιν αὐτα ἡ θυγάτηρ γαννάδέου ἡ Θεόδωτη καὶ ἡ ἀλφάρα ἐξῆς λέγω δὲ τὴς διἀκρατησεως μοῦ καλαυριας ὅπου δ ἂν εἰσὶν. καὶ διὰ τουτο καὶ προστάττω ἐποίσης τω παραποδωτικὼ δικαίωματι καὶ σιγιλλιω του μίτινα τον εἶπο τὴν χεῖρα μου ἐξουσιάζωντον ἐνόχλησιν ποιησοι σι· καὶ οὐ μικρὰν τὴν ἀγανάκτησιν παρ εμου ὑποστεῖσιται μή νι τινα ικειουτω απο παροῦσαις αὐτάδελφαις χωραφια καὶ αμπελα μίαν ἡμεραν καὶ μιαν νύκτα ἵνα ἔχουν αὐτὰς παροῦσαι αδελφαι τὸν σειμιόια καὶ τοὺς

Theodota ab eis usurpaverit possessionem Pillicciani. Quamobrem ego Comes Rogerius iussi filiam Gannadei Theodotam ad meum tribunal adduci. Cum autem ipsa adducta et interrogata fuisset a me meisque proceribus, num ita se res haberet uti accusatores asserebant, quod ab ipsis huiusmodi possessionem Pilicciani usurpaverit, mulier respondit dicens coram me domino: Pater meus Gannadeus, cum nullo praepotenti imperio, nec usurpatione (*rerum*) ad eos (*accusatores spectantium*) in antedictis praediis maneret, eadem tenuit et possedit ut dominus et arbiter, ac mihi pro dote tradidit. Haec autem cum ipsa dixisset, mandavimus Simeoni, ut per testes demonstraret, post mortem Gannadei Theodotam usurpavisse praedicta eorum praedia, ut mulier convinceretur. Accusatores vero non potuerunt id probare neque scripto neque testibus; sed cum carerent his, Theodota adduxit proceres meos coram me Comite Rogerio, nempe episcopum Mesimerium, et Maleinum Protospatharium, et Erminnum, et reliquos proceres Styli; et interrogavi eos, et iurarunt se nobis dicere veritatem de eo quod cognitum haberent quoad praedia quae dicuntur Pilicciani. Illi autem mihi respondentes una voce pro veritate et luculenter dixerunt: Praedicta praedia ab antiquis usque temporibus possedit et tenuit Gannadeus, et numquam audivimus accusatores filiae fuisse dominos (*eorumdem praediorum*). Hisce auditis ego Comes Rogerius, cum veritatem a meis proceribus cognovissem, reddidi haec praedia Theodotae filiae Gannadei, et propterea mando omnibus, qui sub nostra sunt iurisdictione, Strategis et Vicecomitibus, ut ubicumque extant possessiones Gannadei extra praedia mea meorumque procerum, ea in posterum habeant filia Gannadei Theodota et Alphara, nempe in ditione mea Calabriae ubicumque sunt. Quare item praecipio hac adiudicationis sententia et sigillo, ne quis meorum officialium molestiam tibi inferat, in indignationem nostram vehementem (*si secus fecerit*) incursurus; neque quisquam sibi vindicet a praedictis sororibus praedia et vineas, ne una quidem die et nocte, quae ipsae sorores possideant, et potestatem habeant expellendi Simeonem

αὐτοῦ αδελφοὺς ἀπεδιόξοντα αὐτοὺς εκ τῆς τιαυτης ὑπόστατεως. ἔστερξα δὲ καὶ εκύρωσα τῇ δικμολιυδω μου βούλλη. μηνι καὶ ινδικτιωνι τοις προγεγραμμένοις.

† ρουκέριος κάμης καλαβριας καὶ συκελίας.

et fratres eius a supradictis bonis. (*Hanc*) autem (*sententiam*) confirmavi et roboravi mea plumbea bulla, mense et indictione antedictis.

† Rogerius Comes Calabriae et Siciliae.

(Ex membrana Archivi Neapolitani — n.° 4.)

LVII.

1093 — Mense Maio — Indict. I.

Rogerius Calabriae et Siciliae Comes describit fines cuiusdam praedii prope Stylum positi, quod Leoni Catananci donaverat.

μηνι μαιω ινδικτιωνος α' ετους ϛχα'.

† Σιγίλλιον γενάμενον παρ εμου ροκερίου κομητος καλαβριας καὶ συκελιας· Καὶ ἐπίδωθὲν εἰς σὲ· λεοντα κατανανγκη· Επίδὶ ἐτὶθήσαμεν· τοὺ σινοριάσιν σοι χωραφιον ὅπερ σὶ δέδωκα επικάτω του στύλου. διὰ τὸ μὲ ἔχιν ὡς φίλον· καὶ ἀμπελόνας. Ὁ καὶ πεπίεὶκα. ἔστιν δὲ ὁ σινόριάσμὸς· ἀντὶ σίνορον τοῦ ἁγίου λεοντιου· ἐκ τῶ ὀνβριτον πιγάδιν καὶ καταβέι τὸ ριάκι. καὶ ἀπόδίδη εἰς τὸν πόρον τοῦ ἁγίου λεοντιου· καὶ ὑπαΐ τὸ μονοπατιον κατὰ ἀνατολάς καὶ ἀπανδιδὴ· ὑποκάτο τὸν χοραφίων τοῦ ἀρέθου· ὅπὸὺ ὑπαρχει ἡ ἀμπίδια· εἰς τὶν στράταν καὶ ἀναβένι το σινορον τοῦ ἀρέθου· εἰς τὸ υουνίτζην καὶ συνκλὶ εἰς τὸ λιθαρί σου συν το ἀγριλλιον εἰς τὸ αντισύνορον τοῦ ἁγίου λεοντιου καὶ καταβένι τό ριάκι· κατὰ ἄρκτρον ἄχρι εἰς τὸ αμπέλι τοῦ ἁγίου λεοντιου· καὶ συνκλίη εἰς τὸ οὶμυριτον πιγάδιν Οὗτος δὺ διεχορίστη ὕντος μου εἰς το λιυάδι τῆς μαγιδας ἀπερχομένου μου· εἰς κουσεντιαν· καὶ εσφραγισθη τι δια σινιθη μου κηροβούλλη μηνι καὶ ενδικτιωνι τοις αιοτέρω γεγραμμενοις † ρογέριος

πιῆν δὲ σε καὶ τὴν εκκλησιαν· εἰς τα τιαυτα χωραφια καθως σε επροσταξαν ὅσους δὲ ξενους δυνηθης συναθροισιν ὀθνείους να μι εχειν ἀνεγκλημα εχιν σὲ καὶ αυτοὺς ακολίτως ἀπο των στρατηγων· καὶ υισκομητων· καὶ τρεμαρχων ταυτα σὶ ἀπεχαρισάμην· ἐνόπιον ρουμβέρτου βουρελλου.

† σιγιλλιον γεναμενον terra de Catananchi.

Mense maio, indictione I, anno 6601.

† Sigillum factum a me Rogerio Calabriae et Siciliae Comite, tibique Leoni Catananci traditum. Cum statuissem fines ponere praedio, quod una cum vineis dedi tibi in parte Styli inferiore, quia te ut amicum habeo, quod et feci, fines sunt: e regione finium sancti Leontii, iuxta aquae pluvialis receptaculum, et descendit rivulus et vadit ad transitum sancti Leontii, et ducit semita ad orientem, et pergit infra praedia Arethi, ubi est vineola secus viam, et ascendit finis Arethi ad collem, et clauditur ad saxum tuum cum oleastro ad oppositos fines sancti Leontii, et descendit rivulus ad septentrionem usque ad vineam sancti Leontii, et clauditur ad aquae pluvialis receptaculum. Sic igitur divisum est, cum essem in prato Maidae profecturus Consentiam; et signata fuit (*haec chartula*) consueto meo cereo sigillo, mense et indictione suprascriptis. † Rogerius.

(*Cura*) autem tu et ecclesia ut in hisce praediis, sicut praecepi, quotquot potueris peregre advenientes congreges, (*qua in re*) culpae non sis obnoxius, eosque habeas sine molestia Ducum et Vicecomitum et Turmarcharum. Haec tibi gratiose concessi coram Roberto Burello.

† Sigillum factum.

(Ex membrana Archivi Neapolitani — n.° 5.)

LVIII.

1093 — Mense Septembri — Indict. (II).

Alexander de Claromonte eiusque frater Riccardus offerunt Deo et S. Mariae de Zosimo monasterium S. Onuphrii in agro civitatis Nohae.

† συγνος χειρος αλεξανδρου κληρομοντε.

† συγνος χειρός ρικαρδου αδελφου αυτοῦ.

Εν ονοματι τοῦ πατρος καὶ τοῦ υιοῦ καὶ τοῦ αγίου πνειματος· ἡμεῖς οἱ προγεγραμμειοι ὅτε ἀλέξανδρος καὶ ρικκάρδος αδελφος μου. οἱ τὸν τυπον του τιμιου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ καθὑπογράψαντες τὰ δε ὀνοματα υμῶν και τα επόνυμα γραφέντα δια τοῦ νοταρίου φενώμεθα ἀφιεροῦντες εις τον θεον και εις την παναχραντον αυτοῦ μητερα εἰς τὴν ἁγίαν θεοτοκον του κυρ ζώσιμου· την μονην τοῦ ἁγίου ὀνουφρίου τὴν ἐπονομαζομενην τοῦ καιποσύρτου την ἅπερ κεῖται εἰς τὴν διακράτησιν τοῦ θεοτηριτου κάστρου νοῶν. εἰς την τοπωθεσιαν τοῦ ποταμοῦ σαρμεντου και πάσαν τὴν διακράτησιν της προλεχθήσης μονῆς τοῦ ἁγίου ονουφρίου τῶν τε αμπελιων χωραφιων μύλων. εστιν δε ο περιορισμός τοῦ επικρατήματος τῆς μονῆς τοῦ ἁγίου ονουφρίου κατὰ μὲν ἀνατολᾶς ηλίου εστίν ὁ ποταμος τοῦ σαρμέντου καὶ ἀναδίδοι εἰς τὸ ῥυακὴν τοῦ φαρακλοῦ και αναυεννει τὸ ἴσον καὶ ἀποδίδοι εἰς τὴν πηγην τῆς πλάκας· καὶ από τῆς προρηθὴσης πηγῆς ανκυάινει τὸ ἴσον καὶ ῥύπτει εἰς τὴν σέρρα τῆς παλουμβάρας καὶ βαίνει τὸ ἴσον καὶ ῥύπτει εις τὸν ποδα τοῦ ὄρους κοσπιλλινγγου καὶ ἀπορύπτει απεκειθεν εις τον ῥυάκην τοῦ κλατζα μαλα καὶ κατάιαίνει εἰς τὸν προρηθεντα ποταμὸν τοῦ σαρμεντου. την επικρατησιν καθῶς προεγράψαμεν ταύτην διδωμεν εις τὴν ἁγίαν θεοτοκον τοῦ κυρ ζώσιμου. καὶ βοσκειν δε τὰ κτίνη αυτῶν ἀκολῦτως εἰς πάσαν αλλην επικράτησιν χωρας νοῶν. καὶ κκτακόπτειν ταυτα δε αφιεροῦμεν περὶ ψυχῆς ημῶν σωτηρίας καὶ των ἡμετέρων γωναίων καὶ πάντων τῶν χριστιανῶν ἵνα ἡμᾶς ἔχουν ἐν ταῖς προσευχαῖς τῶν μοναχῶν αυτῶν καὶ τῶν ἀδελφῶν πάντων μεχρι τερματων αἰωνων καὶ ἵνα καλιεργήσουσιν την ἁγίαν τοῦ θεου εκκλησίαν καὶ σικίσουν την αγίαν τοῦ θεοῦ μωνὴν· καὶ εἀν δὲ φανὴ τις ποτε καιρω η χρονω ινα τοὺς εναντιῶσι και κακοποιήσει ἡ καταλῦσαι τὸ τοιοῦτον χαρτιον ἡ εμποδιάδησαι τὴν τοιαυτην ἀφιέρωσιν τὸ ἅπερ αφιερώσαμεν ἡμεῖς εἰς τὸν θεον καὶ εις τὴν παναχραντον αὐτοῦ μητερα μη γένοιτο ἵνα πλη-

† Signum manus Alexandri de Claromonte.

† Signum manus Riccardi fratris eius.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Nos suprascripti Alexander, et Riccardus frater meus, qui signum venerandae et vivificae crucis exaravimus, nostra vero nomina et cognomina manu notarii, offerimus Deo, eiusque purissimae Matri Sanctissimae Deiparae de Cyr-Zosimo, monasterium S. Onuphrii dictum de Camposyrto, quod est in pertinentia civitatis Nohae a Deo servatae iuxta flumen Sarmenti, cum omnibus possessionibus ad praedictum monasterium S. Onuphrii pertinentibus, vineis, agris, molendinis. Sunt autem fines pertinentiae monasterii S. Onuphrii huiusmodi: ad orientem flumen Sarmenti, et vadit ad rivum Pharacli, et ascendit recta, et pergit ad fontem de Placa, et a praedicto fonte ascendit recta, et declinat in Serram Palumbarae, et vadit recta, et iungitur cum radicibus montis Cospillingi, et deinde adiacet rivo dicto Clatza Mala, et descendit ad praedictum flumen Sarmenti. Hanc possessionem, ut supra diximus, concedimus S. Deiparae de Cyr-Zosimo, itemque (*potestatem damus*) lignandi et sua armenta pascendi sine impedimento in omni alia pertinentia agri Nohae. Huiusmodi autem oblationem facimus pro salute animae nostrae nostrorumque parentum, et omnium christianorum, ut nostri commemoratio fiat in orationibus monachorum ipsorum, et omnium fratrum usque ad seculorum finem; et ut pulcrius exornent sanctam Dei ecclesiam, et amplificent sanctum Dei monasterium. Et si quis aliqua occasione vel tempore apparuerit, qui eis adversetur et male faciat, aut hoc instrumentum infringere velit, aut esse impedimento huiusmodi concessioni, quam nos fecimus Deo eiusque purissimae Matri, absit ut Deus eius voluntatem impleat, sed sit ut Dathan et Abiron et Core, quos terra dehiscens absorbuit, et sit maledictus a Deo omnipotente, et a tercentis octo et decem sanctis divinis Patribus, et habeat laqueum Iu-

ρῶσει κύριος τὸ θέλημα αυτοῦ αλλ ἐστω ὡς δαθάμ καὶ ἀνηρῶ καὶ κορέ ὃυς χάνασαν ἡ γή κατεπιεν αυτοὺς καὶ εστω αναθεμα παρὰ θεου παντοκρατορος καὶ τῶν τιη' ἁγίων θεοφορων πατέρων καὶ την αγχονην ιουδα τοῦ προδοτου καὶ ἐχει μερος μετὰ τοὺς κράζοντας τὸ αρων αρων σταυρωσον καὶ εστω ξενος ἐκ τῶν αγαθων ὧν ἡτοιμασεν ὁ θεὸς τοῖς αγαπῶσιν αυτον. καὶ εἰθ ουτως μένει ὀχυρα καὶ βεναια καὶ ἀπαρασαλευτος ἡ παρ ημῶν γεναμενη ἀφιέρωσις καὶ ἡ γραφὴ ἥ τις εγένετο κατενωπιον τῶν ευρεθεντων αξιοπιστων μαρτυρων εγραφη ἡ τιαὺτη ἀφιέρωσις δια χειρος νικολαου νοταριου υιου χρυσοιωαννου ἐν ετει ϛχβ' ινδικτιωνι γ' μηνι σεπτεμυριω εις την σαββατου ημεραν ωρα ϛ' ινδικτιωνος της προγραφεισης·

† ἀλφέρις εξουσιαστης κυρ αλεξανδρου μαρτυρω τον τιμιον σταυρον.

† χαρυερτος του μαρωλλου μαρτυρω τον τιμιον σταυρον.

† γοττωφρεδος μαρτυρ δια τον σταυρον.

† αργὴρος κρητῆς μαρτυρω τον τιμιον σταυρον.

† κανδίδος γαμβρος χρυσοιωαννου μαρτυρ δια τον σταυρον.

dae proditoris, et partem cum iis, qui clamaverunt: Tolle, tolle, crucifige eum; et expers sit bonorum quae praeparavit Deus diligentibus ipsum; et nihilominus rata, firma et inconcussa permaneat haec nostra concessio et instrumentum, quod conditum est in praesentia fide dignorum testium qui interfuerunt. Scripta est haec oblatio manu Nicolai notarii filii Chrysoioannis, anno 6602, indictione III, mense septembri, die sabati, hora VI, indictione suprascripta.

† Alferis ex proceribus domini Alexandri testis sum per venerandam crucem.

† Charbertus de Marollo testis sum per venerandam crucem.

† Gothofredus testis sum per crucem.

† Argyrus Iudex testis sum per venerandam crucem.

† Candidus gener Chrysoioannis testis sum per crucem.

(Ex originali membrana Archivi Cavensis — n.° 13.)

LIX.

1094 — Mense Septembri 15 — Indict. III.

Comes Rogerius donat Brunoni ceterisque eius sodalibus eremitis tum homines, quorum indiculus in hac membrana consignatur, tum Gannadei molendinum in Arsaphiae territorio situm.

† τοῦτο εστὶν του κατόναμα τὸν ανθρωπων στυλιτων οὶς δεδουκα εγω κομης ρουκεριος εις τον πνευματικὸν μου πατηρ κυριον υρούνουν καὶ εις τοὺς λυποὺς αδελφους τοῦς ερημιτᾶς του γραφεν σετ.μυριου εις τας ιε' ινδικτιωνος γ' ἔτους ϛχγ'. — υασίλιος μακέδων — ὀγιτζους — ὀλίυας — ο λεντυτζις — γεὼργιος αρδιυαστος — γρηγοριος καλογεριτζης — υασίλιος της κομητους — θεωδορος αδελφος αυτου — νικολαος ο υουκοτταις — καὶ γαλατος ο τουρνιχος εισι ι' ταυτος τους ανθρωπους στεργω εἰς τιν αγιαν εκλυσιαν καὶ εις τοὺς αδελφους μετὰ παντα τα δεσποζομενα αυτοὶς τιν σὶμερον κυνιτὰ καὶ ακυνιτα καὶ ὁς καθὼς εισὶν τὶν σὶμερον γινεξὶν καὶ τέκνις αυτὸν ενα μὶτὶς πος ενοχλὶσι μὶτε εγγ-

† Hic est indiculus hominum Styli, quos ego Comes Rogerius dedi spirituali meo patri domino Brunoni et ceteris fratribus eremitis, scriptus die quinta decima septembris, indictione III, anno 6603 — Basilius Macedo — Ogitzus — Olivas — Lentytzis — Georgius Ardibastus — Gregorius Calogeritza — Basilius de Comite — Theodorus frater eius — Nicolaus Bucottas — et Galatus Turnichus, sunt decem. Hos homines confirmo sanctae ecclesiae et fratribus cum omnibus rebus ad ipsos nunc pertinentibus, mobilibus et immobilibus, et sicuti nunc extant, cum mulieribus et filiis ipsarum, *eo quidem pacto*, ne quis unquam vobis molestiam, damnum vexationem-

γισι μιτε παρασαλεισι καὶ ο μικραν τὶν αγανακτυσιν παρ εμου σχὺ δυδουμὶ δὶ τοὶς αδελφοις καὶ τὸν μυλον του γανναδεου επι εκ τιν διακρατησιν τὶς α σαφυας εστίν προς δὶ περὶσσουτεραν ασφαλὶαν εσφραγὶσθη τὴ διαμουλιυδο μου υουλλη μηνι καὶ ινδικτιωνι τοις προγεγραμμενοις.

que inferat; et (*si hoc fecerit*) non parum indignationis a me feret. Dono insuper dictis fratribus etiam molendinum Gannadei, quippe quod extat in agro Arsaphiae. Ad maiorem vero securitatem signata est (*praesens scriptura*) mea plumbea bulla, mense et indictione suprascriptis.

(Ex membrana Archivi Neapolitani — n.° 6.)

LX.

1097 — Mense Februario — Indict. V.

Indiculus hominum, quos Comes Rogerius donat Eremitis Styli commorantibus Arsaphiae.

† τούτο εστίν τοῦ κατονομαν τὸν ανθρὼπων οὶς εδοκα εγῶ κομης ρουκέριος εις τὸυς ερημιτας του στυλου οἱ κατοικουντες εις τὶν αρσαφυαν. μηνος φευρουὰριου ινδικτιωνος ε'.

ιωάννης μακρὶς — γεόργιος αδελφος — σησίνιος αδελφος — υουλεντος υιὸς σισηνη — γεοργιος αδελφος — παυλος του μαὸσουρι — κόνστας του πρεσβυτερου μολου σὺν του αδελφου — τα παιδια ιωαννου ατζημαννου — θεὸδορος ογιτζος — πέτρος ατζημανναν συν τὸυ αδελφου — κόνστας ατζημαννας — λεων υουκὸυτιας — ο πρεσβυτερος νικόλαος του καραμαλου — πανταλέων γαλὶανος — υασίλειος σικελὸς — νίκολαος υιὸς αυτοῦ — νικόλαος καραμαλος — λεων ὸ κανήτζας — ιωαννης ἀρδαβαστος — λεων ποιμαρίση — λεων ο ἀρδαυάστος ιωαννης υιὸς αυτοῦ — οἱ πεδες μάνδαρανη — οὔρσα τοῦ κοφορινου σὶν τὸν παιδων αυτῆς — οἱ πεδες τοῦ λικαστου — πέτρος σκόγκτος — θεοφανίος του μασκούληστου — νικόλαος ὸ μαγλουφας — η χηρα τοῦ μουσόρη — σεργιος υιὸς τοῦ αρκουμενου — χρίσονας τοῦ μουσουρη — η χηρα του αργιλλοῦ μετα παιδιτων — η χηρα του σικλοὸ μετα παιδων — η χηρα του σκιλαρη — ηρίνη του σκοτου μετα πεδων — μαρία τοῦ νικιτου μετα πεδων — οἱ παιδες τῆς θεκτιστης — μαρίνα μοναχη — μαρία υουκατισα μετα πεδων — βασιλοῦ σιν τὸν παιδων — ὸ πρεσβυτερος καλὸς σὴν τοῦ αδελφου τοῦ θεὸδορου — γρίγοριος καλογέριτζης — κονστας λημὰς — θεοδορὸς ερδαυαστος — γεοργιος α-

Anno ab incarnatione. domini. Millesimo. nonagesimo. VI. indictione. V. Ego rogerius calabrie comes et siciliae deo et beatae mariae semper virgini. et. Magnifico. Brunoni. et fratri lanuino. et ceteris fratribus de heremo eorumque successoribus ibi deo famulantibus concedo imperpetuum possidenda ea que in superiori grega Karta posita sunt. pro dei amore atque pro peccatorum meorum remedio. dono ad habendum villanos in territorio stili. Nomina vero villanorum grece suprascriptorum quos fratribus supradictis dono haec sunt. Iohannes macri. Georgius frater eius. Sisinnius frater eius. Volentas filius Sisinni. Georgius frater eius. Paulinus. Costa de presbytero mule cum fratre suo. filii iohannis de achimanna. Theodorus gicius. Petrus acimanna cum fratre suo. Costas acimanna. Leo bucutias. Presbyter nichola caramallo. Pantaleos galianos. Basilius sicelos. Nicholaus filius eius. Nichola caramallo. Leo canicia. Iohannes ardavastos. Leo pumarisis. Leo ardavastos Iohannes filius eius. filii mandarani. Ursa de copsorino cum filiis suis. filii de licasto. Petrus de scoto. theophani masculistius. Nichola manglufas. Vidua de mosura. Sergius filius arcumanni. Grisonas de musuri. Vidua de argilla cum filiis suis. Herini de sicelo cum filiis suis. Basilius de scolari. Herini de scoto cum filiis suis. Maria de nuchita cum filiis suis. filii theoctisti. Marina monachi. Maria bucutilla cum filiis suis. Basila cum filiis suis. Presbyter calo cum fratre suo theodoro. Gregorius calogericius. Costa livas Theodorus ardavastos. Georgius frater eius. Nichola bu-

δελφος — νικόλαος νουκουτίας — υασιλειος τοῦ μακεδου μετα αδελφου — θεόδορος λεντιτζήος σην του αδελφου — αρκουδιος γιτζο σὶν τον παιδων — υασίλειος κουφός — μιχαηλ τοῦ περδεκαρου — υασιλειος ο κόνταρατος — ἀρκουδιος καὶλλαριος — γαλατος σὶν τοῦ αδελφου — κονστας νηαλατης — αρκουδιος αδελφος τού ηγουμένου τοῦ αγιου γεωργιου — μολὲς με τους υιοῦς αυτου — αρκουδιος πλατζαρας με τον αδελφον θεοδωρον — στέργω δε συ καὶ μετα τοῦτον ολούς τούς ξενους τοῦς ερχαμένους εἰς τὶν χοραν τὸν ερημιτων τοῦ εχην σάς αυτοῦς ακολιτως. διότι εχουν ακοιμανδευθὴν ηρε σας· τοῦτου παντος εδοκα εις τοὺς ερημιτας στυλου υπερ ψυχικης μου σωτηρὶας καὶ τὸν γονεον μου καὶ οἴδιον μου· ἔχην σας αυτοὺς ακολιτως· ου ποτε στρατηγων υισκομητων τουρμαρχων· καὶ λιπων παντων εξουσιαστὸν· πρὸς δε περισσουτεραν ασφάλιαν· ευουλλωθη τὸ διαμολυιδο μου υουλλη μηνι καὶ ινδικτιωνι τοις ανοτερω γεγραμμενοις. Εν ετει ϛχε' ετει.

cutias. Basilius machedo cum fratre suo arcudio. Theodorus lenticius. Arcudius gicio cum filiis suis. Basilius cufo. Michael perdicaris. Basilius conteratus. Arcudis de cellari. Galat cum fratre suo leo. Costa niblat. Mule cum filiis suis. Arcudi plastara cum fratre suo theodoro. Concedo etiam eis advenas qui se voluerint eis commendare. Quod actum est teste et concedente. Adelaide. coniuge. mea et Malgerio filio meo. Willelmo. de alta villa. Iosberto de luciaco. Roberto borrello. Pagano de gorgiis. Rogerio de stilo. Iohanne prothonotario de traginiis. Nichola de mesa. Giraldo capellano meo. et Fulcone fratre eius capellano meo. Hugone de melfia. Jeremia de sancto egidio capellano meo. Hanc autem donationem meam si ego aut comitissa post mortem meam aut aliquis heres meus aut quelibet alia persona violare aut decurtare temptaverit. nisi ad condignam satisfactionem venerit coram heremitis. anathemate feriatur insanabili.

(Ex originali membrana bilingui Archivi Neapolitani — n.° 7.)

EIUSDEM RECENS VERSIO

† Hic est catalogus hominum, quos ego Comes Rogerius donavi Eremitis Styli qui habitant Arsaphiae, mense februario, indictione V.

(*Quum in antiqua versione nihil immutatum sit quoad hominum datorum nomina, ipsa heic omittuntur.*)

Confirmo autem vobis vel praeter hoc omnes advenas venientes in regionem Eremitarum, ut eos habeatis sine cuiusquam impedimento, quia commendati vobis fuerunt. Haec omnia tradidi Eremitis Styli pro spirituali salute mea meorumque parentum et propinquorum, ut ipsa habeatis sine molestia Strategorum, Viccecomitum, Turmarcharum, ceterarumque omnium potestatum. Et ad maiorem securitatem (*hoc privilegium*) meo plumbeo sigillo signatum est, mense et indictione supradictis, anno 6605.

LXI.

(1097) — Mense Iunio — Indict. V.

Alexius Comnenus mittit ad Oderisium abbatem Casinensem libras octo solidorum michelatorum et pallium triacontasimum pro precibus, quibus eius incolumitatem a Deo deposcebat.

Epistola eiusdem imperatoris (*Alexii ad Oderisium abbatem*).

Quae per praesentes nuntios vestros misse sunt littere vestrae. allate sunt imperio meo. honorantissime abbas cenobi Sancti benedicti de monte casino, et perlecte sunt ei, et ea quae continebant scripta intellexi, et dilexi circa eum vestram bonam dispositionem, quoniam dum non vidissetis imperium meum, summopere oratis pro eo. Viscera habentes circa eum. et in hoc aspicitur vestra virtus quae extat in vobis, quoniam et pacem praecepto dei observatis. cum imperium meum quem numquam vidistis. taliter ex

intimo cordis diligitis. et oratis; quanto magis in illis quos vidistis atque cognoscitis. pacem proximi observatis. imperium meum debebat in hac praesenti estate descendere apud durachium. ad videndum comites qui in laggobardia sunt. et pactum ponere cum eis. de his quae scripserunt imperio meo atque mandavere. ipsi vero atque romani. sed accidit imperio meo infirmitas maxima. Idcirco prolongatum est aptum tempus. et ad praesens dimisit descendere apud durachium. Si dederit deus incolomitatem imperio meo; ibit in alio tempore. in principio aestatis. deo prosperante. Sed tamen vos orate imperio meo. et deus dispensabit quod proficuum est imperio meo. ac vobis omnibus. Missae sunt vobis causa memoriae ab imperio meo libre octo solidorum michalatorum. et pallium triacontasimum super altare vestrae ecclesiae. Missa est Mense junio. jndictione quinta a constantinopoli.

(Ex Reg. Petri Diac. — Fol. LXVII verso, n.° 148.)

LXII.

(1097) — Mense Augusto — Indict. V.

Alexius Imperator laudat abbatem Casinensem ac reliquos coenobitas, et precationes, quibus sospitatem eius a Deo flagitant, sibi pergratas esse declarat.

Epistola eiusdem imperatoris. ad eundem abbatem.

Et ab omnibus qui de ipsis partibus veniunt nobilibus ac virilissimis comitibus atque ducibus immo et ab ipsis honorandis praesulibus; certificatum est imperium meum serve dei propinque prudentissime ac sapientissime abbas de monte casino; de vestris maximis virtutibus. Et qualiter semper indesinenter opus habes operari omnia quae deo acceptabilia sunt. et non solum vester labor talis est; sed disciplinae atque ammonitiones vestrae circa eos tales sunt; acceptabiles deo et homines illuminantes. et quamvis minime te specialiter aspexit imperium meum. et satiatum est de vestris sanctis orationibus; sed ita dispositum est circa vestram venerabilitatem; quasi vos propriis oculis aspexisset cotidie. et loqueretur vobiscum indifinite. Et vult quatinus ad memoriam eius veniam cum vestras sanctas atque venerabiles orationes funditis ad deum. Et per vestras honorabiles literas sepius scribite nobis declarantes de vestris actibus et de his qui sub vobis sunt atque de ipsis partibus. De his autem quae de peregrinis dicendum est; qualiter deus prospere se habuit circa nos et circa illos usque ad praesens; novit imperium meum quod audistis a plurimis. Audiens autem apertius et ab istis nuntiis nostris. Missa est. Mense augusto, jndictione quinta a sanctissima urbe constantinopoli.

(Ex Reg. Petri Diac. — Fol. LXVII verso, n.° 147.)

LXIII.

1097 — Indict. V.

Dotali instrumento denotantur bona mobilia et immobilia, quae ex parte Alpharanae et Ioannis inter se nubentium datum iri spondebatur.

† Ἐν ονοματι τοῦ πατρος και του υιου και του αγιου πνευματος. παναγια θεοτοκε, σὴν τὸ μωνογενει σου υἱῶ καὶ θεῶ ημων ευτυχὸς βοὴθει ἡμῖν. ἐσιν τὰ οφοὶλοντα δοθηναι παρ ἐμοῦ υασιλιου προς τὴν εκ

† In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Sanctissima Deipara simul cum unigenito tuo Filio et Deo nostro feliciter nos adiuva. Haec sunt, quae ego Basilius daturum me spondeo divinitus mihi concessae

θεοῦ δῶθεντα μοὶ συνγενοισσα ὀνόματι αλφαρανα· διδωμι δε αυτη ὁθωνὴν καὶ μοναπλω. καὶ σκουλαρικοιον. καὶ καλλιγια. καὶ μανδιλη. καὶ λογων μεν θεορεθρου β' μοδια χωραφιων εις τὴν τόπωθεσηαν του καλαυροῦ. πλησιον πρεσβυτερου σπανοῦ. τό δε εμῶ αδελφω απο οσπιτιων χωραφιων αμπελιων· ἡμεροδενδρίων ορους μυλων την μεριδα εκ της πατρικης καὶ μητρικης κληρονομιας κατ αδελφον. καὶ τὰ ελεη του θεου.

† (παναγια τριας ο θεος ημων βοηθει ημιν. εισιν τα οφειλοντα δοθηναι παρ εμου) . . . . προς τον (εκ θεου μελλοντα γενεσθαι γαμ)βρων ονοματι ιωαννην διδωμι δε αυτω κρευαντοστροσιν εχοντα σαγιδας β' και προσ(κεφαλαιον . . . . . σαγκοιν. καὶ στεγατον καὶ τι)γανην καὶ πελεκην ομοιως. . . . . (δια φορεσηαις καὶ απο) οσπιτιων χωραφιων αμπελιων ἡμεροδενδριων . . . . . .(την μεριδα) εκ της πατρικης καὶ μητρικης (κληρονομιας κατ αδελφην. καὶ τα ελεη του θεου· εγραφη) ὑ παρουσα πριξ δια χειρος. . . . . πρεσβυτερου θεοφανιου προσταξαιως του κυριου ευστρατιου καὶ κριτου. . . . . ινδικτιωνος ε'. ετους ϛχε'. . . . . .

(Ex originali membrana Archivi Cavensis—n.° 15.)

mei fratris uxori nomine Alpharanae. Do ipsi tunicam, et indusium, et inaures, et calceos, et mantile, ac ratione donationis ante sponsalia praedium duorum modiorum, situm in loco ubi dicitur de Calabro, iuxta bona presbyteri Spani. Do autem meo fratri de aedibus, agris, vineis, arboribus fructiferis, monte et molendinis fraternam portionem paternae et maternae hereditatis, et Dei misericordiam.

† Sanctissima Trinitas, Deus noster adiuva nos. Haec sunt quae ego . . . . daturum me spondeo Ioanni, qui divinitus mihi futurus est gener. Do ipsi lectum habentem duo stragula, et cervical, ... et culcitam, et patinam, et sartaginem, et securim; similiter . . . . . pro indumentis, et de aedibus, agris, vineis, arboribus fructiferis. . . . . portionem paternae et maternae hereditatis sororiam, et Dei misericordiam. Scriptum est praesens dotale instrumentum manu. . . . . presbyteri Theophanii de mandato domini Eustratii et Iudicis. . . . indictione V, anno 6605. . . . . .

LXIV.

(1097) — Mense Septembri — Indict. VI.

Odo Marchisius Sergio monacho donat ecclesias sancti Phantini et sanctae Cyriacae, cum facultate aedificandi ibidem monachorum domos.

† Σιγιλλιον γεναμαίνον παρ αιμου οτου μαρκησι και επιδωθεν προς σε μωναχον σεργιὸν μινι σεπταίνυριω εις τας ια' ινδικτιωνος ϛ'

Επιδὴ εβρὸν σε ανδρα πιστὸν και φρονιμὸν ωιτα και εν ταις του θεου οδις περι πολεως υονατου· αγγελικο σχιματι ευκλεΐζομενὸς κατα τὼν αποστωλον παυλον τον λεγωιτα τις αγαπωσὴν των θεον παντα συνεργι εις αγαθον αγλαοφεγγῦς περιεπὸν και απαξ απλὸς πασὰν αρετην αγαθην εν σι ω φιλαγαθος θεος εδορισατο νου τε και πραξη και θαιορῖα ος εντεταλται εν τοῖς του ευαγγελου λογις πυὴν τε και διδασκειν σιλλιυδὴν δα μιτὴν εν σὶ τα παντα πεπληρονται· και δαιον εστὴν τους τὶς εκκλησιας τροφ.μοῦς επαγριπνῖν και φιλατγὴν ανεπιμὶκτὸν· πασις ακαθαρτου ε-

† Sigillum factum a me Odone Marchisio et traditum tibi monacho Sergio, mense septembri, die XI, indictione VI.

Cum exploratum mihi sit te esse virum fidelem ac prudentem, et in viis domini in ambitu civitatis Bonati monastica vita celebrari, secundum Apostolum Paulum, qui diserte ait: Diligentibus Deum omnia cooperantur in bonum; et uno verbo cum omnem eximiam virtutem tibi Deus bonis amicus elargitus fuerit, ut mente, actionibus et disciplina, quemadmodum praescriptum est in sermonibus evangelicis, opereris et sacras ad populum conciones habeas; in universum cum omnia in te sint perfecta, et cum oporteat pro ecclesiae alumnis advigilare, eosque

πιτης οπος υλαστανον κατα θεον αξηα πολληφορον αποδωσι τω κυριω τον καρπον τουτοις ουν τις υχυαισιν τον ευσεων μοναχον ευρον σε επακολουθουντα τι του θεου ημον προνοια και τι πραϊσυια της αχραντου θεοτοκου και αηπαρθενου μαριας και παντων των αγιων· και υπερ παρακλησεος ετισιν και τον εμον αρχοντων και δουλευοντων· εγδιδομαι προς σε τον πανσεπτον ναον του οσιου πατρος ημον φαντινου του σκηδου και τον πανσεπτων ναον της αγιας καλλινικου μαρτυρος κυριακης τον φιταλιτην του πιεισε εν αυτες κατικυμα τον μοναστων οσαυτος διδομαι σι αυτες συν των προαυληον αυτον οις τον αγιον φαντινον απο του σουρυιανου τον ωντα ις την επανου μεριαν της εκκλησιας και καταυεννι ει υαθια οπου υπαρχει τω αγηον ειδορ· και κατερχεται εις την μιξην τον νερον· και αναυεννι ο αρμος και ανερχεται μαιχρι της ροπας και υπαγι τα εισα το χαιταριν και συκλυι εις το προγραφεν σουρυιανον· ομιος και ις την αγιαν κυριακην απο την αγριμιλιαν ατινουσαν εις το επανοθαιν μερος τις εκκλισιας και καταυεννι τα ισα μεχρι του ποταμου και αναυεννη τα εισα του ικου της φιλλης της ταγγαριας. και ανερχεται εις τους αυουκκους ανω και συκλει εις την προγραφεισαν σαγριμιλιαν· ταυτα δορουμαι προς σε υπερ λιτρου και αφαισεος τον εμον αμαρτιων και τον εμον γονεον σιγγενον τε και αδελφων και τεκνις τεκνον μου ομιος δορουμαι σι και τουτο οσσους δ αν εχυς νοθιους φερειν εκ τας περιεξυς χωρας ανθρωπους λαικους μοναχους ιερις τε και καλογραιας του ιναι αυτους ανεπαφους εν τι αγια του θεου εκκλησια· ομιος και εκ τους μοναχους τους οντας εκ την εμην χωραν οσσους δινιθης φερην εχης σαυτους απεριποπος διχα πασις καινοτομιας μεχρι υιου ζοις σου του μι εχην εξουσιαν τινα του επαξαι τι προς σε· ει εις τους μετα σαι μαιλλοντας ιναι μιτε πεδον μου μιτε τις εκ του κατ εμου μεροις μιτε στρατιγος μιτε υισκομης μιτε τουρμαρχης· μιται ποιησε . . . . . μεχρι ουολου ενος· ει μι εις ομας και εις τους εμους διαδοχους τελλη σε τουτω· του μνιμωνευειν μας εν τοις ειερις διπτιχυς και ετερον αυθεντην μι γνωριζη ει μι αιμε και τους εμους διαδοχους· ου πραιπειν μοναχυς γνωριζην λαικην αυθεντιαν. επιδι προς περισσωτεραν πιστωσιν και ασφαλειαν αποδιξην εποιησα σοι τω παρον σιγηλλιον του εχη σε αυτω προς ενδιξην παντον ανθρωπον τεκνα τεκνων μου αχρι υιου ζοις σου ωστις δι φοραθη μαιτατρεπων το παρον σιγιλλιον ου μικραν

tueri immunes ab omni impura cogitatione, ut digna Deo germinantes, copiosum edant Domino fructum; cumque haec vestigia piorum monachorum te consectantem invenerim, providentia Dei nostri et auxilio immaculatae Deiparae et semper Virginis Mariae Sanctorumque omnium, et rogatu ac postulatione meorum procerum et famulorum, trado tibi venerabile templum sancti patris nostri Phantini de Scido, et venerabile templum sanctae et invictae martyris Cyriacae de Phitali (*cum facultate*) aedificandi ibidem monachorum domos. Item dono tibi praedicta (*templa*) cum suo utriusque ambitu; quorum qui ad sanctum Phantinum spectat (*incipit*) a Surbiano extante ad partem superiorem ecclesiae, et descendit vallis, ubi occurrunt Sancti Latices, et vadit ad confluentem Nigri, et ascendit Armus usque ad virgulta, et recta ducit ad verticem, et clauditur ad praedictum Surbianum. Ambitus vero sanctae Cyriacae (*incipit*) ab Agrimilia, quae respicit superiorem partem ecclesiae, et descendit recta usque ad flumen, rectaque ascendit domum Phillae de Tangaria, et pergit ad Abuccos superiores, et clauditur ad praedictam Agrimiliam. Haec dono tibi pro redemptione et remissione peccatorum meorum meorumque parentum et consanguineorum ac fratrum, et pro natis natorum meorum. Item dono tibi quotquot potueris peregrinos adducere ex circumposita regione homines, seculares, monachos, presbyteros et moniales; ut illaesi degant in sancta Dei ecclesia. Item et ex monachis qui sint ex mea iurisdictione, quoscumque arcessere potueris, habeas ipsos, amota omni molestia et detrimento, usque ad finem vitae tuae; et nemo habeat potestatem te tuosque successores vexandi, nec filii mei, nec aliquis ex parte mea, neque Strategus, neque Vicecomes, neque Turmarcha, nec faciendi . . . . . usque ad unum obolum, nisi mihi meisque successoribus hoc tu feceris: et nostri commemorationem facias in sacris diptychis, nec alium agnoscas dominum praeter me, meosque successores; nam dedecet monachos recognoscere seculare dominium. Ad pleniorem vero fidem et securitatis argumentum feci tibi praesens sigillum, ut habeas illud pro documento apud omnes homines, natosque natorum meorum, usque ad tuae vitae exitum. Si quis vero deprehensus fuerit eversor praesentis

τὶν αγανακτισὶν αφ ἡμου υποστισεται ει δε τις φωραθὶ εκ του κατ ἡμου μαιρους· εκ τον ἡμον διαδοχων ακυρωσε υουλλομενος το παρων σιγιλλιον εστω κεκατυραμενος παρα κυριου θεου παντοκρατωρος· και παρα τον αγιον και θεοιδειον αγγελον αποστολων μαρτιρον προφιτων εσιον διδασκαλων και αειδιμον γινεκον· κληρονομιν δ αυτον και τω αναθεμα παρα πατρος και υιοῦ και αγιου πνευματος και παρα τον τιή αγὶον πατρον τὶν λεπραν καρπουμενος γιεζὶ του παιδαριου γεναισθω κλιρος αυτου μαιτα του ιουδα του προδοτου και τον κραξαντων αρον αρον σταυροσων χανι ἐ γὶς και καταπιὶ αυτους ος δαθαν και αυιρῶ· και εξοριστος τὶς αγιας του θεου εκλησιας. . . . . .
. . . . . ειθ ουτω στεργὶν και εμμενειν το παρον σιγιλλιον υευαιον. . . . . .

(Ex membrana Archivi Neapolitani — n.° 8.)

sigilli, non parum indignationis a me foenerabitur; quod si ex parte mea, aut meorum successorum fuerit qui infirmare voluerit hoc privilegium, maledictus sit a Domino Deo omnipotente, a sanctis et divinis Angelis, Apostolis, Martyribus, Prophetis, venerandis Doctoribus et Mulieribus in omne aevum sanctitate praeclaris, nec non sortiatur anathema a Patre, et Filio, et Spiritu Sancto, a tercentis octo et decem sanctis Patribus, lepram lucratus Giezi puellae, et consors sit Iudae proditoris, et eorum qui clamaverunt: Tolle, tolle, crucifige; dehiscat sibi tellus, et absorbeat ipsum, sicut Dathan et Abiron, et seiunctus sit a sancta Dei Ecclesia . . . . . et nihilominus firmum et stabile permaneat praesens sigillum. . . . . .

LXV.

1098 — Mense Iunio 24 — Indict. VI.

Robertus, Guilelmus et Umfridas fratres de Caucigiano donant monasterio S. Mariae de Pertusia praedium situm subtus viam Consinam.

† σήμειον χείρος ρομυέρτος † σὴμειον χείρος γοῦἡδέλμος † σήμειον χειρὸς ὀνφρῆδα εἰοῖ τοῦ γοῦἡδελμος του καῦκιγιάνου· καὶ αὖθὲντις τοῦ κακιάνου· ὁ τὸν τίμιον καὶ ζῶόποιὸν σταυρον εποιήσαμεν ἰδια ἡμῶν υοῦλὴν· αμφὴἐρωσιν ἡμεῖς ει τρὶς εις τὴν αγίαν θεοτοκον τῆς περὶτοῦσας· τὸ χῶρὰφιον τὸ ἡτον τοῦ ιωαννου τοῦ αλητζη κάτο τὴν στράτα κόνσίνα· περὶ ψυχῆς τοῦ πατρός μοῦ καὶ τῆς μητρός μου· καὶ τῆς εμῆς ψυχῆς· τοῦ ἐχεται εξουσίαν οἱ αδελφοῖ τοῦ δοῦλεύιν εις τὴν μονὴν τῆς ὑπεραγίας θεοτοκου· γεήπονὴν· ὥς τὴν δεσποτίαν καὶ εξουσίαν παρ ἡμῶν ηλίφοται· ἐστιν δὲ περὶόρησμὸς τοῦ αὖτοῦ χωραφίου· ανατόλικὸν μέρος ει στράτα· η δεμόσία· καὶ ρίκτὴν η σέτα τῆς ὀλιθας· καὶ δηδι κάτο τοῦ λάγκου· καὶ ἡπαϊ το συνόρι τοῦ ὀκλιφάυα· καὶ ρίκτὴν εις τον λίθον μέγα· καὶ ἡπαϊ περὶ τὸ δρίε· καὶ δίδη ἄλλη λίθον στερέον· καὶ δήδι εις τὸν λίθον μέγα τὴν στράτα· καὶ ανκυαίνει ἡ στράτα· ἑως εἰς τὴν στράτα κόνσίνα· ἡ δ ὅπερ οὐκ ἡγοῦμεν φοραθή τὶς επενοχλὴ ἡμᾶς περὶ τὸ τιούτω χωραφίου· εν πρώτις εχει τὸ ανάθεμα παρὰ πατρος καὶ υιου καὶ αγίου πνειματος· καὶ τῶν ιβ'·

† Signum manus Roberti. † Signum manus Guilelmi. † Signum manus Umfridae filiorum Guilelmi de Caucigiano et domini Caciani. Nos tres, qui venerandam et vivificam crucem signavimus, de propria nostra voluntate offerimus S. Mariae de Pertusia praedium, quod erat Ioannis de Alitza, situm subtus viam Consinam, pro anima nostri patris, et nostrae matris, ac nostra ipsorum; ut fratres qui monasterio SS. Deiparae inserviunt, potestatem habeant terram colendi, utpote qui dominium et potestatem a nobis acceperunt. Sunt vero fines eiusdem territorii: ad orientem via publica, quae pergit ad Serram Olithae, et ad partem inferiorem vallis, et incipiunt fines Oclifabae, et pergunt usque ad saxum magnum, et inde usque ad quercum, ubi se offert aliud saxum stabile, et vadit usque ad saxum magnum, quod est iuxta viam, et ascendit via usque ad viam Consinam. Si vero, quod fore non putamus, molestiam quis afferre vobis quoad hoc praedium praesumpserit, in primis maledictus sit a Patre, et Filio, et Spiritu Sancto, a duodecim Apostolis, a tercentis

αποστόλων· καὶ τῶν τιή θεοφόρων πατρων· καὶ
ἔστο ξένος τῶν χριστιανῶν· καὶ ζημιοῦσθω εις τὸ πρε-
τόρι νομισματα λς'· καὶ ἄκων σιόπᾶν. Ἐν παρουσία
μαρτυρων † ελία υιος ότου του σάσσου μαρτυρ †
γιάκονου μαραλδου μαρτυρ † κοντίνου μαρτυρ † πρε-
σβυτερος κονσταντίνος του πρεσβυτερου δομίνικου μαρ-
τυρ † παπα λεὸ υισκομης μαρτυρ † εγράφη χειρὶ
νικήτου ἱερέος καὶ νοταριου μηνι ἰουνιος εις τάς κδ'.
ημερα πεμπτη· ετους ϛχϛ' ινδικτιωνι ϛ'· τὸ αυτω
χρόνο εκάθι ὁ κομης ρουγγέρης απάνο τῆς κάπουας †.

(Ex originali membrana Archivi Cavensis — n.° 16.)

octo et decem divinis Patribus, et separatus sit a christianorum communione; tum poenae nomine solvat Praetorio numismata sex et triginta, et invitus taceat. Actum coram testibus: † Elias filius Oti de Sasso testis. † Iacobus Maraldus testis. † Continus testis. † Presbyter Constantinus filius presbyteri Dominici testis. † Presbyter Leo Vicecomes testis. † Scriptum manu Nicetae presbyteri et notarii, die XXIV mensis iunii, feria V, anno 6606, indictione VI, quo tempore Comes Rogerius obsidebat Capuam.

LXVI.

(1098) — Mense Iunio — Indict. VI — Constantinopoli.

Alexius Comnenus Imperator spondet Oderisio abbati Casinensi se, non secus ac superioribus temporibus, opem laturum Francis, eique suum epiloricum deauratum ut pignus benevolentiae mittit.

Epistola alexii jmperatoris. ad oderisium abbatem primum.

Quanta imperio nostro scripsistis venerabilissime ac sapientissime serve dei abbas cenobi casinensis; didici. Declarabat autem vestra epistola honorem atque laudem imperi mei. et omnipotentis quidem atque misericordis dei nostri est in me et in subiectis nostris propitiatio maxima. et beneficia eius innumerabilia. Et ipse quidem per eius misericordiam honoravit imperium meum. atque exaltavit gratis. Ego autem non solum quod nil boni habeo in me. sed maxime quia super omnes homines pecco ad eum cotidie. ut longanimis atque misericors miseretur atque sustinet meam infirmitatem. vos autem ut boni atque virtute pleni indicatis me peccatorem sicut bonum. et vos quidem habetis proficuum adeo imperium meum cum laudatur dignum laudis opus non habens; in condempnationem suam laudes possidet. ut autem adiutorium praebeatis forte rogo; exercitui francorum designabat vestrae prudentissime apices. sit inde certa vestra venerabilis sanctitas. quoniam ita dispositum fuit super eos imperium meum. et ita omnibus modis adiuvabit atque consiliabit eos; et secundum posse suum cooperatum est in eis; non ut amicus vel cognitus sed ut pater. et tale expendium fecit in eis. quem non potest aliquis numerare. Et nisi imperium meum ita apertum fuisset in eis. et adiuvasset eos post deum. quis alter adiutorium praebuisset eis; et neque iterum piget imperium meum auxilium dare eis. et gratia dei bene prosperantur usque hodie in servitio quo inceperunt. et in antea prosperabuntur quousque bona intentio praecedit eos. Multitudo ex equitibus atque pedestribus ivit ad eterna tabernacula. horum alii interempti alii mortui sunt; beati quidem sunt ut in bona intentione somnum mortis dantes. propterea minime oportet nos illos habere ut mortuos sed ut vivos. Et in vitam aeternam atque incorruptibilem transmigratos. In exemplum vere fidei atque bone dispositionis circa vestrum monasterium imperii mei; misit unum epiloricum de dorso suo oxydeauratum. Missa est mense junio jndictione sexta. A sanctissima urbe constantinopoli.

(Ex Reg. Petri Diac. — Fol. LXVII, n. 116.)

LXVII.

1099 — Mense Februario 19 — Indict. VII.

Robertus Caciani dominus fundum donat monasterio S. Mariae de Pertusia.

† σήμειὸν χειρὸς ρομυέρτος αὐθέντι τοῦ κακιάνου. ὁ τὸν τίμιον καὶ ζωοποιὸν σταυρὸν εποίσαν ἰδία ημῶν βοι .ὴν· ἐδωκὰν εγὼ ρομυέρτος εις τὴν ἁγίαν θεοτο- ν τὸ μοναστηρὴν τῆς περτοῦσας· τὸ χωράφιὸν τὸ ἡτον του ιωαννου τοῦ αλύτζη· περὶ ψυχῆς μου· ἐν στιχίμα τιοῦτω· τοῦ ἔχεται οἱ ἀδελφοι τοῦ δουλευειν εις τὴν μονὴν· γέηπονὴν· πολὴν· χαρίζὴν· ὡς τὴν δεσποτίαν παρ εμοῦ ἠλίφατε· ἐστιν δὲ περὶόρησμὸς· τοῦ αὐτοῦ χῶραφίου· ανατολικὸν ἡ στράτα ἡ δεμοσία· καὶ από ἄρκτρο οἱ αὐτοῖ μοναχοῖ· καὶ δίδη περὶ τὸ σινόρη τοῦ ὁκλοῖφάυα σέργι· καὶ αναυαίνει τὸ ριάκι ἕως το λιθον μέγα τὸ ριάκι· καὶ αναυαίνει περὶ τὴν δρίει καὶ αναυαινει τα λιθάρια σιναξαμέναι· καὶ δίδη περὶ τὰ δύὸ λιθάρια· τὸ ἑν λίθον κατὰ τὴν στράτα· καὶ αναυαίνει καὶ κλίνη τὸ αυτὸ χῶραφιον τῆς μοναχοῖς· ἡ δ ὅπερ ουκ ἡγουμεν φωραθὴ τίς επενοχλῆ ημᾶς περι τὸ τιοῦτω χῶραφίον· ἑν πρώτις ἔχει τὸ ανάθεμα· παρα πατρος καὶ υιου καὶ ἁγίου πνευματος· και των τιὴ θεόφόρων· πατρων. καὶ ἔστω ξένων τῶν χριστιανων. καὶ εις τὸ διμόσιον νομισματα λς'. καὶ ἄκον σιόπᾶν. ἑν παρουσία μαρτυρων † γοῦήδέλμος ὁ αδελφὸς τοῦ αυθεντι † ὀνφρῆδα αδέλφὸς αυτοῦ μαρτυρ † ελία υιος ὀτου τοῦ σάσσου μαρτυρ † πρεσβυτερος κωνσταντινος τοῦ πρεσβυτερου δομίνικου μαρτυρ † παπα λεο βισκόμης μαρτυρ † λεο απο κορνητου μαρτυρ † νικολαος υιος οὔρσου κουσεντινου μαρτυρ.

† εγράφι χειρὶ νικητου ἱερεος καὶ νοταρίου μηνα φευρουαριου εις τας ιθ' ημερα σαββατου ετει ϛχζ'. ινδικτιωνος ζ'. †

(Ex originali membrana Archivi Cavensis — n.° 12.)

† Signum manus Roberti domini Caciani. Ego Robertus, qui venerandam et vivificam crucem signavi, de propria mea voluntate concedo pro anima mea monasterio S. Mariae de Pertusia territorium, quod erat Ioannis Alitzi, hac conditione, ut fratres, qui monasterio inserviunt, habeant potestatem (*illud*) colendi, vendendi, donandi, utpote qui huiusmodi facultatem a me acceperunt. Termini autem eiusdem territorii sunt: ad orientem via publica; ad septentrionem ipsi monachi, et vadit usque ad terminos Sergii Oclifabae, et ascendit rivus usque ad saxum magnum rivi, et pergit usque ad quercum, et ad maceriam lapidum, et erumpit ad duo saxa, quorum unum est iuxta viam, et ascendit ac claudit praedictum monachorum territorium. Si quis vero, quod fore non putamus, ausus fuerit vos molestare de huiusmodi territorio, primum maledictus sit a Patre, et Filio, et Spiritu Sancto, et a tercentis octo et decem divinis Patribus, et separatus sit a christianis; solvat etiam Fisco publico numismata sex et triginta, et invitus sileat. Praesentibus testibus: † Gulielmus frater domini. † Umfridas eius frater testis. † Elias filius Oti Sassi testis. † Presbyter Constantinus filius presbyteri Dominici testis. † Presbyter Leo Vicecomes testis. † Leo de Corneto testis. † Nicolaus filius Ursi Consentini testis.

† Scriptum manu Nicetae presbyteri et notarii, die sabbati XIX mensis februarii, anno 6607, indictione VII.

LXVIII.

1099 — Mense Februario — Indict. VII.

Rogerius Italiae, Calabriae et Siciliae Dux donat monasterio Sanctissimae Deiparae de Turre nonnullos homines de Sancta Severina, Tropaea et Rocca Nicephori.

† σιγίλλιον γινάμενον παρα ρουκερίου δουκός ἰταλίας καλαβρίας καὶ σικελίας· καὶ ἐπιδοθὲν τῶ ἁγιοτάτω καθηγουμένο τῆς ὑπεράγίας θεοτοκοῦ τῶν ἐπονομαζωμένων τῶν τοὔρρων τω κατηχητιρίω τῶν ἐρεμιτων κυρω υροῦνο καὶ τοῖς αδελφοῖς τῆς ρηθεῖσης μονῆς μηνὶ φευρουαρίω ινδικτιωνος ζ'.

τῶ τῶν ἐνάρετων ἀνδρῶν ἐπακοῦυν· καὶ τὰς αὐτῶν. ἐτίσυς ἐκπληροῦν, σευάσμιόν τε και θεῖον· καὶ τῶ θεῶ ἐυαπόδεκτον καὶ λύαν παρα πάσυν ἁρμοδιόῆατον δι ὃ δὴ καὶ ὁ προλεχθῆς υροῦνος ὁ καθηγούμενος τῆς προγραφῆσης μονῆς τῶν ἐρεμίτων, ἠτήσατο τὴν ἡμετέραν ἐξουσίαν τοῦ δορήσασθαι εἰς τὴν μονὴν τῆς ὑπεράγίας θεοτοκοῦ τῆς τοὔρρης· ἀνθρῶπους εἰς τῶ ἐκδουλεῦῃν αὐτῆ καὶ εἰς τοὺς ἐν αὐτῆ μοναχοὺς· δι ὧν ὑπερ λύτρου καὶ αφέσεως τῶν ἐμῶν γονέων δοροῦμι καὶ ἀποχαρίζομι· προς τὴν προλεχθῆσαν μονῆν καὶ εἰς τοὺς ἐν αὐτῆ ἀδελφους ἀνθρῶπους ὧν καὶ τὰ ονοματα ἐνταὔθα λέξομαι· λεγο δί εἰς τὴν ἐπαρχίαν σκήλλακος· ἰῶαννης πλάκηδας· τοὺς υιοὺς γάυδιλα· οὔρσον του χρύσανθου· ἰῶαννης ὑπομνῆσκιος· λέῶν τοῦ ἁγίου φλόρου· οὔρσον τοῦ χρυσοῦ· λέον σευηριτάνος· ἐυσταθιος ἀδελφὸς λέοντος μακρῆ· οἱ πέδαις μουλὲ· οὗτοι οἱ προγραφένταις, ὡρμοῦνται ἐκ τῆς διακρατησεως ἁγίας σευηρινας· καὶ οὗτοι εἰσῦν ἐκ τῆς διακρατίσεως τροπαίας· κωνσταντίνος τοῦ παγκάλλου· νικηφωρος τοῦ περδευοῦα· νικόλαος παρτζελλοῦτζης· οὔρσος μανδιλάς συν τῶν τεκνῶν αὐτοῦ· νικόλαος τοῦ διάκου· τοὺς παῖδας τοῦ αλεκτοράκη· ἰῶαννης ρογός· κωνσταντίνος μανδιλάς συν τοῦ αδελφοῦ αὐτοῦ· καὶ οὗτοι ὑπηρχον ἐκ τῆς διακρατησεως ρῶκκας νικη-

Anno ab incarnatione domini nostri iesu christi millesimo nonagesimo nono. Ego Rogerius Dux Apulie. calabrie. sicilie. cognoscens. quod quicquid uni ex minimis domini servis pro ipsius amore impenditur ipse dominus non servo sed sibi factum acceptumque protestetur. dicens. quod uni ex minimis meis fecistis michi fecistis. unde etiam beato martino apparens. ut elemosinam quam pauperi martinus tribuerat. se ipsum accepisse monstraret; non in nitore gloriae sed in eadem paupertina veste astitit dicens. martinus adhuc catecuminus ac me veste contexit. simulque confidens me nullo modo perditurum sed in eterna retributione recepturum. si quid ecclesiis donavero maxime illis in quibus religiosorum fratrum conventum deo placide servientem cognovero; Anno ducatus mei quartodecimo. dedi ecclesie Sanctae Mariae quae in heremo sita est loco qui ab incolis turris dicitur. villanos quos apud squillatium habebam. maxime pro Dei amore. et partim pro donni ac magistri Brunonis qui tunc monasterio praeerat. reverentia et dilectione. quod ut ad peccatorum meorum remissionem. simulque ad patris mei matrisque meae et omnium parentum meorum salvationem proficeret. hanc inde scribere cartam feci. et nomina singulorum villanorum hic annotari precepi. hec sunt nomina illorum. Iohannes placidus. filii gadile. Ursus de crisanto. Iohannes epominisco. Leo de sancto flore. Ursus de criso. Leo soveritanus. Eustati frater leonis macri. filii mule. Hi in antea apud Sanctam Severinam manebant. Ceteri sequentes de torpeia fuerunt. Constantinus de pancallo. Nichiforo de perdevo. Nicolaus de sparthelutis. Ursus mandilat cum suis filiis. Nicolaus de diaco. filii alleptorache. Iohannes rogus. Constantinus mandilas cum suo fratre. Sequentes vero de Nichifola fuerunt Iohannes platogeni. Basilius scapu de horio cum suis infantibus. Cosmas cum suo filio. Hoc etiam presente Archiepiscopo regitano. Rogerio. sigillo meo et subscriptis testibus

φωρου· ἰωαννης πλατογένης· υασίλειος καπεδεχορίου συν τῶν παιδῶν αὐτοῦ κοσμάς συν του υἱοῦ αὐτοῦ· τοῦτου του προγραφέντος απεχαρισαμεν προς τὴν μονὴν τῆς ὑπεράγίας θεοτοκοῦ τῆς τοῦρρης καὶ εἰς τὸν καθηγουμενον κυρον υροῖνον καὶ εἰς τους ἀδελφους τῆς ρηθητης μονῆς· καὶ ὑπέγραψα ἰδία μου χειρῆ καὶ εμαρτυρίθη δια τῶν ὑπογραφαντων αρχοντων μου καὶ ἐυουλλοθη τῆ διαμολύδὸ μου συνηθη υουλλη μηνι καὶ ινδικτιωνι τοις προγραφεισι ετους ϛχζ'.

auctoritari precepi. et ego ipse post subscriptionem archiepiscopi raegitani subscripsi. † Ego Rogerius archiepiscopus subscripsi. † Ego Rogerius dux me subscripsi.

† Ego arnulfus cusentinus archiepiscopus interfui et subscripsi.

† Ego Sasso cassanensis episcopus et pape vicarius subscripsi.

† Ego tristenus tropeanus episcopus subscripsi.

† Ego Guido Roberti ducis filius hoc signum crucis feci.

† Signum hugonis de claro monte.

(Ex membrana bilingui Archivi Neapolitani—n.° 9.)

EIUSDEM RECENS VERSIO

† Sigillum factum a Rogerio Italiae, Calabriae Siciliaeque Duce, ac traditum sanctissimo abbati (*monasterii*) SS. Deiparae, quod dicitur de Turre, (*et*) ab Eremitis inhabitatur, domino Brunoni dictique monasterii fratribus, mense februario, indictione VII.

Virtute praeditos exaudire homines, eorumque petitionibus satisfacere pium ac divinum est, nec non Deo gratum, et nihil hoc est congruentius. Quapropter praedictus Bruno suprascripti monasterii Eremitarum abbas a mea petiit potestate, ut monasterio SS. Deiparae de Turre donarem homines, qui tum monasterio, tum monachis in eo degentibus servirent. Ob redemptionem igitur et remissionem meorum parentum praedicto monasterio fratribusque in ipso commorantibus homines dono ac largior, quorum nomina heic dicam: videlicet de Scyllacii provincia, Ioannem Placidum, filios Gaudilae, Ursum de Chrysantho, Ioannem Hypomniscium, Leonem de Sancto Flore, Ursum de Chryso, Leonem Severitanum, Eustathium fratrem Leonis Macrì, filios Mulae. Hi suprascripti ad Sanctae Severinae agrum pertinent; qui autem sequuntur, ex Tropaeano sunt agro. Constantinus de Pancallo, Nicephorus de Perdebua, Nicolaus Partzellutza, Ursus Mandilas cum suis filiis, Nicolaus de Diaco, filii Alectoracii, Ioannes Rogus, Constantinus Mandilas cum suo fratre. Hi autem de agro Roccae Nicephori erant: Ioannes Platogenes, Basilius Capodechorii cum suis filiis, Cosmas cum suo filio. Hoc autem suprascriptum (*privilegium*) monasterio SS. Deiparae, atque abbati domino Brunoni dictique monasterii fratribus concessi, et propria mea manu subsignavi, coram testibus subscriptis proceribus meis; et consueta mea plumbea bulla fuit roboratum, mense atque indictione supradictis, anno 6607.

LXIX.

(1101) — Mense Iunio 16 — Indict. IX.

Rogerius Siciliae et Calabriae Comes donat Brunoni ceterisque monachis monasterii S. Mariae de Eremo tres pagos in agro Scyllacensi positos, videlicet Aruncium, Metaurum et Libianum cum hominibus inibi habitantibus.

† Κατὰ τὸν ἰουνιον μὶνα τῆς θ' ινδικτιὼνος εἰς τᾶς ιϛ' εδουκα ἐγὼ κόμις ρουκέριος προς σε τὸν κυρον υροῦνον καὶ εις τους λυπὸς αδελφους τοὺς ερυμιτας υπὲρ ψυχηκις μου σωτηρίαν εις τιν διακρατησιν σκυλ-

ANNO AB INCARNATIONE DOMINI Millesimo centesimo. II. indictione nona.

EGO ROGERIUS calabriae comes et siciliae pro dei amore et animae meae remedio et fratris mei et

λακος το χωρῖον τοῦ αρονγκὶν μετα πασὸν τῶν ανθρῶπων οἶν εγὼ εμοῦς εκισε πλοοιμους και εκτοραυτας μετὰ τὴς αυτοῦ διακρατὴσαιος εδουκα σας καὶ οσοι ἀνθρωποι μου κατοικον εις το χωριον μεταὺριν καὶ εις τὸ λιυιάνον οσυ κατοικοῦν εκισε εμοὶ οικυα εις τὰ τηαὺτα χωρια πλοοιμους και εκτουριας καὶ οι μεν εἰς τά τηαὺτα γ' χωρια ουκ εχει του πληρουμα τον ρ' ανθρωπων ενα σας πλιροσῖν εκ τον λαων μου αχρυς αν γενισουνται ρ' καὶ τοὺτο δυδου καὶ στέργου υπερ ψυχικης μου σωτηρὶας καὶ τὸν γονεον μου καὶ τον τε κλοιρονομων μου καὶ τῆς εμῖς συμυιου κομιτίσσης αδυλασιας καὶ απεδωκα τον χαρτὶον εἰς χειρὰς του κυρου λανυινου ενοπιον ρονκεριου επισκοπου συρακουσιου καὶ ρουμυερτου δε παρις καὶ ροὺμυὲρτου υουρελλου καὶ γιοὺσυὲρτου καὶ λοὺτζι † καὶ νικολαου μεσῶν.

omnium filiorum et filiarum mearum atque pro omnium parentum meorum Karitate dono et concedo ad habendum in perpetuum absque omni servicio temporali et omni remota calunnia; sanctae mariae de heremo et magistro brunoni et domino Lanvino et ceteris fratribus qui ibidem deo deserviunt vel post eorum obitum deservituri sunt dono inquam casale aruncianum cum omnibus suis pertinentiis. et omnes villanos pertinentes ad aruncium. et ad mentaurum. et olivianum qui sunt in meo dominio quicumque sint. cuiuscumque sint negocii vel artis vel marinarii et si centum villani in predictis locis inventi non fuerint; ex meis aliis villanis numerus perficiatur centesimus. Quod feci presentibus his. Comitissa adelaide. et roberto borrello et iosberto de luciaco. et roberto electo melitensi atque Rogerio siracusano episcopo. et nicolao canberlario. Insuper concedo ecclesie beate marie et suprascriptis fratribus nostris molendinum subtus squillacium constitutum ad fontem de alexi. Si quis hoc donum fregerit anathema sit.

(Ex membrana bilingui Archivi Neapolitani—n.° 10.)

EIUSDEM RECENS VERSIO

† Mense iunio indictione nona die decimasexta. Ego Comes Rogerius dedi tibi domino Brunoni et ceteris fratribus Eremitis pro salute animae meae in agro Scyllacii pagum Aruncii cum omnibus hominibus, quos ego illic (*habeo*),nautis et artificibus,et cum eius pertinentiis. Concessi etiam vobis quotquot homines ad me spectantes incolunt pagum Mentauri et Libiani, et quotquot ad me pertinentes habitant in hisce agris, nautas et artifices. Si vero qui degunt in iisdem tribus pagis non constituunt centum homines, (*praecipio*), ut de reliquo meo populo numerus centenarius expleatur. Et huiusmodi donationem facio et confirmo pro salute animae meae ac parentum et heredum meorum, et uxoris meae Comitissae Adelasiae; atque hanc chartulam tradidi in manus domini Lanuini, coram Rogerio Syracusano Episcopo, et Roberto de Paride, et Roberto Borello, et Giusberto, et Lutzi † et Nicolao cubiculariis.

LXX.

1101 — Mense Augusto 27 — Indict. IX.

Leontius episcopus Locrensis tradit monachis ordinis S. Basilii possessionem monasterii S. Philippi, quod Adelasia Comitis Rogerii uxor, eiusque filius Rogerius de integro aedificari iusserant, et concedit immunitates et praedia, imposita dumtaxat nummi aurei unius et octo librarum cerae annua praestatione.

† λεοντιος ὁ ἁμαρτωλος μοναχος ἐυτελης ἐπίσκοπος λόκρης προτάξας τὸ οἰκειον ὄνομα ἐντέλλομαι τὰ(ὑπογεγραμμένα).

† Leontius peccator monachus, humilis episcopus Locrensis praeponens proprium nomen, quae sequuntur praecipio.

† ἐν ὀνόματι τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος, τῆς ἁγίας καὶ ζωοποιοῦ καὶ ὁμοουσίου τριάδος, τῆς ἐν τρισὶν ὑποστάσεσι καὶ μιᾷ τῇ ὑπερουσίῳ καὶ παντοδυνάμῳ θεότητι προσκυνουμένης καὶ σεβωμένης ἀμήν † Ἐπειδὴ θεοῦ νεύσει καὶ τῇ τῆς θεομήτορος πρεσυσεῖα καὶ τοῦ ἁγίου Φιλίππου, ἦλθεν ἐν τῇ χώρᾳ λόκρης ὁ ημέτερος αὐθέντης κύρος ρωκέριος κόμης τῇ ἐνάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μαΐου μηνὸς τῆς ινδικτιωνος· ἡ μετὰ τῆς ἀειμνήστου αὐτοῦ μητρὸς κυρὰς ἀδηλάσιας κωμιτίσσης· καὶ τῇ αὐτῶν ἐτήσει ἐπορεύθην μετ αυτῶν εἰς τὴν μονὴν του ἁγίου Φιλίππου της ἀνωτέρω πόλεως τῇ ἡμέρᾳ τῆς αυτοῦ ἑορτὴς εἰς προσκύνησιν τῶ θεῶ καὶ τοῦ ἁγίου Φιλίππου· ἰδὸν δὲ αὐτὸς τὴν αὐτὴν μονὴν ευτελῆ οὖσαν· καὶ ἐν τόπω ἀπρεπεῖ πεποιημένην παρα τοῦ πατρὸς τοῦ κράτους αυτοὺ, περιβλεψάμενος ὅδε κακείσε, εὗρεν ἐκείσε πλησίον τόποιον ἄχριστον καὶ πετρόδη ὡς ἐπὶ δυσμάς. ἐν ῶ καὶ διασκεψάμενος τοῦ ἀνεγεῖραι ἐκείσε ἐκ βάθρου τὴν εἰρημένην αγιαν μονὴν βελτιότεραν καὶ κρηττοτέραν· εἰς δόξαν καὶ ἔπαινον τοῦ ἁγίου Φιλίππου· ἦν τῇ συνεργεία τοῦ τα πάντα περιέποντος καὶ οἰκονομούντος χριστοῦ τοῦ ἀληθινοῦ θεοῦ ἡμῶν, τὴν ταύτης φροντίδα καὶ οἰκοδομὴν ἀνελάβωμεν παρὰ του εἰρημένου εὐτυχεστάτου καὶ κραταίου ἡμῶν κόμητος ρωκερίου. ἀνάγκη γὰρ ἡμὶν ἐστὶν πάντοτε ὑπακουὴν καὶ πράτγειν τὰς ἐτήσεις καὶ δεήσεις τῶν ἐυσεβεστάτων καὶ φιλοχριστων δεσπότων, των μάλλιστα παραβλεπομενων τὰ επίγια και απὸυλεποντων εἰς τα οὐράνια, πρὸς σωτηρίαν τῶν χριστιανῶν καὶ τῶν εαυτῶν ψυχῶν· ἀργύρια δὲ οὐκ ολύγα ἡμεῖς λαβόντες παρ αυτοὺ εἰς ἀνοικοδομὴν της αὐτῆς μονης, καὶ παρευθὺς ὅσον εἰς δύναμιν ἡμῶν οὐκ ημελήσαμεν· ἀλλα πάσαν σπουδὴν ἐθέμεθα ἐν αυτῆ, ὅπως ἐν τὸ αὐτῶ τόπω ἐν ω αὐτὸς ἔκλεξε, την αὐτὴν μονὴν ἀνοἰκοδομηθήναι διέσπεισα. καὶ ναὸν τερπνότατον της θεομήτορος ἀνείγηρα· καὶ κέλλια ἱκανὰ τῇ τοῦ θεοῦ βοηθεία πεποίηκα καὶ εἰς ἐμφάνειαν ἐτελίωσα τῇ ἑκοστῇ ενάτῃ ἡμέρᾳ του ἰουλίου μηνὸς της ινδικτιώνος· θ'· καὶ τὸν ἐν τὸ προλεχθέντι ναῶ του ἁγίου Φιλίππου ἡγοίμενον κύρον βαρλαὰμ καὶ τους μετ αυτοὺ ὄντας τρεις μοναχοὺς της τάξεως τοῦ ἁγίου βασιλείου επισωρεύσας καὶ ἑτέρους ὁσίους ἄνδρας οὐκ ὀλίγους, ἐν τῇ ναιοστῇ μονή αὐτοὺς μετοἰκήσαμεν· τοῦ εἶναι ἀδιάλυπτως προεὐχομένους ὑπὲρ πάντων των χριστιανων καὶ ὑπὲρ αὐτοῦ χρεοστὴ καὶ τῶν ὑπὸδιάδοχων

† In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti, sanctae et vivificae et consubstantialis Trinitatis, in tribus personis et una incomprehensibili et omnipotente divinitate adoratae et veneratae. Amen. † Postquam Dei nutu, eiusque Genitricis et sancti Philippi intercessione in Locrensem regionem venit dominus noster dominus Rogerius Comes nona die mensis maii, indictionis octavae, cum eius semper memoranda matre domina Adelasia Comitissa, et ex eorum petitione perrexi cum ipsis in templum sancti Philippi, quod situm est in superiori parte civitatis, die eius festo, Deum ac sanctum Philippum adoraturus; cumque ipse (*Rogerius*) vidisset idem monasterium humile et in indecoro loco conditum a patre suo, ibi circumspiciens, locum invenit propinquum inutilem ac petrosum occidentem versus, in quo dictum sanctum monasterium pulcrius atque decentius ad sancti Philippi gloriam et laudem a fundamentis aedificare statuit. Cuius (*monasterii*) curam et aedificationem, auxilio Christi veri domini nostri omnia tuentis et aedificantis, a dicto felicissimo et potente domino nostro Comite Rogerio suscepimus; necesse enim nobis est semper obedire et exequi petitiones ac preces piissimorum et Christi amantium dominorum, illorum praesertim, qui ob christianorum suarumque animarum salutem terrestria despiciant ac caelestia intuentur. Nos autem nummos non paucos ab eo accipientes ad excitandum idem monasterium, statim pro viribus nostris (*id operis*) non negleximus, sed omni collato studio, ut in ipsomet loco, quem ille significavit, idem monasterium conderetur, sategimus: templumque decorum Dei Genitrici aedificavimus, et cellas idoneas opitulante Deo extruximus, et perfecimus vicesima nona die mensis iulii indictionis nonae; et praepositum praedicti templi sancti Philippi dominum Barlaam, et tres monachos qui cum eo erant ordinis sancti Basilii, aliosque pios homines non paucos cum congregavissemus, in novum (*eos*) monasterium transtulimus, ut pro omnibus christianis, et pro faustitate ipsius (*Comitis*), tamquam patroni tantique boni auctoris, eiusque successorum, iugiter orarent. Praedictum autem sancti Philippi templum novo coniunximus monasterio, cum inibi proximum non esset alterum monasterium, sicuti divini canones praecipiunt, ac dominus noster edixit. Et (*statuimus*), ut nemo ex

αὐτοῦ, ὡς προστάτου καὶ τοιοῦτου ἀγαθοῦ τὴν ἀρχὴν ποιησαμένου· τὸν δὲ προλεχθεντα ναὸν τοῦ αγιου Φιλίππου, ἐν τῇ ναιοστῇ μονῇ ἐνώσαμεν διά τό μὴ εἶναι ἐκείσε πλησιον δηπλοῦν μοναστήριον καθῶς οἱ θεῖοι κανόνες διάκελεύουσιν, καὶ καθὼς ὅρησεν ὁ ἡμέτερος αυθέντης. Καὶ ἵνα μηδεῖς των ἀλλογένων ἡγουμενεύει ἐν τῇ αυτῇ μονῇ ει μὴ ἀπό των γρεκῶν· μήτε ἄρχευειν ἐν αὐτῇ οὔτε ἐπίσκοπος, οὔτε αρχιἐπίσκοπος· ἀλλ ἵνα ἐλεύθερα ἔστω καθότι καὶ ὑπήρχεν ἔκπαλαι ἡ παλαιὰ μονῇ. Καὶ διότης ἡ αὐτῇ μονῇ ὑπάρχει ἐν τη ἡμετέρα ἐπαρχία, ὅρησεν ὁ ἡμέτερος αυθέντης ἵνα ἡ αυτῇ μονῇ ἐπιτελεῖ ἐτουσίος πρὸς τὴν ἡμετέραν καθολικὴν ἐκκλησίαν χρυσοῦν νομισμα ἓν, καὶ πλαιον ουδὲν, καθότι και ἐπετέλει ἡ παλαιά μονῇ· οὕτως μὲν ταύτη· Καὶ ἐν τοῖς φαινομένοις πραγμασιν ἡ βεβαίωσις. ὅθεν καὶ ἡμεῖς θέλοντες παρα τῶν ἐκείσε πρόσεδρευόντων μοναχων ἀναφέρεσθαι ἡμᾶς εν τοῖς ἁγίοις καὶ ἱεροῖς δυπτύχοις ὅσον καὶ τοὺς ὑποδιαδόχους ἡμῶν, ἀπό τῶν δικαίων διακρατιμάτων της υπ εμὶ ἁγιωτάτης καθολικὴς ἐκκλησίας ἐν αυτὴ τη ἁγία μονῇ αφιερωθηναι διόρησα· χωράφια. λέγω δὴ καὶ ὅρη· τα ἐπιλεγόμενα του αγίου λέοντος συν τη ειρημένη ἐκείσε ἐκκλησία. ἃ καὶ περιόρήζονται οὗτος· ἀπό μὲν ανατολων βουνὸς ὁ λεγόμενος του ταυρίνου· καὶ χωραφια τῆς αυτῆς μονῆς τα λεγόμενα της ἁγίας δυνάμεως. τα ἅπερ ἀφιέρωσεν ὁ ειρημένος κύμης· ἐκ δὲ δύσεως· ἡ μεγάλη χέτη τοῦ βουνου ἡ κατερχομένη ἐκ τό δυτικὸν μέρος τῆς αυτῆς ἐκκλησίας αγίου λέοντος· ἀπο δ ἄρκτου ἑτέρα χέτη καὶ ἡ πάροδος. ἐκ δε νότου καὶ μεσημυρίας ποταμὸς ὁ λεγόμενος της τροπῆς καὶ συγκλεῖ· Ταύτα πάντα ἔστω ἀπό γε καὶ εις το ἑξεῖς ἀφιερωμενα ἐν τη προλεχθήση ἁγία μονῇ· τελεῖν δὲ ὑπὲρ αυτων ἐτουσιος εν τη αγία καθολικὴ εκκλησια, κήρας λίτρας ὀκτῶ καὶ πλαίον οὐδὲν. μὴ ἐξέστω δὲ τινη, ἀφελεῖν τὶ ἀπό των ανοτερω προγραμμένων εἰ μὴ τό τυποθὲν παρ ημων τέλος και μόνον· ὅστης δὲ τολμή χρυσάμενος ἀφελεῖ τὶ παρ ὧ ἐτυπωσαμεν χωρὶς ηδύσεως τοῦ ἡγουμένου· εἴτε ἐπισκοπος· εἴτε αρχιἐπισκοπος· εἴτε ἀπό τῶν κληρικῶν, ἢ κοσμικῶν προσόπων, εἴη τὸ αναθεμα παρα πατρὸς υιοῦ και ἁγίου πνευματος· σχίει δὲ καὶ την ἀρὰν τῶν ἁγιων τιή θεόφωρων πατρῶν των ενικα ἔστω καὶ ἔξο της αγιας ἐκκλησιας καὶ ξενος καὶ ἀλλότριος των ἁγίων μυστηρίων· και της καθολικὴς καὶ αμωμητου πιστιως τῶν χριστιανων· κτάμενος την ἁγίαν θεοτο-

alienigenis, nisi Graecus, eidem monasterio praesit, neque in ipsum vel episcopus vel archiepiscopus iurisdictionem exerceat, sed liberum sit, prout ab antiquis usque temporibus fuit vetus monasterium. Et cum idem monasterium sit in nostra dioecesi, statuit dominus noster, ut ipsum monasterium solvat quotannis nostrae catholicae ecclesiae nummum aureum unum, et nihil amplius, ut vetus monasterium pendebat. Sic igitur dicta confirmantur. Quare etiam volentes, ut monachi illic inhabitantes nos, perinde ac successores nostros, in sancta et sacra diptycha referant, ex iustis possessionibus sanctissimae et catholicae ecclesiae, quae sub nostra iurisdictione est, quaedam cum suis finibus praedia eidem sancto monasterio elargiri statuimus. Dico igitur et fines. (*Praedia*) nuncupantur sancti Leonis, et additam habent dictam ecclesiam ibidem extantem; fines vero sunt huiusmodi: ab oriente collis dictus Taurini, et praedia eiusdem monasterii, quae vocantur Sanctae Potestatis, per dictum Comitem donata; ab occidente magnus vertex collis, qui descendit ab occidentali parte eiusdem ecclesiae sancti Leonis; a septentrione alter vertex et via; a noto et meridie flumen dictum de Trope, et clauditur. Haec omnia a praesenti tempore et in posterum sint dicata praedicto sancto monasterio, (*hoc pacto*), ut quotannis solvantur pro iis sanctae catholicae ecclesiae cerae librae octo et nihil amplius; neque liceat alicui a suprascriptis aliquid exigere nisi statutum a nobis solummodo tributum. Quisquis autem audacter aliquid praeter ea quae statuimus invito praeposito exegerit, sive episcopus, sive archiepiscopus, sive ex clericis aut secularibus aliquis, maledictus sit a Patre, Filio et Spiritu Sancto, atque in tercentorum octo et decem sanctorum Patrum maledictionem incurrat; quamobrem sit etiam excommunicatus, et expers sanctorum mysteriorum et catholicae inculpataeque fidei christianorum, nactus vindices sanctam Dei Genitricem, sanctumque Philippum praesenti fu-

κον και τον αγιον φίλιππον διαδίκους εν το νιν αιωνι καὶ ἐν τω μέλλοντι· Ταύτα δὲ πάντα τα ἀνοτέρω γραφεντα καὶ λαληθεντα ανέθημεν τῶ θεῶ καὶ τῶ μακαρίω πέτρω καὶ τη ἁγία αυτοῦ ἀποστολικη ἐκκλησια καθάγε και δηλοῖ τό εσφραγισμένον ἔγγραφον ὅπερ ἐποίησε πρὸς τὴν αυτὴν μονῆν ὁ ἡμέτερος αὐθέντης κυρος ρωκέριος κόμης. Ὅθεν καὶ πρὸς ἀσφάλειαν κήρωσίν τε καὶ υεβαίωσιν τῶν γραφέντων καὶ λαληθεντων τη αὐτό χειρω μου ὑπέγραψα προέταξα καὶ ὑπέταξα τὸν τίμιον σταυρὸν καὶ τό οικιον ὄνομα· καὶ τη διάμολύβδω βουλλη συνήθη ἐσφαγίσα τό παρόν ἐκδοτηκόν χαρτίον ἐπιδέδωκα προς την προμνημονευθεισαν ἁγίαν μονῆν την ναίαν καὶ πρὸς τοὺς εν αυτῆ προεδρεύοντας ἡγούμενον και ἀδελφους· τη ἡκωστῆ εὐδάμη ἡμέρα του αυγούστου μηνὸς της ινδικτιωνος. θ'. ἐν ἔτει κόσμου. ϛχθ'. † ἐγραφη ἡ τοιαύτη αφιέρωσις τη προστάξει του σεβασμιωτάτου και ἁγίου ἡμων ἐπισκοπου. λοκρης κυρου λεοντιου διὰ χειρος εμου βαρσακιου εὐτελοῦς αρχιδιακονου βασιλικου κληρικοῦ της ἁγίας καθολικῆς ἐκκλησιας λοκρης. † λεων ὁ εὐτελης πρωτοπαπᾶς της μεγαλης ἐκκλησιας μαρτυρ ὑπέγραψα. † Ιωαννης αναγνωστης και κουβουκλεισιος της μεγαλης εκκλησιας λοκρης μαρτυρ ιδιοχειρι: † θεόδωρος ευτελης πρεσβύτερος και σκευοφυλαξ της καθολικὴς ἐκκλησιας λοκρης μαρτυρ: † λεων ο ευτελης αναγνωστης εκκλησιαρχης της μεγαλης εκκλησιας λοκρης μαρτυρ υπέγραψα: † λεων πρεσβυτερος εκδικος της εκκλησιας λοκρης μαρτυρ υπεγραψα: † αναστασιος ευτελῆς πρεσβυτερος και χαρτουλαριος της μεγαλης εκκλησιας λοκρης μαρτυρ: † βασιλειος διακονος και διοικητης της μεγαλης εκκλησιας λοκρης μαρτυρ υπεγραψα. † πασχαλιος ευτελης πρωτοπαπας του εξοπιλου ιδια χειρι υπεγραψα μαρτυρ: † λεων ο ευτελης πρεσβυτερος και κληρικος της μεγαλης εκκλησιας λοκρης μαρτυρ υπεγραψα: † Κωνσταντινος ὁ ευτελης δομιστικος της καθολικης εκκλησιας λωκρης υπεγραψα. † λεοντιος ὁ ἁμαρτωλος μοναχος εὐτελής ἐπισκοπος λοκρης προέταξα και ὑπέταξα.

turoque seculo. Haec omnia suprascripta et dicta Deo et beato Petro eiusque sanctae apostolicae ecclesiae obtulimus, sicuti demonstrat hoc scriptum sigillo munitum, quod dominus noster dominus Rogerius Comes pro eodem monasterio fecit. Quare et ad suprascriptorum ac dictorum securitatem, comprobationem et firmitatem, manu mea subscripsi praeponens et subsignans venerandam crucem et proprium nomen, atque consueta plumbea bulla praesentem donationis chartam signavi, et memorato sancto novo monasterio, et praeposito ac fratribus in eo habitantibus tradidi vicesima septima die mensis augusti, indictione IX, anno mundi 6609. † Scriptum est praesens donationis instrumentum iussu reverendissimi et sancti nostri Locrensis episcopi domini Leontii, manu mei Barsacii humilis archidiaconi, imperialis clerici sanctae catholicae Locrensis ecclesiae. † Leo humilis protopapa maioris ecclesiae testis subscripsi. † Ioannes lector et cubicularius maioris Locrensis ecclesiae testis propria manu. † Theodorus humilis presbyter et sacrista catholicae Locrensis ecclesiae testis. † Leo humilis lector ecclesiarcha maioris Locrensis ecclesiae testis subscripsi. † Leo presbyter defensor Locrensis ecclesiae testis subscripsi. † Anastasius humilis presbyter et chartularius maioris Locrensis ecclesiae testis. † Basilius diaconus et oeconomus maioris Locrensis ecclesiae testis subscripsi. † Paschalis humilis protopapa de Exopilo propria manu subscripsi testis. † Leo humilis presbyter et clericus maioris Locrensis ecclesiae testis subscripsi. † Constantinus humilis domesticus catholicae ecclesiae Locrensis subscripsi. † Leontius peccator monachus humilis episcopus Locrensis praesignavi et subsignavi.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani—n.° 11, quae per Paschalem Baffium a primo versu usque ad verba λίγω δῆ καὶ ὅρη exscripta fuit.)

LXXI.

1106 — Mense Octobri 19 — Indict. XV.

Leontius episcopus Locrensis donat monasterium SS. Deiparae Bucetorum templo Deiparae semper Virginis Mariae, et monasterium S. Ioannis Baptistae dictum Eremitarum Lavino praeposito eiusdem, sub annua praestatione trium librarum thuris.

† Εν ονοματι τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ και τοῦ ἁγίου πνευματος. λεοντιος ὁ ἁμαρτωλος μοναχος εὐτελης ἐπίσκοπος λοκρης † † †

† Οὐκ οἶδα πῶς οἱ προ ἐμοῦ ἐπίσκοποι τὰ παρὰ τῶν ἀθεων ἀγαρινων ἀφανισθέντα παλαιᾶ μοναστήρια, ἤτε ραθυμία ἤτε ὄκνω υαλλόμενοι, ἢ ἐνδία ταῦτα ἀνορθώσαι οὐκ εἰθέλησαν. καὶ ἐνἀπέμηναν ἑώς τῆς ἐμὴς ἀφῆξεως ἐρημομένα καὶ ἀδιώρθωτα. τοίνυν ἐλθόντος ἐμοῦ τοῦ ἀνωτερω ῥηθεντος ἐπισκοπου ου μικρᾶ φροντίς μοι περὶ τούτων ἐγένετο. Ὅθεν θεοῦ κελεύσει καὶ υοηθεία τῆς ὑπερένδόξου δεσποίνης ἡμῶν θεοτοκου καὶ ἀειπαρθενου μαρίας και πάντων τῶν ἁγίων. ἐδημάμην ἐξ αὐτων βάθρων, μοναστήρια δύο· λέγω δὴ τῆς ἁγίας καὶ καλλινίκου μάρτυρος τοῦ χριστοῦ παρασκευῆς ἧς ὃ καὶ πλήθος ὁσίων γυναικῶν συνήλεξα. εἰς δὲ τὸ ἕτερον ναὸν περίδοξον ἀνέγηρα ἤγουν τῆς ὑπερύμνητου δεσποίνης ἡμων θεοτοκου καὶ ἀειπαρθενου μαρίας, ἐν ᾧ χωρὰν μοναζόντων ἀνδρῶν οὐ μικρὸν κατέστησα. τὰ δὲ ἀνωτερω ῥηθεντα παλαιᾶ μοναστήρια ἐκάτελήφθησαν ἀδιοίκητα, δια δὲ τὸ μὴ ἴσχύιν με ταύτα ανορθώσαι ἐκδιδωμι ἐξ αὐτων τῶν προγραφέντων παλαιων μοναστηρίων· ἤγουν τὸ ἐπιλεγόμενον τῆς ὑπεράγίας θεοτοκου τῶν υουκήτων σὺν καὶ τοῦ ἁγίου ἀνανίου τὰ τελούντα ὑπὸ τὰ δίκκια τῆς ὑπ ἐμὲ ἁγιωτάτης καθολικης ἐκκλησιας λόκρης· εἰς τὸν πάνσεπτον ναὸν τῆς ὑπερένδόξου δεσποίνης ἡμων θεοτοκου καὶ ἀειπαρθενου μαρίας, καὶ τοῦ ἁγίου ἰωαννου τοῦ προφήτου προδρόμου καὶ υαπτιστοῦ τὴν εὐαγεστατην μονὴν τὴν λεγομένην τῶν ἐρημητων καὶ εἰς σὲ τὸν ταύτης προῆστωρα καὶ πνευματικὸν ἡμῶν ἀδελφὸν κυρον λαυίνον καὶ εἰς τοὺς μετα σὲ πάντας ἀδελφούς, μετὰ πάντων τῶν διαφεροντων αὐτοῖς τελικων πραγματων, καθῶς οἱ ἐκδοτικοῖ χάρτες τῶν ταῦτα κτωμένων περιέχουσι· τοῦ ἐπέχειν αυτά ἡ τοιαύτη ἁγία μονη καὶ οἱ ἐν αὐτῇ ἀδελφοὶ ἀπό γε καὶ εἰς τὸ διηνεκὲς· μὴ ὠχλούμενοι ὑπό τινος. μήτε παρ ἐμοῦ μήτε παρα των μετ ἐμὲ μελλοντων προχειρίζεσται ἐπισκοπων ἐν

† In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Leontius peccator monachus, humilis episcopus Locrensis † † †.

† Nescio quomodo antecessores mei episcopi, eversa ab impiis Agarenis antiqua monasteria, sive negligentia, sive pigritia, sive inopia ducti, restaurare noluerint, et reliquerint usque ad meum adventum deserta et non refecta. Cum igitur venerim ego supradictus episcopus, non parva cura me de iisdem incessit. Quapropter iussu Dei et auxilio gloriosissimae dominae nostrae Deiparae et semper Virginis Mariae, et omnium Sanctorum, a fundamentis duo monasteria excitavi, unum nempe sanctae et invictae martyris Christi Parasceves, in quo sanctarum virginum coetum congregavi: in altero admodum conspicuum templum erexi, scilicet gloriosissimae dominae nostrae Deiparae et semper Virginis Mariae, in quo chorum non parvum monachorum constitui. Supradicta autem vetusta monasteria ordine ac regimine destituta sunt ; et cum eadem restaurare non valeam, dono ex ipsis suprascriptis veteribus monasteriis unum cognominatum templum sanctissimae Deiparae Bucetorum, cum reditibus sancti Ananiae spectantibus ad sanctissimam ecclesiam catholicam Locrensem meae iurisdictionis, venerabili templo gloriosissimae dominae nostrae Deiparae et semper Virginis Mariae , et sanctissimum monasterium sancti Ioannis Prophetae, Praecursoris et Baptistae, quod dicitur Eremitarum, tibi ipsius praeposito et spirituali fratri nostro domino Lavino, omnibusque fratribus tuis successoribus, cum universis reditibus ad eadem (*monasteria*) pertinentibus, sicut donationum chartulae eorum qui haec possidebant continent; ut ipsum sanctum monasterium et fratres inibi degentes eadem habeant nunc et in perpetuum, nec a quoquam turbentur, neque a me, neque ab episcopis, qui post me delecti fuerint in catholica ecclesia. Vos autem

τῆ ποιαυτη καθολικῆ ἐκκλησια. τελεῖν δὲ ἡμᾶς ὑπὲρ αὐτων ἐν τῆ ὑπ ἐμὲ ἁγιωτατη ἐκκλησια κατ' ἐνιαὐτὸν λίτρας τρεῖς. λιυανου καθαροῦ· καὶ ὑπερεὔχεσθαι ὑπὲρ τῶν ταὔτα ἀφιερωσάντων· ὅστις δὲ τόλμη χρησάμενος υουληθείη παρασαλεύσαι τὸ ἡμῶν σιγίλλιον ἔστω ἀνάθεμα παρὰ πατρος υἱοῦ καὶ ἁγίου πνευματος καὶ ἀκοινώνητος τῆς καθαρὰς καὶ ἀμωμήτου πίστεως τῶν χριστιανῶν· ἐπι τοὔτω καὶ τὸ τίδε ἐκδοτικον χαρτιον γράψαντες ἀπεδώκαμεν σοὶ τῶ πνευματικω ἡμων πατρι κυρω λαυίνω καὶ τοῖς μετα σὲ ἀδελφοις, μηνι ὀκτωυριω. εἰς τᾶς δεκαἐνηία· ινδικτιωνος ιε'· ἔτους ϛχιε'. ἐνωποιον τῶν κατ' ούνομα ὑπόγραψαντων τιμιωτατων ἡμων κληρικῶν. προταξας εν αὐτῶ καὶ ὑπὸταξας τὸ οἰκεῖον ὄνομα σὺν τῆ τάξει καὶ ἀξία †

† ἐγραφη τὸ παρον εκδοτικον χαρτιον χειρὶ υαρσακιου ἀρχιδιάκονου τῆς καθολικης ἐκκλησιας λόκρης προσταξει τοῦ ἁγιωτατου μου δεσπότου εἰ δὲ καὶ φανῆ ἀρνούμενος τὴν ἐκκλησίαν ἢ τὸν ταύτης προϊστωρα ἢ κολύων τὸ τυπωθὲν τέλος ἵνα διώκαι σε ὡς ἀρνητης τῆς ἁγίας ἐκκλησιας.

† παγκρατιος εὐτελης διακονος χαρτοφύλαξ καθολικης ἐκκλησιας λοκρης ὑπέγραψα.

† ἐυστρατιος ευτελης πρεσβυτερος καὶ δευτερος της αγιωτατης μεγαλης εκκλησιας λόκρης μαρτυρ υπεγραψα.

† Κωσταντινος ο εὐτελης δομέστικος τῆς αὐτῆς ἁγιας ἐκκλησιας ὑπέγραψα.

† λεων ο ευτελης πρεσβυτερος καὶ κληρικος της μεγαλης εκκλησιας λοκρης υπεγραψα.

† Ego Henricus episcopus neocastrensis hoc donum me presente me vidente me testante afirmo ut testis.

† λέων ὁ εὐτελης ἐκκλησιάρχης μαρτυρ ὑπεγραψα.

† νικολαος αναγνωστης ὁ στραυοτος.

† Θεοδωρος ὁ εὐτελης ἀναγνωστης ὑπεγραψα.

† Θεοδωρος εὐτελης ἀναγνωστης ὁ πυρίχος υπεγραψα.

† νικολαος εὐτελῆς ἀναγνώστης υπεγραψα.

† λεοντιος ὁ ἁμαρτωλος μοναχος εὐτελης ἐπίσκοπος λόκρης προέταξα καὶ ὑπέταξα †††

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani — n.° 12.)

solvere debetis pro ipsis (*monasteriis*) sanctissimae ecclesiae meae singulis annis libras tres thuris puri, et orare pro his qui haec obtulerunt. Quicumque autem audacter hoc meum sigillum violare voluerit, maledictus sit a Patre, et Filio, et Spiritu Sancto, et interdicatur ei communio purae et inculpatae christianorum fidei; ideoque hanc donationis chartulam scriptam tibi tradidimus spirituali nostro patri domino Lavino, fratribusque successoribus tuis, mense octobri, die XIX, indictione XV, anno 6615, coram honorabilibus nostris clericis, qui se proprio nomine subscripserunt, praesignando et subsignando meum nomen, prout ordo et dignitas postulabat †.

† Scripta est haec donationis chartula manu Barsacii archidiaconi catholicae ecclesiae Locrensis, iussu sanctissimi domini mei. Si quis autem apparuerit ecclesiam vel huius praepositum non recognoscens, sive impedimentum afferens statutae pensitationi, tamquam proditor sanctae ecclesiae persecutionem nanciscatur.

† Pancratius humilis diaconus tabularius catholicae ecclesiae Locrensis subscripsi.

† Eustratius humilis presbyter et secundicerius sanctissimae maioris ecclesiae Locrensis testis subscripsi.

† Constantinus humilis domesticus eiusdem sanctae ecclesiae subscripsi.

† Leo humilis presbyter et clericus maioris ecclesiae Locrensis subscripsi.

† Leo humilis ecclesiarcha testis subscripsi.

† Nicolaus lector Strabotus.

† Theodorus humilis lector subscripsi.

† Theodorus humilis lector Pyrichus subscripsi.

† Nicolaus humilis lector subscripsi.

† Leontius peccator monachus humilis episcopus Locrensis praesignavi et subsignavi †††.

LXXII.

1106 — Mense Novembri — Indict. XV.

Nicodemus, Antonius et Pancratius monachi monasterii S. Angeli de Battipede tradunt Andreae Spetzanito vineas in agro civitatis Circlarii pro sacra supellectile, quam ab eodem Andrea accipiunt.

† σίγνον χειρος νικοδημος μοναχος μονῆς του αγιου αγγελου του βάγτεπαιδε.

† σίγνον χυρος αντώνιος μοναχος της αυτῆς μονης.

† σιγνο χυρὸς πανκρατιος μοναχος τῆς αυτης μονης.

† Ἐν ονοματι του πατρος και του υιου και του αγιου πνευματος· ὁμοῖς οἱ προγεγραμμένοι μοναχοί οἱ τοῦς τιμιους και ζωοποιους σταυρους οικείαις χερσιν καθύπογράψαντες την παρουσαν ἔγγραφον. απλην αποχην και καθαραν. και τελείαν ψυχικην δωρεαν ποιουμεθα εκουσία ἡμῶν τη γνώμοι· και παντὸς απηγωρευομενου τρωπου· εἰς σαὶ ανδρεαν ο του επιλεγομενου σπετζανιτου και τοις σοις κληρονομοις και διαδοχοις· και παντείοις διάκατοχοις. δι εἴσπερ εν αλιθεια και ευθειτιτι ομωλογουμεν χαρῆζειν σει την τοιαυτην ψυχηκην δωρεαν κατα τελειαν νομην και δεσποτγαν δικαιαν αμπέλιου ρίζες τ'· και ολιγοστον χωραφιον επι απανωθεν μερος του αυτου αμπέλιου αργον ενδωθεν τοὺ φραγμοῦ ὡσι χωρήσεος ἄλλα τ' ριζες. και επεκυνα εν τη διακρατησει ἀστει κηρκλαριου εις τοπον λεγωμενον της κανικέλλας· οπερ ανέλαβον καγῶ νικοδημος μοναχος ψυχηκην δωρεαν αφιερωσιν πάρα του προγεγραμμενου αντονιου μοναχου· οπερ αφιερώσατο ὁ τιουτος αντώνιος μοναχος εις την μονην του αγιου αγγελου του βάγτεπαίδε. αιν ὦ και το αγγελικον σχίμα ανέλαβεν· καγώ δε νικόδιμος· δια το μη εχην τῖ δοῦναι ἐκ της τοιάυτης μονης διότι εν πενία διαγωντώς μου εβουλευσαμεν την τοιαυτην αφιερωσιν του αμπέλιου συν και το ολιγοστον χωραφίτζη και το υμερωδενδρηων δούναι και απολαβὴν σκευπι της αγιας εγκλησιας· ὦ και γεγωνα· και απέλαβον παρα του ειριμενου ανδρεω σπετζανιτου ευαγγελιον καλον εχον του ενιαυτου ολων. ου μην, ἄλλα και αλλας πολλας ευεργεσιας· ουκ επαύσατο ποιὴν εις την αγιαν ταυτην μονην και υπερ τουτου ουκ εἴσχησαν τῖ δοῦναι αυτω αντηχαρισμα δεδωκα αυτω· το τιουτο πενιχρῶν δωρησμα του αμπέλιου του ἔχην αυτα απο του νυν και μεχρι τερματων αιώνος· πουλιν χαρήζην ανταλαγτην και εις προικας τεκνων σου καταγράφεσθαι

† Signum manus Nicodemi monachi monasterii S. Angeli de Battipede.

† Signum manus Antonii monachi eiusdem monasterii.

† Signum manus Pancratii monachi eiusdem monasterii.

† In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Nos suprascripti monachi, qui venerandas et vivificas cruces propria manu signavimus, de libera nostra voluntate et sine modo aliquo vetito, praesentis acceptae, purae, simplicis et absolutae concessionis pro animae nostrae salute instrumentum facimus tibi Andreae filio cognominati Spetzaniti, tuisque heredibus et successoribus, et quibuscumque tuorum bonorum possessoribus; quo in veritate et iustitia confitemur, nos tibi facere huiusmodi concessionem animae salutarem cum perfecto iure et iusto dominio, vineae scilicet in qua tercentae vites consitae sunt, et parvi territorii inculti, siti supra vineam praedictam, et sepibus clausi, in quo aliae vites tercentae et amplius recenseri possunt, in pertinentiis civitatis Circlarii, ubi dicitur Cannicella, quam concessionem recepi ego Nicodemus monachus a suprascripto Antonio monacho, is vero pro animae suae salute obtulit huic monasterio S. Angeli de Battipede, ubi monasticam vestem induit. Ego autem Nicodemus, quod darem de praedicto monasterio non habens, quoniam in paupertate vitam ago, statui hanc concessionem memoratae vineae, et praedioli cum arboribus fructiferis, tradere, et sanctae ecclesiae supellectilem acquirere, quod et feci, atque accepi a praedicto Andrea Spetzanito pulcrum evangelistarium, in quo totius anni lectiones conscriptae sunt. Ad haec quum a compluribus aliis beneficiis in hoc sacrum monasterium conferendis ipse non destiterit, nosque parem pro his gratiam ei referre non valeamus, tenui hac vineae concessione ipsum remuneramur, ut eam habeat amodo et usque ad seculorum finem, (*cum facultate*) venden-

και παντα πραγτειν αυθεντως. ως τω κυρος και την εξουσιαν παρ εμοῦ εἴλειφος· εστίν δε ὁ περιορτσμος του τιουτου αμπελιου· κατα μὲν ανατολᾶς·ο περιβολης του πρεσβυτερου λεοντος νοταριου· και κατα δυσμὰς και ἄρκτος και μεσύμβριας το σινορον τὸν χωραφιων του αυτοῦ ανδρεου και οἱ αδελφοι αυτοῦ· ταυτα σὺ δωρουμαι· και στέργω συ αυτω βεβέαν και απαρασάλευτον· και μη εστώ εν τουτω ο παρινοχλων εἶ παρεμποδίζων σε. εἶ τε ημοῖς δήλονότι οὔτε το καθ ημων· ἢ ξένου προσωπου. η δ ὥπερ οὐκ ηγοίμεν επελθη τὶς εκ τῶν τιουτων· και ζήτισιν κίνησιν ἢ αγωγην τινᾶ κατα σου χρήσασθε· ειστασθε· ημᾶς και δεφεντευδεύειν υπερ του παροντος χαρτίου· και σὲ αζήμιον διαφυλάγτεσθαι· ἰ δὲ παλιν ημεις οἱ μοναχοι μεταμελουμεθα· ειναι ημας κατυραμενους παρα κυριω θεω παντωκρατορι την αρὰν επισπομενοι των τιή' αγιων θεωφορων πατρων. και την λὲπραν γιεζη· και τω μερος αυτου μετα ιουδα του προδωτου· ζημιουσθωσαν και υπερ παραβασιας του τιμιου και ζωοποιου σταυρου νομισματα λς'. και ες το δήμοσιον ετερα τωσαυτα· και ειθ ουτως μενέτω κυρια και απαρασάλευτος. η τιαυτη ημων δωρεα. γραφὲν δια χειρὸν εμου ευστρατιου νοταριου και στρατηγου κηρκλαριου εν μηνι νοεμυριον της ιε' ινδικτιωνος ετους ϛχιε'. παρουσια μαρτυρων.

† παπὰς γεόργιος υιος γριγοριου του χανγγελλου μαρτυρ υπεγραψα.

† παπας βασιλειος γανβρος του πρεσβιτερου σινεσι μαρτυρ.

† ιοαννης υιος πρεσβυτερου νικητου ο του τζίτζι κρούδου μαρτυρ υπεγραψα.

† ιωαννης της ουρσας μαρτυρ υπεγραψα.

† βασιλειος μυλυνάρις μαρτυρ υπεγραψα.

† νικηφορος της σεργους μαρτυρ υπεγραψα.

† καγῶ νικολαος του δειδασκαλου και στρατηγου κυρου μιχαηλ των ρενδων· ἐν τω κηρκλαριω στεργω τα ανωτερω γεγραμμενα ως εκ στοματος κυρου μυχαηλ του προγραφεντος.

(Ex originali membrana Archivi Cavensis—n.° 18.)

di, donandi, permutandi, in tabulis dotalibus suorum filiorum inscribendi, et quidlibet faciendi iure perfecti dominii, utpote qui potestatem et auctoritatem a nobis accepit. Sunt autem ipsius vineae termini huiusmodi: ad orientem est hortus presbyteri Leonis notarii; et ad occidentem, septentrionem ac meridiem sunt fines terrarum ipsius Andreae eiusque fratrum. Haec tibi concedo, et volo, ut rata firmaque sint, nec quisquam tibi impedimentum inferat, nec nos scilicet, nec quisquam de nostro monasterio, nec alia extranea persona. Si vero, quod fore non putamus, horum aliquis insurgat volens tibi negotium facessere, aut actionem vel petitionem adversus te instituere, nos debeamus obstare, et huiusmodi concessionis instrumentum defendere, teque ab omni damno immunem praestare. Quod si nosmetipsos monachos huius concessionis poenituerit, maledictionem a Deo omnipotente et a tercentis octo et decem sanctis divinis Patribus, lepramque Giezi habeamus, et pars nostra sit cum Iuda proditore; praeterea ob praevaricationem venerandae et vivificae crucis poenae nomine solvere teneamur solidos sex et triginta, et Fisco publico tantundem; et nihilominus ratum firmumque permaneat huiusmodi nostrae concessionis instrumentum, quod quidem scriptum est manu mea Eustratii notarii et Strategi civitatis Circlarii, mense novembri, indictione XV, anno 6615, praesentibus testibus.

† Presbyter Georgius filius Gregorii Cancelli testis subscripsi.

† Presbyter Basilius gener presbyteri Synesii testis.

† Ioannes filius presbyteri Nicetae Tzitzicrudi testis subscripsi.

† Ioannes de Ursa testis subscripsi.

† Basilius Molinaris testis subscripsi.

† Nicephorus filius Sergiae testis subscripsi.

† Ego Nicolaus filius Magistri et Strategi domini Michaelis de Arintha in civitate Circlarii confirmo suprascripta, uti mandavit oretenus mihi praedictus dominus Michael.

LXXIII.

1110 — Indict. III.

Epiphanius Mandator vendit numismatis duobus Lavino ceterisque monachis, degentibus in Monte, praedium situm in loco dicto Lardaria.

† Σίγνον χειρὸς ἐπιφανίου μανδάτωρος ὁ προγεγραμμένος ἐπιφάνιος· ὁ τὸ σίγνον τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ. οἰκία χειρὶ ποιήσας. τὴν παροῦσαν ἔγγραφον ἀποχὴν. ἀποταγὴν καὶ τελείαν διάπρασιν· τίθημι καὶ ποιῶ ἐκουσία μου τῇ γνώμῃ· οἰκία προαιρέσει· καὶ οὐκ ἐκ τινος τὸ παραπὰν ἀνάγκης· ἢ υἱας· ἢ δόλου· εἰ χλεύης· ἢ ῥαδιουργίας· ἐκτὸς φάγτου ἀγνοίας· καὶ τῆς οἷας οὖν περιστάσεως. εἰς σὲ κύρον λαυῖνον ὃς κατοικεῖ εἰς τὸ ὄρος· καὶ εἰς σὲ σίρη ῥαῖνέρην· καὶ εἰς πάντας τοὺς ἀδελφοὺς τοῦ ὄρου· πεπρακά ἡμὶν χωράφιον. τὸ ὄντα καὶ διακοίμενον εἰς τόπον ἐπιλεγόμενον λαρδαρίαν πλησίον τῆς ἁγίας θεοτόκου· ὡς καταυαίνει ἡ ὁδὸς· απο τὸν τείχον τῆς ἁγίας θεοτόκου τὸ χανδάκην, καὶ μίγη εἰς τὸ σίνορον τοῦ κυροῦ ἀρκούδη τοῦ ὀροφύλακος· καὶ ἀναυαίνει αὐτὸν τὸ συνόρην. καὶ ἀποδίδη εἰς τὸ ἀμπέλην ὅπερ ἀμφιαίρωσεν ὁ σκουλλάνδος αὐτῶν τῶν καλογήρων· κατὰ ἄρκτρου· καὶ διαυαίνει τὸ σίνορον ιωάνου τοῦ πούλαρη καὶ υεσκόμιτος κατὰ ἀνατολᾶς. καὶ σὺγκλείει εἰς τὸν αὐτὸν ἀγκόνα τῆς ἐκκλησίας τῆς ἁγίας θεοτόκοῦ, καὶ συγκλείει· πέπρακά ἡμῖν τὸ τοιοῦτον χωράφιον εἰς νομίσματα υ'. ἅτινα λαυῶν ἀπο τας σᾶς χεῖρας· τοῦ ἐυτιώχου ὠνησαμένου εἰς τὰς ἐμᾶς χεῖρας· καὶ ταῦτα λαυῶν παρα σοῦ πεποίηκά σοι τελεῖαν καὶ πληρεστάτην διάπρασιν, καθαρωτάτω νοῖ· καὶ ἀμετατρέπτω λογισμῶ. ὅτι ὁ πουλῶν, ἔκδικος ἐστὶν. καὶ ὁ ἀγοράζων. ἀνὶυ μὲν ἀμφιυολῆς. ἀγοράζει ἐκ τοῦ πολύντος· καὶ ἰδοὺ τοῦ ἔχειν αὐτὸ ἐξουσίαν ἀπο τὴν σήμερον, καὶ εἰς τοὺς ἐξεῖς καὶ διήνεκαῖς ἅπαντας χρόνους· κτᾶσθαι. χρᾶσθαι. νέμεσθαι. τοῦτ ἔστιν. πουλεῖν. χαρίζειν. ἀνταλλάττειν. καὶ εἰς τοὺς ἐπερχομένους καὶ μέλλοντας ποιμένειν τὴν μονὴν κατάλειμπάνην· ὡς τὸ κήρος καὶ τὴν ἐξουσίαν παρ ἐμοῦ εἰληφὸς· μὴ ἐνοχλοίμενος· ἢ εμποδιζόμενος παρά τινος· ἀλλ' ἐὰν ποτὲ καιρῷ ἢ χρόνῳ φωραθῇ μετὰμελούντα. εκ τοῦ κατ ἐμου μέρους· εἴτε ἔγω ὁ προγεγράμμενος. ἤτε παιδήν μου· εἰ ἀδελφος μου· ἴτε τίς ἐκ τοῦ κατ ἐμου μέρους· ἰδίους καὶ κληρονόμους· ζήτησιν·

† Signum manus Epiphanii Mandatoris. Praedictus Epiphanius, qui signum venerabilis et vivificae crucis propria manu exaravi, praesens acceptilationis, renunciationis et perfectae venditionis instrumentum condo et facio libera mea sententia, propria deliberatione, nulla omnino necessitate, vel vi, vel dolo, vel fraude, vel astutia, sine facti ignorantia et qualibet circumventione, tibi domino Lavino, qui habitas in Monte, et tibi domino Raynerio, et omnibus fratribus eumdem Montem incolentibus. Vendidi vobis agrum, extantem et positum in loco dicto Lardaria, prope ecclesiam sanctae Deiparae, sicut descendit via e parietibus ecclesiae sanctae Deiparae de Chandace, et tangit fines (*praediorum*) domini Arcudi Orophylacis, et ascendit per ipsum finem, et ferit in vineam, quam Scullandus iisdem monachis donavit, a septentrione, et transit per fines Ioannis Pulare et Vicecomitis ab oriente, et concluditur ad ipsum latus ecclesiae sanctae Dei Genitricis, nec pergit ulterius. Vendidi vobis hunc agrum numismatis duobus, quae accepi in manus meas a manibus vestrum qui bona fide emistis, eaque accipiens feci vobis perfectam et plenissimam venditionem, purissima mente et inconcusso consilio, quoniam venditor rem divenditam praestat, emptor vero sine fraude emit a venditore; ut habeatis facultatem nunc et omni futuro tempore possidendi', utendi, disponendi, id est vendendi, donandi, permutandi, et successoribus futurisque monasterii moderatoribus relinquendi, utpote qui dominium et facultatem a me accepistis, nemine molestiam aut impedimentum afferente. Si qua vero occasione vel tempore aliquem ex parte mea poenituerit (*huius venditionis*), sive me ipsum antescriptum, sive filium fratremque meum, sive aliquem ex mea cognatione et successione, et quaestionem instituerit, aut (*vos*) turbaverit, vel in iudicium vocaverit propter hunc agrum, in primis maledictus sit a Deo omnipotente, et anathemate tercen-

ποιήσει. ἢ κίνησιν. ἢ ἀγωγὴν. εἰς τὸ τοιοῦτον χωράφιον. ἐμπρώτης. ὑπάρχην αὐτὸν κεκατηραμένον. παρα θεοῦ παντοκράτωρος. τῶν τιή ἁγίων θεοφόρων πατρῶν τὸ ἀνάθεμα· τὴν ἀγκώνην ἰοῦδα τοῦ ἰσκαριότου. καὶ ἡ μερὶς αὐτοῦ μετὰ τῶν κραζόντων ἄρον ἄρον σταυρωσον. ζημιοῦσθῶ δὲ εἰς τῶ μὲν ἀγορακότι παρ' αὐτοῦ ἐν διπλῆ ποσότητα. καὶ εἰς τὸ δημόσιον νομίσματα λς' καὶ εἰθ' οὕτως στέργειν, καὶ ἐμμένειν· ἡ τοιαὕτη κύρωσις· υεναία καὶ ἀπαρασάλευτος. ἄχρι τερμάτων αἰῶνων· Ἐνώπιον τῶν παρεὑρεθέντων ἀξιολόγων πιστῶν μαρτυρων. † πρεσβητερος λέος μαρτυρ. † πρεσβυτερος νικολαος ἀδελφος αὐτοῦ μαρτυρ. † πρεβητερος ευσταθιος μαρτυρ. † λέον τοῦ μανδάτωρος μαρτυρ. † χρυσίως τοῦ μελισσάρη μαρτυρ. † πάνκαλος τοῦ πίζτη μαρτυρ. † παπα ιωαννης τοῦ θωμα μαρτυρ. † ἠλίας υαρούνης μαρτυρ.

† γραφὲν δια χειρὸς νικολάου πρεσβυτερου τοῦ σαγκούλλου ἔτους ϛχιή ινδικτιῶνος γ'.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani — n.° 13.)

torum octo et decem sanctorum Patrum feriatur, et laqueum Iudae Iscariotae (*sortiatur*), partemque habeat cum illis qui clamabant: Tolle, tolle, crucifige; et teneatur solvere emptori duplum quantitatis, atque Fisco numismata sex et triginta; et sic deinceps firma et inconcussa maneat haec confirmatio usque ad finem seculorum. Coram testibus honestis et fide dignis, qui interfuerunt. † Presbyter Leus testis. † Presbyter Nicolaus frater eius testis. † Presbyter Eustathius testis. † Leo de Mandatore testis. † Chrysius de Melissare testis. † Pancallus de Pitza testis. † Presbyter Ioannes de Thoma testis. † Elias Barunes testis.

† Scriptum manu Nicolai presbyteri Sanculli, anno 6618, indictione III.

LXXIV.

1112 — Mense Maio 13 — Indict. (V).

Ubus de Claromonte eiusque fratres Alexander et Riccardus donant monasterio Cavensi SS. Trinitatis, atque ecclesiae Beatissimae Virginis de Cyr-Zosimo praedia in agro Nohae posita, in loco nuncupato Bonohomine.

Sigillum factum a nobis Ubo de Claromonte, et Alexandro, et Riccardo fratribus eius, quod dederunt Deo et SS. Trinitati de Cava, et S. Virgini Dei Genitrici de Chirozosimo, et Regenti Petro, et tibi Sire Guilielme Gubernator dictae ecclesiae de Zosimo, et aliorum fratrum, pro salute animarum avorum nostrorum, et avorum mei domini Ubi, et dominae Gimarchae, et patris nostri Alexandri, et dominae Avennae, et nostrum, dedicamus clausuras quae sunt in tenimento Noae in loco dicto Bonohomine, quarum circuitus hic est: a capite canalis, qui dicitur Lubetranus, et vadit ad caput de canale dicto Bonohomine, et vadit ad cruces quas fecimus nos, et sicut descendit canalis a Bonohomine ad locum, ubi dicitur Capillus, et vadit ad flumen Salmiantum, et descendit per flumen praedictum usque ad canalem S. Ioannis, et sic clausimus clausuras ex nostra spontanea voluntate et simplici corde. Et si aliquo tempore poeniteret aliquem, et facere vellet ultra praesens sigillum, sit anathematizatus a Deo Patre, et Filio, et Sancto Spiritu, et non inveniat misericordiam peccatorum suorum, et habeat maledictionem trecentorum decem et octo sanctorum patrum, et habeat catenam Iudae. Et in hoc posuimus praesens sigillum ex ordine Osmundi munitoris et custodis civitatis Noae praesentis temporis, quod datum fuit vobis in praesentia subscriptorum testium fide dignorum, die 13 mensis maii, anno 6620, indictione IV.

† Uvo testis subscripsi. † Candidus iudex de Noe testis. † Leo Petri testis. † Nicolaus de Monclaro testis. † Milo Brictone testis. † Floro testis. † Fabius sacerdos testis. † Ioannes de Polle testis. † Rao filius Ioannis Ferrari testis. † Constantinus Cura testis. † Ioannes de Ollico testis. † Calo de Siri Rego testis.

† Michael de Terni testis. † Ego Vitalis Dei gratia Cassanensis. † Alferius de la Sicella testis. † Uvo de Philitristiano testis. † Claravertus de Marvela testis.

Concordat licet aliena manu cum originali in Archivo SS. Trinitatis Cavae salva etc. et in fidem hic me subscripsi et signavi solito signo dicti Archivi die prima octobris 1705.

D. Petrus Ursinus a Neapoli Archivista Notarius Apostolicus.

(Ex apographo authentico exarato a supradicto Archivista Cavensi, inter manuscripta Paschalis Baffii in Maiori Neapolitana Bibliotheca adservata.)

LXXV.

1113 — Mense Decembri — Indict. VII.

Charbertus filius Argyri Iudicis donat monasterio Cavensi SS. Trinitatis et ecclesiae S. Mariae de Cyr-Zosimo quasdam terras positas supra S. Paulum in agro civitatis Nohae.

† σιγνον χειρος χαρυέρτος υἱὸς ἀργυρου κριτου ἄστη νοῶν. Ἐν ονοματι τοῦ πατρος καὶ τοῦ ιου καὶ τοῦ ἁγίου πνευματος. Ἐπιδὴ καὶ πνευματικοῖς καὶ θείοις νὸμοις ἀκολουθοὺντες, τὴν εκκλησιαστικὴν καταστασιν ἀτάραχον καὶ ἀνηπερέαστον διὰφυλαττειν ὀφείλωμεν· καὶ πάντα τὰ αὐτῆς ὦς σὺγκρωτούσαν καὶ περιέπουσαν τὰ ἡμέτερα· καὶ πολλὴν επισπωμένη τὴν ἀπὸ τοῦ θεοῦ ρωπὴν τὲ καὶ ἐνωαν, δέον εἰς ἡμᾶς· εἰληκρινῆ τῆ καρδία· τοῖς πρὸς τὸν θεὸν ἐυαρεστίσασιν καὶ πηστῶς λατρεὺουσιν· τοῖς πρὸς τον θεον το ἀκίνδυνον ἐχέτω δια τούτου καγῶ ὁ προριθεῖς χαρυέρτος, ὁ τὸν τίμιον καὶ ζωὸποιὸν σταυρον ἐξ ἰδιοχείρος μου ποίξας τὸ δὲ ὄνομα καὶ τῆ εποιμία ὑπὸ τοῦ ὕφος τοῦ νοταριου φαίνωμαι ἀφιερόνωντα εἰς τὸν πάνσεπτον ναὸν τῆς ἁγίας τριάδος τῆς ἐπιλεγομένης κάυας, καὶ εἰς τὸν πάνσεπτον ναὸν τῆς ὑπεράγίας θεοτόκου του κῦρ ζωσίμου, τὰ χωράζια τὰ ἤχεν κατώνταν ὁ πατρας μου ὁ πρόριθεῖς ἀργύρος, ἀπαιωὶν τοῦ ἁγίου παύλου· ὅτι πρὴν τῆς θωῆς αὐτοῦ, ἤχεν αὐτὰ ἀφιερωμενα, εἰς τὴν προριθήσαν μωνὴν τῆς ἁγίας τριαδος καὶ εἰς τὴν ὑπεράγίαν θεοτόκον· καὶ οὐκ υπώρισεν ἐκ τούτου ποιήσαι τότε σύστατιν, καὶ ὅταν τὸ τέλος τοῦ υἱου ἐχρίσατο ἐπρόσταξέν μοι, ἵνα ποιήσω καὶ πληρώσω τὴν ἀφίερωσιν, τανὶν δὴ στέργω καὶ ἐμμένω καὶ ἀφιερόνω τὰ τοιαὔτα χωράφια, καθῶς πρὸλέλεκται εἰς τὴν πρόριθήσαν μωνὴν τῆς ἁγίας τριάδος καὶ τῆς ὑπεράγίας θεοτόκου τοῦ κυροῦ ζωσίμου, περὶ ψυχῆς τοῦ μακαριοτατου πατρος μου κῦρ ἀργυροῦ μάλλον καὶ κεῖται τὸ σκήνος αὐτοῦ, εἰς τὴν τοιαὔτην μωνὴν, καὶ περὶ ψυχῆς ἐμῆς τοῦ πρόριθέντος χαρυερτου. καὶ ἵα μᾶς μνημωνεύσειν ἐν τοῖς ἱέροῖς δυπτύχοις αὐτῶν παντες οἱ ἱέρεῖς οἱ μέλ-

† Signum manus Charberti filii Argyri Iudicis civitatis Nohae. In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Quoniam spiritualibus et divinis legibus obsequentes Ecclesiae statum ab omni perturbatione et damno immunem praestare debemus, et omnia quae ad eam pertinent, utpote quae nostra fovet et amplectitur, ac magnam Dei miserationem et benevolentiam nobis conciliat; idcirco necesse est non fucata religione nos operam dare, ut qui Deo placent fideliterque serviunt, absque periculo sint. Quapropter ego praedictus Charbertus, qui venerandam et vivificam crucem propria manu signavi, nomen vero et cognomen manu notarii, offero venerabili ecclesiae S. Trinitatis, quae dicitur de Cava, et venerabili ecclesiae SS. Deiparae Cyr-Zosimi terras, quas tenebat praedictus pater meus Argyrus supra S. Paulum, et priusquam vita decederet, in animo quidem habebat praedicto monasterio S. Trinitatis et SS. Deiparae offerre; sed non potuit de hoc instrumentum oblationis tunc conficere, et cum ad vitae finem accessisset, mandavit mihi, ut conficerem et absolverem oblationem. Propterea ego ad confirmandam et constabiliendam eius voluntatem offero easdem terras, quemadmodum dictum est, praefato monasterio S. Trinitatis et SS. Deiparae de Cyr-Zosimo, pro anima beatae memoriae patris mei domini Argyri, et eo magis quia eius corpus iacet in eodem monasterio, et pro anima mea praedicti Charberti; ut omnes sacerdotes, qui vitam acturi erunt in monasterio S. Trinitatis et Cyr-Zosimi, commemorationem nostri faciant in sacris diptychis. Sitae vero sunt huiusmodi terrae in pertinentiis civitatis Nohae, ut dictum est, supra S. Paulum, his terminis desti-

λωντες μίναι· εἰς τὴν μωνὴν τῆς ἁγίας τριάδος καὶ τοῦ κυροῦ ζωσίμου. τὰ δὲ χωράφια· κεῖται εἰς τὴν διακράτησιν τοῦ κάστρου νοῶν καθὼς προλέλεκται ἀπανωθεν τοῦ ἁγιου παύλου, εἰσὶν δὲ τὰ συνόρια ἐκ τὰ τειαῦτα χωραφια, ἀπὸ τὸ ανατολικὸν μέρος ἡ ὁδὸς ἡ δημοσία, ἡ ἀναυένουσα ἀπὸ τὸ λογωθετου ἀπὸ τὴν δρὶν ὅπου στέκει σιμὰ τῆς τοιαῦτης ὅδου ὅπου τὸν σταυρὸν ἐχαράξαμεν καὶ ἠπάει καὶ ρίκτη, εἰς τὸ συνόριν τοῦ ιοαννου κάπίστρη, ἐπὶ τὰ ἀκτρῶα μέρει, καὶ καταυέννει καὶ ρίκτη, εἰς τὴν κεφάλὴν του ὄχθου, καὶ ὡς ηπάει ὁ ὄχθος επι τὰ δυτικα μέρει, καὶ ρίκτει εἰς τὸ ρουάκιν τῆς λέουκας, ταὶ ὡς ανευέννη τὸ ρουᾶκιν ἐπὶ το μεσιμυρινὸν μερος καὶ ρίκτη ἄχρι τῆς πρόριθήσης ὁδοῦ την αναυεννουσαν καὶ ειπάει εἰς τὸ τζίμαροκαίκω· ἰδοῦ ἔκλυσα καὶ ἠσφάλησα τὰ τοιάυτα χωραφια ἀπὸ πάσέου μέρος. τοῦ ἔχειν ἀυτὰ κεχωρισμενα καὶ αφιερωμενα τα τοιάυτα χωραφια, μεχρι τέρματος αἰῶνων, ἀνευ δόλου καὶ τρωπου τινός· ὅστις δὲ επαναστῆ ποτε καιρῶ χρόνω, ἐκ τῶν ἐμῶν διάδόχων, καὶ κληρονόμων καὶ παντοίων διάκατόχων, ζήτησιν κήνησιν ποιῶν ὑπὲρ τὰ τοιάυτα χωράφια ἤτε ἀδελφος μου ἤται τὶς ἐκ τὸ κατ εμοῦ μερος καὶ υούλει κατάλύσει τὴν παρουσαν ἀφιέρωσιν, μῆτε τὴν ἀυτοῦ πληρῶσε κυριος υουλὴν, ἀλλ εστω. ὡς δαθὰν καὶ κορὲ καὶ ἀυιρῶ οὓς χάνασα ἡ γῆ καὶ κατεποιεν αυταὺς καὶ ἔστω ἀναθεμα παρὰ πατρος καὶ υιου καὶ αγίου πνευματος καὶ τῶν τιή ἁγίων θεοφόρων πατρων καὶ ἔχει μέρος με τοὺς κράζοντας τὸ ἄρων ἄρων σταύρωσον· καὶ ηθ ουτως μενέτω ἡ παροῦσα ἀφιέρωσις ἰσχηρὰ καὶ υευαῖα καὶ ἀπαρασαλευτος διὰ τὸ ουτος μοι ἀρεσθῆναι ἐν παρουσία τῶν παρευρεθέντων ἀξιόπίστων μαρτυρων.

† ιωαννης τοῦ οὐλλάνου ὦ κατὰ τον καιρὸν φύλἀξ τῶν νοῶν μαρτυρ υπεγραψα † καυδηδος κριτης μαρτυρ υπεγραψα.

† ὁσμουνδος δουλευτις μαρτυρ υπεγραψα † νηκολαος χαλκευς μαρτυρ.

† μῆλος διαγώντα του κῦρ ζωσιμου μαρτυρ υπεγραψα.

† falcus sacerdos testes. † Guidelmus sacerdos testes.

† Ἐγραφη ἡ παρουσα ἀφιέρωσις δια χειρος νικολαου νοταριου μηνὶ δεκεμβριω εἰς τὰς ιθ' ἡμερα σαββατου ινδικτιωνος ζ' ἔτους ϛχκβ'.

(Ex originali membrana Archivi Cavensis — n.° 20.)

natae: ad orientem via publica, quae ascendit a Logotheta a quercu, quae plantata est secus hanc viam, ubi crucem signavimus, et vadit et iungitur cum terminis Ioannis Capistri septentrionem versus, et descendit et iungitur cum capite montis, et sicut vadit mons occidentem versus, et iungitur cum rivo Leucae, et ut ascendit rivus meridiem versus, et iungitur cum praedicta via, quae ascendit et ducit ad torrentem Caecum. Atque his quidem terminis clausi et designavi praedictas terras ex omni parte, ut sic definitas et oblatas habeat (*monasterium*) in perpetuum sine dolo et fraude. Si quis autem ex meis successoribus et heredibus, ac quibuscumque meorum bonorum possessoribus, aliqua occasione vel tempore, surrexerit litem aut molestiam illaturus de praedictis terris, sive frater meus fuerit, sive quicumque alius ex parte mea, et voluerit hanc oblationem irritam facere, ipsius vota Dominus non secundet, sed sit sicut Dathan et Core et Abiron, quos terra dehiscens absorbuit, et sit maledictus a Patre, et Filio, et Spiritu Sancto, et a sanctis tercentis octo et decem divinis Patribus, et habeat partem cum illis qui clamaverunt: Tolle, tolle crucifige; et postea nihilominus firma, stabilis et inconcussa remaneat praesens oblatio, quia ita mihi placuit. Coram fide dignis testibus, qui interfuerunt.

† Ioannes de Ullano custos Nohae pro tempore, testis subscripsi. † Candidus Iudex testis subscripsi.

† Osmundus famulus testis subscripsi. † Nicolaus Ferrarius testis.

† Melus habitator Cyr-Zosimi testis subscripsi.

† Scripta est praesens oblatio manu Nicolai notarii, die sabbati XIX mensis decembris, indictione VII, anno 6622.

LXXVI.

1114 — Mense Ianuario — Indict. VII.

Philippus filius Vicecomitis Caballarii Gulielmi Grantemani donat monasterio Cavensi SS. Trinitatis eiusque suffraganeo monasterio Apostoli Petri de Barychalla praedium positum in agro civitatis Ursuli loco Stuppa nuncupato.

† σιγνον χειρος Φιλίππου του ποτε υισκώμητος καὶ καβαλλαριου του κυρ γουδελμου· γραντεμανι.

† εν ονοματι του πατρος καὶ του υιοῦ καὶ τοῦ αγιου πνευματος: ὁ προγεγραμμενος Φιλιππος ὁ το σιγνον του τιμίου καὶ ζωοποιου σταυρου ἰδιοχειρως ποιήσας· τὸ δὲ ὕφος διὰ του νοταρίου. Φένωμαι διδωντα καὶ ἀφιερωντα εἰς τὴν ευαγεστατην μονην της ἁγίας τριαδος της κάβας· καὶ εἰς τὴν ὑπ αυτὴν ευαγεστατην μονην του ἀποστολου πέτρου του βαρυχαλλα· καὶ εἰς τὸν ευλαβεστατον καθυγοῦμενον του ἀποστολου πέτρου κυρ μαΐον· χωραφίτζιν· ἐν τῆ περιοχῆ του αστιος ουρζούλου εις τήν τοπωθεσιαν στοὔππά ὥς ὑπάη η δος ἀπο του πιγαδίου μέχρι το λιθάριον τὸ μέγα· καὶ ἀπο του λίθαρίου ως καταυίνη η χαίτη· καὶ ρικτι κατω· εις το αριμον το αληθινον· καὶ ἀπο του αληθινου αρμοὺ. στρέφεται επι τον ποταμον καὶ φέρει εἰς τον ρἴακιτζιν· καὶ αναβένη το ρυακίτζιν· μέχρι του προγραφεντος πιγαδίου· τουτο διδῶ καὶ ἀφιερόννω εἰς ὑμῖν τὸν ευλαβεστατον μοναχὸν κυρ μαΐον· καὶ εις την ευαγεστατην μονην του ἀποστολου πέτρου ὑπερ λύτρου καὶ ἀφέσεως τῶν ἐμῶν αμαρτιῶν καὶ των γοναίων μου· καὶ ὑπερ λυτρου καὶ αφέσεως του προάπιχομενου αυθέντου ἡμων κυρ γουδέλμου γραντεμανῆ· ὁπου τὸν χωραφιον μου ὅτριγευσεν καὶ εδώκεν· του ἀναφέριν ημας καὶ ὑπομνίσκιν ἐν τοις ἱεροῖς δυπτυχοις πρωτον τὴν τον εμων αυθεντην κυρ γουδέλμον καὶ ουτως ἐμὲ καὶ τοὺς γονέους μού· του ἀπο του παρόντος καὶ εἰς τους εξῆς ἁπαντας καὶ διηνεκεῖς χρόνους επεξουσιον ἔχειν τὴν τοιαὐτην μονὴν το τοιουτο χωραφιον εἰς ἅπασαν εξουσιαν καὶ κυριώτητα· των εν αυτῆ ηδιωντων καθηγουμενων· ὡς το κύρως καὶ τὴν εξουσιαν παρ εμοῦ ἡλιφωτα· μη ἔστω ὁ παρενοχλων· η παρενποδίζον την τοιαυτην μονὴν εις το τοιουτο χωραφιον ἥνπερ κἀγὼ χαρίζω καὶ αφιερώννω· εις τοιαυτην μονὴν· ἱ δε καὶ φανη τίς ζιτώντα τὴν τοιαυτην μονὴν εκ το τοιοῦτο χωραφιον· ἥνπερ κἀγὼ ἀφιερόννω ὑπερ λυτρου καὶ αφεσεως τῶν ἐμῶν αμαρτιῶν καὶ της σιμβιου μου καὶ των γοναίων ἡμῶν· καὶ ἥ τις νουλεται αντι-

† Signum manus Philippi filii quondam Vicecomitis et Caballarii domini Gulielmi Grantemani.

† In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Ego suprascriptus Philippus, qui signum sanctae et vivificae crucis propria manu effinxi, nomen vero manu notarii, concedo et offero venerabili monasterio S. Trinitatis Cavae, eiusque suffraganeo venerabili monasterio Apostoli Petri de Barychalla, ac piissimo monasterii Petri Apostoli praefecto domino Maio, praediolum in pertinentiis civitatis Ursuli, in loco ubi dicitur Stuppa, ut vadit via a puteo ad saxum magnum, et a saxo ut descendit serra, et iungitur in inferiori parte cum Armo vero, et ab Armo vero flectitur ad flumen, et ducit ad rivum, et ascendit iuxta rivum usque ad praedictum puteum. Hoc trado et offero tibi piissimo monacho domino Maio, et venerabili monasterio Petri Apostoli, pro redemptione et remissione meorum peccatorum, meorumque parentum, et pro redemptione et remissione quondam domini nostri Gulielmi Grantemani (qui territorium praedictum mihi donavit et concessit), ut in sacra diptycha referatis et commemoretis primum ipsius domini Gulielmi nomen, ac deinde nomen meum et meorum parentum; ut amodo et in omne deinceps tempus et in perpetuum monasterium praedictum huiusmodi territorium possideat in omnimoda potestate et dominio omnium, qui eidem monasterio praefuerint, utpote quod facultatem et auctoritatem a me accepit. Nec sit qui monasterio molestiam vel impedimentum inferre praesumat de hoc territorio, quod ego trado et consecro eidem monasterio. Si vero apparuerit aliquis, qui litem intendat eidem monasterio de hoc praedio, quod ego offero pro redemptione et remissione peccatorum meorum, et uxoris meae meorumque parentum, aut infringere voluerit ea quae rite oblata sunt a me Philippo, maledictus sit a Patre, et Filio, et Spiritu Sancto, a tercentis octo et decem sanctis divinis Patribus,

στρεφειν τα καλῶς ἀφιερωθέντα παρ εμου φιλιππου· σχὴ τό αναθεμα παρὰ πατρος υιου καὶ αγιου πνευματος καὶ τὴν ἀρραν· των τιή ἁγίων θεοφόρων πατρων· καὶ των ιβ' αποστολων· καὶ ηθ ουτως μενετω στεραια καὶ ἀπαρασαλευτος· ἡ παρ εμου γενομενη αληθεστάτη αφιερωσις· παρουσια τῶν ευρεθεντων αξιοπιστων μαρτυρων γραφεν δια χειρος γοτζουλίνου νοταριου μηνὶ ἰαννουαρίω ινδικτιωνι ζ'· εν ετει ϛχκβ'.

† ρουκεριος στρατηγος ουρζουλου μαρτυρ υπεγραψα τον τιμιον σταυρόν· το δε υφω του νοταριου.

† καλωκυρης κριτης μαρτυρ υπεγραψα.

† ἰωαννης υισκωμητος της πετρας μαρτυρ υπεγραψα τον σταυρον,

† γόδινης μαρτυρ υπεγραψα ιδιοχειρως.

† παπα νικολαος διακονου οτου αποσκεπου μαρτυρ υπεγραψα.

(Ex originali membrana Archivi Cavensis—n.° 19.)

et duodecim Apostolis; et nihilominus firma et stabilis remaneat haec oblatio a me verissime facta in praesentia fide dignorum testium, qui interfuerunt. Scriptum manu Gotzulini notarii, mense ianuario, indictione VII, anno 6622.

† Rogerius Strategus Ursuli testis subscripsi sanctam crucem, nomen vero manu notarii.

† Calocyris Iudex testis subscripsi.

† Ioannes Vicecomes de Petra testis crucem subscripsi.

† Godinus testis propria manu subscripsi.

† Presbyter Nicolaus filius Diaconi Oti Aposcepi testis subscripsi.

LXXVII.

(1114) — Mense Maio 14 — Indict. VII.

Pancallus, filiique eius Rupertus et Costarellus donant monasterio S. Mariae de Pertusia praedium dictum de Vado Malo.

† σημειον χειρός πάνκαλλου καὶ ρουπέρτου· καὶ κοσταρελλου υιος (ἐμοῦ) πανκαλλου· ὁ τόν τιμιον καὶ ζωὶποιὸν σταυρον εποίῆσαμεν διὰ ημων βουλὴν καὶ αγαθὴν προερέσιν· εχαρίσαμεν καὶ πρόσφέρωμεν χωράφιον καὶ ορος λεγομενον εις τό υαδου μαλου· από τὴν φόρκα της τοῦ ριάκης εις ἄνω σὺν ησοδω καὶ εξώδω ἀυτου· εἰς τό μοναστίριον τὴς ἁγίας μαρίας τὴς περτουσα (τοῦ ἐπ' αὐτὴν) ἁγίαν τερνιτάτε τὴς καυα· δια τὴν ψυχὴν τοῦ πατρος ἡμῶν καὶ της μητρος ημων καὶ περὶ τὰς ψυχὰς ἡμῶν· τοῦ ἔχης ἐξουσίαν τὴν ἁγίαν τερνιτάτε της καυα καὶ τὴν αγίαν θεοτόκον μαρίαν τὴς περτοὶσα· τοῦ ἔχην εξουσίαν ὁ μοναστήρι τοῦ αὐτοῦ χωράφι καὶ ὁρος· καὶ τα δενδρια τὴς οὐσιν ἐν αυτὴ ημερὰ καὶ ἀγρικὰ· γέην· ποιὴν· παυλὴν χαρίζην· ἀνταλλάττιν . . . . . καὶ εἰ τι δ ἀν θέλης καί υσύλεσεν· ἐστὶν δὲ περιορισμὸς τοῦ αυτοῦ χωραφίον καὶ ὁρος· από ανατολικὸς μερος πολιτε και πρεσβυτερος πετρου τοῦ παῦλου· καὶ δισικος τὸ ρηάκη μεγα τοῦ καντατορες καὶ απο ἄκτρον· κοσταντίνου μανουφρίδδας· καὶ από μεσιμβριας τὸ ριά-

† Signum manus Pancalli et Ruperti et Costarelli filiorum mei Pancalli. Nos qui sanctam et vivificam crucem signavimus de nostra veluntate et recto consilio, donamus et offerimus monasterio S. Mariae de Pertusia, suffraganeo monasterii S. Trinitatis de Cava, territorium cum monte, qui dicitur de Vado Malo, a furca torrentis sursum, cum ingressu et egressu, pro anima parentum nostrorum et nostra ipsorum; ut monasterium S. Trinitatis de Cava et S. Deiparae Mariae de Pertusia possideat ipsum territorium et montem, omnesque arbores ibi consitas, tam cultas quam incultas, et possit arare, vendere, donare, permutare . . . . . .et facere quidquid libitum et placitum fuerit. Hi vero sunt fines praedicti territorii et montis: ad orientem (*territorium*) publicum, et (*praedium*) presbyteri Petri de Paulo; ad occidentem rivus maior Cantatoris; ad septentrionem Constantinus Manufridda; ad meridiem rivus Cancelli. Si vero, quod fore non putamus, de huiusmodi territorio et monte molestiam quis inferre praesumpse-

κη τοῦ κάνκελλου· η δ ονπερ οὔκ ἰγούμεν φωραθή της επενωχλοισεν περὶ τῶ τοιούτον χωραφίου καὶ τό όρος ήτε ἡμῆς· ήτε υιοὺς ἡμῶν· ἡ εκ τὴς σὺνγγενείας ἡμῶν· ήτε τὶς· εμπρώτις ἔχης τὸ αναθεμα παρὰ πατρος καὶ υἱου καὶ ἁγίου πνευματος· καὶ τῶν ιβ'. αποστόλων· καὶ τῶν τιή θεόφωρων πατέρων καὶ ἔστω ξένος τῶν χριστιανῶν· καὶ περὶ τα μωρὰ τοῦ κόσμου· προς τὴν εκκλησίαν καὶ τὸ μοναστίρι τῶ δυπλῶν καὶ εἰς τὸ δυμόσιον λς' νομισματα καὶ ἀκω σιωπὰν καὶ μὴ νουλώμενος· ἐμ παρουσία μαρτύρων παπα λέο τοῦ παπα ιωαννου μαρτυρ λέο τοῦ κορνίτου μαρτυρ δημίτρι τοῦ μοντάνου μαρτυρ υασίλι του θεδόσι μαρτυρ καὶ δημητριος νικολαου πεδεμόλλε· εἰς τὸν χρόνον τοῦ πριόρε γαϊδιλέτου μοναχοῦ καὶ ἱερέος ἐγράφη διὰ χειρὸς νικολαου ἱερέος. δημίτρι τοῦ λάγι μαρτυρ περὶ πρόσταξιν τοῦ αυφθέντι· μηνι μαϊον εἰς τας ιδ'. ημερα γ' ωρα γ' ετους ϛχλζ' ινδικτιωνος ζ' ἐν τες ἡμέρες αὐφθέντι ρουκέρι καὶ ἡ μητήρ αὐτοῦ αδιλίτζα κυρία· καὶ υισκόμις τοῦ κακιάνου κοσταντίνου τοῦ κριτου. †

rit, sive nos ipsi, sive filii nostri, sive quisquam de nostra cognatione, sive quicumque alius, maledictus in primis sit a Patre, et Filio, et Spiritu Sancto, a duodecim Apostolis, et a tercentis octo et decem divinis Patribus, et separatus sit a christianorum communione, ac inter stulta mundi computetur, et poenae nomine duplum solvat ecclesiae ac monasterio, et solidos sex et triginta publico aerario, ac invitus nolensque taceat. Praesentibus testibus presbytero Leone filio presbyteri Ioannis teste, Leone de Corneto teste, Demetrio de Montano teste, Basilio de Theodosio teste, et Demetrio filio Nicolai Pedemolle, tempore Prioris Gaidileti monachi et sacerdotis. Sriptum manu Nicolai presbyteri, Demetrius de Lago testis, de mandato Domini, die XIV mensis maii, feria III, hora III, anno 6637, indictione VII, temporibus Domini Rogerii, et matris eius dominae Adelasiae, et Vicecomitis Caciani Constantini iudicis. †

(Ex originali membrana Archivi Cavensis — n.° 29.)

LXXVIII.

(1115) — Mense Augusto — Indict. VIII — Styli.

Rogerius Siciliae et Calabriae Comes donat templo SS. Apostolorum nonnullos homines, et confirmat monasterio SS. Deiparae de Arsaphia possessiones, quarum fines describuntur.

† σιγίλλιον γενάμενον παρ εμοῦ κόμητος ρωγερίου καλάβρίας καὶ σικελείας, καὶ πάσης ἰτάλικεῖς χώρας, καὶ τῶν χριστιανῶν βωίθοῦ· Ἐπιδὶ ἐλθόντος μου εις τὴν θεόχάρακτον πολιν στύλου βουλὴν θεάρεστον καὶ καλὴν, ἀναβὰς καὶ διανωήθεῖς, ἐπὶ τὴν εμὴν καρδιαν, τοῦ ἀνοικῶδωμεὶν ναοὺς τῶν ἁγίων, καὶ προς τούτο μωναστυρία, εἰς δόξαν, καὶ ἄινον τοῦ τῶν ὅλων θεοῦ, ἐνὸς δὲ ἐξ ἀυτῶν ὑπάρχει τῶν αγίων καὶ πανευφήμων, ἀποστόλων, καὶ τοῦ δουνε ἐκείσε χάριν εὐλωγίας, λόγω δὲ ἀμφηῆρωσεως, ἀνθρωποίρια, τοῦ δουλεύιν προς τὴν παρούσαν ἐκκλησιαν, πρώτος κωνσταντινος, καράμαλλος, καὶ νικόλαος γίτζος. καὶ ἀρκάδιος, μανδαρίνος· καὶ ιωάννης ἀγλάος, καὶ ο ανθήπατος, καὶ κωνσταντινος γαλλιάρδος, καὶ υασίλειος σγουρὸς, καὶ επιφάνιος μακεδὼν, καὶ ιωάννης πωρτέρος, καὶ κωνσταντι-

† Sigillum factum a me Rogerio Comite Calabriae et Siciliae, et omnis Italicae regionis, ac christianorum adiutore. Cum venerim in civitatem Styli Deo acceptam, et consilium inierim decorum Deoque gratum, meoque in animo statuerim instaurare templa Sanctorum, et insuper monasteria, ad gloriam et laudem Dei rerum universarum Auctoris, uni ex iisdem templis sub titulo sanctorum et gloriosissimorum Apostolorum trado, ut benedictionem lucrifaciam, donationis ratione, vassallos, qui inserviant praedictae ecclesiae, nempe in primis Constantinum Caramallum, et Nicolaum Gitzum, et Arcadium Mandarinum, et Ioannem Aglaum, et Anthypatum, et Constantinum Galliardum, et Basilium Sgurum, et Epiphanium Macedonem, et Ioannem Porterum, et

νος, ἔκδυκος. καὶ πέτρος ἀργγύλλος, καὶ νικόλαος αρδόβαστος, καὶ ιωαννης βοῦκουττήας, καὶ μετ αυτοὺς σὺν πάσης τῆς ὑποστασιως αυτῶν καὶ δεσποτείας, ὁμίος στέργω καὶ τὴν πράσιν λεοντος τοῦ ὀρφανοῦ, καὶ τὴν ἀμφιέρωσιν τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ, ὥπερ ἔπρασε πρὸς τὴν μονὴν τῆς υπεράγίας Θεοτόκου τῆς αρσαφιας, ὁμιος στέργω καὶ προς αὐτὴν πάντα τα κρατήματα, αὐτῆς, καὶ πράσεις καὶ ἀγωράσεις, προς τοῦτω δὲ ἐγῶ εις τὸ ὄρος, ἀπὸ τὸν ἀμμίτζην ὡς ἀνερχεται, ὁ ρίἀξ τοῦ στραβοριάκίου μέχρι εἰς τὸν ἅγιον σαλβατωρα, καὶ κατερχεται η πριονία βλέπει ἐπὶ λυβανον ἕος τὸν ποταμὸν εις τὸ ἄνω περρούκὶν καὶ περνὰ τὸν ποταμὸν καὶ ὑπάγει, ἐκ τῶ επάνω μερος τοῦ μοῦσιτρακλὰ, καὶ διαβενει εκ τὴν ἀγραππηδιᾶν καὶ χήνει εἰς τον ἕτερον ποταμον, καὶ ὑπάγει εἰς τὸ πέρα μέρος ὡς ἀνέρχεται ἡ βαθέα, ἄχρι εις τὰ καναλοια εις τὸν δρόμον τοῦ πάνδου, καὶ ὑπαγει ὁ δρομος ἕος τω τζπανον καὶ ἀναβένει ἐκ τὸν λύθον τὸν τριπιτῶν εις τὴν υπεράγίαν Θεοτόκον τοῦ τραμουντάνου, καὶ διαβενι τῶ ἴσον τῶν καστελλῆων, ἕος ἐπάνω της υπεράγίας Θεοτόκου τῆς γωργῆς, καὶ κατέρχεται ἄχρι εις τὴν μεγάλην πώρταν, καὶ ὑπάγει, ὁ μεγας δρόμος, ἑὸς τοῦ κριμνοῦ τῶν περιστεριων, πρὸς δὲ περισσωτεραν πίστωσιν τῶν ἐντῦγχαννώντων, ἐπὶήσα τῶ παρὸν σιγίλληον, διόριστικὸν, τοῦ μὴ ἔχην ἀδιαν τυνᾶ, τῶν υπὸ τὴν ἡμετέραν εξουσίαν, καὶ χείρων, τοῦ ἐνοχλὶν τὴν αγίαν ἐκκλησιαν προς τα καλός μοι δώξαντα, τῶ ἴὸν οὖν, ἄλλ ἐστιν ἀνενόχλητον καὶ απαρασάλευτον, μέχρι τερματος αἰώνων, καὶ τοῦ ευχεσθαι υπερ ἐμοῦ ἀδιαλύπτος, καὶ τῶν ἐμῶν γεννητορων, υπερ ψυχικῆς ἡμῶν σωτηριας, προς δε περισσωτεραν πίστωσιν επεδωθη τω παρὸν σιγίλληον πρὸς τὴν παρούσαν ἁγίαν ἐκκλησίαν, καὶ τῖ σοινίθει ἡμῶν βούλλη, τῖ διακύρω ἐσφραγίσθη μηνὶ αυγούστω τῆ ινδικτιωνι η'.

Constantinum Ecdicum, et Petrum Argillum, et Nicolaum Ardobastum, et Ioannem Bucuttiam, cum omnibus eorum bonis, et dominio. Item confirmo et venditionem Leonis Orphani, et donationem fratrum ipsius, prout vendidit monasterio SS. Deiparae de Arsaphia; nec non et confirmo eidem monasterio omnes possessiones suas, et venditiones, et emptiones. Praeterea gradum egomet facio ad finium descriptionem: ab Ammitze ut ascendit rivus Straboriacii usque ad sanctum Salvatorem, et descendit serra, prospicit Libanum usque ad flumen in parte superiori Perrucii, et praetergreditur fluvium, et vadit e parte superiori Musitraclae, et procedit e pyro silvestri, et protenditur ad alium fluvium, et vadit in ulteriorem partem, sicut ascendit vallis usque ad canales in viam Pandi, et vadit via usque ad Tzpanum, et ascendit e saxo Tripitorum ad SS. Deiparam Tramuntani, rectaque procedit ad castellum usque ad partem superiorem SS. Deiparae de Gorga, et procedit usque ad maiorem portam, et vadit via maior usque ad iugum columbarum. Ad pleniorem vero legentium fidem feci praesens sigillum definitivum, ne quis ex meis officialibus vel subditis facultatem habeat molestiam quomodocumque inferendi sanctae ecclesiae in ea, quae recta mihi visa fuerunt; sed sit inconcussum et stabile usque ad terminos seculorum; et pro me assiduis precibus orent, et pro meis parentibus, ac spirituali nostra salute. Ad maiorem autem securitatem traditum est praesens sigillum memoratae sanctae ecclesiae, consueta nostra cerea bulla signatum, mense augusto, indictione VIII.

(Ex membrana Archivi Neapolitani — n.° 14.)

LXXIX.

1116 — Mense Augusto — Indict. IX.

Bernardus praepositus monasterii S. Petri Imperialis in emphyteusim partiariam tradit Ioanni filio Byzanthii duo praedia vinealia quinquagenaria, posita ad Aquaram.

† Ego Bernardus praepositus.

† κωνσταντῖνος λεοντίτζης ὁ καὶ ἀντιστάτωρ τῆς μ(ονῆς) ἐν ὀνόματι τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος· ὁ προγεγραμμένος βερνάρδος πρεπόσιτος τῆς μονῆς τοῦ ἁγίου ἀποστόλου πέτρου τοῦ βασιλικοῦ τῆς ἐν ταράντῃ. ἔτι δὲ κἀγὼ κωνσταντῖνος ὁ ἀντιστάτωρ τῆς αὐτῆς μονῆς. οἱ τοὺς τιμίους καὶ ζωοποιοὺς σταυροὺς οἰκείαις χερσὶ προτάξαντες. παρέχω ἐγώ ὁ πρεπόσιτος βερνάρδος πρὸς σὲ ἰ(ωάννην). τὸν υἱὸν βυζαντίου δύο ἀμπελότοπα πεντηκονταρία ἐκ τῆς χώρας τῆς αὐτῆς μ(ονῆς) διακειμένης εἰς ἀκκουάραν, καὶ ἐξ ἡμισείας εἰς ἐμφύτευσιν. ἵνα κόπο ἰδίω σου καὶ ἀ(γαλώσει) φυτεύων αὐτὰ καὶ βελτιῶν· καὶ εἰς καρποφορείαν ἀγών, μερίσωμεν αὐτὰς ἐξ ἡμισείας (ὑπὲρ) σοῦ τοῦ γεωργοῦ μεριζομένας ὡς ἔθος ἐστί. καὶ ἐγὼ ὑπὲρ τῆς μονῆς τὴν μίαν πεντηκονταρίαν λήψομαι· σὺ δὲ ὁ γεωργὸς τὴν ἑτέραν πεντηκονταριαν. εἶτα, μετὰ τὸ ἀπόλαβεῖν σε αὐτήν. ἵνα σὺ καὶ κληρονόμοι σου δουλεύσητε ὑπὲρ αὐτὴς κατ' ἔτος τῇ μονῇ, οἴνου λαγύνια ἑξ· καὶ ἐὰν γάνηται πραθῆναι ἡ γὴ φυτεία, προτιμηθῇ εἰς τὸ ἀγοράσαι ἡ μονὴ· ἢ καὶ εἰς ἐρήμωσιν μεταπεσοῦνται. ἡ χώρα παλιν ἵνα ἐνάμομείνῃ τῇ μονῇ· σύνορα δὲ τῶν δύο τούτων πειτηκονταρίων, οὕτως εἰσὶν. ἐξ ἀνα(τολῶν)... τῆς αὐτῆς μονῆς. ἐκ δυσμῶν· ἀμπελότοπα τὰ δοθέντα νικολάω τῶ ἀφιερω(θεντι τῆς) μονῆς κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον ὥσπερ καὶ σύ. ἐκ νότου πάλιν καὶ ἐκ βορέας χ(ώρα τῆς) αὐτῆς μονῆς· οὕτως οὖν ἀπὸ σήμερον τὰ δύο ταῦτα αμπελότοπα (πεντηκονταρία) δούς σοι ἐξ ἡμισείας ὡς εἴρηκα εἰς ἐμφύτευσιν, εἴπερ ὑφέ ποτε μηχανῇ τινὶ (ἢ προ)φάσει. θελήσω ταῦτα ἀφελεῖν ἀπὸ σοῦ ἢ ἀπὸ κληρονόμων σου πρὸ τῆς ἐ(μφυτεύσεως). ἢ μετὰ τὴν ἐμφύτευσιν καὶ μετὰ τὸν μερισμὸν τὴν φυτείαν σου ἀφελεῖν θε(λήσωμεν) ἀπὸ σοῦ καὶ ἀπὸ κληρονόμων σου. ἐγὼ ἢ διάδοχος τῆς μονῆς μετ' ἐμὲ· καὶ οὐχὶ μαλιστα διεκδικῆσαι ταύτην σοὶ καὶ τοῖς κληρονόμοις σου ἐγὼ καὶ διάδοχοί μου ἀπὸ παντὸς ἀνθρώπου, ἵνα πρὸ μὲν πάντων. τὴν ὀργὴν τοῦ

† Constantinus Leontitza antistes monasterii. In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Suprascriptus Bernardus praepositus monasterii S. Apostoli Petri Imperialis, quod est Tarenti, insuper et ego Constantinus antistes ipsius monasterii, venerandas ac vivificas cruces propriis manibus praefiximus. Trado ego praepositus Bernardus tibi Ioanni filio Byzanthii duo praedia vinealia quinquagenaria ex agro eiusdem monasterii sito ad Aquaram, et pro medietate ad plantationem, ut, cum inibi tuo proprio labore et expensa plantaveris, et meliora ea reddideris, atque ad fructificationem adduxeris, dividamus eadem pro medietate cum te agricola, ut moris est, et accipiamus, ego pro monasterio unum quinquagenarium, tu vero agricola alterum quinquagenarium. Deinde, postquam id acceperis, tu et heredes tui teneamini pro eo solvere quotannis monasterio vini lagenas sex; et si placuerit hanc plantationem vendere, praeferatur in emptione monasterium. Si vero hoc praedium denuo desertum evaserit, iterum ad monasterium revertatur. Fines autem huiusmodi duorum quinquagenariorum sunt hi: ab oriente. . . . . ipsius monasterii; ab occidente terrae vineales Nicolao, qui sese monasterio dicavit, traditae eadem ratione, qua et tibi; a meridie idem finis; et a borea terra ipsius monasterii. Ita igitur tradens tibi a praesenti die duo haec vinealia quinquagenaria pro medietate, ut dixi, ad plantandum, si quando posthac machinatione aliqua vel praetextu voluero ea auferre abs te tuisque heredibus, ante vel post plantationem, et post divisionem voluerimus eripere tibi tuisque heredibus tuam plantationem, ego vel meus in monasterio successor, et noluerimus maximopere adserere eam tibi tuisque heredibus ego et successores mei a quovis homine, in primis Dei iram et Apostoli maledictionem nanciscamur, deinde mulctemur parti tuae numismatis viginti, totidemque aliis Fisco publico, servantes

Θεοῦ. καὶ τὴν ἀρὰν τοῦ ἀποστόλου κληρωσώμεθα· εἶτα ζημιωθῶμεν τῶ μέρει σου νομίσματα εἴκοσι· καὶ ἄλλα τοσαῦτα τῶ δημοσίω· φυλάττοντες μετὰ ταῦτα τὸ παρὸν ἔγγραφον ὀχυρὸν εἰς ἀεὶ. ὅπερ ἐγράφη ἀξιώσει ἐμῆ καὶ τοῦ ἀντιστάτορος τῆς μονῆς· χειρὶ καλοῦ υἱοῦ δομνάνδου. μηνὶ ἀυγούστω ινδικτιωνος Θ'. ἔτους ϛχκδ'. παρουσία μαρτύρων.

† βασίλειος υἱὸς πέτρου πρεσυιτέρου οἰκεία χειρὶ ὑπέγραψα μαρτυρῶν.

† ιωάννης υἱος πέτρου του καπριου μαρτυρων υπεγραψα.

† κωνσταντηνος υιος ιωαννου καυδηλα μαρτυρων υπεγραψα.

(Ex originali membrana Archivi Casinensis—n.° 26.)

deinceps semper inconcussam praesentem scripturam, quae exarata fuit, rogatu meo et antistitis monasterii, manu Cali filii Domnandi, mense augusto, indictione IX, anno 6624, coram testibus.

† Basilius filius Petri presbyteri propria manu subscripsi testis.

† Ioannes filius Petri Caprii testis subscripsi.

† Constantinus filius Ioannis Candelae testis.

LXXX.

1116 — Mense Novembri 3 — Indict. X.

Alexander dominus Clarimontis, Iuditha uxor eius et Riccardus frater praedicti Alexandri donant terras in agro Nohae sitas ecclesiis SS. Trinitatis Cavensis, et SS. Deiparae de Cyr-Zosimo, atque confirmant donationes pro eodem monasterio factas ab Alexandro et Hugone de Claromonte eorum patre et avo.

† σιγνὸ χειρὸ ἀλεξάνδρου υιου ἀλεξάνδρου προνοία Θεου αυθέντης του κλερεμόντε.

† σιγνὸ χειρο ιουδέττα συνεύμνου αὐτοῦ τοῦ πρόλεχθέντος ἀλεξάνδρου.

† σιγνο χειρος ριγκάρδου ἀδελφὸς τοῦ πρὼριθεντος κῦρ ἀλεξάνδρου.

Εν ονοματι τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ ηοῦ καὶ του αγίου πνευματος. επειδὴ καὶ πνευματικοῖς καὶ θείοις νὼμοις ἀκολουθοὺντες τὴν ἐκκλησιαστικὴν κατάστασιν ἀταραχον καὶ ανεπηρέαστον διαφυλαττειν ὀφειλωμεν, καὶ πασων τὰ ἀυτῆς σὺντηρὴν, ὡς σὺνκρατοὺσαν καὶ περιέχουσαν τὰ ἡμέτερα, καὶ πολλὴν ἐπισπωμενην τὴν ἀπὸ του θεοῦ ρωπὴν ται καὶ ἐυνοιαν. δέον εἰς ἡμᾶς ηλικρηνῆ τῆ καρδία. τοῖς προς τον θεὸν εὐαρεστήσασιν καὶ γνησίως λατρεὺουσιν, τοις προς τον θεὸν το ἀκινδύνον ἐχέτω, χρὴ οὖν καὶ ἡμεῖς οἱ ανωτερω προγραφθέντες αλεξανδρος καὶ ἰουδέττα σὺνεύμνω ἀυτοῦ καὶ ριγκαρδος αδελφὸς αυτοῦ, οἱ τοὺς τιμιοὺς καὶ ζωοποιοὺς σταυρους οικείαις χερσὶν ποιησαντες καὶ σημιωθέντες το δὲ ονομα ἡμῶν καὶ τῆ επονυμία ὑπὸ τοῦ ὕφους τοῦ νοταριου, φαινῶμεθα, αφιερόννωνταν,

† Signum manus Alexandri filii Alexandri divina providentia domini Clarimontis.

† Signum manus Iudithae uxoris praedicti Alexandri.

† Signum manus Riccardi fratris praedicti domini Alexandri.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Quoniam spiritualibus et divinis legibus obtemperantes ecclesiasticum ordinem tranquillum et inoffensum custodire debemus, eiusque res omnimode tueri, utpote qui nostra omnia fovet et comprehendit, ac divinam opem et benevolentiam nobis conciliat; ideo oportet, simulatione amota, eos, qui Deo inserviunt eumque rite colunt, ab omni periculo quoad divina immunes praestare. Inde est, quod nos suprascripti Alexander et Iuditha uxor mea, et Riccardus frater meus, qui venerandas et vivificas cruces propriis manibus exaravimus, nostrumque nomen et cognomen manu notarii, concedimus venerabili ecclesiae S. Trinitatis de Cava, et SS. Deiparae de Cyr-Zosimo terras, quas tenemus et possidemus in ditione nostra et in per-

εις τόν πανσεπτόν ναον της αγιας τριαδος τῆς κάυας καὶ εις την υπεραγιαν Θεοτοκον του κῦρ ζωσίμου χωραφια ἅπερ κρατοῦμεν καὶ δεσπόζωμεν εκ την επαρχίαν ημων καὶ διακράτησιν τοῦ κάστρου νοῶν. περὶ ψυχης του ἀπηχωμενου ημων αυθεντου καὶ πρωτινοῦ ἀδελφοῦ κῦρ ωὗυου τοῦ κλερεμόντε, υιου αλεξάνδρου, του ἶναι αυτὰ τὰ τοιαὕτα χωραφια κεχορισμενα εις την τοιαυτην μονὴν της υπεραγίας Θεοτοκου του κῦρ ζωσίμου. μεχρι τερματων αἰώνων. αρχεται δὲ ἡ διακράτησις εκ τα τοιαυτα χωραφια. απο τα χωράφια τὰ ἅπερ κρατεῖ η παροὕσα ἅυτη αγία μονὴ του κῦρ ζωσίμου. εις τὸ υουνὴν τῆς νοὕδας ὡς ηπάει απεκειθεν ἡ μεγάλη ὁδὸς ἡ απαγουσα εἰς τὸ τζιμαρο καίκο, η πριωνία πριωνία. ἄχρι εις τὸ λεγόμενον τοπον οόγα, και απεκείθεν ὡς κατευέννη ἡ μεγάλη υαθὕα, επὶ τα ανατολικὰ μέρει, και ρίκτει προσκέφαλα τὸ αναρὕακον τοῦ μάρκου, καὶ ὡς κατευέννη ὁ αυτὸς ἀναρὕακος, αχρι εις τα χωραφια τα ἅπερ κρατεῖ ἡ ἀυτῆ μονῆ, εἰς τὸ ἀπποιον, καὶ απεκείθεν ὡς ανανέννη επι τα ακτρῶα μερει, αχρι εις το υουνὴν της ριθηστης νοὕδας καὶ εις την μεγαλην ὁδὸν. καὶ κλὕει. καὶ απὸ τοῦ νῦν εστωσαν τα τοιαὕτα χωραφια, εις την εξουσίαν της αγίας μονης του ὕλοκοπίσαι και γεωργίσαι καὶ πράττην ἤ τι δ ἀν θέλουν καὶ υαὕλωνται ως την εξουσιαν παρ ημων ηλιφωτα μη παρὰ τινος κολυαμένη ἡ ενοχλῶν αυτὴν. καὶ τουτο στεργομεν παλιν καὶ ὁτριγεὕωμεν, ἵνα πὰν πραὕμα ὃν αφιέρωσεν ὁ πατηρ ημων ο κῦρ αλέξανδρος, καὶ ὁ προπάτορος ημων ὁ κῦρ οὕυος του κλερεμόντε, καὶ ὁ πρωτινὸς ημων αδελφὸς ὁ κῦρ οὕυος ἡ αφιέρωσεν ἤ οτριγευσεν ητε χωραφια, ἤ αμπελια, ἤ αλλω τί, ὁμολογοίμεν. τοῦ εἰσὶν ἀπο τοῦ νῦν εις την αγιαν μονὴν ἀνέπαφα ἀνεπηρεαστα ἐξ επάσης αυτης εξουσιας. ὁμιως καὶ πὰν ὧν εδεσποζεν καὶ εκράτει ἡ ἀγία μονὴ απὸ ἔκπαλαι, ἵνα μη ἔστιν ὁ εμποδιζων αυτὴν, κὰν τὸ συνολον, και εποιησαμεν αυτῶν τελίαν καὶ πληρεστάτην ἀφιέρωσιν, ὅστις δ ἀν επαναστή ποτε καιρω χρονω, καὶ υαὕλη καταλὕσαι τὴν παρ ἡμων γεναμενην ἀφιέρωσιν, ἔστω ἀναθεμα παρα πατρος καὶ υιου καὶ αγίου πνευματος καὶ τον τιή. αγίων θεοφορων πατερων καὶ τὴν ἀγχῶνιν ἰοὕδα τοῦ προδότου. καὶ ἔστω ὑστερημενος ἐκ τῆς των χριστιανῶν ορθοδόξου πιστεως καὶ μη τυχει ἔλαιος ἐκ τῶν ἁμαρτιῶν αυτοῦ, ἀλλ ἔχοι μερος μετα κραζόντων το αρον αρον σταὕρωσον. καὶ ηθ ὕτως μενέτω η παροὕσα ἀφιέρωσις, ἰσχυρὰ καὶ υευαία καὶ ἀπαρασάλευτος, διὰ τὸ

tinentiis Civitatis Nohae, pro anima defuncti domini nostri et maioris natu fratris nostri Hugonis de Claromonte filii Alexandri, hoc pacto, ut sint assignatae praedicto monasterio SS. Deiparae de Cyr-Zosimo usque ad seculorum finem. Incipiunt autem earumdem terrarum termini a terris, quas possidet idem sanctum monasterium de Cyr-Zosimo in monte Nudae, ut vadit exinde via maior, quae ducit ad torrentem Caecum per serram usque ad locum dictum Ooga, et exinde ut descendit vallis magna orientem versus, et iungitur cum capite rivi de Marco, et ut descendit praedictus rivus usque ad terras, quas possidet praedictum monasterium in Appio, et illinc ut ascendit septentrionem versus usque ad praedictum montem Nudae et ad viam maiorem, et clauditur. In his autem terris amodo potestas sit sancto monasterio lignandi, colendi, et faciendi quodcumque voluerit, nemine impediente aut molestiam afferente, quoniam potestatem a nobis accepit. Concedimus vero et confirmamus omnia quaecumque obtulit et concessit pater noster dominus Alexander, et avus noster dominus Hugo de Claromonte, et noster maior natu frater dominus Hugo, sive terras, sive vineas, sive quodcumque aliud, eaque assentimur ex hac hora esse in omnimoda potestate sancti monasterii libera, et ab omni damno immunia; similiter omnia, quae ab antiquo tenuit ac possedit sanctum monasterium, statuimus nullum omnino impedimentum ab aliquo pati, cum nos demum fecerimus eorum plenam et perfectam oblationem. Quod si olim quisquam adsurrexerit, volens hanc nostram oblationem irritam facere, maledictus sit a Patre, et Filio, et Spiritu Sancto, et a tercentis octo et decem sanctis divinisque Patribus; laqueum habeat Iudae proditoris, et excludatur ab orthodoxa christianorum fide, nec suorum peccatorum remissionem consequatur; sed habeat partem cum iis qui clamaverunt: Tolle, tolle, crucifige: et nihilominus firma, stabilis et inconcussa maneat praesens concessio, quoniam ita nobis placitum est. Praesentibus fide dignis Caballariis et probis testibus, qui forte interfuerunt, scripta est praesens oblatio manu Nicolai notarii filii Chrysostomi Ioannis de civitate Nohae, die tertia mensis novembris, indictione X, anno 6625.

οὕτος ἡμᾶς αρεσθῆναι, ἐν παρουσια τῶν παρευρεθέντων ἀξιοπίστων καυαλλαριων καὶ καλων μαρτυρων. εγραφη η παραύσα αφιέρωσις δια χειρος νικολαου νοταριου υιου χρυσωστομου ιωαννου ἄστη νοῶν μηνι νοεμβρίω εις τας γ' ημερας και ινδικτιωνι ι' του ετους ϛχκε'.

† ἀλέξανδρος του κληρημόντε μαρτυρ ὑπέγραψα.

† οὔβος υιου τρουσταίνου μαρτυρ υπεγραψα.

† ριγκάρδος υιου ἀλεξάνδρου μαρτυρ υπεγραψα.

† χούαρδος τοῦ λατρονίκου μαρτυρ υπεγραψα.

† σαρλος ἀδελφοῦ μυχαὴλ μαρτυρ υπεγραψα.

† ἀλέξανδρος του σαμπάρου μαρτυρ υπεγραψα.

† ego basilius presbyter testimonium.

† ρομυέρτος υαλλεμε ὦ κατα τὸν τοτε καιρον εξουσιαστης της κωρτης των νοῶν υπεγραψα τον τιμιον σταυρον το δε υφος του νοταριου.

† Alexander de Claromonte testis subscripsi.

† Hugo filius Tristaini testis subscripsi.

† Riccardus filius Alexandri testis subscripsi.

† Chuardus de Latronico testis subscripsi.

† Sarlus frater Michaelis testis subscripsi.

† Alexander de Samparo testis subscripsi.

† Robertus Balleme pro tempore Potestas Curiae Nohae subscripsi sanctam crucem, nomen autem notarius.

(Ex graeco apographo et latina interpretatione inter manuscripta Paschalis Baffii in Archivo Cavensi adservatis)

LXXXI.

1116 — Indict. (IX).

Lenita filia Theoctisti de Fagone cum filiis Leone et Anna donat monasterio S. Nicolai de Peratico possessiones, quas habebat in loco nuncupato Mostaci.

† Signum crucis Lenitae filiae Theoctisti de Fagone.

† Signum crucis Nicolai filii eius.

† Signum crucis Annae avae eius.

In nomine Patris, et Filii, et Sancti Spiritus. Amen. Ego antedicta Lenita una cum filiis meis dedicamus pro salute animarum nostrarum et maiorum nostrorum S. Nicolao de Peratico, et monacho Candido, qui eidem ecclesiae S. Nicolai inservit, possessiones, quarum circuitus est eiusdem possessionis ubi dicitur ad Mostaci, incipit a via, et vadit usque ad aream de Bonace, inde ascendit ad flumen, et exinde descendit ad dictam viam. Hoc sit semper in potestate et servitio dictae ecclesiae in secula seculorum, et nemo sit qui det impedimentum; et si aliquis ferret impedimentum, habeat maledictionem Patris, et Filii, et Sancti Spiritus, et habeat catenam Iudae. In praesentia subscriptorum testium.

† Papa Basilius de Constantino testis.

† Chumbertus de Fagone testis.

† Ioannes de Leone testis.

† Andrianus testis.

† Leo de Cicali testis.

Scripta per manum Ioannis presbyteri et notarii anno 6624.

Concordat licet aliena manu, salva etc. cum originali in Archivo SS. Trinitatis Cavae, et in fidem ego infrascriptus Archivista me subscripsi et signavi solito sigillo dicti Archivi die 25 novembris 1705.

D. Petrus Ursinus a Neapoli Archivista Notarius Apostolicus.

(Ex authentico apographo exarato, ut indidem patet, ab Archivista Cavensi, et inter manuscripta Paschalis Baffii in maiori Neapolitana Bibliotheca adservato).

LXXXII.

1117 — Mense Martio — Indict. X.

Philippus Caballarius et Geofridus eius consobrinus donant templo S. Petri de Berichalla praedium in ambitu civitatis Ursuli.

† σιγνον χειρὸς Φιλιππου καυαλλαριου † σιγνον χειρος γεοσφριδου ανιψιος αυτου.

Εν ονοματι του πατρος καὶ του υιου καὶ του αγιου πνευματος. Εγῶ ο προγεγραμμένος Φιλιππος· σιν τω εμῶ ανιψιω κυρω γεοσφριδω· ο τον σίγνον του τιμίου καὶ ζοοποιου σταυροῦ σιν τι εμὶ χειρὶ πηγσας· το δὲ ὶφος υπο χειρος του νοταριου· φένομαι διδώντα καὶ ἀφιερόννοντα· χωραφιον ης τω πάνσεπτων ναῶν του αγιου αποστολου πέτρου τοῦ βαρυχαλλὰ· ης την περιοχην του κάστρου οὐρζουλου· ης την τόποθεσίαν τοῦ ἀρκολύκου υπερ λίτρου καὶ αφεσεος των αμαρτυὼν μου και τὼν εμὼν γωναὶων· καὶ της εμης γυνεκός· οἱ δὲ λειτουργοῖ της αγιοτάτης εκκλισίας· του αναφέρην καὶ υπομνίσκην ημὰς· εν τες εσπεριναὶς ευχαίς· καί ορθρίαις λιτουργίαις· όπος εύρομεν έλεος εν ιμερα κρίσεος· παρα του μισθαποδοταυ χριστου· ησὶν δὲ καὶ τα συνυρα τοῦ τοιούτου χωραφίου· ως κατέρχετε το μωνοπατην· άπο τω τριωδον της διμοσίας οδοῦ· καὶ ηπάη τω μονοπάτην εκ τὸ μέρος ανατολικον· άχρι ης το ρυάκην ης το σίνορον τα χωραφια του κυρου ουυου υιου ρικκαρδου: καὶ αναυεννη τὸ σινορον του κυρου ουυου· καὶ φθάνει τω ήσα άχρι ης το βουνὴν· ης την διμωσίαν οδον· η απάγουσα· ης την υπεραγίαν θεοτοκον της διστωμου· καὶ στρέφεται η διμωσία οδος επι το μερος του καστρου οὐρζουλου· καὶ έρχετε η οδὸς· άχρι ης τον προγεγραμμένον σίνορον· ης τω τριωδον· ηδοὺ εσινκλίσαμεν τω τιούτο χωραφιον εκ παντοθε· καὶ ομολογῶ απο την σημερον ημέραν καὶ όραν ταυτην τοῦ εχην η αγιοτατη εκκλησία ταυτα· των τοιουτον χωραφιον ης άπασαν αυτου εξουσίαν καὶ κυριοτητα μεχρι τερμάτων εώνος· μι έστω ο παρενοχλὼν ἢ ο παρέμποδίζων ή αγιοτατη εκκλισία ταυτα εκ τον τιουτὼν χωραφίων· καὶ εὰν ποτε κερὼ φανὶ τὴς εκ του εμοὺ μερους· ήτε εγὼ. ήτε άλλος τὴς· προς ταύτην τὴν αγιοτατην εκκλισίαν εκ τον τοιουτον χωραφίον· ηνπερ εγῶ ἀφιερόνο· ήτε μεταμελιθῶ· σχῆ τω ἀνάθεμα παρὰ πατρος καὶ υιου καὶ αγιου πνευματος· καὶ των τιή αγίων θεωφώρων πατρῶν· καὶ των ιβ' αποστολὼν καὶ του αποστο-

† Signum manus Philippi Caballarii. † Signum manus Geofridi consobrini ipsius.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Ego suprascriptus Philippus cum meo consobrino domino Geofrido, qui signum venerandae et vivificae crucis mea manu feci, verba autem manu notarii, dono et offero praedium venerabili templo sancti Apostoli Petri de Barichalla, quod est in ambitu civitatis Ursuli in loco dicto Arcolico, pro remissione et venia peccatorum meorum, et parentum meorum ac meae uxoris, ut ministri sanctissimae ecclesiae referant et commemorent nos in orationibus vespertinis et matutina liturgia, quo nanciscamur misericordiam in die iudicii apud Christum remuneratorem. Sunt autem fines huius praedii: ut descendit semita a trivio publicae viae, et vadit orientem versus usque ad rivum, ad confinium praediorum domini Hugonis filii Riccardi, et ascendit confinium domini Hugonis, et vadit recta usque ad collem ad publicam viam, quae ducit ad sanctissimam Deiparam de Dystomo, et vertitur publica via ad partem civitatis Ursuli, et vadit via usque ad praescriptum confinium, ad trivium; et clausimus hoc praedium quoquoversus. Praeterea declaro, ut a praesenti die et hora sanctissima ecclesia possideat hoc praedium in omni eius potestate et dominio usque ad seculorum finem. Neque sit, qui molestiam vel impedimentum afferat sanctissimae ecclesiae in huiusmodi praedii possessione; et si quis aliquo tempore apparuerit ex parte mea, sive ego, sive alius, contra hanc sanctissimam ecclesiam propter hoc praedium a me oblatum, sive sententiam mutavero, maledicti simus a Patre, et Filio, et Spiritu Sancto, et a tercentis octo et decem sanctis divinis Patribus, et a duodecim A-

λου πετρου του κοριφέου· καὶ ηθ ουτω των οβ' αποστολων· δια το ουτως αρέστε μοι παρουσια καὶ ε(πόψει τῶν) παρευρεθεντων αξιοπιστων μαρτυρων· γραφεν δια χιρος γωδίνου νοταριου καὶ ταυουλαριου . . . . . μηνι μαρτιω ινδικτιωνι ι' του έτους ϛχκε'.

† καλωκυρος κορας μαρτυρ υπεγραψα. † ιωαννης πρεσβυτερος του κανακου ηπεγραψα μαρτυρ. † ιωαννης βισικομητος μαρτυρ † Θεοδωρος μαρτυρ υπεγραψα † ιοαννης ερετζογραφυ μαρτυρ.

postolis, et a Petro Apostolorum Principe, itemque a duobus et septuaginta Apostolis, propterea quod ita mihi placuit. Coram testibus fide dignis, qui interfuerunt, scriptum manu Godini notarii et tabularii. . . . . mense martio, indictione X, anno 6625.

† Calocyrus Coras testis subscripsi. † Ioannes presbyter Canaci testis subscripsi. † Ioannes Vicecomes testis. † Theodorus testis subscripsi. † Ioannes Eretzographus testis.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani — n.° 15.)

LXXXIII.

1117 — Mense Septembri — Indict. XI.

Mabilia Comitissa vidua Gulielmi Grantemanil et Gulielmus eius filius donant monasterio Cavensi SS. Trinitatis templum S. Petri de Bragalla cum ipsius casali et pertinentiis.

† σίγνον χειρὸς μαβήλιας κομητίσσης συμυίου τοῦ ἀπηχωμένου γουλλιέλμου γραντεμανὴλ τοῦ πρωτοσεβαστοῦ.

† σίγνον χειρὸς γουλιέλμου γραντεμανὴλ υἱοῦ αὐτῆς.

Ἐν ὀνόματι τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος. σιγίλλιον γενάμενον· παρ' ἐμοῦ μαβήλιας κομητίσσης· κυρία τοῦ ὁρζούλου. καὶ γουλλιελμου γραντεμανήλ υἱοῦ μου· καὶ ἐπιδωθὲν προς τὸν εὐαγέστατον καθηγοῦμενον τῆς περιφῆμου εὐαγεστάτης μονῆς τῆς ἁγίας καὶ ὁμοουσίου τριάδος τῆς κάυας. μηνὶ. σεπτεμυρίω. ινδικτιώνος ια'. Ἐπηδὴ διὰ τοῦ παρόντος ἡμῶν σιγιλλίου· ἐπικηροῖμεν καὶ στέργωμεν εἴ τι ἀφιεροῦμεν. ἐν ταῦτη τῆ εἰρημένη μονῆ τῆς ἁγίας τριάδος τῆς κάυας. καὶ εἰς τὸν κατακαιρὸν ὑπάρχοντα καθηγούμενον κυρον πέτρον καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς ἀδελφούς. τὴν ἐνυπάρχουσαν ἡμὶν ἐγκλησίαν ἐν τῆ περιοχῆ ἄστεως ἡμῶν οὐρζούλου. ἤγουν τὸν πάνσεπτον ναὸν τοῦ ἁγίου πέτρου τοῦ βραγαλλᾶ μετὰ τοῦ χωρίου καὶ σὺν τῆς διακρατίσεως ἥπερ ἐποιήσαμεν ἐν αυτῆ. λέγω δῆ οἴκων. ἀμπελων. καὶ χωραφίων. καὶ ὕλεως. ὑπερ λύτρου καὶ ἀφέτεως τῶν ἡμετέρων ἁμαρτιῶν. καὶ τοῦ μακαριωτάτου κύρου γουλιέλμου τοῦ γραντεμανήλ τοῦ ἐμοῦ σύνευνου. καὶ τῶν ἡμετέρων γεννητόρων. τοῦ ἔχειν τὴν ρηθῆσαν ἐκκλησίαν τοῦ ἁγίου πέτρου μετὰ τοῦ χωρίου σὺν τῆ διακρατίση

† Signum manus Mabiliae Comitissae uxoris defuncti Gulielmi Grantemanil Protosebasti.

† Signum manus Gulielmi Grantemanil filii eius.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Sigillum factum a me Mabilia Comitissa domina Ursuli, et Gulielmo Grantemanil filio meo, et traditum piissimo abbati inclyti sanctissimi monasterii sanctae et consubstantialis Trinitatis Cavae, mense septembri, indictione XI. Quoniam praesenti nostro sigillo roboramus et ratum habemus quidquid offerimus praefato monasterio sanctae Trinitatis Cavensis, eiusque abbati pro tempore domino Petro, ceterisque fratribus, ecclesiam (*eidem donamus*), quam possidemus in ambitu civitatis nostrae Ursuli, scilicet venerabile templum S. Petri de Bragalla cum casali et pertinentiis, quas inibi comparavimus, idest domos, vineas, agros et silvam, pro redemptione et remissione peccatorum nostrorum ac beatae memoriae domini Gulielmi Grantemanil viri mei, et nostrorum parentum; ut habeant dictam ecclesiam S. Petri cum praedio et pertinentiis et iuribus eius in omni po-

αὐτῆς καὶ δικαίοις. εἰς ἅπασαν ἐξουσίαν τοῦ καθηγουμένου καὶ τῶν λοιπῶν ἀδελφῶν ἄχρη τερμάτων αἰώνων. ἀκολύτως καὶ ἀνεμποδίστως ἐχέτωσαν. ἵνα καὶ τὰ κτήνοι τοῦ προλεγομένου μοναστιρίου τῆς κάυας καὶ τῶν ἀνθρώπων τοῦτ ἐστιν τοῦ προλεγομένου χωρίου τοῦ ἁγίου πετρου ακωλύτως ποίμνια καὶ ὕδατα λαυέτωσαν ἐν πάσῃ τῇ διακρατίσῃ τοῦ ὀρζούλου ὥσπερ τὰ κτήνοι τῶν ἀνθρώπων τοῦ λεγομένου ὀρζοῦλου. μὴ κωλυόμενοι μήτε παρ' ἡμῶν μήτε παρὰ τῶν ἡμετέρων ἐξουσιαστῶν. ἡ δὲ τὶς Φοραθῆει. οὐ μηκρᾶν την ἀγανάκτησιν παρ' ἐμοῦ καὶ τοῦ υἱοῦ μου ὑποστῆ. ἢ δὲ ἡμεῖς αὐτοῖ ὅπερ οὐκ ἡγοῖμεθα εἰς μεταμέλιον εἴτε εἰς παρακοπὴν Φοραθῶμεν ποιοῦντες ὑπάρχειν ἡμᾶς κατηραμένους παρὰ θεοῦ παντοκράτορος. τῶν τ' ι' καὶ ὀκτῶ θεοφόρων πατέρων. Ἔστιν οὖν ὁ διαχωρισμὸς τῆς τοιαύτης μονῆς καὶ τῆς διακρατίσεως τοῦ ἁγίου πέτρου καὶ τοῦ χωρίου. καθῶς ἄρχεται ἀπὸ ἀνατολικὸν μέρος ἀπὸ σταυροῦ τοῦ ἁγίου ἰπατίου καὶ καταυαίνη ορθῶς εἰς τὸ ρυάκιν τοῦ ἁγίου υιταλίου. ὅπου ἐστὶν ἡ πέτρα πιζζοῦτα καὶ διὰ τὸ τοιοῦτον ἀναυαίνη εἰς τὸν κρεμνὸν τῆς ἀρίας. ὅπου ἐστὶν πηγὴ ψυχροῦ ὕδατος. καὶ ἀπ' ὅδε ὑπάγει ὀρθῶς δια τοιοῦτου μετόπου καὶ ἀναυαίνει εἰς τὴν χέτην εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ ἁγίου ἀγγέλου τοῦ ἀναστάσι· καὶ ἀπὸ αὐτῆς ἐκκλησίας ἀναυαίνει ορθῶς διὰ τὴν χέτην εἰς τὸ μέτοπον τῆς ροτοῦνδας. καὶ ἐπιστρέφει εἰς τὸ μεσυνυρηνὸν μέρος εἰς τὴν ὁδὸν τοῦ ἀλυηδῶνι. καὶ καταυαίνει διὰ τῆς αὐτῆς ὁδοῦ εἰς τὴν κόλλαν τῆς παλουμυάρας εἰς τὸ δυσικὸν μέρος καὶ διὰ τῆς αὐτῆς ὁδοῦ ἔλθει εἰς τὴν πυγὴν τῆς παυτέντε ἡ ἐστὶν ἐν ὁδῶ. καὶ ὑπάγει εἰς τὸ μέτοπον λευκὸν τοῦ σεγία. καὶ ἀπὸ ἐκεῖ ἀναυαίνει διὰ τοῦ μετοπικοίου εἰς τὸ πυγάδιον τοῦ διδασκάλου οὔρσου. καὶ καταυαίνει διὰ τὴν υαθίαν καὶ ῥήκτει εἰς τὸν κρεμνὸν ὁ ἐστὶν ἐπάνω τῆς πυγῆς τοῦ ἄππιου. καὶ διὰ τῆς αὐτῆς πυγῆς καταυαίνει εἰς τὸ διφούρκιον τοῦ ρυακίου ὁ καταυαίνει ἀπὸ τοῦ λούππουλου. καὶ διὰ τοῦ αὐτοῦ ρυακιου καταυαίνει ορθῶς εἰς τὸ ἄκτροον μέρος ἕως εἰς τὸν ποταμὸν μέγα τοῦ ὀρζούλου καὶ διὰ τοῦ αὐτοῦ ποταμοῦ καταυαίνει ὀρθῶς ἕως εἰς τὸν κρεμνὸν ερυθρέον ὁ ἐστὶν εγγῆς τοῦ αὐτοῦ ποταμοῦ καὶ καταυαίνει διὰ τὸν αὐτὸν ποταμὸν εἰς τὸ πυγάδιον τῶν Φράσσων ὁ λέγεται τοῦ πρητὲ ἐγγῆς τοῦ προλεγεμένου ποταμοῦ. καὶ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ πυγαδίου ὑπάγει διὰ τὴν ὁδὸν ἴσον εἰς τὸν λήθον τῆς στοῦππα καὶ ἀπὸ τὸν αὐτὸν λήθον ὑπάγει καὶ κρούει εἰς τὸν

testate abbas ceterique fratres usque ad finem seculorum, ac sine molestia et impedimento possideant; et iumenta praedicti monasterii Cavensis et hominum memorati casalis S. Petri libere pabulentur et aquentur in omni agro Ursuli, quemadmodum iumenta hominum dicti Ursuli, nemine impediente, neque nobis, neque officialibus nostris. Si quis vero deprehendatur (*qui voluntati huic nostrae adversetur*), non parvae mei meique filii indignationi subiiciatur. Si autem, quod minime futurum putamus, nosmetipsi consilium mutaverimus, vel (*hanc donationem*) infringere voluerimus, maledicti simus a Deo omnipotente, et a tercentis octo et decem divinis Patribus. Fines vero huiusmodi monasterii et pertinentiae S. Petri et casalis sunt: ut incipit ab orientali parte a cruce S. Hypatii, et recta descendit ad rivum S. Vitalis, ubi est petra Pizzuta, et ab huiusmodi petra ascendit ad rupem de Aria, ubi est fons aquae frigidae, et dehinc recta progreditur per hoc latus, et ascendit ad verticem ad ecclesiam S. Angeli de Anastasio, et ab ipsa ecclesia ascendit recta per verticem ad frontem Rotundae, et vergit ad partem meridionalem prope viam Albidoni, descenditque per ipsam viam ad Collam de Palombara occidentalem partem versus, et per ipsam viam venit ad fontem de Putenta, qui est in via, et pergit ad frontem albam de Segia, et inde ascendit per Metopicium ad puteum magistri Ursi, descenditque per vallem et vadit ad rupem, quae est supra fontem Appii, et per eumdem fontem vadit ad locum, ubi bifariam dividitur rivus, qui descendit a Luppulo, et per ipsum rivum descendit recta ad partem septentrionalem usque ad flumen magnum Ursuli, et per ipsum flumen recta descendit usque ad rupem rubram, quae est prope ipsum flumen, et descendit per ipsum flumen ad puteum Frassorum, qui dicitur de Prete prope supradictum flumen, et ab ipso puteo recta vadit per viam ad saxum de Stuppa, et ab ipso saxo descendit et erumpit ad supradictam crucem S. Hypatii, et illic quadrifariam clauditur. Dictam

προλεγόμενον σταυρὸν τοῦ ἁγίου ἱπατίου καὶ κλύει ἐκεῖ τετραμερῶς. ταύτην οὖν τὴν ἁγίαν ρηθῆσαν ἐκκλησίαν τοῦ ἁγίου πέτρου τοῦ υραγαλλᾶ σὺν τῷ χωρίῳ καὶ τοῖς ἀνθρώποις καὶ διακρατήσι σὺν τῷ προρηθέντι διαχωρισμῷ ἀφιερώσαμεν καθῶς προέφημεν ἐν τῇ περιφῆμω μονῇ τῆς ἁγίας τριάδος τῆς κάυας καὶ εἰς τὸν ρηθεντα καθηγοῦμενον κύρον πέτρον καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς ἀδελφοὺς ἄχρη τερμάτων αἰώνων ὑπερεύχεσθαι αὐτοὺς ὑπὲρ παντὸς χριστιανικωτάτου γένους. καὶ τῶν ἡμετέρων γεννητόρων καὶ ημῶν αὐτῶν. ὅπως γένηται ἡμὶν ἵλεος ὁ θεὸς ἐν τῇ ἡμέρα τῆς κρήσεως. πρὸς δὲ περισσοτέραν πιστοσιν καὶ ἀσφάλιαν τῇ συνήθει ἡμῶν υούλλη. τῇ διαμολύυδω ἐυουλλῶθη. καὶ ἐπεδώθη πρὸς στερρώτητα τῆς εὐαγεστάτης μονῆς. μηνὶ καὶ ινδικτιώνι τοῖς προγεγραμμένοις· γραφὲν χειρὶ μηχαὴλ νοταρίου τῆς ἐνδοξοτάτης κομητήσσης καὶ γουλιέλμου γραντεμανήλ ἔτει ϛχκϛ.

† ραος πρεσβύτερος καὶ καππελλάνος μαρτυρ ὑπέγραψα τὸν σταυρὸν εἰδία χειρί.

† γουλιέλμος καρούκιος μάρτυρ ὑπέγραψα τὸν σταυρόν.

† ραος δε νορρὲ μάρτυρ ὑπέγραψα τὸν σταυρόν.

† γρεγόριος υιστιαρίτης μαρτυρ ὑπέγραψα τὸν σταυρόν.

† ροπέρτος δὲ υαλς μάρτυρ ὑπέγραψα τὸν σταυρόν.

† οὔυος υἱὸς ρηκκάρδου μάρτυρ ὑπέγραψα οἰκεία μου χειρὶ τὸν τι(μιον σταυρόν).

† φίληππος οποτε υισκόμητος τοῦ ορζούλου μάρτυρ ὑπέγραψα τὸν σταυρόν.

† καλοκύρος κριτής μάρτυρ ὑπέγραψα τὸν σταυρόν.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani — n.° 16.)

igitur sanctam ecclesiam S. Petri de Bragalla cum casali et hominibus et pertinentiis, memoratos inter fines descriptis, obtulimus, sicut praediximus, venerabili monasterio S. Trinitatis Cavensis, et praedicto abbati domino Petro, ceterisque fratribus, usque ad finem seculorum, ut ipsi orent pro universo christianorum genere, ac pro nostris parentibus, et pro nobis ipsis, ut fiat nobis propitius Deus in die iudicii. Ad maiorem vero fidem et cautelam consueta nostra bulla plumbea signavimus, et tradidimus pro securitate sanctissimi monasterii, mense et indictione antedictis. Scriptum manu Michaelis notarii gloriosissimae Comitissae et Gulielmi Grantemanil, anno 6626.

† Rhaus presbyter et capellanus testis subscripsi crucem propria manu.

† Gulielmus Carucius testis subscripsi crucem.

† Rhaus de Norre testis subscripsi crucem.

† Gregorius Vestiarites testis subscripsi crucem.

† Robertus de Vals testis subscripsi crucem.

† Hugo filius Riccardi testis subscripsi venerandam crucem propria manu.

† Philippus olim Vicecomes Ursuli testis subscripsi crucem.

† Calocyrus iudex testis subscripsi crucem.

LXXXIV.

1118 — Mense Februario 19 — Indict. XI.

Gulielmus de Monte donat monasterio S. Nicolai de Peratico partem vineae sitam prope ecclesiam in agro Peraticorum, exiguo accepto pretio ob monasterii paupertatem.

† σιγνον χηρος γουδελμου του μοντου·

Εν ονοματι του πατρος καὶ του υιοῦ καὶ του αγίου πνευματος· εγω ὁ προριθὴς γοὐδέλμος ο τὸν τίμιον καὶ ζωοποιον σταυρὸν ἰδία μου χειρὴ πιξας· αφιερώνω εις τὸν αγιον νικολαον του περατίκου πετζὶν αμπελιου εἰς τὴν διακρατισιν τὼν περατίκῶν καὶ πλει-

† Signum manus Gulielmi de Monte.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Ego supradictus Gulielmus, qui venerandam et vivificam crucem propria manu effinxi, offero sancto Nicolao de Peratico portionem vineae in pertinentiis Peraticorum. (*sitam*) prope ecclesiam, quae antea fuit

σίον τῆς εκκλησίας· ὅπερ προ ἡ τ'ου κωσταντινου της μοναστρίας κυρ φιλῶμέιου· τοῦ εὐχεσθαι . . . . . εις τὴν αυτην εκκλησιαν προς τον περι σωτηριας ψυχων τῶν κληρονώμων καὶ γοναιων αυτῶν· καὶ εμοὺ· τουτο εχε συ κυρ ιωαννης πρεσυιτερος εις διακρατησιν της αυτῆς μονῆς εωνος αἰώνων· δια το καὶ μελλεις. . . . . καὶ καρτερεὶν καὶ προυχήζειν εκύσε· ;αν ποτε φανη ανάτρεπον πιός ανθρωπος την αυτὴν αφιερωσιν του αγιου νικολαου και ψυχικην δωρεὰν· μάλλον καὶ εκ τὴν πτηχιαν τ'ου αυτου μοναστηρίου εδεξαμεν τιμήν μέρος τι . . . κριθαριου κέ και ος ταρια γ'· ας εχη το ανάθεμα παρά θεου παντοκρατορος και παντων αγιων ταγμάτων· ουρανοῦ και γῆς εν παρουσια μαρτυρων γραφὲν χιρὴ ιωαννου πρεσβυτερου και νοταριου ετει ϛχκϛ' ινδικτιωνι ια' μηνι φεβρουαριω ιθ'. υάλλανανου κιται το ιδιοχειρος σταυρον γαλτεριος κουλαμυος υπεγραψα μαρτυρ.

(Ex originali membrana Archivi Cavensis — n.° 21.)

Constantini de Monacho filii domini Philomeni . . . . . ut in eadem ecclesia preces fiant pro salute animarum heredum ac parentum meorum, ac mei. Hanc habeas tu dominus Ioannes presbyter inter ceteras eiusdem monasterii possessiones usque ad finem seculorum; et idcirco . . . . . omnem auctoritatem ac dominium inibi exerceas. Quod si quis aliquando apparuerit subvertere volens hanc oblationem et spiritualem donationem, quam S. Nicolao fecimus (potius ob eiusdem monasterii paupertatem accipientes, ut partem pretii, hordei. . . . . quinque et viginti, et tarenos tres) maledictus sit a Deo omnipotente et omnibus Sanctorum caeli terrarumque ordinibus. Coram testibus scriptum manu Ioannis presbyteri et notarii, anno 6626, indictione XI, mense februario, die XIX. Vallanani crux propria manu exarata. Gualterius Columbus testis subscripsi.

LXXXV.

1118 — Mense Maio 4 — Indict. XI.

Grossus Ursini filius vendit Falco presbytero praedium situm in agro civitatis Nohae sex tarenis aureis et duobus denariis.

† σιγνὸ χειρὸς γρόσσος υιος τοῦ κυρ οὐρσίνου γαμυροῦ πέτρου τοῦ δεσπολλιάτου· Ἐν ονοματι τοῦ πατρος καὶ τοῦ υιου καὶ τοῦ ἁγίου πνευματος, ἐγῶ ὁ πρόγεγραμμενος γρόσσος, ὁ τὸν τίμιον καὶ ζωόποιὸν σταυρον· ὑπὸ τῆ ἰδία μου χειρὶ σιμιωθὲν καὶ ὑπὸ τοῦ ὕφος τοῦ νοταρίου πολξας, φαίνωμαι ἀπεντεύθεν πουλῶνταν του εὐλαυεστάτου πρεσβυτερου κυρ φάλκου ὅπου διάγει εἰς τὸ κυρ ζῶσιμον· χωράφιον· ὅπερ ἴχεν ὁ πατρας μου ὁ πρόριθεῖς οὐρσίνος πολασμα ἀπὸ ἐκπαλαι καὶ ἐκρατει καὶ ἐδέσποζεν ἄχρι τῆς θανῆς αὐτοῦ ἀκολύτως καὶ μετα τὴν θανὴν αὐτοῦ ἐκράτισα καὶ ἐδέσποζα ἄχρι του νῦν τοῦτ εστίν εἰς τὴν διάκρατησιν τοῦ κάστρου νοῶν· εἰς τὸ μεσιμυρινὸν μέρος τοῦ κάστρου, εἰς τὸν ἅγιον παύλοφ, πουλῶ αὐτῶ ὡς ἤριται του μυσταγωγοῦ κυρ φάλκου· εις χρυσου ϛ' ταρια και β' δυναρια, καὶ λαυῶν ἐγῶ γρόσσος τὴν τιμὴν τοὺ αὐτοῦ χωραφίου, εἰς χείρας μου παρὰ χειρὸς τοῦ ριθέντος κυρ φάλκου τὰς μεταξὺ σὺμφωνηθήσεις καὶ ἠρεσθήσης καὶ παντελῶς πληρωθῆς, ἐποίησα αὐ-

† Signum manus Grossi filii domini Ursini, generi Petri de Despolliato. In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Ego suprascriptus Grossus, qui sanctam et vivificam crucem mea manu signavi, et (*nomen meum*) manu notarii, declaro ex hac hora vendere piissimo presbytero domino Falco habitatori Cyr-Zosimi territorium, quod possedit pater meus Ursinus multo abhinc tempore acquisitum, et in ipsum dominatus fuit usque ad obitum suum sine ullo impedimento, et post eius obitum ego tenui ac possedi usque ad hanc diem. Situm est autem in pertinentiis civitatis Nohae ad meridionalem partem eiusdem civitatis, ubi dicitur S. Paulus; ipsumque vendo, ut dictum est, eidem presbytero domino Falco sex aureis tarenis, et duobus denariis. Et cum accepissem ego Grossus pretium eiusdem territorii de manibus praedicti domini Falci in meas manus, ex pacto inter nos convento et rato, et cum satisfactum omnino mihi fuisset, condidi eidem perfectam et plenam venditionem.

τοῦ τελίαν καὶ πληρεστάτην πρασιν, εἰσὶν δὲ οἱ περιόρισμοῖ τοῦ αὐτοῦ χωραφιου κατὰ μὲν ἀνατολᾶς ἀπὸ τὴν ὁδὸν τὴν ἄπερ ερχεται ἀπε τὸ κυρ ζῶσιμον καὶ ἠπάει εἰς τὸν ἅγιον παύλον, καὶ ἀπὸ τὴν δρὴν πῶθεν τὸ σταυρον εποίησαμεν, κατευένη ἡ πριωνία, ἐπι τὰ αὐτὰ ἀνατολικὰ μέρει, ἄχρι εἰς τὸ ἀλῶνην τὸ ἔστιν μετα ταῖς β' πριώνίαις, καὶ ἀπὸ τὸ ἀλῶνιν ὡς ηπάει πάλιν ἡ πριώνία, ἐπὶ τὰ ἀκτρῶα μέρει, καὶ ρίκτη κάτου εἰς τὴν ὁδὸν τὴν ἄπερ ἔρχετον ἀπε τὸν ἅγιον πέτρον τῆς μαλλιας εἰς τὴν δρὶν ὅπου τὸν σταυρον εποιήσαμεν, εἰς τὸ πόδωμαν τοῦ χωραφίου, καὶ ὡς ἔρχεται ἡ πρόριθήσα στράτα ἀπε τὴν δρὴν ἄχρι ὅπου ὁ ἐξομαλίζει ὀλίγον ἐπὶ τὰ δυτηκὰ μέρει, καὶ στρέφεται ὁμίος τὰ δυτηκὰ μέρει τὸ πλαγιον τὴν κάτου καὶ ρίκτη εἰς τὴν δρὴν ὅπου τὸ ἕτερον σταυρὸν ἐποιήσαμεν, εἰς τὸ πόδωμα τοῦ χωραφίου τοῦ ἀδελφοῦ μου κοισταντινου, καὶ ὡς ἔρχεται ἀπὸ τὴν δρὴν τὸ μακίτζην. αχριν τοῦ σπαρτιου, ὁμίος ἐπὶ τὰ δυτηκὰ μέρει, καὶ ἀπὸ τὰ σπαρτια ὡς ανευεννή ἄχρι εἰς τὸν φράξον, ὅπου τὸν σταυρον εποιήσαμεν, καὶ ἀπὸ τὸν φράξον ὡς ανευένη τὸ συνόριν ἐπὶ τὸ μεσιμυρινὸν μέρος τὸ ἐστὶν ἀναμεταξὺ τοῦ αὐτοῦ χωραφιου καὶ τοῦ χωραφίου τοῦ αδελφου κωνσταντινου· ἄχρι πρὸσκεφαλα τοῦ χωραφίου ὑπερ κρατει ὁ σερεμήλος καὶ ρίκτη εἰς τὴν προριθήσαν ὁδὸν τὴν ἀπέρχετον εἰς τὸν ἅγιον παύλον καὶ εἰς τὴν πρότινὴν δρὶν ὅπου τὰ συνόρια ἀρχίσαμεν, καὶ κλύει τὸ χωραφιον ἀπὸ πασέου μερος, τοῦ ἔχειν σε αὐτῶξουσίαν ὁ πρόριθεις κυρ φάλκος τῶ τοιοῦτον χωραφιον, ἀπὸ τοῦ νὶν καὶ εις τοὺς ἐξεῖς χρονους αἰῶνας αἰώνων, καὶ παντα πραττειν ὡς ἴδιος αυθεντης, ὡς τὸ κύρος καὶ τὴν ἐξουσίαν παρ ἐμοῦ ἡλιφῶς καὶ ἐάν δὲ φανή τίς τῶν ἰδίων μου ποτὲ καιρῶ χρονω του ζηταν σε ὑπέρ τοῦ τοιούτου χωραφιου, καντε υιος μου καντε ἀδελφος μου καντε τίς ἐκ τὸ κατ εμοῦ μερος, ἵνα στίκω καὶ ἐκδικήσω σε ἀπὸ παντὸς εναντιου πρὸσωπου, ἥπερ και τουτο οὐ ποιῶ, ἀλλὰ καὶ προς διαστροφὴν πιραθω τὸ ὅπερ μὴ γενητο ὁμολογῶ τοῦ ζημιουσθαι εἰς το υασιλικον νομισματα ς' καὶ εἰς σε ἡ τὴν τιμὴν ἐν δύπλασιω καὶ ἡθ οὕτως μενέτω ἡ παρουσα αγωρὰ ἰσχυρὰ καὶ υευαία καὶ ἀπαρασάλευτος δια τὸ οὕτως μι αρεσθηναι ἐν παρουσια αξιοπίστων παρευρεθεντων μαρτυρων.

† ράος υιος ιωαννου χαλκευς μαρτυρ υπεγραψα.

† ανδρεας ἀδελφος αὐτοῦ μαρτυρ υπεγραψα. † φιλίκυος υιος πρεσβυτερου θεὸδωρου ἀντιοχου μαρτυρ

Sunt vero fines eiusdem praedii: ad orientem via quae venit e Cyr-Zosimo, et pergit ad S. Paulum, et a quercu, ubi crucem fecimus, ut descendit serra ad eamdem partem orientis aream usque, quae est post duas serras, et ab area ut rursus vadit serra septentrionem versus, et iungitur deorsum cum via, quae venit a S. Petro de Mallia, ad quercum, ubi crucem fecimus in inferiori parte territorii, et sicut vadit dicta via a quercu usque ad locum, ubi deflectit parum ad partem occidentis, et vergit ad eamdem partem occidentis oblique deorsum, et ducit ad quercum ubi et aliam crucem fecimus in parte inferiori territorii fratris mei Constantini, et sicut descendit a quercu rivulus usque ad Spartum similiter occidentem versus, et a Sparto ut ascendit usque ad fraxinum, ubi crucem fecimus, et a fraxino ut ascendunt termini meridiem versus, qui dividunt ipsum territorium a territorio fratris Constantini usque ad superiorem partem territorii quod possidet Seremelus, et iungitur cum praedicta via, qua itur ad S. Paulum, et cum priori quercu, unde termini incipiunt, et clauditur territorium ex omni parte. Ut tu supradictus dominus Falcus ex hac hora, et in omnes insequentes annos et secula seculorum, habeas in potestate tua praedictum territorium, et omnia facias tamquam dominus, utpote qui dominium et potestatem a me accepisti. Quod si qua occasione vel tempore quisquam ex meis consanguineis molestiam de hoc territorio inferre tentaverit, sive filius meus fuerit, sive frater, sive quisquam ex parte mea, tenear obstare et vindicare te ab omni contraria persona: si vero hoc facere neglexero, sed, quod absit, facti me poenituerit, tenear poenae nomine solvere Fisco solidos sex, et tibi emptori duplum pretii; et nihilominus praesens venditio firma, stabilis et inconcussa remaneat, quoniam sic mihi placuit. Praesentibus fide dignis testibus, qui interfuerunt.

† Rhaus filius Ioannis faber ferrarius testis subscripsi.

† Andreas frater eius testis subscripsi. † Felix filius presbyteri Theodori Antiochi testis subscripsi.

† Leo consobrinus presbyteri Ursini de Noha testis subscripsi.

υπεγραψα.

† λεων ἀνηψιος τοῦ πρεσβυτερου οὐρσίνου τῶν νοῶν μαρτυρ υπεγραψα.

† ρικος της λαμυκρδας μαρτυρ υπεγραψα. † πετρος της ἀλτρονδας μαρτυρ υπεγραψα. † εγραφη ἡ παρούσα ὀνισία δια χειρος νικολαου νοταρίου εκ πρόσταξεως τοῦ κυρ ἡμοῦν στρατηγου μηνι μαιω εις τας δ' ἡμέρα. . . . . ζ' ινδικτιωνος ια' του ϛχκϛ' ετους.

† Rhaus de Lambarda testis subscripsi. † Petrus de Altronda testis subscripsi. † Scriptum est praesens instrumentum venditionis manu Nicolai notarii de mandato domini Ivonis Strategi, die IV mensis maii, feria... (*hora*) VII, indictione XI, anno 6626.

(Ex originali membrana Archivi Cavensis — n.° 22.)

LXXXVI.

(1118 — Indict. XI.) — Constantinopoli.

Alexius Comnenus Imperator mittit libras XXV (sic), et pallia novem ad Gerardum abbatem Casinensem, cuius et reliquorum monachorum laudes innuit.

Epistola alexii imperatoris. Girardo abbati.

Notum est sancto jmperio nostro venerabili et laudabili domino abbas monti casini eo quod sit repletus multa benignitate. et omnes fratres congregationis tuae etiam omnes laici veniunt ad consilium tuum et ad bonitatem tuam. et gratias deo qui in istis malis diebus invenitur tantam bonitatem in te. at laudabiles inveniuntur in te omnes qui voluntatem dei faciunt. Et in vestris partibus inveniuntur homines intellectuales. qui sunt in adiutorio anime et corporis. auditum est nostro imperio quod nobilissimus rex fecit cum nobiles homines de roma. et quod fecit ad sanctum papa et ad clero ejus. et cum hoc audisset factum angustiatus sum. sed quod placuit deo hoc factum est. Ipse inde iudicet. sed credimus quia de tam grandis causa deus aliquod iudicium debet ostendere. Ad salvationem omnium animarum et corporum quia deus intellegit omnia et gubernat totum mundum ipse faciat quod ei placet. Misi vobis casa memorie ab imperio nostro pallia octo. libbras XXV. et pallium super altare vestrae ecclesiae missa a sanctissima civitate constantinopoli.

(Ex Reg. Petri Diac. — Fol. LXIX, n.° 151.)

LXXXVII.

1121 — Mense Aprili — Indict. XIV.

Nicolaus Mauroleo Iudex Sanctae Severinae sententiam confirmat, qua bona aviae cuiusdam Callutzi inter heredes dividebantur, et in quam idem Callutzi actionem instituerat.

† ὡς ἐπροσέκριθη τότε καὶ κατα νόμον ἐδικαιολογιθη, ἡ γεναμένη δίκη καὶ ἔγκλησης παρα τοῦ καλλούτζη τοῦ ἀρτίως πρὸς ἡμᾶς πάλιν εγκαλούντος· καλῶς ἔκριναν καὶ καλὼς αὐτῶ απόδωκαν μετ εγγράφου δικαιῶματος τοῦ ἔχειν το ἡμήσυ μέρος τῆς κυραρωδοὺς πῆς γυναικο προμάμμης αὐτοῦ· ἄλλα τότε μὲν, οὐχ ἐπήρχεν ἡ τῶν κοψορίνων ὑπόστασις καὶ

† Quemadmodum olim iudicatum fuit, et ex lege fuit lata sententia in lite et accusatione facta a Callutzi, qui nuper apud nos iterum actionem instituit, recte quidem iudicatum fuit, recteque ipsi scripta sententia concessum, ut haberet medietatem Cyrarodi mulieris aviae ipsius; sed tum quidem nondum Copsorinorum bona et hereditas divisa erant, et de-

κληρονομία μοιρασμένη· καὶ ὀνόμασαν καὶ ἐτύποσαν πρότην μοίραν τῆς κυραρωδοὺς ἐν τῶ δικαιῶματι καὶ τὰς ἀδελφικὰς ἄλλας μοίρας καθεξεὶς· μετέπειτα δὲ, ἐμοιρατθη ἡ επίκοινος αὐτῶν ὑπόστασις, καὶ ἐν τῶ κόδικη τοῦ μοιρογραφίου ὀνόμασαν καὶ ἔγραψαν πρότην μοίραν τῆς τοῦ θηλάκη γυναικὸς ἡθ οὑτος ἐτύποσαν καὶ ἔγραψαν ἄλλην μοίραν τῆς κυραρωδοὺς· καὶ τω τῶν ἑτέρων αδελφῶν μέρει καθὼς ἐγράφησαν καὶ ἐτάχθησαν· δι οὗ καὶ ἡ σειμήωσης αὕτη· σημένη τὴν καταλογὴν τοῦ προτέρου δικκιῶματος· δι ὅτι ὀνομαζεται ἐκεῖ πρότη μοίρα τῆς κυράρωδοὺς· του επαλιθέυειν τῶ δικκίωμα καὶ μὴ ψεκτον φανείσεται ὁ ρηθὴς καλλούτζιος ἔκ τοτε ἀδικούμενος καὶ ἐιαντιοῖμενος εἰς τὴν δικαίαν μεριδα τῆς γυνὴς αυτοῦ. παρὰ τοῦ μέρους τῆς κυρὰς ἀνὴς· πρὸς ἐμὲ κώνσταν νοτάριον καὶ στρατιγὸν ἁγίας σευηρίνας καὶ κροτόνης, καὶ πρὸς νικόλαον μαυρολεοντα τὸν κριτὴν καὶ προς τοὺς συνώντας ἡμῖν ἄρχωντας· τόν τε κυρόν νικόλαον τον γουρτούτον· καὶ τὸν κυρόν νικόλαον τὸν ἐλαδὰν καὶ τὸν κυρόν λέων τοῦ μαγίστρου. μιχαὴλ νοτάριον τοῦ μακέδου, ἀλέξιον τοῦ μαλακιανοῦ· καὶ λυποῖς· εν ταύτη πᾶσι τῆ ταξει τῆς προκαθεδρείας ὁ καλλούτζιος ἐγκάλεσεν ἡμῖν ἣν αδικίαν πέπονθε. ημεῖς δὲ τὴν ἔγκλησιν αὐτοῦ ἀκούσαντες, καὶ το προἐκτεθὲν αυτῶ δικαίωμα ἐπι χεῖρας ἡμῶν δεδωκὼς τοῦτω ἀναγνώσαντες, ἐγνώσαμεν κατα δικαιοσύνην αὐτῶ πεφυνῶτα· τῶ αὐτῶ καὶ ἡμεῖς ἐστέρξαμεν καὶ ἐμμείναμεν. διά τι. καὶ ἡ τῶν ἀρχόντων τάξεις. μετ εμοῦ τοῦ κριτοῦ εξήλθωμεν, εἰς τὴν ἔξω τῶν κοφορίνων κληρονομίαν, καὶ τῶ μέρος τῆς κυραρωδοὺς ἐμοιράσαμεν εἰς μέρει δύο, καὶ το κατα δυσμὰς μέρος το συνεγγύζωντα τοῦ θηλάκη ὡς κατέρχεται το μέσα ραχώνη τῶν δύο υαθύων καὶ δηδη εἰς τὸν οὔμβρον καὶ εἰς τὸ δειδρον ὅπου το ἐκ λίθου τερμόνην ἐπίχθη· καὶ ἀπ αυτοῦ κάτω εἰς τὸν κάμπον ἐν ῶ τὸ ἕτερον τερμόνη καὶ διάπερνὰ τα ἴσα καὶ δήδη εἰς τὴν μικρὰν καριδίαν ὅπου το ἐκ λιθου τερμόνην επίχθη· τοῦτω το μέρος ἔλαυεν ὁ καλλούτζις. το δ ἄλλο ἡμήση μέρος ἐξ αυτοῦ τοῦ μέρους τῆς κυραρωδους ἔλαυων οἱ τοῦ κυρου δανιὴλ παίδες καὶ οὗτος ἐσημειῶθη καὶ ἐμοιρατθη εις δύο μέρει ἡ τῆς κυραρωδοὺς μερὶς· δι οὗ και το παρὸν ἀποδοτικὸν ἐκτέθη παρ εμοῦ νικολάου μαυρολεοντος καὶ κριτου ἁγίας σευηρίνης ἐν ῶ καὶ πρὸς επικύρωσιν καὶ υεναίωσιν τοῖς μετεπειτα αὐτοχειρί μου ὑπέγραψα καὶ ἐσφράγισα τῆ δια κιρίου ἡμῶν υούλλη. μηνι απριλ-

signata in sententia atque constituta fuerat prima pars Cyrarodi, ac deinceps ceterae partes fraternae. Divisa porro fuerant bona eorum communia, et in chartula divisionis designata et descripta fuit prima pars uxoris Thelacis; et ita reliqua pars Cyrarodi constituta et designata fuit ceteris quoque fratribus, sicut describebatur ac disponebatur, et prout ipsa acta iudicii ostendunt recensionem bonorum in priore sententia: quapropter designatur ibi prima pars hereditatis, ita ut vera et non mendax appareat sententia. Praedictus vero Callutzi ab eo tempore iniustitiam et adversationem passus, quoad partem ad eius uxorem spectantem, partem nempe dominae Annae, apud me Constam notarium et Strategum S. Severinae et Crotonis, et Nicolaum Mauroleonem Iudicem, et proceres qui nobiscum erant, dominum Nicolaum Gurtutum, dominum Nicolaum Eladan, et dominum Leonem de Magistro, Michaelem notarium de Macedo, Alexium de Malaciano et ceteros, apud omnem hunc consessum questus est de memorata iniustitia, quae ipsi illata fuit. Nos vero cum audivissemus querelam ipsius, et eamdem sententiam nobis traditam legissemus, cognovimus ipsam ex iure latam fuisse, eamque nos quoque confirmavimus, et comprobavimus. Quare et procerum ordo et ego Iudex una accessimus ad hereditatem positam extra praedia Copsorinorum, et partem Cyrarodi bifariam divisimus: partem, quae ad occasum posita est prope Thelacem, ut descendit per dorsum duarum vallium, et pervenit ad Umbrum et ad arborem, ubi saxeus terminus positus fuit, et ab eo descendit ad campum, ubi alius est terminus, et vadit recta et pervenit ad parvam nucem, ubi lapideus terminus positus fuit, accepit Callutzi; alteram vero medietatem ex ipsa parte Cyrarodi acceperunt domini Danielis filii: et sic bifariam designata et divisa fuit pars Cyrarodi. Quamobrem praesens iudicatum conditum fuit a me Nicolao Mauroleone Iudice Sanctae Severinae; quod ad firmamentum et securitatem posterorum mea manu subscripsi, et cereo sigillo signa-

λίω ινδικτιώνι ιδ', ἔτους ϛχκθ', καὶ εδωθη τω ειρι-
μένω καλλοΰτζι εἰς δικαίωσιν.

† νικολαος μαβρολεος τα ανοτερος βευεον υπεγρα-
ψα ηκηα χηρι.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani—n.° 17.)

vi, mense aprili, indictione XIV, anno 6629, et traditum fuit dicto Callutzi pro eius documento.

† Nicolaus Mauroleo suprascripta confirmans propria manu subscripsi.

LXXXVIII.

1121 — Mense Iulio — Indict. XIV.

Alexander de Claromonte et Riccardus frater eius donant ecclesiae S. Mariae de Cyr-Zosimo quaedam praedia prope flumen Sarmentum posita.

† σιγνον χειρός αλεξανδρου ο του κλυρεμωντι.

† σιγνον χειρος ριγκιαρδου ο αδελφος αυτου. Εν ονοματι του πατρος και του υιου και του αγιου πνευματος. Ημεις οι ανωτερω γεγραμμενοι. ο τε αλεξανδρος του κλυρεμωντε. και ριγκαρδος ο αδελφος αυτου. οι τα σιγνα των τιμιων και ζωοποιων σταυρων οικοιοχειρως καθυπογραψαντες. τα δε υφει των ονοματων και εποιημιων. δια χειρος μινὰ του ημετερου νοταριου φενώμεθα ἀφιερόντα ἐν το πάνσεπτο ναω της δεσπεινοις ημων θεοτοκου και αειπαρθενου μαριας του επονομαζωμενου κυρ ζοσίμου. χοραφια ἐξ ὧν υ περιόρισμοὶ τὼν χοραφιων εἰσὴν οὗτοι. ἐμπρότοις ἀρχεται απο της τοποθεσίας της καλοιμενης νούδας καὶ αναβένη ὁς απερχεται ἰ ὁδὸς την βαδίζουσαν επι του τζιμαρου κακου την ἄνω ἐπι δεξιὰς. καὶ κατα δυσμὰς. καὶ σμοίγνοιτε εις τα λεγάμενα πουτζίρρα. εκείθεν απἄγετε καὶ ἀπανδίδοι εν το ριἄκει τοῦ μέλισσου. καὶ ως καταβεννη το ριάκειν του μέλισσου. καὶ ρίκτη εις τον ποταμὼν του λεγομένου σαρμέντου καὶ ως καταβεννει το σαρμεντον ποταμὼν. καὶ ρίκτη εἰς το ποδα του ριακείου του καπιλλου. καὶ σμίγνιτε. συν τα ἕτερα χοραφια της αγίας εκκλησιας του κυρ ζοσιμου. καὶ κλειζωντε. ταύτην τὴν διάκρατησην των χοραφιων αφιερόνωμεν καὶ στεργομεν εν το προγραφεντι ναὼ της δεσποινης θεοτοκου. του κυρ ζοσιμου. καὶ προς τους ἀδελφους τους ἱερουργοὔντας καὶ θαλποντας την ἀγίαν εκκλησίαν. ὑπερ λυτρου καὶ αφεσεως των ημετερων γεννιτὤρων. καὶ της ἡμετέρας ἀναξιὸτητος. τοῦ ἐυρείν ἡμὰς ἔλεως. εν ημερα της κρισεως. ὁμολογουμεν δὲ μὶ αποκυρόσε ἐκ τοις τοιάυτης ημετερας δορεὰς ἡ αγία εκκλησία παρα τινως. μήτε

† Signum manus Alexandri de Claromonte.

† Signum manus Riccardi fratris eius. In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Nos suprascripti Alexander de Claromonte et Riccardus frater eius, qui signa venerandae et vivificae crucis propria manu exaravimus, sed nomina et cognomina manu notarii nostri Mennae, offerimus venerabili ecclesiae Dominae nostrae Deiparae et semper Virginis Mariae de Cyr-Zosimo possessiones his terminis comprehensas: principium fit a loco dicto Nuda, et ascendit sicut vadit via, quae ducit ad torrentem Caecum sursum ad dexteram et ad occidentem, et iungitur loco dicto Putzirra, et inde vadit et erumpit ad rivum Melissi, et ut descendit Melissus et effunditur in flumen Sarmentum, et sicut descendit flumen Sarmentum, et erumpit prope finem rivi Capilli, et iungitur aliis possessionibus sanctae ecclesiae Cyr-Zosimi, et clauduntur. Harum vero possessionum tenimentum offerimus et confirmamus supradictae ecclesiae S. Mariae de Cyr-Zosimo et fratribus, qui sacrum ministerium praedictae ecclesiae obeunt et exercent, pro redemptione et remissione nostra nostrorumque parentum; ut invenire valeamus misericordiam in die iudicii. Mandamus autem, ut nemo infirmare audeat hanc nostram oblationem, nec nos ipsi, nec Strategus, nec Turmarcha, nec alius quisquam nostrae ditioni subiectus; et qui praesumpserit irritam

παρ ημων. μητε παρα στρατηγου. μητε παρα τουρμάρχου. μήτε παρ ετέρου τινὸς. εκ πάν το ημετερον κρατος. ὑφορειμένου του κατατολμίσαντος ἀκειρότε ταυτην τὴν παγγέραστον δορεὰν. εἰν δορειμεν εν το προγραφεντι πανσεπτο ναὼ. της παναγίας Θεοτοκου. ἔστο κατιραμένως. παρα κυριου Θεου του παντοκράτορως. των τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτὼ ἁγίων Θεοφόρων πατερων. καὶ ἡ μερὴς ἀυτου μετα του ἰούδα σκαρὶότου. ὅστης κατα του κυριου καὶ διδασκάλου ἀυτοὺ ἐμεγάλυνεν περιτρμὼν. ἰ δὲ φανώσεν οἱ ἡμετεροι ὑπουργοὶ. ἡγουν οἱ ἐξουσιασταδες ημῶν τουτο πράττοντα. του τολμὴν διασείσε. ἡ ἀπεξουσιόσε τὴν αγίαν εκκλησίαν. περι της τοιαύτης δορεὰς ἀξίας ἐξ αυτοὺς. να εἰσπραξωμεν τας δίκας. ως παραβατας των ημετερων εντολὼν. καὶ τὴς γραφὴς. προς δὲ διαβέβεὰν πίστωσειν καὶ ισχὺν. τη ημων συνήθει βουλλη δια κηρου εσφραγίσαμεν. μηνι ιούλιω ινδικτιωνι τεσσαρεσκαιδεκάτη ετει ϛχκθ'. καὶ ἐν τουτο το μηνι το προγεγραφέντι ιούλιω. εγκενίσθη ὁ ἅγιος ναὼς της ἀχράντου Θεοτοκου καὶ αειπαρθένου μαρίας. παρα τοῦ ἐπισκόπου ιοαννου τῆς τούρμας τοῦ τουρσίκου. καὶ παρα βιτάλιως ἐπισκόπου κασσιάνου. υπερ παρακλήσεως ἡμὼν. ἐξ ὧν καὶ τας τοιάυτας δορεὰς ὑπερ τουτο δοροίμεν ἐν τι αγία εκκλησία ὡσπερ προγέγραπτε. ἐνώπιον τὼν ὑπογραφάντων ἀξιοπίστον μαρτυρων.

† Ιοαννης τοῦ ουλλανου παρὸν υπεσιμιναμην χειρὶ ἐμεὶ τον τιμιον σταυρον μαρτυρὼν.

† σαρλος τοῦ ματτολλιου καβαλλαριος καὶ οἰκοιτωρ τοῦ συνεσιου ὑπεσιμιναμην χειρὶ εμεὶ τον τιμιον σταυρον μαρτυρὼν.

† πέτρος καμβριλλίγγος καὶ οἰκοιτωρ τοῦ κλερεμοντε ὑπεσιμιναμην χειρὶ ἐμεὶ τον τιμιον σταυρον μαρτυρὼν.

facere hanc nostram gratuitam concessionem, quam offerimus supradictae ecclesiae Sanctissimae Deiparae, maledictus sit a Domino Deo omnipotente, a tercentis octo et decem sanctis divinis Patribus, et pars eius sit cum Iuda Iscariota proditore sui Domini et Magistri. Et si ministri nostri, sive nostri magistratus tentaverint hanc oblationem infringere, et sanctam ecclesiam his possessionibus exturbare, digna poena eos mulctabimus, tamquam violatores nostrorum praeceptorum et instrumenti; quod ad firmam fidem et robur nostra solita bulla cerea munivimus, mense iulio, indictione XIV, anno 6629. Hoc eodem mense suprascripto dedicata est sancta ecclesia Immaculatae Deiparae et semper Virginis Mariae a Ioanne de Turma episcopo Tursici, et a Vitale episcopo Cassiani ad nostram requisitionem; et ideo hanc concessionem, ut supra dictum est, obtulimus praedictae sanctae ecclesiae, praesentibus subscriptis fide dignis testibus.

† Ioannes de Ullano testis praesens subsignavi manu propria venerandam crucem.

† Sarlus de Mattollio Caballarius et habitator Synesii testis subsignavi manu mea venerandam crucem.

† Petrus Cambrillingus et habitator Clarimontis testis subsignavi manu propria venerandam crucem.

(Ex graeco apographo, et interpretatione latina Paschalis Baffii in Cavensi Archivo adservatis.)

LXXXIX.

1121 — Indict. (XIV).

Gulielmus de Tivillia et Rogerius frater eius donant ecclesiae SS. Dei Genitricis et S. Ioannis Baptistae vineam et praedium situm prope flumen Nigrum.

† Εν ονόματι του πατρος· καὶ του υιου καὶ του αγιου πνευματος· σίγνον χειρὸς γουλιέλμου δαι τιυήλλια. σίγνο χηρος· ρωκεριου ἀδέλφου αυτου· φένάμαι-

† In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Signum manus Gulielmi de Tivillia. Signum manus Rogerii fratris ipsius. Nos suprascripti Gulielmus

ϑαν ἐμῆς ὑ προγέγραμένοι ὅτε γουλιάλμος καὶ ρωκέριος· εποιδιδώντες εἰς τὸν ϑεον· καὶ εἰς τὴν ἄχραντον ἀυτου μητερα· καὶ εἰς τὸν ἅγιον Ιωαννην τὸν υαπτηστὴν· καὶ εἰς τὸν ἀδελφον τὸν κυρον λαυερτον· καὶ εἰς τοὺς δὲ λιποὺς ἀδελφους· το ἀμπελον τὸ ὡντα καὶ διακύμενον· πλισιον του αμπελου του πρεσβυτερου σεργιου· καὶ ἀποδιδι εις το υπόδαιμαν του υουνιου· καὶ ἀπο το ποδώυουνον· καὶ ἀπερχεται το υπόδειμαν του υουνίου καὶ ἀποδίδι εἰς το χανδάκην· ὅπου υπαρχει μαίσα τῶν δίον ἀμπελων· καὶ ἀνέρχεται τω χανδάκην· καὶ ἀποδίδι εις τὴν στράταν· καὶ ἀπέρχεται ἡ στράτα· καὶ απόδίδι εἰς το σίνορον του πρεσβυτερου σεργήου· ὅπου καὶ οι ἀρχί εγένετο· διδ'μαιϑα καὶ τὶν κουλτευραν τιν ἔχω εἰς τὸ ἄσπρον λιϑαρινώλιν· ὁς καϑα καὶ οιμης εκρατουμαν ἀυτὶν· ὁς καταυέννι το νερον εκ του κασσάνήτι· καὶ ὑπαγι εις το πάντανον· καὶ απο το πάντανον ὑπαγι εἰς το πόρον τον παλεόν· καὶ απο τὸν παλαιὸν πόρὸν· υπαγι η ὁδος η μεγαλη εις το υοὺνὶν εις τον ϑεὸδορον καὶ ηπαγι ει στρατα η μεγάλι ἀχρι εἰς το νερὸν καὶ σιυκλιει ταυτα παντα εδόσαμεν εις τὴν ἁγίαν ϑεοτοκον· καὶ εις τον αγιον Ιωαννην· περι ψυχις σωτιρίας του πατρος μου· καὶ τις μητρος μου· καὶ τις ἀδελφης μου ἀτρουλινας· καὶ σοτηριας τις εμῆς ψηχῆς· καὶ ἡ τὶς φανη του κατ εμου μαίρούς ἡ τε εγὸ ἀυτός μου· τα καλοϑέλος αφιεροϑέντα εἰς τὴν ἁγίαν του ϑεου εκλισίαν· ἵνὰ ἔχη το ἀνάϑεμαν παρὰ πατρος· καὶ υιου· καὶ ἁγιου πνειματος· τὸν τιή ἁγίον ϑεόφώρον πατρῶν· ζιμιούτο καὶ εἰς τὴν κόρτην του κόμητος ναμισματα ρ'. παρουσία μαρτυρων. † πρεσβυτερος λεων μαρτυρ· † γεὼργιος πρεσβυτερος μαρτυρ. † χριστοφορος κριτης μαρτυρ. † Ιωαννης προτοκάραυος μαρτυρ. † νικολαος ανκιναλὶτης μαρτυρ. † χρίσολεων υιος τοῦ φουκα μαρτυρ· μιλος πορτερος μαρτυρ † ρομυέρτος υουγιάνος μαρτυρ. γραφεν τι εμὶ χὶρι πάνκάλλου νεοκάστρὶτου του ετους ϛχκϑ' ινδικτιωνος ϛι' (sic). † αδάμος δε τιυήλλιας μαρτυρ· † γουλιάλμος δὲ σανταμαρίας μαρτυρ.

(Ex membrana Archivi Neapolitani. n.° 18.)

et Rogerius tradimus Deo et Immaculatae ipsius Matri, et S. Ioanni Baptistae, et fratri domino Lamberto, ceterisque fratribus vineam extantem et positam prope vineam presbyteri Sergii, et vadit ad radices collis, et a radicibus collis procedit et vadit ad Chandacem, qui extat inter duas vineas, et ascendit Chandacem, et vadit ad viam, et procedit via, et vadit ad confinium presbyteri Sergii, unde initium factum est. Offerimus etiam culturam, quam habemus ad Asprum Litharinoli, quemadmodum et nos possedimus ipsam, sicut descendit Nigrum ex Cassanite, et vadit ad Pantanum, et ex Pantano procedit ad antiquum transitum, et ab antiquo transitu vadit via maior super collem ad Theodorum, et procedit via maior usque ad Nigrum, et clauditur. Haec omnia dedimus S. Deiparae, et S. Ioanni pro animae salute patris mei matrisque meae, et sororis meae Atrulinae, et salute animae meae. Et si quis apparuerit ex parte mea, vel ego ipse, (*adversus hanc*) oblationem, quam bona voluntate feci sanctae Dei ecclesiae, habeat anathema a Patre, et Filio, et Spiritu Sancto, et tercentis octo et decem sanctis divinis Patribus, et solvat pro mulcta curiae Comitis numismata centum. In praesentia testium. † Presbyter Leo testis. † Georgius presbyter testis. † Christophorus iudex testis. † Ioannes Protocarabus testis. † Nicolaus Ancinalites testis. † Chrysoleo filius Fucae testis. Milus Porterus testis. † Robertus Bugianus testis. Scriptum manu mea Pancalli Neocastriti, anno 6629, indictione (XIV). † Adamus de Tivillia testis. † Gulielmus de Santamaria testis.

XC.

1121 — Mense Septembri 12 — Indict. XV.

Robertus dominus Caciani cum uxore Adilitza et filio Rogerio donat SS. Trinitati Cavensi et S. Mariae de Pertusia ecclesiam S. Nicolai de Pertusia et terras in eiusdem ecclesiae ambitu positas.

† πρίκέπτιον γενάμενον. ἐγῶ ροῦμυέρτος αὔφθέντας τοῦ κακιάνου. σὺ καὶ ἡ γύνῆ μου κυρία αδιλίτζα· καὶ τοῦ υἱοῦ μου ρουκαίρι· ὁ τὸν τίμιον καὶ ζῶόποιὸν σταυρον· εποίησαν· ἡδιὰ ἡμῶν νουλῆν καὶ αγαθὴ προέρεσι εχάρισαμεν· καὶ πρόσφέρομεν· εἰς τὸν θεὸν καὶ εἰς τὴν αγία τερνῖτάτε τῆς κάυα· καὶ εἰς τὴν ἁγίαν θεοτοκον μαρίαν τῆς περτοῦσα· πρόσφέρομεν. τοῦ ἁγίου νικολάου τὴς πέρτοῦσα· καὶ τα χῶράφια τὴς οὔσιν εἰς τὸ γύρος τὴν ἐκκλησία· δια λοῦτροῦ καὶ αφέσεως τῶν αμαρτιῶν μου· καὶ περὶ ψὺχὴς τοῦ πατρὸς μου καὶ τῆς μητρὸς καὶ περὴ ψυχὴς τοῦ ἀδελφοῦ μου ελία καὶ η γύνῆ μου αδιλίτζα· καὶ τοῦ υιου μου ροῦκέρι· τοῦ ἔχῆς εξοῦσίαν τὴν εκκλήσίαν καὶ τὰ χωράφια ὅσα πρόσφέρι· γεὴν· πονειν· σὶν ἰσῶδο καὶ εξωδο αὐτοῦ· ἔστιν δὲ περιὁρῆσμὸς τοῦ χωράφια· απὸ τὴς χῶράφι τοῦ υασίλι καυαλλέρι τα κείμενον τὴν στράτα μεγάλι τοῦ ἔρχι απο τοῦ μοναστήρι· καὶ ρίκτι εἰς τὴν λίμνη ὅς ιπάη τὴν λήμνη καὶ ρίκτι εἰς τὸ φραγμὸν τα χῶράφια ποῦ ἔναι αμπέλι· καὶ ὁς ιπάη τὸ φραγμὸν τα ἀμπελια· καὶ ρίκτη εἰς τοῦ ριάκη μεγάλη τη περτοῦσα· καὶ ἔρχι εἰς ἄνω· καὶ ρίκτι εἰς τὸ μόνοπατίτζι τοῦ ἔρχι απὸ ὕδωρ ζῶὴν. καὶ ὁς ιπάη τὸ μόνοπατιτζι· καὶ ρίκτι· εἰς τὴν στράτα μεγαλη τοῦ ἔρχι απὸ κακιάνου· καὶ ὁς ἔρχι απὸ μεγαλη στράτα καὶ ρίκτιν· εἰς τὸ πόδι τὴς χῶράφι τὴς μοναχὴς καὶ απο τὴς χῶράφι τὴς μοναχὴς· καὶ ρίκτι εἰς τὴ κεφαλη τὴς σέτα τη χωράφη τοῦ λέο κουλλοῦρα· καὶ απὸ τὴς σσέτα τὴ κέφαλη τοῦ κουλλουρα· καὶ ρίκτι εἰς τον φραγμὸν τοῦ οκλιφάυα· καὶ απὸ τὴς σέτα τοῦ ὁκλιφάυα· καὶ ρίκτι τὴν στράτα τοῦ ἔρχι απὸ μάσαυέτερε· καὶ ὁς ιπάη τὴς σέτα· καὶ ρίκτι εἰς τὴν πόδι τοῦ χῶράφι τοῦ υασιλειου καυαλλέρι· καὶ ὅλο τὴς δενδροις τὴς οὔσιν εν αὔτῆ· ἡμερὰ καὶ αγρὶκα· χωρὴς τοῦ ὁρους· ἐμπάροῦσία μαρτύρω· γοῦαρίνου καυαλλέρι μαρτυρ· υασίλι στρατιότε μαρτυρ. παπα λέο μαρτυρ. πρεσβυτερος κατάκι μαρτυρ. ιωαννης τοῦ πιπίνου μαρτυρ. καὶ υασίλι τοῦ θεδοσι μαρτυρ. καὶ ἐὰν ποτε ρῶ φόραθή τὴς ἐπενόχλοισεν περὶ τὸ

† Praeceptum factum. Ego Robertus Dominus Caciani, et uxor mea domina Adilitza, et filius meus Rogerius, qui venerandam et vivificam crucem exaravimus, de propria nostra voluntate et recto consilio concedimus et offerimus Deo, et S. Trinitati Cavensi, et S. Deiparae Mariae de Pertusia ecclesiam S. Nicolai de Pertusia, et terras quae circa ecclesiam sitae sunt, pro absolutione et remissione meorum peccatorum, et pro anima patris mei et meae matris, et pro anima fratris mei Eliae, et uxoris meae Adilitzae, et filii mei Rogerii; ut in eorumdem (*monasteriorum*) potestate sint ecclesia et terrae, quas offerimus (*cum facultate*) colendi, et cum introitu et exitu earum. Sunt vero ipsarum terrarum fines: a terris Basilii Caballarii, quae sunt iuxta viam magnam, quae venit a monasterio et erumpit in paludem, et ut vadit palus et iungitur cum clausura terrarum, ubi est vinea, et ut vadit clausura vineae, et iungitur cum rivo magno Pertusiae, et pergit sursum, et iungitur cum semitula, quae venit ab Aqua Viva, et ut vadit semitula, et erumpit in viam publicam, quae venit a Caciano, et ut vadit via publica, et iungitur cum inferiori parte terrarum de Monacha, et a terris de Monacha iungitur cum principio serrae, ubi sunt terrae Leonis Cullurae, et a principio serrae Cullurae iungitur cum clausura de Oclifaba, et a serra Oclifabae iungitur cum via, quae venit a Masa Vetere, et ut vadit serra et iungitur cum inferiori parte territorii Basilii Caballarii. Et (*offerimus*) omnes arbores, quae in ipsis terris consitae sunt, cultas et incultas, excepto monte. Praesentibus testibus, Guarino Caballario teste, Basilio Stratiota teste, Leone presbytero teste, presbytero Cataci teste, Ioanne Pipini filio teste, et Basilio Theo-

τοιούτον· ἐμπρῶτης ἔχης τὸ ἀνάθεμα παρὰ πατρός καὶ υιου καὶ ἁγίου πνευματος καὶ τῶν ιβ'. αποστολων· καὶ τῶν τι' καὶ ὠκτῶ θεόφῶρον πατέρων· καὶ ἔστο ξένος τὸν χριστιανῶ· ετει ϛχλ' ινδικτιωνι ιε'. μηνί σεπτεμβρίω εἰς τὰς ιβ'. ημέρα β'. ωρα ε'. ἐν τῆς ἡμέρες τοῦ πριόρε πρεσβυτερου ιωαννου τοῦ φλορεντίνου· εγράφη δια χείρὸς νικολαου ἱερέος καὶ νοταρίου· ἐν τες ἡμέρες υισκάμης νικολαου κωσεντίνου † amen· amen· εἰς τὸ χρόνον· ὁτε εκάθι· ὀσέδιου· τοῦ σαντουνικανδρου.

dosii filio teste. Quod si quis aliquando tentaverit de his molestiam inferre, primum maledictus sit a Patre, et Filio, et Spiritu Sancto, a duodecim Apostolis, a tercentis octo et decem divinis Patribus, et eiiciatur a christianorum communione. Anno 6630, indictione XV, mense septembri, die XII, feria II, hora V. Temporibus prioris presbyteri Ioannis Florentini. Scriptum manu Nicolai presbyteri et notarii sub Vicecomite Nicolao Cusentino. Amen amen. Tempore quo obsidebatur Sanctus Nicander.

(Ex originali membrana Archivi Cavensis — n.° 23.)

XCI.

1122 — Mense Martio 15 — Indict. (XV).

Nicolaus presbyter et notarius, et Leo frater eius donant monasterio SS. Trinitatis de Cava et S. Mariae de Pertusia terram positam in loco dicto Alitzi.

† σήμείον χειρὸς πρεσβυτερου νικολαου νοτάρου καὶ λέο αδελφὸ αυτοῦ. ο τὸν τίμιον καὶ ζωοποιὸν σταυρον. ηκεία ημῶν γνόμην καὶ υουλην αυφθέρετον εχάρισαμεν καὶ προσφερομε πρωτον ης τῶ θεον καὶ εις τὴν ἁγίαν τερνητάτε τὴς κάυα καὶ ης την αγία θεοτοκον τὴς περτοῦσα δια ψυχὴν του πατρος ημῶν καὶ τὴς μητρος ημῶν καὶ διὰ τὰς ψυχας ἡμῶν· ἐν πέτζη χωραφιν καὶ τὰ δένδρια της οὖσην εν αὐτὴν σὺν ηρῶδω καὶ εξῶδω αὐτοῦ· του εχης εξουσία τὸν μοναστήρι τῆς ἁγίας μαρία τὴς περτοῦσαν· τὴν χῶράφι καὶ τὰ δένδρια της οὖσην εν αὐτὴν γένη ποιὴν· πολὴν· χαρίζην· ανταλλάττιν· καὶ εἰ τι δ ἀν θέλης καὶ υοῦλισε· καὶ τὸν χῶράφι ταῦτην κειμένην εἰς τὴν αλίτζη. πλτρίο του λέο αλυου· καὶ ουρσου κουσεντι καὶ πρεσβυτερου ιωαννου . . . . . απάνω της χῶράφι τοῦ μοναστηρι. εστὴν δὲ περὶορισμὸς τοῦ αυτοῦ χῶράφι από ανατολικὸς μέρος ιωανιου πιπίνου καὶ από δυσικὸς μερος πρεσβυτερου ιωαννου μητζουρικι και ηλλι του μαυρου· καὶ από ακτρον· ηλλοι τοῦ ἀλυου λέο· καὶ από ἀκτρον πρεσβυτερου ιωαννου. καὶ ούρσου κοῦσεντίου καὶ πρατ. . . η δ ὁνπερ ουκ ιγόυμεν φῶραθη τις επινώχλοισεν περὶ τὸ τοίουτον χῶραφίου. ἡτε ημεὶς. ἡτε υιους ἡμῶν· ἡτε τίς· ἐμπρῶτις εχης αναθεμα παρὰ πατρος καὶ υιου καὶ αγίου πνευματος καὶ τῶν ιβ'. αποστωλων καὶ των τιή'. θεοφωρων πατέρων. καὶ εστω ξένος τῶν χριστιανῶν καὶ περι τα μωρα

† Signum manus presbyteri Nicolai notarii, et Leonis fratris eius. Nos qui venerandam et vivificam crucem de propria nostra sententia et libera voluntate (*exaravimus*), donamus et offerimus primum Deo et S. Trinitati de Cava et S. Mariae de Pertusia pro anima patris nostri et matris nostrae, et pro nostra ipsorum anima, unam portionem terrae cum arboribus, quae ibi consitae sunt, cum ingressu et egressu; ut monasterium S. Mariae de Pertusia potestatem habeat ipsam atque arbores quae in ea sunt colendi, vendendi, donandi, permutandi et faciendi de his quidquid voluerit. Sita vero est praedicta terra in loco dicto Alitzi, iuxta terram Leonis Albi et Ursi Cusentini, et presbyteri Ioannis..... supra terram monasterii; his autem finibus comprehenditur: ad orientem Ioannes Pipinus; ad occidentem presbyter Ioannes Mitzurici et filii Mauri; ad septentrionem filii Albi Leonis; et ad meridiem (*filii*) presbyteri Ioannis et Ursi Cusentini, et clauditur. Si quis vero, quod non putamus, molestiam inferre tentaverit de praedicta terra, sive nos ipsi, sive filii nostri, sive quisquam alius, primum maledictus sit a Patre, et Filio, et Spiritu Sancto, et a duodecim Apostolis, et a tercentis octo et decem divinis Patribus, et a christianorum communione seiungatur, et in mundi vanitatibus marcescat; solvat

του κοσμου προς την εκκλησία τῶ δυπλων καὶ εις τώ δημόσιον λς' νομισματα καὶ ακῶ σιωπαν εν παρουσια. μαρτυρων . . . . . .

Εγραφη διὰ χειρὸς νικολαου ος καὶ νοταρίου διὰ προσταξιν του αυφθεντι ρουπέρτου μηνὶ μαρτιον εις τας ιε'. σαββατω. ωρα. γ'. ετει ϛχλ' ινδικτιωνι. α'. εν ταις ημερες αυφθεντι ρουπερτος καὶ υικομης νικολαου κουσεντίνου ἐν τες ημερες αυφθεντι αυυά καὶ πριόρε πρεσβυτερου καὶ μοναχοῦ δόντου γαδελέτου.

autem ecclesiae duplum pretii, ac publico aerario solidos sex et triginta, et invitus sileat. Praesentibus testibus. . . . . .

Scriptum manu Nicolai notarii de mandato domini Roberti, die sabbati, decima quinta mensis martii, hora tertia, anno 6630, indictione I, temporibus domini Roberti, et vicecomitis Nicolai Cusentini, et domini abbatis et prioris presbyteri et monachi domini Gadeleti.

(Ex originali membrana Archivi Cavensis—n.° 24.)

XCII.

1122 — Mense Octobri — Indict. I.

Nicolaus notarius et Strategus Mesorum dirimit controversiam obortam inter Theodulum praepositum monasterii S. Nicolai et Theodorum presbyterum de Chalco quoad permutationem quorumdam praediorum.

† Νικολάος νοταριος καὶ στρατηγὸς τῶν μεσῶν. Εις τὸν ὀκτώβριον μηνα τῆς ενισταμένης ινδικτιωνος α'. Καθεζομένο μου ἐν τῶ νεῶ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν νικολάου τῆς καθολικῆς. μετὰ τοῦ κυρου κωνσταντινου πατρος κυρου παέου. καὶ μετα ἀνδρεου μιτζουρίκα. καὶ νικηφόρου ἀδελφοῦ αὐτοῦ. καὶ μουλου βεντίας. καὶ μαργαρίτου εγίδου· καὶ ἑτέρων πλίστων· ἦλθεν πρός με ὁ καθηγουμενος θεόδουλος μονῆς τοῦ ὁσίου πατρος ἡμων νικολάου μετὰ καὶ τοῦ ἱεροᾶζήγου βλασιου τοῦ αυτοῦ εξάδελφου, λέγας· ὅτι ὄντως μου εἰς τὸν ἅγιον ιωαννην ἡγουμενου ητισάμην παρὰ τοῦ αὐθέντου χωραφιον εἰς τὸν ποταμὸν τοῦ γαλλίκου τὸ επόνοματι τῆς υαρυάρας. τοῦτο τὸ χωραφιον ἤλλαξεν ὁ ἑμος αξάδελφός βλάσιος μετὰ τοῦ πρεσβυτέρου θεοδωρου τοῦ χαλκού καὶ ἀνέλαβεν απ' αυτοῦ χωραφιον εις τὸν ποταμὸν τοῦ μόρου τὸ μοιράδιον αυτου ὃ εἶχεν μετα τὸν κονικὸν καὶ τοῦτο ἐγὼ οὐκ ἤθελων· μήπως τὸ μάθη ὁ αυθέντης καὶ ἔχω ἐξ αυτοῦ κατάκρησιν· ὅπερ καὶ γέγονεν· οὐ μόνον τὸ χωραφιον αφείλατο ἡμῶν. ἀλλὰ καὶ κατάκρησιν εἶχον παρ' αυτου. ὕστερον πάλιν εποίησε δευτέραν ἀλλαγὴν μετ' αυτοῦ τοῦ πρεσβυτέρου θεοδωρου αντὶ τὸ χωραφιον ἐκείνω· ἔδωκε αὐτῶ τὸ χωραφιον τὸ λεγομενον τοῦ ράμνα· ὅπερ ἡμεῖς ἐφυτεύσαμεν ἀμπέλοις. ὑπάρχει καὶ αὐτὸ αυθεντου καὶ τοῦτο εγῶ οὐ θέλω· μήπως ἔξωμεν πάλιν δευτεραν κατάκρησιν καὶ ζημίαν ταῦτα τοίνυν ἡμεῖς ἀκούσαντες· ἀπο-

† Ego Nicolaus notarius et Strategus Mesorum, mense octobri praesentis primae indictionis, cum sederem in templo sancti nostri patris Nicolai de Catholica cum domino Constantino patre domini Paëni, et Andrea Mitzurica, et Nicephoro fratre ipsius, et Mulo Bentia, et Margarito Egido, et compluribus aliis, ad me accessit Theodulus praepositus monasterii sancti nostri patris Nicolai cum presbytero caelibe Blasio nepote ipsius, dicens: Cum ego essem praepositus sancti Ioannis, petii a domino praedium positum ad flumen Gallici, cui nomen Barbara. Hoc praedium nepos meus Blasius permutavit cum presbytero Theodoro de Chalco, et accepit ab eo praedium ad flumen Mori, idest parvam ipsius partem, quam habebat post Conicum; atque id ego nolebam, ne qua ratione dominus id cognosceret et me damnaret, quod sane accidit; ac non modo praedium nostrum nobis ademit, sed etiam me damnavit. Deinceps ille alteram permutationem fecit cum ipso presbytero Theodoro; pro illo praedio ei dedit praedium dictum de Ramna, quod nos vineis plantavimus, et ipsum pertinens ad dominum; et hanc permutationem ego recuso, ne denuo altera condemnatione et poena afficiar. Haec igitur cum nos audivissemus, arcessendum ac ducendum ad nos curavimus presbyterum Theodorum, qui a nobis rogatus, respondit: Ego quidem huiusmodi permuta-

στειλαμεν καὶ ἠγαγαμεν τὸν πρεσβυτερον Θεόδωρον καὶ παρ ἡμῶν ἐρωτιθεῖς απεκρίθη· ἐγὼ μὲν οὐ τυραννία ἐσυνάλλαξαν τοῦτο· αλλ' οικεια νουλὴ καὶ γνώμη τοῦ ἱεροάζύγου υλασίου· καὶ οὐ θέλω καταλίεσθαι τὴν συναλλαγην ταύτην· ἀλλὰ καὶ τὰ στιχήματα ἃ εποίησεν υλάσιος προς με εκπληρωθηναι· καὶ τὸ σίγνον τοῦ καθηγουμενου Θεοδούλου ἐν τῶ χαρτίω μου γραφῆναι· ὁ δε ἡγουμενος οὐ κινέσχετο· καὶ ταῦτα ἡμεῖς ἰδώτες· καὶ τὴν πτῶσιν κατανοήσαντες· επαρεκλιθομεν τὸν πρεσβυτερον Θεοδωρον ἀντιστρεψαι πρὸς αυτὸν τὸν βλάσιον τὸ ἄμπελον αυτοῦ· καὶ ἀπολαβειν ἀυτὸν τὰ ἴδια αυτοῦ· καὶ οὕτως ποιήσαντες· ἐκατῆλθωμεν εκεῖσε επι τοπίως· καὶ εσυναρεσθησαν ἀμφώτεροι ἵνα εἰς ἕκαστος απολάβη τὸ ἴδιον αὐτοῦ καθὰ τοί νυν ὑπάρχουσιν· τοῦτο δὲ γέγωνεν· κατενωπιον ἐμοῦ νϊκολάου στρατηγοῦ· καὶ νοταριου νϊκολάου σουράκου· καὶ ανδρέου μιτζουρίκα· καὶ ἑτέρων πλίστων. σὺν καὶ τὸ καθηγουμενου Θεοδουλου· καὶ υλασίου ἱεροάζύγου καὶ ἀπεδώκαμεν τῶ πρεσβυτερω Θεοδώρου· ἅπαντα τὰ ἴδια αυτοῦ σὺν καὶ τῆς χορας ὁ δὲ υλάσιος ἀπολάβη τὸ ἀμπέλον τὸ τῆς μονῆς· καὶ εἰς ἕκαστος απεκκτεσταθη εις τὸ ἴδιον αυτοῦ· καλοθελῶς· καὶ αγαπιτικῶς· ταὐτᾶ οὕτως ἐκριθη καὶ ἐβευαιωθη παρ' ἡμῶν· πρὸς δὲ περισσωτεραν πίστωσιν των ἐντυγχανόντων· τῆ διάκηρῶ συνιθη βουλλη μοῦ ἐσφράγησα τὸ παρὸν χαρτιον· καὶ ἀπεδῶθη πρὸς αὐτοὺς μηνι καὶ ινδικτιωνι τοῖς προγραφεισι εν ἔτει ϛχλά.

† νηκηφορος μητζουρικα μαρτυρ.
† μουλος βεντιας μαρτυρ.
† νικηφορος αδελφος αυτου.
† κῶνσταις πρεσβυτερος παγανου.
† νικολαος σουράκ παρευρεθεις υπεγραψα.
† νικόλαος ξανθὸς μαρτυρ υπεγραψα.
† μαργαρίτος εγίδος μαρτυρ.
† νικόλαος νοτάριος καὶ στρατηγὸς μεσῶν τὰ αιοτέρω επεικυρῶ.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani — n.° 19.)

tionem non coactione stipulatus sum, sed propria voluntate et consilio presbyteri caelibis Blasii; et nolo hanc permutationem rescindi; sed volo, ut pacta, quae mecum iniit Blasius, adimpleantur, ac signum praepositi Theoduli in mea chartula imprimatur. Praepositus vero a sua sententia non recessit. Quae cum nos vidissemus et rem expendissemus, iussimus presbyterum Theodorum reddere eidem Blasio praedictam vineam et recipere praedium suum. Et cum ita fecissemus, accessimus illuc supra locum, et ambobus placuit, ut suum quisque praedium acciperet, prout quidem nunc utrumque extat. Hoc factum est coram me Nicolao Stratego, et notario Nicolao Suraco, et Andrea Mitzurica, et compluribus aliis, una cum praeposito Theodulo, et presbytero caelibe Blasio, et reddidimus presbytero Theodoro omnia, quae ad illum pertinebant, simul cum praedio; Blasius vero accepit vineam monasterii, et in suis quisque bonis redintegratus est benevole et hilariter. Haec ita iudicata firmataque a nobis fuerunt, et ad maiorem fidem legentium, meo solito cereo sigillo praesentem chartulam signavi, et illis tradidi, mense et indictione supradictis, anno 6631.

† Nicephorus Mitzurica testis.
† Mulus Bentias testis.
† Nicephorus frater ipsius.
† Constas presbyter Paganus.
† Nicolaus Suraca praesens subscripsi.
† Nicolaus Xanthus testis subscripsi.
† Margaritus Egidus testis.
† Nicolaus notarius et Strategus Mesorum suprascripta rata facio.

XCIII.

1123 — Mense Martio 13 — Indict. I.

Gulielmus Comes Bulcini donat Urso de Sadriano praedii partem extantem infra Fossam.

† συμεῖον χειρός γουδέλμου χάριτι θεου κομης του βουλκίνου ο τον τιμιον· καὶ ζωοποιῶν σταυρον πιξας ἰκία μου γνώμει καὶ βουλί αυθαιρετω· φαίνωμαι εγῶ ὁ προριθεις γουδέλμος· χαρίσω εις τὸν οὖρσον τοῦ σαδριάνου τὸ μέρος εκ του χοραφίου το κηται επικάτο τὴν φόσσα με το μέρος τα δένδρια ὅσα εστιν ἴδημοσεῖα. ἐστὶν δὲ ὁ χορισμός απο ὅλου του χοραφίου ανατολικον μέρος ιωαννης του γρόνφουλι· καὶ τζίτα του σειμήο· δισεικόν μερος ἰοῖ του γουσταύιλε· ἄκτρου μερος ο ποταμος. απο μεσειμβρέας ἴ οδος διμοσία· καὶ επιεισα τουτο ἐνγραφο ἵνα τα ἔχει εξουσίαν πουλεῖν· χαρίζειν· ανταλλαγτιν· καὶ εν πριξ γράφε ος κυρίο καὶ εξουσιαστης. εὰν φανι ποται καὶρῶ τις ζητῶντα· ἴ δήκας πιόντα ἵνα δόσει ης το δημοσιον νομισματα λϛ' κε ἄκον συχάσε· εν παρουσια καλων μαρτυρων μειχαὶλ του πρεσβυτερου δημητριου μαρτυρ † κοισταντινος υιος δήμητριου μαρτυρ † βιτάλη του καλλέο μαρτυρ † εγραφη δια χειρος βασιλειου νοταριου ετει ϛχλά. ινδικτιωνι ά. μαρτιου εις τας ιγ'. ημερα γ'. ωρα γ'.

(Ex originali membrana Archivi Cavensis — n.° 25.)

† Signum manus Gulielmi Dei gratia Comitis Bulcini. Ego supradictus Gulielmus, qui venerandam et vivificam crucem signavi de propria mea sententia et libera voluntate, concedo Urso de Sadriano eam portionem territorii, quae est infra Fossam, cum portione arborum consita iuxta viam publicam. Fines vero totius territorii sunt: ad orientem Ioannes de Gronfula, et Tzita de Simeone; ad occidentem filii Gustabilis; ad septentrionem flumen; ad meridiem via publica. Et condidi praesens instrumentum, quo ei tanquam hero et domino potestatem facio (*ipsum territorium*) vendendi, donandi, permutandi et in dotem assignandi. Si quis autem aliquando praesumpserit molestiam aut controversiam ei inferre, solvat publico aerario solidos sex et triginta, et invitus sileat. Praesentibus probis testibus. Michael filius presbyteri Demetrii testis. † Constantinus filius Demetrii testis. † Vitalis filius Callei testis. † Scriptum manu Basilii notarii, anno 6631, indictione prima, die XIII mensis martii, feria III, hora III.

XCIV.

1124 — Indict. II.

Robertus filius Isnardi vendit Ioanni Nucarrotae praedium situm iuxta Areas solidis duobus.

† σίγνον χεῖρός ρομβέρτου υιού ισνάρδου καβαλλαριου του κωλοβραριου οἰκοιτωρ.

Ἐν ονόματι τοὺ πατρος καὶ του υιού καὶ του ἁγίου πνευματος· ὁ προγεγραμμένος ρομβέρτος. ὁ των τίμιων καὶ ζωοποιῶν σταυρον· τὴ ἐμὶ χειρὶ καθυπογράψας. φένομαι πιπράσκωντα ης σὲ ιωαννην νουκαρρωται· χωραφιον τω διάκυμενον ἐς την περιοχὴν των αλωνιῶν· ὕγουν τω χωράφιον της μάλθας ης τίμιμα νομισματων β'· ἐστὴν δὲ ὁ περιορισμος τοὺ τοιοὺτου χωραφιου κατὰ μὲν ανατολάς τω μεγαν ριάκιν· καὶ ρὶκτι τα ἴσα ἐς το φράξων· καὶ ἀπο τω φρά-

† Signum manus Roberti filii Isnardi Caballarii incolae Colubrarii.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Ego suprascriptus Robertus, qui sanctam et vivificam crucem manu mea signavi, declaro vendere tibi Ioanni Nucarrotae territorium situm iuxta Areas, vocatum Maltham, pretio solidorum duorum. His autem finibus comprehenditur: ad orientem est rivus magnus, et recta iungitur cum fraxinis, et a fraxinis descendit usque ad collem Scini, et flectit ad inferiorem territorii partem et vadit iuxta verticem, et iungitur cum

ξων κατεβέννη έος τω βουνών του σκίνου· καὶ στρέφεται τὼ ποδα ποδα του χωραφιου. καὶ απὲρχεται ει ἀχαὶτη ἐχαὶτη· καὶ ρὶκτη τῆς το πωδα του χωραφιου ἐς το σὶνωρον των καλωγὶρον τοὺ αγίου νικολάου τοὺς παρατικούς· καὶ απο των τοιοὺτων συνὼρων ἀπὲρχεται τα ὶσα ἄχρι τω προγραφὲν μεγα ριἄκην· καὶ συνκλὴει· λαβων οὺν ἐγὼ τας συμφωνιθεισας τιμας παρα σοῦ ποιὼ σοι την παροῦσαν ἐγγραφων ταιλοίαν· καὶ πληριστάτην του ἔχην αὺτὴν τω τοιουτο χωράφιον· εἰς απαταν σου ἐξουσιαν· πουλεῖν· χαρίζην· ἀνταλλάγτην· πριξὴν γράφην υιῶν σου καὶ θυγατερων· ὸς τὴν κυρὶαν παρ εμοὺ ειλιφὲίσε ὸστης οὺν ἀναστὴ ζὶτησιν εἰ ἀγωγὴν ποιὲίσει σει. περι τοὺ τοιοῦτου χωραφὶου. ἥστασθαι μὲ καὶ διἔκδικὴν σε. εἰ δὲ προς ἀνατροπὴν χρισὼμεθα. ὁμολογὸ ζιμιούσθαι με ἰν το φὶσκω νομισματα λς'. καὶ ἰθ ουτο στὲργιν καὶ ἐμμὲνην σοι, τω παρ εμοὺ πραχθεν σοι χωράφιον. † παροντων αξιοπὶστων μαρτυρων. † γραφὲν χεῖρὶ θωμα νοταριου τοῦ κολόβραριου. ἔτους ϛχλβ'. ινδικτιωνος β'. † ἀρσάφιος του πὶτζιλεο ο τὼτε βισκωμης του κολοβραριου μαρτυρ υπὲγραψα. † κονσταντινος του συμεὼν μαρτυρ υπεγραψα. † ιωαννης του κυρ γεννάκει μαρτυρ υπεγραψα. † ιωαννης του πρεσβυτερου νικολαου μαρτυρ υπεγραψα. † ιωαννης σαρκιάλινου ὥ και τζωγκαλα μαρτυρ υπεγραψα. το δε ὑφος του νοταριου.

(Ex originali membrana Archivi Cavensis — n.° 26.)

inferiori parte territorii, ubi sunt fines (*agri*) monachorum S. Nicolai de Peratico, et ab huiusmodi finibus pergit recta usque ad suprascriptum rivum magnum, et clauditur. Cum ergo accepissem abs te pretium inter nos conventum, facio tibi praesentis plenae et perfectae venditionis instrumentum, ut habeas praedictum territorium in omnimoda tua potestate vendendi, donandi, permutandi et in tabulis dotalibus filiorum filiarumque tuarum scribendi, utpote qui dominium a me habuisti. Si quis vero surrexerit litem aut controversiam de huiusmodi territorio tibi illaturus, tenear ego suprascriptus refragari tuamque defensionem suscipere. Quod si huius venditionis me poenituerit, mulctae nomine solvere debeam Fisco publico solidos sex et triginta; et nihilominus rata sint omnia, et tibi remaneat hoc territorium a me tibi venditum. † Praesentibus fide dignis testibus. † Scriptum manu Thomae notarii Colubrarii, anno 6632, indictione II. † Arsaphius de Pitzileo olim Vicecomes Colubrarii testis subscripsi. † Constantinus filius Simeonis testis subscripsi. † Ioannes filius domini Gennaci testis subscripsi. † Ioannes filius presbyteri Nicolai testis subscripsi. † Ioannes de Sarcialino dictus Tzongala testis subscripsi (*crucem*), nomen vero manu notarii.

XCV.

1124 — Indict. II.

Gulielmus Carbunerius donat ecclesiae S. Mariae de Turribus et S. Stephano Protomartyri templum S. Theodori situm ad Praetoria una cum eius pertinentiis.

† ἰν ονοματι τὴς ὑπερφὼτου· καὶ ομωοὺσίου αγιας τριάδος πατρὸς υἱοῦ καὶ ἁγιου πνευματος. τοῦ ἔτους ϛχλβ'· ἰνδικτιὼνος υ'·

ἐγὼ γουλλιάλμος καρβουνὲρις· σιγίλλιον καὶ ἔνταλμα γενὰμενον· καὶ φὶνωμαι αὺτοβουλὴ μου ἀποδηδὼταν καὶ ἀφιὲρὼτα· ἐκ τὰ χωραφια τῆς ἐμὴς χὼρας. τον ναὸν τοῦ ἁγίου καὶ ἐνδὸξου μεγαλομαρτυρος θεοδὼρου· καὶ μετα τὸν αποχωρισμὸν τὴς αὺτὴς διὰκρατὶσιως εἰς τὸν ναὸν τῆς ὑπερενδὸξου δεσποὶνης ἡμῶν θεοτὸκου καὶ ἀεὶπαρθὲνου μαριας τῶν τοὺρρων· καὶ εἰς τὸν πρωτομάρτυρα στὲφανον· ὑπερ λὶτρου καὶ

† In nomine splendidissimae et consubstantialis Trinitatis Patris, Filii, et Spiritus Sancti, anno 6632, indictione II.

Ego Gulielmus Carbunerius, sigillo et praecepto condito, sponte mea dono et dedico ex praediis regionis meae templum sancti et gloriosi magni martyris Theodori una cum eiusdem pertinentiis ecclesiae gloriosissimae Dominae nostrae Deiparae semperque Virginis Mariae de Turribus, et Protomartyri Stephano, pro redemptione et remissione meorum parentum, mea, et uxoris meae, et filii mei domini Riccardi, et soceri

αφεσέως τόν ἐμῶν γονέων· καὶ ἐμοῦ· καὶ τῆς ἐμῆς συν-
βίου· καὶ τοῦ ἐμοῦ υἱοῦ κυρου ριγκαρδου· καὶ τοῦ ἐμοῦ
πενθεροῦ κυρου ρωκερῖου κουγκυπρέττα· καὶ τῆς αὐτῆς
συμβίου κυρας ὀρέγγιας· τοῦ ἀπ ὁλων ἄφεσιν αμαρ-
τιῶν ἀμφωτέρων· παρα τοῦ ἐυσπλαχνου· καὶ ἐλεήμονος
θεου· ἐν ἡμέρα τῆς δίκης· τοῦ δοῦναι ἡμὶν λύτρον ἅμα
τῶν ἐμῶν ἀδελφῶν. ὁ δὲ ναός τοῦ ἁγίου θεοδωρου
κείται εις τὰ πρετόρια. καὶ ὁ διαχορισμὸς τῶν χωρα-
φίων. ἀπάνω τῆς ἐκλησιας τὸ χονδρόν σινόρον· του
ανανίου· καὶ χείνι τὴν υαθειαν· την δεξιὰν καὶ ἀεισταραν
τὴν τοῦ ναοῦ. ἄχρι της στρατὸς τῆς μεγάλης καὶ
ἀποκατου τοῦ δρόμου· ὡς υπαΐ τὸ σίνορον τοῦ ἀθα-
νάσι· καὶ ἀπανδίδη· εις τὸ σίνορον τῶν παιδων τοῦ
παπά πέτρου τοῦ στεφάνου· καὶ ὑπαΐ τὸ σίνορον τοῦ
στεφάνου· ἄχρι τῶν πλοῦππων· καὶ ἀκοντίζει εἰς τὸν
ποταμὸν· καὶ αναβένει ὁ ποταμὸς ἄχρι τοῦ ἁγίου δη-
μητριου καὶ στρεφει τὸ χονδρόν συνόρον· καὶ ὑπαΐ ἄχρι
τοῦ οἰμβριλλια. εἰς τὸ ρυάκυ· καὶ χίνει τὸ ρυάκυ. ἀπὸ
τὸ σίνορον τοῦ καρβουνεριου ἄχρι εἰς τὴν θάλασσαν·
καὶ στρεφει την θάλασσαν· ἄχρι εἰς τὸ σίνορον τοῦ
χρισοιωαννου τοῦ σιμερου· καὶ ἀναβένι ἄχρι τῆς στρα-
τὸς. τοῦτω ἐγίνετον. ἐν καιρῶ τοῦ μαΐστορος ραού·
καὶ ἐμολογῶ καὶ προστάττω. ἤ τις φοραθῆ· ἢ φανὶ
ποτε καιρῶ βουλόμενος μετατρέψαι. τὸ πάντα αφιέρω-
μενον· ὅπερ ἐπίοισα ὑπερ ψειχηκῆς μου καγῶ γουλλιαλ-
μος καρβουνερις καὶ τῶν ἐμῶν γονείων. καὶ ἰδίων μου·
τοῦ ὑπάρχειν κατηραμένον. παρα κυρίου θεοῦ παντο-
κράτορος· τῶν τιή ἁγίων πατρῶν καὶ τὰ ἑξῆς· ἐν
παρουσια καὶ ἐπόψεσιν τῶν ἐμῶν χρισίμων ἀνθρῶπων·
τοῦ ὑπάρχειν υευαια καὶ ἀπαρασέλεπτος· ἡ τιαὔτι ἀφιέ-
ρωσις· μέχρι τέρματος αἰῶνος· † τριστιάνο παῖδα λαυ-
ρεντιον μάρτυρ υπέγραψε. καὶ παρευρεθη καὶ σάρουλ-
λος βλοίνδος· καὶ γιράλδος ἀμγιένος· καὶ γουλιάλ-
μος φερέττος· καὶ γεόργιος καπριλος· καὶ ρωπέρτος
γουραφος· καὶ ἰωάννης ὁ ποτε στρατηγος· καὶ χαρβου-
νερις· καὶ ρωκέριος υριάτις· καὶ ρωπέρτος πισκηαλου-
πος· καὶ ραός υἱὸς καρβουνὲρις· καὶ υασιλειος νοταριος·
καὶ καπριλος· καὶ ιωάννης τοῦ σπανοῦ· καὶ ανδρεὰς
κριτὴς· καὶ ὁ πρεουρος κυρος ράος τοῦ ὅρους ἀθανάσιος
καὶ ὁ κυρος σιχερος καὶ ὁ κυρος ὅτος· καὶ κυρος γαλ-
φρὲς. ἡ παρόντες ἀδελφοὶ παρευρεθεντες μαρτυρες † μηνὶ
ἰνδικτιῶνι τοις προγραφεισι.

† Γουλλιαλμος Καρβουνερις· υπεγραψεν τον σταυ-
ρον εἰκεῖα χειρὶ.

mei domini Rogerii Cunciprettae, et uxoris ipsius dominae Orengiae; ut scilicet nos fratresque nostri ab omnibus nostrum utrorumque peccatis absolutionem et redemptionem obtineamus apud benignum et misericordem Deum in die iudicii. Templum vero sancti Theodori ad Praetoria situm est; et praediorum (*quae donantur*) fines hi sunt: a superiori parte ecclesiae est lapideus terminus Ananiae, et descendit per vallem dexteram laevamque templi usque ad viam publicam, et subtus viam ut pergit finis Athanasii, et iungitur finibus filiorum presbyteri Petri de Stephano, et vadit finis Stephani usque ad populos, et tangit flumen, et ascendit iuxta flumen usque ad sanctum Demetrium, et revertitur per terminum lapideum, et pergit usque ad Umbrelliam ad rivum, et descendit rivus a finibus Carbunerii usque ad mare, et revertitur a mari usque ad fines Chrysoioannis de Simero, et ascendit usque ad viam. Haec autem concessio facta est tempore magistri Rhai, et ipse(*eam*) firmam ratamque habeo, ac praecipio, ut si quis aliqua occasione vel tempore infringere voluerit omnem hanc oblationem, quam feci ego Gulielmus Carbunerius pro spirituali salute mea meorumque parentum et propinquorum, maledictus sit a Domino Deo omnipotente, et a tercentis octo et decem sanctis Patribus, et reliquas sortiatur poenas. Praesentibus et inspectantibus viris meis probis (*scripta est*)haec donatio, quae firma et inviolabilis maneat usque ad finem seculorum † Tristianus filius Laurentii testis subscripsit, et interfuit, et Sarullus Blundus, et Giraldus Amgienus, et Gulielmus Pherettus, et Georgius Caprilus, et Robertus Guraphus, et Ioannes olim Strategus, et Charbunerius, et Rogerius Briatis, et Robertus Piscialupus, et Rhaus filius Carbunerii, et Basilius Notarius, et Caprilus, et Ioannes de Spano, et Andreas Iudex, et Prior dominus Rhaus de Monte, Athanasius, et dominus Sicherus, et dominus Otus, et dominus Galphres, praesentes fratres interfuerunt testes. † Mense et indictione suprascriptis †.

† Gulielmus Carbunerius subscripsit crucem propria manu.

† Domina Emma uxor mea subscripsit honorandam crucem propria manu.

† κυρα ἔμμα σύμβιός μου ὑπέγραψε τὸν τίμιον σταυρον εἰκεῖα χειρὶ.
† ριγκάρδος φᾶλλκος· ὑπέγραψε εἰκεῖα χειρὶ.
† γουλλίαλμος υἱὸς αὐτοῦ υπεγραψε εἰκεῖα χειρὶ.
† ἔμμα θυγατηρ αυτου ειχεια χειρὶ.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani — n.° 20.)

† Riccardus Phalcus subscripsit propria manu.
† Gulielmus filius eius subscripsit propria manu.
† Emma filia eius propria manu.

XCVI.

1125 — Indict. III.

Petrus Ranerus Iudex Comitis (sic) divisionem bonorum inter Eremitas et uxorem Rhai fratresque ipsius conficit.

† εισιν οἱ μοῖράσια την απερ καὶ επιοῖσασιν οἱ ερεμίτες με τὴν γηνεκαν του ραου καὶ τοὺς αδελφους αυτοῦ εν προτης απολαβον οἱ μοναχὴ εις την επικατου μεριαν της αγιας θεοτοκου της ανου εις το ανατολικον μερος αχρι της φράκτης τοῦ ανπελιου του χαλτερι πλισιον του χοραφίου του καπανου καὶ εις την υαθήαν το χόραφιον πλησιον τοῦ καητζανου απου τὸ χανδακην σιν του ανπελιου· καὶ ποδιδι εις τὴν φρακτὴν καὶ αποτρεχη ἡ φρακτη καὶ αποδιδι εις το ανπελην του καητζαιου· καὶ ετερον πετζὴν εις την επανου μερειαν τὴς εκλισιας καὶ μοδιου ενος χοραφιον μεσα τον ανπελιων πλησίον του αγριλλου κατενοπηον τὸν αξηοπηστον μαρτυρων. † Κωνστας μαγου μαρτυρ. † μαρίνος της φρανκηκας μαρτυρ. † πετρος πολητης μαρτυρ. † πανκαλλος υιος πρεσβυτερου κωνστα του πανταλεοντος του μουτερου. κατα προσταξεος πετρου ρανερου κριτου κομιτος ετους ,ϛχλγ' ινδικτιωνος γ' εγραφη το χαρτιον υπο χειρος πετρου πρεσβυτερου υιου ιωαννου καπανου.

(Ex membrana Archivi Neapolitani — n.° 21.)

† Haec est divisio quam fecerunt Eremitae cum uxore Rhai et fratribus ipsius. In primis acceperunt monachi ad inferiorem partem Sanctae Mariae superioris (*portionem territorii*) orientem versus usque ad sepem vineae Gualterii prope praedium Capani, et ad vallem praedium prope Caëtzanum de Chandace cum vinea, et vadit ad sepem, et procedit sepes et vadit ad vineam Caëtzani; et alterum praediolum in parte superiori ecclesiae; et praedium unius modii inter vineas prope Agrillum. Coram fide dignis testibus. † Constas filius Magi testis. † Marinus de Francica testis. † Petrus Politus testis. † Pancallus filius presbyteri Constae filii Pantaleonis de Mutera. Ex mandato Petri Raneri Iudicis Comitis, anno 6633, indictione III, scripta est chartula manu Petri presbyteri filii Ioannis Capani.

XCVII.

1125 — Mense Septembri — Indict. IV.

Alexander de Claromonte eiusque frater Riccardus confirmant Nilo praeposito monasterii sancti martyris Anastasii privilegia, quibus Riccardus Sinescalcus et Albereda coniuges, Petrus Boitus et Boamundus eidem donaverant monasterium Polychori cum praediis et ecclesia S. Mariae de Scanzana.

† σίγνον χειρὸς αλεξάνδρου ὁ τοῦ κλερομώντου.
† σίγνον χειρὸς ριγκάρδου αδελφοῦ αυτοῦ †.
† Ἐν ονόματι τοῦ πατρος καὶ του υιου καὶ του αγιου πνεύματος.

† Signum manus Alexandri de Claromonte.
† Signum manus Riccardi fratris ipsius.
† In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti.

Σιγίλλιον γενάμενον παρ εμοῦ αλεξάνδρου τοῦ κλερεμοντου· καὶ ῥιγκάρδου εμου ἀδελφοῦ· καὶ ἐπιδωθὲν τῶ παισέπτω καὶ θείω ναῶ τοῦ σοτηριου μάρτυρος αναστασίου τὸ εἰς τὼ καρβουνι λεγομένω καὶ σὺ τῶ ιεροτάτω καὶ θεολήπτω τῆς ταύτης μονης καθηγουμένω κυρω νείλω· καὶ τοῖς μετα σὲ εν αυτῶ διαδόχοις σου μηνος σεπτεμβρίου ινδικτιωνος δ'. ἔτους ϛχλδ' †.

Ἐπὶ δεῖ. εἰς τὴν ἡμετέραν ἐξουσίαν τὸ πολλυκόριον παραλαβῶντες παρὰ τοῦ αυθέντου κυρου βαϊμοῦνδου. πρόσηλθες ἡμὴν σὺ ὁ ευλαβέστατος ἡγούμενος κυρος νείλον. ἑτησην ἡμὴν ετούμενος τοῦ ἐπικυρῶσε καὶ βαιβεῶσέ σὲ, καὶ τοὺς μετα σὲ διαδόχους σου. εκ τὴς γέφειρας τοῦ πολλυκορίου. σὺν τῆ ευαγεστάτη καὶ θεῖα μονῆ τῆς θεομήτωρος καὶ τῶν δικαιομάτων αυτῶν· ἔτη δὲ καὶ τῆς ἐγκλήσίας τῆς παναγνου καὶ θεομήτωρος τῆς εἰς σκαντζαιας. σὺν τῆ διακράτησην αὐτῆς. οὐ μὴν· ἀλλὰ καὶ σιγίλλια ἐπιφερόμενος τῶν μακαρίτων ὁμοζύγων ῥιγκαρδου συνεσκάλκου καὶ τῆς κυρας αλβερέδας τῆς ἡμετέρας θεῖας· καὶ τοῦ πετρου βοΐτου καὶ λαμπροτάτου αυθέντου, κυρου βαϊμούνδου· περιέχωντα τὴν παρ εκείνων σὺ δεδομενων επι τοῖς προρηθήσεις τόποις κυρώσθήσαν κυριότητα. πολλὴν ὡς αληθες εσχικότες ασφάλειαν· σοῦ δὲ δικαίως· καὶ παναγίως τας προρηθησας μονὰς κρατουντος καὶ δεσπόζοντος καὶ περιθάλποντος. καὶ εἰς ἐμφάνειαν καὶ πρόκοπὴν αὐτὰς διἐγείραντος. ὡς επι τοῖς τιούτοις χαίρι θεος καὶ οἱ αυτοῦ θεράποντες ἅγιοι. Οὐ δίκαιον ἡγισάμεθα τὰς σὰς παριδὴν ἀξιώσεις καὶ παρακλήσεις, τὰς ὑπὲρ ταύτης τῆς ὑποθέσεως καὶ ἐτησαιως ψυχοφελοὺς. καὶ δὴ· ἥξαντες τῶ σῶ θελήματι καὶ τη δικαίως ἐτυθήσει ἐτήσει. τοῦτο μὲν ποιοῦμεν καὶ στέργωμεν διὰ ψυχικὴν καὶ σωματικὴν ἡμῶν σωτηρίαν τε καὶ κατευόδωσειν· καὶ ὑπερ ἀφέσεως ἁμαρτιῶν τῶν ἡμετέρων γονέων τὰ παρ ἐκείνων σοι βραβευθεντα πρὸς σὲ καὶ τοὺς διαδόχους σου. καὶ ἡμεῖς οἱ αυτάδελφοι ὁλοψύχως καὶ εὐγνομόνως επικυροῦμεν καὶ στέργωμεν· ἵνα από του παρόντος εἰς τὸ ἑξῆς. τὴν τῶν προριθέντων μοιῶν διἐκδίκησειν. τὸ ἀνεπερεαστόν τε καὶ ἀφρόντιστον ὡς ἔδει παρ ἡμῶν προσδεξάμενοι, σὺ καὶ οἱ μετα σὲ. μὴ εξείναι τοίνυν τῶν ὑφ ἡμῶν. εἰ ἄλλων τινῶν. οιοδήποτε προσῶπῶ, ἢ τρόπω· ἢ προφάσει καὶ μηχανεῖ· ἐπερεάζειν ἢ ενοχλεῖν αὐτὸν ἐν τινι· τούτο γὰρ δίκαιον εἶναι καὶ ψυχοφελαῖς εννοήσαντες. τὴν προριθείσαν γέφυραν τοῦ πολλυκορίου σὺν τῆ ἐκεῖ ευαγεστάτη μονῆ τῆς θεομήτορος, καθῶς ὁ κυρος ριγκαρ-

Sigillum factum a me Alexandro de Claromonte et Riccardo fratre meo, et datum venerabili ac divino templo sospitatoris martyris Anastasii in loco dicto Carbuni, et tibi sanctissimo Deoque accepto huius monasterii praeposito domino Nilo, tuisque inibi successoribus, mense septembri, indictione IV, anno 6634.

Cum in nostram potestatem Polychorum accepissemus a dynasta domino Boamundo, accessisti ad nos tu religiosissimus praepositus dominus Nilus, petens a nobis, ut assereremus et confirmaremus tibi tuisque successoribus planitiem Polychori cum sanctissimo et divino monasterio Matris Dei et iuribus ipsorum, insuper et ecclesiam sanctissimae Deiparae, quae est Scantzanae, cum eius possessionibus; nec non et afferens privilegia coniugum beatae memoriae Riccardi Sinescalci, et dominae Alberedae amitae nostrae, et Petri Boiti, et clarissimi dynastae domini Boamundi, quae continebant dominium super praedicta loca confirmatum ab iisdem donationis auctoribus, multum certe quidem securitatis habentia. Cum tu autem praedictum monasterium rite sancteque possideas et modereris ac tuearis, et ad celebritatem et incrementum excites, quibus sane rebus tum Deus, tum Deo famulantes Sancti gaudent, nefas putavimus tuos aspernari rogatus et postulationes animae salutares. Tuae igitur voluntati iustaeque petitioni obsecundantes, id quidem facimus, et confirmamus, pro spirituali et corporali nostra salute et prosperitate, et pro remissione peccatorum nostrorum parentum, res ab illis tibi tuisque successoribus donatas. Et nos fratres germani toto animo et bona voluntate ratum habemus et comprobamus, ut a praesenti die in posterum, nobis praedictorum monasteriorum defensionem suscipientibus pro te tuisque successoribus, a damno et molestiis liberi sitis prout oportet, nec liceat cuiquam ex nostris subditis vel extraneis vel cuilibet personae quovis modo vel praetextu vel dolo turbare aut vexare ipsa (*monasteria*) in aliqua re. Id enim iustum esse et animae utile reputantes, praedictam planitiem Polychori cum sanctissimo monasterio Matris Dei ibi posito, sicut dominus Riccardus Sinescalcus filius Drogonis Comitis, et amita nostra domina Albereda dederunt et confirmarunt ipsum cum omni eiusdem tenimento monacho Tristaino, sic ratum habemus et confirmamus tibi tuisque successoribus, nec

δος σινεσκαλκος υἱὸς δρόγου του κόμητος καὶ ἡ θεία ἡμῶν κυρα αλβερέδα ἔδωκαν καὶ ἔστερξαν αυτὴν σὺν πάσῃ τῇ διακρατήσει αὐτῆς τῶ μοναχῶ τρισταΐνω. οὕτως επικυροῦμεν καὶ στέργωμεν σοι καὶ τοῖς μετα σὲ. ἔτη δὲ καὶ τὴν ἐγκλησίαν τῆς παναγίας καὶ θεωμήτορος τῆς εἰς σκαντζάιαν. μετὰ τῶν δικαιομάτων αὐτῆς ἤγουν τό χωρίον μετὰ τῶν χωραφιων τῶν περιοριζομένων. διὰ τῶν συνόρων τοῦτων τῶν ὑπογεγραμμένων ὡς προέφημεν, ἐπικυροῦμεν καὶ στέργωμεν. πρῶτον μὲν· ἀπό ἀνατολὴς ἡ θάλασσα ἕως τῆς εγκλησίας τοῦ ἁγίου γεωργίου· καὶ ἀπ αὐτῆς τῆς εγκλησίας τοῦ αγίου γεωργίου πρὸς μεσιμβρίαν ἀνεισιν εἰς τοὺς δ' λίθους. κακεῖθεν ὡς ανέρχεται τα εἴσα εἰς τὴν δημοσίαν ὁδὸν τὴν ερχομενην ἀπὸ ταράντου· καὶ ἡ οδὸς ἀπέρχεται ἀχρι εἰς τὸν βουνὸν τῆς ἀγριελαίου, κακεῖθεν τὰ εἴσα ἄνεισιν εἰς τὴν βαθείαν τῶν αγκυτάνων· καὶ ἀπ αὐτῆς τῆς βαθείας ἄνεισιν εἰς τὴν πηγὴν του κρομιδὰ· καὶ από τῆς πηγῆς του κρομιδὰ πρὸς δυσμὰς, ὡς ἀπέρχονται τὰ λεγόμενα ζυγούνια τα μέτοπα εις τὸν ποταμὸν τῆς χελάνδρας· καὶ ὡς κατεισειν ὁ ποταμὸς μέχρι τῆς θαλάσσης απο ακτρῶου μερους ταῦτα πάντα ὡς ἔφημεν. σοῦ δικαίως κρατοῦντος τε καὶ δεσπόζοντος καὶ ἡμῶν στεργώντων. τὴν προλεχθήσαν μονὴν τῆς γεφυρας πολλυκορίου· σὺν πᾶσι τοῖς οὖσιν εν αυτῇ πράγμασι κεινητοῖς ακοινήτοις καὶ αυτοκεινήτοις. καὶ τῆς εἰς τὴν σκαντζάναν νυχθήμερον εκράτησαν καὶ ἐδέσποσαν. εἰς τὸ ἑξεῖς κρατὴν καὶ δεσπόζειν ἡ προγεγραμμενη μονη τοῦ αγίου μαρτυρος αναστασίου καὶ ὁ ταύτης προεστῶς κυρος νειλον καὶ οἱ τοῦτου διάδοχοι εἰς ἀεὶ ακολύτως καὶ ανενοχλήτως επιβραβευομενοι εἴ δὲ τὶς τῶν ὑπὸ τὴν ἡμετέραν ευτυγχαιώτων χείρα. καβαλλαρίων λέγω στρατιγῶν καὶ παντοίων υπηρετῶν ἢ ετερον τι ξένον πρόσωπον καὶ τὸ κοινὸν του λαοῦ ἡμῶν. τὰ ὑφ ἡμῶν κυρωθέντα καὶ βεβαιωθέντα εἰωδήποτε τρόπω παρασαλεῦσαι ἢ ἀκυρῶσαι πηράσειται. ἢ ἡμοῖς αὐτοὶ ἢ κληρονόμοι ἡμῶν ὅπερ μὴ γένοιτο. μέτοχος ἔστω· τῆς ἀρὰς τῶν τιή θεοφόρων πατρῶν ζημιούμενος ἐν τῶ βεστιαρίω ἡμῶν χρυσοῦν λίτρας πεντήκοντα· καὶ ἄλλας τοσαύτας τῇ αγία εγκλησία καὶ τῶ ταῦτης προέδρω. οὐ μὴν ἄλλα καὶ τὴν ημετεραν ὀργὴν ου μικρὰν ὑποστήσονται. τὸ γὰρ παρὸν σιγίλλιον ἄθραυστον καὶ αμετακαίνητον εἰς αἰῶνα διαμενεῖ. ὅπερ. πρὸς περισσοτέραν πίστωσιν καὶ βεβαίωσιν. τῇ διαμολίμδω βουλλη ἡμῶν εσφραγίσαμεν. γραφὲν τῇ ἡ-

non ecclesiam sanctissimae Matris Dei, quae est Scantzanae, cum possessionibus ipsius, agrum scilicet cum praediis per subscriptos terminos definitis, ut praediximus, ratam habemus et confirmamus. Primum quidem ab oriente est mare ad ecclesiam usque S. Georgii, et ab ipsa ecclesia S. Georgii ad meridiem ascendit ad quatuor lapides; illinc recta ascendit ad viam publicam quae venit e Tarento, et via vadit usque ad clivum oleastri; illinc similiter progreditur ad vallem Ancitanorum, et ab ipsa valle ascendit ad fontem Cromidae, et a fonte Cromidae occasum versus, ut vadunt (*loca*) quae vocantur Zygunia posita e regione ad fluvium Chelandrae, et ut descendit fluvius usque ad mare a parte septentrionali. Tibi haec omnia, ut diximus, iuste possidenti et in tua potestate habenti nos confirmamus praedictum monasterium Polychori cum omnibus rebus in eo extantibus, mobilibus, immobilibus et semoventibus, et cum illis quae Scantzanae perpetuo possedit et habuit; ut in posterum praedictum monasterium sancti martyris Anastasii, et ipsius praepositus dominus Nilus eiusque successores, ea, quae donata sunt, libere et sine molestia in perpetuum possideant et in potestate habeant. Si quis autem e subditis nostrae ditioni, Caballariis inquam, Strategis, cunctisque ministris vel aliis extraneis personis, et ex universitate populi nostri, a nobis rata habita et confirmata aliquo modo turbare vel infirmare tentaverit, vel nos ipsi vel heredes nostri, quod absit; particeps sit maledictionis tercentorum octo et decem divinorum Patrum, et mulctetur Fisco nostro auri libris quinquaginta, et totidem sanctae ecclesiae eiusque antistiti, nec non et nostram indignationem non parvam incurrat: verumtamen praesens privilegium inviolatum et inconcussum in perpetuum maneat; quod ad maiorem fidem et firmitatem nostro plumbeo sigillo signavimus. Scriptum nostro mandato manu notarii nostri Menae, et datum religioso praeposito domino Nilo, mense et indictione supradictis, coram subscriptis testibus.

† Hugo filius Raneri et Comestabulus praesens testis subsignavi honorandam crucem.

† Hugo filius Ascintini de Claromonte testis propria manu subsignavi venerandam crucem.

μῶν προστάξει χειρὶ του ημετερου νοταριου μηνὰ. Ἐπεδώθη τῶ ευλαβεῖ ἡγουμένω κυρω νείλω· μηνι καὶ ιδικτιωνι τοῖς προγραφήσι παρουσια τῶν ὑποκειμένων μαρτύρων.

† οὕβος υιοῦ ρανέρου καὶ κομισταύλου παρῶν ὑπεσημηνάμην τὸν τίμιον σταυρὸν μαρτυρ.

† οὕβος υιοῦ ασκιντίνου τοῦ κλερεμόντου. εἰκία χειρὶ ὑπέγραψα τὸν τίμιον σταυρὸν μαρτυρ.

† ἀνδρέας του μαρτίνου. εἰκία χειρὶ ὑπέγραψα τὸν τίμιον σταυρὸν μάρτυρ.

† οὕβος υιὸς γιλλιέλμου φιλρεναλδου μάρτυρ ὑπέγραψα.

† βάος δονάτος ὁ τότε στρατηγὸς τῆς χόρας του αυθέντου μου κυροῦ ἀλεξάνδρου μαρτυρ †.

† γιλλιέλμος σαγγιλιάνος οικείτωρ καστρου νόβου μαρτυρ υπέγραψα.

† ιωάννης βαρινοῦ. μάρτυρ υπέγραψα τὸν τίμιον σταυρὸν.

† πέτρος καμβριλλιγγος· ὑπεσημηνάμην τὸν τίμιον σταυρὸν εικία χειρὶ· τὰ δὲ ὕφει τῶν ὀνομάτων καὶ ἐπονημιῶν διὰ χειρὸς τοῦ νοταρίου †

† Andreas Martini filius testis propria manu subsignavi venerandam crucem.

† Hugo filius Gulielmi Filrenaldi testis subscripsi.

† Rhaus Donatus olim Strategus ditionis domini mei domini Alexandri testis.

† Gulielmus Sangilianus incola Castri Novi testis subscripsi.

† Ioannes Barini filius testis subscripsi venerandam crucem.

† Petrus Cambrillingus subsignavi venerandam crucem propria manu, nomen autem et cognomen manu notarii.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani — n.° 22.)

XCVIII.

1126 — Mense Iulio — Indict. IV.

Sichelgaita uxor defuncti Odonis Marchisii confirmat S. Mariae de Turribus et Leoni praeposito Eremitarum donationem quorumdam praediorum.

† Εν ονόματι τοῦ πατρός καὶ του υἱοῦ καὶ τοῦ αγίου πνευματος. ἐν ἔτη ϛχλδ' ινδικτιωνος τῆς ενεστόσης δ'. ἐν το μηνι ἰουλίω, οὐσης καμοῦ σηκληγαΐτης μαρκησης καὶ γυνῆς του ἀπεχωμένου ὥτου μαρκησου· εἰς τὸν ἐμων καστέλλιν ἁγίας εγκατερίνας, ἔστερξα ἐν τὴ ὑπεραγία θεοτόκω των τοῦρρων, καὶ εις τὸν ἅγιον στέφανον, καὶ εις τὸν ἅγιον λαυρέντιον, καὶ εἰς τὸν ἅγιον υλάσιον, καὶ εἰς τὸν κυρὸν λέοντα τὸν μαϊστορα τῶν ερεμητων, καὶ εἰς τοὺς ἀδελφούς, ὕπερ ψυχικῆς σωτηριας, τοῦ ἐν μακαρια τὴ μνήμη κόμητος ρωκεριου, καὶ αυθεντου ἡμων, καὶ τοῦ αὐτου υἱου κόμιτος ρωκεριου, καὶ αυθεντου ἡμων· καὶ τῶν τεκνων αὐτου, καὶ ὕπερ ψυχεικῆς σωτηριας τῶν πρόαπελθοτων ἡμῶν γοναΐων, καὶ τοὺ ἐμοῦ ἀυθεντου κυροῦ ὥτου καὶ ἐμῆς, καὶ τῶν ημετερων τέκνων, χωράφια ἐκ τὴν ἐμοὶν κοιν-

† In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Anno 6634, praesente indictione IV, mense iulio. Cum ego Sichelgaita Marchisia et uxor defuncti Odonis Marchisii degerem in meo castro Sanctae Ecaterinae, confirmavi sanctae Dei Genitrici de Turribus, et sancto Stephano, et sancto Laurentio, et sancto Blasio et domino Leoni priori Eremitarum, eiusque sodalibus, pro spirituali salute felicis memoriae Comitis Rogerii domini nostri, et ipsius filii comitis Rogerii domini nostri, et filiorum eius, et pro spirituali salute defunctorum parentum meorum, et Odonis domini mei, et mea, et filiorum nostrorum, praedia de mea cultura dicta Matremona, (*quae incipiunt*) a via, quae dividit alia praedia a me donata huic sanctae Dei ecclesiae, et vadit via ad rivum, qui descendit infra sanctum

τουραν τὴς ματρεμόνας, τα ἀπο τὴν ὁδων τὴν διαχορίζωντα τὰ ἑτερα χώραφια τα ἐπροεδωκα ἐν ταῦτες, τὲς ἀγίες τοὺ θέου εγκλησίες, καὶ αποδίδει ἡ ὁδὸς εἰς τὸ ριἄκην τὸ καταβένον ἀπὸκάτο τοῦ αγιου παύλου ἐπὶ ανατολῆς ἄχρι τὴς θαλάσσις καὶ απέρχεται τα παραπλήσια τὴς θαλάσσις ἄχρι του βουρυουροῖσσου, καὶ ανερχεται ταύτος ὁ ρίάξ του βουρυουρουσσου, ἐπὴ δισμάς, ἄχρι εἰς τὸ σύνορον τὴς κουντουρας υαρθωλομεου δε λουτζὴ, καὶ ἀπὸδιδει εις τὴν ὁδὸν καὶ σὺνκλήη τάυτα δὲ ἔστερξα κατενοπιον των απευρεθεντων εν τοῦτοις χρισιμον ανθρώπων.

† Ego Dominicus Squillatinus episcopus huius cartulae testis sum.

† petrus cappellanus testis sum.

† Ego leo cappellanus testis sum.

† ράος ὑιός γαλκλου ὑπέγραψα τὸν τήμιον σταυρόν.

† πρεσβυτερος γριγοριος προτοπαπα μαρτυρ ηπέγραψε.

† νικολαως ηερέας παρευρεθης μαρτυρ ηπεγραψεν ηκηα χειρι.

† νικολαος αδελφος νοταριου κωνστας του οπιδου μαρτυρ υπεγραψα τον τιμιον σταυρον.

† πρευητερος ιωαννης τη εποντα του καφιρου.

† νικόλαος κρομμηδα μαρτυρ υπέγραψα τὸν τιμιον σταυρον.

† άρεθος κοντζηλλιος μαρτυρ υπεγραψα τὸν τήμιον σταυρον.

† εγραφη τὸ παρὸν χαρτιον χεῖρὶ ἐμοῦ άρκαδιου νοταριου κατα προσταξεως τὴς εμὴς αυθεντης κυρας σηγληγαιτας μαρκήσι.

Paulum ab oriente usque ad mare, ac protenditur ad loca mari propinqua usque ad Burburussum, et iuxta hunc rivum Burburussi adscendit occidentem versus usque ad confinium culturae Bartholomaei de Lutzi, et pervenit ad viam et clauditur. Hanc vero donationem ratam habui coram probis hominibus qui eidem interfuerunt.

† Rhaus filius Galcli subscripsi venerandam crucem.

† Presbyter Gregorius protopapa testis subscripsit.

† Nicolaus presbyter testis interfuit, et propria manu subscripsit.

† Nicolaus frater notarii Constae de Oppido testis subscripsi venerandam crucem.

† Presbyter Ioannes cognomento Cafirus.

† Nicolaus Crommida testis subscripsi venerandam crucem.

† Arethus Contzillius testis subscripsi venerandam crucem.

† Scripta est praesens chartula manu mei Arcadii notarii ex iussu dominae meae dominae Sichelgaitae Marchisiae.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani — n.° 23.)

XCIX.

1126 — Mense Septembri — Indict. V.

Theogno vidua Gregorii Trasimundi donat monasterio S. Ioannis de Calveto nonnulla praedia.

† σίγνον χειρὸς θεογνοῦς τῆς καὶ γνησίας συζήγου γρηγορίου τού τη επονομία τρασιμοῦνδδου του μακαριωτάτου.

† Εν ονοματι του πατρος καὶ του υἱοῦ καὶ τοῦ αγίου πνεύματος. Η προγεγραμμένη θεογνῶ η τὸ σίγνον του τιμίου καὶ ζωοποιου σταυρου ἴδια χειρι πῖξασα· οὐδὲν οὕτω θεῶ ευαπόδεκτον καὶ αγγέλοις ε-

† Signum manus Theognus legitimae uxoris Gregorii cognomine Trasimundi felicis memoriae.

† In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Ego suprascripta Theogno, quae signum venerandae et vivificae crucis propria manu exaravi, cum nihil tam Deo acceptum et Angelis iucundum et hominibus laudabile et beatum sit, quam pro salute

δέσιμον καὶ ανθρωποις επαινετόν καὶ μακαριστόν· ωστίς εὐποιῆν ὑπὲρ ψυχηκῆς αυτοῦ σωτηριας καὶ αφιερῶσης εις ναοὺς ἁγίων δια τὸ αναφέρεσθαι εν τοῖς ἱεροῖς δυπτύχοις εις τὸ διειναικαῖς· δίατοῖ τοῦτου· τὴν παροῦσαν ἐγγραφον αφιέρωσιν ποιῶ· προς τὴν σευασμιᾶν μονὴν· τοῦ ὁσίου πατρος ημῶν ιωάννου του καλυυήτου· εν ῆ ἀφιερῶ ὑπὲρ ψυχηκῆς σωτηριας τοῦ εμοῦ συνευιοῦ γρηγορίου τρασιμούνδδου τοῦ μακαριωτάτου· τα χωρᾶφια τὰ πατρικα αυτοῦ· τὰ λεγόμενα τῶν ρεκκῶν· καὶ τα χωράφια τὰ ὄντα εις τὸν αλμιρὸν· ἄνευ μὲν τὸ επέδωκεν εις τὴν αυτοῦ εκκλησίαν του ταξιαρχου μιχαὴλ· καὶ τὸ χωράφιον της παλαιᾶς αλληκῆς· καὶ τὸ χωραφιον της κρυψάνας το αφασανήτικον τὸ ὄντι εις τὸν ἅγιον χριστοφόρον· καὶ τὸ χωραφίον του μεσωκάμπου· καὶ ὅλον τὸ μέρος αυτοῦ ὁπουδὰν φέιεται κληρονομῶν εκ τῆς πατρικῆς αυτοῦ ὑπόστάσεως επακολουθῆν η τοιαῦτη μονῆ τὸ μέρος αυτοῦ καθὰ σύνμοιράζη μετα τῶν σύνκληρονόμων αυτοῦ. καὶ ἔχειν ταῦτην τὴν υπόστασιν της κληρονομιας αυτοῦ η αυτὴ σευασμία μονὴ καὶ οἱ εν αυτοῖ κατα καιρὸν ἡγουμενεύοντες καὶ διοικηταὶ καὶ οικονόμοι εις ιδιαν εξουσῖαν καὶ δεσποτιαν απο τῆς ημερας ταῦτης καὶ εις αιωνίαν κατάσχεσιν· διὰ το οι κὰτα καιρὸν οἱερουργοῦντες εις τὴν τοιαύτην μονὴν· εὐχεσθαι καὶ αναφέρειν αυτὸν εν τοῖς ἱεροῖς δυπτύχοις γρηγορίου τοῦ μακαριωτάτου μου συζήγου καὶ εμοῦ αυτῆς ἄχρη τερματος αιῶνων· καὶ ἔχειν εξούσια· οἱ αυτοῖ εις τὴν τοιαῦτην κληρονομίαν· καὶ εις τα ρηθεντα χωρᾶφια· πάντα ποιῆν καὶ πράγτην εν αυτοῖς ὥσα τοῖς οἰκεῖοις δεσπόταις οι θἱοι καὶ φιλευσευεῖς νόμοι διακελεύσουσιν· ὡς το κυρῶς καὶ τὴν εξούσιαν παρ εμοῦ ειληφοῦσα ἡ τοιαύτη μονῆ· καθότι ανελαυῶμην τὴν τοιαύτην υπόστασιν τὸ μέρος τῆς πατρικῆς κληρονομίας τοῦ ανδρός μου· διὰ τὸ καταγραφέν μοι παρ αὐτοῦ θεορετρον δια διαφόρων ειδῶν νομίσματα εκκτὸν· καὶ ὡς μη ἔχων τὶ δούναι ανιλαυῶμην ταῦτα· οὐ μὴν δε μόνον περι τοῦτου· αλλὰ καὶ εις τὸν καταλημὸν του κάστρου διὰ τον πιασμὸν αυτοῦ δεδωκα εις τὴν κόρτην νομίσματα σκυφάτα πλήον παρα εξήκωντα· ἁτινα ὑπήρχων απὸ τῆς προικός μου κοσμια χρυσᾶ καὶ υηλάρια ηθαρωμεταξα καὶ διαφορα ρούχα απὸ τε χαλκοῦ σιδίρου καὶ των ἱματίων μου· καὶ ταῦτα επιδεῖδω πᾶλην ὑπὲρ ψυχηκῆς αυτοῦ σωτηρίας καὶ τῆς εμῆς εις τὴν τοιαῦτην μονὴν. μὴ εναντιοίμενη παρὰ τῶν συνκληρονόμων ημῶν καὶ αδελφῶν. μὴ-

animae propriae beneficiis et donationibus cumulare templa Sanctorum, ut (*donantis nomen*) in sacra diptycha in perpetuum referatur, idcirco praesentem donationem facio venerabili monasterio sancti patris nostri Ioannis de Calveto, cui concedo pro salute animae viri mei Gregorii Trasimundi felicis recordationis praedia paternae eius hereditatis dicta Reccorum, et praedia quae sunt ad Almirum, praeter illud quod ipse ecclesiae suae Archangelo Michaeli dicatae concessit; et praedium Veteris Salinae; et praedium cui nomen de Crypsana Aphasaniticum, positum ad Sanctum Christophorum; et praedium Mesocampi; et integram partem paternae hereditatis ipsius ubicumque ei contigerit, quam partem consequatur idem monasterium iuxta divisionem cum eius coheredibus. Haec vero bona hereditatis ipsius praedictum venerabile monasterium, et eius pro tempore praepositi, administratores et oeconomi habeant in suum dominium et potestatem a praesenti die in omne aevum. Quapropter, qui sacra in hoc monasterio pro tempore obierint, orent et mentionem faciant in sacris diptychis Gregorii viri mei beatissimae memoriae et mei ipsius usque ad finem seculorum; et facultatem iidem habeant in dictam hereditatem et in memorata praedia omnia peragendi et faciendi, quae propriis dominis divinae piaeque leges praecipiunt, quippe auctoritatem et ius a me hoc monasterium acceperit, prout haec bona habui, partem (*nempe*) paternae hereditatis viri mei ex nuptiali multiplici dono ab ipso mihi destinato, atque aestimato centum numismatis; quae cum mihi tradere non posset, (*pro iis*) accepi praedicta (*bona*); et non solum propter haec, sed etiam propter occupationem possessionemque castri dedi Curiae scyphatos plusquam sexaginta. Item aurea ornamenta dotalia, et velamina serica acu picta, et variam supellectilem aeneam ac ferream, et vestes meas dono praedicto monasterio pro salute animae ipsius (*mei viri*) et meae; nec oppositio fiat a coheredibus et fratribus meis, neque a me ipsa. Si vero quavis occasione vel tempore consilium mutasse deprehendar, et non potius tuear et defendam ipsum a quocumque adversario, maledictionem incurram Domini Dei omnipotentis, et ob transgressionem venerandae crucis mulctari adsentior poenae nomine numismatis sex et triginta. Et sic dein-

τε παρ εμου αυτῆς· ει δε φωραθῶ ποτὲ καὶρῶ ἡ χρόνω του γενεσθαι μεταμελον· μαλλον δὲ ουκ ἡσταμαι καὶ διεκδικῶ αυτὰ εκ παντὸς ειαντιουμένου ὑπάρχομαι καὶ κατηραμενη παρα κυριου θεου παντοκρατορος· ομολογῶ ζημιουσθαι υπερ παραβάσεως του τιμίου σταυροῦ καὶ λογω προστιμου νομίσματα λς'· καὶ ηθ ουτω στέργειν καὶ εμμενειν τὴν τοιαύτην αφιέρωσιν· ἡν πεποίηκα επι τῆς ευσευοῦς υασιλειας ιωαννου υασιλεως τοῦ κομνηνου χειρι μιχαὴλ ἱερέως καὶ ταυουλαριου τουρανου μηνι σεπτεμβριω ινδικτιωνι ε' ετους ϛχλε' παρουσία μαρτύρων †

† θεοδότος ο ἐυτελης πρεσβυτερος ο ιράκλειις μαρτυρων υπεγραψα ιδια χειρὶ †

† κομιττός γενεπιος υπεγραψα ιδια χειρὶ †

† πασχαλιος παπαδρέας μαρτυρ υπεγραψα τον τιμιον σταυρον καὶ γραμματα γ'

† γρηγοριος μαξιμας μαρτυρ υπεγραψα τον τιμιον σταυρον:

† ασκηντινος ζημαρχης μαρτυρ υπεγραψα τον τιμιον σταυρον †

† νικιτας κασανήτης μαρτυρ υπεγραψα τον τιμιον σταυρον καὶ ονομα †

† Μιχαηλ πρεσβύτερος. . . . . ταβουλαριος τουρανου την παρουσαν αφιερωσιν ετελεσα. . . . . .

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani—n.° 24.)

ceps firma ac stabilis permaneat huiusmodi donatio, quam feci, imperante pio imperatore Ioanne Comneno, manu Michaelis presbyteri et tabularii Turani, mense septembri, indictione V, anno 6635, coram testibus.

† Theodotus humilis presbyter cognomento Hercules testis subscripsi propria manu.

† Comittus Genepius subscripsi propria manu.

† Paschalis Papandrea testis subscripsi venerandam crucem et litteras tres.

† Gregorius Maximus testis subscripsi venerandam crucem.

† Ascintinus Zemarchus testis subscripsi venerandam crucem.

† Niceta Casanitis testis venerandam crucem et nomen subscripsi.

† Michael presbyter..... tabularius Turani praesentem oblationem confeci. . . . . .

C.

1127 — Mense Iulio — Indict. V — Circlarii.

Nicolaus de Patello et Helena uxor Gregorii Patelli vendunt Leoni de Crinaro vineam sitam in loco, qui dicitur Fons Ariae, solidis duobus.

† σίγνον χειρὸς νικολάου ο του πατελλου. σι†γνον χηρὸς λέας σίμωιος του γρηγοριου πατελλου.

† ἐν ονόματι τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος. ημεῖς οἱ ανοτέρω προγεγραμμένοι. Ο τὸν σίγνων των τιμίον καὶ ζωοποιὼν σταυρον· ιδείαις ημὼν χερσὶν ποιήτας· τὸ δὲ εἴφως τοῦ ωνώματος ημῶν· καὶ επωνήμηῶν διά του νοταρίου προτάξας, φενώμεθα προς σέ λεοντα ὁ του ἐπιλεγῶμένου της κρυναρου πιπράσκοντες πρως σαί· αμπέλια εκ τῆς γονηκῆς ημῶν κληρωναμίας. εἰς την περιωχεῖ ἄστεος κήρκλαριου εις τοπον λεγώμενων· ἡ πηγῆ της ἀριας. πλη-

† Signum manus Nicolai de Patello. † Signum manus Helenae uxoris Gregorii Patelli.

† In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Nos suprascripti, qui signa venerandae et vivificae crucis propriis manibus exaravimus, nomina autem et cognomina manu notarii, vendimus tibi Leoni cognomento Crinaro vineam, quam habemus de paterna nostra hereditate, sitam in agro civitatis Circlarii in loco, ubi dicitur Fons Ariae, iuxta alias vineas nostras, quae constat vitibus ducentis septem et quadraginta, et ficu, cum omnibus eiusdem perti-

σιων τὸν λοιπὸν αμπέλιον ἡμῶν. τοῦτ εστίν ρίζας σμζ' και σικεα. δ. καὶ ἡ τι διαφέρη λοιπὸν ενδωθεν του τοιούτου αμπελίου. δι ὥπερ απο χηρῶν σου εδεξάμεθα. εις τας χείρας ημὼν τίμημα νομισματα. β'. ταύτα σοι πίπραάσκωμεν ἵνα ἔχεις αυτά μέχρι τερμάτων αιώνων· σὺ καὶ υἱοῖ σου και παντοίοις διακατόχοις· καὶ κληρονομοις κρατεῖν καὶ δεσπόζειν· πουλίν χαρήζειν· ανταλλάγτειν· και οἷς προῖκας τέκνων σου καταγράφαισθε· καὶ πάντα πραγτειν σε εν τοῦτω αυθέντως καὶ κυρίως· ὥς το κύρος καὶ τὴν ἐξοῦσίαν παρ ημῶν ειλειφῶς ὥς ἡ ευσεβεστατοι και θεῖώτατοι βασιλεῖς εν τοις θεῖεις νῶμοις παράκελεύεται· καὶ μὴ παρα τοίνος κολυώμενος· ἢ εμποδειζώμενος· ἤτε ημῶν. ἤτε τέκνων ημὼν· ἢ κληρονομων· ἢ ξένου προσώπου· εἰ δ ὥπερ οὐκ ηγοῦμεν επελθοι τὶς τὸν τοιοῦτον· καὶ ζήτισιν κίνισιν. ἢ αγῶγεὶν τινὰ κατὰ σοῦ χρήσασθε περι του τοιοῦτου αμπελίου εἶναι καὶ αυτῶν κάτυραυμένων καὶ αναθεματῖσμένον παρα κυρίω θεω πάντώκρατορι· την αράν επισπάμενος. τὸν τιή ἁγίων θεωφώρων πατρων. ζημειούσθωσαν καὶ υπερ παράυασιας του τιμιου καὶ ζωοποιου σταυρου· νομισματα, ιβ'. καὶ εἰς τὸ διμώσιον ἄλλα ιβ'. ηθ οὕτως διαμενέτω προ σὲ ἡ τιαύτη τελίαν καὶ πλυρεστάτην διάπρασιν· ἢ καλωθελως εποιήσαμεν· οχειράν· βαιβέαν· καὶ απάρασάλευτον· δια το οὗτος με αρεσθείναι. γραφὲν δια χειρος εμοῦ ιωαννου νοταρίου καὶ ταυουλαρίου άστει κηρκλαριου ἐν μηνί ἰουλίω της ε'· ινδικτιωνος του ϛχλε' ἔτους· παρουσία αξίοπιστων μαρτυρων.

† γουαρίνος υιος λέοντος προῦντος μαρτυρ υπεγραψα ἰδιοχειρὸς τὸν τιμιον σταυρων.

† γριγόριος κλερεμοντε μαρτυρ υπέγραψα ιδιοχειρὸς τὸν τίμιον σταυρων.

† νικηφώρος του κουμνου μαρτυρ υπέγραψα ἰδιοχειρὸς τὸν τίμιον σταυρων.

† ιωαννης του μιζωτερου μαρτυρ υπεγραψα ἰδιοχειρος τὸν τίμιον σταυρων.

† ιωαννης του δανηὴλ μαρτυρ υπεγραψα ιδιοχειρὸς τὸν τιμιον σταυρων.

† ζαὴ υιος ευστρατιου νοταριου μαρτυρ υπεγραψα ιδιοχειρὸς τὸν τίμιον σταυρων τω δὲ ἴφος δια του νοταριου.

(Ex originali membrana Archivi Cavensis — n.° 27.)

nentiis. Quapropter de manu tua in nostras manus recepimus pretium solidorum duorum. Haec tibi vendimus, ut ea habeas tu et filii tui, omnesque tui heredes et successores usque ad seculorum finem, (*cum facultate*) tenendi, possidendi, vendendi, donandi, permutandi, in tabulis dotalibus tuorum filiorum scribendi, omnia denique de eadem vinea faciendi iure pleni et absoluti dominii a nobis accepto, quae piissimi et divinissimi imperatores suis augustis legibus constituerunt, nemine vetante aut impediente, nec nobis nec nostris filiis, aut heredibus, nec aliqua extranea persona. Si vero, quod non putamus, horum aliquis surrexerit, litem, quaestionem, aut actionem de huiusmodi vinea tibi intendere volens, maledictionem et anathema habeat a Domino Deo omnipotente, et a tercentis octo et decem sanctis divinis Patribus, et propter praevaricationem venerandae et vivificae crucis poenae nomine solvat solidos duodecim, et Fisco publico tantundem: et nihilominus praesentis venditionis instrumentum absolutae et plenissimae, quam sponte tibi fecimus, ratum, firmum et inconcussum permaneat, quia ita nobis placuit. Scriptum manu mea Ioannis notarii et tabularii civitatis Circlarii, mense iulio, indictione V, anno 6635, praesentibus fide dignis testibus.

† Guarinus filius Leonis Prunti testis propria manu venerandam crucem subscripsi.

† Gregorius de Claromonte testis propria manu venerandam crucem subscripsi.

† Nicephorus de Cumno testis propria manu venerandam crucem subscripsi.

† Ioannes de Mizotero testis propria manu venerandam crucem subscripsi.

† Ioannes Danielis filius propria manu venerandam crucem subscripsi.

† Zaë filius Eustratii notarii testis propria manu venerandam crucem subscripsi, nomen vero per notarium.

CI.

1127 — Indict. (V).

Leo filius Theodori Agarinei vendit praedium situm in loco dicto de Buchorta presbytero Leoni filio presbyteri Constae pretio unius numismatis.

† σίγνον χειρὸς λέοντος υἱοῦ θεοδώρου ἀγαρηνέου. ὁ το σιγνον τοῦ τημείου καὶ ζοωπηροῦ σταυροῦ· ἠκήα μου χειρὶ ποιήσας ἀναλαμυανόμενος καὶ τοὺς ἡμετέρους ἡμῶν ἀδελφοὺς καὶ πάσαν ὄχλησιν τὴν παρούσαν ἔνγραφον ἁπλὴν καθαρὰν πράσιν τήθημη καὶ πιῶ ἑκουσία μου τῇ γνῶμει ἠκία μου προαιρέσει ἀδώλος καὶ ἀυιάστος ἐκτὸς πάσης ὑπονίας· προς σὲ τὸν παπὰ λέοντα υἱὸν πρεσυιτέρου κωνστα τὸ ἡμέτερον χοράφιον ὅπερ ηλθεν ἡμῖν ἐκ μητρικῆς μου ὑποστάσεος· τὰ ἐπιλεγόμενα τοῦ σάυα· περιορίζετε μὲν οὕτος· κατα μὲν ἀνατολὰς· τὸ μέρος τῆς λουκίας· κατὰ δὲ δησμὰς εὐδοκίας τῆς θείας μου· και κατὰ μεσίνυριας ὁ ριάξ κατὰ μὲν ἄρτρου ἡ ὁδὸς ἡ μεγάλη· καὶ σινκλῆ· τὸ ὄντα καὶ διακήμενον εἰς τόπον λεγόμενον τοῦ νουχορτὰ. εἰς τὸ ἀναμεταξὴ ἡμῶν σὶμφονηθὲν τήμημα ἓν νόμησμα· ἔλαυον αὐτὸν ἀπὸ τα σὰς χείρας εἰς τὰς ἡμετέρας. τοῦ ἔχην σε τὸ τηούτον χοράφηον ἀπεντεύθεν ἴδη καὶ ἐταεῖ κυρίος καὶ αὐθεντὸς ἀκολήτος καὶ ἀνεμποδήστος· σή τε καὶ ἡ μετα σοὺ κληρονόμοι· καὶ διαδόχη σου ποιῆν τε ἀπ αὐτοῦ καὶ ἧς αὐτὸν καὶ ὅσα τήπος καὶ ἔθος τοῖς ἴδιοις δεσπότις πράττην διακελεύετε· μὴ κοληήμειος ἡ εμποδηζόμενος παρά τηνος οὐ παρ ἡμῶν αὐτῶν οὔ παρα τῶν ὑμετέρων παιδῶν ἡ κληρονόμων ἡ ξένου προσώπου τὸ σίνολον. ἴ δέ ποτε καιρῶ χρόνω φορανθῶ μετάτρέπον τηνὴ ταύτα ἡ ἀκηρόσε υουλόμενος. μὴ ἠσακουέσθω ἀλλ' ἔσθω ξένος καὶ ἀλλότριος τῆς καθαρὰς καὶ ἀμωμήτου τὸν χριστηανῶν πίστεος ζημηοῦσθω καὶ εἰς τὸ δεμόσιον ὑπὲρ παραυάσεως τοῦ τημείου σταυροῦ νομήσματα λϛ ἡθ ούτος στέργην καὶ ἐμένην σε ἄχρη τερμάτων αἰῶνων· ἥτης ἐγράφη χειρὶ θεοδώρου ἱερέως τὴς τερράτας· ἔτει ϛχλϛ ἐνδικτίωνι γ· ἐν παρουσία μαρτύρων. † νοταριος υἱὸς λέοντος καπάντονα μάρτυρ· † νικολαος γαμυρὸς υασιλειου φράγκου μάρτυρ· † κῶνστας υἱὸς υονάκη τοῦ προφήτου μάρτυρ· † νικολαος γαμυρὸς θεοδώρου ἀγαρινέου μάρτυρ· † παπὰ κώνστας υἱὸς φλάυιας μάρτυρ· † υόνος υἱὸς πέτρου μουτέρου μάρτυρ. † λέων υἱος κωνστα μακρὶ μάρτυρ.

(Ex membrana Archivi Neapolitani — n.° 25.)

† Signum manus Leonis filii Theodori Agarinei Qui signum honorabilis et vivificae crucis propria mea manu exaravi, respondens pro meis fratribus et pro omni molestia, praesentem in scriptis simplicem et puram venditionem condo et facio voluntaria mea sententia et propria deliberatione, sine dolo et vi, citra omnem suspicionem, tibi presbytero Leoni, filio presbyteri Constae, praedii mei, quod mihi obvenit a maternis bonis, quae dicuntur de Saba, et sic circumscribitur: ab oriente portio Luciae, ab occidente Eudociae amitae meae, et a meridie rivus, a septentrione quidem via maior, et clauditur; quod situm et positum est in loco dicto de Buchorta, pro convento inter nos pretio nummi unius accepti a tuis in meas manus. Habeas vero dictum praedium amodo et in perpetuum dominus et arbiter, et nulli impedimento vel molestiae obnoxius, tu et tui post te heredes et successores; et facias de ipso et in ipso quaecumque proprii domini facere consuescunt, neque impediaris vel molestiam patiaris ab aliquo, neque a nobis ipsis, neque a nostris filiis, vel heredibus, vel quovis extraneo in universum. Si qua vero occasione vel tempore quis haec subvertere vel infirmare voluerit, non exaudiatur, sed extraneus et alienus sit a pura et inculpata christianorum fide, et mulctetur Fisco publico propter violationem honorabilis crucis numismatis sex et triginta, et nihilominus (*haec chartula*) firma permaneat usque ad finem seculorum, quae scripta est manu Theodori presbyteri de Terrata, anno 6635, indictione III, coram testibus. † Notarius filius Leonis Capantonae testis. † Nicolaus gener Basilii Franci testis. † Constas filius Bonaci de Propheta testis. † Nicolaus gener Theodori Agarinei testis. † Presbyter Constas filius Flaviae testis. † Bonus filius Petri Muteri testis. † Leo filius Constae Macri testis.

CII.

1127 — Mense Novembri 13 — Indict. VI.

Rogerius dominus Caciani et mater eius Adelitza donant monasterio SS. Trinitatis et SS. Deiparae de Pertusia ecclesiam S. Nicolai de Pertusia, et bona, quae possedit presbyter monachus et abbas Canaci.

† Εν ονόματι τοῦ πατρος καὶ τοῦ υιου καὶ τοῦ ἁγίου πνευματος· σήμειον χειρὸς ροῦκαὶρι αυφθέντι τοῦ κακὴάνου καὶ τὴς μητρός μου αδιλίτζα· ὁ τὸν τίμιον καὶ ζωέποιὸν σταυρον εποίησαν· ηδία ημῶν νουλὴν καὶ αγαθὴν προέρεσιν· προσφέρωμεν καὶ εχαρήσαμε εἰς τὸν θεον καὶ εἰς τὴν ἁγίαν τερνιτάτε· καὶ εἰς τὴν ἁγίαν θεοτοκον μαρίαν τὴς πέρτοῦσαν· περὴ ψυχὴν τοῦ μακαρίου ροῦπέρτου αυφθέντι τοῦ κακιάνου· τὴν ἐκκλισίαν τοῦ ἁγίου νικολάου τὴς πέρτούσα· ὅσα εκράτει πρεσυιτερος κανάκι μοναχος καὶ αυυὰς· μία ημέρα καὶ α' νὺκτα· χωράφια καὶ αμπέλια καὶ δένδρια· ημερὰ καὶ αγρηκὰ· χωρὴς τοῦ ὅρους· ἐν τιούτο τρόπον τοῦ δουλεύη ἡ μοναχοῖς τὴν εκκλησίαν τοῦ ἁγίου νικολάου τὴς πέρτούσα εἰς ένα ζέυγη υοῶν καὶ εἰς μοναχοῖς καὶ εἰς ένα πρεσυιτερον καὶ ελεημοσίνι ποιὴν· καὶ δουλέυη τὸ ἱερῆ ευχῆ· περὴ ψυχῆ του μακαρίου αυφθέντι ροῦπέρτου καὶ περὴ ψυχὴ τοῦ αυφθέντι ρουκέρι καὶ περὶ ψυχῆ τὴς κυρία αδιλιτζα καὶ περὶ ψυχῆ τοῦ μακαρίου ελία ἵνα ελευθερία ἔχη τὴν ψυχὴν τοῦ μακαρίου ρουπέρτου περὴ τὸ ἔργω καὶ τάς λυτουργείας του θελι ποιὴν περὶ τὴν ψυχὴν τοῦ μακαρίου ελία· εὰν τὴς επενώχλοισεν περὶ τὸ τιούτον τα γωνικὰ· ὅσα λέγη η χάρτη· ἡ τε τὴς ανθρωπον του κακιάνου· ἐμ πρῶτης ἔχης τὸ αναθεμα παρα πατρος καὶ υιου καὶ ἁγίου πνευματος καὶ τῶν δωδεκα αποστολων καὶ τον τιὴ θεωφόρων πατρων καὶ ἔστω ξέιος τὸν χριστιανῶν· ἐμ παρουσια μαρτύρων· σέρε αλεξάνδρου αδελφὸν κυρία τοῦ αυιλλανου μαρτυρ· παπα λέον του παπα ιωαννου μαρτυρ ρουκέρι στρατιγοῦ μαρτυρ λέο του κορνητου μαρτυρ διμίτρι του μοντάνου μαρτυρ· πρεβυτερου ιωαννου αρχιπρεύιτε μαρτυρ πρεσβυτερου ραου καπελλάνου μαρτυρ πρεσβυτερου ασκιττίνου μαρτυρ ιωαννου πιπινου μαρτυρ φιλιππου σεργωνα μαρτυρ πρεσβυτερου μέλε μαρτυρ οὔρσου κουράτορε μαρτυρ ουρσου του πρεσβυτερου γεοργιου μαρτυρ εγράφι χειρὴ νικολάου ἱερέος καὶ νοταρίου μηνὶ νοεμυρίο εἰς τας ιγ' ἡμερα κυριακῆ ωρα ἐννατη καὶ υισκομητος νικολαου τοῦ κοσταντίνου κορυισέρι ετους ϛχλϛ' ινδικτιονος ϛ' εἰς το χρονο ὁτε απεθανε ὁ εμὸς αυφθέντι ρουπερτος.

(Ex originali membrana Archivi Cavensis—n.° 28.)

† In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Signum manus Rogerii Domini Caciani, et matris meae Adelitzae. Nos qui sanctam et vivificam crucem fecimus, de propria nostra sententia et bona voluntate offerimus et donamus Deo, et S. Trinitati, et S. Deiparae Mariae de Pertusia, pro anima beatae memoriae Ruperti Domini Caciani, ecclesiam S. Nicolai de Pertusia, et quaecumque possedit presbyter Canaci monachus et abbas unum diem et unam noctem territoria, vineas et arbores fructiferas atque silvestres, excepto nemore; hoc pacto, ut monachi inservire faciant ecclesiae S. Nicolai de Pertusia unum par boum, unum monachum et unum presbyterum, et eleemosynam distribuant, et sacris precibus vacent pro anima beatae memoriae domini Ruperti, et pro anima domini Rogerii, et pro anima dominae Adelitzae, et pro anima beatae memoriae Eliae, ut liberationem consequatur anima beatae memoriae Ruperti, qui eleemosynas ad missarum celebrationem fieri voluit pro anima beatae memoriae Eliae. Si quis molestiam inferre tentaverit contra ea, quae praesenti instrumento continentur de huiusmodi patrimonii oblatione, aut quisquam ex hominibus Caciani, in primis maledictus sit a Patre, et Filio, et Spiritu Sancto, duodecim Apostolis, et tercentis octo et decem divinis Patribus, et eiiciatur a christianorum coetu. Praesentibus testibus: sere Alexandro fratre dominae de Avillano teste, presbytero Leone filio presbyteri Ioannis teste, Rogerio Stratego teste, Leone de Corneto teste, Demetrio de Montano teste, presbytero Ioanne (*cognomento*) Archiprevete teste, presbytero Raone Cappellano teste, presbytero Ascittino teste, Ioanne Pipino teste, Philippo Sergona teste, presbytero Mele teste, Urso Curatore teste, Urso filio presbyteri Georgii teste. Scriptum manu Nicolai presbyteri et notarii die dominica XIII mensis novembris, hora IX, quum esset Vicecomes Nicolaus filius Constantini Corviseri, anno 6636, indictione VI, quando obiit dominus meus Rupertus.

CIII.

1129 — Mense Aprili 28 — Indict. VII.

Instrumenti fragmentum, ex quo eius argumentum propter non paucas lacunas, quae in membrana occurrunt, eruere non licuit.

. . . . . .
. . . . . .
δια το ενι αφιερον εις το μοναστηριον συν τω εισῶδω καὶ εξωδω αυτοῦ ση καὶ τα δενδρια κειμενι εν αυτης ημερᾶ καὶ αγρικᾶ . . . . . .
τουτου ιωαννου ουρσουλου κειμενι . . . . . .
. . . . . του αυτου χωραφιου . . . . . .
το ριακι του μαυριτανου καὶ . . . . . .
πρεσβυτέρου ιωαννου λόγγου· καὶ από ακτρον· . . .
. . . . . σπανου. καὶ
απο μεσιμυριας . . . . . .
. . . . . τὸ ἄλλον πετζι χωραφιου . . . .
. . . . . απο νωτου
. . . . . .
. . . . . .
καὶ εις την οδον ανω καὶ ρυκτι εις τὴν τοῦλαχι καὶ τὸ αλλω πετζι κειμενον εἰς τὸ αρκούρου υελλου απάνω τὴν στράτα καὶ κατων τὴν στρατα εστὶν δὲ περηόρησμὸς του χωραφίου από ανατολικον μέρος. τὴν οδῶν του ερχι απανω τοῦ αμπέλου τοῦ φιλιιωαννου καὶ αρκούρου υελλου· καὶ δυσεὸς· τὸ χωράφι του καμπουλόγγου του εχι ρουπερτος λαπετρα· καὶ από ἄκτρον ἤλλι τοῦ φιλιιωαννου· καὶ από μεσυμυρία· ιωαννης πιδέτε· τοῦ ἔχη εξουσία τὴν εκκλησια τοῦ μοναστίρη. τοῦτων τῶ χωράφι καὶ τὰ δενδρια . . . .
εν αυτη το μέρος τοῦ αυφθεντι ημερᾶ καὶ αγρικᾶ
. . . . . πουλειν
χαρηζη ανταλλαντιν καὶ η τί. . . . . .
ι δ οιπερ ούκ ιγοῖμεν φωραθη . . . . . .
. . . . . του τιουτου χωραφιου καὶ των δενδρων
. . . . . ημερα καὶ αγρικα. ηπε τὶς από τοῦ κακιάνου. εμ πρωτῆς εχής τὸ αναθεμα παρὰ πατρὸς καὶ υιοῦ καὶ ἁγίου πνευματος καὶ τῶν ιβ' αποστολων καὶ τῶν τιη' θεοφόρων πατρων καὶ εστω ξένος τῶν χριστιανῶν καὶ περὶ τὰ μορὰ τοῦ κόσμου πρὸς σὲ το δυπλῶν καὶ εἰς τὸ δημοσιον λς' νομισματα καὶ ακω σιωπὰν καὶ μη νουλωμενως· εμ παρουσία μαρτύρων παπα λέον του παπα ιωαν-

. . . . . .
. . . . . .
oblatum monasterio cum introitu et exitu eius, et cum arboribus, quae inibi extant, fructiferis et infructiferis . . . . . huius Ioannis Ursuli, positum . . . . . .
eiusdem praedii. . . . . rivus Mauritani
et. . . . . presbyteri Ioannis Longi; et a septentrione . . . . . .
. . Spani; et a meridie. . . . . .
. . . . . alia portio terrae . . . . . .
. . . . . a noto. . . . . .
. . . . . .
. . . . . et ad viam superiorem, et ferit ad Tulachum; et alia portio posita ad Arcurum Vellum supra viam et subtus viam. Sunt autem fines praedii: ab oriente via Erchi super vineam Filiioannis et Arcuri Velli; ab occidente praedium Campilongi, quod possidet Rupertus Lapetra; a septentrione filii Filiioannis; et a meridie Ioannes Pidete. Ut ecclesia monasterii facultatem habeat haec praedia et arbores. . . . . in eis ad dominum pertinentes, fructiferas et infructiferas . . . . . .
vendendi, donandi, permutandi, et quidquid . . .
. . . . . Si autem, quod fore non putamus, deprehensus fuerit . . . . . .
. . . . . huiusmodi praedii et arborum . . . .
. . . . . fructiferas et infructiferas, sive quis a Caciano, in primis maledictus sit a Patre, et Filio, et Spiritu Sancto, et a duodecim Apostolis, et a tercentis octo et decem divinis Patribus, et seiungatur a christianorum communione, et in mundi stultitiis marcescat; et tibi duplum pretii, ac Fisco publico numismata sex et triginta solvat; et invitus nolensque sileat. Coram testibus: presbytero Leone filio presbyteri Ioannis teste, Leone de

ου μαρτυρ λεων του κορνίτου μαρτυρ διμίτρι του μοντανου μαρτυρ υασιλειος του θεδοσι μαρτυρ ιωαννης του πιπινου μαρτυρ ιωαννης πιδετε μαρτυρ υιταλι του μοντανου μαρτυρ παπα οὐρσου του πρεσβυτερου γεοργι μαρτυρ ιωαννης του σιμεον μαρτυρ τόδαρι πολιτης μαρτυρ καὶ μωδιος ρουκέρι μαρτυρ καὶ αδριανος στρατιώτα καὶ κόσταν την ἁγίαν σταυρον . . . . . στρατιοτε υιος του σερε υκσιλειου εγραφι διὰ χειρὸς νικολαου ιερεος καὶ νοταρίου περὶ προσταξιν του αυφθεντι μηνι απριλίω εἰς τὰς κή ημερα κυριακη ωρα θ' ετει ϛχλζ' ινδικτιωνι ζ' ἐν τες ἡμέρες αυφθέντι ρουκερι καὶ υισκομιτος κοσταντινου τοῦ κριτου.

(Ex membrana Archivi Neapolitani—n.° 26).

Corneto teste, Demetrio de Montano teste, Basilio Theodosii filio teste, Ioanne Pipini filio teste, Ioanne Pidete teste, Vitale de Montano teste, presbytero Urso filio presbyteri Georgii teste, Ioanne filio Simeonis teste, Todaro Polita teste, et Modio Rogerio teste, et Hadriano Stratiota, et Consta de Sancta Cruce . . . . . Stratiota filio domini Basilii. Scriptum manu Nicolai presbyteri et notarii ex mandato Domini, mense aprili XXVIII, die dominica, hora IX, anno 6637, indictione VII, temporibus domini Rogerii, et Vicecomitis Constantini Iudicis.

CIV.

1129 — Mense Decembri 20 — Indict. VIII.

Vitalis filius Petri de Cicere donat monasterio S. Andreae vineam positam in loco nuncupato Pettinari.

† σιμίον χειρὸς υιταλίου υιος πέτρου του κυκερε· ο τὸν τίμιον καὶ ζωόποιῶν σταυρων πίξαντες· ἠκύα μου γνώμι καί υουλεῖ αυθεριτο· φαίνομε ἐγὸ ὁ προρηθῆς υιταλίου. ἐνεγκο εἰς τον ἅγιον ἀπόστολον ἀνδρέου. καὶ κῦτε εἰς τὸν υουνὸν ἐπάνο του μαύρου ποταμου την αμπελην την γέρα· τὸ κοῖτε εἰς τόπον καλοῦμενον πεττιναρὴν διὰ την ἐμὴ ψυχῆ· ἐστιν δὲ ὁ χορισμὸς· ἀνατολικὸν μέρο συνορὶ· λανδόλφου του ιωαννου σαρακῖνου· δυσικὸν μέρος υιβαυλος με τοὺς ἰὺοὺς αυτοῦ· ἀπὸ ἄκτρου μέρος ὁ αυτὸς υιταλίου του κύκερε· απο μεσιβρια μέρος· ὑιοῖ του πρεσυιτε λεο του δοννέλλου· κὲ ἐνεγκο εις τον ἅγιον ἀπόστολον ανδρέου ὁ πρόγεγραμμένος ταύτην την αμπελην· συν εσσοδω· καὶ εξοδω· καὶ με τες σικέας το κοῖτε ἔσω εἰς τῆν αμπελην· κὲ εγὸ υιταλίου ἐποιήσα ταυτο παρον ἐγγραφο καὶ ἀληθινὴ χαρτῆν εἰσδίξαι· του ἔχειν αυτοὺς οιγούμενοι εξουσία· καλιεργάζει· ανταλλάττει· κε ποιῆσαι ὸς ἀν υούλοντε διὰ τὸ κέρδος δια τὴν αγίαν του θεου ἐκκλησία· ἐαν φανὴ ποτε κερῶ τις ζιτόντα ἡ δίκας ποιῶντα· ἵνα δυπλόνη τὸ αμπελιον εἰς την αγίαν του θεου ἐκκλησία· καὶ εἰς το διμόσιον ισμισματα λϛ· καὶ ἄκον σιχάσι· εν παρουσια καλων μαρτυρων μιχαηλ του πρεσβυτερου διμίτρι μαρτυρ † βασιλειος του διμιτρι μαρτυρ † βιταλης του καλ-

† Signum manus Vitalis filii Petri de Cicere. Ego supradictus Vitalis, qui venerandam et vivificam crucem signavi de propria mea sententia et libera voluntate, offero S. Andreae Apostolo, posito in colle qui flumini Nigro imminet, pro anima mea, vineam veterem sitam in loco dicto Pettinari, his finibus comprehensam: ad orientem finitimus est Landolfus filius Ioannis Saraceni; ad occidentem Bibulus cum suis filiis; ad septentrionem ipse Vitalis de Cicere; ad meridiem filii presbyteri Leonis de Donnello. Et dono ego suprascriptus S. Andreae Apostolo hanc vineam cum ingressu et egressu, et insimul ficus ibi consitas. Et ego Vitalis feci hoc instrumentum et sinceram chartulam, qua declaro eiusdem ecclesiae praepositos habere potestatem arandi, permutandi et faciendi quicquid voluerint ad utilitatem sanctae Dei ecclesiae. Quod si quis aliquando surrexerit volens litem aut molestiam inferre, duplum vineae (*pretium*) poenae nomine rependat sanctae Dei ecclesiae, et publico aerario solidos sex et triginta, et invitus sileat. Actum in praesentia proborum testium, Michaelis

λίο μαρτυρ. Εγραφη δια χειρος πέτρου ἱερεος εκ τὴν πρόσταξιν του βασιλειου νοταριου· ετει ϛχλή ηνδικτιωνι ή μηνι δὲκαίμβρίο εἰς τας κ' ημερα ϛ' ωρα γ'· εν τοις καιροις του ενδοξου ημων κομητος νικολαου· και στρατιγό γουδέλμου πίπε· καὶ βισκομητος ούρσου του απάτε καὶ εν αυτω καιρό ην τον ιγουμενον ὁ κύρη ρουμαλδος ἱερεος και μοναχου εις την αγίαν. του Θεου τερνιτάτε.

filii presbyteri Demetrii testis, † Basilii filii Demetrii testis, † Vitalis de Calleo testis. † Scriptum manu Petri presbyteri de mandato Basilii notarii anno 6638, indictione VIII, mense decembri, die XX, feria VI, hora III, temporibus gloriosi nostri Comitis Nicolai, et Strategi Gulielmi Pepe, et Vicecomitis Ursi de Apate; et iisdem temporibus dominus Romualdus sacerdos et monachus erat abbas sanctae Dei Trinitatis.

(Ex originali membrana Archivi Cavensis — n.° 31.)

CV.

1129 — Mense Decembri 20 — Indict. VIII.

Ioannes filius Christophori de Picceno donat monasterio S. Andreae territorium et vineam positam ad ecclesiam S. Parasceves.

† σιμίον χειρὸς ιωαννου υος χριστοφόρου του πίκκενου· ὁ τὸν τίμιον καὶ ζωὸποιῶν σταυρον ποίξας· ἡ-κοῖα μου γνῶμη κε νουλεῖ αὐθερέτο· φαίνωμε ἐγὸ ὁ προρηθῆς ιωαννης· ἐνέγκο εἰς τον ἅγιον ἀποστολον ἀνδρέου· χωραφιον κὲ αμπέλιον· μετὰ ηιεροδενδρίων· κὲ αγρίων· κὲ καστανέτον· συν εσσοδω· κὲ ἔξοδω· κὲ κοῖτε τὸ χωράφην τούτα. εἰς την αγίαν παρασκευῆν· καὶ αὐτὴ τὴν αγίαν εκκλησία· εστὶν δὲ ὁ χορισμὸς του αυτου χωραφίου ἀνατολικὸν μερὸς συνορὶ· ρικκάρδου· υιος νικολάου του βιτζιοῦσου· κὲ ἡ οδὸς δημοσία· ἀπο δίσικὸν μέρος· ὁ αυτός ιωαννης· του πίκκενου· κε νικολαος του τίποτε· ἄκτρου μερος· ὁ αυτὸς ιωαννης τοῦ πίκκενου· ἀπο μεσιμβρία ἡ οδὸς δημοσία· καὶ ρίπτει εἰς τὴν αλλην οδον δημοσία· κὲ την αμπελην με τον αργὸν χωράφην· ἀπο τὰ μέρι τῆς ανατολὶς· συνορὶ νικολαος του γράνκα καὶ ὁ αυτὸς ιωαννης τοῦ πίκκενου· καὶ τῆν αμπελην τὸ ἡτον του ιωαινου του λιβάνι· δυσικὸν μερὸς· ἡ οδὸς δημοσία· κὲ απὸ ἄκτρου μερὸς· ἡ οδὸς δυμοσία· ἀπὸ μεσιμβρία· ὁ αυτὸς ιωαννης του πίκκενου· κὲ τὸν καστανέτον τὸ κοῖτε εἰς τῆν σέρραν της λιμπιδάνις· ἐστιν δε ὁ χορισμὸς τὸν καστανέτον τοῦτον· ἀνὰτολικὸν μέρος· συνορὶ· οἰοῖ του βουττάριν· δυσικὸν μέρος· οἰοῖ του καρυοῦνι· ἄκτρου μέρος· οἰοῖ του τίποτε, ἀπὸ μεσιμβρία ὁ αυτὸς ιωαννης του πίκκενου· κὲ εγὸ ιωαννης ἤνεγκαν τῆν κληρονομίαν ταύτην· εἰς τὴν αγίαν του Θεοῦ ἐκκλησίαν· εἰς τέπτιν στίχημα· ἐὰν ἀυξάνις τὸυς ιυοὺς μου· καὶ Θέλουσιν δουλεύειν διὰ ταύτην τῆν κληρονομίαν· εἰς την

† Signum manus Ioannis filii Christophori de Picceno. Ego praedictus Ioannes, qui venerandae et vivificae crucis signum exaravi de mea sententia et libera voluntate, offero S. Apostolo Andreae territorium et vineam cum arboribus cultis et incultis, et castanetum, cum ingressu et egressu. Iacet hoc territorium ad sanctam Parascevem, sanctamque eius ecclesiam, his finibus comprehensum: ad orientem finitimus est Riccardus filius Nicolai Vitziusi, et via publica; ad occidentem ipse Ioannes de Picceno, et Nicolaus de Nihilo; ad septentrionem idem Ioannes de Picceno; ad meridiem via publica, et erumpit in aliam viam publicam. Vinea vero cum territorio inculto (*his definitur terminis*): ad orientem finitimus est Nicolaus de Granca, et idem Ioannes de Picceno, et vinea quae erat Ioannis Libani; ad occidentem via publica; ad septentrionem via publica; ad meridiem idem Ioannes de Picceno, et castanetum quod situm est in serra Limpidanae. Castanetum autem his terminis clauditur: ad orientem sunt finitimi filii Buttari; ad occidentem filii Carbuni; ad septentrionem filii Nihili; ad meridiem idem Ioannes de Picceno. Et ego praedictus Ioannes obtuli hanc hereditatem sanctae Dei ecclesiae ea lege, ut si mei filii adoleverint, et voluerint propter hanc hereditatem sanctae Dei ecclesiae inservire eiusque praepositis, quemadmodum homines de casali sanctissimae Deiparae de Pertusia inserviunt sanctae Dei ecclesiae et monasterio, hanc

αγίαν του θεου ἐκκλησίαν· τὴν πρόγεγραμμένην· κὲ τοῖς οἰγουμένους τῆς ἐκκλησίας· καθὸς δουλεύοσιν οἱ ανθρωποι· ἐκ του χορίου· τῆς παναγίας· της περτοῦσας· ἰς τιν αγίαν του θεου ἐκκλησίαν εις το μοναστέριν· ἵνα ἔχουσιν τὶν κλιρονομίαν· εἴπερ καὶ μη θέλουσιν δουλεύειν καθὸς λέγει τον χάρτιν τουτα· ἵνα μέντη τῆν κληρονομίαν εἰς τον ἅγιον μονάστιριν του αποστολου ἀνδρέου· τὸ κοῖτε ἐπάνο του μαύρου ποταμου εἰς τὸν βουνό· κὲ ἵνα του ἔχων οἰγουμένους τῆς ἐκκλησίας εξουσίαν· ἐργάζει ἀνταλλάττει· διὰ τὸ κέρδος τῆς ἐκκλησίας· κὲ ποιήσαν ὁς ἂν βουλετε· εν παρουσία καλων μαρτυρων μιχαηλ του πρεσβυτερου διμητρι μαρτυρ † βασιλειος του δημίτρι μαρτυρ † βιταλις του καλλέο μαρτυρ † σέργι της βαλλες μαρτυρ † γραφὲν διὰ χειρος πέτρος ἱερεως ἐκ τῆν προσταξην του βασιλειου νοταρίου ετει ϛχλη' ινδικτιωνι η' μηνὶ δεκεμβρὶ εις τας κ' ημερα ϛ' ωρα θ' ἐν τῖς κερῖς τοῦ ενδόξου ἡμῶν κομητος νικολαου· καὶ στρατίγὸ γουδέλμου πίπε· καὶ βισκομης· ουρσου υιος οὐρσου τοῦ απάτε καὶ ἐν αυτω κερῶ· ὁτε ἦν προπόσιτος ο κυρι ρουμαλδος ἱερευς κὲ μοναχός.

(Ex originali membrana Archivi Cavensis — n.° 32.)

hereditatem habeant: quod si inservire noluerint eo modo, quo in praesenti instrumento dicitur, huiusmodi hereditas teneatur a sancto monasterio Andreae Apostoli, quod situm est supra flumen Nigrum in colle, et ecclesiae praepositi potestatem habeant arandi, permutandi, si id ecclesiae utilitas postulet, et faciendi quodcumque voluerint. Praesentibus probis testibus: Michaele filio presbyteri Demetrii teste, † Basilio filio Demetrii teste, † Vitali de Calleo teste, † Sergio de Valle teste. † Scriptum manu Petri presbyteri de mandato Basilii notarii, anno 6638, indictione VIII, die XX mensis decembris, feria VI, hora IX, temporibus gloriosi nostri Comitis Nicolai, et Strategi Gulielmi Pepe, et Vicecomitis Ursi filii Ursi de Apate, quo tempore erat praepositus dominus Romualdus sacerdos et monachus.

CVI.

1130 — Mense Maio — Indict. VIII — Messanae.

Rex Rogerius confirmat abbati monasterii Novae Hodegetriae Patris privilegia omnia et donationes terrarum in valle Crathis antea factas eidem monasterio.

Τὸ κατὰ πάντα ἰσοδύναμον τοῦ χρυσοβούλλου τῆς μονῆς τῆς νέας ὁδηγιτρίας τοῦ πατρός.

Ῥογέριος ἐν χριστῷ τῷ θεῷ εὐσεβὴς, κραταιὸς ῥῆξ. † εὐσεβοῦς διανοίας καὶ βασιλικῆς φιλοφροσύνης ἐστὶ τὸ τὰ τῶν ψυχικῶν φροντιστήρια, καὶ τοὺς ἐν αὐτοῖς θείοις καὶ πανιέροις σηκοῖς παννυχίαις στάσεσι, καὶ ἀδιαλείπτῃ ἐντεύξεσιν ὑπὲρ τοῦ τῶν χριστιανῶν γένους, καὶ τοῦ θεοφρουρήτου κράτους ἡμῶν· διηνεκῶς τὸ θεῖον ἐξιλεωμένους καθαρᾶς καὶ υαθείας ὑπὸ τὴν δεσποτείαν ἡμῶν ἀπολάβειν γαλήνης, καὶ μηδοπωσοῦν ἐπί τινων καινοτομεῖσθαι ἢ βλάπτεσθαι, ἢ ἐν οἱοδιποτοῖν ἐπερεάζεσθαι. πρὸς τούτοις δὲ καὶ τὰ πρὸς τῶν πρὸ ἡμῶν ἐν αὐτοῖς ὑπὲρ ψυχικῆς σωτηρίας ἀφιερωθέντα καὶ παρ' ἡμῶν δωρηθέντα ἢ καὶ ἄλλως πῶς ὑπ' αὐτοῖς ὑποκτησθέντα, ἢ κατασχεθέντα, καὶ

Apographum in omnibus aeque pollens ac chrysobulla monasterii Novae Hodegetriae Patris.

Rogerius in Christo Deo pius et potens Rex. † Piae mentis est et regiae munificentiae coetus spirituales, et eos, qui in divinis et sacratissimis claustris nocturnis stationibus et non intermissis precibus pro christiano genere et nostra potentia sub Dei tutela posita, assidue Divinitatem propitiam reddunt, pura et alta tranquillitate frui sub nostra dominatione, et nullatenus aliqua novitate, damno, aut alia quavis iniuria affici. Insuper res a nostris decessoribus pro animarum salute eisdem (*monasteriis*) oblatas et a nobis donatas, vel quas alia qualibet ratione acquisiverint, occupaverint, possederint, administraverint et in suam potestatem

κατεχόμενα, καὶ νεμόμενα, καὶ δεσποζόμενα, κυροῦν καὶ τὸ ἀσφαλὲς αὐτοῖς πάντοθεν προνοεῖν, καὶ ἐπιβραβεύειν, οὐ τῆς τυχούσης σωτηρίας καθέστηκε πρόξενον. ἐνθένδε καὶ τὸν ἐντιμότατον, καὶ Θεοφιλῆ καθηγούμενον τῆς ἁγίας μονῆς τῆς ἀχράντου Θεοτόκου καὶ νέας ὁδηγητρίας τοῦ πατρὸς κυρὸν λουκᾶν, τὸν καὶ νεωστὶ τὴν προστασίαν δεξάμενον παρὰ τοῦ κράτους ἡμῶν ἐν ταύτῃ τῇ σευασμίᾳ, μονῇ, ἐλθόντα πρὸς τὸ γαλήνιον κράτος ἡμῶν ἠτήτο λιτανεύων τοῦ καὶ αὐτῶ κυρῶσαι δι' ἐντάλματος τὰ παρ' ἐμοῦ καὶ τῶν πρὸ ἐμοῦ δωρηθέντα καὶ οἱῳδήποτε τρόπῳ δοθέντα παρίκων τε καὶ χωρίων καὶ ἑτέρων πραγμάτων· ἡμεῖς οὖν οὐχ' ὅσον ἠγησάμεθα μὴ τὴν δέησιν τοῦ τηλικούτου ἀνδρὸς ἐκπληρῶσαι, τοίνυν οὗς εὐμενῶς τῇ τούτου δεήσει ἐποκλήναιτες ταῖς ἱκετηρίαις αὐτοῦ τυχεῖν ἠξιώκαμεν καὶ τὰ τῆς αἰτήσεως αὐτοῦ Φιλοθέως ἐκπεπληρώκαμεν. δι' ὃ ἐπὸ τοῦ παρόντος ἡμῶν χρυσοβούλλου αἶθις στέργω, ἐπὲρ ψυχικῆς σωτηρίας πατρὸς ἐμοῦ, καὶ ἅμα τῶν ἐμῶν τέκνων, καὶ ἐμῆς, ὡς καὶ τὰ ἐμὰ ἕτερα σιγίλλα τὸν τόπον καὶ τὸν τρόπον ἑνὶ ἑκάστῳ δηλοῦν· ἅπαντά Φημι, ἅπερ ἐκράτει ὁ Φραμοῦνδος ἀπὸ τῶν χωραφίων, βιλλάνων, ὥρων, μηλίων, καὶ ἃ προεῖπον ἅπαντα ὅσα ὁ προῤῥηθεὶς Φραμοῦνδος ἐπὶ πάσαν τὴν βαθίαν τοῦ Γράτου ἐδέσποσεν, καὶ τῷ ἐμῷ πιστοτάτῳ Ἀμιρᾷ ἐπώλησε· τῷ αὐτῷ δὲ ἔστερξα καὶ τὸ χορίον του Ἀσκηττήνου Πορτζέλλης ἐν ᾧ ἐποιήσατο τὸν ἅγιον Ἀπολληνάριον σὺν πάσης τῆς διακρατήσεως αὐτοῦ, καὶ ἑτέρων χωραφίων, καὶ ἀμπελίων, μηλίων, παροίκων, καὶ ἤ τή ἄλλο ἐπεκράτει παρὰ τοῦ δουκὸς, ἃ ἠγώρασεν καὶ αὐτὰ ὁ πρωτονοτάριος Χριστόδουλος καὶ Ἀμμιρᾶς, σὺν τῶν τοῦ Φουλκ δὲ Βασολζερης καθὰ τὰ αὐτῆς σιγίλλα δηλοῦν, στέργω δὲ καὶ τὰ ἐκ τοῦ Χοῦν δὲ Κληρεμοῦντος, καὶ τοὺς αὐτοῦ, δύο ἀνηψιοὺς, Χοῦν, καὶ Ἀλέξανδρος δοθέντα ἀνελλιπῶς, σὺν καὶ πάντων τῶν δοθέντων παρὰ Γουλλέλμου Γρανδτεμανῆλ. τῷ αὐτῷ δὲ καὶ τοὺς ἀνθρώπους οὓς ἐπεκράτει ἐκ τῶν ρο . . . . . ἁγίας σευκρίνης, σὺν καὶ τῆς ἐποστάσεως αὐτῶν, χωράφια, ἀμπέλια, οἴκους, καὶ ἤ τι ἄλλο, σὺν καὶ τοῦ αὐτοῦ οἰκείου πράγματος ἐπὶ τὸν Ρουσιανόν, καὶ ἅγιον Μαῦρον, ὡς κατηγόρασεν καὶ αὐτό ὁ προῤῥηθεὶς πρωτονοτάριος Χριστόδουλος καὶ Ἀμμηρᾶς· καὶ ἁπλῶς στέργω ἅπαντα ἃ ἐπεκράτει ἐπὶ πάσαν τὴν βαθείαν τοῦ Γράτου καὶ Ρουσιανοῦ καὶ ἅγιον Μαῦρον, δωρηθέντα τε παρὰ τοῦ δουκὸς τῷ πιστοτάτῳ Ἀμμηρᾷ, καὶ

habuerint confirmare, et omni meliori modo earum securitati consulere omnique ex parte providere, id salutem conciliare potest. Hinc est quod cum ad serenissimam potentiam nostram accessisset venerandus et Deo charus abbas sancti monasterii intemeratae Dei Matris et Novae Hodegetriae Patris dominus Lucas, qui nuper a dominatione nostra huius venerandi monasterii praefecturam accepit, et supplex petiisset, ut decreto sibi confirmaremus rursus ea, quae tum a me tum a meis decessoribus donata, vel quocumque alio modo concessa fuerunt, videlicet colonos, terras aliasque res; nefas duximus tanti viri petitioni non satisfacere. Quare auribus benignis ad eius preces adhibitis, supplicem ipsum dignum putavimus qui voti compos fieret, et eius optata religiose explevimus. Propterea hac nostra aurea bulla denuo confirmo, pro salute animae patris mei simulque meorum filiorum et meae, (*donationes*) loco et modo quos pro unaquaque cetera omnia mea sigilla declarant: (*confirmo*) inquam universa quae possidebat Phramundus ex fundis, colonis, horreis, ovilibus, et omnia, quae dixi, quotquot praedictus Phramundus possidebat per totam Vallem Crathis, quaeque fidelissimo meo Amirae vendidit; eidem autem confirmavi et territorium Ascettini Portzellae, in quo S. Apollinarem fundavit, cum omnibus suis possessionibus, aliisque praediis et vineis, ovilibus, colonis, et si quid aliud a Duce habuit, quae emit Protonotarius Christodulus et Amiras cum possessionibus Phulci de Basolzeris, sicut eius sigilla declarant. Confirmo pariter bona Hugonis de Claromonte, et duorum eius consobrinorum Hugonis et Alexandri, quae sine exceptione collata sunt, cum omnibus etiam rebus donatis a Gulielmo Grandtemanel: itemque homines, quos habebat de Rocca S. Severinae cum omnibus eius possessionibus, agris, vineis, domibus et quibuscumque aliis rebus suis propriis in Rusiani et S. Mauri agro, quemadmodum emit praefatus Christodulus et Amiras; et in universum confirmo omnia, quae possidebat in tota Valle Crathis, et Rusiani, et S. Mauri, et res a Duce collatas fidelissimo Amirae, praecipue quae ab ipso empta fuerunt: item res quas ipse Dux obtulit, vineas scilicet, fundos, horrea, divisiones aquarum, homines, septa, domos, ovilia, et quidquid ad hunc

τὰ ἀγωρασθέντα μᾶλλον παρ' αὐτοῦ, σὺν καὶ ἃ αὐτὸς ὁ δουκ ἀφιέρωσε· λέγω δὲ ἀμπέλια, χωράφια, ὕρη, νομὰς ὑδάτων, ἀνθρώπους, περιβόλους, οἴκους, μήλια, καὶ ἤ τι ἄλλο ἐδέσπωσεν πρηνὴ ταύτης τῆς ἡμέρας στέργω ταῦτη τῇ ῥηθείσῃ ἁγίᾳ μονῇ τῆς νέας ὁδηγητρίας. σὺν τούτοις δὲ καὶ τὴν μονὴν, ἣν ἔχετε εἰς τὴν διακράτησιν Μηλήτου καὶ Μεσογιάνου, τὴν ἁγίαν Θεοτόκον Σκαλίτων, ἤγουν τοῦ Ἀπράξη μετὰ πάντων τῶν αὐτῆς σιγίλλων τε καὶ διακρατήσεων, βιλλάνων φημὶ, χωράφια, ἀμπέλια· καὶ ἁπλῶς ὅσα καὶ αὐτὴ ἄχρι ταύτης τῆς ἡμέρας ἐκράτησε καὶ ἐδέσπωσεν. στέργω δὲ καὶ τὸ μετοχίον, ὅ ἔχει ἡ ἁγία μονὴ εἰς τὸ περίχορον Κρότου, ἤγουν τὸν ἅγιον Κωνσταντίον ἀσίλον, μετὰ πάντων τῶν αὐτοῦ δικαιωμάτων, καὶ σιγίλλων τε καὶ διακρατήσεων, καὶ νόμων πάντων, κτήνων, ἔχειν ἀκολύτως, ἀλλὰ καὶ πάντα τὰ ζῶα καὶ τὰ κτήνη διάφορα τῆς ἁγίας μονῆς τοῦ Πατρὸς, εἰς ἅπασαν τὴν τοῦ κράτους μου χῶραν ἀκόλυτα καὶ ἐλευθέρους νέμεσθαι, ὁμοῦ καὶ τῶν παροίκων αὐτῆς, ὧν καὶ τὴν χρῆσιν ἰδίως ταῦτα ἔχειν στέργομεν. ἐπὶ τούτοις δὲ ἐπικυροῦντες στέργομεν ἅπαντα τὰ ἀφιερωθέντα ἢ οἱωδήποτε τρόπῳ δοθέντα παρ' ἡμῶν τε καὶ τῶν πρὸ ἡμῶν, καὶ παρὰ πάντων προσώπων η δωρηθησάμενα, καὶ ἀφιερωθησόμενα ἐν τοῖς ἑξῆς, χωράφια, ὕρη, πεδιάδας, ὕλας, δάσους, κομᾶς, μήλιά τε, καὶ παροίκους, καὶ ἱερὰ τεμένη θείων ναῶν καὶ ὅσα τεσπρὸ ἐκράτησε καὶ ἐς ὕστερον κρατήσει ἡ τοιαύτη ἁγία μονὴ, καὶ πάντα ᾧ τρόπῳ ἐν αὐτῇ δωθέντα καὶ δωθησόμενα παρά τε μικρῶν καὶ μηζώνων καὶ διαφόρων προσώπων, ὡς ἤρηται, ἀπ' ἐντεῦθεν καὶ ἀπὸ ταύτης τῆς ὥρας βέβαια, καὶ στερρὰ, καὶ κεκυρωμένα παρὰ του θείου κράτους μου ἔστωσαν. καὶ μὴ ἐξεῖναί τινα τῶν ἡμετέρων παίδων καὶ διαδόχων, ἢ καὶ ἀρχόντων καὶ ἐξουσιαστῶν, η ἐκκλησιαστικῶν προσώπων διασεῖσαι, ἢ ἐπερεάσαι τῷ οἱονοῦν, ἢ ἀφελεῖν ἀπ' αὐτης ἄχρι καὶ τοὺς μικροτάτους, διὰ τοῦ εἶναι ταύτην τὴν ῥηθεῖσαν ἁγίαν μονὴν βασιλικὴν, καὶ ἰδίως ἡμετέραν. ταῦτα πάντα τὰ ἀνωτέρω ἔστερξα, καὶ ἐκύρωσα. εἴ τις δὲ εὑρεθῇ καρὰ τὴν τοῦ παρόντος σιγίλλου ἡμῶν δύναμιν ποιῶν ἢ πράττων τι ἐναντίον, ἢ ζημίαν, ἢ καινοτομίαν, ἢ ἀφαιρέσεις εἰς τὴν εἰρημένην ταύτην ἡμῶν δωρεὰν, ἡμᾶς αὐτοὺς καὶ τοὺς ἡμῶν υἱοὺς καὶ κληρονόμους ἀντιμάχους καὶ ἐκδικητὰς ἕξῃ. πρὸς δὲ τούτοις καὶ τὴν ἀρὰν ἔχειν αὐτῶν τῶν τιή. ἁγίων θεοφόρων πατέρων.

usque diem possedit, confirmo eidem praedicto sancto monasterio Novae Hodegetriae: praeterea et monasterium, quod habetis in territorio Mileti et Mesogiani, S. Deiparam Scalitorum, sive Apraxe, cum omnibus eius privilegiis et possessionibus, villanis inquam, fundis, vineis, et in summa quaecumque ad hunc usque diem ipsum tenuit et possedit. Item confirmo obedientiam, quam habet sanctum monasterium in agro Crotonensi, idest sanctum Constantium Asylorum cum omnibus suis instrumentis, sigillis et possessionibus, et cum omnibus pascuis et iumentis, ut iis sine impedimento fruantur; immo ut omnia animalia et iumenta diversa sancti monasterii Patris in quolibet dominationis meae loco libere et absque ullo impedimento pascere possint ductu colonorum eius, quorum etiam usum proprium eidem confirmamus. Insuper rata facimus et confirmamus omnia quae fuerunt dicata, aut quocumque modo oblata a nobis vel nostris decessoribus, et a quocumque alio, aut quae tradentur et consecrabuntur in posterum, terras, horrea, campos, silvas, fruticeta, vicos, ovilia, colonos, et sacras accessiones divinorum templorum, et quaecumque antea possedit et in posterum possidebit hoc sanctum monasterium, et omnia quolibet modo ipsi data vel danda a parvis et magnis, et a diversis personis, ut dictum est. Hinc et a praesenti hora sint certa, solida et confirmata per auctoritatem nobis a Deo collatam; et nemini liceat nostrorum filiorum et successorum, vel principum, magistratuum aut ecclesiasticarum personarum, perturbare aut quovis modo molestiam afferre, sive ab illo auferre vel minima quaeque, cum hoc sanctum monasterium sit regium et omnino nostrum. Haec omnia praedicta confirmavi et auctoritate roboravi. Si quis autem contra praesens nostrum privilegium vim inferens aut peragens aliquid contrarium, sive damnum, vel innovationem, vel ablationem adversus hanc nostram donationem, nosmetipsos, nostrosque filios et heredes inimicos et vindices habebit; praeterea maledictionem tercentorum octo et decem Patrum nanciscetur; nihilominus deinde manebit haec donatio firma et inconcussa

εἶθ οὕτω μένειν ταύτην τὴν δωρεὰν βεβαίαν, καὶ ἀδιάσειστον μεχρι τέρματος αἰώνων. ἐπὶ τούτῳ ἐγράφη καὶ τὸ παρὸν σίγιλλον συνήθη, πιστωθὲν, σφραγισθὲν τῇ διὰ χρυσοῦ βούλλῃ ἡμῶν. ἐπεδώθη τῇ τοῦ Πατρὸς ῥηθείσῃ ἁγίᾳ μονῇ, καὶ σοὶ τῷ πατρὶ καὶ καθηγουμένῳ, καὶ πάσῃ τῇ ἀδελφότητι. ἐγράφη ἐν τῇ παρὰ τοῦ κράτους ἡμῶν πόλει Μεσσήνῃ, μηνὶ Μαΐῳ, ἰνδικτιῶνος η'. ἐν τῷ ϛχλη'.

† Ρογέριος ἐν χριστῷ τῷ θεῷ εὐσεβὴς κραταιὸς ῥὴξ καὶ τῶν χριστιανῶν βοηθός.

In adversa pagina.

† Κοσμᾶς εὐτελὴς μοναχὸς, καὶ ἀρχιεπίσκοπος πόλεως Ροσσάνης ἀναγνοὺς τὸ κύριον τὸ ἰσοδυνάμῳ ὑπέγραψεν.

† Ο' Τουρουσανὸς εὐτελὴς πρωτοπαπᾶς Πασχάλιος, ἀναγνοὺς τὸ κύριον, τὸ ἰσοδυνάμῳ ἰδιοχειρος ὑπέγραψεν.

† Ο' Τουρουσάνος λουκίφερος ἀναγνοὺς τὸ κύριον τῷ ἰσοδυνάμῳ ὑπεγραψεν.

† Ροπέρτος τῆς Ἀρκίας ἀναγνοὺς τὸ κύριον, τῷ ἰσοδυνάμῳ ὑπέγραψε.

† Βασίλειος τῆς Κρητόνης καὶ κριτὴς ἀναγνοὺς τὸ κύριον τῷ ἰσοδυνάμῳ ὑπέγραψεν.

† Συνάτωρ Μαλένος τὸ σιγίλλον τοῦ ἀειμνήστου ρίγος Ρογερίου ἀναγνοὺς, τῷ κατὰ πάντα ἰσοδυνάμῳ ὑπέγραψεν.

usque ad finem seculorum. Idcirco scriptum est praesens sigillum, uti mos obtinet, auctoritate munitum et aurea bulla nostra instructum; et datum est praefato sancto monasterio Patris, et tibi patri et cathegumeno, totique sodalitati. Scriptum fuit in civitate nostrae ditionis Messana, mense maio, indictione VIII, anno 6638.

† Rogerius in Christo Deo pius potens Rex et Christianorum adiutor.

† Cosmas humilis monachus et archiepiscopus civitatis Rossani, lecto autographo, apographo subscripsit.

† Paschalis Turusanus humilis protopapa, lecto autographo, apographo propria manu subscripsit.

† Turusanus Lucifer, lecto autographo, apographo subscripsit.

† Robertus de Arcia, lecto autographo, apographo subscripsit.

† Basilius de Crotone et iudex, lecto autographo, apographo subscripsit.

† Senator Malenus, lecto sigillo semper memorandi Regis Rogerii, apographo per omnia simili subscripsit.

(Ex apographo graeco et latina interpretatione Paschalis Baffii, in Maiori Neapolitana Bibliotheca adservatis, quae a nobis collata fuerunt cum editis a Montfauconio, *Palaeographia graeca p.* 397.)

CVII.

1130 — Indict. VIII.

Gregorius Philippi Sophi filius donat Maleno ex fratre nepoti nonnulla praedia pro beneficiis a Maleno in eum collatis.

† σίγνον χειρὸς γριγορίου υἱου φιλίππου τοῦ σωφοῦ.

ὁ προγραφεὶς γριγόριος ὁ τὸ σίγνον του τιμίου καὶ ζωοῦπιοῦ σταυροῦ ἠχία μου τι χεῖρὶ προτάξας ἀναλαυανώμενος καὶ τοὺς δὲ λυποὺς μου ἀδελφους. δι ἧς θαι ἐν αληθια ὁμολογῶ διδώντα καὶ τέλιος χαρίζωντα σὺ τῶ ἐμῶ ἐξαδελφω κυρῶ μαλένω τα ἐμᾶ χωραφια ἅπερ ἔχω ἀνταλλαγὴν ἐκ τοῖς ἐμοῦς ἐξαδέλφους βασίλειον τὸν φαυέλλον καὶ ἰωαννὴν τὸν αὐτου ἀδελφον.

† Signum manus Gregorii filii Philippi Sophi.

Ego suprascriptus Gregorius, qui signum venerandae et salutiferae crucis propria manu feci, comprehendens quoque reliquos meos fratres, pro rei veritate declaro concedere et omnino donare tibi meo ex fratre nepoti domino Maleno praedia mea, quae habeo ex permutatione facta cum meis ex fratre nepotibus Basilio Phabello, et Ioanne fratre eius, et Ioanne filio Georgii Phabelli, ad partem superio-

καὶ ἰωάννην υἱὸν γεωργίου φαυέλλου ἐς τὸ ἐπάνω μέρος χωρίου τῶν παννάκονων τα πλησίαζωντα τῶν χωραφίων τοῦ δρογγάρι καὶ τῶν χωραφιων· σοῦ κυρου μαλέιου ὅσα ἂν καὶ ἔχω ἀλλαγὴν ἐς τὸν αὐτὸν τόπον ἐκ τοὺς ἀνοτερω εἰρημένοῦς μοι ἐξαδελφους ταύτα ὡς προῖξιν δίδωμι καὶ τελίος χαρίζωμε σοῦ τῶ ρηθέντι κυρω μαλένω διὰ τὰς πλήστας ευεργεσίας αἷς ἀεὶ ἔτυχων σχὴν παρα σοῦ ὁμόνον δὲ υπερ τούτω αλλ ἐλαβων καὶ παρα σου λόγω ἀντιχάριτος τὸ ἐπιλαχάννωντά σε μυράδιον εἰς τα ἀμπελα τα ἅπερ ἔχω εκ τὸν ἐμὸν πενθερὸν κυρον λεοντα τοῦ ἐξάρχου εἰς τὸ χωριον τοῦ ἁγίου πολυκάρπου· ταύτης ἕνεκα τῆς προφάσεος καὶ ἀρεσκήας καὶ καλοθελήας δίδωμι σὺ τα ρηθεντα χωραφια τοῦ ἔχην σε αὐτᾶ ἐξουσίαν ἀπω τὴν σύμερον ἡμέραν καὶ ὥραν εἰς τοὺς ἑξῆς ἅπαντας καὶ διηνεκῆς χρόνους πολὶν χαρίζην ἀνταλλάγτην· καὶ ἢς προῖκας τεκνῶν σου κάταγράφην ὥς το κύρος καὶ τὴν δεσποτίαν παρ ἐμου εἰλιφὸς μὴ ἐναντιοῖμενος παρα ἰδίου πωτὲ προσώπου τὸν ταὶ ἐμοῦ κληροιόμῶν ἢ ξένων καὶ οὐ κατα νόμων σὺ τουτῶ διεκδικήσω ἢ μετάμελος γεναίσθαι υουληθῶ ἰὰ μὺ ἰσακούῶμαι μάλλον δὲ ζημίουσθῶ μαι εἰς τὸ δημόσιον νομισματα λϛ καὶ ἦθ ούτος στέργην καὶ ἐνμένην ἡ παρ ἐμοῦ γεναμένη τιαὕτη καλοθέλη χαριστηκῆ ἦν καλοθελῶς ἐπίησα ενώπιον τὸν εὑρεθεντων ἀξιόλόγων καὶ πιστῶν μαρτυρων.

† Ιωαννης κοτρος καὶ υιὸς γαλατου παπα του ἀπελατου μάρτυρ υπέγραψα οικια χειρῖ †

† Κωνσταντίνος χαμαλὸς νοτάριος τοῦ ἠεπακτρὴς τοῦ πεδείσου μαρτυρ ὑπέγραψα οἰδία χειρί.

† ρωκέριος υιος λεωντος του κορμιδου μαρτυρ υπεγραψα οικεια χεῖρϊ †

† ἀρκούμενος του κατάκάλλου μαρτυρ εποιησα τὸν τίμιον σταυρον.

† αρκάδιος ἀνεψιος νικολάου γερακιτανου μάρτυρ εποιησα τὸν τιμιον σταυρον.

† λέων υιὸς πετρου νοταριου και αμηρου μαρτυρ υπεγραψα.

† ἐγράφη χειρὶ ἐμοῦ λέοντος ευτέλους πρωτοπαπᾶ καὶ ταβουλαρίου εὐριατίκου ἐν ἔτι ϛχλη ἰνδικτιωνι η †

rem regionis Pannaconum, prope praedia Drongarii, et ea quae ad te dominum Malenum pertinent, et quotquot habeo ex permutatione in ipso loco facta cum supradictis meis nepotibus. Haec, ut praedixi, trado planeque dono tibi dicto domino Maleno ob plurima beneficia, quibus me semper prosequutus es; nec solum propter hoc, sed etiam quia accepi a te grati animi ergo partem, quae tibi forte contigit prope vineas, quas ego habeo a meo socero domino Leone Exarcha in regione S. Polycarpi. Propter hanc causam et beneplacitum et spontaneam voluntatem tibi do dicta praedia, ut ea habeas in tuo dominio ab hac die et hora in omne et perpetuum posterum tempus, et vendas, dones, permutes, et in dotem filiabus tuis constituas, utpote qui proprietatem et dominium a me acceperis, neque molestiam unquam ab aliquo patiaris, quicumque sit, sive ex meis heredibus, sive extraneus. Quod nisi ex lege te defendero, vel (*huius donationis*) me poenituerit, minime exaudiar, immo vero mulcter Fisco nummis sex et triginta; et nihilominus firma deinde et stabilis sit haec a me sponte mea facta donatio, coram probis et fide dignis testibus, qui interfuerunt.

† Ioannes Cotrus et filius Galati, presbyter de Apelato, testis manu propria subscripsi.

† Constantinus Chamalus notarius Iepactri de Pediso testis manu propria subscripsi.

† Rogerius filius Leonis Cormidi testis manu propria subscripsi.

† Arcumenus filius Catacalli testis venerandae crucis signum feci.

† Arcadius consobrinus Nicolai Hieracensis testis venerandam crucem exaravi.

† Leo filius Petri notarii et Strategi testis subscripsi.

† Scripta manu mei Leonis humilis protopapae et tabularii Briatici, anno 6638, indictione VIII.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani—n.° 27.)

CVIII.

1130 — Mense Decembri 9 — Indict. IX.

Nicolaus de Dardano vendit tarenis viginti Leoni de Cornisano vineam cum medietate territorii inculti sitam trans flumen Nigrum.

† σημίον χειρὸς νικολαου υιος σεργίου του δάρδανου. ὁ τον τίμιον καὶ ζωοποιῶν σταυρον ποίξας ἠκοία μου γνῶμι· καὶ νουλὴ αυθερέτο· φαίνομε ἐγῶ ὁ πρόριθίς νικολαος. πουλῶ εἰς τὸν λέο υιος τοῦ μολεγάννι. του κορνισάνου. την αμπέλι καὶ με τὴν χωράφην αργῶ. τό ἡμίσι του αυτου χωραφιου· τὸ εχο πέραν του μαύρου ποταμοῦ το ἥτον του θεοδωρου του γρήσα· μετα ἡμεροδέυδρια· καὶ αγρία. συν εσσοδω· καὶ εξοδω. εις ταρια εικοσι μετα του φραγμοῦ το μέρος μου· καὶ κοίτε την αμπελην ταύτη μετα χοραφιου ἐπάνο του γεφιρίτζι· ἐστιν δε ὁ χορισμὸς την αυτὴν αμπέλη· καὶ το χοράφη. ἀνατολικὸν μέρος συνορή· ιωαννης υιος υόνι του πέργα· δυσικὸν μέρος μιχαηλ ἱέρεως· υιος κονσταντίνου της καλίμερι· καὶ νικολαος ἱέρεως υιος λέο τοῦ νιύκυτεύτε· ἀκτρου μέρος· οἱοὶ του νικολάου του θεοφυλάκτου· καὶ οἱ ἄλλοι ἡ γονὶς αυτοῦ· ἀπο μεσιμβρία· ἡ ὁδὸς δημοσια· καὶ εγὸ νικολαος. ὅτε απέλαβον τα ταρια εἰς χεῖρας ἐμας· ἐποιήσα τουτο παρὸν ἐνγράφω· καὶ αλιθινή χαρτὴν εἰσδείξαι· τοῦ εχην αὐτο· εξουσία· πούλὴ· χαρίζην· ανταλλάττει· καὶ εν πρίξ γράψαι· ὡς κυρίο καὶ εξουσιαστῆς· ἐὰν φανί ποτε καιρῶ τὶς ζιτόντα· ἡ δίκας ποιῶντα· ἵνα δώσι εἰς τὸν αγωρασῆν δυπλοῦν καὶ εἰς το δημόσιον νομισματα λς· καὶ ἄκον σιχάσε· εν παρουσια καλων μαρτυρων μηχαηλ του πρεσβυτερου δημητριου μαρτυρ † βασιλειος του δημητριου μαρτυρ † βιταλης του καλλέο μαρτυρ † γραφεν δια χειρος πετρος ἱερεως μετα παρακλίσεως νικολαου κριτοῦ· ετει ϛχλθ' ηνδικτιωνι θ' μηνὶ δεκεμβρίο εις την θ' ημερα γ' ωρα δ'. εν τοις καιροις του ενδεξου ημων κόμις νικολαος· καὶ μαεῖστρο εκ την αστη της ὀλιδας ἀργιρου· καὶ βισκομης· ιωαννης υιος βονι του πέργα.

† Signum manus Nicolai filii Sergii de Dardano. Ego suprascriptus Nicolaus, qui venerandam et vivificam crucem de propria mea sententia et libera voluntate exaravi, vendo Leoni filio Moleganni de Cornisano vineam cum territorii inculti medietate, quam possideo trans flumen Nigrum, quaeque erat Theodori de Grisa, cum arboribus fructiferis et silvestribus, cum ingressu et egressu, et cum mea portione sepis, tarenis viginti. Sita autem est haec vinea cum territorio supra pontem, his finibus comprehensa: a parte orientis (*est*) Ioannes filius Boni de Perga; a parte occidentis Michael presbyter filius Constantini de Calimera, et Nicolaus presbyter filius Leonis Niciteutae; a parte septentrionis filii Nicolai Theophylacti, et alii propinqui eius; a parte meridiei via publica, et ego Nicolaus; qui cum accepissem in manus meas praedictos tarenos, feci praesens instrumentum et sinceram chartulam, quae declarat te (*praedictam vineam et territorium*) posse vendere, donare, permutare, et in dotem constituere, iure pleni et liberi dominii. Quod si quis aliquando surrexerit litem aut controversiam intendens, det emptori duplum pretii, et Fisco numismata sex et triginta, et invitus sileat. In praesentia proborum testium, (*nempe*) Michaelis filii Demetrii presbyteri testis, † Basilii Demetrii filii testis, † Vitalis Callei filii testis. † Scriptum manu Petri presbyteri, rogatu Nicolai iudicis, anno 6639, indictione IX, die IX decembris, feria III, hora IV, temporibus gloriosi Comitis Nicolai, et Argyri Magistri civitatis Olidae, et Vicecomitis Ioannis filii Boni de Perga.

(Ex originali membrana Archivi Cavensis — n.° 33.)

CIX.

1131 — Mense Ianuario — Indict. IX.

Siconolfus instrumento cavet se quotannis daturum monasterio S. Petri Imperialis numisma unum pro hortulo, quem ab eodem monasterio acceperat.

(† Σίγνον χειρὸς σικονόλφου ἀ)δελφοῦ νανδόγερου ἰατροῦ. (Ἐν ὀνόματι τοῦ πατρὸς καὶ) τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος· ὁ προγεγραμμένος (σικονόλφος ὁ τὸν) τίμιον καὶ ζωοποιον σταυρον ἰδία ποιήσας χειρὶ (τὴν παρούσαν ἔγγραφον ἀσφάλειαν πρὸς σὲ) βερνάρδον πρεπόσιτον τῆς μονῆς τοῦ ἁγίου (πέτρου) τοῦ βασιλικοῦ· καὶ πρὸς πάντα διαδαχόν σου (ποιῶ καὶ) ἐκτίθημι· Ἐπειδί μοι τὸ κειπίον τὸ πρὸς δυσμὰς τῆς ἐκκλησίας τοῦ ἁγίου μέμνωνος ἐδωρήσω μοι καθῶς καὶ ἔγγραφον ὑπὲρ αὐτοῦ μοῖ ἐξέδεικας διεξείσιν. ἴδου ἀσφαλίζομαι τῆς μὲν ρειτῆς μονῆς· ἵνα κατὰ χρόνον ἐν τῇ ἑορτῇ τῆς ὑπαπαντῆς. ὡς τὸ ἔγγραφον περιέχει. ἐγὼ καὶ κληρονόμοι μου. νόμισμα ἕν. δουλεύσωμεν τῇ μονῇ· ἢ ἴσον ἀξιάται νόμισμα ἕν. εἰ δὲ τοῖτο οὐ ποιήσομεν. ἀλλ' ἀντιστήσομεν. ἵνα τὸ κηπεῖον αὖθις στραφῇ τῇ μονῇ. ἀνύων πλέον οὐδὲν. εἰδ' οὖν ἵνα τῶ μέρει αὐτῆς. νομίσματα εἴκοσιν ἀποτίσωμεν· καὶ ἄλλα τοσαῦτα τῶ δημοσίω. διὰ τὸ οὕτως ἀρεσθῆναί με. ἐγράφη τὸ παρὸν ἔγγραφον ἀξιώσει ἐμῆ· χειρὶ καλοῦ πρωτοπαπᾶ τοῦ υἱοῦ δομνάιδου. μηνὶ ιανουαριω. ινδικτιωνος θ'. ἔτους ϛχλθ'. παρουσία μαρτύρων.

† γοσφρίδος υἱὸς γουλιέλμου φὲλνιέλη ὑπέγραψα μαρτυρῶν διὰ τοῦ σταυροῦ.

† ῥουμβέρτος τοῦ μουντεμελιου· κἀγὼ μαρτυρῶν διὰ τοῦ σταυροῦ.

† καλὸς πρεσυύτερος υἱὸς νικολαου ὑπέγραψα οἰκείωχείρως.

(Ex originali membrana Archivi Casinensis — n.° 27.)

† Signum manus Siconolfi fratris Nandogeri medici. In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Suprascriptus Siconolfus, qui venerandam et vivificam crucem propria manu exaravi, praesens securitatis instrumentum tibi Bernardo praeposito monasterii sancti Petri Imperialis, et omnibus successoribus tuis, facio et condo. Quoniam donasti mihi hortulum ad occidentem ecclesiae sancti Memnonis, sicut ex scriptura, quam mihi tradidisti, ad hanc rem spectante patet; ecce huic monasterio caveo, me et heredes meos quotannis in festo Purificationis Beatae Mariae Virginis, prout continet instrumentum, numisma unum, vel eiusdem pretii rem soluturos. Si vero hoc non fecerimus, sed obstiterimus, ipse hortulus denuo praedicto monasterio restituatur, nec aliud amplius assequamur, et insuper eius parti numismata viginti, totidemque Fisco solvamus, propterea quod ita mihi placuit. Scripta est praesens chartula rogatu meo, manu Cali protopapae filii Domnandi, mense ianuario, indictione IX, anno 6639, coram testibus.

† Gosfridus filius Gulielmi Felnieli testis per crucem subscripsi.

† Robertus de Montemelio et ego testis per crucem.

† Calus presbyter filius Nicolai propria manu subscripsi.

CX.

1131 — Indict. IX.

Riccardus de Claromonte, Polychori dominus, monasterio S. Nicolai de Peratico confirmat vineae possessionem in pertinentiis Polychori.

† σίγνο χειρό ρηκαρδου τοῦ κλερωμούντε ὁ καὶ αυθεντης τῆς ἐνταυθα χώραπολλης.

† Εν ονοματι τοῦ πατρος καὶ τοῦ υιοῦ καὶ τοῦ αγίου πνευματος σίγιλλιον γεναμενον παρ εμου ρικάρ-

† Signum manus Riccardi de Claromonte Domini Polychori.

† In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Diploma factum a me Riccardo de Claromonte et datum

δου τοῦ κλερομουντε καὶ ἐποιδωθὲν πρός σὲ τὸν ευλαβέστατον ηγούμενον κυρ νικόδημον τῆς αγιωτάτης μονῆς τοῦ ὁσίου πατρος ημῶν καὶ ἀρχιέρεος νικολαου τῶν περατεῖκον τῆς διακρατήσεως κολοβράρου· Επιδὴ δία τοῦ πάρόντος σιγιλλιου εποικύρῶ καὶ στέργω σὺ τῶ παρῶν· καὶ ὅλῶν ἀνπέλιον τω απερ καὶ ειτον τοῦ εμοῦ ανθρωπου πέτρου υιοῦ τοῦ αποίχωμενου γαρήνου τώ απερ καὶ κείται εις τὴν διακράτησιν του θεοσωστου κάστρου πολλικοριου εις τωπον λεγωμενον ηρεβολτα τοῦ μέλει πλησίον τοῦ ἀνπελιου τω ἀπερ εστιν τοῦ απείχωμενου νικηφόρου καλφούνή ἱνὰ ἀπο τοῦ παρωντος καὶ εις τω διοίνεκες ἔχῃ σε ἐπεξοὐσιαν το ρίθὲν ανπελιον εις ἀπασάν σου ἐξουσιαν καὶ κυριωτιτα μέχρι τερματον αἰῶνός ἐστιν δὲ ὁ περιορισμος του τοιουτου ἀνπελιου κατα μὲν ανατολας κυκλώνει ὁ ποταμος ἀκρι· καὶ κατα δυσμας ὁ καλαμιώνος ὡς καθὲρχεται ὁ αυτος καλαμιων καὶ κυκλόνη αὐτόν εκ τω ἀκτρου μερος· καὶ κατα μεσυνβρια τῶ ἀνπελιον τοῦ προγραφέντος κάλφούνη· καὶ ει τις δὲ φανη εκ τῶν ἐμῶν ἐξουσιαστῶν τοὺ μετατρέψαι τω παρῶν σίγιλλιον οὐ μικράν τὴν ἀγανάκτησιν παρ εμοῦ ἱποστεῖ ἐν παρουσία μαρτυρων πρως δὲ περισσωτεραν πίστωσιν καὶ ἀσφαλειαν τη σίνειθει ἡμῶν βουλλη τη διὰκάρω εβουλλωθει καὶ επεδωθει πρὸς σὲ τον τιμιον καθηγουμενον ετει ϛχλθ' ινδικτιωνι θ' †.

† ιωαννης ὁ καὶ κορατωρ ἐν τω καίρῶ εκείνω μαρτυρ.

† ιωαννης γαρραμούνε μαρτυρ.

† ιωαννης καβαλλαριος πολλικοριου ὁ εποιλεγωμενος υιος υηζαντιου του γαρραμουνε μαρτυρ.

† κουσταντζου υιοῦ καλοκυρου σεργέιτη ὁ καὶ καβαλλαριος μαρτυρ.

† ει τις δὲ φαιη εκ τῶ εμῶν μερος ειτε δυσκεμης ειτε στρατηγὸς ειτε ἄλλος τεὶς σχεῖ τῶ ανάθεμα παρα πατρος υιοῦ καὶ αγίου πνευματος των τιη' αγίων πατρων. ζημιουσθω εν τω δημοσιω νομισματα οβ' καὶ ειθ ουτως στεργη καὶ εμμενη τω παρον ημὲν σιγιλλιον.

† γριγόριος υἱοῦ καλὲ μαρτυρ.

† γιληππερτος καβαλλαριος υιοῦ πρεσβυτερου ούρσου μαρτυρ.

† κωνσταντινος καλλοὐτζη μαρτυρ.

† εγράφη χειρὶ ιωαννου νοταριου και ταβουλλαριου ϛτεως πολλικοριου ετει ϛχλθ'. ινδικτιωνι θ'.

tibi domino Nicodemo piissimo praeposito venerabilis monasterii sancti Patris nostri ac Pontificis Nicolai de Peratico in pertinentiis Colobrari. Quoniam praesenti diplomate confirmo tibi dominium integrae vineae, quae erat mei hominis Petri filii quondam Garini, et sita est in pertinentiis civitatis Polychori a Deo custoditae, in loco ubi dicitur Irebolta de Melo, iuxta vineam quondam Nicephori Calphuni, amodo et in perpetuum habeas supradictam vineam in omnimoda tua potestate et dominio usque ad finem seculorum. Fines autem eiusdem vineae sunt hi: ad orientem circumfluit flumen Aciris; ad occidentem arundinetum, ut descendit dictum arundinetum, et ambit ipsum e parte septentrionali; ad meridiem vinea praedicti Calphuni. Si quis vero ex meis officialibus praesens diploma infringere tentaverit, meam haud parvam indignationem sustinebit. Praesentibus testibus. Ad ampliorem autem fidem et firmamentum nostra consueta bulla cerea munitum dedimus tibi praedicto monasterii praeposito, anno 6639, indictione IX †.

† Ioannes pro tempore Curator testis.

† Ioannes Garramune testis.

† Ioannes Caballarius Polychori cognomento filius Byzanthii de Garramune testis.

† Constantius filius Calocyri Sergenti, qui et Caballarius, testis.

† Si quis vero adversabitur ex parte mea, sive Vicecomes, sive Strategus, sive quisquam alius, maledictus sit a Patre, et Filio, et Spiritu Sancto, a tercentis octo et decem sanctis Patribus, et poenae nomine solvat Fisco solidos duos et septuaginta, et nihilominus firmum et stabile remaneat praesens meum diploma.

† Gregorius filius Cali testis.

† Gilibertus Caballarius filius presbyteri Ursi testis.

† Constantinus Callutzius testis.

† Scriptum manu Ioannis notarii et tabularii civitatis Polychori, anno 6639, indictione IX.

(Ex originali membrana Archivi Cavensis — n.° 34.)

CXI.

1131 — Mense Octobri — Indict. X.

Geofridus filius Rhai Comitis Loritelli confirmat Radulfo praeposito monasterii S. Stephani de Nemore donationes, quas ipse et mater eius Berta pro eodem monasterio fecerant, aliaque non pauca donat praedia.

† Σιγίλλιον γενῶμενον παρ ἐμοῦ κόμητος ἰοσφρὶ υἱου κόμητος ραόυ του λωριτέλλου· και ἐπιδοθὲν προς σέ ραδόλφον μαίστορα τῶν ἐριμητῶν τῆς ὑπεραγίας θεοτοκου καὶ του αγιου προτομάρτυρος στεφάνου του βώσκου. μηνὶ ὀκτοβρίω τῆς ινδικτιωνος ι'. ἔτους ϛχμ'.

Ἐπιδεῖ σοὶ ὅ προριθεὶς ραδοῦλφος· καὶ οἱ μετα σοῦ ἀδελφοῖ. ὅ τε ὅτος. καὶ ἀραναλδος. καὶ γίδος μενη. καὶ ρωκέριος δὲ ἀρένες ὁ ἐλθῶν μεθ ὑμῶν. ἤλθαται προς με ἐν τῶ καστέλλω τῶν ἀσύλων. ὅταν ἐγὼ καρτερίσας ἐκείσαι διὰ τό καράβι τῶν γενουΐσων τό ἐλθόντα ἀπὸ ἀλεξαιδρίας· καὶ ρέξας εἰς τον λημαίνω· καὶ θλασθεῖς. αἰτίσαντες μοι αἴτισην του ἐπιδοῦναι καὶ στέρξαι πρὸς ὑμὰς τα χωράφηα καὶ ἀμπέλα, καὶ κουλτούρας. τὰ ἅπερ οἱ ἐμοὶ μητὴρ. οἱ κυρα βέρτα κομητησση· καὶ εγῶ συν αυτῆς πρὸς ὑμὰς ἀπέδωκα, ὅθεν καὶ τα σιγίλλια πρὸς με ἐπιδείξαται, καγῶ δὲ τη παρακλήσει ὑμῶν συναλλαχθεῖς ἀπέδωκα καὶ στέργω πρὸς ὑμὰς πάντα καθὰ και τα σιγίλλια δείλα ποιήσαντες, οἱ δὲ οἱ συνωριασμοι εἰσιν οὗτος, ἐν πρότοις· χωράφη ζευγαρίων β'. ἀπο το ρηακην τῆς ἄγκουας σάλτζας, καὶ ὑπάγει ὁ δρῶμος ὁ βασιλεικὸς ἀχρι του σταυροῦ· καὶ ἀνεβένη τὸ ἴσον του σταυρου τὴν πριωνήαν καὶ ἀποδιδὴ εἰς τὸ σύνωρον του γαληότου· καὶ ἀνεβέννη εἰς τὸ μονοπάτη, καὶ εἰσέρχεται εἰς τὸ ριάκη του κρεπατζουνου· καὶ ἀνεβένη το ρηάκη ἀχρι εἰς τὸ ποδόβουνον· καὶ καθατὶ ὑπάρχει τὸ ποδόβουνον ἀχρι εις το λιθάρισσον εἰς το απικατω μερος του ἀλῶνος τρισταΐνου, καὶ κατεβένη τὸ ἴσον τῆς πριονήας ἄχρι του μονοπατήου καὶ εὐγένη εις το σκήνον καὶ χήνη τον ὄμβρον ἀχρι του ρίακος· καὶ κατεβένη τὸ ριάκιν του κρεπατζουνου ἄχρι τῆς ἄγκουας σάλτζας εἰς τὸν δρόμον καὶ κλίει. ἐπιδείδωμαι δὲ καὶ αμπελον το του κουσταΰλου καὶ παυδόλφου τῶ ὄντα εἰς τὴν γούργιλλαν. επιδίδω δὲ καὶ τὴν κουλτούραν τὴν ἐμὴν πρόπιαν τὴν οὖσαν ἀπικάτω του τιμηου σταυροῦ. ὡς κατερχεται ὁ δρόμος κατα μεσημβριας. ἀχρι του ριακος, καὶ κατέρχεται τὸ ρίακη ἀχρι του αἰγιάλοῦ. ταύτην δὲ τὴν ἐμὴν προποιαν κουλτουραν του τιμηου σταυρου τὴν ὄντα ἐν τῆ

† Sigillum factum a me Comite Geofrido filio Comitis Rhai de Loritello, et datum tibi Radulfo magistro Eremitarum SS. Virginis et S. Protomartyris Stephani de Nemore, mense octobri, indictione X, anno 6640.

Quoniam tu praedictus Radulfus, et fratres tui Odo, et Arnaldus, et Gidus Mena, et Rogerius de Arena, qui vobiscum aderat, venistis coram me in castrum Asylorum, cum ego morarer ibidem propter navem Genuensium Alexandria profectam, quae prope portum illisa scopulis perfracta fuerat, et petiistis a me, ut donarem et confirmarem vobis praedia et vineas et culturas, quae mater mea domina Berta Comitissa et ego cum ea vobis dederam, quare ostendistis mihi etiam diplomata; ego vestrae petitioni obsecundans, dono et confirmo vobis omnia quae et sigillis diserte denotantur. Fines autem sunt hi: in primis duo agri iugera a parte rivi Aquae Salsae, et abit via regia usque ad crucem, et ascendit recta e cruce per serram, et vadit ad fines Galeoti, et ascendit ad semitam, et ingreditur rivum Crepatzuni, et ascendit per rivum usque ad Podobunum (*radices collis*), et quatenus pergit Podobunum usque ad lapidicinas in areae Tristaini inferiorem partem, et descendit iuxta serram usque ad semitam, et vadit ad lentiscum, et ad receptaculum aquae pluvialis usque ad rivum, et descendit rivus Crepatzuni usque ad Aquam Salsam in viam, et clauditur. Dono etiam vineam Constabilis et Pandulfi, quae est ad Gurgillam. Do insuper meam propriam culturam sitam in inferiori parte venerabilis Crucis, ut descendit via a meridie usque ad rivum, et descendit rivus usque ad litus. Hanc autem meam propriam culturam venerabilis Crucis, sitam in pertinentiis oppidi Badulati, dono monasterio Omnium Sanctorum. Do etiam vobis vineam, quae fuit Grabuni, cum praedio inculto eiusdem Grabuni, et alterum praediolum prope Grabunum, prout vadit usque ad Chandacium A-

διακρατήση πολιχνεος βαδουλατου. ἐπιδήδω προς την μονὴν τῶν ἁγίων πάντων. Ἐπιδιδὼ δὲ ὑμῖν καὶ τὸ ἀμπέλον τὸ ὑπήρχε του γραβούνου συν του χωραφιου του χέρσου του αὐτοῦ γραβουνου, καὶ τὸ αἴτερον χωραφήτζη τὸ πλησίον του γραβούνου. ὡς ἀπάγη ἄχρι του χανδακηου ἀδουάλδου· καὶ τὸ ἀμπελον τοῦ αὐτοῦ ἀδουἄλδου, ὅπερ ἐφύτευσεν ὁ αὐτὸς ἀδουάλδος εἰς τὸ βαδουλάτον· καὶ τὸν ἅγιον μηνα τῆς καλαβρίας εἰς τὴν διακράτισιν βαδουλάτου· συν και ἀμπέλων, καὶ χωραφίων, καὶ δενδρῶν ἀγρϊκόν τε καὶ ἡμερῶν καθὰ καὶ ὁ μακαρίτης του πατρος μου ο κομης ράος· ἀποδωκε του ἀπηχομένου ἀββὰ Ἰωάννου. Ἐπροσθεσα ὑμὶν καὶ τὸν αἰγίαλον τοῦ προριθέντος χωραφήου τὴν ἐπικάτω τοὺ τιμίου σταυρου. τῆς ἐμῆς πρόπιας κουλτούρας τῆς προγεγραμμένης, του μηδεὶς ἔστω ἀληεύων ἐκείσαι χωρας προσταξεως αὐτῶν, ἀνεὺ μὲν τῶν ἐμῶν προπιων αλτῶτον καὶ ἢ ἐξαιῶση τὶ οἱ θάλαττα ὅσον δαι επικρατὴ οἱ παρεγιαλήα τῆς αὐτῆς κουλτούρας του ἔσεσθαι ἐμόν καὶ εἰς τὴν ἐμὴν δεσποτίαν· δέδωκα δὲ ὑμῶν καὶ ὅταν ἐθρωνηάσθη οἱ ἐκκλησία τῶν αγίων παντων, βελλάνους γ'. ὀν τα ὀνοματα εἰσὶν ταυτα, ιωαννης γρίκος. ιωαννης ταβερνήτης συν του νικολαου ἀδελφου αὐτοῦ. καὶ νικολαος συν του λεοντος αδελφου αὐτοῦ. δέδωκα δε ἐμὴν του ποιήσαι καὶ ἀπληκεύσαι χωρήων εἰς τοὺς ἁγίους πάντας· του ἔχηνσας αυτὸν εὐκόλως· του μη στρέφειν τοινὺ ἀνθρώπω ἀπολογίαν. ἀνεὺ τῶν ἐμῶν δικαίων τῆς μέσης. καὶ του ἐστώσαι πρὸς βοίθειαν τῆς ἐμῆς χωρας καὶ πρὸς ἐμοὶ. καὶ πρὸς τοὺς ἐμοὺς κληρονόμους. κατὰ τὰ ἴθη τῆς χώρας. ταύτα παντα τα ανωτέρω γεγραμμένα. ἐπικυρῶ καὶ στέργω πρὸς ὑμᾶς· καὶ εἰς τὴν υπεραγιαν θεοτοκον καὶ εἰς τοὺς αγίους παντας. ὑπερ αφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν του ἐμοῦ πατρος κομητος ράου του ἐν μακαρια τη λήγξη, καὶ ὑπερ ψυχικῆς σωτηριας τῶν ἐμῶν ἀδελφων· καὶ παντὸς χριστηανῶν, καὶ τῆς ἐμῆς· ταύτα παντα απεδωκα πρὸς ὑμᾶς τοι ἔχειν σας αὐτὰ απο την σήμερον ημεραν καὶ εἰς τὸ ἐξεῖς. λέγω δι ἵνα απο την ταύτην ημέραν καὶ ὥραν ἵνα μητις παρασαλεύση ἐμᾶς. ὁ δὲ παραβλεπόμενος τὴν ἐμὴν προσταξιν καὶ τὸ παρὸν ψυχικὴν, ἦται οἱ ἐμοὶ κληρονόμοι. ἤτε οἱ συνελθῶτες ἀπο ημῶν αυθενται· οἱ ἄλλος τις ἐξ ἡμῶν τῶν χριστηανῶν. ἐστωσαν επικατάρατη παρὰ πατρὸς καὶ υιου καὶ αγιου πνευματος. καὶ τῶν τιή αγιων θεοφωρων πατρων· καὶ τον ἀγχώνα ἰοὺδα. πρὸς δὲ περισσωτέραν πιστωσιν καὶ ἀσφάλειαν τη οἰδηα μου βούλλη

dualdi, et vineam eiusdem Adualdi, quam plantavit ipse Adualdus ad Badulatum et Sanctum Menam Calabriae in pertinentiis Badulati, una cum vineis et praediis et arboribus silvestribus et fructiferis, quemadmodum beatae memoriae pater meus Comes Rhaus donavit defuncto abbati Ioanni. Addidi vobis etiam litus praedicti praedii extantis subter venerandam Crucem memoratae meae propriae culturae, hoc modo, ut nemo inibi piscari audeat ex vestrum mandato, praeter meos piscatores; et si quid eiecerit mare, quatenus litus meae culturae protenditur, id meum meaque in potestate sit. Dedi etiam vobis tempore dedicationis ecclesiae Omnium Sanctorum tres villanos, quorum haec sunt nomina: Ioannes Graecus, Ioannes Tabernita cum Nicolao ipsius fratre, et Nicolaus una cum Leone eius fratre. Dedi etiam vobis facultatem faciendi et adiiciendi diversoria ecclesiae Omnium Sanctorum, ut ipsa libere possideatis; nec quemquam hominem defendatis nisi persolutis meis iuribus medietatis, et ut parati sitis ad opitulandum meae regioni, et mihi meisque heredibus iuxta loci consuetudines. Haec omnia suprascripta rata habeo et confirmo vobis, et Sanctissimae Dei Genitrici, atque omnibus Sanctis pro remissione peccatorum patris mei Comitis Rhai, qui beatorum requie fruitur, et pro salute animarum meorum fratrum et omnium christianorum et mea. Haec omnia dedi vobis, ut ea habeatis a praesenti tempore et in posterum, et nemo ab hac die et hora vos molestia afficiat. Si quis vero contempserit meum mandatum et praesens animae salutiferum sigillum, vel mei heredes vel quibus publica a nobis demandata fuerint officia, vel quivis alius e christianis, percutiatur anathemate Patris, Filii et Spiritus Sancti, et tercentorum octo et decem sanctorum divinorum Patrum, et laqueo Iudae plectatur. Ad maiorem vero fidem et securitatem mea propria plumbea bulla signavi, mense et indictione supra-

μόλημβδω ἐσφράγισα. μηνὶ καὶ ινδικτιωνι τοῖς ανωτέρω, ἐν παρουσήα μαρτύρων. † μαίστωρ βερνάλδος τοῦ αγιου πνευματος μαρτυρ. † μαιστωρ πέτρος μαρτυρ. † ρωπερτος σημηλλος μαρτυρ. † ἰόσφρες μαλακουβουνάττος μαρτυρ † γιλλιαλμος τολουμερος μαρτυρ. † γιλλιαλμος δὲ ρουνδδελλο μαρτυρ.

† μαϊμων υιος κυρου νικολαου τι προσταξει τοῦ αυθεντου εκηροσαν το παρον σειγιλλιον τι αντι τοῦ εμοῦ αδελφου.

† ἐγράφη δὲ χειρὶ ἐμοὶ λέοντος νοταρίου τῆς κόρτης τη προσταξει του αυθέντου. †

dictis, coram testibus. † Magister Bernaldus de Sancto Spiritu testis. † Magister Petrus testis. † Rupertus Simellus testis. † Geofridus Malacubunattus testis. † Gulielmus Tolumerus testis. † Gulielmus de Rundello testis.

† Maimon filius domini Nicolai de mandato Dynastae roboravi praesens sigillum pro fratre meo.

† Scriptum est manu mei Leonis notarii Curiae de mandato Domini.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani — n.° 28.)

CXII.

1132 — Mense Iulio — Indict. X.

Leo presbyter cognomento Mauroleo, Philippus filius Calocyri Iudicis, aliique de Comitoleone donant ecclesiae S. Nicolai de Cofina praedia nuncupata de Phota in agro civitatis Orgili.

† σύγνος χιρος ὁ πρέσυίτερος λέοντος ὁ ἐπιλεγόμενος μαυρολέοντος † σιγνον χειρὸς φιλίππου ο υιος καλωκυρου τοῦ κριτου † σιγνον χείρος νικήτου ὁ υιος κωνσταντινου του επιλεγωμεῖου κομιτῶλεοντος † σίγνον χειρος καλωκῦρου ὁ αδελφος νικήτου τοῦ κομιτόλεοντος λεγωμένου † σίγνον χειρὸς ἄνας οἱ καὶ θύγάτηρ νικολαου τοῦ κομιτόλεοντος † σιγνον χειρὸς ηρηνης ὁι αδελφη ἄνας τοῦ κομιτολεοντος † σίγνον χειρὸς νικητου ὁ ἔγγονος της ανας καὶ ἡρηνης, ὁ υιος νικολαου τοῦ καϊτοῦ: † σιγνον χειρὸς κωνστου ἢ σύμυιος τοῦ απηχομένου μαυρικῖου· καὶ ανιψια τοῦ κομιτόλεοντος † σιγνον χηρος λεοντος ὁ υιος πετρου τοῦ κομιτωλεοντος: † Εν ονοματι τοῦ πατρος καὶ τοῦ υιοῦ καὶ του αγῖου πνεῦματος, οἱμεῖς ἅπαντες ὁι ανωτέρω προγεγραμμενοι, ὅτὲ πρεσβυτερος λεων ὁ επιλεγωμενος τοῦ μαυρῶλεοῦ καὶ μετ εμοῦ οἱ οιδιοι ὅτε φιλίππος ὁ υιος του καλωκυρου τοῦ κριτου, καὶ νικήτας καὶ καλωκυρης καὶ ο ἀδελφος αὐτοῦ νικητᾶς του κομιτόλεοῦ· καὶ ἄνναν καὶ ὁι αδελφὴ αυτῆς ἡρήνη ὁμιως· καὶ νικήτας ο ἐγγονος αυτῶν, καὶ κωστοῦ οἱ συμυῖος του μαυρικιου, καὶ πέτρου ὁ υιος λέον λεγομενοι οἱ πάντες εκ τω γένος τοῦ κομιτολέου: φενωμεθα οἱμῆς ἅπαντες οἱ ανωτερω τὼ οἴφος προγεγραμμεῖοι οἱ τὰ σίγνα τῶν τιμῖων καὶ ζωόποιῶν σταυρῶν οἰδιοχειρος καθηπογράψαντες, τὴν παρουσαν εγγρα-

† Signum manus presbyteri Leonis cognomento Mauroleonis. † Signum manus Philippi filii Calocyri Iudicis. † Signum manus Nicetae filii Constantini cognomento Comitoleonis. † Signum manus Calocyri fratris Nicetae cognomento Comitoleonis. † Signum manus Annae filiae Nicolai Comitoleonis. † Signum manus Irenes filiae Annae Comitoleonis. † Signum manus Nicetae nepotis Annae et Irenes, filii Nicolai Caiti. † Signum manus Constantiae uxoris quondam Mauricii et consobrinae Comitoleonis. † Signum manus Leonis filii Petri Comitoleonis. † In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Nos omnes suprascripti, scilicet Leo presbyter dictus de Mauroleone, et una mecum mei consanguinei Philippus filius Calocyri Iudicis, et Nicetas, et Calocyrus eiusque frater Niceta de Comitoleone, et Anna eiusque soror Irene, similiter et harum nepos Niceta, et Constantia uxor Mauricii, et Petrus filius Leonis, qui omnes dicimur de genere Comitoleonis, et propria manu signa venerandae et vivificae crucis supra exaravimus, nulla necessitate

φον απλην καὶ καθαρᾶν ἀφηερῶσιν πιοιμεθα, πρὸς τὸν πανσέπτον ναὸν καὶ αγιον τοῦ οσιου πατρὸς καὶ ἀρχιερέως νικολᾶου τοῦ επιλεγομενου τοῦ κοφινᾶ, εκτὸς πασης αναγκῆς καὶ βῖας καὶ οὐκ αρχοντικως καὶ ἐξουσῖα τιραννικῆ, ἀλλὰ αγαθῆ ἡμων προερέσει καὶ ὑπέρ ψυχικῆς καὶ αφέσεως τῶν αμαρτιῶν τῶν ἐμων γεννιτόρων καὶ ὑπερ λυτρου καὶ αφεσεως τῶν ἐμῶν αμαρτιῶν, δι ῆς ὁμολογοῦμεν ἅπαντες οἱ ανωτερω προγεγραμμένοι ἀφιέρωντες τα χωράφια ἡμῶν τα επιλεγώμενα τοῦ φωτᾶ τα περιελθοντα εκ πατρικῆς ἡμῶν κληρονομῖας, εἰς την διακρᾶτησιν του θεοῦσῶστου αστεος ὀργίλου ὑπαρχει μὲν τὰ συνώρια τῶν τιοῦτων χωραφῖων, καὶ ὁι κρατισῆς αυτῶν, κατα μὲν ἀνατολᾶς τῶ πιγάδῆν τοῦ επιλεγωμένου τοῦ μετζονᾶ, ὁ καὶ σινορεῖ τοῦ μοναστήρῖου, καὶ ὡς ανερχεται μέχρι τοῦ οἰσᾶ ἑως τοῦ υουιῶς, κατα τῆς δίσεως, καὶ ὑποστρέφῖς τιοῦτος υουιῶς, κατα ἄρκτρου μέχρι τοῦ ὕξὶν υουνῆν, καὶ ἡθ οὕτως κατερχομένου τοῦ στρογίλου υουνιοῦ, αριστερᾶ μέχρι τῖς λιόπετρίδας, καὶ μέχρι τοῦ ριακύου τοῦ κατα ἴσα τῆς λιόπετρίδος, καὶ ὡσι κατῆρχεται τῶ τιοῦτω ριάκη, καὶ κρούη εις τὸν πόρον ἀπανῶθεν τοῦ καστέλλου τοῦ λεγωμενου τοῦ μυροῦ καὶ ἡθ ούτος ὑποστρέφη οἱ ὁδῶς του μοναστηρῖου, κατα μὲν ανατολᾶς μέχρι εις το ριακὴν το μέγα ὅπερ εστὴν τω σινώριον τοῦ μοναστηρῖου, καὶ ανερχεται ὁ ρύαξ ὁ τιοῦτος, μέχρι εις το πιγάδην τοῦ μετζόνα τῶ προγεγραμμενω, καὶ οὗτος ὁ περιόρισμῶς αυτῶν τῶν χοραφῖων, τα δὲ ἑτερα γωράφια τα ἀπομινῶντα απο τω ριάκην τῆς λιόπετρίδος τα λεγωμενα τοῦ φώτα ἐμινεν ἐμᾶ, καὶ τῶν ἐμὼν κληρονομων, καὶ ταῦτα μεν ὥς εφημεν εστῶ του περὶορισμου χωραφια αφιερουμενα εις τον αγιον ναὸν τῶ οσίου πατρος ἡμῶν νικολάου καὶ εἰς τον οἰγοῦμενον κυρ κοσμᾶν καὶ πνευματικον ἡμῶν πατῆρα, ὑπερ λύτρου καὶ αφῆσεως τῶν αμαρτιῶν τῶν ἐμὼν γεννιτόρων, καὶ ἐμὼν πάντων τῶν σὶνκληρωνῶμων καὶ αναφερνειν ἡμᾶς εν τι αγῖα ανεμακτῶ θυσία καὶ εν τοῖς ιεροις διπτυχοῖς ὁι δὲ μετέπιτα ἐν κερὼ, ἡ χρῶνω μεταμελοῖ γενῶμεθα ὁἱ εμεῖς ὁι εν τοῖς ἐμεῖς κληρονόμοις ὁἱ καταδοχοῖς, ὁι προβλημένου προσῶπου, ἵα ὑπαρχη καὶ κατηρᾶμενος παρᾶ κυριου θεου παντοκράτωρος καὶ τη αρα καὶ τω ἀναθέματι τῶν τιή αγιων θεόφῶρων πατρῶν καὶ κληρονομεῖ δε τὴν καὶ τὴν μερίδα ἰοῦδα τοῦ προδωτοῦ, καὶ ζημιοῦσθαι πρὸς τω διμώσιον νομισματα σκυφάτα χρυσου λϛ', καὶ ὁ ὗτος μη ακουέστωσᾶν, ἀλ εχῆτω ὁ ἁγίος ναὸς

vel vi, aut aliqua tyrannica potestate et imperio compulsi, sed de libera nostra voluntate et pro salute animae ac remissione peccatorum nostrorum parentum, et pro redemptione ac remissione nostrorum peccatorum, praesens instrumentum facimus purae et simplicis oblationis sanctae ac venerabili ecclesiae sancti patris nostri et archiepiscopi Nicolai dicti de Cofina, quo declaramus nos omnes suprascriptos offerre terras nostras dictas de Phota, quas de paterna hereditate possidemus in agro civitatis Orgili a Deo custoditae. Sunt autem eorumdem praediorum fines et pertinentia: ad orientem puteus qui dicitur de Metzona, et finitimus est monasterio, et ut ascendit recta usque ad collem occidentem versus, et deflectit idem collis septentrionem versus usque ad Acutum Collem, et ut descendit sinistrorsum collis in rotundum verticem desinens usque ad Liopetram, et usque ad rivum, qui decurrit iuxta Liopetram, et ut descendit idem rivus usque ad vadum, quod est supra castrum dictum de Myro, unde deflectit via monasterii ad orientem usque ad rivum magnum, qui est finis monasterii, et ut ascendit hic rivus usque ad puteum supradictum de Metzona. Atque hi sunt praedictorum praediorum fines; reliquae vero terrae, quae dicuntur de Phota, positae trans rivum Liopetrae, in mea meorumque heredum potestate remaneant. Hi quidem, ut diximus, sunt fines terrarum, quas offerimus sanctae ecclesiae sancti patris nostri Nicolai, et domino Cosmae hegumeno, et spirituali patri nostro, pro redemptione ac remissione peccatorum nostrorum parentum nostrorumque omnium coheredum, et ut nostri commemoratio fiat in sancto et incruento sacrificio, et in sacris diptychis. Si vero deinceps aliqua occasione vel tempore huius oblationis poenituerit, aut nos, aut aliquem ex nostris heredibus et successoribus, aut quamcumque personam, maledictionem habeat a Deo omnipotente, ac maledictionem et anathema a tercentis octo et decem sanctis divinis Patribus, et partem cum Iuda proditore, et poenae nomine solvere debeat Fisco publico aureos solidos scyphatos sex et triginta, et nihilominus nequaquam audiatur, sed a praesenti die ac hora in omne deinceps futurum tempus sancta ecclesia dominium et potestatem habeat, quam per hanc o-

τω κύρος ὡς τὴν ἐξουσιαν καὶ αφιέρωσιν παρ ἡμῶν ὁλιφῶς ἀπο της παρουσης ἡμέρας καὶ ωρας εις τους ἑξῆς ἁπαντας καὶ διηνεκεῖς χρονους, πῖῆν καὶ πρᾶττειν ὁ καθῆς οἰγοῖμενος τὼ κὲρδος τοῦ μοναστηρίου, καὶ ὴς εμφάνιαν επιδικνυοῖν, εγραφη δὲ ὁι παρουσα ἀφίερωσις δια χειρὸς λεοντος νοταρίου καστέλλιου ὀργῖλου καὶ διακρατὶσεως τοῦ αγίου αυθεντου ἡμῶν καὶ ευσεβοῦς ρωγερῖου ριγὸς· μηνι ἰουλίω τῆς ινδικτιωνος ι', ἐτους ϛχμ', παρουσια τῶν αξιόπῖστων μαρτυρων †††

† γόδινης στρατιγὸς, παρακλιθεις υπο των τιουτων κλιρονομων μαρτυρ υπεγραψα οικείᾳ χειρὶ.

† κοστα ραβιοσου μαρτυρ.

† ιωαννης ιερεος υιος γοδινου στρατηγος μαρτυρ.

† νικητᾶς ο υιὸς τοῦ μαυρικῖου τοῦ απηχομενου μαρτυρω καὶ στὲργω τὴν τιαυτην κληρονομῖαν εἰς τον ἅγιον ναὸν †.

† γουλλιάλμος του καρρικᾶτου μαρτυρ υπεγραψα τὸν τιμιον σταυρὸν.

† νικητᾶς τοῦ μουκατοῦ μαρτυρ υπεγραψα τὸν τίμιον σταυρὸν.

† ηλήας τοῦ φηλωκαλου μαρτυρω τον τιμιον σταυρον.

† στέφανος του μύρου τοῦ λούππουλου μαρτυρω τον τιμιον σταυρον.

† πετρος του κυυερτιώτου μαρτυρω τὸν τίμιον σταυρον.

† λεων νοταριος την παρουσαν αφηερωσιν επηξα μεν και ετη ειμη μαρτυρ †††.

blationem a nobis accepit, et unusquisque monasterii praepositus faciat de supradictis terris quod utilitas eiusdem monasterii requiret. Et ut omnibus notum id fiat, scriptum est praesens oblationis instrumentum manu Leonis notarii castelli Orgili, et ditionis sancti domini nostri et pii regis Rogerii, mense iulio, indictione X, anno 6640, in praesentia fide dignorum testium †††.

† Godinus Strategus, requisitus ab huiusmodi heredibus, testis propria manu subscripsi.

† Consta Rabiosus testis.

† Ioannes presbyter filius Godini Strategi testis.

† Niceta filius quondam Mauricii testis sum, et roboro huiusmodi hereditatis oblationem factam sanctae ecclesiae †.

† Gulielmus de Carricato testis venerandam crucem subscripsi.

† Niceta de Mucato testis venerandam crucem subscripsi.

† Elias de Philocalo testis sum per venerandam crucem.

† Stephanus filius Myri de Luppulo testis sum per venerandam crucem.

† Petrus de Cibertiota testis sum per venerandam crucem.

† Leo notarius praesentem oblationem scripsi et insuper testis sum †††.

(Ex originali membrana Archivi Cavensis — n.° 35.)

CXIII.

(1133 — Indict. XI.)

Enumeratio furtorum, quae monasterio S. Mariae de Cyr-Zosimo eiusque territorii hominibus facta sunt a Roberto filio Riccardi per latrones ab eo in castro Nohae constitutos.

† καὶ τοῦτῶ ἐστὴν τὸ πράγματα· τῶ ἅπερ ἐποίησεν κλέψειν ρωυέρτός υιος ριγκάρδου ἐκ τῶ μωνασήριν του κῦρ ζωσίμου· ἀπὸ τῆς ἐπείασεν τὴν χώραν· ὁ παυῦ ὑπέρλαμπρος καὶ ἅγιος ἡμῶν δεσπότης· ὁ μέγας ρίγας· κύριος ρωκέριος· δεσπότης σὺκελίας· καὶ καλαὐρίας· καὶ λωγγειυαρυιας· καὶ πάσης τῆς οἰκουμένης, κύριος ὁ θεὸς δώσει ἀυτὴν εἰς τας χείρας αυτου· δια τὸ δίκαιον τῶ κρατειν πανταχοῦ· ἀπὸ του ϛχλϛ'

† Latrociniorum enumeratio, quae auctore Roberto Riccardi filio facta sunt monasterio Cyr-Zosimi, ex quo regionem occupavit clarissimus et sanctus dominus noster magnus rex dominus Rogerius Dominus, Siciliae Calabriae et Longobardiae et totius orbis, quem det ei Deus possidendum, ut iustitia ubique gentium dominetur, ab anno 6636, indictione VI. Latrones primum constituit in ca-

ιτους ινδικτιωνος ϛ'. ἐν πρώτοις ἔθεσεν κλέπταις· εἰς τὸ καστέλλιον τῶν νώων· ὅπου ἔκλεψαν τα υοϊδηα τῆς μονῆς: νικόλαον τῶν Φαβάλων· καὶ ρωυέρτον μετζαμέσαν· καὶ υαλδουίνον του πρεσυιτέρου· χαριυέρτου· καὶ ιωαννην μετζαρούζαν. ιωαννην τρογκελλίτην· καὶ ἀναστάσιον τοῦ ἀργύρου τουτοι οἱ προγεγραμμένοι οἰσὶν οἱ κλέπταις τῶν υωϊδίων. του μωναστιρίου του κυρ ζωσίμου· καὶ τῶν ἀνθρώπων τοῦ μωναστηριου τῆς ὑπεραγιας θεοτοκου τοῦ κυρ ζωσίμου· καὶ ἐν πρώτοις· ἔκλεψαν του ἀνθρωπου του μωναστηριου. ὀνόματι γιλιυέρτου· υοϊδια κεφαληνά· ὅσον ἔχρηζεν νομισματα γ'· καὶ του πρεσυιτέρου λεοντος υοιδια α'. ὅσον εχρηζεν νομισματα β'· ἥμισι· γουλλιέλμου μαλου πούνγτου υωιδια α'. νομισματα γ'· καὶ πέτρου τῆς πώλλας υοιδιον ἕνα. νομισματα γ'· καὶ πρώπεια του μωναστηρίου καιφαλαια γ' ὅσον ἐχρηζασιν νομισματα η'· καὶ ιωαννου κτειστι υοϊδιον α'. ὅσον εχρηζεν νομισματα β'. ἥμεισι· καὶ τούτοι οἰσὶν οἱ κλέπταις τῶν χοιριδίων του μοναστηρίου· καὶ τῶν πρωυάτων. ιωαννης ὀλλιόντέστας· καὶ ὅτος. καὶ ρωκέριος του υιδέλει· καὶ λαυδρὶς. υιος ιωαννου του ρουγτούνδου. τούτα οἰσὶν τὰ πρώυατα. του δωμεστίκου ἀνθρωπου του μοναστηριου ἐκλεπψαισιν κεφαλαια ε'. καὶ τοῦ ἀργέντι κεφαλαια γ'. τοῦ μοναστιριου κεφαλαια ε'. καὶ τούτα οἰσὶν τα χοιριδια τα ἐκλέψασίν ἐκ τοῦ μωναστηρίου κεφαλαια ρν'· καὶ ἐκ τα ρν'. ἔστρεψαν κεφαλαια ρι'. καὶ τα ἄλλα κρατοῦσι. καὶ τῶν ἀνθρωπων τοῦ χωριου κεφαλαια δ'. τοῦ πρεσυιτέρου λέοντος· καὶ οὔρσου πιθήκου α'· και υασιλειου φλωρίτου α'. τούτα εσφαξεν καλωκυρις χωράκις· καὶ ἰωρδάνης του πρεσυιτερου χαριυερτου. ὅταν ὑπῆρχον ἐξουσιασταὶ· ὁμοίως καὶ τοῦ καλοῦ ἀνθρωπου του μοναστηρίου ἔκλεψεν ὁ χρηστωγένης· καὶ ὁ ἀδελφὸς γεόργιος υιοι του κραυαρα υοϊδιων κεφαλαια ι'. ὅσον εχρήξασιν νομισματα η'· ταύτα πάντα ἐχάσεν τὸ μωναστήριν τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου του κυρ ζωσίμου παρὰ του κυρ ρωυέρτου υιου ριγκάρδου· καὶ τῶν κλεπτῶν αὐτοῦ τῶν προλεχθέντων από του προγραφέντος ἔτους. καὶ ινδικτιῶνος. ἄχρη του νῦν.

stello Nohae, ubi boves abstulere monasterii, Nicolaum de Fabalibus, Robertum Metzamesam, Balduinum filium presbyteri Chariberti, Ioannem Metzarusam, Ioannem Troncellitam, et Anastasium Argyri filium: hi sunt, qui monasterii Cyr-Zosimi boves abegerunt, et hominum monasterii Sanctissimae Deiparae de Cyr-Zosimo. Et in primis Giliberto homini monasterio addicto abstulere bovem unum aestimatum numismatis tribus: presbytero Leoni bovem unum aestimatum numismatis duobus et dimidio: Gulielmo Malopuncto bovem unum numismatis tribus: et Petro de Polla bovem unum numismatis tribus: monasterio boum capita tria numismatis octo: et Ioanni Ctistae bovem unum numismatis duobus cum dimidio. Praedones vero suum et ovium monasterii hi sunt: Ioannes Olliontesta, Otus, Rogerius filius Bideli, et Landrus filius Ioannis Rotundi. Atque oves quidem sunt, Domestici hominis monasterio addicti capita quinque, Argenti tria, et monasterii quinque. Sues vero, quos monasterio abripuerunt, sunt capita centum quinquaginta, quorum centum ac decem restitutis, reliqua adhuc detinent. Hominibus de casali (*Cyr-Zosimi*) abstulere quatuor capita, presbytero Leoni, et Urso Simio unum, et Basilio Florito unum, quae iugulaverunt Calocyrus Coraces, et Iordanes presbyteri Chariberti filius, quando in potestate erant constituti. Similiter et Calo, qui monasterio addictus erat, Christogenes eiusque frater Georgius Cravarae filii boum capita decem surripuerunt, quae aestimata sunt numismatis octo. Haec sunt omnia damna, quae monasterio Sanctissimae Deiparae de Cyr-Zosimo intulerunt dominus Robertus filius Riccardi, et praedicti eius latrones, ab anno et indictione suprascriptis ad hanc diem.

(Ex membrana Archivi Cavensis—n.° 30.)

CXIV.

1133 — Mense Octobri — Indict. XII.

Philippus Protospatharius et Strategus Hieracii et Styli constituit fines inter praedia Stephani Maleini et Eremitarum.

† τὸν οκτουρίον μηνα της ιβ' ινδικτιωνος· ἀπήλθων καγώ Φίλιππος πρωτοσπαθαριος καὶ στρατηγος ἱέρακος καὶ κάστρου στύλου μετά τοῦς ἄρχοντας της χῶρας, λέγω δεῖ, κυρον ροπερτον μουσχάτον· καὶ τουσταΐνου. νικόλαον δούρρης· καὶ νικόλαον ουρσον λέοντα· νοτάριον ροκέριον του σκλαβωπετρου· πέτρον τοῦ γούσσιας· καὶ πέτρον μονώσκυλλον· εις τὸ ἰδεῖν τα σύνωρα τῶν χωραφίων που κυρου στεφάνου μαλεΐνου· ἅπερ εκράτει ὑπο σιγίλλιον, ὁ αυτοῦ πενθηρός, κύρος χαρτουλάριος· καὶ απ' ἀυτου, ο αυτός κύρος στέφανος· καὶ υπέδειξαν ημὶν τα σύνωρα. ὅτε νοταριος ροκέριος ὁ σκλαβωπέτρου· καὶ πέτρος γούσσιας· καὶ βασίλειος ριτζος· καὶ πέτρος μόνόσκυλλος· λέγοντες ὅτι εν τῶ κερῶ νοταριου ιωαννου του μηνὰ, ὄντος αυτου στρατηγού στύλου· απέστειλε τους γέροντας ταύτης της χῶρας, προς τὸ ἀναστωρήσαι τα σύνωρα των προωρισθεντων χωραφίων· τα τὲ της ματρεμόνας, καὶ του αγιου ανδρέου· υπήρχον δὲ. χριστωφόρος μονόσκυλλος· καὶ νικόλαος τζαγγάρώπωλλος· λέων γεννάρώπολλος, καὶ νοτάριος θεόδωρος καρβούνης ἀσκινος ριτζος. οἵτινες υπέδειξαν τα σύνωρα ούτως· απο μὲν ἀνατολᾶς. ο μέγας ῥίαξ, ως χωρίζουν τα δύο βουνίτζια καὶ ἔρχεται ἡ ισῶτης τῶν δύο βούνων καὶ σκέβη τὸ ὥρος, και αποδῖδει εις τὸν μέγα ῥίακα, τὸν καταβένοντα ἐκ τὸ πιλικκιάνον· κακεῖθεν ἀνέρχεται τὸν αυτὸν ῥίακαν ἄχρι εις τὸν δρώμον, ενθά εστιν, ο παλὲός φραγμός· καὶ υποστρέφει ο δρωμος, ἄχρι του στενοῦ, του αγιου ανδρέου κακεῖθεν ἀνέρχεται το βουνί, και αποδῖδει εις τὶν κεφαλην του βουνοῦ, ἔνθα τὶν ἔναρξιν εποιήσαμεν· καὶ σὶνκλεῖ· τα δὲ της ματρεμόνας εχώρισαν ούτως. ἀπο μὲν ἀνατολης, ο ἄνω βουνός, και κατέρχεται η πριονεὶν τὸ ἴσω, ἄχρι του ποταμοῦ της ματρεμόνας, καὶ ανέρχεται ο αυτος ποταμός. ἄχρι εις τὸ πόδα του μεγαλου βουνοῦ; κακεῖθεν ανέρχεται μέσωθεν της πλαγίας καὶ αποδίδει εις το βουνιτζι· κακεῖθεν ανέρχεται τὸ ἴσον ἄχρι του μεγάλου βουνοῦ, του λεγομένου καστελλου βέτερου· καὶ ανέρχεται τὸ αυτὸ βουνὶ, καὶ αποδῖδει εις τὸν πρω-

† Mense octobri, XII indictione. Cum ego Philippus Protospatharius et Strategus Hieracii et civitatis Styli ivissem una cum proceribus regionis, videlicet domino Ruperto Muschato, et Tustaino, Nicolao Durre, et Nicolao Ursoleone, notario Rogerio de Sclavopetro, Petro de Gussia et Petro Monoscillo ad inspiciendos fines praediorum domini Stephani Maleini, quae ex diplomate possidebat ipsius socer dominus Chartularius, et ex ipso (*acceperat*) idem dominus Stephanus; ostenderunt nobis fines notarius Rogerius de Sclavopetro, et Petrus Gussia, et Basilius Ritzus, et Petrus Monoscillus, dicentes quod, tempore notarii Ioannis Menae, cum ipse esset Strategus Styli, misit seniores ipsius regionis, ut describerent fines dictorum praediorum, quae erant Matremonae et Sancti Andreae: hi autem fuerunt Christophorus Monoscillus, et Nicolaus Tzangaropollus, Leo Gennaropollus, notarius Theodorus Carbuna et Ascinus Ritzus, qui fines tales esse retulerunt: ab oriente extat magnus rivus, ut dividunt duo clivuli, et vadit iuxta duos colles, et descendit per montem, et vadit ad magnum rivum, qui descendit a Pilicciano, et illinc ascendit idem rivus usque ad viam, ubi est antiqua sepes, et revertit via usque ad angustum transitum S. Andreae, et illinc ascendit collis et vadit ad verticem collis, unde initium duximus, et clauditur. Quae autem (*praedia*) erant Matremonae sic diviserunt: ab oriente collis superior, et serra descendit recta usque ad flumen Matremonae, et ascendit iuxta ipsum flumen usque ad radicem magni collis, et illinc ascendit per medium Plagiae, et vadit usque ad clivulum, et illinc ascendit recta usque ad magnum collem dictum Castrum Vetus, et procedit idem collis, et vadit ad praedictum collem, qui est ad orientem, unde principium sumpsimus, et clauditur. Hos autem omnes dictos fines confirmavit magister Eremitarum dominus Sicheris, et qui secum interfuerunt Eremi-

ριθέντα βουνὶν, τὸν κατα ἀνατολης, ὅθεν τὴν ἐναρξὶν εποιήσαμεν; καὶ συνκλεῖ· τάυτα τα πρωριθεντα σύνωρα ἅπαντα ἐστερξε ο μαίστωρ τῶν ερημήτων κύρος σὺχέρίς· καὶ οἱ σὺν αὐτῶ ευρεθέντες ερημήτες· λέγω δεῖ, ο γέρων κυρος ροκέριος· και ο πρεσβυτερος ἀλβερίς· γωΐδος μανιακής· καὶ βρούνος ο κελλεράριος· ενόπιον καμοῦ φιλιππου στρατηγου καὶ πέτρου μαϊστρου στύλου· και κύρου τουστάϊνου· επιμένειν οὕτος αναμεταξὶ αυτῶν καὶ του κυρου στεφανου· μη εναντιούμενος, μήτε ὑπ' ἀυτῶν· μητ' υπο των αυτῶν ανθρωπων· διοτι ο κυρος στέφανος εγογγηζεν κατ' αυτῶν, ὁτι κατελαβον τά αυτοῦ σύνωρα· και κατήρπαξαν ἀπο τῶν αυτοῦ χωραφίων· δια τούτο ανιστορηθησαν τα σύνωρα ὑπο των παλευρεθεντων γερώντων της χώρας και ἐστέρχθησαν ως δεδεῖλωται εκ τα αμφότερα μέρει καλωθελῶς· μηνι και ινδικτιωνι τοις προγραφεισι ἔτει ϛχμβ'.

† τοῦστάνος καβαλλάριος στύλου μαρτυρ υπεγραψα τὸν τίμιον σταυρόν. † πέτρος μαϊστωρ καστελλου στυλου μάρτυρ υπέγραψα τὸν τιμιον σταυρόν. † ρωπέρτος μουσχατος μάρτυρ υπέγραψα τὸν τιμιον σταυρον. † νικολαος δουρρὶς μαρτυρ. † πετρος μονοσκηλλος μαρτυρ υπεγραψα. † ρωκεριος σκλαυοπετρος ευρεθεις εν τη τοιαυτη διαχορίσι των χωραφιων μαρτυρ υπεγραψα οικιοχειρως. † φιλιππος ριθφυκτός πρωτοσπαθάριος καὶ στρατηγὸς ἱέρακος υπέγραψα.

tae, videlicet, senex dominus Rogerius, et presbyter Alberis, Guido Maniaces et Brunus Cellerarius, coram me Philippo Stratego, et Petro Magistro Styli, et domino Tustaino, ut sic maneant inter (*praedia*) ipsorum et domini Stephani, nemine ex ipsis vel hominibus eorum adversante, quia dominus Stephanus contra eosdem querebatur, propterea quod in eius fines invaserant, et partem praediorum occupaverant. Ideo statuti sunt fines a senibus regionis qui interfuerunt, et confirmati, prout declaratum est, utrinque bona voluntate, mense et indictione suprascriptis, anno 6642.

† Tustanus Caballarius Styli testis subscripsi venerandam crucem. † Petrus Magister Castri Styli testis subscripsi venerandam crucem. † Rupertus Muschatus testis subscripsi venerandam crucem. † Nicolaus Durres testis. † Petrus Monoscillus testis subscripsi. † Rogerius Sclavopetrus, qui interfui huiusmodi praediorum terminationi, testis subscripsi propria manu. † Philippus Rithphyctus Protospatharius et Strategus Hieracii subscripsi.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani — n.° 29.)

CXV.

1134 — Mense Novembri 20 — Indict. XIII.

Leo Tabernise, Leo Thepente et Nicolaus filius Michaelis ex mandato demortui Michaelis de Cicere tradunt monasterio S. Mariae de Pertusia fundum situm prope ipsum monasterium.

† σιμειον χηρὸς λέον ταβερνήσε υιος τοῦ φοτη.

† σιμίον χηρὸς λέον υιος τοῦ θέπεντε.

† σιμίον χηρὸς νικολαου υιος μιχαηλ του πρεσβυτερου διμητρι· οἱ καὶ επίτρωποι του μακαριωτάτου μιχαηλ υιος του βιταλη του κίκερε· τοὺς τιμήους σταυρους ποίξαντες, οικία ημων γνωμη· καὶ αγαθη προὶρέση· φαίνωμαιθα οἰμεῖς, οἱ προγεγραμμενοι· καὶ ἐνέγκωμεν καὶ πρόσφέρωμεν εν χοραφιον εις την αγίαν ἐκκλησίαν τῆς αγίας μαρίας της περτοῦσας τὸ ἴτον

† Signum manus Leonis Tabernise filii Photi.

† Signum manus Leonis filii Thepente.

† Signum manus Nicolai filii Michaelis filii presbyteri Demetrii. Nos suprascripti de mandato beatissimae memoriae domini Michaelis filii Vitalis de Cicere, qui venerandas cruces exaravimus de nostra sententia et recta deliberatione, concedimus et offerimus sanctae ecclesiae S. Mariae de Pertusia territorium, quod erat eiusdem Michaelis Ci-

του μακαριοτατου μίχαηλ του κίκερε ὅτη, ἔκρηνεν διὰ την αυτου ψυχὴν ὅτι αυτος ὁ μιχαηλ ἔκρινεν, ἵνα ἐκάμνωμεν χαρτην εις την αγίαν εκκλησίαν. της περτουσας· καὶ κιται τὸ χωραφιον τούτο· επικάτω τὰ αμπέλια· τοῦ χορήου της αγίας μαρίας της περτούσας· ἔστιν δε ὁ περιόρισμος του αυτου χοραφιου απο μερος ἀνατολικὸν συνορη· μαρήνος υιος ιωαννου φασανήσε· καὶ ἀπὸ δύση· σέργι της βάλλες· καὶ απο ἄκτρον ὁ αυτος σέργι της βάλλες· καὶ απὸ μεσυμβρία ὁ αυτος σέργη της βάλλες· καὶ ημεῖς οἱ προγεγραμμένοι ἐπίτροποι· εποιησαμεν τω παρὸν ἐγγραφον καὶ αλιθινην χαρτην εἰσδίξαι· ἵνα ἔχει, ἐξουσίαν· ἡ ἐκκλησίαν τῆς αγίας μαριας της περτουσας· γέην πονὴν πουλὴν. χαρίζην ανταλλάττειν· καὶ ποιήσαι ὡς βύληται ὡς κυριος καὶ ἐξουσιαστης. ἐαν δὲ φανή ποτε καιρω χρονω τίς ανθρωπος ζιτοντα ἢ δίκας βάλλη ζημιοθητω εις τὸ διπλουν εις τὴν ἐκκλησίαν καὶ εις τὸ δημοσιον λς' νομισματα· καὶ ἄκον συχαση καὶ μὴ βουλωμενος. Εν παρουσια καλων μαρτυρων μαρτυρ † βιτάλης υιος του καλλέο. μαρτυρ † ρικκαρδος υιος νικολαου βιτζιούσου. μαρτυρ † ρικκαρδος βουρρε εγραφη δια χειρος βασιλειου νωταριου υιος του κωμητος του πρεσβυτερου ἀνανία· ετει ϛχμγ'. ινδικτιωνι ιγ'. μηνι νοεμβριω εις τὰς· κ'· ημερα γ' ωρα γ'. εν τοις κεροις του ενδοξου κομητος νικολαου καὶ μαϊστόρος της ολιθας· λέον υιος νικιφορου· καὶ πρηόρης ὁ εστὶν ηγουμενος· της αγιας μαριας της περτουσας γαδηλέτους †.

cere beatae memoriae, qui pro animae suae salute mandavit, ut instrumentum huius oblationis conficeremus sanctae ecclesiae de Pertusia. Situm vero est huiusmodi territorium infra vineas casalis S. Mariae de Pertusia, his finibus comprehensum: ad orientem finitimus est Marinus filius Ioannis Phasanise; ad occidentem Sergius de Valle; ad septentrionem et meridiem idem Sergius de Valle. Nos autem suprascripti, ut ipse nobis mandavit, fecimus praesentem chartulam et verum instrumentum, ut ecclesia S. Mariae de Pertusia, tanquam hera et domina, habeat potestatem arandi, vendendi, donandi, permutandi et faciendi de ipso territorio quodcumquè voluerit. Quod si occasione vel tempore aliquo quisquam surrexerit volens illud repetere, aut litem intendere, poenae nomine duplum solvat ecclesiae, et publico Fisco numismata sex et triginta, et invitus nolensque sileat. Praesentibus probis testibus. Testis † Vitalis filius Caloleonis. Testis † Riccardus filius Nicolai Vitziusi. Testis † Riccardus Burre. Scriptum manu Basilii notarii filii Comitis filii presbyteri Ananiae, anno 6643, indictione XIII, die XX mensis novembris, feria III, hora III, temporibus gloriosi comitis Nicolai, et magistri Olithae Leonis filii Nicephori, et prioris seu praepositi S. Mariae de Pertusia Gadileti †.

(Ex originali membrana Archivi Cavensis—n.° 37.)

CXVI.

1135 — Indict. XIII.

Maria Phongiola donat ecclesiae S. Mariae de Cofina vineam positam prope civitatem Ursuli in loco nuncupato Feraviva.

† σίγνον χειρος μαρίας θυγατερος του σερ φονγγιόλου.

† Εν ονοματι του πατρος και του υιου καὶ τοῦ αγίου πνευματος· ἐγῶ ἡ προγραφήσα μαρία ο το σίγνον τόν τιμιον καὶ ζωοπιὸν σταυρον τη εικοῖα μου χειρὶ ποιήσας το δε ὕφος δια χειρος του νοταριου την παρουσαν ενγγραφον και τελίαν αφηέρωσιν ποιῶ εις τον πάνσεπτον ναὸν του αγιου νικολαου κοφίνὰ υπερ

† Signum manus Mariae filiae domini Fongioli.

† In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Ego suprascripta Maria, quae signum venerandae et vivificae crucis propria mea manu exaravi, nomen vero manu notarii, praesenti instrumento plenam concessionem facio venerabili ecclesiae S. Nicolai de Cophina pro redemptione ac remissione peccatorum

λυτρου και αφέσεως των αμαρτιων των εμων γωναίων και τῆς αμαρτωλής μου ψυχης αμπελιον ἅπερ εχω εκ πατρικης μου κληρονωμιας εις τῆν περιοχὴν του αστεος ορζουλου εις τὴν τοποθεσιαν του Φεραυίνα ὅσσον και οίων εστὶν τὶν μυραν του πατρος μου συν τα ημεροδένδρια τα ωντα εκεῖσε· πλησίον του αμπέλιου του δέκαρχου και του κυρὸ γιωσφρέδου πρωτοπαπα τουτο δὲ αφειερόνω καὶ αποτάξομε· ἵνα απο του παρόντος και εἰς τοὺς εξῆς απαντας και διοικεκοῖς χρωνους έχη ο ναὸς οὑτος του αγιου νικολαου το προγεγραμμενον αμπελιον συν κε τα ἡμεροδένδρια εις απασαν εξουσίαν και κυριώτιτα συν γσώδω και εξώδω πούλειν· χαρίζειν· ἀνταλλάγτιν· ως το κυρος και τὴν αυθεντιαν παρ εμου λαυῶν· και εὰν πωτε κερω φανῆ τῆς ζειτῶντα· εἰ ενοχλόντα· ταυτη τη αγιωτατη εγκλῆσια εκ το αμπέλιον ἡνπερ εγώ αφειερῶνων· λέγω δεῖ του γστάσθαι με και διεκδικὰν αυτο απω παντος εναντιουμενου πρωσώπου. ει δὲ τουτο ου ποιήσω. αλλα προς διαστροφὴν χρήσωμαι. ἔστο με αλλοτριος της τῶν χριστιανῶν πιστεως· σχω και τῆν αρὰν τῶν τιή αγιων πατρων· ἔπειτα ζημιωσθὸ εις τὴν κώρτην ιυ' νομίσματα. δια τῶ οὕτως αρέσε με εν παρουσια μαρτυρων γραφεν διὰ χειρος μιχαηλ νοταριου παρουσια μαρτυρων ετους ,ϛχμγ' ινδικτιωνος ιγ'.

† λεων νοτάριος ρουσιανιτης μαρτυρῶν υπεγραψα οἰκεια χειρὶ †

† γρηγοριος καυαλλάριος υιοῦ παγκάλου μαρτυρ υπεγραψα

† γόδινης στρατηγος μαρτυρ υπεγραψα οἰκεια χειρι

† ιωαννης ιερεος υιος γοδινου στρατηγος μαρτυρ.

† μιχαηλ νοτάριος υιοῦ χρισονα του κόμιτος μάρτυρ.

(Ex originali membrana Archivi Cavensis—n.° 36.)

meorum parentum et peccatricis animae meae. (*Concedo igitur*) vineam, quam de paterna mea hereditate possideo in pertinentiis civitatis Ursuli, ubi dicitur Feraviva, quanta et qualis est portio patris mei, cum arboribus fructiferis ibi existentibus, iuxta vineam Decarchi et domini Geofridae Protopapae. Huiusmodi autem oblationem atque cessionem facio, ut a praesenti die in omne futurum tempus ecclesia S. Nicolai possideat praedictam vineam cum arboribus fructiferis in omnimoda potestate et dominio, cum ingressu et egressu, cum facultate vendendi, donandi, permutandi, utpote quae potestatem et auctoritatem a me accepit. Quod si quando quis apparuerit, litem aut molestiam praedictae sanctissimae ecclesiae illaturus propter vineam, cuius concessionem ego facio, promitto me adfuturam, et eius defensionem suscepturam ab omni contraria persona. Si vero non solum id facere neglexerim, sed et facti me poenituerit, extranea sim a christianorum fide, et maledictionem habeam a tercentis octo et decem sanctis Patribus, ac deinde poenae nomine solvere tenear Curiae numismata duodecim, quoniam ita mihi visum est coram testibus. Scriptum manu Michaelis notarii, praesentibus testibus, anno 6643, indictione XIII.

† Leo notarius de Rusiano testis propria manu subscripsi.

† Gregorius Caballarius filius Pancali testis subscripsi.

† Godinus Strategus testis propria manu subscripsi.

† Ioannes presbyter filius Godini Strategi testis.

† Michael notarius filius Chrisonae Comitis testis.

CXVII.

1136 — Mense Aprili 28 — Indict. (XIV).

Rex Rogerius donat Adelinae, quae filii sui Henrici nutrix fuerat, eiusque viro Adamo praedium nuncupatum Rachala Exames in agro Boici positum, quinque paria boum et totidem villanos.

† Ρογερίος εν χριστω τω θεω ευσεβης κραταιος ρηξ.

Ω"σπερ οἰκοδόμος οἰκείαν οἰκοδομων, ου μονον διὰ μεγίστων καὶ τετραγωνιαίων λιθων ἀλλ ἔστιν ὅτε καὶ

† Rogerius in Christo Deo pius potens Rex.

Sicut opifex, qui domum condat, non tantum maioribus et quadrangularibus lapidibus, verum etiam mi-

μικροῖς καχληξι προς τὴν οἰκοδομὴν αὐτῆς κέχρηται. ουτω καὶ βασιλεὺς ἀγαθὸς τὸ υποίκωον εὐεργετων καὶ οἷον ἢ τοῦτο επικοδομῶν οὐ μόνων μεγισταις δωρεαῖς ἀλλὰ καὶ μικροῖς ἀποθεραπεύει τοῦτο χαρισμασι διά τι τουτο καὶ ἀδιλῆνα ἡ συμβιος αδαμ θηλασασα το γνήσιόν μου υἱὸν χενρὴν ἐπεδόθη ἀυτῆ μικρὰ δωρεά. ἐν τη διακρατησι της χώρας ημων βοΐκου. τὸ ἡμέτερον κράτος ἐδωρήσατο ἀυτῆς καὶ τῶν ἀυτης κληροιόμων καὶ διαδόχων χωρίον τὸ λεγόμενον ῥαχαλα εξάμες· σὺν τῶν δικαιωματων ἀυτοῦ. μετα ζευγαρίων πεντε· καὶ βελλανων πέντε· καὶ εἰσιν οὗτοι μοῦσες υἱὸς σωλιμὲν νέμες αδελφος αυτου ισες αδελφος αυτων μουλεασεν αδελφος αυτων μουχάμμουτ υἱὸς αβδερραχμὲτ βουληπτις. Ο' δὲ περιορισμὸς του ρηθεντος χωρίου ὑπαρχει οὕτως. ὡς ἄρχεται κατὰ ἀνατολὴν ἐκ τὸν μέγαν ποταμὲν τον κατερχομενον ὑποκάτω τοῦ βοΐκου ἐκ τὸν λίθον τὸν σχιστὸν ἀναβενοντες τὸ ῥυάκην ἕως εἰς τὸν ἐγκρυμνὸν τον γνωριζομενον ἐλεγζὴλ. καὶ ἐκήθεν ἀναβένη ἕως τοῦ ὑψιλοῦ βουνοῦ ἐξ οὗ φένεται ἡ ζενδούπε· καὶ ἐκεῖθεν περὰ ἐκ τὴν πόρταν καὶ κατερχεται ἕως της ὁδοῦ της ἀπερχομεντς ἐκ τοῦ βοΐκου εἰς τὸ πυρίζειν. ἐκ δὲ μεσιμυρίας καθῶς ὑπάγει ἡ ῥηθεῖσα ὁδὸς ἐκ τὸν βόϊκον εἰς τὸ πυρίζειν ἕως εἰς τὸ ῥυάκην ὅπερ ἐστὶν ὑποκάτω τοῦ χωρίου σουμὲς· καὶ ἀναστρέφεται ἐκ τὸ ῥηθὲν ῥυάκην ῥυάκην ῥυάκην ἕως εἰς τοὺς ἄσπρους λίθους. καὶ ἐκεῖθεν ἀνέρχεται εἰς τὸ ῥηθὲν ῥυάκην ἕως εἰς τὴν χέτην ὅπου ἐστὶν ὕδωρ λεγόμενον μίντενε. ἐκ δὲ δυσμὰς ἀρχόμενον ἐκ τὸ ῥηθὲν ὕδωρ μίντενε ὡς ἄρχεται ὁ περιωρισμὸς τοῦ γουλληαλμου βουιελλου· καὶ ἐκεῖθεν ὑπάγει ὁ περιορισμος ἕως εἰς τοὺς λίθους βουλκούψ διαβένωντα ἐκ τοὺς λίθους τῶν σικιων· καὶ ἐκεῖθεν περὰ ὀρθὴν ὁδὸν ἕως εἰς τὴν χέτην ὅπου ἐστὶν ἡ ὁδὸς ἐξ ἧς ὑπάγει ἐκ τοῦ πυρίζειν εἰς τὴν πάνορμον, ἕως εἰς τοὺς λίθους λεγομένους σαρακινηστί χάγαρ ἐλγουράπ· καὶ ἐκ τοὺς ῥηθέντας λίθους διέρχεται ἕως εἰς τὸ ῥυάκην ὅπερ λέγεται τῶν βαλάτων· καὶ ἐκ τὸ ῥηθὲν ῥυάκην κατέρχεται τὸ ῥυάκην ῥυάκην ἕως εἰς τὸν μέγαν ποταμον. ἀπὸ δὲ ἄρκτρου ὑπάγει τὸν ποταμὸν ποταμὸν περιωρίζων σὺν τῆ διακρατῆσι φιτάλης ἕως εἰς τὸν σχιστὸν λίθων ὅθεν τὴν ἔναρξιν ἐποιήσαμεν. δι ὁ καὶ τὸ παρὸν σιγίλλιον συνήθως πιστοθὲν ἐπεδόθη τῆ εἰρημένη ἀδιλήνα καὶ τῶ ἀνδρὶ αὐτης τοῦ

noribus interdum utitur, ita et bonus princeps, qui subditos benefactis prosequatur, et hoc pacto quamdam veluti domum aedificet, non solum maximis muneribus, verum et parvis gratificationibus eorum rationibus consulit. Propterea Adelinae Adami uxori, quae legitimum meum filium Henricum suis aluit uberibus, impartita a nobis fuerunt munuscula. In pertinentiis nostrae ditionis Boici potestas nostra donavit ei suisque heredibus et successoribus praedium dictum Rachala Exames una cum iuribus ipsius, quinque paribus boum et quinque villanis, quorum haec sunt nomina: Moyses filius Solimen, Nemes, Ises et Muleasen fratres eius, et Muchammut filius Abderrachmet Buliptis. Fines autem memorati praedii sunt hi: ut incipit ad orientem a maiore flumine delabente infra Boicum a lapide scisso, et ascendit per rivum usque ad rupem dictam Elegzel, et illinc ascendit usque ad collem altum, unde apparet Zendupe, et inde praetergreditur Portam, et descendit ad viam quae ducit a Boico ad Pyrizin; ad meridiem ut pergit praedicta via a Boico ad Pyrizin, usque ad rivum, qui subterlabitur praedium Sumes, et divertit a memorato rivo secus rivum usque ad asperos lapides, et hinc ascendit ad praedictum rivum usque ad verticem, ubi extat aqua dicta Mintene; ad occidentem incipit a memorata aqua Mintene, unde initium ducunt fines Gulielmi Bunelli, et illinc protenditur usque ad lapides Bulchups, et pergit ad lapides ficuum, et inde recta transit viam usque ad verticem, ubi est via quae a Pyrizin Panormum ducit, usque ad lapides saracenice dictos Chagar Elgurap, et a praefatis lapidibus pergit usque ad rivum, qui dicitur Balatorum, et ab eodem rivo descendit secus rivum usque ad flumen magnum; ad septentrionem autem ducit iuxta flumen, et finitimus est agro Phitaliae usque ad lapidem scissum, unde initium sumpsimus. Quare praesens sigillum ex more roboratum traditum est praedictae Adelinae

ἔχειν αὐτοῖ τε καὶ οἱ αὐτῶν κληρονόμοι. μηνὶ ἀπριλλίω ἰνδίκτου δ' τῶ ϛχμδ' ἔτει † † †.

† Ρ'ογέριος ἐν χριστῶ τῶ θεῶ εὐσεβὴς κραταιὸς ῥήξ καὶ χριστιανῶν βοηθός.

eiusque viro, ut apud eos eorumque heredes maneat, mense aprili, indictione IV, anno 6644 † † †.

† Rogerius in Christo Deo pius potens Rex, et christianorum adiutor.

(Ex graeco apographo et italica versione Paschalis Baffii in Maiori Neapolitana Bibliotheca adservatis, quibus innuitur occurrere in autographo nomina villanorum litteris tum graecis, tum arabicis conscripta, sex versus litteris tantum arabicis exaratos praeeuntes subscriptionem, et fila serica rubra, unde sigillum pendebat.)

CXVIII.

1138 — Mense Maio — Indict. I.

Guido de Paschale donat monasterio S. Georgii Martyris praedium situm in loco dicto Gemello.

† γοϊδος σιγνω χειρὸς αυτου, τοῦ ἐπονυμία υὸς του γεὄργι τοῦ πασχαλίου.

† ἐν ονοματι τοῦ πατρος και του υιου καὶ του αγιου, πνευματος, ὁ πρόγεγραμμένος, γουΐδος ὁ τὸ σίγνον του τιμίου καὶ ζωωποιοῦ σταυρου, ἰδιοχείρος ποιησας, σὺν τῶ ονοματί μου καὶ τῆ πατρῶα επονυμία, τὴν παροῦσαν ἔγγραφον ἐκοΐσιον· ἁπλὴν ἀποχὴν· αμετάνοήτον· απερίεργον· καὶ καθαρὰν ἀφιέρωσιν· τίθυμοι καὶ ποιῶ εκουσία μου τη γνώμη ἀυτωπροερετω υουλείσην· εκτὸς βιας ανάγκεις καὶ πάντὸς, ἀπηγωρεμμένου τροπου, εἰς σὲ καθηγουμενον κῦρ αββα ἰωσήφ καὶ εἰς τους υποσσὲ ἐυαγεστάτους μοναχους τοῦ αγιου, ἱερομάρτυρος γεοργίου, δι' ὅσπερ, ἐν αληθεια καὶ εὐθυτητι· ὁμολογῶ ἀπὲντευθεν ἤδι δωρίσασθαι καὶ ἀφιέρωσασθαι ὑπερ λυτρου καὶ ἀφέσαιως τῶν αμαρτιῶν ημῶν λεγω δὴ χωραφια μωδιων σιτου δ' σὺχωρίσαιος: τὸ ὄντα καὶ διακειμειον εἰς την ποθεσια του γέμιλλου, πλησιω τοῦ λεοντος τοῦ γέμιλλου, τὸ περιελθὸν μοι εκ της πατρικής μου κληρονομίας τουτο μὲν εδωρισαμι, καὶ αφιερωσαμι· εις την προλεχθήσαν εὐαγεστάτη μονη του αγιου μαρτυρος γεὄργιου· οὐχ απλως μεν ως τυχὴ καὶ ως ἔτηχεν, ἀλλὰ διὰ τὸ υπερεύχεσθαι, εν ταυτη τη ἀγία μονῆ· ως ανωτερω δέδειλοται· του απο του παρόντος καὶ εις τοὺς ἑξης ἅπαντας· καὶ διήνεκοῖς χρόνους επεξουσιως εχειν· τὴν τοιαὕτη μονη· τὸ τοιοὕτον χωραφιον ἀπὸ τη σημερον ἡμερα καὶ μέχρι τερματων ἀιῶνων· του ἔχειν ἐξουσιαν εν τουτω. ἢ ἰδιον· ἢ κληρονόμον· ἢ συνκληρονόμον· ἢ ξένου προσωπου· ἢ δ ὑπερ ουκ ηγοίμαι επελθοι τις των τοιουτων· καὶ ζητισην κηνήσιν· ἡ αγωγὴν οφιλει ποιήσε· ανθιστασθαι με καὶ διεκδικὰν ἀυτῶν απὸ πάντὸς εναν-

† Guido. Signum manus eiusdem filii Georgii de Paschale.

† In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Ego Guido suprascriptus, qui propria manu signum venerandae et vivificae crucis exaravi simul cum meo nomine et paterno cognomine, hoc praesenti instrumento voluntariae, simplicis, irrevocabilis, non extortae et purae oblationis, de propria sententia et libera voluntate, nulla vi, necessitate, aut alio vetito modo coactus, donationem et concessionem facio tibi praeposito domino abbati Iosepho, et piissimis monachis S. Martyris Georgii tibi subiectis: quo instrumento in veritate et iustitia declaro iam a praesenti die donasse et obtulisse, pro redemptione ac remissione nostrorum peccatorum, praedium capacitatis quatuor modiorum frumenti, situm in loco ubi dicitur Gemellus, iuxta (*territorium*) Leonis de Gemello, quod ex paterna hereditate mihi obvenit. Huiusmodi autem praedium donavi et concessi praedicto sanctissimo monasterio S. Martyris Georgii non simpliciter, temere et inconsulto, sed ut orationes ac preces fiant in eodem sancto monasterio, quemadmodum supra declaratum est; et a praesenti in omne futurum tempus huiusmodi praedium sit in potestate eiusdem monasterii ab hac die usque ad finem seculorum, nec in ipsum potestatem habeat aliquis de mea cognatione, aut ex meis heredibus, aut successoribus, aut aliqua extranea persona. Si vero, quod non putaverim, horum aliquis surrexerit, litem, quaestionem, aut molestiam illaturus, debeam ego contra insurgere, ac tui defensionem

τιουμενου προσώπου· καὶ σε αζημιον ἀταραχον καὶ ανενόχλητον διαφυλάττειν, ἢ δε καὶ τούτο οὐ ποιήσω, ἀλλὰ καὶ εἰς ἐπιστροφὴν νουληθῶ γενεσθαι· πρώτον μὲν εν δικαστηριω, μη εἰσακουεσθαι μου, ἀλλ ἡναι με κατηραμενω παρα κυριω θεω παντωκράτορος· τῶν τιη' ἁγιων θεοφορων πατρων· ζημιουμένος νομισματα μ'· ὑπερ παρανασιας του τιμιου καὶ ζωοποιοῦ σταυρου· καὶ εἰς τὸ δημοσιον ετερα νομισματα μ'. ἐγγραφη ἡ παρουσα αφιέρωσης δια χειρὸς εμου λεοντος νοταριου καὶ ταβουλαριω αστεος πισκωπου τω μηνι μαιω της πρωτης ινδικτιονος του ἔτους ϛχμϛ'.

† λεων του νασταρούχου μαρτυρ υπεγραψα τὸν τιμιον σταυρον.

† κώστα παπα ιωαννου μαρτυρω τον τιμιον σταυρον.

† λεων τοῦ γεμηλλου υπεγραψα τὸν τίμιον σταυρον μαρτυρων.

(Ex originali membrana Archivi Cavensis—n.° 39.)

suscipere ab omni contraria persona, et te immunem ab omni vexatione ac molestia praestare. Quod si non solum id non fecerim, sed facti me poenituerit, primum quidem in iudicio neutiquam exaudiar, deinde maledictus sim a Domino Deo omnipotente, et a tercentis octo et decem sanctis divinisque Patribus, et poenae nomine, ob violationem venerandae ac vivificae crucis, solvere tenear solidos quadraginta, et publico Fisco tantundem. Scriptum est praesentis concessionis instrumentum manu mea Leonis notarii et tabularii civitatis Piscopii, mense maio, indictione I, anno 6646.

† Leo de Bastarucho testis subscripsi venerandam crucem.

† Consta filius presbyteri Ioannis testis sum per venerandam crucem.

† Leo filius Gemelli testis venerandam crucem subscripsi.

CXIX.

1138 — Indict. (I).

Hugo filius Ranerii vendit ecclesiae S. Georgii Martyris vineam pretio unius equi.

† σίγνο χειρὸς οὔβω υιου ρανεριου.

Ἐν ονόματι τοῦ πατρος καὶ τοῦ υιοῦ, καὶ του αγίου πνευματος ὁ προγεγραμμένος οὔβω· ὁ τὸ σύγνον τοῦ τιμιου καὶ ζωόποιου σταυροῦ· ἰδιώχειρός σὶν τω ὀνοματι· καὶ τῆ πατρῶα ἐπονὶμία ποιήσας· τὴν παροῦσαν διάπρασιν τέλειαν απαλλάγὴν· τήθημι καὶ ποιω ἐκουσία μου τῆ γνώμη, εικήα προαιρέσει ἐκτὸς πάσης ἀνάγκης καὶ βίας· καὶ δίχα παντὸς ἀπηγορευσμένου τρόπου· εἰς την αγίαν τοῦ θεοῦ εκκλησίαν τοῦ αγίου μαρτυρος γεὼργίου ἀντικρυς τοῦ πισκωπιου, καὶ εις σὲ τω οἰκονόμω του προρηθεντος αγιου· τούνομα ἰωσὴφ· δι εἰς ὁμολογῶ πεπρακέναι σοι· καὶ ἀποτάξασθαι κατὰ τέλιαν νομὴν καὶ δεσποτίαν, ἀμπέλιον ρίζας ἑπτακωσίας καὶ ευδωμίντα σὺν τον ημεροδενδρίων τὸ ὀντα καὶ διακημένω εἰς τοπον λεγόμενον τοῦ ζαρβοῦ περωθεν τοῦ ποταμοῦ· παραδέδωκα αυτῶν τῶν τοιουτον ἀμπελώνα καθαρὸς καὶ ἐμφανὸς, μὴ ὑποκειμένων, ἐν δ ιαδίποτε ἀχλῆς δι ἀπολαβὴν με ὑπὲρ σου τοῦ αγωραστου, ἡπαργν ἓν· εις το ἐπέξουσίως

† Signum manus Hugonis filii Ranerii.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Ego Hugo suprascriptus, qui signum venerandae et vivificae crucis simul cum meo nomine et paterno cognomento propria manu exaravi, de propria mea sententia et deliberatione, nulla vi aut necessitate compulsus, et sine alio vetito modo, facio et trado hoc venditionis et integrae cessionis instrumentum sanctae ecclesiae Dei sub titulo S. Martyris Georgii, quae est e regione Piscopii, et tibi praedicti Sancti oeconomo nomine Iosepho, quo instrumento declaro tibi vendidisse, et cum perfecto iure et dominio cessisse vineam habentem vites septingentas septuaginta cum arboribus fructiferis, quae sita est in loco, ubi dicitur Zarbus, trans flumen. Et tradidi tibi eamdem vineam sincere et aperte, nullique prorsus circumventioni obnoxius, quia accepi abs te emptore equum unum, ut a praesenti die et hora in omne futurum tempus habeas

ἔχιν αὐτῶ ἀπο τῆς παροῦσης ημέρας καὶ ὡρας· εις τοὺς ἑξῆς ἅπαντας, καὶ διηνεκεῖς χρώνους· πολεῖν χαρίζην· καὶ ἀνταλλάγτη· καὶ πάντα ποιῆν, ὁσα τῆς οἰκείοις δεσκότε παρακελευονται ὁ νόμος, ὡς τὸ κύρος καὶ τὴν ἐξουσίαν παρ εμοῦ ἡλιφὸς μὴ εναντιοίμενος παρά τινος· η τον ημων υιων ἢ ανέψιω ἰδιω μήτε ξένον προσώπω υδὲ φοραθῶ ποτε ἢ χρώνω μεταμελος, οὐκ ἡσταμὴν δὲ μάλλον, καὶ διεκδυκῶν αυτῶ ἐκτὸς ἐναντιουμένου προσώπου, ἐν πρότης ὁμολογῶ υπαρχειν με κάτηραμένος, παρά κυριου θεου παντωκράτορος, καὶ γιεζην λέπρα τοῦ ἰουδα τοῦ προδότου· ζημιοῦμενος καὶ ὑπερ παραβασιας τοῦ τημίου καὶ ζωοποιου σταυρου νομισματα λϛ· καὶ ηθ οὑτος στέργειν καὶ ειμμενὴν την παρουσᾶν καὶ παρ εμοῦ γεναμένην ἁπλὴν καὶ καθαρὰν διάπρασιν· ὀχυρὰ αρραγεῖ καὶ ἀπαρασαλευτος· ἐγράφη δία χειρὸς ἐμοῦ λεοντος νοταριου ταβουλαρίω, τοῦ ἀστης πισκωπίω· παρουσια των αξιοπίστων μαρτύρων τοῦ ἔτους ϛχμϛ καὶ ἐνήσταμένης ινδικτιωνος.

† λεοντος βουφάρδου μαρτυρ υπεγραψα τὸν τιμιον σταυρον.

† πέτρος τοῦ κούμβαρη μαρτυρ υπεγραψα τὸν τίμιον σταυρον.

† ιωαννης βισκώμηνος μαρτυρ υπεγραψα τὸν τιμιον σταυρον.

† νϊκολαος του βιγγιανηνου μαρτυρ υπεγραψα τὸν τιμιον σταυρον.

† ὁ πρεσβυτερος ιωαννης γαμβρὸς του πρεσβυτερου ιωαννου τοῦ γεμιλλου μαρτυρ υπεγραψα τὸν τίμιον σταυρον.

potestatem vendendi, donandi, permutandi, et omnia faciendi (*de eadem vinea*), quae propriis dominis leges permittunt, sicut dominium et auctoritatem a me accepisti, sine ullo impedimento sive meorum filiorum, aut consobrinorum, sive alicuius extraneae personae. Si vero temporis progressu contravenire proponam, et non potius antestare, ac te defendere ab omni contraria persona, primum quidem maledictionem habeam a Deo omnipotente, et lepram Giezi, et laqueum Iudae proditoris, et poenae nomine, propter praevaricationem venerandae et vivificae crucis, solvere debeam solidos sex et triginta, ac deinde ratum, firmum, stabile et inconcussum permaneat huius simplicis et purae venditionis a me factae instrumentum, quod scriptum est manu mea Leonis notarii et tabularii civitatis Piscopii, praesentibus fide dignis testibus, anno 6646, indictione ineunte.

† Leo Bufardus testis venerandam crucem subscripsi.

† Petrus de Cumbari testis venerandam crucem subscripsi.

† Ioannes Vicecomes testis venerandam crucem subscripsi.

† Nicolaus de Viggiano testis venerandam crucem subscripsi.

† Presbyter Ioannes gener presbyteri Ioannis Gemelli testis venerandam crucem subscripsi.

(Ex originali membrana Archivi Cavensis n.° 38.)

CXX.

1139 — Mense Maio — Indict. (II).

Leo Gemellus eiusque filius Michael donant monasterio S. Georgii nonnulla praedia posita in loco dicto Gemello.

† σιγνω χειρὸς λέοντος του γεμήλλου.

† σίγνω χειρὸς μηχαηλ ὑὸς αυτου του προριθεντος λεοντος του γέμηλλου.

† εν ονόματι τοῦ πατρος καὶ του υιου καὶ τοῦ ἁγιου πνευματος· ὁ προγεγραμμένος λεων· ὅ τι επονιμία τοῦ γέμηλλου· καὶ τοῦ υιου αὐτοῦ ονοματι μηχαὴλ. ὅ το σίγνον του τιμιου καὶ ζωὸποίου σταυρου·

† Signum manus Leonis de Gemello.

† Signum manus Michaelis filii praedicti Leonis de Gemello.

† In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Ego Leo suprascriptus cognomento de Gemello, cum filio meo, cui nomen Michael, qui signum venerandae et vivificae crucis propria manu exaravimus

εἰκειοχείρὸς ποιήσας· σὺν τῷ ὀνοματί μου καὶ τῇ πατρῳα επωνυμία, τὴν παροῦσαν ἔγγραφον ἑκούσιον. ἀμετανόητον ἀπερίεργον αμετάτρεπτον· ἁπλὴν ἀπόχὴν καὶ καθαρὰν τελείαν ψυχικὴν ἀφιέρωσιν· τιθημι καὶ ποιῶ ἑκουσία μου τῇ γνῶμη· καὶ αὐθερέτω νουλήσει ἐκτὸς βίας ἀνάγκεις· καὶ παντὸς ἀπηγορευμένου τρόπου· δι ἥπερ ἐν αληθεῖα καὶ ευθύτιτη· ὁμώλογῶ ἀπεντευθεν ἤδὴ δωρήσασθαι καὶ αφιερώσασθαι· τά γονίκα μου χωραφια τὰ περιελθῶτα μοι εκ πατρικῆς μου κληρονομίας· εἰς τὴν ευαγεστάτην μονὴν· τοῦ αγίου ἱερομάρτυρος γεόργίου καὶ εις τον ἡγουμειον κύρι ἰωσὴφ· ὡσσυ χορίσεως μωδιων σιτου ε· καὶ ως κάτευὴ ορυάκῆς ἑώς ἐπὶκάτου εἰς τὸν λάκκον τῆς ἐυτελέας, ετι τὴν δὲ περιορισμὸς κατα μὲν ανάτολάς· ὅ λεος τοῦ αρμετάνου, ταυτα μὲν πάντα τα προλεχθεν χωραφιω· εδωρησάμιν καὶ ἀφιέρωσα, οὐχ απλῶς μὲν καὶ ἡκεὶ καὶ ὡς ἔτιχεν ἀλλ ὑπερ ψυχικῆ μου σωτηριας· τοῦ ἀπὸ τοῦ παρόντος καὶ εις τοὺς ἕξεις καὶ διηνέκεις χρόνους, ἐπεξουσιως ἔχειν τὴν τηαύτη αγία μονῆ· εις τὰ τοιαύτα χωράφι ποιεῖ τι θελήτει καὶ νούλεται· ὡς παρ εμου τὴν εξουσίαν καὶ κηριώτιτα λαβοὺσα· μὴδεις ἔστω ὁ παρενοχλῶν, ἡ παρενποδίζων τὴν τοιαυτην ἀγιὰ μονὴν· ἢ του μερούς μου· ἢ ξενου προσώπου· εἰ δ ὅπερ ουκ ηγοῦμὲν· ἐπέλθοι τὶς, τῶν τειούτων· καὶ ζήτισιν κίνησιν· ἢ ἀγωγὴν. ὀφείλει ποιεῖσαι, ἀνθίσταμιν· καὶ διεκδικὰν ἀυτῶ ἀπὸ πάντὸς, ενἀντιουμένου προσώπου· καὶ σὲ αζημιων ἀτάραχον καὶ ἀνενόχλητον διαφυλάττει· ἴ δε καὶ τούτο οὐ ποίήσον ἀλλὰ καὶ εις ἐπιστροφὴν νουληθω γενέσθαι· πρώτον μὲν ἐν δικαστηριω· μὴ εἰσακουεστέ μου· ἀλλ ἡναί με κατηραμένων παρά κυριω θεω παντοκρατορι· των τιή αγιων θεοφορων πατρων ζημιουμενος εις το δημοσιον νομισματα ου· εγράφη ἡ παροῦσα ἀφιέρωσης δια χειρὸς εμοῦ λεοντος νοταριου καὶ ταβουλάριω αστεως πισκωπης. τω μηνί μαιω τῆς πρωτης ινδικτιωνος τοῦ ἔτους ϛχμζ· τὸ οντα διακειμενα τὴν προριθεισαν χωράφι εις τόπον λεγώμενον του γεμηλλου· ἐν παρουσια των αξιωπιστων μαρτυρων.

† ιωαννης ἱερέως γαμβρός τοῦ πρεσβυτέρου ιωαννου γέμηλλου μαρτυρ υπεγραψα τὸν τιμιον σταυρόν.

† λεον νουφάρδος μαρτυρ ὑπεγραψα τὸν τιμιον σταυρον.

† κώστας τοῦ παπα ιωαννου μαρτυρ υπεγραψα τὸν τίμιον σταυρόν.

(Ex originali membrana Archivi Cavensis — n.° 40.)

simul cum nomine et paterno cognomento, praesenti chartula liberae, irrevocabilis, absolutae, immutabilis et simplicis donationis ac purae, perfectae et spiritualis oblationis, de propria sententia et spontanea voluntate, nulla vi, aut modo vetito adductus, in veritate et rectitudine declaro amodo donare et offerre venerabili monasterio S. Martyris Georgii eiusque praefecto domino Iosepho paterna praedia, quae mihi ex paterna hereditate obvenerunt, capacitatis quinque modiorum tritici; ut descendit rivus deorsum usque ad puteum Inopiae. Eius vero fines sunt: ad orientem Leo de Armetano. Integra autem memorata praedia donavi et obtuli non sine causa, neque frustra, neque fortuito, sed pro salute animae meae, ut venerabile monasterium a praesenti tempore et deinceps in perpetuum habeat facultatem faciendi de huiusmodi praediis quidquid voluerit, utpote quod dominium et potestatem a me accepit: nec quisquam sit de mea cognatione, aut quaecumque alia extranea persona, quae molestiam vel impedimentum praedicto monasterio afferat. Si vero, quod non putamus, eorum quisquam surrexerit, et molestiam, litem, aut actionem intenderit, nos teneamur antestare et vindicare ab omni contraria persona, et te immunem ab omni damno, perturbatione et molestia praestare. Quod si non solum hoc facere neglexero, sed et facti me poenituerit, primum quidem in iudicio me ne audiatis, immo maledictus sim a Domino Deo omnipotente, a tercentis octo et decem sanctis divinisque Patribus, et poenae nomine solvam Fisco numismata duo et septuaginta. Scripta est praesens oblatio manu mei Leonis notarii et tabularii civitatis Piscopii, mense maio, indictione I, anno 6647. Sunt autem memorata praedia in loco dicto de Gemello. Praesentibus fide dignis testibus.

† Ioannes presbyter gener presbyteri Ioannis Gemelli testis venerandam crucem subscripsi.

† Leo Bufardus testis venerandam crucem subscripsi.

† Consta filius presbyteri Ioannis testis venerandam crucem subscripsi.

CXXI.

1139 — Mense Maio — Indict. II.

Hugo SS. Trinitatis Venusinae abbas Leoni notario S. Nicodemi tradit nonnulla praedia ad monasterium S. Phantini pertinentia sub annuis olei praestationibus.

† Signum proprie manus Hugonis venusini Abbatis.

τὸν μαϊῶ μίνα· τῆς ινδικτιωνος β' τοῦ ἔτους ,ϛχμζ' ὄντος ἐμοῦ χοῦ καθηγουμένου ἁγίας τριάδος βενούσας· εἰς τὸν ἅγιον Φαντίνον τοῦ πρετοριατου· ηλθες προς με σοῖ κυρος λεων νοταριος ὁ τοῦ αγίου νϊκοδίμου καὶ ἐτήθης μοι τοῦ δούναι σοι ἀπο τὸν δηκέον διακρατιμάτων τῆς μονῆς ἁγιου Φαντίνου· ἤγουν ἀπο τον ἀγρηελαίον τοῦ ἐνκεντρόσε αὐτούς προς τὴν ὑπερεσίαν. ἐγὼ δὲ ἤξας τῆ σῆ παρακλήσει διὰ τᾶς πλήστας δουλήας καὶ ἐυεργεσίας, ἅς ἐποίησας πρὸς τὴν μονὴν καὶ πρὸς ἡμᾶς· δέδοκαμέν σοι τὸν ἀγριελαιόνα τὸν πλησηἄζοντα τοῦ εὐκτήρηου ἁγιου Φαντίνου τοῦ παλεου ὑπαρχη δὲ ὁ περιόρησμὸς αὐτοῦ ἀπο μὲν ἀνατολας ο Φραγμὸς τοῦ χωραφίου τοῦ προρηθέντος ἁγιου Φαντίου καὶ κατέρχεται τὸ ἥσον τῆς Φρακτῆς τοῦ περηβολέου ἄχρη τῆς οδοῦ· κατὰ δε δυσμοῦ τὸ χοχλάκην το κατερχόμενον ἐκ τὸ ὄρος καὶ ὁ κριζὰς· ἀπο δὲ ἄρκτρου ἡ δῦο ἄρμοι· ἀπο δὲ νότου ἡ ὁδὸς καὶ ὁ ἀγριλλος ὁ μεγας· τέλλην σε δὲ ἀπο τοῦ προρηθέντος κατ ειαὐτὸν εἰς τὴν μονὴν ἁγίου Φαντίνου κανναταην ελάδην και πλέον οὐδὲν· ἐμίος δεδοκαμέν σοι καὶ το χοραφήτζην το ὄντα πλησήον τοῦ ποταμοῦ τοῦ ελμίτου· ὑπάρχει ὁ περηόρησμος του προρηθέντος χοραφηου· κατὰ ἀνατολὰς ὁ ποταμὸς· καὶ η Φρακτή καὶ ὁ ἄρμος ὅπου ὕπαρχη ἡ ἀγριοσηκηες· κατα δυσμου τὸ ρηάκην τὸ πλησήον αμπελήου τοῦ μανδίλου τὸ ἅπερ ἔχουν εἰς τέλος εκ τὴν αὐτὴν ρηθήσαν μονὴν· ἀπο δε νότου τὸ βουνὴν καὶ ἡ ρηζοτηληθη· καὶ σηκλῆ· τέλλην σε δὲ κατ ενηαυτον ἀπο τοῦ τηουτου χοραφήου. εις τὴν μονὴν ἁγίου Φαντίνου· ἥμηση κανναταης ελαδην· ελαβομεν δὲ ἀπο σοῦ τοῦ προρηθεντος νοταριου λέοντος ταρια ἤκοση διὰ κληρούρην τὸν μοναχον ος ἐκ τούτο ἐπεδοκαμέν σοι αὐτῶ τοῦ ἔχη σε αὐτὰ ἄχρη στασεως κόσμου ἧς σε καὶ εις τους σοῦς κληρονόμους καὶ διαδόχους· καλὸς δε σου κάμνοτος καὶ του τέλους μη ἀρνοίμενου· ποιὴν σε ἐξ αυτὰ ἤ τη καὶ βούλεσε· ὁς τὸ κύρος παρ ημων ἠληφός· καλὸς δὲ σου τέλλον-

Mense maio, indictione II, anno 6647. Cum ego Hugo abbas sanctae Trinitatis Venusinae essem in (*monasterio*) S. Phantini Praetoriati, venisti coram me tu dominus Leo notarius S. Nicodemi, et petiisti a me, ut traderem tibi ex legitimis possessionibus monasterii S. Phantini, videlicet (*aliquod*) ex agrestibus olivetis, ut oleastros insereres sub praestatione. Ego autem tuis precibus motus ob servitia et beneficia quamplurima, quae praestitisti monasterio et nobis, dedi tibi agreste olivetum proximum oratorio S. Phantini veteris. Ipsius autem fines sunt: ab oriente sepes praedii praedicti S. Phantini, et descendit recta per sepem horti usque ad viam; ab occidente vero glarea, quae descendit a monte, et Criza; a septentrione duo Armi; a meridie via et oleaster maior. Solvere vero ipse tenearis pro memorato (*praedio*) quotannis monasterio S. Phantini cannatam olei et nihil amplius. Dedi tibi similiter et praediolum situm prope flumen Elmitum. Sunt fines praedicti praedioli: ab oriente flumen, et sepes, et Armus, ubi extat marisca; ab occidente rivulus prope vineam Mandili, quam sub praestatione tenet ab eodem dicto monasterio; a meridie collis et Rizotelithe, et claudit.tur. Solvas autem quotannis pro ipso praediolo monasterio S. Phantini dimidium cannatae olei. Accepi autem a te praedicto notario Leone tarenos viginti pro cultura, (*quae dicitur*) Monachus. Huius rei causa concessi tibi ipsi tuisque heredibus et successoribus, ut habeatis haec (*praedia*) usque ad finem mundi. Si vero strenue in iis laboraveris, nec unquam censum solvere recusaveris, tibi (*facultatem damus*) faciendi de illis quidquid volueris, utpote qui dominium a me accepisti. Quod si diligenter censum solveris, et ab ecclesia non

τος καὶ τὴν ἐκλησήαν μη ἀρνοίμενου μη ἔχην μας ἄδηαν του διόκην σε ἀπ αυτῶν· ἡ δὲ φοραθὸ ἤτε ἐγῶ η τοὺς μέλλοντας ἡγουμειεβην ἢ ἡκονομέβην εἰς τὴν ρηθήσαν μονὴν η αλλος τής ἀκηρόσε τὸ παρὸν χαρτήον· σχῆ τὸ αναθεμα παρὰ πατρος ὑιοὺ καὶ ἁγιου πνευματος καὶ τὴν αραν των τιή ἁγίων θεοφορων πατρων καὶ τὴν ἀγχόνην ἰούδα τοῦ προδοτου· πρὸς δὲ περησσοτεραν πιστοσην ἐκυροσα αὐτὸ τη σηνήθη ἡμῶν βουλλη τη δηακηρο μηνι καὶ ινδικτιωνι της προγραφήσης· γραφεν χειρι σπαθαρίου τοῦ φουκατζάρη ἐν παρουσια μαρτυρων.

† φιλιππος βακκέρης μαρτυρ υπεγραψα τὸν σταυρον ἠκεια χειρι· † βόνος γαμβρὸς νἰκολαου ασβεσταρου μαρτυρ υπεγραψα τὸν σταυρον· † λεων κοράτορας αγιου μηνα μαρτυρ υπεγραψα τὸν σταυρον· † λεων πολιχρόνης μαρτυρ υπεγραψα τὸν σταυρον.

† Robertus monacus interfui. † Petrus. Monacus. interfui. † Iohannes capellanus testis sum. † Gualterius diaconus. testis sum. † Bartholomeus monacus. Testis sum. Robertus Sancti Quintini. Monacus. testis sum. † Ego goffridus regis cappellanus hoc concedo.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani — n.° 30.)

defeceris, nulla mihi sit potestas te illinc expellendi. Si autem vel ego, vel qui huius monasterii praefecturam sive administrationem suscepturi erunt, seu quicumque alius, praesentem chartulam infirmaverimus, habeamus anathema a Patre, Filio et Spiritu Sancto, et maledictionem tercentorum octo et decem sanctorum divinorumque Patrum, et laqueum Iudae proditoris. Ad maiorem autem fidem solita nostra cerea bulla signavimus hoc (*instrumentum*), mense et indictione supradictis. Scriptum manu Spatharii de Fucatzari coram testibus.

† Philippus Bacceris testis propria manu crucem subscripsi. † Bonus gener Nicolai Asbestari testis. crucem subscripsi. † Leo Curator Sancti Menae testis crucem subscripsi. † Leo Polichronus testis crucem subscripsi.

CXXII.

1140 — Mense Maio — Indict. III.

Constantinus Tzampia eiusque frater Ioannes Leoni Valinaco presbytero et sacellario maioris ecclesiae Lareti vendunt praedium positum in loco dicto Ilupi, numismatis sex et tarenis tribus.

† σίγνον χειρος κονσταντίνου υἱοὺ γεὸργειου ὁ τι επονομα τζάμπια †

† σίγνον χειρος ιωάννου ἀδελφου αὐτοῦ· αναλαμβαννόμενοι καὶ πάσαν οχλησην. †

† ἐν ονοματι τοῦ πατρος καὶ τοῦ υἱοὺ· καὶ τοῦ ἁγίου πνευματος. ὑμὴς ἡ ἀνοτερος γεγραμμένη· ἡ τοὺς τἰμήους καὶ ζῶοπιοῦς σταυρους· ἡκήες χαὶρσὴν καθηπογράψαντες· ἐκτὸς πάσης υήας τε καὶ ἀνάνκης· φενόμεθα πὶπρασχοντες τὸ ἐμετερον χοράφεον ὁπερ κτόμεθα ἐκ μητρικὴς ὑμῶν κληροιομήας οὔρσου λέου του ημετέρου τοῦ ελαδα τοῦ παππου μας. ης τόπον λεγόμενον μὲν υλουπιν πὲπρακαμεν αὐτὸ ὸς προέφυμεν ὴς σὲ λέοντα πρεσυυτερον καὶ σακκελάρηον τὴς μεγάλης εκκλησία τὸν υαληνάκην· καὶ κληρονόμους καὶ διαδο-

† Signum manus Constantini filii Georgii cognomine Tzampia †.

† Signum manus Ioannis fratris ipsius, qui in nos omnem molestiam suscipimus †.

† In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Nos suprascripti, qui venerabiles et vivificas cruces propriis manibus exaravimus, extra quamcumque vim et necessitatem vendimus nostrum praedium, quod possidemus ex hereditate matris nostrae, (*cui obvenit*) ab Urso Leone de Elada nostro avo, in loco dicto Ilupi; et venditionem hanc facimus, ut antea diximus, tibi Leoni Valinaci presbytero et sacellario maioris ecclesiae, et heredibus ac successoribus tuis, nummis sex et tarenis tribus. Hi vero sunt

χους σου· διά νομισματα ἐξε και ταρια τρία· εστην δὲ ὁ περηβρησμὸς τοῦ τιουτου χοραφήου οὑτος· ἀπο μὲν ἀνατολὸν χοράφεον τοὺ αὐγερηνοῦ· καὶ απο δίσεος χοράφεον σοῦ τοῦ ἀγόραστοῦ· ἀπὸ δὲ αρκτρου· χοράφεον· τῶν πεδῶν μηχαηλ τοῦ προτοσπαθαριου· απο δὲ μεσὴνυρίας ἡ ὁδος καὶ χωράφεων σου τοῦ αγοραστοῦ καὶ σηνκλη· ἐλάυαμεν δὲ τὴν σὴνφονηθήσαν τημὴν ἐξ ημῶν απο χυρὸν σου· ης χύρας ημετέρας· καὶ ἐπηήσαμεν σι· τελήαν· καὶ πληρεστάτην πράσην· απο τὴν σήμερον· καὶ εχην σε τὸ τηούτον χοράφεον τεκνα τεκνῶν· πολὴν· χαρήζην· ἀνταλλάγτυν· και ἐν πρηξὴν απογράφεσθε· και οσα ὁ θήος νόμος· τὴς ἠκήοις δεσπόταις παρακελευετε ὡς τὸ κύρος καὶ τὴν ἐξουσίαν παρ ημῶν ἠληφος· μὴ κοληόμενος ἡ ἐνποδηζόμενος παρά τινος τὸν ἠκήον ἀδελφων καὶ κληρονομων ημῶν· η δε ποτε καὶρο χρονο φανὴ τὴς· ενοχλοντα σε· ἠστασθε ἡμας καὶ δἰἐκδικὰν ἀπὸ παντὸς προσοπου ξενου τε καὶ ηδίου ἡ δ οὗ μὴ σταθόμεν καὶ διἐκδηκήσομεν· ἀλλὰ καὶ μαλλων προς αποστροφὶν νουληθόμεν ἐλθειν· ὁμολογοῦμεν τοῦ στρέφην μὰς τὰ ἐξε νομίσματα καὶ τα τρία ταρία τοῦ δίπλοῦ καὶ η τη κοπου καὶ ἐξοδους ἐπιδήξης εν αυτὸ· εν τρὶπλοῦ· καὶ ὑπὲρ παραυασεος τοῦ τιμήου σταυροῦ νομισματα λ' εξ· καὶ ηθ ούτος· στέργην καὶ ἐμμένην ἡ παροῖσα πράσης τοὺ τιούτου χοραφιου προς σὲ τὸν εὐτιχὺ ἀγόρακοτα λεοντα πρεσυυτερον τὸν προγεγραμμένον καὶ ης τους σοῦς κλερονομους καὶ διάδοχους· ἀχρη τερμέτον εόνον· ὅθεν εγραφη τὸ παρον χαρτιον τι ἡμῶν νουλὴ καὶ αρεσκήα τὸν πεπρακότον· η καὶ τα σίγνα γράψαντες ηκήες χερσὴν· τὸ δὲ ὅλον ὑφος χυρὴ εμοῦ ιωαννου εὐτέλους προτοπαπα καὶ ταυνυλαριου του μερους τοῦ λαρέτου μηνι μαϊὸ ινδικτιωνι γ' τοῦ ετους ϛχμή ἐνοπιον μαρτυρων.

† γεοργιος υιὸς ἰοάννου τη ἐπονυμια πίρριακος μαρτυρ υπεγραψα † νικολαος ὁ σκιμινας μαρτυρ υπεγραψα † γρηγόριος εὐπτελὴς πρεσβυτερος υιὸς ηικολαου τη εποιμια στηληγα μαρτυρ υπεγραψα † θεόφιλος ὁ εὐτελης δομέστικος κληρικος της μεγαλης εκκλησιας υπεγραψα † νηκηττης ευτελης πρεσβυτερος υπεγραψα † πετρος πρεσβυτερος του αγίου αθινογενους μαρτυρ † λεος χάλβις μαρτυρ υπεγραψα.

† ιωαννης εὐτελης πρωτοπαπὰ καὶ ταυουλάριος τον μερον τοῦ λαρέτου· τὸ παρον χαρτίον υπεγραψα.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani — n.° 31.)

fines eiusdem praedii : ab oriente praedium Augerini ; ab occidente praedium ad te emptorem spectans ; a septentrione praedium filiorum Michaelis Protospatharii ; a meridie via et praedium tui ipsius emptoris, et clauditur. Accepimus autem conventum inter nos pretium a tuis in nostras manus, et fecimus tibi perfectam et plenissimam venditionem ab hodierna die; ut habeas hoc praedium tu, tuorumque filiorum filii, (*cum potestate*) illud vendendi, donandi, permutandi, in dotem constituendi, et (*faciendi*) quidquid divina lex propriis dominis concedit, utpote qui dominium et potestatem a nobis accepisti, neque prohibearis vel impediaris a quolibet ex nostris fratribus et heredibus. Si quis autem quacumque occasione vel tempore apparuerit molestiam tibi illaturus, nos adversabimur, et te ab eo defendemus, quicumque sit vel extraneus vel propinquus. Nisi vero obstiterimus et defenderimus, sed potius consilium mutare voluerimus, assentimur nos tibi restituere duplum pretii sex numismatum et trium tarenorum, ac triplum laborum et expensarum, quas impenderis in praedio, et pro violatione venerabilis crucis numismata sex et triginta ; attamen firma deinceps ac stabilis maneat praesens venditio huius praedii tibi suprascripto fortunato emptori presbytero Leoni, tuisque heredibus et successoribus usque ad finem seculorum. Quare condita est praesens charta, nobis venditoribus ita volentibus et acquiescentibus, qui signa scripsimus propriis manibus, totum vero instrumentum manu Ioannis humilis protopapae et tabularii regionis Lareti, mense maio, indictione III, anno 6648, coram testibus.

† Georgius filius Ioannis cognomine Pirriacus testis subscripsi. † Nicolaus Sciminas testis subscripsi. † Gregorius humilis presbyter filius Nicolai cognominati Stiliga, testis subscripsi. † Theophilus humilis domesticus clericus maioris ecclesiae subscripsi. † Niceta humilis presbyter subscripsi. † Petrus presbyter sancti Athenogenis testis. † Leo Chalvis testis subscripsi.

† Ioannes humilis protopapa et tabularius regionis Lareti praesentem chartam subscripsi.

CXXIII.

1140 — Indict. (III).

Irene vidua Ioannis Franci cum filiis Basilio et Hugone vendit septem tarenis presbytero Constae praedium positum in loco dicto Mutero.

† σίγνον χειρὸς εἰρήνης γυνὴς τοῦ απιχουμενου πρεσυυτερου ιωάννου τοῦ Φράγκου † σίγνον χειρὸς βασιλειου υιου αὐτὶς: † σιγνον χειρος χοῦ ἀδελφου αὐτοὺ· Φενόμεθα οἱμὶς η προγεγραμένοι η τοὺς τήπους τῶν τιμιων και ζοωποῖων σταυρῶν οἰδιωχείρος γράψαντες Φενέμεθα και πούλομὲν τῶ ἡμέτερον χωραφιων ὥπερ ηγορασαμεν ἐκ τον παρα ιωάννου μαγγεαβόε τῶ ὀντα καὶ διακοίμενον εις το χωρίον μουτέρου περιορηζώμενον ούτος· κατὰ μὲν ανατολὰς ο μέγας δρόμος ω επαγώμενος εις τον μέδημαν καὶ κατα ανατολης ἄμφω ἄκτρου καὶ δίσεως το χωραφιον τοῦ σελίμου· καὶ κατα μενσιμβριαν το μερος τοῦ σάβα καὶ συνγκλὴ· τοῦτο επράσαμεν προς σὲ τον παπα κωνσταν· υἱον τῆς κυρας Φλάβιας εἰς τὸ αναμέταξὺ ἡμῶν συμΦωνηθεν τὶμὶμαν· ταρία ἑπτὰ σταμενα καλὰ· ἁτινα λαβὸν· από τὰς υμετερας χεῖρὰς εἰς τὰς ἡμῶν χειρας· πεποιείκαμεν συ τὴν παρούσαν καθαράν καὶ πληρεστάτην· διάπρασιν· τοῦ εχὴν σαὐτὸ εξουσίαν ἀπὸ τῆν σίμερον ἡμέραν καὶ ὥραν· εξουσιαν πουλεῖν χαρίζὴν ανταλλαττειν και εις πρικα τεκνων· καταγράφὴν· ὁς τὸ κύρος και τὴν εξουσιαν παρ ημῶν ἡλὺφὸς· μη ενοχλούμενος· η εμποδηζωμενος· παρά τινος· ου παρ ημῶν αυτῶν ου παρὰ των ημετέρων παίδων η ξενου προσόπου το συνὸλον ἡ δε τὴς Φανὴ ποτε καὶρὼ χρώνο· μετατρεὺσε βούλώμενος. μι εισακουεσθω αλλ εσθω ξένος και αλλωτριος τῆς καθαρας καὶ αμομητου των χριστιανῶν πίστεως· ζειμιουσθω και εις το βασιλικον σαγκελλον υπερ παραυασεως των τιμιων σταυρῶν νουμισματα λς' καὶ πρὸς σὲ τὸν αγωρακοτα το τιμιμᾶν επι τοῦ δυπλοὺν οικιουμεθα καὶ τὴν νομικὴν δεΦενσίονα. ἡ τις και εγραΦη χείρὶ ιωαννου νοταριου υιου νοταριου χριστοΦορου του σοὺΦραγαρου· εν ετει ϛχμη' ινδικτιωι η' ενοπιον μαρτυρων † Θεοδορος πρεσβυτερος λαμπας μαρτυρ υπεγραψα τονομα. † βονος μουτερος μαρτυρ. † γεωργιος λογκισανος μαρτυρ. † πετρος αδελφος αυτου μαρτυρ. † κωνσταs υἱὸς παπα λεοντος τοῦ προΦιτου μαρτυρ υπεγραψα. † κωνστας υἱὸς πετρου μουτερου μαρτυρ υπεγραψα τὸν σταυρὸν.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani — n.° 32.)

† Signum manus Irenes uxoris defuncti presbyteri Ioannis Franci. † Signum manus Basilii filii ipsius. † Signum manus Hugonis fratris ipsius. Nos suprascripti, qui venerandas ac vivificas cruces propriis manibus exaravimus, vendimus praedium nostrum, quod emimus a Ioanne Mangeaboe, situm ac positum in regione Muteri, quod hos habet fines: ab oriente quidem via maior, quae ducit ad Medimam, et ab oriente, septentrione, et occidente est praedium Selimi, a meridie vero est portio Sabae, et clauditur. Hoc vendidimus tibi presbytero Constae filio dominae Flaviae pretio inter nos convento tarenorum septem bonorum, quod cum acceperimus a tuis in nostras manus, fecimus tibi praesentem puram et plenissimam venditionem, ut habeas potestatem ab hodierna die et hora vendendi, donandi, permutandi et in dotem filiarum constituendi, utpote qui dominium et facultatem a nobis accepisti. Neque sit aliquis qui tibi negotium vel impedimentum facessat, neque nos ipsi, neque quisquam ex nostris filiis, aut quicumque extraneus in universum. Si quis autem aliqua occasione vel tempore (*hanc venditionem*) subvertere velit, ne audiatur, sed extra communionem sit purae et immaculatae christianorum fidei, et pro poena solvat regio Fisco propter violationem venerandae crucis numismata sex et triginta, et tibi emptori pretium duplum, ac legitimam defensionem praestabimus. Haec autem chartula scripta est manu Ioannis notarii filii notarii Christophori de Sufragaro, anno 6648, indictione VIII, coram testibus. † Theodorus presbyter Lampas testis nomen subscripsi. † Bonus Muterus testis. † Georgius Longisanus testis. † Petrus frater ipsius testis. † Consta filius presbyteri Leonis de Propheta testis subscripsi. † Consta filius Petri Muteri testis crucem subscripsi.

CXXIV.

1141 — Mense Aprili 9 — Indict. (IV).

Nicolaus Condilus eiusque frater Leo vendunt Andreae magistro Eremitarum vineam positam ad rivum Cavurum tarenis aureis duodecim.

† Ἐν ονοματι του πατρος καὶ του υιοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνευματος· Σιγνον χειρος νικολαου κονδιλου. Σιγνον χειρος λεοντος αδελφου αὐτοῦ. † ἡ τα σῆγνα τοῦ † τειμήου καὶ ζωῶπηοῦ σταυροῦ· ἡκήες χερσὴν πηήσαντες. ἀναλαμβανόμενοι καὶ τοὺς ἐμοῦς ἀδελφοὺς καὶ ἠδήους καὶ κληρωνόμους· φενόμεθα ἡμεῖς οἱ προγεγραμμένοι πολόντες ἧς σαὶ κυρον ανδρεαν μαΐστορα τὸν ἐρεμητὸν. καὶ ἧς πάσας ἑτέρους ἀδελφοὺς. τὸ ἀμπελιον ἡμῶν τὸ ἅπερ ἔχομεν ἧς το καυούρο ῥήαξ· ἀπου τές καρύες· καὶ ἀπέρχεται ἧς το σήνορον του ἀμπελίου τῆς μαρίας τῆς λαγγουβαρδίας. καὶ ἀνέρχεται κατα ἀνατολᾶς τὸ σήνορον· ἄχρη τοῦ ἀμπελίου τοῦ κυρου κόνστα τοῦ συνγγενὴ ἡμῶν. καὶ σὴνκλὴ ἧς τὸ ἀμπελιον τὸν ἐρεμητὸν. πεπράκαμέ ση αὐτὸν ἧς χρησοῦν ταρια ιβ'· ἅτηνα λαυὸν ἐκ τᾶς χήρας τὰς ημετέρας. προς τὰς χήρας τᾶς ἐμᾶς. πεπράκαμέ ση αὐτῶ τῆ ἡδήα μας βουλὴ· καὶ ἡδήα προῃρέση. καὶ οὐκ ἐκ τηνος τὸ παράπαν ἀνάγκης· ἡ χλεύης, ἡ ραδηοὐργήας· μή ἐμποδηζόμενος παρά τηνος· μήται παρ ημῶν· μηται παιδὼν. μήτε κληρονόμων. μήται τῆς ἐκ του κατ εμοῦ μερος ἡ δὲ φοραθὴ τῆς μετατρέπον την τηαὕτη τελήαν καὶ πληρεστάτην πράσιν· σχή τὸ ἀνάθεμα παρα πατρος καὶ υἱοῦ καὶ ἁγίου πνευματος· τὸν τρηάκοσίον ι' καὶ ἡ ἁγίων θεόφόρον πατρων· καὶ τα ἐξῆς· ζημηοῦστο καὶ ἧς το υασηληκὸν σανκκοῦλην νομισματα λς'· καὶ ἧς τὸν ἀγοραστὴν τρηπλὴν τὴν τηαὕτη· καὶ ἡθ οὕτω στέργην καὶ ἐμμένην ἡ τηαὕτη πράσης ἀπαρασάλευτος· μέχρη τερμάτον αἰῶνον· ἐν παρουσία τὸν ἀξηήπηστον μαρτύρων † ἀνδρέας υεσκομης οὗ τη ἐπονύμα τοῦ καφήρου μαρτυρ υπεγραψα. † παπᾶς φήλληππος μαρτυρ υπεγραψα. † καλωκνοῦρης τοῦ πουλαρη μαρτυρ υπεγραψα. † νικολαος σκρήυος· μαρτυρ υπεγραψα. † θύρσος πήτζης μαρτυρ υπεγραψα. † λέων τοῦ λεοπάρδου μαρτυρ υπεγραψα. † νικολαος πλασταρᾶς μαρτυρ υπεγραψα. † θύρσος γερακάρης μαρτυρ υπεγραψα. † ιωαννης υἱὸς παπὰ νηκηφορου πουλαρη μαρτυρ υπεγραψα. † παπᾶς νήκολαος υιὸς πρεσβυτερου λεοντος μαρτυρ υπεγραψα. † νηκολαος υἱὸς

† In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Signum manus Nicolai Condili. Signum manus Leonis fratris eius. † Nos qui signa venerabilis et vivificae crucis propriis manibus fecimus, comprehendentes (*in praesenti stipulatione*) fratres nostros et affines et heredes, vendimus tibi domino Andreae magistro Eremitarum, et ceteris tuis fratribus, vineam nostram, quam habemus ad rivum Cavurum, quaeque incipit a nucibus prope fines vineae Mariae de Longobardia, et ascendit finis ab oriente usque ad vineam domini Constae consanguinei nostri, et clauditur in vinea Eremitarum. Hanc (*vineam*) tibi vendidimus tarenis aureis duodecim, quos cum acceperimus e tuis in nostras manus, eam tibi vendidimus proprio nostro consilio et voluntaria deliberatione, nullaque omnino necessitate, vel dolo, vel mala fide; nemo autem molestiam tibi afferat neque nos, neque filii nostri, neque heredes, neque quisquam alius ex parte nostra. Quod si quis subverterit hanc perfectam et plenissimam venditionem, habeat maledictionem a Patre, Filio et Spiritu Sancto, et tercentis octo et decem sanctis divinisque Patribus, et praeterea solvat regio Fisco numismata sex et triginta, atque emptori duplum pretium; et sic firma deinceps et inconcussa maneat haec venditio usque ad finem seculorum. Coram fide dignis testibus. † Andreas Vicecomes, cui cognomen de Cafiro, testis subscripsi. † Presbyter Philippus testis subscripsi. † Calocnures de Pulari testis subscripsi. † Nicolaus Scribus testis subscripsi. † Thyrsus Pitza testis subscripsi. † Leo de Leopardo testis subscripsi. † Nicolaus Plastaras testis subscripsi. † Thyrsus Geracares testis subscripsi. † Ioannes filius presbyteri Nicephori Pulari testis subscripsi. † Presbyter Nicolaus filius presbyteri Leonis testis sub-

καλωκνοῦρη τοῦ πουλαρη μαρτυρ υπεγραψα. παπα νικηφορος πουλαρη μαρτυρ. † Ἐγράφη χηρὶ πρεσβυτέρου καλιγράφου ἔτους ϛχμθ' μηνὶ ἀπρηλλιω εις τας θ'. ἡμέρα δ'. αρκαδιος πουλαρη μαρτυρ. † παπᾶς θεωδωρος ἐξηπολητης μαρτυρ υπεγραψα τῶν τίμιων σταυρον † παπᾶς λεων υἱὸς πουλαρη μαρτυρ υπεγραψα † θεοδωρος υἱὸς νικολαου κονδολεοντος μαρτυρ. † ιωαννης υἱὸς λεοντος κονδολεοντος μαρτυρ.

† ιωαννης νοτάριος τα ανωτέρω ἐκύρωσα. † ανδρέας μαήστωρ καστελλου αέτου μαρτυρ ὑπεγραψα τῶν τίμιων σταυρον.

scripsi. † Nicolaus filius Calocnuri de Pulari testis subscripsi. Presbyter Nicephorus Pulari testis. † Scriptum manu presbyteri Calligraphi, anno 6649, mense aprili, die IX, feria IV. Arcadius Pulari testis. † Presbyter Theodorus Exipolita testis subscripsi venerandam crucem. † Presbyter Leo filius Pulari testis subscripsi. † Theodorus filius Nicolai Condoleonis testis. † Ioannes filius Leonis Condoleonis testis.

† Ioannes notarius suprascripta roboravi. † Andreas Magister Castri Aëtae testis subscripsi venerandam crucem.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani—n.° 33.)

CXXV.

1141 — Mense Aprili 9 — Indict. (IV).

Leo filius Nicolai Pulari, Constantina et Nicolaus eius uxor et filius vendunt Andreae magistro Eremitarum vineas positas ad Donacam, tarenis aureis decem et quinque pecoribus.

† Σηγνον χειρος λεοντος υἱοῦ νικολάου ποῦλαρη. † Σηγνον χειρος κονσταντήνας· σημυίου αὐτοῦ. † Σηγνον χειρος νικολαου υιοῦ αὐτοῦ.

†††† Ἐν ονόματι τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υιοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνευματος· Σηγνον χειρος πρεσβυτέρου γρηγόρηου· τῆς μακρήας. Σηγνον χειρὸς νικολάου αδελφοῦ αὐτοῦ. Σηγνον χειρος νικολαου θύου αὐτοῦ. Σηγνον χειρος θύρσου υἱοῦ αὐτοῦ. φενάμεθα ὑμῖν ἡ τα σήγνα τοῦ τημίου καὶ ζοῶπιοῦ σταυροῦ. ἡκήες χερσὴν πηήσαντες. ἀναλαμμανόμεθα καὶ τοὺς ἐμοὺς ἀδελφοὺς· καὶ ἠδήους καὶ κληρωνόμους. ποῦλόντα ἧς σαὶ κυρον ανδρέαν μαίστορα τὸν ἐρεμητὸν· καὶ ἧς πάσας τοὺς ἑτέρους ἀδελφοὺς· τὸ ἀμπέλιον ὑμῶν τὸ ἅπερ ἔχομεν εἰς τὸ δονακὰν, ἀπο το σήνορον τοῦ νικολαου κονδολεοντος. καὶ ἀνευέννη κατα ἀνατολᾶς τὸ σήνορων του κονστα τοῦ κονδολέοντος. ἄχρη τὸ σηνορων του λεοντος του μανδάτορα· καὶ σὴνκλῆ. πεπράκαμε σὴ αὐτὸν ἧς χρυσοῦν ταρια ι'. ἄτηνα λαυὸν ἐκ τὰς χήρας τὰς ημετέρας· πρὸς τὰς χήρας τὰς ἐμᾶς· πεπράκαμέ σή αὐτὸν τῆ ἠδία μας υουλὴ· καὶ ἠδήα προεβέση· καὶ οὐκ ἐκ τηνος το παράπαν ἀνάγκης· ἡ χλεύης· ἡ ραδηουργήας· μὴ ἐποδηζόμενος παρά τηνος· μήται παρ ημὸν. μήται παιδὼν. μήται κληρονόμων· μήτε τῆς ἐκ τοῦ κατ εμοῦ μέρος. ἡ δὲ φοραθὴ τῆς μετατρέπον τὴν τηαὕτη τελίαν καὶ πληρεστάτην πρασιν. σχὺ τὸ

† Signum manus Leonis filii Nicolai Pulari. † Signum manus Constantinae uxoris eius. † Signum manus Nicolai filii eius.

† † † † In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Signum manus presbyteri Gregorii de Macria. Signum manus Nicolai fratris eius. Signum manus Nicolai patrui eius. Signum manus Thyrsi filii eius. Nos qui signa venerabilis et vivificae crucis propriis manibus fecimus, pro parte quoque nostrorum fratrum, propinquorum et heredum, vendimus tibi domino Andreae magistro Eremitarum, et reliquis omnibus tuis fratribus vineam nostram, quam habemus ad Donacam, quaeque incipit a finibus Nicolai Condoleonis, et ascendit a parte orientis per fines Constae Condoleonis usque ad fines Leonis de Mandatore, et clauditur. Vendidimus eam tibi tarenis aureis decem, quos cum acceperimus e tuis manibus in nostras, eam tibi tradidimus nostro proprio consilio et propria deliberatione, nullaque prorsus necessitate, vel vi, vel mala fide; nemo autem tibi molestiae sit, neque nos, neque filii nostri, nec heredes, nec quisquam ex parte nostra. Si quis autem hanc perfectam et plenissimam venditionem subvertere voluerit, feriatur anathemate Patris, et Filii, et Spiritus Sancti, et tercentorum octo et decem sanctorum divi-

ἀνάθεμα παρα πατρὸς καὶ υἱοῦ καὶ ἁγίου πνεύματος· τὸν τριακόσιον ι' καὶ η' αγίων θεόφόρον πατρῶν. καὶ τὰ ἑξῆς. ζημιοῦστο καὶ ἡς το υασηληκὸν σανκοῦλην νομισματα λς' καὶ ἡς τὸν ἀγοραστὴν τριπλὴν τὴν τιμὴν· καὶ ἡθ οὑτο στέργην καὶ ἐμμένην ἡ τηαὕτη πράσης ἀπαρασάλευτος, μέχρη τερμάτον αἰῶνον· ἐν παρουσία τὸν ἀξιόπηστὸν μαρτυρων. † ἀνδρέας υεσκόμης οὗ τη ἐπονόμα τοῦ καφήρου μαρτυρ υπέγραψα. † παπας φήλληππος μαρτυρ υπεγραψα. † καλωκνοῦρης του ποῦλαρη μαρτυρ υπεγραψα. † νικολαος υἱὸς αὐτοῦ μάρτυρ υπέγραψα. † νηκολαος σκρήνος μαρτυρ υπεγραψα. † θύρσος πήτζης μαρτυρ υπεγραψα. † λεων τοῦ λεόπάρδοῦ μαρτυρ υπεγραψα. † νηκολαος πλασταρᾶς μαρτυρ υπεγραψα. † θύρσος γερακάρης μαρτυρ υπεγραψα. † ιωάννης υἱὸς παπᾶς νηκηφόρου ποῦλαρη μαρτυρ υπεγραψα. † παπᾶς νηκολαος υἱὸς πρεσβυτέρου λέοντος μαρτυρ υπεγραψα. † ἐγράφη χηρὴ πρεσβυτερου λεοντος καληγραφου ετους ϛχμθ'. μηνι ἀπρηλλιω εις τας θ' ημερα δ'. † παπᾶς ιωαννης θωμᾶς μαρτυρ υπεγραψα παπα νηκηφορος πουλαρη μαρτυρ. αρκαδιος πουλαρη μαρτυρ. † νικολαος υἱὸς πουλαρη μάρτυρ υπεγραψα. † παπᾶς λεων του πουλαρη μαρτυρ.

† ιωάννης νοταριος τᾶ ανωτέρω εκύρωσα. † ανδρεας μαηστωρ καστέλλου αετου μαρτυρ υπεγραψα τῶν τίμιων σταυρόν.

† Ἔδόκαν καγῶ τοῦ λέοντος υιοῦ νικολαου ποῦλαρη. ὁς δηὰ το ανάμερος του αμπελίου αὐτοῦ· τὸ ἅπερ ἔδοκεν αὐτὸν ἡ πενθερὰ αὐτοῦ πέντε κεφαλαια πρόυατα. τα δ' πρόυατα. καὶ τὸ ἓν ἐγήδιον. εἰς τελήαν πράσιν τοῦ αμπελίου.

norumque Patrum, ac praeterea solvat regio Fisco numismata sex et triginta, et emptori triplum pretium, et nihilominus firma deinceps et inconcussa maneat praesens venditio usque ad finem seculorum. Coram fide dignis testibus. † Andreas Vicecomes, cui cognomen de Cafiro, testis subscripsi. † Presbyter Philippus testis subscripsi. † Calocnures de Pulari testis subscripsi. † Nicolaus filius eius testis subscripsi. † Nicolaus Scribus testis subscripsi. † Thyrsus Pitza testis subscripsi. † Leo de Leopardo testis subscripsi. † Nicolaus Plastaras testis subscripsi. † Thyrsus Geracares testis subscripsi. † Ioannes filius presbyteri Nicephori Pulari testis subscripsi. † Presbyter Nicolaus filius presbyteri Leonis testis subscripsi. † Scriptum manu presbyteri Leonis Calligraphi, anno 6649, die nona mensis Aprilis, feria IV. † Presbyter Ioannes Thomas testis subscripsi. Presbyter Nicephorus Pulari testis. Arcadius Pulari testis. † Nicolaus filius Pulari testis subscripsi. † Presbyter Leo de Pulari testis.

† Ioannes notarius suprascripta roboravi. † Andreas Magister castri Aëtae testis subscripsi venerandam crucem.

† Dedi etiam ego Leo filius Nicolai Pulari pro portione eiusdem vineae, quam donavit ei socrus eiusdem, quinque capita pecorum, nempe quatuor oves et unum haedum in absolutam vineae venditionem.

(Ex antedicta membrana Archivi Neapolitani — n.° 33.)

CXXVI.

1141 — Mense Aprili 9 — Indict. (IV).

Gregorius presbyter eiusque patruus Nicolaus vendunt numismate uno et tribus ovibus Andreae magistro Eremitarum vineam sitam prope alteram, cuius mentio est in proxime superiore membrana.

† Σηγνον χειρος πρεσβυτερου γρηγορίου. † Σηγνον χειρος νικολάου θύου αυτοῦ. φενόμεθα ἡ ανότεροι γεγραμμένοι. ὅς το ὀμπέλιον ἔχωμεν ἐγγῆς τῆς πράσεως τῆς προγεγραμμενης. καὶ ἤχασιν αὐτὸν ἴ ἐρεμηται ἑνα χήρον· ὅς δηα ἓν νάμισμα. ἄχρη τῆς ὧδε· καὶ ἤλθομεν

† Signum manus presbyteri Gregorii. † Signum manus Nicolai patrui eius. Declaramus nos suprascripti possidere vineam prope memoratum praedium divenditum, et habuisse eam hactenus Eremitas pro sue aestimato uno numismate (*a nobis solvendo*). Et

ἐν απορήα πολλὴ. καὶ ουκ ησχήσαμεν στρέψαι πρὸς αὐτοῦς τὸ νομισμα. καὶ ἀρτήον ἔδοκεν ὑμᾶς γ' πρόματα. καὶ ἀποδόκαμεν αὐτοῦ τελήαν ἀπόπρασιν ὁς και τα ληπὰ τὰ γεγραμμένα ἐν το χαρτίον τοῦτο. μάλλον δαὶ καὶ το αὐτὸν ἀμπέλιον ὑπάρχει ἐγγὺς τὸν ἑτέρον. καὶ ἐπειῆσαμεν αὐτοῦ τὸ παρον χαρτίον του μηκέτι ζηττησιν ἐνοχλυσιν τῆς ἐξ ἐμῶν· μήτε ἀδελφῶν· μήτε παιδῶν· ἀλλὰ πάντα στερεὰ καὶ ἀπαρασάλευτα μέχρη αἰῶνας ἐῶνον. εν παρουσια τὸν ἀδελφων καὶ παιδῶν. καὶ κληρονόμων τὸν ἐνθᾶδαι γεγραμμέων †

cum in eam egestatem incidissemus, ut numisma solvere nequiremus, dederunt nobis tres oves, et nos fecimus ipsis perfectam eiusdem vineae venditionem, ut et reliquorum, quae in praesenti instrumento continentur, eo magis quod haec vinea sita est prope alteram; et condidimus propterea instrumentum, ut numquam quaestio neque molestia inferatur eis ab aliquo ex parte nostra, neque fratrum, neque filiorum nostrorum, sed omnia firma et inconcussa maneant in perpetuum. In praesentia fratrum, et filiorum, et heredum ibidem inscriptorum †.

(Ex eadem membrana Archivi Neapolitani — n.° 33.)

CXXVII.

1141 — Mense Aprili — Indict. IV.

Leo Armentanus et Riccardus eius filius donant monasterio S. Georgii Martyris praedium situm in loco dicto Gemello.

† σίγνω χειρὸς λεοντος τοῦ αρμεντάνου. † σίγνω χειρὸς ριγκαρδου υιοῦ τοῦ προριθεντος λεοντος.

Ἐν ονοματι του πατρὸς καὶ τοῦ υιοῦ καὶ του αγιου πνευματος, οἱμεῖς ἡ προγεγραμμένοι ὅ τε λεων καὶ ριγκάρδος ὁ τὸ σιγνον τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιου σταυροῦ, ἰδιωχειρὸς ποιήσας, σὺν τὸ ονοματί μου καὶ τὴν πατρωαν εποντμίαν, τὴν παροῦσαν ἔγγραφον, εκούσιον, ἁπλὴν ἀποχῖν· ἀμετανόητον, ἀπεριεργων· καὶ καθαρὰν, ἀφιἔρωσιν· τίθιμοι καὶ ποιω ἐκουσία μου τη γνώμη· αυτωπροερετω βουλησιν, εκτὸς υἱας ανάγκεις καὶ πάντὸς απηγωρεμενου τρώπου εἰς σὲ τὴν ευαγγεστάτὴν μονὴν τοῦ αγιου μαρτυρος γεὸργίου καὶ εις σὲ οἰκονόμον, ονοματι ἰὼσήφ, δι ἥσπερ εν αληθεία καὶ εὐθητητι, ὁμολόγω ἀπεντεὶθεν, ἤδι δωρισασθαι καὶ αφἰερῶσασθαι, υπερ λύτρου καὶ ἀφέσεως των αμαρτιων ημων. λέγω δῆ χωραφια μωδιων, ἡ τὸ ὄντη καὶ διακειμένω εις τὴν τοποθεσίαν τοῦ γέμηλλου πλησιον τω χωραφιω τὴν προριθεισαν μονὴν, ὅ τιεῖ σηνορί κάτα ἀνατολᾶς ὁ πρετβύτερος ιωαννης του γέμήλλου τούτον μὲν ἐδωρησαμεν καὶ αφηρωσάμεν εις τὴν προλεχθεῖσαν ευαγεστατὴν μονὴν του αγιου μαρτυρος γεοργιου οὐχ απλὸς μὲν ὡς ηκῆ καὶ ως ἔτυχεν, αλλὰ δια τὸ υπερεὐχεσθαι εν ταυτη τη αγια μονη, τοῦ ἀπὸ του παρόντος καὶ εισστερον ἐξοῖς ἅπαντας, καὶ διηναὶκοῖς χρόνοις επεξουσίος ἐχειν τὴν τηαὐ-

† Signum manus Leonis de Armentano. † Signum manus Riccardi filii praedicti Leonis.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Nos suprascripti Leo et Riccardus, qui sanctam et vivificam crucem propria manu signavimus simul cum nostro nomine et paterno cognomento, de propria nostra sententia et libera voluntate, nulla vi, necessitate, aut alio vetito modo compulsi, praesenti instrumento facimus hanc voluntariam, simplicem, irrevocabilem, sinceram et puram donationem sanctissimo monasterio S. Martyris Georgii, et tibi oeconomo Iosepho, quo instrumento in veritate et iustitia declaramus a praesenti hora iam donasse et concessisse, pro redemptione et remissione nostrorum peccatorum, territorium modiorum octo situm in loco dicto de Gemello iuxta territorium praedicti monasterii, et ad orientem habens finitimum presbyterum Ioannem de Gemello. Memoratum vero territorium donavimus et concessimus praedicto monasterio S. Martyris Georgii haudquaquam simpliciter, temere et inconsulto, sed ut sacrae preces in eodem sancto monasterio pro nobis fiant. A praesenti autem hora in omne futurum tempus huiusmodi e rritorium sit in dominio praedicti monasterii usque tad finem seculorum, nec amplius sit in potestate

τη μοιη, τὸ τηρυτω χωραφιον απο τη σήμερον ημέραν καὶ μέχρη τερμάτων αἰώνων· τοῦ μι ἐχειν· εξουσίαν ἐν τουτω, ἡ ἰδίον ἡ κληρονομον ἡ ξενον πρώσωπον· ἡ δ ὀνπερ οὐκ ηγουμαι· επελθοι τις τὸν τιούτον καὶ ζήτησιν κίνησιν, ἢ αγώγῆν ὀφείλει ποιήσαι ανθισταμε καὶ ἐκδηκὰν αὐτῶ, από παντὸς εναντιουμενω πρωσώπο, καὶ σε ἀζημίον καὶ ανένόχλητον διαφυλάττειν, ἰ δὲ και τουτο ου ποιησω ἀλλὰ καὶ εἰς ἐπιστρόφὴν γενέσθαι, πρότο μεν εν δικαστηριω μη ἡσακουεσθαι μι αλλα κήμενον καταγραμενον παρα κυριω θεω παντοκρατορι των τιή' αγιων θεοφορων πατρων. ἐγράφη ἡ παρουσαν αφιέρωσιν δι ημου λεοντος νοταρίου και ταβουλαριω αστιος πισκόπω τω μηνι απριλλιω της δ' ινδικτιωνος τοῦ ετους ϛχμθ'.

† ιωαννης ἱερέως ὁ γαμβρος του γεμηλλου μαρτυρ υπεγραψα τὸν τιμιον σταυρον.

† λεων χαλκεος μαρτυρ υπεγραψα τον τιμιον σταυρον.

† καλωκυρης τοῦ βαστάχρουχου μαρτυρ υπεγραψα τον τιμιον σταυρον.

alicuius de mea cognatione, aut nostrorum heredum, aut alterius extraneae personae. Si vero, quod fore non arbitramur, horum aliquis surrexerit litem, actionem, aut controversiam illaturus, debeamus antestare, et tui defensionem suscipere ab omni contraria persona, ac te immunem a quocumque damno molestiaque tueri. Quod si et hoc facere neglexerimus, aut facti nos poenituerit, in primis ne audiamur in iudicio, ac deinde maledicti simus a domino Deo omnipotente, et a tercentis octo et decem sanctis divinisque Patribus. Scripta est haec concessio a me Leone notario et tabulario civitatis Piscopii, mense aprili, indictione IV, anno 6649.

† Ioannes sacerdos gener Gemelli testis venerandam crucem subscripsi.

† Leo Ferrarius, testis venerandam crucem subscripsi.

† Calocyrus de Bastachrucho testis venerandam crucem subscripsi.

(Ex originali membrana Archivi Cavensis—n.° 42.)

CXXVIII.

1141 — Indict. IV.

Leo et Columba eius uxor Gaudileto priori monasterii S. Mariae de Pertusia territorium et vineam posita prope ipsum monasterium tarenis octo vendunt.

† Εν ονοματι του πατρος καὶ τοῦ υιου καὶ του (ἁγίου πνεύματος. σήμειον) λέον ὁ υιος ἡλίας· σημειον κολουνβα (ἡ γυνὴ αὐτοῦ. οἱ τὸν) τίμιον σταυρον ποίξαντες· ἡκία ἡμῶν (γνώμη καὶ ἀγαθῆ) πρόαιρέσει· φαίνωμεθα ἡμῆς οἱ πρόγεγραμμένοι (ἀπεντεῦθεν) καὶ πουλῶμεν εἰς τὴν ἁγίαν θεοτοκον μαρίας τῆς περτουσας ὅλον το χωράφὴν τὸ ἔχωμεν γράπτὸν ἐν πρὶξ, καὶ τὸ ἔριμον ἀνπέλην καὶ τα ὕμεροδένδρια καὶ ἄγρια. ὅλον, ὅσον ἔχωμεν επάνω τῆς στράτας, διμοσιας· καὶ ὁμόλογούμεν, ὅτι απελάβωμεν ἐκ χειρὸς τοῦ πριώρης γαυδιλέτου· τίμιμα ταρια, η', κίτε δε τὴν κληρονομίαν ταύτὴν· ἐπικάτω του μοναστηρίου τῆς ἁγίας θεοτόκου τῆς περτούσας, ἐγγὺς τοῦ νικολάου δαλφιου· εποιήσαμεν δὲ τὴν παρούσαν απόταγὴν· ἵνα εχέτω. τὴν κληρονομίαν ταύτὴν τὸ μοναστήρὴν, ἀπὸ

† In nomine Patris, et Filii et Spiritus Sancti. Signum manus Leonis filii Eliae. Signum Columbae eius uxoris. Nos suprascripti, qui sanctam crucem signavimus, de propria nostra sententia et libera voluntate amodo vendimus monasterio S. Mariae de Pertusia totum territorium, quod habemus scriptum in tabulis dotalibus; item vineam incultam cum arboribus fructiferis et silvestribus, quae omnia possidemus supra viam publicam, et declaramus accepisse de manu prioris Gaudileti pretium tarenorum octo. Sita vero est huiusmodi hereditas in parte inferiori monasterii S.Mariae de Pertusia, iuxta Nicolaum Dalphium. Fecimus autem praesentem renunciationem, ut huiusmodi hereditas sit in potestate monasterii iam nunc et in perpetuum. Si qua vero occasione vel

τοῦ νύν καὶ εἰς τὸ διήνεκες· ἐὰν δὲ φανῇ ποτὲ κερῶ χρονω· ἤτε ἡμῖς, η ἐκ τῆς συγγενίας ἡμῶν ἡ ἄλλος τὶς ανθρωπος ζητοντα· η δίκας ποιωντα· πρότον την αρὰν ἐπισπόμενος· παρὰ πατρος καὶ υιου καὶ αγίου πνευματος· καὶ τῶν ιβ'· αποστόλον, καὶ τῶν τιη' θεοφόρων πατρων καὶ μετὰ ἰουδα τοῦ ισκαριότου εχετω τὴν μεριδα. καὶ περὶ τα μωρὰ του κοσμου. εἰς τὴν ἐκκλησιαν της αγιας θεοτοκου εις τὸ διπλοῦν ζημιωθήτω καὶ εις τὸ δημοσιον λς' νομισματα· καὶ ἄκον συχάσι· ἐποιησα δὲ τὸ παρον εγγραφον. εν παρουσια καλων και αξιοπιστων μαρτυρων.

μαρτυρ † βιταλης κριτης· μαρτυρ † λέον τοῦ καγιάνου· μαρτυρ † λέον μάστωρ ὁ υιος νικῖφορου. εγραφη δια χειρος βασιλειου νοταριου· ὁ υιος κομητος του πρεσβυτερου ανανία εν ετει ϛχμθ'. ινδικτιῶνι δ'. μηνί εις τὰς ιζ'. ημέρα σαββατου· ωρα θ' εν τω κερω του ενδοξου κομητος ἡμῶν νικολαου· καὶ μάστωρ τῆς ολιθας· νικολαος ὁ υιός λεοντος θέπεντη· καὶ πριῶρης τῆς ἁγίας μαρίας ο μοναχος γαυδιλέτος.

(Ex originali membrana Archivi Cavensis — n.° 43.)

tempore, sive nos ipsi, sive ex nostra cognatione quisquam, aut quicumque alius praesumpserit molestiam aut litem inferre, incurrat primum maledictionem Patris, et Filii, et Spiritus Sancti, et duodecim Apostolorum, et tercentorum octo et decem divinorum Patrum, et habeat partem cum Iuda Iscariota, et in mundi vanitatibus marcescat, ac poenae nomine solvat ecclesiae S. Deiparae duplum pretii, et publico Fisco solidos sex et triginta, atque invitus sileat. Fecimus autem praesentem chartulam coram probis et fide dignis testibus.

Testis † Vitalis Iudex. Testis † Leo de Cagiano. Testis † Leo Magister filius Nicephori. Scriptum manu Basilii notarii filii Comitis presbyteri Ananiae, anno 6649, indictione IV, die sabbati XVII mensis, hora IX, temporibus gloriosi Comitis nostri Nicolai, et Magistri Olithae Nicolai filii Leonis Thepenti, et prioris S. Mariae monachi Gaudileti.

CXXIX.

1141 — Indict. IV.

Testamentum Ioannis filii Nicolai Tangarelli.

† Εν ονοματι του πατρος καὶ του υιου καὶ του ἁγιου πνευματος. Επὴδιπὲρ αδίλω θάνατω· κατὲδικάστη ὁ των ανθρωπων γένος· καθά ο ευαγγελήστης λουκᾶς απὼφωνὸν λέγει· ὅτη ουκ ἤδωμεν· την ἡμεραν ουδε την ὁραν εν ἡ ὁ θανατος ερχέτε· δὶα τούτω καγὼ Ιωαννης ὁ του νικολαου ταγγαρὲλλου υιος· ἕος οὐ ἔχω τω νοὺν σὶν τὰς φρένας βουλάμε υπὴν εκ τῆς πενηχρὰς μου υπωστάσιος· ἐν προτης αφήο πέρι τη εμὲ ψύχεὶ τράκτουρον· ἐν μέτα του ἴνου ἴγουν λ' λαγήνηα· καὶ τὴν μιραν του εμου . . . . . τω ἅπερ ἔχω μετα της θεοδώτης· τω ὁν εστι πλησιον θεόδωρου τοὺ κριατου· καὶ τὶν φὴτηὰν της . . . . . τω ὁν εστὴν εις τοὶς κριατους αφίο τὴ εμι γινεκὴ εαν ευρεθη ενγὰστρὰμένη· ἴ δ ουχεὶ· ἔστο τη εμὴ ψυχη· ὕγουν τ' πωδαρια καὶ περι τη εμὶ ψυχη· τρακτουρα· β'· καὶ τηναριον· ἐν· καὶ . . . . . α'· καὶ εγγιδιων καὶφάλεα τρία δια του εξωδου· ὁμιως καὶ σιτου μωδια· β'· καὶ εκ τον καυπων εκάστου τηνηδου

† In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Quoniam humanum genus incerta morte mulctatum est, prout Evangelista Lucas diserte ait, quia nescimus diem et horam qua mors advenit; propterea et ego Ioannes Nicolai Tangarelli filius, donec mentis et animi sum compos, de mea exigua re familiari testari volo. In primis relinquo pro anima mea tractoriam unam triginta vini lagenis plenam, et portionem mei . . . . . quod habeo cum Theodota, ac positum est prope Theodorum de Criato, et plantationem . . . . . extantem ad Criatos, relinquo uxori meae, si praegnantem ventrem ferat, si secus, sint pro anima mea, nempe tercentos pedes, et pro anima mea tractorias duas et tinarium unum et. . . . . unum, et haedorum capita tria propter expensas, item et frumenti modios duos, et ex agris uniuscuiusque. . . . . partem. Relinquo filio meo Nicolao duas vineae portiones ad Criatos prope vineam

μίραν· αφιο καὶ του εμου υιου νικολαου αμπελιου πὲ-
τζηα· β'· εις τοὺς κριατους πλὴσιον· του αμπελιου
του ιωαννου ρὶτζψιτου· καὶ μιαν αγελαδαν ἰγουν ι
τηφλὴτινα καὶ τω μοὺσχάρην· καὶ βοῦτηα. β'· καὶ
τὴιαριον· εν· καὶ αμκλειδιον· εν· ὅπου ησιν τα πάν-
ιηα· καὶ εκ του ρω . . . . . καὶ αν πιη παὶδα·
καὶ ζήσι ας εχει τω ἓν μερος· καὶ υιος μου νἷκολαος
τὰ δίο μερη· ἳ δ ουχι ας εχει του αυτου νἷκολαου·
ομιως δε καὶ εκ τὴν ηκήαν καὶ του νἷκολαου· αφιο
αξὴνάρα· καὶ ἷνον· καὶ σκὲπαρνον· καὶ τρὶπανον· καὶ
τα παντα ὅλα τα εσωπίσια· ει τὴ δ αν ἐστὴν . . . .
του νικολαου· χρὸστω δὲ· καὶ εις τὴν πρωτὴν ημων
γὴν μιλλιαρισια τρια. ας πουλὴθεί εκ τὼ κράσὴ .
. . . . . ὅπου εχη γουμαρια. ί'. αφηο δὲ καὶ ἷς τὼν
αυθεντὴν μιλλιαρισια τρια· ας δωθη εκ τὲς παλαταις.
διοτι εκρατει τὴν ἐξουσιαν . . . . . του νικολαου εγη-
δια· τρια καὶ ἷς τὴν προτὴν γὴν μου εγηδια· β'·
καὶ τηοκαλὴ· εγηδια· β'· χρὸστω δὲ μιλλιαρισιον· ἐν·
του εμου σινγενου ας ἐγλὴθει εκ τὼ κρασὶ· χρὼστω
δὲ καὶ τὴ εμι γὴνὴ· δια τω ιματον μιλλιαρισια ς'
ασὲ τὴν αγελαδὴν· καὶ μιλλιαρισια γ' χρωστω αυτὴν
δια το σκὸυλαρον· ὰς εγλὴσι εκ τω κρασὴ . . . . . κη-
πουρον πὰσαν τὴν ημιν ἷπωστασεον εστὼ του εμου υιου
νἷκολαου καὶ εαν πιη παιδα η τηαυτη γεινὴ. ἷ τ ουχι
ιστω παιτα του εμου υιου νἷκολαου· παρουσια των α-
ξιὼπίστων μαρτυρων. Επαφιω δε επὶτρωπους καὶ εκ-
διὴγηταδους περι τὴ εμὶ ψυχὴ. τὸν κυρον ρὸδιάνου υιου
του παπα νικολαου· καὶ θεοδὼρου τὸὺ κριατου· καὶ
λεοντος του κριατου· καὶ γρὴγωρἷου του βὶτζηζὴου·
ἷα πιουσιν περι τη εμὶ ψυχη δὼη αυτους ὁ κυριος εν
ἡμερα τὴς κρισεος· ὁστὴς δε φανὴ αντιτασσὸν τὴν αἰν-
διαθὲσιν σχεὶ τὸ αιαθεμα παρα πατρος υιου καὶ α-
γιου πνὴυματος· ζὴμιουστω δὲ καὶ εν τω διμὼσιο νο-
μισματα λς'· Εγραφη δε η τηκυτη διαθεσις δια χει-
ρος θεοφανους ἱερεως· καὶ ταβουλαριου ετει ϛχμθ' ιν-
δικτιωνι δ'. † βασιλειος του παπα γεοργιου ὁ τὼτε
κριτὴς· μαρτυρ υπεγραψα. † βασιλειος μαλὼμὴνε μαρ-
τυρ υπεγραψα· † μιχὰὶλ του ζαφὰραρρὸυ μαρτυρ
υπεγραψα· † νικολαος του κυρου σὲργει μαρτυρ υπε-
γραψα· † ρωκεριος του τὲπενδε μαρτυρ υπεγραψα.

(Ex originali membrana Archivi Cavensis—n.° 41)

Ioannis Ritzpsiti, et vaccam unam, videlicet Typhlitinam, cum vitulo, et dolia duo ac tinarium unum, et arcam unam, ubi extant panni, et . . . . . et si pepererit filium, et is vixerit, habeat partem unam, meusque filius Nicolaus partes duas, secus vero habeat (*eam quoque partem*) idem Nicolaus. Item et inter res ad Nicolaum spectantes relinquo dolabellas, et urceolum, et asciam, et terebram, et reliqua omnia fabrilia instrumenta si qua sint . . . . . Nicolai. Debitor vero sum praedictae uxori meae trium milliarisiorum, quae ex vini venditione habeantur . . . . . ubi sunt arbuti decem. Relinquo autem etiam Authentae milliarisia tria, quae dentur ex aedibus pro eius dominio . . . . . Nicolao haedos tres, et memoratae uxori meae haedos duos, et totidem Theocalae. Debeo autem consanguineo meo milliarisium unum, quod solvatur ex pretio vini. Sum item debitor uxori meae milliarisiorum sex pro indumento, quae solvantur ex pretio vaccae, et milliarisiorum trium pro inauribus, quae e pretio vini solvantur. . . . . hortulus et reliqua omnia mea bona spectent ad meum filium Nicolaum, sive uxor mea pepererit filium, sive non. Coram testibus fide dignis. Relinquo vero curatores et administratores, qui saluti animae meae consulant, dominum Rodianum filium presbyteri Nicolai, et Theodorum de Criato, et Leonem de Criato, et Gregorium de Bitzitzio, et de eo, quod fecerint pro anima mea, Dominus remuneretur ipsos in die iudicii. Quicumque autem insurrexerit contra hoc testamentum, maledictus sit a Patre, a Filio et Spiritu Sancto; solvat autem et Fisco numismata sex et triginta. Scriptum manu Theophanis presbyteri et tabularii anno 6649, indictione IV. † Basilius filius presbyteri Georgii olim Iudex testis subscripsi. † Basilius Malomine testis subscripsi. † Michael de Zafararro testis subscripsi. † Nicolaus filius domini Sergii testis subscripsi. † Rogerius de Tepende testis subscripsi.

CXXX.

1141 — Indict. IV.

Presbyter Leo de Mutero cum filiis et Theodoro eius genero vendit Andreae magistro Eremitarum praedium, situm in loco dicto Buchorta, tarenis duobus et triginta.

† σίγνον χειρὸς παπα λέοντος τοῦ μουτερου † σιγνο χειρος κονσταντινου υιοῦ αυτοῦ. † σιγνο χειρος βωνοῦ υιοῦ αυτου † σῖγνο χειρος γοῦληαλμου υιοῦ αυτοῦ † σιγνο χειρος μέλχησι υιοῦ αυτοῦ † σῖγνο χειρος θεοδορου γράμβώς τοῦ ανοτέρω γαίγραμενοῦ.

Εν ονοματι του πατρος και τοῦ υυου και του αγιου πνευματος φενωμεθὰ ημὴς ἡ ανοτερόι γεγραμενόι η τὰ σίγνὰ τῶν τιμὸιῶν καὶ ζῶοπηῶν σταυρῶν· ηχοῖες χὲρσὶν καθοὶπογράψάντες την παρουσὰν ενγράφῶν· απλὸν καθαρὰν και τεληὰν διὰπρὰσὶν τό χῶραφηῶν του μουταρὴ· το απερ εχὸ ης τα πλαγὴὰ τα επιλεγόμενὰ τοῦ βουχορτά· πουλὸ δ. αὐτὸν το χοραφηὸν· του μαστρὸ αδρὲὰ· και τον δε ληπὸ αδελφὸν· τὸν εποονομηὰ τον ερεμήτῶν· ης το αναμεταξὸι· ημὸν σινφοντηθεν τιμὶμὰν ηγὸυν ταρήα λ' β' εστι δὲ και ο πιρηωρησμὸς τον τιουτὸν χοραφηῶν· κατὰ μὲν ανατὸλας το χὸραφηὸν· ιὼαννου του ροῦχαρη ην εποουλησε κυρῶυ ροκερὴ υυοῦ νοτὸρὴ βονοῦ πρὸτοιομβελλησιμοῦ· και κατα δέσμας· παπα νηκολαος του κάπὰντονὰν· το απερ εποῦλησε του κυρᾶυ ρασυ· και κατα αρκτροῦ η ωδὸς του μουτὰρη· και κατὰ μεσιυρηὰς ο ρηακας· και σινκλὴ· του εχήν σας απο τὴν σιμὲρον καὶ ης τοὺς εξοὶς απὰντὰς χρονοὺς κληρονομὴν και δεσπὸζοιν· ος τὸ κηρὲς καὶ τιν εξοὺσιὰν παρ εμων ειληφος μὴ ενὸχλουμενὲς παρὰ τηνὸς μὸιτὲ παρ εμου μὴτε τον εμον τεκνὸν μὸιτὲ κληρὰὶομων· η σὶνκληρονομων· η ξένὲυ αἰθρὸποῦ το σιυολὸν αλλ ὥστὶς φάνη ένῶχλὸν σε· ηνα στικὸ· καὶ διευφ νβὸ αυτῶν· η δὲ ου στὰθὸ και διέφενδεψὸ αυτὸν καὶ ης δὶαστρὸφὴν ελθὸ ὥμὸλογὸ ζημήοῦμέθὰ υπὲρ παράυασεὸς τὸν τιμὸιῶν· καὶ ζοωπήὸν σταυρὸν νομισματα λς'· Και ηθ οὗτὸς εμενὴσε η τιαὶ τι πρὰσὶς αχρη τερματων εονὸν ἐν πὰρουσια μαρτυρων· του ετους ϛχμθ' ηνδικτιονης δ'

† παυκαλλὸς κομὴς του δρογγαρη μαρτυρ υπεγραψε τον σταυρον † καλοκυρις κομις του δρογγὰρη μαρτυρ † πρεσβυτερος πετρος υἷος πρεσβυτερου ημερι μαρτυρ

† Signum manus presbyteri Leonis de Mutero. † Signum manus Constantini filii eius. † Signum manus Boni filii eius. † Signum manus Gulielmi filii eius. † Signum manus Melchisii filii eius. † Signum manus Theodori generi supradicti.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Nos suprascripti, qui signa venerandae et vivificae crucis propriis manibus exaravimus, praesentem scripturam (*condidimus*) simplicis, purae et perfectae venditionis praedii Mutari, quod habemus in loco dicto Buchorta. Vendidimus autem hoc praedium magistro Andreae et ceteris fratribus cognominatis Eremitis, pro pretio inter nos convento tarenorum duorum et triginta. Fines vero memorati praedii sunt huiusmodi: ab oriente praedium Ioannis Ruchari, quod ille vendidit domino Rogerio filio notarii Boni Protonobilissimi; ab occidente praedium presbyteri Nicolai de Capantona, quod dudum vendidit domino Rao; a septentrione via de Mutari; et a meridie rivulus, ac clauditur. Ex hac autem die et in posterum illud habeas ac possideas, quippe qui a nobis dominium et potestatem accepisti; neque quisquam, sive ego, sive filii mei, sive heredes vel coheredes, sive in universum extranea quaevis persona tibi molestiam inferat; sed si quis adversus te insurrexerit, antestabimus teque tuebimur; si vero nec obstiterimus nec defenderimus, et consilium mutaverimus, assentimur, ut ob violationem venerandae et vivificae crucis numismatis sex et triginta mulctemur; et nihilominus huiusmodi venditio usque ad finem seculorum manebit. Coram testibus. Anno 6649, indictione IV.

† Pancallus Comes Droagari testis crucem subscripsi. † Calocyrus Comes Drongari testis. † Presbyter Petrus filius presbyteri Imeri testis.

† ιωάννης υυος νηκολαου του επικηγλη μαρτυρ
† γραφὲν δια χειρὸς πρεσβητέροῦ νικολαοῦ του μαγουλου.
† πέτρος λαγγαίβαρδος μαρτυρ υπαιγραψεν τὸν τημιον σταυρὸν.
† ιωάννης υἱὸς νοταρίου χριστοφορου μαρτυρ υπεγραψα οιδιοχειρος. † στεφανος υυλλιχας μαρτυρ εγραψα τον σταυρον

† Ioannes filius Nicolai de Epiciglo testis.
† Scriptum manu presbyteri Nicolai de Magulo.

† Petrus Longobardus testis subscripsit venerandam crucem.
† Ioannes filius notarii Christophori testis manu propria subscripsi. † Stephanus Villicus testis crucem scripsi.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani—n.° 34.)

CXXXI.

1141 — Indict. IV.

Cala uxor demortui presbyteri Nicetae de Suraco cum filiis suis vendit notario Andreae de Isca praedia, posita ad Capita Argillorum, aureis tarenis octo et triginta.

† Σήγνον χειρος κκλης γϊνῆς του απιχομένου νηκητου ηερεως του σουρακου. † σίγνον χειρος κωνσταντίνου ὑού αυτῆς. † σϊγνον χειρος σεργιου υοῦ αυτῆς. σίγνον χειρος λέωντος υιοῦ αυτης. † σίγνον χειρος σιδανου υιοῦ αυτης. † σίγνον χειρὸς ανδρεου υιου αυτης.

ἡμεῖς οἱ ἀνωτερω ἐγχαράξαντες οἰκεῖαις ἡμῶν χερσὶν τοὺς τύπους τοῦ τιμίου καὶ ζωὁποιοῦ σταυροῦ· ἐν τῶδε τῷ ὕφει· φαινωμεθα ἑκουσια ἡμῶν βουλη καὶ ἀρεσκία· ἐκτὸς πάσις ἀπήγορευμενης αἰτίας· πϊπράσκοντες προς σὲ νοταριον ἀνδρέαν τὸν τοῦ ἰσκι ἄστου· τὰ χωραφια ἡμῶν ἃ ἔχωμεν ἀγωράν. εἰς τὰ κεφαλωματα τῶν ἀργυλλων· εἰς τὸ μέσον τῶν χωραφιων σου· ὅθεν καὶ τοὺς ἀγωρέους ἡμῶν χάρτους οὓς ἔχωμεν ἐξ αὐτῶν· ἐπεδώκαμέν σοι αὐτοὺς. ὑπαρχει δὲ καὶ ὁ περὶόρισμὸς αὐτῶν οὕτως· ἀπὸ μὲν ἀνατολης καὶ δύσεως· τὰ χωραφια σοῦ τοῦ αὐτοῦ ὠνητοῦ· ὡσαὕτως ἐκ το βόριον μερος· τὰ ἄκρει τοῦ πλαγίου· ἀπο δὲ τοῦ νωτιου μερους ὁ δρόμος ὁ βασιλικος· ταῦτα τὰ χωραφια ὡς εἴρεινται καὶ περιόρίζονται· καθὰ καὶ οἱ ἀγωραίοι ἡμῶν χάρτοι δήλοῦσιν· πεπράκαμέν σοι αὐτὰ διὰ ταρία χρύσοῦν τριάκοντα καὶ ὀκτὼ· ἀπόλαβὼτες οὖν ἀπὸ χειρῶν σου εἰς χειρας ἡμῶν τα ριθεντα ταρία· τέλεια καὶ ἀνέλλοιπα· ἐποιήσαμέν σοι τελειαν καὶ πληρεστάτην διἄπρασιν. τοῦ ἔχειν σε αὐτὰ· ἀπὸ τὴν σημερον ἡμεραν τε καὶ ὡραν εἰς ἴ ἰαν ἐξουσίαν καὶ κυριὸτητα· τέκνα τεκνῶν σου· ποιεῖν ἐξ αὐτὰ εἴ τι καὶ βούλεσαι· ὡς τὴν κυριοτητα καὶ ἐξουσιαν παρ ἡμῶν εἴληφῶς· οἰκειουμεθα δὲ σοι καὶ τὴν

† Signum manus Calae uxoris defuncti Niceti presbyteri Suraci. † Signum manus Constantini filii ipsius. † Signum manus Sergii filii ipsius. Signum manus Leonis filii ipsius. † Signum manus Sidani filii ipsius. † Signum manus Andreae filii ipsius.

Nos suprascripti, qui propriis manibus signa venerabilis et vivificantis crucis exaravimus in hac chartula, spontanea nostra voluntate et beneplacito, absque omni vetita causa vendimus tibi notario Andreae, civitatis Iscae, praedia nostra, quae emimus, ad capita Argillorum (*posita*), in medio praediorum tuorum; quare instrumenta nostra emptionum, quae habemus, tibi tradidimus. Circumscriptio vero ipsorum haec est: ab oriente et occidente praedia, quae ad te emptorem pertinent, et item ex septentrionis latere extrema planities, a meridie autem via regia. Haec praedia, uti dictum est, memoratis confiniis descripta, prout nostrae emptionum chartulae ostendunt, vendidimus tibi aureis tarenis octo et triginta. Hos igitur tarenos integri et iusti ponderis cum acceperimus a tuis in nostras manus, fecimus tibi perfectam et plenissimam venditionem, ut eadem (*praedia*) habeas ab hodierna die et hora in propria potestate et dominio tu et filii filiorum tuorum, et facias de iis quidquid volueris, utpote qui dominium et auctoritatem a nobis accepisti; et promittimus tibi a quacumque persona extranea et propinqua legitimam defensionem, qua ante-

νομικην δεφενδεσίωνα· ἀπό παντὸς ἀνθρωπου ξένου τε καὶ ἰδίου· του ἀνθἤστασθαι καὶ διἐκδικάν σε· εἴτις δὲ φανὴ ποτε κερῶ ἢ χρόνω· ἐκ τοῦ καθ ημῶν μερους· ἢ κατὰ σάρκα συγγενων· ἢ αδελφων· ἢ τεκνων· ἢ ξένων προσώπων τοινῶν· ζητῶν ἢ εγκαλῶν ὑπὲρ ἀνατροπην τῆς παρ ἡμῶν ἰδιοβουλης· καὶ αὐτοπροερέτως· γεναμένης καθαρὰς καὶ βεναίας διἀπράσεως· ἵνα μὴ εἰσακουηται ἀλλ' ἵνα ζημιούται εἰς τὸ δημόσιον νομἰσματα λς'· καὶ ειθ ουτω στεργει καὶ ἐμμένει ἡ παροῖσα ὠνῆ ἀμετάτρεπτος: εἴτις καὶ ἐγραφη· διὰ χειρὸς σεργιοῦ εὐτέλους· καὶ ταβουλαριου ἄστεως μεσῶν· παρόντων μαρτυρων· ἐν τῶ ϛχμθ' ετη. ινδικτιῶνος δ'.

† Θεοδορος σπαθἴτζης μαρτυρ υπεγραψα. † νἴκόλαος μαύρικος μαρτυρ υπεγραψα τὸν τἴμιον σταυρον. † υασιλειος υιος ἡλια δαμασκινοὺ μαρτυρ υπεγραψα. † Θεοδωρος ὑιὸς ὁ τοῦ ἀπηχομένου υασιληου σπαστρίκου μαρτυρ υπεγραψα. † ανατολης μαρτυρ. † νἴκολαος μαγλαβητης μαρτυρ υπεγραψα τὸν σταυρον †

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani. n.° 35.)

stabimus teque tuebimur. Si quis vero quavis occasione vel tempore apparuerit ex parte nostra, vel ex nostris consanguineis, vel fratribus, vel filiis, vel quibuslibet extraneis personis, qui tibi litem intenderit, vel te in ius vocaverit ad subvertendam hanc puram et stabilem venditionem, nostra voluntate et propria deliberatione tibi factam, ne exaudiatur, sed mulctetur Fisco numismatis sex et triginta; et nihilominus deinceps firma et immutabilis maneat praesens emptio, quae scripta fuit manu Sergii humilis tabularii civitatis Mesorum, coram testibus, anno 6649, indictione IV.

† Theodorus Spathitza testis subscripsi. † Nicolaus Mauricus testis subscripsi honorabilem crucem. † Basilius filius Eliae Damasceni testis subscripsi. † Theodorus filius defuncti Basilii Spastrici testis subscripsi. † Anatoles testis. † Nicolaus Maglabeta testis crucem subscripsi.

CXXXII.

1142 — Mense Maio — Indict. (V).

Ioannes Buttillerus vendit Petro Molinari praedium, positum in loco dicto Spelunca Molendinorum Caggiani, tarenis undeviginti Salernitanis.

† σήγιον χειρὸς ιωαννου ὁ υιος νικιφόρου βουττιλλέρι.

Ἐν ονοματι τοῦ πατρὸς, καὶ τοῦ υιοῦ καὶ τοῦ αγίου πνειματος. ἐγῶ ὁ ανοτερω πρἐγεγραμμενος τὸν σήγιον τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιῶν σταυρὸν ποἴξας, ἰδία μου βουλη φαίνωμαι πράσκωντα εἰς σὲ πέτρον ὁ υιος οὔρσου μιλυνάρης, τὸ χωραφιον, ὅπερ ἔχω εἰς τὸ τὸπωνπωθεσιαν τοῦ σπιλέου τῶν μύλων του καγγιάνου· διὰ τάρια σαλερνου, ιθ' ἐπάνω τοῦ πέραν τῶν αλὸγων· μετὰ ὑμερωδενδρια καὶ ἀγρια, μετὰ τοῦ τρίτου μέρους, τῶν αππιδίων, καὶ καριδίων, καὶ εκ τὸ πωταμοῦ ὅσον κρατεῖ τὸ χωραφιον· ὅλον τὸ ὑμισὶ. ἐπὶκάτω τῆς ὁδοῦ μετὰ τὰ ζώντα νερὰ ὅλα· εἰσὶν δὲ τὰ συνορια τοῦ χωραφιου απὸ μερος ανατολικὸν· οἱ τοῦ βαραλέον· καὶ απὸ δυσμῶν οἱ υιοὶ τοῦ λέον τῆς μούδας· καὶ απὸ ἄρκτρος. ὁ πωταμὸς ἄχρη τὸ ἡμισὶ· καὶ απὸ μεσυμβρίας, ὁδὸς δημοσια· ἐγῶ

† Signum manus Ioannis filii Nicephori Buttilleri.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Ego suprascriptus, qui signum sanctae et vivificae crucis exaravi, de propria mea voluntate vendo tibi Petro filio Ursi Molinari possessionem, quam habeo in loco, ubi dicitur Spelunca Molendinorum Caggiani, pretio tarenorum Salernitanorum undeviginti, supra Traiectum equorum, cum arboribus fructiferis et silvestribus, cum tertia parte pyrorum et nucum, cum medietate fluminis, quae dictam possessionem alluit subtus viam, et cum omnibus aquis vivis. Sunt autem termini praedictae possessionis: ad orientem filii Baraleonis; ad occidentem filii Leonis Mundae; ad septentrionem flumen usque ad medietatem; et ad meridiem via publica. Atque ego suprascriptus Ioannes, acceptis tarenis de manibus Pe-

δὲ ιωαννης ὁ ανωτερω προγεγραμμενος, μετὰ τὸ ἀπολαβεῖν τὰ ταρία ἐκ χειρὸς πέτρος μυλινάρης, ἐποιήσα, αὐτῶ τὴν παρούσαν γραφὴν ἵνα εχέτω ἐξουσιαν τὸ χωραφιον· καὶ τὰ ζώντα ὕδατα ὅλα τὰ ἐπικάτω τῆς ὁδοῦ· καὶ τὸ ὑμισὶ τοῦ πωταμοῦ, ὅσον κρατεῖ τὸ χωραφιον, ποιεῖν ὁ βουλεται καὶ πουλεῖν, καὶ χαρίζειν, ὡς τὴν ἐξουσιαν παρ εμοῦ ειλιφωτα ἐὰν δὲ φανῆ πωτὲ καιρῶ, ἤτε ἐγῶ, ἤτε υιος μου, ἢ ἄλλος τίς, ἄνθρωπος ζητόντα, ἢ μάχας ποιῶν, περὶ τοῦ χωραφίου, ἢ ἐκ τὸ ὑμισὶ τοῦ πωταμου, ἢ ἐκ τὰ ζώντα ὕδατα· ζημιόθητω εις τὸν αγοραστὴν εις τὸ διπλάσιον· καὶ εις τὸ δημοσιον νομισματα λς' καὶ ακον συχάσι, ἐγράφη τὸ παρὸν συγγραμμα δια χειρος βασιλειου νοταριου ὁ υιος· του κομητος· ἐν ετει ,ϛχν' ινδικτιωνι ι' μηνὶ μαίω ἐνώπιον καλῶν καὶ αξιοπιστων μαρτυρον· † βιταλης κρητης· μαρτυρ † πετρος δε βαραλεον μαρτυρ † μαρτυρ λεον τοῦ ιωαννου, μουνδα εν τοῖς καιροῖς τοῦ ευλαβεστατου ημων κωμιτος νικολάου· καὶ μαιστωρ ὀλεττας ὁ υιος νικιφορου ὁ αυτὸς δεσκωμης.

(Ex originali membrana Archivi Cavensis—n.° 44.)

tri Molinari, feci eidem praesentem chartulam, ut habeat in sua potestate praedium cum omnibus aquis vivis infra viam publicam, et cum medietate fluminis, quae eamdem possessionem alluit, cum potestate a me accepta faciendi quodcumque voluerit, sive vendendi, sive donandi. Quod si quis aliquando praesumpserit, sive ego, sive filius meus, sive quicumque alius molestiam aut litem inferre sive de possessione, sive de medietate fluminis, sive de aquis vivis, solvat emptori duplum pretii, et publico aerario solidos sex et triginta, et invitus sileat. Scriptum est praesens instrumentum manu Basilii notarii filii Comitis, anno 6650, indictione X, mense maio, praesentibus probis et fide dignis testibus. † Vitalis Iudex testis. † Petrus de Baraleone testis. † Leo filius Ioannis Mundae testis. Temporibus piissimi nostri Comitis Nicolai, et Magistri Olettae filii Nicephori Vicecomitis.

CXXXIII.

1142 — Mense Septembri — Indict. VI.

Adelasia filia demortui Roberti Comitis de Basabillia donat monasterio Eremitarum de Driene vineam in agro de Driene positam.

† Σίγνον χειρὸς αδιλασίας.

† Σίγνον χειρὸς μαχαλδας.

† Γίκιτος ἄρα καὶ ἁρμοδίως· οἱ ἀπόστολοι καὶ θειοι νόμοι· καὶ κανόνες διακελεύωνται ἡμας· ἀόκνως καὶ ἀδιαλίπτως ἀγωνίζεσθαι καὶ ἀναπληρὴν τὰ ἐνταλματα του θεοῦ καὶ πατρος· ἀλλ ὁ μισόκαλλος καὶ πονηρώτατος ἐχθρὸς· εἰς ακηδιαν καὶ ραθυμίαν τοῦ πράγματος θείγη ἡμὰς· καὶ ἀδιμονοῖμεν τῆς του θεοῦ οἰκείωσεως· πάντα γὰρ τὰ κτήματα καὶ τὰ ἐδέσματα καὶ ἡ δόξα του παρόντος μάταια ἰδοὺσα οὖν καὶ διανωήθεῖσα· καγῶ ἀδιλασία ἡ τοῦ μακαριωτάτου κόμητος ροπέρτου βαταβύλλια θυγάτηρ· μικρόν τι δώρημα ποιήσας θεῃ βουλήθη ὑπὸ μακαρίας κοιμήσεως των γωνέων μου· καὶ περι ψυχικής μου σωτηρίας. διὸ καὶ τοῦ πράγματος ἐκπληροτήσα οἰκηωβούλος ὁλοψύχος γένωμε· καὶ δεῖ φένωμε ὡς

† Signum manus Adelasiae.

† Signum manus Machaldae.

Iure quidem ac merito Apostoli divinaeque leges et canones nos sedulo atque indesinenter certare, ac Dei Patrisque mandata adimplere iubent: inimicus vero osor honesti ac scelestissimus ad incuriam socordiamque nos allicit, ut a Dei amicitia deterreamur. Quapropter cum ego Adelasia, filia beatissimae memoriae Comitis Ruperti de Basabillia, animadverterem atque cogitarem quam fluxae sint possessiones omnes, epulae, ac praesentis temporis gloria; cumque parvum quidem, Deo volente, munus obtulerim propter beatam parentum meorum requiem, animaeque meae salutem, propria voluntate ac toto animo id operis perfeci. Ideoque ego, quae mea manu signum venerandae et vivificae crucis propria sententia ac de

ἀνοτέρως τὸ σίγνον τοῦ τιμίου καὶ ζωόποιοῦ σταυροῦ· οἰκεία μου τὴ χειρὶ· καὶ οἰκία τὴ διανοία καὶ τὴ προερέσι χαράξασα· ἀφιερώνοντα· καὶ ἁπλῶς ἐπιδείδοντα χάρισμα δοραιᾶς· τῆς ἁγιωτάτης καὶ θεόφρουρίτης ἁγίας μονῆς των ἐραιμήτων δριένης· ἀμπέλιον ἐμὸν οἰκεῖον τό αγωρασθὲν ἐπὸ τοῦ μακαριωτάτου συζύγου μου κυρου γιοτζουλὶν δὴ δίναντ ἐκ τὸν τρουσταΐνον τὸν υἱὸν γουλιάλμου ἐνκουμβρὶ· καὶ ὄντα τὴ αὐτῆ χώρα δριένης· ὁ γάρ διορισμος αὐτοὺ ἐστὶν, κατὰ μὲν ἀνατολὰς τὰ ἀμπέλια τοῦ κραταιοτάτου ριγὸς· ἐκ δὲ δυσμων ο μέγας δρόμος· εκ δε ἄρκτρου ἐπάρχει τὸ χωρίον· ἐκ δὲ μεσιμβρίας χωράφιον κυινὸν· καὶ ἄρχεται ὡς προεἴπομεν το ὁμοίως· καὶ σὺνκλήοι· τουτο δὲ στέργω καὶ ἐμμένω ὡς ανοτέρως πρόἔγραψα τῆς ριθήσις ἁγίας μονῆς· μήτις οὖν τῶν εμῶν κληρονόμων· ἢ ἐξουσιάστων· φανῆσεται ἐνοχλῶν ἢ ἐμποδίζων τὸ ψυχικὸν παρὼν δόρημα· ἢ δέ τὶς ποτὲ φοραθὴ περικόπτον τούτο καὶ μεταλάτγων· ἐχέτο τὸ ἀνάθεμα παρὰ πατρὸς καὶ υἱοῦ καὶ ἁγίου πνεύματος· καὶ τὴν ἀρὰν τῶν θεόφόρων καὶ ἁγίων τιή πατρών· συνγενήσετε δὲ ἡ μερῖς αὐτοῦ· μετὰ ἰοὐδα τοὺ προδότου· τὴν δὲ λέπραν γιέζη τοὺ παιδαρίου κληρωθήσεται ἀλλὰ καὶ ἡς τὸ βασιλεικον δαιμώσιον· ζημοιοῦσθω· λίτρας χρυσοῦ, σ'· εἰθ οὕτως δὲ στέργιν καὶ ἐμμένειν τὸ παρῶν ψυχϊκὸν δόρημα· πρὸς δὲ περισσοτέραν πίστωσιν καὶ ἀσφάλιαν, ἔγραψα τὸ παρὸν σιγίλλιον καὶ ἐσφράγισα τὴ οἰκεία μου ταύτη σφραγίδι· καὶ ἀπέδωκα ἐξ οἰκεῖων χειρῶν πρὸς τὰς χείρας σοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου καὶ ὁσιοτάτου καθιγουμένου· τὴς ανοτέρας προγεγραμμένης ἁγίας μονῆς τῶν ἐρεμίτων μηνὶ σεπτεμβρίω τοῦ ἔτους ,ϛχιά ἰνδικτιῶνος ϛ'· καταινώπιον πάντων τῶν εὑρεθέντων παρόντων ἀξιοπίστων μαρτύρων.

† γαλτέριος φρεστολος μάρτυρ † γιλῆυέρτος φαλπος μαρτυρ † γουλῆάλμος πἔρζτῆ μάρτυρ ὑπέγραψα † βραχέρης μάρτυρ υπεγραψα † γουλιάλμος πραγματεύτης μαρτυρ υπεγραψα † γουλίαλμος τερχειρας μαρτυρ υπεγραψα † ραιάλδος φρεστολος μαρτυρ υπεγραψα † ροκέριος χαλκεύς † ροβέρτος ἐκαῦρῖς † μαυρικις δριανας μάρτυρ † ροῦκεριος στρατιγος δριανας μάρτυρ.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani – n.° 36.)

liberatione exaravi, offero, et donationis nomine sincere trado sanctissimo defensoque a Deo monasterio Eremitarum de Driene vineam ad me pertinentem, quam emit vir meus beatissimae memoriae, dominus Giozulinus de Dinant a Trustaino, filio Gulielmi Encumbre. Huiusmodi autem vinea posita est in eodem agro de Driene, atque hisce finibus circumscribitur: ab oriente quidem vineae potentissimi regis; ab occidente via maior; a septentrione ager; et a meridie praedium commune, ac prout diximus incipit et clauditur. Hanc autem vineam, ut superius praescripsi, dicto sancto monasterio dono ac confirmo, neque ullus ex meis heredibus atque officialibus hoc spirituale donum infirmare vel impedire audeat. Quod si quis unquam ipsum imminuerit et mutaverit, maledictionem habeat a Patre, et Filio, et Spiritu Sancto, et a tercentis octo et decem sanctis divinisque Patribus, nec non partem cum Iuda proditore, atque lepram sortiatur Giezi puellae; insuper mu'ctetur Fisco regio libris auri ducentis; atque ita deinceps firma sit ac maneat praesens spiritualis donatio. Ad maiorem autem fidem et securitatem hoc sigillum scripsi, meaque propria bulla roboravi, atque ex meis manibus tradidi in manus tuas sanctissimi ac pientissimi praepositi suprascripti sancti monasterii Eremitarum, mense septembri, anno 6651, indictione VI, coram omnibus qui interfuerunt testibus fide dignis.

† Galterius Frestolus testis. † Gilibertus Falpus testis. † Gulielmus Pertius testis subscripsi. † Bracherius testis subscripsi. † Gulielmus Curialis testis subscripsi. † Gulielmus Terchira testis subscripsi. † Ranaldus Frestolus testis subscripsi. † Rogerius Ferrarius. † Robertus Ecubris. † Mauricius de Driene testis. † Rogerius Strategus de Driene testis.

CXXXIV.

1143 — Indict. VI — Piscopii.

Hugo filius Ranerii et Ata eius nurus cum Rogerio eius filio offerunt SS. Trinitati Cavensi eiusque suffraganeo monasterio S. Mariae de Cyr-Zosimo monasterium S. Georgii Martyris de Piscopio.

† σίγνο χειρὸς οὗβω υιὸς ρανέρι.

† σίγνων χειρὸς ἀτα ἡ γυναίκα τὸ ἦτο του κυρ στεφάνος υἱος τευ κυρ ουβου υιος ρανερι.

† σίγνον χεῖρος ρωκέρι υιὸς ἀυτοῦ.

Ἐν ονόματι τοῦ πατρος καὶ τοῦ υἱου καὶ τοῦ αγίου πνευματος· εἰμεῖς ὁ προγεγραμενος οὗβος υἱὸς ρανερι καὶ ἄτα οἱ γαμβρὴ αυτοῦ καὶ ρωκερης υιὸς αυτοῦ ὃ τὸν σίγνον τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιω σταυρου· ἰδίος χειράς ποιήσας, σὺν τω ονοματήν μου καὶ ἐποιοματων τὴν παροὶσαν ἐγγραφον ἐκούσιον· ἁπλὴν· ἀπόχὶν αμετανοήτο· απερίεργον καὶ καθαρὰ ἀμφιέρωσιν· τίθημι καὶ ποιώ εκουσία μου τη γνώμη· ἀυτοπροερίτω βούλησιν εκτὸς βιας ανάγκης καὶ παντὸς ἀπηγωρευμένου τρώπου εἰς σὲ τὸν ευλαβέστατων καθηγουμενον κυρ φάλκου, καὶ εις τὴν ὑπὸ σσὲ ἐυανγεστάτη μονη τῆς αγίας τριαδος τῆς κάβας δη ὡσπερ εν αληθεια καὶ ἔυθήτητα· ὁμολογω απέντευθε ἡδι δωρίσασθαι καὶ ἀφιέρώσασθαι ὑπέρ λύτρων καὶ ἀφέσεος τῶν ἁμαρτίον ιμοῦ τε καὶ τὸν τέκνω μου κυρ στεφάνου καὶ ρωκερη· λέγω δὶ τοῦ αγιοῦ μάρτυρος γεόργιου τῆς πισκωπης καὶ παντὸς τα κράτη αυτῆς και εις την ὑπὸ σσὲ της αγίας θεοτοκου τοῦ κυρ ζωσιμου καὶ τὸ ἀπολαβεῖν οἰκονομον κυρ λάνδον τουτο μεν εδωρισάμεν καὶ αφηερῶσαμεν εις την προλεχθησαν μονην της αγίας τριάδος καὶ εις την πάναχράντο του κῦρ ζωσιμου ουχ ἁπλῶς μὲν ως οικῆ καὶ ως ἔτιχεν αλλα δια το ὑπερευχίσθαι ὧς ανώτεροι δέδειλωτε του απο τοῦ παρόντος καὶ εις τους εξῆς ἅπαντας καὶ διηνεκεῖς χρώνοις επεξουσίος χρονός εχειν τὴν τη μονῆ τὸ τηρυτον την μονην του αγίου μάρτυρος γεοργιου ἀντικρυς τω πισκοπης ἀπό την σημερον ἡμέραν καὶ μέχρι τερματων αἰώνων του μή ἐχειν εξουσιαν εν τουτω ἰδιό· ἢ κληρωνόμω ἡ τεκνον ἡ ξενω προσώπω· ἢ δ ωπερ ουκ ειγουμεν ἐπελθει τῆς τον τίουτον καὶ ζητησίν κοινησην ἢ αγωγὴν ὄφειλει ποιησειν· ανθισταμεν καὶ κεκδικὰν αὐτῶ ἀπό παντὸς εναντιουμενω προσωπω και σε αζήμιον ατάραχον καὶ ἀνενόχλητον διαφυλάττει· ἢ δε καὶ τουτο ου ποιῆσω ἀλλὰ καὶ

† Signum manus Hugonis filii Ranerii.

† Signum manus Atae uxoris quondam domini Stephani, filii eiusdem domini Hugonis filii Ranerii.

† Signum manus Rogerii eius filii.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Nos suprascripti Hugo filius Ranerii, et Ata nurus eius, et Rogerius eius filius, qui signum venerandae et vivificae crucis propriis manibus effinximus cum nomine et cognomento nostro, praesens instrumentum spontaneae et simplicis cessionis, atque irrevocabilis, purae et non supervacaneae oblationis, de propria nostra sententia et libera voluntate, nulla vi, necessitate aut quocumque alio modo vetito coacti, condimus et facimus tibi piissimo abbati domino Falco, et venerabili monasterio S. Trinitatis Cavensis, cui praees; quo (*instrumento*) in veritate ac rectitudine declaramus a praesenti hora concedere et offerre pro remissione et redemptione peccatorum nostrorum, nostrorumque filiorum domini Stephani et Rogerii monasterium S. Martyris Georgii de Piscopio cum omnibus eius pertinentiis tuo suffraganeo monasterio S. Mariae de Cyr-Zosimo, eiusque oeconomo domino Lando. Atque hanc quidem concessionem et oblationem fecimus praedicto monasterio S. Trinitatis et purissimae Deiparae de Cyr-Zosimo non frustra, temere et inconsiderate, sed, quemadmodum supradictum est, ut supplicationes fiant; et ex hac hora et in omne futurum tempus idem monasterium S. Martyris Georgii, situm e regione Piscopii, in eorum potestate sit, ex hac (*inquam*) die usque ad seculorum finem; et nemo ex propinquis, heredibus aut filiis nostris, aut alia extranea persona in illud potestatem habeat. Si vero, quod non putamus, contigerit, ut eorum aliquis quaestionem, litem aut actionem intentare velit, nos debeamus obstare et te vindicare ab omni contraria persona, immunemque a quavis noxa, molestia et perturbatione praestare. Quod si et hoc facere ne-

εις επιστροφῆν νουληθω γενέσθαι προτον μεν εν δικαστηριω μη εισακουεσθέ μου αλλ ηναι μεν κατηραμένων παρα κυριω θεω παντοκρατορι των τιη' αγιων θεοφορων πατρων ζημιουμενον νομισματα τουτ εστιν ριάλες λς' υπερ παραβασίας του τιμίου καὶ ζωοποιου σταυρου καὶ εἰς το δημοσιον ετερας τωσας ἐγράφη η παρουσα αφιερωσης· χειρι λεοντος νοταριου τοῦ αστης πισκωπίω τοῦ ἔτους ϛχνα' καὶ ινδικτιῶνος ϛ'.

glexerimus, aut huiusmodi oblationis nos poenituerit, primum quidem ne exaudiamur in iudicio, immo maledicti simus a domino Deo omnipotente, a tercentis octo et decem sanctis divinis Patribus, et poenae nomine solvamus ob praevaricationem venerandae et vivificae crucis numismata, hoc est regales sex et triginta, et Fisco tantundem. Scripta est praesens oblatio manu Leonis notarii civitatis Piscopii, anno 6651, et indictione VI.

† βιτάλιος καβαλλαριος μαρτυρ υπεγραψα τὸν τιμιον σταυρον.

† Vitalis Caballarius testis subscripsi venerandam crucem.

† γουλλιέλμος καβαλλάριος τοῦ ρουβίου μαρτυρ υπεγραψα τὸν τιμίον σταυρον.

† Gulielmus Caballarius de Rubio testis subscripsi venerandam crucem.

† λεων βουφαρδος τῆς πισκωπης μαρτυρ υπεγραψα τὸν τιμίον σταυρον.

† Leo Bufardus de Piscopio testis subscripsi venerandam crucem.

† λεων του καριατου μαρτυρ υπεγραψα τὸν τιμίον σταυρον.

† Leo de Cariato testis subscripsi venerandam crucem.

† λεον βαλλάκαντα μαρτυρ υπεγραψα τον τιμίον σταυρον.

† Leo Ballacanta testis subscripsi venerandam crucem.

† καλοκύρης μαρτυρ υπεγραψα τὸν τιμίον σταυρον.

† Calocyris testis subscripsi venerandam crucem.

(Ex originali membrana Archivi Cavensis — n.° 51.)

CXXXV.

1143 — Mense Septembri — Indict. VII.

Nicolaus Hyacinthellae filius monasterio S. Petri Imperialis promittit se quotannis praestiturum libram thuris pro plantatione in vallo, quod inter vineas monasterii et suam extabat.

† σίγνον χειρὸς νικολάου τοῦ τῆς ὑάκινθέλλας.

† Signum manus Nicolai filii Hyacinthellae.

Ἐν ὀνόματι τοῦ πατρὸς· καὶ τοῦ υἱοῦ· καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος· ὁ προγεγραμμένος νικόλαος· ὁ τὸν τίμιον· καὶ ζωοποιὸν σταυρὸν ἰδία χειρὶ προτάξας· τὸ παρὸν ἀσφαλιστικὸν ἔγγραφον τῆ μονῆ τοῦ ἁγίου πέτρου τοῦ βασιλικοῦ· οὕτως ἐκτίθημι· Ἐπειδὴ ἀναμεταξὺ τῶν ἀμπελίων τῆς μονῆς· καὶ τῆς ἀμπέλου μου χαράκωμα ἦν καὶ φραγμός· διὸ σὺ ὁ κατὰ τὴν ἡμέραν οἰκονόμος ἰωάννης· ἠθέλησας δι ἐγγράφου ἔχειν σε τὴν δουλείαν τῆς μονῆς· ὑπὲρ τοῦ φυτευθέντος παρ' ἐμοῦ ἐν τε τῶ χαρακώματι καὶ τῶ φραγμῶ καθὼς καὶ τὸ ἔγγραφον δηλοῖ. ὅπερ ἐξετέθη μοι παρὰ τοῦ προ σοῦ πρεποσίτου ἀντωνίου· ἰδοὺ· κατὰ τὴν τοῦ ἐγγράφου περιοχὴν· ἀσφαλίζομαι τῆ μονῆ· ἵνα κατὰ χρόνον δουλεύσω αὐτῆ, ἐγὼ καὶ κληρονόμοι μου ὑπὲρ τούτου· λίτραν μίαν λιβάνου· ἐν τῆ εορτῆ τῶν βα-

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Ego suprascriptus Nicolaus, qui venerandam ac vivificam crucem manu propria exaravi, praesentem securitatis chartulam monasterio S. Petri Imperialis in haec verba condo. Quoniam inter vineas monasterii et vineam tuam erat vallum et septum, quapropter tu Ioannes in praesens oeconomus ex scriptura obtinere volebas servitutem monasterio debitam de plantatione a me facta in eodem vallo et septo, prout ex ipso instrumento patet, quod praepositus Antonius tuus praecessor mihi fecit, ecce, iuxta huiusce chartulae continentiam, securitatem praebeo, me meosque heredes soluturos esse quotannis monasterio pro huiusmodi servitute libram unam thuris in festo Palmarum. Ideirco nisi libram

ἴον· ὅθεν· εἰ μὴ, τὴν λίτραν τοῦ λιβάνου· δουλεύσομεν καταχρόνον τῇ μονῇ· ἐγὼ καὶ κληρονόμοι μου· ἵνα τῶ μέρει αὐτῆς· νομίσματα τρία καταβάλωμεν· καὶ ἄλλα τοσαῦτα τῶ δημοσίω· φυλάττον μετὰ ταῦτα τὸ παρὸν ἔγγραφον ὀχυρὸν εἰς ἀεί· ὃ ἐγράφη ἀξιώσει ἐμῆ· χειρὶ κουρκουσίου υἱοῦ ἰωάννου· μηνὶ σεπτεμβρίω· ἰνδικτιῶνος· ζ' ἔτους ,ϛχνβ'. παρουσία μαρτύρων.

† λέων ὁ τοῦ κώνσταντινου υἱὸς παρακληθεὶς ὑπέγραψα μαρτυρῶν οἰκειοχείρως.

† μέμπετζης υλαττωνος ὄφφουλου γόνος ὡς μάρτυρ ὑπέγραψα τῶν γεγραμμένων.

† Hoc Melis natus scriptum firmat Nicolaus.

(Ex originali membrana Archivi Casinensis — n.° 28.)

thuris quotannis monasterio praestiterimus ego heredesque mei, parti eiusdem numismata tria et totidem Fisco publico persolvemus, servantes nihilominus in posterum firmum hoc instrumentum, quod scriptum fuit rogatu meo manu Curcusii filii Ioannis, mense septembri, indictione VII, anno 6652, coram testibus.

† Leo filius Constantini rogatus testis subscripsi propria manu.

† Mempetza Blattonus Offuli filius testis subscripsi hoc instrumentum.

CXXXVI.

1144 — Indict. (VII).

Rogerius eiusque filii donant templo SS. Deiparae de Turribus et sanctis Stephano et Ioanni de Cuculo vineam Cuculi positam.

† μαιτα δαι τυς σινκαταβάσαιως του κυριου και σοτιρος ἡμῶν υισου χριστου ετους α'' ρ'' μ'' δ'' κἀγό κυρος ρόκαιρῦς και..... υιός κυρος δονναιμα υιος κυρου ραναλδου και παντα τα ημα ταικνά εκδιδόμαιθα περι ψυχικης υμῶν σοτιριας και τον ἡμαιτερων γονέων υς τον ναόν τής ὑπαιραγίας θεοτοκού τῶν τουρνῶν και υς τον αγιον σταιφάνον και υς τον αγιον ιωκιννη του κουκούλοῦ το ιμαιτερον ἀνπαιλιον τὸ απερ εχομεν ὑς τό κούκούλόν το πλισιαζον του αγαπιτου το απερ καὶ υτον πρόὀυδοσον τουτον ὁ ἐμὸς πατιρ κυουριός ραναλδός υς την αυτην υπεραγιαν θεοτοκον ομιος στέργομεν αυτο ημεις και παντα τά ἡμαιτερα ταικνα εν παρουσια των μαρτυρων νοταριος υασιλιος μαρτυρ παπας γαιοργιος του προτοκαραυου μαρτυρ χουβυερτος πρεσυυτερος μαρτυρ † ρουβυερτος βουγιανος μαρτυρ. κοστας σινες καλκος μαρτυρ † πιτζουν μαρτυρ.

(Ex membrana Archivi Neapolitani — n.° 37.)

† Ab Incarnatione Domini et Salvatoris nostri Iesu Christi anno 1144. Ego dominus Rogerius et... .... filius, dominus Donnema filius domini Ranaldi, et omnes mei filii offerimus pro salute animae nostrae et parentum nostrorum templo sanctissimae Deiparae de Turribus, et sancto Stephano, et sancto Ioanni Çuculi nostram vineam, quam habemus Cuculi prope Agapitum, quamque antea donavit pater meus dominus Ranaldus eidem sanctissimae Deiparae. Item confirmamus ipsam (*donationem*) nos et omnes filii nostri in praesentia testium. Notarius Basilius testis. Presbyter Georgius Protocarabi filius testis. Chubertus presbyter testis. † Robertus Bugianus testis. Çonsta Sines faber ferrarius testis. † Pitzus testis.

CXXXVII.

1145 — Mense Iunio 15 — Indict. VIII — Roncae.

Malgerius Altavilla confirmat monasterio S. Nicolai de Camato praedium, acceptis ducentis tarenis, sub annua praestatione sex arietum duorumque suculorum.

† σϊγίλλιον γενάμενον παρ εμοῦ μαλγερίου ἀλταβήλλα καὶ ἀπογόνου τοῦ ἐν μακαρία τῆ μνήμη κυρού χοῦ ταυριάκου καὶ πέρας δωθέν καὶ επιδωθέν εἰς σε τῶ καθϊγουμένω κυρώ φϊλαξέτω μονῆς τοῦ σοτηρίου πατρος ἡμῶν νϊκολάου τοῦ καματώ καὶ τῶν ἐκεῖσαι προκαθϊμένων μοναχων· μηνϊ ἰουνίω εις τας ιε ινδικτιῶνος ἡ του ἔτους ϛχνγ'.

Ἐπεἰδεἰπερ καγῶ μαλγέριος ἀλταβήλλα ὥστως μου ἐν τη ἐμῆ χόρα ρόγκας· ἤλθες πρός με συ ὁ ανωτέρω ριθεῖς καθϊγούμενος αγίου νϊκολάου· ετοῦμενός μοι· τοῦ στέρξε σοι τῶ χωράφιον ἔν ὑπήρχε ρϊνκάρδου σαρακοἰανοῦ· περϊορίζεται δὲ οὕτως· ἐκ μὲν τῶ ανατολικὸν μέρος· ὡς ὑπάει η ὁδῶς η βασιλική ἄχρϊ τοῦ πωταμοῦ· καὶ ἀναβέννη ὁ πωταμὸς ἄχρι τοῦ βουνκιάρδου· καὶ κατερχεται ἀπω δύσεως μεχρι εις τήν στράταν τὴν βασιλικήν καὶ σῦνκλεῖ εν ῶ τήν αρχήν εποιήσαμεν· καγῶ δὲ τῆ σύνβουλή τῶν εμῶν αρχώντων· μάλλον καὶ τοῦ εμοῦ μαίστορος κυρού πέτρου· καὶ τὴ συ παρακλήσει ἤξας· οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ εδωρήσω ἡμῆν απο τοῦ σοῦ πράγματος ταρία διακῶσϊα καὶ ὑπερ τοὖτω εστερξἄν σοι τῶ χωράφιον ἔν ὑπήρχε τοῦ ρϊνκάρδου σαρακειανοῦ· εἰς σαὶ· καὶ τοὺς ἐκεῖσε προκαθιμένους μοναχούς μέχρι ταιρματος αἰῶνων· σῦ δε ἵνα μου τέλλης τῶν πάσων ἐνϊαυτῶν ἡγεῦν τῶ ἁγίω πασχα κρίους ἔξαι. καὶ τὰ χριστοῦ γἔννα κατα ενϊαυτον χοιρίδια δύο· καὶ οι μετα σαὶ προκαθιμένη μοναχοί καὶ οἱ μελλωντες ἡγούμενοι ενχειρἰσασθαι ταύτην τῆν μονῆν ταύτα ἵνα τέλλης πρός με καὶ εἰς τοῦς εμοῦς κληρονόμους καὶ διαδόχους· καὶ ἵνα ταὖτω κρατήση ἡ αγία τοῦ θεοῦ ἐκκλησία ὡς ἀνοτέρω ἔφιμεν ἀπ εμού και τέλλην μοι τοὖτο καὶ διὰ τοῦ παρόντος μου σιγιλλίου πρὸστάττω πάσην και εστέρξαν ἵνα μὴ τίς ἔστω ὁ ἐμποδἰζων σε· ἢ ενοχλῶν σαι απο ταύτης τῆς στέρξεως ἰν ἐποίησα σοι καὶ εις τὴν ἁγίαν του θεοῦ ἐκκλησίαν και τῶν ἐκεὶ προκαθημένον μοναχῶν· μήται μήν ἐμαῖ αὐτὸν ἢ τους μετ εμαῖ κληρονόμους ἢ διαδόχους μετατρεπειν ταύτα τρόπω τυνῆ ἢ ἀκειρήν. ὁ γὰρ τοὖτω φωραθη ποιή-

† Sigillum factum a me Malgerio Altavilla, ex progenie domini Hugonis Tauriaci, beatae memoriae, et insuper datum ac traditum tibi domino Philareto, praeposito monasterii servatoris patris nostri Nicolai de Camato, et monachis ibidem commorantibus, mense iunio, die XV, indictione VIII, anno 6653.

Cum ego Malgerius Altavilla essem in meo Roncae oppido, venisti ad me tu supradictus praepositus S. Nicolai, petens a me, ut confirmarem tibi praedium, quod fuit Riccardi Saraciani, et his limitibus circumscribitur: ex parte orientis, ut ducit via regia usque ad flumen, et ascendit secus flumen usque ad Bunciardum, et descendit ex parte occidentis usque ad viam regiam, et clauditur in eo loco unde initium duximus. Ego autem consilio meorum procerum, et praesertim [illegible] ri mei domini Petri, tuaeque obsecundans petitioni, nedum ob ducentos tarenos, quos mihi dedisti de re tua, idcirco confirmavi praedium, quod fuit Riccardi Saraciani, tibi et monachis illic commorantibus usque ad finem seculorum. Tu vero dabis mihi singulis annis, id est in sancto festo Paschatis, arietes sex, et in Natali Christi porcellos duo, et monachi et praepositi, qui eiusdem monasterii suscepturi erunt administrationem, eadem persolvent mihi meisque heredibus et successoribus; ac sancta Dei ecclesia, ut superius diximus, possidebit dictum praedium a me traditum, nec a praestatione absistet. Ad haec praesenti meo sigillo omnibus stabili ratione mando, ne quis tibi sit impedimento aut molestiae post hanc confirmationem, quam feci tibi et sanctae Dei ecclesiae et monachis inibi degentibus; ac mihi meisque heredibus et successoribus nefas sit aliquo modo eam subvertere aut infirmare;

σει ἔστω ἐπάρατως παρα κυριου θεοῦ παντοκράτορος· ἡθ αὑτω μένων τω παρὸν σιγίλλιον απαρασάλευτον ὑπερ εἰς πίστωσιν περισσωτέραν γραφεν καὶ τῆ διακεῖρω ἡμῶν βούλλη σφραγισθὲν ἐπεδώθη σῦ τω ἡγουμένω μονῆς του αγιου νικολάου μηνὶ του ἔτους και ινδικτιῶνος τοῖς προγεγραμμένοις.

† πέτρος μαίστωρ παρευρεθεὶς επι τη τοιαύτη στέρξη μαρτυρ υπέγραψα τῶν τίμιον σταυρὸν οικεία χηρὶ.

† γουλιέλμος καιλάς μαρτυρ υπέγραψα τῶν τίμιον σταυρὸν οἰκεία χηρῆ.

† ῥωγέριος υιος χρυστοφόρου του καταντζαριου μαρτυρ υπέγραψα.

† γουλυέλμος υἱός γρϊμοάλδου παρευρεθεις επί τη τιαὕτη στέρξη μαρτυρ υπέγραψα των τίμιον σταυρον οἰκεία χηρὶ.

† ἐγράφη τῶ παρὸν σιγίλλιον δια χειρός υασιλειου και καμβριλλιγου τοῦ αυθέντου ἡμῶν κυρού μαλγερίου αλταβίλλα παρα προστάξεως αὐτοῦ.

nam si quis facinus hoc admiserit, maledictus erit a domino Deo omnipotente ; et nihilominus deinceps manebit praesens sigillum inconcussum, quod ad pleniorem fidem scriptum, et mea cerea bulla signatum, traditum est tibi praeposito monasterii S. Nicolai, mense, anno et indictione supradictis.

† Petrus magister, qui interfui huiusmodi confirmationi, testis subscripsi venerandam crucem propria manu.

† Gulielmus Celas testis subscripsi venerandam crucem propria manu.

† Rogerius filius Christophori de Catacio testis subscripsi.

† Gulielmus filius Grimoaldi, qui interfui praedictae confirmationi, testis subscripsi venerandam crucem propria manu.

† Scriptum est praesens sigillum manu mei Basilii Cambrillingi nostri Dynastae domini Malgerii Altavillae de mandato ipsius.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani n.° 38.)

CXXXVIII.

1145 — Mense Iulio 30 — Indict. VIII.

Nicolaus oeconomus S. Menae tradit praedium de Umbrosa Leoni Mauropego et Ioanni Calceni sub annua pensitatione unius tareni.

† σίγνον χειρὸς νικολάου οἰκονόμου ἁγίου μηνου· φαίνωμαι ἐγῶ ὁ προριθεὶς νικόλαος οἰκονόμος· διδώντα προς σάς λέοντα μαυρωπηγον· καὶ Ιωάννην καλκένη· τὸ χοράφιον τῆς ὁμυρῶσας· σινοροῦντος τοῦ μαυρωπήγου, τοῦτο χωράφιον ἐστὶν ὁ περιόρησμος αὐτοῦ. κατα μὲν ἀνατολής τὸ ριάκην καὶ τὸ συνόρην τοῦ κλήμη· καὶ δύσεως τὸ ἕτερον ρυάκην ἄχρι τοῦ ποταμοῦ· ἀπὸ δε ἄκτρου ὁ μεγας λιθος· καὶ ἀπόδήδι εἰς τὸ σύνορον τοῦ κλημη· ἀπο δὲ νότου ὁ ποταμός· καὶ σὺνκλῆ· τούτο τὸ χόραφιον· ἀπόδίδομαι προς σὰς τοὺς ἀνοτέρω γεγραμμένους· τέλλην δὲ σάς κατενιαὐτὸν εἰς τὴν μονὴν τοῦ αγίου μηνου· τέλος ταρίον α' τέκνα ἐπὶ τεκνῶν σας· ἄχρι στάσεως κόσμου. τοῦ μὴ ἔχειν τινὰ ἄδιαν· τοῦ παρασαλεὕσε σας εἰς τὸ τιεὕτον χοράφιον. μήται ἐγῶ μήται ὁ μέλλων οἰκονομεὕειν· τουτο γέγονε κατενώπιον τῶν ἡμῶν πνευματικων αδελφῶν· καὶ κατενώπιον ἀξιολόγων καὶ

† Signum manus Nicolai oeconomi Sancti Menae. Ego praedictus Nicolaus oeconomus trado vobis Leoni Mauropego et Ioanni Calceni praedium de Umbrosa. Conterminum idem est Mauropegi praedio, eiusque fines sunt : ab oriente rivus, et confinium Clementis ; ab occidente alius rivus usque ad flumen ; a septentrione magnus lapis, et vadit ad confinium Clementis ; ab austro fluvius, et clauditur. Hoc praedium do vobis suprascriptis, ut solvatis quotannis monasterio Sancti Menae tributum tareni unius de filiis in filios vestros usque ad finem mundi. Nemo vero potestatem habeat turbandi vos in huiusce praedii possessione, neque ego, neque futuri oeconomi. Actum coram meis spiritualibus fratribus, et fide dignis ac fidelibus testibus. † Ba-

πιστῶν μαρτύρων: † βασίλειος υραχὸς μαρτυρ. † ρωμανὸς υἱὸς αὐτοῦ μαρτυρ: † παπα θεοδωρος ποταμὸς μαρτυρ: † μαρτυρ θεόδωρος κονταρας. μαρτυρ ὑπέγραψα. † θαλασσιανος μαρτυρ † ιωάννης κήλαυς μάρτυρ: † λεων κοράτορας μάρτυρ.

† Ἔγραφη τὸ παρὸν χαρτίον διὰ χειρὸς ἐμοῦ κωνσταντίνου ἱερέος τοῦ ἁγίου θεωδώρου· ἰουλίου λ'. τὸ ἔτος ϛχνγ' ἰνδικτιονος η'.

† Ego. Peregrinus. regii: canonicus.

† σπαθάριος ὁ τοῦ φουκατζάρι μαρτυρ υπεγραψα.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani — n.° 39.)

silius Brachus testis. † Romanus filius ipsius testis. † Presbyter Theodorus Potamus testis. † Testis Theodorus Contara testis subscripsi. † Thalassianus testis. † Ioannes Cilabus testis. † Leo Curator testis.

† Scripta est praesens chartula manu mei Constantini sacerdotis Sancti Theodori, die XXX iulii, anno 6653, indictione VIII.

† Spatharius filius Fucatzari testis.

CXXXIX.

1145 — Mense Martio 20 — Indict. VIII. — Panormi.

Rogerius rex Celsio Scyllacensis ecclesiae episcopo designato confirmat tria diplomata, quorum uno Rogerius primus Siciliae Comes donaverat eidem ecclesiae nonnulla praedia nonnullosque homines, inter quos non pauci presbyteri; reliquis duobus Rogerius dicti Comitis filius eiusque mater antedictae ecclesiae tradiderant ac postmodo confirmaverant ecclesiam Roccellae cum rebus et hominibus ad hanc pertinentibus.

† Ρογέριος ἐν χριστῷ τῷ θεῷ εὐσεβὴς κραταιος ρὴξ. καὶ βοηθὸς τῶν χριστιανῶν.

Ἐν τῇ ἡμετέρᾳ επιμελείᾳ. διαφέρει πάσας τὰς ὑποθέσεις επαναγαγεῖναι επι τὸ κρίττον· καὶ τὸ δι πλίον τα τῶν θείων ναῶν διαφερόμενα· μετα προθυμίας ἐπισφαλῆσαι καὶ ἐπι τὸ πλείστον ἐνδυναμῶσαι ἐν ταύτῃ τῇ εἰρινικῇ καταστάσει. Ἐνθὲν τῇ κελεύομεν, ἵνα πάντα τὰ συγίλλια τῶν ἐκκλησιῶν, καὶ τῶν λοιπῶν πιστῶν τῶ κράτους μου, ἀναιεῶσαι καὶ ἐπιδείξαι εἰς ἐμφάνειαν· καὶ ἵνα ἔσοιται ἀσφαλησμένα ὑπὸ τῆς δυνάμαις τῶ ὑψιλοτατου κράτους μου. Ὅθεν κατὰ τον μαρτιον μηνα εἰς τας κ' τῆς ἰνδικτιῶνος η', ἔτος ϛχνγ', διαγοντί μου ἐν τῇ πόλει πανόρμου, καὶ ἐν πάσῃ εἰρήνῃ καὶ γαλύνῃ, τῇ παντοδυνάμι τοῦ παντοδυνάμου θεοῦ διατυρουμένω μετα τῶν κομήτων καὶ ἀρχόντων τοῦ κράτους μου· πρὸσῆλθες ενώπιον ἡμῶν σι κέλσιος ὁ ὑποψίφιος σκύλλακος, καὶ οἱ κανωνικοί σου, καὶ ὑπέδειξας ἡμὶν συγίλλιον λατίνικον μολῃβδόβουλλον ἔχοντα χρόνον ἰνδικτιῶνος παρὰ τοῦ ἀειδήμου καὶ μακαριωτάτου πατρὸς τοῦ κράτους μου· δορούμενον εἰς τὴν τιαύτην ἐπισκοπῖαν σκύλλακος, χωράφια ἔχοντα καὶ τὸν περιόρισμὸν καὶ ὅρος καὶ πρεσβυτέρους γραικους σὺν τῶν τέκνον αὐτῶν, καὶ ἀνθρώπους εἰς τὸ σκύλλαξ καὶ εἰς τὸ στύλον καὶ εἰς

† Rogerius in Christo Deo pius potens Rex, et Christianorum adiutor.

Ad nostram providentiam spectat omnia praecepta in melius revocare, maximeque illa, quae ad divina templa pertinent, alacriter confirmare, et quamplurimum corroborare in hoc pacato rerum statu. Idcirco praecipimus, ut omnia sigilla ecclesiarum et reliquorum fidelium potestati meae subditorum renoventur, et in apertum proferantur, roborataque sint auctoritate summi principatus mei. Quare mense martio, die XX, indictione VIII, anno 6653, dum commorarer in civitate Panormi, et omnino in pace ac tranquillitate, auxilio omnipotentis Dei me servante, cum comitibus et proceribus meae ditionis, accessisti ad nos tu Celsius designatus episcopus Scyllacensis, tuique canonici, et ostendisti nobis latinum praeceptum plumbeo sigillo consignatum habens indictionis notam, a parente meo perillustris ac beatissimae memoriae conditum, quo donantur praedicto Episcopatui Scyllacensi nonnulla praedia suis finibus comprehensa, et nemus, et presbyteri graeci cum suis filiis, et homines de Scyllacio, Stylo et Alari, quorum haec sunt nomina: Consta notarius cum eius filiis — Nicolaus Rodo-

τὸν ἄλαρον. ὧν τα ὀνόματα εἰσὶ τούτα. κώνστας νοταριος σὺν τῶν παίδων αὐτοῦ. — νίκολαος ροδοκάλλος συν τῶν παίδων αυτού. — βασίλειος πλατοπόδος συν τῶν παίδων αυτοῦ. — ιωάννης πλατοπόδος συν των παίδων αυτοῦ. — ἀρκάδιος παραπονήμιος συν των παίδων αυτοῦ — κοσμᾶς τοῦ τραύλου συν τῶν τέκνων αυτοῦ. — χρύσιος συν τῶν παίδων αυτοῦ. — οἱ παίδες κόνδου νικολαος λεον. καὶ πέτρος. — παίδες ιωάννου πρεσβυτέρου θεόκτίστης νικήτης καί μιχαήλ. — κώνστας αστροπήρος συν των παίδων αυτοῦ — νικολαος τορνάτωρ συν των αδελφῶν καὶ των παίδων αυτοῦ — πέτρος καπραριος συν των παίδων αυτοῦ. — ιωάννης χρύσηλος σὺν τῶν ἀνεψιων αυτοῦ. — ἀρκάδιος καί κώνστας συν τῶν παίδων αυτῶν — βασίλειος κατίλλος συν τῶν αδελφῶν καὶ τέκνων. — οἱ παίδες κομιτοῦ λέων καὶ πέτρος. — νικολαος καλοκυρίκαλλος συν του βασιλειου αδελφοῦ καὶ παίδων. — οἱ παίδες γρηγοριου καλλη. — βασίλειος ἀφλαμᾶς συν τῶν τέκνων αυτων. — λέων ἀδελφός αυτοῦ συν τῶν παίδων αυτοῦ. — οἱ παίδες γρηγορίου μελησσάρι. — ἀνδρεας χονδίνος συν τῶν τέκνων. — ιωαννης κοδαλός συν των τεκνων. — λέων κοδαλός συν τῶν τέκνων αυτου. — θεωδωρος συν τῶν τέκνων. — κώνστας καπράριος συν τῶν τέκνων. — μαλοφάγος συν τῶν τέκνων. — ιωάννης χρυσης συν τῶν παίδων καὶ πέτρου ἀδελφοῦ αυτου. — οἱ παίδες ἠλία πιννιατήρου κωνστας ιωάννης νικολαος συν των παίδων. — ιωάννης φράγκος καὶ νικολαος ανεψιός αυτου. — χρυσόλεων ὁ υἱός παπᾶ κωνστα. — οἱ παίδες τῆ δικηζῆ βασίλειος· καὶ ἰωάννης. — οἱ παίδες τῆ δικήζῆ, βασίλειος καὶ κωνστας. — οἱ παίδες τῆ δικηζῆ κοσμὰς λεων ρομανὸς θεωδωρος νικηφορος πέτρος καὶ κώνστας. — λέων τῆς σοφίας συν τῶν τέκνων. — οἱ παίδες κώνστα της σοφιας συν των τέκνων. — ἀνδρέας φράγκος συν τῶν τέκνων. — ιωάννης τραϊτούρος συν των τέκνων. — οἱ παίδες ούρσου κακονικητου· μιχαήλ καὶ ούρσος συν τῶν τεκνων. — ἀνδρεας κοσχινος συν των τεκνων. ιωάνου· βασιλείου καὶ λεοντος συν τῶν τεκνων. — ιωάννης σχολάριος συν τῶν τέκνων. — πάνκαλλος συν τοῦ υἱοῦ αυτοῦ — ἰωάννης φράγκος ὁ υἱός νικηφόρου. — ιωάννης κουσεντίνος συν τῶν παίδων αυτοῦ. — λέων σκύλλακος. — ιωάννης σικέλιος συν των τέκνων ἀυτοῦ. — νικόλαος σικελιός συν τῶν τέκνων ἀυτοῦ. — λέων σπανός συν των παίδων αυτοῦ. — βασιλειος τῆς μαμμης. — λέων δημεγενήτης καὶ νικήτης λήστουρος συν τῶν παίδων. — υουτήραις. —

callus cum eius filiis — Basilius Platopodus cum eius filiis — Ioannes Platopodus cum eius filiis — Arcadius Paraponimius cum eius filiis — Cosmas de Traulo cum eius filiis — Chrysius cum eius filiis — Filii Condi Nicolaus, Leo et Petrus — Filii Ioannis presbyteri, Theoctista, Niceta et Michael — Consta Astropirus cum eius filiis — Nicolaus Tornator cum fratribus eius et filiis — Petrus Caprarius cum eius filiis — Ioannes Chrysilus cum eius consobrinis — Arcadius et Consta cum eorum filiis — Basilius Catillus cum fratribus et filiis — Filii Comitis Leo et Petrus — Nicolaus Calocyricallus cum Basilio fratre et filiis — Filii Gregorii Calli — Basilius Aflamas cum eius filiis — Leo frater eius cum filiis suis — Filii Gregorii Melissari — Andreas Condinus cum filiis — Ioannes Codalus cum filiis — Leo Codalus cum eius filiis — Theodorus cum filiis — Consta Caprarius cum filiis — Malophagus cum filiis — Ioannes Chryses cum filiis et Petro eius fratre — Filii Eliae Pinniateri Consta, Ioannes, Nicolaus cum filiis — Ioannes Francus et Nicolaus eius consobrinus — Chrysoleo filius presbyteri Constae — Filii Dicezae Basilius et Ioannes — Filii Dicezae Basilius et Consta — Filii Dicezae Cosma, Leo, Romanus, Theodorus, Nicephorus, Petrus et Consta — Leo de Sophia cum filiis — Filii Constae de Sophia cum filiis — Andreas Francus cum filiis — Ioannes Traiturus cum filiis — Filii Ursi Caconiceti, Michael et Ursus cum filiis — Andreas Coschinus cum filiis Ioanne, Basilio et Leone cum filiis — Ioannes Scholarius cum filiis — Pancallus cum eius filio — Ioannes Francus filius Nicephori — Ioannes Cusentinus cum eius filiis — Leo Scyllacensis — Ioannes Sicelius cum eius filiis — Nicolaus Sicelius cum eius filiis — Leo Spanus cum eius filiis — Basilius de Mamma — Leo Demegeneta et Niceta Listurus cum filiis — Butires — Siderus — Ioannes Magister cum filiis — Anastasius — Niceta de Hypato — Filii Anastasii — Nicolaus de Hypato cum eius filiis — Consta Spanochus — Presbyter Andreas — Philippus de Mamma — Nicolaus de Mamma — Nicolaus de Megalo cum filiis — Basilius gener Cusentini — Nicolaus Cusentinus — Andreas Cusentinus — Leo de Traulo — Leo de Monacha cum eius filiis — Filius presbyteri Leonis Calandri — Filii presbyteri Alexii — Filii presbyteri Ursi Leonis —

σίδερος. — ιωάννης μαϊστωρ συν των τέκνων · — ἀναστάσιος. — νικήτας τοῦ ὕπατη. — οἱ παίδες ἀναστάσι. — νικόλαος τοῦ ὕπατη συν των τέκνων αυτοῦ. — κώνστας σπανοχος. — παπᾶς ἀνδρέας. — φίλιππος τῆς μαμμῆς. — νικόλαος τῆς μαμμῆς. — νικόλαος μεγαλεῦ συν τῶν τέκνων. — βασίλειος γαμυρὸς κουσεντίνοῦ. — νικόλαος κουσεντίνος. — ἀνδρέας κουσεντίνος. — λέων τοῦ τραυλοῦ. — λέων τῆς μοναχῆς συν τῶν παίδων αυτοῦ. — ὁ υἱὸς πρεσβυτέρου λέοντος καλάνδρου. — οἱ παίδες πρεσβυτερου ἄλεξίου. — οἱ παίδες πρεσβυτέρου οὔρσου λέοντος. — οἱ παίδες θεοδότου πρεσβυτέρου τοῦ βότι. — οἱ παίδες πρεσβυτέρου βονέλλου. — οἱ παίδες πρεσβυτέρου βασιλείου καριοτου νικηφορος καὶ καλόκερος. — οἱ παίδες πρεσβυτέρου γρηγορίου κονδίλου λεων νικόλαος υασιλειος· καὶ ἀρκάδιος. — ὁ πρεσβυτερος νικήφορος γαμυρος μηζηθερου συν των παίδων. — ὁ πρεσβύτερος κώνσταις λαρδόφόρος συν τῶν παίδων. — μαύρικιος πρωτοπαπᾶς συν των παίδων. — υασιλειος ἀρχιδιάκονος συν τῶν τέκνων. — οὔρσος πρεσβυτερου τζαππακουννης σὺν τῶν παίδων. — οἱ παίδες πρεσβυτέρου σπαρνήτου γρηγόριος ιωάννης στέφανος. — λέων πριμικέριος συν τῶν τέκνων. — βασίλειος πρεσβυτέρου φραξιτάριου συν τῶν τέκνων. — οἱ παίδες πρεσβυτέρου ἀνδρέου γεώργιος καλυύκος. — νικόλαος πρεσβυτέρου μαρροσφάκτου συν τῶν παίδων. — νικόλαος πρεσβυτέρου δαγέλλου συν τῶν παίδων. — νικόλαος πρεσβυτέρου υιυίλλου συν των παίδων. — καλώκιρος πριμικέριος συν τῶν παίδων. — πρεσβύτερος ἀρκάδιος ταβουλαριος συν τῶν παίδων λεοντος καὶ μιχαὴλ. — μηζηθηρος πρωτοπαπᾶς συν τῶν παίδων. — πρεσβύτερος βασίλειος ρωμαίον συν τῶν παίδων. — λέων φιγούλης συν τῶν παιδων. — λέων πρεσβυτέρου κρούξης συν τῶν παίδων. — λέων δέκαρχος συν τῶν παίδων. — σέργιος πολήτης συν των παίδων αὐτοῦ. — βασίλειος ἀρκόλυκος συν τῶν παίδων αὐτοῦ. — οὔρσος βοσκός. — οἱ παίδες γρηγοριου δομεστικου. — οἱ παίδες λέωντος ιυσικου. — νικολαος πρεσβυτερος υουνέλλη. — λέων γαμβρὸς πυρροῦ. — ιωάννης γαλλάνδος. — θεώδωρος κονταράτος. — ιωαννης ἀρετής. — βασίλειος δρογγάρης. — νικολαος σκεπαστός. — ἡ χῆρα τοῦ σκληροῦ. — λέων ηλασοέλαδος. — εὐσταθιος τοῦ σακκή. — βασίλειος κονδολούκου. — παπα γρηγοριος καριοτης συν τῶν παίδων. — Ομως ὀνόματα ριβ'. — Καὶ εἰς αυτὸ τὸ συγίλλιον διάγορεύει, ἵνα ὅσους ξένους δηνηθῆς συν-

Filii Theodoti presbyteri de Boto — Filii presbyteri Bonelli — Filii presbyteri Basilii Carioti, Nicephorus et Calocerus — Filii presbyteri Gregorii Condili Leo, Nicolaus, Basilius et Arcadius — Presbyter Nicephorus gener Mizitheri cum filiis — Presbyter Consta Lardoforus cum filiis — Mauricius protopapa cum filiis — Basilius archidiaconus cum filiis — Ursus filius presbyteri Zappacunnes cum filiis — Filii presbyteri Sparniti, Gregorius, Ioannes, Stephanus — Leo Primicerius cum filiis — Basilius filius presbyteri Fraxitani cum filiis — Filii presbyteri Andreae, Georgius, Calibcus — Nicolaus filius presbyteri Marrosfacti cum filiis — Nicolaus filius presbyteri Dagelli cum filiis — Nicolaus filius presbyteri Bibilli cum filiis — Calocyrus Primicerius cum filiis — Presbyter Arcadius tabularius cum filiis, Leone et Michaele — Mizitherus protopapa cum filiis — Presbyter Basilius Romaeus cum filiis — Leo Figulus cum filiis — Leo filius presbyteri Cruxae cum filiis — Leo Decarchus cum filiis — Sergius Polita cum eius filiis — Basilius Arcolicus cum eius filiis — Ursus Boscus — Filii Gregorii Domestici — Filii Leonis Bisici — Nicolaus filius presbyteri Bunelli — Leo gener Pyrrhi — Ioannes Gallandus — Theodorus Contaratus — Ioannes Aretes — Basilius Drongarus — Nicolaus Scepastus — Vidua Scleri — Leo Elasoeladus — Eustathius de Sacca — Basilius de Condoluco — Presbyter Gregorius Cariota cum filiis. Sunt insimul nomina duodecim et centum. Et in ipso sigillo edicitur, ut quotquot extraneos potueris aggregare, modo ne sint ex (*ditione mea*), nec pertineant ad terrarios et proceres meos, eos aggreges et addicas territorio ecclesiae. Ostenderunt etiam alterum sigillum latinum a potestate mea, et semper memorandae matris meae conditum, et plumbea bulla munitum, anno ab hinc tricesimo sexto, quo donatur antedicto Episcopatui Scyllacensi Roccella cum omnibus pertinentiis eius, eodem modo, quo eam possidebat Gerasimus Cathegumenus, etiam cum villanis, qui sunt in ea, quorum haec sunt no-

ρεῦσαι, οιτινες μι εστωσαν ἀπὸ τῆς (sic)
μήται ἀπὸ τῶν τερρεριων καὶ ἀρχόντων μου σουρεύειν αὐτοὺς, καὶ ἀπλικεύειν εἰς τὴν χώραν τῆς ἐκκλησίας. Ἔδειξαν καὶ ετερον συγιλλιον λατίνον παρα τοῦ κρατους μου καὶ τῆς ἀείμνήστου μου μητρος μοληβδόβουλλον εχοντα χρονους λϛ', δορούμενον εἰς τὴν τιαὔτην ἐπισκοπήν σκυλλακὸς τὴν ρόγκελλαν σὺν πασης τῆς διακρατήσεος ἀυτῆς καθάπερ ἐπεκράτι αὐτὴν, γεράσιμος ὁ καθηγούμενος σὺν καὶ των ἐν αυτῆ υελλάνων· ὧν τὰ ὀνόματα εἰσὶν ταύτα. γρηγόριος τῆς κουλοΰμβης. — οἱ παίδες σαρδοῦ. — ὁ πύρριας. — νϊκήφορος τοῦ τιγάνι. — ὁ μακρῶ Ἰωαννης. — γουρρούφης. — ιωάννης σεργωνᾶς. — καλοκύρις. — λέων χόνδρις. — οἱ παίδες παπὰ σεργίου. — βουλφάρακος. — θεοδωρος πελεκανός. — μαύρος ἀδελφός αὐτοῦ. — λεων βουραυηθης. — βασιλειος μορκλής. — ιωαννης τοῦ πρεσβυτερου κωνστα. — βόνος. — βασίλειος μιτζέτης. — θεοδωρος τοῦ καθάριου. — μοναχῆ τιγάνησσα. — νϊκολαος τοῦ ανατολού. — θεοδωρος του γενάκου. — ὁ γαμβρὸς αυτοὺ. — υασιλειος σικοτάκει. — λέων τοῦ τιγάνη. — ιωάννης τοῦ μουρκλῆ. — λέων τοῦ χάσκαρη. — ὁ χαμοδράκον. — λέων τοῦ κουνσουλου. — ὁ κόρμος. — γαλατις χαλκός. — ὁ γοταριος βασίλειος. — τοῦ κακόκοσμου. — ὁ μιτζετής. — ομως καὶ οὔτοι λδ'. — καὶ γένονται πάντες συν τῶν ἀνοτέρω γεγραμμένων ἑκατὸν τεσσεράκοντα ἓξ. Ἔδειξαν καὶ ἕτερον συγίλλιον καὶ μολυβδόβουλλον παρὰ τοῦ κράτους μου καὶ τῆς ἀειμνήστου μου μητρὸς. Ἔτι ϛχιζ' στέργοντα και επικυρουντα. . . . . τὴν εκκλησίαν ρογκέλλας· μετα πρεσβυτέρων διαγορευομένων ἀνωτέρω. . . . . ταῦτα τὰ ἀνοτέρω . . . . . ἀεὶ ἐπ' αὐτῶν καὶ διαγορεύει, στέργει καὶ ἐπικυροῖ τὸ κράτος μου πρὸς τὴν ἁγίαν τοῦ θεοῦ ἐκκλησίαν τῆς ἐπισκόπης· καὶ τὰ πράγματα τῶν πρεσβυτέρων. . . . . τοῦ κράτους μου ὥς ἐλπίζων εἰς τὴν ἁγίαν καὶ πάνυχον οἰκεσίαν τὴν ἐν αὐτῆ· ὑπὲρ λύτρου καὶ ἀφέσεος ἁμαρτιῶν πάντων τῶν ἡμετέρων γεννητόρων καὶ ἡδίων ἡμῶν. καὶ ἡμεῖς ἔξωμεν ἀιτιμνηστήαν ἔλεος παρὰ κυρίου θεοῦ παντοκράτορος. Ἐγράφη εν μηνὶ καὶ ινδικτῶνι καί ἔτι τοῖς προγεγραμμέιοις. καὶ δια μολίβδου σφραγισθὲν καὶ κυρωθὲν ἐπεδόθη σοι.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani—n.° 40.)

mina: Gregorius de Culumba — Filii Sardi — Pyrrhias — Nicephorus de Tigani — Macro Ioannes — Gurrufa — Ioannes de Sergona — Calocyrus — Leo Chondris — Filii presbyteri Sergii — Bulfaracus — Theodorus Pelecanus — Maurus eius frater — Leo Buravithes—Basilius Morcla—Ioannes presbyteri Constae filius — Bonus — Basilius Mitzeta — Theodorus de Cathario — Monacha Tiganissa — Nicolaus de Anatolo — Theodorus de Gennaco — Gener ipsius — Basilius Sicotacus—Leo de Tigani — Ioannes de Murcla —Leo de Chascari — Chamodracon—Leo de Cunsulo — Cormus — Galatus Chalcus — Notarius Basilius de Cacocosmo — Mitzeta—Sunt insimul et hi quatuor et triginta. Et sunt omnes cum supra memoratis centum quadraginta sex. Ostenderunt etiam aliud sigillum plumbea et ipsum bulla munitum, et datum a potestate mea, ac matris meae nunquam obliviscendae, anni 6617, quo confirmata fuit et rata habita donatio. . . . ecclesiae Roccellae cum presbyteris suprascriptis. Quae antedicta. . . . . semper ab eis; et potestas mea recenset, comprobat et confirmat sanctae Dei episcopali ecclesiae et bona presbyterorum. . . . . de mea dominatione, sperans in sancta et nocturna deprecatione, quae in eadem ecclesia fiat pro redemptione et remissione peccatorum omnium nostrorum parentum et propinquorum. Et nos pro remuneratione misericordiam apud dominum Deum omnipotentem nanciscamur. Scriptum est mense et indictione et anno supradictis, et plumbea bulla signatum atque roboratum tibi datum est.

CXL.

1145 — Mense Novembri — Indict. IX.

Ioannes praepositus monasterii S. Petri Imperialis tradit Theophylacto regis Rogerii medico quatuor sexagenaria vinealia acceptis ducatis sexaginta, et sub annua praestatione octo librarum cerae.

† Ego Johannes prepositus. † Ego Beringerius monasterii antistator.

Ἐν ὀνόματι τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος. ὁ προγεγραμμένος ἰωάννης πρεπόσητος τῆς μονῆς τοῦ ἁγίου πέτρου τοῦ βασιλικοῦ. ἔτι δὲ κἀγὼ υερεγγέρης ὁ ἀντιστάτωρ τῆς αὐτῆς μονῆς, οἱ τοὺς τιμίους καὶ ζωοποιοὺς σταυροὺς οἰκείαις χερσὶ προτάξαντες. μετὰ τῶν ὀνομάτων καὶ τοῦ ἀξιώματος ἐμοῦ τοῦ πρεποσήτου τὸ παρὸν ἔγγραφον πρός σὲ θεοφύλακτον ἰατρὸν τοῦ κραταιοῦ ῥηγὸς τὸν καὶ υἱὸν νικολαου μαγίστρου. οὕτως ἐγὼ ὁ πρεπόσητος ἐκτίθημι. Ἐπειδὴ χρείαν ἔχουσα ἡ μονὴ. πρὸς διοίκησιν αὐτῆς καὶ περιποίησιν· τέσσαρα ἑξηκονταρεια ἀμπελότοπα ἀλσώση· εἰς τὴν τοποθεσίαν τοῦ ὄρτε κείμενα· πρός σὲ διαπράσαι διέγνωκα. καὶ δὴ, λαβὼν παρὰ σοῦ δουκάτα ἑξήκοντα. ἐξουσίαν σοι ἐπὶ τὰ δηλωθέντα τέσσαρα ἑξηκονταρεια ἀμπελότοπα· καὶ παρρησίαν ἐγχειρίζομαι. πωλεῖν αὐτὰ εἰ βούλει. δωρεῖσθαι. ἀντικαταλλάττειν. γράφειν προιξὶ. ὑλοκοπεῖν. καὶ περικαθαίρειν· φυτεύειν καὶ βελτιοῦν. κληρονόμοις σου ἰδίοις καὶ διαδόχοις καταλιπεῖν. καὶ πᾶν ἄλλο ἀνύειν εἰς αὐτά. ὅσον τὸ καταθέλησιν· σύνορα δὲ τῶν τεσσάρων τούτων ἑξηκοντα.ρείων οὕτως εἰσὶν· ἐξ ἀνατολῶν ἡ ὁδὸς ἡ πρὸς τὸν ἅγιον ἄγγελον τῆς γραβίνας ἀπάγουσα· ἐκ δυσμῶν, φυτεῖαι τῶν κληρονόμων λούπου λεγομένου γρανούλλου· ἐκ νότου φυτεῖαν κώνστα τοῦ σεππόππα καὶ ἰωάννου τοῦ υἱοῦ νικολάου μαίστορος, ἐκ βορέα, ἡ μηγάλη στράτα· ταῦτα οὖν τὰ τέσσαρα ἑξηκονταρεια ἀμπελότοπα διάπρασα σοι, μέλλων σὺ καὶ κληρονόμοι σου. εἰς καρποφορίαν ἐρχόμενα, δουλεῦσαι τῇ μονῇ ταύτῃ, κατ' ἔτος ὑπὲρ αὐτῶν, λύτρας ὀκτὼ κηροῦ. καὶ εἰ συμβῇ ὀψέ ποτε ἐρημωθῆναι παντελῶς. ἵνα ἡ χώρα αὖθις ἀπαμείνῃ τῇ μονῇ. καὶ εἴπερ ὀψέ ποτε μεταμελούμενος κατά τινα μηχανὴν. καὶ πρόφασιν· ἀφελεῖν ταῦτα θελήσω ἀπὸ σοῦ. ἢ ἀπὸ κληροιόμων σου· ἐγὼ ἢ διάδοχοί μου· καὶ οὐχὶ μάλιστα διεκδικῆσαι ταῦτα τὰ ἑξηκονταρεια ταῦτα ἀμπελότοπα σοὶ καὶ κληρονόμοις σου ἀπὸ παντὸς ἀν-

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Suprascriptus Ioannes praepositus monasterii S. Petri Imperialis, insuper et ego Berengerius antistes eiusdem monasterii, venerandas ac vivificas cruces manibus propriis exaravimus cum nominibus et mea praepositi dignitate; praesens vero instrumentum tibi Theophylacto medico potentis Regis et filio Nicolai Magistri hoc pacto ego praepositus trado. Cum monasterium necessitate premerétur, propter administrationem et conservationem suam, statui tibi vendere quatuor vinealia sexagenaria silvescentia in loco dicto Orte; et cum a te acceperim ducatos sexaginta, dominium tibi tribuo in praedicta sexagenaria quatuor vinealia, et facultatem vendendi ea si volueris, donandi, permutandi, in dotem scribendi, lignandi, purgandi, plantandi et meliorandi, heredibus tuis propriis et successoribus relinquendi, et perficiendi cetera omnia quae tibi placuerint. Fines vero huiusmodi quatuor sexagenariorum ita sese habent; ab oriente via, quae ducit ad S. Angelum de Gravina; ab occidente plantationes heredum Lupi cognomento Granulli; a meridie plantationes Constae de Seppoppa et Ioannis filii Nicolai Magistri; a septentrione via maior. Haec igitur vinealia quatuor sexagenaria vendidi tibi hoc pacto, ut cum ad fructificationem pervenerint, tu tuique heredes quotannis solvatis eidem monasterio pro hisce praediis libras octo cerae; et si labentibus annis olim contigerit, ut omnino deserta evaserint, rursus ad monasterium loca haec redeant: et si quando in posterum mutato consilio, machinatione aliqua et praetextu auferre haec tibi vel heredibus tuis voluero ego aut successores mei, et non potius de-

..ρωπου, ἵνα πρὸς ἅπαν τὸ μέρος σου. ἐγὼ καὶ διάδοχοί μου. νομίσματα ῥηγᾶτα εἴκοσιν ἀποτίσωμεν. πᾶσαν καὶ ἀνάλωσιν, ἣν ἀναλώστε εἰς αὐτὰ βελτιοῦντες. καὶ φυτεύοντες. καὶ ἄλλα εἴκοσι ῥηγᾶτα τῷ δημοσίῳ. φυλάττοντες μετὰ ταῦτα τὴν παροῦσαν πρᾶσιν, ὀχυρὰν εἰς ἀεὶ. ἥτις ἐγράφη ἀξιώσει ἐμῆ. καὶ τοῦ ἀντιστάτωρος τῆς αὐτῆς μονῆς, καὶ τὴν δηλωθείσαν δουλείαν τούτων τῶν ὀκτὼ λίτρων τοῦ κηροῦ ὡς εἴρηται, ἵνα δουλεύση καὶ σὺ καὶ κληρονόμοι σου τῇ μονῇ. ἐν τῇ ἑορτῇ τοῦ ἁγίου πέτρου ἥρισα τοῦ ἰουνίου μηνὸς χειρὶ κουρκουσίου υἱοῦ ἰωάννου. μηνὶ νοεμβρίῳ. ἰνδικτιῶνος Θ'. ἔτους ,ϛχνδ'. παρουσία μαρτύρων.

† Hoc Melis natus scriptum firmat Nicolaus.

† ἀρχοντίτζης υἱος λεοντος μαρτυρῶν ὑπέγραψα οἰκεία χειρῖ.

† μιχαὴλ ὁ υἱὸς κωνσταντίνου τοῦ κοδίνου ὑπέγραψα. μαρτυρῶν οἰκεία χειρὶ.

(Ex originali membrana Archivi Casinensis — n.° 29.)

fendere praefata sexagenaria vinealia tibi et heredibus tuis a quovis homine, omnibus e parte tua ego et successores mei solvamus nummos regales viginti, et omnes expensas quas feceris, ut eadem meliorares ac plantares, et totidem alia Fisco, servantes nihilominus praesentem venditionem firmam in omne aevum; quae scripta fuit rogatu meo et antistitis eiusdem monasterii (et memorata praestatio octo librarum cerae, uti praedictum est, solvatur a te tuisque heredibus monasterio in festo S. Petri, videlicet mense iunio) manu Curcusii filii Ioannis, mense novembri, indictione IX, anno 6654, coram testibus.

† Archontitza filius Leonis testis subscripsi propria manu.

† Michael filius Constantini Codini testis subscripsi propria manu.

CXLI.

1145 — Mense Decembri — Indict. (IX).

Irene uxor quondam Mule cognomento Troglari donat monasterio S. Mariae de Cyr-Zosimo territorium tercentorum modiorum, Nohae situm in loco dicto S. Euplo.

† σύγνον χειρὸς εἰρίνης της ποτε σήμβιου μουλε ο της επόνημια τοῦ τρογλαρου †

† ἐν ονοματι τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υιοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνευματος. ἡ προγεγραμμένη κἀγὼ ειρίνη ὁ τη ἐπονυμεία τοῦ τρόχλαρου ὁ το σύγνον τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυρου οἰκεία χειρὶ καθυπογράψας· τὸ δὲ ἴφος τοῦ δνώματος καὶ ἐπονημιῶν. διὰ τοῦ νοταρίου προτάξας φίνωμαι προς σὲ κυρ ρογεριον ὁ της εκείνοις προεστως τῆς μονης τῆς ἁγίας θεοτοκου του κυρ ζωσίμου καὶ σὴν σοὶ, παντας τοὺς ὑπο σε αδελφους, ἀφιερῶ σοι τους χωραφης· ὅση χορήπεως μωδιων· τ'. ἅπερ ἔχω ἐκ της μητρικης μου ὑποστάσεως· καὶ κεινὰ μὲ τοὺς ἄλλους μου ἀδελφους· τὴν ἐμην μύραν το ωντα καὶ διακειμενον εις τὴν περιοχὴν. ἄστι τοῦ νόε· εἰς τοπον λεγόμενον του αγίου εὔπλου· ὧν καὶ διορίζεται· οὕτως· κατα μὲν ανατολας· αρχόμεθα. ὡς ιδι ἐχει· παλεαν ἀπλήκεμα· καὶ απ εκεινης η ἥσα εως εις το ριάκει· καὶ καταβῃ το ξέρω ριάκη· καὶ

† Signum manus Irenes uxoris quondam Mule cognomento Troglari.

† In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Ego suprascripta Irene cognomento Troglari, quae signum sanctae et vivificae crucis propria manu exaravi, nomen vero et cognomen per notarium praefixi, offero tibi domino Rogerio praeposito monasterii S. Deiparae de Cyr-Zosimo, et una tecum omnibus fratribus, quibus praees, territorium capacitatis modiorum tercentorum, quod ex maternis bonis mihi obtigit, et commune habeo cum aliis meis fratribus, meam scilicet portionem. Situm vero est huiusmodi territorium in pertinentiis civitatis Nohae, ubi dicitur S. Euplus, his finibus comprehensum: ad orientem incipit a loco, ubi nunc est vetus diversorium, et inde vadit recta usque ad rivum, et descendit torrens et procedit ad flumen magnum Sarmenti, et inde recta pergit ubi fines sunt territorii Ursini filii pre-

ρίκτη εις τον μέγαν ποταμον του σαρμέντη. καὶ ἔρχεται η αυτὴ ἦσα· καὶ συνορίζει με τὸν χωραφιον ουρσήνου· του πρεσβυτερου φιλαρέτου· καὶ συνκλήζη με το χωραφιον τα ἅπερ ἀφιέρωσι βασίλειος του πρεσβυτερου ευστάθήου εις το μοναστηριον· ἔχει ιν αυτὴ σηκε· δ'. εκ τουτο το χωραφιον αφιερωσα την εμην μύραν· εις τον ὑρημένον πάνσεπτον ναὼν τῆς υπεραγίας θεοτοκου· καὶ ης σε κυρ ρωγεριον ο της εκεινης καιροῖς προεστως· ἵνα ιχη αυτὴς η ἐκκλησία ἀεὶ παντοτε· καὶ συνκυριεύση αυτην μεχρη τερματων αιώνων καὶ επέκεινα· ἴ δὲ φανόσιν ποτὲ κυρῶν ει χρονων τοῦ επιζητήσε η αγία εκκλησια εκ του τιούτου χωραφιου· εἴ αγωγην τυνα κατα της εκκλησιας χρείσασθαι βουλόμενος, μήτε εγῶ μήτε της εκ του κατ εμοῦ μερους εἴ κληρωνομος. εἴ ξέ ου προσόπου· ἔστο αυτῶ ανάθεμα παρα πατρὸς καὶ υιοῦ καὶ αγίου· πνευματος· τὸν τί'. και η'· αγίων θεοφόρων πατρων. κληρωνομεῖν καὶ την αράν ἰούδα τοῦ προδότου. ζημιούσθω δε, καὶ υπερ παραβασίας του τημίου καὶ ζωωποιου σταυρου νομισματα λς'· ἡθ ουτως διαμένεται κατα της εκκλησίας, ἡ τιαύτη τέλια καὶ πληρεστάτη αφιέρωσις· ἣν καλωθελῶς εποίησά σοι στερεα βεβαία καὶ απαρασάλευτος δια το εὐτο· μοι αρεσθηναι † γραφὲν δια χειρὸς κωνσταντίνου νοταριου ὁ το επικλην τὸν κλεριμοντε κατ επιτροπῆς ρωγεριου της εκεινης κεροις προεστῶς ἐν μηνι· δεκεμβριω· της η' ινδικτιωνος· τοῦ ἔτους ϛχνδ'. παροντων αξιοπιστων μαρτυρων.

† βασίλειος του πρεσβυτερου εὐστάθειου μαρτυρ υπεγραψα οικεία χειρὶ τον τήμιον σταυρων το δὲ ἴφος δια του νοταριου καὶ ταβουλαρίου.

† δουραντης της νουκάρας μαρτυρ υπεγραψα. † ιωαννης ιερευς μαρτυρ υπεγραψα.

† ιωαννης του κῦρ δόμεστηκου και κρητης τοῦ κυρ ζωσιμου μαρτυρ υπεγραψα.

† στεφανος του κυρ ευσταθίου μαρτυρ υπεγραψα.

sbyteri Philareti, et clauditur cum territorio, quod obtulit monasterio Basilius filius presbyteri Eustathii; sunt vero ibidem ficus quatuor. Huius autem territorii portionem, quae mihi obvenit, offero praedictae venerabili ecclesiae SS. Deiparae, et tibi domino Rogerio, qui eidem nunc praefectus es, ut ipsum possideat ecclesia in perpetuum, et dominium habeat usque ad finem seculorum et ulterius. Si quis vero aliquando repetere voluerit praedictum territorium a sancta ecclesia, aut ipsi litem intentare, sive ego, sive quisquam ex meis consanguineis aut heredibus, sive alia persona extranea, maledicti simus a Patre, et Filio, et Spiritu Sancto, a tercentis octo et decem sanctis divinisque Patribus, et heres sit maledictionis Iudae proditoris, et ob sanctae ac vivificae crucis violationem solvat poenae nomine solidos sex et triginta, et nihilominus deinceps ecclesia retineat istiusmodi plenam et perfectam oblationem, quam de bona voluntate feci tibi, firme, stabiliter et inconcusse, quoniam ita mihi visum est. † Scriptum manu Constantini notarii cognomento Clarimontis de mandato Rogerii pro tempore monasterii praepositi, mense decembri, indictione VIII, anno 6654, praesentibus fide dignis testibus.

† Basilius filius presbyteri Eustathii testis propria manu subscripsi honorabilem crucem, nomen vero per notarium et tabularium.

† Durantes de Nucara testis subscripsi. † Ioannes presbyter testis subscripsi.

† Ioannes filius domini Domestici et Iudex Cyr-Zosimi testis subscripsi.

† Stephanus filius domini Eustathii testis subscripsi.

(Ex originali membrana Archivi Cavensis — n.° 46.)

CXLII.

1146 — Indict. IX.

Gulielmus de Fabalibus in filii locum adoptat Philippum Nicolai filium.

† Εν ονοματι του πατρός του υιου καὶ του αγιου πνευματος· επιδήπερ εξ αρχὴς καὶ ανωθεν εἰ θήοι νωμοι καὶ ἱερὶ κανωνες διακαὶλεύουν ἴτε εκ θεου ἴτε εξ ἰδιας προερεσεως υιους πνευματικοὺς γίνεστε· ὅθεν καγὼ γουλλιέλμος, τῶν Φαυάλων ἴωθετηζω τὼν υιον του νἴκολαου υιος του κυρ ούρσου του κυρ σινέσιου· του δουλεύσαι μἴ ὁ υιος σάρκὴκὼς· ἀδηλος· ἀκλωπος· καὶ απὼ παντώς κακού πράγμὰτως ὁ υιος πιστως και αν. . . . . ειυα επιδωσω αυτων γυνὴ καὶ εκ τω πραγματων μου επιδωσω αυτου ος του εμου υιου· καὶ εαν πάλην ευρεθὴ ὁ αυτως πνευματικος μου υιος φἴληππος· εν κλωπια. καὶ εν κακηα καὶ μὴ πιήση τώ θελημα μου· ὡς καθώς εστην τω δικαιον καὶ αποχωριστὴ απ ἰμου ἐκ του ἰμοὺ ὑκου ἵνα μὶ επιδωσω αὑτου τηπωτε. και απολαμβανω τὼν παροντα υιον μου δια χειρος του πατρος αυτου ενοπιον του γουαλτεριου βαλτερινου. καὶ ιωαννου του πρεσβυτερου γεωργιου καὶ ιωαννου του αγιου αρχαγγελου. ὁ καὶ εγγήἴταἳδες· παροντων αξιωπιστων μαρτυρων. γραφέν δια χειρος θεοφυλακτου ἱερεως νοταριου ετους ϛχνδ'. της θ'. ινδικτιωνος. † ιωαννης της δωνναλειας τωτε κριτης μαρτυρ υπεγραψα. † ιωαννης του πρεσβυτερου γεωργιου μαρτυρ υπεγραψα. † ιωαννης του αγιου αρχαγγελου μαρτυρ υπεγραψα. † καρυερτος του μαριανου μαρτυρ υπεγραψα. † γουάλτεριος υαλτεριος μαρτυρ υπεγραψα. καὶ ἰς τουτο απολαμβανω αυτου τὸν παροντα υιον μου ζωντα καὶ νεκρών· καὶ ἴς την εξουσιαν μου και των υιον ημὼν παντωτε εὼνας εὼνων.

† In nomine Patris, Filii et Spiritus Sancti. Quoniam ab initio et antiquitus divinae leges et sacri canones statuunt, sive ex divina, sive ex sua cuiusque voluntate, filios adoptivos adscribi; ideo ego Gulielmus de Fabalibus adopto filium Nicolai filii domini Ursi de domino Synesio, ut loco carnalis et germani filii mihi inserviat, et sit sine dolo et fraude, atque ab omni malo opere abstineat, ut fidelem filium decet . . . . . dabo quidem ipsi uxorem, et bonorum meorum consortem faciam, ac si meus esset filius. Quod si quando ipse adoptivus meus filius Philippus in furto aut aliquo flagitio deprehendatur, nec, ut par est, mihi obtemperare velit, et a me, meaque domo secesserit, non tenebor quicquam ei dare. Recipio autem hunc meum filium de manibus proprii eius patris coram Gualterio Balterino, et Ioanne filio Georgii presbyteri, et Ioanne de S. Archangelo, qui et fideiussores sunt, praesentibus etiam fide dignis testibus. Scriptum manu presbyteri Theophylacti notarii, anno 6654, indictione IX. † Ioannes de Donnalea pro tempore Iudex testis subscripsi. † Ioannes filius presbyteri Georgii testis subscripsi. † Ioannes de S. Archangelo testis subscripsi. † Charbertus filius Mariani testis subscripsi. † Gualterius Balterinus testis subscripsi. Ac proinde agnosco hunc praesentem filium vivum et defunctum et in potestatem meam recipio meorumque filiorum in secula seculorum.

(Ex originali membrana Archivi Cavensis — n.° 45.)

CXLIII.

1147 — Mense Augusto 24 — Indict. X.

Nicolaus Ciconia, et Nicolaus de Licastro vendunt tarenis sex et viginti Nicolao filio Meli de Licastro, eiusque fratribus vineam positam ad Umbrecem.

† Εν οιομματι του πατρος καὶ του υιου καὶ του αγίου πνευματος· σὴμίον χειρος πρεσβυτερου νικολαου κικῶνια· καὶ νηκολα δε λεικαστρου οιμοῖς επιτροποι ὁ τον τημηρον και ζωοπιον σταυρον· ειδυοχειρον μου προταξεν οικηα εἶμῶν γνὲμοι· καὶ ημᾶς προαίρετος δι ης φενῶμεθα κε ομολωγουμεν πρασχῶμεν το αμπελιον τῶ οντα καὶ διακίμενον εἰς τω οὐμβρεκαι· εις τον νικολαον υιου μελε δε ληκάστρου καὶ τοὺς αδελφοὺς αυτου λέο· και ρῶυέρτου· τὸ ἐχουσὶν εἰς εξοῦσίαν· κλαδέυσε· αρωτρευσε· τριγίσε· πουλεῖν· χαρίζειν· ανταλλαττειν· και υς πρίκα των υιων αυτοῦ διδῶναι· καὶ ει τι δ αν υουλεται ὃς το κυρος καὶ τι αυφεντία παρ ημᾶς ἔλαυεν· ἀπο του νὶν και εις τοὺς εξῆς χρονους· εστὶν δὲ μετρος οργίες του αυτοῦ αμπελιου· μέρος ανατολικον οργίες κζ' δύσι· οργιες λθ' και β'. αγκονάρια· μεσυμυρύα· οργιες ιε' και β' αγκονάρια· μερος ἄρκτος οργιες κ' στη σῶδω καὶ εξῶδω. καὶ μιαν σικειαν· καὶ οἰμοῖς ἐπίτρωπη· ὁμωλῶγοῦμεν· ὅτι ειλείφαμεν εκ τας χείρας τοῦ νικολα. και τον αδελφῶν αυτοῦ· ταρὶα κζ'· καὶ οιμοῖς ει πίτροπι ει προγεγραμμένοι· εδῶκαμεν περι τὴν ψυχὴν του λεο δε ληκαστρου· περ αφεσεος τας αμαρτίας αυτου· εαν φανὴς ποταὶ καιρω χρονω. ειται οἰμοὶς ει προγεγραμμένη ηται εκ τοῦ γενους ἀυτὸν· ἡ ται υιος αυτοῦ· ζιτουντα· η εγκαλουντα· ει δικωλογοῦντα· ἀπάνο του γ' αδελφοὺς· περι του αμπελο· τουτο· ὁμολογῶ ειυα δῶσι εἰς τῶ σακκελλιον του ριγὸς ριγαλη κ'· καὶ συὸπαν ἄκον καὶ μη υουλων· και τώ ειυε ακολυτον παντων· υπο βαδιμονιου αλφάνου μάγιρε. εν παρουσία ἀξιοπιστῶν μαρτυρων λεο παλμενταίρι μαρτυρ. † υασιλειος ριτικαίλλα μαρτυρ. † νικολαος υουλταίλλα μαρτυρ. † εγραφη δια χειρος ιωαννου ἱερεως τη κὲλευσὴν του κριτου τοῦ μιναδα· μηνι αυγοῦστου εις τας κδ'· ημερα. κυριακη. ωρα θ'. ετους ϛχνε' ινδικτιωνος ι'· εν τοις καιροις ρουκερίου ροιγὸς· μιναδα κριτης. ρουγεριου σισινηάνου στρατιγῶ· εξουσιάστα δε ιωαννὴν υολταίλλα υιος λέο πρωτοπαπα.

(Ex originali membrana Archivi Cavensis—n.° 47.)

† In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Signum manus presbyteri Nicolai Ciconiae, et Nicolai de Licastro. Nos curatores, qui venerandam et vivificam crucem propria manu exaravimus, de propria nostra sententia et libera voluntate declaramus et confitemur vendere Nicolao filio Meli de Licastro, eiusque fratribus Leoni et Roberto vineam, quae sita est in loco dicto Umbrece, ut amodo et in perpetuum habeant potestatem putandi, arandi, vindemiandi, vendendi, donandi, permutandi et in dotem suorum filiorum constituendi, et quidquid voluerint faciendi, utpote qui dominium et facultatem a nobis acceperint. Haec autem est mensura ulnarum eiusdem vineae: ad orientem ulnae septem et viginti; ad occidentem ulnae undequadraginta et duo cubiti; ad meridiem ulnae quindecim et duo cubiti; ad septentrionem ulnae viginti, cum ingressu et egressu, et una ficu. Et nos curatores declaramus accepisse de manibus eiusdem Nicolai eiusque fratrum tarenos sex et viginti; et nos suprascripti curatores dedimus eos pro anima Leonis de Licastro, et pro redemptione eius peccatorum. Si qua vero occasione vel tempore apparuerit aliquis, aut nos ipsi suprascripti, aut ex cognatione nostra, aut filius noster, contra memoratos tres fratres petitionem, actionem, aut accusationem de supradicta vinea movere volentes, solvere debeamus Fisco regio regales viginti, et inviti ac nolentes silere; illi autem a nemine impediri aut molestari possint. Scriptum sub fideiussione Alphani Magiri, praesentibus fide dignis testibus. † Leo Palmenteri testis. † Basilius Riticella testis. † Nicolaus Vultella testis. † Scriptum est manu Ioannis presbyteri de mandato Minadae Iudicis, die dominica XXIV mensis augusti, hora IX, anno 6655, indictione X, temporibus Rogerii Regis, Iudicis Minadae, Rogerii Sisiniani Strategi, et Magistratus Ioannis Voltel lae fili Leonis protopapae.

CXLIV.

1147 — Mense Novembri — Indict. XI — Circlarii.

Testamentum Alpheranae de Caralea.

† Εν ονοματι του πατρος καὶ τω υιου καὶ του αγιου πνευματος· ἐπείδείπερ καγῶ ἀλφεραναις υπαρχων υιος του απιχαμενου ιωαννου του παπα νικολαου της καραλεας εν νοσω υαριτατω κατακλινεις κλινη τε κατασχεθεὶς τον νοῦν δὲ καὶ τας φρενας ερρωμενας εχω καὶ επι νοὺν εχω τω του θανατου ἀδειλον τέλος· κατα τὼ φάσκον ριτον. οτι ουκ ἐστιν ἀνθρωπος ὸς ζήσεται· καὶ ουχ ὥψαιτε θάνατον τούτο· οὖν πλειωνα· ενθυμουμενος τα προσὸντα μοι εκ τῆς πενηχρας μου ουσίας διατηθιμι· Εν πρωτοις θέλω καὶ βούλωμαι· ἵνα δοθητω υπερ ψηχής μου σωτηριας τω εμὸν μερος του αμπελιου εκ τα αμπελια του καλαυρου ὃν μοῖ ἔλαχεν μώριον· ταύτην προριθεισαν αμπελον τῶ εμῶν μερος ὃν· ἐμοὶράσαμην συν του ἐμοῦ υιου λάνδου καὶ του γάμβρου μου δουράντη ἐπαφίω ἀυτα τοῦ εμεῦ υιου λάνδου· ἄμα και τον αππιδον ὃν υπάρχει μεσόν τῶ αμπελιω ὃν ἐστὶν πλησίον τῶ αμπελιω τῆς καρρικάτας· καὶ σικαίαν μιαν ορθώσικα· ὃν υπαρχει εἰς την κατω αμπελι ὃν ἔιχεν θεωρετρον υ θυγατηρ βασιλείου του καλαυρου· διότι εκύκευσέ με· εις τὴν εμην αδιναμιαν. καὶ μέλλει μὴ δουλεύσαι· ἀπο της εμης εκ κωσμου αφήξεως ὑπερ ψυχηκής μου σωτηριας· καθὼς ἔθος εστὶν περι τῶν τεθνάιώτων μεχρι υἱου ζωῆς αὐτου· ὁμὶος επαφίω ἀυτῶ του υιου μου λάνδου υπερ ψυχηκης μου σωτηριας ἐκ τῶ ἐμὸν μερος τω χῶραφιον ὀν υπάρχει ἐπικατω μερος τῶ σπίλαιον τῆς αγιας ἐλενης πλησίον τῶ χῶραφιον τω κῦρ σαλαμὸν υιου γουλλιελμου ρουσιτου εκ τῶ δυσικον μερος· τῶ δὲ από τῶ δυσικὸν μερος υπάρχει τῶ χαλκει της αγιας ἐλαίνης· ἐπαφίω δὲ του εμου γαμβρου δούραντη τῶ αργὸν χωραφιον ὀν υπάρχει πλῆσιον του αυτου μοίραν του αμπελιου· την δε αμπελον ὡς καθως ὑπήρχε μοιρασμενον ἐπιτρέπω ἵνα ούτος υπάρχει μέχρὶ τερματων εὼνων· τα δὲ χωραφια καὶ υμεροδενδρια· ὅπου δ ἀν υπάρχει· ἐπαφίω του ἐμου υιου λάνδου καὶ τὴς εμῆς θυγατρος ανινης. ουτος θέλω καὶ υούλωμαι απαντα γενέσθαι· ὡστις δὲ ευρεθῆ εναντιουμενος κακωπραγμων· εκ ταύτης τὴς εμης διατάξεως σχὺ τω αναθεμα παρα πατρος· καὶ υιοῦ και αγιου

† In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Quoniam ego Alpheranas filius defuncti Ioannis filii presbyteri Nicolai de Caralea, morbo gravissimo correptus, lecto detineor, sanam autem habeo mentem animumque, et incertum mortis finem recogito iuxta illud dictum, quod non est homo, qui vivet et non videbit mortem, eo magis haec recolens, de tenui patrimonio, quod possideo, ita statuo. In primis volo et cupio, ut detur pro animae meae salute pars vineae Calabri, quae mihi obtigit ex divisione eiusdem vineae, quam fecimus cum meo filio Lando, et meo genero Durante: et relinquo ipsam meo filio Lando simul cum una pyro, quae est in medio vineae iuxta vineam de Carricata, et unam ficum orthosycam, quae est in inferiori parte vineae, quam post nuptias in donum obtinuit filia Basilii Calabri, quoniam curam mei habuit in aegrotatione mea, et post meum obitum inservire debet saluti animae meae toto vitae suae tempore, ut mos est pro defunctis. Item relinquo eidem filio meo Lando pro salute animae meae partem meam de terra, quae sita est ad inferiorem partem speluncae S. Helenae: ad occidentem iuxta terram domini Salomonis filii Gulielmi Rusiti; nam quae occidentem spectat, est Ferrarii S. Helenae. Relinquo autem genero meo Duranti terram incultam sitam iuxta illam partem vineae, quae ipsi obtigit. Volo autem ut huiusmodi divisio vineae sic permaneat usque ad finem seculorum. Terras vero, et arbores fructiferas, in quocumque loco fuerint, relinquo filio meo Lando, et meae filiae Annae. Ita volo et cupio omnia fieri. Si quis autem improbus impedimentum afferre audeat huic meo testamento, maledictionem habeat a Patre, et Filio, et Spiritu Sancto, et

πνευματος. ζημιοῦσθω δὲ καὶ εἰς τὼ δημοσιον νομισματα λϛ· ἐγραφη ὑ παρουσα διαταξης δια χειρος εμου νικολαου νοταριου και ταβουλαριου κηρκλαριου· εν μηνι νοεμβριω της ια' ινδικτιωνος του ϛχνϛ' ετους· παρουσια αξιωπιστων μαρτυρων.

† ιωαννης δοξιώτης μαρτυρ υπεγραψα οἰκεια χειρι τον σταυρων.

† ρωγεριος υιος του πρεσβυτερου δοὐραντη μαρτυρ υπεγραψα οἰκεια χειρι των σταυρων.

† γριγοριου βετρισανου μαρτυρ υπεγραψα οἰκεια χειρι των σταυρων και το ὔφος.

† χαρτουλαριος μαρτυρ υπεγραψα οἰκεια χειρι των σταυρον.

† νικόλαος κουμήνου μαρτυρ υπέγραψα δια των σταυρων· καὶ τώ ὔφος δια του νοταριου †

poenae nomine solvat Fisco solidos sex et triginta. Scriptum est praesens testamentum manu mea Nicolai notarii et tabularii civitatis Circlarii, mense novembri, indictione XI, anno 6656, in praesentia fide dignorum testium.

† Ioannes Doxiotes testis propria manu crucem subscripsi.

† Rogerius filius presbyteri Durantis testis propria manu crucem subscripsi.

† Gregorius Betrisanus testis propria manu crucem et nomen subscripsi.

† Chartularius testis propria manu crucem subscripsi.

† Nicolaus de Cumino testis crucem subscripsi, nomen vero per notarium †.

(Ex originali membrana Archivi Cavensis — n.° 48.)

CXLV.

1148 — Mense Februario 3 — Indict. XI.

Petrus filius Alpherii et Ioannes eiusdem Petri filius cum sua quisque uxore Sica et Marsilia vendunt Leoni de Mule Salernitanis tarenis viginti vineam cum parte arborum ad eos spectantium, quarum reliqua pars venditur eidem Leoni a Nicolao Bono tarenis duobus.

† σύγνον χειρὸς πετρος ὁ υιος ἀλφἰρίου † σύγνον χειρὸς ιωαννου ο υιος αὐτοῦ † σύγνον χειρὸς σίκα η γυνὴ αὐτοῦ † συγνον χειρος μαρσιλια η γυνη τοῦ ιωαννου.

Εν ονοματι του πατρος, καὶ τοῦ υιου, καὶ τοῦ αγίου πνευματος, ἡμὴς οἱ ἀνωτερω γεγραμμενοι τὸν τίμιον καὶ ζωοποιῶν σταυρον ποἰξαντες· οἰκεια ημῶν βουλῆ καὶ ἀγαθὴ προἐρεισει φαινῶμεθα ἡμῆς οἱ ανωτερω γεγραμμένοι πράσχωντες το αμπέλην μετὰ ἀνφοδον με το μέρος μας τῶν ὑμεροδενδρίων καὶ ἀγρίων· πράσχωμεν τούτω τω λέω του μουλε ιωαννου· διὰ ταρία σαλερινὰ κ', καγωγὲ νικόλαος, ὁ επικληθὴς τοῦ βωνη εποὐλεισα τὸ αυτω λέον τοῦ μουλὲ ιωαννου, το μέρος μου τῶν ὕμεροδενδριων καὶ αγρίων ὅπερ καὶ εἴχον εἰς τὸ αυπέλην τοῦ πρόρηθέντος πέτρου τοῦ αλφέρη ὁ καὶ πραστις δια ταρία σαλερνὰ, β', σὺν τὸ ἐσόδω καὶ ἐξοδω· μετὰ τῶν φραγμῶν· καὶ στρεφωματα τῶν βοηδίων· εἰσὶν δὲ τὰ σινόρια τοῦ ἀνπελίου· απὸ μέρος ἀνατολικον σὴνορη τὸ αμπέλην τοῦ αὔβου τῆς τροττας, καὶ απο μέρος δυσμὰς, αμπελιον τοῦ

† Signum manus Petri filii Alpherii. † Signum manus Ioannis filii eius. † Signum manus Sicae uxoris eius (*Petri*). † Signum manus Marsiliae uxoris Ioannis.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Nos suprascripti, qui venerandam et vivificam crucem exaravimus, de propria nostra sententia et bona voluntate vendimus vineam cum ingressu et egressu, et cum parte nostra arborum tam fructiferarum quam silvestrium; eamque vendimus Leoni de Mule filio Ioannis pretio tarenorum Salernitanorum viginti. Atque ego Nicolaus cognomento Bonus vendidi Leoni de Mule filio Ioannis meam partem arborum fructiferarum et silvestrium, quas habebam in vinea praedicti Petri de Alpherio, et vendidi tarenis Salernitanis duobus, cum ingressu et egressu, cum sepibus et bubili. Sunt vero fines praedictae vineae huiusmodi: ad orientem vinea Hugonis de Trotta; ad occidentem vinea eiusdem Leonis emptoris, et territorium Petri de Mammana; ad septentrionem vinea eiusdem

αὐτοῦ λέον, ὁ καὶ αγωραστης. καὶ χωράφη τοῦ πέτρου τῆς μαμμάνας, καὶ από μέρος άρκτρο αμπέλιον τοῦ αυτου αύβος τῆς τροπτας, καὶ ἔριμον αμπέλιον τῶν υἱῶν ούρσου τοῦ μελιτοῦ, καὶ από μέρο μεσημυρινον η ὁδὸς δημοσία· ἡμῆς δὲ οἱ ανωτερω γεγραμμέναι μετα τό ἀπολαβεῖν τᾶ ταρία· εποιήσαμεν τὴν παρούσαν γραφὴν δια χειρος του νοταριου ἵνα εχέτω ὁ λέον ὃ καὶ αγωραστὴς εξουσίαν τό αμπέλην καὶ τα δενδρα τοῦ πουλεῖν καὶ χαρίζειν, καὶ εις προίκιον γράψαι καὶ ποιεῖν ὅσα βούλεται, ὡς κυρος καὶ τὴν εξουσιαν παρ ημων ἡλιφός· ἐαν δὲ φανὴ πωτὲ καιρῶ· ἤτε ἡμεῖς, ἤτε ἐκ τῆς ἡμετέρας γενεᾶς, ἢ ἄλλος τις ἄνθρωπος ζητόντα, ἢ μάχας ποιῶν. ζημιοθήτω· εις τον αγωραστὴν εις τό διπλουν. καὶ εις τό δημώσιον λς'. ρυγάτα· στερεως δὲ εχέτω ὁ αγωραστὴς τό αμπελιον, καὶ τα δένδρα· ἐποιήσαμεν δὲ· καὶ τὴν παρούσαν γραφὴν· ενώπιον καλῶν μαρτυρων. μαρτυρ † βιτάλη κρητῆς. μαρτυρ † νικολαος ὁ υιος τοῦ κρητοῦ. μαρτυρ † νικόλαος λαυρουφρέδη, ὁ υιος ρωμάλδου· Εγραφη δια χειρος βασιλειου νοταριου ὁ υιος κομητος, ἐν τοῖς καιροῖς τοῦ ευλαβεστάτου αυθεντου ημων ρογέρι ριξ καὶ στρατηγος ολεττας ρικκαρδος βουρρέρι. Εν ετει ϛχνϛ' ινδικτιωνι ια'. μηνὶ Φεβρουαριω εις τας γ'· ημερα γ'.

(Ex originali membrana Archivi Cavensis — n.° 49.)

Hugonis de Trotta et vinea inculta filiorum Ursi de Melito; et ad meridiem via publica. Nos autem suprascripti, acceptis tarenis, condidimus hoc instrumentum manu notarii; ut idem Leo emptor habeat potestatem vendendi praedictam vineam et arbores, donandi, dotis causa assignandi, et quicquid ei libitum fuerit faciendi, utpote in quem ius et dominium transtulimus. Si vero temporis progressu quisquam apparuerit litem aut molestiam illaturus, sive nos ipsi, sive quisquam de nostra cognatione, sive alius quilibet, poenae nomine solvat emptori duplum pretii, et Fisco regales sex et triginta, et nihilominus ipse emptor firmiter retineat vineam et arbores. Fecimus autem praesens quoque instrumentum coram probis testibus. † Vitalis Iudex testis. † Nicolaus filius Iudicis testis. † Nicolaus Laurofredi filius Romaldi testis. Scriptum manu Basilii notarii filii Comitis, temporibus piissimi domini nostri Rogerii Regis, et Strategi Olettae Riccardi Burreri, anno 6656, indictione XI, die III mensis februarii, feria III.

CXLVI.

1149 — Indict. XII — Cyr-Zosimi.

Constantinus Pelegrinus donat ecclesiae SS. Trinitatis et S. Mariae de Cyr-Zosimo portionem suorum bonorum et equam.

† συγνον χειρος κυρ κωνσταντινου αδελφου του νικολαου πελεγρίνου.

† αφιερῶσις ἐν ονοματι του πατρος καὶ του υιου καὶ του αγιου πνευματος· φενωμαι κἀγῶ κωνσταντινος ὁ τῶν τύπων του τιμιου καὶ ζωόποιοῦ σταυρου καθυπογραψας με. καὶ ἀφιερῶσομαι διά πολλας μου αμαρτιας εις την αγιαν τριαδα της κᾶβας καὶ εις την αγιαν θεοτοκον του κυρ ζωσιμου. καὶ εις τας χειρας του κυρ λεοντος πριουλου καὶ εις τους ἄλλους αδελφους δια πνευμα μου διά σὴνχόρισιν των αμαρτιον μου ομοιως καὶ δια την ὑπόστασιν μου ὁμολογῶ καὶ προστάγτω τουτο, ἀπο γάρ την σίμε-

† Signum manus domini Constantini fratris Nicolai Pelegrini.

† Oblatio in nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Ego Constantinus, qui signum venerandae et vivificae crucis exaravi, pro multis meis peccatis oblationem facio S. Trinitati de Cava, et S. Deiparae de Cyr-Zosimo in manibus domini Leonis prioris et aliorum fratrum, pro anima mea et pro remissione meorum peccatorum, et de meis bonis ita volo et mando, ut ex hac die et hora tradatur ecclesiae tuae fulva equa pulcherrima ex iis quas habeo; et de aliis bonis, quae possideo, totam meam

ρον ἡμεραν καὶ ωραν επιδίδωμι εἰς τὴν εκλησιαν την σιν φοραδὰ φάλβα τὸ κάλλιστον ὑπερ ἔχωμεν· καὶ ἐκ των ἄλλων ὑπαρχοντων μου το μέρος μου ὅλα εις την αγιαν εκκλησιαν· καὶ εἰς την ζωήν μου εκ τα πουλαδιτζια ὑπερ μέλλουσιν γέννήσι του πιάσωμαι δια ευτρεπισμον του σωματὸς μου. καὶ την πουλαδη ὑπερ καβάλλικεὔσωμαι εις την αποβιωσιν μου, κέλευσωμαι του ἀσὶν εις τον ἅγιον γεόργιον. ει δε ἐμφενη τίς και μέλλι καθαλιθῆναι τὴν εμην ἀφιερωσιν, εστω κατιραμενος παρα κυριω θεω παντοκράτορι. των τιη' ἁγιων θεωφωρων πατρων. καὶ την ἐμὶν αφηέρωσιν στερεαν καὶ απαρασαλευτον παρουσια των αξιοπιστων μαρτυρων. γραφεν δια χειρος ιωαννου ιερεος ταβουλαριου του κυρ ζωσιμου ετους ϛχνζ' ινδικτιωνος ιβ'. † περρωνη μαλισκαλκου μαρτυρ † ιωαννης του δωμεστίκου μαρτυρ † νικολαος λουμβαρδος καὶ υισκωμης μαρτυρω † ουβου σωναντη καὶ κριτης μαρτυρ † ιωαννης δίγτωρ μαρτυρ.

(Ex originali membrana Archivi Cavensis—n.° 50.)

portionem offero sanctae ecclesiae, et dum vixero, ex pullis equinis nascituris, eos mihi sumam, qui corporis mei commoditati inserviant ; sed post meum obitum volo ut ecclesia S. Georgii habeat equuleum, quo vehi solitus fuero. Si quis vero aliquando infringere velit hanc meam oblationem, sit maledictus a domino Deo omnipotente, a tercentis octo et decem sanctis divinis Patribus ; et nihilominus huiusmodi oblatio firma et inconcussa permaneat. Coram testibus fide dignis scripta est manu presbyteri Ioannis tabularii de Cyr-Zosimo, anno 6657, indictione XII. † Perroni Maliscalcus testis. † Ioannes filius Domestici testis. † Nicolaus Lombardus et Vicecomes testis. † Hugo Sonante et Iudex testis. † Ioannes Dictor testis.

CXLVII.

1149 — Mense Decembri 13 — Indict. XIII.

Rogerius Caciani dominus vendit Urso Pagani filio praedium situm in colle Cesinae pretio unius bovis et duorum tarenorum.

† σίμιον χειρος τοῦ ενδόξου καὶ κλιμὲ· καὶ εὐσιυε καὶ υψιλὲ· καὶ δυνατὸν· καὶ αλιθινοῦ αυφθέντι ημῶν ρουκερι τοῦ κακιάνου· ο τὸν τίμιον καὶ ζῶοποιὸν σταυρον εποίησαν οἰκια μου γνωμη και υουλη αὔφθερετω· πεπρακα εις σὲ ουρσοῦ υἱοῦ του παγάνου· ἐν πετζι χῶράφι τὸ κειμενον εις τον υουνὸν τὴς κεσίνας· πλισίον τῶν υἱῶν τοῦ κιτζι· καὶ τα δενδρια της οὖσιν εν αὔτὴν· διὰ εν υοιδιον· και β' ταρία· συν ησωδω και εξωδω αυτου· ἵνα εχης εξοῦσία ουρσοῦ την αὔτην χῶραφίου· γεην πονὴν· πολὴν· χαρίζην· ανταλλάττιν πρίξιν γράφε· περι την ψυχην διδῶναι· καὶ η τὶ δ ἀν θελεις καὶ υουλεσε εστιν δε περιορησμῶς τοῦ αυτοῦ χῶραφίου· από ανατολικον μέρος· νικολαος καταπάνου· καὶ οἰλλι τοῦ κίτζι· και απο δίσι· ιωαννης τοῦ αμάτου. καὶ παπα ούρσοῦ τοῦ πρεσβυτερου γεόργι· και από ἄκτρον· οἰλλι τοῦ κιτζι· καὶ από μεσυμυρια· πρεσβυτερος νικολαος νοταρου· καὶ αγγελος. ἵ δ ὑπερ ουκ ιγουμαι φοραθὴ τὶς επενῶχλοισεν

† Signum manus gloriosi, et inclyti, et pii, et excelsi, et potentis, et veri Domini nostri Rogerii de Caciano. Ego qui venerandam et vivificam crucem signavi, de propria mea sententia et libera voluntate vendo tibi Urso filio Pagani unam portionem terrae sitam in colle Cesinae, iuxta terram filiorum Citzi, cum arboribus ibi consitis, cum ingressu et egressu, pro uno bove et tarenis duobus; ut tu, Urse, potestatem habeas idem praedium colendi, vendendi, donandi, permutandi, in dotem assignandi, pro tua anima dandi, et quidquid volueris faciendi. Sunt autem fines praedictae terrae: ad orientem Nicolaus Catapanus et filii Citzi; ad occidentem Ioannes de Amato, et presbyter Ursus filius presbyteri Georgii; ad septentrionem filii Citzi ; ad meridiem presbyter Nicolaus notarius, et Angelus. Si quis vero, quod non putamus, etiam ex habitatoribus Caciani, de huiusmodi territorio molestiam afferre ten-

περι τὸ τοιουτον χῶραφίου· ητι τὶς ανθρωπον του καχιανου· εμ πρῶτις. του στρεψειν τω δυπλῶν και εις τω δημωσιον λς' νομισματά και ακω σιῶπαν και μη κουλωμενος· εμ παρουσια μαρτυρων παπα νασιλειος ο κριτης μαρτυρ νικολαος καταπάνου μαρτυρ δομινικου μαρτυρ ρουπερτου δομεστικου μαρτυρ δημητριος νικολαου καταπανου. εγραφι δια χειρος νικολαου ἱερεος καὶ νοταριου δια προσταξιν του αφθεντι μηνι δεκεμβριω εις τας ιγ' ημερα γ' ωρα θ'· ετους ϛχνη' ινδικτιωνι ιγ' εν τες ημερες αυφθεντι ρουκερι και στρατιγου κυρ τανκριδα της σιλυα· καὶ υισκάμις πετρου θεδοσι.

(Ex originali membrana Archivi Cavensis — n.° 52.)

taverit, in primis duplum pretii reddere teneatur, et publico Aerario solvat solidos sex et triginta, et invitus nolensque taceat. Praesentibus testibus presbytero Basilio Iudice, Nicolao Catapano, Dominico, Ruperto Domestico, Demetrio filio Nicolai Catapani. Scriptum manu Nicolai presbyteri et notarii de mandato Domini die XIII mensis decembris, feria III, hora IX, anno 6658, indictione XIII, temporibus domini Rogerii, et Strategi domini Tancridae de Silva, et Vicecomitis Petri Theodosii.

CXLVIII.

1152 — Indict. (XV).

Ascettinus cognomento Armus vendit tarenis Salernitanis decem Urso Pagani filio praedium positum in loco nuncupato Monte Pardi.

† σειμίον χειρὸς του κυρ ἀσκηττινου, ὁ επικληθεις, τοῦ ἄρμου.

Εν ονοματι τοῦ πατρος καὶ τοῦ υιου καὶ τοῦ ἁγίου πνευματος. ἐγῶ ἀσκηττινος, ὁ ἀνωτερω γεγραμμενος, ὁ καὶ τὸν τιμιον καὶ ζωοποιῶν σταυρον ποιξας, διὰ χειρὸς, τοῦ νοταριου, ἠκία μου γνῶμη καὶ ἀγαθη προὑραίσει καὶ οὐκ ἔκ τινος, τὸ παράπαν ἀνάκης, ἢ ραδιοὐργίας, ἀλλ ἐξ αγαθὴς μου προερεσεως, δι ἧς φαίνωμαι καὶ ἐμολογῶ πράσκων τα χωραφια ὄντα καὶ διὰκείμενον, εἰς τὸ τοπονπωθεσίαν, τοῦ βουνῶ τοῦ πάρδου, πέπρακα τὸ ἀυτὸ χωραφιον, τῶ οὔρσω τοῦ παγάνου, οἰκειτωρ τοῦ χωρίου τῆς περτούσας, διὰ τάρια σαλερινα, ί', σὺν τὸ ἐσωδω, καὶ ἐξωδω, μετὰ ἡμεροδενδριων, καὶ ἀγρίων, εἰσὶν δὲ συνόρια περὶ του τοιούτου χωραφιου, ἀπὸ μέρος ἀνατολικὸν, συνορὴ τὸ χωραφιον τοῦ κωνσταντινου τοῦ φλώκκα οἰκείτωρ καγγιάνου· καὶ ἀπὸ δυσμὰς, χωραφιον τοῦ αυτοῦ κωνσταντινου, καὶ ἀπὸ ἄρκτρου, χωραφιον τοῦ διμιτριου, ὁ υιος μηχαηλ τοῦ πρεσβυτερου διμήτριου καὶ τῶν αυτοῦ αδελφῶν καὶ των υιῶν του νικολάου βραγχελίου· καὶ ἀπὸ μερος μεσυμβρινὸν· τὸ χωραφιον τοῦ μαρτίνου, οἰκείτωρ καγγιάνου· ἐγῶ δὲ ὁ ἀνωτερω γεγραμμενος μετὰ τὸ απόλαυεῖν, τὰ ταρια εκ χειρὸς τοῦ οὔρσου, ἐποίησα αὐτῶ

† Signum manus domini Ascettini cognomento Armi.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Ego Ascettinus suprascriptus, qui sanctam et vivificam crucem signavi manu notarii, de propria mea sententia, et bona voluntate, nulla omnino vi compulsus, aut fraude, sed de bona mea deliberatione declaro et fateor vendere territorium, quod situm est in loco qui dicitur Mons Pardi, et pro vendito habeo hoc territorium Urso Pagani filio de casali Pertusiae pretio tarenorum Salernitanorum decem cum ingressu et egressu, et cum arboribus cultis et incultis. Sunt autem eius fines: ad orientem territorium Constantini de Flocca incolae Caggiani; ad occidentem territorium eiusdem Constantini; ad septentrionem territorium Demetrii filii Michaelis filii presbyteri Demetrii, eiusque fratrum, et territorium filiorum Nicolai Branchelii; ad meridiem territorium Martini de Caggiano. Ego vero suprascriptus, acceptis tarenis de manu Ursi, feci ipsi praesentem scripturam manu notarii, ut potestatem habeat ipse emptor di-

τὴν παρεῦσαν γραφὴν, διὰ χειρὸς τοῦ νωταριου, ἵνα εχέτω ὁ αγωραστὴς, ἐξουσίαν τὸ χωραφιον· πουλεῖν· χαρίζειν· ἀνταλλάττειν· καὶ ποιεῖν ὅσα βούλεται, ὡς κυριος, καὶ τὴν εξουσιαν, παρ εμοῦ· εἰλιφῶτα. Εὰν δὲ φανῇ πωτὲ καιρῶ, ἤτε ἐγῶ, ἤτε ἐκ τῆς συγγενιας μου, ἢ ἄλλος, τίς ανθρωπος, ζητόντα, ἢ μάχας ποιῶν, ἢ ενατιῶν, ζημιωθητω εις τὸν αγωραστην, εἰς τὸ διπλοῦν, καὶ εις τὸν δημὼσιον, λς' ριγάτα, καὶ αυτὸς ὁ αγωραστης· εχετω τὸ χωραφιον, στερεῶς καὶ απαράσαλευτος· Ἐγράφη η παρούσα γραφη δια χειρος βασιλειου νωταριου, Ἐν ἔτει ϛχξ' ινδικτιωνι ιδ'. Ἐνώπιον καλῶν, και αξιοπιστων μαρτύρων· † νικολάου κρητῆς, ο υιος βιταλη κρητης μαρτυρ υπεγραψα τὸν σταυρον· † ουρσουλέον ὁ υιος λέον τοῦ καγγιανου· μαρτυρ υπεγραψα τον σταυρον, δημίτριος ὁ υιος μιχαηλ τοῦ πρεσβυτερου. μαρτυρ † υπεγραψα τὸν σταυρον. Ἐν τοῖς καιροῖς του κρατεωτάτου αυθεντι, ημῶν, ρῖξ ρογειρίου, καὶ ὁ υιος αὐτοῦ ρῖξ γουλιέλμου και καμυτριλλιγου ο κυρ άλφανος καστελλου μάρης καὶ στρατιγὸς δὲ ὀλεττας ιωαννης τῆς ὠρτης ο υιος βιταλη κρητης.

(Ex originali membrana Archivi Cavensis — n.° 53.)

ctum territorium vendendi, donandi, permutandi, et faciendi quicquid voluerit, tamquam dominus, potestate a me accepta. Si autem temporis progressu aut ego, aut aliquis de mea cognatione, aut quicumque alius praesumpserit molestiam, litem, aut controversiam inferre, poenae nomine duplum pretii emptori solvamus, atque Fisco nummos regales sex et triginta; et nihilominus ipse emptor territorium retineat firme et stabiliter. Scriptum est praesens instrumentum manu Basilii notarii, anno 6660, indictione XIV, coram probis et fide dignis testibus. † Nicolaus Iudex filius Vitalis Iudicis testis crucem subscripsi. † Ursoleo filius Leonis de Caggiano testis crucem subscripsi. † Demetrius filius Michaelis presbyteri testis crucem subscripsi. Temporibus potentissimi domini nostri Regis Rogerii, et filii eius Regis Gulielmi, et Cambrillingi domini Alphani de Castello Maris, et Strategi Olettae Ioannis de Corte filii Vitalis Iudicis.

CXLIX.

1154 — Indict. II.

Irene uxor defuncti Ioannis Franci vendit domino Umfredo priori Eremitarum sub titulo SS. Apostolorum praedium situm in loco dicto Arsaphia tarenis aureis octo.

† σύγνον χειρὸς δόμνας τῆς ποτὲ γαμετὴς τοῦ ἀπϊχομένου ιωαννου Φράνκου: † σύγνον χειρὸς λεοντος υἱοῦ αὐτῆς: † σύγνον χειρὸς ἐρήνης θυγατρὸς αὐτῆς: † σύγνον χειρὸς θύρσου γαμυροῦ ἐρήνης: † σύγνον χειρὸς ζόης θυγατρὸς ἐρήνης: † σύγνον χειρὸς καλης θυγατρὸς αυτης: Καγῶ ερήνη ἡ ἀνωτέρω γραφήσα εἰ το σύγνον του τϊμίου καὶ ζωόπιοῦ σταυροῦ εἰκήοις δακτήλοις καθυπογράψασα, ἑκουσία μου τι γνώμϊ καὶ εἰκήα προὲρέσι, καὶ οὐκ ἐκ τινος τῶ παραπὰν ἀνάνκης. εἴ υείας. εἴ δόλου. εἴ χλεύϊς. εἴ ραδϊουργίας, εἴ ὅσα τοῖς νόμοις εἰσὴν ἀπιγορευμένα. μᾶλλον μὲν, οὲν σὺν πρωθυμία πᾶσι καὶ ὁλωψύχω προθέτι πιπράσκω εἰς σαι τὸν ὁσϊώτατον, ἴερωμονάζωντα, καὶ πριούρον ἁγίων αποστόλων τῶν ἐρϊμίτων, χωράφιω τὸ ὄντα καὶ διάκήμενον εἰς τόπον λεγομενον ἀρσαφίαν, τῶ ἅπερ

† Signum manus Domnae quondam uxoris Ioannis Franci. † Signum manus Leonis filii eius. † Signum manus Irenes filiae eius. † Signum manus Thyrsi generi Irenes. † Signum manus Zoës filiae Irenes. † Signum manus Calae eius filiae. Ego Irene suprascripta, quae signum venerabilis et vivificae crucis mea propria manu exaravi, libera mea voluntate et propria deliberatione, nulla omnino ex necessitate, vel vi, vel fraude, vel dolo, vel malitia, vel alia quavis ratione legibus vetita, magis vero cum omni alacritate, et totius animi proposito, vendo tibi sanctissimo monacho et priori Eremitarum, sub titulo sanctorum Apostolorum, praedium extans in loco dicto Arsaphia, quod habui ex paterna hereditate mea, tibi, inquam, domino Umfredo prae-

ἔσχον ἐκ πατρικῆς μου κληρονομίας, σὶ τῶ κυρω ὄν-
φραὶ τῶ προγραφεντι, πριούρω. οὔτϊνος μὲν ὁ περϊό-
ρησμὸς αὐτοὺ ἐστὶν οὕτως· κατὰ μὲν ἀνατολὴς σύν-
ορούνται, τῶν χωραφίων, τὰ ἅπερ ἔχουν ἀγοράν,
λεων ὁ ἀδελφος μου καὶ νικόλαος ὁ συνγενής μου, ἐκ
τὴν γυνὴν πρεσβυτέρου νϊκηφόρου τὴν ἐμὴν αὐταδελ-
φην. ἀπο δὲ δησμὰς τα χωράφια του λυσσάρου· ἐκ
δὲ ἄρτρου τα χωραφια τῆς ἐγκλησιας ὑπεραγίας θεο-
τοκου τῆς ἀρσαφίας· ἐκ δὲ μεσυνυρίας τα χωράφια
του ριθέντος λεοντος του ἀδελφου καὶ των ετέρων μου
εἰδίον· ὑπερ δὲ ἄρχεται οὐτος· ὃς ἐκδέχετε ἀπο τω
συνορων τῆς αυτῆς ἐγκλησιας. καὶ εἰσέρχεται τρακλὰ
τὶς ἀππίδας εἰς τὴν ναθειαν καὶ ἀναυένν κατα δη-
σμὰς εις τὸ σκὴνον καὶ εἰς τὴν αγριοἀππίδαν καὶ συν-
κλῦει· πέπρακα δὲ σι αὐτὼ διὰ χρϊσοὺν ταρια η'·
ἄτεινα λαβῶν αὐτὰ ἀπο τας σσᾶς, χείρας εἰς τας ἐ-
μᾶς χείρας, δέδωκά σοι αὐτῶ ἀπο τὴν σήμερον ἡμέ-
ραν καὶ ὡραν εἰς τοὺς ἑξῆς ἅπαντας καὶ διϊυνεκῆς χρό-
νοις, ποιὴν ἐν αὐτῶ τα δοκούντα σοι ὡς τῶ κύρος
καὶ τὴν ἐξουσίαν παρ ἐμοῦ ἠλυφὸς· ἡ δὲ ποτὲ κερῶ
εἶ χρώνω φανὴ τίς, κύνησιν ζήτησιν εἶ αγωγὴν ποιὴσι
ἵνα ἥσταμαι καὶ δεφενδεύω αὐτῶ ἐκ παντὸς προσό-
που· εἶ δὲ κἀγῶ ἀστήσομαι εἰς επαναστροφὴν πυραθῶ
ἐλθεὶν ἵνα μὶ ἠσακούωμαι. μάλλων δὲ ζημϊοὔσθε δέ
με εις τὸ δεμώσιω νομισματα λς'. καὶ σοὶ τῶ ἀ-
γωρακότι, τῶ τίμιμα δυπλοῦν. καὶ εἰθ οὔτω στέρ-
γειν καὶ ἐμμένην τὴν τϊαύτην καθαραν καὶ πληρεστά-
την καὶ τέλειαν διάπρασιν. εἴτῖς καὶ ἐγράφη κατα
παρουσίας τὸν παρευρεθεντων αξηόλόγων καὶ χρϊσίμων
ἀρχόντων· καὶ ετέρων πλήστων καλῶν ἀνθρώπων·
λέγω δὴ κυρου υόνου· † βώνος υἱος γουλήλμου γω-
μανη μαρτυρ. † νικολαος καβαλλαριος . . . . . .
ἰωρδανου μαρτυρ υπεγραψα ηκεια χηρι. † ραος στρα-
τηγὸς αγιας εγκατερίνας μαρτυρ υπεγραψα τὸν σταυ-
ρὸν: † καγω λεων ἰος δαμιανου μαρτυρ υπεγραψα τὸν
τιμιον σταυρον ἰκια χειρι. † καγω θηρσὸς ἰος ἄννης
κατα του ἰλαριου μαρτυρ υπεγραψα ηκεια χηρι τον
τίμιον σταυρον ηκια χηρι.

† εγραφει δὲ τὼ παρὸν χαρτίον δια χειρὸς ευτελευς
πρεσβυτερου πετρου καραμαλλου. επὶ ἔτους ϛχξβ'
ινδικτιωνος β':

(Ex membrana Archivi Neapolitani — n.° 41.)

dicto priori. Eius praedii fines hi sunt: ab oriente finitima sunt praedia, quae emerunt Leo frater meus et Nicolaus meus cognatus ex uxore presbyteri Nicephori mea sorore; ab occidente sunt praedia Lissari; ad septentrionem praedia ecclesiae sanctissimae Deiparae Arsaphiae; a meridie praedia dicti Leonis fratris, et aliorum meorum propinquorum. Superiori vero parte hoc habet initium: ut vadunt fines ipsius ecclesiae, et ingreditur in Traclam pyri in vallem, et ascendit ad occidentem ad lentiscum et ad pyrum silvestrem, et clauditur. Hanc autem venditionem tibi feci aureis tarenis octo; quos cum accepissem a manibus tuis in meas, dedi tibi memoratum praedium ab hac die et hora ad perpetuitatem, omni cum potestate faciendi in eo quae tibi videantur, utpote qui dominium et potestatem a me accepisti. Si quis vero aliqua occasione vel tempore apparuerit turbationem, quaestionem aut actionem intendens, tenear obstare ac defendere ipsum (*praedium*) ab omni persona. Quod si secus fecerim, et consilium mutare tentaverim, ne exaudiar, sed potius mulcter Fisco numismatis sex et triginta, ac tibi emptori duplo pretii; et nihilominus firma et stabilis maneat pura, plenissima et perfecta huiusmodi venditio, quae scripta est coram dignis et probis proceribus, qui interfuerunt, et aliis quamplurimis honestis hominibus, videlicet domino Bono. † Bonus filius Gulielmi Gomani testis. † Nicolaus Caballarius. . . . . Iordani testis subscripsi propria manu. † Rhaus Strategus Sanctae Ecaterinae testis subscripsi crucem. † Ego Leo filius Damiani testis subscripsi venerandam crucem propria manu. † Ego Thyrsus filius Annae de Hilario testis subscripsi propria manu venerandam crucem.

† Scriptum est praesens instrumentum propria manu humilis presbyteri Petri Caramalli, anno 6662, indictione II.

CL.

1154 — Mense Octobri 20 — Indict. III.

Rupertus de Terrun donat ecclesiis SS. Deiparae et Stephani Protomartyris et Ioannis Baptistae vineam positam ad inferiorem Cuculi partem.

† Ἐν ὀνόματι τοῦ πατρος καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνευματος †

† σίγνον χειρὸς ρωπέρτου, υἱοῦ ρωπέρτου δὲ τερρῶν· † σίγνον χειρὸς ἔμμας συμβίου αὐτοῦ· † σίγνον χειρος ρογερίου υἱοῦ αὐτοῦ· † σίγνον χειρὸς τυρόλδου ἀδελφου αυτοῦ. † σίγνον χειρὸς ρωπέρτου ἀδελφου αὐτῶν.

τοὺς τῷ θεῷ δουλεύοντας, καὶ τῷ θεῖον ὑπηρετοῦντας, νύκτωρ καί μεθημέρας καὶ μάλιστα θεῖοις πατράσι καὶ ἀδελφοῖς, δίκαιόν ἔστιν καὶ ἁρμόδιον, καὶ μᾶλα οἰκότως, τοῦτους καὶ περιθάλπειν· καὶ χεῖρα βωηθὴν ὠρέγειν· ἵνα καὶ αὐτοὶ ὑπερ ἡμῶν ἱκετεύοντες, εὕρωμεν ἵλεον τὸν κρητὴν ἐν τῇ ἡμέρα τῆς κρήσεως· ὅθεν κἀγῶ ὁ προρηθείς ρωπέρτος καὶ ἡ ἐμοῖ σύμβιος καὶ τὰ ἡμέτερα τέκνα, κοινῷ θελέματι, καὶ νουλῇ μία· ἐδωρησάμεθα, ἀπο τῶν δικαίων κρατημάτων ἡμῶν τοῦ κουκκούλου. ἀμπελόνα, εἰς τὸν πάνσεπτον ναὸν τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου· καὶ τοῦ ἁγίου πρωτομάρτυρος καὶ πρωτοδιακώνου στεφάνου· τοῦ ὄρους, καὶ εἰς τὸν πάνσεπτον ναὸν τοῦ ἁγίου ιωάννου τοῦ προφήτου· προδρώμου καὶ ναπτησθοῦ, τὸν ὑποκάτω τῆς ἐμῆς χώρας τοῦ κουκούλου. καὶ προς τὸν πνευματικὸν πατέρα ἡμῶν καί ἀδελφὸν τὸν μαΐστορα τοῦ ὄρους κυρὸν νικόλαον· καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς ἀδελφους, δέδώκαμεν εἰς αὐτοὺς ὡς προέφημεν ἀμπελόνα εἰς τὸ ὑποκάτω μέρως τοῦ κουκούλου, ἔστιν δὲ ὁ διάχορησμὸς αὐτοῦ οὕτως, κατα μὲν ἀνατωλὰς ὁ φραγμὸς τοῦ αὐτοῦ ἀμπελώνος. καὶ ἀπέξωθεν τοῦ φραγμοῦ ἡ ὁδὸς ἡ διάχωρίζουσα τὸ ἀμπέλον καὶ χωράφιον πέτρου τοῦ μαλλέα. καί ὡς κατέρχεται ὁ φραγμὸς καὶ ἡ ὁδὼς, ἐπὶ τὸ υόρυον μέρος εἰς τὴν ὁδὸν τὴν ἀπερχομένην ἐν τῇ αὐτῇ μονὴ τοῦ ἁγίου ιωάννου. καὶ ἀπέρχεται ὁ φραγμὸς τοῦ αὐτοῦ ἀμπελώνος ἄχρι τοῦ μεγάλου λίθου καί ἀνατρέχει ὁ φραγμὸς ὁ διαχωρίζων τὸν ἀμπελώνα τῆς αὐτῆς μονῆς κατα δυσμοὺ. καὶ ἀπέρχεται μέχρι τοῦ σύνορου τοῦ πρωτοκαράβου, καί ἀπέρχεται κατὰ ανατολὰς ἄχρη τῆς ὁδοῦ ἐν ὦ τὴν ἔναρξην ἐποίῆσαμεν καὶ συγκλύει. τοῦτω

† In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti.

† Signum manus Ruperti filii Ruperti de Terrun. † Signum manus Emmae eius uxoris. † Signum manus Rogerii ipsius filii. † Signum manus Tyroldi eius fratris. † Signum manus Ruperti fratris ipsorum.

Servientes Deo et sacra ministrantes diu noctuque, et maxime divinos patres et fratres, iustum et aptum et valde consentaneum est fovere, eisque dexteram adiutricem porrigere, ut, ipsis quoque pro nobis precantibus, iudicem misericordem nanciscamur in die iudicii. Quamobrem ego praedictus Rupertus, et uxor mea, et nostri filii, communi voluntate et uno consilio donavimus ex legitimis possessionibus nostris de Cuculo vineam venerabili templo sanctissimae Deiparae, et sancti Protomartyris et primi Diaconi Stephani de Nemore, et venerabili templo sancti Ioannis Prophetae, Praecursoris et Baptistae, quod est in parte inferiori meae regionis Cuculi, et spirituali patri nostro ac fratri magistro de Nemore domino Nicolao, et reliquis fratribus; dedimus ipsis, ut praediximus, vineam positam in parte inferiori Cuculi. Fines autem eius sunt huiusmodi: ex oriente sepes eiusdem vineae, et extra sepem via, quae dividit vineam et terras Petri de Mallea, et sicut descendit sepes et via ex parte septentrionali ad viam, quae vadit ad ipsum monasterium sancti Ioannis, et procedit sepes eiusdem vineae usque ad magnum lapidem, et vadit sepes, quae dividit vineam ipsius monasterii ex occidente, et procedit usque ad confinium Protocarabi, et pergit ab oriente usque ad viam unde initium duximus, et clauditur. Hanc, ut definita est, cum intus posito inculto praedio de-

ὡς ἐδιέχωρήσθη σὺν τοῦ ἀπέσωθεν αργοῦ χωραφίου δεδώκαμεν εἰς τὰς ρηθείσας ἐκλησίας καὶ ἀδελφοῦς, ὑπὲρ λύτρου καὶ ἀφέσεως τοῦ μακαρίου κόμητος ρογερίου, καὶ τοῦ μακαρίου καὶ ἁγίου ρηγός, καὶ μακαρίας ἀναπαύσεως τοῦ ἐμοῦ πατρός. καὶ αὔξησεως καὶ εὐημερίας τοῦ κραταιου καί ἁγίου αυθέντου ἡμῶν γουλιέλμου ρηγός· καὶ τοῦ ὑπερλαμπρου κόμητος ἀβηράρδου· καί ἡμῶν τῶν τὴν δωραιὰν δωρούμενον. ὅστις δὲ βουληθή κατάλύσαι ἢ ἀκυρώσαι τὸ παρὸν ψυχικὸν· εἴτε ἡμὴς αὐτοὶ. εἴτε κληρονόμοι ἡμῶν εἴτε διάδόχοι ἡμῶν μὴ εἰσακουεται. ἀλλ ἔστω καί κατυράμενος παρὰ κυριου θεοῦ παντόκράτορος· καὶ ἐχέτω τῶ ἀνάθεμα. καὶ καταθεμα. καὶ παντανάθεμα. καὶ ἡ μερὴς αὐτοῦ μετα ἰούδα τοῦ προδότου. ζημιάσθω καὶ εἰς τό τοῦ ἁγίου ρηγός· καὶ τοῦ κόμητος σαγκέλλιον ρηγάτους ρ' καὶ εἰθ οὕτω· στέργειν καὶ ἐμμένειν τὴν τοιαὕτην ἀφιέρωσιν μέχρι τερμάτων αἰῶνων ἐν παρουσία καὶ ἐπόψεσιν τῶν ἀξιόλόγων καὶ εὑρεθέντων πιστῶν μαρτύρων. εἴτις καὶ ἐγραφη ἐμοῖ χειρὶ πέτρου νοταρίου ἔτους ϛχξγ' ἐν μηνὴ ὀκτωβρίω εἰς τὰς κ' ινδικτιωνι γ' † σύν αὐτοὺ τοῦ δωρήματος καὶ τοῦ ἀνωτέρω συμφωνου, ἐδωρησάμεθα εἰς αὐτοῦς καὶ πάροικον ἕναν τὸν πέτρον πελεκανὸν σὺν τῶν παἴδων, ὅστις δε ἄρει αὐτὸν απὸ τῶν ρηθεισῶν ἐκκλησιῶν ἵνα εχη τὴν ἀνωτέρω πεινὴν. † βασιλειος υιος νοταριου γρηγοριου και στρατηγος σκιλλακιου μαρτυρ υπέγραψα. † Willelmus. carbonellus. squillacii testis sum. † βασιλειος υιος νικολαου σπαθαριου μαρτυρ υπέγραψα τον τιμιον σταυρον † Trancredus. carbonellus. testis sum. † οιγγουδουηνος μαρτυρ † ασιμὴος καμαρδης μαρτυρ † Rogerius. bolgre. testis sum.

† ἐγῶ ρωπέρτος δὲ τερροῦν ἐποιησα καὶ ἐσφράγησα

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani — n.° 42.)

dimus dictis ecclesiis et fratribus pro redemptione et remissione beatae memoriae Comitis Rogerii, et beatae sanctaeque memoriae Regis, ac beata requie patris mei, et pro incremento et prosperitate potentis sancti domini nostri Gulielmi Regis, et clarissimi Comitis Aberardi, et nostri qui donationem fecimus. Quicumque autem voluerit infringere vel infirmare praesentem spiritualem oblationem, vel nos ipsi, vel heredes nostri, nostrique successores, ne exaudiatur, sed sit maledictus a domino Deo omnipotente, et habeat anathema, catathema et pantanathema, et pars ipsius sit cum Iuda proditore, ac mulctetur Curiae sancti Regis, et Comitis centum regalibus; et nihilominus deinceps firma et stabilis remaneat haec oblatio usque ad finem seculorum. Praesentibus et inspectantibus probis et fide dignis testibus, qui interfuerunt, scripta est manu mea Petri notarii, anno 6663, mense octobri, die XX, indictione III. Cum ipsa donatione, et cum superiori pacto concessimus eisdem et colonum unum Petrum Pelecanum cum filiis. Quicumque autem hunc abstulerit a memoratis ecclesiis, antedictae poenae subiiciatur. † Basilius filius notarii Gregorii et Strategus Scyllacensis testis subscripsi. † Basilius filius Nicolai Spatharii testis subscripsi venerandam crucem. † Inguduinus testis. † Asimius Camardis testis.

† Ego Rupertus de Terrun feci et signavi.

CLI.

1154 — Mense Octobri — Indict. III.

Rupertus de Terrun donat monasterio SS. Ioannis Baptistae et Stephani de Nemore quaedam praediola posita circum idem monasterium.

† Ἐν ονόματι τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υιοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνευματος. † σίγνον χειρὸς ρωπέρτου υἱοῦ ρωπέρτου δε τερροῦν: † σίγνον χειρὸς ἔμμας συμβίου αυτοῦ. † σίγνον χειρὸς ροκερίου υἱοῦ αὐτοῦ. † σίγνον χειρὸς τυρόλδου ἀδελφου αὐτοῦ. † σίγνον χειρὸς ρω-

† In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. † Signum manus Ruperti filii Ruperti de Terrun. † Signum manus Emmae eius uxoris. † Signum manus Rogerii filii ipsius. † Signum manus Tyroldi fratris ipsius. † Signum manus Ruperti fratris ipsius.

πέρτου ἀδελφου αὐτοῦ. οἱμεὶς οἱ ἀνωτέρω προγραφέντες. οἱ τα σίγνα τοῦ τιμίου καὶ ζωόποιοῦ σταυροῦ οἰκείες χερσὶν καθυπογράψαντες. ὡς ἐκ θεοῦ κοινηθέντες ἴδαμεν τὴν μονὴν τοῦ ἐν αγίοις πατρος ἡμῶν ἰωάνου τοῦ προφήτου προδρώμου καὶ βαπτιστοῦ, μὴ ἔχωντα ἁπλῶτιτα χωραφίων, ἀλλὰ στενὴν ὑπάρχουσα, καὶ μηδὲν ἔχουσαν ποῦ τὰ κτοίνοι αὐτῶν ἐξελθωσι τῆς μονῆς· διά τούτο ἐσύνιδον κοινὴς ἡμῶν νουλής· καὶ ἐσυναλλαξα μετὰ τῶν καλῶν μου ἀνθρόπων τὰ περίξ χωραφίτζια τὴς μονὴς, καὶ ἀφιέρωσα αὐτὰ ἐν τῇ ρηθείσει μονὴ. καὶ εἰς τὴν ὑπεραγίαν θεοτοκον, καὶ εἰς τὸν πάνσευτον ναὸν τοῦ ἁγίου καὶ πρωτομάρτυρος καὶ πρωτοδιάκώνου στεφάνου τοῦ ὅρους καὶ εἰς τὸν πνευματικὸν πατερα ἡμῶν, καὶ μαΐστοραν τοῦ ὅρους κυροι νικόλαον. καὶ εἰς τοὺς δε λειποὺς ἀδελφοὺς· ἄρχεται δὲ ὁ περιόρησμός οὕτως ἀπο τὴν ὁδὸν τὴν ἐρχομένην εἰς ἅγιον ιωάνην ἀπο τό σύνορον τοῦ χωραφίου γρηγορίου κουκουλισάνου· καὶ ἀπέρχεται τό αὐτόν σύνορον τοῦ αὐτοῦ χωραφιου εἰς τὴν δρύν ἐν ῶ τὸν σταῦρον ἐποιήσαμεν· καὶ κατέρχεται ὁ χύμαρρος ἡ ρύσις τοῦ νεροῦ μέχρι τοῦ πωταμοῦ· καὶ ἀνέρχεται τό δυτικὸν μέρως ὁ πωταμὸς ἄχρι τοῦ ἡμετέρου μύλου· εἰς τό σύνορον τὴς ἐκκλησίας· καὶ ἀνέρχεται τό σύνορον τὴς ἐκκλησίας ἄχρι τὴς σουρβίας εἰς τό νου καὶ χύνει κάτω εἰς τὴν ναθεῖαν καὶ ἀποδίδει εἰς τὴν καρίαν καὶ ἀπο τὴν καρίαν ἀνατρέχει τό σύνορον ἄχρι τὴς δρὺς, καὶ ἀνέρχεται τό σύνορον ἄχρι τοῦ δυχαλῶτου λίθου καὶ ἀπεκείθεν εἰς τὴν ὁδὸν καὶ ὑποστρέφη ἡ ὁδὸς μέχρι τοῦ σύνορου του χωραφίου τοῦ κουκουλισάνου ἐν ῶ τὴν ἔναρξην ἐποιήσαμεν καὶ συνκλύει. τοῦτο ὡς ἐδιέχωρύσθη δεδώκαμεν προς τὰς ρηθείσας ἐκκλησίας καὶ εις τοὺς ἀδελφους ὑπερ λύτρου καὶ ἀφέσεως αμαρτιῶν τοῦ μακαριωτατου αὐθέντου ἡμῶν κομητος ρογερίου. καὶ τοῦ ἀειμνήσθου καὶ μακαρίου καὶ ἁγιου ρηγός καὶ αυθέντου ἡμῶν καὶ τῶν ἐμῶν γεννητόρων· καὶ αὐξήσεως καὶ εὐημερίας τοῦ κραταιού καὶ αὐθέντου ἡμῶν γουλιέλμου ρηγός· καὶ τοῦ ὑπερλάμπρου κόμητος αβηράρδου καὶ ἡμῶν τῶν τὴν δωραιὰν δορουμένων· τοῦ εἶναι ἀπο τὴν σήμερον ἡμέραν εἰς τὰς ρηθείσας μονὰς μέχρι τερμάτων αἰῶνων· ὅστις δὲ νουληθὴ μετατρεῦσαι καὶ πυραθὴ καταλῦσαι τό παρὸν ψυχικὸν εἴτε ἐγῶ αὐτός, εἴτε παίδες μου εἴτε παίδες παίδων ἢ ἄλλος τίς μὴ εἰσακούεται, ἀλλ ἔστω ἐπικατάρατος παρὰ κυριου θεου παντοκράτορος. καὶ ἡ μερεὶς αὐτοῦ μετὰ ἰούδα τοῦ προδώτου ζημιούσθω

Nos suprascripti, qui signa honorabilis et vivificantis crucis propriis manibus exaravimus, tanquam a Deo permoti, novimus monasterium sancti patris nostri Ioannis Prophetae, Praecursoris et Baptistae, amplis praediis carere, et locorum angustiis laborare, nec habere quo iumenta e monasterio (*ad pabulandum*) prodeant. Propterea ex communi nostra voluntate convenimus, et commutavimus cum honestis nostris hominibus praediola circum monasterium posita, eaque obtulimus dicto monasterio, et Sanctissimae Deiparae, et venerabili templo sancti et Protomartyris et primi Diaconi Stephani de Nemore, et spirituali patri nostro et magistro de Nemore domino Nicolao, et reliquis fratribus. Hi vero sunt fines: a via quae vadit ad sanctum Ioannem ex confinio terrae Gregorii Cuculisani, et abit ipsum confinium eiusdem terrae ad quercum, in qua crucem fecimus, et descendit torrens seu fluentum Nigri usque ad fluvium, et ascendit pars occidentalis iuxta fluvium usque ad nostrum molendinum, ad confinium ecclesiae, et ascendit confinium ecclesiae usque ad sorbum, collem versus, et descendit ad vallem et vadit usque ad nucem, et a nuce procedit confinium usque ad quercum, et ascendit confinium usque ad scissum lapidem, et hinc ad viam, et revertit via usque ad confinium terrae Cuculisani, unde initium duximus, et clauditur. Hoc, prout divisum est, dedimus dictis ecclesiis et fratribus pro redemptione et remissione peccatorum beatae memoriae Comitis Rogerii, et immortalis, beatae, sanctaeque memoriae Regis et domini nostri, nostrorumque parentum, et amplificatione ac faustitate potentis et domini nostri Gulielmi Regis, et clarissimi Comitis Aberardi, et nostri qui donationem fecimus; ut ab hodierna die pertineat ad dicta monasteria usque ad finem seculorum. Quicumque autem voluerit subvertere, et tentaverit destruere hanc spiritualem oblationem, vel ego ipse, vel filii mei, vel filii filiorum, vel quispiam alius, ne exaudiatur, sed sit maledictus a domi-

καὶ εἰς τὸ δημόσιον τοῦ κραταιοῦ καὶ ἁγίου ρηγὸς καὶ τοῦ κομητος ρηγάτους ρ΄· καὶ εἰθ οὕτως στέργειν καὶ ἐμμένειν ἡ παροῦσα ψυχικὴ δοραιᾶ μέχρι τερμάτων αἰώνων, στέργω σοι καὶ τὴν ὑπόστασιν καὶ τὰ κρατήματα ἅπερ ἐκράτει ὁ ἄνθρωπος ὃν σοι ἐδωρησάμην εἰς τὸ ἕτερον ἀφιέρωμα τὸν πέτρον πελεκανὸν διά τῶν οὕτως ἀρεστεῖναι ἡμᾶς ἐνώπιον μαρτυρων †

† Ego. Willelmus carbonelli testis sum † Gondomus de cuculo testis sum. † Trancredus carbonellus testis sum. † ασιμηος καμαρδὴς μαρτυρ † λέων στολιάνὸς μάρτυρ † ιωάννης τοῦ πρωτοκαράβου μαρτυρ † υασίλειος σκληυαιδος μαρτυρ † πρεσβύτερος ιωάννης τοῦ νέωκαστρίτου μάρτυρ. † πρεσβυτερος θεόδωρος υιὸς προκοπίου μάρτυρ. † λέων φουκὰς μάρτυρ. † βασιλειος υιος νοταριου γριγοριου και στρατηγου σκιλλακος μαρτυρ υπεγραψα † βασιλειος υιὸς νικολαου σπαθαριου μαρτυρ υπεγραψα † ρικαρδος κονοσταβλὸς σκιλλακος μαρτυρ.

† Ἐγράφη ἐμοῖ χειρὶ πέτρου νοταρίου ἔτους ϛχξγ΄ ὀκτωβριου ινδικτιωνος γ΄ †

no Deo omnipotente et pars ipsius sit cum Iuda proditore, mulctetur quoque Fisco potentis et sancti Regis et Comitis regalibus centum: et nihilominus firma deinceps ac stabilis maneat praesens spiritualis donatio usque ad finem seculorum. Confirmo tibi etiam bona et possessiones, quas habebat homo, quem tibi donavimus in altera oblatione, Petrus Pelecanus, quia sic placuit nobis. Coram testibus.

† Asimius Camarda testis. † Leo Stolianus testis. † Ioannes de Protocarabo testis. † Basilius Sclibandus testis. † Presbyter Ioannes filius Neocastritae testis. † Presbyter Theodorus filius Procopii testis. † Leo Fuca testis. † Basilius filius notarii Gregorii et Strategi Scyllacii testis subscripsi. † Basilius filius Nicolai Spatharii testis subscripsi. † Riccardus Comestabulus Scyllacii testis.

† Scripta est manu mea Petri notarii anno 6663, octobri, indictione III.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani — n.° 43.)

CLII.

1154 — Mense Octobri — Indict. III.

Basilius Madari et Leo Bacathari tradunt Ruperto de Terrun vineam, et pro ea recipiunt praedium positum ad Plagias.

† σίγνον χειρὸς βασιλείου μάδαρι· † σίγνον χειρὸς λεοντος βακαθάρη.

Φαινόμεθα ἡμεῖς ἀνωτέρω γεγραμμένοι, οἱ τα σίγνα τοῦ τιμίου σταυροῦ οἰκείαις χερσὶν καθυπογράψαντες, τῇ ἡμετέρα νουλῇ καὶ θελεῖσι, ἀναλαμβανόμενοι καὶ τοὺς λοιποὺς ἡμῶν ἀδελφοὺς καὶ κληρωνόμους, ἀλλάσσωμεν μετὰ σοῦ κυρου ρωπέρτου δε τερροῦν καὶ εἰς τοὺς ὑπὸ σὲ κληρονόμους, ἀμπέλον ὅπερ ἔχωμεν μεμυγμένον με τὸ ἐδικόν σου ρίζας χ΄, ὅπερ ἔδωκας εἰς τὴν μονὴν τοῦ ἁγίου ιωαννου· καὶ ἀπελάβαμεν ἀνταλλαγμα τοῦ τιοῦτου ἀμπελώνος εἰς τὰς πλαγίας καθάτι τὸ χαρτίον τὴς ἀλλαγῆς ὅπερ ἐποίησας ἡμῖν δειλὴ. τὸ δὲ ἡμέτερον ἀμπέλον ὅπερ σὺ ἀνταλλάξαμεν, ὑπάρχει τὸ πλυσιάζωντα ἐπὶ τὴν ὁδῶν· καὶ ἐποιήσαμέν σοι τὸ παρὸν χαρτίον τὴς ἀλλαγῆς, τοῦ ἔχειν σε αὐτὸ σύ τε καὶ οἱ κληρονόμοι σου ποιεῖν ἐξ

† Signum manus Basilii Madari. † Signum manus Leonis Bacathari.

Nos suprascripti, qui signa venerabilis crucis propriis manibus exaravimus, nostro consilio et voluntate, nomine quoque reliquorum nostrorum fratrum et heredum, permutamus cum te domino Ruperto de Terrun et cum tuis heredibus vineam sexcentis vitibus consitam, quam habemus in commune cum vinea ad te pertinente, quam dedisti monasterio sancti Ioannis; et accepimus pro commutatione huius vineae (*praedium*) ad Plagias (*situm*), prout chartula permutationis, quam nobis fecisti, declarat. Vinea autem nostra, quam tecum permutavimus, est proxima viae. Et fecimus tibi praesens instrumentum permutationis, ut ipsum habeas tu tuique heredes, (*cum facultate*) faciendi vigore

αυτοῦ εἴτι θέλεις καὶ βούλεσε κυρίως καὶ αὐθεντῶς· ἐὰν ποτὲ κερῶ μετάμεληθώμεν τὴς ποιᾶυτης καλωθελῆς γεναμένης ἡμῶν ἀλλαγὴς, μὴ εἰσάκοὐὄμεθα, ἀλλα ζημιούσθω ἡμᾶς εἰς τὸ διμωσιον νουμισματα ιβ'. καὶ ειθ οὕτως στέργειν καὶ ἐμμένειν τὴν παροῦσαν ἀλλαγήν· μέχρι τερμάτων αἰῶνων ἐν παρουσία μαρτυρων εἴτις ἐγραφη ἐμοὶ χειρὶ πέτρου νοταρίου ἔτους ϛχξγ' ἐν μηνὶ ὀκτωβρίω ινδικτιώνι γ'.

† Willelmus carbonellus testis sum. † ο κυρ δουμνος μαρτυρ † ροκαίρις βουλγαρος μαρτυρ † ογοιοφος μαρτυρ † ασιμηος καμαρδης μαρτυρ

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani n.° 44.)

eiusdem quidquid volueris, tamquam dominus et arbiter. Si autem aliquo tempore nos poenituerit huius permutationis bona voluntate a nobis factae, ne exaudiamur, sed mulctemur Fisco numismatis duodecim; et nihilominus firma deinceps ac stabilis maneat praesens permutatio usque ad finem seculorum; quae scripta est coram testibus manu mea Petri notarii, anno 6663, mense octobri, indictione III.

† Dominus Dumnus testis. † Rogerius Bulgarus testis. † Ogiophus testis. † Asimius Camarda testis.

CLIII.

(1154) — Mense Decembri 20 — Indict. III — Messanae.

Gulielmus Siciliae Rex mandat Iudicibus Calabriae, ne molestia afficiant, vel affici permittant monasterium Beatae Virginis Mariae sanctique Stephani de Nemore, cui omnia bona antea donata confirmat.

† γουλιέλμος ἐν χριστῶ τῶ θεῶ, εὐσεβὴς κραταιὸς ῥήξ.

† τὸ ἔνθεον κράτος ἡμῶν, κελεύει διὰ τοῦ παρόντος γράμματος, πᾶσι τοῖς κριταῖς, καὶ ἐξουσιᾶσταῖς, καλαβρίας, οἳ εἰς τὰ παρόντα γράμματα καταντήσουσι. ἵνα τὸ μοναστήριον, τῆς ὑπεραγίας καὶ ἀειπαρθένου θεοτόκου. τοῦ τε ἁγίου στεφάνου, τοῦ ὄρους τῶν ἐρημητῶν. καὶ τὰ πράγματα, καὶ τοὺς ἀνθρώπους αὐτου. παρατιθεμένους ἔξετε. καὶ μηδὲν (ἄδικον ἢ) ἐναντιον αὐτοῦ ποιήσητε· μήτε ἀπ' ἄλλων γενέσθαι τούτοις, παραχωρήσητε. καὶ ἐάν τι (ἄδικον) ἐγίνετο, δικαίως διορθώσητε· θέλομεν γὰρ, τὸ προλιχθὲν μοναστήριον. διχά τινος ἐναντιώσεως, ἢ βαρύτητος, μετὰ πάντων τῶν ζευγαρίων, καὶ ζώων, καὶ πάντων τῶν πραγμάτων αὐτοῦ, καὶ τῶν βελλάνων τῶν δοθέντων, καὶ στερχθέντων αὐτῶ τῶ μοναστηρίω ἀνεπάφως, καὶ διχά τινος ἐνοχλήσεως, διαμένειν. εἴ τις δαῖ ἐναντίον τοῦ παρόντος ἡμῶν προστάγματος, ποιῆσαι πειράσεται. τὴν ἡμετέραν ἀναμφιβόλως χολὴν αἰσθανθήσεται. εἰς δε πίστωσιν πάντων ἐγράφη τὸ παρὸν ἔνταλμα εἰς μεσήνη. μηνὶ δεκεμβρίω εἴκοσι. ινδικτιῶνος γ'.

Willielmus, dei gratia. Rex sicilie, ducatus apulie, et principatus capue, Justitiariis, et universis baiulis calabrie, fidelibus suis, ad quos, littere iste pervenerint, salutem et dilectionem. Per hoc presens scriptum mandamus fidelitati vestre et precipimus, ut monasterium beate virginis marie Sanctique stephani; de bosco heremitarum; et res et homines ejus, Recommendatos habeatis, Nullumque iniustum vel contrarium eis faciatis, nec ab aliis fieri permittatis, et si quid eis iniustum factum fuerit, iuste emendari faciatis; Volumus enim predictum monasterium, sine alicuius controversia, vel molestia, cum omnibus pariclis, et bestiis et universis rebus eius, et villanis eidem monasterio, datis vel constitutis, quiete et absque ulla disturbatione, permanere, Si quis vero contra hoc nostrum preceptum facere temptaverit, nostram procul dubio sentiet indignationem, Data messane; vicesimo die mensis decembris Indictionis tertie:

(Ex originali membrana bilingui Archivi Neapolitani. n.° 45.)

EIUSDEM RECENS VERSIO

† Gulielmus in Christo Deo pius et potens Rex.

† Divina potentia nostra his literis mandat cunctis iudicibus, et baiulis Calabriae easdem literas inspecturis, ut monasterium SS. et semper Virginis Deiparae et sancti Stephani de Nemore Eremitarum, eiusque res et homines commendatos habeant, et nihil iniquum vel contrarium adversus ipsum patrent, neque ab aliis fieri permittant, et si qua illata fuerit iniuria, ex iure emendent. Volumus enim, ut dictum monasterium absque quavis adversitate vel onere una cum cunctis bobus et animalibus, omnibusque rebus ad ipsum pertinentibus, et villicis datis et eidem confirmatis, cuiuscumque damni et molestiae sit expers. Si quis autem praesenti nostrae iussioni obsistere tentaverit, nostram certe indignationem incurret. Et ad omnium fidem scriptum est praesens mandatum Messanae, mense decembri, die XX, indictione III.

CLIV.

1155 — Mense Aprili — Indict. III — Nohae.

Philippus Crispinus donat monasterio S. Mariae de Cyr-Zosimo praedium situm in pertinentiis civitatis Nohae.

† σιγνο χειρος φιλιππου υἱοῦ γουλιέλμου κρησπηνου του και αποιχομενου.

† Εν ονοματι του πατρος καὶ του υιου καὶ του αγίου πνευματος ὁ προγεγραμμένος φηλιππος υιου γουλιελμου κρησπήνου. ὃ τον σίγνον του τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυρου εἰκεία χειρὶ πήξας, την παρουσαν ἐγγραφον εκούσιον ευχάρηστον αμεταμελητον καὶ τέλειαν ἀφηέρωσιν πιῶ, εις τον πάνσεπτὸν ναὸν καὶ μονὴν τῆς δεσποίνης ἡμῶν θεοτοκου καὶ αεὶπαρθενου μαριας της μονης του κυρ ζωσήμου, χωράφιον εις την διακράτησιν του ἀστη νοῶν εἰς την τοπωθεσίαν του πασχαλίου, τα ἅπερ ἔχω εκ γωνηκής μου κληρονομίας. ὅπερ ἐστὶν πλησιον νικολέττα πέλεγρινου, τούτο αφιέρὼ εγῶ εἰς το προρηθεντα ναῶν τῆς δεσποίνης ημων θεοτοκου του κυρ ζωσίμου, ὑπερ λύτρου καὶ αφέσεως τον ἡμῶν ἁμαρτιων, καὶ τον ἡμῶν γεννητώρον, του ἔχειν αυτο εις ιδιαν εξουσίαν καὶ αυθεντικην κυριωτητα, ἡ μελλοντες προτεύην ἐν τι προγραφουσι αγια ἐγκλησια, μέχρι τερμάτων εὼνων, σινορὴ δὲ τω τιουτο χοραφιον κατα μὲν ανατολας ὡ προρηθεις νηκολαος πελεγρίνου καὶ ἐπη δυσμάς τω αλώνην, καὶ επη δ ἄρκτρον, ουρσος ὁ του μανδικατου, καὶ επι μεσημβρία, ἡ δημοσία ὁδὸς, καὶ ἁπλὸς ὑπὴν καθὼς ὑπάρχει τετραχως περιόρησμενον, συν τσώδω καὶ ἐξόδω αὐτοῦ, ἀπιδήδωμι τούτο εις την προλεχθήσαν εκκλησιαν, λώγω ἀφηέρώσεος, του ἔχειν αυτὸ εις ιδίαν

† Signum manus Philippi filii demortui Gulielmi Crispini.

† In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Ego suprascriptus Philippus filius Gulielmi Crispini, qui signum venerandae et vivificae crucis propria manu exaravi, praesenti instrumento sponte, libere, irrevocabiliter et perfecte offero venerabili ecclesiae et monasterio dominae nostrae Deiparae semperque Virginis Mariae de Cyr-Zosimo territorium, quod de paterna mea hereditate possideo in pertinentiis civitatis Nohae, ubi dicitur de Paschale, iuxta (*possessionem*) Nicolai Pelegrini. Hanc autem oblationem facio praedictae ecclesiae dominae nostrae Deiparae de Cyr-Zosimo pro redemptione et remissione meorum peccatorum meorumque parentum, ut sit in potestate et pleno dominio eorum, qui pro tempore praeerunt suprascriptae sanctae ecclesiae usque ad finem seculorum. Huiusmodi autem territorium his finibus continetur: ad orientem est praedictus Nicolaus Pelegrinus; ad occidentem area; ad septentrionem Ursus filius Mandicati; ad meridiem via publica. Et uno verbo, prout hoc (*territorium*) extat quatuor his finibus comprehensum, cum eius ingressu et egressu, concedo supradictae ecclesiae causa oblationis, ut sit in propria eius potestate faciendi de eo quicquid propriis dominis divinae et sacrae leges praecipiunt, ut-

ἐξουσίαν, ποιεὶν καὶ πράγτειν ἐν αὐτω, ὅσα τοῖς οἰκείης δεσπόταις οἱ θείοι καὶ οἱ φηλευσευεῖς νώμοι διακελεύουσιν, ὃς το κυρος και τὴν ἐξουσίαν παρ εμου ἠλυφῶς, αναλαμυανωμενος εν τούτω πάντας τους ἐμοὺς κληρονομους καὶ τα εμὰ τέκνα, μὴ εναντιούμενος παρὰ τηνός των κληρονομων εἰ καὶ σὶνκληρονομων, μητε παρ εμου αυτου, ἴ δὲ φοραθω ποτε κερὼ ἡ χρόνω του γενέσθαι μετάμελος μαλλον ουκ ἠσταμε καὶ διεκδηκὰν αυτο απο παντός εναντιουμενου προσωπου σχὴν μὲ τω ἀνάθεμα των τιή αγιων θεοφόρων πατρων, καὶ τὴν ἀράν ἰούδα του προδώτου ζημιούσθαι μὲ δὲ καὶ ὑπὲρ παραυασιας του τημιου σταυρου, εις τον υασιλικον σαγκελλιον του ρηγος ρηγάτας, λϛ', καὶ ἴδ αυτως μενετω ὑ παρουσα αφιέρωσις, στερεα υαιυεα καὶ ἀπαρασάλευπτος εγραφη ὑπο του εὐσευοὺς υασιλεος γουλιελμου καὶ κραταιου ρηγός, χειρὶ νικηφορου νοταρίου κατ επητρωπην του νοταριου νικολαου ἱέρεως και ταυουλαριου ἀστη νοῶν, μηνι απριλλιω ινδικτιωνι γ'. εν ἔτει ϛχξγ'. παρουσια μαρτυρων.

† μιχαηλ καὶ κριτής ἀστει νοῶν μαρτυρ υπεγραψα τον σταυρον.

† ραος του κάστρου νωυου καὶ κριτής νοῶν μαρτυρ υπεγραψα τον σταυρον.

† ρανεριος υιου πετρου φηρρηκαρδου μαρτυρ υπεγραψα τον σταυρον.

† ῥοπέρτος ὑιοῦ ἀνδρεου ὁ του χαλκεος μαρτυρ υπεγραψα τον σταυρον.

† ιωαννης τρινκελλίτης μαρτυρ υπεγραψα τον σταυρον.

(Ex originali membrana Archivi Cavensis — n.° 54.)

pote quae dominium et potestatem a me accepit, et meo nomine a meis heredibus filiisque; nec sit qui impedimentum afferat, sive heredes, sive coheredes, sive ego ipse. Si vero unquam contigerit ut huiusmodi oblationis me poeniteat, nec potius insurgam eamque vindicem ab omni contraria persona, maledictus sim a tercentis octo et decem sanctis divinisque Patribus, et execratus ut Iudas proditor, atque ob violationem sanctae crucis poenae nomine solvere debeam regio Fisco nummos regales sex et triginta; et nihilominus rata, firma et immutabilis remaneat praesens oblatio, scripta sub pio ac potente rege Gulielmo manu Nicephori notarii de mandato presbyteri Nicolai notarii et tabularii civitatis Nohae, mense aprili, indictione III, anno 6663, praesentibus testibus.

† Michael Iudex civitatis Nohae testis crucem subscripsi.

† Rhaus de Castro Novo Iudex Nohae testis crucem subscripsi.

† Ranerius filius Petri Ferricardi testis crucem subscripsi.

† Ropertus filius Andreae filii Ferrarii testis crucem subscripsi.

† Ioannes Trincellites testis crucem subscripsi.

CLV.

1155 — Indict. III.

Basilius Muserra cum uxore Cala et filio Gregorio vendit Arno de Melphia praedium tarenis quatuordecim.

† σῆγνω χεῖρος υασηλὴου μουσερρα † σηγνο χειρος καλής σηνυηὸ αὐτόυ † σὴγνο χειρος· γληγωρήου· υιού αυτοῦ· ἀναλαυανομενη καὶ τοὺς δε ληποῦς ἄδελφους τέκνὰ κε κληρὼνόμοὺς· ημοῖς· εἰ πρόγεγραμμένη· η τὰ σηγνα τοῦ τημοίου· καὶ ζόὠποῖου σταυρου· ἡκηες χερσὴν. καθηπῶγράψαντες. τὴν παροῦσαν ἔγραφον. καὶ τελναν δηάπρασην χῶράφηου· τηθεμέθα· καὶ πηούμεν· ἧς σὲ κυρον ἄρνον τῆς μελφῆς. το οὐκ

† Signum manus Basilii Muserrae. † Signum manus Calae uxoris ipsius. † Signum manus Gregorii filii ipsius. Nos suprascripti, qui signa venerandae et vivificae crucis propriis manibus exaravimus nomine quoque reliquorum fratrum, filiorum et heredum, praesentem in scriptis redactam atque perfectam praedii venditionem condimus et facimus tibi domino Arno de Melphia, nulla omnino necessitate, vel vi, vel dolo,

ἐκ τὴνός. το πάραπάν. ἀνάκής ἢ υηας· εἰ δολό φα-
κτού· ἀγνηας· καὶ δηκολὼγηας· εκτὸς· οὶν· περη-
σταστός· δὴ· ης ἐν αληθειὰ ὁμῶλογοίμεν. πεπρακένε
το πρός ημὰς χωράφὴν· ὁπερ ἐχῶμεν. ἀγῶράν. εκ
το κωστα τον πλοὴμον. κὴτε δε τὸ τηὸυτον. χω-
ραφιον· πληστὴν· χωραφιου του αγηου παντελε η-
μοιος τοῦτο πεπρακαμεν· προς σὲ· τὸν πρόγραφέντα.
κυρον ἀρνων· χωρῆς πᾶσης ἀποιγωρευμενῆς ετηας ἐ-
στην δε ὁ περήὠρησμὸς· τοῦ αυτοῦ χωράφηου· κατὰ
μεν· ἀνατολάς. του αὐτου αγῶραστοῦ· ὁπερ αγῶ-
ρασὶν. ἐκ τὸν λέων τον μαυρὴν· καὶ κατὰ δηπεος·
τὸ ἀντῆμέρῆμον. του αυτου χωραφιου κατὰ ἀκτρου·
πρεσβύτερος κόστας· του καρακαλλη· καὶ κὰτα με-
σημηρηας· το χωραφιον· λεου τῆς . . . αβερῆς· και
σηκλη· ἐλαυομεθα τὸ τὴμοὶμα τοῦ αυτοῦ χωρα-
φιου· ἀπο σου ἀρνοῦ. ταρια· ιδ'. ἐκ τὴν μεωνητὰν·
του κρατεου ρηγῶς· καὶ ἐκπλὴρῶθὲντὲς· ἀπὸ τοῦ
αὐτοῦ. τῆμηὴμάτος. παρεδοκὰμεν ση την πασαν· αυ-
θεντὶαν καὶ κηρὴοτῆτὰ τοῦ αὐτου χωραφίου τοῦ εχη
σε αὐτὸ ἐξουσηᾶν από τὴν σημερον· ἡμεραν καὶ ὥραν·
πουλὴν. χάρηρὴζὴν· ἀνταλάτὴν· καὶ ὴς πρὴκαν. τὲ-
κνω σοῦ καταγραφὴν. ος το κὴρως κε τὴν αυθεν-
τίαν παρ ημοῦ ηληφῶς· η δε· ποτὲ κερῶ. χρονο· με-
ταμελὸς φάνη· τὴς· ἐκ τοῦ καθ ἡμον μερους ἡ παι-
δὲς· ἡ ἀδελφὸς· εἰ κλὴρονομος. ζὴτὴσὴν. ἡ ἀγῶγειὶν.
πηούμένος· ἡπὲρ τοῦ αὐτου χωραφηου· μοι ἡσακοῦε-
στε. αὐτοὺς· παντῆ παρὰ τοῦ νοιμοῦ· αλλ ηστασταὰ
μὰς. καὶ δηέκδηκὰν. σὲ. ἐπὴ πασὴς αρχεῖς καὶ ἐξοὺ-
σηᾶς· εἰ δε ουκη ἐπηστὰθοῦμεν· ἡνα ζημοιοὺμεθα. ὴς
τὸ δεμόσειὸν· νομίσματα· λς'· καὶ το τὴμοιμὰν τοῦ
διπλοῦ. σὴχὴν κε το ἀνὰθεμὰν· παρὰ πατρῶς· καὶ
υιου καὶ ἁγηου πνευματος. των τιὴ'. ἁγιὼν θεωφω-
ρον πατρων. τὴν ἀραν. καὶ ἡθ οὐτὸς· στὲργὴν κὲ
ἐμμενειν ἡ παρ ἡμον γενὰμενον δηὰπρασὴς στέρεὰ κε
ἀπαρασὰλευτως. εις τοὺς ἐξὴς ἀπαντὰς και δηὴνεκὴς
χρὸνὸυς· ἐν παρουσηα μαρτυρων. ἐγράφη χεῖρεὶ παπα
ιωαννου κὰρὰκαλλὴ κατα προστὰξὲος· πὲτρου πρεσβυ-
τερου και ταβουλαρήου. ἐπι(σκοπῆς) νηκοτερας ἐτους
ϛχξγ'. ινδηκτηὸνὴς γ'. † θεὸδορος ζωυγρηταυος· μαρ-
τυρ. † νικόλαος λαλιας μάρτυρ. † νικόλαος υἱὸς
τησεντιζηου μαρτυρ. † μουλὲς μαβρηκὴς μαρτυρ. †
καλος υἱὸς κόστὰντήνου πρεσβυτερου μάρτυρ. † βα-
σὴλὴ; προυαζστης μαρτυρ. † υασηληης υαττεπεδες
μαρτυρ. † μαρτυρ κώνσταντηνος μαρτυρ.

(Ex membrana Archivi Neapolitani — n.° 46.)

nulla facti ignorantia et ambiguitate, et absque ulla circumventione; qua (*scriptura*) vere declaramus nostrum vendidisse praedium, quod ex Consta nauta emimus, situm iuxta praedium sancti Panteli. Item hoc tibi suprascripto domino Arno vendidimus, quavis illegitima causa remota. Eius autem fines hi sunt: ab oriente praedium tui ipsius emptoris venditum tibi a Leone Mauro; ab occidente pars adversa eiusdem praedii; a septentrione presbyter Consta filius Caracallae; et a meridie praedium Leonis de . . . aberis, et clauditur. Accepimus pretium eiusdem praedii a te Arno, taronos quatuordecim de moneta potentis Regis; et cum satis hoc pretio nobis factum esset, tradidimus tibi omnem potestatem et dominium in ipsum praedium, ut a praesenti die et hora facultatem habeas illud vendendi, donandi, permutandi, atque in dotem filiarum constituendi, utpote qui ius et dominium a nobis accepisti. Si qua vero occasione vel tempore aliquis ex parte mea filius, sive frater, sive heres appareat, qui mutato consilio ob idem praedium molestiam vel litem tibi inferat, ne exaudiatur ultra legem, quin imo obsistere debeamus, teque apud omnem magistratum potestatemque defendere. Sin vero id minime fecerimus, tunc nummos sex et trigiuta Fisco solvere teneamur, et tibi duplum pretii, nec non anathema habeamus a Patre, et Filio, et Spiritu Sancto, atque in maledictionem tercentorum octo et decem sanctorum divinorum Patrum incurramus; et ita deinceps rata ac firma maneat praesens venditio a nobis coram testibus facta, et stabilis atque inconcussa sit omni futuro tempore. Scriptum manu presbyteri Ioannis Caracallae ex mandato Petri presbyteri et tabularii episcopatus Nicoterae, anno 6663, indictione III. † Theodorus Zoigritanus testis. † Nicolaus Lalias testis. † Nicolaus filius Tisentitii testis. † Mules Mauricius testis. † Calus filius Constantini presbyteri testis. † Basilius Proatius testis. † Basilius Battepedes testis. † Testis Constantinus testis.

CLVI.

1159 — Mense Martio — Indict. VII — Crotone.

Curbulinus donat ecclesiae monasterii Eremitarum sub titulo S. Stephani Protomartyris quaedam praedia in agro Crotonensi.

† σίγνο χειρὸς κουρουυλήνου:

† ἐν ονοματι τοῦ πατρος καὶ τοῦ υιοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνευματος. ὁ προγεγραμμένος κουρουυλίνος· ὁ τό σίγνον τοῦ τιμίου καὶ ζωόποιοῦ σταυροῦ οἰκείοις δακτύλοις ἀυτοῦ ὑπόσημιῶσας· τὴν παροῦσαν ἔγγραφον καὶ ενὑπόγραφον ἁπλὴν· καὶ καθαρὰν ἀφϊαίρωσιν· καὶ χωρῖς τῆς ἧας οὖν αἱρεσέος· καὶ φϊλονηκείας· τὴν ἐκ τῶν πανἐυσευῶν νόμων· ϊσχύν τε καὶ δύναμην ἔχουσαν· καὶ μήδαμός ποτὲ καιρω ἢ χρόνο· ἢ ὅπως οὖν παρὰσάλευθείναι ὄφϊλουσαν· οῦ πάρ ετέρου προσώπου ἢ ξαίνου· ἀλλ οὔτε πάρ εμοῦ τοῦ προϊρημένου· μαλλον σύμ πάσει προθυμία· καὶ ολοψύχω προθέσει δοροῦμε καὶ αφϊαίρώ, ἧς τον πάντεπτον ναόν τοῦ ἁγίου πρωτομάρτυρος στεφάνου· τῆς μονῆς των αἱρεμήτων· καὶ προς σὲ τον κυρον νϊκολαον τὸν μαϊστοράν· καὶ εἰς τον κυρον γαλτέρυν εγγλύσει· καὶ εἰς τον κυρον γοὖληάλμον πάνυι καὶ εἰς τον κυρον πέτρον υαρζηλόνα εκ τὰ χοραφϊὰ μου τα ἔχο αἶν τή διάκρατήσι κροτόνος ἧς το κακὸν ρϊάκην εστὶν μέν ὁ διορήσμός τῶν αυτῶν χωραφϊων κατα το μεσυμύρηνῶν μέρος το σίνορον του κυμήνὰ καὶ σιντρἐχει ὁ δρόμος κατὰ το ἀνατοληκῶν μέρος ἧς το ρϊάκυν τὸ παλέον· κακήθε σίντρἐχει ο φραγμός τῶν αμπέλων· καὶ το κακὸν ρηάκϊν κάτα δϊσιν εἰς το σίνορον τοῦ κυμινα ὀθεν τι ἐναρξὴν επϊύσαμεν καὶ οὗτος σιγκλη τὸ δε ὅμον χοράφϊων ὑπάρχει κάτω ἧς τιν αρμηρήν· καὶ σινορή δὲ το ἀυτὸν χοράφηον κατα μέν ανατολάς ὁ δρόμος που ἐρχει ἐκ τα παντανὴτζηα καὶ αποδϊδη ἧς τιν αρμηρὴ κακήθε σίντρἐχει ο δρόμος κατα το δυσηκῶν μέρος ἧς το σίνορον κυρου θομὰ κατα το ἄρκτων μέρος· καὶ οὕτω σιγκλὴ καὶ σιν ηπόδο καὶ εξόδο ἀυτοῦ. δὠροῦμε καὶ αφηἐρῶ αυτὸ ἧς τό ἅγίον πρωτομάρτυρον στέφανον καὶ πρως σὰς τοὖς προήρημένους ἀδελφοὖς· εχϊν σας ἀυτὸ ἀπωδώμενον καὶ ἐυλογαιμένον· ἀπὸ την σήμερον ἡμεραν· καὶ ὡραν δεσπόζειν κὑριἐὑειν ἧς το διήναικές ἢ τῆς δέ φανῆ αἰναντιόσαι ἡμάς· ἴτε ἐγὼ ἧται απο τὼν αἱμῶν τέκνων· ἢ ξενων ἀρᾶ καὶ δεσμω ὑποκίσθο των τιή ἁγίων θεο-

† Signum manus Curbulini.

† In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Ego suprascriptus Curbulinus, qui signum venerandae et vivificae crucis propriis manibus exaravi, praesentem in scriptis, et munitam subscriptionibus simplicem ac puram oblationem, remoto quovis prorsus dissidio et contentione, sed vim atque robur ex piissimis legibus habentem, et nulla umquam occasione vel tempore vel quovis modo derogandam, neque ab alia persona, aut extraneo, neque etiam a me praedicto, potius vero omni alacritate et totius animi proposito dono et offero venerabili templo sancti Protomartyris Stephani monasterii Eremitarum, tibique magistro domino Nicolao et domino Gualterio Englisi, et domino Gulielmo Pambi, et domino Petro Barzelonae, nimirum praedia mea, quae in territorio Crotonensi ad rivum Malum possideo. Sunt autem fines horum praediorum: ad meridiem terminus Cymenae, et vadit via ad orientem secus rivum Veterem, et inde decurrit sepes vinearum et rivus Malus occidentem versus ad terminum Cymenae, unde incepimus, et sic clauditur. Meum autem praedium situm est in inferiori parte ad Armiram, cuius fines sunt: ad orientem via, quae ex Pantanitzia ad Armiram vadit, et inde decurrit via occidentem versus ad finem domini Thomae ad septentrionem, et sic clauditur. Dono et offero idem (*praedium*) cum introitu et exitu suo sancto Protomartyri Stephano et vobis praedictis fratribus, ut ipsum habeatis a praesenti die et hora cum facultate possidendi in perpetuum. Si quis autem huic oblationi adversabitur sive ego sive quisquam ex nostris filiis, aut extraneis, exsecratione tercentorum octo et decem sanctorum divinorum Patrum devin-

φόρων πατρῶν καὶ ἡ μερής αὐτοὺ μετα ἰουδᾶ του προδοτου· ἤτε και εγράφη μηνὶ μαρτιω ἰνδικτιωνι ζ' χηρὶ φωτού ἱερεως καὶ ταυουλαριου πολεως κροτόνος ἔτους ϛχξζ' ἐν παρουσία μαρτυρων.

† Ego G de ripitela testis sum.

† ρογέρης κολόμυος μαρτυρ δια του σταυρου.

† ματθαιος του υπατου μαρτυρ.

† ὅ του νοταρίου βασιλειου υἱὸς ρογέριος μάρτυρ ὑπέγραψα.

† δοναιδὲος υιος σπαταφόρου μαρτυρ δια του σταυρου.

ciatur, et pars eius sit cum Iuda proditore. Scriptum est mense martio, indictione VII, manu Photi presbyteri et tabularii civitatis Crotonis, anno 6667, coram testibus.

† Rogerius Columbus testis per crucem.

† Matthaeus de Hypato testis.

† Rogerius filius notarii Basilii testis subscripsi.

† Donandeus filius Spataphori testis per crucem.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani—n.° 47.)

CLVII.

1159 — Mense Martio — Indict. VII — Crotone.

Curbulinus donat monasterio S. Stephani Protomartyris nonnulla praedia in agro Crotonensi posita.

† σηγνο χειρὸς κορβουλίνου.

† Ἐν ονόματι τοῦ πατρος καὶ τοῦ υιου καὶ του αγίου πνευματος· ὁ ἀναγεγραμμένος κουρβουλίνος· ὁ το σιγνον τοῦ τιμιου σταυροῦ οἰκείοις δακτύλοις ὑποσιμιῶσας· τὴν παρούσαν ἐγγραφον· καὶ ενυπόγραφον ἁπλὴν καὶ καθαρὰν ἀφιαίρωσιν· καὶ χωρὶς τις εἴας· οὖν αἱρεσεως καὶ φηλονικείας τὴν ἐκ τῶν πανευσεβῶν νόμων ἴσχυν τε καὶ δύναμειν ἔχουσαν. καὶ μηδαμῶς ποτὲ καὶρῶ. ἡ χρόνω. εἰ ὅπως οὖν παρασαλευθείναι οφύλουσαν· ὀυ παρ ἐμου τοῦ προήρημένου τοῦ παρ ετέρου προσωπου τοῦ ἐωδυποτε· μάλλον συμ πᾶσει μου προθυμεία καὶ ὁλοψυχω προθέσει· δωράμαι καὶ ἀφιαίρῶ εἰς τὴν μονὴν τοῦ ἁγίου πρωτομαρτυρος στεφανου τοῦ σκυλλακίου τῶν ἐρεμήτων· καὶ εἰς σὲ τὸν προὲστώτα μαΐστωρα κυρον νικολαον μοναχον. ἀπο τῶν χωραφίων μου τῶν ἔχω ἐν τῆ διάκρατήσει κροτονος· τὰ ὄντα καὶ διακύμενα εἰς τον κάμπον. ἔστιν μὲν ὁ διόρισμὸς αὐτοῦ· κατα ἀνατολης ὁ δρομος ὁ ἀπερχόμενος εἰς το κακὸν ριάκυν· καὶ τὸ σύνορον τῶν χωραφιων παίδων τοῦ γαμβαρέλλου· καὶ ἀνέρχεται τὸ αὐτὸν συνόριν ἄχρι εἰς τὸ σύνορον τῶν ποτὲ χωραφίων κηλμερου. ἅπερ κρατει ἡ μεγάλη ἐγκλησία ἡ ἐπισκοπῆ κροτόνος. κακόθεν αναγαμαδίζει ἐκ το σύνορον τῶν ποτὲ χωραφιων νικολάου ραυδᾶ· κατέρχεται τὸ αὐτὸν συνόριν ἄχρι εἰς τον χαρακα τοῦ αμπελόνος τῶν παίδων λέωντος ἱερεως τοῦ μαρκελλίνου·

† Signum manus Corbulini.

† In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Suprascriptus Curbulinus, qui signum venerandae crucis propria manu exaravi, praesentem in scriptis et munitam subscriptionibus simplicem et puram oblationem, remoto quovis prorsus dissidio et contentione, sed vim atque robur ex sanctissimis legibus habentem, nullaque unquam occasione, vel tempore, vel quovis modo subvertendam, neque a me praedicto, neque ab alia quavis persona, potius vero omni mea alacritate et totius animi proposito dono et offero monasterio sancti Protomartyris Stephani Scyllacensis Eremitarum, et tibi praefecto magistro domino Nicolao monacho, nimirum praedia mea, quae possideo in agro Crotonensi, extantia et posita ad Campum. Sunt autem fines eorum: ab oriente via, quae vadit ad rivum Malum, et confinium praediorum ad Gambarelli filios spectantium, et ascendit ipsum confinium usque ad terminos praediorum olim a Cilmerum pertinentium, quae possidet maior episcopalis ecclesia Crotonensis; illinc deflectit ex finibus praediorum, quae olim fuerunt Nicolai Rabdae, descendit idem terminus usque ad fossam vineae filiorum presbyteri Leonis Marcellini, et procedit recta ad fines praediorum Andreae Muritani, et iterum flectit occidentem versus ad fines praediorum, quae olim ad Nicolaum

καὶ αποδίδει τὰ ἴσα εἰς το σύνορον τῶν χωραφίων ανδρεου μουριτάνου· καὶ πάλιν ὑποστρέφει κατα δύσιν εἰς το σύνορον τῶν ποτὲ χωραφιων νικολαου κυμυνᾶ· ἄχρι εἰς το σύνορον τιων ἑτέρων χωραφίων νικολαου κιμυνᾶ· τὸ κατα υορρὰν μέρους· καὶ ἀνέρχεται εἰς το σύνορον τῶν χωραφιων τῶν παίδων πάπα ζωσίμου ἅπερ ἐκράτει παρὰ τοῦ αυθέντου αὐτοῦ· ἀνερχεται τὸ αὐτὸν σύνορον ἄχρι εἰς τὸν δρόμον εἰς τὸ ξερορίαξ τῆς βύνας τῆς ἀρμιρὶς· καὶ οὕτως συγκλήει· καθότι ὁ δρομος ἀνερχεται ἄχρι εἰς το σύνορον τοῦ γαμβαρέλλου· ὅθεν τὴν ἔναρξειν ἐποιήσαμεν· καὶ σὺν ησοδω ἔξοδω· τάυτα οὖν τα δειλοθεντα χωραφια ἔχειν σε. αποδόμενα καὶ εὐλογούμενα ἀπο τὴν σήμερον ἡμέραν καὶ ὥραν· σὺ ὁ προρηθεὶς εὐλαυεῖς καὶ μαῖστωρ ἤτι προὐστὼς κυρον νικόλαον μοναχον καὶ τῶν ἑτέρων ἀδελφῶν ἄχρι τερμάτων αἰώνων ὑπερ λύτρου καὶ ἀφεσεως τῶν αιμων γοναίων· οὐ μεῖν ἄλλα καὶ εὐχεσθαι καὶ μνημονεύειν μου· ἐν τῇ ἁγία μονῇ· ἤ τις δὲ φανεῖ ἐναντιῶσαι ἡμὰς ἡ ἐνοχλύσαι ἀπο τῶν τοιούτων χωραφίων ἤτε ἐγὼ· ἤτε ἀπο τῶν ἐμῶν κληρονόμων ἡ τέκνω ἀρὰ καὶ δεσμῶ αὐτὸν ὑποκύσθω τῶν τιή αγίων θεοφόρων πατρών· καὶ ἡ μερὶς αὐτοῦ μετα ἰοὔδᾶ του προδώτου· καὶ πᾶλιν ἔστω ἰσχυρᾶ καὶ υαιυία ἡ τιαὕτη καθαρὰ καὶ ἀδολοτος ἀφιαίρωσις εἰς το διεὶνεκὲς· ἤτις καὶ ἐγραφη μηνὶ μαρτίω· ινδικτιωνι ζ' χειρὶ θεοφυλητου ἱέρεως πρωτοπαπα κροτωνες· τῇ προστάξει του θεοφυλεστάτου ἡμῶν ἐπισκόπου κυρου φίλιππου· τοῦ ἔτους ϛχξζ' ενωπιον τῶν παρευρεθέντων αξιοπίστων μαρτυρων:

† ego rogerius marturani.

† Ego Robertus Capriellus concedo et concedendo affirmo hoc donum domini Corbelini. et inde testis sum.

† Ego tomas terravydande teste sum. † Ego robertus marturani † Ego. G. de ripiteia testis sum. † μιχαὴλ κατεπάν κροτωνος καὶ λοιποις ὑπέγραψα. † νικόλαος μαηστωρ του ἁγίου στεφάνου του υόσκου. † φρέρι γούστανος πεττευίνου, φρερι γαλτέριος λουγλεὲς, φρέρη πέρρη δὲ μαρσιλόνφου.

† ρικκάρδος ἁγιοπετρίτος ὑπέγραψα. † ροπερτος νοτάριος οκλίος ὑπέγραψα.

Terram de georgi sido de falo.

† καὶ ἑτέρο χωραφιον τοῦ διδῶ τὸ εκράτει ο νικόλαος στρογγίλλος· ης τὸ αὐλάκα τοῦ μίλου κατὰ ανατολᾶς του δρόμου· καὶ κατὰ μεσιυρίας τὸ χω-

Ciminam spectabant, usque ad fines aliorum praediorum ipsius Nicolai Ciminae septentrionem versus, et ascendit ubi terminantur praedia filiorum presbyteri Zosimi, quae habebat a Domino suo; ascendit idem terminus usque ad viam ad torrentem Venae de Armira, et sic clauditur prout via ascendit usque ad fines Gambarelli, unde initium duximus. Haec igitur memorata praedia cum introitu et exitu a praesenti die et hora trado et impertior tibi praedicto pio monacho ac magistro et praeposito domino Nicolao, et reliquis fratribus usque ad finem seculorum, non solum pro redemptione et absolutione meorum parentum, verum etiam ut oretis et recordemini mei in sancto monasterio. Si quis autem vobis adversabitur, aut de memoratis praediis vos deturbabit sive ego, sive quisquam meorum heredum, sive filii mei, sit illigatus maledictioni tercentorum octo et decem sanctorum divinorumque Patrum, et pars eius sit cum Iuda proditore; et nihilominus firma ac valida in perpetuum maneat haec pura doloque carens oblatio, quae scripta fuit mense martio, indictione VII, manu Theophileti sacerdotis protopapae Crotonis, de mandato nostri Deo penitus dilecti episcopi domini Philippi, anno 6667, coram fide dignis testibus, qui interfuerunt.

† Michael Catapanus Crotonis una cum aliis me subscripsi. † Nicolaus magister sancti Stephani de Nemore. † Frater Gustanus de Pettebino, Frater Galterius Luglees, Frater Petrus de Marsilonfo.

† Riccardus Agiopetritus subscripsi. † Rupertus notarius Oclius subscripsi.

† Et aliud praedium, quod dono, quodque possidebat Nicolaus Strongillus, positum est ad Fossam Molendini, ad orientem viae, et ad meridiem (*fini-*

ράφιον τοῦ νικολάου κημινὰ. καὶ εκ δ'σι τὸ κακὼ ριάκη· καὶ υίννη το αυλακον τοῦ μίλου ἑος τῆς οδοῦ· καὶ ἕτερον χωράφιον τοῦ διδὸ ἡς τὸ γιαλον ἡς τόπον λεγόμενον ἀρμιρὶ· καὶ ανατολὰς ὑπαγι ἡ θαλασσα καὶ υπάγι τον γίαλον γίαλλον, καὶ ευγένει ἡς τὸν πόταμον καὶ τὸν αρμιρὶ καὶ ὑπάγει η ὁδὸς.

timum est) praedium Nicolai Ciminae, et ad occidentem rivus Malus, et pergit Fossa Molendini usque ad viam. Ad haec aliud praedium, quod dono, situm est ad litus in loco qui dicitur Armiri; ab oriente vadit mare, et procedit iuxta litus, et protenditur ad flumen et Armirum, et subsequitur via.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani — n.° 48.)

CLVIII.

1159 — Mense Martio — Indict. VII. — Crotone.

Rupertus Scalionus donat monasterio Scyllacensi S. Stephani Eremitarum praedium positum in Campo de Armira.

† σηγνον χειρὸς. Ego Rupertus. Scalione †

† ἐν ονόματη τοῦ πατρος καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνειματος, καγῶ ο προγραφεὶς ροπέρτος. σκαλληούνος ο τὸν τῆμηον σταυρῶν σην ὅλω το ἴφω ηπογραυσας, τὴν παροῦσαν ἐγγραφον καὶ ενηπόγραφων απλῆν καὶ καθαρὰν αφηερωσιν καὶ χωρῆς τῆς ἰασοῦν εραίσεος και φηλονηκήας· τὴν εκ τῶν πανευσεβὸν νόμων· ησχὶν τε καὶ δῆναμην ἔχουσαν. και μήδαμὸς ποτὲ καιρῶ ἢ χρῶνὸ ανατραπῆναι οἳ ὦποσοῦν παρασαλευθῆνε ὀφὴλουσαν, οὐ παρ αιμοῦ τοῦ προοἰριμένου. οι παρ ετέρου προσόπου τοῦ ἰουδήποτε. μαλλον σὺν πασῃ προθυμήᾳ καὶ ολοψὕχω προθέσει δοροῦμε καὶ αφηερῶ. ης τοιν μοὴν τοῦ αγιου πρωτομάρτυρος στεφανου τοῦ σκηλλακίου τῶν εραιμήτων· καὶ ης σὲ το προεστότα κυρον νικόλαον μοναχόν. το χωραφὴν μου οπερ ἔχω ἰς τον κάμπον της αρμιῖρὶς, ἔστην μὲν οὖν ο δηῶρισμὸς αυτου κατα μὲν ανατολῆς, ο ξηρορίαξ τῆς βῆνας τῆς αρμηρὴς. ἀχρη ἰς το σηνορον χωραφιων κυρου κορβολίνου ἀπερ κρατοὺσιν ἰ πέδες νἰκολάου κουλοῦμβου κατα βορρὰς, κακήθεν αναγαμμαδῆζη τῶ αυτο σὕνωρον κατὰ δησμὰς· ἀχρη ης τὸν δρόμον τὸν βασιληκόν· καὶ ος ηπέρχεται ο αυτὸς δρόμος ἄχρη ἡς τὸν ζηρορίακα ὅθεν καὶ τὴν ἀναρξὴν εποιῆσαμεν καὶ σῆνκλῆϊ. τοῦτο οὖν τῶ δηλοθὲν χωραφιον εχην σας αυτὸ αποδόμενον καὶ ευλογούμενον· απο τὴν σὴμερον ημέραν καὶ ὥραν σοι ο προριθὲὶς προεστὼς κυρος νικολαος μοναχος και τον εταίρων ἀδελφων ἀχρη τερμάτον εῶνον· υπερ λητρου καὶ αφέσεος τῶν εμων γωνέον, ου μῆν αλλα καὶ εὔχεσθαι (ὑπὲρ ἐμοῦ ἐν τῆ ἁγία μονῆ) η τις δαὶ φανῆ εναντιῶσε

† Signum manus. Ego Rupertus Scalione.

† In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Ego suprascriptus Rupertus Scalionus, qui honorabilem crucem totumque nomen exaravi, praesens subscriptionibus munitum instrumentum simplicis et purae oblationis, ac sine quovis dissidio et contentione, habentis ex sacrosanctis legibus vim et potestatem, et nullo unquam tempore vel occasione subvertendae, vel quomodocumque perturbandae neque a me praedicto, vel ab alia quavis persona, sed potius cum omni alacritate, et totius animi proposito dono et offero monasterio sancti Protomartyris Stephani Scyllacensis Eremitarum, et tibi praefecto domino Nicolao monacho, nimirum praedium meum, quod habeo in Campo de Armira. Sunt autem fines ipsius: ab oriente torrens Venae de Armira usque ad confinium praediorum domini Corbulini, quae tenent filii Nicolai Columbi ad septentrionem, et illinc flectit ipsum confinium ad occidentem usque ad viam regiam, et ut pergit ipsa via usque ad torrentem, unde initium duximus, et clauditur. Hoc vero memoratum praedium tibi tradimus et elargimur, ut ipsum possideatis ab hodierna die et hora tu praedictus praepositus dominus Nicolaus monachus, et reliqui fratres usque ad finem seculorum, pro redemptione et remissione parentum meorum non solum, sed etiam ut oretis pro me in eodem monasterio. Si quis autem apparuerit vobis oppositionem aut molestiam de hoc praedio illaturus, sive ego, sive aliquis ex meis heredibus, vel filiis, maledictioni et vinculo ipse subiaceat tercen-

οιμας οἱ ενοχλησε απο του τοιοῦτου χωραφιου ἴτε εγῶ ἴτε απο τον εμὸν κληροιόμων ἢ τέκνων. αρὰ και δεσμω οιποκῦστο τον τιή αγίον θεωφωρων πατερον καὶ ἴ μερὶς αυτοῦ μετα ἰούδα τοῦ προδότου. καὶ πάλην ἔστο ησκηρὰ καὶ βεβέα ἴ τηαύτη καθαρὰ καὶ αδόλοτος αφηέρωσις ις το δηηνεκές, οἵτῖς καὶ εγράφη μηνι μαρτίω ινδικτιῶνος ζ'. χεῖρι αμνοῦ ἱερεως και πρωτοπαπὰ κρότωνος τοῖ προσταξη τοὺ θεὼφίλεστάτου οιμῶν επϊσκόπου κυρου φιλίππου τοῦ ἔτους ϛχξζ' εν παρουσια μαρτύρων.

† ego rogerius marturani.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani — n.° 49.)

torum octo et decem sanctorum divinorumque Patrum, et pars ipsius sit cum Iuda proditore; ac nihilominus firma et stabilis maneat haec pura et sincera oblatio in perpetuum. Quae scripta est mense martio, indictione VII, manu Amni sacerdotis et protopapae Crotonis, ex mandato nostri Deo dilectissimi episcopi domini Philippi, anno 6667, coram testibus.

CLIX.

1159 — Mense Martio — Indict. VII — Crotone.

Robertus de Marturano donat monasterio Scyllacensi S. Stephani Eremitarum nonnulla praedia posita in agro Crotonensi ad Campum rivi Mali.

† σήγνον χεῖρος ego robertu de marturano.

† Εν 'ονόματι τοῦ πατρος και τοῦ υιοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνευματος καγῶ ο προγραφεῖς ροπερτος τοῦ μαρτουράνου ο τον τήμιον σταυρων συν ὥλω τῶ ὕφω ηπογράψας οικῆις μου δακτῆλης, τὴν παροῦσαν ἔνγραφων καὶ ενηπόγραφων, απλῆν καὶ καθαρὰν αφηέροσιν, καὶ χωρὶς τὴν ἴας οὖν ερέσεος καὶ φηλονηκήας. την εκ τὸν πανευσεβὸν νόμων. ησκήν τε καὶ δῦναμην ἔχουσαν, και μηδάμῶς ποτὲ καὶρὸ ἢ χρῶνο η ὁπως οὖν παρασαλευθῆνε οφῆλουσαν· οὖ παρ εμου τοῦ προϊρημένου· οὖ παρ ετέρου προσοπου τοῦ ἰουδῆποτε, αλλα μάλλον σὖν παση προθειμηα και ολόψυχο προθεσει δοροῦμαι καί αφηερώ ης τὸν πάνσεπτον ναὸν τοῦ αγίου πρωτομαρτυρος στεφάνου τοῦ σκοιλλακίου τὴν μονὴν τον ερημήτων. καὶ ἰς σαὶ τὸν εβλαβὴ προεστότα καὶ μαίστορα κυρον νικόλαον μοναχόν· τα χωραφιά μου απερ ἔχω εν τη δηακρατῆση κρότωνος. ἰς τὸν καμπον τοὺ κακοὺ ριακήου. ἐστὴν μεν ο δηωρισμὸς αυτῶν κατα μεν ανατολάς ο δρομος κατα άρχτρου ανέρχεται ο ρίαξ τοῦ κακου ριακῆου· κατὰ δὲ δήσμας απέρχετε εκ τον οὖμβρον τα ποδόβουνα ἄχρι ης τὸν φραγμον τὸν αμπέλον κυρου αμνοῦ ἱερεως καὶ πρωτοπαπὰ τοῦ ναίου. ὁς κατέρχεται· το σύνορον το ἥσον τοῦ φραγμοῦ καὶ χωράφιον τοῦ αυτοῦ πρωτοπαπὰ τοῦ προηριμένου· ἄχρι ης τὸν δρόμον ὅθεν

† Signum manus. Ego Robertus de Marturano.

† In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Ego suprascriptus Robertus de Marturano, qui honorabilem crucem totumque nomen propria mea manu exaravi, praesentem chartulam subscriptionibus munitam simplicis et purae oblationis, ac sine quovis dissidio et contentione, ex sanctis legibus vim et robur habentis, et nulla unquam occasione aut tempore quomodocumque evertendae neque a me praefato, neque ab alia quavis persona, sed potius cum omni alacritate, et totius animi proposito dono et offero venerabili templo sancti Protomartyris Stephani Scyllacensis, monasterio Eremitarum et tibi religioso praefecto et magistro domino Nicolao monacho, nimirum praedia mea, quae habeo in agro Crotonensi in Campo rivi Mali. Sunt autem fines eorum: ab oriente via; a septentrione ascendit secus rivum Malum; ab occidente procedunt collis radices e cisterna usque ad sepera vineae domini Amni sacerdotis et novi protopapae, sicut descendit confinium iuxta sepem, et praedium praedicti protopapae, usque ad viam unde initium duximus. Item (*dono*) et praedium, quod habebant filii presbyteri Zosimi ad Campum. Fines quidem ipsius sunt huiusmodi: ab oriente via regia; ab occidente confinium et praedia, quae

τὴν ἐναρξὴν ἐπιῆσαμεν. οσαῦτος καὶ το χωράφηον ὅπερ ἦχων η πεδες παπα ξεσήμου· ης τὸν κάμπον ἐττὴν μὲν ο δηωρισμὸς αυτοῦ κατα ανατολάς· ο δρόμος ὁ βασηλικὸς, κατα δὲ δησμὰς το σῆνορον καὶ τα χωράφια τα τοτὲ νικολάου κημίνου ομίως καὶ κατα ἀρχτρου τα χωραφια τοῦ αυτοῦ νικολάου κημίνου. εκ μεσημβρίας το σινορον τὸν χωραφιων κυρου κορβουλίνου, ὸς κατέρχεται ης τὸν δρόμον ης τὸν ξηρορίακα τὴς βήνας καὶ σῦνκλῆι· ταῦτὰ οὖν τα δηλοθεντα χωραφια αφηέρωσα αυτὰ προς σε κυρον νικολαον τον προεστότα τῆς ριθῆσης μονης καὶ ἰς τοῦς ληπους αδελφους· τοῦ ἔχην σας αυτὰ αποδόμενα καὶ ευλωγοίμενα απο τὴν σῆμερον ημέραν καὶ ὥραν ιπερ λήτρου καὶ αφέσεος τὼν εμῶν γονέων ου μὴν αλλα καὶ ευχεσθαι υπερ εμου εν τὴ αγια μονὴ· ἴ τις δε φαιὴ εναντηωσε ἡμὰς ἢ ενοχλῆσαι απο των τῖούτων χωραφιων ητε εγῶ ἡτε απο τον εμὸν κλῆρονόμων αρὰ καὶ δεσμῶν αυτῶν ηποκήσθω. τῶν τιὴ θεωφορων πατέρον καὶ η μερις αυτῶν μετα ἰοῦδα τοῦ προδότου· καὶ πάλιν ἔστο ισκηρὰ καὶ βεβέα ἴ τηαυτοι καθαρα καὶ αδολότος αφηέρωσις ης το δἴηνεκὲς· ητῖς καὶ εγραφη μηνι μαρτίω ινδικτιωνι ζ'· χειρὶ αμνοῦ ἱερεως καὶ νεου πρωτοπαπὰ κρότωνος τὴ προστάξει τοῦ θεωφηλεστάτου οιμὼν επἴσκόπου κυρου φηλίππου τοὺ ἔτους ϛχξζ'· εν παρουσία μαρτύρων †

† Ego rogerius marturani.

† κορβουλίνος καβαλλάριος δια τοῦ σταυρου ὑπεγραψα.

† βυράρδος δε πετρα βουνατα δια τοῦ σταυρου ὑπέγραψα †.

† Ego. G. de ripiteia testis sum.

† νικολαος χαννι υπέγραψα.

olim fuerunt Nicolai Ciminae; et pariter a septentrione praedia ipsius Nicolai Ciminae; a meridie fines praediorum domini Curbulini, sicut descendunt viam versus ad torrentem de Vena, et clauditur. Haec igitur memorata praedia obtuli tibi domino Nicolao praeposito dicti monasterii et reliquis fratribus, ut habeatis ipsa tradita ac donata ab hodierna die et hora non solum pro redemptione et remissione parentum meorum, sed etiam ut preces fiant pro me in sancto monasterio. Si quis autem tentaverit oppositionem, vel molestiam vobis afferre de his praediis, sive ego, sive quispiam ex meis heredibus, maledictioni, et vinculo subiaceat divinorum tercentorum octo et decem Patrum, et pars ipsius sit cum Iuda proditore; et nihilominus firma ac stabilis maneat haec simplex et sincera oblatio in perpetuum. Quae scripta est mense martio, indictione VII, manu Amni sacerdotis et novi protopapae Crotonis, ex mandato nostri Deo dilectissimi episcopi domini Philippi, anno 6667, coram testibus.

† Corbulinus Caballarius per crucem subscripsi.

† Berardus de Petra Bonata per crucem subscripsi †.

† Nicolaus Channi subscripsi.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani—n.° 50.)

CLX.

1160 — Mense Maio — Indict. VIII.

Niceta Tzocellus vendit Petro Boburo praedium positum in loco dicto Petrosa tarenis Salernitanis novem.

† σηγνον χειρος νικιτας ὁ υἱος νικολαος τζοκελλος.

† Εν ονοματι τοῦ πατρὸς, καὶ τοῦ υιοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνευματος εγῶ ὁ ανωτερω προγεγραμμένος, τὸν σήγνον τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιῶν σταυρὸν ποἴξας, ἰδία μου βουλὴ φαίνωμαι πράσχοντα χωραφιον, ὅπερ

† Signum manus Nicetae filii Nicolai Tzocelli.

† In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Ego suprascriptus, qui honorabilis et vivificae crucis signum exaravi, declaro de propria mea voluntate vendere territorium, quod meus pater emit.

ἠγώρασεν ὁ πατήρ μου εις το τόπονπωθεσίαν τῆς πετρώτας, πεπρακα τό χωραφιον τούτον, τῶ πέτρω ὁ υἱος ιωαννου βοβούρου. διὰ ταρία σαλερινὰ. θ'. μετὰ ὕμεροδενδριων καὶ αγρίων χῶρης, ἐν ποδα καριδέαν. ἐστίν ὁ περιόρισμός τοῦ χωραφιου ἀπο μερος ανατολικόν· χωραφιον τοῦ γουλιελμου πελεγρίνος· καὶ από δυσμὰς νικόλαος τοῦ θέπεντου. καὶ από ἄρκτρος· ιωαννης ὁ υιος πετρος τοῦ δωνάτου· καὶ από μεσυμβρίας, χωραφιον τοῦ ιωαννου ακαθαρτου. εγὼ ὁ ανωτερω πρόγεγραμμενος, μετὰ τό απόλαβεῖν τὰ ταρία εκ χειρὸς τοῦ πέτρου· εποίησα αυτῶ τὴν παρούσαν γραφὴν· ἵνα εχέτω· ὁ αγωραστης· ἐξούσιαν τό χωραφιον ποιειν ο βούλεται· ὡς κύριος. εὰν δὲ φανῆ πωτὲ καίρῶς τίς ανθρωπος ζητόντα. ἡ μάχας ποιῶν· ζημιόθήτω εις τὸν αγωραστὴν· εις τό διπλουν· καὶ εις το δημοσιον νομισματα. λς'. καὶ άκον συχάσι· εγραφη τό παρόν εγγραφον δια χειρος βασιλείου νοταριου. ὁ υιος τοῦ κώμιτε. ἐν ετει ϛχξη'. ινδικτιωνι η'. μηνι μαϊω. ενωπιον των καλῶν μαρτυρων. νικολαος κρητης ὁ υιος βιταλης κρητης μαρτυρ † ἰδιοχειρως υπεγραψα τὸν σταυρόν. μαρτυρ † νικίτας γίτζος. μαρτυρ † λεον του βαραλέο. Ἐν τοῖς καιροῖς τοῦ ευλαβεστατου αυθεντου ημων ριξ γουλιελμος καὶ στρατιγος ολεττας βασιλειου ὁ υιος ιωαννου τοῦ καλοῦ. καὶ δεσκώμης ιωαννης γιτζος.

(Ex originali membrana Archivi Cavensis — n.° 55.)

situm in loco dicto Petrosa; et vendidi huiusmodi territorium Petro Filio Ioannis Boburi, pretio tarenorum Salernitanorum novem, simul cum arboribus fructiferis et silvestribus, praeter unam arborem nucis. Eiusdem vero fines sunt hi: ad orientem territorium Gulielmi Pelegrini; ad occidentem Nicolaus de Thepento; ad septentrionem Ioannes filius Petri de Donato; et ad meridiem territorium Ioannis Acatharti. Et ego suprascriptus, acceptis praedictis tarenis de manu Petri, feci ipsi praesens instrumentum, ut ipse emptor tamquam dominus potestatem habeat de praedicto territorio faciendi quicquid voluerit. Si quis autem, procedente tempore, apparuerit litem aut molestiam illaturus, poenae nomine solvat emptori duplum pretii, et Fisco solidos sex et triginta, atque invitus sileat. Scriptum est praesens instrumentum manu Basilii notarii filii Comitis anno 6668, indictione VIII, mense maio, praesentibus probis testibus. Nicolaus Iudex filius Vitalis Iudicis testis † propria manu crucem subscripsi. Testis † Niceta Gitzus. Testis † Leo de Baraleo. Temporibus piissimi domini nostri Regis Gulielmi et Strategi Olettae Basilii filii Ioannis de Calo, et Vicecomitis Ioannis Gitzi.

CLXI.

1160 — Mense Maio — Indict. VIII.

Vitalis Pitzellus vendit Bono Bonadiae praedium situm in loco dicto de Limpidanis, tarenis Salernitanis decem.

† σήγνον χειρὸς βιτάλης ὁ υιος κωνσταντινου πιτζελλη.

Εν ονοματι τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υιου καὶ τοῦ αγίου πνευματος. εγὼ ὁ ανωτερω πρόγεγραμμενος τὸν σήγνον τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιῶν σταυρόν ποίξας ἴδια μου βουλη φαίνωμαι πράσχωντα τῶ βώνη ὁ υιος νικολάου βώνάδια. χωραφιον εἰς τὸ τόπονπωθεσίαν τὼν λιμπιδάνων· εἰς τιμὴν ταρία σαλερινα δέκα. μετὰ ὑμεροδενδρίων καὶ αγρίων εισὶν δὲ τὰ συνόρια τοῦ χωραφιου· τὸ αμπελιον τοῦ αυτοῦ βώνῆ· καὶ από δυσμὰς χωραφιον τοῦ αυτοῦ βιταλη· καὶ από ἄρκτρος·

† Signum manus Vitalis filii Constantini Pitzelli.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Ego suprascriptus, qui signum honorabilis et vivificae crucis exaravi, de propria mea voluntate vendo Bono filio Nicolai Bonadiae praedium situm in loco dicto de Limpidanis cum arboribus fructiferis et silvestribus, pretio tarenorum Salernitanorum decem, his terminis comprehensum: (*ad orientem*) est vinea ipsius Boni; ad occidentem territorium eiusdem Vitalis; ad septentrionem vinea Ioannis filii

τό αμπελιον τοῦ ιωαννου τοῦ πέτρου δὲ ἀλφέρη· καὶ ἀπό μεσυμβρίας. ὁ αυτός βόνης ὁ αγωραστης. καὶ χωραφιον τοῦ βιταλη μώρρου. εγῶ δὲ ο ανωτερω πρόγεγραμμενος. μετὰ τοῦ απολαβεῖν τὴν τιμὴν ἐκ χειρός τοῦ βώτη εποιησα τὴν παρούσαν γραφην. ἵνα εχέτω ὁ αγωραστης· ἐξουσιαν. τό χωραφιον, πουλειν χαρίζειν καὶ ποιεῖν ὅσα βουλεται. ἐαν δὲ φανὴ ποτὲ καιρῶ, ἤτε ἐγῶ· ἤτε υιος ἡ αλλος τίς ἄνθρωπος. ζητόντα. ἡ μάχας ποιῶν· ζηοθήτω εἰς τό ἀγωραστην· εἰς τό διπλοὺν καὶ εις τό δημοσιον νομισματα λς'. καὶ ἄκον συχήση· εγραφη τό παρόν ἐγγραφον δια χειρός βασιλειου νοταριου· ὁ υιος τοῦ κωμιτε εν ετει ϛχξη' ινδικτιωνι η' μηνὶ μαΐω· ἐνώπιον καλῶν μαρτυρων. νικολαος κρητης ὁ υιος βιταλη κρητου μαρτυρ † ἰδίοχειρως υπεγραψα τόν σταυρόν. μαρτυρ † βιταλης ὁ υιος ουρσινου· μαρτυρ † πέτρος ὁ υιός ουρσινου· μαρτυρ † ρογεριος ὁ υιος σολδανος· Εν τοῖς καιροῖς τοῦ ευλαβεστατου. αυθεντου ἡμων ριξ γουλιελμου· καὶ στρατιγός ολεττης βασιλειου ὁ υιος ιωαννου τοῦ καλοῦ· καὶ δεσκώμης ιωαννης γίτζος.

Petri de Alpherio;ad meridiem territorium ipsius Boni emptoris et praedium Vitalis Morri. Ego vero suprascriptus, accepto pretio de manibus Boni, condidi praesentem chartulam, qua potestatem facio emptori vendendi praedictum praedium, donandi, et de eo faciendi quicquid voluerit. Si quis vero aliquando praesumpserit, sive ego ipse, sive meus filius, sive quicumque alius, molestiam, aut controversiam inferre, solvat emptori duplum pretii, et Fisco solidos sex et triginta, et invitus sileat. Scripta est praesens chartula manu Basilii notarii filii Comitis anno 6668, indictione VIII, mense maio, coram probis testibus. Nicolaus Iudex filius Vitalis Iudicis testis † propria manu crucem subscripsi. Testis † Vitalis filius Ursini. Testis † Petrus filius Ursini. Testis † Rogerius filius Soldani. Temporibus piissimi domini nostri Regis Gulielmi, et Strategi Olettae Basilii filii Ioannis Cali, et Vicecomitis Ioannis Gitzi.

(Ex originali membrana Archivi Cavensis—n.° 56.)

CLXII.

1161 — Mense Augusto — Indict. (IX).

Rupertus Satrianus cum fratribus Pagano et Grypho tradit monasterio S. Mariae de Pertusia territorium situm in loco dicto Tallata infra Fossam, et invicem recipit praedia, quae eidem monasterio donaverat presbyter Iordanus.

† σήγνον χειρὸς ροπέρτος ὁ υιος οὐρσος, σατριάνος, σήγνον χειρὸς παγάνου, καὶ ὁ πρεσβυτερος. γρήφος, οἱ αδελφοί μου. σηγνον χειρος δωναδδέος. ὁ ανεψιος ἡμων.

† Ἐν ονοματι τοῦ πατρος καὶ τοῦ υιοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος, ἡμῆς οἱ ἀνωτερω πρόγεγραμμενοι, τόν σήγνον τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιῶν σταυρόν, πρόστάξαντος, οἰκία ἡμῶν γνῶμη, καὶ αυθερέτω βουλὴ, καὶ οὐκ εκ τινος τό παράπαν ἀνάγκης, ἡ αγνοίας, ἡ ραδιουργίας, ἀλλ εξ αγαθῆς ἡμῶν πρόἐραίσεως, φαινωμεθα ποιοὺντες ἀνταλλαγμα, ἐκ τό χωραφιον ὅπερ ἔχωμεν εις τό τόπονπωθεσίαν, τῆς ταλλατας, ἐπικάτω τῆς φόσσας, ἐποιήσαμεν τό ανταλλαγμα εἰς τό μοναστίρην τῆς ἁγίας θεοτόκου τῆς περτούσας. ἡμῆς δὲ ἀπολαβωμεν παρὰ τοῦ πρηόρην, νικολάου,

† Signum manus Ruperti filii Ursi Satriani. Signum manus Pagani, et presbyteri Gryphi fratrum meorum. Signum manus Donadei consobrini nostri.

† In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Nos suprascripti, qui signum venerandae et vivificae crucis praeposuimus, de propria nostra sententia et libera voluntate, nulla omnino vi, ignorantia, aut dolo intercedente, sed recto nostro consilio declaramus facere cum monasterio S. Mariae de Pertusia permutationem territorii, quod possidemus in loco dicto Tallata infra Fossam. Nos autem recepimus a priore Nicolao de mandato Marini abbatis venerabilis monasterii Individuae Trinitatis de Cava praedia memorato monasterio S. Mariae de Per-

προσταξάμενος, τω αββὰ μαρίνου τῆς ευαγεστάτης μονῆς, τῆς ὁμοουσίου τριάδος τῆς κάβας, τὰ χωράφια ἀπερ προἔνεγκεν ὁ πρεσβιτερος ἰωρδάνος. εἰς τὴν προρηθήσαν μονὴν τῆς ἁγίας θεοτοκου τῆς περτουσας. καὶ ἐδώκαμεν. εἰς τὸ μοναστηριον τὸ ἡμέτερον χωραφην. μετὰ τῶν ἡμεροδενδριων καὶ ἀγρίων, ἐστὶν δὲ ὁ περιόρισμὸς τοῦ αυτοῦ χωραφίου απὸ μερος ανατολικὸν συνορὴ τὸ χωράφην τὸ ἱτον τοῦ ιωαννου γρόφφουλη. καὶ τῆς τζίτας τοῦ σιμίου καὶ ἀπο μέρος δυσμᾶς. τὸ χωραφιον τῶν υιῶν τοῦ γουσταβιλε. καὶ ἀπο ἄρκτρος, ὁ πωταμὸς. καὶ ἀπὸ μεσυμυρίας, ἡ ὁδὸς δημοσία ἡμῆς δὲ οἱ ανωτερω πρόγεγραμμενοι, μετὰ τὸ ἀπόλαβεῖν τὰ χωραφία ἐκ τὸ μοναστηριον, τῆς κάβας. ἐποιήσαμεν τὸ παρὸν ἔγγραφον εἰς τὸ μοναστηριον· ἐκ τὸ ἡμετερον χωραφιον· ἵνα ἐχέτω, ὁ μοναστηρην ἐξουσιαν ποιησαι ὅσα βουλωνται· ἐὰν δὲ φανὴ πωτὲ καιρῶ· ἡτε ἡμῆς, ἡ ἐκ τῆς ἡμετέρας γενεὰς, ἡ ἀλλός τίς, ἄνθρωπος ζητόντα, ἡ μάχας ποιῶν, ζημιοθήτω, εἰς τὸν μοναστηριον εἰς τὸ διπλουν. καὶ εἰς τὸ δημώσιον νομισματα λϛ', καὶ ὁ μοναστηριον. ἐχέτω τὸ χωράφην· στερεῶς· καὶ απαράσαλευτως· ἐγράφη τὸ παρὸν ἔγγραφον δια χειρὸς βασιλειου νοταριου, ὁ υιος κώμιτος· παράκλησης τῶν ἀνωτερω γεγραμμενων. ρωπερτου καὶ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ. ἐν ἔτει ϛχξθ'. ινδικτιωνι ἡ· μηνι αυγουστω. ἐνώπιον καλῶν καὶ αξιοπίστων μαρτυρων. νικολαος κρητῆς ὁ υιος βιτάλη κρητου· μαρτυρ † ἰδιόχειρος ὑπέγραψα τὸν σταυρόν. ιωαννης τῆς κώρτης ὁ υιος βιτάλη κρητου· μαρτυρ· μαρτυρ † λέον, ὁ υιος νικολαου τοῦ θέπεντου. μαρτυρ † σατριάνος ὁ υιος νικήτα τοῦ πρόξιμου. Ἐν τοῖς καιροῖς τοῦ εὐλαβεστατου αὐθεντη ἡμῶν ρὶξ γουλιέλμου· καὶ στρατιγὸς ὁλέττας, κωνσταντινος, ὁ υιος λέον τοῦ θέπεντου καὶ δεσκάμης· σατριάνος πρόξιμος.

(Ex originali membrana Archivi Cavensis — n.° 11.)

tusia oblata a presbytero Iordano, et dedimus eidem monasterio nostrum territorium cum arboribus cultis et incultis, cuius fines sunt: ad orientem praedia, quae erant Ioannis Groffuli et Tzitae de Simeone; ad occidentem praedia filiorum Gustabilis; ad septentrionem flumen; ad meridiem via publica. Nos vero suprascripti, acceptis praedictis terris a monasterio Cavensi, fecimus praesentem chartulam, qua eidem monasterio potestatem damus faciendi de nostro territorio quicquid voluerit. Quod si quis aliquando praesumpserit, sive nos ipsi, sive quisquam de nostra generatione, sive quicumque alius repetere, aut litem intendere, poenae nomine duplum monasterio solvat, et publico Aerario solidos sex et triginta; et nihilominus monasterium firme ac stabiliter retineat praedictum territorium. Scripta est praesens chartula manu Basilii notarii filii Comitis, ad requisitionem suprascriptorum Ruperti et fratrum eius, anno 6669, indictione VIII, mense augusto, coram probis et fide dignis testibus. Nicolaus Iudex filius Vitalis Iudicis testis † propria manu crucem subscripsi. Ioannes de Curte filius Vitalis Iudicis testis. Testis † Leo filius Nicolai de Thepento. Testis † Satrianus filius Nicetae de Proximo. Temporibus piissimi domini nostri Regis Gulielmi, et Strategi Olettae Constantini filii Leonis de Thepento, et Vicecomitis Satriani Proximi.

CLXIII.

1163 — Mense Novembri — Indict. XII.

Ioannes Ebulus et Gemma eius uxor vendunt Ioanni de Donato praedium positum trans rivum Larnacis pretio asini et unius tareni.

† σήγνον χειρός ιωαννου τοῦ ἔβουλη. σήγνον χειρος γέμμα. ἡ γυνὴ αὐτοῦ.

Εν ονοματι τοῦ πατρος, καὶ τοῦ υιου, καὶ τοῦ ἁγιου πνευματος. ἡμῆς οἱ νωτερω πρόγεγραμμενοι τὸν σήγνον τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιῶν σταυρὸν πολξαντες. ἰδία ἡμῶν βουλὴ φαινωμαιθα πράσχωντης. εις σὲ ιωαννην ὁ υιὸς πέτρος του δωνάτου. τὸ χωράφιον ὅπερ εχωμεν, εἰς τὸ τόποπωθεσίαν πέραν του ρυακίου τῆς λάρνακος, διὰ ὀνικὸν, ἓν, καὶ ταρὴν ἓν. εἰσὶν δὲ τὰ σύνορια τοῦ χωραφιου ἀπὸ μέρος ανατολικὸν. συνορὴ τὸ χωραφιον τῶν υιῶν τοῦ βασιλείου του πρεσβυτερου νικίτας· καὶ απὸ δυσμὰς ὁ ρυάκης, καὶ απὸ άρκτρος ἡ ὁδὸς δημοσία. καὶ νικολαος ρουββιόλης καὶ απὸ μεσυμβρία· χωραφιον τοῦ καστόλιου ὁ υιος πρεσβυτερου νικολαου. ἡμῆς δὲ οἱ ανωτερω πρόγεγραμμενοι μετὰ τὸ ἀπόλαβειν τὸ ὀνικὸν, καὶ τὸ ταρὴν. εποιήσαμεν τὴν παρούσαν γραφὴν. ἵνα ἐχέτω ὁ ιωαννης τοῦ δωνάτου ἐξουσιαν το χωραφιον· πουλεῖν χαρίζειν· ἀνταλλαττειν. καὶ ποιεῖν ὅσα βούλεται, ὡς καὶ τὴν ἐξουσιαν παρ ημῶν ειλιφῶς. ἐαν δὲ φανῆ πωτὲ καιρῶ· ἡτε ἡμῆς, ἡ ἐκ τῆς συγγενίας ημῶν. ἡ ἄλλος τίς ανθρωπος, ζητόντα, ἡ μάχας ποιῶν, περὶ τοῦ χωραφιου τοῦτου. ζημιοθήτω εἰς τὸν αγωραστὴν εἰς τὸ διπλόν καὶ εις τὸ δημοσιον νομισματα λϛ'. καὶ ὁ αγωραστὴς εχέτω τὸ χωραφιον στερεῶς καὶ απαρασάλευτως. Εγραφη τὸ παρὸν εγγραφον δια χειρος βασιλειου νοταριου, ὁ υιὸς τοῦ κωμιτος. ἐν ετει ϛχοβ'. μηνὶ νοεμβριω. ἰνδικτιωνι ιβ'. ἐνώπιον καλῶν μαρτυρων. νικολαος κρητης. ὁ υιος βιταλης κρητης. μαρτυρ † ἰδιόχειρως υπεγραψα τον σταυρον. μαρτυρ † λεον ὁ υιος νικολαου τοῦ θέπεντε. μαρτυρ † νικολαος βωναδία. Εν τοῖς καιροῖς του ευλαβεστατου αυφθεντου ἡμῶν ρὶξ γουλιέλμος. καὶ στρατιγος ὁλεττας. μαϊστωρ βασιλειος χαλκεὺς ο υιος πρεσβυτερου νικολαου, καππελλου.

(Ex originali membrana Archivi Cavensis — n.° 58.)

† Signum manus Ioannis Ebuli. Signum manus Gemmae eius uxoris.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Nos suprascripti, qui signum venerandae et vivificae crucis exaravimus, de propria sententia declaramus vendere tibi Ioanni filio Petri de Donato territorium, quod possidemus trans rivum Larnacis, pro uno asino et tareno uno. Sunt autem fines huius territorii: ad orientem praedium filiorum Basilii filii presbyteri Nicetae; ad occidentem rivus; ad septentrionem via pubblica, et Nicolaus Rubbiola; ad meridiem territorium Castolii filii presbyteri Nicolai. Nos vero suprascripti, accepto asino et tareno, fecimus praesentem chartulam, ut habeat ipse Ioannes de Donato potestatem vendendi, donandi, permutandi praedictum territorium, et faciendi de eo quicquid voluerit, utpote qui dominium a nobis accepit. Quod si procedente tempore sive nos ipsi, sive quisquam ex nostra cognatione, sive quicumque alius litem, aut molestiam inferre deprehensus fuerit de huiusmodi territorio, poenae nomine solvat emptori duplum pretii, et Fisco solidos sex et triginta, et nihilominus ipse emptor firme ac stabiliter territorium retineat. Scripta est praesens chartula manu Basilii notarii filii Comitis, anno 6672, mense novembri, indictione XII, coram probis testibus. Nicolaus Iudex filius Vitalis Iudicis testis † propria manu crucem subscripsi. Testis † Leo filius Nicolai de Thepente. Testis † Nicolaus Bonadia. Temporibus piissimi domini nostri Regis Gulielmi, et Strategi Olettae magistri Basilii Ferrarii filii presbyteri Nicolai Cappelli.

CLXIV.

1164 — Mense Ianuario — Indict. XII.

Ioannes Ebulus eiusque uxor Gemma vendunt Ioanni Gisandi filio praedium situm in loco dicto Larnace tarenis Salernitanis sexdecim.

† σήχνον χειρὸς ιωαννου τοῦ ἔβουλη. σήγνον χειρὸς ὁ γέμμα. ἡ γυνὴ αὐτοῦ

Εν ονοματι τοῦ πατρος, καὶ τοῦ υιου καὶ τοῦ ἁγιου πνευματος. ἡμεῖς οἱ ανωτερω πρόγεγραμμενοι. τὸν σήγνον τοῦ τιμίον καὶ ζωοποιων σταυρὸν ποιξαντες· ἰδία ἡμων βουλὴ φαινωμεθα πράσχωντες, εἰς σὲ ιωαννην ὁ υιος γισάνδου ὁ ἡμετερος, γαμβρός. τὸ χωραφιον. ὅπερ ἔχωμεν. εἰς τὸ τόπονπωθεσίαν τοῦ λάρνακος, ἐγγὺς τοῦ ρυακίου· διὰ τάρια σαλερνα· δέκα ἕξ. εἰσὶν δὲ τὰ συνόρια τοῦ χωραφιου από μέρος ἀνατολικόν· συνορῆ ὁ αυτός ιωαννης ὁ γαμβρός (καὶ τὸ χω)ραφιον· ὅπερ ἔχει εἰς προίκιον· καὶ από δυσμας (τὸ χωράφιον τῶν) υιων τοῦ ἄρμη ὁ υιος ιωαννου τῆς ὀπτιμας καὶ από ἄρκτρος, χωραφιον του κῦρ δάριος· καὶ ιωαννου δε. . υτης καὶ από μεσιμβριας· ἡ ὁδὸς δημοσία· ἡμεῖς δε οἱ ανωτερω πρόγεγραμμενοι. μετὰ τὸ ἀπολαβεῖν τὰ τάρια ἐκ χειρὸς. τοῦ ἡμετέρου γαμβροῦ ιωαννου· εποιήσαμεν αὐτῶ τὴν παρούσαν γραφὴν. ἵνα εχέτω τὸ χωραφιον ἐξουσίαν πουλεῖν· χαρίζειν ανταλλάττειν, καὶ ποιεῖν· ὅσα βούλεται. ὡς κυριος καὶ την ἐξουσίαν, παρ ημῶν εἰλιφῶς· ἐαν δε (φανῆ) ποτε καιρῶ τίς, ἄνθρωπος ζητόντα ἡ μάχας ποιῶν περὶ του χωραφιου τοῦτου· ζημιοθήτω εις τὸν αγωραστην· εἰς τὸ διπλουν. καὶ εις τὸ δημοσιον, νομισματα λς'. καὶ ὁ αγωραστής εχέτω τὸ χωραφιον στερεῶς καὶ απαρασάλευτως. Εγραφη τὸ παρὸν εγγραφον δια χειρος βασιλειου νοταριου ὁ υιος κώμητος. ἐν ετει ϛχοβ'. ινδικτιωνι ιβ'. μηνὶ ιανουαριω ενῶπιον καλῶν καὶ ἀξιοπιστων μαρτυρων.

† νικολαος (κριτὴς ὁ) υιος βιταλης κρῆτης μαρτυρ υπεγράψα ιδιοχειρως τον σταυρον μαρτυρ † λεον ὁ υιος νικολαου τοῦ θέπεντου. μαρτυρ † ιωαννης ὁ υιος πέτρος τοῦ δωνατου. Εν τοῖς καιροῖς του ευλαβεστατου αυθεντου. ημων ρὶξ γουλιελμος καὶ κατεπάνος, ὁλεττας λουπίνο παππακαρβούνε οικκετωρ σαλερνου καὶ δεσκώμης (πέτρος) γιτζος.

(Ex originali membrana Archivi Cavensis — n.° 57.)

† Signum manus Ioannis Ebuli. Signum manus Gemmae eius uxoris.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Nos suprascripti, qui signa honorabilis et vivificae crucis exaravimus, de propria nostra sententia declaramus vendere tibi Ioanni filio Gisandi nostro genero territorium, quod possidemus in loco dicto Larnace iuxta rivum, tarenis Salernitanis sexdecim. Sunt vero fines eiusdem territorii: ad orientem ipse Ioannes gener noster, et praedium quod dotale accepit; ad occidentem territorium filiorum Armi filii Ioannis de Optima; ad septentrionem fundus domini Darii, et Ioannis de. . . . . ; ad meridiem via publica. Nos autem suprascripti, acceptis tarenis de manu generi nostri Ioannis, fecimus ipsi praesens instrumentum, ut habeat facultatem, tanquam dominus, ipsum territorium vendendi, donandi, permutandi, et faciendi de eo quicquid voluerit, utpote qui dominium ac potestatem a nobis accepit. Si vero temporis progressu quisquam tentaverit litem, aut molestiam inferre de huiusmodi territorio, solvat poenae nomine emptori duplum pretii, et Fisco solidos sex et triginta, ac nihilominus ipse emptor firme et stabiliter territorium retineat. Scriptum est praesens instrumentum manu Basilii notarii filii Comitis, anno 6672, indictione XII, mense ianuario, praesentibus probis et fide dignis testibus.

† Nicolaus Iudex filius Vitalis Iudicis testis propria manu crucem subscripsi. Testis † Leo filius Nicolai de Thepento. Testis † Ioannes filius Petri de Donato. Temporibus piissimi domini nostri Regis Gulielmi, et Catapani Olettae Lupini Pappacarbune de Salerno et Vicecomitis Petri Gitzi.

CLXV.

1164 — Indict. XII.

Zoë filia defuncti Arsenii Monachi cum eius viro et filiis vendit Ioanni genero Constae de Ursino partem vineae sitae in pertinentiis Protomartyris Leontii tarenis aureis duobus et viginti.

† σίγνον χειρος ζώης θυγατυρ τοῦ απεχομενου ἀρσένιου μοναχου· † σίγνον χειρος ιωαννου υἱοῦ αὐτῆς· † σίγνον χειρος αρκαδιου υἱοῦ αὐτῆς· † σίγνον χειρος υασιλειου κόξαρου συνεύνου αὐτῆς †

ἡμεις οἱ ἀνοτερω γεγραμένη· οἱ τὰ σίγνα του τιμίου σταυροῦ ταῖς οἰκήαις ἡμῶν χερσὶν καθὑπογράψαντες, τη ἰδία ἡμῶν γνῶμη καὶ οἰκήα προὑρέσι, καὶ οὐκ ἔκ τηνος τὸ παράπαν ἀνάγκης, ἢ χλεύης ἢ ραδιουργίας, ἢ ὅσα ἐν τοὶς θείοις νόμοις ἠσὶν ἀπηγορευμένα. ἀλλα μάλλον σὺν προθημία πάση καὶ ὁλοψύχω προθεσει, δι οὶς ὁμολογουμεν πιπράσκαι προς σὲ ιωαννη γαμυρὸν κωνστα τοῦ οὐρσίνου· τὸ ἀμπελον ὅπερ ἔχομεν εἰς τὶν κράτησιν προτομαρτυρος λεωντιου, τὸ μέρος ἡμας ὅπερ ἐκατέλαχεν ἡμας εκ τὴν ἐμφύτευσιν ἣν ἐποιήσαντο ἡ γονεῖς ἡμῶν εἰς τὸ ριθέντα ἀμπελον ὅπερ ἐφύτευσαν λέγο δί ὁ πατηρ μοῦ πρεσβυτερος ἀρκαδιος καὶ ὁ πανταλειων, καὶ ἔχομεν αὐτῶ εκ τὴν προλεχθήσαν εμφύτευσιν ὅπερ καὶ μεν ἐστὶν πλησίον τοῦ αμπέλου κυρας ἠρήνης γυνὴς πανταλεοντος· τουτο ὡς ἠριτε πεπράκαμέν σοι αὐτὼ σοὶ τω ριθεντι ιωαννη, εις χρυσοῦν ταρια κβ'. ἄτηνα λαβων αὐτὰ ἀπὸ χειρῶν σου εἰς οἰκηας ἡμων χεῖρας δεδῶκαμέν σοι τὴν ἅπασαν αὐτοῦ δεσποτίαν καὶ κυριότιτα, ἀπὸ τὴν σημερον ημεραν καὶ ὥραν εἰς τοὺς ἑξῆς ἅπαντας καὶ διὴναικοῖς χρῶνοις ποιῆν ἐν αυτῶ πάντα τα δοκουντα σοι· πουλειν, χαρίζην· ἀνταλλάγτην καὶ εις πρίκα τέκνων παραγραφεσθαι καὶ ὅσα ὁ νόμος τοῖς οἰκήοις δεσπόταις παρακελεύεται, ὡς τὸ κύρος καὶ τὴν δεσποτίαν παρ ἡμῶν ἠλειφως. ἡ δὲ καὶ τίς φανὴ ποτὲ καὶρῶ ἢ χρόνω κήνησιν ζήτησιν ἢ ἀγωγὴν ποιὴσιτω, ἤτε ἡμῶν κληρονόμων ἢ διάδοχων, ἵνα ἠσταμεθα καὶ διεκδικουμεν αὐτῶ ἐκ παντὸς προσωπου· ἢ δὲ καὶ οὐ διεκδικήσωμεν ἀλλὰ μάλλον πρὸς ἐπιστροφὴν πηραθῶμεν ἐλθεῖν ἵνα μὴ εἰσακουῶμεθα, ἀλλ' ἵνα ζημιουμεθα, εἰς τὸ διμόσιον νομισματα ς' καὶ λ' δια παραυάσεως τοῦ σταυροῦ· καὶ σοὶ τὼ ἀγορακώτι δια τὴν πληρτεραν αγανάκτισιν, τὸ τίμημα εκ δυπλου. καὶ ἠθ οὕτω στέργην τὴν καθαραν

† Signum manus Zoës filiae defuncti Arsenii Monachi. † Signum manus Ioannis eius filii. † Signum manus Arcadii eius filii. † Signum manus Basilii Coxari viri eius.

Nos suprascripti, qui signa venerabilis crucis nostris manibus exaravimus, proprio nostro consilio et deliberatione, nullaque omnino necessitate, vel fraude, vel malitia, vel quibuscumque aliis artibus, quae a divinis legibus prohibentur, sed potius cum omni alacritate et totius animi proposito declaramus vendere tibi Ioanni genero Constae de Ursino partem nostram vineae, quam habemus in pertinentiis Protomartyris Leontii, quaeque ad nos pervenit ex emphyteusi, quam fecerunt parentes nostri de eadem vinea, nempe pater meus presbyter Arcadius et Pantaleo, et eamdem habemus ob praedictam emphyteusim prope vineam dominae Irenes uxoris Pantaleonis. Ipsam, ut dictum est, vendidimus tibi praedicto Ioanni tarenis aureis duobus et viginti; quos cum acceperimus a tuis manibus in nostras, dedimus tibi plenum dominium et facultatem a praesenti die et hora in omne aevum perficiendi in ea omnia quae tibi placuerint, vendendi, donandi, permutandi, et in dotem filiarum inscribendi, ac (*faciendi*) quidquid lex propriis dominis permittit, utpote qui ius et potestatem a nobis acceperis. Si quis vero aliqua occasione vel tempore litem, quaestionem aut actionem intendat, vel ex nostris heredibus, vel successoribus, tuebimur et defendemus te ab omni persona. Nisi vero defenderimus, sed potius hanc venditionem subvertere tentaverimus, ne exaudiamur, quin imo mulctemur Fisco numismatis sex et triginta propter crucis violationem, et tibi emptori ob maiorem indignationem duplo pretio; et nihilo-

παρ' ημων σοι γεναμενην διάπρασιν, ἥτις εγεγόνη ἐνόπιον τῶν καλων ἀνθρωπων ἐπὶ ετους ,ξχοβ' ινδικτιωνος ιβ'. ἐγράφη χειρὶ εὐτέλους πετρου πρεσβυτερου καραμάλλου. † κωνστας καλογεροπολλος μαρτυρ υπεγραψα † παπα θεοδωρος μαρτυρ υπεγραψα: † θεοδωρος γαληοτος μαρτυρ υπεγραψα † ριγκαρδος μαρτυρ υπεγραψά † καλοκερος φρανκοπετρος μαρτυρ υπεγραψα † ιωαννης μακρῆς μαρτυρ υπέγραψα † νηκητας πρεσυηταιρος μαρτυρ υπεγραψα † πετρος μελαχρινός μαρτυρ υπεγραψα.

minus firma deinde maneat haec pura a nobis tibi facta venditio, quae scripta est coram probis hominibus, anno 6672, indictione XII, manu Petri Caramalli humilis presbyteri. † Consta Calogeropollus testis subscripsi. † Presbyter Theodorus testis subscripsi. † Theodorus Galiotus testis subscripsi. † Riccardus testis subscripsi. † Calocerus Francopetrus testis subscripsi. † Ioannes Macris testis subscripsi. † Niceta presbyter testis subscripsi. † Petrus Melachrinus testis subscripsi.

(Ex membrana Archivi Neapolitani — n.° 51.)

CLXVI.

1164 — Mense Octobri — Indict. XIII — Panormi.

Sitelciul filia Caitseut una cum Nicolao filio suo vendit Sitelciul filiae Calae eiusque filiae Sitenni vineam positam prope Panormum tarenis tercentis quinquaginta.

† σίγνον χειρὸς σἰτἐλκιοῦλ' θυγατρὸς καἴτσεοὺτ. † σίγνον χειρὸς νικολάου υιοῦ αὐτῆς.

σἰτελκιοῦλ', σὺν τῶ ἐμῶ υἱῶ νικολάω. οἱ ἀνωτέρω ἰδιοχείρως τὸν τύπον τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ ἐν τῶδε τῶ ὕφει χαράξαντες, ὁμολογούμεν ὡς ὅτι ἠδίκ ἡμῶν βουλῆ καὶ ἐκουσία προὐρέσει χωρῆς δόλου καὶ χλεύης ἢ ραδιουργίας καὶ πάσης ἄλλης ἀπιγωρεμένης αἰτείας ἢ βίας. ἀλλ εν ερρωμένω ἡμῶν τὸ νοῖ καὶ λογισμῶ ὑγιἐνοντι μετὰ παντὸς θελήματος. πεπράκαμεν πρὸς ὑμὰς σἰτἐλκιοῦλ' τὴν θυγατέρα καλῆς τῆς θυγατρὸς ἰωάννου ρομαίου. καὶ πρὸς τὴν σὶν θυγατέρα σἰτἐννῆς, ἐξ ἡσου. τὴν ἡμετέραν φυτίαν τοῦ ἀμπελώνος σὺν καὶ τῆς γῆς αὐτῆς, καὶ τῶν μετ αὐτῆς ἡμεροδένδρων, τὴν περιἐλθουσαν τὸ γίδιον αὐτῆς ἡμῖν ἐκ πατρικῆς κληρονομίας τοῦ πατρὸς ἐμοῦ νικολάου ζήκρῖ υἱοῦ λανγγουβάρδου τὴν αὐτονυμίαν ἔχοντος. τὴν οὖσαν καὶ διάκεμένην ἐν τοις προάστείοις πόλεως πανόρμου εἰς τὸν ἀγρὸν μαρίας. διὰ ταρία τριἀκόσια πεντίκοντα κόκκου α'. ἅτινα καὶ παρ υμῶν τέλεια καὶ ἀνελληπὰ αὐτὰ τὰ τριἀκόσια πεντίκοντα ταρία ἀνελαυώμεθα, παρέδωκαμέν σοι αὐτῆ καὶ τὴν αὐτοῦ δεσποτίαν καὶ πεποιἤκαμέν σοι τῆ ρηθείση σἰτἐλκιουλ' καὶ τῆ θυγατρί σου σἰτἐννῆς ἐκ ταύτην τὴν τελείαν διάπρασιν τὸ ἐπεξουσίος ἔχειν ὑμὰς. αὐτὴν εἰς ἅπασαν χρήσιν ὑμῶν καὶ κυριώτητα ποιῆν ἀπ αὐτὴν τὸ νουλήθεν ὑμῶν, πουλεῖν χαρίζειν καὶ προιξῆ γράφειν καὶ

† Signum manus Sitelciul filiae Caitseut. † Signum manus Nicolai filii eius.

Sitelciul et filius meus Nicolaus, qui supra signum venerabilis et vivificae crucis in hac chartula exaravimus, declaramus proprio nostro consilio et voluntaria electione, sine dolo et fraude vel malitia, ac omni alia vetita causa vel vi, sed integra mente, sanoque iudicio atque omni voluntate vendere tibi Sitelciul filiae Calae filiae Ioannis Romaei, ac tuae filiae Sitenni ex aequo vineam nostram cum eius terra et arboribus fructiferis, quae nobis obvenit una cum ipsius agello ex paterna hereditate patris mei Nicolai Zicri, filii Langobardi eiusdem cognominis, sitam ac positam in suburbio Panormi in agro Mariae, tarenis tercentis et quinquaginta grani unius. Quos tarenos tercentos et quinquaginta iustos et integros a vobis accepimus, et tradidimus vobis ipsam vineam et dominium in eadem, atque concessimus tibi praedictae Sitelciul et filiae tuae Sitenni, venditionis huiusce vi, facultatem, ut ipsam possideatis ad omnem vestrum usum, cum potestate faciendi de ipsa quidquid volueritis, vendendi, donandi, in dotem scribendi, et de ea omnia perficiendi, quae veris dominis lex facere permittit, utpote quae ius et dominium a nobis accepistis. Sunt autem fines ipsius huiusmodi: ab oriente procedit

πάντα ποιεῖν ἐξ αὐτῆς ὅσα ὁ νόμος τοῖς τελείοις δεσπόταις παρακελεύεται ὡς τὸ κύριος καὶ τὴν δεσποτίαν αὐτῆς παρ ἡμῶν ἠλιφῶτος· ὑπάρχει δὲ ὁ περιόρισμὸς αὐτῆς οὕτως. τὸ ἀνατολικὸν αὐτοῦ φθάζει μέχρι τῆς στρατᾶς λιμώνος δι οὗ καὶ ἡ ἠσόδο ἐξόδος αὐτῆς. καὶ ἐκ δύσεως τὸ ἀμπέλον τζήφνης, καὶ ἐκ νότου τὸ ἀμπέλον ἰούδα θέπετ. καὶ ἐκ υορρᾶς τὸ ἀμπέλον βασιλείου ράπτου. καὶ συνκλήει. οἰκοίυμεθα πρὸς ὑμᾶς ἐκ τούτου καὶ τὴν νομικὴν διεκδήκησιν ἀπὸ παντὸς προσώπου ξένου τε καὶ ἰδίω. ὅστης δὲ καὶ φανήσεται ἐκ τοῦ ἡμετέρου μέρους ἴδιος ἢ ἀδελφὸς ἢ τέκνον ἢ συγκληρονόμος ὀχλησιν ἢ ἀγωγὴν ἐπιφερόμενος πρὸς ὑμᾶς ἕνεκα τούτου διόκόμεν ζημιωθήθω εἰς τὸ δημόσιον νομίσματα λς' καὶ ἠθ οὕτω ἐρρώσθαι τὸ παρὸν ἔγγραφον. ὡς γραφὲν ἐπὶ τῆς εὐσεβεστάτης βασιλείας τοῦ κραταιοῦ καὶ ἁγίου ἡμῶν δεσπότου γουλιέλμου μεγάλου ρηγός· ἐνώπιον τῶν κατωτέρως ὑπογραφέντων κριτῶν· χειρὶ καλοκύρου ταουλαρίου. μηνὶ ὀκτωβρίω τῆς ἰνδικτιῶνος ιγ' τῶ ϛχογ' ἔτει ἐνώπιον μαρτυρων.

† χριστόδουλος υἱὸς φιλίππου μαρτυρὼν ὑπέγραψα ἰδιοχείρως ὡς τὸ ὕφος δειλοῖ † θεόδωρος ει και ἀνάξιος ἱερεὺς τοῦ ἁγίου μάρτυρος πανταλέοντος μαρτυρὼν ὑπέγραψα † νικόλαος υἱὸς λέοντος μαρτυρὼν ὑπέγραψα τὸν τήμιον σταυρὸν † κώνστας υἱὸς στεφάνου ρομαίου μαρτυρὼν ὑπέγραψα τὸν τίμιον σταυρὸν † φίλιππος ὁ κουράτωρ μαρτυρὼν ὑπεγραψα τον τίμιον σταυρὸν † χριστόδουλος καὶ κριτὴς ὑπέγραψα ἰκιοχείρως :

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani — n.° 52.)

usque ad viam portus, ubi suus ingressus et egressus extant; ab occidente vinea Tziphnis; a meridie vinea Iudae Thepet; atque a septentrione vinea Basilii Rapti, et clauditur. Promittimus vobis a praesenti tempore legitimam defensionem ab omni persona extranea et propinqua. Quicumque vero apparuerit ex nostra parte vel propinquus, vel frater, vel filius, vel coheres molestiam vel actionem huius rei causa vobis afferens, huic obstabimus, et ipse mulctabitur Fisco sex et triginta numismatis. Et sic deinceps firmum sit praesens instrumentum, quod scriptum est sub piissimo regno potentis et sancti nostri domini Gulielmi magni regis, in praesentia subscriptorum iudicum, manu Calocyri tabularii, mense octobri, indictione XIII, anno 6673, coram testibus.

† Christodulus filius Philippi testis propria manu subscripsi, ut ex charactere patet. † Theodorus etsi indignus sacerdos sancti Martyris Pantaleonis testis subscripsi. † Nicolaus filius Leonis testis subscripsi venerabilem crucem. † Consta filius Stephani Romaei testis subscripsi venerabilem crucem. † Philippus Curator testis subscripsi venerabilem crucem. † Christodulus Iudex propria manu subscripsi.

CLXVII.

1165 — Mense Augusto 10 — Indict. XIII — Badulati.

Michael Camerlingus mandat famulis atque exactoribus vectigalium Badulati, ne qua molestia Eremitas de Nemore afficiant quoad colonos eorumdem.

† επι δεῖκατὸν αυγούστου μηνός τῆς ινδικτιῶνος ιγ' διατρίβοντος καμοῦ μιχαήλ καπριλλίγγου εις τὸν βαδουλάτον, καὶ πρῶς ημὰς παραγενάμενος ότε κυρὸς λανδρίνος μαίστωρ τὸν ερεμιτῶν του ὅρους, κατα τὸν δουλευτὸν βαδουλάτου. ου μικρῶν καταγούγγιζεν, ὅτιπὶρ ενόχλουν αυτῶν εις τοὺς ;παρίκους τῆς εγκλησίας οὺς εκράτηρε καὶ ἐδέσποζεν χρόνους μζ'. καθότι

† Decimo die mensis augusti, indictionis XIII, degente me Michaele Camerlingo Badulati, cum ad nos accessisset dominus Landrinus magister Eremitarum de Nemore, contra famulos (*plateae*) Badulati vehementer questus est de molestia, quam ipsi afferunt quoad colonos ecclesiae, quos tenebat et possidebat septem et quadraginta abhinc annis, prout sigillum

καὶ το σιγίλλιον ὅπερ ἐδίκνυον επι χείρας τῆς αφηερώσεως αυτῶν ἐδείλου· ὅπερ επίησεν καὶ απέδωκε αὐτοῖς γουλιέλμος καρβουναίλλος· ἔνγραφωντα καὶ ενὐπόγραφον ὑπο αξίωλογων ανδρῶν· καὶ ἓν κερῶν αφίλαν αυτῶν τούτους οἱ κώμητες τῶν γαλαίων μοιλήτου διὰ τὸ ποιείσε ναπτὰς, ὡς ἔχωντες τὴν εἰσχὺν τῶν πλωείμων. καὶ τη χάριτι καὶ αντολή τοῦ αγίου καὶ κραταιοὺ ρηγός, ἐδιεκδίκησαν τούτους ενώπιον τῶν μεγάλων κριτῶν καλαβριας. ἐδίκνυο δὲ καὶ ενγράφον τοπερ εκδιείκησαν αυτοῖ συν τῶ σιγιλλίω, ἡμεῖς δὲ αυθις μεταπευσάμενοι, ἠγάγωμεν πάιταις τοὺς δουλευτὰς καὶ απετητὰς τεὶς πλατειας βαδουλατου, ενώπιον ημῶν· τοὺς ὄντας απο τὸν κερὸν τοῦ κόμητος ἰωσφρὲ καὶ τη κομητίσσης· τόν τε γέρωντα σφυνάρον. καὶ γεόργιον παζούνον καὶ νικόλαον του παπὰ αρκαδίου καὶ νοτάριον γένεισον, τὸν ὄντα απετιτὴν εις τὸν κερὸν σικληγαίδας κομητίσσης· καὶ τούτους ακριβὸς ερωτείσαντες ἅπαξ δὶς καὶ πωλλάκις, ἐαν ἐπίσταντε ὁτι απ αυτῶν τεὶς ἀπέτησεν εις τὸν κερὸν της κωμητίσσης ταίλος εκ τοὺς τιούτους ἀνθρωπους. οἱ δὲ μία φῶνοῖ ὕπων· ὁτι οὔτε εἰς τὸν κερὸν τοῦ κόμητος οὔτε εις τὸν κομητίσσης οὐ μνητκώμεθα ἀπετείσασθαι ἀπ αυτῶν τέλος· ἡ μεῖ μόνον τὰ ὀνώματα αυτῶν εἴδωμεν γεγραμμένα εις τὴν πλατείαν κόμητοῦ ράου. σὺνμαρτυρούντος δὲ σχεδῶν παντὸς τοῦ λαοῦ τῆς χώρας ὅτι οὐδέπωτε κερὸν απετείθησαν αὐτοῖ ἄνθρωποι πάρα τὸν δουλευτῶν τοῦ κόμητος οὔτε τῆς κομητίσσης· πρὸς ταύτα ἔφερον ἡ σὺνκαθεζώμενοι σὺν ἡμὴν ἄρχωντες. ἵνα απο τῶν δουλευτῶν τῶν ἐριμητῶν, ομωθη εις τά ἅγια ευαγγέλια. ὁτι τους τιούτους τὼν τε ἄνδρα λωνγόβαρδον συν τῶν δύον αδελφῶν αυτοῦ, καὶ ιωαννην τὸν συνγενῆ αυτοῦ καὶ τὸν παίδων αυτοῦ, καθότι καὶ το σηγίλλιον διαγωρεύει· ἡ εγκλησία εκράτει καὶ ἐδέσποσεν αυτοὺς εις τὸν κερὸν τοῦ κόμητος καὶ τεὶς κομητίσσης· καὶ ἔχην αὐτοὺς εις τό διὴνεκὲς ὅπερ καὶ γέγωνε· ἐλθώντος τοῦ αγίου ευαγγελίου ὤμωσε ο δουλευτης αυτῶν αναστασιος υιος ταβερνήτου· καὶ ἀποπαύσαμεν τοὺς δουλευτᾶς μοῖκέτι πλέων ζητεῖν η ενωχλὴν αυτοὺς τοὺς ερημίτας εν ἰουδίπωτέ τρωπω· ἔνθεν καὶ πρὸς ποίστωσιν τῶν εντιχαννώντων επιείθη καὶ απεδώθη αυτοῖς τῶ παρον δικαίωμα ενώπιον τὸν παρεβρεθέντων καὶ υπογραψάντων χρισήμων ἀνδρῶν μηνι καὶ ινδικτιῶνι προγεγραμμενοις· τοῦ ἔτους ϛχογ' †

† νικόλαος στρατηγὸς στύλου καὶ ἁγίας αἰκαθε-

donationis ipsorum ab eo exhibitum declarabat, quod fecerat et dederat ipsis Gulielmus Carbonellus, scriptum et subscriptum a viris fide dignis. Dudum praedictos colonos ipsis (*Eremitis*) abstulerant Comites galearum Mileti, ut eos nautarum officio manciparent, et classis vires augerent; gratia vero et mandato sancti et potentis Regis hos sibi vindicarunt (*praedicti monachi*) coram maioribus Calabriae Iudicibus; et ostendit etiam (*memoratus Landrinus*) una cum sigillo sententiam, quam in iudicio retulerant. Nos autem rursus cum de tota re edocti essemus, arcessivimus coram nobis omnes famulos, et vectigalium exactores plateae Badulati, qui a temporibus usque Comitis Geofridi et Comitissae id muneris exercebant, videlicet senem Sfinarum, et Georgium Pazunum, et Nicolaum filium presbyteri Arcadii, et notarium Genesium, qui erat exactor temporibus Sicelgaidae Comitissae. Et cum hos accurate interrogavissemus semel, iterum ac saepius, num scirent si quis eorum temporibus Comitissae vectigal ex huiusmodi hominibus exegerit, una voce responderunt: Neque Comitis, neque Comitissae temporibus ex ipsis quodquam fuisse tributum exactum recordamur, sed tantum eorum nomina inscripta vidimus in platea Comitis Rhai; et insimul testabatur cunctus fere populus eiusdem regionis nullo unquam tempore famulos Comitis vel Comitissae tributum ab ipsis hominibus exegisse. Ad haec proceres, qui nobis assidebant, statuerunt, ut famuli Eremitarum iurarent ad sancta evangelia, ecclesiam temporibus Comitis et Comitissae iugiter habuisse et possedisse hos homines, nempe Langobardum cum duobus suis fratribus, et Ioannem eius consanguineum cum filio, prout et sigillum declarat, quod et factum est. Cum sanctum evangelium allatum esset, iuravit eorum famulus Anastasius filius Tabernitae, et mandavimus, ne famuli amplius quavis ratione actionem instituerent, vel molestiam afferrent praedictis Eremitis. Unde ad legentium fidem factum et traditum est ipsis praesens iudicatum coram probis hominibus qui interfuerunt, et se subscripserunt, mense et indictione supradictis, anno 6673.

† Nicolaus Strategus Styli et Sanctae Aecatheri-

ρίνης παρευρεθεῖς ἐπι τούτο μαρτυρῶν ὑπέγραψα τὴν ἐμὴν μαρτυρίαν οἰκεία χειρί

† φίλιππος τῆς λάνδρας καὶ καβαλλάριος μαρτυρῶν υπέγραψα διά του σταυρου

† ιωάννης μαιστωρ καγκελλαριος αγίας εγκατερίνης μαρτυρῶν υπεγραψα διά του σταυροῦ

† σήδέρος κριτὴς βαδουλατου μαρτυρῶν υπεγραψα διά τοῦ σταυρού

† ρωπὲρτος πλασταρος μαρτυρ

† γενεσιος καβαλλαριος μαρτυρ

† λέων ρουσάκεις καὶ κατα τὴν ἡμέραν στρατηγὸς βαδουλατου μαρτυρῶν υπέγραψα δια τοὺ σταυρού

† πρεσβυτερος θεοδωσιος καὶ πρωτοπαπὰ μαρτυρ

† παπας αρκαδης φρικνολλης μαρτυρὼ

† νικόλαος παζούνης μαρτυρῶν υπεγραψα

† ὁ καπριλλίγγος μιχαηλ

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani—n.° 53.)

nae, qui huic sententiae interfui, testis subscripsi meum testimonium propria manu.

† Philippus de Landra Caballarius testis subscripsi per crucem.

† Ioannes Magister Cancellarius Sanctae Aecatherinae testis subscripsi per crucem.

† Siderus Iudex Badulati testis subscripsi per crucem.

† Rupertus Plastarus testis.

† Genesius Caballarius testis.

† Leo Rusacis hodiernus Strategus Badulati testis subscripsi per crucem.

† Theodosius presbyter et protopapa testis.

† Presbyter Arcadius Fricnolla testis.

† Nicolaus Pazunis testis subscripsi.

† Camerlingus Michael.

CLXVIII.

1165 — Indict. XIII — Cyr-Zosimi.

Ursus Synesiota donat monasterio S. Mariae de Cyr-Zosimo praedium positum in loco dicto S. Euplo.

† σύγνον χειρος κυρ οὔρσου επονιμια σινεσιῶται.

† κἀγὼ οὔρσος ὁ προγέγραμμενος ὁ τὸν τύπον του τιμίου καὶ ζωώπιου ἐικεὶά μου χείρί καθυπόγραψας· ἀφεὶέρω τό χωραφιον μόυ τὸ ὅπερ ἐστιν εἰς τὸπον ἐπιλεγῶμὲνον ἁγιου εὔπλου· εἰς την ἁγίαν θεοτοκε του κυρ ζωσίμου καὶ εἰς τὸν πριουλον κυρ ιωαννην βαρισάνου· ὑπερ ψυχικής μου σωτηριας, καὶ τον ἐμῶν γωνέῶν· καὶ ἐστιν δὲ σινόριῶτης ἀπό ἀνὰτωλᾶς ἡ στρατα καὶ ο πρεσβιτερος ιωαννης καὶ εἰς τὴν δύσι ὁπου σμηγουν. τὸ ὁ ριάκητζη με τὸ ὁ ριάκὴν μἐγάλός. καὶ ἀπό ἄκτρου ὁ κυρ ιωαννης του ἀργἔντου. καὶ ἀπὸ μεσὶμβριὰ τὸ ὁ ριάκὴ του αγιου εὔπλου· καὶ ἀπο γἆρ τὴν σήμερον ἡμεραν καὶ ὥρὰ, ὁμὶὺλωγω τοὺ εξουσιάζὴ αὐτη ἡ εκλησια τερμάτου αἰῶνος· εἰ δὲ τἶς ἐμφένὴ· καὶ μέλλη κατἀλιθυναι τα τιαὺτι ἀφεἰἔρωσιν, ἐστω κἀτιράμενος παρα κυριω θεω πἀντὸκρἄτωρι. καί εἰς τὸ δἰμῶσἰον νομισματα ς' καὶ ἠθ οὕτως στἔργειν καὶ ἐμμενειν· στἔρεα καὶ ἀπαρασἀλἔυτον· παρουσια τον αξιὸπιστων μαρτυρων. γραφεν διὰ χεἰρος αρχιερεως ιωαννου του κυρ ζὼσιμου. ετει ϛχογ'. ινδικτιωνι ιγ'.

† Signum manus Domini Ursi cognomento Synesiotae.

† Ego suprascriptus Ursus, qui signum sanctae et vivificae crucis propria mea manu exaravi, offero meum territorium, situm in loco ubi dicitur S.Euplus, sanctae Deiparae de Cyr-Zosimo et priori domino Ioanni Barisano pro salute animae meae meorumque parentum. Sunt autem eius fines huiusmodi: ad orientem est via et presbyter Ioannes; ad occidentem, ubi parvus rivus cum magno coniungitur; ad septentrionem dominus Ioannes de Argento; ad meridiem rivus S. Eupli. Declaro igitur a praesenti die et hora eamdem terram esse in potestate ecclesiae usque ad finem seculorum. Quod si quis surrexerit huiusmodi oblationem infracturus, maledictus sit a domino Deo omnipotente, et Fisco solvere teneatur solidos sex, et nihilominus rata, firma et immutabilis permaneat haec oblatio facta coram fide dignis testibus, et scripta manu archipresbyteri Ioannis de Cyr-Zosimo anno 6673, indictione XIII.

† ιωαννης του μοναχου μαρτυρ υπεγραψα † παπα κωνσταντινου σπανου μαρτυρ· † ρικκαρδος νουκαρριτης μαρτυρ υπεγραψα.

† πετρος της κάρας μαρτυρ· † ιωαννης κηρκλαριτας μαρτυρ.

† νικολαος βερβεκάρης μαρτυρ υπεγραψα.

† ρωκειριος της μόναστρας μαρτυρ υπεγραψα.

† Ioannes de Monacho testis subscripsi. † Presbyter Constantinus Spanus testis. † Riccardus Nucarrita testis subscripsi.

† Petrus de Cara testis. † Ioannes de Circlario testis.

† Nicolaus Berbecaris testis subscripsi.

† Rogerius de Monacha testis subscripsi.

(Ex originali membrana Archivi Cavensis—n.° 59.)

CLXIX.

1166 — Mense Iulio — Indict. XIV.

Petrus Coratzi, eiusque frater Philippus et soror Ursa donant monasterio S. Georgii Martyris praedium situm in pertinentiis Episcopii.

† σιγνον χειρος πέτρος, υιός τοῦ απηχομένου λεοντος κωρατζη

† σίγνον χειρὸς Φιλιππου ἀδελφὸς αυτοῦ.

† σίγνον χειρὸς οὔρσας ἀδελφης αυτοῦ.

† Εν ονόματι τοῦ πατρος καὶ τοῦ υιοῦ και του αγίου πνευματος. οἱμοῖς οἱ προγραφέντες οἱ τα σίγνα τοῦ τιμίου και ζωπιοῦ σταυροῦ, οἰκείαις ἡμῶν χερσὶν καθυπογράψαντες, τὸ δε ὑφος ὑπο του νοταριου προταξας, τὴν παροῦσαν ἔγγραφον καὶ καθαρὰν ἀφιερωσιν. τιθεμεθα και ποιῶμεν, ἐκουσία ἡμῶν τῇ γνώμη και ἀυτωπροερετω βουλῇ· εκτος βιας ἀνάγκης και παντὸς ἀπηγορευωμενου τρόπου. εις σὲ ἡλήαν εὔλαβεσταταν καθηγουμενον. τῆς ὁσιωτάτης μονης τοῦ ἁγίου και αθληφόρου μάρτυρος γεωργίου, και πρὸς πάντας τοὺς μετα της σοῦ τελευτὴν μέλλοντας ἐστι καθηγουμένους, εν ταύτη τη ἁγιωτατη μονη τοῦ ἁγίου μαρτυρος γεωργίου, δι ἧς ἐν αλήθεια καὶ ἰωθήτιτι ὁμωλογῶμεν, ἄπεντευθεν ἐίδι δωρίσασθαι καὶ ἀφιερώσασθαι· κατα τελείαν νωμὶν, καί δεσποτίαν δικαίου χωραφιον, ἔν τη διἀκρατησει τῆς επϊσκωπης, ἔν τη τωποθεσίαν τοῦ γεμίλλου, συνόρῃ δὲ τοῦ τιοὔτοῦ χωραφίου κατα μὲν ὀνατολᾶς, τό ριἄκην τῆς περιόρισμίας τοῦ ἀρμετιου, και κατα δυσμας, μέλης κριτῆς, ἄπο δὲ ἄρκτου, ιωαννης σκουπαλλήτης, ἐκ μεσιμβριας δε νϊκολαος τζωκουλου, τούτω τιγαροῦν τὸ τραχῶς περιόρισθεν, δωρουμεν, καὶ ἀφιερωνωμεν· εἰς την ρηθεισαν ἁγιώτατήν μονην τοῦ ἄθληφωρου μαρτυρος γἐωργιου, οὐχ ὥς εἰκεῖ καὶ ὥς ἔτυχεν. ἀλλα ὕπερ λύτρου και ἀφέσεως, καὶ

† Signum manus Petri filii quondam Leonis Coratzi.

† Signum manus Philippi fratris eius.

† Signum manus Ursae eius sororis.

† In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Nos suprascripti, qui signa venerandae et vivificae crucis propriis manibus exaravimus, nomina vero manu notarii, de propria nostra sententia et libera voluntate, sine vi, necessitate, et quovis vetito modo, praesentis purae oblationis instrumentum facimus et damus tibi Eliae piissimo praefecto sacratissimi monasterii sancti et invicti Martyris Georgii, omnibusque post tuum obitum eiusdem sanctissimi monasterii S. Martyris Georgii futuris praepositis: quo instrumento vere et recte declaramus amodo dare et offerre terram perfecto iure et dominio, quam habemus in pertinentiis Episcopii in loco ubi dicitur Gemellus; cuius fines sunt hi: ad orientem rivus confinii de Armetio; ad occidentem Melis Iudex; ad septentrionem Ioannes Scupallites; ad meridiem Nicolaus Tzoculus. Hanc igitur terram quatuor his terminis comprehensam concedimus et offerimus praedicto sanctissimo monasterio gloriosi Martyris Georgii, non temere, nec inconsulto, sed pro redemptione, remissione et salute animarum nostrarum, nostrorumque parentum, ut in vestris precibus et in sacris diptychis nostri commemorationem faciatis; ut a praesenti die sanctissima ecclesia potestatem habeat praedictam terram vendendi, itemque donandi, et

σωτηρίας, τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ τῶν γωναιων ημῶν τοῦ εὔχεσθαι καὶ μνημωνευεσθαι, ἡμας, εν τοις ἱεροις διπτυχοις, ἵνα ἄπο τοῦ παροντος ἔχειτε, ἡ ἁγίωτατη ἐκκλησια το ρηθεν χωραφιον πουλήν τε ὥσαυτος καὶ αφιερώσαι, καὶ παντα ποιῆν, ὥσα τοῖς εἰδίεις δεσποταις, παράκελεύουσιν, ὧς τὴν εξουσιαν παρ ἡμῶν λαβών, μήτε κωληωμενος, παρά τινος οὔτε παρ ἡμῶν αὐτῶν, καὶ ἡ μὲν φανῆ τῖς ποτὲ κερῶ τοῦ επιζητῆν τὴν ἁγίωτατην εκκλησιαν ἐκ τοῦτον τὸ ρηθεν χωραφιον, ησταστε ἡμᾶς καὶ δἷεκδικὰν ἀυτῶ ἀπὸ παντὸς εναντιουμενου προσόπου, ἡ δὲ καὶ τουτο οὗ ποιῶμεν ἄλλα εἰς επίστρωφὶν τινᾶ χρισώμεθα, πρότων μὲν ζημἷουσθαι ἡμᾶς ὕπερ παραβασίας τοῦ τιμιου καὶ ζωὸποιῦ σταυρου νομισματα λϛ', ὕπωκησθαι δὲ καὶ τὸ ἀνάθεμα τῶν τιή' αγιων θεὼφωρων πατερων, καὶ ειθ οὕθως ἔστω στερεᾶ καὶ ἀπαρασάλευτος ἡ παρούσα καὶ παρ ἡμῶν γεναμένῆν τελείαν καὶ καθαρὰν ἀφἷέρωσιν, διὰ τὸ οὕτως ἡμᾶς αρεσθηναι.

γραφεν διὰ χειρος νικολαου νοταριου ὁ τοῦ κασίνου μηνι ἴουλιω ινδικτιωνι ιδ' ετους ϛχοδ'. ινδικτιωνος ιδ' παρουσια μαρτυρων

† γίδως ἱερουργὸς μαρτυρ υπεγραψα διὰ τοῦ σταυρού.

† νἷκόλαος παξιμαδιος μαρτυρ ὑπέγραψα δια τού σταυρού.

† ιωαννης κουνιγγαρης μαρτυρ ὑπεγραψα δια του σταυρού.

† ιωαννης βινγγἷἀνἷτης μαρτυρ υπεγραψα δια του σταυρού.

† νικολαος κρητής ἐπἷσκωπιων μαρτυρων υπεγραψα διὰ τοῦ σταυρου.

(Ex originali membrana Archivi Cavensis — n.° 60.)

omnia faciendi, quae propriis dominis iure permittuntur, sicut auctoritatem a nobis accepit, ne impedimentum habeat a quacumque persona, nec a nobis ipsis. Et si quo tempore apparens aliquis, de hac ipsa terra sanctissimam ecclesiam molestare voluerit, nos debeamus obstare, ipsamque defendere ab omni contraria persona. Quod si hoc facere nolimus, sed contravenire proponamus, primum quidem solvere debeamus propter praevaricationem venerandae et vivificae crucis solidos sex et triginta, et maledictionem habeamus a tercentis octo et decem sanctis divinis Patribus, ac deinde firmum et inconcussum permaneat praesentis purae et absolutae oblationis a nobis factae instrumentum, quia haec est nostra voluntas.

Scriptum manu Nicolai notarii de Casino mense iulio, indictione XIV, anno 6674, coram testibus.

† Gidus sacerdos testis per crucem subscripsi.

† Nicolaus Paximadius testis per crucem subscripsi.

† Ioannes Cuningaris testis per crucem subscripsi.

† Ioannes Vigianita testis per crucem subscripsi.

† Nicolaus Iudex Episcopii testis per crucem subscripsi.

CLXX.

1166 — Mense Novembri — Indict. XV — Circlarii.

Tabulae dotales inter Sergium Villaritam et Argentiam Annae de Lando filiam.

† Εν ονοματι τοῦ πατρος καὶ τοῦ υιοῦ καὶ τοῦ αγιου πνευματος παναγια θεοτοκε σὺν τῶ μονογενὴ σου υιῶ καὶ θεῶ ημων ευτυχως βοηθει ημιν εἶσυν τα ὀφἷλοντα δοθειναι παρ ἐμοῦ νικητου ὁ εστιν υιος σεργιου βιλλαριται προς τὸν ἐκ θεου δωθεντα μη γαν-

† In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Sanctissima Deipara simul cum unigenito Filio tuo et Deo nostro prospere nos adiuva. Haec sunt, quae ego Nicetas filius Sergii Villaritae dare debeo Argentiae legitimae filiae Annae de Lando, divinitus

βρῆ ονοματι αργεντια γνησία θυγατηρ ἄννης τοῦ λάνδου. τω ἐμῶ γνησιον υιον ονοματι σέργιον νομιμος γυνη ἐν πρωτοις διδωμι τη εμη γαυβρη δια τον ὑποβολον αυτης νομισμα εν. καὶ τοῦ ἐμοῦ υιου τὴν μύραν αυτου καὶ τα ἐλεη του θεου, λογω δε αυτης θεορεστρου το τέταρτον μερος οπερ νην εχω και μελλω ὑποκτησαι αχρι βιου ζωης μου.

† αντιπροικιον γεναμενον παρ εμου ἄννης τοῦ λάνδου προς τὸν εκ θεου δωθεντα μοι γαυρον ονοματι σεργιον, τη ἐμῆ γνισία θυγατρι ὀνοματι αργεντια νομιμον ανδρα ἐν πρωτοις διδωμι τω εμω γαυρω δια ταις φορεσίαις αυτου παννην λεινον πυχαις μ΄. καὶ φουσταϊνον α΄ ο ἐστιν πυχαις ι΄, διδωμι δὲ τη εμη θυγατρι κρεβάγτωστρωσια γ΄ ἐχοντα ανφοτερα σάγκους φραγκικους γ΄· και κοπερτια γ΄. καὶ συνδονια ς΄. και προσκεφαλαιον α΄. και βοηδιον. και περιστερας γ΄. το (ἓν ἥμερον) τα β΄. αγρια· καὶ στεγνατον α΄ καὶ κρεμασταλιον α΄ καὶ τυγαννη α΄· καὶ το μερος μου του οσπιτιου απο τε αμπελιων χωραφιων ἡμεροδενδριων ινα εχη μου μερος δίδω σι τα ημεροδενδρια, ἄνευ το χωραφιον τού κολφου των μυλων της τύμπης ὁπερ κρατει ενεχυρον . . . . μαλφιτανος ας ἐξηγωρασεν ἀυτα, ζ΄ δηναρια, καὶ ἐχη αυτα προτήμη, καὶ τα ἐλεη τοῦ θεου· γραφεν δια χειρος ἐμου μιχαηλ νοταριου παρακλησει νικολαου νοταριου καὶ ταουλαριου ἄστεος κηρκλαρίου ἐν μηνι νοεμβριω ινδικτιωνι ιε΄ του ετους ϛχοε΄. παροντων αξιωπιστων μαρτυρων.

† οτος κραπαρης μαρτυρ υπεγραψα.
† ιωαννης πασχα μαρτυρ υπεγραψα.
† αναστάσιος βιλλαριτης μαρτυρ υπεγραψα.
† νικολαος μαιος μαρτυρ υπεγραψα.
† ιωαννης γρεκος μαρτυρ υπεγραψα.

(Ex originali membrana Archivi Cavensis — n.° 61.)

mihi datae nurui, et legitimae uxori mei proprii filii Sergii. In primis do praedictae meae nurui pro incremento dotis eius numisma unum, et meo filio portionem suam, et Dei misericordiam. Ratione autem donationis post nuptias do ei quartam partem bonorum, quae possideo, et quae possessurus sum dum vixero.

† Tabulae dotales factae a me Anna de Lando, et traditae Sergio meo genero divinitus mihi dato, et legitimo viro Argentiae meae legitimae filiae. In primis do meo genero pro indumentis ulnas telae lineae quadraginta, fustaneum unum decem ulnarum. Do etiam meae filiae lectos tres, quorum singuli habent culcitas fimbriatas tres, stragula tria, lintea sex, unum cervical, bovem, et tres columbas, unam domesticam, et duas silvestres, patinam unam, unum cremastalium, et unam sartaginem; et de aedibus meam partem; et de vineis, agris, et arboribus fructiferis meam partem, excepto territorio Colfi, et molendino Tympae, quod pignori accepit Malfitanus, liberatum pretio septem denariorum, et ipsum retinet pro pecunia soluta; et Dei misericordiam. Scriptum manu mea Michaelis notarii ad requisitionem Nicolai notarii et tabularii civitatis Circlarii, mense novembri, indictione XV, anno 6675, praesentibus fide dignis testibus.

† Odo Craparis testis subscripsi.
† Ioannes Pascha testis subscripsi.
† Anastasius Villarites testis subscripsi.
† Nicolaus Maius testis subscripsi.
† Ioannes Graecus testis subscripsi.

CLXXI.

1167 — Mense Iulio — Indict. XV — Rossani.

Ioannes archiepiscopus Rossanensis accipit ab Hierotheo praeposito monasterii S. Ioannis de Calveto nonnulla ecclesiastica ornamenta, eumque remuneratur donatione quorumdam bonorum.

† ἰωάννης ἐλαίω θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος πόλεως ῥουσιάνων.

† Ἐπηδίπερ· ο σεβασμιώτατος. . . . . καὶ πανηρεώτατος κυρος ἱερῶθεος ὁ τῆς σεβασμίας μονῆς καθηγοῦμενος· του σωτηρίου πατρος ἡμων ἰωαννου του καλημίτου εἶκεν προς τὴν ὑφ ἡμῶν καθολικὴν εκκλησιαν μετά τινων τῶν ἐν τη ριθίσῃ μονῆ· ἐυλαβῶν καὶ ευλογημοτάτων μοναχων. τημὶν ὅς ὑπεράλλαγει τὴν ἁγίαν καθοληκὴν ἐκκλησίαν· καὶ τὴν ὑμων ασθενότητα· φέρον μεθ αυτων· καὶ αφαγνιζον ἐν τό αγίο ναῶ της αχειροποιίτου· τα ἱερα καὶ θυμάσια καὶ πολύτημα κόσμια· λέγω δὶ· τό επηπραχίλιον· καὶ τό γονατιον· καὶ τα υπεμάνικα διάφορα χρυσόπαστα· καὶ δια μαργάρου σκεδιασμενα. ἔχοντα διαφόρους ἁγίας ηκόνας. ὑπερ δε τῆς τηαύτης χάρητος· καὶ τημῆς εις ἐξέργου προς ἡμᾶς επεδίξατο ἠάθτμεν καὶ ἡμεῖς ὁ προεστῶς της αγίας ἐκκλησίας διαφερόντων δικέων· προς τὴν του καλημίτου σεβασμίαν μονὴν επιδοῦνε· καὶ ἐπηκυρόσε· μηκρόν τη προς ὀφέληαν τῆς ριθήσης ἁγίας μονῆς. τη στμουυλη τινιν. τεω ὑφ ἡμων ἐυαγιου κλήρου. εκδιδῶμεθα. προς τὴν ριθίσαν ἁγίαν μονὴν· το προάστιον τῆς δρακουνερας. καὶ το υραχίτατον ἐκί πορίτζηον· καθὰ επεκράτι ἀυτὰ τό προστεν. ἡ ἁγία καθοληκὴ ἐκκλησια. ὁμίως καὶ τον μίλον. τοῦ φηληκήα· τὸν ωντα ης τον κυλάδον ποταμου τριἐντου. ὁμίως καὶ τα χωραφίτζηα· του παλεωχωρίου. τα πλησίον τῶν ἀμπελίων. τῆς ρηθίσης του καλημιτου μονῆς. τάυτα ἅπαντα τὰ ρηθέντα· καὶ καλος ἐκτεθέντα. καὶ επηδοθέντα παρ ημὶν. προς τὴν ριθίσαν καὶ σεβασμίαν του καλημίτου μονὴν. μὴ εξύνε δὲ εμὲ· μητέ τηα των μετ εμε· μελλοντων διαθυωσαι· τον της αρχιεπησκοπης θρόνον· αφελεὶν από τὴν ριθησαν τοῦ καλημίτου μονὴν· εκ των καλὸς· καὶ ευγνομόνως παρ ημὶν προς ἀυτὴν εκδοθεντων τουρνοῦν· η δέ της φανη ἐναντηρυμενος εν τουτοις τη διαπράξεισται· ὑποκύστο αυτον καὶ ηνε κεκατηραμένον παρα κυριου θεου παντοκρατορος· των τί καὶ ἡ αγιων θεοφορων πατρων σχί δε καὶ τὴν αρὰν ἰουδα τοῦ προδωτου σχὴν δε καὶ τον οσιον

† Ioannes divina misericordia archiepiscopus civitatis Rossani.

Cum venerabilissimus . . . . . et omnino sacrosanctus dominus Hierotheus, praepositus colendi monasterii servatoris patris nostri Ioannis de Calveto, venisset ad catholicam ecclesiam nobis concreditam cum quibusdam piis et honestissimis monachis dicti monasterii, ut succurreret permutationis nomine sanctae catholicae ecclesiae, et egestati nostrae, secum attulit et dicavit sancto templo Deiparae non humanitus factae sacra et mirifica pretiosaque ornamenta, idest stolam, mappulam et manipulos varios auro pictos et margaritis decoratos, habentes diversas sanctas imagines. Hoc vero pro munere et honore, quo reapse nos prosecutus est, censuimus et nos praepositus sanctae ecclesiae ex diversis iuribus (*nostris*) tradere et confirmare venerabili monasterio de Calveto exiguum quidquam praedicto sancto monasterio profuturum. Consilio igitur nostri pientissimi cleri, damus dicto sancto monasterio praedium suburbanum Dracunerae, et parvulum hortum ibidem positum, ut ea possedit antea sancta catholica ecclesia; item molendinum Feliciae, positum in valle fluminis Trienti; similiter et praediola Paleochori, prope vineas praedicti monasterii de Calveto. Haec omnia suprascripta probe donata et tradita sunt a nobis dicto venerabili monasterio de Calveto, nec liceat mihi, neque cuiquam eorum, qui post me in archiepiscopali solio consecrabuntur, auferre vel abiudicare a praedicto monasterio de Calveto (*aliquid*) ex iis, quae recte et benevole nos eidem donavimus. Si quis vero his in aliqua re adversabitur, subiaceat maledictioni domini Dei omnipotentis, et tercentorum octo et decem sanctorum divinorumque Patrum,

ιωαννην του καλυυιτου την αντημαχομενον εν τη ημέρα τὴς κρίσεος· Ἐπη τούτω γὰρ· καὶ τὸ παραπόδοτηκον· καὶ ἀνταλλακτηκον χαρτόων· προς τον ριθεντα πανευλαυεστατον καθηγουμενὼ κυρον ἱερόθεοι· καὶ προς τους ὑπ αυτῶ· ευλαυεστατους μοναχους. καὶ προς τὴν ριθεισαν σευασμιαν μονην. πεπειίκαμεν. προς δὲ περισσωτεραν πίστοσιν καὶ ασφάλειαν ανοθεν μὲν τοῦτω ἰδιωχειρος υπεγραψα· κατοθεν δὲ· την διαμολυυδου συνιθει υουλλη εσφραγισα εγραφη χειρι ιωαννου ευτελους ιερεως ευδομαριου καὶ υπομνηματογραφου Ἐπη της ἐυσευους υασιλιας γουλιαλμου του φηλοχριστου ημων δεσπότου και αγιου ριγος· μηνι ιουλίω ινδικτιωνι ιε' ετους ϛχοε'· παρουσια των καὶ υπογραφεντων εν ἀυτῶ· αξηολογων ιερεων τε καὶ κληρικων.

† κωνσταντινος ευτελης διακονος μαρτυρων υπεγραψα † μιχαὴλ ὁ ἐυτελὴς πρεσβύτερος καὶ σκεὺοφύλαξ υπέγραψα † νἰκόλαος ὁ ἐυτελης πρεσβυτερος καὶ ἐκκλησιαρχης μαρτυρ υπεγραψα † Θεόδὼρος ἐυτελὴς πρεσυυτερος καὶ κατιχητης ο μανναs υπεγραψα † ιωαννης ο ευτελης πρεσυυτερος καὶ ευδομαριος υπεγραψα † ἰωάννης ευτελῆς πρεσβυτερος ευδομάριος καὶ υπομνιματογράφος τοῖς προγραφεισι υπεγραψα † μιχαηλ ο ἐυτελης διάκονος καὶ καιστρίσιος τῆς μεγάλης καὶ καθολικης ἐκκλησιας ὁ μαλεῖνος ὑπέγραψα † σιμειον ο ευτελης πρεσυυτερος ο λεόπαρδου υπεγραψα † ιωαννης ο εὐτελης πρεσυυτερος καὶ ταβουλαριος αρλειτας υπεγραψα † γριγοριος ευτελὴς πρεσυυτερος και κληρικός ο μοσατος υπεγραψα † ιωαννης ευτελης πρεσυυτερος, και κληρικός υαρδολος υπεγραψα † ιωαννης ευτελης πρεσυυτερος καὶ ευδομαριος ο κουνουτης υπεγραψα † ιωαννης ο ευτελης πρεσβυτερος και ευδομαριος υπεγραψα † μἰκρος ευτελης διάκονος καὶ δευτερεύων υπέγραψα † υασιλειος ο ευτελης πρεσυυτερος και ευδομαριος μανδακας υπεγραψα † νἰκολαος ὁ ευτελὴς πρεσυύτερος καὶ κληρικὸς ὁ μἐλήτης ὑπέγραψα † ἀδὰμ ὁ ευτελῆς πρεσυύτερος καὶ ευδομάριος υπέγραψα τὸν τίμιον σταυρον † γρηγωριος ο ἐυτελης πρεσυιτερος καὶ ἐυδομαριος ὁ ἱερόμνυμων υπεγραψα † νικολαος ο ευτελης πρεσβυτερος και κληρικός ο αρκουδακος υπεγραψα † λέων ο ευτελης διακονος αλαμνατης υπεγραψα † rostus gracianus † ιωαννης κλιρηκος και ιπομνησκος πρωτοπαπα υπεγραψα †. . . . . .

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani — n.° 54.)

habeat etiam exsecrationem Iudae proditoris, et adversarium nanciscatur in die iudicii sanctum Ioannem de Calveto. Qua de re fecimus hanc traditionis et permutationis chartulam dicto piissimo praeposito domino Hierotheo, eiusque religiosissimis monachis, et dicto venerabile monasterio. Ad maiorem porro fidem et securitatem superius propria manu hoc signavimus, inferius autem consueta plumbea bulla munivimus. Scriptum manu Ioannis humilis sacerdotis hebdomadarii et actuarii, sub pio regno Gulielmi religiosi nostri domini et sancti Regis, mense iulio, indictione XV, anno 6675, coram probis sacerdotibus et clericis in hac chartula subscriptis.

† Constantinus humilis diaconus testis subscripsi. † Michael humilis presbyter et scevophylax subscripsi. † Nicolaus humilis presbyter et ecclesiarcha testis subscripsi. † Theodorus humilis presbyter et catechista de Manna subscripsi. † Ioannes humilis presbyter et hebdomadarius subscripsi. † Ioannes humilis presbyter hebdomadarius et actuarius supradictis subscripsi. † Michael humilis diaconus et castrensis magnae et catholicae ecclesiae cognomento Maleinus subscripsi. † Simeon humilis presbyter filius Leopardi subscripsi. † Ioannes humilis presbyter et tabularius Arlites subscripsi. † Gregorius humilis presbyter et clericus Mosatus subscripsi. † Ioannes humilis presbyter et clericus Bardolus subscripsi. † Ioannes humilis presbyter et hebdomadarius Cunutes subscripsi. † Ioannes humilis presbyter et hebdomadarius subscripsi. † Micrus humilis diaconus et secundicerius subscripsi. † Basilius humilis presbyter et hebdomadarius Mandaces subscripsi. † Nicolaus humilis presbyter et clericus Melites subscripsi. † Adamus humilis presbyter et hebdomadarius subscripsi honorabilem crucem. † Gregorius humilis presbyter et hebdomadarius hieromnemon subscripsi. † Nicolaus humilis presbyter et clericus Archudacus subscripsi. † Leo humilis diaconus Alamnates subscripsi. † Ioannes clericus et monitor protopapae subscripsi.

CLXXII.

1168 — Mense Iulio — Indict. I.

Leo filius Eliae, et Elia eius filius donant monasterio SS. Deiparae de Pertusia praedium et vineam incultam posita ad S. Mariam de Groffulo.

† σήγνον χειρὸς λέοντος ὁ υιος ἠλίας. † σήγνον χειρὸς ἠλίας ὁ υιος αὐτοῦ.

† Εν ονοματι τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υιοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνευματος, ἡμῆς οἱ ανωτερω προγεγραμμενοι· τὸν σήγνον τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιῶν σταυρὸν ποιξαντες οἰκία ἡμῶν γνῶμη, φαινῶμεθὰ και προσενέγκαμεν . . . . . εἰς τὴν μονὴν τῆς ὑπεραγίας Θεοτοκου της περτούσας, ἓν (χωράφιον καὶ ἀμπέλιον) ερημον ἅπερ καὶ ἔχωμεν γραπτὸν, ἐν προλέξ, εἰς τὸν τόποιπωθεσίαν τῆς ἁγίας Θεοτοκου τοῦ γρόφφουλου εγγὺς τοῦ χωραφιου του νικολαου δάλφιου. ἐστιν δὲ τὰ συνόρια τοῦ αὐτοῦ χωραφιου απο μέρος ἀνατολικὸν καὶ δυσμᾶς καὶ μεσυμβρίας συνορῆ χωραφιον τοῦ αὐτοῦ μοναστηριου τῆς ἁγίας Θεοτοκου τῆς περτούσας. καὶ ἀπὸ ἀρκτρος χωραφιον τοῦ ιωαννου ὁ υιὸς πετρος δὲ δωνάτου. ἡμεῖς, δε οι ανωτερω προγεγραμμενοι. ἐποιήσαμεν τὴν παρούσαν γραφὴν. εἰς τὸ μοναστήριον διότι εγινώμην μοναχος εἰς τὸ αὐτὸ μοναστηριον. ἵνα ἐχέτω ἐξουσίαν τὸ χωραφιον καὶ τὸ ἔρημον αμπελιον. τοῦ ποιεῖν ὅσα βουλεται. καὶ τὸ ἔρημον ἀμπελιον. κῆτε εἰς τὸ τοπωνπωθεσίαν· εἰς τὰ ἔρημα αμπελια, ὅπερ. εισαν πωτὲ τοῦ ιωαννου τοῦ γρόφφουλου, εἰσιν δὲ τὰ συνόρια. απὸ μερος ἀνατολικὸν, οἱ τοῦ γρόφφουλη· καὶ απὸ δυσμων, οἱ αὐτοῖ τοῦ γρόφφουλη· καὶ απο ἀρκτρος· χωράφη τοῦ αὐτου γρόφφουλοϊ καὶ απὸ μεσυμβρίας, χωραφιον τοῦ μοναστηριου. Ἐὰν δὲ φανῆ ποτὲ καιρῶ τίς ἄνθρωπος. ζητόντα ἡ μάχας ποιῶν, ἐπάνω τοῦ μοναστηριου. ζημιωθήτω εἰς τὸ μοναστηριον. εἰς το δηπλασιον. τὸ χωραφιον. καὶ τὸ ἔρημον αμπελιον. καὶ ἡ μονῆ εχέτω τὸ χωραφιον. καὶ τὸ ερημον αμπελιον στεριῶς. καὶ εἰς τὸ δημοσιον νομισματα λς'· Ἐγραφη τὸ παρὸν εγγραφον δια χειρος βασιλειου· νοταριου ὁ υιος κώμιτος. ἐν ἔτει ϛχος' ινδικτιωνι α'. μηνὶ ιουλίω. Ενώπιων καλῶν καὶ αξιοπιστων μαρτυρων † νικολαος κρητης ὁ υιος βιταλης κρητης μαρτυρ † ιδιοχειρως υπεγραψα τον σταυρὸν † λέον κρητης ὁ υιος ιωαννου τῆς ὀπτιμας μαρτυρ ἰδιόχειρώς υπεγραψα τὸν σταυρὸν. μαρτυρ † ἰωαννης ὁ υιος βιταλης κρητης·

† Signum manus Leonis filii Eliae. † Signum manus Eliae eius filii.

† In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Nos suprascripti, qui signum venerandae et vivificae crucis exaravimus, de propria nostra voluntate declaramus offerre . . . . . monasterio SS. Deiparae de Pertusia territorium et vineam incultam, quae dotalia accepimus, sita ad S. Mariam de Groffulo iuxta territorium Nicolai Dalfii. Sunt vero eiusdem territorii fines : ad orientem, occidentem et meridiem praedium ipsius monasterii S. Deiparae de Pertusia, ad septentrionem territorium Ioannis filii Petri de Donato. Nos autem suprascripti confecimus monasterio praesens instrumentum, quoniam monasticam vestem induimus in eodem monasterio, ut habeat potestatem faciendi quicquid voluerit de eodem territorio et vinea inculta. Ipsa vero vinea inculta sita est in loco (*ubi dicitur*) Vineae incultae, quae erant quondam Ioannis Groffuli. Sunt autem fines : ad orientem filii Groffuli; ad occidentem ipsi filii Groffuli; ad septentrionem territorium eiusdem Groffuli; ad meridiem territorium monasterii. Quod si procedente tempore quisquam praesumpserit litem aut molestiam inferre monasterio, poenae nomine solvat eidem duplum pretium tum pro territorio, tum pro vinea inculta, et monasterium firme retineat ipsum territorium et vineam incultam, et publico aerario solidos sex et triginta (*solvat*). Scripta est praesens chartula manu Basilii notarii filii Comitis anno 6676, indictione I, mense iulio, coram probis et fide dignis testibus. † Nicolaus Iudex filius Vitalis Iudicis testis propria manu crucem subscripsi. † Leo Iudex filius Ioannis de Optima testis propria manu crucem subscri-

μαρτυρ ιδιόχειρως υπεγραψα τὸν σταυρόν· μαρτυρ † σατριάιος ὁ υιος νικήτας τοῦ πρόξιμου. Εν τοῖς καιροῖς τῶ ευλαβεστατου αυθεντου ἡμῶν ριξ γουλιέλμου ὁ υιος τοῦ ριγος γουλιελμου· καὶ στρατιγὸς ὁλέττας ατταβιάνο ὁ υιος νικολαου βιτζιούσος καὶ δεσκώμης πέτρος γίτζος.

psi. Testis † Ioannes filius Vitalis Iudicis propria manu crucem subscripsi. Testis † Satrianus filius Nicetae de Proximo. Temporibus piissimi domini nostri regis Gulielmi filii regis Gulielmi , et Strategi Olettae Octaviani filii Nicolai Vitziusi et Vicecomitis Petri Gitzi.

(Ex originali membrana Archivi Cavensis — n.° 62.)

CLXXIII.

1168 — Indict. I.

Petrus Rapicellus vendit Arcadio Mesito vineam positam in agro S. Leontii tarenis aureis quinque et triginta.

† σίγνον χειρὸς κυρου πέτρου υιοῦ χρυσοιωάννου ραπηκέλλου· καγὼ πέτρος ο ανοτερω προγραφὴς, ὁ τὸ σίγνον του τιμίου καὶ ζωόποιοῦ σταυροῦ τῆ οἰκήα μου καθὑπογράψας χειρὶ, ἑκουσία μου τὴ γνώμη καὶ οἰκήα προαιρέση· καὶ οὐκ εκ τινος τὸ παράπαν χλεύης εἰ ραδιουργίας, ἢ τῆς ἴας οὖν περισταάσεως· ἢ ὥσα εν τοῖς νόμοις ἠσὶν ἀπηγορευμένα. ἀλλὰ μάλλον σὺν προθυμια πάσει καὶ ὁλοψύχω προθέσει δι ὴς ὁμολογῶ πεπρακένε με προς σὲ· αρκάδιον μεσίτον, τὸ αμπελον τὸ ἅπερ ἔχω εἰς τὴν χῶραν τοῦ αγιου λεωντίου, ὅπερ ὁ σκολάριος ἐκατεφύτευσεν επὶ εἰμυσιθτιτος τὸ μέρος τὸ επίλανχανοντα μοι. εἰς χρυσοῦν ταρια λε'. ἀτηνα λαυὼν αὐτὰ ἀπὸ χειρῶν σου εἰς τὰς εμὰς χεῖρας. ἐπιδέδωκά σι τὸ ρηθὲν αμπέλον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τοὺς ἑξεῖς ἁπαντας χρονους μέχρι τερμάτων αιῶνων. σοῖ τε καὶ εἰς τοὺς σοὺς διάδόχους ἁπαντα ποιὴν ἐν αυτω τα δωκοῦντα σοι. πουλεὶν χαρίζειν ανταλλάττειν καὶ ἐν προιξὴν τῶν ἰδίων σου. κατάγράφὴν τέκνων. καὶ ὡσα οἱ θεῖοι νόμοι τῶν ἁγίων βασιλέων τοις οἰκήοις δισποταις παρεκελεύσαντο. ως τὸ κύρος καὶ τὴν ἐξουσίαν παρ εμου ἠλειφὸς καὶ ἡ μὲν ποτὲ καίρω εἶ χρῶνω φανὴ τίς κοίνησιν ζήτησιν εἰ ἀγογὴν ποιήσιτο , ἵνα ἴσταμε καὶ διεκδικῶ σι αὐτω ἐκ παντὸς πρωσόπου. ἴ δὲ καὶ οὐ διεκδεκήσω καὶ δεφενδεύσω σοι αὐτῶ, ἀλλὰ μαλλον πρὸς επαναστροφὴν πηραθῶ ἐλθὴν ἵνα μὴ εἰσακούωμε· καὶ ἵνα ζημιούμαι υπερ παραβάσεως του τιμίου σταυροῦ νομισματα λς'. καὶ σοὶ τὼ ἀγορακωτι τὸ τίμμα δυπλοῦν, καὶ ἡθ ουτω στέργειν καὶ ἐμέιειν τὴν παρ εμου σοι γεναμένὴν καθαραν καὶ πληρεστατὴν πράσιν· μαλλον καὶ ἵνα τελλὴ εξ αυτου τέλος κατ-

† Signum manus domini Petri filii Chrysoioannis Rapicelli. Ego suprascriptus Petrus, qui signum venerabilis et vivificae crucis mea propria manu subscripsi, voluntario meo consilio et propria electione, ac sine aliqua prorsus fraude, vel malitia, vel quacumque circumventione, vel quovis a legibus vetito modo, sed potius cum omni alacritate et totius animi proposito declaro praesenti (*chartula*) me vendidisse tibi Arcadio Mesito vineam, quam habeo in agro S. Leontii, quamque Scolarius in emphyteusim pro medietate habuit, partem nempe, quae mihi obvenit, pro tarenis aureis quinque et triginta; quibus acceptis a tuis in meas manus, dedi tibi dictam vineam ab hodierna die et in omne futurum tempus usque ad finem seculorum. (*Do etiam facultatem*) tibi et tuis successoribus omnia peragendi in ipsa (*vinea*), quae tibi videantur, vendendi, donandi, permutandi et in dotem constituendi tuis filiis, et omnia faciendi, quae divinae leges sanctorum Regum propriis dominis permittunt, utpote qui auctoritatem et potestatem a me accepisti. Et si qua occasione vel tempore quis litem, quaestionem aut actionem intenderit, tenear obstare teque defendere ab omni persona ; nisi vero tuear vel defendam, sed potius consilium mutare praesumam, ne exaudiar, et solvam propter violationem venerandae crucis numismata sex et triginta, ac tibi emptori duplum pretium. Et sic firma atque inconcussa deinceps maneat praesens pura et

ενιαυτόν εἰς τὸν ἅγιον λεόντιον ταριον ἓν· ἐγραφη επὶ ετους ϛχοϛ ινδικτιωνος α' ενοπιον μαρτυρων: † νικητης πρεσυητερος μαρτυρ υπεγραψα † καλοκυρος φρανκοπετρος μαρτυρ υπεγραψα † ανδρεας υιος πρεσυυτερου νικηφορου μαρτυρ υπεγραψα † παπα νικολαος υιος θεοδωρου γαληοτου μαρτυρ υπεγραψα † αλεξανδρος στρατηγος μαρτυρ υπεγραψα καὶ ἐστερξα καὶ εκυρωσα τὸ παρον χαρτίον: γραφὲν χειρὶ πετρου πρεσβυτερου καραμαλλου † ego renaldus canonicus hoc confirmo.

plenissima venditio a me tibi facta. Insuper solvas quotannis S. Leontio tributum tareni unius. Scriptum est anno 6676, indictione I, in praesentia testium. † Nicetas presbyter testis subscripsi. † Calocyrus Francopetrus testis subscripsi. † Andreas filius presbyteri Nicephori testis subscripsi. † Presbyter Nicolaus filius Theodori Galioti testis subscripsi. † Alexander Strategus testis subscripsi et confirmavi ac roboravi praesens instrumentum scriptum manu Petri presbyteri Caramalli.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani — n.° 55.)

CLXXIV.

1169 — Mense Novembri 20 — Indict. III.

Rupertus Cafirus vendit Petro de Bibulo praedium positum ad rivum Canterri pretio unius vaccae.

† σήγνον χειρὸς ροπέρτου ὁ υιος νικολαου κάφιρος

Ἐν ονοματι τοῦ πατρος, καὶ τοῦ υιοῦ, καὶ τοῦ αγίου πνεύματος. ἐγῶ ὁ ανωτερω πρόγεγραμμενος, τὸν σήγνον τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιῶν σταυρὸν ποίξας, ἰδία μου βουλη φαίνωμαι πράσχωντα εις σὲ πέτρον, ὁ υιος ιωαννου δε βίβουλου χωραφιον ὅπερ ἔχω ἀγωραστὸν εἰς τὸ τόπον πωθεσίαν τοῦ ρυακίου τοῦ κάντερρη μετὰ ἥμεροδενδρίων, καὶ ἀγρίων, διὰ ἓν. ἀγελάδα εισιν δὲ τὰ συνόρια τοῦ χωραφιου απο μέρος ἀνατολικὸν σύνορῆ, ὁ ρύακης τοῦ γιανέλλου. και ἀπὸ δυσμᾶς χωραφιον τοῦ αὐτοῦ πέτρου δὲ βίβουλου ὁ ἀγωραστης. καὶ χωραφιον τοῦ ιωαννου ὁ υιος πέτρου τοῦ δωνάτου, καὶ ἀπὸ ἄρκτρος, χωραφιον τοῦ βίτα ὁ υιος ροπερτου πέδε φερράτου. καὶ ἀπὸ μεσυμβρίας χωραφιον, τοῦ καστόλιου ὁ υιος πρεσβυτερου νικόλα τῆς κώρτης. ἐγῶ ὁ ανωτερω πρόγεγραμμενος, μετὰ τὸ ἀπολαβεῖν τὴν αγελαδα, ἐποίησα εἰς τὸν αγωραστὴν. τὴν παρούσαν γραφὴν ἐκ χειρὸς τοῦ νοταριου ἵνα εχέτω ἐξουσίαν τὸ χωραφιον καὶ τὰ δενδρα πουλειν. χαρίζειν. ἀνταλλαττειν. καὶ ποιεῖν ὅσα βουλεται. καὶ εὰν φανῆ ποτὲ καιρῶ, ἡ ἐγῶ, ἡ ἄλλος τίς, ἄνθρωπος, ζητοντα ἡ μάχας ποιῶν, περὶ τοῦ χωραφιου, ἡ εκ τῶν δενδρων. ζημιόθήτω εἰς τον· αγωραστὴν· εἰς τὸ διπλασιον, καὶ εἰς τὸν δημοσιον νομισματα λϛ'. καὶ η πράσις μενετω στερεως. ἐγραφη τὸ παρὸν ἔγραφον, διὰ χειρὸς βασιλειου νοταριου ὁ υιος κώμη-

† Signum manus Ruperti filii Nicolai Cafiri.

In nomine Patris, et Fili, et Spiritus Sancti. Ego suprascriptus, qui signum venerandae et vivificae crucis exaravi, declaro propria mea voluntate vendere tibi Petro filio Ioannis de Bibulo territorium, quod ex instrumento emptionis possideo iuxta rivum Canterri, cum arboribus fructiferis et silvestribus, pro vacca una. Fines autem eiusdem territorii sunt: ad orientem rivus Giannelli; ad occidentem territorium eiusdem Petri de Bibulo emptoris, et territorium Ioannis filii Petri de Donato; ad septentrionem territorium Viti filii Ruperti Pedeferrati; ad meridiem territorium Castolii filii presbyteri Nicolai de Curte. Ego suprascriptus, cum vaccam accepissem, feci tibi emptori praesens instrumentum manu notarii, ut habeas potestatem vendendi praedictum territorium cum arboribus, donandi, permutandi et faciendi quodcumque volueris. Et si quis unquam apparuerit, sive ego ipse, sive quaecumque alia persona, litem aut molestiam de praedicto territorio et arboribus tibi inferre volens, solvat emptori poenae nomine duplum pretii, et Fisco solidos sex et triginta; et nihilominus firma remaneat venditio. Praesens instrumentum scriptum est manu Basilii no-

τος. ἐν ἔτει ϛχοη'. ινδικτιονι γ'· μηνι νοεμβριω κ'. ἐνώπιον καλῶν και ἀξιοπίστων μαρτυρων. νικολαος κρητης ὁ υιος βιταλι κρητης μαρτυρ. † ἰδιοχειρως υπεγραψα τον σταυρόν.

(Ex originali membrana Archivi Cavensis — n.° 63.)

tarii filii Comitis, anno 6678, indictione III, mense novembri, die XX, coram probis et fide dignis testibus. Nicolaus Iudex filius Vitalis Iudicis testis † propria manu crucem subscripsi.

CLXXV.

1170 — Mense Maio — Indict. III — Rhegii.

Rogerius archiepiscopus Rhegii tradit sub annuo censu tarenorum duorum Rogerio Alexandri fratri nonnullas vineas.

† σιγγιλλιον γεναμενον παρ ἐμῶ ρωγερίω αρχιεπισκωπω της μητροπολεως ριγίου. ὁτὶ τὸν μαϊον μηνα τῆς ινδικτιωνος γ' ἦλθες σῦ ρωγέριος ὁ αδελφος αλεξαντρου· καὶ ἔτηταις μοι τοῦ δῶνε συ ἡς τελος τὰ αμπέλια ωσα επικράτηταν ὁτε γριγοριος ο καυπλήτόνες, καὶ ὁ αδελφος αυτοῦ· καὶ ἡνα δίδις τέλος τὸν καθἐνιαυτὸν ταρίων β'· καθάτι καὶ επὲδίδον ἐκήνη ἡ καυπλήτονες καὶ ἔστερξα αυτοῦ. καὶ επέδωκα αυτὰ τὰ ἀμπέλια μετὰ τὸν δενδρον τον εκήσε εἰς τὸν προγραφὲν τέλος εἰς σὲ τὸι ρογέριον τοῦ ἐχιν σε από τω νῦν αυτὰ εις την ἰδίαν σοῦ εξοῦσίαν καὶ κυρϊωτητα επὶ τέκνα τέκνων σου· ως τοῦ κύρος καὶ τὴν εξοὐσίαν παρ' εμῶν ηληφὸς. καὶ εἰ μὲν φανὶ τὶς ποτὲ καὶρω ζητων ἢ ἐγκαλων ηπὲρ ἀνατρεπῆς τούτου παροντος σιγιλλίου ἡνα δίδι εις τὶν αντίληψην τῆς κορτης ριγατους μ' καὶ ηθ ουτως εχι τὸ αναθεμα τῶν αγίων θεόφορων πατρων. καὶ ἡ μὲρῆς αυτοῦ μετὰ ισκαριωτου . . . . . εγραφη μηνι καὶ ινδικτιωνι τοῖς προγραφείσι ετους ϛχοη' εν παρουσια μαρτυρων †. . . . . ευτελῆς πρεσβυτερος μαρτυρ υπεγραψά † γρηγοριος . . . . . μαρτυρ υπεγραψα † βαρθωλομαιος φρανκος μαρτυρ υπεγραψα † θεοδωρος πρεσβυτερος μαρτυρ υπεγραψα † σιμηῶν μαρτυρ υπεγραψα † νικολαος μεσιτάνος μαρτυρ υπεγραψα † ριγκάρδος μαρτυρ υπεγραψα † κωνστας καλογεροπολλος μαρτυρ υπεγραψα † χρϊστόφορος μαρτυρ υπεγραψα † Ego Michael regie cappelle canonicus hoc confirmo † Ego Renaldus regie cappelle canonicus hoc scriptum confirmo † ὁ γεώργιος ἔγραψα, καὶ ὑπεγραψα.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani — n.° 56.)

† Sigillum factum a me Rogerio archiepiscopo sedis metropolitanae Rhegii. Mense maio, indictione III, venisti tu Rogerius frater Alexandri, et petiisti a me, ut darem tibi sub censu vineas, quas tenuerant Gregorius Camplitonis et frater ipsius, eo pacto, ut solveres pro censu quotannis tarenos duos, sicut et solverant illi Camplitones. Ego vero annuens, tradidi ad praedictum censum ipsas vineas cum arboribus inibi extantibus tibi Rogerio, ut habeas tu iam nunc ipsas in propria tua potestate ac dominio de filiis in filios tuos, quippe qui ius et facultatem a nobis accepisti. Et si quis apparuerit aliquo tempore quaestionem aut iudicium illaturus ad subvertendum hoc praesens sigillum, solvat regales quadraginta a Curia percipiendos, et insuper habeat anathema sanctorum divinorumque Patrum, et pars ipsius sit cum Iscariota . . . . . Scriptum mense et indictione antedictis, anno 6678, coram testibus. †. . . . . humilis presbyter testis subscripsi. † Gregorius. . . . . testis subscripsi. † Bartholomaeus Francus testis subscripsi. † Theodorus presbyter testis subscripsi. † Simeon testis subscripsi. † Nicolaus Mesitanus testis subscripsi. † Riccardus testis subscripsi. † Consta Calogeropollus testis subscripsi. † Christophorus testis subscripsi. † Georgius scripsi et subscripsi.

CLXXVI.

1170 — Indict. III — Acherontiae.

Sicilia Ioannis Ancinarisi filia eiusque soror Lucia cum viris suis donant ecclesiae S. Mariae de Cabria partem praedii positi ad Stapurniatam.

† σίγνον χειρὸς σικίλιας θυγατρος ιωαννου ἀγκϊνάρτσι γινί δὲ ιωαννου κλιβανᾶς † σίγνο χειρὸς ιωαννου κλιβανὰς † σιγνο χιρος νηκολαου βηταλη· † σίγνον χειρὸς λουκίας θυγάτηρ ιωαννου αγκϊναρίσι γινὴ δὲ τοῦ πρωριθεντος νϊκολαου βηταλη.

† Εν ονόματι τοῦ πατρος καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγιου πνεύματος· ἡμοῖς οἱ ἀνωτέρω ρηθέντες οἱ καὶ τα σίγνα των τημίων καὶ ζωοποιῶν σταυρων εἰκιοχείρος πιξαντες, ἑκουσία ἡμῶν τῆ γνόμη· εἰκία πρωὐερέσι, καὶ οὐκ εκ τοινος ανάγκης ἡ βίας ἢ δόλου ἀλλ εν προθημία ἡμῶν πάσι καὶ ὁλοψύχω προθέσϊ, ἐκδιδόμεθα καὶ ἀφιεροίμεν εἰς τὸν πάνσεπτον ναόν, τῆς ὑπερυμνητου δεσποίνης ἡμῶν θεοτοκου τοῦ κάυρια, τὸ χωράφιον ὅπερ ἐχωμεν ἐκ τοῦ πατρος ἡμῶν ιωαννου ἀγκϊναρήσι τὸ ὦντα εἰς το σταπουρνιάτην. ἐν τοιούτω συμφόνω, το μὲν ἡμηυ· να ἔστω ἀφιερωμένον, τὸ δ ἑτερον ἡμησύ ἤτι καταφυτεύηται εἰς αὐτῶ να γίνεται οὕτος πάλην· μέρος ἡ εκλησία· καὶ μέρος ὁ ἡγούμενος· καὶ μέρος ἡμοῖς, αἱ δὲ καρίδιαι ἃς ὑπαρχουσι εἰς τὸ αὐτόν χοράφιον· να ἔχωμεν ἡμοῖς αὐταῖς ἐλεύθερες· καὶ οὕτως ἀφιερώσαμεν τὸ αυτὸν χωράφιον, ὑπὲρ λύτρου καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν ἐμῶν γονεῶν, καὶ ἡμῶν, ἔχειν σας δὲ ἡμᾶς εἰς μνίαν εἰς τὴν αγίαν εὐχῆν σας, σύ τε καὶ οἱ μετα σᾶς μέλλοντες προὐδρεύην εἰς τὴν αὐτὴν θείαν μονὴν τοῦ κάυρια. συνορὶ δὲ το τοιούτον χωράφιον· κατα μὲν ἀνατολᾶς, ἡ πρωοῦ ἀφιέρωσης ἣν ἀφιερώσαμεν εἰς τὴν αὐτὴν θείαν μονὴν, κατα δὲ δυσμᾶς τά ἐπίπλαγα, κατα δὲ ἄκτρον ὁ κριμνός, καὶ κατα μεσημυρίαν ὁ ξυρορίαξ. ὁταν δὲ πάλιν μέλλωμεν εἰσελθεῖν εἰς την αὐτὴν θείαν μονὴν, ἤτε ἡμοῖς ἤτε παιδια ημων να ὑποδέχεσθαι ἡμᾶς ὡς ἀδελφοῦς σας, ταυτα οὕτως ἐστέρξαμεν καλοθελός, ἤτις φανὶ ταύτα παρασαλεύων· ἢ ἡμοῖς ἢ ημῶν διάδοχοι, ἔστωσαν κατηραμένι παρα κυριου θεου παντόκρατορος, καὶ των ἁγίων πατρων· ἐγράφη κατ επιτροπη νοταριου ανδρεου ταβουλαρίου ακερέτιας, χειρὶ νοταριου νϊκολαου, τοῦ ετους ϛχοή ἰνδικτιωνος γ'.

† Signum manus Siciliae filiae Ioannis Ancinarisi, uxoris vero Ioannis Clibanae. † Signum manus Ioannis Clibanae. † Signum manus Nicolai Vitalis. † Signum manus Luciae filiae Ioannis Ancinarisi, uxoris vero supradicti Nicolai Vitalis.

† In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Nos supradicti, qui signa honorabilis et vivificae crucis propriis manibus exaravimus, nostra spontanea voluntate, propria electione et nulla necessitate, vel vi, vel dolo, sed omni alacritate, totiusque animi proposito damus et offerimus venerabili templo gloriosissimae dominae nostrae Deiparae de Cabria praedium, quod habemus a patre nostro Ioanne Ancinarisi, positum ad Stapurniatam, hoc pacto, ut medietas ipsius (*dictae ecclesiae*) donetur; altera vero medietas, quae plantis est consita, iterum dividatur hoc modo, ut partem (*habeat*) ecclesia, partem praepositus, et partem nos ipsi; nuces vero, quae sunt in eodem praedio, ad nos libere pertineant. Et sic donavimus ipsum praedium pro redemptione et remissione peccatorum nostrorum parentum et nostrum, ut de nobis commemorationem in sanctis vestris precibus faciatis tu, et qui post te eiusdem divini monasterii de Cabria praeposituram erunt suscepturi. Fines autem huius praedii sunt: ab oriente praedium, quod nuper donavimus dicto sancto monasterio; ab occidente latera montium; a septentrione rupes; et a meridie torrens. Cum vero rursus ingredi voluerimus in ipsum sanctum monasterium, sive nos, sive filii nostri, nos excipiatis tanquam vestros fratres; et haec ita sponte statuimus. Quod si quis haec evertere voluerit, vel nos, vel successores nostri, maledicti simus a domino Deo omnipotente, et a sanctis Patribus. Scriptum est ex mandato notarii Andreae tabularii Acherontiae, manu notarii Nicolai, anno 6678, indictione III.

† βασιλειος υἱός ιωαννου κλιβαιᾶ μαρτυρ υπεγραψα τὸν σταυρον.

† Ego Ioannes. trisoleme testis sum

† ιωαννης ὑός λεου εβρηατι μαρτυρ υπεγραψα

† νἰκολαος κἀτεπανος ἀκερετιας μαρτυρ υπεγραψα

† κὼνσταντινος υἱὸς Θεωδωρου Φἀρφαλλου μαρτυρ υπεγραψα.

† Basilius filius Ioannis Clibanae testis crucem subscripsi.

† Ioannes Leonis Ebriati filius testis subscripsi.

† Nicolaus Catapanus Acherontiae testis subscripsi.

† Constantinus filius Theodori Farfalli testis subscripsi.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani n.° 57.)

CLXXVII.

1170 — Mense Septembri — Indict. IV — Olettae.

Bonus de Bonadia Marottam filiam uxoris suae in filiam adoptat.

† Εν ονοματι τοῦ πατρος καὶ τοῦ υιου καὶ τοῦ ἁγίου πνευματος, κυρις ὁ Θεος ημων ὁ εἰπῶν ἐγῶ ἔσωμαι αυτοῖς εἰς πατερα καὶ αὐτοῖ εσωνταί μοι, εἰς ὑἱοῦς, καὶ καλέσας ἡμᾶς εἰς υιωθεσίαν. διὸ καγῶ βώνη δὲ βώναδία. εἰς υιωθεσίαν λαβῶν τὴν θυγατέραν τῆς γυναικός μου μαρίας, ὀνοματι μαρόττα καὶ τέκνοποιήσωμαι αὐτήν ινα ἔσωμαι αὐτῆ εἰς πατερα, καὶ αὐτῆ ἔσται, εἰς θυγατέρα. καὶ σὺνκληρονόμη, ἐκ τὲ τῆς κληρονομίας μου· απο τὲ κίνιτὸν καὶ ακίνιτων ἐν τῶ τοἰούτω τρόπω· ἵνα ἔχω πάντα εν τῆ ἐμοῖ ἐξουσία ἕως τῆς ζωῆς μου, ἐάν δὲ λάβη ἄνδρα ἐν τῆ ζωή μου δεῖ μοι αὐτῆ ὡς πατερα τῶ τέκνω αυτοῦ· καὶ ἐν τῶ τελος τῆς ζωῆς μου, ἐὰν θέλη, ποιήσαι, διὰ τὴν ψυχήν μου τὸ αρέσκον μοι ἐχέτω πάντα ὡς υἱόν, μου γνησίος· καὶ τὴν αυθεντίαν γίνωσκων καὶ δουλεύων· ὡσπερ ἐγῶ, εποιήσα καὶ ἐὰν, οὐ θέλη, δειδῶναι μοι διὰ τὴν ψυχὴν τὸ αρέσκον μοι, ἵνα ἔχω εγῶ ἐξουσίαν διατυπῶσαι ἐκ τοῦ εμοῦ κατὰ τὸ ἔθος τῆς χώρας· καὶ εκ τὸ ὑπόλειπον, δουλευει. . . . . εκ τὲ σεργεντίαν, καθως ποιῶ ἐγῶ. καὶ ἐχέτω ἐξουσίαν τοῦ ποιήσαι ὅσα βούλεται, ὡς κὺρος καὶ τὴν ἐξουσίαν παρ ἐμοῦ ειλιφως. ἐὰν δὲ φανῆ ποτὲ καιρῶ, τὶς, ἐκ τῆς συγγενίας μου ζητοντα, ἡ μάχας ποιῶν. περὶ τουτων. τῶν προγεγραμμενων, ζημιοθητω, εις τὴν δημωσίαν· νομισματα· λϛ', καὶ αὐτῆ καὶ οἱ συγκληρονόμοι αὐτῆς. στερεαν· καὶ απαρασαλευτον· εχέτωσαν τὴν κληρονομίαν· ἐγραφη τὸ παρὸν ἔγγραφον διὰ χειρὸς βασιλειου νοταριου ὁ υιος τοῦ κώμιτος. ἐν ἔτει ϛχοθ', ἰνδικτιωνος δ' μηνι

† In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Quoniam Dominus Deus noster dixit: Ego ero ipsis in Patrem, et ipsi erunt mihi in filios, et vocavit nos in adoptionem; ideo ego Bonus de Bonadia in adoptionem suscipiens filiam uxoris meae Mariae nomine Marottam, eam filiae loco habebo, ut ipse sim in patrem, et ipsa mihi sit in filiam, et consors sit hereditatis meae in rebus tam mobilibus, quam immobilibus, hoc pacto, ut scilicet omnia ego habeam in mea potestate donec vixero. Quod si me vivente nupserit, necesse est ut ad ea tenear, quae pater praestare tenetur propriae filiae: et in meo obitu, si pro anima mea facere velit quod mihi placuerit, omnia habeat, perinde ac si vera et legitima mea filia esset, dominium agnoscens et inserviens, quemadmodum ego feci. Si vero noluerit pro anima mea dare quod mihi placuerit, mihi liceat pro meo arbitrio de bonis meis testari secundum loci consuetudinem. Et in posterum serviat. . . . . sergentiae, prout ego facio, et facultatem habeat peragendi quod sibi libuerit, utpote quae dominium et potestatem a me accepit. Quod si quis de mea cognatione aliquando surrexerit, volens actionem aut controversiam de suprascriptis instituere, poenae nomine solvat Fisco solidos sex et triginta, et nihilominus ipsa, eiusque coheredes firme et inconcusse huiusmodi hereditatem possideant. Scriptum est praesens instru-

σεπτεμβριω. ενώπιον των κριτών ολιττας. και καλών μαρτυρων, νικολαος κριτης ο υιος βιταλης κριτης μαρτυρ † ιδιόχειρως υπεγραψα τόν σταυρόν. μαρτυρ ιωαννης της ὅπτιμας, ιδιόχειρως υπεγραψα τόν σταυρον. ο λεον κριτης ο υιος † κωμιτος κριτου και νοταριος ὁ υιος βασιλειου νοταριου μαρτυρ † ιδιοχειρως υπεγραψα τόν σταυρόν μαρτυρ σατριάνος ὁ υιος νικητου πρόξιμος † μαρτυρ· βιταλης ο υιος ουρσινου μαρτυρ †. Εν τοῖς καιροῖς τοῦ ευλαβεστατου αυθεντου ημων κώμης ὁρρήκος· καὶ στρατηγὸς ολεττας· μαϊστωρ βασιλειος ὁ υιος του πρεσβυτερου νικολαου δὲ καππέλλου.

(Ex originali membrana Archivi Cavensis — n.° 64.)

mentum manu Basilii notarii filii Comitis anno 6679, indictione IV, mense septembri, praesentibus Iudicibus Olettae et probis testibus. Nicolaus Iudex filius Vitalis Iudicis testis † propria manu crucem subscripsi. Testis Ioannes de Optima propria manu crucem subscripsi. Leo Iudex filius † Comitis Iudicis et notarii filii Basilii notarii testis † propria manu crucem subscripsi. Testis Satrianus filius Nicetae Proximi † testis. Vitalis filius Ursini testis †. Temporibus piissimi domini nostri Comitis Orrici, et Strategi Olettae Magistri Basilii filii presbyteri Nicolai de Cappello.

CLXXVIII.

1171 — Indict. IV.

Rogerius Scullandus dominus Aëtae donat monasterio S. Protomartyris Stephani eiusque praeposito Gulielmo reditum olivarum extantium inter vineas eiusdem monasterii, in loco dicto Palaeochorio Suriani.

† σίγνον χειρός καμοῦ ρωγερίου υἱοῦ τοῦ ἀπεχωμενου κυρου γουλιελμου σκουλλανδου τοῦ κατα τόν κερόν. αυθεντου χῶρας ἀέτοῦ, δει οὗ φερωμαι καγῶ ὁ προγραφεῖς κυρος ρωγεριος, ὁ το σύγνον τοῦ τημίου καὶ ζωοποιου σταυρου, οἰκεια χειρῆ, ποιήσας, στεργωντα καὶ επιδιδωντα πρός τὴν μονην του ἁγίου πρωτομαρτυρος στεφανου καὶ προς τον ἐκεῖσε προέστω καὶ κατὰ τόν κερον μαιστορα, κυρον γουλιελμον· καὶ πρός τοὺς ἑτέρους ἀδελφοὺς, ἅπαντας· περι ψυχικῆς σωτηριας· καὶ ἀφεσεως ἁμαρτοιών τῶν οἰμεταίρων γεννοιτόρων καὶ ἡμῶν· τοῦ ἐφεχαισθαι ἡπερ ἡμῶν ἁπάντων εἰς τοὺς ἐξεῖς καὶ δεὶηναικὶς χρῶνους· καὶ ταυτα οὕτος, ἐστερξα αὐτόν ὡς προέφην τοῦ μερους μοῦ· τῶν αποροιῶν, τῆς ἐλαίας τῆς ἐστῶσης ἀναμέσων τῶν ἀμπελοίων αυτῶν, εἰς τοπον λεγώμενον παλεον χωριον σουριάνου· καὶ οὕτος στεργω αὐτὰ τοῦ ποιῆν ὅσα ο θειος νομος τοις οἰκειοις δεσποταις ποιην παρακελευεται· τα δὲ ἄποροια τοῦ μέρους ἡμῶν ἠσιν ταύτα τοῦ μουλου σκώρδου καὶ ιωαννου ἀδελφοῦ αὐτοῦ· καὶ ἀρκαδιου χασσαραμουννόν· καὶ ταύτα οὕτος προσταττει το κράτος μου μηδεὶς ἔστω τολμηρὸς παρα των ἡμων ἐξουσιαστῶν κυνησιν ἢ αγωγὴν ποιῶν πρὸς ταὕτην τὴν δεικαιαν καὶ πλειρεστά-

† Signum manus mei Rogerii filii defuncti domini Gulielmi Scullandi pro tempore dynastae regionis Aëtae. Ego antescriptus dominus Rogerius, qui signum honorabilis et vivificae crucis propria manu exaravi, dono et trado (*tibi*) monasterio sancti Protomartyris Stephani, et domino Gulielmo inibi praeposito et pro tempore magistro, ac reliquis fratribus omnibus, pro spirituali salute et remissione peccatorum nostrorum parentum et meorum, ut oretis pro nobis omnibus in perpetuum, trado inquam, ut praedixi, partem meam de reditibus olivarum extantium inter vineas ipsius monasterii, in loco dicto Palaeochorio Suriani. Et sic offero ipsam, ut fiat de ea quidquid lex divina propriis dominis facere permittit. Reditus vero partis meae sunt hi, nempe (*quos solvunt*) Mules Scordus, et Ioannes frater ipsius, et Arcadius Cassaramunnus. Hanc donationem fieri iubet potestas mea, et nemo e meis officialibus audeat litem, vel actionem intendere contra hanc iustam et plenissimam oblationem. Quod si quis tentaverit aliquo

τὴν δωρεάν· καὶ ἤ τις φανοῖ ποτὲ κερῶ, κυνησιν ἢ αγωγὴν ποιῶ πρὸς τὴν τιαὕτην ἀνφιερωσιν ἣν ποιω, εστω ἐπαρατος παρα κυριου θεου παντοκρατορος· σχεῖ δὲ καὶ το ἀναθοιμα ὅπερ εκληρωνόμησε ἄριος καὶ νεσθῶριος καὶ πὰν ερσιαρχον καὶ τὴν λέπραν γηέζεῖ· καὶ συν τουτω ζημιούστω εις το δειμόσιον νομισματα λς' καὶ ηθ οὕτω στεργει καὶ εμμενει ἡ τιαὕτη δικαια καὶ πληρεστατη ἀμφηέρωσις, ἄχρη τερματων ἐόνων, εμ παρουσια καὶ ἐπόψεσιν των ἐκεῖσε ἐντιχωντων ἀξιοπιστων ἀρχωντων καὶ καβαλλαροιων † λέγω δεῖ, † κυρου γουλιελμου τρισταυου· † καὶ κυρου πετρου γαμβρου αὐτοῦ † καὶ κυρου χαρρῆ δὲ ποιτοῦμ † καὶ βασιλειου του τοτε μαίστορος ἀρένας· † καὶ ροπερτου γάττου· † καὶ υιραλδου καβαλλαριου † καὶ νικολάου τοῦ τοτε στρατηγου † καὶ λεοντος κουκουτζου † καὶ ιωαννου ουρσαυλεοντος † καὶ πανταλεοντος βεσκομητος σουριάνου καὶ ἀρκαδιου βεσκομητος καὶ ἑτέρων πλοιστων.

† ἐγράφη ἡ τιαὕτη χαριστικῆ δωρεᾶ δια χειρὸς γαλατου τοῦ κατα τὸν κερον νοταριου της κορτης, κατα προσταξιν τοῦ πανευγενεστάτου ἡμων αὐθεντου κυρου ρωγεριου † ἔτει ϛχοθ' ινδικτιωνι δ'.

(Ex membrana Archivi Neapolitani — n.° 58.)

tempore litem, vel actionem instituere adversus hanc oblationem quam facio, sit maledictus a domino Deo omnipotente, et habeat anathema quod sortiti sunt Arius, Nestorius, et omnes haeresiarchae, ac lepram Giezi, et insuper mulctetur Fisco numismatis sex et triginta; atque nihilominus firma deinde maneat haec iusta et plenissima oblatio usque ad finem seculorum. Praesentibus et inspectantibus fide dignis proceribus et caballariis, qui interfuerunt, videlicet domino Gulielmo Tristano, † et domino Petro genero ipsius, † et domino Charri de Pitum, † et Basilio olim magistro Arenae, et Roberto Gatto, † et Biraldo Caballario, † et Nicolao olim Stratego, † et Leone Cucutzo, † et Ioanne Ursoleone † et Pantaleone Vicecomite Suriani, et Arcadio Vicecomite, et aliis quamplurimis.

† Scripta est haec gratiosa donatio manu Galati pro tempore notarii Curiae, ex mandato nobilissimi nostri Dynastae domini Rogerii, anno 6679, indictione IV.

CLXXIX.

1172 — Mense Februario — Indict. V — Circlarii.

Ioannes de Paschali eiusque filius Petrus donant Constae de Rusito praedium positum in pertinentiis civitatis Circlarii.

† σιγνον χειρὸς παρ εμοῦ ιωαννου τοῦ πασχαλιου.

† σίγνων χειρὸς παρ εμου πέτρος υιος αὐτοῦ:

† Εν ονοματι τοῦ πατρος καὶ τοῦ υ.ου καὶ τοῦ ἁγιου πνευματος· ἡμεῖς οἱ προγεγραμμενοι ιωαννης τοῦ πασχαλιου καὶ πέτρος υιος αὐτοῦ· οἳ τὰ σίγια τοῦ τιμηου καὶ ζωοποιου σταυρου· εἰκίες χειρὶ ἡμῶν πολξαντες. το δὲ ὅλον ὕφος συν καὶ τῆ πατρῴα ἐπονυμία γραψαντες διὰ του νοταριου· τὴν παροῦσαν ἔγγραφον· ἑκοῦσιον· εὐχάριστον ἀμετάτρεπτον· ἀμεταμέλιτον· ἁπλὴν ἀποχὴν· καὶ καθαρὰν δωρεὰν· μετὰ κὲ δεφενσιόνος· τίθημοι καὶ ποιοῦμε· ἑκουσία ἡμῶν γνώμη. καὶ προέρετω βουλὴ· ἐκτὸς υἱας ἀνάγκης· καὶ παντὸς ἀπιγωρεμμένου τρωπου· εἰς σὲ κόστα υιος τοῦ κυρ γουλιελμου τοῦ ρουσίτου· καὶ τοῖς σοῖς κληρω-

† Signum propriae manus Ioannis de Paschali.

† Signum propriae manus Petri eiusdem filii.

† In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Nos suprascripti Ioannes de Paschali et Petrus meus filius, qui signa venerandae et vivificae crucis propriis manibus exaravimus, totam vero nostri nominis et paterni cognomenti scriptionem per notarium, praesenti instrumento sponte, libenter, irrevocabiliter, perpetuo, simpliciter et pure, de propria nostra sententia et libera voluntate, nulla vi, necessitate, aut alio modo vetito impulsi, hanc donationem facimus, eiusque defensionem promittimus tibi Constae filio domini Gulielmi de Rusito, tuisque heredibus, successoribus et quibuscumque tuorum

νόμοις· καὶ διάδωχοις· κὲ παντοίοις διακατόχοις· ἐι ὥσπερ ἐν αληθεία καὶ εὐθύτητι ὁμολογοῦμεν· ἀπεντεῦθεν ἤδει δωρίσασθαι καὶ ἀποχαρισατθέ σοι. χωραφίον τοῦ φυτεύσαι ἀμπέλι· ἐν τῃ περιοχῃ ἄστεος κῆρκλαρίου· εις τόπον λεγόμενον τες μυλέες· ἔστιν δὲ κὲ ὁ τουτου περὶορισμος. ἀπὸ ἀνατολῆς τὸ χωραφιον τοῦ πάπὰ λεοντος μαύρωλεοντος. καὶ ἀπὸ δυσμου ἡ ὁδὸς· καὶ ἀπὸ ἄκτρου τὸ αμπελι τοῦ κυρ ράος υιος του κυρ ἀσκειττήνου· κὲ μεσημβρία· το χωραφιον τοῦ προρηθεντος λεοντος· τούτον μὲν δωρούμαι καὶ ἀποχαρίζωμαι σὺ τῶ πρωρηθεντι κόστα· εις το ἀπὸ τοῦ παροντος καὶ εις τοὺς ἑξεῖς· ἅπαντας κὲ διήνεκεῖς χρόνῃς· ἐπεξοῦσιος ἔχῃν σε τὸ τοιούτον· πουλὴν· χαρίζῃ· ἀνταλλάττειν· καὶ εἰς προίκα γραφειν· καὶ πάντα πράκτειν ἐν αυτὼ αυθεντως καὶ κύριος· ὡς τῆν ἐξουσίαν παρ ημου ἡλιφὸς μῆδὶς ἔστω ὁ παρὲνοχλῶν σε· ἡ κολῃον σε εἰς τουτον· ἡ του μέρους ἡμῶν τίς· ἡ ετέρου ξένου προσωπου· εἰ δ ὑπερ οὐκ ηγούμεν επελθοι τίς τῶν τοιοῦτων ζήτῃσιν κίνησιν· ἡ ἀγωγὴν ὀφείλων κατα σοῦ ποιήσε· εἰς τουτον ἵστασθαι με καὶ δικεδικὰν σοι αυτο ἀπὸ παντὸς ἐναντιουμένου προσωπου· ει δὲ κὲ τουτο οὐ ποιήσωμαι ἀλλὰ πρὸς διαστροφὴν τινὰ χρίσωμαι· πρωτον μεν εἶναι κάτῃραμμενον παρα κυριω θεω παντοκρατορι· καὶ τῶν τιη' αγιων πατέρων και των ιβ' ἀποστολων· καὶ ὑπερ παραυασιας του τοιμιου σταυρω ζυμιωσθωμεν. εἰς σαὶ νομισματα ιβ'. καὶ ἐν τω δημοσιω νομισματα λς'· καὶ ηθ ούτω διαμενετω εις σὲ· ἡ παρ ἡμῶν γεναμένῃ τέλια καὶ καθαρα δωρεὰ κὲ χαριστία· στερεὰ· ὀχειρὰ· βευκία· καὶ ἀπαρασάλευτος· ἥτις ἐγράφῃ χειρὶ ἐμοὶ ἰορδάνῃ νοταριος καὶ ταβουλαριος ἄστεος κῆρκλαριου μηνι φεβρουαριω τῆς ινδικτιωνος ε' ετους ϛχπ'. παρουσια τῶν παρευρεθέντων ἀξιωπιστων μαρτυρων.

† οτου γερβάσι μαρτυρ υπεγραψα † γριγόριος βετρισάνος καὶ κριτῆς μαρτυρ υπέγραψα.

† μαϊστωρ χριστοφορος μαρτυρ υπεγραψα.

† ράο υιος τοῦ κυρ ασκηττηνου μαρτυρ ὑπέγραψα.

† ἀνασταστάσιος βηλλαρήτης μαρτυρ υπέγραψα.

(Ex originali membrana Archivi Cavensis—n.° 65.)

bonorum possessoribus; et in veritate ac iustitia declaramus amodo nos tibi donare et concedere terram ad plantandam vineam in pertinentia civitatis Circlarii, in loco ubi dicitur ad Molendinum, cuius fines sunt hi: ad orientem terra presbyteri Leonis Mauroleonis; ad occidentem via ; ad septentrionem vinea domini Rhai filii domini Ascittini ; ad meridiem terra praedicti Leonis. Hanc autem terram damus et concedimus tibi praedicto domino Constae , ut a praesenti die et in omne deinceps futurum tempus habeas potestatem vendendi , donandi, permutandi, in dotem assignandi , et omnia faciendi de supradicta terra tamquam dominus et arbiter, quippe facultatem a nobis accepisti, neque impedimentum aliquando aut molestiam habeas de eadem terra ab aliquo, aut ex parte nostra , aut ab alia extranea persona. Si vero, quod fore non putamus, horum aliquis insurgat quaestionem, litem, vel actionem de his adversus te illaturus, obstare debeamus, et te defendere ab omni contraria persona. Quod si hoc facere noluerimus, imo contravenire proposuerimus , in primis maledicamur a domino Deo omnipotente , a tercentis octo et decem sanctis Patribus, et a duodecim Apostolis, ac propter praevaricationem venerandae crucis poenae nomine solvere tibi debeamus solidos duodecim, ac Fisco solidos sex et triginta ; atque nihilominus huiusmodi absoluta et pura donatio ac concessio a nobis facta, rata, firma, stabilis et inconcussa permaneat; quae quidem scripta est manu mea Iordani notarii et tabularii civitatis Circlarii, mense februario, indictione V, anno 6680, in praesentia fide dignorum testium, qui interfuerunt.

† Odo Gervasi testis subscripsi. † Gregorius Vetrisanus Iudex testis subscripsi.

† Magister Christophorus testis subscripsi.

† Rhaus filius domini Ascittini testis subscripsi.

† Anastasius Villarites testis subscripsi.

CLXXX.

1173 — Mense Maio — Indict. VI — Tropaeae.

Andreas filius Gregorii de Scholari vendit fratribus Ioanni et Philippo Calodibolo praedium in pertinentiis civitatis Tropaeae tarenis aureis quinque et viginti.

† σιγνον χειρος ανδρεου υιοῦ γρηγορη του σχολαρη· ἔγωγε ὁ προγραφεὶς ἀνωτέρω. ὁ τὸ ὀνομά μου εν τῶδε τῶ ὕφει οἰκεία χειρὶ καθὑπογραψας, ἀναλαμυανόμενος ἀδελφοὺς ἰδίους τέκνα καὶ κληρονόμους, τὴν παροῦσαν ἔγγραφον ἁπλῆν ἀποχὴν ἀμετάτρεπτον, καθαράν, τελείαν καὶ πληρεστάτην διάπρασιν, τίθημι καὶ ποιῶ πρὸς σὲ ἰωάννην καὶ φίλιππον, τοῖς γνησίοις ἀδελφοῖς, καὶ υἱοῖς βασιλείου καλοδιυόλου. ἑκουσία μου υουλῆ καὶ θελήσει, ὁμολογῶ πεπρακέναι εἰς ὑμᾶς χωράφιον, εἰς τὴν περίχωρον ἀστεως τροπίας, εἰς τὴν υουρδήλαν, ὅπερ ἔχω ἐκ γυναικίας μου κληρονομίας, οὕτινος ὁ περιόρισμὸς κεῖται οὕτως, κατὰ μὲν ἀνατολας, σοῦ τοῦ ἀγοραστοῦ, καὶ ἀπὸ δύσεως. τοῦ ἁγίου νικολάου τῆς υουρδήλης, ἀπ ἄρκτου κυροῦ ροπέρτου ῥοτζουλίνου, ἀπὸ μεσημυρίας, ὁ υουνός, καὶ τῶ χωράφη τοῦ λεοπάρδου, καὶ συγκλεῖ ὅσον καὶ οἷον ἐστὶν, ὡς εἰ χωρήσεως μοδίου ἑνός, ὡς λαβὼν ἀπὸ σοῦ τὴν τούτου τιμὴν ἐξ ἀυτοῦ, χρυσοῦ ταρία, εἴκωσι καὶ τέτσαρα, ἃ λαβὼν ἀπὸ χειρῶν σου εἰς χείρας μου, καὶ παραδίδω σοι αὐτὸ καθαρῶς καὶ εμφανὲς, ποιεῖν ἀπ' αὐτοῦ ἥτι ἂν καὶ υούλη, ὡς τὸ κύρος καὶ τὴν ἐξουσίαν παρ' ἐμοῦ εἰληφῶς, καὶ μὴ ἐξεῖναι δέ τιναν τοῦ λειποῦ καὶ πρὸς ἀνατροπὴν χωρήσειν μητ ἡμᾶς μήτε τιναν τῶν ἐμῶν κληρονόμων, σχεῖ ἄδιαν ἐνάντιῶσεις εἰς αὐτό, ἀλλ' ὅττις ἀναφανεῖη ζήτησιν ἢ ὄχλησιν ἐπάγειν σοι, ἴσταμαι καὶ διεκδικῶ αὐτὸ ἀπὸ παντὸς προσώπου, εἰ δ οὐκ ἴσταμαι, ἀλλ' εἰς διώστροφὴν ἔλθω, ὁμολογῶ ζημιοῦσθαι με πρὸς σὲ τὸ αυτὸ τίμημα ἐπὶ τοῦ διπλοῦν. καὶ εἰς τὸ δημόσιον νομισματα λϛ. ἡ δὲ παροῦσα πράσις ἐπιμεινει στεραιὰ καὶ υεβαια ἐς ἀεὶ, ἐγράφη χειρὶ ἰωάννου καρκέλλου, καὶ ταβουλαρίου τροπέας, μηνὶ μαίω, ινδικτιῶνι ϛ, ἔτους ϛχπα', παρουσία μαρτυρων.

† λέων ὁ μουσούρι μάρτυρ ὑπέγραψα † λεων ο του χρισιου μαρτυρ υπεγραψα † χριστοδούλος τοῦ πρεσβυτέρου λέοντος μαρτυρ υπεγραψα † εγω αναα-

† Signum manus Andreae filii Gregorii de Scholari. Ego suprascriptus, qui nomen meum in hoc instrumento propria manu exaravi, ex parte quoque meorum fratrum, filiorum et heredum, praesentem chartulam simplicis acceptilationis, et irrevocabilis, purae, perfectae et plenissimae venditionis condo et facio vobis Ioanni et Philippo legitimis fratribus et filiis Basilii Calodiboli, qua spontaneo meo consilio et voluntate declaro vendidisse vobis terram in circuitu civitatis Tropaeae ad Burdelam, quanta et qualis est, extensionis unius fere modii, quam habeo ex hereditate meae uxoris, cuius fines hi sunt: ab oriente vos emptores; ab occidente sanctus Nicolaus de Burdela; a septentrione dominus Robertus Rotzulinus; a meridie collis, et praedium Leopardi, et clauditur. Cumque acceperim de vestris in manus meas ipsius terrae pretium, tarenos aureos quatuor et viginti, trado vobis eandem pure et manifeste, ut faciatis de ipsa quidquid vobis placuerit, quippe qui dominium et potestatem a me accepistis; nec liceat cuiquam in posterum vel nobis vel alicui nostrorum heredum ad (*huius venditionis*) subversionem aggredi, nec aliquis potestatem habeat eam oppugnandi. At si quis tentaverit quaestionem, vel molestiam vobis exhibere, obsistam et vos defendam ab omni persona. Si vero non obstitero, sed ad eversionem accessero, assentior solvere pro mulcta vobis ipsum pretium in duplum, et Fisco numismata sex et triginta. Praesens autem venditio maneat firma et stabilis semper. Scripta est manu Ioannis Carcelli tabularii Tropaeae, mense maio, indictione VI, anno 6681, in praesentia testium.

† Leo Musuri testis subscripsi. † Leo de Chrysio testis subscripsi. † Christodulus presbyteri Leonis filius testis subscripsi. † Ego Anateles Musuris

τολης μουσουρης μαρτυρ † καγὼ ειρήνη καὶ πενθερὸς τοῦ προγραφέντος ἀνωτέρω ἀνδρέου τὰ ἀνώτερα στέργω καὶ μάρτυρ ὑπέγραψα τὸν σταυρόν.

† ἰωάννης καρκέλλος καὶ ταβουλάριος τροπέας τα ανώτερα βεβαιῶν ὑπέγραψα.

testis. † Ego Irene socrus suprascripti Andreae superiora confirmo, et testis subscripsi crucem.

† Ioannes Carcellus tabularius Tropaeae superiora roborans subscripsi.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani — n.° 59.)

CLXXXI.

1173 — Indict. VI — Nicoterae.

Ioannes filius Mastrollei vendit episcopo Pelegrino praedium situm in civitate Nicoterae tarenis aureis octoginta.

† σιγνον χειρος ιωαννου ιου μαστρολλεου.

ημεῖς οι γεγραμμένοι οἱ τὰ σίγνα τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ ἰδίαις ἡμῶν χερσὶν καθυπογράψαντες αναλαμυανόμενοι καὶ τοὺς ἡμῶν ἀδελφοὺς τέκνα καὶ κληρονόμους· καὶ πάσαν ἐνόχλησιν ἀπο παντὸς ἀνθρωπων ξένων τε καὶ ἰδίων· τὴν παροῦσαν ἔγγραφον ἁπλὴν αποχεῖν καὶ τελεῖαν διάπρασιν χωραφίου τιθέμεθα καὶ ποιῶμεν πρὸς σὲ εὐλαβέστατον ἡμῶν δεσπότην ἐπίσκοπον κυρον πελεγρίνον· καὶ προς τὴν σὴν ἀνδρωτάτην. . . . . αγγέλικαν· ἑκουσία ἡμῶν βουλῇ. καὶ ἰδία προιρέσει· καὶ οὐκ ἐκ τινος τὸ παραπαν ἀνάγκης ἢ βίας. ἢ δόλου φαύκτου ἀγνοᾶς· οἱ τις ιασοῦν περιστάσεως· δι ἧς ἐν αληθεια ὁμολογοῦμεν πεπρακένε σας τὸ προσὸν μας χωράφιον· ὅπερ ἔχωμεν ἐν τῷ ἄστει νικωτέρων εἰς τὸν ἐγιάλὸν, περιόρίζῶμενον οὕτως· ἀπο μὲν ἀνατωλᾶς ὁ δρόμος ὁ δεσποτικός· καὶ ἐκ δυσμῶν, ὁ ετερος δρόμος. καὶ ἀπο ἄκτρου· το περιυόλην τοῦ κόμη παπα κώνστα καὶ το ξυρὸν ρὶάκυ καὶ κατέρχεται ἄχρι τῆς ὁδου, καὶ ἀπο μεσημβρίας. τὸ ἀντιμέρισμαν τοῦ ἐμοῦ ἀδελφοῦ μαΐστωρ κωνσταντίνου. καὶ συνκλῆ· τοῦτω σας πεπράκαμεν, εἰς τελεῖαν νομὴν καὶ ἀναφέρετον δεσπότεῖαν. χωρεῖς πάσης απηγωρειμμένης ἐτίας, εἰς χρυσοῦν ταρια ὀγδωήκοντα καὶ ἐκ τὴν μονήταν τοῦ κρατικοῦ ρηγὸς. καὶ ταῦτα λαβῶτες καὶ ἐκπληρωθέντες ἀπο τοῦ τιμήματος, παρεδωκαμὲν σας τὴν πάσαν αὐθεντίαν καὶ κυριότιτα τοῦ ἡμῶν χωραφίου. τῷ ἔχειν σας αὐτῷ ἐξουσίαν· ἀπο τὴν σήμερον ἡμέραν καὶ ὥραν· πωλεῖν χαρίζειν ἀντταλλάγτειν καὶ εἰς τοὺς κληρονόμους σὰς καταλειμπάιν· ὡς τὸ κύρος καὶ τὴν ἐξουσίαν παρ ἡμῶν ἠλφῶτες, καὶ μὴ ἐξεῖναι με τοῦ

† Signum manus Ioannis filii Mastrollei.

Nos suprascripti, qui signa venerabilis et vivificae crucis propriis nostris manibus exaravimus, nomine quoque nostrorum fratrum, filiorum et heredum, in nos suscipientes omnem molestiam cuiuscumque hominis extranei vel propinqui, praesens instrumentum simplicis acceptilationis, et perfectae venditionis praedii condimus et facimus tibi piissimo nostro domino episcopo domino Pelegrino et tuae fortissimae . . . . angelicae voluntario nostro consilio, et propria electione, nullaque omnino necessitate, vel vi, vel dolo, vel facti ignorantia, vel quacumque circumventione; quo (*instrumento*) vere declaramus vendidisse tibi praedium ad nos pertinens, quod habemus in civitate Nicoterae ad litus, sic circumscriptum: ab oriente (*est*) via regia; et ab occidente alia via; et a septentrione hortus Comitis presbyteri Constae, et torrens, et descendit usque ad viam; et a meridie pars opposita mei fratris magistri Constantini, et clauditur. Hoc vendidimus tibi in perfectam possessionem et non auferendum dominium, sine quavis vetita causa, tarenis aureis octoginta ex moneta potentis regis; quos cum acceperimus, nobisque de pretio satisfactum fuerit, tradidimus tibi omne dominium et potestatem nostri praedii, ut ipsum habeas cum facultate ab hac die et hora vendendi, donandi, permutandi et heredibus tuis relinquendi, quippe qui auctoritatem

λοιποῦ πρὸς ἀνατρωπεῖν χωρεῖν· μήτε ἡμῖς μήτε τίς τῶν κατ αιμῶν κληρονόμων ἢ διάδοχων· ἀλλ ὥστις φωραθῆ εναντιούμενός σας εἰς τὸ τοιοῦτον χωράφιον ἠστίκην μας καὶ διέκδικάν σας ἀπο πάσις ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας καὶ ἀπο παντὸς προσῶπου ξένων τε καὶ ἰδιων· οἱ δε οὐ μὴ ἐπισταθῶμεν, ἀλλα διάστροφῆ χρήσωμαιθα, ομολογοῦμεν ξημιοῦσθαι εἰς τὸ δημόσιον ὑπὲρ παραβάσεως τοῦ τιμιου σταυροῦ νομισματα λϛ'. καὶ πρὸς ἡμᾶς τοὺς ἀγωραστᾶς τὸ τίμημαν τοῦ χωραφίου τοῦ τριπλοῦν. καὶ ἠθ οὕτως στεργει καὶ ἐμμένει ἡ παρ ημῶν γεναμένη πράσης στερεᾶ καὶ ἀπαρασάλευτος μέχρι τερμάτων αἰῶνων· ἐν παροῦσια μαρτυρων.

† ἰωάνης εὐτελὴς νοτάριος ὁ τοῦ ἐχμαλώτου παρακληθεῖς ὑπο τῶν ἀνοτέρω πράτων μαρτυρῶν ὑπέγραψα ηκήα χειρὶ. † Ego Radulfus Cappellanus. testis. † Ego Iohannes clericus me subscripsi. † Ego Nicolaus constantini scafulli filius interfui. † ουρσος κανναβατζουλος μαρτυρ. † . . . . . πελλητέρης μαρτυρ † πετρος κανναβατζουλος μαρτυρ † υασιλειος κάρρος και κριτης μαρτυρ· † γουλιαλμος κασταυιτου μαρτυρ υπεγραψα

† εγράφη χειρὶ πετρου εὐτελοῦς ἱερέως καὶ κληρικοῦ τοῦ αγιου νικολάου τῶν αλιγιστων και ταυουλαριου επισκοπης νικωτέρων· τοῦ ἔτους ϛχπα' ινδικτιωνος ϛ'.

† λέων υιὸς μαιστορος ιωανου μαρτυρ στεργω και εμμένω τὴν υεβαιαν γραφην. † μαιστωρ φανδηνος ανεψιος αυτου στεργω και εμμενω.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani — n.° 60.)

a nobis habuisti; neque liceat in posterum neque nobis, vel alicui ex nostris heredibus aut successoribus (*hanc venditionem*) subvertere. Si quis autem apparuerit qui tibi adversabitur de hoc praedio, obstabimus et defendemus te a quovis magistratu ac potestate, atque ab omni persona extranea et propinqua. Nisi vero obstiterimus, sed venditionem subverterimus, assentimur mulctari Fisco pro violatione venerabilis crucis numismatis sex et triginta, et tibi emptori triplo pretio praedii. Et sic deinceps a nobis facta venditio firma, stabilis et inconcussa maneat usque ad finem seculorum. Coram testibus.

† Ioannes humilis notarius filius Acchmaloti vocatus a supradictis venditoribus testis subscripsi propria manu. † Ursus Cannabatzulus testis. † . . . . . Pelleteris testis. † Petrus Cannabatzulus testis. † Basilius Carrus Iudex testis. † Gulielmus Castanitus testis subscripsi.

† Scripta est manu Petri humilis sacerdotis et clerici sancti Nicolai de Legistis et tabularii episcopii Nicoterae, anno 6681, indictione VI.

† Leo filius magistri Ioannis testis roboro et confirmo hoc instrumentum. † Magister Phantinus consobrinus eius roboro et confirmo.

CLXXXII.

1173 — Indict. VI.

Leo Malafera eiusque uxor et filii vendunt Calocyro presbytero hortum positum infra civitatem Nicoterae sex tarenis aureis.

† σίγνον χειρος λέωντος τῆ επὶωυσία μαλαφέρα· † σίγνον χειρὸς ὅλους σιμβ'ου αυτου· † σίγνον χειρος μουλου υἱοῦ αυτου· † σίγνον χειρος κωνσταντινου υἱοῦ αυτου· † σίγνον χειρος μάριας θυγατρος αὐτου· ἡμεις οἱ προγεγραμμένοι ἡ τὰ σίγνα του τιμιοῦ καὶ ζωποιοῦ σταυροῦ ηκείς ημῶν χερσιν τυποσαντες· τὴν παροῦσαν ἐγραφον καθαρὰν καὶ αμε-

† Signum manus Leonis cui cognomen Malafera. † Signum manus Olus uxoris ipsius. † Signum manus Muli eius filii. † Signum manus Constantini ipsius filii. † Signum manus Mariae eius filiae. Nos suprascripti, qui signa venerabilis et vivificae crucis nostris propriis manibus exaravimus, praesentem in scriptis puram et stabilem venditionem condimus

πάτρευτον διάπρασιν· τιθέμεθα καὶ ποιῶμεν σὺ καλῶκυρω ἱέρεῖ· ἐκουσια ημῶν βουλή ηχεία προαίρεσοι· τὸ οὔκ εκ τηος τὸ παράπαν ανάγκης ἢ βήας οὶ δόλου φάκτου αγνήας ἢ τὴς ἰάσοῦν περιστασεως· αλλὰ μάλλων καθαρως· καὶ ενφανως· ποιπράσκω εἰς σὲ τὸν προρηθεντα ἱέρεα τὸν ημετερον κύπον· οπερ καὶ εχωμεν εις τὸ κάτω κάστρου συν καὶ τὸν δενδρον τὸν εκεῖσε πεφυτευμενων καὶ φραγμων· διοῦ καὶ περιῶριζεται ουτως ανατολας ο κύπος τοῦ ιωαννου ευχμαλώτου· καὶ ἀπὸ δημῶν ο κυπος παπα κώνστα κομητος· απο δὲ μεσιμβρίας τὸ χῶραφιον του μαστρο ιωαννου· καὶ απὸ άρκτρου το κύπος τῆς ἐυσεύιας καὶ συνκλημι. τούτον τον κυπον πεπράκαμεν εἰς σὲ τὸν προριθεντα καλῶκυρον ἱέρεα· ὡς λαβοντες παρα σοὶ τὴν συμφονῆθήσαν καὶ αρεστίσαν ἡμὶν τημὴν τοῦ τοιούτου κύπου ταρια ς· χρηποῦ ἐκ τὴν μοῦνήταν τοῦ ριγός· καὶ ταύτην λαυώντες καὶ ἐκπληρωθεντες απο του τημήματος· δεδοκαμέν σοι τὴν πάσαν αυθεντίαν καὶ κυριωτιτα τοῦ τιούτου κυπου· τοῦ ἐπὶκρατειν αυτον καὶ δεσπόζην κυριως καὶ αυθεντικως εἰς τοὺς ἑξεῖς ἅπαντας καὶ διεινεκεὶς χρονους· πολειν χαρίζην αντταλάττειν πριξὴν παιδων κατάγραφὴν· καὶ πάντα πραττειν ἐν αυτο μὴ ἐνποδιζομενος οὶ κολυωμενος παρ ἡμῶν ἢ παρα τον ημετερων διάδοχων· ἀλλὰ μάλλων ἡ τις φανὴ ἐναντοιούμενός σε ἵστηκειν ημᾶς καὶ διεκδῆκάν σε ἀπὸ παντος προσώπου· ξένου καὶ οιδήου ἢ δ οὔκ ησθαμεθα· ἀλλὰ μάλλον διαστροφῆ χρησόμεθα ζημοιουσθω ἡμὰς ὑπερ παράυασεως του τιμοίου σταυροῦ εις σὲ το τίμοιμα τριπλοῦν καὶ εἰς τὸ υασιλικον διμοσιον νομισματα λς· καὶ ιθ ουτω μένην προς σε οι παρ ημῶν γεναμενη διαπρασις στερεὰ αις αεῖ

† εγραφη χηρὴ πέτρου νοταριου και ταουλαριου . . . . . ετους ϛχπα' ινδικτιωνος ς' εν παρουσια μαρτυρων· † σέργιος κομης γαλβας νικωτερας μαρτυρ υπεγραψα. † βασιλειος καρρος μαρτυρ. † εγω κυρος κωνστας γαλος νικωτερας μαρτυρ. † ιωαννης . . . . . μαρτυρ. † ιωαννης πρωτοπαπας μαρτυρ.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani — n.° 61.)

et facimus tibi Calocyro sacerdoti, voluntario nostro consilio et propria deliberatione, nulla omnino necessitate, vel vi, vel dolo, vel facti ignorantia, vel quacumque circumventione, sed potius pure et manifeste vendimus tibi praedicto sacerdoti nostrum hortum, quem habemus ad inferiorem civitatis partem, cum arboribus ibidem consitis, et septis, his finibus circumscriptum: ab oriente (*est*) hortus Ioannis Aechmaloti; ab occidente hortus presbyteri Constae Comitis; a meridie terra magistri Ioannis; et a septentrione hortus Eusebiae, et clauditur. Hunc hortum vendidimus tibi praedicto Calocyro sacerdoti, accepto a te convento nobisque placito pretio eiusdem horti tarenorum sex aureorum de moneta regia; quos cum accepissemus, ac satisfactum nobis fuisset de pretio, dedimus tibi omnem potestatem et dominium huius horti, ut eum habeas ac possideas tamquam dominus et arbiter in omne futurum et perpetuum tempus cum facultate vendendi, donandi, permutandi, in dotem filiorum constituendi, omniaque faciendi in eo; neque impediaris aut prohibearis a nobis vel a nostris successoribus; sed potius si quis contradixerit tibi, te defendamus ab omni persona extranea vel propinqua. Si vero minime obstiterimus, sed potius (*venditionem hanc*) subverterimus, mulctemur pro violatione venerabilis crucis tibi triplo pretio, et regio Fisco numismatis sex et triginta; et tamen maneat deinceps tibi venditio a nobis facta stabilis in perpetuum.

† Scripta est manu Petri notarii et tabularii . . . . . anno 6681, indictione VI, coram testibus. † Sergius Comes Galbas de Nicotera testis subscripsi. † Basilius Carrus testis. † Ego dominus Consta Galus Nicoterae testis subscripsi. † Ioannes. . . . . testis. † Ioannes protopapa testis.

CLXXXIII.

1174 — Indict. VII — Nicoterae.

Presbyter Philippus Liba et Nicolaus eius consobrinus vendunt Rano Contarato vineam positam ad Stauraconcs decem tarenis aureis.

† σιγνο χηρος πρεσβιτερου Φιληππου ληβα † σιγνο χειρος νικολαου ανιψιου αυτου.

ἡμεῖς οἱ γιγραμμένοι οἱ τα σίγνα τοῦ τιμίου καὶ ζωόποιοῦ ἅμα σὺν καὶ τοῦ ἡμῶν ονοματος ἰδίαις ἡμῶν χερσὶν καθυπογράψαντες· ἀναλαμβανόμενοι καὶ πάσαν ἐνόχλησιν ἀπο παντὸς ἀνθρωπων ξένων τε καὶ ἰδίων, τὴν παροῦσαν ἔγγραφον απλὴν ἀποχεῖν· καὶ τέλειαν διάπρασιν ἀμπέλιου τιθέμεθα καὶ ποιῶμεν· προς σὲ ρανὸν κονταράτον· ἐκουσία ἡμῶν βουλῇ καὶ ἰδία προῑρέσει· καὶ οὐκ ἐκ τινος τὸ παράπαν ἀνάγκης ἢ βίας ἢ δόλου φαύκτου ἀγνοίας οἱ τις ἴσοιν περιστάσεος. δι ἧς εν αληθεία ὁμολογοῦμεν πεπρακέναι το προσόν μας ἀμπέλιον ὅπερ ἔχωμεν ἐκ μητρικῆς ἡμῶν κληρονομίας, εἰς τὸ χωρίον τῶν σταυρακόνων· ἐν ᾧ καὶ περιορίζεται οὕτως· ἀπο μὲν αναταλᾶς τὸ ἀμπέλιον τοῦ ιωαννου ριγιτάνου· καὶ ἀπὸ δυσμᾶς το χωραφιον· πρεσβυτερου ιωαννου σαραγαυδου. καὶ ἀπο ἄκτρου· τὸ ἀμπέλιον σῶν παῖδων Φιλιππου σταυράκου, καὶ απο μεσιμβριας· ἡ αγωρὰ τοῦ νικολάου γλαψια, καὶ σύνκλῃ· τοῦτω σοι πεπράκκμεν σύγγιον συν τῶν δένδρων τῶν ὄντων ἐκεῖσαι· καρπίμων καὶ ἀκάρπων· εἰς τελεῖαν ιομὴν καὶ ἀναφέρετον δεσποτεῖαν. χωρὶς πάσης απηγωρευμμενης ἐτία,· εἰς χρυσοῦν ταρια δέκα· ἐκ τὴν μουνῆταν τοῦ κρατειοῦ ριγος· καὶ ταυτα λαβῶτις καὶ ἐκπληρωθέντες απο τοῦ τιμήματος· παρεδωκαμὲν σοι τὴν πάσαν κυθεντιαν καὶ κυριότητα τοῦ ἡμῶν ἀμπέλου, τοῦ ἔχειν σε αυτῶ ἐξουσίαν, ἀπὸ τὴν σήμερον ἡμέραν καὶ ὥραν, πωλεῖν χαρίζειν ἀντταλλάγσειν καὶ εἰς προίκας τέκνων σῶ ἐπιγραφῆν, ὡς τὸ κύρος καὶ τὴν ἐξουσίαν παρ ημῶν ηλιφῶς· καὶ μὴ ἐξεῖναι μας τοῦ λοιποῦ πρὸς ανατρωπὴν χωρεῖν, μήτε ἡμεῖς μήτε τίς τῶν κατ αἱμῶν κληρονόμων ἢ διαδόχων· ἀλλ ὑστις φωραθῆ εναντιούμενός σε· εἰς τὸ τιουτον ἀμπέλιον ἠστίκην μας καὶ δικδικάν σε ἀπο πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας, καὶ ἀπο παντὸς ἀνθρωπων ξένων τε καὶ ἰδίων, οἱ δε οὐ μὴ ἐπισταθοῖμεν, ἀλλα διαστροφῆ χρησωμεθα, ὁμολογοῖμεν ζημιοῦσθαι εἰς τὸ δημόσιον υπερ παραβάσεως τοῦ τιμίου σταυροῦ ιομισμα-

† Signum manus presbyteri Philippi Libae. † Signum manus Nicolai consobrini ipsius.

Nos suprascripti, qui signa honorabilis et vivificae (*crucis*) simul cum nominibus propriis, nostris manibus exaravimus, de quacumque molestia respondentes, quae per quemvis hominem vel extraneum vel propinquum inferatur, praesens instrumentum simplicis acceptilationis et perfectae venditionis vineae condimus et facimus tibi Rano Contarato, spontanea nostra voluntate et propria electione, nullaque omnino necessitate, vel vi, vel dolo, vel facti ignorantia, vel quavis circumventione; quo (*instrumento*) vere declaramus vendidisse vineam nostram, quam habemus ex materna nostra hereditate, positam in loco Stauroconum, ubi hos habet fines: ab oriente (*est*) vinea Ioannis Regitani; ab occidente praedium presbyteri Ioannis Saragaudi; a septentrione vinea filiorum Philippi Stauraci; et a meridie praedium emptum a Nicolao Glapsia, et clauditur. Antedictam vineam tibi vendidimus una cum eius humo et arboribus inibi extantibus fructiferis et infructuosis, ut eam habeas in integra potestate et non auferendo dominio, sine quavis vetita causa, aureis tarenis decem de pecunia potentis regis. Et cum hos accepissemus, ac de pretio satisfactum nobis esset, tibi totam potestatem et dominium nostrae vineae dedimus, ut facultas tibi sit ab hodierna die et hora vendendi, donandi, permutandi et pro dotibus filiarum tuarum concedendi, utpote qui ius et auctoritatem a nobis accepisti. Neque in posterum liceat nobis, vel cuiquam nostrorum heredum aut successorum (*hanc venditionem*) evertere; sed si quis prodeat qui molestiam tibi inferat de huiusmodi vinea, nos antestabimus, teque tuebimur ab omni magistratu et potestate, et a quocumque homine extraneo vel propinquo. Nisi vero te defenderimus, sed (*venditionem*) subverterimus, assentimur mulctari Fisco propter violationem honorabilis crucis numismatis sex et triginta, et tibi

τα λϛ', καὶ προς σὲ τὸ αυτῶ τιμιμαν ἐπι τοῦ δυπλοῦν, καὶ ἡθ οὕτως στέργη καὶ ἐμμενη, ἡ παρ ἡμῶν γενομένη πράσις στερεᾶ καὶ απαρασάλευτος, μέχρι τερμάτων αἰόνων ἥτις καὶ ἐγραφη χειρὶ πετρου εὐτέλοῦς ἱερέως καὶ κληρικου του αγιου νικολάου των αλιγιστων, καὶ ταβουλαριου επισκοπης νικωτέρων· τοῦ ἔτους ϛχπβ' ινδικτιωνος ζ' ἐν παρουσια μαρτυρων.

† πρεσβιτερος γριγοριος σταβρακις μαρτυρ υπεγραψα † νικολαος υιός θεωδωρου γλαψία μαρτυρ· † νικολαος τζοκαλας μαρτυρ· † νικολαος κονταρατος μαρτυρ· † νικολαος υιός μιχαὴλ αλεξάνδρου μαρτυρ· † ιωαννης οριταιος μαρτυρ· † βασιλειος υιός λεοντος γλαψια μαρτυρ· † νικιφορος πολλιχρονις μαρτυρ υπεγραψα † λεων αδελφος αυτου μαρτυρ· † νικόλαος γλαψίας μαρτυρ· † γριγοριος υιός κωιστα σταυρακη μαρτυρ· † βασιλειος υιός φιλιππου σταυρακη μαρτυρ.

(Ex membrana originali Archivi Neapolitani — n.° 62.)

memoratum pretium in duplum. Et ita deinceps praesens a nobis facta venditio firma, stabilis et inconcussa maneat usque ad finem seculorum. Quae scripta fuit manu Petri humilis presbyteri et clerici sancti Nicolai de Legistis et tabularii episcopii Nicoterae, anno 6682, indictione VII, coram testibus.

† Presbyter Gregorius Stauracis testis subscripsi. † Nicolaus filius Theodori Glapsiae testis. † Nicolaus Tzocalas testis. † Nicolaus Contaratus testis. † Nicolaus filius Michaelis Alexandri testis. † Ioannes Oritanus testis. † Basilius filius Leonis Glapsiae testis. † Nicephorus Polychronus testis subscripsi. † Leo frater ipsius testis. † Nicolaus Glapsia testis. † Gregorius filius Constae Stauraci testis. † Basilius filius Philippi Stauraci testis.

CLXXXIV.

1175 — Mense Ianuario — Indict. VIII — Nohae.

Ioannes Faracli Catapanus Nohae litem dirimit obortam inter Mabiliam filiam Perretti, et Ioannem Iudicem quoad vineae cuiusdam possessionem.

† τὸν ἰάνουαριον μήναν τῆς πάρατρεχούσης ινδικτιωνος η'· τοῦ ἔτους ϛχπγ'· καθεζωμένου μου καμοῦ ιωαννου φαρακλη κατεπανου νοών εν τῶ συνηθει πρέτωρίω τῆς πρόριθεισης χώρας. καὶ συνκαθεζωμένων μετ ημοὺ οἱ κριται και οἱ καλοὶ ανθρωποι τῆς χώρας· λέγω δεῖ ρογέριος υιος του πρεσβυτερου ἀρβερτου καὶ κριτης νῶν. ρογέριος υιος πέτρου· ὁ ποτε κριτης νοῶν. ρωπερτος αγίου κυρικοῦ· ραος βαλλέμμε· ραος υιος μιχαηλ κριτης· ἀλδιπραιδος καβαλλαριος σάρλος καβάλλαριος· ρωπερτος αρραπίτης· ριγκάρδος κῶρατης· καὶ ζοροαυελ· καὶ ετέρων πλήστων· ηλθεν μαβήλιας θυγάτερα πίρρετταα· αναγκαλῶν ὑπο στόματος γουλλιελμου φαβάτζην τοιαδε λέγων κάτα τοῦ ιωαννου κριτου και ανέψιος ραου κριτου· θέλων έχειν δίκαιον ἐκ τοῦ προριθεντος ιωαννου κριτου ος ὅτι εγὼ ἤμην ενδεδυμένην από ενοὺ αμπελιου ὥπερ υπηρχεν. εκ τῆς ημῆς πατρώας· καὶ εισπίδισεν ὁ πρόριθεις ιωαννης κριτης· μέτὰ δυνάμεως καὶ βίας αυτοὺ καὶ αφίλεν μοι το ριθεν αμπελιον αδίκως· καὶ ἐκρατει καὶ κρατει. μετα βίας· η δὲ κώρτη ερώτισεν τῆ ριθεισῃ

† Mense ianuario, decurrente indictione VIII, anno 6683. Cum sederem ego Ioannes Faracli Catapanus Nohae in consueto praetorio dictae civitatis, et una mecum assiderent Iudices et probi viri eiusdem civitatis, nempe Rogerius filius presbyteri Arberti et Iudex Nohae, Rogerius filius Petri quondam Iudicis Nohae, Robertus Sancti Chirici, Rhaus Ballemme, Rhaus filius Michaelis Iudicis, Aldiprandus Caballarius, Sarlus Caballarius, Robertus Arrapites, Riccardus Coratis, et Zorobabel, et alii quamplurimi, venit Mabilia filia Pirrettae accusans per os Gulielmi Fabatzi, et haec exponens contra Ioannem Iudicem et consobrinum Rhai Iudicis, volens sibi iustitiam ministrari contra praedictum Ioannem Iudicem: Equidem possidebam unam vineam, quae ex paterna hereditate mihi obtigerat; sed surrexit praedictus Ioannes Iudex, et impetu facto memoratam vineam per vim et iniuste mihi abstulit, et per vim tenuit ac tenet. Curia autem interrogavit praedictam mulierem: Ubinam sita est, et in quo tenimento iacet

γυναικὴ ποῦ εστὶν καὶ εις πίαν τόπωθεσιαν ὑπαρχει το ριθεν αμπελιον. η δὲ γυνὴ εἶπεν· ὅτι υπαρχει εις την τοπωθεσιαν του αγίου υπατίου· πλησίον τοῦ αμπελιου τοῦ αυτοῦ ριθεντος ιωαννου. ο δὲ ιωαννης συμβουλεύσας απεκρίνατο. μηποι γένοιτο· ότι εγὼ αμπελιον τη ριθειση γύναικι οὔτε πατρώας αυτὴς οὔτε ἄλλην αὐτὴν ουκ αφίλα. ἄλλα το ριθεν αμπελιον ὃν λέγει η προριθεισα γυνὴ· ο θ.ίος μου κυρ ραος ενδεδυμένον υπηρχεν εκ τό τιουτο αμπελιον. εις την ζωὴν αυτου. καὶ καμοὶ αφίκεν ἐνδεδειμένον εκ τουτου ος καὶ εκ πάντων καὶ εις φίον κρατῶ τούτον ος καὶ τὸν ἄλλον πάντων. καγὼ δὲ ο πρόριθεις ιωαννης κατεπανος επρόσταξα τοῖς κριταις καὶ τοῖς λοίποις καλοὶς του περιυλέψαι δίκαιον. ἐκ τουτου. ἐκρινεν η κωρτη. ει μὲν δύνατε ὑποδείξαι η προριθεισα μαβίλια· υπὸ δύο καλῶν μαρτύρων. το πῶς ειδεδίμενη υπηρχε εκ το ριθεν αμπελιον. καὶ πατρώας αυτης υπηρχεν. τουτο συστώνται οἱ μάρτυρες· ἤμελλεν στρεφειν ο κυρ ιωαννης τὸ ριθεν αμπελιον. τῆ γυναίκι και αυτος ο ριθεις ιωαννης ἤχεν ἐστιν εἰς το ἔμπροσθεν καθως. ἔχει κρίνην η κωρτη· δεῦς αυτω καὶ διορίαν κατα το δίκαιον. καὶ της διορίας ελθούσις· καλέσαντες αμφώτεροι εις τὸ δικαστίριον καὶ ερωτίσαντες· την ενάγουσαν ἡ ἔχει την σύστασιν· η δὲ ουκ ἠδύνατο επίδείξαι κατα τους νόμους καὶ ημετεραν αποφασιν· ἄλλα απόρισεν από παντὸς δικαίου· ταύτα ημεὶς ακοικούτες. διορίσαμεθα τῶ κριτη ιωαννη. του ελθειν συν αυτὼ τρὶς καὶ ομωσαι και ελευθερώσαι εκ τούτο ὑπο ὁρκοὺς τρὶς. καὶ ηλθεν ο πρόριθεις ιωαννης και συν αυτὼ ραος βαλλέμμε καὶ ρογέριος του κριτου· καὶ ομώσασιν οὕτως. ὅτι μα τον θειον καὶ ἅγιον ευαγγελιον ὅπου ομνύωμεν αληθη λέγωμεν καὶ ου ψεύδωμεν. ὅτι το προριθεν αμπελιον εξῶν τὴν κρωγην εποίησεν η γυνὴ. ὁ προριθεις κριτης ενδεδυμένον υπηρχεν εκ τὸ τοιουτον αμπελιον. εις την ζωὴν αυτοῦ· καὶ καμοὶ αφίκεν αυτο ενδεδυμένον εκ τούτο ος καὶ εκ τὸν ἄλλον πάντον. καὶ εις φίον κρατῶ τουτο καὶ τὸν ἄλλον πάντων. τοὺς δὲ ὁρκους τελεσθέντες επροστάξαμεν τῶ ριθεντι ιωαννη του ἔχειν καὶ επικρατὴν· το ριθεν αμπελιον ος τὸ πρόην επροδιεκρατει. ταυτα οὕτως εκριθηαν ετυρίθηαν. απεδώκήμασθηαν καὶ πρὸς περισωτέραν πίστωσιν εποιηθη αυτω τὸ παρὸν κρίσιμον εις βέβαίωσιν του προριθεντος ιωαννου. καὶ εις απόπαύσιν τῆς διαδικης αὐτου. εγραφη χειρι πελεγριου πρεσβυτερου νοταριου και ταβουλαριου και πρω-

dicta vinea? Mulier respondit, sitam esse in loco ubi dicitur S. Hypatius iuxta vineam ipsius Ioannis suprascripti. Ipse vero Ioannes, consilio habito, respondit: Absit, ut ego vineam praefatae mulieri sive paternam, sive quamlibet aliam abstulerim; sed huiusmodi vineae, de qua praedicta mulier loquitur, patruus meus dominus Rhaus, qui eius investituram habuit dum viveret, mihi tradidit ut et aliorum omnium dominium, eamque ut et alia omnia habeo in feudum. Ego autem praedictus Ioannes Catapanus mandavi Iudicibus et aliis probis viris, ut de hac re cognoscerent. Curia igitur hoc iudicium tulit: Si praedicta Mabilia poterit duorum bonorum virorum testimonio probare quomodo investituram praedictae vineae a patre habuerit, idque testes affirmaverint, dominus Ioannes teneatur vineam praedictae mulieri restituere; et ipse dictus Ioannes retineat quod prius habebat, secundum iudicium Curiae; atque ei diem ex iure constituit. Cum vero statuta dies advenisset, accersita utraque parte in iudicium, et interrogata muliere, quae accusationem instituerat, an probationes afferret, nihil potuit exhibere secundum leges et nostram sententiam, ac proinde omni iure excidit. His a nobis auditis, diem diximus Ioanni Iudici, qua venturus esset adductis secum tribus testibus, qui vindiciarum testimonium cum iuramento dicerent. Ac venit quidem praedictus Ioannes, et una cum eo Rhaus Ballemme, et Rogerius de Iudice, qui sic iuraverunt: Per hoc divinum et sanctum Evangelium, in quo iuramus, veritatem scimus, et non mentimur, quod memoratam vineam, ex quo mulier conquesta est, praedictus Iudex in dominio habebat dum viveret, eiusque investituram mihi tradidit ut et aliorum omnium, eamque in feudum habeo ut et alia omnia. Peracto autem iuramento, mandavimus praefato Ioanni, ut haberet et possideret antedictam vineam quemadmodum prius habebat. Ac ita quidem haec iudicavimus, servavimus, et decrevimus: et ad maiorem fidem dedimus ei praesentem decreti chartulam in confirmationem praedicti Ioannis et finem controversiae. Scriptum manu Pelegrini notarii et tabularii presbyteri et

τοπαπα. νόων μηνὶ και ινδικτιωνι τοῖς προγραφῆσι.

† ρωγέριος υιος του πρεσβυτερου αρβερτου. καὶ κριτης νοῶν μαρτυρ υπεγραψα οικια χειρὶ τὸν σταυρον.

† ρογεριος υιος πετρου κριτης νοῶν τα ανωτερω στέργω και μαρτυρω υπο του σταυρου. ἦν οικειοχείρος εγραψα.

† ραος βαλλέμμε μαρτυρ υπέγραψα οικεια χειρὶ τον σταυρον.

† αλδιπράνδος καβαλλαριος μαρτυρ υπεγραψα οικεια χειρι τον σταυρον.

† ζόροβαβὲλ μαρτυρ υπεγραψα οικεια χειρὶ τὸν σταυρον.

protopapae Nohae mense et indictione suprascriptis.

† Rogerius filius presbyteri Arberti et Iudex Nohae testis propria manu crucem subscripsi.

† Rogerius filius Petri Iudicis Nohae praedicta confirmo et testor crucis signo, quod propria manu exaravi.

† Rhaus Ballemme testis propria manu crucem subscripsi.

† Aldiprandus Caballarius testis propria manu crucem subscripsi.

† Zorobabel testis propria manu crucem subscripsi.

(Ex originali membrana Archivi Cavensis — n.° 67.)

CLXXXV.

1175 — Mense Februario — Indict. VIII — Circlarii.

Geofridus filius Hugonis Circlarii donat notario Nicolao de Tzitzicrudi praedium situm in Circlarii pertinentiis.

† ego gofredus filius. ugonis circlari feci propria manu mea hanc crucem.

† Εν ονοματι τοῦ πατρος καὶ τοῦ υιου καὶ τοῦ αγιου πνευματος κεγω ὁ προγεγραμμένος γιωσφρὲδος· ὁ το σίγνον το τοῦ τιμηου καὶ ζοῶποιου σταυρου σὺν καὶ τη πατρωα ἐπονυμία· οικοία μου χειρὶ γραψας. το δὲ υφος διὰ τοῦ νοταριου τὴν παρουσαν εγγράφον ἑκούσιον· εὐχάριστον· ἀμετάτρεπτον· αμεταμέλητον ἁπλὴν αποχὴν καὶ καθαρὰν δωρεὰν· τηθημι καὶ ποιω εκοῦσία μου τῆ γνωμη καὶ αὐτῶπρόερέτω βουλη καὶ παντὸς ἀπηγωρεμμενου τρωπου πρὸς σὲ τὸν πιστοτατον μου ἄνθρωπον νοταριον νικολαον χωραφιων εν τι διακρατησει τοῦ κηρκλαριου εις τοπον λεγωμενον τοῦ ξενοδωχιου πλησιον τοῦ αμπελιου τοῦ αυτοῦ ξενοδωχειου· δυσικον μερός· διῶρίζεται τὸ τιουτον χωραφιον· ἀνατολικον μερος· τὸ χανδάκιον τοῦ προγραφέντος αμπελιου· καὶ καθὰ κάτεβαίνει το προρηθεντα χανδακιον αχρι οργιαῖς ρλγ'. καὶ το δυσικον μερος καθα κατεβαίνει ἡ κουλτωρα οργιαις ρμγ'. εκειθεν δὲ ανακάμπτει μεσυμβρινὸν μερός· ὀργιαις ρε'. και ἀπερχεται καὶ κροῦει ἕως το πρωρηθεντα χανδακιον ἀπο δὲ ἀργτρω, καθα απερχεται ο μεγας δρωμος οργιαις ρδ'. καὶ κλύει. τουτο δὲ στεργω καὶ χαρίζωμαι πρὸς σὲ νοταριον νικολαον υιος ιωαννου τοῦ

† In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Ego suprascriptus Geofridus, qui signum sanctae et vivificae crucis ac paternum cognomentum propria manu exaravi, reliquam vero scripturam per notarium, praesenti instrumento sponte, libenter, irrevocabiliter, perpetuo, simpliciter et pure, de propria mea sententia ac libera voluntate, nulloque modo vetito tibi fidelissimo meo homini Nicolao notario donationem condo et facio territorii, quod situm est in pertinentiis Circlarii, ubi dicitur Xenodochium, iuxta vineam eiusdem Xenodochii occidentem versus. Fines vero huiusmodi territorii sunt: ad orientem fossa suprascriptae vineae, et sicut descendit praedicta fossa ad passus centum triginta tres; ad occidentem sicut descendit cultura ad passus centum quadraginta tres, unde deflectit meridiem versus ad passus centum quinque, et vadit et iungitur cum praedicta fossa; ad septentrionem sicut vadit via publica ad passus centum quatuor, et clauditur. Huiusmodi territorium do et concedo tibi Nicolao notario filio Ioannis Tzitzicrudi tuisque heredibus, et quibuscumque successoribus, non simpliciter, temere et inconsulto, sed ob plurima beneficia et multas re-

τζηζηκρουδη καὶ τοις σοις κληρονομοις καὶ παντοίοις διαδωχοις· οὐχ ἁπλὼς μεν. ὥς οἰκει καὶ ὥς ἐτυχεν. ἀλλὰ δια τας πλίστας εὐεργεσιας καὶ πολλὰς ἀνταμηβὰς ἅς παρα σου πέπονφα κὰτὰ διαφορους ετηας καὶ τρωπους· ἵνα ἐπεξούσια εχης σὺ τον τιούτον χωραφιον γεὐπονεῖν καλλιεργειν. φυτευειν πουλειν. χαρίζη. ἀνταλλάττειν. καὶ εἴς προικας τεκνων σου καταγραφεσθαι και παντα πραγτειν εν αυτω ως αυθεντῶς ως τὴν εξουσιαν παρ εμου εἴλυφος· ὅσαι ὁ νομος τοις ἰδίοις δεσποταις διακελευεται· ει δὲ ποτε κερω η χρονον φωραθη τίς· εἴ τε εγὼ· εἴ τε τέκνον μου· εἴ τε τίς τοῦ κατ εμου μερος. ἡ ξενου προσωπου· ζητησιν· κινησει. ἡ αγωγην οφιλει κατα σου ποιησαι εις τουτον εισταστε με. και διἐκδηκάν σε αυτον απο παντος εναντιουμενου προσῶπου· ει δὲ και τουτο οὐ ποιησω αλλα προς διαστροφην σινχρησωμαι προτον μεν ειναι κατηραμενον παρα τω θεω παντοκρατορι. καὶ ὑπερ παραβασιας τοῦ τιμηου και ζωῶποιου σταυρου ζημιουσθαι εις το διμοσιον ριγατα λς'. και ηθ ουτως και διἀμεινέτω πρὸς σὲ καὶ τους σους διαδωχους· ἡ τηαύτη καθαρα δωρεα ἣν καλοθέλως εποιησα· στερεα βεβαία καὶ απαρασάλευτος· ἥτις ἐγραφη χειρὶ εμου ἰορδανου νοταριου και ταβουλαριου ἀστεος κῆρκλαριου εν μηνι φεβρουαριω της ινδικτιωνος ἡ τοῦ ἔτους ϛχπγ'. παρουσια των παρευρεθεντων αξιωπῖστων μαρτυρων.

† γρηγοριος βετρισανος μαρτυρ υπέγραψα οικεια χειρὶ τον σταυρον.

† ὁτου κρίτης μαρτυρ υπεγραψα οικεια χειρὶ τον σταυρον.

† ραος υιος ασκηττινου μαρτυρ υπεγραψα δια του σταυρου.

† ιωαννης ἀρχἰερέος χώρας κυρκλαρίου μαρτυρ ὑπέγραψα οἰκήα μου χηρη.

† ρογεριος τοῦ ρουσιτου μαρτυρ υπέγραψα οἰκοια χειρι το σταυρον.

† ὁ μαϊστρος ρηχαρδος μαρτυρ υπεγραψα δια του σταυρου.

† ρογεριος καρρανος καὶ κατα τὴν ημεραν στρατηγος μαρτυρ υπεγραψα οἰκεία χειρὶ τὸ σταυρον.

tributiones quas abs te recepi variis de causis et rationibus, ut ipsum possideas cum facultate arandi, meliorandi, plantandi, vendendi, donandi, permutandi, dotis causa tuis filiis assignandi, et iure dominii et potestatis a me acceptae omnia de eo faciendi, quae leges propriis dominis permittunt. Si quis vero unquam insurgat, sive ego, sive filii mei, sive quisquam de mea cognatione, aut extranea persona, et quaestionem, litem, aut actionem tibi intentare velit, promitto me tibi adfuturum, teque defensurum ab omni contraria persona. Quod si nedum hoc praestitero, sed et huiusmodi donationem subvertere praesumpsero, primum quidem maledictus sim a Deo omnipotente, et ob violationem venerabilis et vivificae crucis solvere tenear Fisco poenae nomine regales sex et triginta, et nihilominus huiusmodi pura donatio, quam sponte feci, rata, firma et immutabilis remaneat tibi tuisque successoribus. Scriptum manu mea Iordani notarii et tabularii civitatis Circlarii, mense februario, indictione VIII, anno 6683, coram fide dignis testibus, qui forte interfuerunt.

† Gregorius Vetrisanus testis propria manu crucem subscripsi.

† Odo Iudex testis propria manu crucem subscripsi.

† Rhaus filius Ascettini testis per crucem subscripsi.

† Ioannes Archipresbyter civitatis Circlarii testis propria manu subscripsi.

† Rogerius de Rusito testis propria manu crucem subscripsi.

† Magister Riccardus testis per crucem subscripsi.

† Rogerius Carranus pro tempore Strategus propria manu testis crucem subscripsi.

(Ex originali membrana Archivi Cavensis — n.° 66.)

CLXXXVI.

1175 — Mense Octobri — Indict. IX — Circlarii.

Odo de Gervasio donat filiae suae Mariae bona, quae ipse ex paterna hereditate possidebat, pro dote quam solvere nequiverat.

† σίγνον χειρός παρ εμου ότου του γερβάσει.

† Ἐν ονοματι τοῦ πατρος καὶ τοῦ υιου καὶ τοῦ ἁγίου πνείματος. (ὁ προγεγρα)μμένος ότου ὁ τὸ σιγνον το τοῦ τιμηου καὶ ζοωποιοῦ σταυροῦ οἰκείαις χέρσὶν πίξας το δὲ ολον ὕφος σὺν καὶ τη πατρωα ἐπ(οιοιμία διὰ χειρός) τοῦ νοταρίου τὴν παρουσαν ἐγγραφον· ἑκούσιαν· εὐχάριστον· καὶ. . . . . κυρου ότου χαρίζοντος καὶ διδάντος πρός σε μαριαν· ἣ ἐμοὶ θυγάτηρ τὴν πατρικήν μου ὑπόστασιν. τον λαχοντα μοι μέραν. το ἅπερ ἔχω ἐν τὴ διακρατήσει τοῦ κῆρκλαριου· ἀπο τε ὀσπιτιων. χωραφιων ημεροδενδρων κυπουριων, οὐχ απλὸς μεν ὥς οικειν καὶ ὥς ετυχεν. αλλὰ διότι επισα εἰς ἐσχάτην πτωχίαν καὶ ταλειπορίαν· καὶ εκ των πραγματων το απερ σοι ἐκατέγραψα ἐκ τὸ πρικηον μαῖ συμβολαιον ουκ επληρωσα σοι τουτου χάριν στέργω σοι καὶ χαρίζωμαί σοι τὴν εμὴν ὑπόστασιν πατρικὴν προς σε μαριαν ἡ εμη θυγατηρ καὶ τοις σοις διαδωχοις καὶ παντίοις διακατώχοις· ἵνα ἐξουσίαν εχης σε τὸν τοιούτων πουλειν· χαρίζειν (ἀνταλλάττειν καὶ εἰς προίκα) τεκνων κατάγραφειν καὶ πάντα πράγκτειν εν αυτων αυθεντίκως καὶ κυρίως ὡς τὴν ἐξουσίαν παρ εμου ὕλυφοτα· ει δὲ ποτὲ καιρῶ. ἡ χρόνω ἐπέλθη τις ἡ τον εμων μέρων ἡ ξένου προσώπου· ζήτησιν κίνησιν (ἢ ἀγωγὴν ποιοῦντα) καὶ ενοχλούντα σε εις τουτον ἔστιω αὐτον αναθεμα παρα τῶν (τιη ἁγίων πατρῶν) και τῶν ιβ' ἀποστόλων ζημιούτω δὲ εις το δημοσιον νομίσματα ιβ'· και ἡ αὕτο διαμενέτω πρὸς σὲ μαριαν· τὴν παρουσαν χαριστικὴν ἅπερ σοι ἐποίησα καλοθελῶς ὀχυρὰ βαιβέα καὶ ἀπαρασάλευτος (εἰς ἀεὶ. ἥτις ἐγράφη) διὰ χειρὸς εμου ιορδανου νοταρίου καὶ τάβουλαρίου ἀστεως κῆρκλαριου· μηνὶ ὀκτωβρίω (ἰνδικτιῶνος θ') τοῦ ἔτους ϛχπδ' παρουσία μαρτύρων.

(*Testium nomina delevit aetas*).

† Signum manus mei Odonis de Gervasio.

† In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Ego suprascriptus Odo, qui signum venerandae et vivificae crucis propria manu, nomen vero et paternum cognomen manu notarii exaravi, praesens instrumentum sponte, gratiose et . . . . . facio ego Odo, quo dono et trado tibi filiae meae Mariae bona, quae mihi obvenerunt ex paterna hereditate pro portione mea, quae habeo in pertinentiis Circlarii, (*quaeque constant*) domibus, praediis, arboribus fructiferis et hortis, non simpliciter, temere et inconsulto, sed quia, cum in extremam inciderim paupertatem et miseriam, tibi non satisfecerim de rebus quas tibi nuptiali contractu attribueram; et ideo confirmo et trado mea paterna bona tibi Mariae filiae meae, tuisque successoribus, et omnibus qui post te ea possessuri erunt; ut potestatem habeas eadem vendendi, donandi, permutandi, et in dotem filiorum constituendi, omniaque de iis faciendi, tamquam domina et arbitra, quippe quae facultatem a me accepisti. Si qua vero occasione vel tempore aliquis vel ex mea parte vel persona extranea quaestionem, litem aut actionem intentaverit, vel molestiam tibi intulerit de hac donatione, maledictus sit a tercentis octo et decem sanctis Patribus et a duodecim Apostolis, et mulctetur Fisco numismatis duodecim. Attamen deinceps maneat praesens donatio benevole facta tibi Mariae, stabilis, firma et inconcussa in perpetuum. Scripta manu mei Iordani notarii et tabularii civitatis Circlarii, mense octobri, indictione IX, anno 6684, coram testibus.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani — n.° 63.)

CLXXXVII.

1176 — Mense Iulio — Indict. IX.

Tabulae nuptiales inter Hugonem filium Matthaei Sabuti, et Regaliam filiam Nicolai Maleini et Muriellae.

† Εν ονοματι τοῦ πατρος και τοῦ υιοῦ, καὶ τοῦ ἁγιου πνευματος, πρϊκωσυνβώλεον. γεναμενον παρ εμοὺ χοῦ· υιοῦ τοὺ ἀπϊχωμενου ματθέου, τοὺ σαβούτου· πρὸς τὴν ἐκ θεοῦ γεναμένην μοι γυνὴν, τούνωμα ἀυτης ρϊγάλη· θηγάτηρ οὕσα γνησια μουριέλλας γυνὴς τοὺ απϊχωμένου κυρου νικολαου μαλεΐνου, ἣν καὶ ηρμωσάμην ἐμαυτῶ. ἐν πρώτοις δίδωμι ἀυτὴ τὴν προ γαμοὺ δωρεὰν, ἤτι το θεόρετρον ἀυτης· οσότι ἔχω φίον καβαλλαριων δ' απ αυτῶν θεόρετρον αυτης το τρίτον. καὶ ἤ τι δ ἀν κτώμε ἀπο τοὺ κυνητοὺ πράγματος καὶ αὐτωκυνητιὺ το τρύτον· ὁσαύτος καὶ ἤτι κερδήσω ἀπό τε ἀκυνήτου πράγματος τὼ ἡμίσιον· καὶ ἀπο τοὺ κυνητοὺ· καὶ αὐτοκυνητού το τριτον· καὶ παρα κυριου θεοῦ· το μεγα καὶ πλούσιον ἔλεος † παναγια θεοτοκε συν τω μονωγενή σου υιὼ και θεῶ, εὐτυχως βοηθει ὑμὶν μετα τω ἀρεστύιαι με μουριέλλαν γυνὴν του ἀποιχωμενου νϊκολάου μαλεΐνου· επι τοι τηαὕτη συναφία καὶ συνζηγία πρὸς τον ἐκ θεοῦ γεναμενόν μοι γαμβρόν· τούνωμα αὐτοὺ χοῦ τοὺ σαβούτου· ὧν καὶ ἡρμωσαμην αὐτόν τη ἐμὴ γνησία θηγατρὶ τούνωμα αὐτης ρυγάλιε, δίδω δε τη ἐμὴ θηγατρὶ. χρυσοῦν ταρία διαχαράγματα, χηληδας τέσσαρα ἄπο δὲ των τοιοὕτων τεσσάρων χηληδων τῶν ταρίων, δίδωμι αὐτη τα χοράφια ὅπερ ἔχω ἠς την διακράτησιν τοὺ στύλου, συν τοὺ ὅρους και ἐλεῶνος και ἑτερὼν δενδρων τα λεγώμενα τοὺ κατανγκη, δια ταρια χρυσοῦ ἑξακώσια. καὶ ἑτέρων τρίων χηληδων ταρίων ποσώτιτα, καὶ παρα κυριου θεου το μέγα και πλούσιον ἔλεος, ὅθεν ἐγράφη χειρὶ ἐμοὺ βασιλείου ευτελοῦς πρωτοπαπα τὴς μεγάλης καθωληκῆς ἐκλησιας· και ταβουλαριου πόλεος, λουκιδου μηνὶ ἰουλιω ηνδικτιωνος θ' ἐτὸς ϛχπδ'. ἐνώπιον ἀξιολόγον καὶ ἀξιοπίστον μαρτυρων. † φϊλιππος βάλγερος μαρτυρ υπεγραψα τον τίμιον σταυρόν. † Ego. . . . . filius mathei sabuti testis sum. † Simon de nucera testis sum.

† In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Tabulae nuptiales factae a me Hugone filio demortui Matthaei Sabuti uxori mihi a Deo datae, cui nomen Regalia, filiae legitimae Muriellae coniugis defuncti domini Nicolai Maleini, quam mihi connubio iunxi. In primis trado ipsi ratione sive donationis ante nuptias, sive theoretri eius, tertiam partem feudi, quod habeo, quatuor caballariorum; et rerum mobilium ac semoventium, si qua possideo, tertiam quoque partem, et non solum medietatem bonorum immobilium, verum etiam tertiam partem bonorum mobilium ac semoventium, quae forte acquisivero, et domini Dei magnam ac divitem misericordiam. † Sanctissima Dei Genitrix cum Unigenito tuo filio et Deo feliciter nos adiuva. Cum mihi Muriellae uxori defuncti Nicolai Maleini placuerit nuptum dare filiam meam legitimam Regaliam divinitus mihi dato genero, cui nomen Hugo de Sabuto, dono eidem filiae meae tarenorum asperorum ex auro quatuor millia. Praeter vero huiusmodi tarenorum quatuor millia, do ipsi praedia, quae dicuntur de Catananci, quaeque possideo in pertinentiis Styli, cum nemore et oliveto et aliis arboribus, aureis tarenis sexcentis aestimata; ad haec alia tarenorum tria millia, et domini Dei magnam ac divitem misericordiam. Quare scriptum est manu mei Basilii humilis protopapae maioris catholicae ecclesiae, et tabularii civitatis Lucidi, mense iulio, indictione IX, anno 6684, coram honestis et fide dignis testibus. † Philippus Balgerus testis subscripsi venerandam crucem.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani — n.° 61.)

CLXXXVIII.

1176 — Indict. IX.

Presbyter Constantinus de Ancaburi et presbyter Nicolaus eius frater tradunt Gulielmo magistro Eremitarum praedium positum in loco dicto Silepa, et accipiunt in permutationem aliud praedium Arsaphiae situm.

† σίγνον χειρὸς χωνσταντινου ἱέρεως υἱος πρεσβυτερου ιωαννου τοῦ ἀγκαβουρη. † σίγνο χηρὸς πρεσβυτερου νικολάου αδελφου αυτοῦ.

† ἡμεῖς οἱ ανοτέρω γεγραμμένοι, οἱ τα ἡμέτερα σίγνα τοῦ τιμίου καὶ ζωόποιοῦ σταυροῦ ταῖς οἰκείαις ἡμῶν χερσιν καθὑπογράψαντες ἑκουσία ἡμῶν γνώμη καὶ ἰδία προέρεσει· καὶ οὐκ ἔκ τηνος τὸ παράπαν ἀνάνκης, ἢ υἱας, ἢ δόλου, ἢ ραδιουργίας, ἢ καὶ ὅσα μὲν ἐν τοῖς θείοις νομοις εἰσὴν ἀπηγορεύμενα· ἀλλὰ συμ προθυμία πάση καὶ ὁλοψύχω προθέσει, καὶ τρόπω ἀγαθωτάτω, δι ἧς ὁμολογοῦμεν καὶ φενώμεθα ποιώντα πρὸς σὲ τὸν ἡμέτερον ἅγιον αυθεντην καὶ ὁσιώτατον πατερα καὶ μαΐστορα τὼν του πρωτομαρτυρος καὶ ἁγίου στεφανου πατρων καὶ λοιπῶν αναχωριτων καὶ εἰς τον κυρον πετρον ἱερομονάζωντα καὶ πριουρον ἁγίων ἀποστολων. λέγωμεν δὶ τὼν αὐτῶν ἅγιον μαΐστορα κυρον γαυλληέλμον, ὡς προέφημεν ἀνταλλαγωγὴν ποιώντα ἐκ τὸ ἡμέτερον χωράφιον, ὅπερ ἔχωμεν εἰς τόπον ἐπιλεγόμενον σιληπάν. εκ πατρικης ἡμῶν κληρονομίας· ὑπάρχει δὲ ὁ περϊόρισμὸς αὐτοῦ οὕτως· ἀπὸ ανατολὰς τὸ χωραφιον τοῦ μανγλούφα, καὶ ἀναβενι τὸ σύνορον ἄχρι εις τον σκινον· καὶ διάβέι τρακλὰ ἄχρι τοῦ συνόρου χρϊσονὰ· καὶ κατέρχεται ὁ ρύκξ ἄχρι του μανγλουφα καὶ συνκλὴ· διὰ τὸ ἀναλαβεὶν ἡμας ἐξ υμῶν ἀνλάγειν ὑπὲρ τοῦ ρϊθεντος χωραφίου, ετερον χωραφιον ὅπερ ἔχετε ὑμεῖς ἐκ τῆς ἀρσαφίας εἰς τὴν μουνίταν. τὸ πλησίον τοῦ ποταμοῦ. καθὰ καὶ ἰδι ὁ περϊόριστον ἐστὴν, μέσον τῶν χωραφιων ἁγιου ἰωαννου του θεριστου καὶ ἀπὸ δυσμὰς ἠλία κονδιδος. τοῦ ἔχειν ὑμὰς αὐτῶ ἐπὲξουσίως· ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸ διὴνεκαὶς μέχρι τερμάτων αἰώνων. ὡς τῶ κύρως καὶ τὴν αὐτοῦ ἐξουσίαν παρ' ἡμῶν ἰληφώτες· καὶ η μὲν ποτὲ καίρῶ ἢ χρόνω ὀραθήσεται τίς παρα τῶν ἡμετέρων ἰδίων ἢ κληρονόμων, υουλόμενος ποιήσαι κύνησιν ζητησιν ἤται ἴαν δίποτε ἀγογὴν, ἵνα ἱσταμεθα καὶ διεκδικούμεν σας αὐτῶ ἐκ παντὸς προσώπου ἢ δὲ καὶ μεταμέλοι

† Signum manus Constantini sacerdotis filii presbyteri Ioannis de Ancaburi. † Signum manus presbyteri Nicolai fratris ipsius.

† Nos suprascripti, qui nostra signa honorabilis et vivificae crucis propriis nostris manibus exaravimus, spontanea nostra sententia et propria electione, nullaque prorsus necessitate, vel vi, vel dolo, vel fraude, vel quovis modo vetito a divinis legibus; sed omni alacritate, et totius animi proposito, optimaque ratione, declaramus facere (*permutationem*) tecum nostro sancto domino et religiosissimo patre ac magistro patrum Protomartyris et sancti Stephani, ceterisque anachoretis, et domino Petro monacho et praeposito sanctorum Apostolorum, nempe cum eodem sancto magistro domino Gulielmo permutamus, uti antea diximus, nostrum praedium, quod habemus in loco dicto Silepa ex paterna nostra hereditate. Circumscriptio vero ipsius ita se habet: ab oriente exstat praedium Manglufae, et ascendit confinium usque ad lentiscum, et transit inaequaliter usque ad confinium Chrysonae, et descendit rivulus usque ad Manglufam, et clauditur. Nos autem accepimus a vobis pro dicto praedio ex permutatione aliud praedium, quod vos possidetis Arsaphiae ad Munitam, prope flumen, quemadmodum circumscriptum exstat in medio praediorum sancti Ioannis Theristae, et ab occidente finitimum est Eliae Condido, ut habeatis illud in vestra potestate a praesenti die, et in omne aevum usque ad finem seculorum; utpote qui dominium et facultatem a nobis accepistis. Sin autem quacumque occasione vel tempore quis ex nostris propinquis vel heredibus molestiam, quaestionem, vel quamcumque actionem in vos intenderit, nos antestabimus et defendemus vosmetipsos ab omni persona. Quod si consilium mutaverimus,

γενησώμεθα, ἵνα μη εἰσακουώμεθα ἀλλ' ἵνα ζημιούμεθα πρὸς ὑμᾶς νομισματα ιβ'. ἔγραφη επὶ ἔτος ϛχπδ' ινδικτιωνος θ' ἐνοπιον μαρτυρων:

† ἀρκαδιος ευτελης πρωτοπαπας στύλου παρευραιθεις μαρτυρ υπεγραψα † πρεσβυτερος ρωγεριος μαρτυρ υπεγραψα † ιωαννης καραμαλλος μαρτυρ † μούλης καὶ βεσκάμης μαρτυρ † ιωαννης ἀτζημάννας μαρτυρ υπεγραψα † φοτινὸς γίτζος μαρτυρ υπεγραψα † πέτρος εὐτελὴς πρεσβύτερος καραμαλλος εγραψα.

ne exaudiamur, sed pro mulcta solvamus vobis numismata duodecim. Scriptum est anno 6684, in Iictione IX, coram testibus.

† Arcadius humilis protopapa Styli, qui interfui, testis subscripsi. † Presbyter Rogerius testis subscripsi. † Ioannes Caramallus testis. † Mules Vicecomes testis. † Ioannes Atzimanna testis subscripsi. † Photinus Gitzus testis subscripsi. † Petrus humilis presbyter Caramallus scripsi.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani — n.° 65.)

CLXXXIX.

1177 — Mense Aprili — Indict. X — Tarenti.

Vitalis filius Eugenii donat Basilio archiepiscopo Tarentino totam partem bonorum, quam possidebat in casali Castinnii, propter potestatem ei factam ab eodem archiepiscopo exstruendi sibi monumentum in maiore ecclesia Tarentina.

† βίταλιος υιος ευγενίου.

Ἐν ὀνόματι τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνευματος. ὁ προγεγραμμένος βῖτάλιος. ὁ τὸν τίμιον καὶ ζωοποιὸν σταυρὸν μετὰ τοῦ ὀνόματος οἰκειοχείρως προταξας, τὸ παρὸν ἔγγραφον πρὸς σε τὸν δεσπότην κὺρ βᾶσιλειον καὶ εὐλαβέστατον ἀρχιεπίσκοπον ταράντου καὶ πρὸς ἅπαν τὸ μέρος τῆς ὑπὸ σὲ μεγάλης καὶ καθολικῆς ἐκκλησίας σου, οὕτως ἐθελουσίως ὑπεκτίθημι. ἐπειδὴ τόπον δέδωκάς μοι ἔσωθεν τοῦ κοιμηθηρίου τῆς δηλωθείσης μεγάλης ἐκκλησίας σου ὄπιθεν τῆς κόγχης τοῦ μεγάλου θησιαστηρίου καὶ παρεχώρησάς μοι τοῦ κτῖσαί με ἐν αὐτῶ, μνημεῖον ἴδιόν μου τούτου χάριν καὶ ὑπὲρ ἀναπαύσεως ἔτι γε τῶν γονέων μου δοροῦμαι σοὶ καὶ παντὶ τῷ μέρι τῆς ἐκκλησίας σου ὅλον τὸ μέρος μου ὅπερ οἱῳδήποτε τρόπω ἔχω καὶ κέκτημαι εἰς τὸ χωρίον καστιννιον ἀπό τε χωραφίων, ἐλαιῶν, ἀγριελαιων, νομάδων, ἀμφόδων, πηγάδων, καὶ κηπουριων, καὶ παντὸς ἄλλου ἁρμόζοντός μοι ἐν αὐτῷ· μὴ φυλάξας εἰς τὴν ἐξουσίαν μου ἐν αὐτῷ οὐδ' ὅσον βῆμα ποδος. ἐφ' ᾧ ἐξουσίαν σοὶ καὶ παντὶ τῶ μέρι τῆς ἐκκλησίας σου ἐπὶ τὸ μέρος μου του καστίννιου καὶ παρρησιαν ἀπὸ σήμερον ἐγχειρίζομαι, πωλεῖν αὐτο εἰ βούλεσθε· δωρεῖσθαι ἀντικαταλλάττειν, βελτιοῦν. καὶ πᾶν ἄλλο ἀνύειν καὶ ἐκπληροῦν ἐπ' αὐτὸ ὅσον τὸ δεδογμένον ἡμῖν. οὕτως οὖν ἀπὸ σήμερον ὅλον καὶ ὁλόκληρον τὸ μέρος

† Vitalis filius Eugenii.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Ego suprascriptus Vitalis, qui venerandam et vivificam crucem una cum nomine propria manu exaravi, praesens instrumentum tibi Domino domino Basilio piissimo Archiepiscopo Tarentino, omnique parti maioris et catholicae ecclesiae, cui praees, hoc pacto sponte trado. Quoniam locum mihi dedisti intra coemeterium dictae maioris ecclesiae tuae pone concham magni altaris, et facultatem mihi tribuisti proprium monumentum ibi extruendi; hac de causa, itemque pro requie meorum parentum, concedo tibi totique parti ecclesiae tuae totam meam portionem, quam quocumque modo habeo et possideo in casali Castinnii, tam de territoriis, oleis, oleastris, pascuis, semitis, puteis et hortis, quam de quacumque alia re quae est de mea pertinentia in dicto casali, nihil ibi reservans sub mea potestate ne passum quidem pedis. Praeterea facultatem tibi trado, omnique parti ecclesiae tuae, et omnimodum ius tibi a praesenti die concedo super dictam meam portionem Castinnii, (*nempe ipsam*) vendendi, si tibi placuerit, donandi, permutandi, meliorandi, et de ea faciendi quodcumque volueris. Hoc igitur pacto amodo do et concedo totam et integram portionem meam, quam habeo in casali Castinnii, et quae ad me pertinent quomodo-

μου ὅ ἔχω καὶ ἁρμόζει μοι οἱωδήποτε τρόπῳ εἰ τὸ χωρίον καστίννιον χωραφίων ἐλαιῶν ἀγριελαίων νομαδων ἀμφόδων πηγαδων κηπουρίων καὶ παντὸς ἄλλου τῶν ἐκεῖ ἀνήκοντός μοι ἡμῖν δωρησάμενος καὶ παραδιδοὺς σὺν πᾶσι δικαίοις αὐτῶν, μηδὲν ἐν ὅλῳ τῷ χωρίῳ τούτῳ εἰς τὴν ἐξουσίαν μου διαφυλάξας, εἴπερ ὀψέποτε μεταμελοίμενος κατὰ τινα μηχανὴν καὶ πρόφασιν ἀφελεῖν θελήσω ταῦτα ἀφ' ἡμῶν ἢ ἀπὸ διαδόχων ἡμῶν καὶ ἀπὸ παντὸς τοῦ μέρους τῆς ἐκκλησίας ἐγὼ ἢ κληρονόμοι μου, καὶ οὐχὶ μάλιστα διεκδικῆσαι ταῦτα ἡμῖν ἀπὸ παντὸς ἀνθρώπου, ἵνα παντὶ τῷ μέρει τῆς ἐκκλησίας σου νομίσματα ῥηγάτα δέκα καταβάλωμαι, καὶ τῷ δημοσίῳ τοσαῦτα ἕτερα, διὰ τὸ οὕτως ἀρεσθῆναί με. φυλάττοντα μετὰ ταῦτα τὸ παρὸν τῆς δωρεᾶς ἔγγραφον ὀχυρὸν ἐσαεὶ ὃ ἐγράφει ἀξιώσει ἐμοῦ χειρὶ στεφανίτζη ταβουλαρίου ταραντου καὶ υἱοῦ πέτρου, μηνὶ ἀπριλλίῳ ἰνδικτιωνι ι' ἔτους ϛχπέ, παρουσία μαρτυρων †

† λέων μανιάκης ὁ υἱὸς παντολέοντος τοῦ μανιάκη· μαρτυρῶν ὑπέγραψα οἰκεία χειρὶ.

† ego Wilelmus Salvaticus. testis. sum.

† ἀδημάριος υἱὸς βυζαντίου μαρτυρῶν ὑπέγραψα οἰκείᾳ χειρί.

cumque, nempe territoria, oleas, oleastros, pascua, vias, fontes, hortos, et quidquid aliud mei dominii sit, cum omnibus iuribus et privilegiis, nihil in toto hoc casali sub mea potestate reservans. Quod si temporis progressu poenitentia ductus, aut aliqua de causa aut praetextu haec repetere praesumpsero a vobis, sive a vestris successoribus et ab omni parte ecclesiae, sive ego sive mei heredes, ac non vel maxime vindicavero ab omni persona, solvere tenear omni parti ecclesiae tuae solidos regales decem, et Fisco publico tantundem, quoniam ita mihi placitum est: et nihilominus firmum remaneat in perpetuum huiusmodi concessionis instrumentum, quod meo rogatu scriptum est manu Stephanitzi tabularii Tarenti et filii Petri, mense aprili, indictione X, anno 6685, praesentibus testibus.

† Leo Maniaces filius Pantaleonis Maniacis testis propria manu subscripsi.

† Ademarius filius Byzantii testis propria manu subscripsi.

(Ex Paschalis Baffii apographo in maiori Neapolitana Bibliotheca adservato, in cuius fine haec verba leguntur: *Diligentissime descriptum ex apographo, quod asservatur in Tabulario Archiepiscopii Tarentini, rogante amicissimo viro Alex. M. Kalaephato Episcopo Uritano.*)

CXC.

1177 — Mense Iulio — Indict. X — Panormi.

Capila vidua Ioannis de Aliph eiusque filii vendunt Donato praeposito monasterii S. Ioannis Evangelistae vineam cum praedio inculto, positam in suburbio civitatis Panormi, tarenis septingentis.

† σίγνον χειρὸς καπίλης γυνῆς τοῦ ἀπιχομένου ἰωάννου δε αλὴφ, ἀναλαμυαννωμένης καὶ τὰ ἀνελληκά μου τέκνα. † σίγνον χειρὸς ἰοσφρὲς υἱοῦ αὐτῶν.

ἡ προρηθεῖσα καπίλη σὺν τῷ υἱῷ μου ἰοσφρὲς, οἱ τὰ σίγνα τοῦ τιμίου καὶ ζωόποιοῦ σταυροῦ οἰκείαις χερσὶν ἀνωτέρω τυπώσαντες· ὁμολογοῦμεν ὡς ὅτι ἡδία ἡμῶν βουλῆ καὶ ἑκουσία προῃρέσει χωρὶς δόλου καὶ χλεύης ἢ ῥαδιουργίας καὶ πάσης ἄλλης ἀπιγωρευμένης αἰτείας ἢ υἱας ἄλλ ιν ἐρρωμένω ἡμῶν τὸ νοὶ καὶ λογισμῷ ὑγιέντι μετὰ παντὸς θελήματός. πεπράκαμεν πρὸς σὲ τὸν κύριν δωνάτον τὸν καθηγούμενον τῆς

† Signum manus Capilae uxoris defuncti Ioannis de Aliph nomine quoque reliquorum meorum filiorum. † Signum manus Iosfredi filii ipsorum.

Ego supradicta Capila simul cum filio meo Iosfredo, qui signa honorabilis et vivificae crucis propriis manibus supra descripsimus, declaramus nostra propria voluntate et spontanea deliberatione, sine dolo, vel fraude, vel malitia, et quacumque alia vetita causa, vel vi, sed integra mente sanoque consilio, ac tota voluntate vendidisse tibi domino Donato praeposito venerabilis monasterii sancti Ioan-

σεβασμίας μονῆς τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ εὐαγγελιστοῦ. τοῦ ἐν τῷ κάτωθεν μέρει του θεόφρουρίτου καὶ μεγάλου παλατίου. καὶ πρὸς τοὺς μετα σοῦ ἀδελφοὺς· τὸ ἡμέτερον ἀμπέλιον ὅλον καὶ τὸ μετα αυτοῦ αργόν χωράφιον τὸ περιέχων διάφωρα δένδρα τὸ ὂν καὶ διάκείμενον ἐν τοῖς προάστείοις πόλεως πανόρμου εἰς τὸ ἀγρὸν μαρίας· διὰ ταρία ἑπτακόσια κοκκου α'. ἅτινα ἀπό τῶν χειρῶν σου εἰς τας ἡμετερας χεῖρας ἐδεξάμεθα τέλεια καὶ ἀνελλῆπῆ· παρεδώκαμεν τούτο τὸ ἀμπέλιον καὶ τὸ χωράφὶ πρὸς ὑμᾶς λόγω τοῦ προρηθέντος θείου ναοῦ τοῦ ἁγιου Ἰωάνιου τοῦ εὐαγγελιστοῦ· διὰ τὸ ἀγωρασθεῖναι τούτο ἀπὸ τοῦ πράγματος τῆς ἁγίας μονῆς· καὶ πεποιήκαμεν ἐκ τούτου τοῦ ἀμπελιώνος καὶ τοῦ χωραφίου πρὸς τὸν θείον ναὸν ταύτην τὴν τελείαν διάπρασιν τὸ ἐπεξουσίος ἔχειν αὐτὸν εἰς τελείαν νομὶν καὶ κυριώτητα· ποιῆν ἀπ αυτῶν ει τι καὶ βούλη· οἷον πωλεῖν χαρίζειν καὶ πάντα ποιῆν ἀπ αυτῶν ὅσα θείος νόμὸς τοῖς τελείοις δεσπόταις παράκελεύεται· περιωρίζεται δὲ ὁ προρηθεῖς ἀμπέλος οὕτο· τὸ ἀνατολικὸν αὐτοῦ σόζει μέχρι ἀμπέλου κλάρου καὶ τοῦ προρηθέντος χωραφίου· καὶ ἐκ δύσεως ὑπάρχει χωράφιον δεσποτικόν· καὶ ἐκ νότου τὸ ἀμπέλιον τῆς ἐγκλησίας· καὶ ἐκ υορρὰς τὸ ἀμπέλιον κυροῦ ἀνσάλδου· καὶ τὸ χωράφι περιωρίζεται οὕτω. τὸ ἀνατολικὸν αὐτοῦ ἄχρι τῆς στράτας λιμσύνους. καὶ ἐκ δύσεως τὸ προρηθὲν ἀμπέλιον καὶ τὸ ἀμπέλιον τῆς μονῆς· καὶ ἐκ νότου τὸ ἀμπέλιον Ἰωάνιου ρηγίνου. καὶ ἐκ υορρὰς τὸ ἀμπέλιον μαΐστωρος κλάρου· καὶ συγκλήσυν· παρεδώκαμεν τούτο τὸ ἀμπέλιον καὶ τὸ ρηθὲν χωράφιον πρὸς τὸν ἅγιον ναὸν. σὺν πάντα δικεώματα αὐτῶν καὶ ἠσοδοὺς ἐξόδους. καὶ ἀέρσι. τοῦ ἔχειν ταύτα ὁ θείος ναὸς κατὰ τελείαν νομὶν καὶ δεσποτίαν μέχρι τερμάτων αἰωνων. ἡμεῖς δὲ ἵνα διέκδικώμεν τούτο ἀπὸ παντὸς προσώπου. ἀπὸ παντὸς ἀνθρώπου. ἀπὸ πάσης αἰτείας. ἀπὸ πάσης ζητήσεως καὶ πάσης ὀχλήτεως. ἢ δ ουχὶ. τότε μὴ μόνον τῆν τιμῆν ἣν ἠλήφαμεν διπλῆν ἀλλὰ καὶ τριπλῆν καταυαλωμεθα. καὶ πρὸς τὸ δεσποτικὸν υεστιάριον νομισματα οβ' ἀποτησώμεθα. εἶτα στερρὰν καὶ ἀμεταχίνητον τὴν παρούσαν αὐθέρετον πράσιν διασυρίσωμεν σὺν κληρονόμοις ἡμετέροις καὶ διαδόχοις ἐνάπασιν· εἴτις ἐγράφη τῆ χαρᾶ καὶ ἀντηλήψει τοῦ κραταιοῦ καὶ ἁγίου ἡμῶν δεσπότου γουλιέλμου μεγάλου ρηγὸς· παροισία τοῦ ἱερωτάτου πρωτοπαπα πόλεως πανόρμου κυροῦ κωνσταντίνου καὶ τῶν κα-

nis Evangelistae, quod extat in inferiori parte a Deo servati ac maioris Palatii, et fratribus tuis successoribus, vineam nostram integram simul cum praedio inculto prope ipsam extante, diversis arboribus circumdato, sitam ac positam in suburbio civitatis Panormi in agro Mariae, tarenis septingentis grani unius; quos cum a tuis in nostras manus accepissemus perfectos et integros, tradidimus tibi nomine antedicti templi sancti Ioannis Evangelistae vineam hanc et praedium, eo quod ea emisti pecunia sancti monasterii, et propterea fecimus sancto templo hanc perfectam venditionem vineae et praedii, ut ipsa possideat pleno iure et potestate, et de iis faciat quidquid voluerit, nempe vendat, donet et omnia peragat, quae divina lex absolutis dominis concedit. Hos vero confines habet dicta vinea: ab oriente vadit usque ad vineam Clari et praedictum praedium; ab occidente extat praedium Domini; ab austro vinea ecclesiae; et a septentrione vinea domini Ansaldi. Praedium vero hos habet confines: ab oriente vadit usque ad viam Portus; ab occidente extat praedicta vinea et vinea monasterii; ab austro vinea Ioannis Rhegini; et a septentrione vinea magistri Clari, et clauditur. Tradidimus vineam hanc et dictum praedium sancto templo cum cunctis iuribus ipsius, introitibus, exitibus, et aeribus, ut ea habeat divinum templum in perfecto dominio et potestate usque ad finem seculorum. Nos autem defendemus illud a quacumque persona et quocumque homine, et omni causa, omni lite, omnique molestia; secus vero, non modo solvemus duplum pretii quod accepimus, sed triplum; et Fisco regio numismatis duobus et septuaginta mulctabimur. Deinde firmam et immutabilem praesentem voluntariam venditionem in omnibus servabimus cum heredibus nostris et successoribus, quae scripta est sub faustissimo principatu potentis et sancti domini nostri Gulielmi magni regis, coram venerabilissimo protopapa civitatis Panormi domino Constantino, et

ρευρεθέντων ἀξιώπιστων μαρτύρων. χειρὶ καλοκύρου ταουλαρίου. μηνὶ ἰουλίω τῆς ἰνδικτιῶνος ι' τοῦ ϛχπε' ἔτους.

† ρογεριος τόκκος ὁ ἐπίτροπος τοῦ ἀπιχομένου ἰωάννου δε ἀλὴφ μαρτυρῶν ὑπέγραψα τὸν τιμιον σταυρον καὶ στέργω ταύτην τὴν πράσιν πρὸς τὸ διὰ τῶν ψ' ταρίων ἀγωρασθῆναι κτῆμα τῶν παίδων ἰωάννου ἀλήφ † οτων χαρυίτης μαΐστορος ἰωάννου μαρτυρῶν ὑπέγραψα οικηοχείρως † θεόδωρος υἱὸς στεφάνου μαρτυρῶν ὑπέγραψα τὸν τίμιον σταυρόν . . . . . † ρομυερτος τοῦ σορακι υοηττελλαριος τοῦ κραταιοῦ ρηγὸς μαρτυρῶν ὑπέγραψα τὸν τίμιον σταυρόν.

fide dignis testibus, qui interfuerunt, manu Calocyri tabularii, mense iulio, indictione X, anno 6685.

† Rogerius Toccus ex mandato defuncti Ioannis de Aliph testis subscripsi honorabilem crucem, et ratam habeo hanc venditionem praediorum tarenis septingentis a filiis Ioannis Aliph emptorum. † Odo Charbites filius magistri Ioannis testis subscripsi propria manu. † Theodorus filius Stephani testis subscripsi honorabilem crucem . . . . . † Robertus de Soraci Buttellarius potentis Regis testis subscripsi honorabilem crucem.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani — n.° 66.)

CXCI.

1178 — Indict. X.

Leo filius Gulielmi Camerlingi et notarii cum fratre et matre Bia pignerat Nicolao Vesterario praedia, ad Larnacam posita, tarenis Salernitanis sex et nonaginta.

† ἔτους ϛχπϛ'. ινδικτιωνος ι'. ἐν τοῖς. καιροῖς. της κωμιτίσσας. ἡμῶν ἀδίλαγία καπριλλίγγου δὲ τῆς αυτοῦ χωρας· νοταριου· του σαλλερνου· τζωφφου· καὶ καταιπάνου τῆς χωρας ὀλέττας. γουλιήλμου. ὁ υιος νικολάου του θέπεντου ἐν ονόματι του πατρος· καὶ του υιου καὶ του ἁγίου πνευματος σημίον γενόμενον· παρ εμοῦ λεοντος· υιου γουλιήλμου· καπριλλήγγου· καὶ νοταριου· ὁ αδελφῶς αυτου· μετὰ τῆς μητρος αὐτου τῆς βιας. ημῆς. οἱ προγεγραμμένοι· οἰκοία ημων γνώμη. καὶ αγαθῇ προαιρεσεῖ καὶ ουκ εκ τινος το παραπαν. αναγκη η ραδιουργήας· φενόμεθα· καὶ υάλωμεν. εἰς αμάχην ὅλα τα χωραφια. ἣν εχωμεν εἰς τοὺς λάρνακη. ὑπὸ τὸν δρόμῶν. καὶ ἐπὶ τὸν δρόμων. του βεστεράρου νικολαου· διὰ ταρία σαλεριά. ϛ'. μετὰ υμεροδένδρία. καὶ ἄγρια. καὶ κύπον. καὶ τὸ ἄγραν. ἕως. δ'. χρονους. και μετὰ τον δ'. χρόνων. οὐκ ἔχη ὅριον· ἐπέκοινα. ὅταν δὲ θέλουσιν δίδην τα πέδία τα ταρία εις τὴν εκκλησίαν· ἃς ἔχουν η τα πεδία η τα χωραφια οὕτως. ἵνα κάμνουν τα χωραφια. καὶ ἐκυαλλουν. τὸν καρπῶν ουτος ὡς εστὴν δίκαιον καὶ συνηθηαν. ἐαν δὲ λάχη. καὶ θέλουν πουλῆν τὰ χωραφια. ἵνα. μήδὲν ἔχουν ἐξουσιαν. ουδὲ πουλῆν. οὐδὲ υάλῆν εἰς. αμάχην. εἰς αλλων ἀνθρω-

† Anno 6686, indictione X, temporibus Comitissae nostrae Adelasiae, et Camerlingi eius civitatis notarii Tzoffi de Salerno, et Catapani civitatis Olettae Gulielmi filii Nicolai Thepenti. In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Signum factum a me Leone filio Gulielmi Camerlingi et notarii, a meo fratre, et Bia matre mea. Nos suprascripti de propria nostra sententia et bona voluntate, nulla omnino necessitate, aut malitia intercedente, declaramus oppignerare omnes nostras terras, quas possidemus ad Larnacam infra et supra viam, Nicolao Vesterario pro tarenis Salernitanis sex et nonaginta, cum arboribus cultis et incultis, et hortum, et locum venationi destinatum, ad annos quatuor; et elapsis quatuor annis, nihil praeterea aliud definitum intelligatur. Si vero voluerit tradere ecclesiae campos et terras, possideat ipsa dictos campos et terras hoc pacto, ut agros colat, et fructus solvat, prout iuris et moris est. Quod si forte praedictas terras vendere voluerit, potestatem non habeat nec vendendi,

πων· οι μη ῆς τὴν ἐγκλισίαν τῆς ἁγίας Θεὼτόκου τῆς περτούσας· ὁτος· ἐὰν δὲ θέλουν· δώσῆν· τὸσουτον ὥς ἑναν αλλον ανθρωπὸν· χορῆς πασῃ αντηλογίας ἢ ραδιουργίας. υπὸ υάδην καὶ ἐγγιητὴν· εγγιῆτῆς· γουληἐλμου τῆς κουσηντήνοις. ανταβιάνου του βιζζηὴύσου. ἐνόπῖον. καλῶν μαρτυρων ἰωαννης κρῖτης ο υιος· λεοντος κριτου † μαρτυρ κυρ δάριου † μαρτυρ σατριάναν· † μαρτυρ πρεσβυτερος σπάρανου † μαρτυρ οὔρσω δὲ χριστοφωρου † μαρτυρ ἰωαννης του δουμεστικου. †

† εγραφη. διὰ χειρος· πρεσβυτερου υἰτάλης· ὁ υιος ἰωαννου τῆς· κορτης.

nec cuiquam alii personae oppignerandi, nisi soli ecclesiae S. Mariae de Pertusia. Si autem voluerit tantum reddere, quantum et alii coloni, tunc sine ulla controversia aut dolo res agatur per sponsores, et fideiussores Gulielmum de Cusentina, et Octavianum de Viziuso. Actum coram probis testibus. Ioannes Iudex filius Leonis Iudicis. † Testis dominus Darius. † Testis Satrianus. † Testis presbyter Sparanus. † Testis Ursus de Christophoro. † Testis Ioannes de Domestico. †

† Scriptum manu presbyteri Vitalis filii Ioannis de Curte.

(Ex originali membrana Archivi Cavensis — n.° 68.)

CXCII.

1179 — Mense Ianuario — Indict. XII.

Testamentum Ulus filiae Nicolai Rhegini.

† ἐν το ὅρος φιλοσοφιας· κατὰ τὸν μέγαν υασιλειον· μέλει θανάτου, τὸ γὰρ διάπαντὸς μελέτην θανάταν· ποιήσθαι τὸν ἀνθρωπον· τὰ πρὸς ψυχικὴν σωτηρίαν ὁρᾶν· ἅμα τε καὶ τῆ μελετῆ τῶν θείων γραφῶν. διαμονῆ καὶ συντηρειται· ἐν οις θεος χαιρει καὶ ανθρωπων γενος θεοπρεπὲς πολιτεύεται· καθῶσπερ καὶ ὁ προφυτης δαβιδ εντέλλεται λέγων· ὅτι ουκ ἐστιν ἄνθρωπος ὃς ζήσεται καὶ οὐχ ὀψεται θάνατον. οὔτε τὶς ρύσεται τὴν ψυχῆν αὐτου εκ χειρος αὐτοῦ. καὶ ὁ κυριος ἡμῶν ἐν τοῖς θείοις ἐυαγγελίοις εἴρυκεν. εἴ ειδη ὁ οικοδεσπότης ποία φυλακῆ ὁ κλέπτης ἔρχεται. ἐγρηγόρησεν ἂν καὶ οὐκ ἂν εἴασε διορηγῆνει τὴν οἰκίαν αὐτοῦ· τοἰγὰροῦν καγῶ οὐλῶ θυγάτηρ νικολάου ρηγηνοῦ· καὶ ἀπεγγονισση νοταριου νικολαου καλαβροῦ, ἡ καὶ γυνῆ νοταρίου υασιλείου τῆ ἐπονυμία προφήτου, ἐν αρρωστία δινη περιπεισουσα· καὶ πτωαἰμένη τὸ τοῦ θανάτου ἄδηλον τέλος· μήποτε καὶ εἰς εμὲ, ἐφνηδιως ἐπεστῆ ὃς πολλοῖς πολλάκις συνέβη τούτω γενέσθαι· καὶ τὰ κατ εμὲ γενέσθαι οὕτο καὶ. . . . δεδεισθεισα· ἐὼς ου τον νοῦν καὶ τας φρένας σώας υγιεὶς καὶ ερρωμενας ἔχων θέλω τὰ κατ εμοῦ παραλειφθεντα γενέσθαι οὕτος· ἐν πρώτοις ἐπαφίω ὑπερ ψυχικῆς σωτηρίας ἀπό τοῦ ἐμοῦ πράγματος τὸν ἱερεων τὸν μελλοντων μοι ψάλλειν γρικο καὶ λατυνον· ταρία πεντίκοντα· ὡσαὕτος

† Inter ea, quae sibi proponit philosophia, est cogitatio mortis, prout magnus Basilius ait; nam qui assiduo de morte cogitat, et quae ad spiritualem salutem pertinent contemplatur simul cum divinarum praeceptionum meditatione, immanet et perseverat in iis, quibus Deus gaudet, et hominum genus sese Deo dignum gerit. Ita et propheta David admonet dicens: Non est homo qui vivet et non videbit mortem, neque quis eripiet animam suam de manu eius. Et Dominus noster in divinis Evangeliis inquit: Si sciret paterfamilias qua hora fur veniat, vigilaret utique et non sineret perfodi domum suam. Quapropter ego Ulo filia Nicolai Rhegini et proneptis notarii Nicolai Calabri, et uxor notarii Basilii cognomento Prophetae, cum in graviorem morbum inciderim, et metuam incertum mortis adventum, ne me ex improviso adoriatur, quemadmodum multis saepe accidit; hoc inquam ne mihi quoque obveniret pertimescens, dum adhuc mihi est mens et animus sanus, incolumis et validus, volo de rebus quas relinquam ita testari. In primis relinquo pro animae salute ex hereditate mea sacerdotibus, qui psallere debent pro me graece ac latine, tarenos quinquaginta. Item relinquo domino Ioanni, qui mihi adoptivus, domino autem notario

ἐπαφίω καὶ τοῦ ἐμου πνευματικου υἱοῦ κυρου ιωαννου καὶ γνησίου υἱοῦ τοῦ ἐμοῦ συνεύμενου κυρου νοταρίου βασιλείου· ἀπὸ τοῦ ἐμοῦ πράγματος καθὰ καὶ διάγωρεύη τὸ χαρτιον ὅπερ πρὸς αὐτον ἐποίησα· τῶ δὲ ἐμῶ συνευμενω ἐπαφίειμοι και πρὸς αὐτον τὸ ἐμὸν θεόρετρον ἅπαν· ὅπερ μοι εκατέγραψατο τὸ δὲ ετερον ἐλλιπές μου πραγμα ὅσον δ ἂν ἐστὶν· κινητόν τε καὶ ἀκίνητον καὶ αὐτοκίνητον ἐπαφίειμι αὐτὸ πρὸς τὸν εμὸν συνεύμενον πρὸς τὸ ποιησαι τα νενομισμένα τῆς ταφής μου· τριτέννατά τε καὶ σαρακαρι καὶ χρονίας καὶ ἀπόδοῦναι τα προρηθέντα πεντίκοντα ταρια τῶν ιερεων· ὑπαρχειν δε αυτὸν κύριον καὶ αυθεντην· καὶ ποιὴν ἐν αὐτω ἤτι καὶ νούλεται· καὶ οἷα ποιήσοι διὰ τὴν εμὴν ψυχὴν· καὶ ὁ θεος αὐτῶ ἀνταμήψεται· καὶ ταύτα μὲν οὕτος· ὥστις δὲ βουληθη ακυρωσαι ταύτην τὴν παρ εμου γεναμενην πενχρὰν διάταξιν· εν πρότοις ὅ τιοῦτος ἔστω ξένος καὶ ἀλλότριος τῆς καθαρὰς καὶ αμῶμιτου πίστιως τῶν χριστιάνων· καὶ σχύει τὸ ἀνάθεμα παρα πατρος καὶ υἱοῦ καὶ ἁγίου πνευματος· ἐχέτω καὶ τὴν ἀρὰν τῶν τιή ἁγίων θεοφόρων πατρῶν· καὶ τὴν ἀγχόνην ἰουδα τοῦ προδοτου· καὶ ἡ μερὶς αὐτοῦ ἔστω. μετὰ τιὼν σταυρωσαντων τὸν κυριον καὶ ειθ ουτως εἶνα ερρωσθη η παροῦσα διαθήκη υεβαια καὶ απαρασάλευτος αχρι τερματος αιωνων. ἤτις εγραφη ενόπιον αξιολογων καὶ αξιοπιστων μαρτυρων.

† ὁ ευτελὴς· βασίλειος· πρωτοπαπας δια του σταυρου υπέγραψα. † ὁ ἐυτέλης νικολαος διακονος τῆς μεγάλης καθολικῆς ἐκκλησίας ἱέρακος μαρτυρ υπεγραψα. † ὁ ευτελης λεων διακονος καὶ δευτερεύων τῆς μεγαλης καθολικῆς εκκλησίας μαρτυρ υπεγραψα. † ὁ εὐτέλης ἀναγνοστής λέων ὁ σκευοφυλαξ τῆς μεγαλης καθολικης εκκλησιας ιερακος υπογραφω και μαρτυρω. † βενέδιττος σκυλλακος μαρτυρ υπεγραψα τον σταυρον οικεια χειρι. † ὁ ευτέλῆς λεων ἀναγνωστης καὶ πρωτοψαλτης τῆς μεγάλης καθολικῆς ἐκκλησιας υπογραφω καὶ μαρτυρῶ. † ὁ ευτελὴς αρκαλος πρεσβυτερος καὶ πρωτοπαπας καστελλου υετερου μαρτυρ. † κωνσταντινος ἁμαρτωλὸς ἐπίσκοπος ἱέρακος τὴν παροῦσαν διάταξὴν ἐκυρωσα. † βασιλειος εὐτέλης πρεσυυτερος ὁ καὶ ταβουλάριος χώρας καστελλου υετερου ὅ καὶ τὰ ἀνώτερα γράψας ἐν μηνὶ ἰανουαριω ινδικτιωνι ιβ' ετους ϛχπζ'.

Basilio viro meo legitimus est filius, e meis bonis ea quorum mentionem habet instrumentum a me pro eodem conditum. Meo vero coniugi relinquo totum meum theoretrum, quod ipse mihi in tabulis nuptialibus scripsit. Reliqua autem bona mea, quotquot sunt, mobilia, immobilia et semoventia relinquo viro meo, ut quaecumque fieri solent pro sepultura mea perficiat, nempe tricenaria, et quadraginta missas, et anniversaria, solvatque (*praedictis*) sacerdotibus memoratos quinquaginta tarenos; ipse autem dominus et arbiter sit, ac faciat de iis (*bonis*) quidquid voluerit, et quaecumque fecerit pro anima mea Deus ipsi retribuet. Haec quidem praefato modo fiant. Quicumque autem hanc a me factam tenuem dispositionem irritam reddere voluerit, in primis nullam partem habeat purae et inculpatae christianorum fidei, et anathema nanciscatur a Patre, et Filio, et Sancto Spiritu, atque maledictionem tercentorum octo et decem sanctorum divinorumque Patrum, nec non laqueum Iudae proditoris, ac sit consors eorum qui dominum crucifixerunt. Nihilominus praesens testamentum firmum et immutabile maneat usque ad finem seculorum. † Scriptum est coram probis et fide dignis testibus.

† Basilius humilis protopapa per crucem subscripsi. † Nicolaus humilis diaconus maioris catholicae ecclesiae Hieracensis testis subscripsi. † Leo humilis diaconus et secundicerius maioris catholicae ecclesiae testis subscripsi. † Leo humilis lector sacrista maioris catholicae ecclesiae Hieracensis subscribo et testis sum. † Benedictus Scyllacensis testis subscripsi crucem propria manu. † Leo humilis lector et primus cantor maioris catholicae ecclesiae subscribo et testis sum. † Arcalus humilis presbyter et protopapa Castri Veteris testis. † Constantinus peccator episcopus Hieracensis praesens testamentum roboravi. † Basilius humilis presbyter et tabularius civitatis Castri Veteris, qui etiam superiora scripsi mense ianuario, indictione XII, anno 6687.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani — n.° 67.)

CXCIII.

1179 — Mense Maio 15 — Indict. XII.

Gener Stephani de Lapusa, aliique, quorum nomina desunt, vendunt Constae Probato vineam positam in agro Calabri tarenis sexdecim.

. . . . . ιητας ἀναλαμβάνωμενοι ιδίους καὶ κληρωνόμους καὶ πάσαν ενώχλησιν τιν παρούσαν ἐνγραφων αποχῆν αποταγὴν καὶ τελήαν διάπρασιν τίθημοι καὶ πιῶμεν εκουσία ὑμῶν τι γνεμοι· βουλῆ· και θελήσι· καὶ ουκ αἰκ τινῶς τῶ παραπαν ανάκης. ἡ βηας· η ραδιουργήας και της οιας· περισταάσεως φενωμεθὰ ἐμοὶς· η προγεγραμμένοι πουλῶ,τα τω ὑμετερον απέληων. το ὦντα καὶ διἀκήμενον ἡς χωρίον καλαβρῶ το ἀπερ εχομεν. εκ τον εμον πεθερῶν κυρον στέφανον τις λάπουσας. περιωριζεται δε ουτως· κατα μεν ανατολὰς. ὁ ρίαξ καὶ το χωραφιον του αδάμου· κατα μεσινβρίας· το αποριω του πρεσβυτερου νικολάου του κηρτοῦ, ἀρκτοὺ· του αυτου πρεσβυτερου νικολαου του κηρτου. μεσινβρίας του αὐτου αγωραστοὺ. καὶ σινκλη· τούτω σι πέπρακὰν ης σε κοισταν προβατον· ος δια ταρια ις'· ἄντινα λαβῶν· απο τας χήρας σου· ης τας ἐμετερας χήρας· ἐπιὴσάν σι το παρῶν τις πράσις χαρτίων· του ἔχην σε αὐτὸν απο τιν σίμερο ἐμέραν καὶ ὡραν· ες ἀῆ· πουλὴν χαρίζην ανταλλάττη καὶ ης πρίκα τέκνο καταγραφι ως το κύρος καὶ την εξουσιαν παρ εμου ηληφὸς· μοι ενοχλούμενος μοι ενποδιζώμενος παρα τινος μοιτε ξένου προσόπου το σινὸλον· ἡ δὲ ποτὲ καιρῶ φανὴ τις εναντηων σε· ἥσταμαι καὶ διεκδικαν σε απο παντὸς ανθρωπου· ηδίου καὶ αλοτρίου· ἡ δὲ μετάμελη γενόμεθα καὶ ης διαστροφὶν επανελθομε· μοί ησακουέστο μας ἀλ ἐ πρότις· ηνα ζήμοιούμεθα· ης το δεμοσιων· νομισματα λς'. καὶ προς σε τον αγωραστὴν· διπλην τιν ποσοτητα και βλετηὸσις· καὶ ηθ ουτω στέργη και ενμένι αχρι τερμάτο· ἐώιον· ἡ καθαρὰ πράσις· ἐ παρουσία τον παρεβρεθέντο μαρτυρων ἡτὶς ἐγράφι χειρι ἐμοῦ μαυρου τοῦ ετος ϛχπζ' ινδικτιωνας ιβ' μαγήω ιε'

† γεόργιως· υιος λεπάρδου και κατα των καιρων δισκομης μαρτυρ υπεγραψα το τιμοιω σταυρω

† ιωάννης υιος λέοντος σκλάβου μαρτυρ υπέγραψα τον σταυρων

. . . . . suscipientes nomine quoque propinquorum et heredum omnem molestiam, praesens instrumentum acceptilationis, renunciationis, et perfectae venditionis condimus et facimus propria nostra sententia, consilio et voluntate, et nulla omnino necessitate, vel vi, vel fraude, vel quavis circumventione; (*quo instrumento*) nos suprascripti vendimus nostram vineam exstantem et positam in agro Calabri, quam habemus a socero nostro domino Stephano de Lapusa, cuius fines hi sunt: ab oriente rivus et praedium Adami; a meridie aporium presbyteri Nicolai de Cirto; a septentrione (*praedium*) ipsius presbyteri Nicolai de Cirto; a meridie (*praedium*) ipsius emptoris, et ita clauditur. Hanc vendidimus tibi Constae Probato tarenis sexdecim; quos cum a tuis in nostras manus acceperimus, fecimus tibi praesentem venditionis chartam, ut habeas ipsam ab hodierna die et hora in perpetuum, vendas, dones, permutes et in dotem filiarum constituas, utpote qui dominium et potestatem a nobis accepisti, neque molestia vel impedimento afficiaris ab aliquo, neque ab extranea persona in universum. Si quis autem aliquo tempore apparuerit qui contradicat tibi, obstabimus teque defendemus ab omni persona sive propinqua sive aliena; quod si nos poenituerit et (*venditionem*) subvertere aggressi fuerimus, ne audiamur, sed in primis solvamus pro mulcta Fisco numismata sex et triginta, et tibi emptori duplum pretii ac melioratione; et nihilominus robur firmitatemque habeat usque ad finem seculorum haec pura venditio. Coram testibus qui interfuerunt scripta est manu mei Mauri, anno 6687, indictione XII, die XV maii.

† Georgius filius Lepardi et pro tempore Vicecomes testis subscripsi venerabilem crucem.

† Ioannes filius Leonis Sclavi testis subscripsi crucem.

† ιωαννης υιος ανδρέου γαβριλου μαρτυρ υπεγραψα τον σταυρων.

† λεων του καλοῦ του αγιου γριγορίου παρεβρεθὴς μαρτυρ υπιγραψα τον σταυρων

† ιωαννης κικηλης μαρτυρ υπεγραψα τον σταυρων

† κόνστας μαγουλας και δισκόμης κυρω

† ηγαν το τοιουτον αμπελιον υπαρχει ορδινι ξε'.

† πρεσβυτερος ιωαννης προτοπαπα μηλιτου ικηρασεν.

† Ioannes filius Andreae Gabrili testis subscripsi crucem.

† Leo filius Cali de Sancto Gregorio, qui interfui, testis subscripsi crucem.

† Ioannes Cicilis testis subscripsi crucem.

† Consta Macu'a Vicecomes roboro.

† Praedicta nimirum vinea ordinibus quinque et sexaginta constat.

† Presbyter Ioannes protopapa Meliti roboravit.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani—n.° 68.)

CXCIV.

1179 — Indict. XII.

Riccardus filius Gulielmi Normandelli cum uxore Sibilia vendit Ioanni filio Mindoniae aedificium, positum ad Nicephorum infra Mesam, tarenis undeviginti.

† σίγνο χειρὸς ρϊγκαρδου υιοῦ γουλιελμου νορμανδέλλου † σίγνο χειρὸς σιβηλιας συιβιου αὑτοὺ οιμεις οι προγεγραμμένοι· εἰ τα σίγια των τιμίων καὶ ζωωτικῶν σταυρων τη ειδϊκ ημῶν χεῖρί καθυπογράψαντες. Φεναμεθα πουλῶντες εἰς σὲ ιωαννην τόν υιον της μινδόνιας· το ειμέτερον οἰκοθέσιον· ὧν κτωμεθα εἰς τον νηκήφορον το επὶκάτω της μέσης ὅπερ αγωρασε ο ημός πατηρ· εκ τόν πέτρον πρεσβυτερον τον κόσμα. κατὰ καὶ ο χαρτος ο παλεός διαγωρευει ὧτην δὲ ο περίορισμός του αυτοῦ οικοθεσίου· ὅυτος· κατα μὲν ανατολῆς ὁ οἶκος βερναλδου το ἅπερ αγωρασεν εκ τον ρουστικον· εκ δὲ δισεως το οικοθέσιον ιωάννου χαλκεως. κατα μὲν μεσημβριας οἱ οδὸς ει παλεά ει κάτω· κατὰ δὲ ἄκτρου οι οδὸς της μεσίς καὶ συνκλήει· υπαρχει δε το μυκος του οικοθεσιου ὁργηες επτὰ· καὶ το πλατος οργηες γ' τμεις τουτο ει πέπρακαν εἰς χρυσου ταρία ιη'· καὶ σολεριον της κυρᾶς σιβίλιας ταρίον α'. ατηνα λαβοντες από τας χείρας σοῦ εις τὰς ημὰς· καὶ παντελῶς εγληθῶντες· καὶ μειδὶν αποχριῶστοίμενοι τί· ἀπέστημεν της αυτοὺ δισποτίας καὶ εγχειρίσιως· καὶ σί τὸν ειριμέον ιωαννην πεπειεικαμεν κυριον καὶ αυθεντην του ἔχην σὲ αυτὸ από την σήμερον καὶ ωραν εἰς εξουσιαν σὶ καὶ οἱ κληρονόμοι σου πουλειν χαρίζην αιταλλαττη· καὶ ει τι δ ἀν κιλωειις απ αυτου πϊῖν· ος τώ κύρος καὶ την εξοῦσίαν παρ ημου ειληφῶς· μι εκποδιζωμένος παρά τινος μίτε παρ ημοῦ· μίτε ἰδιων· η αδελφων· οι κληρ-

† Signum manus Riccardi filii Gulielmi Normandelli. † Signum manus Sibiliae uxoris ipsius. Nos suprascripti, qui signa honorabilis et vivificae crucis propria nostra manu exaravimus, vendimus tibi Ioanni filio Mindoniae nostrum aedificium, quod habemus ad Nicephorum, in parte inferiori Mesae, quodque emit parens noster a presbytero Cosma, ut e vetere instrumento patet. Fines autem huius aedificii sunt hi: ad orientem domus Bernaldi, quam emit ex Rustico; ad occidentem aedificium Ioannis Ferrarii; ad meridiem via antiqua inferior; ad septentrionem via Mesae, et clauditur. Aedificium habet in longitudinem passus septem, et in latitudinem passus tres. Nos hoc tibi vendimus tarenis aureis duodeviginti, et solarium dominae Sibiliae tareno uno, quos cum accepissemus a tuis in nostras manus, et cum omne pretium sit persolutum, nec quidquam supersit exigendum, exuimus nosmetipsos potestate et possessione, teque dictum Ioannem fecimus dominum et arbitrum, ut tu heredesque tui ipsum habeatis ab hodierna die et hora, cum facultate vendendi, donandi, permutandi, et faciendi omnia quaecumque de eo volueritis, utpote qui dominium et auctoritatem a nobis accepistis; a nemine vero perturbemini, neque a nobis, neque a propinquis nostris, vel fratribus, vel heredibus. Sed quicumque voluerit subvertere hanc puram venditionem,

ρονομων· αλλ ὅστης φοραθη καταλιων τιν τηαυτην καθαραν πράσιν μὶ εισακουέστο· ἀλλ ἔστο κατηραμενος παρὰ θεοῦ παντοκρατορος των τιη' αγίων θεωφόρων πατρῶν ζημιοῦστο καὶ ὕπερ παραβάσεως του τημίου σταυρου εις το βασιλικὸν σαγκελλον νομισματα λς'· καὶ ειθ ουτως στεργη καὶ ενμένη ει καθαρά καὶ αδώλωτος πρασις ἀχρι τερμάτων αιώνων εν παρουσία των αξιοπιστων μαρτυρων. † σταύλος κορβουσερος μαρτυρ † ιωαννης υιος πρεσβυτερου γεοργιου μαρτυρ † ἰακῶβ υιος μαϊμουνη μαρτυρ † φηληππος υἱὸς πέτρου ραμουνδου μαρτυρ † πρεσβυτερος δοναδδεος μαρτυρ. † γιλιάνος υἱὸς οσβέρνου ἀρνεισι μαρτυρ. † ιωαννης της πούρπουρας μαρτυρ.

† ἐγράφη χεῖρί βασιλειου ἱερέως νομικῆς τοῦ ἔτους ϛχπζ' ινδικτιωνος ιβ'.

ne audiatur, verum sit maledictus a Deo omnipotente, et tercentis octo et decem sanctis divinisque Patribus, mulctetur etiam pro violatione honorabilis crucis regio Fisco numismatis sex et triginta; attamen in posterum firma permaneat haec pura et sincera venditio usque ad finem seculorum. Coram fide dignis testibus. † Staulus Corbuserus testis. † Ioannes filius presbyteri Georgii testis. † Iacobus filius Maimuni testis. † Philippus filius Petri Raimundi testis. † Presbyter Donaddeus testis. † Gilianus filius Osberni Arnisi testis. † Ioannes de Purpura testis.

† Scriptum manu Basilii sacerdotis notarii, anno 6687, indictione XII.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani — n.° 69.)

CXCV.

1179 — Indict. (XII).

Ioannes filius Burnincelli cum uxore Cyneda offert ecclesiae S. Onuphrii praedium positum ad rivum Columnae.

Ἔτους· ϛ·χ·πζ' ινδικτιῶνος ἰα' ἐν τοῖς καιροῖς· της κωμητισσης· ἡμῶν ἀδηλάγια· καὶ καπριλλιγγου κατα της αυτοῦ χωρας κριτου ράου διέβουλλον τιμίον γενόμενων· παρ εμοῦ κυρου σωλωμώντος· σίγνον χειρος. ἰωαννου. ο υιος βουρνιγκέλλου· ἅμα. σὺν τη γυνῆ αυτοῦ κυνέδα. Ἐν ονόματι. τοῦ πατρὸς· καὶ τοῦ· υιου· καὶ· του ἁγίου πνευματος. ἡμῆς· οι πρωγεγραμμένοι τὸν τίμιῶν· σταυρον πίξαντες. οικήα· ἡμῶν γνώμι καὶ· ἀγαθῆ πρωερέση· φενόμεθα· καὶ προσενέγκωμεν. χωραφιον ὧν. καὶ διακήμενον· ὴς τὸ ριὰκην. της κωλώνας. ὴς τὸν ἅγιον. ὀνούφριον περὶ ἀφαίσεως. καὶ. σὺνχώρισυν· εκ τῶν ψυχῶν τους πρω ἐξ ημῶν· απεθαμένους. συνγενη ημων. συν εσωδω καὶ εξωδω μετὰ· υμερωδένδρια. καὶ ἄγρια. καὶ ἵνα ἐχη ἐξουσίαν· τοῦ· πίὴν αγωγῖν· καὶ επάρην του υδατὸ· οισῦν δὲ τα σίνωρα του χωραφιου· ανατωληκου μερου· δημοσια ὁδῶν· δυσίκου μέρου· τω ριὰκην· ἀρκτρου μέρου ιωαννης. ο υιος βουρνηκελλου· καὶ δημοσια ὁδὸς· μεσῦνβρια δὲ. τω ριὰκὶν· καὶ ἰωαινης υἱὸς βούρνικκαὶλλου. ἡμῆς δὲ. οἱ. πρωγεγραμμενοι· μετὰ. τω προσ-

Anno 6687, indictione XI, temporibus Comitissae nostrae Adelasiae, et Camerlingi civitatis eius Iudicis Rhai per privilegium honorandum factum a me domino Salomone. Signum manus Ioannis filii Burnincelli cum uxore sua Cyneda. In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Nos suprascripti, qui venerandam crucem exaravimus, propria nostra sententia et bona deliberatione offerimus S. Onuphrio praedium situm ac positum ad rivum Columnae pro remissione et venia animarum propinquorum nostrorum, qui ante nos e vita migrarunt, cum introitu et exitu, cum arboribus fructiferis et silvestribus, et cum facultate aquam adducendi atque hauriendi. Fines autem praedii sunt hi: ab oriente via publica; ab occidente rivus; a septentrione Ioannes filius Burnincelli, et via publica; a meridie rivus, et Ioannes filius Burnincelli. Nos autem supra-

ἐνεκκὴν τω χωραφιον· εἰς τὸν ἁγῖον ὀνούφριον. ἐπῖησαμεν. αυτοῦ τὶν παροῦσαν καὶ ἀληθῆνην· χαρτῖν ἵα ἐχι ἐξουσία. ἡ εγκλησηα πῖῆν ὅσα θέλη· ἐὰν δὲ φανὶ πωτε· καιρῶ τις ζητωντα· η μαχας πῖωντα ζημηοθώσῖν ἡς τὶν ἐκκλησίαν· διπλοῦν τω χωραφιον. καὶ ης τω δημεσιον νομισματα λς' ἄκον. δὲ. μῖ βουλωμενος· ενοπιων· καλῶν μαρτυρων μαρτυρ ιωαννης κριτης ο υιος λεοντος κριτου † μαρτυρ νῖκολαος σωλδανος † μαρτυρ ρωπερτος σωλδανος † μαρτυρ ρωπερτος δὲ δουμῖῖκου † μαρτυρ κωμῖτε· δὲ πανταλεοντος † ἐγραφη διὰ χειρὸς πρεσβυτερου υιταλου· ὁ υιος. ἰωαννου της κωρτης.

(Ex membrana Archivi Neapolitani—n.° 70.)

scripti, postquam obtulimus hoc praedium S. Onuphrio, condidimus ipsi praesens et verum instrumentum, ut ecclesia facultatem habeat faciendi quidquid voluerit. Si quis autem aliquando litem vel quaestionem intenderit, mulctetur praedictae ecclesiae duplo fundi pretio, et Fisco numismatis sex et triginta invitus nolensque. Coram probis testibus. Testis Ioannes Iudex filius Leonis Iudicis. † Testis Nicolaus Soldanus. † Testis Robertus Soldanus. † Testis Robertus de Dominico. † Testis Comes de Pantaleone. † Scriptum est manu presbyteri Vitalis filii Ioannis de Corte.

CXCVI.

1179 — Indict. XII.

Basilius filius Philippi Stauraci vendit Rano Contarato domum positam ad locum nuncupatum Stauraconum pretio tarenorum octo.

† σίγνον χειρὸς υασιλείου ὑῖοῦ φιλίππου σταύρακη· αναλαμβάνομαι καὶ τοὺς ἐμοὺς αδελφους· ὁ προγραφεις υασίλειος· ὁ το σίγνον τοῦ τιμοίου καὶ ζοῶποιοῦ σταυροῦ ἠκεια μου χηρὴ τυπόσας· τὴν παρούσαν ενγραφον καθαρὰν εὐχάριστον καὶ τελείαν καὶ αμετάτρευτον διάπρασιν· τίθειμοι καὶ ποιῶ προς σὲ ρανὸν κονταράτον· καὶ εμῶν συνγενὰ εκουσία μου υουλη ἠκεία προερέσει. το οὐκ εκ τινῶς τὸ παράπαν ανάγκης ἢ υήας οι δόλου φάκτου αγνήας ἢ τις ἴας οὖν περὶστασεως αλλὰ μάλλον συμ πάση προθυμοία καὶ ὁλοψύχω ποιπράσκω συ τοῦ ανοτέρω δηλωθέντος ρανοῦ· σπιτότοπον οπερ ἔχω από τῆς πατρικῆς μου υποστασεως. εις τὸ χωρίων σταυράκονων τὸ καὶ πλησιάζωντα εις τοῦ αρκτινὸν μερος τοῦ σοῦ οίκου τὸ μήκως ωργίες τέσσαραις καὶ τὸ πλατος ωργιες δ'· τούτο σοι ποίπράσκω συν πάση εισωδω καὶ εξόδω· ως λαβων παρα σοὶ τὴν συμφονηθείσαν καὶ αρεστίσαν ημὶν τημὴν τοῦ τιούτου σπιτοτόπου χρησοῦ ταρία οκτῶ ἐκ τὴν μουνήταν του ριγὸς καὶ ταύτα λαυῶτος καὶ ἐκπληρωθεὶς ἀπὸ τοῦ τημήματος δέδωκά σοι τὴν πάσαν αυθεντίαν καὶ κυριώτητα τοῦ τιούτου σπιτοτόπου· τοῦ ἐποικρατειν αυτὸ καὶ δεσπόζην κυρίος καὶ αυθεντικως εις τοὺς εξεις ἅπαντας καὶ διὶνεκεις χρόνους· πολὴν χαρίζην ανταλλάττειν πριξὴν

† Signum manus Basilii filii Philippi Stauraci. Ego suprascriptus Basilius, qui signum venerandae et vivificae crucis propria manu exaravi, nomine quoque fratrum meorum, praesentem scriptam venditionem, puram, gratiosam, perfectam atque inconcussam condo et facio tibi Rano Contarato meo consanguineo, spontanea mea voluntate, propria deliberatione, nullaque omnino necessitate, vel vi, vel dolo, vel facti ignorantia, vel quavis circumventione; sed potius omni alacritate et totius animi proposito, tibi superius memorato Rano domum vendo, quam habeo ex mea paterna hereditate, in loco qui nuncupatur Stauraconum, prope septentrionalem partem domus tuae, longitudinis passuum quatuor, totidemque latitudinis. Hanc tibi vendo omni cum introitu et exitu, pretio inter nos convento et placito tarenorum aureorum octo de regia moneta, quos cum acceperim, et de pretio satisfactum mihi sit, tradidi tibi omne dominium ac possessionem huiusmodi domus, ut ipsam habeas ac possideas tamquam dominus et arbiter in perpetuum, vendas, dones, commutes, in tabulis nuptialibus filiorum

παιδων κατάγραφειν καὶ πάντα πράττην εν αυτῶ ος τό κυρός καὶ τὴν εξουσίαν παρ ἡμῶν ιληφῶς καὶ μὴ εξένε μαι του λοιπου προς ανατροπήν χωρὶν μητε εγῶ μήτε τις των ἐμῶν κληρονόμων καὶ διαδώχων· αλλὰ μαλλον ἡ τις φανη εναντιοίμενός σε ἰστίκην μαι καὶ διεγδηκάν σε από παντός προσώπου ξένου καὶ ειδείου. οι δὲ καὶ οὔκ εἰσθαμαι αλλὰ μάλλων διαστροφη χρησωμαι· ζημιοόπθω μαι ὑπὲρ παράβασαιως τοῦ τιμοίου σταυροῦ εις σὲ τό τιμοίμα δηπλοῦν καὶ εις τό δημόσιον νομίσματα λς· καὶ ἰθ ούτως μένην προς σὲ οἳ παρ εμοῦ γεναμένη διαπρασις εις τό αἰς αει.

† εγράφη χηρὴ πετρου ἱερεως καὶ ταβουλαριου εποὶσκοπης νικοτερας ετους ϛχπζ' ινδικτιωνος ιβ' παρουσια μαρτυρων † πρεβητερος γριγοριος αδέλφος του πρατή μαρτυρ † πρεσβητερος ιωαννης σαραγαβδᾶς μαρτυρ † νικολαος υιός μηχαηλ αλεξάνδρου μαρτυρ † υασίλειος υἱὸς λεώντος γλαψία μάρτυρ † θεῶχαριστος υἱὸς νικολάου τζόκαλα μαρτυρ † λέων πολλυχρόνης μάρτυρ † νικολαος αράκλης μαρτυρ υπεγραψα.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani — n.° 71.)

scribas, ac omnia inibi facias, quippe qui id iuris ac potestatis a me accepisti. Nec mihi in posterum, neve alicui meorum heredum et successorum liceat subvertere (*praesentem venditionem*), sed potius si quis adversus te insurrexerit, obstabo, teque ab omni persona vel extranea, vel propria defendam. Sin vero minime obstitero, sed (*hoc instrumentum*) infringere tentavero, tunc propter violationem venerabilis crucis mulctabor tibi duplo pretio, et Fisco numismatis sex et triginta; et nihilominus maneat in perpetuum haec a me tibi facta venditio.

† Scripta fuit manu Petri sacerdotis et tabularii episcopatus Nicoterae, anno 6687, indictione XII, coram testibus. † Presbyter Gregorius frater venditoris testis. † Presbyter Ioannes Saragabdas testis. † Nicolaus filius Michaelis Alexandri testis. † Basilius filius Leonis Glapsiae testis. † Theocharistus filius Nicolai Tzocala testis. † Leo Pollychronus testis. † Nicolaus Aracles testis subscripsi.

CXCVII.

1179 — Mense Decembri 2 — Indict. XIII — Nicoterae.

Calocyrus protopapa Nicoterae vendit Angelicae hortum positum in pertinentiis dictae civitatis tarenis octo.

† σίγνον χειρος καλοκύρου ἱερεως καὶ πρότοπαπὰ νικοτερας φένομαι ἐγῶ ο πρόγραφης· καλοκυρος ιερευς· φένεμε οἴκηα μου βουλη· καὶ εκούσηα προερέσὴ· εκτός πάσης απηγορεμεισῖς ἔτηας· πολόντα τόν ἐμον κυπον· ὅπερ εχω αγοράν εκ τόν λεοντα μαλαφέραν καὶ εκ τοὺς παιδας αυτου· ἡς τό κατό καστρον· περηορηζεται δὲ οὗτος ο κύπός απο μὲν ανατολας· ο κυπός ιωαννου εχμαλώτου· απο δήσεος· ο κύπος παπα κύνστα κεμητος· απο άκτρου· το ολιγοστον κυπορηῶν της ευσεβηας· καὶ απο μεσυμβρίας· το χωραφιον ὅπερ εχὴ αγόραν ἡ κηρα αγγέληκα εκ τόν μαϊστόρ ιωαννην· καὶ ος ο παλεός χάρτης· τὴς ἐμὴς πράσης δηλὴ· καὶ σύνκληη· τύνῆν τόν δυλοθεντα κηπόν ως ὑρηγε καὶ περήορήζετε μετα πάντων αυτου δικαὶοματων· σὺν καὶ τόν εκησὲ δένδρων· πέπρακα προς σὲ τὴν κυράν αγγέληκαν· ἡς ταρία ὀκτό· ὣς λαβων τα προγραφέντα ταρία· απο χήρας

† Signum manus Calocyri sacerdotis et protopapae Nicoterae. Ego suprascriptus Calocyrus sacerdos, proprio meo consilio et voluntaria electione, absque omni vetita causa, vendo meum hortum, quem emi a Leone Malafera et a filiis eius inferiorem versus civitatis partem. Fines huiusmodi horti sunt hi: ab oriente hortus Ioannis Aechmaloti; ab occidente hortus presbyteri Constae Comitis; a septentrione parvus hortus Eusebiae; et a meridie praedium, quod emit domina Angelica a magistro Ioanne, et sicut designat vetus instrumentum meae venditionis, atque clauditur. Memoratum igitur hortum, prout superius describitur, cum omnibus suis iuribus et arboribus inibi extantibus, vendidi tibi dominae Angelicae tarenis octo; quos perfectos et integros cum acceperim a tuis in meas manus, cumque me eiusdem horti dominio exuerim, dedi tibi tuisque filiis

σου· ἡς χήρας μοῦ τελήα καὶ ἀνέλυπη· ως αποξενοθεντα με απ αυτοῦ δέδοκά σὺ τὴν πάσαν αυθεντήαν καὶ κυρηότητα τοῦ τηαύτοῦ κηπου ἐπη τεκνα τέκνων σου καὶ διαδωχόν· πολὴν χαρίζὴν· ανταλλάττὴν πρήξὴν τεκνων σου γραφὴν· ως τό κύρος καὶ τὴν ἐξουσίαν παρ εμοῦ ἠληφός· καὶ οσα ο θύος νομος τῆς ἰδηὴς δεσπότες διακελεβεται· ἠκηούμε δὲ καὶ τὴν νομικὴν διεκδήκτησὴν απο παντός προσωπου ξένων ταὶ καὶ ἰδιῶν· ωστὴς καὶ φοραθη ποταὶ κερο η χρώνο εκ τόν ἐμῶν μερόν· ἡ αδελφων ἡ ταίκνων· η συγγένὴς· ἡ ξενων τόν εθνὴῶν πρωσωπων· ἡ κηῶν· ἡ αλλὴῶν· ἡ τὲ εγο μεταμέλος γυνομαι υπερ τὴς τηαυτὴς διαπράσεος· ηα ζημιούμε ἠπερ παραβασέος του σταυροῦ· ἡς τό δημοσὴον νομισματα λς΄· καὶ προς σὲ τον αγοραστὴν· το τήμημὰν τοῦ δηπλοῦ και εἰθ ούτος στέργὴν τὴν παρουσαν ωνῆν· βεβεκν καὶ αμετάτρεπτων· † ητὴς καὶ ἐγραφη χηρὶ καλοκυρου εὐτέλους ἱερεως· καὶ προτοπαπα νικοτερας τοῦ ετους ϛχπη΄ ινδικτιωνος ιγ΄ μηνι δεκεμβριω ημερα β΄ ωρα θ΄· εν παρουσήα μαρτυρων. † λεων υιος ἰακονου ιωαινου μαρτυρ. † ιωαννὴς υιος κομητος κονστα μαρτυρ. † Ego Radulfus nicotere cappellanus me testor. † ούρσος καναβατζουλος μαρτυρ † δόμηνήκος κομὴς μαρτυρ υπεγραψα τόν σταυρῶν.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani — n.° 72.)

et successoribus omne in ipsum ius et auctoritatem (*cum facultate*) vendendi, donandi, permutandi, et in dotem filiarum scribendi, utpote qui dominium et potestatem a me accepisti, et faciendi omnia quae lex divina propriis dominis tribuit. Polliceor autem et legitimam defensionem ab omni persona extranea ac propinqua. Quicumque vero molestiam intulerit quavis occasione vel tempore ex parte mea, vel fratrum, vel filiorum, vel consanguineorum, vel cuiusvis extraneae personae, sive dominorum, sive aliorum, aut me ipsum poenituerit huiusce venditionis, mulctabimur Fisco ob crucis violationem numismatis sex et triginta, tibique emptori duplo pretio; attamen remaneat praesens venditio firma et stabilis, † quae scripta est manu Calocyri humilis sacerdotis et protopapae Nicoterae, anno 6688, indictione XIII, mense decembri, die II, hora IX, coram testibus. † Leo filius Iacobi Ioannis testis. † Ioannes filius Comitis Constae testis. † Ursus Canabatzulus testis. † Dominicus Comes testis subscripsi crucem.

CXCVIII.

1179 — Mense Decembri 9 — Indict. XIII — Nicoterae.

Ioannes Muserra vendit Nicolao Miliae vinetum positum in pertinentiis Nicoterae tarenis quatuor.

† σίγνον χειρός ιωάνου μουσέρρα ἐγὼ ὁ ἀνοτέρω ὑρημένος ὁ τῶ σίγνον τοῦ τιμίου καὶ ζοωποιοῦ σταυροῦ οἰκύα μοῦ χυρῆ πιῆτας. αναλαβων καὶ πάσαν ὑχλὴσὴν ἀπὸ παντὸς προσώπου ξένον τε καὶ οἰδίων. φενομαι οἰκὴ μου βουλὴ καὶ εκουσήα προέρέση ἐκτὸς πάσης απηγοριεμένης ἐτηας πολουντα τό εμὶὴν ὁλὴγαστον αμπελότοπον, ὁσι ριζὴα τριακοσια, ὁπερ ἐχὼ εν τῆ διακρατὴση νῆκωτερας, ἡς χωρίων γλαψάδον. περηόρήζεται δὲ τό τῆουτον αμπελότοπον οὕτος ανατολας τῶ αμπέλιον ἅπερ επρασα καγὼ ιωαννὴς μουσέρρας, κυρω οἰσάκει, απο δε δίσαιος ἀμπέλιον γλαψία, ἀπὸ ἄκτρου, ἀμπέλὴν ρούσαρὴ· απο μεσυμβρίας ἀπόριων διακολινοῦ καὶ συνκλήῆ· τήνὴν

† Signum manus Ioannis Muserrae. Ego supradictus, qui signum venerabilis et vivificae crucis propria manu exaravi, omnem in me suscipiens molestiam cuiusvis personae extraneae vel propinquae, mea propria voluntate, ac spontanea deliberatione, remota quavis vetita causa, meum parvum vinetum vendo tercentis vitibus consitum, quod in pertinentiis Nicoterae possideo, in loco qui nuncupatur Glapsadum. Sic autem circumscribitur huiusmodi vinetum: ab oriente vinea, quam ego Ioannes Muserra vendidi domino Isac; ab occidente vinea Glapsiae; a septentrione vinea Rusari; a meridie aporium Diacolini, et clauditur. Vinetum igitur

το δηλοθεντα αμπελοτοπον, ος ὑριται καὶ περηζρήζεται, πέπρακα προς σὲ τον νικολαον μιλήαν εἰς ταρία τέσσερα ὡς λαβοντες τα προγραφεντα ταρήα. απο χηρός σου εἰς χήρας μου· τέλεια καὶ ανελλιπά· ἐδοκάν σου τὴν πασάν αὐθεντήαν καὶ κυριότητα του τηουτου αμπελοτόπου, ἐποι τέκνα τέκνον σου. καὶ διαδοχων· πουλεὶν χαρήζην ανταλλάττειν καὶ ἡς πρικα σὸν τέκνων γράφειν, ὡς τὸ κύρος και τὴν εξούσιαν παρ εμου ἡληφὸς καὶ ὁσα ο θειος νόμος τῆς ἰδήης δεσπόταις διακελέβεται, οἰκηρίμεθα δὲ καὶ τὴν νομικὴν δηξκδήκησιν· απο παντὸς προσώπου ξένων τε καὶ οἰδήων. ὡστης καὶ φοραθη ποτὲ καὶρὸ ἡ χρόνω ἐκ τὸ ἐμὸν μερος, ἡ τέκνον, η αδελφων, ἡ ξένων ἐνἀντιδιμενός σὲ εκ τὴν τηαὐτην διάπρασιν, καὶ εγο μεταμελος γίνομαι υπερ τὴς τῆαὐτοις. δηαπράσεος, ἡνα ζημηουστω με ἡπὲρ παραβάσεος τυ τὴμίου σταυροῦ εἰς τὸ δεμόσιων νομίσματα λϛ καὶ προς σὲ τὸν αγωραστὴν το τήμιμαν τῶ διπλοῦ, καὶ ειθ οὐτος στέργη τὴν παρουσαν πρασιν βεβέαν καὶ ἀμετάτρεπτων ἄχρι τερμάτων αἰῶνῶν. † ἡτης καὶ ἐγραφη χηρὶ καλοκυρου εὐτελοῦς ἱερεως καὶ πρότοπαπα νικοτερας τοῦ ἐτους ϛχπή ινδικτιωνος ιγ δεκεβριω θ ἡμέρα κυριακῆ ὥρα θ ἐν παρουσήα μαρτυρων † νικόλαος υἱος μιχαηλ αλεξανδρου μαρτυρ † ιωαννης υἱος λεοντος γλαυκήα μαρτυρ † νικολαος αδελφος αυτου μαρτυρ· † λεων αδελφος του πρατου μαρτυρ· † βασιλειος υἱος φηληππου σταυρακη μαρτυρ. † πρεσβητερος γριγόρης ηος φηληππου σταβρακη μάρτυρ.

(Ex membrana Archivi Neapolitani — n.° 73.)

supra memoratum, uti circumscribitur, vendidi tibi Nicolao Miliae tarenis quatuor, quibus acceptis ex tuis in meas manus perfectis atque integris, totum tibi tuisque filiis et successoribus dedi dominium, ac potestatem huiusce vineti cum facultate vendendi, donandi, permutandi, atque in dotem filiorum tuorum scribendi, ac omnia faciendi quae legitimis dominis divina lex permittit, utpote qui ius et auctoritatem a me accepisti. Deinde omnem quoque legitimam defensionem a quavis persona extranea vel propinqua tibi polliceor. Quod si quis ulla occasione vel tempore ex parte mea vel filiorum vel fratrum, vel extraneae personae tibi de huiusmodi venditione adversari moliatur, et ego ipse sententiam mutem quoad hanc venditionem, ob venerandae crucis violationem mulctemur numismatis sex et triginta, tibique emptori duplo pretio; et nihilominus firma, stabilis atque inconcussa maneat praesens venditio usque ad finem seculorum; quae scripta fuit manu Calocyri humilis sacerdotis et protopapae Nicoterae anno 6688, indictione XIII, die dominica, IX mensis decembris, hora IX, coram testibus. † Nicolaus filius Michaelis Alexandri testis. † Ioannes filius Leonis Glauciae testis. † Nicolaus frater eius testis. † Leo frater venditoris testis. † Basilius filius Philippi Stauraci testis. † Presbyter Gregorius filius Philippi Stauraci testis.

CXCIX.

1180 — Mense Februario 3 — Indict. XIII — Nicoterae.

Leo filius Comitis presbyteri Constae cum fratribus suis vendit Angelicae hortum positum in pertinentiis civitatis Nicoterae tarenis sexdecim.

† σίγνον χειρος λεοντος υιου κομητος παπα κονστα † ιωαννης αδελφος αὐτοῦ † τάκρες αδελφος αὐτοῦ † σίγνον χειρος νικολάου αδελφου αὐτοῦ· ἡμῆς οἱ ανοτέρω ηρημένοι· εἰ τα σίγνα τοῦ τημιοῦ καὶ ζοωπιοῦ σταυρου ηκηες ἡμῶν χερσὴν χαράξαντες· φενήμεθα οἴκηα ἡμῶν βουλη· καὶ εκοῦσία προερέση· ἐκτὸς πάσης απηγορεμμένης ετηας· απεμπολήν τοὺ υμέτερῶν κυπον· ωπερ εχωμεν πατρικόν μας· εἰς το

† Signum manus Leonis filii Comitis presbyteri Constae. † Ioannes frater eius. † Tancredus frater eius. † Signum manus Nicolai fratris eius. Nos supradicti, qui signa venerabilis et vivificae crucis propriis manibus exaravimus, proprio nostro consilio et voluntaria electione, absque omni vetita causa, vendimus tibi dominae Angelicae nostrum hortum, quem ex paterna hereditate habemus ad inferiorem

κάτο καστρων προς σὲ τὴν κυρὰν αγγέλικαν· περιοριζεται δε ούτος· ὁ κήπος· απο μὲν ανατολὰς· ὁ κηπος πρεσβυτερου καλοκύρου· και προτοπαπα νικοτερας· ὁπερ αγόρασεν εκ τὸν λεοντα μαλαφέραν· απο δίσεος· ὁ κύπος μουλὲ μαλαφέρα· οπερ αγόρασεν ἡ κηρα αγγέλικα κέ κατήκὴ εκὴ· καὶ απο ἀκτρου· τα ἄργωρ τοῦ ριγος· καὶ ο κήπος κυρου γριγοριου λευκου· καὶ απο μεσυμβριας· το χωραφιον μαίστορ ιωαννου· ὁπερ εχη αγοραν ἡ κηρα αγγέλικα· καὶ συνκλήη· τηνὴν τὸν δυλοθεντα κηπὸν ος ὑρηται καὶ περηρρηζεται μετα πάντων αὐτοῦ δικαὶωμάτων· πεπράκαμὲν· προς σὲ τὴν κηρὰν αγγέλικαν· ἡς ταρία δεκα ἑξε· ὡς λαβὼντα τα προγραφέντα ταρια από χήρας σου· ης χήρας ἡμετέρας· τέληα καὶ ανεληπὴ· ως αποξενοθέντων ημὴν απ αυτοὺ δεδώκαμέν σας· τὴν πασαν αυθεντήαν καὶ κηριοτητα του τηούτου κυπου· επη τέκνα τέκνων σου καὶ διαδωχῶν· πολὴν· χαρίζη· ἀνταλλάττη· πριξ τέκνων σου γραφιν· ως τό κήρος καὶ τὴν εξουσίαν παρ υμῶν ηληφηήα· καὶ ωσα ο θηος νόμως· τὴς ἰδηής δεσπότες διακελέβεται· ηκηούμεθα δὲ καὶ την νομηκὴν διεκδήκησὴν· απο παντὸς προσώπου ξένων τε καὶ οἰδιων· ωστῆς καὶ φωραθῆ ποτὲ κερο η χρωνο· εκ τὸν εμῶν μερῶν· ἡ αδελφων· ἡ τέκνων· ἢ συγγενης· ἡ ξένων τὼν εθνηων· προσώπο· η κηρῶν· ἡ αλληῶν· ἡπερ ανατροπὴς τὴς τηαὺτὴς διαπρασεως ἡνα ξημηουται εἰς τό δημωσιων νομισματα λς΄· καὶ εἰς σὲ τὸν αγοραστὴν· το τήμημαν του διπλου· και εἰθ ούτος. στέργην τὴν παρούσαν ωνὴν βεβεκν καμετατρεπτων † ητὴς καὶ ἐγράφη χηρὶ καλοκυρου εὐτελοῦς ἱερεως καὶ προτοπαπά νικοτερας του ἔτους ϛχπή ινδικτιωνος ιγ΄· φεβρουαριῶ γ΄ ημερα κυριακη ἐν παρουσια μαρτυρων

† λεων φράκος μαρτυρ † ιωαννης μαζάρις μαρτυρ † λαρέντζος παιμτερὴς μαρτυρ † φήληππος υιὸς ἰακώνου ιωαννου μαρτυρ † πρεσβυτερος πέτρος σκάνδαλάρεις μαρτυρ.

(Ex membrana Archivi Neapolitani — n.° 74.)

partem civitatis. Fines vero hi sunt: ab oriente hortus presbyteri Calocyri, et protopapae Nicoterae, quem emit a Leone Malafera; ab occidente hortus Mules Malaferae, quem emit domina Angelica et inibi habitat; a septentrione praedia Regis, atque hortus domini Gregorii Leuci; et a meridie praedium magistri Ioannis, quod emit domina Angelica, et clauditur. Memoratum igitur hortum, prout circumscribitur, cum omnibus eius iuribus vendidimus tibi dominae Angelicae tarenis sexdecim; quos perfectos et integros cum de tuis in nostras manus acceperimus, cumque omni nos dominio exuerimus, dedimus tibi tuisque filiis et successoribus omnem potestatem auctoritatemque hunc hortum vendendi, donandi, permutandi, in tabulis dotalibus filiorum scribendi, et faciendi quaecumque divina lex propriis dominis permittit, utpote qui ius et facultatem a nobis accepisti. Pollicemur autem legitimam defensionem ab omni persona extranea et propinqua. Quod si quis aliqua occasione vel tempore ex parte nostra vel fratrum, vel filiorum vel consanguineorum, sive quisquam extraneus, aut dominus, aut quivis alius subvertere tentaverit hanc venditionem, solvat Fisco numismata sex et triginta, ac tibi emptori duplum pretii, nec idcirco minus stabilis, firma et inconcussa deinceps permaneat praesens chartula; † quae scripta est manu Calocyri humilis sacerdotis et protopapae Nicoterae, anno 6688, indictione XIII, die dominica, III februarii, coram testibus.

† Leo Francus testis. † Ioannes Mazaris testis. † Laurentius Pemteris testis. † Philippus filius Iacobi Ioannis testis. † Presbyter Petrus Scandalaris testis.

CC.

1180 — Mense Iulio 11 — Indict. XIII — Francicae.

Petrus de Francica eiusque filius Venerandus una cum eorum uxoribus tradunt Gulielmo de Meno viro nobilissimo praedia posita ad S. Paulum in agro Francicae in permutationem nonnullorum praediorum.

† ego petrus de Francica. † ego maria uxor eius. † ego Venerandus filius eius. † ego maria uxor predicti Venerandi.

† οιμῖς οι τα σίγια τον τιμίον καὶ ζωοποιων σταυρῶν ηκοιες χερσιν καθυπογράψαντες. αναλαμβανωμενοι ηδίους καὶ αδελφους και κλυρονόμους· καὶ πασιν ενόχλυτην. τὴν παρούσαν εγγραφον, απλὴν καθαραν, καὶ αδόλοτον. τιθέμεθα καὶ ποιούμεν, ηκοια ημῶν βουλή καὶ καλοθελησει, καὶ ουκ ἐκ τινος τὸ παραπὰν ανάνκης, ἢ βιας, η χλευης, η ραδιουργίας. εκτος πασης απηγωρειημενης προφάσεως, δι ὴς εν αληθεία, ομολογούμεν εξησφαλησθήνει. καὶ απαταξασθαι, επιδὶ εκ τὶν πράσιν ἣν επίήσαμεν εἰς σὲ τον ευγενηκώτατον αρχοντα κυρον γουλιελμον του μενου, τὴν ἅπασαν σύνκλησιν κουλτούραν τῆς λεγωμένης κλυσούρας, εις χωρίον Φράγκηκας, καθὼς η πρασις ἣν σοι επιἤσαμεν δηλεῖ, καὶ διὥτις απο τῆς τιαύτης σύνκλησεως ελήφθης απαντα οσα διαχωρίζη η δὸς η ερχωμένη απο τὶν εκκλησίαν Φράγκηκας αχρις τὸ εὔγαμα του χωρίου. κύπους καὶ οικήματα καὶ τέλη καὶ δικαιώματα, εκ ταύτης ἐλήφθης χρονους τρεῖς-κοληομένων ημῶν, καὶ ημεῖς μι δυνηθέιτες διεκδικῆσαι σοι ταύτα, ἐλευθέρως και ανενόχλητως κατα τὸν τῆς πράσεως σύνφωνον, του ευθὺς διεκδικάν σε εκ παντὸς προσώπου, υπερ οὗ μι ηρχήσανται τα ηρημενα διεκδικήσαι, δέησιν ἐφέραμεν επι σοὶ καὶ ηρεσθιμεν εὕτως, του ἔχην σε ανταλλαγὶν δια τον προηρημένον τοποίον καὶ ηρώδον ὃ ελήφθης. ανταλλαγὴν ἔχην σε το ημετερον χωραφιον ὃ έχωμεν εις το κρατος τοῦ χωριου Φράγκηκας, το λεγωμενον εις το πλησιον αγίου παύλου, ὅσων υπαρχει χωραφιων, καὶ ἤκων, καὶ αμπέλων, και καλαμιώνες, καὶ ἤτι δενδρων καὶ φιτὼν κτίτοτώπων, γίς τε καὶ ἤλης ἄχρι του ριακος, συν τὼν εισώδοεξώδων καὶ φραγιμῶν καὶ ἤτι δικαὶωμάτων, ὃ απο τῶν φυτευτῶν ημῶν εκ τα τιαυτα ημῶν αμπέλια εις εἴδιον ημῶν μέρος ελάβομεν, περιοριζεται δὲ ούτως κατα μὲν ανα-

† Nos qui signa honorabilis ac vivificae crucis propriis manibus exaravimus, nomine quoque propinquorum et fratrum et heredum omnem molestiam in nos suscipientes, condimus et facimus praesens instrumentum simplex, purum et absque dolo, nostro proprio consilio et bona voluntate, nullaque omnino necessitate, vel vi, vel fraude, vel malitia, amoto omni vetito praetextu; quo (*instrumento*) vere declaramus nostrum ius minime fuisse violatum. Quoniam post venditionem, quam tibi fecimus nobilissimo principi domino Gulielmo de Meno totius circumscriptae culturae, quae dicitur Clysura, in agro Francicae, ut ostendit chartula venditionis quam tibi condidimus, tu pro circumscripto hoc praedio, potitus es omnibus quae dividit via, procedens ab ecclesia Francicae usque ad agri coniunctionem, hortis nempe, et domibus, et praestationibus, et iuribus, idcirco haec tribus annis tenuisti, nobis prohibentibus. Nos vero cum nequeamus haec tibi asserere libere et sine molestia, iuxta pacta venditionis, teque recte ab omni persona tueri; cum non valeamus, inquam, praedicta servare, te de hac re requisivimus, et inter nos conventum est, ut tu habeas in permutationem praedicti loci et redituum quos tibi asseruisti, nostrum praedium, quod possidemus in agro Francicae, nuncupatum ad S. Paulum, cum omnibus fundis, et domibus, et vineis, et arundinetis, et arboribus, et plantis, substructionibus, humo et silva, usque ad rivum, una cum introitu et exitu, et sepibus et iuribus, quae de praedictis vineis pro parte nostra ab emphyteutis percepimus. Fines autem sunt hi: ab oriente via;

τολὰς, ο δρόμος, δισμας ο ρίαξ του βαπτηστηρίου, ἄρκτρος χωραφιον του κραταιου ριγός, και το αμπέλιον ιωαννου μακεδονος, καὶ ιωαννου τῆς τροττης, μεσιμβρίας τα χωράφια του κραταιού ριγός. καὶ χωράφιον του κυρου βιτάλου, καὶ αμπελιον μαρίνου ανυψηου κυρου βιταλου φραγκηκας, καὶ τὸν παίδων σιμιούνη του γιόφου, γίδου, καὶ ἰοσφρίδου, καὶ συνκλήη, τούτο σοι επιδιδωμεν ὅσων καὶ ἥον εστιν συν πάντων τὸν δικαιωμάτων ημῶν, ἧς σὲ καὶ εις τους σοῦς κλυρονομους και διαδόχους, καὶ κατόχους, ης ηδείαν ημῶν ἐξουσίαν καὶ κυριώτητα, πουλείν χαρίζην, ανταλλάτιν, και ἧς πρίκα υιῶν καὶ κλυρωνόμων καταγραφειν καὶ καταλημπάνειν, καὶ απλὸς ηπὴν πηὴν απαντα ἥτι βύλεσε, ος η θείοι νομοι τοῖς οικοιης δεσπόταις πραττιν διακελεύεται, ος τω κύρως καὶ τὶν εξουσιαν παρ ημὼν ηληφως, απο τὶν σήμερον ημέραν καὶ ωραν. καὶ εις το αἰς αἰ μι ενοχλουμενον μίτε ενποδιζωμενον παρά τινος, αλλ η ποτὲ καιρῷ ἢ χρόνω ὄχλησις ἐκι τουτο φοραθη, ἥτε επι σὶ. ἥτε επι τους σοῦς κλυρονόμους, του ησθάμεθα ημοὶς, καὶ η ημῶν κλυρωνόμοι, καὶ διεκδικωμεν σοι αυτὼ εκ παντὸς προσωπου. η δὲ ημεῖς μετάμελη φωραθάμεν. μι εισακουὅσθω ημὰς, αλλ ως ξένη καὶ αλλώτριη καὶ αρνίται τῆς αμωμίτου. καὶ αληθινής πίστεως τῶν ορθοδόξων χριστιανών, ἑστωμεν καὶ κατίραμενοι παρα κυριου, θεου παντοκράτορος. τῶν τιή αγίων θεωφώρων πατρῶν το ανάθεμα, ζημιουστω ημὰς ης τω δημώσιον του κραταιου ριγός νομίσματα οβ', καὶ πρὸς σὲ τὼν άρχωντα διπλὸς το τὶς αλλαγὶς καὶ τας βελτιόσεις αναπληρούμεν σοι. καὶ ηθ ούτω μέιην στερρα καὶ απαρασάλευτα ἅπαντα τα ηριμενα σύμφωνα της καλοθελὸς γεναμενης αλλαγὴς ἥτις καὶ εγραφη χειρὶ εμου γρηγωριου υιου πρεσβυτερου βασιλειου και πρωτοπαπα αγιου γρηγωρίου. ὃς καὶ κατὰ τω κερὼν της εξουσίας φράγκηκας νοταριος εν ετει ϛχπή ινδικτιωνος ιγ', μηνη ἰουλίω εις τας ια' εν παρουσια μαρτυρων. † στέφανος υιος πρεσβυτερου ιωαινου πουγγαδου και κατα τον κερον στρατηγὸς μιλητου και λιπων μαρτυρ. † βιτάλης υιος κυρου μαρινου μαρτυρώ, γραψας εικοιω χείρὸς τὸν τιμιον σταυρων. † δαμιανος πιτζούτος μαρτυρών υπεγραψα οικοια χειρὶ τὼν σταυρων. † ιωαννης κοσανος μαρτυρ † ὁ τοὺ βλαγκαρδου ευγενὴς υἱὸς ἰωάννης ὁ κατά τὸν κερὸν γραναταριος φραγκηκας μαρτυρ υπεγραψα ιδιοχειρός. † Ego Guido no-

ab occidente rivus Baptisterii; a septentrione praedium potentis Regis, et vinea Ioannis Macedonis, et Ioannis de Trotta; a meridie praedia potentis Regis, et praedium domini Vitalis, et vinea Marini consobrini domini Vitalis de Francica, et filiorum Simeonis Giofi, Gidi et Iosfridi, et clauditur. Hoc donamus quantum et qualecumque est cum omnibus iuribus nostris tibi tuisque heredibus et successoribus, ac bonorum possessoribus, tradita vobis potestate et auctoritate vendendi, donandi, permutandi, et in dotem constituendi, ac relinquendi filiis et heredibus, atque in universum peragendi omnia quae volueritis, sicut divinae leges propriis dominis facere praecipiunt, utpote qui dominium et potestatem a nobis accepisti ab hodierna die et hora in perpetuum; neque molestia afficiaris, neque impediaris ab aliquo. Si qua vero occasione vel tempore molestia in hoc afferatur aut tibi aut tuis heredibus, nos nostrique heredes antestare debeamus, teque ab omni persona tueri. Quod si consilium mutaverimus, ne exaudiamur, sed sicut extranei et alieni ac proditores inculpatae et verae fidei orthodoxorum christianorum, maledicti simus a domino Deo omnipotente, et a tercentis octo et decem sanctis divinisque Patribus, mulctemur Fisco potentis Regis numismatis duobus et septuaginta, et tibi Domino duplo (*pretio*) permutationis, et expensis factis pro meliorationibus; atque nihilominus firma et inconcussa deinceps maneant pacta omnia huius voluntariae permutationis; quae scripta est manu mei Gregorii filii presbyteri Basilii et protopapae S. Gregorii, et pro tempore Francicae ditionis notarii, anno 6688, indictione XIII, mense iulio, die XI, coram testibus. † Stephanus filius presbyteri Ioannis Pungadi, et pro tempore Strategus Mileti et reliquorum (*pagorum*) testis. † Vitalis filius domini Marini testor scribens manu propria honorabilem crucem. † Damianus Pitzutus testis subscripsi manu propria crucem. † Ioannes Cosanus testis. † Ioannes

tarius testor. † ραναλδος φορνιος μαρτυρ. † κωνστας αργυρος μαρτυρ. † Ego presbiterum nicolaum de franchica testis sum. † πέτρος κοππολα μαρτυρ. † ἰωάννης τῆς μουντης μαρτυρ. † ἰωάννης τοῦ πρεσβυτέρου δωνατου μαρτυρ. † πετρος υἱός πρεσβυτερου πουγγαδου μαρτυρ και κατα τον καιρον στρατιγος μιλητου και φαρκηκος.

nobilis filius Blancardi, pro tempore Granatarius Francicae, testis subscripsi manu propria. † Ranaldus Forninus testis. † Consta Argyrus testis. † Petrus Coppola testis. † Ioannes de Munte testis. † Ioannes filius presbyteri Donati testis. † Petrus filius presbyteri Pungadi testis, et pro tempore Strategus Mileti et Francicae.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani—n.° 75.)

CCI.

1180 — Mense Iulio — Indict. XIII — Circlarii.

Odo Gervasius cum filia Maria et Gulielmo Pontefarte vendit presbytero Gulielmo Gervaso vineam et plantationem positas in pertinentiis Circlarii loco dicto Giunco solidis tribus.

† Signum proprie manus hodoni filius gervasi † Signum proprie manus Willelmo pontefarte † Signum proprie manus Marie hodoni filia.

Εν ονοματι του πατρος καὶ του υιου καὶ του ἁγιου πνευματος οἰμοῖς οἱ προγέγραμμαίνοι· οι τας σοίγνας του τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυρου· τες ηκείες ημῶν κερσὶν καθυπωγράψαντες το δὲ ὕφος των ονομάτων ημῶν δια χειρος του νοταρίου φενώμεθα προς σαὶ πρεσυητέρου γουλιέλμου· ὁ τι επωνυμεία του γερυάσου· και ἡμετέρου θείου πιπράσκωντά σι αμπελιον καὶ την φυτήαν· το ὅπερ ὑπαρχει εἰς την διάκράτισιν χώρας κηρκλαρίου· εἰς τω ἐπιλεγώμενον τώπων του γιοῦνγκου· ωντινυ συνορίζεται και περιορίζεται οὕτως κατα μὲν ανατολας ως ἄρχεται ἡ οδῶς το ὅπερ απερχεται εις των ἁγίω σευαστιανοῦ· καὶ ως διαυεννη η οδὸς καὶ ρίκτι εις τους φρέξοις· καὶ απεκήθεν ὥς διαυέννη τα ἴσα· καὶ ρικτι ης τες κεντρωμαις απο αρκτρῶν μέρος· καὶ ανατολικον ως κατευέννη τα ἴσα καὶ ρίκτι εις τω σύνορον τω χωράφιω του βρετζη καὶ ως κρατεῖ το λεγωμενων συνορων και ρίκτι εις τω σύνορων του αμπελιου του νικόλα αγρούε. καὶ ὥς κρατεῖ το προρηθὲν σύνορων καὶ ρίκτι εις την προριθεῖσαν οδῶν καὶ συνκλη· τούτω τετραχὼς περιορισθεν ἀμπελην συν το ἰσώδω εξωδω απεκπουλυσαμεθα προς σὲ του προριθέντως πρέσυητερου γουλήἐλμου εις τιμᾶς τας αναμεταξὴ εμοῦ τε και σὺ συνφωνηθεντα και αρεσθέντα νομῆσματα τρία ἁ ἔδεξαμεθα παρα τας σᾶς χείρας εις τας εμᾶς· ὅθεν δὲ του απο του παρῶντος καὶ εις τους εξεῖς ἅπαντας και διηνεκῆς χρώνης επεξοῦσιος ἔχην

† In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Nos suprascripti, qui signa venerandae et vivificae crucis propriis manibus exaravimus, nominum vero et cognominum seriem per manum notarii, vendimus tibi Gulielmo presbytero cognomento Gervaso patruo nostro vineam et plantationem sitas in pertinentiis civitatis Circlarii, in loco ubi dicitur Giuncus, quae his terminis comprehenduntur: ad orientem sicut incipit via quae ducit ad S. Sebastianum, et sicut vadit via et iungitur cum sepibus, et deinde sicut vadit recta ad Centromas septentrionem versus, et ad orientem ut descendit recta, et iungitur cum terminis terrae Bretzi, et sicut progrediuntur praedicti termini, qui iunguntur cum terminis vineae Nicolai Agrue, et ut vadunt praedicti termini, et iunguntur cum memorata via, et clauduntur. Huiusmodi vineam quadripartito conterminatam simul cum ingressu et egressu vendidimus tibi antedicto presbytero Gulielmo pro pretio inter nos pacto convento solidorum trium, quos de tuis in nostras manus recepimus, ut amodo et in perpetuum habeas in tua potestate huiusmodi vineam, et plantationem, et arbores fructiferas, et salices, vendas, dones, permutes, in dotem tuis filiis et filiabus assignes, et omnia de ea facias iure dominii et potestatis, prout

σε τουτιου αμπελιον καὶ την φητήαν καὶ συν τα ὑμερώδένδρια καὶ τα σαλήκεια· πουλῆν χαρίζη ανταλλάγτι καὶ εἰς πρικας υιων και θυγατερων σευ καταγράφεσθαι· καὶ παντα πραγτηνσαι εν τούτο αὐθεντός και κυρίος ως ο νώμως τοις ιδίοις δεσποτις παρακιλευεται· καὶ μη ἔστω εν τουτω ὅ παρενοχλῶν σαι ὑ παρεμποδίζην σαι· μητε μῆν αυτοῦς μητε ξένου προσώπου· ἴ δε ἐπέλθει τίς καὶ ζηττησιν κυνήσι η αγωγὴν ὅφιλη πιῆσαι ηστάμαιθα και διεκδικοῦμεν σαι· ἴ δὲ προς ανατρωπῆν χρισώμεθα ου μωνων την αρὰν των τριακωσίων δεκα ὀκτῶ ἁγίων θεοφώρων πατερων κληρωνομησωμεν αλλα απετισώμεθα εν τω φίσκω νομισματα τριἄκωντα ἕξε· καὶ προς σὲ του αγωραστοῦ ετερα τοσαυτα και ηθ ουτως διαμενεται προς σὲ η τιαύτην καθαρᾶ διαπρασιν ἣν καλωθελῶς επίεῖσαμεν στερεὰν υαιυαίαν καὶ ἀπαρασαλευτος.

† ητις εγραφη δια χειρος εμου ιωαννου νοταριου και ταβουλαριου προς επιτροπῆς νἰκολαου νοταριου και ταβουλαριου αστεος κηρκλαριου εν μηνι ἰουλιω ινδικτιωνος ιγ'. ετους ϛχπη'. αξιωπιστων μαρτυρων.

† οτος κραπαριος κατα την ημεραν κριτης μαρτυρ υπεγραψα.

† ιωαννης αρχιερεος χωρας κηρκλαριου μαρτυρ υπεγραψα.

† ρογεριος του ρουσιτου μαρτυρ υπεγραψα.

(Ex originali membrana Archivi Cavensis — n.° 69.)

leges propriis dominis permittunt: nec sit qui tibi molestiam, vel impedimentum afferat, nec ego, nec alia quaevis extranea persona. Si quis autem surrexerit quaestionem, litem, aut actionem intentare volens, obstare debeamus, et tuam defensionem suscipere. Quod si (*hanc venditionem*) subvertere voluerimus, non solum maledictionem habeamus a tercentis octo et decem sanctis divinis Patribus, sed et Fisco solvere teneamur solidos sex et triginta, tibique emptori tantundem; atque nihilominus huiusmodi purae venditionis a nobis bona voluntate factae instrumentum ratum, firmum et inconcussum permaneat.

† Scriptum manu mea Ioannis notarii et tabularii ad requisitionem Nicolai notarii et tabularii civitatis Circlarii, mense iulio, indictione XIII, anno 6688, in praesentia fide dignorum testium.

† Odo Caprarius pro tempore Iudex testis subscripsi.

† Ioannes Archipresbyter civitatis Circlarii testis subscripsi.

† Rogerius de Rusito testis subscripsi.

CCII.

1180 — Mense Iulio — Indict. XIII — Circlarii.

Ioannes Archipresbyter, Nicolaus Maurozumus aliique donant ecclesiae S. Phantini praedium, situm in loco dicto Petrosa, in pertinentiis civitatis Circlarii.

† σηγνον χηρὸς ιωαννου αρχιερεος υιὸς πρεσβυτερου νικολαου.

† σηγνον χηρος νἰκολαου μαβροζουμι.

† σηγνον χηρος παρ εμου ἀνδρεου του απιχομενου πρεσβυτερου νικολαου.

† σήγνον χηρὸς γουλιελμου υιος του πρεσβυτερου κονσταντινου φερφερου.

† σήγνον χηρὸς θεοδωρου υιος του αποιχομενου γοιιδου

† σήγνον χηρὸς δρογώνος κουκουλλομενου.

† σηγνον χηρὸς ιωαννου κουκουλλομενου.

† Signum manus Ioannis archipresbyteri filii presbyteri Nicolai.

† Signum manus Nicolai Maurozumi.

† Signum manus meae Andreae filii quondam presbyteri Nicolai.

† Signum manus Gulielmi filii presbyteri Constantini Ferferi.

† Signum manus Theodori filii quondam Guidonis.

† Signum manus Drogonis Cucullati.

† Signum manus Ioannis Cucullati.

Ἐν ονοματι του πατρος καὶ του υιου καὶ του ἁγίου πνευματος οἱμοῖς οἱ ανώτεροι προγεγραμμαίνοι· οἱ τάς σοίγιας του τιμήου και ζωόπιοῦ σταυροῦ· τες οικείες ημῶν χερσὶν καθὶπογράψαντες· το δε ὕφος των ονομάτων ἡμῶν διὰ χειρὸς του νωταριου προταξαντες· φινώμεθα προς σε πρισβυτερον γουληἐλμον και ἠκωνομι του παισέπτου ναοῦ του ἁγίου φαντίνου· χαρίζωντα προς σὲ και εις την προριθείσαν εγκλησιαν· των γωνηκῶν ημῶν χωραφιον. τω ὅπερ εστὶν εις την διακρατησιν χώρας κηρκλαριου εἰς τω λεγώμενον τώπων της πετρώσας· διορίζεται δὲ ουτως κατα μεν ανατολας τω χωραφιον οι του μηζωτερου δυσηκου μερους τω χωραφιον του πρισυυτερου λεοντος φερφερου· περι δὲ ἄρκτου· ὁ σωρὸς των ληθαρίων· μεσημβριας δὲ το ημετερον χωραφιον τούτω τετραχως περιορισθεν αγρικον χωραφιον χαριζώμεθα προς σε πρεσβυτερον γουλιελμον και εἰς των παισεπτων ναῶν του αγιου φαντίνου. ἵνα υπαρχη εκ της εγκλησιας αεὶ παντωτεωστις δε ευριθει εναντιουμενος εκ την παρουσαν δωρεαν εστω ανάθεμα παρα πατρος καὶ υιου καὶ αγιου πνευματος· ζημιουσθω δε καὶ ὑπερ παρκυασίας του τιμηου και ζωοποιου σταυρου νομισματα λς' καὶ εις το δημοσιον ετερα τοσαυτα μετα δε την του προστιμου καταυολην διαμενετε προς σε η τιαυτη τέλεια και καθαρα δωρεα· ἤ τις εγραφη δια χειρος εμου ιωαννου νοταριου κατ επιτροπῆς νἴκολαου νοταριου καὶ ταουλαριου αστεος κηρκλαριου εν μηνι ἰουλιω ινδικτιωνος ιγ'. ετους, ϛχπη' παρουσια αξιωπιστων μαρτυρων.

† οτος κριτῆς μαρτυρ υπιγραψα δια τοῦ σταυροῦ.

† γηρβασιος κριτης μαρτυρ υπεγραψα δια τοῦ σταυροῦ.

† ρογεριος ο φαβατζα μαρτυρ δια τοῦ σταυρου.

† ἰωσφρεδος μαρτυρ δια τοῦ σταυροῦ.

† κωνσταντινος χαλκεὺς μαρτυρ δια τοῦ σταυρου.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Nos suprascripti, qui signa sanctae et vivificae crucis propriis manibus nostris effinximus, nominum vero nostrorum seriem per manum notarii praeposuimus, declaramus donare tibi Gulielmo presbytero et venerabilis ecclesiae S. Phantini oeconomo, et dictae ecclesiae paternum nostrum territorium situm in pertinentiis civitatis Circlarii in loco dicto Petrosa, cuius fines sunt hi: ad orientem territorium Mizoteri; ad occidentem territorium presbyteri Leonis Ferferi; ad septentrionem congeries lapidum; ad meridiem territorium nostrum. Huiusmodi terras aratorias quatuor his partibus conclusas concedimus tibi presbytero Gulielmo et venerabili ecclesiae S. Phantini, ut sint in potestate ecclesiae semper et in perpetuum. Quicumque autem deprehensus fuerit oppugnare volens praesentem concessionem, maledictus sit a Patre, et Filio, et Spiritu Sancto, et ob praevaricationem venerabilis et vivificae crucis solvat poenae nomine solidos sex et triginta, et publico Fisco tantundem: et nihilominus post poenae solutionem maneat tibi haec perfecta et pura concessio; quae scripta est manu mea Ioannis notarii de mandato Nicolai notarii et tabularii civitatis Circlarii mense iulio, indictione XIII, anno 6688, praesentibus fide dignis testibus.

† Odo Iudex testis subscripsi per crucem.

† Gervasius Iudex testis per crucem subscripsi.

† Rogerius Fabatza testis per crucem.

† Iosfredus testis per crucem.

† Constantinus Ferrarius testis per crucem.

(Ex originali membrana Archivi Cavensis — n.° 70.)

CCIII.

1180 — Mense Augusto — Indict. XIII — Sanctae Severinae.

Fillia cum filiis Georgio et Pasimna suaque sorore Anna donat Zachariae Muriciotae sacerdoti vineam positam in agro Sanctae Severinae, loco nuncupato Milia.

† σιγνον χειρος φιλλιας. † συγνον χειρος γεοργιου υϊου αυτης. † συγνον χειρὸς πασιμμνης θυγατρος αυτης. † σίγνον χειρὸς ἀννῆς (γυναικὸς) κωνσταντινου βίου. † ἐν οιόματι τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ αγίου πνευματος· ἡμῆς αἱ ανἀγεγραμμέναι φίλλια σύν τοῖς ἐμὴς τέκνοις, γεοργίου, καὶ πασήμνης, καὶ ἀνῆς ἐμοῦ μὲν φίλλιας σηγγένισσας, ἡμῶν δαὶ τῶν τέκνον αυτῆς γεοργίου καὶ πασίμνης γνισίας μητροθείας, ἡ τα σίγνα τῶν τίμιον σταυρῶν οἰκίης ἡμῶν δακτίλοις, χαράξαντες, τϊθῶμεθα καὶ ποιῶμεν τὴν παροῦσαν ἔγγραφον, ἁπλὴν εὐχαριστον, ἀμεταθετον, αμετάτρευτον, καὶ αμεταμέλητον καθαρὰν δορεαν· χορὶς τῆς ἴασοῦν ἐρέτεος. καὶ φιλονϊκίας ὑπάρχουσαν πᾶσαν τὴν τῶν πανευσευὸν νόμον ϊσχύν τε καὶ δύναμιν ἔχουσαν, καὶ μηδαμὸς ποταὶ κερῶ ἡ χρῶνο ανατραπίναι. ἡ ὁποσοὺν απαρασαλευθείναι ὀφήλουσαν, οὐ παρ ἡμῶν τῶν προγεγραμμένων, ου παρα τῶν ημετέρων κληρονομον. ἡ διαδῶχον· οὐ παρ ετέρου προσώπου του ἰουδήποταὶ ἰδίον ἡμῶν, ἡ ξένου το σήνολον· δὶ οὗ εκουσίος αδόλως, καὶ αβϊάστος, δοροῦμεθα καὶ αποχαριζόμεθα, ἷς σὲ τὸν ευλαβέστατον ἱερέαν· κυρον ζαχαρίαν τὸν μουρικηότην, καὶ δια σοῦ τοῖς κληρονόμης, καὶ διἀδόχοις σου καθὼς ὑποτέτακται· ἐπιδὶ ἐξάμπελον κληρονομῶμεν εκ γονικης ἡμῶν κληρονομίας. εν τῶ περιχῶρο αγιας σεωϊρήνης εἰς τόπον λεγῶμενον μϊλίαν. σηνόριται δαὶ οὐτος. κατα ανατολὴς ο ρίαξ, εκ δύσεος, το ἀμπέλιον σοῦ του ευλαβεστάτου ιερέος κυρου ζαχαρίου· ὁπερ εἶχε αγορὰν παρα ἠρηνης εγγόνης κυρου κωνστοῦς, αρκτρόο δαὶ μέρι, τὸ χωράφιον νικολάου δαμέτη του σοῦ πενθερου, μεσέμβριαν δαὶ ο ρίαξ. τοῦτο οὖν το τετραχὸς περιορισθὲν ἐξάμπελον ὅσον καὶ ἷον εστὶν, παντελὸς καὶ ἐξολοκλήρος. μετα πᾶσης ηπώδου ἐξόδου αὐτοῦ, δοροῦμεθα καὶ αποχαριζόμεθα σὺ τω θεοφηλῆ ἱερὶ κυρω ζαχαρία, δια τᾶς πολλᾶς χάριτας. αμιβᾶς. δουλαγογίας καὶ κηβερνίσεις ᾶς πρὸς ημᾶς πεπίηκας καὶ πιῆς, καὶ δια το υπερευχεσθαί σε εν τοις αγίης καὶ ἱερης διπτίχης, ἡμῶν καὶ των προκπελθῶτον ἡμῶν γονέον, καὶ ἀδελφων. ἐχῃ δί σαι αυτῶ, απάρτι καὶ

† Signum manus Filliae. † Signum manus Georgii filii eius. † Signum manus Pasimnae filiae eius. † Signum manus Annae uxoris Constantini Vitae. † In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Nos suprascripti Fillia, Georgius et Pasimna eius filii, nec non Anna eiusdem Philliae soror, suorumque filiorum Georgii et Pasimnae legitima matertera, qui signa venerabilis crucis nostris manibus exaravimus, praesentem scriptis consignatam donationem condimus et facimus, simplicem, gratiosam, immutabilem, inconcussam, non poenitendam et puram, nullo inter nos dissidio, vel contentione, sed omni sanctarum legum robore et vi praeditam, et nulla unquam occasione vel tempore subvertendam, vel quoquo modo labefactandam a nobis suprascriptis, neque a nostris heredibus vel successoribus, neque ab alia qualibet persona propinqua vel extranea in universum; qua voluntarie, absque dolo ac vi, donamus et impertimur quod inferius statuitur tibi piissimo sacerdoti domino Zachariae Muriciotae, tuisque heredibus et successoribus. Quandoquidem vineam habemus ex paterna nostra hereditate in pertinentiis Sanctae Severinae, loco ubi dicitur Milia, quae hisce finibus circumscribitur: ab oriente est rivus; ab occidente vinea tua piissimi sacerdotis domini Zachariae, quam emisti ab Irene nepte domini Constae; a septentrione praedium Nicolai Dometi soceri tui; a meridie vero rivus; hanc nimirum vineam quadripartito divisam, quanta et qualiscumque est, integre ac plene, cunctis cum introitibus et egressibus suis, tradimus et concedimus tibi Deo accepto sacerdoti domino Zachariae, ob multas gratias, retributiones, officia et curas, quas nobis praestitisti ac praestas, nec non ut ores pro nobis et pro mortuis nostris parentibus et fratribus in sanctis et sacris diptychis. Habeas vero ipse amodo et in per-

εις τὸ δηηεκὲς. ἐπεξουσίος κυρίος καὶ αὐθεντικώς πηήν σαι ἐν αὐτῶ ὅσα ὁ νόμος ἐν ιδίης διακελεύεται. ος το κύρος καὶ τηγ δεσποτίαν· παρ ἡμῶν ἰλιφὸς. ἡ δαὶ κήνισις ζήτησις ἢ αγογή γένιται παρ ιωδίποτε ινα ἠσταίμεθα καὶ διεκδικοῦμεν αυτῶ εκ παντὸς εναντίουμένω προσώπου. η δαὶ παρ ιμῶν τοῦτο γένιται ὅπερ οὐκ ηγοῖμεθα πίησαι ἤναι μας επαράτον παρὰ τῆς αρχηφώτω τριάδος· των αγίον καὶ οἰκουμενικὸν συνόδων το αναθεματι καθυποβληθησῶμεθα· καὶ υπερ παραβασεως τοῦ τιμίου σταυροῦ ζημιοῦσθαι μας ριγατα λς' καὶ ἠθ οὕτω στέργειν καὶ ἐμμένην τὴν παρ ιμῶν προς σαι γεναμένην καθαραν δορεαν ἠσχυραν· βεναίαν· κυραμένην καὶ απαρασάλευτον. αχρι λήξεος κόσμου, ην καλοθελῶς πεπιήκαμεν, επι τῆς ευσεβοῦς βασιλείας· γουλιέλμου ρίγὸς καὶ αὐθέντου ημῶν, χειρὶ μιχαηλ ανικήτου καὶ εὐτέλους κληρίκου, χαρτουλαρίου, ἰγδίκου, καὶ ταβουλαρίου αγίας σευερίνης αυγούστου μηνὸς ινδικτιωνος ιγ'. εν τω ϛχπη' ετη. παρουσια μαρτυρων.

† νικόλαος ιυτέλῆς πρεσβύτερος ο γρατζανητις μαρτυρ υπεγραψα.

† λέων κληρικὸς καὶ νομικος υπεγραψα.

† μαλεῖνος πρωτοσπαθάριος υπεγραψα.

† βασίλειος δομετὴς μαρτυρ δια του σταυροῦ.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani — n.° 76.)

petuum facultatem tanquam arbiter et dominus faciendi ibidem quidquid in suis cuique rebus lex sinit, utpote qui potestatem ac dominium a nobis accepisti. Si vero ulla molestia, lis vel quaestio a quovis propter hoc tibi allata fuerit, nos obstabimus, teque ab omni contraria persona defendemus. Sin autem id ex parte nostra evenerit, quod fore non putamus, tunc in maledictionem incurramus Triadis, unde lumen omne manat, nec non excommunicatione cuiuslibet sancti et oecumenici concilii afficiamur, et ob violationem venerabilis crucis regalibus sex et triginta mulctemur ; atque nihilominus firmitatem ac perennitatem habeat usque ad finem mundi huiusmodi pura, valida, stabilis, rata et immutabilis donatio, quam tibi bona fecimus voluntate, sub pia dominatione Gulielmi regis et domini nostri, manu Michaelis Aniceti humilis clerici, chartularii, iudicis et tabularii Sanctae Severinae, mense augusto, indictione XIII, anno 6688, coram testibus.

† Nicolaus humilis presbyter Gratzanites testis subscripsi.

† Leo clericus et notarius subscripsi.

† Maleinus Protospatharius subscripsi.

† Basilius Dometes testis per crucem.

CCIV.

1181 — Mense Ianuario — Indict. XIV — Circlarii.

Ioannes de Cizota donat monasterio S. Nicolai de Nuda praedium positum apud Circlarium in loco dicto Droseri.

† σιγνω χηρὸς ιωαννου υιος ιωαννου τοῦ κηζότου ο ἐπονομαζομενος πορκινος. Εν ονοματι τοῦ πατρος καὶ τοῦ υιοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνευματος. καγῶ ὁ προγεγραμμενος ιωαννης ὁ τὸ σήγνω τού τιμίου καὶ ζοόποιου σταυροῦ, εικεία μου χηρὴ γραψας, τοῦ δὲ ὀνόματος μου καὶ τη πατρόα ἐπονιμία δια τοῦ νοταριου γραψας, τὴν παρουσαν ἐνγραφον, ἑκουσιον ἀμετάτρεπτον ἁπλῆν ἀποχῆ τήθημι καὶ πιὸ ἑκουσια μου τη γνώμη ειϊκία προἐρέσει οὐκ ἐκ τηνος τὸ παραπαν ἀνάγκης, ἀφηέρουμαι· εἰς τον πάνσεπτον, ναὸν τοῦ αγίου νικολάου τῆς νοῦδας καὶ προς σὲ τὸν προἐστότα, κυρὸ αναστάση, ὑπερ λύτρου καὶ αφεσεως τῶν ἐμῶν γονέων,

† Signum manus Ioannis filii Ioannis de Cizote cognomento Porcini. In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Ego suprascriptus Ioannes, qui propria mea manu sanctae et vivificae crucis signum effinxi, nomen vero meum cum paterno cognomento manu notarii, praesens in scriptis voluntarium, irrevocabile et simplex renunciationis instrumentum condo et facio, quo de propria mea sententia, et libera voluntate, nulla prorsus necessitate compulsus, pro redemptione ac remissione meorum genitorum offero venerabili ecclesiae S. Nicolai de Nuda, et tibi domino Anastasio eius praefecto, patrimoniale

τὸ γενικόν μου χωράφιον, ὅπερ κήται, εις την περιοχην τοῦ κηρκλαριου εἰς τον ἐπιλεγωμενον, τόπον δροσέρι, πλησίον τοῦ χοραφιου ἀσμουνδου κηκερέλλη, περιοριζεται οὑτος, ανατολῆ, ἡ ὁδος ἡ αναβεινουσα ἡ πριονία, δύση, τα ἡμέτερα χωραφια, μεσημβρία ὁ ἐλαιὸν το αυθεντικόν, ἄρκτου ἡ αὐτῆ ὁδος τῆς προνίας, τούτο τὸ προριθὲν χωραφιον αφηερόινω εις τον προριθέντα παισεπτον ναόν τοῦ ἁγίου νικολάου τοῦ ἀπο του παροντος καὶ εις τους ἑξῆς ἅπαντας χρόνους ἐπεξουσιον ἔχην, ἡ προριθείσα ἁγία μονὴ, καὶ ἡ προτεύοντες εν αὐτῆ, πιγν ὅταν ἂν βούλετε, καὶ μῆ ἔστο εν τουτω ὁ παρεινοχλὸν μήτε ἐγῶ μήτε τῆς τοῦ κατ' εμοῦ μέρους ἡ ξένου προσώπου. ἵ δ οπερ ουκ ηγοῦμαι ἐπέλθη τὶς καὶ ζήτηση κίνησιν εἰστασθαι καὶ διεκδηκήσω τὴν προριθείσαν ἁγίαν μονήν, ἡ δὲ καὶ τούτο ὀυ πίῆσο, ἀλλα τροπη χρίσομαι. ης τήν μονήν τὴν ἀρὰν τὸν τιή, ἁγίων θαιωφόρων πατέρων κληρονομήσο ἀλλ αποτησομαι εις το δημόσιον νομισματα λς', καὶ ἡθ ουτος μενέτω εις την ἁγίαν μονην ἡ παρουσα ἀφηέροσης οχηρὰ, βεβέα καὶ απαρασάλευπτος, ἡτῆς εγράφη χηρῆ νικολάου νοταρίου καὶ ταβουλαρίου χωρας κηρκλαριου μηνι ιανουαριω ινδικτιωνι ιδ. ετους. ϛχπθ', παρουσια μαρτυρων.

† ρογεριος φαβατζης μαρτυρ δια του σταυρου.

† ἰεοσφρι υιος ουβου του κηρκλαριου μαρτυρ διὰ τοῦ σταυρου.

† γουλιέλμος γαιβρὸς δρογώνος πουπουλινου μαρτυρ δια τοῦ σταυροῦ.

† ἀλέξανδρος υιος γουλιελμου φαβάτζη μαρτυρ δια τοῦ σταυροῦ.

† ἰωαννης καρακλης μαρτυρ δια τοῦ σταυρου.

(Ex originali membrana Archivi Cavensis—n.° 75.)

meum praedium, situm in pertinentiis Circlarii, in loco dicto Droseri, iuxta praedium Asmundi Cicerelli, cuius fines sunt: ad orientem via, quae ducit ad serram; ad occidentem alia nostra praedia; ad meridiem olivetum dominicum; ad septentrionem eadem via serrae. Memoratum hoc praedium offero praedictae venerabili ecclesiae S. Nicolai, ut amodo et in omne deinceps futurum tempus potestatem habeat praedictum sanctum monasterium, eiusque pro tempore praepositi, faciendi quicquid placuerit, nec sit qui ea de causa molestiam afferat, nec ego, nec quisquam de mea cognatione, aut alia extranea persona. Si vero, quod fore non putaverim, quisquam surrexerit quaestionem, aut molestiam illaturus, debeam contra insurgere, et defensionem antedicti sancti monasterii suscipere. Quod si nedum id neglexero, sed et (*huius oblationis*) monasterio factae me poenituerit, habeam maledictionem a tercentis octo et decem sanctis divinisque Patribus, et poenae nomine solvere tenear Fisco solidos sex et triginta; et nihilominus eidem sancto monasterio remaneat praesens oblatio rata, firma atque immutabilis, quae scripta est manu Nicolai notarii et tabularii civitatis Circlarii, mense ianuario, indictione XIV, anno 6689, praesentibus testibus.

† Rogerius Fabatza testis per crucem.

† Goffredus filius Hugonis de Circlario testis per crucem.

† Gulielmus gener Drogonis Pupulini testis per crucem.

† Alexander filius Gulielmi Fabatzae testis per crucem.

† Ioannes Caracles testis per crucem.

CCV.

1181 — Indict. XIV.

Bonus et Nicolaus filii Melchisi vendunt Michaeli notario eorum patrueli vineam positam in agro Muteri tarenis sexdecim.

† σοιγνῶν χειρος βονου υιου τοῦ απιχομενου μελχισι † σοιγνο χειρος νικολαου αδελφου αυτοῦ.

οἰμοῖς τὶ ανῶτιροῖ γεγραμμένη υ τα σίγνα τοῦ τιμίου

† Signum manus Boni filii demortui Melchisi † Signum manus Nicolai fratris ipsius.

Nos suprascripti, qui signa honorabilis et vivifi-

καὶ ζοῶπιου σταυρου ιδοῖς χερσιν καθοῖπογράψαντες
απλὴν ἀμετρευτον καθαραν καὶ πλιρέτετην διάπρασιν
τιθαμεθά καὶ πηοῦμεν εκοῦσια μας βουλη καὶ θεληποῖ
καὶ αὐτόπροιρετο γιομη εκτος πασης αιάγκῆς ὑ βοῖας·
υ φάκτοῦ αγνηας υ ραδειοῦργοιας ὗ τῆς ἴασι περοῖ-
στάσεος αλλα τῆ υκοῖα μας βοῦλη καὶ θεληση
πηπρασκομεν ἡμεῖς ὑ ανοτερω γεγραμμεναι υς σαι τον
κυρον νοταριον μιχαηλη τῶν ημετερον εξαδελφον των
ὑῶν τοῦ ἡμετερου θηου κυρου νοταριου γοῦληάλμου.
το ημετερον ἀμπελιον· ο εχομεν εκ πατρικοῖς ὑμῶν
κληρονομιας τουτο σοῖ παιπρακαμεν πέριφραγμεμενῶν
καὶ χάρακιμενον. καὶ ὑ τη αν ο τοπος εχι σῦν των
ημεροδενδρίων· ορους βελανούς καὶ νομας ιδατον· καὶ
καλαμων καὶ η τη αν ο τοπος εχη· καθως περοῖοριζετε
το αυτον αμπελιῶν κατά μεν ἀνάτολας του αὐτοῦ
αγοραστου νοταριου μιχαηλη το ανμπελίον καὶ κάτα
δῦσμας το ἀιμπέλιον πεδῶν κοστα τῆς φλαβοῖάς·
καὶ το χωραφιον κυρου ιωαννου μουτερου καὶ κάτὰ
ακτρου ι οδος ὑ ἀπερχομενη υς τον αγιον αιδρεαν καὶ
κατα μεσυηβριαν ι οδος ὑ τρήβοῦσα υς χωραφιον μου-
ταιρου καὶ συνκλή τουτο το προδηλοθεν ανπελῖον
ιπαρχει ης χωραν μουτερου τουτο σι πεπρακαμεν ος
ἀνοτερω εφημεν υς σέ καὶ υς τους σους κληρονόμους
καὶ διαδοχους ις χρησοῦν ταρια τοῦ κρατεοῦ καὶ
αγιου ριγος ις' τα πολητέλομενα εν πασῃ χωρα κα-
λαυροῖας καὶ ος ελαβομεν ταῦτα ἀπό τας χηράς σου
ἴσταμενα καὶ κᾶλα υς τας ἡμετερας χηράς πηοῦμεν
σι το παρῶν στερρεον υμῶν εγραφον του εχιν σαῖ
αυτον εξοῦσοῖάν σοῖ καὶ υ κληρόνομι σου καὶ διαδοχι
παντα πηὴν ακολυτως ὡσα ὁ θοῖος νομος τοῖς υκῦς
δεσποταις πραττειν διακελευαιται ὡς το κοῖρος καὶ
τὴν εξουσῖαν καὶ τὴν κηρηωτητα παρ ημων υληφως
μῦ ενοχλοῦμενος· υ εμποδεῖζομενος παρα τινος αλλ
οστις αν βουληθι τιν παρουσαν πρασιν ακοῖρσαι εκ
τοῦ καθ ημῶν μερους. υτε ξενο προσοπον το σῖνολον
υτο αναθεμα παρα πατρος υιου καὶ αγίου πνευματος
τον τιή αγιον θεοφορων πατορόν ζημῖοῦστο ὑπερ πα-
ραβασαιος τοῦ τημιου σταυρου νομισματα οβ' και υθ
σῦτο στεργη καὶ ημμενη υ παρ ημων γεναμένη πρασις
σχηρα καὶ ασαλευτος αχρι τερματων εόνον ενοπηον
μαρτυρων † ιωαννης του κοστα της φλαυιας μαρτυρ
υπεγραψα τον τιμιον σταυρων κυρος ιωαννης μουτε-
ρου μαρτυρ υπεγραψα τον τιμιον σταυρων † κοστας
τῆς οδδῆς μαρτυρ υπεγραψα τον τιμιον σταυρων †
ιωαννης υος κυρου βονου μαρτυρ υπεγραψα τον τιμιον

cantis crucis propriis manibus exaravimus, simplicem, irrevocabilem, puram et plenissimam venditionem condimus et facimus spontanea nostra sententia et voluntate, ac proprio consilio, sine quavis necessitate, vel vi, vel facti ignorantia, vel fraude, vel quacumque circumventione; sed ex animi sententia et nostro arbitratu vendimus nos suprascripti tibi domino notario Michaeli patrueli nostro, filio nostri patrui domini notarii Gulielmi, vineam nostram quam habemus ex paterna hereditate. Eam tibi vendidimus sepe et vallo communitam, et quidquid inibi continetur, cum arboribus fructiferis, nemore, villanis, aquarum divisionibus, arundinibus, et qualibet re ibidem extante, prout ipsa vinea circumscribitur; (*cuius fines sunt*): ab oriente vinea ipsius emptoris notarii Michaelis; ab occidente vinea filiorum Constae de Flavia, et praedium domini Ioannis Muteri; a septentrione via quae vadit ad Sanctum Andream; a meridie via quae ducit ad agrum Muteri, et clauditur. Haec vinea exstat in agro Muteri. Eam, uti praediximus, vendidimus tibi tuisque heredibus et successoribus aureis tarenis sexdecim potentis regis, quorum usus est in tota regione Calabriae, et cum eos acceperimus a tuis in nostras manus bonos et iusti ponderis, fecimus tibi praesens firmum instrumentum, ut tu et heredes ac successores tui habeatis potestatem libere faciendi de ea quidquid divina lex propriis dominis concedit, utpote qui ius, facultatem et dominium a nobis accepistis, nemine impediente vel molestiam afferente. Quicumque autem ex parte nostra, vel extranea persona in universum, praesentem venditionis chartulam infirmare voluerit, maledictus sit a Patre, Filio et Spiritu Sancto, et tercentis octo ac decem sanctis divinisque Patribus, et solvat pro poena violationis honorabilis crucis numismata duo et septuaginta. Et nihilominus firma maneat haec a nobis facta venditio, stabilis et irrevocabilis usque ad finem seculorum. Coram testibus. † Ioannes filius Constae de Flavia testis subscripsi honorabilem crucem. Dominus Ioannes de Mutero testis subscripsi honorabilem crucem. † Consta de Odda testis subscripsi honorabilem crucem. † Ioannes filius domini Boni testis subscripsi ho-

σταυρων † ιωαννης υὸς κυρου κωνσταντινου μαρτυρ υπεγραψα τον τιμιον σταυρων † κυρος μουλες λαμπαστς μαρτυρ υπεγραψα τον τιμιον σταυρων † κοστας υὸς χρίσηλου μαρτυρ υπεγραψα τον τιμιον σταυρων † πέτρος υὸς ιωαννου μουτερου μαρτυρ υπεγραψα τον τιμιον σταυρων † τετος υὸς νοταριου ιωαννου του σουφραγαρου μαρτυρ υπεγραψα.

† εγράφη η παρουσα πράσις χηρὶ εμου γαρτεριου ευτελους νοταριου γαβεροῦ ιωαννου μουτερου τι παρακλῖσοι των ἀνοτερω γεγραμμενων παιδον κυρου μελχισι τη προσταξει πρεσβυτερου ἰωαννου κοιλιβρανου και πρωτοπαπα πολεως επισκοπης μηλητου καὶ κατα των κερων ταβουλαριου. ετους ϛχπθ' ενδικτιωνος ιδ'.

(Ex membrana Archivi Neapolitani—n.° 77.)

norabilem crucem. † Ioannes filius domini Constantini testis subscripsi honorabilem crucem. † Dominus Mules Lampases testis subscripsi honorabilem crucem. † Consta filius Chryseli testis subscripsi honorabilem crucem. † Petrus filius Ioannis de Mutero testis subscripsi honorabilem crucem. † Tetus filius notarii Ioannis de Sufragaro testis subscripsi.

† Scriptum est praesens venditionis instrumentum manu mei Galterii humilis notarii generi Ioannis de Mutero, rogatu suprascriptorum filiorum domini Melchisi, ex mandato presbyteri Ioannis Colobrani et protopapae civitatis Episcopii de Mileto, et pro tempore tabularii, anno 6689, indictione XIV.

CCVI.

1181 — Indict. XIV.

Petrus de Mutero tradit instrumentum quoddam Petro Caleto.

† σιγνων χειρὸς πέτρου υιου ιωαννου μουτερου. † ο το σίγνων τοῦ τιμίου καὶ ζῶοποίου σταυρου τι ειδια μου χειρι καθυπογραψας. επιδη ανελαβον καγὼ (ὁ προρηθεῖς) τὸ ἔγγραφον ὅπερ ὁ ἀδελφὸς τῆς γυνῆς τοῦ απηχουένου στεφάνου τοῦ βηλληχου στέφανου εις χ(εῖρας ἐμὰς ἔδωσεν· ἐπιδίδωμι αὐτὸ) τῶ κυρῶ πετρω καλετω ὁ υιος· του απιχομενου νοταριου ιωαννου του σουφραγαρου καὶ εαι ποτε κερῶ ἢ χρόνω ελθη ζήτησις πρὸς ὑμὰς ειτε πρὸς τα εμὰ τεκνα ινα εκβάλλη ὁ κυρος πέτρος τὸ εγγραφον απλώς καὶ ολοψυχως καὶ ει μεν τοινι ποτε κερο η χρονω ελθη πρὸς υμὰς ζητησις ινα διχνης τὸ χαρτιον η δε και φανη τοὶς ποτε ἐνοχλῶν ζημιουσθω· πρὸς σὲ τὸν κυρὸν λεοντα καὶ εις τους σους κληρονωμους τα ταρια της χαριτος τοῦ πλοῦ καὶ πρὸς εμαὶ καὶ εις τοὺς ημετερους κληρονομους τα ταρια ἐλευθερα καὶ απο μεν του μερους σου πιηι απ αὐτου ἢ τοι δ αν βουλη εισι δε τα ταρία τὴς χάριτος ταρία· λβ'· ενωποιον μαρτυρων.

† κωνστας εγγὼν παπα κωστα μαρτυρ † ιωαννης υιος βαρθολομαιω φρανκου μαρτυρ † ιωαννης μουτερος μαρτυρ † νικολαος υιος αυτου μαρτυρ † γαρτεριος μουτερος υιος πρεσβυτερου λεοντος μαρτυρ υπε-

† Signum manus Petri filii Ioannis Muteri. † Ego qui signum honorabilis et vivificantis crucis propria manu exaravi, cum acceperim instrumentum, quod frater uxoris demortui Stephani filii villici Stephani in manus meas tradidit, ipsum trado domino Petro Caleto, filio defuncti notarii Ioannis de Sufragaro. Si qua occasione vel tempore aliquis a me vel meis filiis (*antedictum instrumentum*) petierit, dominus Petrus ipsum simpliciter et bona voluntate exhibeat; si vero quavis occasione vel tempore a te requiratur, eadem chartula per te ostendatur. Quod si olim appareat aliquis molestiam afferens, mulctetur tibi tuisque heredibus duplo tarenorum debitorum pro remuneratione, et mihi meisque heredibus totidem tarenis liberis; atque ex parte tua fiat inde quod libuerit. Sunt autem tareni remunerationis duo et triginta. Coram testibus.

† Consta filius presbyteri Constae testis. † Ioannes filius Bartholomaei Franci testis. † Ioannes Muterus testis. † Nicolaus eius filius testis. † Galterius Muterus filius presbyteri Leonis testis sub-

γραψα τον τιμιον σταυρον † ιωαννης υιος πετρου μουτέρου μαρτυρ.

† εγραφη χηρι εμου ιωαννου ευτελους νοταριου υιου νικολάου κηλεντανου αποκομητος αγιου γριγοριου τὶ παρακλησει κυρου πετρου μουτερου ὁ καὶ γραψας την χαρτην τοῦ ετους ϛχπθ' ινδικτιωνος ιδ'.

(Ex membrana Archivi Neapolitani—n.° 78.)

scripsi honorabilem crucem. † Ioannes filius Petri Muteri testis.

† Scriptum manu mei Ioannis humilis notarii filii Nicolai Cilentani Vicecomitis Sancti Gregorii, qui ad requisitionem domini Petri Muteri chartulam exaravi anno 6689, indictione XIV.

CCVII.

1181 — Indict. (XIV).

Leo de Gallo donat ecclesiae S. Mariae de Pertusia praedium situm ad Arnaces.

† ετους ϛ.χ.π.θ'. ινδικτιωνος ιγ'. εν της καιροῖς τοῦ ἁγίου ἡμῶν αυθεντου ριγός γουληέλμου καὶ καπριλλιγγου της χωρας ολεττας νοταριου τζοφφου δε σαλεριου. σιγνον χειρος λεον δε λου γάλλου. Εν ονοματι του πατρος· καὶ του υιου καὶ του αγιου πνευματος καγῶ ο προγεγραμμενος λεον οικία μου γνώμη· καὶ αγαθῆ πρωεραίση· φενωμε· καὶ προσενεγκω· εις την ἁγίαν θεωτοκον τῆς περτούσας χωραφιον· ὡντα· καὶ διάκείμενον α λη αρνακῆ. συν εσωδω καὶ εξωδω μεσα ημεροδενδρια. καὶ ἄγρια· οισὶν δε τα συνορια του χωραφιου ανατολικου μερου χωραφια δημοσια. καὶ χωραφια οι του βαρβαγγειουκκηου. δησικου μέρου χωραφιον οπερ προσενέγκεν κριτης νικολαος ις την εκκλησιαν της ἁγίας θεωτωκου τῆς περτοῦσας· καὶ χωραφιον του ρῶγγερὶ· υιου λεοντος του γαλλου· ακτρου μερου· εσωδος· καὶ εξωδος· τον γητόνον· και το ριάκην μεσυμβρία δε· τὴν εκκλησιαν τῆς ἁγίας θεότόκου της περτοῦσας· καὶ χωραφιον του αλησσανδρου υιου γουλιέλμου πελεγρίνου· καὶ εγω μὲν λεων ὁ πρωριθεις μετὰ τω προσενεγκειν τω χωραφιον· εις τὴν εκκλησήαν επίησα την παρούσαν· καὶ αληθηὴν χαρτὴν ἵνα ἔχη. η εκκλησήα ἐξουσίαν ποιῆν παντα ὥσα βουλετε· εὰν δὲ φανὴ πωτὲ· καιρῶ τῆς ζητωντα ἡ μαχας ποιων ζημιοθὴ ης την εγκητιαν. δυπλοῦν τω χωραφιον. καὶ ης τω δημοσιον νομισματα λϛ' ενοπιον καλὼν μαρτυρων μαρτυρ ἰωαννης κριτης ὁ υιος βιτάλης κριτης † μαρτυρ ιωαννης κριτης ο υιος λεον κριτης † μαρτυρ ιωαννης κριτης ο υιος πανταλεον † μαρτυρ κυρ δαριου † μαρτυρ δωνῖβαζελ † μαρτυρ ατταβιανου δε λου βιζζηρυσου † μαρτυρ σατριάνου † μαρτυρ βουνη αλλβωναδια † μαρτυρ γουσταβιλε †

† Anno 6689, indictione XIII, temporibus sancti nostri domini Regis Gulielmi, et Camerlingi regionis Olettae notarii Tzoffi de Salerno. Signum manus Leonis de lu Gallu. In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Ego suprascriptus Leo de propria mea sententia et bona voluntate offero S. Deiparae de Pertusia terram sitam a li Arnaci, cum ingressu et egressu, et arboribus cultis et silvestribus, his terminis comprehensam: ad orientem (*sunt*) praedia publica, et praedia filiorum de Barbagenucchiu; ad occidentem terra, quam Nicolaus Iudex obtulit ecclesiae S. Deiparae de Pertusia, et terra Rogerii filii Leonis de Gallo; ad septentrionem ingressus et egressus vicinorum, et rivus; ad meridiem ecclesia S. Deiparae de Pertusia, et terra Alexandri filii Gulielmi Pellegrini. Atque ego quidem supradictus Leo, oblata ecclesiae hac terra, feci praesentem sinceram chartulam, ut potestatem habeat ecclesia faciendi quodcumque voluerit. Quod si aliquando quis praesumpserit molestiam aut litem inferre, poenae nomine solvat ecclesiae duplum pretii, et Fisco solidos sex et triginta. Coram probis testibus. Testis Ioannes Iudex filius Vitalis Iudicis. † Testis Ioannes Iudex filius Leonis Iudicis. † Testis Ioannes Iudex filius Pantaleonis. † Testis dominus Darius. † Testis Donibazel. † Testis Octavianus de lu Vizziusi. † Testis Satrianus. † Testis Buni al Bona-

μαρτυρ αγγελος δε παππατου † εγραφη. δια χειρος πρεσβυτερου βιταλης υιου. ιωαννου της κώρτης †.

† ego. iohannes de pantaleo. olecte. iudex.

(Ex originali membrana Archivi Cavensis — n.° 71.)

dia. † Testis Gustabile. † Testis Angelus de Pappato. † Scriptum manu presbyteri Vitalis filii Ioannis de Corte.

CCVIII.

1181 — Indict. XIV.

Donatus de Deo vendit monasterio S. Mariae de Pertusia praedium situm ad Arnaces tarenis Salernitanis duobus et viginti.

† ἔτους, ϛχπθ'. ινδικτιωνος ιδ'. ἐν τοῖς καιροῖς τοῦ αγίου ἡμῶν· αυθεντου· ριγὸς γουληέλμου· καὶ καπριλλήγγου της χωρας ὀλέττας· νοταριου τζωφφου δε σαλερνου σίγνον χειρος πρεσβυτερου δωνατου δε δεου· ὁ υιος πρεσβυτερου ιωαννου δάλφίου· εν ονοματι· του πατρος καὶ του υιου. καὶ τοῦ αγίου· πνευματος· ἐγῶ ὁ πρωγεγραμμενος· οἰκήα μου γνώμη φένωμαι πράσχωντα χωραφιον ὁπερ εκρινεν· κυρια αννα· γυνεκὸς νικολαου δε λη ρουββήόλη· διὰ τὴν ἐαυτου ψυχην εἰς σὲ πρεσβυτερον. ιωαννην. ἡγουμενον τῆς αγίας θεοτοκου· της περτουσας. διὰ ταρια σαλερινα κβ'. ὥντα. καὶ διακήμενον α λη ἀρνακι. σὺν ἐσώδω· καὶ ἐξωδω· οισὴ δέ τα σύνωρια· του χωραφιου· ανάτωληκὸν μέρος· χωραφιον· εκ των υιων του πρεσβυτερου κωισταντινου καὶ χωραφιον ὁπὲρ ἦν ιωαννου μάνγγηαβώε· δυσικου· μερου· τὴν δημοσιαν οδὸν. ἄρκτρου δὲ μέρου χωραφιον· ὁπερ ἦν ιωαννου μανγγηαβωε μεσὴηβρία δε την δημοσιαν οδον και το χωραφιον. της εγκλησήας. της θεοτοκου τῆς περτοῦσας. καὶ εγῶ μὲν ο πρωγεγραμμένος ὁ ἐπίτρωπῶς πρεσβυτερος δωνατος δε δέου μετὰ τω απὼλαβειν. τὰ ταρια ἐποίησα αυτου· την παρούσαν· καὶ αληθιννη χαρτην· ἵνα εχει εἰς εξουσιαν η εγκησια της περτούσας· πϊῆν πάντα. ὥσα βούλετει. ἐὰν δε φανῆ πωτε· καίρῶ τις ζητωντα εἰ μάχας πϊῶν ζημηοθήτω εις την εγκλησιαν. τῆς ἁγίας θεοτοκου· τῆς περτοῦσας δυπλοῦν τω χωραφιω καὶ εις τω δημοσιον νομισματα· λϛ'. ενοπιον καλὼν μαρτυρων μαρτυρ † ιωαννης κριτης ο υιος βιταλι· κριτης † μαρτυρ ιωαννης κριτης· ο υιος παντολεο † μαρτυρ βονος. δε βωνάδια † μαρτυρ λεο δε βαραλεο † μαρτυρ βασιλειος δε βαραλεο † εγραφη διὰ χειρος· πρεσβυτερου· βιτάλι ὁ υιὸς. ιωαννου τῆς κωρτης.

† ego. iohannes. de pantaleo. olecte. iudex.

(Ex originali membrana Archivi Cavensis — n.° 72.)

† Anno 6689, indictione XIV, temporibus sancti domini nostri regis Gulielmi, et Camerlingi regionis Olettae notarii Tzoffi de Salerno. Signum manus presbyteri Donati de Deo filii presbyteri Ioannis Dalphii. In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Ego suprascriptus de propria mea sententia declaro vendere tibi presbytero Ioanni praeposito Sanctae Deiparae de Pertusia praedium situm a li Arnaci cum ingressu et egressu, quod pro anima sua vendere constituit domina Anna uxor Nicolai de li Rubbioli tarenis Salernitanis duobus et viginti. His autem finibus comprehenditur praedictum praedium: ad orientem est praedium filiorum presbyteri Constantini, et praedium Ioannis Mangiaboë; ad occidentem via publica; ad septentrionem praedium quod erat eiusdem Nicolai Mangiaboë; ad meridiem via publica, et praedium ecclesiae sanctae Deiparae de Pertusia. Ac ego quidem suprascriptus curator presbyter Donatus de Deo, acceptis tarenis, feci tibi praesens verum instrumentum, ut ecclesia Pertusiae habeat potestatem faciendi quaecumque voluerit. Si vero temporis progressu quis apparuerit, volens (*hac de re*) litem aut molestiam inferre, poenae nomine solvat ecclesiae S. Deiparae de Pertusia duplum pretii, et Fisco solidos sex et triginta. In praesentia proborum testium. Testis † Ioannes Iudex filius Vitalis Iudicis. † Testis Ioannes Iudex filius Pantaleonis. † Testis Bonus de Bonadia. † Testis Leo de Baraleone. † Testis Basilius de Baraleone. † Scriptum manu presbyteri Vitalis filii Ioannis de Corte.

CCIX.

1181 — Indict. (XIV).

Alexander Pelegrinus tradit presbytero Ioanni de Alferio praedium positum ad Limpidanas, atque in permutationem accipit aliud praedium situm in loco vulgo dicto a lu Vallune de Liciferi.

† ἔτους ϛχπθ'. ινδικτιωνος ιγ'. εν τοῖς καὶροῖς τοῦ ἁγίου ἡμῶν αυθεντου ημῶν ρὴξ γουληἐλμου καπριλλίγγου δὲ της χωρας ὁλέττας νοταριου τζωφφου δε σαλερνου σίγνον χειρος αλησάνδρου· υιου γουλιἐλμου πελεγρίνου· εν ονοματι τοῦ πατρὸς· καὶ τοῦ υιου· καὶ του ἁγίου πνευματος· εγῶ ο προγεγραμμένος ο τον τιμηον σταυρον· πίξας· ἠκήα μου τη γνώμη· καὶ ἀγαθὴ προιρέτη· φενωμαι καὶ ἀνταλλάγτω· χωραφιον οντα καὶ διακήμενον· ἠς τοὺς λημπιδανας ἠς σε· ιωαννη δε αλφερι πρεσβυτερον. συν εσώδω καὶ ἐξωδω· μετα υμερωδενδρια. καὶ αγρια. καὶ ἔλαβα απω σοῦ χωραφιον. ὀν καὶ διακήμενον. α λου βαλλουτε δὲ ληκειφερι· ηνυν δὲ τα σύνορα του χωραφιου τὴν ἔλαβα· εγῶ πρεσβυτερος. ιωαννης δὲ αλφερι ανατωληκον μέρος· ανπέλιὸν αυτὸς πρεσβυτερος ιωαννης. δῦσυκον μέρου ὁδον. καὶ ἀνπέλιον του γουλιἐλμου δωλδάνου. καὶ ανπέλιον τῆς ἁγίας θέωτῶκου· ἀρκτρου μέρος οδός. καὶ αυτὸς· αλησσάνδρου ὁ πρῶγεγραμμένος· μεσυβρία δὲ χωραφιον του γουλιἐλμου δὲ λη κουσυντίνη. καὶ ἐγω αλισσάνδρος. ο πρῶγεγραμμένος· μετὰ τω απῶλαβὶν τω ανταλλαγμα ἐπὶησα αυτοῦ τὶν παρουσαν. καὶ αληθινὶν χαρτὶν. ἵνα εχη ἠς εξουσίαν. πρεσβυτερος ἰωαννης ἐκ τω χωραφιον πὶἠν παντα ὥσα θέλη· ἐὰν δὲ φανη πῶτε καὶρω τὶς ζητωντα η μαχας ποιῶν ζιμηοθῶσην· ης των πρεσβυτερον ιωαννην δυπλοῦν τω χωραφιον και ης τω δημοσιον νομισματα λϛ'. ενοπιὼν καλῶν μαρτυρων μαρτυρ ιωαννης κριτης ο υιος παντολεο † μαρτυρ νἰκολαος. ο υιος αγταβιἀνος † μαρτυρ γούληἐλμος σωλδανου † μαρτυρ ρωπερτος δε λα πωλλα † εγραφη δια χειρὸς πρεσβυτερου βιτάλις. υιου ἰωαννου τῆς κωρτης.

† ego. iohannes. de pantaleo. olecte. iudex.

(Ex originali membrana Archivi Cavensis — n.° 73.)

† Anno 6689, indictione XIII, temporibus sancti domini nostri regis Gulielmi, et Camerlingi regionis Olettae notarii Tzoffi de Salerno. Signum manus Alexandri filii Gulielmi Pelegrini. In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Ego suprascriptus, qui sanctae crucis signum effinxi, de propria sententia et bona voluntate declaro tibi presbytero Ioanni de Alferio permutationem facere mei praedii, quod situm est in loco ubi dicitur ad Limpidanas, cum ingressu et egressu, et cum arboribus fructiferis ac silvestribus: recepi autem abs te praedium situm a lu Vallune de Liciferi. Praedictum vero praedium, quod ego presbyter Ioannes de Alferio recepi, his finibus concluditur: ad orientem est vinea eiusdem presbyteri Ioannis; ad occidentem via, et vinea Gulielmi Doldani, et vinea S. Deiparae: ad septentrionem via, et idem Alexander suprascriptus; ad meridiem praedium Gulielmi de li Cusintini. Et ego Alexander suprascriptus, admissa permutatione, feci eidem presbytero Ioanni praesens verum instrumentum, ut habeat potestatem faciendi de praedicto praedio omnia quaecumque voluerit. Si vero quisquam aliquando apparuerit litem aut molestiam illaturus, poenae nomine solvat presbytero Ioanni duplum pretii, et Fisco solidos sex et triginta. In praesentia proborum testium. † Testis Ioannes Iudex filius Pantaleonis. † Testis Nicolaus filius Octaviani. † Testis Gulielmus Soldanus. † Testis Robertus de la Polla. † Scriptum manu presbyteri Vitalis filii Ioannis de Corte.

CCX.

1181 — Indict. (XIV).

Ioannes de Donato cum uxore et filiis vendit ecclesiae S. Mariae de Pertusia praedium positum ad rivum Larnacis tarenis Salernitanis sex et quadraginta.

† ἔτους· ϛ.χ.π.θ'. ινδικτιωνος ιγ'· ἐν τοις· καιροῖς· του αγίου· ἡμῶν αυθεντου. ριγός γουληέλμου. καὶ καπριλλίγγου. τῆς χωρας ὀλιττας νοταριου τζώφφου δὲ σαλερνου· σιγνον χειρος· ιωαννου· δὲ δουνάτου ἁμα. σὺν τὴ γυνὴ αυτοῦ· μαρία· καὶ ὑιοῖ αυτοῦ· Εν ονόματι· τοῦ πατρός· καὶ τοῦ υιου· καὶ του αγίου πνευματος· ἡμῆς. οἱ πρωγεγραμμένοι. τῶν τίμηον· σταυρον. πιξαντες· οικήα· ἡμῶν γνώμη. καὶ αγαθὴ πρωὶρίση· φειώμεθα· πρασχωντες χωραφιον ὧν καὶ διακήμενον· εγγῆς του ριακήου· της λάρνακος εις σὲ· πρεσβυτερον. ιωαννην· ηγουμενου· της αγίας θεοτοκου· τῆς περτούσας. διὰ ταρια· σαλερινα. μϛ'. συν εσώδω. καὶ εξωδω. εισὶν δὲ τὰ σύνορα οὕτως ἀνάτωληκου μερου· χωραφιον τῶν υἱῶν τοῦ υασιλειου. δὲ πρεσβυτερου νικητα· δυσικόν μέρος· ὁ ριάκης· ἄρκτρου. δὲ· τὴν δημοσιαν ὁδον. καὶ νικόλαον. ρουββιόλι. μεσυνβριὰ. δὲ. χωραφιον· ὅπερ ἦν. του πρεσβυτερου καστελληου· ἡμῆς μὲν. οἱ πρωγεγραμμενοι. μετὰ το απὼλαβεῖν. τα ταρία· ἐπὶήταμεν ης τοῦτο την παροῦσαν. καὶ αληθηνὴν χαρτὴν ἵνα εχη εξουσίαν· ἡ εκκλησία της αγίας τριάδως· πιῆν πάντα ὥσα βούλεται. εὰν. δὲ. φανῆ πωτε καὶρῶ τις ζητωντα η μαχας ποιῶν. ζημηωθῆ ης την εκκλησίαν δυπλουν τω χωραφιον· καὶ ης τω δημοσιον νομισματα λϛ'· ενώπιον καλων μαρτυρων. μαρτυρ ιωαννης κριτης ο υιος πανταλεο μαρτυρ † μαρτυρ κυρ δαριος † μαρτυρ αγγελος υιος νικολαου δὲ παππατου † μαρτυρ σατριάνου † εγραφη διὰ χειρος πρεσβυτερου βιταλης υιος ιωαννου της κωρτης †.

† ego. iohannes. de pantaleo. olecte. iudex.

(Ex originali membrana Archivi Cavensis — n.° 74.)

† Anno 6689, indictione XIII, temporibus sancti domini nostri regis Gulielmi, et Camerlingi civitatis Olettae notarii Tzoffi de Salerno. Signum manus Ioannis de Donato cum uxore Maria et eius filiis. In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Nos suprascripti, qui venerandam crucem signavimus, de propria nostra sententia et bona voluntate vendimus terram, sitam et positam iuxta rivum Larnacis, tibi presbytero Ioanni praefecto S. Mariae de Pertusia pretio tarenorum Salernitanorum sex et quadraginta, cum ingressu et egressu, his finibus comprehensam: ad orientem est terra filiorum Basilii de presbytero Niceta; ad occidentem rivus; ad septentrionem via publica, et Nicolaus Rubbioli; ad meridiem terra, quae erat presbyteri Castelii. Nos autem suprascripti, receptis tarenis, fecimus praesentem veram chartulam, qua potestatem tribuimus ecclesiae S. Trinitatis faciendi omnia quae voluerit. Quod si quis aliquando praesumpserit molestiam aut litem inferre, poenae nomine solvat ecclesiae duplum pretii, et Fisco solidos sex et triginta. Coram probis testibus. Testis Iudex filius Pantaleonis. † Testis dominus Darius. † Testis Angelus filius Nicolai de Pappato. † Testis Satrianus. † Scriptum manu Presbyteri Vitalis filii Ioannis de Corte †.

CCXI.

1181 — Mense Novembri — Indict. XV — Circlarii.

Basilius de Eptapocamillo cum eius fratre ac sorore Andrea et Anna, nec non Leone Grande Dio praedium donat Gulielmo oeconomo ecclesiae S. Phantini positum in agro Circlarii.

† σύγνω χηρος παρ εμοῦ υασιλείου υιος του απιχομενου κώστα ὁ επωνωμαζωμενος του επτᾶποκαμιλλου.

† σύγνω χηρος παρ εμου ανδρέου αδελφού αυτου.

† σύγνω χηρος παρ εμου ἄννης αδελφῆ αυτοῖς.

† σύγνω χηρος παρ εμοῦ λεοντος γραυδε διώ.

Εν ονοματι του πατρός καὶ του υιου και του αγιου πνευματος. τους εν ευλαυείᾳ καὶ σεμνῆ πολητεια διάγωντας παρα πολλων μεμαρτυριμένων ορθος και καλος πολυτεύεσθαι καὶ καθ εκάστην των θείων εξιλεοῦμενον δικαιον εστιν καὶ ευαπόδεκτον τοις υουλωμένοις προσφέρι καὶ αφιερώσασθαι αυτοῖς απο των ιδιαυτον πραγματων· διὸ οὖν ἡμοῖς ο ανωτερω προγεγραμμενοι ιδωντες σε τον ευλαβεστατον πρεσβυτερον γουλιελμον ο και εικωνόμος υπαρχοντος του παυσεπτου ναου του αγιου φαντινου αποδημια περιφημον καὶ διατριυωντα εν αγνη και σεμνῆ πολητεια αφιερουμεν σοι το ἡμῶν χωραφιον τω ὅπερ εστιν ης τὴν διακρατησιν χωρας κηρκλαριου εις τον επιλεγωμενον τόπον της πετρωσας εστιν δε ὁ περιορισμος του τοιουτου χωραφιου ουτος κατα μεν ανατολας τω χωραφιον οι του νιέλλου κατα δυσμας τω χωραφιον του αγιου σευαστιάνου προς δε αρκτρον το χωραφιον του λεοντος της μεν δυσμας οι του πούλπινγου τουτο τετραχως περιορισθεν χωραφιον αφιερούμεν τω προριθεν χωραφιον εις την προριθεισαν εγκλησιαν καὶ εις σε τον προριθεντα ηκωνωμον υπερ λύτρων καὶ ἀφέσεως τῶν πολλῶν ἡμῶν αμαρτιον καὶ υπερ λυτρων καὶ αφεσεος την ημων μητηρ το ὅπερ αφηερωσα ἑαυτῆ εις τον προριθεντα παισεπτων ναων ὅπος εν τι ανευμακτω καὶ θεια λειτουργια καὶ εν τοις ἱερῆς δυπτιχοις αναφεις την ἡμων μετριωτητα του ευρῆν αυτὴ ἐλεος καὶ ημᾶς εν ημερα κρησεως· καὶ εαν φανῆ ποτε κερω η χρωνου του εναντιώσε η προριθεισα εγκλησια εστω αναθαιμα παρα πατρος καὶ υιου και ἁγίου πνευματος ζημηυσθω δὲ καὶ υπερ παραυασιας του τιμηου καὶ ζοωποιου σταυρου νομισματα λϛ' και εις το δυμοσιον ετερα τοσαυτα μετα δε την του προστιμου καταυολην διαμενεται προς σε η

† Signum manus mei Basilii filii demortui Constae cognomento de Eptapocamillo.

† Signum manus mei Andreae fratris eius.

† Signum manus mei Annae sororis eius.

† Signum manus mei Leonis Grande Dio.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Iis, qui religiosam ac strictiorem vitae rationem servant, quorum vita recte et probe instituta multorum testimonio perhibetur, quique assiduis ad Deum precibus vacant, concessiones atque oblationes ex propriis bonis facere aeque iustum est ac Deo gratum. Quamobrem nos suprascripti videntes te piissimum presbyterum Gulielmum, oeconomum venerabilis ecclesiae S. Phantini, peregrinationibus clarum, et vitam caste integreque degentem, concedimus tibi praedium nostrum situm in pertinentiis terrae Circlarii ubi dicitur Petrosa, his finibus comprehensum: ad orientem est praedium filiorum Nielli; ad occidentem praedium S. Sebastiani; ad septentrionem praedium Leonis; ad meridiem filii Pulpingi. Hoc praedium quatuor his finibus conclusum donamus praedictae ecclesiae et tibi memorato oeconomo pro remissione ac redemptione multorum nostrorum peccatorum, et pro redemptione ac remissione nostrae matris: quod praedium ideo obtulimus praefatae venerabili ecclesiae, ut in incruento et divino Missae Sacrificio, et in sacris diptychis nostrae mediocritatis commemorationem facias, ut eadem nostra mater, et nos misericordiam inveniamus in die iudicii. Quod si quando quis apparuerit controversiam inferens praedictae ecclesiae, maledictus sit a Patre, et Filio, et Spiritu Sancto, atque ob violationem sanctae et vivificae crucis solvat poenae nomine solidos sex et triginta, ac Fisco tantundem: et nihilominus post

ταυτη καθαρα αφιερωσιν ην καλωθελος επιησαμεν στερεα βαιβαία και απαρασαλευτος ητης εγραφη χηρει εμη ιωαννου νοταριου καὶ αμαρτωλου διακωνου κατ επιτρωπην νϊκολαου νοταριου και ταβουλαριου αστιος κηρκλαριου εν μηνι νοεμβριω ινδικτιωνι ιε'. ετους ϛχιζ'. παροντων αξιωπιστων μαρτυρων.

† ρογεριος του ρουσιτου μαρτυρ υπεγραψα.

† γερβασιος μαρτυρ υπεγραψα οικεία χειρι τω σταυρω.

† οτος κριτης μαρτυρ υπεγραψα οικεία χηρι τω σταυρω.

† πρεσβυτερος ουρσος υιος του νοταριου νικολαου ο μεγας μαρτυρ υπεγραψα οικεια χειρι.

† ανθειμου μαρτυρ υπεγραψα.

poenae solutionem tibi remaneat haec pura concessio, quam bona voluntate fecimus, rata, firma et immutabilis. Scriptum manu mea peccatoris diaconi Ioannis notarii de mandato Nicolai notarii et tabularii civitatis Circlarii, mense novembri, indictione XV, anno 6690, praesentibus fide dignis testibus.

† Rogerius de Rusito testis subscripsi.

† Gervasius testis propria manu crucem subscripsi.

† Odo Iudex testis propria manu crucem subscripsi.

† Presbyter Ursus filius notarii Nicolai Magni testis propria manu subscripsi.

† Anthimus testis subscripsi.

(Ex originali membrana Archivi Cavensis—n.° 76.)

CCXII.

1182 — Mense Augusto 24 — Indict. XV — Mileti.

Letus filius notarii Ioannis Sufragrari donat Gulielmo Mesiano praedium positum in civitate Mileti prope Sanctum Theodorum.

† σιγνο χηρος λετου υιοῦ νοταρίου ιωάννου σουφραγάρι του μουτάρου.

† ἡμοίς ἡ τα σῖγνα τῶν τιμίων. καὶ ζωοποιῶν σταυρῶν, ἡκεία χειρί ἡμων καθηπογράψανταις, αναλαμβάνόμενοι ειδίους καὶ κληρωνόμους καὶ πάσαν ἐνώχλησιν· τὴν παρούσαν ἐγγραφων απλήν αμετάθετον καὶ ἀμεταμέλειτον· ἐκουσήα ἡμών βουλή καὶ θελήσοι τήμεθα καὶ ποιοῦμεν· και οὔκ ἐκ τυνος τῶ παράπαν ἀνάγκης, ἡ βείας ἡ χλεύτς η ραδιουργίας, εκτός φάκτου ἀγνήας. καὶ της ἰασοῦν περισταάσιως. δι εἴσπερ εν αλειθεία, τα ἐκ της σῆς ενδοξότητος ἀγαθα ἐργῖματα· εὐεργεσίας· τιμάς· καὶ σκέπην· ἣν ημοῖς· καὶ η ἡμών· ἐκ σού τοῦ ευγενικωτατου αρχοντος κυροὺ γουλιελμου τοὺ μέσειανου ἀπο αρχῆς αγαθωεργήθημεν. ὡς ὑπο των πολλών σου δορεῶν ὧν ης ειμάς εποίησας· καὶ μη ἔχωντα ἡμοῖς τι ἀντηχάρητα αντηστρέψε σοι. τεῦτω το μικρόν. ἀντηχάρητα ἐστῖρξαμεν καὶ απεδώκαμέν σοι. εἰς τα ἀμάλια του χωρίου πουγγαδων· εν τη ἀσταιος μιλητου· τα πλησίων αγιου θεόδωροῦ. ἀ ἔχωμεν ἀπο της γυνὴς βιλληχεία χάρισμα χωράφιον τω εἴκην ἡμών μέρος ἐκ του τιούτου πιτζήοῦ· ωση χωρίσιως μόδια ενέα, σπορας σιταρίου καὶ δικαίου σπόρου, τω δε λοι-

† Signum manus Leti filii notarii Ioannis Sufragari de Mutaro.

† Nos qui signa venerabilis et vivificae crucis propria manu nostra praefiximus, nomine quoque propinquorum et heredum in nos omnem molestiam suscipientes, praesens instrumentum simplex, inconcussum et irrevocabile spontaneo nostro consilio et voluntate condimus et facimus, nulla omnino ex necessitate, aut vi, aut fraude, aut improba fide, aut facti ignorantia, et qualicumque circumventione, quo (*instrumento*) vere propter praeclara tuae dignitatis officia, benefacta, honores et existimationem, quae in nos nostrosque tu nobilissimus princeps dominus Gulielmus de Mesiano iamdiu contulisti, scilicet ob complura munera quibus nos cumulasti, cum referendae tot beneficiorum gratiae impares simus, pro exigua remuneratione tradimus, donamus atque confirmamus tibi praedium positum in planitie agri Pungadorum in civitate Mileti, prope Sanctum Theodorum, quod habuimus a muliere Villichia, videlicet propriam nostram partem, quae constat novem modiis, ad iustam frumenti mensuram. Reliqua autem pars huius

πόν ἐκ τω τιοῦτων χωρᾶφηων. ὑπαρχει τοῦ πέτρου υιου ιωάννου μούταρι· καὶ διὰ τω μη ἔχη μας εις το διαμέσων συνόριν ὡς αμέριστει υπάρχεται· το ἡμύσιων ὁ ἔχωμεν ἁπλός καὶ συνφωνήμένον τω προδηλοθέν μόδια εννέα. καθὼς καὶ τετραμερωθέν τὸ σίνορον του τοιοῦτου χωραφίου ἐξ ονόματος δειλή τω χαρτήον ὁ εχομεν ἀπο της δηλοθείσης γυνής βιλληχίας· εἰς βεβεὸτεραν πίστωσιν καὶ ἀσφάλειαν ἐπιδεδωκαμέν σοι· καὶ ἐγγράφως το παρόν ανταλλαγικόν χαρτήον της αντηχάριτος ἡμών επιήσαμέν σοι· του ἔχην σε αὐτω σὺ καὶ ἡ σὺ κληρονόμοι. καὶ διαδωχοι· ἧς ιδείαν σου ἐξουσίαν καὶ κυριότιτα ποιὴν απ αὐτω ὅσα οἱ θεῖοι νόμοι τοις εικοίεις δεσπόταις πραγτην διακιλεύονται. μὴ ενοχλοῦμενος ἡ εμποδηζώμενος παρά τηνος. ἀλλ η μὲν ποτέ καιρώ ἡ χρόνω· Φωραθη τὶς κήνησυν ζήτησην ἡ οχλησιν φέρι σοι του εισταμεθα καὶ διεκδηκωμεν σοῖ εκ παντος ἀνθρώπου· ου μόνον τα της δεκαετείας ἄλλα τω ἐς αεὶ δεφενσιόιαν διεκδήκησιν αναπληρώμεν σοι· ανενόχλητον καὶ απεραίαστον ἐκ παντος πρωσοπου αρχεῖς καὶ ἐξουσίας· καὶ εγὼ τουτο διεκδηκὴν σε καὶ ἡ εμοὶ κληρωνόμοῖ ἧς σε καὶ ης τους σους κληρωνόμους. ἡ δὲ καὶ εἰς μεταμέλησιν νουληθουμεν τραπῆναι μὴ εισακουαὶσθω ἡμάς· ἀλλ ὑπερ παραβάσεως τών τιμίων καὶ ζοωποιών σταυρών· ζημισύσθω μας εις τω βιμώσιον τευ κραταιού ρηγός νομισματα λϛ· καὶ προς σὲ τὸν αρχοντα δυπλὸς τω της ἀντηχάριτος αναπληρίν σοι. σωα τε καὶ ἡ τη ἐξοδους καὶ κόπους η στρατήας ἡ εἴ τι βελτιόσης. καὶ ἠθ ούτος μένην στερραιὰ καὶ ἀπαρασάλεύτος ἡ τιαὕτη χαριστική δορκιὰ ἀχρι τερμάτων αιὼνων, ἥτης καὶ εγράφη χειρὶ εμου γεωργίου ευτελους νοταρίου υιου νοταρίου ρωπέρτου σκληβανδου· τη παρακλήσει του ανωτερω λέτου. ἐν ἔτει ϛχιζ αὐγούστω κδ ινδικτιῶνι ιε· ἐν παρουσία μαρτυρων. † πέτρος υιὸς κυρού χρισαφίου τῶν σκάμνακωνων μαρτυρ. † γουλιελμος μανησκαλκος μιλητου μαρτυρ υπέγραψα τον τίμιον σταυρόν οἰκεια χειρὶ † ιωάννης υἱὸς ρωπέρτου βονομάτη μαρτυρ ὑπέγραψα οικεια χειρί.

† Ego petrus Militi Castellanus testis sum.

† ράος υιὸς ρικκάρ᾽ου ἰσάκου υπὸ παρακλήσεος του ανοτερω λέτου μαρτυρ.

† Ego Wilielmus domini Regis clericus interfui.

† Ego petrus filius roberti tropee testis sum.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani — n.° 79.)

praedii ad Petrum Ioannis Mutari filium spectat; et cum inter utramque partem nulli extent fines, idcirco indivisum est praedium, et dimidium quod ad nos pertinet procul dubio ex conventione, ut supra diximus, est novem modiorum, prout et quadrifariam dispertitum confinium huius praedii nominatim patet ex charta, quam habemus a praefata muliere Villichia, et ad firmiorem fidem et securitatem eam tibi tradimus. Praesens autem retributionis nostrae instrumentum in scriptis tibi fecimus, ut hanc donationem habeas tu tuique heredes et successores, cum facultate ac potestate faciendi de ea quodcumque leges divinae propriis dominis permittunt. Neque molestiam aut impedimentum patiaris ab aliquo; quod si quavis occasione vel tempore deprehendatur aliquis, qui turbationem, quaestionem, vel molestiam tibi inferre velit, nos obstabimus, tuamque suscipiemus defensionem adversus quemlibet hominem, nec solum in decem annos, sed semper te tuebimur, teque a molestia liberum et indemnem praestabimus contra omnem personam, magistratum et potestatem. Ego et heredes mei hanc defensionem tibi tuisque heredibus promittimus. Quod si nos poenituerit, et voluerimus evertere (*quod statuimus*), ne exaudiamur; sed pro violatione venerabilis et vivificae crucis mulctemur Fisco potentis Regis numismatis sex et triginta, et tibi principi duplo antedictae remunerationis, et satisfaciemus tibi de expensis, laboribus, vel semitis, ac de omni melioratione; et nihilominus firma deinceps et inconcussa maneat haec donatio usque ad finem seculorum; quae scripta est manu mei Georgii humilis notarii filii notarii Roberti Sclibandi, rogatu suprascripti Leti, anno 6690, XXIV augusti, indictione XV, coram testibus. † Petrus filius domini Chrysaphii de Scamnaconibus testis. † Gulielmus Maniscalcus Mileti testis subscripsi honorabilem crucem propria manu. † Ioannes filius Roberti Bonomati testis subscripsi propria manu.

† Rhaus filius Riccardi Isaaci rogatu suprascripti Leti testis.

CCXIII.

1182 — Indict. XV.

Gregorius Preventzanus vendit Guidoni praeposito monasterii S. Stephani Eremitarum, et Adimari priori monasterii SS. Apostolorum, praedium Arsaphiae positum, tarenis aureis octo et decem.

† σιγνον χειρὸς γρηγοριου υἱοῦ τοῦ ἀπεχομένου νικολάου τῇ ἐπωνιμία τοῦ πρεωντζάνου, ἀναλαμυανομένου πασαν ὄχλησιν ἰδίων καὶ ξένων, καὶ κληρονόμων.

ἐγὼ ὁ προγραφῆς γρηγόριος, ὁ τὸ σίγνον τοῦ τιμίου καὶ ζωόποιοῦ σταυροῦ οἰκεία μου χειρὶ καθυπογράψας, τὴν παροῦσαν ἔγγραφον καὶ ἐυπόγραφον, ἁπλὴν, ἀποχὴν, καὶ τελείαν διάπρασιν, τίθιμι καὶ ποιῶ, ἐκουσία μου τῇ γνώμη, οἰκεία προαιρέσει, καὶ οὐκ ἔκ τινος τὸ παράπαν ἀνάγκης, ἢ υίας, ἢ χλεύης ἢ ραδιούργίας. ἢ τῆς ἵας οὖν περιστάσεως δι ἧς ὁμολογῶ πεπρακέναι καὶ ἀποτάξασθαι, κάτὰ τελειαν νομὶν καὶ δεσποτίαν προς σὲ τὸν εὐλαυέστατον καὶ τιμιωτατον κυρὸν γουϊδον καὶ μοναχον, τὸν καὶ μαΐστορα τῆς ἁγίας μονῆς τοῦ ἁγίου στεφάνου τῶν ἐρεμιτῶν, καὶ προς σὲ τὸν κυρὸν ἀδημάριν τὸν καὶ κάτὰ τὴν ἡμέραν, καὶ ἐμὸν κεῖρὸν πριώρην τῶν ἁγίων ἀποστολων, τὸ ἐμον χωράφιον ὅπερ εἶχεν ὁ ἐμὸς πατηρ ἀγωρὰν ἐκ τον πρεσυιτερον νικηφόρον, τὸν τῇ ἐπονυμια τοῦ μανδαράνη, καθὰ καὶ ὁ παλαιὸς χάρτης διαγόρεύει, τοῦτο δὲ τὸ χωράφιον ὑπάρχει εἰς τὴν ἀρσαφίαν τὸν καὶ πλησιάζωντα ἐκ τὸ ἀνατολικὸν μερος τὸ χωράφην τοῦ ἀρδαυάστου, ἀπὸ δὲ μεσυμβρίας τὸ χωράφην το λησσάρη, καὶ ἀποδίδει εἰς τὰ χωράφια τῶν ἐρεμιτῶν, καὶ συγκλήει, τοῦτο δὲ τὸ χωράφιον πιπράσκω πρὸς ἐμᾶς τοῦς ἀνωτέρω προγραφέντας ὡς ἔφην, εἰς χρυσοῦν ταρία δέκα καὶ ὠκτό, ἅτινα λαυῶν ἀπὸ χειρῶν σας, εις τας ἡμετέρας χείρας, δέδωκα πρὸς ἐμᾶς τὴν πάσαν αὐτοῦ ἐξουσίαν καὶ κυριωτητα, τοῦ ποιῆν ἐξ αὐτοῦ καθὰ καὶ οἱ θεῖοι νόμοι τῶν ἁγίων υασιλέων διακελεύουσιν, ὡς τὸ κύρος καὶ τὴν ἐξουσίαν παρ εμοῦ εἰληφῶτες, ὥστις δε τοῦ κατ εμοῦ μέρους, κοίησιν ζήτησιν, ἢ ἀγωγὴν ποιῆσι τὴν οἵαν οὖν φοράθη, ἵνα ἵσταμι διεκδικᾶν καὶ δεφενδεύειν ἐκ παντὸς προσώπου, ἰ δ οὖ μὶ διεκδικήσω, οι δ' οὖ μὶ διφεντεύσω, ἀλλὰ καὶ πρὸς διάστροφὴν μεταμελον πειραθὼ ἐλθεῖν, ἵνα ζημιοῦμαι εἰς τὸ δημόσιον ὑπερ παραυάσιως τῶν τιμιου σταυρου νομίσμα-

† Signum manus Gregorii filii defuncti Nicolai nuncupati Preventzani, nomine quoque propinquorum, extraneorum et heredum in me omnem molestiam suscipientis.

Ego suprascriptus Gregorius, qui signum honorabilis et vivificae crucis propria mea manu exaravi, praesens scriptum et subscriptum simplicis acceptilationis et perfectae venditionis instrumentum condo et facio, spontanea mea voluntate, propria electione, nullaque prorsus necessitate, vel vi, vel fraude, vel mala fide, vel quavis circumventione; quo (*instrumento*) declaro vendere et renunciare tibi religiosissimo et reverendissimo domino Guidoni monacho et magistro venerabilis monasterii sancti Stephani Eremitarum, tibique domino Adimari hodierno priori sanctorum Apostolorum integram possessionem et dominium mei praedii, quod meus pater emit a presbytero Nicephoro cognomento Mandarani, sicut vetus instrumentum declarat. Hoc autem praedium extat Arsaphiae, et propinquum ab orientali parte praedio Ardavasti, et a meridie praedio Lissari, et vadit ad praedia Eremitarum, et clauditur. Hoc igitur praedium vendo vobis suprascriptis, ut dixi, tarenis aureis octo et decem; quos cum acceperim a vestris in meas manus, tradidi vobis omnem potestatem et dominium, ut faciatis de ipso, sicut et divinae leges sanctorum regum praecipiunt, quippe qui ius et facultatem a me habuistis. Quicumque vero ex mea parte litem, quaestionem, vel actionem quamcumque intendere praesumpserit, obstabo, vosque defendam ab omni persona. Quod si vos non tuebor, neque defendam, sed, mutato consilio, (*praesens instrumentum*) subvertere conabor, mulcter Fisco ob

τα λϛ', καὶ πρὸς ὑμᾶς τοὺς ἀγωρακότας τὴν τιμὴν τοῦ διπλοῦ. καὶ εἰθ οὕτως στέργειν καὶ ἐμμένειν τὴν παρ ἐμου γεναμένην καθαρὰν διάπρασιν υεβαίαν καὶ ἀπαρασάλευτον μέχρι τερμάτον αἰώνων, ἥτις καὶ ἐγράφη χειρὶ ἐμοῦ νικολάου νοταρίου τοῦ ἀπὸ μαλίτου, εν ἔτει ϛχιζ' ινδικτιώνι ιε', ἐν παρουσία τῶν ἀξιωπίστων μαρτυρων.

† ιωάννης πρεσβυτερος υιος αρκαδιου μακρὶ μαρτυρ υπεγραψα † ιωάννης ο τοῦ μιλητου ανιψιος κυρου ρωγεριου μαειστορος μαρτυρ υπεγραψα. † γιοργιος κυρου ρωγεριου. ἔγγον κυρου νικολαου μοσχατου μαρτυρ υπεγραψα. † μαλιάρδος καυαλλάριος τοῦ στύλου μάρτυρ. † ιωαννης υιος λεου ρογκυσαιου. εγγον του κανακαρι μαρτυρ υπεγραψα.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani — n.° 80.)

violationem venerabilis crucis numismatis sex et triginta, vobisque emptoribus duplo pretio; et nihilominus firma deinceps maneat haec a me facta pura venditio stabilis et inconcussa usque ad finem seculorum; quae scripta est manu mei Nicolai notarii de Mileto, anno 6690, indictione XV, coram testibus fide dignis.

† Ioannes presbyter filius Arcadii Macri testis subscripsi. † Ioannes filius Mileti consobrini domini Rogerii Magistri testis subscripsi. † Georgius filius domini Rogerii nepos domini Nicolai Moschati testis subscripsi. † Maliardus Caballarius Styli testis. † Ioannes filius Leonis Roncisani nepos Canacari testis subscripsi.

CCXIV.

1182 — Mense Septembri 20 — Indict. I — Acrae.

Ioannes, Nicolaus et Ursus Politi fratres donant ecclesiae SS. Deiparae de Cabria praedium positum in agro civitatis Acrae in loco nuncupato Culumite.

† σίγνον χηρος ἰωαννου ο τι εποονυμια πολιτι. † σίγνον χεῖρος νικολάου γνισιου αδέλφου ιωαννου πολιτου καὶ αυτός. . . . . † σίγνον χειρὸς οὔρσου καὶ αυτάδελφου ιωαννου. καὶ νικολάου ὅ τι επόνυμία τοῦ πολυτου.

† Εν ονοματι τοῦ πατρος, καὶ τοῦ υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου πνευματος οἱμεῖς οἱ προγεγραμμένοι ὅ ται ιωάννης, καὶ νικόλαος καὶ οὔρσος, ἡ τα σίγνα τῶν τιμίων καὶ ζωοποιῶν εἰκειωχείρος ἡμῶν πίξαντες, εκουσία ἡμῶν τὴ γνώμη, οἰκεία ἡμῶν προὲρεσει, καὶ οὐκ ἐκ τινος τὸ παράπαν, δόλου ἢ χλεύεις, ἢ ραδιοὐργίας, ἢ ὅσα τοῖς νόμοις εἰσὶν ἀπηγορευώμεια, μάλλον δὲ σὺν προθημία ἡμῶν, καὶ ὁλοψυχο προθέσει ἀναλαμβαννώμενοι καὶ τα ἡμῶν ἀνήλικα ἀδέλφια, δοραύμεθα, καὶ ἀφιὲραύμεθα, άπο τὴν σήμερον ἡμέραν, καὶ εἰς ἀεἶ, εἰς τὸν πάνσεπτον ναόν, τῆς ὑπερημνήτου δὲσποίνης ἡμῶν Θεοτοκοῦ τοῦ λεγομένου τοῦ κάυρια, τὸ χωράφιον ἡμῶν, σὺν τῶν εκεῖσαι ἡμεροδενδριων, ὅπερ κτώμεθα ἐν τη διακρατήσει κάστρου ἀκέρας, εἰς τόπον λεγόμενον, κουλουμεῖτες συνορεῖται δὲ καὶ γνωρίζιται οὕτως, κατα μὲν ἀνατολας τὸ χωράφιον ἰωάννου βοθέρου, κατα δὲ δύσης, ὁ ξυρορύαξ, ἄκτρον,

† Signum manus Ioannis cognominati Politi. † Signum manus Nicolai legitimi fratris Ioannis Politi, et ipse . . . . † Signum manus Ursi fratris Ioannis et Nicolai cognomento Politi.

† In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Nos suprascripti Ioannes, et Nicolaus, et Ursus, qui signa honorabilis et vivificae crucis propria nostra manu exaravimus, spontanea nostra voluntate, propria deliberatione, nulloque prorsus dolo, vel fraude, vel mala fide, vel quacumque causa a legibus vetita, sed potius cum alacritate ac proposito totius animi, nomine quoque reliquorum nostrorum fratrum minoris aetatis, donamus et offerimus ab hodierna die et in perpetuum venerabili templo gloriosissimae dominae nostrae Deiparae, dicto de Cabria, praedium nostrum cum arboribus fructiferis in eo extantibus, quod possidemus in agro civitatis Acrae, in loco dicto Culumite. Hos vero habet confines et ita dignoscitur: ab oriente est praedium Ioannis Botheri; ab occidente torrens; a septentrione loca saxosa et praedium presbyteri Micri; a meridie praedium magi-

ὁλιθόδη τόπος, καὶ τὸ χωράφιον τοῦ πρεσυιτέρου μικροῦ, ὡς δὲ μεσέμβριαν, τὸ χωράφιον τοῦ μαϊστορος βασιλείου τοῦ ἀργέντου, περιήλθε δὲ ἡμῖν τὸ τιοῦτον χωράφιον, σὺν τῶν ἡμεροδενδρίων τῶν ἐκεῖσαι, εἰς θεόρεθρον τῆς ἡμῶν μητρός, τούτω δὲ τὸ προρηθὲν χωράφιον, ως εἴρειται σὺν τῶν ἡμεροδένδρων, ἀφιέρώμεθα, απὸ τὴν σήμερον, καὶ εἰς ἀεὶ, εἰς τὴν πάνσεπτον καὶ θείαν μονὴν τὴν λεγομένην τοῦ κάυρια καὶ εἰς σὲ τὸν ἐν αὐτὴ προεδρέβοντα κυρῶν κυπριάνὸν, καὶ εἰς τοὺς μὲτα σὲ, καὶ τούτω ὑπερ ἀφέσεως αμαρτιῶν, τῶν ἡμῶν γονέων, τοῦ ἀκούειν το ὑπερ πάντων τῶν προκοπιάσάντων, καὶ ἀφιέροσάντων, καὶ τα ἑξῆς, ἤ τις δὲ φωραθὴ, ἡμεῖς ἢ τίς ἐξ ἡμῶν, ἢ ἑτέρου ξένου προσώπου, ἐμποδίζων, ἢ ἐνοχλίων, ὑπερ οὗ ἡμεῖς καλοθελῶς ἀφιέρόσαμεν, τὰ πρώτα μὲν, σχὺ τὸ ἀνάθεμα, παρα πατρὸς καὶ υιοῦ, καὶ αγίου πνεύματος, καὶ παρα τῶν τιή ἁγίων θεοφώρων πατέρων, οὐ μὴν δὲ ἄλλα καὶ ὑπερ παραβασιας τῶν τιμίων σταυρῶν ζημιοῦμενοι εἰς τὸ βασιλικὸν ἡμῶν σακέλλιον, ρηγάτα λς', ἡθ οὕτως ἀσάλευτον μένην τὴν τιαὕτην ἀφιέρωσιν εἰς αἰώνας, εἴτις ἐγράφη επι τῆς εὐσεβοῦς καὶ φιλοχρήστου βασιλειας γουλιέλμου τοῦ κραταιωτατου ἡμῶν ρηγὸς, γραφὲν καὶ διά χειρὸς νοταριου νωῆ, κατ επιτροπὴν κυροῦ νοταριου ἀνδρέου, καὶ νομικου ακέρου τοῦ ριτζούτου, ἐπι ἔτος ϛχιά' ινδικτιωνος α' σεπτεμβριου μηνος κ', ἐποψει καὶ παρουσία τῶν αξιοπίστων μαρτυρων.

† παπᾶς μηνᾶς, ὁ καὶ υιὸς πρεσβυτέρου ανδρέου ἀπηχαμένου, μαρτυρ υπεγραψα διὰ τοῦ σταυροῦ.

† κῶνστας τοῦ νοταρίου ἀνδρέου μάρτυρ ὑπέγραψα.

† ῥωκέριος βρουτζάνος μαρτυρ ὑπέγραψα.

† θεριανος καθητζανης μαρτυρ υπεγραψα.

† λέων βονέλλος μαρτυρ υπεγραψα δια τοῦ σταυρου.

† πᾶσχαλις υιὸς νοταριου λεου μαρτυρ υπεγραψα.

† ego rogerius testu sum.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani — n.° 81.)

stri Basilii de Argento. Obtigit autem nobis huiusmodi praedium cum arboribus fructiferis inibi extantibus, quippe quod erat nuptiale donum matris nostrae, ipsumque, ut dictum est, cum arboribus fructiferis, donamus ab hodierna die et in posterum venerabili sanctoque monasterio dicto de Cabria, et tibi eiusdem praeposito domino Cypriano, tuisque successoribus, ut peccata nostrorum parentum remittantur, et preces fiant pro iis qui (*memoratum praedium*) excoluerunt et obtulerunt, et cetera. Si quis vero surrexerit, sive nos ipsi, sive nostrum aliquis, sive alia extranea persona impedimentum vel molestiam allaturus huic donationi a nobis bona voluntate factae, in primis non solum maledictus sit a Patre, Filio et Spiritu Sancto, et tercentis octo et decem sanctis Patribus; verum etiam ob violationem honorabilis crucis mulctetur nostro regio Fisco regalibus sex et triginta; et nihilominus immutabilis maneat praesens donatio in omne aevum; quae scripta est sub pio et christiano regno Gulielmi potentissimi nostri regis, manu notarii Nohae, ex mandato domini Andreae Ritzuti notarii et tabularii Acrae, anno 6691, indictione I, die XX mensis septembris, inspectantibus et adstantibus fide dignis testibus.

† Presbyter Mena filius presbyteri Andreae defuncti testis per crucem subscripsi.

† Consta filius notarii Andreae testis subscripsi.

† Rogerius Brutzanus testis subscripsi.

† Therianus Cathetzanes testis subscripsi.

† Leo Bonellus testis per crucem subscripsi.

† Paschalis filius notarii Leonis testis subscripsi.

CCXV.

1182 — Mense Novembri — Indict. I — Circlarii.

Salomon filius Rogerii donat ecclesiae Circlarii praedium positum in loco nuncupato Petrosa sub annua praestatione unius denarii.

† σύγνω χηρος παρ εμοῦ σωλομων υιος ρογερίου. Εν ονοματι του πατρος καὶ του υιου και του αγίου πνευματος· καμοῦ ὁ προγεγραμμενος ὅ τον συγνον τοῦ τιμήου καὶ ζοωποιου σταυρου· τη ἡκεία μου χηρι καθυπογραψας το δε υφος του ὀνοματός μου καὶ τι επωνιμεια χηρι του νοταριου φενωμαι προς σὲ πρεσβυτερον γουλιελμον χαριζωντα τι ἐγκλησια καὶ προς σὲ του ευλαυεστατον ἡκώνομον χωραφιου πετζῆ α΄. υπερ λύτρων καὶ αφευσεως τῶν πολλων μου αμαρτιων καὶ τον εμὸν γωνεον ωντινων συνορίζεται καὶ περιορίζεται οὕτως κατα μεν ανατολας τω χωραφιον της αυθέντης δυσμας το χωραφιον της εγκλησιας αρκτου ἡ ὁδος μεσινυριας τω χωραφιον του ιωαννου πεγτινατου· εις την διακρατησιν χωρας κηρκλαριου εις τον ἐπιλεγωμένων τωπον της πετρώσας· τουτο τετραχως περιορισθεν χωραφιον επιδεδωκα προς σε του ευλαυεστατου ηκωνόμου του ὑπαρχειν εκ της εγκλησιας αεὶ παντωτε του επιδουναι προς εμε κατ ετος δηναριον α΄ και την εμην κληρονομιαν. ωστις δὲ ειρεθεῖ εναντιούμενος εκ της παρουσης δωρεᾶς ἐστω αναθεμα παρα πατρος και υιου καὶ ἁγίου πνεύματος τῶν τιή αγιων θεοφωρων πατερων των εν τι νηκαια υπογραψαντων ζημηουσθω δε καὶ ὑπερ παρκυασιας του τιμήου καὶ ζοωποιου σταυρου νομισματα λς΄. καὶ εις το δυμεσιον ετερα τοσαυτα μετα δε την του προστιμου καταυολην διαμενεται προς σε η τιαυτη καθαρα διαπρασις ην καλωθελος επιτσα στερεα υαιυαια και παρασαλεύτος ητις εγραφη χηρι εμῆ ιωαννου νοταριου και ταυουλαριου αστεος κηρκλαριου εν μηνι νοεμβριω ινδικτιωνι α΄. ετους ϛχιά΄ παρουσια αξιωπιστων μαρτυρων.

† οτος κριτης μαρτυρων υπεγραψα δια του σταυρου.

† μαλλιάρδος υιος δρογωνος ποπουλίνου μαρτυρων υπεγραψα δια τοῦ σταυροῦ.

† σάσσου υιος ιωαννου σάσσου μαρτυρων υπεγραψα δια τοῦ σταυρου.

† Signum manus mei Salomonis filii Rogerii. In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Ego suprascriptus, qui signum venerandae et vivificae crucis propria manu exaravi, nominis vero et cognomenti seriem manu notarii, declaro tibi presbytero Gulielmo donare ecclesiae et tibi piissimo oeconomo unam portionem terrae pro redemptione et remissione multorum meorum peccatorum, meorumque parentum, sitam in pertinentiis civitatis Circlarii ubi dicitur Petrosa, et his finibus comprehensam: ad orientem (*est*) terra dominica; ad occidentem terra ecclesiae; ad septentrionem via; ad meridiem terra Ioannis Pectinati. Hanc terram quadrifariam circumscriptam dedi tibi piissimo oeconomo, ut sit in potestate ecclesiae in perpetuum, quae mihi meisque heredibus denarium unum quotannis solvere teneatur. Quisquis autem praesenti donationi adversabitur, maledictus sit a Patre, et Filio, et Spiritu Sancto, et a tercentis octo et decem sanctis divinisque Patribus, qui Nicaenae Synodo subscripserunt, et ob violationem venerabilis et vivificae crucis solvat poenae nomine solidos sex et triginta, et Fisco tantundem; atque nihilominus post poenae solutionem remaneat tibi haec pura concessio a me sponte facta firma stabilis atque immutabilis; quae scripta est manu mea Ioannis notarii et tabularii civitatis Circlarii mense novembri, indictione I, anno 6691, praesentibus fide dignis testibus.

† Odo Iudex testis per crucem subscripsi.

† Malliardus filius Drogonis Populini testis per crucem subscripsi.

† Sassus filius Ioannis Sassi testis per crucem subscripsi.

(Ex originali membrana Archivi Cavensis — n.° 77.)

CCXVI.

1182 — Mense Decembri — Indict. I.

Andreas Mineus cum Olympia et Mabilia eius uxore ac filia vendit Riccardo Strambo vineam et hortum, posita in loco nuncupato Morphi, denariis quinque.

† σίγνον χειρος ανδρεου του επιλεγόμενου τοῦ μίνεου.

† σίγνον χειρὸς αρίνπια γνηι αυτου.

† σίγνον χειρὸς μάυιλια θιγατρος αυτων.

† Εν ονοματι τοῦ πατρος και τοῦ υιοῦ και τοῦ αγίου πνευματος· οἷμεις οἱ προγεγραμμενοι· οἱ τα σίγνα τοῦ τιμιου· και ζωοποιου σταυρου· ηκὴες ημῶν χερσὶν ποἶξαντες· τα δὲ ονωματα ημῶν σὶν και τι πατρωα εποιημια γραψαντες δια χειρὸς τοῦ νοταριου· φὲνομεθα ποἶπρασκοντες οἶς σε ρίγκάρδον υιον παιτρου στρᾶνυού το αμπελιον τὸ απὲρ εχόμεν· εις την τοποθισιαν τοῦ μορφι· σὶν και τα ημεροδένδρια τα οντα εκεισὲ· ὴς λογὸν νομισματων. ε'. ποἰπρασκομεν το αμπελιον· και τα ημεροδενδρια· οιὰ· εστιν τὶς σῆς κλὴρονομιας· και διαδοχων· και παντων των διὰκατοχων· σὶνορουνται δὲ κατα μεν ανατολας τα αμπελια· τοῦ ιωαννου μορφι· και τὸ αμπελιον τοῦ γιακοντου ιωαννου του κυρ σπᾶρανου· κατα δὲ δισμας· οἱ οδὸς δὶμοσια· κατα δὲ ἀκτρου το αμπελιον τοῦ ιωαννου μὸρφι· μεσὶνυρὶα δὲ· τα αμπελια της φαντισσά· και το χωραφιον του μόρφί· ουτω σὶνκληται τετραμερῶς· διδωμεν αυτω και τὸ κηπαρηγ τὸ απὲρ εχομεν εκὴσε σὶν και τὰ μιροδενδρια τὰ οντα εκὴσε· σὶνορουνται δὲ τὸ κηπάρηγ τουτο· κατα μὲν ανατολας· το κηπάρηγ τοῦ λεντινου τοῦ πλατζαρριου· κατα δὲ δυσμας· και ακτρού και μεσυνυριας· τα αμπελια· και τὸ χωραφιον τοῦ ιωαννου μὸρφί· πὶπρασκομεν σοὶ. ταυτα πὰντα· απο του νῦν μὲχρι τερμὰτων εονων πουλεὶν χαρηζὴν· ανταλλαττειν· ἦς πρικα υιων και θιγατέρων· και παντα πραττειν αυθεντως· και κὴριως· ως κε την εξοῦσίαν παρ ἡμὸν οἶλὴφὸς· μι κολυομενος παρὰ τίνος· οι δὲ ποτὲ καιρο η χρὸνὸν φάνι τὶς εκ τὸ εμὸν μερος· οι αλλος τὶς ξένου προσωπου· ζητὸν· εκ το αμπελιον και το κηπάρη τουτο· ομὸλογουμεν οἶνα ζημιοῦστό οις το δὶμοσιον· νομισματα· μ̄ξ'· και οις σε εποῖ το διπλούν· διδωμι αυτω και το λανὸν· σιν ισωδω και εξωδω το αμπελιον τουτο· και το κηπαρηγ· και ηθ ουτως

† Signum manus Andreae cognomento Minei.

† Signum manus Olympiae uxoris eius.

† Signum manus Mabiliae eorum filiae.

† In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Nos suprascripti, qui signa honorabilis et vivificae crucis propriis nostris manibus exaravimus, nomina vero nostra cum paterno cognomento manu notarii scripsimus, declaramus vendere tibi Riccardo filio Petri Strambi vineam, quam possidemus in loco dicto Morphi, cum arboribus fructiferis quae inibi extant, pretio solidorum quinque. Hanc vineam vendimus cum arboribus fructiferis, ut ad te tuosque heredes et successores ac omnes tuorum bonorum possessores pertineat. Hos autem habet fines: ad orientem sunt vineae Ioannis Morphi, et vinea Diaconi Ioannis filii domini Sparani; ad occidentem via publica; ad septentrionem vinea Ioannis Morphi; ad meridiem vinea Phantissae, et territorium Morphi, atque his quatuor finibus clauditur. Do praeterea tibi ipsi et hortum, quem in eo loco possideo, cum arboribus fructiferis ibi existentibus. Huius autem horti fines sunt: ad orientem hortus Lentini Platzarrii; ad occidentem, septentrionem, et meridiem vineae et terrae Ioannis Morphi. Vendimus tibi haec omnia, ut sint in tua potestate a praesenti tempore usque ad finem seculorum, (*cum facultate*) vendendi, donandi, permutandi, in tabulis dotalibus filiorum filiarumque scribendi, atque omnia pleno iure et dominio faciendi, utpote qui auctoritatem a nobis accepisti, sine ullo impedimento. Si vero aliqua occasione vel tempore apparuerit quisquam ex mea cognatione, aut alia extranea persona, et controversiam tibi movere voluerit de huiusmodi vinea et horto, poenae nomine solvere teneatur Fisco solidos sex et quadraginta, ac tibi duplum pretii. Do praeterea tibi ipsi et torcular, et ingressum ac egressum dictae meae vineae et horti;

εστὸ αρραγὲ και απαρασαλευτος· ητὶς εγραφη δια χειρος εμου λεοντος οἱερεος περι το θἐλημα τοῦ εμοῦ αυθεντου κυρ υαϊμουντου· και εγὼ ταυουλαριος υαριχαλλα· του ετους ϛχ΄ ενοηντα α΄: ινδικτιωνος α΄ μηνι δεκεμβριω παρουσια μαρτυρων.

† ο πρεσβυτερος μαρτινος μαρτυρ υπο του σταυρου.

† παιτρος του υισιννηανου μαρτυρ υπο του σταυρου.

† ο πρεσβυτερος παιτρος υιος του κυρ ανατολιος ο και καπελλάνος του αγιου ιακουου μαρτυρ υπο του σταυρου.

† ρόυερτος του ιωαννου του ολιυα μαρτυρ υπο του σταυρου.

† γηακοπος μαγὴρος του αυθεντου μαρτυρ υπο του σταυρου.

† ραου τρὶσκα ο και κριτῆς βαριχαλλα μαρτυρ υπο του σταυρου.

† βιτἀλή ο και κριτης υαριχαλλα μαρτυρ υπο του σταυρου.

atque ita deinceps ratum et firmum permaneat (*huiusmodi venditionis instrumentum*), scriptum manu mea Leonis sacerdotis et tabularii Barychallae, de voluntate mei Dynastae domini Boëmundi, anno 6691, indictione I, mense decembri, praesentibus testibus.

† Presbyter Martinus testis per crucem.

† Petrus de Bisiniano testis per crucem.

† Presbyter Petrus filius domini Anatolii capellanus S. Iacobi, testis per crucem.

† Robertus filius Ioannis de Oliva testis per crucem.

† Iacobus coquus Domini testis per crucem.

† Rhaus Trisca Iudex Barychallae testis per crucem.

† Vitalis Iudex Barychallae testis per crucem.

(Ex originali membrana Archivi Cavensis — n.° 78.)

CCXVII.

1183 — Indict. I — Nicoterae.

Barsacius Picia vendit Nicolao de Conde vinetum positum prope Lavidium tarenis aureis quatuor.

† σίγνον χειρὸς βαρσακίου υιοῦ ιωάνου πικία. † σίγνον χειρὸς θεοδώρου υἱοῦ αὐτοῦ· ἡμεῖς ὑ πρόγεγραμμένοι οἱ τὰ σίγνα τοῦ τιμίου καὶ ζωὸποιοῦ σταυροῦ. οἰκεία ἡμῶν χειρὶ καθὑπογράψαντες· τὴν παρούσαν ἐγγραφον ἁπλῆν αποχὴν καὶ τέλειαν διἄπρασιν· ἀναλαμυανόμειοι ἴδίους τέκνα καὶ κληρονόμους καὶ ετέραν πάσαν ενόχλησιν ἀπὸ παντὸς ἀνθρώπου ξένου τε καὶ ἴδίου. δι ης εν αληθεία ομολογοὑμεν πεπρακέναι πρὸς σὲ τὸν νικόλαον· τὸ προσὸν μοι αμπελώτοπον τὸ οντα καὶ διακειμενον πλησίον τοῦ λαυίδου· ὅπερ εχω ἀλλαγὴν ἐκ τὸν ιωάννην ἐχμάλωτον. εἰς σὲ τὸν πρόριθέντα νικόλαον υἱὸν υασιλείου τῆς κονδῆς. περιὸρίζεται οὕτως. ἀνατολής ἡ οδὸς ἀπο δὲ δύσεως ἀμπέλιον υασιλείου ὑποστασάρι. ἄρκτρου. ἀμπελώτοπον ζωσιμου τῆς κονδῆς. μεσιμυρίας· χωράφιον τοῦ υουρρουκέτι· καὶ λέοντος χαλκέλλου. καὶ συγκλῆ· τοῦτο πεπράκαμεν πρὸς σὲ τὸν ριθέντα νικόλαον. εις τέλειαν νομὴν. εἰς χρυσοῦν τα-

† Signum manus Barsacii filii Ioannis Piciae. † Signum manus Theodori filii eius. Nos suprascripti, qui signa venerabilis et vivificae crucis propria manu exaravimus, praesens simplicis acceptilationis et perfectae venditionis instrumentum (*facimus*), nomine quoque filiorum et heredum nostrorum in nos suscipientes omnem molestiam, quae a quovis homine extraneo vel propinquo inferatur; quo (*instrumento*) vere declaramus vendere tibi Nicolao filio Basilii de Conde vinetum nostrum, situm ac positum iuxta Lavidium, quod ad nos pertinet ex commutatione cum Ioanne Aechmaloto facta. Hisce autem finibus circumscribitur: ab oriente (*est*) via; ab occidente vinea Basilii Hypostasari; a septentrione vinetum Zosimi de Conde; a meridie praedium Burrucetii et Leonis Chalcelli, et clauditur. Hoc (*vinetum*) tibi praedicto Nicolao vendidimus in perfectam possessionem aureis tarenis quatuor ex moneta po-

ρία δ'. ἐκ τῆν μεύνίταν τοῦ κραταιου ριγός. καὶ ταύτα λαυώτες καὶ ἐκπληρωθέντες ἀπὸ τοῦ τιμήματος, ἐδώκαμεν σοι τῆν πάσαν αὐθεντίαν καὶ κυριότιτα τοῦ πρόριθεντος ἀμπελωτοπου. τοῦ εχειν σε αυτο εἰς τῆν ἰδίαν ἐξουσίαν. πουλείν. χαρίζην ἀνταλάττειν. καὶ ἤ τοι υούλης πράττειν ἐν αυτῶ. ὡς τὸ κήρος καὶ τὴν ἐξουσίαν παρ ημων ηληφῶς. καὶ μῆ ἐξιέναι με τοῦ λοιπου πρὸς ἀνατροπήν χωρῆν· μήτε ἡμεῖς μήτε τῖς τοῦ κατ εμοῦ μέρος ἀλλ ὥστις φοραθη ἐναντιουμενος εἰς τὸ προριθέντα αμπελότοπον. ἠστήκην με καὶ διεκδικάν σε ἀπο παντος προσώπου καὶ ἐπὶ πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας· ἴ δὲ καὶ ου μη ἐπισταθούμεν. ἀλλ' εἰς διάστροφῆν χρησώμεθα. ομολογουμεν ζημιούσθαι ἡμὰς ὑπερ παραβάσεως τοῦ τιμίου σταυροῦ ης το δημόσιον νομίσματα λς'. καὶ εἰς σὲ τὸν ἀγωραστήν τὸ αυτο τίμμα εἰς τὸ διπλοῦν· καὶ ηθ ουτω μενέτω ἡ τοιαύτη πράσις εις τὸ αἶς ἀεῖ: † ἥτις καὶ ἐγράφη χειρῆ καμοῦ υασιλείου τοῦ ευτελοῦς τοῦ ἀποδραίνας· κατ επιτρόπήν κυρου νικολαου τῶ ἱερῆ τοῦ κουμέρκοι καὶ ταυουλαρίω ἐπισκοπῆς νικοτέρων τοῦ ἔτους ϛχλα' ἰνδικτιῶνος α'. ἐν παρουσία μαρτύρων: † ιωάννης λαυιδος μάρτυρ· † ιωαννης σκάρπα μάρτυρ † αρκαδιος υιος κολιπου μαρκελλινου μαρτυρ † νικηφορος υιος κόνδου μαρτυρ † βασίλειος υιὸς μιτζῆς μαρτυρ.

† νικόλαος ἱερεὺς τοῦ κοῦμέρκου καὶ ταβουλάριος ἐπισκοπὴς νίκοτέρον τὰ ἀνωτερα εκοίρωσα τοί ἐμοί χήρϊ.

tentis regis; quos cum acceperimus, ac de pretio nobis satisfactum sit, tradidimus tibi dominium ac potestatem in memoratum vinetum, ut ipsum possideas cum facultate vendendi, donandi, commutandi, et omnia inibi faciendi quae tibi placuerint, utpote qui ius et auctoritatem a nobis habuisti; neque nobis, neque cuiquam ex parte nostra liceat in posterum (*hanc venditionem*) subvertere. Sed si quis tibi de supradicto vineto adversabitur, nos obstare, teque ab omni persona, magistratu ac potestate defendere teneamur; quod nisi obstiterimus, sed (*praesens instrumentum*) infringere tentaverimus, mulctari assentimur ob violationem honorabilis crucis Fisco numismatis sex et triginta, tibique emptori duplo pretio; et nihilominus maneat in perpetuum huiusmodi venditio; † quae scripta est manu mei Basilii humilis de Apodraina ex mandato domini Nicolai sacerdotis de Cumerci, atque tabularii episcopii Nicoterae, anno 6691, indictione I, coram testibus. † Ioannes Lavidius testis. † Ioannes Scarpa testis. † Arcadius filius Colipi Marcellini testis. † Nicephorus filius Condi testis. † Basilius filius Mitzae testis.

† Nicolaus sacerdos de Cumerci et tabularius episcopii Nicoterae suprascripta mea manu roberavi.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani — n.° 82.)

CCXVIII.

1184 — Mense Martio — Indict. II — Sanctae Severinae.

Regalia filia Nicolai Maleini vendit monasterio S. Stephani de Nemore nonnulla praedia posita in agro Styli tarenis aureis quingentis.

† σίγνον χειρὸς ρϊγάλης γνησιας θηγατρὸς. τοῦ ἐν μακαρία τη μνημη κυρου νικολαου μαλείνου. γαμετη δε ἐκ δευτερου σηνηκεσιου κυρου ιωαννου στεφανητζου.

† ἐν ονοματι τῶ πατρος καὶ τοῦ υἱου και τοῦ αγιου πνευματος, καγὼ ἡ ἀναγεγραμμένη ρϊγαλήα, ἡ το σίγνον τοὺ τιμιου και ζωόποιοὺ σταυροὺ ἠκήσις μου δακτύλοις πήξας, ἀναλαμβαννωμεν πάσαν ὄχλη-

† Signum manus Regaliae legitimae filiae domini Nicolai Maleini beatae memoriae, et uxoris in secundis nuptiis domini Ioannis Stephanitzi.

† In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Ego suprascripta Regalia, quae signum honorabilis et vivificantis crucis propria mea manu exaravi, in me recipiens omnem molestiam, quam tibi fratres,

σιν, ἀδελφων ἠδίων κληρονώμων καὶ συνκληρωνωμων. καὶ οὐκ ἐκ τινος, τω παραπάν ἀνάγκης ἢ βηας ἢ δὼλου ἢ χλεύεις. ἢ απάτης ἢ ραδιούργίας η ὅσα τοὶς νώμης ἠσίν ἀπϊγωρευμὲνα. μάλλον δὲ προθημία μου πάση, καὶ ὁλοψύχω προθέση. πϊπράσκω πρὸς τὸν πάνσεπτον ναὼν τοῦ ἁγιου και ενδόξου πρωτομαρτυρος καὶ προτωδιακώνου στεφάνου, καὶ ἢς σὲ τον ἐν αυτης μαίστορα κυρον γϊδον τα χωράφια ὅπερ επικρατῶ καὶ δεσπόζω ἐκ πατρικής μου κληρονωμίας· ἐν τη περιχώρω στύλου, καὶ δενδρα ημερά τε καὶ ἄγρια ὅπερ, καὶ η εμὴ μητηρ μοι εκατηγραψατο, εν τω πρικῶ συνβώλω ὅπερ μοι ἐπήοισεν μετα κυρου οὔβου σαβοὐτου. καθὼς ἠσὶν περϊορισμένα κατα μεν ἀνατωλας τα χωράφια τὴς δειλουμένης ἁγιας μωνὴς ἁγιου στεφάνου. τα ἅπερ κρατὴ παρα τοὐ αγιωτατου ρϊγός. ἐκ δύσεος το ὅρος τὴς αχραντου θεοτοκου και τοῦ ἁγιου νικολαου τῶν σαλτῶν. ἀκτρόω δε μέρη. ὁ ρίαξ τοὐ ἀρέθα. καὶ ἢ διαχώρησης τὼν χωραφίων τοὐ ἁγιου ρϊγός καὶ ἀναβένη ἢς το ληθαριον τω σταυρωτὸι. καὶ ἀποδείδη ης το παλατιον. μισένβρια το σύνορος τοὐ ἁγιου λεοντίου, καὶ ἀποδήδει ης την προγραφήσαν κουλτούραν τοὐ ἁγιου στεφάνου· ταύτα οὐν τὰ τετραχῶς περιόριστένα χωράφια. ὅρι δενδρα ημερά τε και ἄγρια, διὰ το πολλάκης ἀναγκάσας ὑπο συνμαρτυριας χρυσήμων ανδρων, τὸν ἐμὸν ἀδελφον κυρον μϊχαηλ τοὐ αγωράσαι αὐτά και οὐδ ωλο θελήσας. πέπρακα αὐτα. προς τὸν δειλωθέντα αγιωτατον ναόν τοὐ ἁγιου στεφάνου τοὐ ὅρους, καὶ ἢς τον ἐν αυτης μαϊστορα κυρον γϊδον, διὰ χρυσοὶν ταρία πεντακώσια. τοῦ ἔχη αὐτὰ ἢ θήα μωνὴ. ἀπαρτι και ἢς το διηνεκες, ἅπερ ἀπο χειρὼν τοὐ προλεχθέντος μαΐστορος, εἰς τας ἐμὰς χείρας λαβούσα καὶ παντελὲς πληροθήσα· καὶ μιδὲν ἀποχρεοστουμένη· ἀπόδωκα αὐτὰ τα ρϊθεντα και περιορϊστεντα χωράφια καὶ δένδρα. του ἔχειν αὐτα η ἁγια μωνῆ. ἢς ικήαν δεσποτίαν και κυριώτιτα ἄχρι λήξεος κόσμου, ἢ δὲ κύνησης ζήτησις η ἀγωγὴ, γένητο. παρ ἰου δήπωτε· ἵνα ἢσταμε και διεκδικῶ αὐτὰ εκ παντὸς εναντιουμένου προσώπου, ἢ δὲ παρ εμοὐ τοὐτω γένητο ὅπερ. οὐκ ηγοὐμε ποιήσαι· ἵνα ζημιοὔμε ἐν το δεσποτικω σαγκελλω χρυσοὐν ὀγκήες ἑκατὸν· καὶ πρὸς τὸν πάνσεπτον ναόν, δηπλην την ἀποτήμωσιν, και ἢθ οὐτο στεργειν. και εμμὲνειν την παρ εμου γεναμενην καθαραν πράσιν στερρως. κυριμένην και απαρασάλευτον μέχρι τερματον αἰῶνον ἤτης

propinqui, heredes et coheredes (*inferre possint*), nulla omnino necessitate, vel vi, vel dolo, vel fraude, vel deceptione, vel mala fide, vel causa a lege vetita, omni potius alacritate, et totius animi proposito vendo venerabili templo sancti et gloriosi Protomartyris et Protodiaconi Stephani, et tibi ipsius magistro domino Gido, praedia quae habeo et possideo ex paterna mea hereditate in pertinentiis Styli, et arbores fructiferas et silvestres, quaeque mater mea mihi assignavit tabulis nuptialibus conditis pro me nubente domino Hugoni Sabuto; ea vero hos inter fines continentur: ab oriente exstant praedia antedicti venerabilis monasterii S. Stephani ei donata a sanctissimo rege; ab occidente nemus Immaculatae Deiparae et S. Nicolai de Nemore; a septentrione rivus Aretha, et partitio praediorum sancti regis, et ascendit usque ad crucem lapideam, et pervenit ad Palatium; a meridie fines S. Leontii, et pervenit ad praedictam culturam S. Stephani. Haec igitur quadrifariam circumscripta praedia, nemora, arbores fructiferas et silvestres, quae ad emenda saepenumero meum fratrem dominum Michaelem hortata sum coram probis testibus, ipse vero prorsum noluit, vendo dicto venerabili monasterio S. Stephani de Nemore, et ipsius magistro domino Gido tarenis aureis quingentis, ut ea habeat divinum monasterium amodo et in perpetuum; quos cum acceperim in meas manus a praedicto magistro, et omnino mihi satisfactum fuerit, nec quidquam persolvendum supersit, tradidi memorata praedia suis descripta finibus, et arbores, ut ipsa possideat sanctum monasterium in propriam potestatem et dominium usque ad finem mundi. Sin turbatio, quaestio, vel actio a quovis aliquando homine exoriatur, antestabo, et res divenditas defendam adversus omnes eos qui contrarium fecerint. Si vero a me id fiat, quod fore non arbitror, mulctabor regio Fisco aureis unciis centum, et vene-

και εγραφη επι τῆς εὐσεβους βασιλειας γουλιελμου του ὑπερλαμπρου καὶ θεωσεύτου μεγάλου ριγός. και αυθεντου ημων, χειρὶ μαλεΐνου ευτελους νοταριου ο τω επινίον πρωτοσπαθαριου κατ επιτρωπῆς πρεσβυτερου ιωαννου και πρωτοπαπά του κεντουκλὰ και ταβουλαριου πόλεος ἁγιας σευειρηνης και αὕτη ἡ πράσης ἐπιήθη. ἧς την ριθήσαν χῶραν. διὰ το μι δυναμένην την ἀρχωντήσσαν απελθεὶν. ἐν ὦ και τα χωράφια υπαρχει μηνὶ μαρτιω ηνδικτιωνι β' τοὺ ἔτους ϛχιβ' παρουσία μαρτυρων. † πετρος κοντονηκηταϛ μαρτυρ υπεγραψα. † Ego Robertus miles iudex. † λέων κάρφιτζης υπεγραψα. † γαλτεριος καβαλλαριος μαρτυρ υπεγραψα των τίμιον σταυρων. † ἀρκάδιος ευτελης προτοπαπᾶς στύλου υπεγραψα. † γουλιἄλμος εὐτελῆς νοταριος. παρα τῆς κυρᾶς ρηγάληες παρακληθεῖς τὰ ἀνωτερω ἐγράψα αἰκία χειρὶ. καὶ μαρτυρω. † γουλιελμος υιος τριστινου καὶ καβαλλάριος στύλου τα ανωτερω μαρτυρω. † χοῦς καυαλλάριος υιος τρηστίνου καβαλλαριου στύλου μαρτυρ υπεγραψα. † ραϊνάλδος τοῦ αγίου γερμάνου μαρτυρ υπεγραψα. † νἰκόλαος ευτελης πρεσβυτερος οὐρσουλου υπεγραψα. † ιωαννης στεφανητζης ο κε ανηρ της απεμπουλισασης τα ανοτερω επηκηρο. † ιωάννης ο εὐτελεῖς πρεσβύτερος καὶ προτωπαπας· ο κιντουκλας. ταβουλαριος ἁγιας· σευηρήνας. εκηρωσε. † ἀρκάδιος εὐτελῆς προτοπαπᾶς καὶ νομικος στύλου εκύρωσε.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani — n.° 83.)

rabili templo duplo pretio, et nihilominus firma deinceps maneat haec a me facta pura venditio, stabilis, roborata et inconcussa usque ad finem seculorum; quae scripta fuit sub religioso regno Gulielmi illustrissimi et piissimi magni regis, et domini nostri, manu Maleini humilis notarii cognomento Protospatharii, ex mandato presbyteri Ioannis Centuclae protopapae et tabularii civitatis Sanctae Severinae. Quae venditio inita est in dicto oppido, quia Domina se conferre non potuit ubi praedia exstant, mense martio, indictione II, anno 6692, coram testibus. † Petrus Contoniceta testis subscripsi. † Leo Carfitza subscripsi. † Gualterius Caballarius testis subscripsi honorabilem crucem. † Arcadius humilis protopapa Styli subscripsi. † Gulielmus humilis notarius a domina Regalia rogatus superiora scripsi propria manu et testor. † Gulielmus filius Tristini et Caballarius Styli suprascripta testor. † Hugo Basilius Caballarius filius Tristini Caballarii Styli testis subscripsi. † Rainaldus de Sancto Germano testis subscripsi. † Nicolaus humilis presbyter Ursuli subscripsi. † Ioannes Stephanitza vir venditricis suprascripta roboro. † Ioannes Centucla humilis presbyter et protopapa tabularius Sanctae Severinae roboravit. † Arcadius humilis protopapa et tabellio Styli confirmavit.

CCXIX.

1184 — Mense Aprili — Indict. II — Panormi.

Ioseph filius presbyteri Basilii et Maria eius uxor vendunt Basilio Romaeo praedium situm in suburbio Panormi, in loco dicto Pelegrino, tarenis octo et quinquaginta.

† σίγνον χειρὸς μᾶρίας γυνῆς κυροῦ ιωσὶφ υιοῦ βασιλείου ἱερέως. † σίγνον χειρὸς ἰωσήφ υἱοῦ βασιλείου ἱερέως.

† ἡμεῖς οἱ ὁμοζυγοι ἰῶσῆφ ὁ χεννέτης καὶ μᾶρία. οἱ ἀνωτερω προγραφέντες· ὁμολογοῦμεν· ὡς ὅτι μετὰ παντὸς καλοῦ θελήματος πεπράκαμεν πρὸς σὲ βᾶσιλειον υἱὸν στεφάνου ῥωμαίου τὸ ἡμέτερον ἀργὸν χωράφιον τὸ ἐν τοῖς προαστείοις πόλεως πανόρμου εἰς τὴν τοποθεσικν τοῦ πιλεγρινου διὰ ταρία πεντικοντα ὀκτῶ κοκκου α' καὶ ἀπεδωκαμὲν σοι τὸ ῥηθὲν χωρά-

† Signum manus Mariae uxoris domini Iosephi filii presbyteri Basilii. † Signum manus Iosephi filii presbyteri Basilii.

† Nos suprascripti coniuges Ioseph Chennetes et Maria declaramus omni prorsus bona voluntate vendidisse tibi Basilio Stephani Romaei filio praedium nostrum incultum in civitatis Panormi suburbio positum, in loco dicto Pelegrino, tarenis octo et quinquaginta grani unius, tibique dedisse dictum praedium cum omnibus eius iuribus, comprehensionibus

φιον συν πᾶσι αὐτοῦ δικαιώμασι καὶ περιοχαῖς πασαις καὶ διακρατημασι τοῦ ποιεῖν σέ εξ αὐτοῦ εἴ τι βούλη σὺ καὶ οἱ κληρονόμοι σου. καὶ ὁπουδάν αὐτὸ μέλλης καταλυμπάνειν. καὶ ἡμεῖς καὶ οἱ κληρονόμοι ἡμῶν δηεκδηκησωμέν σοι αὐτὸ ἀπὸ παντὸς προσώπου ξένου τε καὶ ἰδίου· εἰ δ' ουχι διπλασωμέν σοι τὰ πεντίκοντα ὀκτῶ ταρία· καὶ τὰς βελτιῶσεις αὐτοῦ· πρὸς δὲ τὸ δημοσιον νομισματα λς', εἶτα ἐρρῶσθαι τὸ παρὸν ἔγγραφον· περιωρίζεται δὲ τὸ προρηθὲν ὅλον χωράφιον οὕτως, κατα μὲν ανατολὰς φθάνει ἑως τοῦ βουνοῦ πελεγρηνου. καὶ εκ δυσμὰς μέχρι τῆς ὁδοῦ τῆς ἐπιφερούσης εἰς τὸ μαρσιτουλον. καὶ τὸ νοτιον μερος άχρι αμπέλου αὐδεσσεῖτ τράυλις· τὸ βόριον ἡ φυτεία ῥιγκάρδου πιλεκανοῦ καὶ συνκλύει. πρὸς γὰρ πίστωσιν καὶ βεβαῖαν ἀσφάλειαν ἐπιησαμέν σοι τὸ παρὸν ἔγγραφον μηνὶ ὀκτωβρίω μᾶλλον δὲ ἀπριλίω ινδικτιωνι γ' ἐπὶ τῆς υασιλειας τοῦ κραταιοῦ ἡμῶν αυθεντου γουλιέλμου μεγαλου ρηγὸς, χειρὶ ιωάνου ιερέως καὶ ταβουλαρίου πολεως πανόρμου προτροπῆ, τοῦ ἱερωτάτου πρωτοπαπᾶ πολεως πανόρμου. κυροῦ κωνσταντινου. μηνι ἀπριλλιω τῆς ἰνδικτιωνος β' τῶ ϛχιβ' ἔτει.

† ἀυδελμηαὴς υιὸς μαρτινου πισανου μαρτυρ. † σολωμὸν υιος αυραμιου μαρτυρ υπεγραψα. † νικόλαος υιος θεωδώρου μαρτυρ υπέγραψα. † ρογεριος υιος γουλιελμου μαλτζεπιλ μαρτυρ υπεγραψα. † γεώργιος υιὸς πρεσβυτέρου ρογεριου μαρτυρ υπέγραψα. † ἀναστὰς υιος μαίστορος λέοντος μαρτυρ υπέγραψα.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani — n.° 84.)

et pertinentiis, ut tu tuique heredes faciatis de eo quidquid volueritis, atque ipsum quandocumque relinquere possitis. Nos autem nostrique heredes eius possessionem tibi asseremus adversus quamlibet personam extraneam et propinquam. Secus vero in duplum solvemus tibi (*antedictos*) tarenos octo et quinquaginta et expensas, quas pertuleris pro meliorationibus, ac Fisco numismata sex et triginta; et firmum deinceps remaneat praesens instrumentum. Fines autem totius praedicti praedii sunt hi: ab oriente pervenit usque ad collem Pelegrini; ab occidente usque ad viam, quae ducit ad Marsitulum; a meridie usque ad vineam Abdesseit Traulis; a septentrione extat plantatio Riccardi Pelecani, et clauditur. Et ad fidem ac firmam securitatem fecimus tibi hanc chartulam mense octobri, vel potius aprili, indictione III, regnante invicto domino nostro Gulielmo magno rege, scriptam manu Ioannis sacerdotis et tabularii civitatis Panormi, ex mandato sanctissimi protopapae civitatis Panormi domini Constantini, mense aprili, indictione II, anno 6692.

† Abdelmiaich filius Martini Pisani testis. † Salomon filius Abraham testis subscripsi. † Nicolaus filius Theodori testis subscripsi. † Rogerius filius Gulielmi Maltzepel testis subscripsi. † Georgius filius presbyteri Rogerii testis subscripsi. † Anastasius filius magistri Leonis testis subscripsi.

CCXX.

1184 — Mense Augusto — Indict. II.

Ranaldus Capellanus S. Leontii in permutationem a Philippo accipit vineam, eique tradit duplum vineae Rositi positae.

† τον αὶγουστον μηνα τῆς ινδικτιωνος β'· ἀνταλλαξαν καγω κυρος ρανάλδως καὶ καπελλάνος· τοῦ ἁγιου λεοντιου, ἄνλαξαν τω ἄνπελην τοῦ φηλιππου, τὸ απαιρ ἔχη αιγῆς τοῦ πρεσβυτέρου θεοδωρου, καὶ ἔγγυς τῆς εμφητήας τὼ απαιρ ἔχοι αγωραν· εκ τον κυρον παίτρον τῶν υἱον· τοῦ χρισοιωάνου καὶ ἔδωσαν του ἡς το ρουσίτον· τοῦ. διπλοῦν· τω ἄπαιρ

† Mense augusto, indictione II. Ego dominus Ranaldus capellanus S. Leontii in permutationem accepi a Philippo vineam, quam ipse habet prope presbyterum Theodorum, et prope plantationem, quamque emit a domino Petro filio Chrysoioannis, eique tradidi duplum vineae Rositi positae, quam possidebat presbyter Petrus, nec non alteram (vi-

ἐκράτεν ὁ πρεσβυτερος πέτρος· καὶ το αλλον ἕτερον· ἔδωσαν τουτο· καὶ ἔδωσεν μοῦ τας ἕμας καλτζας ταρια ιβ'· καὶ ἐαν ποτε καιρό οἵ χρονο φανη τῆς εναντιόνοντος· εκ ταυτην τὴν ἀνταλλαγὶν· ἵνα μελλει στραφήν ης τω αὐτο ἀπαιλλιον. και τα μερδενδρηα τὰ ἀπαιρ ἔκρατει ὁ πρεσβυτερος παίτρος· ὁμιως ηνα τα κράτει καὶ ὁ φηλλιππος· καὶ ἵνα τελή ης τὴν ἁγίαν τοῦ θεοῦ εκλησίαν· κατενηαὔτον ταρια. δ'. τοῦτο δὲ εποισεν κατενοποι αξοιόποιστων μαρτυρων μαστρο υασιλειος υουταμος μαρτυρ ρογέρης ἄδελφος αλεξανδρόυ μαρτυρ· κοσταντινος σκουταρος μαρτυρ νικόλαος πετραλητης μαρτυρ αρκουδοιος λαγοῦυαρδος μαρτυρ † υασιλειος ρουσατος μαρτυρ † γερασιμος μαρτυρ εγραφη χηρι ἕμου παπα πετρου του φρακοπετρου ετους ϛχιβ' ινδικτιωνος β'.

neam). Has (*vincas*) tradidi, ac (*Philippus*) dedit mihi calceos meos, et tarenos duodecim. Si vero aliqua occasione vel tempore quis apparuerit qui huic permutationi adversetur, restituat eisdem vineis (*quidquid inde abstulerit*). Et arbores fructiferas, quas possidebat presbyter Petrus, similiter possideat Philippus, et solvat quotannis sanctae Dei ecclesiae tarenos quatuor. Scriptum coram testibus fide dignis. Magister Basilius Butamus testis. Rogerius frater Alexandri testis. Constantinus Scutarus testis. Nicolaus Petraletus testis. Arcudius Langobardus testis. † Basilius Rusatus testis. † Gerasimus testis. Scriptum est manu mei presbyteri Petri de Francopetro, anno 6692, indictione II.

(Ex membrana Archivi Neapolitani—n.° 85.)

CCXXI.

1185 — Mense Octobri — Indict. IV.

Sicligaita filia presbyteri Andreae declarat se quotannis solvere debere ecclesiae S. Phantini denarium unum propter vineam sibi ab eius viro donatam, quae post eiusdem Sicligaitae obitum memoratae ecclesiae adiudicanda erat.

† σὺγνον χηρος παρ εμου σιγλιγαϊτα γνισια θυγατηρ του πρεσβυτερου ανδρεου.

† Εν ονοματι του πατρος καὶ του ὑιοῦ καὶ του ἁγιου πνεύματος, καγῶ ἡ προγεγραμμενη συκλιγαΐτας ὁ τον συγνον του τιμιου καὶ ζωοποιου σταυρου ἰκήα μου χηρι ποιησας τό δὲ ὕφος ὑπο του νοταριου ὑπόγράψας, φὲνωμαι προς σὲ τον κίρι γουλιαλμον οἰκονομον της ἁγιας εκκλισιας του ἁγιου φαντινου· στὲργον κατα χρόνον δηναριον α'. ἄχρι βιου ζωης μου, δια το αμπέλιον τό απερ μοι εκατέλειπεν ὅ ἕμος ανηρ εις θεορέθρον, καὶ τουτον το αμπελιον ου δυναμαι κρατισαι πλεον εἰ μὴ εις την ζωην μου, καὶ ἔπιτα ἵνα ἐστιν της εκκλισιας του αγιου φαντινου· καὶ τουτο τό δηναριον ἵνα δωσω εις την εορτην του αγιου φαντινου· καὶ εαν οὐ θελω δῶσαι αυτο, ἵνα ἔχει ἐξουσιαν ἡ εκκλησια του εξεωσαι με εξ αυτης· ἐγραφη τη ἐμοῖ χηρι νικολαου νοταριου ἄστεος κηρκλαριου κατ επιτροπης του ταβουλαριου ἐν μηνι οκτωβριω ετους ϛχιδ' ινδικτιωνος δ'.

† Signum manus mei Sicligaitae legitimae filiae presbyteri Andreae.

† In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Ego suprascripta Sicligaita, quae signum sanctae et vivificae crucis propria mea manu exaravi, reliquam vero nominis scripturam manu notarii, declaro me solvere debere tibi domino Gulielmo oeconomo venerabilis ecclesiae S. Phantini in singulos annos, quandiu vixero, denarium unum, propter vineam quam mihi reliquit meus vir ex donatione post nuptias, nec ipsam possidere possum nisi ad vitam, et deinceps tribuenda est ecclesiae S. Phantini. Praedictum autem denarium solvere debeo in die festo S. Phantini. Quod si solvere noluerim, potestatem habeat ecclesia me ex ea eiiciendi. Scriptum manu mea notarii Nicolai civitatis Circlarii de mandato tabularii, mense octobri, anno 6694, indictione IV.

† ρογεριος ρουσιτου μαρτυρ υπεγραψα δια του σταυρου.

† μαιστωρ κοσμας μαρτυρ υπεγραψα δια του σταυρου.

† ego bartolomeo postela testis sum.

† Rogerius de Rusito testis per crucem subscripsi.

† Magister Cosmas testis per crucem subscripsi.

(Ex originali membrana Archivi Cavensis — n.° 79.)

CCXXII.

1186 — Mense Decembri — Indict. V.

Constantinus filius presbyteri Michaelis eiusque filius Simeon donant presbytero Martino partem praedii in agro Orgioli positi, reliquam vero partem eidem Martino vendunt ducatis sex.

σιγνον † χειρὸς κώνσταντινου υἱοῦ τοῦ πρεσβυτερου μιχαὴλ.

σίγνον † χειρὸς συμεὼν υἱοῦ τοῦ προρηθεντος μιχαὴλ.

Εν ὀνόματι του πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος. οἱ προγεγραμμένοι ἡμεῖς αὐταδελφοι οἱ τὸν σίγνον τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ ἄνευ τῶν ἡμῶν ὀνομάτων οἰκείαις χερσὶ προτάξαντες πεπράσκομεν ἀμοφρόνως καὶ ἀμφιεροῦμεν οὐκ ἔκ τινος βίας, ἢ ἀνάγκης ἀλλ ἐκ τῆς ἰδίας ἡμῶν θελήσεως καὶ προαιρέσεως πρὸς σὲ τὸν πρεσβύτερον μαρτίνον τὸν υἱὸν του ἱερέως νικολάου χωράφιον εἰς τὴν διακράτησιν οργήλου· καὶ εἰς τὴν τοποθεσίαν του περδίτου τὸ ὂν ἡμῖν ἐκ πατρικῆς κληρονομίας· καὶ μέρος μὲν αὐτοῦ τοῦ χωραφίου ἀμφιεροῦμεν σοι δι ἀφέσεως τῶν τοῦ ἡμετέρου πατρὸς ἀγνοημάτων ὅπως διὰ τῆς πρὸς θεὸν ἐντεύξεως σου, ἱλασμὸν παρὰ θεοῦ τύχη ἐν ἡμέρα κρίσεως. μέρος δὲ αὐτοῦ πωλοῦμεν εἰς τιμὴν στοιχηθεῖσαν ἀναμεταξὺ ἡμῶν δουκάτα ς'. ἅτινα ἀπὸ τῶν χειρῶν σου εἰς τὰς ἡμῶν δεξάμενοι χείρας ἐξουσίαν σοι ἀφαίρετον καὶ παρρησίαν ἐγχυρήζομεν πωλεῖν εἰ βούλη δωρεῖσθαι ἀντικαταλλάττειν· γράφειν προιξὺ κληρονόμοις σου ἰδίοις καὶ διαδόχοις καταλιπεῖν· καὶ πᾶν ἄλλο εἰς αὐτο ἀνύειν ὁς τὸ δεδογμένον σοι· σύνορα δὲ τοῦ εἰρημένου χωραφίου ταῦτα. ἐξ ανατολων ἡμεῖς οἱ πωλοῦντες· ἐκ δυσμῶν χωράφιον τοῦ ρηγὸς· ἐκ βορεας οἱ κληρονόμοι βασιλείου βατάτου· ἐκ νότου τὸ χείμαρρον τὸ κατερχόμενον ἀπὸ τοῦ λούπουλου· κλύει δὲ οὕτως. οὕτως οὖν ἀπὸ σήμερον τὸ δηλωθὲν χωράφιον ἀμφιεροῦντες καὶ διαπράσαντές σοι καὶ τοῖς σοῖς κληρονόμοις εἴπερ ὀψέ-

† Signum manus Constantini filii presbyteri Michaelis.

† Signum manus Simeonis filii praedicti Michaelis.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Nos suprascripti fratres, qui signum venerandae et vivificae crucis, exceptis nostris nominibus, propria manu suprascripsimus, de communi consensu, nulla omnino vi aut necessitate compulsi, sed de propria voluntate et deliberatione vendimus et concedimus tibi Martino presbytero filio presbyteri Nicolai terram, quam de paterna hereditate habemus in pertinentia Orgioli in loco ubi dicitur Perditus. Ac huius quidem terrae partem unam tibi offerimus pro remissione peccatorum nostri genitoris, ut tuis ad Deum precibus misericordiam a Deo obtineat in die iudicii; alteram vero partem tibi vendimus pretio inter nos convento ducatorum sex, quos quum de tuis in nostras manus receperimus, potestatem et auctoritatem irrevocabilem tibi tradimus vendendi, si tibi placuerit, donandi, permutandi, in tabulis dotalibus scribendi, tuis heredibus ac successoribus relinquendi, et quidvis de ea pro tuo arbitrio faciendi. Sunt vero eiusdem terrae fines huiusmodi: ad orientem nos ipsi venditores; ad occidentem terra Regis; ad septentrionem heredes Basilii Batati; ad meridiem torrens, qui descendit de Luppulo; atque ita clauditur. Cum itaque hoc pacto a praesenti die praedictam terram donaverimus ac vendiderimus tibi tuisque heredibus, si temporis progressu poenitentia ducti aliquam excu-

ποτε κατά τινα μηχανὴν ἢ πρόφασιν μεταμελοίμεθα ἀφελεῖν ἀπὸ σοῦ ἢ τῶν σῶν κληρονόμων σπουδάσομεν καὶ αὐχὶ μάλιστα διεκδικῆσαι αὐτὸ ἀπὸ παντὸς ἀνθρώπου σπουδάσομεν ἵνα παντὶ τῷ μερεισου τὸ διπλοῦν ἀποτίσωμεν. καὶ τὴν βελτίωσιν· καὶ τῷ δημοσίῳ νομισματα ῥηγάτα λς'. καὶ δια τὴν παράβασιν τοῦ σταυροῦ τὴν ἀρὰν ὑπομένομεν τοῦ θεοῦ καὶ τῆς πάναχράντου αὐτοῦ μητρὸς. φιλάττοντες καὶ μετὰ ταῦτα τὴν παρούσαν ἀμφιέρωσιν καὶ πράτιν ὀχυρὰν εἰς ἀεὶ ἥτις ἐγράφη ἀξιώσει ἡμῶν. χειρὶ φιλίππου ταραντινοῦ καὶ γραμματικοῦ καὶ παρακλήσει τοῦ νοταριου δαβὶδ μηνὶ δεκεμβρίῳ ινδικτιωνος ε'. ἔτους ϛχιε' παρουσία μαρτύρων.

† λέων τῆς δόνναβέλλας. †

† νικόλαος τοῦ ῥαβιόσου υπεγραψα μαρτυρων δια τοῦ σταυρου.

† ego iohannes russellus iudex testis sum.

(Ex originali membrana Archivi Cavensis — n.° 80.)

sationem, aut praetextum obtendamus eamdem abs te aut a tuis heredibus repetendi, nec potius vindicare conemur ab omni contraria persona, omni tuae parti duplum pretii poenae nomine solvere debeamus, et meliorationem, et Fisco solidos regales sex et triginta, ac propter praevaricationem crucis maledictionem subeamus Dei, eiusque purissimae Matris; atque nihilominus ratum omni tempore habebimus praesentis donationis et venditionis instrumentum, quod rogatu nostro scriptum est manu Davidis Tarentini grammatici ad requisitionem Philippi notarii, mense decembri, indictione V, anno 6695, praesentibus testibus.

† Leo de Donnabella.

† Nicolaus de Rabioso testis per crucem subscripsi.

CCXXIII.

1187 — Mense Iunio — Indict. V.

Irene vidua Nicolai Magni cum filiis Rogerio et Maria eiusque genero Martino Cotta vendit monasterio S. Phantini praedium positum in agro Circlarii, loco dicto Petrosa, aureo numismate uno.

† σίγνον χειρὸς ἠρίνη ἡ ποτε γυνὴ τοῦ απιχομενου νοταριου νικολαου του μεγαλου.

† σίγνον χειρὸς ρογεριου υιου αὐτῆς.

† σίγνον χειρὸς μαρτινου κόττα γαμβρου αὐτης.

† σίγνον χειρὸς μαρία θυγατερα αυτῆς.

† Ἐν ονοματι τοῦ πατρος καὶ τοῦ υιοῦ και τοῦ αγίου πνευματος. οἱμεῖς οἱ προγεγραμμένοι. οἱ τὰ σύγνα τοὺς τιμίους καὶ ζωόποιοὺς σταυρους οἰκείς ἡμων χερσὶν ποιήσαντες, τω δὲ ὅλως ὕφος διά χειρὸς τοῦ νοταρίου προτάξας. τὴν παρούσαν εγγραφον καθαρὰν καὶ τέλειαν διάπρασιν, ποιθῶμεθα καὶ ποιοῦμεν ἑκουσια ημων γνῶμη καὶ αὐθερέτω βουλη ἐκτος βείας ἀνάγκης· καὶ παντὸς απειγορευμένου τροπου. εις σὲ τὸν εὐλαβέστατον προὐσθωτα τοῦ αγιου φαντίνου. καὶ οἱ μετα σὲ μέλλουν ελθειν ἐν τη τηαὕτη ἐκλησια, δι ἧς ἐν αληθεια καὶ εὐθύτητι ὁμολογοῦμεν ἀπεντεὕθεν, ἤδει πιπράσασθαι καὶ ἀποταξάσθαι σοι. κατὰ τελείαν νομῆν και δεσποτείαν δικαίου χωραφιον εἰς τὴν ὑποθεσιν τοῦ κηρκλαριου εἰς τόπον λέγωμε-

† Signum manus Irenes uxoris quondam Nicolai Magni.

† Signum manus Rogerii eius filii.

† Signum manus Martini Cottae eius generi.

† Signum manus Mariae eius filiae.

† In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Nos suprascripti, qui signa venerandae et vivificae crucis propriis manibus effinximus, totam vero nominis scripturam manu notarii confecimus, de propria nostra sententia et libera voluntate, nulla vi aut necessitate compulsi, nec ullo alio modo vetito, condimus et facimus tibi piissimo praefecto monasterii S. Phantini, et iis, qui post te eidem ecclesiae pro tempore praeerunt, praesens purae et absolutae venditionis instrumentum, quo in veritate et iustitia declaramus a praesenti hora iam vendere et cedere tibi iure pleni et perfecti dominii ac potestatis praedium, quod de paterna hereditate reliquit nobis Rogerius et Maria soror mea, situm in

νων τῆς πετρῶπας, τὸ οπερ ἡμῖν ρογερῖος καὶ μαρία, ἡ ἐμῆ αδελφη πατρωας μου κληρονομιας σύνοροῦντος δὲ τὸ τοιοῦτου χωραφιον, ἀπο ἀνατολας. τὸ χωραφιον τοῦ πρεσβυτερου λέοντος φέρφη. καὶ τὸ χωραφιον του αγιου φαντινου. δυσικῶν· τὸ χωραφιον τοῦ ρικκάρδου υιος ρικκαρδου. ἄρκτρον τὸ χωραφιον τοῦ αγίου φαντίνου, το ὅπερ ἠγῶρασεν παρα λεοντος κοῦρτζικέλλα· μεσύμβριας. τὸ χωραφιον τοῦ πέτρου ἀσπραμάνου. τοῦτο τετραχως περιορισθεν χωραφιον πεπράκαμεν εἰς σέ τὸν προρειτεντα προεσθωτα κυρ γουλιέλμον. εἰς τημῖν τῆν ἀναμεταξύ συμφωνηθήσαν καὶ ἀρεσθήσαν εἰς χρυσου νομισμᾶ ἑν, ὅ απελαβῶν απο τας σᾶς χείρας εἰς τας ἡμετέρας, καὶ εὐθέως πεποιήκαμέν σοι τὸ παρον τῆς διάπρασεως, τοῦ εχῃ σε δὲ τὸ τοιοῦτον χωραφιον σύ. καὶ οι μετα σὲ μέλλουν ἐλθειν. ἐξουσιαν· πουλῆν· χαρίζειν ἀνταλλαττειν· καὶ παντα πράττειν ἐξ αὐτῶν αυθεντως καὶ κυρίως, ὡσα οἱ θῆοι καὶ οἱ φιλευσεβοῖς νόμοι διακελεύουσιν· καὶ μῆ ἔστω ο παρενοχλων σέ μήτε ἡμεῖς. μήτε. ἐκ τῶν ἡμων κληρονῶμων. ἢ ἑτερου ξένου προσώπου. ἐὰν δὲ φανῆ ποτε κερῶ εἰ χρονω. καὶ ζῆτησιν κοίνησιν ἢ αγωγην οφειλη ποιειν υπερ τα τοιαυτα εις την ευαγεστάτην ἐκλησια, σχῆ τὸ αναθεμα των τιή ἁγίων θεοφόρων πατέρων καὶ ὑπὲρ παραβασίας τοῦς τιμίους καὶ ζωοποιους σταυροὺς ζημιωθῶμεν εἰς τὸ δημοσιον νομισματα ιβ'. καὶ εις σὲ τὸν προάγωρασθεντα το τῆμημα εις το δηπλοῦν· και εἰθ οὕτως διαμενέτω εις σὲ ἡ τοιαύτη καθαρᾶ καὶ τελεῖα διάπρασις στερεά βεβαια καὶ απαρασαλευτος· διὰ τὸ οὕτως ἡμᾶς αρεσθήναι· γραφὲν χειρί λέοντος νοταρίου ὁ ἀπο τῆς πολεως καλοβραρου δι επίτροτης νίκολαου διακῶνου καὶ ταβουλαριου ἄστεος κηρκλαριου μηνι ιουνιω ινδικτιωνι ε' τοῦ ετους ϛχιε'. παρουσια τῶν ἀξιοπίστων μαρτυρων.

† σαμφρίδος κριτῆς χωρας κηρκλαριου μαρτυρ ὑπο του σταυρου.

† ρογέριος τᾶβοῦτος μαρτυρ ὑπέγραψα δια του σταυρου.

† Ego Rogerius filius Rogerii testi sum.

† ἀλέξανδρος φαβάτζαι μαρτυρ ὑπέγραψα δια του σταυρου.

† ιωαννης υιος του πρεσβυτερου ούβου μαρτυρ υπέγραψα οικεια χηρὶ.

pertinentiis Circlarii inloco dicto Petrosa. Fines autem eiusdem praedii sunt : ad orientem praedium presbyteri Leonis Ferfi, et praedium S. Phantini; ad occidentem praedium Riccardi filii Riccardi; ad septentrionem praedium S. Phantini , quod emit a Leone Curtzicella ; ad meridiem praedium Petri Aspramani. Antedictum praedium quatuor his finibus conclusum vendidimus tibi memorato praefecto domino Gulielmo pretio inter nos pacto convento unius numismatis aurei, quod a tuis in nostras manus recepimus, et statim tibi fecimus praesens venditionis instrumentum , ut tu et qui post te venturi sunt idem praedium possideatis cum facultate vendendi, donandi, permutandi, et omnia de eo faciendi perfecto iure et dominio , quae divinae et sacrae leges permittunt, nec sit qui molestiam tibi adferat, nec nos, nec quisquam ex nostris heredibus , aut aliqua extranea persona. Quod si quis unquam apparuerit, quaestionem, litem aut controversiam super huiusmodi praedio sanctissimae ecclesiae inferre proponens, maledictus sit a tercentis octo et decem sanctis divinisque Patribus, et ob praevaricationem venerandae et vivificae crucis solvere teneatur Fisco poenae nomine solidos duodecim, et tibi emptori duplum pretii; et nihilominus haec pura et perfecta venditio remaneat tibi rata , firma et immutabilis , quoniam ita nobis placuit. Scriptum manu Leonis notarii civitatis Colubrarii ex mandato Nicolai diaconi et tabularii civitatis Circlarii, mense iunio, indictione V, anno 6695, praesentibus fide dignis testibus.

† Sanfredus iudex civitatis Circlarii testis per crucem.

† Rogerius Tabutus testis subscripsi per crucem.

† Alexander Fabatza testis subscripsi per crucem.

† Ioannes filius presbyteri Hugonis testis propria manu subscripsi.

(Ex originali membrana Archivi Cavensis — n.° 81.)

CCXXIV.

1187 — Indict. V.

Irene vidua filii Petri de Leta hortulum donat notario Michaeli eius nepoti.

† σιγνον χηρος ὑρινης γινής τοῦ ἀπίχουμενου υἱου πετρου τῆς λέτας· φενὼμέ καγό ιρίνη ῦ τῶν τιμιον. καὶ ζῶωποιων σταύρων· ικια μοῦ χίροῖ χάράξας χάρίζωντα· το εμῶν κίπουῦρῖον συν τῶν υμεροδαινδρῖων· οσῶν καὶ ὑῶν ἐστιν συν τοῦ σπιτιου καὶ πρὸαὐλιῶν. καὶ ὑ τί δ ἀν ὁ τόπος εχι σὶν τῆς υμετέρας βουλῆς καὶ τῶν ἐμῶν τεκνῶν. δοουμεν τουτο πρὸς σὲ τῶν εμῶν εξάδελφον νοταριον μῖχαὶλ διᾶ τας πλίστας εὐεργήσίας, καὶ τιμᾶς. καὶ σκαὶπῆν· ἰν εχομεν δῖα σε μάλλῶν καὶ ἐδῶσὲς μάς αρτησῖὰν λαγινας β΄· καὶ ελαδου λαγιναν και α΄ ταριον· παλιν δὲ κάγό υ προγραφεισα ἰρίνοι· αντημνοῖστήν τής σὴς χᾶροῖτος· καὶ ἀντιδόρίσαν σε. τα ανοτερα ὁς δοὶ· κὰθά περῖορίζῶντε κατα μεν ανατολας τό κιπουρῖον. συν τῶν ιμεροδενδριῶν ὥπερ σου εδοσε ω σος πατήρ. ης μιᾶν σου καὶ δῦσμὰς. ὁ κήπος συν των ιμεροδενδριων· οπερ αγόρασα. εκ των εμῶν σεγγενη κυρον κόσταν καὶ κατα ἄκτρου· η ὁδός. καὶ ὁ κύπος ὁπερ σου ἴλλὰγισε υασιλειος μαλακουρωνας καὶ εμος εξαδελφος κυρος πέτρος μοῦταρος· καὶ κὰτα μεσῖὴβριας το ετερον χωραφιον οπερ σου εκατήλλαξέν ὁ αὐτος υασιλειος σιν του κυρου πετρου. καὶ σῖνκλή σιν παντων. υ τη δ αν ο τοπος κατεχει. απο δε την σιμερον ἡμεραν. καὶ ωραν εχιν σε αυτὸν εξοῖσιὰν πουλειν χαρίζην ανταλαντι καὶ υς προῖκας τεκνων καταγραφειν. ως το κύρος. καὶ τιν εξουσιαν ἐλαβον παρα των εμων θιων κυρον πετρον καὶ ιωαννην. καθα μῖ ἐδορισατο ουτω κὰγο δοροιμεν πρὸς σε ηκήα ἰμων βουλη· καὶ θέλησι σιν τον ἰμετερων. ηδιων και τεκνων· του ἔχη σε αυτὸν παντα πιην ακολητος, ος το κὕρος καὶ την εξουσιαν παρ ημων ἐληφῶς· καὶ ωστις ποτε κέρο η χρονω ενοχλισε. τιν τιαυτην καλοθέλος γεναμενην χαριστηκην δορεαν ἰ παρα τῶν εμων ἰδῖων υ τεκνων ἰμων το σινολων σχι το αναθεμα. καὶ τιν αχονην του ἰσκαριοτου καὶ ι μερὶς αυτου μετα των κραζοντων αρον αρον σταυροσων ζημιουστο υπερ παραβάσεος του τιμιου σταυρου νομισμαμα ιβ΄ καὶ ιθ ουτω στέργειν καὶ εμμενειν. ι παρ ημων καλοθέλος γεναμενη δορεα αχρι τερματον εονων εν παρουσια μαρτυρων. † καγο βο-

† Signum manus Irenes uxoris demortui filii Petri de Leta. Ego Irene, quae venerabilem et vivificam crucem propria manu exaravi, dono meum hortulum simul cum arboribus fructiferis, quantus et qualis est, cum domo et atriis, et si quid aliud locus continet, mea voluntate meorumque filiorum. Hunc dono tibi notario Michaeli nepoti meo, ob plurima beneficia, honores et praesidium, quae a te accepi, et eo magis quod mihi dedisti frumenti lagenas duas et olei unam, et tarenum unum. Quamobrem ego praedicta Irene ad rependendam liberalitatem tuam tradidi tibi memoratum hortulum, qui ita circumscribitur: ab oriente extat hortulus cum arboribus fructiferis, quem tibi dedit pater tuus pro parte tua; ab occidente hortus cum arboribus fructiferis, quem emi a propinquo meo domino Consta; et a septentrione via et hortus, quem tibi in permutationem tradiderunt Basilius Malacorona, et nepos meus dominus Petrus Mutarus; et a meridie aliud praedium, quod permutationis causa accepisti ab ipso Basilio et domino Petro, atque clauditur cum omnibus quae inibi continentur. Ab hac vero die et hora habeas potestatem vendendi, donandi, permutandi et pro dote filiarum tuarum assignandi cum iisdem iuribus, quibus ipsa accepi a patruis meis domino Petro et Ioanne; nam donationem hanc eodem modo, quo mihi facta fuit, ipsa tibi facio ex mea propria sententia et voluntate cum meis propinquis et filiis, ut omnia sine impedimento facere possis, utpote qui a me dominium et potestatem accepisti. Si quis autem quacumque occasione vel tempore labefactet praesentem sponte conditam gratiosam donationem, sive e meis propinquis, sive e meis filiis in universum, anathema sit, et laqueum Iscariotae nanciscatur, et pars ipsius sit cum iis qui clamaverunt: Tolle, tolle, crucifige, et mulctetur ob violationem honorabilis crucis numismatis duodecim. Verum firma deinceps maneat haec a me bona voluntate facta

νος υυος αυτῆς τα ανοτερα στεργω καὶ μαρτυρω. † ιωαννης αδελφος αυτου τα ανοτερα στεργω καὶ μαρτυρω. † νικολαος αδελφος αὐτων τα ανοτερω στεργω καὶ μαρτυρω. † κυρος πέτρος μουταρος μαρτυρ. † νίκολαος αδελφος αὐτου μαρτυρ. † ιωαννης υιος πετρου μουταρου μαρτυρ. † ἰωαννης υιος νοταρίου γουλιελμου μαρτυρ. † ιωαννης υιος βονου μουταρου μαρτυρ. † πετρος υιος φηλιππου μαρτυρ. † ρογεριος αδελφος αὐτου μαρτυρ.

† ἡτις καὶ εγραφη χηρι εμου πρεσβυτερου γεοργιου καὶ ταβουλαριου εν ετει ϛχιε΄ της ενδικτιωνος ε΄.

donatio usque ad finem seculorum. In praesentia testium. † Ego Bonus filius Atae praedicta roboro et testor. † Ioannes frater eius antedicta roboro et testor. † Nicolaus frater eius praedicta roboro et testor. † Dominus Petrus Mutarus testis. † Nicolaus eius frater testis. † Ioannes filius Petri Mutari testis. † Ioannes filius notarii Gulielmi testis. † Ioannes filius Boni Mutari testis. † Petrus filius Philippi testis. † Rogerius eius frater testis.

† Scriptum manu mei Georgii presbyteri et tabularii anno 6695, indictione V.

(Ex membrana Archivi Neapolitani — n.° 86.)

CCXXV.

1188 — Mense Maio — Indict. VI — Oppidi.

Ioannes de Rhegio magnus Iudex Calabriae coram proceribus eiusdem regionis controversiam obortam de feudo Marescotti inter Ascettinum de Brui et fratres Hodiernae dominae Oppidi dirimit, auditis testibus, atque inspecto diplomate Maximillae Rogerii regis sororis allato in praesenti membrana, et tradit feudi possessionem praedicto Ascettino.

† Τὸ τοῖς βασιλικοῖς ὑπήκειν προστάγμασι, λίαν εἰσὶν ἁρμόδιον καὶ λυσιτελὲς, πᾶσι τοῖς ὑπηκόοις· ἄρχουσί τε καὶ ἀρχομένοις, καὶ τοῖς ὑπὸ τὴν βασιλείαν . . . . . πλέον δέ γε μᾶλλον ἐπάναγκες, τοῖς τὰς δίκας ἐπικρατοῦσι, καὶ ψίφω νομίμω ταῦτας διαπεραιῶσι καθότι καὶ ὁ κραταιὸς καὶ θεοστεφὴς ἡμῶν δεσπότης ὁ ῥῆξ ἡμᾶς ἐπετρέψατο ἀριδήλως . . . . . Ἐνθέν τοι ὁ κυρὸς ἀσκηττῖνος ὁ τοῦ ἀποιχομένου γουλιέλμου δεβρούῖ υἱὸς πρὸς ἡμᾶς τοὺς δικαιοδότας καλαυρίας παραγενάμενος, γραφὴν ῥηγικὴν προσεκόμισε, πρός τε τὸν εὐγενέστατον ἄρχοντα κυρὸν βαρθολομαῖον λουπζινόν. . . . . τῆς μαγίδας, καὶ εἰς ἐμὲ ἰωάννην ῥηγίου· ἐπέτρεπε δὲ ἡμᾶς ἡ ῥηγικὴ πρόσταξις, ἵνα ἔλθωμεν μέχρι τοῦ ὀππίδου, καὶ ἐπιδόσωμεν πρὸς τὸν προρηθέντα κυρὸν ἀσκηττῖνον τὸ πατρικὸν αὐτοῦ φίον, καυαλλαρίων . . . . . κατὰ συγκυρίαν κατέλαυε δεσποτικὴ γραφὴ πρὸς τὸν ἐμὸν σύντροφον κυρὸν βαρθολομαῖον τοῦ ἀπελθεῖν εἰς τὸν πάνορμον. ὁ δὲ κυρὸς ῥάος παρὸν οὐχ' ὑπῆρχεν· διὰ δὲ τὸ πληρωθῆναι τὸ δεσποτικὸν πρόσταγμα, παρεγενάμην . . . . . ἐπιτοπίως εἰς τὴν χώραν ὀππίδου· μετὰ καὶ ἑτέρων υαρώνων· καὶ εὐλογίμων ἀνδρῶν·

† Regiis obtemperare mandatis plane congruum et utile est omnibus subditis, sive cum imperio sint, sive parcant, et sub regia potestate degant; multo magis vero id praestare debent qui iudiciis praesunt, eademque obeunt sententia legibus consona, prout et potens et a Deo coronatus noster dominus Rex nobis diserte praecepit. Quapropter dominus Ascettinus demortui Gulielmi de Brui filius, cum ad nos Calabriae iudices, nobilissimum procerem dominum Bartholomaeum Lutzinum. . . . Maidae, et me Ioannem de Rhegio accessisset, rescriptum regium attulit, quod nos iubebat adire Oppidum, et tradere memorato domino Ascettino paternum ipsius feudum equitum. . . . . Casu mandatum fuit alio regio rescripto, ut meus socius dominus Bartholomaeus Panormum proficisceretur; dominus vero Rhaus non aderat. Ut autem Regis iussum expleretur, accessi. . . . . ad locum in agro Oppidi cum aliis baronibus et spectatissimis viris, nobilissimo procere domino. . . . de Bebalino, et domino Gulielmo Hieracensi, et domino Hugone Rhegino, et piissimo episcopo Oppidi, et archidiaconis

τοῦ τε εὐγενεστάτου ἄρχοντος κυροῦ. . . . . τοῦ νεβαλίνου. καὶ κυροῦ γουλιέλμου τοῦ ἱέρακος· καὶ κυροῦ χοῦ τοῦ ῥηγίου· καὶ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου ὀππίδου· καὶ τοῦ ἀρχιδιακόνου ῥηγίου· καὶ τοῦ ἀρχιδιακόνου μιλίτου. καὶ τοῦ ἀρχιδιακόνου ὀππίδου· καὶ τοῦ πρωτοπαπα σημινάρου· καὶ τοῦ καθηγουμένου μονῆς ἁγίου φιλαρέτου· καὶ κυροῦ πέτρου τῆς πεντάργης· καὶ νοταρίου γεωργίου τοῦ σημινάρου καὶ νοταρίου νασιλείου τοῦ εὐσταθίου· καὶ ἑτέρων πλείστων λελογισμένων καὶ χρησίμων ἀνδρῶν· τούτων οὖν τῶν εἰρημένων ἀρχόντων συνεδριαζόντων μοι, ἐπροσίταξα ἀχθῆναι ἐνώπιον ἡμῶν τοὺς γέροντας τῆς αὐτής περιχώρου· καὶ λεπτομερῶς αὐτοὺς ἐξερευνήσας ποῖον ἄρα ὑπάρχει τὸ φίον κυροῦ γουλιέλμου βροῦϊ τοῦ πατρὸς κυροῦ ἀσκηττίνου, ἀπεκρίναντο πρὸς ἡμᾶς συγγνώμην αἰτοῦντες πρὸς ἑαυτοὺς ἀπελθεῖν· καὶ κατ' ἰδίαν λεπτομερῶς τὰ τῆς ὑποθέσεως συνδιασκέψασθαι, διὰ τὸ παρεληλυθέναι χρόνους τινάς· ἀπελθότων οὖν ἐκείνων διασκέψαι πρὸς ἀλλήλους τὸν προρηθέντα κυρὸν ἀσκηττίνον ἐρευνήσαμεν· ὅτι εἰπὲ ἡμῖν ὡς σὺ ἀκριβέστερον ἐπίστασε, εἶαν ποιῆς ζήτησιν ἐκ τοῦ πατρικοῦ σου φίου· ὁ δὲ, σὺν τῷ λόγῳ χαρτίον βαμβίκινον ὑπέδειξεν ἡμῖν, ἔχων σεσημειωμένα κατ' ὄνομα, τὰ τοῦ εἰρημένου φίου πράγματα, ἅπερ αὐτὸν δηλῶν ἐπροσήκει· τὸν οὖν χαρτίον ἀναπτύξαντες, ἀνταποκρίναντες οἱ αὐταδελφοι τῆς τοῦ ὀππίδου αὐθέντριας κυρᾶς ὀδιέρας. ὅ τε κυρὸς βαϊμούνδος. καὶ ὁ κυρὸς ἰωάννης· παρόντος καὶ τοῦ παιδὸς τοῦ τῆς χώρας ὀππίδου αὐθέντου, μετὰ καὶ τῶν αὐτοῦ ἐξουσιαστῶν, λέγοντες αὕτως· ὅτι αὐτὰ τὰ σεσημειωμένα ὑποδεικνύει ὁ κυρὸς ἀσκηττίνος οὐχ ὑπάρχουσιν ἅπαντα ἐκ τὰ τοῦ τοιούτου φίου, ἀλλ' ἐν μέρη τινὰ ἐξ αὐτῶν· ἔφημεν δὲ ἡμεῖς πρὸς αὐτούς· καὶ ποία εἰσὶν ἀληθὲς τὰ πρὸς αὐτὸν ἀνήκοντα. οἱ δὲ, ἐπεζήτησαν ἡμῖν εἰς διάσκεψιν τὸν σεσημειωμένον χαρτίον ὅπερ ἐδείκνυεν ὁ κυρὸς ἀσκηττίνος, διὰ τὸ ἀνιστορίσαι παριδίως λεπτομερῶς, τὸ τί πρὸς αὐτὸν ἐκ τὸ φίον διαφέρει. καὶ λαυόντες τὸν αὐτὸν χαρτίον ἀπῆλθον εἰς μέρος σὺν καὶ τοῦ ἡμετέρου νοταρίου νικολάου· καὶ ἰδικῶς ταῦτα ἀνιστορίσαντες, προσήγαγον σεσημειωμένα ἅπερ αὐτοὶ ὁμολόγησαν, ὡς ὁ λόγος προϊὼν δηλώσει· ἐν πρώτοις τοὺς παῖδας σεργίου. . . . . ρου. καὶ τοὺς παῖδας. . . . . λιτάνου· καὶ τοὺς παῖδας νικήτου συρακοσέου, καὶ τοὺς παῖδας νικολάου κανίνου· καὶ τοὺς παῖδας. . . . .

Rhegii, Mileti et Oppidi, et protopapa Seminarae, et praeposito monasterii sancti Philareti, et domino Petro de Pentarga, et notario Georgio de Seminara, et notario Basilio de Eustathio, et compluribus aliis multae auctoritatis et probitatis viris. Cum igitur memorati primates mihi adsiderent, mandavi ut coram nobis adducerentur seniores eiusdem viciniae; et cum ab ipsis singulatim quaesivissem quodnam esset feudum domini Gulielmi Brui patris domini Ascettini, responderunt nobis veniam petentes, ut suas domos repeterent, et pro se quisque accurate rem expenderent, eo quod aliquot anni intercessissent. His itaque profectis ut rem inter se examinarent, memoratum dominum Ascettinum ita interrogavimus: Dic nobis, quanto diligentius possis, quam litem moveris de paterno tuo feudo. Ille vero quae respondit confirmavit, ostensa nobis chartula bombycina praeseferente singula, quibus praedictum feudum constabat, ad ipsum indubie pertinentia. Cum igitur chartulam explicuissemus, responderunt fratres germani Hodiernae dominae Oppidi, id est, dominus Baimundus et dominus Ioannes, praesente etiam filio domini regionis Oppidi cum eius magistratibus, ita locuti: A domino Ascettino declarata non omnia pertinent ad huiusmodi feudum, sed ipsorum quaedam pars. Nos autem iis diximus: Et quaenam sunt quae reapse ad ipsum (*feudum*) pertinent? Illi vero a nobis antedictam chartulam, quam dominus Ascettinus protulerat, examinandam petierunt, ut unusquisque accurate nosceret quid ad eum de praedicto feudo spectaret; et accepta hac chartula, seorsim discesserunt cum nostro notario Nicolao; et cum haec speciatim scrutati essent, retulerunt et confirmarunt ea quae (*ex eadem chartula*) patebant, ut infra declarabitur. (*Feudum habet*) in primis filios Sergii . . . ri, et filios. . . . . Litani, et filios Nicetae Syracusani, et filios Nicolai Canini, et filios. . . . . et filios domini Ioannis Conditae, et filios Christophori Cacostrati, et filios Tzirbuli, et

. . . . . καὶ τοὺς παῖδας κυροῦ Ἰωάννου κονδιτᾶ· καὶ τοὺς παῖδας χριστοφόρου κακοστράτου· καὶ τοὺς παῖδας τζίρυουλου· καὶ τοὺς παῖδας . . . . . ἔχει δὲ καὶ τίνας ἀνθρώπους εἰς τὸν υεβαλλίον. οὔσπερ οὐ γιγνώσκομεν· ἀπὸ δὲ τῶν χωραφίων ἡ κολτοῦρα μοριάνων. μοδίων λ'· καὶ ἡ κολτοῦρα ἡ οὖσα εἰς τὸ ἐπάνω μέρος σφονδαλοῦ. μοδίων θ'· καὶ πετζια β' χωραφίων μοδίων γ'. εἰς τὸ πλάνον τοῦ ἀρχαγγέλου· καὶ τὰ χωράφια τὰ εἰς τὸν φωνίωκον· καὶ τὰ χωράφια τῶν λαρνακίων τὰ πλησία τῆς ὁδοῦ· καὶ τὰ ἕτερα χωράφια τὰ εἰς τὰ λαρνάκια παρακατιὼν τῆς τριώδου· καὶ τὰ χωράφια τὰ εἰς τὴν υόρδοναν, πλησίον φουκατζάρι· καὶ τὸ χωράφιον τὸ τοῦ δυσικοῦ μέρους τοῦ ἁγίου κωνσταντίνου, μοδίων ε'· καὶ τὸ χωράφιον τὸ εἰς τὸν ἅγιον νικόλαον δριόνων ρουῶν γ', πλησίον τοῦ τόξια· καὶ τὰ ἀμπέλια τὰ ὄντα εἰς τὸν ἅγιον υλάσιον· εἰς δὲ τὰ οἰκότοπα, μέρος ἔχειν ἐξ αὐτῶν, τὰ δ' ἄλλα ὑπάρχουσι τῆς ἀρχοντίσσας. καὶ τὰ τῆς ἀνταλλαγῆς κυροῦ ῥάου· ἐκ δὲ τοῦ . . . . . ἀμπέλια καὶ χωράφια ἅπερ ἐπεκράτει ὁ τζίρυολος σὺν καὶ τοῦ ὅρους· καὶ πλέον οὐδέν· τὰ δὲ ἕτερα πάντα εἰσὶν ἀναυαλλόμενα. πρὸς ταῦτα δὲ ἀνταπεκρίνατο ὁ κυρὸς ἀσκηττῖνος λέγων· διασκεψάτω ἡ κούρτη τοῦ κραταιοῦ ῥηγός, εἰ ἀληθὴ εἰσὶ τὰ παρὰ τῶν ἀντιθέτων λεγόμενα. καὶ γὰρ ὁ ἐμὸς πατὴρ, φίον ἐπεκράτει καυαλλαρίου ἑνός, καθότι καὶ ἡ δεσποτικὴ διαγορεύει γραφῆ· οὓς δὲ ὀνομάζουσι βελλάνους καὶ πράγματα οὐχ ὑπάρχουσιν ἐκ τὸ πατρικοῦ φίου· ἐν τούτῳ δὲ, ἠρωτήσαμεν τὸν αὐτὸν κυρὸν ἀσκηττίνον, εἰ ἔχει τί δικαίωμα παλαιὸν ἐπιδεῖξαι ἡμῖν ἕνεκα τοῦ τοιούτου φίου· ὁ δὲ ὑπέδειξεν ἡμῖν ἔγγραφον δικαίωμα δηλῶν γεγονέναι πρὸς τὸν ἑαυτοῦ πατέρα γουλιέλμον βρούϊν, παρὰ τῆς ἐνδοξοτάτης ῥηγένης, κυρᾶς μαξιμίλλης· προστάξει τοῦ ἀοιδήμου ῥηγὸς ῥογερίου. διαγορεύον οὕτως· Εἰς τὸν ἀπρίλλιον μῆνα τῆς ἰνδικτιῶνος α', ἔτους ϛχμϛ'. οὔσης κἀμοῦ μαξιμίλλης ῥηγένης εἰς τὴν ἐμὴν χώραν ὀππίδου, καὶ τοῦ αὐθέντου ἡμῶν καὶ μεγάλου ῥηγὸς ῥογερίου τοῦ καὶ ἡμετέρου ἀδελφοῦ ἐπὶ τὴν καλαβρίαν παραγεναμένου· μέλλοντος δὲ αὐτοῦ τὴν σαλερινοῦ πόλιν καταλαβεῖν, καὶ δὴ τῇ τοῦ θεοῦ κελεύσει καὶ πρεσβείᾳ τῆς αὐτὸν κυησάσης, φθάσαντος αὐτοῦ ἐπὶ τῇ πόλει τροπείας· πρὸς ὑπάντησιν αὐτοῦ ἠγόμην· καὶ δὴ τῇ αὐτῇ πόλει φθάσας, καὶ μετ' αὐτοῦ διαλεχθῆσα, τινὼν καὶ μετ' ἐμοὶ ὁ κυρὸς γουλιέλμος δὲ υρούϊς·

filios . . . . . Habet insuper quosdam homines Bebalini, quos non cognoscimus. Ex praediis vero culturam Morianorum modiorum triginta; et culturam, quae extat in parte superiore Sfondali, modiorum novem; et portiones duas praediorum modiorum trium in planitie Archangeli; et praedia quae extant Fonioci; et praedia Larnaciorum, prope viam; et alia praedia ad Larnacia, infra trivium; et praedia Bordonae, prope Fucatzari; et praedium ad occidentem sancti Constantini modiorum quinque; et praedium ad sanctum Nicolaum de Driono ruborum trium, prope Toxiam; et vineas positas ad sanctum Blasium. Quoad vero habitacula, partem habet ipsorum, alia autem pertinent ad uxorem dynastae, et alia quae permutavit dominus Rhaus; ex . . . . . vineas et praedia, quae simul cum nemore possidebat Tzirbolus; et nihil amplius. Alia vero (*praedia*) reiiciuntur. Ad haec respondit dominus Ascettinus, dicens: Perpendat curia potentis Regis, an vera sint quae ab adversariis asseruntur; meus enim pater possedit feudum unius equitis, prout eruitur ex regia chartula; denotati autem villani et bona non deprehenduntur in paterno feudo. Tum quaesivimus ab ipso domino Ascettino num haberet quodpiam vetus documentum, quod nobis exhiberet de memorato feudo. Ille vero nobis ostendit scriptum diploma, declarans confectum fuisse eius patri Gulielmo Brui a gloriosissima regina domina Maximilla, ex mandato perillustris regis Rogerii, his conceptum verbis: —Mense aprili, indictione I, anno 6646. Cum ego Maximilla regina commorarer in mea civitate Oppidi, et dominus noster et magnus rex Rogerius frater noster Calabriam peteret, civitatem Salerni occupaturus, Deo iubente, et eius Genitrice intercedente, obviam ei profecta fui, qui Tropaeanam urbem iam adierat, et eamdem in urbem me contuli, collocutaque cum eo sum, et una mecum erat dominus Gulielmus de Brui. Quum sanctissimo nostro domino et potenti regi et fratri

καὶ δὴ τὰ παρ' αὐτοῦ πρὸς τὸν ἁγιότατον ἡμῶν αὐθέντην καὶ κραταιὸν ῥῆγα καὶ ἡμέτερον ἀδελφὸν δεῖλα ποιησαμένη. καὶ δεηθῆσα ἵνα τῇ ἱδήσει καὶ στέρξῃ αὐτοῦ, τὸ παρ' ἐμοῦ πρὸς τὸν προειρημένον γουλιέλμον δοθὲν φίον τὸ λεγόμενον τοῦ μαρεσκόττου, τῇ ἱδήσει αὐτοῦ στερχθῇ καὶ ἐπιδοθῇ αὐτῷ· τοῦ δὲ ἁγιότατος ἡμῶν αὐθέντης τῆς ἐμῆς παρακλήσεως ἀκούσας ἔστερξε τοῦτο πρὸς αὐτὸν ἅπαν τὸ προειρημένον φίον ὅπερ ἐπεκράτησεν ὁ μαρεσκόττος ἐν τῷ καιρῷ τοῦ μαρχίσι· ἐκεῖθεν δὲ ἀποστρέψαντος ἐπὶ τὸ ὄππιδον καὶ τοὺς γέροντας καὶ καλοὺς ἀνθρώπους ἐνώπιόν μου συναθροίσας, καὶ ἐρευνήσας αὐτοὺς ἀκριβῶς ὅπως τὰ τοῦ προειρημένου φίου πάντα ἀκριβῶς διαχωρήσωσιν· ἐκλέξαντες δὲ ἀπ' αὐτῶν ἰωάννην κλαστανίτην, καὶ νικόλαον φυσάπτον, καὶ ἰωάννην λουπινάρον, τούτους καὶ ἀκριβῶς ἐπισταμένους ἅπαντα τὰ τοῦ προειρημένου φίου πράγματα διαχωρίζειν· μάλιστα δὲ καὶ ἐπομόσαντες ἄμφω καὶ οἱ τρεῖς οὗτοι. καὶ διεχώρισαν ἅπαντα οὕτως· λέγω δὴ ἀμπέλια καὶ χωράφια καὶ υἐλλάνους· καὶ καστανίτα καὶ ὄρη· καὶ ὀσπιτότοπα καὶ υοργισίους· οἵτινες εἰσὶν οὗτοι· ἐν πρῶτοις οἱ υἐλλάνοι· παῖδες σεργίου υοθέρου· παῖδες νικολάου μαλιτάνου· παῖδες χριστοφόρου κακοστράτου· παῖδες νικήτου συρακοσίου· παῖδες νικολάου κανίνου· παῖδες τζίρουυλου· παῖδες κώνστου φυσάπτου· παῖδες τοῦ λιψοῦ· παῖδες λυκοδόντος· παῖδες ὀλιυάνι· παῖδες υαμυάκου· παῖδες υκπιλιοπόλλου· παῖδες καλοκῦρι μυληναροπόλλου· παῖδες νικηφόρου φωκᾶ παῖδες ἰωάννου κριτοῦ· παῖδες τοῦ σάλικος· παῖδες καλοκύρου σπαθαρίου· παῖδες ἀγάθου. παῖδες κώνστου μαλεστράτου· παῖδες ῥουσίου· παῖδες τοῦ ἀνθίμου· παῖδες σάρακα· παῖδες τοῦ μελαχρίνου. παῖδες τοῦ υερυικάρου· παῖδες κώνστου υουκισιάνου· παῖδες πολέμου· παῖδες τοῦ ἀλάρι· παῖδες νικολάου τῆς . . . . . ιδιτίας· παῖδες πρεσβυτέρου νοταρίου καρτέλλοῦ· παῖδες μαγκούσου· παῖδες κληρονόμου· παῖδες φιλίππου σαράφι. ἄρξομαι δὲ τὰ χωράφια· ἡ κολτοῦρα μοριάνου μοδίων λ'· ἡ κολτοῦρα ἡ οἶσα εἰς τὸ ἐπάνω μέρος τοῦ οἴκου σφονδιλοῦ μοδίων κ'· ἡ κολτοῦρα τοῦ ἁγίου ἀρχαγγέλου σὺν τῶν πλάγων· καὶ τὸ χωράφιον τῆς τριώδου ὡς κατέρχεται ἐκ τοῦ υαμυίκου· καὶ ἕτερον χωράφιον πλησίον ἀμπέλου βαϊμούδου· καὶ ἕτερα δύο πετζία χωραφίου μετὰ τῶν δύο. . . . . ἀνατολῆς ἡ ὁδὸς ἡ ἀπάγουσα εἰς τὸν ἅγιον ἀθηνάγοραν.

nostro eius petitiones exposuissem; cumque ab eo petiissem, ut cognosceret, confirmaret, atque concederet feudum nuncupatum de Marescotto, a me praedicto Gulielmo donatum, sanctissimus dominus noster, meis deprecationibus obsecundans, confirmavit eidem totum memoratum feudum, quod temporibus Marchisii Marescottus possederat. Inde cum ad Oppidum revertissem, seniores et probos homines coram me congregavi, et ab iis accurate quaesivi, ut adamussim definirent omnia quae ad memoratum feudum pertinerent. Cum autem ex iis selegissem Ioannem Clastanitam, et Nicolaum Physaptum, et Ioannem Luppinarum, qui noverant exacte definire quidquid ad praedictum feudum attineret; cumque hi iusiurandum praestitissent, declararunt omnia quae sequuntur (*ad dictum feudum spectare*), nempe vineas, et praedia, et villanos, et castaneta, et nemora, et domos, et burgenses. In primis villani sunt filii Sergii Botheri, filii Nicolai Malitani, filii Christophori Cacostrati, filii Nicetae Syracusani, filii Nicolai Canini, filii Tzirbuli, filii Constae Physapti, filii Lipsi, filii Lycodontis, filii Olibani, filii Bambaci, filii Basiliopolli, filii Calocyri Milinaropolli, filii Nicephori Phocae, filii Ioannis Iudicis, filii Salicis, filii Calocyri Spatharii, filii Agathi, filii Constae Malestrati, filii Rusii, filii Anthimi, filii Saracae, filii Melachrini, filii Berbicari, filii Constae Bucisiani, filii Polemi, filii Alari, filii Nicolai. . . . . nditiae, filii presbyteri notarii Cartelli, filii Mancusi, filii Cleronomi, filii Philippi Saraphi. Praedia vero sunt: cultura Moriani modiorum triginta; cultura, quae est in parte superiori domus Sfondali, modiorum viginti; cultura sancti Archangeli cum campis, et praedium Trivii, ut descendit a Bambico, et aliud praedium prope vineam Baimundi, et aliae duae portiones praedii simul cum duobus . . . . . ab oriente via quae ducit ad sanctum Athenagoram; ab occidente. . . descendens a sancto Elia; et aliud praedium in parte superiori

δύσεως. . . . . κατερχομένη ἐκ τὸν ἅγιον ἠλίαν· καὶ ἕτερον χωράφιον εἰς τὸ ἐπάνω μέρος τῶν οἰκημάτων Φωνιόκου· καὶ ἕτερον χωράφιον λεγόμενον τῆς ἀπιδῆς· καὶ ἕτερον χωράφιον εἰς τὰ λαρνάκια πλησίον τῆς ὁδοῦ· καὶ ἕτερον χωράφιον εἰς τὰ λαρνάκια παρακάτω τῆς τριώδου· καὶ ἕτερον χωράφιον εἰς τὴν νουρδόναν. πλησίον Φουκατζάρι· καὶ ἕτερον χωράφιον τοῦ ἀγραππιδοῦ· καὶ ἕτερον χωράφιον εἰς τὸ ὑποκάτω μέρος τοῦ ἁγίου Θεοδώρου· καὶ ἕτερον χωράφιον εἰς τὴν τρακλὶν τῆς καννναυαρίας· εἰς τὸ ὑποκάτω μέρος τῆς κολτοῦρας· καὶ ἕτερον χωράφιον· ὅθεν κατέρχεται ὁ δρόμος τοῦ ἁγίου κωνσταντίνου· καὶ ἕτερον χωράφιον πλησίον τοῦ ἁγίου νικολάου κοδριόνων εἰς τὸ ἐπάνω μέρος τοῦ ἀμπελίου τόξια· εἰς τὸ σύνορον ἀρκαδίου βουκκαφούρνου· καὶ ἕτερον χωράφιον εἰς τὴν κεφαλὴν τοῦ ῥυακίου μαλλιάτου σὺν καὶ τοῦ ὁμαλίου· καὶ τὰ ἀμπέλια του σαλάσου σὺν τοῦ ὄρου· ὁμοίως καὶ τὰ ὀσπιτότοπα ὅπου οἰκεῖ ὁ μαρεσκόττος· ὡς κατέρχεται ἡ ὁδὸς ἀπὸ τοῦ καππέλλου, καὶ ἀποδίδει εἰς τὸν ποταμὸν εἰς τὸ ὑποκάτω μέρος τῆς αὐτῆς ὁδοῦ ἐπὶ τὸ ἀρκτινὸν μέρος· ἡ διαχώρησις τοῦ καστανίτου. ὡς ἐξέρχεται ἡ ὁδὸς ἐκ τοὺς προυατίνους· καὶ ἀποδίδει εἰς τὴν τριώδον ὅπου ὁ σταυρὸς ἐκ τὸ μέρος τὸ κατὰ δυσμὰς. καὶ ἀνατρέχει εἰς τοὺς λίθους τοὺς φυτευτᾶς, καὶ ἐξέρχεται εἰς τὴν ὁδὸν, καὶ ἀποδίδει εἰς τὸ σύνορον τοῦ λυκοδόντος· ἐκεῖθεν δὲ πάλιν ἀνατρέχει ἡ ὁδὸς ἡ ἀπάγουσα εἰς τὴν τριώδον ὅπου ὁ σταυρός· ἐκεῖθεν δὲ πάλιν ἀνατρέχει ἡ ὁδὸς ἡ ἀπάγουτα εἰς τοὺς προυατίνους καὶ ἀποδίδει εἰς τὸ ἄκρον τῆς υαθείας τῶν αὐτῶν προυατίνων· ἐκεῖθεν δὲ κατέρχεται τὸ ἄκρον καὶ συγκλείη εἰς τὴν ὁδὸν τῆς δύσεως· ἐκ δὲ τοῦ ὄρους, ἀπὸ τοῦ ἐπάνω μέρους τῶν οἰκημάτων φυσάπτου. καὶ φθάνη εἰς τὴν ὁδὸν τὴν ἀπάγουσαν εἰς τὴν μάγιδαν· καὶ ἀποδίδει εἰς τὴν λίμναν. ἐκεῖθεν δὲ ἀναυαίνει ἡ υαθεία, καὶ ἀποδίδει εἰς τὸν μελίκοκκον εἰς τὸν δρόμον τὸν. . . . ἐκεῖθεν ἀνατρέχει τὸν δρόμον ἄχρι εἰς τὸν δίστρατον· ἐκεῖθεν κατέρχεται τὸ μονοπάτιον ἐπὶ ἀριστερὰς· καὶ καταυαίνει εἰς τὴν βαθείαν, καὶ ἀποδίδει εἰς τὸν λιθόκοπον· ἐκεῖθεν δὲ κατέρχεται εἰς τὸ ῥυάκιν, καὶ καταυαίνει τὸ ῥυάκι καὶ ἀποδίδει εἰς τὸ σύνορον τῶν χωραφίων τοῦ κυροῦ ὀσυέρνου εἰς τὸν ἀργούστον· ἐκεῖθεν ἀνέρχεται τὸ ἄκρον ἄχρι εἰς τὸ ἐπάνω μέρος τῶν οἰκημάτων φυσάπτου καὶ συγκλείη· ὁμοίως καὶ τὸ φίον ὅπερ κρα-

domorum Phonioci; et aliud praedium dictum de Pyro; et aliud ad Larnacia prope viam; et aliud ad Larnacia infra trivium; et aliud ad Burdonam prope Fucatzarum; et aliud ad silvestrem pyrum; et aliud in inferiori parte sancti Theodori; et aliud ad Traclin de Cannabaria, in parte inferiori culturae; et aliud unde descendit via sancti Constantini; et aliud prope sanctum Nicolaum Codrionorum in parte superiori vineae Toxiae, iuxta fines Arcadii Buccafurni; et aliud praedium ad caput rivuli Malliati cum planitie et vineis de Salaso cum nemore: item et domus ubi inhabitat Marescottus, ut descendit via a Cappello, et vadit ad flumen in inferiori parte ipsius viae septentrionem versus. Fines castaneti (*sunt hi*): ut vadit via ex Probatinis, et pervenit ad trivium ubi est crux ad occidentem, et ducit ad lapides phyteutas, et exit ad viam, et pervenit ad confinium Lycodontis; inde vero iterum vadit via quae ad trivium ducit ubi est crux; et hinc iterum vadit via quae ducit ad Probatinos, et pervenit ad summam vallem eorumdem Probatinorum, et inde descendit, et clauditur ad viam occidentalem. Fines autem nemoris sunt: ex parte superiori domorum Physapti, et pervenit ad viam quae ducit ad Maidam, et vadit ad paludem, et inde ascendit vallis et pervenit ad Melicoccum prope viam. . . . inde pergit via ad bivium, inde vadit semita sinistrorsum, et descendit ad vallem et pervenit ad Lithocopum, et inde vadit ad rivum, et descendit rivus, et pervenit ad confinium praediorum domini Osberni ad Argustum, unde ascendit summitas usque ad partem superiorem domorum Physapti, et clauditur. Item et feudum quod possidet Gulielmus de Paterno, et feudum quod possidet Bibianus, et feudum quod possidet Ubaldinus. Haec igitur praedia supra memorata, prout sunt circumscripta, confirmavi, uti praedixi, scientia et consensu sanctissimi domini nostri et magni regis Rogerii, tibi domino Gulielmo de Brui, ut ea habeas tu tuique heredes et successo-

τεῖ γουλιέλμος δε κατέρνου· καὶ τὸ φίον ὅπερ κρατεῖ βιβιάνος· καὶ τὸ φίον ὅπερ κρατεῖ ὀναλδῖνος· ταῦτα τοίνυν τὰ ἀνωτέρω εἰρημένα ὡς ἐδιαχωρίσθησαν, ἔστερξα ὡς προέφημεν τῇ ἰδήσει καὶ στέρξει τοῦ ἁγιοτάτου ἡμῶν αὐθέντου καὶ μεγάλου ῥιγὸς ῥογερίου, εἰς σὲ τὸν κυρὸν γουλιέλμον δε υρούϊν· τοῦ ἔχειν αὐτὰ σὺ καὶ οἱ κληρονόμοι σου καὶ διάδοχοι· πρὸς δὲ περισσοτέραν πίστωσιν καὶ υεβαίαν ἀσφάλειαν, πεποίηκά σοι τὸ παρὸν σιγίλλιον, παρουσία καὶ ἐπόψεσι τῶν ἀξιολόγων καὶ πιστῶν μαρτύρων· ἐγράφη χειρὶ ἰωάννου νοταρίου τῆς ἐμῆς αὐθεντρίας ῥηγένης μηνὸς καὶ ἰνδικτιῶνος τῆς προγραφείσης· † τουΐνος στρατηγὸς ὀππίδου, μαρτυρῶ· † μαρτίνος υἱὸς κυροῦ μαρίνου ὀππίδου, μαρτυρῶ· † υαϊμούνδος υἱὸς τοῦ ἀποιχουμένου μαύρου, μαρτυρῶ· † κωνσταντίνος νοτάριος ὀππίδου, μαρτυρῶ· † ἰωάννης λουππινάρις, μαρτυρῶ· † ἰωάννης κλατζανίτης, μαρτυρῶ· † νικόλαος φυσάπτος, μαρτυρῶ· † χρυσάφιος υἱὸς κωνσταντίνου λουππινάρου, μαρτυρῶ· † κωνσταντίνος υἱὸς παπὰ ἰωάννου· μαρτυρῶ· † πέτρος νοτάριος ὁ τοῦ μαυρικωτέρου· μαρτυρῶ· † νικόλαος ἁλιγίστης· μαρτυρῶ· † ἐγὼ λέτος κληρικὸς, μαρτυρῶ· † ἐγὼ ἰωάννης κληρικὸς λατίνος, μαρτυρῶ· † μαξιμίλλα ῥιγίνι σόρορ δόμινι ρέτζι· Ταῦτα δὲ ἐνωτισθέντες οἱ δηλωθέντες αὐταδελφοι τῆς κυρᾶς ὀδιέρνας καὶ οἱ μετ' αὐτῶν, ἤτησαν ἡμῖν προθεσμίαν τοῦ ἀπελθεῖν πρὸς τὴν εἰρημένην αὐτῶν ἀδελφὴν, καὶ δηλοποιῆσαι τὰ περὶ τοῦ τοιούτου δικαιώματος ὅπερ ὁ κυρὸς ἀσκηττῖνος ὑπέδειξεν· οἱ δὲ ἀπελθόντες· εἰς δευτέραν ἡμέραν ἐπέστρεψαν πρὸς ἡμᾶς· ἠρωτήσαμεν δὲ αὐτοὺς εἰ ἄρα πρὸς τὸ δικαίωμα τῆς γραφῆς ἔχοιεν λέγειν τι· καὶ ἔφησαν· ἡμεῖς μὲν, οὐχί· ἰδοῦ ὁ κληρονόμος. ὅπερ ἂν ἔχῃ λέγειν ἂς εἴπῃ· ἐπὶ τούτο οὖν ἐπετρέψαμεν συναθροισθεῖναι τοὺς γέροντας τῆς αὐτῆς περιχώρας· οἵτινες δὲ παραγενάμενοι, ἠρωτήθησαν ἀκραιφνῶς παρ' ἡμῶν· ἵνα ὅπερ ὁ καθεὶς ἐκ τοῦ τοιούτου γινώσκει φίου σαφεστέραν λύσιν δόσει ἡμῖν ἐν ἐμοτέῳ ὅρκῳ· οἱ δὲ ἀπεκρίναντο· ὅτι τὸ ἀληθὲς ὅπερ ἐξ ἡμῶν. . . . . γινώσκειν· διά τινος τρόπου οὐκ ἀπαρνήσομεν· καὶ οὕτως ἤρξαντο μαρτυροῦν, ὅ τε λέων κύρκας, καὶ κώνστας ἀρκάμενος καὶ νικήτης ἀρκάμενος· καὶ στέφανος μίττικας· καὶ γέρων ἀρκάμενος κορκούας· καὶ θεόδωρος σπανὸς· καὶ θεόδωρος χαλκεὺς· καὶ νικόλαος σκλάβος· καὶ βασίλειος βεελζεβούλ· καὶ νικόλαος τῆς ἀρκαδίας· καὶ κώνστας κουβοκλήσιος· καὶ

res; et ad maiorem fidem ac firmiorem securitatem tibi condidi hoc sigillum, praesentibus et inspectantibus probis et fide dignis testibus. Scriptum manu Ioannis notarii meae dominae reginae, mense et indictione suprascriptis. † Tobinus Strategus Oppidi testor. † Martinus filius domini Marini de Oppido testor. † Baimundus filius defuncti Mauri testor. † Constantinus notarius Oppidi testor. † Ioannes Luppinaris testor. † Ioannes Clatzanites testor. † Nicolaus Physaptus testor. † Chrysaphius filius Constantini Luppinari testor. † Constantinus filius presbyteri Ioannis testor. † Petrus notarius de Mauricotero testor. † Nicolaus Aligistes testor. † Ego Letus clericus testor. † Ego Ioannes clericus latinus testor. † Maximilla regina soror domini regis. — Cum haec audivissent memorati fratres germani dominae Hodiernae, et qui cum ipsis erant, a nobis petierunt tempus quo sese conferrent ad dictam ipsorum sororem, eamque condocefacerent de iis quae in praedicto instrumento a domino Ascettino exhibito continebantur. Hi profecti, postero die ad nos rediverunt. Nos vero eos percontati sumus num haberent aliquid quod dicerent adversus documenti auctoritatem, et ipsi responderunt: Nos quidem minime. Ecce heres: dicat quod dicere habeat. Tum vero nos iussimus convocari seniores eius vicinitatis; qui cum advenissent, fuerunt diligenter a nobis rogati, ut quidquid singuli nossent de huiusmodi feudo, nobis luculentissime aperirent, praestito iureiurando. Illi vero responderunt: Nos non inficiabimur modo aliquo veritatem quam noscere potuimus. Et sic testimonium dicere coeperunt Leo Circas, et Consta Arcomenus, et Niceta Arcomenus, et Stephanus Mitticas, et senex Arcomenus Corcuas, et Theodorus Spanus, et Theodorus Ferrarius, et Nicolaus Sclavus, et Basilius Beelzebul, et Nicolaus de Arcadia, et Consta Cuboclisius, et Nicolaus Plagitzanus, et Arcadius Cotzopodus. Hi vero ad sancta Evangelia iuraverunt, et in haec verba locuti sunt: Probe novimus Salicum, et Iudicem, et Physaptum

νικόλαος πλαγιτζάνος· καὶ ἀρκάδιος κοτζοπόδος· οὗτοι δὲ προκείμενοι τῶν ἀχράντων εὐαγγελίων· ἐπομόσαντο· ὅτι τὸν σάλικον· καὶ τὸν κριτὴν, καὶ τὸν φυσάπτην, καὶ κώνσταν, καὶ λιναρόπολλον· καὶ νικηφόρον φωκᾶν· οἴδαμεν καὶ γινώσκομεν. ὁ κώνστας υοθέρος δουλευτῆς ὢν κυροῦ γουλιέλμου υροὺϊ τοῦ πατρὸς κυροῦ ἀσκηττίνου, ἀπαίτει αὐτοὺς δόματα, καὶ ἀγγαρίας καὶ καυνίσκια· ὡς οἰκείους υιλλάνους κυροῦ γουλιέλμου υροὺϊ· καὶ ταῦτα μὲν οὕτως ἐβεβαίωσαν. καὶ ἕτεροι γέροντες . . . . . ἐμαρτύρουν ὅ τε θεόδωρος δουλοσκέλος ἀπὸ τῆς χώρας σακκούλλου· καὶ μανουὴλ χρύσικος ἐκ τὴν ἁγίαν χριστίναν καὶ παπὰ λέων καυάντζις· ἐπομόσαντες οὕτως. ὅτι τοὺς παῖδας υαμυάκου· τόν τε παπὰ θεόδωρον καὶ κόμητα· καὶ τὸν ἱερέα θεόδωρον καὶ γρηγόριον γινώσκομεν οἵτινες ὑπῆρχον οἰκεῖοι υιλλάνοι κυροῦ γουλιέλμου υροὺϊ· καὶ ὁ υοθέρος ἀπαίτει αὐτοὺς δόματα καὶ ἀγγαρίας καὶ καυνίσκια· ὄντος αὐτοῦ ἐξουσιαστοῦ κυροῦ γουλιέλμου υροὺϊ· καὶ οὕτως ὀμόσαντες, ἀπελύθησαν· σὺν τούτοις δὲ καὶ ἕτεροι γέροντες ὁ τε νικόλαος καλάνδρος ἐκ τὸ υαροπόδον. καὶ στέφανος γαλλιάρδος καὶ ἰωάννης γαλλιάρδος· καὶ γρηγόριος υαροπόδος· ὄμοσαν, ὅτι ὁ υοθήρος ο δουλευτῆς κυροῦ γουλιέλμου υροὺϊ ἀπαίτει τὸν υασιλειόπολλον καὶ τὸν σπαθάριον δόματα καὶ ἀγγαρίας ὡς οἰκείους υιλλάνους τοῦ εἰρημένου κυροῦ γουλιέλμου· καὶ οὕτως ἐμαρτυρήθη παρὰ τῶν ἀνωτέρω εἰρημένων περὶ τῶν υιλλάνων. διὰ δὲ τὸ καστανίτον ἐμαρτύρησαν καὶ ἐδιεχώρησαν ὅτε γρηγόριος υαροπόδος, καὶ σεργονὰς υἱὸς ἀρκαδίου καὶ ἰωάννης γαλλιάρδος ἐκ τὸν μεσινίδον, καὶ στέφανος ἀδελφὸς αὐτοῦ ὁ γαλλιάρδος· καὶ ἀρκάδιος σισιννίακος· καὶ ἱερεὺς πέτρος ἱερομνήμων· ὅτι ἡ τοῦ καστανίτου διαχώρησις, ὑπάρχει ἀπὸ τοῦ συνόρου λυκοδόντος, καὶ ἀποδίδει εἰς τοὺς φυτευτὰς λίθους· κἀκεῖθεν ἀνατρέχει εἰς τὴν βαθείαν προυατίνων καὶ συντρέχει εἰς τὴν τριώδον ἐν ὦ ἐστὶ τὸ προσκεφάλαιον τοῦ καστανίτου ἔνθα ὑπάρχει σταυρὸς· καὶ συγκλείη κατὰ τοῦ δρόμου ὡς κατέρχεται ἄχρι τοῦ συνόρου λυκοδόντος· ἀπὸ δὲ τοῦ ὅρους ἐμαρτύρησαν ὅ τε οὖρσος σπαθαρόπολλος ἐκ τὴν ἁγίαν χριστίναν καὶ γρηγόριος μαγιδίτης· καὶ νικόλαος τοῦ παραπέτρου· ὅτι τὸ ὅρος ὑπάρχει ἀπὸ τῶν οἰκοτόπων ὀσυέρνου· καὶ καταυαίνει ὁ δρόμος ὅ ἀπέρχεται εἰς τὴν μάγιδαν· καὶ ἀποδίδει εἰς τὴν λίμνην καὶ εἰς τὸν μιλικοκκόν· κἀκεῖθεν ὡς ἀναυαίνει ὁ μέγας δρόμος

et Constam, et Linaropollum, et Nicephorum Phocam, nobisque compertum est Constam Botherum famulum domini Gulielmi Brui patris domini Ascettini postulasse a praedictis tanquam villanis domini Gulielmi Brui domata, et angarias, et dona; et haec ita confirmarunt. Tum alii seniores . . . . testati sunt Theodorus Duloscelus de pago Sacculli, et Emmanuel Chrysicus de Sancta Christina, et presbyter Leo Canantzis, iureiurando ita asserentes: Nos cognoscimus filios Bambaci, presbyterum Theodorum, et Comitem, et presbyterum Theodorum, et Gregorium, fuisse villanos proprios domini Gulielmi Brui, et Botherum requisivisse ab ipsis domata, et angarias, et dona, cum esset minister domini Gulielmi Brui. Et quum in haec iurassent, abierunt. Cum his et alii seniores, id est, Nicolaus Calandrus de Baropodo, et Stephanus Galliardus, et Ioannes Galliardus, et Gregorius Baropodus iurati affirmarunt Botherum ministrum domini Gulielmi Brui exegisse domata et angarias a Basiliopollo et Spathario tanquam propriis villanis praedicti domini Gulielmi. Et hoc testimonium antedicti seniores de villanis exhibuerunt. Quoad vero castanetum, Gregorius Baropodus, et Sergonas filius Arcadii, et Ioannes Galliardus de Mesinido, et Stephanus frater eius Galliardus, et Arcadius Sisinniacus, et presbyter Petrus Hieromnemon testati sunt, et fines ita descripserunt: Confinium castaneti incipit a finibus Lycodontis, et pervenit ad lapides phyteutas, et inde vadit ad vallem Probatinorum, et ad trivium, ubi castaneti caput et crux extat, et clauditur ad viam, ut descendit usque ad fines Lycodontis. Quoad vero nemus, Ursus Spatharopollus de Sancta Christina, et Gregorius de Maida, et Nicolaus de Parapetro ita testati sunt: Nemus incipit e domibus Osberni, et descendit via quae ducit ad Maidam, et pervenit ad paludem et Melicoccum, et inde uti ascendit maior via usque ad bivium, et vadit ad Lithocopum et ad rivum, et descendit iterum rivus usque

ἄχρι εἰς τὸν δίστρατον καὶ ἀπάγει εἰς τὸν λιθόκοπον καὶ εἰς τὸν ῥύακα καὶ καταναίνει πάλιν ὁ ῥύαξ ἕως τοῦ ἀργούστου· κἀκεῖθεν ἀναναίνει εἰς τὸ ἐπάνω μέρος τῶν οἰκοτόπων Φυσάπτου καὶ συγκλείη· ταῦτα δὲ πάντα ἐπομόσαντες οἱ δηλωθέντες μάρτυρες ὡς εἴρηται, διὰ τοὺς υελλάνους καὶ τοῦ περιορισμοῦ τοῦ τε ὄρους καὶ καστανίτου, ἅτινα διαφέρουσι τούτου τοῦ εἰρημένου Φίου τοῦ πατρὸς κυροῦ ἀσκηττίνου· καὶ οὕτω διατελεσθεῖναι συνεῖδον οἱ συνεδριάζοντες ἄρχοντες καὶ ἐγώ. διά τε τὴν μερικὴν ὁμολογίαν τοῦ μέρους τῆς εἰρημένης κυρᾶς ὀδιέρας, καὶ τὰς τῶν δηλωθέντων ἀνθρώπων μαρτυρίας, ὅτι ἐνεβαιοῦτο, ἡ τοῦ κυροῦ ἀσκηττίνου ζήτησις καὶ ἐνεδυναμοῦτο στερρότερον ἡ τοῦ δικαιώματος αὐτοῦ περίληψις καθότι ἀληθὲς ἐπεδείκνυεν ἡ μερικὴ ὁμολογία καὶ αἱ μαρτυρίαι· ἐφορέσαμεν τὸν κυρὸν ἀσκηττῖνον τὸ εἰρημενον γονικὸν αὐτοῦ Φίον τρόπω τοιούτω, κατὰ τὴν τιμίαν τῆς ῥιγηκῆς γραφῆς. . . . . ἡ δὲ ῥηγηκὴ γραφὴ ἐπεδόθη πρὸς τὸν κυρὸν ἀσκηττῖνον εἰς μαρτυρίας ἐπίδειξιν· ὅθεν καὶ τὸ παρὸν αὐτῷ ἐξετέθη. καὶ ἐπεδόθη δικαίωμα· μηνὶ μαΐῳ ἰνδικτιῶνι ς· καὶ πρὸς υεβαίαν πίστωσιν τῇ ἡμετέρᾳ χειρὶ ὑπογραφὲν ἐκηρώθη ἐν τῷ ϛχιϛ' ἔτει.

† γουλιελμος υιος νικολαου ιεραχος υπεγραψα.

† ὁ τοῦ ῥηγίου ἰωάννης καὶ μέγας κριτὴς καλαβρίας.

† ὁ κατὰ τὸν καιρὸν νοτάριος τοῦ εἰρημένου ἄρχοντος καὶ μεγάλου κριτοῦ καλαυρίας κυροῦ ἰωάννου τοῦ ῥηγίου κελεύσει αὐτοῦ τὸ παρὸν ὕφος ἔγραψα καὶ ὑπέγραψα μαρτυρῶν· νικόλαος τοῦ δανιὴλ †

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani — n.° 87.)

ad Argustum, hinc ascendit ad partem superiorem domorum Physapti, et clauditur. Cum autem in haec iurassent memorati testes, uti dictum, quoad villanos et fines nemoris et castaneti, quae pertinent ad memoratum feudum patris domini Ascettini, ita rem definiri placuit proceribus mecum adsidentibus, et mihi, tum ex peculiari declaratione dictae dominae Hodiernae, tum ex antedictorum hominum testimonio, quia confirmabatur petitio domini Ascettini, et validius roborabantur quae in eodem documento occurrebant, quoniam rei veritatem ostendebant non solum peculiaris declaratio, verum et testationes. Hoc modo tradidimus domino Ascettino dicti paterni ipsius feudi possessionem, iuxta auctoritatem regiae chartulae. . . . . Regia vero chartula tradita est domino Ascettino ut rei testibus comprobatae documentum. Quare praesens conditum est et traditum ipsi iudicatum, mense maio, indictione VI; et ad certam fidem nostra manu subscriptum et roboratum est, anno 6696.

† Gulielmus filius Nicolai Hieracensis subscripsi.

† Ioannes de Rhegio magnus Iudex Calabriae.

† Ego pro tempore notarius dicti proceris et magni Iudicis Calabriae domini Ioannis de Rhegio, ex mandato ipsius praesens instrumentum scripsi et subscripsi testis Nicolaus filius Danielis. †

CCXXVI.

1189 — Mense Aprili — Indict. VII.

Ioannes filius presbyteri Hugonis, aliique vendunt numismatis aureis duobus monasterio S. Phantini praedium situm in agro Circlarii.

† σηγνον χειρὸς παρ εμου ιωαννου υιος του πρεσβυτερου ούρσου. †

† συγνον χυρὸς παρ εμου ιωαννου ιερεος του ούρσεττου. †

† σίγνον χειρὸς ρογερίου υἱὸς τοῦ ἀπιχομένου νοταρίου νικολάου ὁ μέγας. †

† Signum manus meae Ioannis filii presbyteri Hugonis.

† Signum manus meae Ioannis presbyteri de Ursetto.

† Signum manus Rogerii filii quondam notarii Nicolai Magni.

† σιγνον χειρός οὔρσου υἱος τοῦ ἀπιχομένου νικολαου τοῦ πρεσβυτέρου οὔβου. †

† Ἐν ονόματι τοῦ πατρος καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγιοῦ πνευματος. οἱμεῖς οἱ προγεγραμμένοι· ὅτε ιωαννης τοῦ πρεσβυτέρου ουβου, καὶ ὁ πρεσβυτερος ιωαννης υἱός τοῦ ἀπιχομένου λέοντος τοῦ οὐρσέττου· καὶ ρογέριος του νοταρίου νικολάου. καὶ οὔρσος τοῦ νικολάου, τοῦ πρεσβυτερου οὔβου, οἱ τα σιγνα τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυρου. οἱμεῖς δὲ ἰωαννης τοῦ πρεσβυτερου οὔβου, καὶ ἐγῶ ὁ πρεσβυτερος ἰωαννης οἰκείαις ἡμῶν χερσίν συν τη πατρῴα επόνυμία ἡμῶν ποιήσαντες. οἱμεῖς δὲ ρογεριος καὶ οὔρσος γραφεν διά χειρός τοῦ νοταριου. τῆν παρούσαν ἐγγραφον τέλειαν καὶ καθαράν διάπρασιν. τοιθεμεθα καὶ ποιοῦμεν ἐκουσία ἡμων γνώμη καὶ αὐθερέτως βουλήσει· ἐκτός βιας ἀνάγκης. καὶ παντός ἀποιγορευμένου τρῶπου. εἰς σὲ τόν εὐλαβέστατον προεσθωτα τοὺ σευασμίου ναου τοῦ οσιου πατρος ημῶν φαντινου κυρ γουλλιελμον δὶ ῆς ἐν αλυθεια καὶ εὐθύτητι. ἐμολογοῦμεν ἄπεντέυθεν ἠδι πιπράσασθαι καὶ ἀποτάξασθαί σοι κάτα τέλειαν νομῆν καὶ δεσποτείαν δικαίου χωράφιον ποτηστοικὴ εἰς τὴν διακράτησιν τῆς χῶρας κὴρκλαρίου εἰς τὴν ὑποθεσιν τοῦ κόλφου. ὅπερ ἀπέρχεται προς ἐμὲ ἰωαννην τοῦ πρεσβυτερου οὔβου. πατρικη κληρονομια· ἐμὲ δὲ πρεσβυτερον ιωαννην· πατρῴας μου κληρονομιας. ἐμὲ δὲ ρογεριον καὶ οὔρσος. πατρωας ἡμῶν κληρονομιας. συνόρίζεται· δὲ οὕτως. κάτα μὲν ἀνατολας. τό χῶραφιον πάρα τοῦ κουρτζιτζελλου· καὶ τῆν ὄχθαν τοῦ ποταμου· ἀπο δὲ δυσμοὺ. τό χωραφιον τῆς προγραφεισης ἐκλησιας τοῦ αγίου φαντινου. ἀπο δὲ ἄρκτρου. τὸ χωραφιον τῆς αυτης ἐκλησιας. μεσυμβρινον μέρος. ἡ οδὸς. καὶ κλείει. τουτο τετραμερως περιόρισθεν χωραφιων σῦν το εἰσώδω καὶ ἐξόδω αὔτου· πεπράκαμὲν σοι. εἰς τιμιν τῆν ἀναμεταξύ σὺνφωνηθήσαν καὶ αρεσθείσαν εἰς χρυσου νομισματα δύο. οἳ· παρελαβαμεν· ἀπο τᾶς σᾶς χείρας, εἰς τᾶς ἡμετέρας· καὶ εὐθυς ἐποιήσαμέν σοι τό παρόν τῆς διάπρασεως ἔγγραφον· ἵνα ἔχεις αυτόν εἰς ἐξουσίαν. ἀπο του νῦν καὶ εἰς τοὺς αιώνας. καὶ διδῶμεθα σοί αδιαν τοῦ τοιοῦτου χωραφίου· σύ, καὶ τοῖς μέλλουσιν ἐλθειν μετα σε ἐν τῆ προγραφεισῃ μονῃ· τοῦ πουλειν. χαρίζειν· ἀνταλλάττειν. καὶ πάντα ποιεῖν. εἰς αυτο καὶ ἐξ αυτοῦ αυθεντως καὶ κυρίως· ὅσα οἱ θείοι καὶ θειώτατοι νόμοι παρακελέβουσιν. μῆ παρά τινος κολυωμενος μήτε παρ ημῶν αὐτῶν, μῆ τῆς τῶν ἡμετε-

† Signum manus Ursi filii quondam Nicolai filii presbyteri Hugonis.

† In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Nos suprascripti Ioannes filius presbyteri Hugonis, et presbyter Ioannes filius quondam Leonis Ursetti, et Rogerius filius notarii Nicolai, et Ursus filius Nicolai filii presbyteri Hugonis, qui signa venerandae et vivificae crucis exaravimus; nos autem Ioannes filius presbyteri Hugonis, et ego Ioannes presbyter propria nostra manu etiam paterna nostra cognomenta scripsimus, Rogerius vero, et Ursus manu notarii, de propria nostra sententia et libera voluntate, nulla vi, necessitate, aut aliquo vetito modo compulsi, condimus et facimus tibi domino Gulielmo piissimo praefecto venerabilis ecclesiae S. Patris nostri Phantini hoc absolutae et purae venditionis instrumentum, quo in veritate et iustitia declaramus a praesenti hora iam vendidisse et perfecto iure dominii tibi renunciasse praedium irriguum, situm in pertinentiis civitatis Circlarii ubi dicitur Colphus, quod de paterna hereditate mihi presbytero Ioanni filio presbyteri Hugonis, ac nobis Rogerio et Urso etiam de paterna nostra hereditate obvenit. His autem finibus comprehenditur: ad orientem praedio sito trans Curtzitzellum, et ripa fluvii; ad occidentem fundo suprascriptae ecclesiae S. Phantini; ad septentrionem praedio eiusdem ecclesiae; ad meridiem via publica, ubi clauditur. Hoc praedium his quatuor finibus conclusum, simul cum ingressu et egressu vendidimus tibi pretio inter nos convento et approbato solidorum aureorum duorum, quo de tuis in nostras manus recepto, statim fecimus tibi praesens venditionis instrumentum, ut ipsum habeas in tua potestate a praesenti tempore in futura secula: et concedimus tibi, et iis qui post te venturi sunt in suprascripto monasterio facultatem ipsum vendendi, donandi, permutandi, et in eo ac de eo faciendi iure pleni et perfecti dominii omnia quae sacrae divinaeque leges praescribunt, absque ullo omnino impedimento, nec pro parte nostra, neque ullius ex

ρων κληρονομων· μὴ ετερου ξένου προσῶπου· ἐὰν δὲ φανῇ τίς ποτε κερὼ εἶ χρωνω· καὶ ζήτησιν κοίνησιν, εἰ ἀγωγῆν ὀφιλει ποιεῖν σοι κάτα σοῦ· ἡ προς τοὺς μέλλωντας, ἐλθειν εν τῇ ρηθηση μονη· εἴσθασθαι ἡμᾶς καὶ διἐκδικάν σε αὐτὸ ἀπο παντὸς ἐναντιομένου· καὶ σὲ αζήμιον καὶ ανενὄχλητον διαφυλάττειν· εἰ δε τωτο οὐ ποιῆσωμεν. ἀ διάστροφῆν τιια χρισῶμεθα· σχῇ το αναθεμα· παρα πατρος καὶ υιοῦ καὶ ἁγίου πνευματος. καὶ εις πλεον ἐσῶμεθα εἰς τὸ δημοσιον νομισματα λς'. καὶ προς σὲ τὸ τοίμημα εἰς τῶ διπλουν. τοῦτο δὲ πληρως διαμενέτω· ἡ τοιάυτη τελεια καὶ καθαρα διαπρασις στέραιὰ βαίβαια καὶ ἀπαρασαλευτος εις τοὺς αἰωνας. γραφὲν χειρὶ λέοντος νοταριου ὁ ἀπο τῆς πολεως καλοβραρου δι ἐπιτρωπης νἰκολαου διακονου καὶ ταβουλαριου ἀστεος κήρκλαριου μηνι ἀπριλιω ινδικτιωνι ζ'. τοῦ ἔτους ϛχιζ'· παρούσία, ἀξιωπίστων μαρτυρων.

† γερβάσιος χαβήτης καὶ κατα τὴν ἡμέραν στρατηγὸς μαρτυρ υπὲγραψα δια του σταυρου.

† ἀλέξανδρος βονάτζου μαρτυρ ὑπέγραψα δια τοῦ σταυρου.

† Ego Nicolaus filius Rogerii testis interfui.

† σαμφρέδος κριτὴς κηρκλαρίου μαρτυρ υπεγραψα δια τοῦ σταυρου.

† ὁ νοταριος ιορδανης καὶ κριτης κάτα τὴν ημεραν μαρτυρ υπεγραψα οἰκεια χηρι.

(Ex originali membrana Archivi Cavensis—n.° 82.)

nostris heredibus, aut alterius extraneae personae. Si quis vero aliquando apparuerit litem, controversiam, aut molestiam illaturus tibi, aut futuris praefectis memorati monasterii, teneamur antestare, et tui defensionem suscipere ab omni contraria persona, teque immunem ab omni damno et molestia praestare. Quod si id non fecerimus, aut nos facti poenituerit, maledicti simus a Patre, et Filio, et Spiritu Sancto, et insuper poenae nomine solvere teneamur publico Fisco solidos sex et triginta, et tibi duplum pretii ; et nihilominus ratum , firmum et immutabile in secula permaneat huiusmodi purae et absolutae venditionis instrumentum, scriptum manu Leonis notarii civitatis Colubrarii de mandato Nicolai diaconi et tabularii civitatis Circlarii , mense aprili, indictione VII, anno 6697, praesentibus fide dignis testibus.

† Gervasius Chabites pro tempore Strategus testis per crucem subscripsi.

† Alexander Bonatzus testis per crucem subscripsi.

† Samfredus Iudex Circlarii testis per crucem subscripsi.

† Notarius Iordanes Iudex pro tempore propria manu testis subscripsi.

CCXXVII.

1190 — Indict. (VIII).

Andreas Tucharus eiusque filii sibi consociant presbyterum Gregorium Zeminitum et ipsius fratrem ac heredes ad excolendum praedium acceptum a monasterio S. Phantini.

† σίγνον χειρὸς ἀνδρεου υἱοῦ βασιλειου τουχαρου· † σιγνον χειρὸς κωνσταντίνου υἱός αὐτοῦ· † σιγνον χειρος ιωάννου υἱός αὐτοῦ· † σίγνον χειρος λεοντος υἱός αὐτοῦ. Ἐπιδὴπερ ἡμεῖς οἱ ἀνωτέρω προγραφὲντες οἱ τὰ σίγνα τῶν τιμίων καὶ ζωὁποιῶν σταυρῶν οἰκείες χερσεῖν καθυπογράψαντες· ἐν τῶδε τῶ ὕφει ἑκουσίως καὶ ἀμεταμελήτος δίχα πάσεις βίας τε καὶ ἀνάγκης καὶ παντὸς ἀπηγωρευμενου τρόπου δεῖλον ὅτι φενῶμεθα ἡμεῖς οἱ ανωτέρω προγραφὲντες ὥς ὅτι ἐποιή-

† Signum manus Andreae filii Basilii Tuchari. † Signum manus Constantini filii ipsius. † Signum manus Ioannis filii ipsius. † Signum manus Leonis filii ipsius. Nos suprascripti, qui signa honorabilis et vivificantis crucis propriis manibus exaravimus in hoc instrumento, sponte et immutabiliter, sine quavis vi et necessitate vetitaque ratione, declaramus praesentem condere securitatis chartulam tibi presbytero Gregorio filio cognominati Zeminiti , tuisque here-

σαμεν τό παρον ἔνγραφον ἀσφαλιστικὸν πρὸς σὲ τὸν πρεσβυτερον γρηγόριον του επιλεγόμενου ζιμινίτου καὶ πρὸς τοὺς σοὺς κληροιόμους καὶ διαδοχοὺς. ὥς ὅτι ἀνάλαβομεν ἀπο τῶν χοραφίων τῶν διακρατιμάτων του αγιου φαντίνου ἐκ προσταξεως του ἐνδωξωτάτου καππελλανου τοῦ ἁγιου ἡμων αυθεντου ριγῶς, κυροῦ ῥαναλδου ὃς καὶ τῶ ἔγγραφον μοι ἐποίησε ὑπαρχει δὲ ὁ περιορισμὸς τοῦ τιούτου χοραφιου ἀπο μὲν ανατωλας σύνορον του καστρου φαγου ἀπὸ δὲ δυσεως εἰσὶν τὰ κέντρα τὰ ἅπερ ἐκέντρήσαν οἱ μοναχοι του αγιου νικοδήμου· ἐκ δὲ νωτου ὁ ποταμός· ἀπο δὲ ἄρκτρου ὁ ἅρμος· καὶ συνκλήει. ινα κεντρώμεν τοὺς ἀγριελλαιους καὶ τη δη ετερον ὁ τόπως ἔλαχεν καὶ ἀππιδας· καὶ ὑπερ τοὺτων ἔθυσαμεν σε ἀδελφους καὶ κληρονόμους σου εἰς τό μέρος μου. ἵνα μου βοηθήσεται εἰς τα κεντρα καὶ ἄπεξαι τόν τόπον καὶ εἰς ἐνφάνιαν ποιησαι καὶ μετὰ τῆν μύρισιν ὁ κυριοτωπος τόν τόπον . . . . ἵνα μυράσωμεν τῶ μερος χωραφιου καὶ ἡμεροδένδρων ἐν ἴσωτητι· ἀπόστρεψειν μοῖ εις τὴν ἔξοδον τοῦ τὼπου ταρία τέσσαρα. και τουτω ἐποιήσαμεν ἐνωπιον ἀξιολογων καὶ ἀξιοπιστων μαρτυρων.

† δανηὴλ ποτιριτῆς τα ἀνωτέρω μαρτυρω. † γεώργιος. . . . . υιοῦ γριγορίου μανδιλου μαρτυρ. † ιωάνης υἱοῦ γριγοριου μανδιλου μαρτυρ. † ἀνδρέας παστάπας μαρτυρ. † νικολαος πασταπας μαρτυρ. † ἀνδρεας υιοῦ ἀντωνίου μαρτυρ. † ιωαννης νοταριος ο του κληριμούντου τὰ ἀνωτερω μαρτυρω.

† ἐγραφη τὸ παρὸν ἐγγραφον ἔτους ϛχζη'·

(Ex membrana Archivi Neapolitani — n.° 88.)

dibus et successoribus, quoniam accepimus unum ex praediis in pertinentiis sancti Phantini, de mandato domini Ranaldi gloriosissimi capellani sancti domini nostri Regis, qui Ranaldus instrumentum mihi fecit. Est vero huiusmodi praedium ita circumscriptum: ab oriente (*exstat*) confinium castri Fagi; ab occidente arbores, quas monachi sancti Nicodemi inseverunt; a meridie flumen; a septentrione Armus, et clauditur. (*Hoc vero pacto habuimus*), ut insereremus oleas sylvestres, et quascumque alias arbores praedium continet, nec non pyros. Propterea te, fratrem et heredes tuos nobis adiunximus, qui nobis opitulemini in praedictis arboribus inserendis, et in fundo expoliendo ac detergendo. Post partitionem vero initam cum praedii domino, partem (*quae nobis obtigit*) praedii et arborum fructiferarum aequaliter dividemus, et pro expensis solvetis mihi quatuor tarenos. Id autem fecimus coram egregiis et fide dignis testibus.

† Daniel Topoterites quae supra testor. † Georgius. . . . . filius Gregorii Mandili testis. † Ioannes filius Gregorii Mandili testis. † Andreas Pastapa testis. † Nicolaus Pastapa testis. † Andreas filius Antonii testis. † Ioannes notarius Clarimontis filius quae supra testor.

† Scriptum est praesens instrumentum anno 6698.

CCXXVIII.

1191 — Indict. IX — Colubrarii.

Ioannes de Asberno vendit ducatis octo et viginti ecclesiae S. Nicolai de Paratico portionem vineae positae in agro Colubrarii.

† σιγνον χειρος ιωαννου του ασβέρνου οικείτωρ χῶρας καλοβράρου.

κάγῶ ο προγεγραμμενος ιωαννης· ο τὸ σίγνον τοῦ τιμείου καὶ ζωοποιοῦ σταυρου εν τη παρουσαν χαρτῆν ποίξας οικεια μου βουλη καὶ κάλῆ προερεσει. εν τὴ ταυτη χαρτὴ φαινωμαι καγῶ· πούλωντα προς τὴν ἐκκλησιαν τοῦ ἁγίου νικολαου τῆς παράτικὴς· ἐν πετζὴν ἀρρεμαμπελον. ἁτινα ἔχω εις τὴν διακρατη-

† Signum manus Ioannis de Asberno habitatoris civitatis Colubrarii.

Ego suprascriptus Ioannes, qui signum venerandae et vivificae crucis in praesenti instrumento exaravi, de propria mea sententia et bona voluntate hac chartula declaro vendere ecclesiae S. Nicolai de Paratico unam portionem vineae incultae, quam possideo in pertinentiis Colubrarii ubi dicitur flu-

σιν τοῦ καλοβραρου εις τοπον λεγωμενον του ποτα-
μοῦ σίγνου· διὰ τιμεῖς δουκατων ἡκωσι ὄκτῶ· και
συνωρίζεται δε τὴν αὕτην αρρεμαμπελον οὑτος· ἀνά-
τολὰς μὲν τὸ μύλον· τῆς προγεγραμμενης ἐκκλησιας
του ἁγίου νικολαου. δυσμὰς δε παλην· τῆν αμπελον
του πρεσβυτερου κοστα. υιος του λεοντος σιμίω. βορε
δε τῆν αμπελον τῆς ἐκκλησιας μεσυμυριας δε τὴν
οδὸν ἁτινα αναβέννει απο τοῦ πωταμου. καὶ υπάγει.
διαπλησιον τοῦ πουληθὲντος αρρέμαμπελου. καὶ συν-
κλῆ τετραμερὸς σὺν εισοδω τε καὶ εξόδω αυτου. καὶ
καθῶς περιέχει την κλοισαν μου ωθεν λαβὼν καγῶ
ο προγραφὲν ιωαννης τῆν προγραφήσαν τιμην παρα
τοῦ ηγουμενου νιφου. ἐποίησα προς την ἐκκλησιαν την
παρούσαν ταυτην ἐγγραφον· τέλειαν και πλήρεστα-
τὴν· του ἔχειν καὶ κρατεὶν τῆν εκκλησιαν παντοτε
εις αιώνα αἰώνων πουλεὶν χαρίζην καὶ ποιὴν τῆν αυ-
τοῦ θέλησιν, ὁς τῆν εξουσιαν και τῆν κυριαν. παρ ε-
μου ειλεῖφως. μη κολυωμενος παρα τινος εὰν δε πωτὲ
καὶρῶ ει χρονω φανεὶ τις ζητησιν. ει αγωγην κατα
τῆν εκκλησιαν ποὶην· εἴσταμαι ἐγῶ του διεκδικὰν
αυτο εκ παντὸς προσωπου· καὶ αζημιωτον ποιῆσαι·
ει δε προς ανατρωπὴν ποιήσωμαι· ομολογῶ καγῶ του
ζημιουσθαι εγῶ τε και ο ζητων αυτὸ εν το φίσκω
ριγάτα λς', ηθ ουτως. μενέτω απαρασάλευτον πα-
ρουσια ευρεθὲντων αξιωπίστων μαρτυρων. γραφεν δια
χειρος πρεσβυτερου γουλιελμου· ετους ϛχζθ'. ινδι-
κτιωνος θ'.

† ὁ τοῦ καλοβράρου κριτῆς ἴωσφρεδος μαρτυρ υπεγραψα διὰ του σταυρου.

† ο του καλοβράρου καὶ αυτος κριτης ὁν μαιστωρ ιωαννης χαλκεῦς μαρτυρ υπεγραψα ομοιως.

† ο κυρ γουαλτεριος υιος του κυρ ρογερίου μαρτυρ υπεγραψα δια τοῦ σταυρου ὁμοιως.

† ο κατα την ημεραν στρατηγὸς καλοβράρου ρογηριος μανδατωρ μαρτυρ υπεγραψα δια του σταυρου.

† ὁ κυρ γουιδος καβαλλέρης μαρτυρ υπεγραψα.

† ὁ κυρ αλεξανδρος υιος του κυρ γουλιελμου κουρσάρης μαρτυρ υπέγραψα.

† ego robertus de pulemo testis sum.

† πρεσβυτερος λειων του κυρ σεργίου μαρτυρ υπεγραψα δια τοῦ σταυρου.

† πρεσβυτερος τωλωμαῖος υιος του πρεσβυτερου λεοντος μαρτυρ υπεγραψα ομοιως.

† ο πρεσβυτερος βαρισάνος μαρτυρ υπεγραψα δια του σταυρου.

men Signi, pretio ducatorum octo et viginti. Sunt autem fines eiusdem vineae incultae: ad orientem molendinum suprascriptae ecclesiae S. Nicolai; ad occidentem vinea presbyteri Constae filii Leonis Simii; ad septentrionem vinea ecclesiae; ad meridiem via, quae ascendit a flumine et vadit iuxta vineam quam vendidi, et clauditur his quatuor finibus, cum ingressu et egressu, et sicut comprehendit clausuram meam. Quum igitur ego suprascriptus Ioannes accepissem antedictum pretium ab hegumeno Nipho, feci ecclesiae praesens venditionis plenae atque perfectae instrumentum, ut ecclesia semper et in secula seculorum habeat et possideat ipsam (*vineam*) cum facultate vendendi, donandi, et faciendi quidquid voluerit, utpote quae dominium et potestatem a me accepit, absque ullo impedimento. Si quis vero aliquo tempore apparuerit volens litem aut quaestionem ecclesiae inferre, debeam obstare, eamque defendere a qualibet persona et ab omni damno immunem praestare. Si autem contrarium fecerim, poenae nomine solvere tenear Fisco tam ego, quam ille qui litem moverit, regales sex et triginta; et nihilominus ratum maneat praesens instrumentum factum coram fide dignis testibus, qui interfuerunt, et scriptum manu presbyteri Gulielmi anno 6699, indictione IX.

† Goffredus Colubrarii iudex testis per crucem subscripsi.

† Magister Ioannes Ferrarius et ipse Colubrarii iudex testis similiter subscripsi.

† Dominus Gualterius filius domini Rogerii testis item per crucem subscripsi.

† Rogerius Mandator pro tempore Colubrarii Strategus testis per crucem subscripsi.

† Dominus Guido Caballarius testis subscripsi.

† Dominus Alexander filius domini Gulielmi Cursaris testis subscripsi.

† Presbyter Leo filius domini Sergii testis per crucem subscripsi.

† Presbyter Ptolomaeus filius presbyteri Leonis testis similiter subscripsi.

† Presbyter Barisanus testis subscripsi per crucem.

† ὅ κυρ γραδάλάνες υιος του κυρ αλεξανδρου του μονδου μαρτυρ υπέγραψα.

† ego filippus filius tholomei testis sum.

† Dominus Gradalaues filius domini Alexandri de Mondo testis subscripsi.

(Ex originali membrana Archivi Cavensis—n.° 83.)

CCXXIX.

1192 — Mense Ianuario — Indict. X.

Testamentum Gervasii filii defuncti Ioannis Chabitae.

† Ἐν ονοματι τοῦ πατρὸς. καὶ τοῦ υιοῦ καὶ τοῦ αγίου πνευματος. καγὼ γερβάσιος γνυσίος υἱὸς τοῦ ἀποιχωμενου ιωαννου τοῦ ἐπιλεγωμένου χαβήτου ἐν νόσω βαρυτατη περιπεσῶν καὶ τὴν ἀθρώαν τομὴν τοῦ θανατου πτωάμενος ἕως ὅτου κύριος τοῦ ἰδίου μου λογησμοῦ καθήσταμαι καὶ τὸν νοῦν καὶ τὰς φραίνας ἐρρωμένας καὶ σώας ἔχω. θέλω καὶ βούλομαι ὅπως μετα τὴν ἐμὴν ἀπόβίωσιν γενεσθω οὕτως. ἐν πρώτοις οὖν ἐπιτρέπω ὅπως δωθήτω ὑπερ ψυχηκῆς μου σωτηρίας νομισματα δῶδεκα. ὁμίως καὶ υπερ ψυχηκῆς σωτηρίας τῆς μακαριωτατης μητρως μου ρηγίνας εις τον παισεπτον ναον του σοτηριου πατρος ἡμῶν Φαντινου τὴν μεγαλην ἀγαιλαδαν. ὡσαυτως καὶ τὴ ἐμὴ ἀνεψία κωνσταντζα ἀγαιλάδαν μιαν. καὶ χοιριδιον μιαν καὶ πρώυατα καὶ ἀιγηδια κενα δέκα. περὶ δὲ τῶν ετέρων πρωβάτων. χοιρηδίων. βοϊδίων. καὶ ἀιγηδίων, σὺν τω ὀνικὸν. ἔστωσαν τῆς ἐμῆς γυνῆς μαριας. καὶ τῶν τριων παιδων μου τῶν αρρἀινων. λεγω δη. ιωαννου, καὶ οτοῦ, καὶ γουλιελμου. ὁμοιως καὶ τὸν οἶκον ἐν ὦ κατοικῶ συν των ξυλοβαδιων καὶ ὁ οἶκος κενὸς ἔστω τῆς γυνῆς μου μαριας, καὶ τριων παιδων μου τῶν αρρἀινων. περὶ δὲ τῶν δωδεκάτων νομισμάτων. ἐξ ὧν ἐκρινα υπερ ψυχηκης μου σωτηρίας ἐπιτρέπω οὕτως. ἵνα δωθητω ἐξ αυτων. εἰς τον ναον τοῦ σοτηριου πατρος ἡμων Φαντινου. ἐν ὦ μελλει κοιδεσθαι τὸν ἁμαρτολον μου σῶμα νόμισμα ενος. ὁμοιως καὶ εἰς τὴν μεγαλην ἐκκλησιαν τῆς ἐπισκοπης κενα διναρια δῶδεκα. ὁμοίως τῶ πνευματικῶ μου πατρι ἱερωμονάζωντι αναστασιω διναρια ιβ'. καὶ ταῖς καλογραιαις τῆς μονῆς τοῦ σοτηρίου πατρος ἡμῶν νικολάου τῆς νουδας, διναρια. ιβ'· καὶ τῆ σουριανη ἡ ανεψία τῆς καλογραιας μάρθας διναρια ὀκτῶ. ὡσαύτως καὶ τῶ ἱερομονάζωντι τῆς μονης τῆς

† In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Ego Gervasius legitimus filius defuncti Ioannis cognomento Chabitae, cum in gravissimum morbum inciderim, et timeam ne mors acuto suo gladio in me ingruat, dum mentis meae compos sum, animumque validum ac sanum habeo, volo et mando, ut post meum obitum fiant quae sequuntur. In primis dispono ut pro animae meae salute dentur numismata duodecim. Item et pro salute animae beatissimae memoriae matris meae Reginae (*detur*) venerabili templo servatoris patris nostri Phantini maior vacca. Item et consobrinae meae Constantiae vacca una et sucula una, et oves et capellae recens natae decem; reliquae vero oves, porcelli, vituli et capellae cum asino sint uxoris meae Mariae et trium filiorum meorum, videlicet Ioannis, et Odonis, et Gulielmi. Item et domus quam incolo cum ligneo pavimento, ac domus nova sint uxoris meae Mariae et trium filiorum meorum. De duodecim vero numismatis, quae animae meae saluti destinavi, hoc modo dispono, ut detur ex his templo servatoris patris nostri Phantini, in quo corpus mei peccatoris sepeliendum erit, numisma unum. Item et maiori ecclesiae episcopali denarii duodecim recens cusi. Item spirituali patri meo monacho Anastasio denarii duodecim. Et monialibus monasterii servatoris patris nostri Nicolai de Nuda denarii duodecim. Et Surianae consobrinae monialis Marthae denarii octo. Item et presbytero

ἁγίας Θεοτοκου τῶν ἁρμων. διναρια. δ'. καὶ ταῖς καλογραιαις τῆς αὐτῆς ἁγιας μονῆς διναρια. δ'. ὁμοίως καὶ . . . . . τοῦ κοποιῶντος ἐν αυτη μονὴ διναρια. δ'. καὶ εις την μονην τῆς σαβοκήνας διναρια. δέκα. ὁμοίως καὶ εις τον ναον τοῦ αρχιστρατηγου μιχαηλ. . . . καὶ τω πρεσβυτερω λέοντι διηκονηττης ἐν τῶ αυτῶ ναω. διναρια. δ'. καὶ εις το ξενοδοχειον τοῦ ἁγιου βητου. διναρια. κ'. ὁμοίως καὶ ταῖς καλογραιαις τοῦ ἁγίου Φαντίνου διναρια εικωσι. και εις τον ναον τοῦ αγίου ιουλιανου. διναρια. η'. καὶ τῶ καππέλλανω τῆς αυτης εκλησιας. διναρια. η'. καὶ τὴ ἰδία μου τη πτωχομουνδα. θυγατρι. . . . . διναρια. . . . καὶ τῶ πρεσβυτερω ιωαννη τοῦ μιλιωτου. διναρια. ιβ'. καὶ τῶ εξαδελφω μου πρεσβυτερω ιωαννη χαβητη. διναρια. ιβ'. καὶ τῶ πρωτοπάπᾶ ιωαννη διναρια . . . . καὶ τοις ἱερευσιν γρίκους τε καὶ λατινους. τους μελλοντας επιτελεῖν την κοιδίαν μου. ἐξωδιαζεσθαι αὐτοῖς νομισματα β' δύο. καὶ ἐν τῶ ναῶ τῆς ἁγίας Θεοτοκου του κοσμᾶ δηναρια. δ'. καὶ ταῖς καλογραιαις τῆς αὐτῆς μονῆς διναρια. δ'. περὶ δὲ τῶν ἐναπομενωντων ρηθεντων νομισματων. ἐξ. . . . . ἱερεας ἵνα ποιοῦνται. ἐξ αὐτῶν. λειτουργήας. καὶ εὔχεσθαι ὑπερ ψυχηκῆς μου σωτηριας. καὶ τα νομισματά μου τοῖς πτωχοις . . . . . περὶ δὲ τῆς ὑποστασεως κλοιρονομικης· επαφίω τῆ ἀνεψία μου κωνσταντζα. αμπελων. ρήζες διάκωσιας ἐν τω αμπελιω μου, ὅπερ ὑπαρχει εν τ . . . . . αρχοι ὁμοίως καὶ εις το αμπελιον μου τῆς πουρπουρας· ἐπαφιω αὐτὴ ἀμπελων ρήζες. ἑκατόν. καὶ οὕτως. ἐὰν τελεὐτῆ. ἡ ρηθησα κωνσταντζα ἄνευ κλοιρονομοιας ἵνα διαμενέτω ἡ ρηθήσα ὑπόστατις. τοῖς ἐμοῖς παιδῶν τῶν ἀρραίνων περὶ τῶν ἑτέρων αμπελιων· ἡγουν τὸ ἀμπέλιον τὸ ερωμενον τοῦ κλησματος τοῦ Φαρίνου. καὶ το αμπελιον. ὅπερ ἔχω εἰς το ματυ πλησιον του αμπελιου τοῦ ἐξαδελφου μου πρεσβυτερου ιωαννου χαβητου. καὶ τὸ ἀμπέλιον ὅπερ ἔχω εις το γουαλλιάρδον πλησιον του ἀμπελιου. καὶ ἀποιχωμενου. οὐβου τοῦ σαλερινοῦ. καὶ τὸ αμπέλιον ὅπερ ἔχω εις την πουρπουραν πλησιον τοῦ αμπελιου καὶ ἀποιχωμενου νικολάου καβαλλαρίου. ταύτα παντα επαφίω τῆ γυνὴ μου μαρια. καὶ τοῖς τέκνοις μου τοῖς ἀρραινοις ἔχω δὲ καὶ χωραφια ὑποκάτω τοῦ ναου τοῦ αρχιστρατηγου μιχαηλ λαχοιδια δύο πλησιον της διμοσιας οδου τὸ μεν, εἷς ἔχω αυτος πατρικῆς μου

monacho monasterii sanctae Dei Genitricis de Armis denarii quatuor. Et monialibus eiusdem sancti monasterii denarii quatuor. Item et . . . . . qui eidem monasterio inservit denarii quatuor. Et monasterio Sabocinae denarii decem. Item et templo Michaelis caelestis militiae principis. . . . . Et presbytero Leoni eiusdem templi diacono denarii quatuor. Et hospitio S. Viti denarii viginti. Item et monialibus S. Phantini denarii viginti. Et templo S. Iuliani denarii octo. Et capellano eiusdem ecclesiae denarii octo. Et propinquae meae Ptochomundae filiae . . . . denarii . . . . Et presbytero Ioanni Milioti denarii duodecim. Et fratris mei filio presbytero Ioanni Chabitae denarii duodecim. Et protopapae Ioanni denarii . . . . Et presbyteris graecis ac latinis meas exsequias curaturis solvantur numismata duo. Et templo sanctae Dei Genitricis de Cosma denarii quatuor. Et monialibus eiusdem monasterii denarii quatuor. De reliquis vero numismatis . . . (*lego*) sacerdotibus ut missas ex his celebrent, et orent pro animae meae salute, et numismata mea pauperibus . . . . . De bonis vero ad hereditatem pertinentibus relinquo consobrinae meae Constantiae vites ducentas in vinea mea sita in. . . . . Item et in vinea mea de Purpura relinquo eidem vites centum ; et si dicta Constantia sine heredibus moriatur, spectent haec bona ad filios meos mares. Reliquas autem vineas, videlicet vineam quae dicitur de Clausura Farini, et vineam quam habeo in Maty prope vineam nepotis mei presbyteri Ioannis Chabitae, et vineam quam habeo ad Gualliardum prope vineam defuncti Hugonis de Salerno, et vineam quam habeo ad Purpuram prope vineam demortui Nicolai Caballarii, has omnes inquam vineas relinquo uxori meae Mariae et meis filiis maribus. Insuper possideo praedia duo in inferiori parte templi S. Michaelis caelestis militiae ducis apud viam publicam, quorum unum ex paterna hereditate possideo, alterum situm sub Area in feu-

κλοιρονομίας τὸ δὲ ἕτερον ὅπερ ὑπαρχει ὑποκάτω τοῦ ἀλωνίου. ἔχω αὐτος φιον. ἀπο τον αυθεντου. κυρου βαϊμάριου. ἔχω δὲ ετερον χωραφιον εις το χειμαρρον του τρεκτοπυλου· ὅπερ ἔχω αυτος πατρικης κλοιρονομιας· ὅπερ μυράζω αυτος. μετα του ἐξαδελφου πρεσβυτερου ιωαννου χαβητου. καὶ του μηχαηλ του καυδου. ἔχω δὲ ἕτερα χωράφια εις το μαστηκῶ. πλησιον τόν χωραφιον. τὸ μὲν εν λαχοι· τῶν τοῦ βουρζωνουτου. τὸ δὲ ἕτερον. πλησιον τοῦ χωραφιου πρωτοπαπα ιωαννου. ομοιως ἔχω χωραφια εἰς τα παλαιὰ θερμὰ. πλησιον. καὶ συνἐγγεῖς τοῦ χωραφιου. ὅπερ ἔδωκε. ἐν τῶ αὐτῶ τωπω. ὁ ἐμοῦ πατηρ. τω ιωαννη του φιτευειν ἐν τη κολημβηθρα του βαπτηςματος. μυραζω αυτὰ μετα τοὺς ἐμοὺς ἰδίους. ἔχω δὲ ἕτερα χωράφια. εἰς το πόρον του φραξα μοιράζω καὶ αὐτὰ μετα τοὺς ἐμοὺς ἰδίους. ὡσάυτως δὲ ἔχω. χωραφια. εις τον ἅγιον αρχιστράτηγον του λαυρετου. μυραζω καὶ αὐτὰ μετὰ τοὺς ἰδίους μου. ἔχω δὲ ἕτερα χωράφια. εις τον τοπον τὴς βιγγιάρρας. ὁμοίως εχω ετερα χωραφια εις τον ἀππετζουκλασον μυράζω καὶ αυτὰ μετὰ τους ἰδίους μου. ἔχω χωραφια εις το τουβουλον τῆς πέτρας. πλησιον τοῦ χωραφιου ιωαννου . . . . . επι ἀνατολικου μερους. καὶ τὸ χωραφιον τῶν τοῦ ιωαννου βισκωμιτος. ταύτα μεν τῶν ρηθεντων ὑποστάσεων. ἔχω αυτὸς πατρικῆς μου κλοιρονομιας. καὶ μυράζω αὐτα. μετα των ρηθεντων ἰδίων μου. τόν τε. πρεσβυτερον. ιωαννην χαβητην. ὁ ἐμὸς ἐξαδελφος. καὶ λοιπους. ἔχω δὲ ἕτερα χωραφια ἐκ τῆς μητρικῆς μου κλοιρονομιας. εις τον γυάυυκου. πλησιον τῆς ὁδοῦ ἡ ἀπάγουσα εἰς τον ἅγιον σεβαστιανον. καὶ ἀλλαχοῦ· μυράζω αὐτα μετὰ τοὺς ἰδίους μου τοὺς ἐξαδέλφους μου. ὁμοίως ἔχω χωραφια. εις τον καλλεντον. πατρώας μου κλοιρονομιας. πλησιον τοῦ χωραφιου τῶν του χρισιλίου. ὡσάυτως δὲ εχω ἕτερα χωραφια. εις την βαρβαραν. μητρωας μου κλοιρονομιας. καὶ πλησιον τῶν χωραφιων. τὸν του κυρου ράου ποπουλίνου. μυράζω αυτα μετα τοὺς ἰδίους μου. ἔχω χωραφια εις τον κηκερελλον. πλησιον τῶν τοῦ βονάτζου. καὶ τὸν χωραφιον ὅπερ ὑπάρχει εις το σαλήκω. πλοισιον τοῦ χωραφιου τὸν τοῦ αρτζέρει. καὶ αυτα μητρώας μου κλοιρονομιας καὶ επαφίω αὐτα τοῖς ἐμοῖς τέκνοις των ἀρρένων. καὶ τοῖς ἐμοῖς αιεψιοις σῶα καὶ ὁλόκλοιρα. ἡγω τα τοῦ κηκερελλου. καὶ τοῦ σαλίκου. ταυτα μεν τῶν ρηθέντων χωρα-

dum teneo a dynasta domino Guaimario. Habeo autem aliud praedium apud torrentem Trectopili ex paterna hereditate, quod divido inter nepotem presbyterum Ioannem Chabitam et Michaelem de Cando. Habeo etiam alia praedia ad Masticum, quorum unum est situm prope praedia Burzonuti, alterum prope praedium protopape Ioannis. Item habeo praedia ad veteres Thermas prope fundum, quem in eodem loco prope baptisterium pater meus in emphyteusim dedit Ioanni; haec praedia divido inter meos propinquos. Habeo etiam alia praedia in transitu Phraxae, quae divido inter meos propinquos. Item habeo praedia apud sanctum Michaelem de Laureto, quae divido inter meos propinquos. Habeo etiam alia praedia in loco Bingiarrae. Item habeo alia praedia ad Appetzuclasum, quae divido inter meos propinquos. Habeo praedia ad Tubulum lapideum prope fundum Ioannis . . . . . ab oriente, et fundum Ioannis Vicecomitis. Memorata bona ex paterna hereditate possideo et divido inter dictos meos propinquos presbyterum Ioannem Chabitam meum nepotem, et reliquos. Habeo etiam alia praedia ex materna mea hereditate apud Giabicum prope viam quae ducit ad S. Sebastianum et alibi, quae divido inter meos nepotes. Item habeo praedia ad Callentum ex paterna hereditate prope fundum filiorum Chryselii. Item habeo alia praedia ad Barbaram ex materna hereditate prope fundos domini Rhai Populini, quae divido inter meos propinquos. Habeo praedia ad Cicerellum prope fundos Bonatzi, et praedium situm apud Salicum prope fundum Artzeri, et ipsa ex materna hereditate; quae integra et universa relinquo meis filiis maribus et meis consobrinis, videlicet ea quae extant ad Cicerellum et Salicum. Praedicta igitur praedia paternae et maternae hereditatis relinquo meis filiis maribus, et meis consobrinis et heredibus, ut ea habeant ac possideant, prout eruitur ex testamento beatissimae memoriae

φιων πατρικῆς καὶ μητρικῆς κλοιρονομίας. επαφίω τοῖς ἡμοῖς τέκνοις των αρραινων. καὶ τοις ἡμοῖς ἀνεψίοις καὶ κληρονομοις ἵνα ἔχωνται ἐξ αυτῶν χωραφιων καὶ αναλαβωνται. καθα διλοποιεῖ. τὴν διάθεσιν. ἐν ἡ διάταξεν ὁ μακαριωτατος πατηρ μου και πλοι . . . . . ἔχω χωραφια εις το κορναρρον πλοισιον τῶν τοῦ χρισιλιου. και θεοδωρου κεφαλου. ὡς ἐπι ανατολικου μέρους. μυράζω αυτα μετα τοὺς ἰδίους μου. ταυτα μὲν τῶν προγραφέντων ὑποστασεων αμπελιων χωραφιων ἔστω τῆς ἐμῆς γύνης. καὶ τῶν τριων παιδων μου. ἔχω δὲ οἰκοτοπον. εις το μέσιν. μητρώας μου κλοιρονομιας. καὶ ἕτερον οικοτωπον πλησιον τῶν οἰκοτωπων τῶν τοῦ κηκερελλου πατρωας μου κλοιρονομιας ἐπιτρέπω οὕτως. ἵνα ἀπολάβωνται οἱ ανεψιοι μου τὴν μύραν αὐτῶν. καθὰ διλοῖ τὸ προικοσύνφερον τῆς μητρος αυτῶν. καὶ εἴ τι λυθη παρέδραμεν. ἀπο τε κοινήτων ἀκοινήτων. καὶ αυτοκοινήτων πραγμάτων. ἔστω τῆς γυνης μου μαρίας. καὶ τῶν τριῶν παιδῶν μου τῶν ἀρραίνων. ἰωάννου. καὶ ότου. καὶ γουλυάλμου. ὅστις δε εὑρεθη ἐναντιουμενος. ἢ παρενοχλουμενος. ἔστω κατηραμένος παρα κυριω θεω παντοκράτορι. κελεύω τοῦ εἶναι ἡ παρουσα εὐτελης μου διαταξεως. στεραιὰ βαιβαια καὶ ἀπαρασάλευτος εις τους αἰωνας ἐπι παντος δικαστιριου. και ἐν τοὺτοις δὲ ἐπιτρωπους καταλυμπανω. τόν τε τόν κυρον ρογέριον τοῦ ρουσίτου. καὶ τόν μαϊστορα γριγόριον. καὶ τόν κυρον ροπερτον τοῦ αμυρί. ἵνα ποιήσωσι ὑπερ τῆς αμαρτολής μου ψυχῆς πάντα καλῶς. καὶ οἷα ποιήσωσοι. δῶσει αὐτοῖς κυριος ὁ θεος. ἐν ημέρα κρήσεως. ἥτις εγραφει δια χειρος λεοντος νοταριου τοῦ κασιανου δι ἐπιτρωπης ιωάννου πρωτοπάπα καὶ ταβουλαριου κηρκλαριου μηνι ἰάνουαριω ἰνδικτιῶνος ι'. ἔτους ϛψ' παρουσια μαρτυρων.

† ρϊκκαρδος υἱὸς ρικκάρδου μαρτυρ ὑπέγραψα δια τοῦ σταυροῦ.

† Ego bartolomeus de pustella iudex testis sum.

† ἀλέξανδρος φαβάτζας μαρτυρ ὑπέγραψα δια του σταυρου.

† ρογέριος καρράνης μαρτυρ ὑπέγραψα δια του σταυρου.

† ἰωάννης ἱερεύς χαβήτης μαρτυρ ὑπέγραψα δια τοῦ σταυροῦ.

† γουλλιέλμος ἱερευς ὁ τοῦ λεοντος μαρτυρ ὑπέγραψα δια του σταυρου.

patris mei et. . . . . Habeo praedia apud Cornarrum prope bona Chryselii et Theodori Cephali orientem versus, quae divido inter meos propinquos. Huiusmodi bona, vineae, praedia sint uxoris meae et trium filiorum meorum. Item habeo domum ad Mesin ex materna hereditate, et aliam domum ex paterna hereditate prope domos filiorum Cicerelli. Dispono ut fruantur consobrini mei sua portione, uti tabulae dotales eorum matris declarant. Et si qua ex mobilibus, immobilibus ac semoventibus oblivione praetermiserimus, haec spectent ad uxorem meam Mariam et tres filios meos mares Ioannem et Odonem et Gulielmum. Quisquis autem (*huiusmodi dispositioni*) obstiterit, atque refragatus fuerit, sit maledictus a domino Deo omnipotenti; et mando ut praesens humile meum testamentum firmum, validum et inconcussum usque ad finem seculorum sit apud quodcumque tribunal. Et ad haec executores relinquo dominum Rogerium de Rusito, et magistrum Gregorium, et dominum Robertum de Amyro, ut omnia pro me peccatore recte agant, et pro his quae fecerint retributionem eis dabit dominus Deus in die iudicii. Scriptum manu Leonis notarii de Caciano ex mandato Ioannis Protopapae et tabularii Circlarii mense ianuario, indictione X, anno 6700, coram testibus.

† Riccardus filius Riccardi testis subscripsi per crucem.

† Alexander Fabatza testis subscripsi per crucem.

† Rogerius Carranes testis subscripsi per crucem.

† Ioannes presbyter Chabita testis subscripsi per crucem.

† Gulielmus presbyter filius Leonis testis subscripsi per crucem.

† μαρτίνος λομβαρδος μαρτυρ υπεγραψα δια του σταυρου.

† Martinus Lombardus testis subscripsi per crucem.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani — n.° 89.)

CCXXX.

1192 — Mense Martio — Indict. X — Messanae.

Eugenius de Calo et Ioannes de Rhegio tribuunt Mercurio filio Nicolai Hieracensis facultatem exstruendi molendinum ad flumen Praetoriatum sub annua praestatione medietatis proventuum solvenda baiulo Hieracensi.

† οἱ ἐπὶ τοῦ σεκρέτου εὐγένιος τοῦ καλοῦ, καὶ ἰωάννης τοῦ ῥηγίου.

Κατὰ τὸν μάρτιον μῆνα τῆς ινδικτιῶνος ι', διατριυόντων ἡμῶν ἐν τῇ πόλει μεσίνης διὰ τὰς δεσποτικὰς δουλείας, πρὸς ἡμᾶς ἐληλυθῶς σὺ ὁ κυρὸς μερκούριος ὁ τοῦ μακαρίτου κυροῦ νικολάου τοῦ ἱέρακος υἱός, ἠτήσω ἐκ υάθρων οἰκοδομῆσαι ὑδρόμυλον ἐν τῷ ποταμῷ τῷ λεγομένῳ πραιτοριάτῳ, τοῦ εἰς τὴν ἐπαρχίαν χωρας ἱέρακος, καὶ τέλλειν ὁ κατ' ἔτος λόγω τῆς δεσπότης ἡμῶν πρὸς τὸν κατὰ τὸν καιρὸν ἐξουσιαστὴν ἱέρακος, τὸ ἥμισι τῆς συνεισφορᾶς αὐτοῦ, ἐλεύθερον χωρὶς πάσης ἐξόδου. ἤξαντες οὖν ἡμεῖς τῇ αἰτήσει σου. ὡς ἐποφελῆς τοῦτο ἴδοτες εἶναι πρὸς τὸ θεοφρούριτον σέκρετον, ἐστέρξαμέν σοι τὸν τοιοῦτον ὑδρόμυλον ποιῆσαι εἰς τὸν εἰρμένον ποταμὸν πραιτοριάτον τοῦ τῆς ἐπαρχίας χώρας ἱέρακος, μετὰ πάσης σου τῆς ἐξόδου καὶ οἰκονομίας. καὶ εἴ τι ἂν εἴη τὴν τούτου συνεισφορὰν ἐν τῷ καθ' ἑνὶ χρόνω, παρέχειν σε ἀκολύτως καὶ ἀπροφασίστως εἰς τὸν κατὰ τὸν καιρὸν ἐξουσιαστὴν ἱέρακος, τὸ ἥμισυ. ἄτερ πάσης ἀνυολῆς καὶ ἐξόδου. καὶ ὅσην ἂν ἔξοδον δεῖται ὁ αὐτὸς ὑδρόμυλος καθ' ἕκαστον ἔτος. ἔσεται παρὰ σοῦ καὶ παρὰ τῶν ὑπὸ σοῦ μελλόντων κατέχειν αὐτὸν κληρονόμων καὶ διαδόχων σου. καὶ οὕτω μὲν κατέχειν τὸν αὐτὸν ὑδρόμυλον ἐσαεὶ σὺ τὲ καὶ οἱ κληρονόμοι σου ἐπι τέκνοις τέκνων σου καὶ διαδόχων. σωζωμένου πρὸς τὸν κατὰ τὴν ἡμέραν ἐξουσιαστὴν τῆς χώρας ἱέρακος τὸ ἥμισυ τῆς συνεισφορᾶς αὐτοῦ ἐλεύθερον πάσης ἐξόδου ὡς εἴρηται· καὶ μὴ ἔστω κανεὶς ἐμποδίσων σε ἐν αὐτῷ, ἢ ἀφελῶν αὐτὸν ἀπὸ σοῦ ἢ ἀπὸ τῶν σῶν κληρονόμων, ἐν ὅσω καὶ παρ' ὑμῶν διασώζεται πρὸς τὴν δεσπότην τὸ ἥμισυ τῆς τούτου συν-

† Secretiae praepositi Eugenius de Calo et Ioannes de Rhegio.

Mense martio, indictione X. Cum nos commoraremur in civitate Messanae ad exigenda dominica tributa, ad nos accessisti tu dominus Mercurius filius domini Nicolai Hieracensis beatae memoriae, et petiisti ut a fundamentis aedificares molendinum aquarium in flumine dicto Praetoriato, in ditione civitatis Hieracii, et solveres quotannis pro tributo debito Dominae nostrae apud baiulum Hieracensem pro tempore medietatem proventus ipsius liberam sine ulla expensa. Nos igitur obsecundantes postulationi tuae, quia nobis visum est id prodesse aerario a Deo defenso, concessimus tibi exstruere dictum molendinum in memorato flumine Praetoriato, in ditione civitatis Hieracensis, tuis prorsus expensis et administratione, et quisquis fuerit annuus inde proventus, huius dimidium ipse solvas sine ullo impedimento ac praetextu, nullaque mora et impensa baiulo Hieracensi pro tempore, et quidquid oportuerit impendere singulos in annos pro eodem molendino, solvatur a te et ab heredibus et successoribus tuis post te illud possessuris. Et sic habeas dictum molendinum semper tu et heredes tui et filii filiorum tuorum ac successores; et libera ab omni expensa, uti dictum est, cedat dimidia pars ipsius proventus baiulo pro tempore civitatis Hieracensis. Nemo autem sit qui tibi in eo impedimentum afferat, vel abducat illud a te sive ab heredibus tuis, dummodo a vobis persolvatur

εισφοράς· καὶ ἐφθιάζειν ὑμᾶς τὸν αὐτὸν μύλον καθ' ἑτούσιον ἀπὸ τοῦ οἰκείου ὑμῶν ὡς ἀνωτέρως δεδήλωται· ὅθεν καὶ πρὸς πίστωσιν καὶ ἀσφάλειαν σοῦ καὶ τῶν κληρονόμων σου, ἐποιήθη σοι παρ' ἡμῶν τὸ παρὸν ἀποδοτικὸν ἔγγραφον, γραφὲν μηνὶ καὶ ἰνδικτιῶνι τῆς προγραφείσι· ἐν τῷ ϛψ' ἔτει· καὶ τοῖς ἡμετέροις ἐπεκυρώθη χερσίν.

† εὐγένιος. † ἰωάννης ἔγραψα.

Dominae dimidia pars ipsius proventus, et reficiatur ipsum molendinum quotannis vestris expensis, uti supra dictum est. Quamobrem ad fidem et securitatem tuam tuorumque heredum tibi a nobis praesens concessionis chartula facta est, scripta mense et indictione supradictis, anno 6700, et nostris roborata est manibus.

† Eugenius. † Ioannes scripsi.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani—n.° 90.)

CCXXXI.

1192 — Indict. X — Colubrarii.

Ioannes Nucarrita eiusque filius Rogerius vendunt ecclesiae S. Nicolai de Paratico portionem praedii positi in agro Colubrarii.

† σίγνον χειρὸς ιωαννου νουκαρρήτου. εἰκειτωρ χωρας καλόβράρου·

† σίγνον χειρὸς ρογερίου υιος τοῦ πρόγραφεντος·

ημεῖς οἱ ανωτερω προγεγραμμενοι οἱ τὰ σίγνα τῶν τιμεῖων καὶ ζωοπιῶν σταυρων· ἐν τῇ παρουση χαρτῇ πίξαντες φαινωμεθα πουλωντες. ημεῖς προς την εκκλησιαν του ἁγίου νικολαου· τῆς παρατικῆς. ἓν πετζὴν χωράφὴν ἅτινα ἔχωμεν εις τὴν διακρατησιν καλοβράρου· εις τοπον λεγωμενον τῆς παρατικῆς, τοῦτο δὲ τὸ χωράφην πούλωμὴν ημεῖς δια εικεια ημῶν βουλη καὶ καλῇ προερέσει. προς την εκκλησιαν διὰ τιμην νομισματων χρυσου δῦο· καὶ συνοριζεται δε τὴν αυτὴν χωράφη οὕτως. ἀνατολὰς μὲν. χωράφην τῶν υἱῶν του λεοντος σιμεῖω· δυσμὰς δε χωραφην της αυτῆς ἐκκλησιας· μεσυνυρίας τὸν μέγαν δρώμον. βορεας δε. ομοιως χωράφην· τῆς μεγάλης κυρίας καὶ σῖνκλη τετραμερὸς σῦν εισοδω τε αὐτῆς εξοδω ωθεν λαβὼν ημεῖς οἱ ανωτερω προγεγραμμενοι τὴν προρηθεισαν τιμην παρὰ τῆς αυτης· ἐκλησιας, καὶ τῶν ηγουμένων. ἡγουν ο ηγουμενος. καὶ εονομαζον καὶ ηγουμενος νίφον. ποιούμεν προς την εκκλησιαν τουτον τὴν παρουσαν εγγραφον τελειαν καὶ πληρεστάτην του ἔχειν αὐτὴν εἰς ἅπαν αυτης εξουσιαν από του νὺν και εις τὸ διδιναικὲς ως τὴν εξουσιαν παρ ημῶν εἰλειφὸς μη κολυωμενος παρα τινος εὰν δὲ πωτὲ καὶρω ἐι χρονω φανεὶ τὶς ζητησιν ει αγωγὴν κατα τὴν εκκλησιαν ποιεὶν εἰσταμεν ημὰς του διεκδικὰν αυτὴν από παν-

† Signum manus Ioannis Nucarritae incolae civitatis Colubrarii:

† Signum manus Rogerii filii praedicti Ioannis.

Nos suprascripti, qui signa sanctae et vivificae crucis in praesenti instrumento exaravimus, declaramus vendere ecclesiae S. Nicolai de Paratico unam portionem terrae, quam possidemus in pertinentiis Colubrarii in loco ubi dicitur de Paratico. Vendimus autem ecclesiae huiusmodi praedium de propria nostra sententia et libera voluntate pretio solidorum aureorum duorum. Sunt vero eius fines: ad orientem praedium filiorum Leonis Simii; ad occidentem praedium eiusdem ecclesiae; ad meridiem via publica; ad septentrionem similiter praedium magnae Dominae, et clauditur his quatuor partibus designatum, cum ingressu et egressu. Quare nos suprascripti, accepto antedicto pretio ab eadem ecclesia, et ab eius hegumeno Nipho, facimus ecclesiae praesens instrumentum plenae et perfectae venditionis, ut amodo et in perpetuum habeat in sua potestate memoratum praedium absque ullo impedimento, quoniam dominium a nobis accepit. Si quis autem aliquando litem aut quaestionem eidem ecclesiae inferre praesumpserit, teneamur contra insurgere, ipsamque defendere ab omni contraria persona. Quod

τὸς προσωπου ει δε προς ανατρωπην ποιησωμεν ήσταμεν καὶ ομολογουμεν του ζημιουσθαι εν το φισκω ριγατα· λϛ'. ειθ ουτω μενετω απαρασαλευτον παρουσία ευρεθεντων αξιωπίστων μαρτυρων· γραφεν δια χειρὸς πρεσβυτερου γουλιελμου. ετους ϛψ'. ινδικτιωνος ι'.

† ο του καλουραρου κριτης ιωαννης χαλκευς μαρτυρ υπεγραψα.

† ο του καλοβραρου κριτῆς ἰοσφρὲς του αγιου αρχαγγελου μαρτυρ υπεγραψα δια του σταυρου.

† ὁ κατῆν ημεραν στρατηγὸς καλουραρου ρογεριος παπα καλεκα μαρτυρ υπεγραψα.

† ὁ καστελλανος μαραλδος μαρτυρ υπεγραψα.

† ο κυρ ρογεριος υιος του κυρ γουιδου μαρτυρ υπεγραψα.

† ο κυρ κηβελλος μαρτυρ υπεγραψα.

† ιωαννης καρατζητα μαρτυρ υπεγραψα.

si hoc facere neglexerimus, poenae nomine solvere teneamur Fisco solidos regales sex et triginta ; et nihilominus firmum remaneat hoc venditionis instrumentum factum coram fide dignis testibus, qui forte interfuerunt, et scriptum manu presbyteri Gulielmi, anno 6700, indictione X.

† Ioannes Ferrarius Colubrarii iudex testis subscripsi.

† Goffredus de S. Archangelo Colubrarii iudex testis per crucem subscripsi.

† Rogerius Papacaleca pro tempore Strategus Colubrarii testis subscripsi.

† Castellanus Maraldus testis subscripsi.

† Rogerius filius domini Guidonis testis subscripsi.

† Dominus Cibellus testis subscripsi.

† Ioannes Caratzita testis subscripsi.

(Ex originali membrana Archivi Cavensis — n.° 84.)

CCXXXII.

1192 — Indict. (X) — Crotone.

Trotta vidua Leonis Beluchi, eiusque filii Donnema, Cala et Ioannes donant monasterio S. Nicolai de Cipullo praedium positum in agro Crotonensi prope Isarim.

† σίγνω χειρὸς τρόττας ὑ ποτε γαμετὶ λέοντος βελούχου. † σίγνω χειρὸς δόννεμας. θυγατρὸς αυτῆς· σίγνω χειρὸς καλὴς θυγατρὸς αυτῆς. † σίγνω χειρὸς ἰωάννου νοταρίου ευτελοῦς· καὶ γνήσιος υἱὼς τρόττας τῆς προγραφείσης. ἐν ονόματι του πατρὸς καὶ του υἱοῦ καὶ του ἁγίου πνεύματος. καγῶ τρόττα ὑ προγραφείσα σὺν τῶν ἐμῶν τεκνων δόννεμας καὶ καλης καὶ νοταρίου ιωαννου τὸν ανοτέρω προγεγραμμένων· δήδωμε το παρὸν χωράφιον ὅπερ εχομεν εν τι περιχόρο κροτώνος: πλησίον του ἤσαρι. περι ψηχηκὴς ἡμῶν σωτηρίας. ὴς τὸν πάνσευτον ναὸν του ὁσίου πατρὸς ὑμῶν νικολαου του κυπούλλου. του υπερεύχεσθαι ὑμὰς. εν τῆς ἁγίὴς καὶ ἱερὶς διπτίχης· σινορίται δὲ ούτο κα μὲν ἀνατολὰς τα χωράφια τὶς υπεραγίας θεοτοκου τὶς επισκοπῆς κροτώνος. κατὰ δὴσμὰς τὰ χωράφια τῆς αυτῆς ἐκλησίας. ἀρχτρος ὁ ἤσαρις· κατα δὲ μεσύμβριαν τα αυτᾶ χωράφια τῆς ἐπὴσκοπης. ὑπάρχει δὲ το τοιούτον χωράφιον. ὕγουν

† Signum manus Trottae uxoris quondam Leonis Beluchi. † Signum manus Donnemae filiae eius. † Signum manus Calae filiae eius. † Signum manus Ioannis notarii humilis et filii legitimi suprascriptae Trottae. In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Ego praefata Trotta, nec non mei filii Donnema, et Cala, et notarius Ioannes suprascripti, donamus venerabili templo sancti Patris nostri Nicolai de Cipullo hoc praedium, quod possidemus in ambitu Crotonis prope Isarim, pro spirituali nostra salute, ut pro nobis preces fiant in sanctis et sacris diptychis. Hos autem habet fines : ab oriente praedia Sanctissimae Deiparae episcopatus Crotonis; ab occidente praedia eiusdem ecclesiae; a septentrione Isarim; a meridie eadem episcopatus praedia. Est vero hoc praedium quinque modiorum, quod quadrifariam circumscriptum , quantum et quale est, cum omni introitu et exitu donamus et offerimus, sicut prae-

μώδια· πέντε· τούτο οὖν το τετραχὸς περιόρισθὲν χωράφιον ὅσον καὶ ἦον ἐστὴν σὶν πάσι ἠσόδω καὶ ἐξῶδω· δορούμεθα καὶ ἀφηέροῦμεθα καθὸς προέφημεν. χορὶς πάτις τέχνης καὶ ραδηουργίας· ἄλλα σὶν προθυμήα ἡμῶν πάσι καὶ ὁλοψύχο προθέτι· πηούμεν ἠς σὲ τὸν κυρὸν χρισάφην τὸν μοναχὸν· καὶ πριούριν τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν νικολάου τοῦ κηπούλλου. τὶν τιαύτιν καθὰν καὶ ἀδόλοτον ἀφηέροσιν· επεξούσιὸς ἐχὴν αυτῶ ἡ ἁγία μονῆ δέσπόζην κυριεύην· ανταλλάττην ὅ η θοίεῖ κανόνες τῶν ἁγιῶν ἐνκλησιῶν προέθέσπισαν· απάρτι καὶ ἠς το διήνεκὲς. ἡ δὲ κίνησις ζητισις ἡ ἀγῶγη γίνετε παρ' ἰούδηποτε προσόπου· ἤνα ἠσταμεθα καὶ δηέκδηκούμὲν αυτὸν ἀπο παντὸς εναντιουμένου προσόπου· ἤτε οἰμεῖς ἐπίμελη γενόμεθα ἤνα μῆ ἠσακόόμεθα. ἄλλα επάρατη γενόμεθα παρα κυρίου θεοῦ παντοκράτορος καὶ παρὰ τῶν τριάκοσίον δέκα καὶ ἡ ἁγίον θεοφώρων πατέρων. καὶ τὶν ανχώην ἠούδα τοῦ προδότου. μη μόνον τούτο αλλα καὶ ζημήὰ ὑποστήνε μᾶς διμοσιάκῆ· ἠς τὸ βασιλικὸν σαγκαίλλιὸν ριγάτα· ἑκατῶν· καὶ μετα τούτο ἤνα ὑπάρχη καθαρᾶ καὶ απαρα καὶ ἀπαρασάλευτος· ἤτις καὶ ἐγράφη. ἐπῆ τῆς εὐσευοὺς βασιλείας τανκρὲ ριγὸς καὶ δεσπότου ἡμῶν. χειρὶ ἐμοῦ· ιωαννου νοταρίου ευτελοῦς· οὕτω ἐπῶνημα βελούχου. ἔτη ϛψ'.

† πέτρος καστελλανος κροτώνος ὑπέγραψε διά του σταυρου

† νικόλαος γαβαρρέτος κροτώνος ὑπέγραψε δια του σταυροῦ.

† νικολαος της κροτονης ηπεγραψε

† διμετρις νοτάριος ος τειχῶν παρὸν καὶ παρακληθείς παρα τοὺ προριθέντος ιωάνου νοταρίου ὑπέγραψε

† πρεσβοιτερος λέων ὁ λαγκονιτης μαρτυρ υπεγραψε καὶ γνησιὸς υιὼς καλης τῆς προγραφείσης.

† σιγνο χειρὸς κωνσταντίνου καὶ γνήσιὸς υἱὸς τρόττας τῆς προγραφείσης. υπέγραψε τὸν τίμηον σταυρὸν υκάν χειρὶ.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani — n.° 91.)

diximus, absque ulla simulatione et fraude, sed cum omni nostra alacritate et totius animi proposito facimus tibi domino Chrysaphio monacho et priori sancti Patris nostri Nicolai de Cipullo hanc puram et sinceram donationem, ut sanctum monasterium tamquam dominus et arbiter facultatem habeat illud tenendi, possidendi et permutandi, prout divini sanctarum ecclesiarum canones antea statuere, amodo et in perpetuum. Si qua vero lis, quaestio, aut actio a quovis moveatur, nos obstabimus, et monasterium ab omni contraria persona defendemus. Quod si nos (*huiusce donationis*) poenituerit, ne exaudiamur, sed omnipotentis Dei et tercentorum decem et octo Patrum maledictionem, et laqueum Iudae proditoris sortiamur; nec solum haec, sed etiam subiiciamur poenae publicae regalium centum regio Fisco solvendorum. Et postea maneat pura, simplex et inconcussa haec chartula, quae scripta est sub pio regno Tancredi regis et domini nostri manu mea Ioannis humilis notarii cognomine Beluchi, anno 6700.

† Petrus Castellanus Crotonis subscripsit per crucem.

† Nicolaus Gabarretus de Crotone subscripsit per crucem.

† Nicolaus de Crotone subscripsit.

† Demetrius notarius, qui forte interfuit, et vocatus a supradicto Ioanne notario subscripsit.

† Presbyter Leo Lanconites legitimus filius suprascriptae Calae testis subscripsit.

† Signum manus Constantini legitimi filii praefatae Trottae, qui manu propria venerabilem crucem subscripsit.

CCXXXIII.

1192 — Indict. X — Nicoterae.

Ioannes Turcus cum uxore Maria et filio Nicolao vendit aureis tarenis decem Paschali Lentae praedium positum in agro Nicoterae.

† σιγνο χειρος ιωάννου τούρκου. † σιγνο χειρος νηκολάου ἱοῦ αὐτοῦ. † σιγνο χειρος μαρίας συμβίου αὐτοῦ.

ημεις η ανοτερω γεγραμμένη η τα σίγνα του τιμίου καὶ ζωόπιου σταυροῦ εν τῶδε το ηφὴ καθηυπογραψαντες, την παρουσαν εγγραφον ευχρήστον αμετάτρευτον· καὶ τελειαν διαπρασιν· μετὰ καὶ τῆς νομικης δεφενσιονος· τεθέμεθα καὶ πιοῦμεν· ἐκουσία ἡμων· βουλη καὶ θελήσυ· καὶ ουκ αὶκ τινος τω παραπανάκης· η χλεύης· ἡ ραδιουργιας· η τῆς ιασουν περισταστεος ἀλλὰ σην προθεσμια πάσι· καὶ ολοψύχω προθεσι· δί ής τε εν αληθεια ομολογούμεν· πεπρακέναι μας τω υμετερον χωραφιον τω ἅπερ ἔχω εκ πατρικῆς ὑμων κληρωνομιας το ωντα καὶ διακήμενον ής περήχωρον νηκοτέρας περιόρήζετε δε οὕτως· κατα μεν ανατολης· ἡ ωδος· δυσεως τα χωραφια θεωδορου κοκκαλου ἄκτρου η ωδος μεσυμβριας τα χωραφια πρεσβυτερου πασχαλίου καὶ συνκλήει· τουτο σηνπεπράκαμεν ἡμης υ προγεγραμμένη, εις σὲ πασχαλιον λεντὰ δια χρισουν ταρια δέκα· ος καὶ λαβοντὰ ημεῖς ταῦτα ταρια εις τας ημετέρας χιρας παρεδωκαμεν σι την πασαν αυθεντιαν καὶ κυρηῶτητα του εχη σε αυτο· ης ιδιαν εξουσίαν πουλην χαρίζην ανταλλάττην καὶ ης πρικαν ἱον σου καὶ θηγατερων σου καταγραφειν, ος τω κῦρος καὶ την εξουσιαν παρ ημων ηληφος, μη ενοχλούμενος· μιτε παρ ημων μιτε παρὰ ημων ἡδιων η κληρονομῶν, η δια τουτο κερω η χρονο φαιη τις ζητισιν πιησην ει αγωγην ης την παρουσαν πρασιν του εισταμεθα καὶ διεκδικαν σε απο παντων προσόπου· ξενων τε καὶ ηδιων, η δὲ καὶ ουκ ηστάμεθα καὶ ης διαστροφῆν επανελθωμεν ομολογουμεν ὑπερ παραβασεος του τιμιου σταυρου ζημιουστο ἡμας νομισματα λς' καὶ ης σε τον αγωραστην επι του διπλου καὶ τας βελτιῶσης καὶ ηθ ουτω στεργειν καὶ εμμενην· η παρούσα καλοθελως γεναμενι πράσις στερρα καὶ απάρασάλευτος μεχρι τερματων εονων, ἐν παρουσία μαρτυρων † ιωαννης ζούρρας μαρτυρ † νηκωλαος αδελφος αυτου μαρτυρ † γεοργιος πουρ-

† Signum manus Ioannis Turci. † Signum manus Nicolai filii ipsius. † Signum manus Mariae uxoris ipsius.

Nos suprascripti, qui signa honorabilis et vivificantis crucis in hoc instrumento exaravimus, praesentem scripturam venditionis sane proficuae, immutabilis et perfectae cum iuridica etiam defensione condimus et facimus spontaneo nostro consilio et voluntate, nullaque prorsus necessitate, vel fraude, vel malitia, vel circumventione, sed tota cum alacritate et totius animi proposito; qua (*scriptura*) vere declaramus nos vendidisse praedium nostrum, quod ex paterna nostra hereditate habemus, positum ac situm in agro Nicoterae, et his finibus circumscriptum: ab oriente (*exstat*) via; ab occidente praedia Theodori Coccali; a septentrione via; et a meridie praedia presbyteri Paschalis, et clauditur. Hoc vendidimus tibi Paschali Lentae nos suprascripti aureis tarenis decem; quibus acceptis in nostras manus, concessimus tibi omne dominium et potestatem illud habendi cum facultate vendendi, donandi, permutandi, et pro dote filiorum filiarumque tuarum constituendi, utpote qui dominium et potestatem a nobis accepisti, nec molestia tibi inferatur sive a nobis, sive a nostris propinquis vel heredibus. Si vero quavis opportunitate vel tempore apparuerit aliquis litem vel actionem illaturus contra praesentem venditionem, nos obstabimus teque defendemus ab omni persona, sive extranea, sive propinqua, et nisi obstiterimus, sed (*hanc venditionem*) evertere voluerimus, assentimur pro violatione honorabilis crucis sex et triginta numismatis mulctari, et tibi venditori duplum solvere ac (*praedii*) meliorationes. Et ita firma deinceps maneat praesens venditio sponte facta, valida et immutabilis usque ad finem seculorum, in praesentia testium. † Ioannes Zurras testis. † Nicolaus frater

κος μαρτυρ † νηκωλαος του σιληβηστρου μαρτυρ † ιωαννης ρουβαλλος μαρτυρ.

† εἴτης καὶ εγραφη χιρι εμου ιωαννου τουσκανου κατὰ προσταξεως πρεσβυτερου στρατηγού πρότοπαπα καὶ τάβουλαρηου χωρας νηκότερον εν ετι ϛψ' ἰνδικτιωνι ι'.

(Ex membrana Archivi Neapolitani—n.° 92.)

ipsius testis. † Georgius Purcus testis. † Nicolaus de Silvestro testis. † Ioannes Ruballus testis.

† Scriptum manu mei Ioannis Tuscani ex mandato presbyteri, strategi, protopapae et tabularii civitatis Nicoterae, anno 6700, indictione X.

CCXXXIV.

1192 — Mense Novembri — Indict. (XI) — Panormi.

Chusun Niphoti cum filiis Maimone et Ioanne vendit monasterio SS. Trinitatis de Cancellario domum positam in civitate Panormi tarenis quinquaginta.

† σίγνον χειρος χούσουν νήφωτη μουζωαι.

† σιγνον χειρος μαϊμωνι υἱού αυτοῦ.

† σίγνον χειρος ἰωάννου υἱοῦ αυτου.

ἡμεῖς οἱ προρηθέντες χούσουν σὺν τῶν παίδων μου μαϊμόνου καὶ ἰωάννου πεπράκαμεν προς σὲ τόν καθηγούμενον λόγω τῆς αγίας τριάδος τοῦ κἀγκελλαριου τό ὀσπίτιον ἡμῶν κείμενον εἰς τό χάριτἐλτζητήτε πόλεως πάνόρμου πλησίον κεκολλυμένον τοῦ ἐκείσε δεσποτικοῦ φούρνου, εἰς ταρία πεντίκοντα κοκκου α' ἔχειν ἐξουσίαν ἡ αγία μονῆ επι γένεσιν γέναιῶν ποιεῖν απ αυτου ειτι καὶ βούλεται. ἡμεῖς δε διἐκδικήσωμεν αυτὸ ἀπό παντὸς προσώπου ξένου τε καὶ ἰδιου ει δ ουχὶ διπλάσωμεν τὰ ν' ταρία καὶ τὰς βἐλτιώσεις καὶ εἰς τό διμόσιον ζημιωθώμεν νομισματα ριγατα λϛ' ειθ ούτως ἐρρώσθη το παρόν ἐγγραφον τῆς καθαρὰς διαπράσεως ἐγγράφου. ἐς ἀεῖ. ἐγραφη μηνὶ νοεμβρίω ινδικτιωνος ι' προτροπῆ τοῦ ἱερωτάτου πρωτοπαπα πόλεως πανόρμου κυροῦ κωνσταντίνου καὶ τοῦ ταβουλαρίου ἰωάννου ἱερέως πόλεως πανόρμου τῶ ϛψ' ετει.

† Signum manus Chusun Niphoti Muzoae.

† Signum manus Maimonis filii ipsius.

† Signum manus Ioannis filii ipsius.

Ego praedictus Chusun cum filiis meis Maimone et Ioanne vendidi tibi priori Sanctae Trinitatis de Cancellario domum nostram positam in regione Chariteltzetetae civitatis Panormi adhaerentem furno domini ibidem posito, tarenis quinquaginta grani unius, ut sanctum monasterium potestatem habeat in perpetuum faciendi de ea quidquid voluerit; nos vero ipsam defendemus ab omni persona sive extranea sive propinqua; et nisi id praestiterimus, in duplum solvemus dictos quinquaginta tarenos, et meliorationes; Fisco vero mulctabimur regalibus sex et triginta. Et sic firmum semper maneat huiusce purae venditionis instrumentum. Scriptum mense novembri, indictione X, ex mandato sanctissimi protopapae civitatis Panormi domini Constantini, et tabularii Ioannis presbyteri civitatis Panormi, anno 6700.

† ταβουλάριος ιωάννης υπεγραψα.

† ο τοῦ ἰωάννου ἱερεως υἱός βασιλειος μαρτυρων υπεγραψα ἰδιοχείρως.

† ἐγὼ βονακουίς πιονκεφαλδος μαρτυρ.

† ἐγὼ βιταλις πιον γαβρος βενεδίκτου μαρτυρ.

† ego frater benedictus testis sum.

† ego nicolaus de landulfo testis sum.

† ἱεροσολομων υιος ιωάννου μαρτυρ.

† ο τοῦ πλουτίου υιός νικολάος μάρτυρ υπέγραψα ἰδιοχειρῶς.

† Tabularius Ioannes subscripsi.

† Basilius filius Ioannis presbyteri testis subscripsi propria manu.

† Ego Bonaquis Pioncefaldus testis.

† Ego Vitalis Pius gener Benedicti testis.

† Hierosolomon filius Ioannis testis.

† Nicolaus Plutini filius testis subscripsi propria manu.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani—n.° 93.)

CCXXXV.

1193 — Mense Aprili — Indict. XI — Ursuli.

Michael Totubonus eiusque frater Ioannes donant monasterio S. Nicolai de Cofina terram sita in agro civitatis Ursuli.

† σίγνόν χειρός μίχαὴλ υἱοῦ λεοντος τοτουβόνου
† σιγνόν χειρος ἰωάννου αδελφου αυτοῦ †

† Ἐν ονοματι τοῦ πατρός καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνευματος. ἐπειδήπερ τοῖς ἐν ευλαβεία καὶ σεμνῇ πολυτία διαγωμένοις, καὶ παρὰ πόλλων μεμαρτυριμένοις ὀρθῶς καὶ καλῶς πολυτεύεσθαι. δικαιον ἐστὶν τοῖς βουλωμένοις προσφέρειν υπερ λύτρου καὶ ἀφέσεως τῶν ἑαυτῶν πλημμελημάτων καὶ τῶν ἑαυτῶν γεννητόρων καὶ υπερ παντὸς χριστιανικοῦ τάγματος· ὅθεν τοιγαροῦν ἡμεῖς οἱ ἀνατεταγμένοι αὐταδελφοι. φαινώμεθα ποιοῦντες τὴν παροῦσαν ἔγγραφον καὶ πληρεστάτην ἀφιέρωσιν, μετα καὶ δεφενσιῶνος· τιθέμενοι καὶ ποιῶμενοι ἑκουσία ἡμῶν γιῶμη, ἐκτὸς πᾶσης βείας καὶ πονηρᾶς ἐννοίας καὶ δίχα παντὸς ἀπηγωρευμένου τρώπου δι ἧσπερ ἐν αληθεία καὶ εὐθύτητι ὁμολογοῦμεν ἀπεντεῦθεν. εἴδι ἀφιερῶσασθαι κατὰ τελείαν νομὴν καὶ δεσποτίαν δικαίου, πρὸς σὲ τὸν πανεὐλαβέστατον πριόλον κυρ παῦλον καὶ προς τὴν ὑπό σὲ ἁγίαν μονὴν τοῦ ἁγίου νικολάου τοῦ κοφηνὰ· χωράφιον ὃν ἔχωμεν ἐκ πατρώας ἡμῶν κληρονομίας ἐν τῇ διακρατήσει ἄστεος ὀρζούλου καὶ εἰς τὴν τοπωθεσίαν λεγομένην τῆς κυρας ἀργέντιας εἴτοι ὑποκάτοθεν, τῆς αὐτῆς μονῆς· εἰς τό πῶδωμα τοῦ κριμνου, οὗ ὁ περιοριτμός οὕτως, ἐξ ανατολῶν· τό ριάκιν, ὅπερ ἐστὶν μεταξὺ τοῦ τοιουτου χωραφιου καὶ τῆς κολτοῦρας τῆς αὐτῆς ἐκκλησίας· ἐκ δησμῶν· σύνορον τῶν χωραφίων τῆς ἐκκλησίας καὶ από ἄρκτρου ὁμίως σύνορον τῆς ἐκκλησίας· καὶ ἀπό μεσεμβρίας, ὁ προρηθεὶς κρεμνός· τοῦτο οὖν τό τετραχῶς περιορισμένον χωράφιον μετὰ τῶν ἐν αυτῶ διαφεροντων δικαιωμάτων, ἄνευ τοῦ ἐριμοαμπελίου τοῦ ριγός, ἀφιεροῦμεν προς σὲ τὸν προριθεντα εὐλαβέστατον πριόλον κυρ παῦλον καὶ προς τὴν ριθήσαν ἁγίαν μονὴν τοῦ ὁσίου πατρός ἡμῶν νικολάου τοῦ κοφηνὰ, τοῦ ἔχειν καὶ δεσπόζειν τό τοιουτον χωραφιον ἡ ριθείσα ἁγία μονὴ ἀπ ἄρτι καὶ εἰς τό διηνεκὲς. τοῦ ποιεῖν καὶ πράττειν ἐν αυτῶ ἡ αγία μονὴ ὅσα οἱ θεῖοι νόμοι διακελεύονται ὡς τὴν δεσποτίαν πάρ ἡμῶν εἴληφεν.

† Signum manus Michaelis filii Leonis Totuboni.
† Signum manus Ioannis fratris eius.

† In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Quoniam iis, qui pietati addicti sanctum vitae institutum sequuntur, eorumque recta et bona conversatio multorum testimonio comprobatur, iustum est spontaneas concessiones et oblationes facere pro redemptione ac remissione suorum peccatorum suorumque genitorum, et pro universo Christianorum ordine; ideo nos suprascripti fratres declaramus hoc instrumento facere praesentem integram oblationem cum defensionis promissione, propria voluntate, sine vi et malo ingenio, et sine alio modo vetito; atque in veritate ac iustitia confitemur amodo iam concedere iure perfecti dominii tibi piissimo priori domino Paulo et venerabili monasterio S. Nicolai de Cofina, cui praees, terram quam habemus de paterna nostra hereditate in pertinentiis civitatis Orzuli in loco dicto de domina Argentia, sive in inferiori parte ipsius monasterii, et ad pedes rupis. Fines autem huiusmodi terrae sunt hi: ad orientem rivus qui decurrit inter hanc terram, et culturam eiusdem ecclesiae; ad occidentem terra ecclesiae; ad septentrionem similiter sunt fines eiusdem ecclesiae; et ad meridiem praedicta rupes. Hanc igitur terram his quatuor finibus comprehensam cum omnibus ad eam pertinentibus iuribus, excepta vinea regis inculta, offerimus tibi praedicto domino Paulo piissimo priori, et eidem venerabili monasterio sancti patris nostri Nicolai de Cofina, ut dictum monasterium amodo et in perpetuum habeat ac possideat memoratam terram cum facultate faciendi de ea quidquid sanctae leges praecipiunt, quippe dominium a nobis accepit,

φῶς· μὴ κολυωμενος ἐν αυτῶ παρα τινος τῶν ἡμετερων κληρονομων, μήτε πὰρ ἡμῶν αὐτῶν, μήτε πὰρ ἑτέρου ξένου προσώπου· σὺ δὲ καὶ οἱ μετα σὲ, τοῦ ὑπερεὔχεσθαι ἐν ταῖς τῶν ἑσπερινῶν καὶ ἑωθινῶν λυταῖς καὶ ἐν τοῖς ἱεροις δυπτύχοις υπερ λυτρου καὶ ἀφέσεως τῶν ἡμετέρων ἁμαρτιματων καὶ τῶν ἡμῶν γεννητώρων και υπερ παντὸς χριστιανικοῦ τάγματος, τοῦ τυχεῖν ἀνοχὴν καὶ ἔλεος ἐν ἡμέρα κρήσεως καὶ εἰ μὴ ποτὲ καιρῶ φανεῖ τίς τοῦ κολυέιν τὴν ριθήσαν ἁγίαν μονὴν εἰς τοῦτο. ἵστασθαι ἡμᾶς καὶ διεκδικᾶν αὐτὸ ἀπὸ παντὸς ἐναντιουμένου προσώπου· εἰ δὲ καὶ τοῦτο οὐ ποιήσωμεν, ἀλλὰ προς διαστρωφὴν τινὰ χρησῶμεθα, ὁμολογοῦμεν, ἵν ὅπως ἐσῶμεθα κατηράμενοι παρὰ κυριου θεοῦ παντοκράτορος· τῶν τιη' αγίων θεοφόρων πατέρων· ἔπειτα δὲ, ζημιουσθαι ἡμᾶς εἰς τὴν κόρτην τοῦ ἁγίου ἡμῶν αυθεντου ριγός, ριγάτα λς'· καὶ πρὸς τὴν ριθησαν ἁγίαν μονὴν τὸν χρηζοντα τοῦ χωραφίου εις τὸ διπλάσιον καὶ τὰς βελτιώσεις τοῦ αὐτοῦ χωραφίου· καὶ τὴν ἁγίαν μονὴν ἀζύμιον διαφυλάττειν· καὶ εἰθ οὕτως ἔρρωσθαι τὴν παροῦσαν ἀφιερωσιν προς τὴν ἁγίαν μονὴν βέβαιον εἰς αἰῶνας· ὅπερ ἐγράφη ἐπὶ τοῦ εὐσεβεστάτου τανκρίδου· τοῦ φιλοχρήστου μεγάλου ριγὸς καὶ ἁγίου ἡμῶν δεσπότου χειρὶ ἰωαννου νοταρίου παρακλήσει τοῦ ταβουλαριου νοταρίου δαυὶδ ἄστεος ὀρζούλου μηνὶ ἀπριλλίω τοῦ ἔτους ϛψα' ινδικτιονος ια'. παρουσια τῶν ὑπογεγραμμενων μαρτύρων.

† ἰουλιάνος τοῦ ρομανίτζη καὶ κατὰ τὴν ἡμέραν ἐξουσιαστὴς ὀρζούλου μαρτυρ υπεγραψα.

† domino leone presbiter de lumucati testus.

† κωνσταντινος ἐξοῦυιτης μαρτυρ υπεγραψα.

† νικόλαος ἀδελφὸς πρεσβυτερου ἀνδρεου τοῦ οὔρσου χαλκεὺς μαρτυρ υπεγραψα.

† οὔρσος χαλκεὺς τοῦ βασκέλλου καὶ κριτὴς τοῦ αυτοῦ χωριου μαρτυρ υπεγραψα.

Ex originali membrana Archivi Cavensis — n.° 85.)

nec impedimentum aliquod habeat a nobis, vel a nostris heredibus, aut ab alia extranea persona. Te autem, et eos, qui post te venturi sunt, orare oportet vespertinis et matutinis precibus, et ex sacris diptychis, pro redemptione ac remissione nostrorum peccatorum, et parentum nostrorum, et pro universo christiano ordine, ut veniam ac misericordiam in die iudicii obtineamus. Et si quis aliquando impedire velit praedictum sanctum monasterium quoad hanc donationem, obstare debeamus, et ipsum defendere teneamur ab omni contraria persona. Quod nisi hoc fecerimus, sed (*dictam donationem*) subvertere tentaverimus, assentimur nos esse maledictos a Deo omnipotenti, a tercentis octo et decem sanctis divinis Patribus, ac deinde poenae nomine solvere Curiae domini nostri Regis regales sex et triginta, et praedicto monasterio duplum pretii eiusdem terrae, ac ipsius meliorationes, et ab omni damno immune idem monasterium praestare: et nihilominus firmum in perpetuum permaneat memorato sancto monasterio praesentis oblationis instrumentum, quod scriptum est, sub piissimo et Christum amante Tancredo magno rege, et sancto domino nostro, manu Ioannis notarii rogatu Davidis tabularii et notarii civitatis Orzuli, mense aprili, 6701, indictione XI, praesentibus subscriptis testibus.

† Iulianus de Romanitzi pro tempore baiulus Orzuli testis subscripsi.

† Constantinus Exubites testis subscripsi.

† Nicolaus frater presbyteri Andreae filii Ursi Ferrarii testis subscripsi.

† Ursus Ferrarius de Vascello iudex eiusdem terrae testis subscripsi.

CCXXXVI.

1193 — Indict. (XI).

Lucia uxor magistri Constantini cum filiabus Olo et Maria, conventione inita cum Bartholomaeo fratre episcopi Briaticensis, relinquunt eidem possessionem quarumdam vinearum.

† σίγνον χειρὸς λουκίας συνεύνου μαΐστωρος κωνσταντίνου: † σίγνον χειρὸς ὀλοῦς θυγατρὸς αυτῆς: † σίγνον χειρὸς, μαρίας θυγατρὸς τῆς αὐτῆς λουκίας: † σίγνον χειρὸς παρισίου, ἀνδρὸς ὀλοῦς νομίμου:

Ἐν ὀνόματι τῆς ἁγίας καὶ ἀδιαιρέτου τριάδος: Ἡμεῖς, αἱ προειρημέναι, λουκία, ὀλὼ, καὶ μαρία, αἱ τὰ σίγνα, τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ, ἐν τῷ παρόντι ἐγγράφῳ προτάξασαι, τὸ παρὸν ἔγγραφον τῆς διαλύσεως, ποιοῦμεν πρὸς σὲ βαρθολομαῖον, τὸν ἀδελφόν, τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου βριατικοῦ, ἐπεὶ γὰρ ἤλθομεν μεσίνην, προσκλαίουσαι κατὰ σοῦ, τῷ κατὰ τὴν ἡμέραν μεγάλῳ κριτῇ οὔβῳ τοῦ ῥηγίου, ὄντι μεσίνῃ· μετὰ τῶν αὐθέντων ἡμῶν, τῶν κραταιῶν ῥηγῶν, ταγκρέδου, καὶ ῥογερίου, περὶ τίνων ἀμπελώνων, ὄντων ἐν τῷ ἄστει νικοτέρας κατὰ τὸν αἰγιαλὸν πλησίον τῆς κουντούρας τοῦ ἀρχιεπισκόπου, ὡς ἀδίκως κατακρατεῖς ἡμῖν αὐτοὺς τοὺς ἀμπελώνας, εἰς ἐνέχυρον γὰρ αὐτοὺς, σοῖ, καὶ τῇ μητρί σου, ὁ πατὴρ ἡμῶν ὑπέθησε, καὶ ἤδη ἐκ τῆς ἐπικαρπίας, ἔχεις τὸ τίμημα τοῦ ἐνεχύρου, καὶ δεῖ σε ἀποδοῦναι ἡμῖν τὸ ἐνέχυρον, σὺ δὲ, ὅπερ ἠγνοοῦμεν ἔγγραφον ἡμῖν ὑπέδειξας πράσεως περὶ αὐτῶν τῶν ἀμπελώνων, ἐν ᾧ ἀντειπῆν, ἄλλο οὐκ εἴχομεν, εἰ μὴ ὅτι ἧττον ἐπωλήθησαν τοῦ ἡμίσεως τοῦ δικαίου τιμήματος, μεσιτεία φιλοθέων ἀνδρῶν, συνεβιβάσθημεν μετὰ σοῦ, παρόντος, καὶ τοῦ προειρημένου ἀδελφοῦ σου τοῦ ἐπισκόπου βριατικοῦ, συναινέσει τοῦ προειρημένου μεγάλου κριτοῦ, καὶ παρουσίᾳ τῶν ὑπογραψάντων ἀνδρῶν, δοῦναι ἡμῖν σὺ, ὁ προειρημένος βαρθολομαῖος, ταρία, ἑκατὸν εἴκοσι, σικελὰ, καὶ ἡμεῖς καὶ τὸ μέρος ἡμῶν, καταλιπεῖν, σοῖ καὶ κληρονόμοις σου καὶ διαδόχοις, τοὺς εἰρημένους ἀμπελῶνας, οὕσπερ, σοὶ καὶ τῷ μήρει σου ὁ πατὴρ ἡμῶν ἔπρασεν, ἐν εἰρήνῃ δεσπόζειν καὶ πρὸς τὸ ἑξῆς ὡς κύριοι καθάπερ μέχρι τοῦ νῦν ἐδεσπόσατε, παρωχηκότων ἤδη ἐνιαυτῶν εἴκοσι καὶ δύο. εἰ δ' ὅπερ οὐχ ἡγούμεθα, ἐναντιῶσαι θελήσομεν, σὲ, ἢ τὸ μέρος σου, ἡμεῖς, ἢ ἄλλος τίς

† Signum manus Luciae uxoris magistri Constantini. † Signum manus Olus filiae ipsius. † Signum manus Mariae filiae eiusdem Luciae. † Signum manus Parisii viri legitimi Olus.

In nomine sanctae et individuae Trinitatis. Nos supradictae Lucia, Olo et Maria, quae signa honorabilis et vivificae crucis in hac scriptura exaravimus, praesens instrumentum solutionis facimus tibi Bartholomaeo fratri piissimi Episcopi Briatici. Postquam venimus Messanam, ut conquereremur contra te apud hodiernum magnum Iudicem Hugonem de Rhegio, commorantem Messanae cum dominis nostris potentibus regibus Tancredo et Rogerio, de quibusdam vineis extantibus in civitate Nicoterae prope litus propinquum culturae Archiepiscopi, quippe qui iniuste tenes nostras vineas, quas loco pignoris tibi et matri tuae pater noster tradidit, et iam ex fructuum perceptione habes pretium pignoris, et oportet te reddere nobis pignus; tu nobis ostendisti chartulam, quam nos ignorabamus, venditionis earumdem vinearum, cui nihil aliud obiicere possumus, nisi quod divenditae fuerint minoris dimidio iusti pretii. Intervenientibus autem piis hominibus, convenimus tecum, praesente etiam praedicto fratre tuo Episcopo Briatici, consensu supradicti magni Iudicis, et coram subscriptis hominibus, ut nobis dares tu supradictus Bartholomaeus tarenos Siculos centum et viginti, et ut nos ac pars nostra sineremus te, tuosque heredes et successores praedictas vineas, quas tibi tuaeque parti pater noster vendidit, pacifice possidere etiam in posterum tamquam dominos, prout hactenus possedisti, elapsis iam duobus et viginti annis. Si vero, quod non putamus, quovis modo

ἐκ τοῦ μέρους ἡμῶν, κατά τίνα τρόπον, μάλλον δὲ, ἂν διεκδικηταὶ οὐχ ἱστάμεθα, ὑμῖν καὶ τῷ ὑμετέρῳ μέρει, περὶ τῶν εἰρημένων ἀμπελώνων, μὴ θέλουσαι, ἢ μὴ δυνάμεναι, ἀσφαλίζομεθα, διὰ τοῦ παρόντος ἐγγράφου, δοῦναι λόγῳ ποίνης, τῇ μὲν ῥηγικῇ αὐλῇ ταρία τριακόσια· σοὶ δὲ, ἢ τῷ μέρει σου, ἄλλα τοσαῦτα, ἰσχιροῦ μένοντος, τοῦ παρόντος ἐγγράφου τῆς συμβιβάσεως· ὃ ἐγράφη παρακλήσει ἡμετέρᾳ χειρὶ κρίτοῦ τερέντου μηνὶ ἰνδικτίωνι τοῖς προγεγραμμένοις· ἔτους διατρέχοντος ϛψα'.

obsistere voluerimus tibi aut parti tuae, nos aut aliquis alius de parte nostra, quin imo nisi vobis vestraeque parti defenderimus praedictas vineas, sive hoc noluerimus sive nequiverimus, cavemus praesenti scriptura nos soluturos mulctae nomine regiae Curiae tarenos trecentos, tibi vero et parti tuae tantumdem, firmiter manente hoc conventionis instrumento, quod scriptum est rogatu nostro manu iudicis Terenti mense et indictione supradictis, anno decurrente 6701.

† Ego hugo de regio iusticiarius calabrie interfui.

† Ego Magister philippus cosentinus archidiaconus et Morrae canonicus.

† Ego Guilielmus de byenna interfui.

† Iudex Raynerius testatur ad hoc breve firmus.

† Ego Antonius Troia regalis iudex.

† Ego iudex Raynaldus interfui.

† Ego Iakelinus de melita, testes sumus.

† Ego Gulielmus filius Iaquilini de Milito testis sum.

† Ego Gulielmus achilli suprascripta testor.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani — n.° 94.)

CCXXXVII.

1194 — Indict. XII.

Ioannes de Brundusio Camerarius Polychori donat ecclesiae S. Nicolai de Peratico praedium positum in agro Colubrarii, ex mandato Margariti Comitis.

† Iohannes de brundusio Camerarius Policorii.

ὁ θεος δια τῶν πρεσβῆων τῆς ἁγίας θεοτόκου καὶ πάντων τῶν ἁγίων· φυλάξει τὸν στέφανον· τοῦ ριγὸς ἡμῶν ταγκρέδου· καὶ τῶν αυτου κληρωνόμων· καὶ ο θεος δόσι καὶ βάλλι τοὺς εχθροὺς αυτοὺ υπό τοὺς ποδας αυτου· καὶ ο θεος καὶ τῶν ἁγίων αυτου δώσι· κληρωνομους τω ημῶν κόμιτι μαργαρίτος· υπερ ψυχικὴς ἀυτῶν σωτηριας. εχάριζεν καὶ επρωστιν τοῖς υπάρχουσιν εξουσιασταις αυτοῦ τοῦ ποιήσαι χάριτα δια ολίγον χωράφιν. ἀτινα εστὶν εις τὴν διακρατησιν καλαβράρου. υπερ ανωθεν. τοῦ πίγαδιου τῆς τάρσιας. και συνωρίζεται δε τὸ αυτὸ χωράφιν οὕτως. ἀνατολὰς μὲν· τὸ χωράφιν του πρεσβυτερου αρσαφιου· καὶ από δυσικὸν μερος· χωράφιν· ἣν εστὶν·

Deus, intercedentibus sancta Deipara omnibusque Sanctis, custodiat coronam regis nostri Tancredi eiusque heredum, ac det prosternendos sub pedibus eius inimicos suos, et concedat, intercedentibus quoque Sanctis suis, heredibus Comitis nostri Margariti spiritualem salutem. (*Hic enim*) gratiose mandavit officialibus suis pro tempore, ut donarent praediolum, quod situm est in ditione Colubrarii in parte superiori putei Tarsiae, et circumscribitur his terminis: ad orientem exstat terra, quae est presbyteri Arsaphiae; ad occidentem terra Ioannis Phillae in inferiori parte putei supradictae Tarsiae; ad meridiem terra, quae erat Ioannis Cophuti; ad septentrionem praedium

τού ιωαννου φιλλας υποκατωθεν τοῦ πϊγαδιου τῆς προγεγραμμενης τἄρσιας. μεσυμυρίας δε χωράφην τοῦ υπηρχε ιωαννου κοφούτου. βορέας δε. χωράφην εκεῖνων τοῦ κυρου ευστρατου. καὶ σῖνκλῆ τετραμερὼς σῦν εισοδω τε αυτοὺ καὶ εξωδω· του ϊναι τό χωράφην ταύτο τῆς αφυερωσεως εις τῆν εκκλησιαν του ἁγίου νικολαου· τῆς παρατικὴς απο τῆν σήμερον ημέραν καὶ ὥρας του πιὴν· ἰ ἀρεστόν· αυτω πάντωτε ως τῆν εξουσιαν παρ εμου εἰλειφός. ὡστὴς δε ἀνάστη πωτε καὶρῶ εἰ χροιω. εναντιὸν τῆν εκκλησιαν του αγιου νικολαου· εκ τῆς αφυερώσεως ταυτα· σχύ τω αναθεμα· παρα πατρος καὶ υιοῦ καὶ αγίου πνευματος· καὶ τῶν τιὴ ἁγίων θεωφόρων πατέρων. καὶ τῆν ἀράν του ἴουδα· καὶ εν τω δημωσίω ριγατα λϛ'. ἡθ οὑτος ἴσχυρὰν καὶ βεβέαν μενέτω τῆν παρουσαν αφυερωσιν εις τῆν αγίαν εκκλησιαν εἰς ἀεὶ· ὅπερ εγραφη παρὰ υπογραψάντων μαρτυρων γραφὲν δια χειρος πρεσβυτερου γουλιελμου· προστι τῆς κώρτης· ἔτους ϛψβ' ινδικτίωνος ιβ'.

† ο του καλοβραρου κριτὴς ιωαννης χαλκευς μαρτυρ υπεγραψα δια τοῦ σταυρου.

† ο κυρ γραδαλώνε τῆς μιανδρας μαρτυρ υπεγραψα.

† ego Ioannes filius domini Guidi testis sum.

† ούβος του σαλερνου μαρτυρ υπεγραψα.

† ὁ κυρ αλεξανδρος υιος τοῦ κυρου γουλιελμου. κουρσαρι μαρτυρ υπεγραψα ομίως.

† λεων υιος ράου βαρβλάτου μαρτυρ υπέγραψα.

† λεων της βαλλακάντας μαρτυρ υπεγραψα.

† ὁ κα τῆν ἡμεραν στρατιγὸς ιωαννης του παπα κοστα μαρτυρ υπεγραψα.

† ego filippus filius tolomei testis sum.

† ο κυρ γηραρδου υιος του κυρου ακκαρδου μαρτυρ υπεγραψα δια του σταυρου.

† Ego notarius Theodorus testis sum.

(Ex originali membrana Archivi Cavensis — n.° 86.)

heredum Eustrati, et clauditur quadrifariam cum ingressu et egressu; ut huiusmodi praedium ex hac die et hora dicatum sit ecclesiae sancti Nicolai de Paratico, quae faciat semper de ipso quidquid ei placuerit, utpote quae potestatem a nobis acceperit. Quicumque autem insurgat quovis tempore vel occasione contra ecclesiam sancti Nicolai propter hanc donationem, anathema sortiatur a Patre, et Filio, et Spiritu Sancto, et tercentorum octo et decem sanctorum divinorumque Patrum, ac maledictionem Iudae, et Fisco publico mulctetur regalibus sex et triginta; atque nihilominus firma et stabilis maneat in perpetuum huiusmodi donatio facta praedictae sanctae ecclesiae, cum subscriptione testium, manu presbyteri Gulielmi ex mandato Curiae anno 6702, indictione XII.

† Ioannes Ferrarius Colubrarii iudex testis subscripsi per crucem.

† Dominus Gradalone de Miandra testis subscripsi.

† Hugo de Salerno testis subscripsi.

† Dominus Alexander filius domini Gulielmi Cursari testis item subscripsi.

† Leo filius Rhai Barblati testis subscripsi.

† Leo de Ballacanta testis subscripsi.

† Ioannes pro tempore Strategus filius presbyteri Constae testis subscripsi.

† Dominus Girardus filius domini Accardi testis subscripsi per crucem.

CCXXXVIII.

1194 — Indict. XII.

Ioannes filius Lucae de Massanova cum uxore Irene et filio Bartholomaeo vendit Basilio Baimundo vineam positam in agro Catacii tarenis aureis sexdecim.

† σίγνον χειρός ιωαννου ὁ καὶ υιοῦ λουκᾶ· ὁ ἀπο χωριου μασσονάβας· καὶ γαμβρος βόνος πρωτοκαραβου· † σίγνον χειρός ειρηνης συμβιου αυτου· † σίγνον χειρος βαρθολομαιου υιοῦ αυτοῦ· Εν ονοματι τοῦ τατρος καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ αγιου πνευματος· ημεῖς οἱ ανοτέρω γεγραμμενοι οι τα σίγνα των τιμίων καὶ ζωοποιῶν σταυρῶν οικείαις χερσι καθυπογράψαντες· τὴν παροῦσαν ἐγγραφον αποχήν αποταγὴν καὶ τελιαν πρασιν· εκουσια ημῶν τῇ γνώμῃ· καὶ οἰκείᾳ τῇ προαιρεσει. καὶ ουκ ἐκ τινος τὸ παράπαν ανάγκης· ἡ χλεύης η δολου· η απατης· ἡ ραδιουργιας· ἡ ὅσα τοῖς νόμοις εισὶν ἀπειγορευμενα· ἀλλὰ μαλλον μὲν συμ προθυμια πασῃ καὶ ὁλοψυχω προθεσει αρεσθοτες· τιθώμεθα καὶ πουλουμεν προς σὲ τὸν ἡμέτερον ἐξαδελφον τὸν κυρον βασιλειον τον υιοι ρωμπερτου βαϊμουντου τὸ ημετερον αμπελιον· τὸ κειμενον εν τοις χωροτοπιοις καστρου καταυζαριου· ἤγουν εις τὴν γοὐίλληαν· συνορειται δὲ ουτως· κατα μεν ανάτολην ὑπαρχει ὁ ρύαξ· κατα μεσημβρίαν ὑπαρχει τὸ αμπελιον τῆς επισκοπης· κατα ἄκτρου ὑπαρχει τὸ αμπελιον τοῦ αυτου αγωραστοῦ· κατα δε δύσεως· ὑπαρχει η μεγαλη οδὸς· καὶ σὺνκλύει· τούτο οὖν τὸ προλεχθὲν ἀμπελιον ὑπαρχει ὀρδινιες επτὰ· πιπρασκωμεν σοι αυτο· εἰς χρυσοῦν ταρια δέκαἑξε. ἄτινα λαβοντες αυτα ἡμεῖς οἱ πρατηρες ἀπο χειρῶν σου του αγωραστοῦ εἰς χείρας ημετερας· καὶ παντελος πληρωθὲν· καὶ μηδὲν ἀποχρεωστοῦμενοι τί πρὸς ημας· εποιησαμεν σοι τὸ παρὸν ἐγγραφον· τοῦ ἔχειν σε τὸ δειλωθὲν αμπελιον· απο τὴν σημερον ἡμέραν καὶ ὡραν· αυτεξουσιως επικρατειν καὶ δεσπόζειν· καὶ ειν εκα χριζε σε· πουλειν· χαρίζειν· ανταλλαττειν· καὶ εἰς πρικα τέκνων καταγραφειν· οἰκείοις κληρονομοις καὶ διαδοχοις καταλυμπανειν· κυντα ποιεῖν σε εν αυτῶ· ὅτα οι θεῖοι νόμοι τοῖς οικείοις δεσποταις παρακέλευουσι· ως το κήρος καὶ την ἐξουσιαν παρ ημῶν ειληφῶς· ἴ δε ποτε κερω ἡ χρόνω· ζήτησις· κοίνησις· η αγωγὴ γένοιτο παρ ἑου διποτε προσωπου· τοῦ ἵστασθαι μας καὶ διεκδικὰν αυτο καλὸς εκ παντὸς ἐναντιουμε-

† Signum manus Ioannis filii Lucae de regione Massanovae et generi Boni Protocarabi. † Signum manus Irenes uxoris ipsius. † Signum manus Bartholomaei filii ipsius. In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Nos suprascripti, qui signa honorabilis et vivificae crucis propriis manibus exaravimus, praesens acceptilationis, cessionis et perfectae venditionis instrumentum, spontaneo nostro consilio et propria deliberatione, nullaque omnino necessitate, vel fraude, vel dolo, vel deceptione, vel malitia, vel modo a lege vetito, imo vero tota alacritate et sincero animi proposito volentes condimus; et vendimus tibi nostro nepoti ex fratre domino Basilio Roberti Baimundi filio vineam nostram positam in regione civitatis Catacii, in loco dicto Gullia. Hos vero habet confines: ab oriente est rivulus; a meridie vinea episcopii; a septentrione vinea ipsius emptoris; ab occidente via maior, et clauditur. Haec autem vinea constat septem ordinibus, eamque tibi vendimus aureis tarenis sexdecim; quos cum nos venditores acceperimus a manibus tui emptoris in nostras, et perfecte nobis esset satisfactum, ac nihil aliud nobis solvendum superesset, fecimus tibi praesentem scripturam, ut habeas memoratam vineam ab hodierna die et hora, libere possideas, et ibidem domineris, eaque utaris, vendas, dones, permutes, et pro dote filiarum constituas, propriis heredibus et successoribus transmittas, et omnia de ipsa facias quae divinae leges veris dominis concedunt, utpote qui dominium ac potestatem a nobis accepisti. Sin autem quacumque occasione vel tempore quaestio, molestia vel actio tibi inferatur a quovis homine, nos obstabimus, et strenue defendemus ab omni contraria persona.

νου προσωπου· ϊ δὲ καὶ παρ ημῶν τί γενοιτο· καὶ βουληθωμεν διαστρέψαι τὴν τοιαύτην ονὴν· τοῦ μηδὲν εἰσακουεσθαι μας· μη παρα τῶν θείων νομων ἰσχὶν λαμβάννειν· ἀλλὰ καὶ τοῦ εἶναι κατηραμενους παρα κυριου θεου παντοκρατορος· τῶν τιη' αγίων θεόφορων πατρων καὶ τα εξεῖς· ζημίουσθω μας καὶ εις το δημόσιον ὑπὲρ παραβάσεως των τιμιων σταυρων νομισματα λς'· καὶ προς σὲ τὸν ἀγωραστὴν διπλὴν τὴν τιμὴν· καὶ ειθ ουτω στέργειν καὶ ἐμμένειν τὴν τοιαυτὴν διἄπρασιν· ἣν εποίησαμεν ημεῖς οι προγραφεντες· προς σὲ τὸν ἡμέτερον εξάδελφον τὸν κυρον βασιλειον τὸν υἱὸν ρωμπερτου βαϊμουντου· παρουσία τῶν αξιολογων και αξιοπιστων μαρτυρων.

† παπα βονος υἱὸς τοῦ απιχωμενου νικηφορου πρωτοκαράβου μαρτυρ υπεγραψα: † παπα λεων αδελφος αυτου μαρτυρ υπεγραψα τὸν σταυρον: † πέτρος υἱὸς μαύρου νικολεττου μαρτυρ υπεγραψα: † ρωγεριος γαμβρὸς βασιλειου βραμβούννη μαρτυρ υπεγραψα: † νικηφορος υἱὸς τοῦ απιχομενου βονου πρωτοκαράβου μαρτυρ υπεγραψα: † σεκρετος υἱὸς θεοδωρου λιβαδηου μαρτυρ υπεγραψα οικεία χειρὶ.

† εγραφη διὰ χειρὸς νικολάου νοταρίου· ἐγγώνου γεωργίου ψύχρι τοῦ κατα τὴν ἡμέραν ταβουλαριου τοῦ ετους ϛψβ' ινδικτιωνος ιβ'.

Quod si quis nostrum insurrexerit, et voluerit evertere huiusmodi emptionem, nequaquam exaudiatur, nec a divinis legibus subsidium habeat; sed maledicatur a domino Deo omnipotente, a tercentis octo et decem sanctis divinisque Patribus, et insuper mulctetur Fisco propter violationem sanctae crucis numismatis sex et triginta, tibique emptori duplo pretio. Et nihilominus firma maneat praesens venditio, quam nos suprascripti fecimus tibi nostro nepoti domino Basilio Roberti Baimundi filio in praesentia honorabilium et fide dignorum testium.

† Presbyter Bonus, filius defuncti Nicephori Protocarabi testis subscripsi. † Presbyter Leo frater ipsius testis crucem subscripsi. † Petrus filius Mauri Nicoletti testis subscripsi. † Rogerius gener Basilii Brambunni testis subscripsi. † Nicephorus filius defuncti Boni Protocarabi testis subscripsi. † Secretus filius Theodori Libadii testis subscripsi propria manu.

† Scriptum manu Nicolai notarii filii Georgii Psychri pro tempore tabularii, anno 6702, indictione XII.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani — n.° 95.)

CCXXXIX.

1194 — Mense Decembri — Indict. XIII — Hieracii.

Lambertus magnus Iudex Calabriae dirimit quaestionem inter monasterium S. Stephani de Nemore et nonnullos homines Agriotherarum de quibusdam censibus.

† λαμβέρτος τῆς βασιλικῆς αυλῆς αρχων καὶ κεφαλικὸς μαιστωρ καμπεραριου καὶ μέγας κριτῆς πασης καλαβριας, σίγνου καὶ λαίνης καὶ χωρας ἰορδάνου.

Επιδὴ κατα τον δεκεμβριον μηνα της ενίσταμένης ινδικτιωνος ιγ'· ὄντος μου εἰς τὴν χωραν ἱεράκος, κακεῖσε καὶ τεροῦντος μου διά τινας αναγκαίας δεσποτικας δουλεῖας· ἦλθον πρὸς με οἱ μονάχοὶ αγιου στεφάνου τῆς ευαγεστάτης μονῆς τοῦ ὅρους οτε αδελφος γαλτεριος καὶ κατα τὴν ἡμέραν κελλαραριος καὶ συν αυτῶ ἕτεροι αδελφοι τῆς αυτῆς μονῆς ὡς εκ τό μερος πάσης τῆς μονῆς καὶ του οσιωτατου καθηγουμένου

† Lambertus regiae Curiae praepositus et principalis magister Camerarius ac magnus Iudex totius Calabriae, Sinni, Laini et regionis Iordani.

Mense decembri, praesenti indictione XIII. Cum in civitate Hieracii commorarer, ibique propter quaedam necessaria domini negotia degerem, coram me venerunt monachi S. Stephani sanctissimi monasterii de Nemore, frater Gualterius pro tempore cellerarius, aliique cum eo fratres ipsius monasterii, nomine totius monasterii et pientissimi praepositi domini Gulielmi, litem intendentes in quosdam

κυρου γουλιέλμου κοινοῦντες αγωγην κατά τινων ανθρωπων απο του μερόης των αγριοθηρων λεγοντες οὕτως, ὅτι χωραφια και αμπελια και ελει σικαμινα τε καὶ αλλα δενδρι ἀτινα υπηρχον της μονης αγιου στεφάνου εις τέλοι παρα των αυτων ανθρωπων τυρανιουνται οθὲν ὁ κατα τὸν καιρὸν εκεῖνον κυρος βαϊμουνδος τῆς παδουλης οπερ της καλαβριας μέγας κριτῆς τὴν ἀυτὴν ὑπόθεσιν εξετάσας καὶ τοὺς τυραννοῦντας τὴν αυτὴν αγιαν μόνην ανθρωπους ακριβώς εξιτασας εμφόρεσε ὑπὸ δικαίας σκεψεος τὴν αυτὴν αγίαν μονὴν ὑπὸ εγγραφου υπομνιστικου οἱ δὲ ρηθέντες ανθρωποι αγμὴν τυραννοῦν τα τοἴαυτα τέλοι τῆς μονῆς ἀγίου Φαντίνου ὀνομαζωμενης εκ τουτων δε ζητουμεν εχειν δίκαιὸν τοὺς δε ανθρωπους επὶ χεῖρας ἔχωντες ἐγγραφον οἱ μὄναχοὶ, εκέλευσα τοὺτους ἐνωπιων ἡμῶν τὸ βήματι παραστὶναι. διὄ τι πάλιν εγὼ τοὺτοὺς εξεταστας καὶ αὑτοὶ ὑπὸ τοῦ ὀμασθεντος παρα τοῦ μεγάλου κριτοῦ ποτε τῆς καλαβριας, κυρὸυ βαϊμουνδου ἐλλεγχωμὶνοι καὶ κατακριθεντες παρὰ τῆς δικαὶοσύνης εκελέυσαμεν μετα δικαίας σκεψεὸς ἵνα ὅσα δ αν εισίν χὠράφια σπορίμα καὶ αρδευομενα η καὶ δενδρα πάντοια εντὸς τουτων εισιν οἷον· ελαὶαι σικαμινά τε· καὶ ληπᾶ παντοία, ἐκ τουτων ἵνα λαμβανειν αυτη αγια μονῆ· κατ ετοὺσαιὸν· την πενταμερίαν, ἐξ ὅσα εισιν απο του αγἵου Φαντινου ως ειρηται· ὁμοιως καὶ απο τοὺ αμπελου καὶ τω μετα των ημεροδενδριων, την πενταμεριαν εχεὶν η μονῆ· ἐκ δὲ των χερσὲων χὠραφιων καὶ τῶν εντὸς αυτων δενδρων εχεὶν η ἀγία μονη η ανωτερω ρηθησα ὅλα τα ημίσια πάρεξως εἰριται από των ἐντυγχανωὶντων εποιεῖθη τη ρηθηση αγια μονή, αγίου στεφάνου τον ὅρους το σιγίλλιον απόδοτικον τὴς εμφορεσεως, ἵνα καὶ αμπελη περίβολέὸν καὶ τον καὶκλησμενον πρόαστειων ἐκ τουτὸυ τὴν πενταμεριαν δι οὗ καὶ πρὸς ασφαλὴ βεβαὶωσιν τῶν ἐνθυγχαν εποιεῖθη τη ρηθειση αγία μονη αγίου στεφανου τοὺ ὅρους το παρὼν σιγιλλιον απόδοτικον τῆς εμφορεσεως ἵνα απὸ τὴν σημερον ημεραν καὶ ωραν μιδεις εστὶ τὸλμηρὸς αντικρεῦων το παρον τὸυτο σιγιλλιον· δὲ καὶ τὶς τὸυτο επιφοραθη ποιεῖσε η αντικροῦσε αλλὰ καὶ τα ρηθεντα τέλει τὰ ανοτερω του αγιου στεφανου του κολισε, ἢ ἐμποδὺσαι πρὸς αυτὴν τὴν ευαγεστάτην μονὴν αγίου στεφανου τοὺ ὅρους, ὁ τοιουτος ἵνα εστω εις τὴν του παὺπερλαμπρου βασιλεως αντιληψιν πινὴν ταρια χιλία ὅθεν καὶ πρὸς περὶσσωτέραν πι-

homines de regione Agriotherarum, ita dicentes: Praediis, vineis, oleis, sycaminis et aliis arboribus, quae ipsum monasterium S. Stephani ad censum possidebat, iidem homines iniuste potiti fuerunt. Quapropter dominus Baimundus de Padula, tunc temporis magnus Calabriae Iudex cum eamdem quaestionem perpendisset, et homines vexantes sanctum monasterum diligenter percontatus esset, post iustum examen, condito ad rei memoriam instrumento, investituram dedit eidem sancto monasterio. Praedicti vero homines de huiusmodi censibus monasterium sub titulo S. Phantini adhuc vexant. Idcirco petimus, ut ius nobis reddatur adversus memoratos homines. Cum autem monachi exhiberent instrumentum, iussi eos homines sese apud nostrum tribunal sistere. Quamobrem ego iterum ipsos percontatus sum; et cum hi a praedicto magno olim Iudice Calabriae domino Baimundo merito convicti et condemnati fuissent, mandavi post legitimam discussionem, ut ex praediis sive sativis sive irriguis, et ex arboribus omnigenis, quae in illis extant, id est oleis, sycaminis, et reliquis omnibus, accipiat dictum sanctum monasterium quotannis quintam partem, ex iis nempe, quae ad sanctum Phantinum pertinent, uti praedictum est. Item ex vinea et fructiferis arboribus quintam partem habeat monasterium. Ex praediis vero incultis et arboribus inibi consitis, praedictum sanctum monasterium habeat medietatem. Hinc ab intervenientibus factum est praedicto sancto monasterio S. Stephani de Nemore sigillum concessionis investiturae, ut ex vineis, et hortis, et clusuris suburbanis quintam partem (*accipiat*). Quare ad validiorem securitatem intervenientium conditum est memorato venerabili monasterio S. Stephani de Nemore praesens sigillum concessionis investiturae, ut ab hodierna die et hora nemo audeat adversari huic sigillo; et si quis id fecerit, et impedimento fuerit quominus praedicta iura S. Stephani exigantur ab eodem sanctissimo monasterio, sol-

στωσιν των εντυγχανοντων το ημετερω σημιωματι και τη εξεθη ημετερα βουλλη επεσφραγισθη το ημετερω σημιωματι και τη εξεθει ημετερα βουλλησαμεν τουτο εν μηνι και ινδικτιωνι τοις προγραφεισι ετει ϛψγ' και τουτο γεγονεν ενοπιον αξιολογων και αξιοπιστων ανδρων· οιον του επισκοπου ιερακος λεοντος κυρου μερκουριου του ιερακος και κυρου αλδουινου υιου χου του ρηγιου και γιδου του κουβουκλησιου, και του αρχοντος κυρου λεοντος γουβτζη· και κυρου ραου της αγιας εκατερινας και ετερων πλησιων αρχοντων και καλων ανθρωπων των εκει λαχωντων. † μερκουρι μαρτυρ υπεγραψα † λεοντος γουβητζις μαρτυρ ἄλδουινος ὑιός χου του ριγιου μαρτυρ † του ιερακος γιδου ἰου βωνου κουβουκλησιου μαρτυρ † ράος της αγιας εκατερινας μαρτυρ αμαρτωλος λεων επισκοπος ἱερακος υπεγραψα.

vat poenae nomine perillustri Regi tarenos mille. Quapropter et ad maiorem fidem eorum, qui interfuerunt, nostro signo et consueta nostra bulla consignavimus, mense et indictione supradictis, anno 6703. Idque factum est coram probis et fide dignis hominibus, id est episcopo Hieracensi Leone, domino Mercurio Hieracensi, et domino Alduino filio Hugonis de Rhegio, et Aegidio de Cubuclisio, et dynasta domino Leone Gubitzi, et domino Rhao de Sancta Ecatharina, et pluribus aliis dynastis et bonis hominibus, qui illic aderant. † Mercurius testis subscripsi. † Leo Gubitzi testis. Alduinus filius Hugonis de Rhegio testis. † Aegidius Hieracensis filius Boni Cubuclisii testis. † Rhaus de sancta Ecatharina testis. Leo peccator episcopus Hieracensis subscripsi.

(Ex membrana Archivi Neapolitani — n.° 96.)

CCXL.

1196 — Mense Maio — Indict. XIV — Circlarii.

Tabulae nuptiales inter Petrum de Iona et Alexandriam Tzangarim.

† Ἐν ονοματι του πατρος και του υιου και του αγιου πνευματος. παναγία θεοτοκε συν τω μονογενί σου υιῶ και θεῶ ἡμῶν. εὐτυχως βοηθει ἡμιν. εἰσὶν τὰ ὀφίλωντα δωθείναι παρ ἐμοῦ πέτρου υἱοῦ τοῦ ἀποιχωμενου λουκηφέρου τοῦ ἰωνὰ. πρὸς την ἐκ θεοῦ δωθήσα μοι νύμφη ονοματι ἀλεξάνδρια. γνυσία θυγατηρ τοῦ αποιχομένου μαϊστρου ἰῶσφρες τζαγγάρις ὁ ἀπο τοῦ κασιάνου. ἐν πρωτοις δίδωμι ἀυτὴ· λογω ὑπουόλου ἀυτῆς νομισματα ὀκτῶ. λογω δὲ ἀυτῆς θεορέθρου, τὸ τρίτον μερος τῆς ουσίας μου, ἐξ ὧν νὺν εχω. καὶ μέλλω σὺν ἀυτὴ, ὑποκτεισαι· απο τὲ κοινητῶν, ακινήτῶν, καὶ ἀυτῶκοινήτων πραγμάτων· καὶ το ἔλεος τοῦ θεοῦ:

† ἁγία τριὰς ὁ θεος ἡμῶν βοήθει ἡμῖν· εἰσὶν τα ὀφιλοντα· δωθήναι παρ ἐμοῦ ρἰκκάρδου υἱοῦ τοῦ αποιχαμενου μαϊστρου ἰωσφρὲ ὁ προρηθεις· πρὸς τον ἐκ θεου δωθεντα μοι σύνγενὴν ὀνοματι πέτρον· ὁ προγραφεις. τὴ ἐμὴ γνὺσία ἀδελφη ὀνοματι ἀλεξανδρία. ἐν πρωτοις δίδωμοι αυτη. λογω φορεσίαις παννιν λινον· πειχεις μ'. τα μὲν εἰκωσι λεπτα, και τα ετερα χονδρα. καὶ φουσταΐνον, ἓν· καὶ τὴ ἐμη αδελφη ὀθὸνα

† In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Sanctissima Deipara simul cum unigenito tuo Filio et Deo nostro prospere nos adiuva. Haec sunt, quae ego Petrus filius quondam Luciferi de Iona daturum me spondeo divinitus mihi concessae uxori, nomine Alexandriae legitimae filiae quondam magistri Goffredi Tzangaris de Casiano. In primis do ei loco donationis ante nuptias solidos octo; loco vero donationis post nuptias tertiam bonorum meorum partem, quae nunc possideo, et quae cum ipsa (*uxore*) acquisiturus sum, mobilia, immobilia et semoventia, et Dei misericordiam.

† Sancta Trinitas, Deus noster, adiuva nos. Haec sunt, quae ego Riccardus filius quondam magistri Goffredi supradicti daturum me spondeo divinitus mihi concesso cognato Petro suprascripto. In primis do legitimae meae sorori nomine Alexandriae pro indumentis telae lineae ulnas quadraginta, quarum viginti quidem tenui filo sunt textae, reliquae autem crasso; fustanam unam; et eidem meae sorori indu-

τρία· λάργα τρια. μανδυλια τρία. κάγιες τρια. χειρομανδυλια τρια. κρεββατοστρώσια τρια· ἔχοντα ἀμφωτέρα, το μὲν· τῆλο προσκεφάλαια· καὶ ὑπευχήν. τα δὲ· σάγκους· β'· πλαγιοῦνια· δ'· κοπέρτας δύο. καὶ δια βοϊδια καὶ ὀνίκὸν νομισματα ὀκτῶ· σταγνατον, τηγάνον· κρεμασταλην σηδηροὺν. καὶ ἀπο των αμπελιων, χωραφιων, οἰκοτοπιων, κιπων. ὁπουδὰν ὑπάρχει μύραν κατα αδελφην. καὶ το ἔλεος τοῦ Θεοῦ. μέρος δὲ τό μὴ ἐμμένων καὶ μὴ στεργοντα, τα στοιχηθεντα, δωθητω τῶ ἐμμένωντι καὶ στεργόντι νομισματα λς'. καὶ εις το δημοσιον, ὁμοίως. ἐγράφη διὰ χειρὸς λέοντος ἀρχιερέως καὶ ταβουλαριου κὴρκλαριου. μηνι μαΐω ινδικτιωνι ιδ'. ἔτους ϛψδ'. παροντων μαρτυρων.

† Θύρσος τοῦ φίλε καὶ κριτης μαρτυρ υπέγραψα δια του σταυρου.

† πελεγρινος τοῦ ιωαινου γρέκου μαρτυρ ὑπέγραψα δια σταυρου.

† μέλεις τοῦ τραπεζακίου μαρτυρ υπέγραψα δια του σταυρου.

(Ex originali membrana Archivi Cavensis — n.° 87.)

sia tria, larga tria, mantilia tria, cagias tres, mappas tres, lectos tres habentes unum quidem cervical et stragulum, alios vero saccos duos, tabulas quatuor, copertas duas; praeterea duos boves, et asinum aestimatos solidis octo, patellam stamno obductam, ferreum instrumentum ad abenum sustinendum; et de vineis, agris, aedibus, hortis, ubicumque fuerint, portionem sororiam; et Dei misericordiam. Pars vero, quae pactis conventis stare nolit, poenae loco solidos aureos sex et triginta solvat alteri, quae ea observaverit, totidemque publico aerario. Scriptum manu Leonis archipresbyteri et tabularii Circlarii, mense maio, indictione XIV, anno 6704, praesentibus testibus.

† Thyrsus de Phile iudex testis subscripsi per crucem.

† Pelegrinus filius Ioannis Graeci testis per crucem subscripsi.

† Melis de Trapezacio testis per crucem subscripsi.

CCXLI.

1196 — Indict. XIV.

Maria Cuculi Domina confirmat Ioanni Bapheo possessionem praedioli positi ad Flumen.

† σύγνον χηρὸς κυρας μαριας κὲ αυθεντριας κουκουλου· φένομεν εγὼ ἡ πρόγραφησα ἰ το σύγνον τοῦ τιμίου κὲ ζωοποιοῦ σταυροῦ ἠκία μου χηρῖ πήξας πηώντα ἐγγραφον ἀσφαλὴστικὸν πρὸς σὲ ιωάννην βάφεκ· ἐκ τό ὀλήγον χῶραφίτζην ὥπερ ἐκράτητας ἐκ τους πρω ουμου· δηά τὲς καλὲς δουλείες ὥπερ εδοῦλεψες αὐτὸν· ἤλθες σὺ ὁ ρηθεῖς ιωαννης καὶ ἐπαρακλήθης υμὶν. μετὰ καλὼν ἄνθρώπων· ὅπος στερεῶσο πρὸς σὲ τό ρηθὲν χωραφίτζην· εγὼ δὲ ἰδὸν καὶ μαθὸν τες καλὲς δοῦλήες ὅπερ εἰς τοὺς πρὼ οἴκου ἐπίης· καὶ πάλιν διά τες καλὲς δοῦλήες ὥπερ καὶ ἡς αἱμὰς ἐπίησις· στέργω καὶ δίδῶ αυτὼ πρὼς σὲ· τοῦ ἔχης ωυτὼν ἐξούσιαν από τοῦ νὴν καὶ εἰς τοὺς εξὴς ἅπαντας χρόνους. παίδας παιδων σσου· ἔστιν δὲ τό τιαύτων χωραφιτζην εἰς τόπον λεγόμενον εἰς τὸν ποταμὶν. σὶνορουντα τὸν ἀμπελον αγίου ιωαννοῦ τον ερεμὶτων· ἰ δὲ δοὶλεψις ὑπάρχει τον παντα μηνα ημερων β'.

† Signum manus dominae Mariae dominae Cuculi. Ego suprascripta, quae signum honorabilis et vivificae crucis propria mea manu exaravi, facio tibi Ioanni Bapheo instrumentum confirmationis de parvo praedio, quod habuisti ex praecessoribus meis propter bona servitia, quae ipsis praestitisti. Venisti tu dictus Ioannes, et nos rogasti cum probis viris, ut confirmarem tibi dictum praediolum. Ego vero videns et cognoscens bona servitia, quibus de praecessoribus meis bene meruisti, et ea quae mihi impendisti, confirmo et trado tibi illud, ut in eo a praesenti tempore et in perpetuum potestatem habeas tu, tuorumque filiorum filii. Est autem hoc praediolum in loco, qui dicitur ad Flumen, et conterminum est vineae sancti Ioannis Eremitarum. Servitus autem inest duorum dierum singulis mensibus. Et ecce feci

καὶ ἰδοὺ ἐπίτρα πρὸς σὲ το παρῶν ασφαλιστικον ἔγγραφον· ενωπιον μαρτυρων.

† μαϊστωρ γριγφουχνος πελληνερος μαρτυρ υπεγραψα. † βασιλειος τοῦ μαϊστορος, καὶ κατὰ τὴν ημεραν στρατηγος μαρτυρ υπεγραψα † αργυρὸς γρανητεριος κατα την ημεραν μαρτυρ υπεγραψα. † νικολαος μιλης ὁ του κυρου φαυαστερου μαρτυρ † λεων στολανὸς μαρτυρ. † πρεσβυτερος λεων στολανὸς μαρτυρ υπεγραψα. † εγὼ κυρὸς μανδαράνης τα ανωτέρω στέργω καὶ επικυρῶ διὰ τοῦ σταυροῦ. † εγὼ κονσταντινος νοτάριος τῆ προσταξη τῆς αυθεντριας εγραψα. ετει ϛψδ' ινδικτιωνι ιδ'.

(Ex membrana Archivi Neapolitani — n.° 97.)

tibi praesens confirmationis instrumentum coram testibus.

† Magister Grinfuchnus Pelliteris testis subscripsi. † Basilius de Magistro pro tempore Strategus testis subscripsi. † Argyrus pro tempore Granatarius testis subscripsi. † Nicolaus Miles filius domini Fabasteri testis. † Leo Stolanus testis. † Presbyter Leo Stolanus testis subscripsi. † Ego dominus Mandaranes suprascripta confirmo et roboro per crucem. † Ego Constantinus notarius ex mandato Dominae scripsi anno 6704, indictione XIV.

CCXLII.

1196 — Mense Octobri — Indict. XV — Acherontiae.

Emma Buttelleri vendit Roberto Chrysolemo nonnulla praedia posita in agro Acherontiae loco dicto ad Plagam Baviorum, tarenis aureis duobus et denariis duodecim.

† Σίγνον χειρὸς αἵμμας γνησίας θυγατρὸς τοῦ ἀπηχομένου γαλτέρη τοῦ τῆ ἐπονυμία βουττελλέρη.

Ἐν ὀνόματι τοῦ πατρὸς, καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος· ἐγὼ ἡ προγεγραμμένη αἵμμα ἡ καὶ γνησία θηγάτηρ τοῦ μακαρίου κυρου γαλτέρη τοῦ τῆ ἐπονυμία βουττελλέρη· ἡ τὸ σίγνον τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ· τῆ οἰκεία μου χειρὶ καθ' ὑπογράψασα· ἑκουσία μου τῆ γνώμη οἰκεία μου προαιρέσει· καὶ οὐκ ἔκ τινος τὸ παράπαν δόλου χλεύης· ἢ ἀπάτης· ἢ ραδιουργίας· ἢ ὅσα τοῖς νόμοις εἰσὶν ἀπηγορευόμενα· ἀλλὰ μᾶλλον δὲ σὺν προθυμία μου πάσα καὶ ὁλοψύχω μου προθέσει ἀναλαμβανομένη καὶ τον ἐμὸν ἀνήλικον παῖδα· ιωαννην τούνομα· πέπρακα πρὸς σὲ τὸν κυρον ρωμπέρτον χρυσολέμον· καὶ εἰς τοὺς σοὺς κληρονόμους καὶ διαδόχους χωράφια γεωργούμενα ἅπερ κεκτώμαι ἐκ πατρικῆς μου κληρονομίας· τὰ ὄντα καὶ διακείμενα ἐν τῆ διακρατήσει κάστρου ἀκερεντείας εἰς τόπον ἐπιλεγόμενον τὰ ὑπὸ πλαγα τῶν βαβείων, ὅσα καὶ οἷα εἰσὶν καθὼς καὶ ὁ μακάριος τοῦ ἐμοῦ πατρὸς ἐκράτησεν καὶ ἐδέσπωσεν· ὡς συνωροῦνται καὶ γνωρίζονται· κατὰ μὲν ἀνατολὰς, ὁ ξηροβύαξ· καὶ τὰ χωράφια σοῦ τοῦ ἀγωραστοῦ· κατὰ δὲ δυσμᾶς· χωράφια σοῦ τοῦ ἀγωραστοῦ καὶ τὸ χωράφιον τὸ λεγόμενον παπὰ νικολάου τοῦ θεοτίμου· ἄκτρου χωράφια

† Signum manus Emmae legitimae filiae defuncti Gualterii cognomento Buttelleri.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Ego suprascripta Emma legitima filia beatae memoriae domini Gualterii cognomento Buttelleri, quae signum honorabilis et vivificae crucis propria mea manu exaravi, voluntario consilio et propria electione, nulloque omnino dolo, fraude, vel deceptione, vel malitia, vel modo a legibus prohibito, imo vero omni alacritate et totius animi proposito simul cum meo filio minoris aetatis, cui nomen Ioannes, vendidi tibi Roberto Chrysolemo tuisque heredibus et successoribus praedia exculta, quae possideo ex paterna mea hereditate, sita et posita in tenimento civitatis Acherontiae in loco dicto ad Plagam Baviorum, quae et qualia sunt, uti habuit et possedit pater meus beatae memoriae, quorum fines et signa huiusmodi sunt: ab oriente torrens et praedia quae ad te emptorem pertinent; ab occidente praedia tui emptoris, et praedium dictum presbyteri Nicolai de Theotimo; a septentrio-

ἅπερ ὑπήρχωσιν τοῦ μακαρίου πρεσβυτέρου ῥωμπέρτου ἀγκιναρήσι· καὶ χωράφια Θεοδώρου τοῦ τζοκκαλά· ὡς δὲ μεσέμβριαν χωράφια σοῦ τοῦ ἀγωραστοῦ· καὶ συγκλείει· ἀπόλαυα δὲ καγὼ ἡ προγεγραμμένη αἴμμα· παρὰ σοῦ τοῦ κυροῦ ῥωμπέρτου τὴν συμφωνηθείσαν καὶ ἀρεσθείσαν ἐν τῷ ἀναμεταξὺ ἡμῶν δικαίαν τιμὴν ὑπὲρ τῶν τοιούτων χωραφίων χρυσοῦν ναμίσματα δύο, καὶ δηνάρια δώδεκα· ταῦτα λαυοῦσα καὶ παντελῶς πληρωθεῖσα· καὶ μηδὲν ἀποχρεωστουμένη παραδέδωκά σοι τὰ τοιούτα χωράφια καὶ τὴν δεσποτείαν αὐτῶν· τοῦ ἐπεξουσίως ἔχειν σε αὐτά, πολεῖν χαρίζειν· ἀνταλλάγτειν· προιξὶ καταγράφειν· καὶ πάντα ποιεῖν ἐν αὐτὰ εἴτι νυύλη καὶ θέλεις, καὶ ὅσα ὁ νόμος τοῖς ἰδίοις δεσπωτες διακελεύεται· ὡς τὸ κύρος καὶ τὴν δεσποτείαν παρ ἐμοῦ εἰληφῶς εἰ δὲ φανῶ ποτὲ καιρῷ ἢ χρόνῳ μετάμελος γίνεσθαι καὶ εἰς διαστροφὴν ἔλθω. ἢ ἐγώ αὐτῆ. ἢ ἐμὸς κληρόνομος ἢ διαδοχος, ἢ τίς παρ ἑτέρου ξένου καὶ ἰδίου προσώπου, ὄχλησιν ἢ ζήτησιν ἢ ἐπερέασιν τοιν οἱανοῦν ποιήσασθαί σοι ὑπὲρ τῶν τοιούτων χωραφίων· καὶ οὐκ ἴσταμαι μᾶλλον διἐκδικῶν σοι αὐτὰ ἐκ παντὸς ἐναντιουμένου σε· ἵνα ζημιοῦμαι πρὸς σὲ τὰς τιμὰς καὶ βελτιώσεις εἰς τὸ δυπλοῦν· ὑπὲρ δὲ λύγω προστίμου καὶ ὑπὲρ παραβασίας τοῦ τιμίου σταυροῦ οὗ εἰκειοχείρως μου ἔπιξα εἰς τὸ δημόσιον ζημιούσθωμαι ῥηγατα λϛ', εἶθ' οὕτως, ἀσάλευτον μένει τὴν τοιαύτην πρᾶσιν εἰς αἰῶνας· ἥτις ἐγράφη ἐπὶ τῆς εὐσεβοῦς καὶ φιλοχρίστου υασιλείας τοῦ κραταιωτάτου δεσπότου ἡμῶν καὶ θεοσέπτου βασιλέως ἐνρρήκου· καὶ τῆς εὐσεβεστάτης δεσποίνης ἡμῶν καὶ αὐγούστης κωνσταντζας· γραφὲν χειρὶ θεοδώρου εὐτελοῦς νοταρίου καὶ ταβουλαρίου ἀκιρεντίας· ἐπὶ ἔτους ϛψέ· ὀκτοβρίω μηνὶ τῆς ἰνδικτιῶνος ιε', παρουσία μαρτύρων.

† σιμεῶν ὁμώτης κρϊτὴς, μαρτυρ ὑπέγραψα †
† γερουΐκος ἀλαμάνος μαρτυρ ὑπέγραψα: †
† λέων ὁ τοῦ μαγείρου μαρτυρ ὑπέγραψα †
† ῥωκέριος βρουτζάνος μαρτυρ ὑπέγραψα: †
† ῥωγέριος γράνδες· μαρτυρ ὑπέγραψα †
† ιωαννης κρϊτὴς ὑπέγραψα †
† Ρογέριος σαρακεῖνος μαρτυρ ὑπέγραψα †

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani — n.° 98.)

ne praedia quae pertinebant ad beatam memoriam presbyteri Roberti Anginarisi, et praedia Theodori Tzoccalà; a meridie praedia quae ad te emptorem pertinent, et clauditur. Et ego suprascripta Emma accepi a te domino Roberto iustum pretium inter nos conventum et statutum huiusmodi praediorum, aureos tarenos duos et denarios duodecim; quibus acceptis, cum mihi integre satisfactum sit, ac nihil aliud repetere debeam, tradidi tibi huiusmodi praedia et dominium ipsorum, ut ea possideas cum facultate vendendi, donandi, permutandi, pro dotibus concedendi, et faciendi de ipsis quidquid tibi placuerit, et leges propriis dominis concedunt, utpote qui dominium et potestatem a me accepisti. Si vero quacumque occasione vel tempore me poenituerit, et hanc venditionem evertere voluero, vel ego ipsa, vel meus heres, vel successor, vel quaevis extranea aut propinqua persona molestiam, vel quaestionem, vel damnum cuiuscumque generis tibi intulerit de his praediis, et non obstitero potius defendens tibi ea ab omni contraria persona, mulctabor tibi duplo pretii et meliorationum, ratione vero poenae propter violationem venerandae crucis, quam propria manu mea exaravi, solvam Fisco regales sex et triginta. Et nihilominus firma deinceps maneat praesens venditio in omne aevum, quae scripta est sub pio et christiano regno potentissimi nostri domini et venerandi regis Henrici, et piissimae dominae nostrae et augustae Constantiae, manu Theodori humilis notarii et tabularii Acherontiae, anno 6705, mense octobri, indictione XV, coram testibus.

† Simeon iudex iuratus testis subscripsi.
† Geruicus Alamannus testis subscripsi.
† Leo filius Magiri testis subscripsi.
† Rogerius Brutzanus testis subscripsi.
† Rogerius Grandes testis subscripsi.
† Ioannes iudex subscripsi.
† Rogerius Saracinus testis subscripsi.

CCXLIII.

1198 — Mense Martio — Indict. I — Aëtae.

Ioannes Aëtae dominus cum Clementia eius matre, Matthaeo, Lucia et Maria fratre ac sororibus eiusdem donat monasterio S. Eliae praedia posita apud Petricellam.

† σιγγίλλιον γενάμενων παρ εμοῦ ιωάννου αυθέντου ἄστεος ἀέτοῦ· † σιγίλλιον γενάμενον παρ εμοῦ ματθαίου ἀδελφοῦ αὐτοῦ. † σιγγίλλιον γενάμενων παρ εμοῦ κλιμεντζης αυθεντριας χόρας ἀετοῦ· τόν μαρτιον μηνα τῆς ἰνδικτιῶνος α΄ τοῦ ἔτους ,ϛψϛ΄· ἐλθῶντᾶ καγώ ἰωᾶννης ο προγραφῆς αυθεντης χόρας αἐτοῦ συν τῆς εμῆς μητρος κυρας κλιμέντζης συν καὶ των εμων αδελφων κυρου ματθαιου καὶ κύρας λουκίας ἡς προσκήνισιν ης τῶν πάνσευπτον ναῶν τοῦ προφίτου ηλιοῦ· ηδός δὲ ἐγὼ καὶ ἡ ἐμὶ μητὴρ καὶ η ἐμὶ ἀδελφοι την χάριν τοῦ αγίου η καὶ τὴν φιλανθροπίαν τοῦ δέσπότου θεοῦ· κατὰ τὸ γεγραμμένον τοῦ ἁγίου εὐαγγελλίου· μακάριη ἡ ελεῆμονες οτι αὐτὶ ελεήθίσονται· ὅθεν επέδοκαν καγῶ ιωάννης αυθεντης χόρας αἐτοῦ· ἡς τὸν πάσευπτον ναῶν τοῦ προφίτου ηλιοῦ· δια μακαρίας καὶ αναπαυσεως τῶν εμῶν γεννητώρων· καὶ διὰ υγιερίαν τοῦ ειμου σόματος· καὶ τῆς εμῆς μητρος καὶ τῶν ἐμῶν αδελφων· καὶ δια την αγάπην τοῦ θεοῦ επέδοκαν τα χοράφια σὶν τοῦ ὅρους· που υπάρχουν πλισίων τῆς πετρικέλλας· ὅθεν η ἐναρξης τῶν σινορίων γεγόνασιν· ἀρχήταμεν απο την οδῶν την ησερχομένην καὶ εξερχομένην· ος αιευένη ο ρίαξ ἀπὸ τὴν τιαύτην ὁδῶν· ανατολικᾶ σιὸρῦνται· τῆς διακρατίσεος τοῦ πάνσεύπτου ναοῦ τοῦ προφίτου ηλιοῦ. υπέρχεται ανατολικᾶ ὁ ριαξι· αχρι ἐπανο του ὅρους· καὶ συνσιμιγγὶ ης το σίνορον τῆς εκκλισίας· ανατολας· κακίθεν ἀπέρχετε τρακλα το σίρορων· καὶ κατευένη· και ης τὸν ριαξ· δισικᾶ· κακῆθεν αναποδίζη καὶ κατέρχετε ης τα λιθάρια τὰ μεγαλα· ποῦ υπάρχουν επάιο τῆς κουλτουρας κυρου ρωπέρτου παρίσι σίνορων· κακήθεν κατερχεται ης τὸν ρίαξ· και κατέρχεται ο ριαξ· δισικὸς ἄχρη ἡς τὴν ὁδὸν ὀθεν η ἔναρξης γέγονεν καὶ συγκλι ης την αὐτὴν ὁδὸν τὴν δισικὴν τὴν ησερχομένη καὶ εξερχομένην ης την πετρικαίλλαν· οθεν επέδοκαν καὶ παρίκους ιε΄· ὧν τᾶ ονόματα αὐτῶν εγράφισαν· ιωάνης της αρχώντισσας· πέτρος αδελφος αὐτοῦ· λεων κονδος· ιωαννης φιτίας· καὶ ψίλλος εξάδελφος αυτου· πετρος φλάυιας· καὶ υασιλειος κού-

† Sigillum factum a me Ioanne domino civitatis Aëtae. † Sigillum factum a me Matthaeo fratre ipsius. † Sigillum factum a me Clementia domina civitatis Aëtae. Mense martio, indictione I, anno 6706. Cum ego Ioannes praedictus dominus civitatis Aëtae una cum matre mea domina Clementia, et fratribus meis domino Matthaeo et domina Lucia, Deum adoraturus venissem in venerabile templum Prophetae Eliae; cumque ego et mater mea et fratres mei gratiam eiusdem Sancti, atque domini Dei in homines amorem noverimus, prout scriptum est in sancto Evangelio: Beati misericordes, quoniam ipsi misericordiam consequentur; ego Ioannes dominus civitatis Aëtae dedi venerabili ecclesiae Prophetae Eliae, pro beatitudine et requie meorum parentum, et pro salute corporis mei et matris meae meorumque fratrum ac Dei amore, et donavi praedia cum nemore ubi sunt prope Petricellam, unde etiam confinia initium ducunt: ascendit (*finis*) iuxta rivum, nempe a via ingrediente et exeunte; ab oriente sunt finitima possessionibus venerabilis templi Prophetae Eliae; vadunt indidem iuxta rivum usque ad partem superiorem nemoris, et iunguntur confinio ecclesiae orientem versus, et inde procedunt inaequaliter, et descendunt in rivum a parte occidentali, et illinc flectunt et descendunt ad lapides maiores extantes supra culturam domini Roberti Parisi, et illinc etiam descendunt ad rivum, et vadit rivus ab occidente usque ad viam, unde incepimus, et clauduntur ad ipsam viam occidentalem, qua introitus et exitus ad Petricellam habetur. Donavi etiam quindecim villanos, quorum haec sunt nomina: Ioannes de Archontissa, Petrus frater eius, Leo Condus, Ioannes Phitias et Psillus eius patruelis,

παρης· ιωάννης τοῦ ούρσου· η πέδες ιωάννου τριμήκταρου· νικηφωρος χαγγέμης συν των ἀδελφων αυτου· πρεσβυτερος λεων πετρος καλόγερος· καὶ ερεμάχας· καὶ γεοργιος φιτίας· καὶ μουλες έγγων τοῦ κούπαρι· ομιὸς επιδιδῶ καὶ τὰ απελα που υπαρχονται ης το κατρίκιων· τὰ ἅπερ επεκράτει φίλ ν εκ την κόρτην ἀρυῆς υριτούνης· ὁμιος επιδόδό καὶ το μερος μου τὼν τρίων ἐλεων των μεδιαφερροντων ης τα υράτζάρια που έχο με τον ιωαννην απελουργον· ταύτα ἐπεδοκαν ης τὸν ναον του αγίου ηλιοῦ καὶ ης τον προέστὸν κυρον νίμφον· καὶ ης τοὺς μελλοντας εσεστὲ μοναχοὺς ης την μονην του αγιου ηλιοῦ· τουτο δε γέγονεν κατενοπιον τῶν εκίσε εὑρεθέντων αξὴοπιστων ἀρχοντων μαρτυρων ομίος πιῶ καὶ το μοναστηριον ἐλεύθερον παντελεύθερων· απο χηλοτὶκοῦ· καὶ από αρυατικοῦ· τοῦ μιδὰν ἐστὴν τολμερός· ουτε μκιστορ οὔτε στρατιγος· ουτε υεσκώμης· ουτε πλατζάρος τοῦ πιάσειν απο του πράγματος του μοναστηρίου τὸ ἡ-ὀνοῦν· ὴ μι ἐὰν κατὰντίσι ηνα λάβη ελεημοσίνην απο του μοναστηριου. καὶ ή τις φανὶ κατα τον τε το τιαυτὸν σιγιλλιον· ηνα ἐστι αναθεματιμένος παρὰ πατρὸς υιοῦ καὶ αγίου πνεύματος· καὶ η μερὴς αὐτοῦ μετα του ἡούδα· καὶ ζημηούτε καὶ το σόμαν αὐτού καὶ το πράγμαν· ης την εμην κόρτην· και γὰρ πρὸς περισσοτέραν πίστοσιν· καὶ ἀσφάλιαν· τι σινίθι ἡμῶν· κυρουούλλῶ υουλλώσας † ηὸσφρὲς πιτούνος μαρτυρ. † κοιστανιτίνος υιος νοταριου γαλατου μαρτυρ. † ροπερτος γατος μαρτυρ. † Ego Iohannes filius notarii de neocastro interfui. † ροπερτος συπέρκιας μαρτυρ. † γουλιελμος σκαλδέτος μαρτυρ. † ρογεριος ρυγίτου μαρτυρ. † κἀγὼ μαρία θιγατηρ κυρας κλιμεντζης καὶ λουκίας θιγατηρ της κυρας κλιμηντζης· τὰ ανοτερω γεγραμμενα στεργομεν καὶ επεκ ρου †

† εγράφη το παρὸν σιγγιλλον χιρι εμου γαλατου υἱοῦ νοταριου γεοργιου τοῦ απιχομένου· τι πρὸσταξι τοῦ πανευγενεστάτου ἡμων αυθεντου κυρου ιωαννου καὶ κυρου ματίου αδελφου αὐτοῦ· καὶ κυρας κλιμεντζης μητρος αυτων καὶ κυρας μαρίας θιγατρος αυτῆς καὶ κυρας λουκίας αδελφης αὐτῆς.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani — n.° 99.)

Petrus Flavias et Basilius Cuparis, Ioannes de Urso, filii Ioannis Trimectari, Nicephorus Changemis cum eius fratribus, presbyter Leo, Petrus Calogerus, et Eremachas, et Georgius Phitias, et Mules nepos Cupari. Item trado vineas quae sunt ad Catricium, quas possidebat in feudum a Curia Arbes Britunes. Dono etiam partem meam trium olivetorum, quae exstant ad Bratzaria, eaque possideo cum Ioanne Apelurgo. Haec donavi ecclesiae S. Eliae eiusque praeposito domino Nympho et monachis successoribus in monasterio S. Eliae. Hoc vero factum est coram proceribus fide dignis, qui inibi interfuerunt. Item praedictum monasterium facio omnino liberum a lignagio et herbagio. Nemo autem audeat sive Magister, sive Strategus, sive Vicecomes, sive Plazarius surripere aliquid ex bonis monasterii, nisi acciderit ut quidquam pro eleemosyna a monasterio accipiat; et si quis insurrexerit contra hoc sigillum, anathemate percutiatur Patris, Filii et Spiritus Sancti, et pars eius sit cum Iuda, atque plectatur corporaliter et realiter a mea curia. Et ad maiorem fidem et securitatem consueta mea cerea bulla signavi. † Iosfridus Pitunus testis. † Constantinus filius notarii Galati testis. † Robertus Gatus testis. † Robertus Sipercias testis. † Gulielmus Scaldetus testis. † Rogerius Rhegites testis. † Ego Maria filia dominae Clementiae, et Lucia filia dominae Clementiae suprascripta probamus et confirmamus.

† Scriptum est praesens sigillum manu mei Galati filii quondam notarii Georgii de mandato illustrissimi domini nostri Ioannis, et domini Matthaei fratris eius, et dominae Clementiae eorum matris, et dominae Mariae eius filiae, et dominae Luciae sororis eius.

CCXLIV.

1198 — Indict. I — Nicoterae.

Irene cum filiis Leone et Sibilia vendit Rogerio Marrae duos hortulos positos in agro civitatis Nicoterae tarenis aureis triginta.

† σίγνον χειρός ηρίνης γυνής τοῦ απεχωμενου νοταρίου νϊκολάου ριγίνου † σίγνον χειρός λέοντος υιοῦ αυτῆς † συγνον χειρός σιβίλης θυγατρος αὐτῆς.

ἡμεῖς ι ανωτέρω ϊ τα σήγνα τοῦ τιμίου και ζωωποίου σταυροῦ εν τωδαὶ τῶ ὕφος ϊ ανωτερω ιχεία οιμῶν χειρὶ καθυπογραψαντες, αναλαμβανῶμαιθα καὶ πάσαν ενώχλησιν απο πάντων ανθρωπων ξένον τε καὶ ηδοίων τὶν παρούσαν ἐγγραφον ἁπλην εὐχάρηστον αμετάτρευτον και πληρεστατην διάπρασιν κυπουροίων τιθέμαιθα καὶ ποιοῦμεν εκουσήα οιμων βουλὴ καὶ γνώμη καὶ ηχεῖα πρωερέσι, τω οὐκ έκ τεινος το παράπαν ἀνάγκης ι βιας ι δόλου ϊ χλέβης ϊ ραδιουργίας, φάκτου αγνίας η της οίας οὖν περισταστεως, εκτός πάσης απηγωρευμενης ετήας, δι οῖς εν αλιθεια ομολογούμεν ημεις ϊ ανωτέρω εἰρινη μετὰ τῶν εμῶν τέκνων λεοντος και σιβίλιας, πεπρακέναι τα προσόν μας δύο κύποῦρηα ἅπερ ἔχωμεν ης τω κατω κάστρον νϊκοτέρου. τὸ ἐν ἔχωμεν εκ πατρικῆς υμων κληρωνωμίας και το ετερον ἔχωμεν αγωραν εκ τὸν ϊαννιον σκάνάπαίκον έκ τον παίδα και την γυνῆν αυτου, οπερ καὶ περηορίζωνται ούτος κπο μεν ανατολας τὸ ἄργον χωρον τῶν παίδων πρεσυυτέρου πέτρου λεοπάρδου, δύσεως τὸ ἄργον χωράφιον της δεσπότης και τ ολον έτερον, ἄρκτρου ὁ δρομος ο βασιληκὸς, μεσύνβρίας ο τοπος σου τοῦ κυρύ ρογερίου μαρρῆ και αγοράστόν, και συνκλῆ οσον καὶ ιον εστί, ταυτα τα προγραφέντα δύο κυπούρια, ἀτινα ὑπάρχει ἐν, πεπράκαμεν αυτὰ προς σὲ τὸν ἀρχοντα τὸν κυρύν ρογέριον μαρρῆ ης πληρεστάτην νώμῆν καὶ ανάφέρετον δεσποτήαν χωρὶς πάσης απηγωρεὐμένης ἡς χρισοὺν ταρία τριάκοντα ἄτηια λαβῶν εἰμεῖς απο χειρῶν σου τέλεια και ανελλοίπα, παρεδωκαμέν σοι την πάσαν αυθεντίαν και κυριότητα των τήοὗτων κυπουρίων, ϊνα ἔχης αὐτὰ ἡς οιδίαν σου εξουσίαν ἵνα απο την σίμερον ημέραν και ὥραν πουλήν χαρήζην ανταλλάττειν, και ἡς πρήκας τέκνον γράφειν ος τὸ κῦρος καὶ την εξουσίαν παρ ημων ιλοιφός, μὶ ἐνποδιζωμενος ϊ κωλοιῶμενος παρ οιμῶν μιτε παρά τινος, αλλ ὥστις δε φωραθῆ εναντιούν-

† Signum manus Irenes uxoris defuncti notarii Nicolai Rhegini. † Signum manus Leonis filii ipsius. † Signum manus Sibiliae filiae ipsius.

Nos supradicti, qui signa venerandae et vivificae crucis propria nostra manu in hoc instrumento exaravimus, suscipientes in nos omnem molestiam cuiusvis hominis tum extranei tum propinqui, praesentem scripturam simplicis, acceptae, immutabilis et plenissimae venditionis hortulorum condimus et facimus voluntario nostro consilio ac sententia et propria deliberatione, nulla prorsus necessitate, vel vi, vel dolo, vel fraude, vel malitia, facti ignorantia, vel circumventione, aut vetita causa; qua (*scriptura*) vere fatemur nos supradicti Irene meique filii Leo et Sibilia vendidisse nostros duos hortulos, quos habemus in parte inferiori civitatis Nicoterae; unum quidem ex paterna nostra hereditate, alterum quem a Iannino Scannapeco, atque ex eius filio et uxore emimus. Hi vero sunt eorum fines: ab oriente praedium incultum filiorum presbyteri Petri Leopardi; ab occidente incultum praedium Dominae, et totum reliquum; a septentrione via regia; a meridie praedium, quod pertinet ad te dominum Rogerium Marram emptorem, et clauditur. Quanti et quales sunt hi supradicti duo hortuli, vendidimus tibi dynastae domino Rogerio Marrae in plenissimam potestatem et non auferendum dominium, ex nulla vetita causa, tarenis aureis triginta; quibus perfectis et integris acceptis ex manibus tuis, tradidimus tibi omnem possessionem et dominium horum hortulorum, ut habeas ipsos in propria tua potestate, et ab hodierna die et hora utaris facultate eos vendendi, donandi, permutandi, et in dotem filiarum assignandi, quippe qui ius et auctoritatem a nobis accepisti; neque

μενώς σε ἀπὸ τῶν τιαυτῶν δύο κυπουρίων, ηστίκειν οίμας και δίεκδικάν σαι, απο πάντων ἀνθρώπων ξένον τε καὶ ιδοίων, ϊ δὲ καὶ ου δϊεκδικησιμέν σε καὶ μετάμελοί γινῶμαιθα ομολογοῦμεν ζημιοῦσται ημᾶς υπερ παραβάσεως τοῦ τημίου και ζωοπόιου σταυροῦ ης το δημοσιον νομισματα λϛ' και προς σὲ τον αγωραστὶν τὸν κυρὸν ρογέριον τοῦ μαρρῆν τω τημοιμαν επϊ το διπλοῦν, και οιθ ούτω μενέτο υ παρούσα πράσις πληρεστατη προς σὲ τον αγωραστὶν αχρι τερμάτων αιώνων, ειτις και εγραφη χηρεῖ καμού ιωαννου τοῦ καστελλάνου τι προστάξει κυροῦ πετρου της σαλερνου και κατὰ των κερῶν εξουσιάστου νϊκωτερας. ετος. ϛψϛ' ινδικτιωνος α' εν παρουσία μαρτύρων. † ἰωάννης νεουφωτίστης νϊκοτερας μάρτυρ † ιωαννης μαζάρης μάρτυρ † ιοφος του πανδόλφου μαρτυρ † μαρτίνος χαλκεύς μάρτυρ † παένος, ευτελής νοτάριος ο ιομικής μάρτυρ υπέγραψα.

† ego petrus de salerno et stratigo nicoterae confirmo.

impediaris vel prohibearis a nobis vel a quovis alio. Sed si quis apparuerit qui oppositionem faciat quoad hos duos hortulos, nos antestabimus, et te defendemus ab omnibus hominibus extraneis et propinquis. Si autem te non defenderimus, et consilium mutaverimus, assentimur mulctari ob violationem venerandae et vivificae crucis Fisco numismatis sex et triginta, et tibi emptori domino Rogerio Marrae duplo pretio. Atque ita deinceps maneat praesens venditio plenissima tibi emptori usque ad finem seculorum; quae scripta est manu mei Ioannis Castellani ex mandato domini Petri de Salerno pro tempore baiuli Nicoterae, anno 6706, indictione I, coram testibus. † Ioannes Neophotistes Nicoterae testis. † Ioannes Mazares testis. † Iophus de Pandolpho testis. † Martinus Ferrarius testis. † Paënus humilis notarius legalis testis subscripsi.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani — n.° 100.)

CCXLV.

1198 — Indict. I — Nicoterae.

Basilius Lagopatus cum filiis aliisque vendit Zoae uxori defuncti presbyteri Ioannis Corticoni praedium situm in agro Nicoterae tarenis aureis triginta.

† σίγνον χειρός βασιλείου. λαγῶπάτου † σιγνον χειρός νικολάου. υἱοῦ αὐτού † σίγνον χειρός λεοντος. αδελφοῦ αυτού † σίγνον χειρός νικολάου. ανυψιοῦ αὐτοῦ † σίγνον χειρός βασιλείου. αδελφοῦ αὐτού.

εγω ὁ προγραφείς, βασίλειος. αμὰ σὺν τῶν ἐμὼν υἱῶν· η τὸν τιπον· τοῦ τιμιοῦ· καὶ ζωοποιου σταυροῦ· ἡκίες ὑμῶν· χέρσὶν καθήπογραψαμεν· ἀναλαμβαννωμένη ἀδελφοῦς· ειδοιοῦς· τέκνα καὶ κληρωνομοῦς· τὴν παροῦσαν ενγραφὸν· καθαρὰν ευχαριστὸν· καὶ τελλαν· καὶ αμετατρευτῶν· διάπρασιν· τηθεμεθα· καὶ πίρωμὲν ἡς σὲ τὴν γένὴν τοῦ απιχωμένου πρεσβυτέρου ιωάννου· τὸν κωρτίκονῶν· τὴν κυραν ζωὴν· ἑκουσια ἡμῶν· βουλή· ἡκία προιρέσει· τὸ οὐκ ἐκ τινος· τὸ παράπαν ανάγκῆς· ἡ βιας. η δόλου· ἡ φόβοῦ· ἡ φαγκτου· ἀγνοιας· η της ιασουν πέριστασιως· αλλα μαλλον· σὺμ πασί· προθημια· καὶ ολόψυχω πρόθέσει· πιπρασκομὲν ἡς σὲ τὴν ανοτερως βιθεισαν ζωὴν· τῶ χωραφίῶν ὑμῶν·

† Signum manus Basilii Lagopati. † Signum manus Nicolai filii eius. † Signum manus Leonis fratris eius. † Signum manus Nicolai consobrini eius. † Signum manus Basilii fratris eius.

Nos suprascripti Basilius et mei filii, qui signa venerandae et vivificantis crucis propriis nostris manibus exaravimus, nomine quoque fratrum, propinquorum, filiorum et successorum, praesentem scripturam purae, gratae, perfectae et immutabilis venditionis condimus et facimus tibi dominae Zoae uxori quondam presbyteri Ioannis Corticoni, spontanea nostra voluntate, ac propria deliberatione, nulla quavis necessitate, vel vi, vel dolo, vel metu, vel facti ignorantia, vel circumventione; potius vero cum omni alacritate, et totius animi proposito vendimus tibi supradictae Zoae nostrum praedium, quod habemus in pertinentiis Nicoterae

οπερ εχωμὲν ης το περιχωρῶν νικοτέρας· τὸ καὶ πλησιω. τοῦ ἁγίου ευσταθίου· οπερ ἐχωμὲν εκ μιτρίκῆς μας· κλιρωνῶμιας· ὁπερ καὶ πὲριοριζὲται ουτως· κατα μὲν ανατόλας τω σύνορῶν τὸν πεδων. ιωάννου του λίβᾶ· κατὰ δὲ δυσεως· ὅ πὸταμος· κατα δὲ ἀγκτροῦ· ἡ ὁδῶς· κατα δὲ μεσὺμβριας ὅμιως· ἡ οδος· καὶ σὺνκλιή ὅσῶν καὶ υον εστὺν. τούτο νὺν τω χωραφίῶν· επρᾶσαμὲν ἡς σὲ τῆν ανοτέρω ριθήσᾶν· διὰ χρίσοὺν ταρία τρίακοντά· ἁτινα ἐλᾶβομεν ἀπὸ σῶν χήρῶν· ης τας εμας. χήρας· σωά καὶ ανελλίπες· καὶ ταὺτά λαβοντες. καὶ ἐκπληρωθεντὲς· απο του τιμίματος· πᾶρεδοκαμὲν σι· τὴν πασᾶν αυθεντίαν· καὶ κυριωτιτᾶν· του ριθέντος· χωραφίου· του επικρατειν· αυτο· καὶ δεσποζὴν· κιριως· καὶ ἀυθεντικώς· ης τοὺς· ἐξὶς απαντας καὶ δυηνὲκῆς χρῶνους· ηνα πουλειν· χὲρίζὴν· ανταλλαττειν· καὶ ὴς πρικὶν τὲκνῶν σοῦ· καταγράφειν ως το· κιρος· καὶ τὴν εξουσιαν· πᾶρί ὑμῶν· ηλιφως. καὶ μί ἐξὶὲνε μας· του λιποῦ προς ἀναστρόφὴν χωρὴν· μιτε υμεις· μιτε τις εκ τοῦ καθ ἡμῶν· μεροὺς· αδελφος· η ἡδίος· η αλλος τῖς· αλλ οστις ἂν· φοραθη εναντιουμενος σὲ εστίκὶν μας· καὶ διὲγδικαν σὲ απο παντος εναντιουμενου προσωπου· ξενῶν τὲ· καὶ ειδοιων· ἡ δ οὐκ ισταμὲθα. αλλα μεταμελοι γενομεθα· καὶ ὴς διαστροφὶν επανελθῶμεν ομολογουμὲν ζὴμίουσται υμας· υπὲρ πᾶραβᾶσεως· του τιμίου· καὶ ζωοποιοῦ σταυρού· ης τὸ δὲμοσιω· νομισματα λς'· καὶ πρὸς σὲ τῶν ἀγοραστὴν· τὸ τιμημᾶν επι τοῦ διπλου· καὶ τας βὲλτίοσις· καὶ ἡθ ουτως· μενὲτῶ η τιὰυτη πρασις στὲρεὰ· καὶ βεβὲα· καὶ απαρασαλευτος· ης το ες ἀὶ· ἡτις καὶ εγράφη· δια χειρος ἐμου κονσταντινου· ευτέλους ἡὲρεως. καὶ ταβουλαρίου· επισκοπης νικοτέρας· κατ επιτροπης πρεσβυτερου ιωαννου· χᾶλίπᾶρί· καὶ πρεσβυτέρου ιωάννου· υἱου πρεσβυτερου αρκαδίου· τον προτευοντων διακρατησεως νίκοτέρας επι ετους ϛψϛ' ινδικτιωνος α'. † ιωάννης· ανάτολός· μάρτυρ· † νικόλαος ἀδελφος αυτου· μαρτυρ· † κονσταντινος· λίβας· μάρτυρ· † λεων ἀδελφος ἀυτοῦ· μαρτυρ. . . .

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani — n.° 101.)

prope sanctum Eustathium ex materna nostra hereditate, et ita circumscribitur: ab oriente fines filiorum Ioannis Libae; ab occidente flumen; a septentrione via; a meridie etiam via, et clauditur. Hoc igitur praedium, quantum et quale est, tibi superius dictae vendidimus tarenis aureis triginta, quos accepimus a tuis in nostras manus iustos et integros; et his acceptis, pretioque ita nobis persoluto, totum tibi concessimus dominium et potestatem dicti praedii, ut ipso potiaris ac fruaris iure dominico et possessorio omni futuro tempore, nec non vendas, dones, permutes, et in dotem filiorum tuorum scribas, quippe quae potestatem et dominium a nobis accepisti. Neque nobis, neque alteri ex parte nostra, fratri, vel propinquo, vel cuiquam liceat subversionem huiusce venditionis tentare; at si quis unquam tibi adversari moliatur, nos obstabimus, et temetipsam defendemus ab omni contraria persona extranea vel propinqua. Sin autem minus obstiterimus et nos poenituerit, nec non ad subversionem venditionis venerimus, tunc pro violatione venerandae et vivificae crucis numismata sex et triginta Fisco solvere assentimur, et tibi emptrici duplum pretium cum meliorationibus. Et sic deinceps maneat huiusmodi venditio firma, stabilis et inconcussa in perpetuum. Scripta fuit manu mei Constantini humilis sacerdotis et tabularii episcopatus Nicoterae, ex mandato presbyteri Ioannis Calipari, et presbyteri Ioannis filii presbyteri Arcadii primicerii in territorio Nicoterae, anno 6706, indictione I. † Ioannes Anatolus testis. † Nicolaus frater eius testis. † Constantinus Libas testis. † Leo frater eius testis. . . . .

CCXLVI.

1198 — Mense Decembri 10 — Indict. II — Aëtae.

Testamentum Ioannis Scullandi domini Aëtae.

† τὴν πάλὶ τὴν παρὰ θεοῦ δοθεῖσαν ἡμὶν ἐντολὴν ἐφυλάξαμεν· καὶ τοῦ ἀπυγωρευμένου ξύλου ἀκέρος οὐ κατελήφθημεν· οὐκ αν τοῦ παραδεῖσου γεγῶναμεν· οὐδὲ τῆς πολυμόχθου ζωῆς ἐδεήθειμεν. ἀλλ ἐν ιδρῶτητι τῆς ναιῶτητος· κατεδικάσθημεν· ἐξῆς ἐλήφθην ἡμὰς ἧς θάνατον· διὰ τὴν τοῦ πρώτοπλάστου ἀποφάγησιν· διὰ δὶ· καμοῦ ἰωάνου αυθέντου χῶρας ἀετοῦ· ὃ καὶ ὑιός τοῦ ἀπηχωμένου μακαρίτου κυροῦ ρικκάρδου σκουλλανδου. ἔτι ἐρρῶμενο τό νοὶ καὶ τό λογισμῶ· τὴ ἐμὶ κλήνη ἐν τη ἀρροστία μεν διανωοῦμεν τὰ κατ εμὲ διάταξασθαι· μὶπὼς μετὰ τὴν ἐμὶν ἄφηξὶν. λόγομαχύε καὶ ἀντιρρύσις· ὑπο τῶν ἐμῶν τοῖς ἐμοὶς γίνωνται· Ἐν πρῶτης· ἀφίω τὴν ἡμετέραν χῶραν· τῆς ἐμὶς μητρὸς· καὶ αυθέντριας κυρας κλημέντζηας· κρατή τηαὐτὴν ἧς βάλλιὸν· καὶ εἰς τὴν οἰκοδομὶν· τοῦ ἡμετέρου ἴδίου κυρου γουλιέλμου τῆς ἀμιγδαλίας. καὶ ἡ μὲν ἡ μητέρα μου, οὐ κελεύσει κρατήσε τὴν χῶραν, ἐπικρατήσατω αὐτὴν ἧς βάλλιὸν. ὁ ἡμέτερος ἴδιος κυρος γουλιέλμος τῆς ἀμιγδαλήας· καὶ από τῶν εἰσόδων τῆς χῶρας· ἵνα ἐγλήωνται πάντα τα χρεωστήματα· ἄνευι τῶ κράτει τοῦ σουριάνου· ἅπερ ἐστὶν θεῶρετρος τῆς ἐμὶς μητρὸς· καὶ αυθεντρίας κυρας κλημέντζηας, καθότι καὶ ὁ πατήρ μου αὐτῶ ἀφήκεν ἀυτῆς· οὗτος καὶ ἐγῶ στέργω αὐτῆς· τοῦ ἔχην ἀυτῶ, καὶ ποιήτω ἤ τι κελεύει καὶ βοῦλεται· Ἓ δὲ ἀπο τῆς ἑτέρας χῶρας· ἵνα ὑπάρχει ἢ ἥμησος θεὸρετρον τῆς ἐμὶς γυνῆς· καὶ τὴν ἄλλην ἑτέραν ἥμησιν χῶραν· εἶνα ἔχει αὐτὴν ὁ ἐμὶς ἀδελφὸς κυρος ματθαίος· καὶ ἀπο τῆς τιαὔτης χῶρας· ἐξ ὀν μένη τοῦ ματθαίου· ἀφίω ἀπο τῶν εἰσόδων αὐτῆς, ταρία χιλιάδας τριάκοντα· διὰ τό ζευχθήναι ἡ ἐμὴ ἀδελφῆ κυρα λουκία· ἀφίω δὲ, καὶ περι ψυχηκής μου σωτηρίας· εἰς τὸν ἅγίον στέφανον τῶν ἐρεμητῶν, τό φὶον ἅπερ ὑπήρχε ποτὲ ροπίρτου χουσάρδου· σὺν παντὸς τοῦ κρατήματος αὐτοῦ· καὶ ἡ μὲν θιλήσει ὁ ἡμέτερος ἀδελφὸς κυρος ματθαίος· ἵνα εξάγωράση αὐτῶ καθότι χρίζη· οὗτος ἐχίτω αὐτῶ· περι δὲ τοῦ κοινυτοῦ μου, ἐξ ὀν ἀφορμόζημεν. ἵνα ἔχει ἡ γυνή μου τό ἡμήσιον. τό δὲ ἕτερον ἐνακομένοντα ἡμήσιον.

† Vetera mandata a Deo nobis data custodivimus, et vetitam arborem temere non attigimus, non in paradiso fuimus; vita autem aerumnosa non caruimus, sed in sudore iuventutem agere, et deinceps diem supremum obire, propter fructum a primo homine degustatum, damnati fuimus. Propterea ego Ioannes dominus terrae Aëtae filius defuncti domini Riccardi Scullandi beatae memoriae, cum adhuc sana mente et iudicio praeditus in meo lecto aeger decumbam, mecum cogito de his quae possideo disponere, ne post meum obitum lites et quaestiones de meis rebus inter meos exoriantur. Primum relinquo terram meam matri meae et herae dominae Clementiae, ut illam habeat in bailia et administratione pro nostro propinquo domino Gulielmo de Amygdalia. Et si mater mea recusaverit tenere terram, habeat ipsam in bailia noster propinquus dominus Gulielmus de Amygdalia; et volo ut solvantur cuncta debita ex reditibus ipsius terrae, exceptis possessionibus Suriani, quae sunt dotales meae matris et herae dominae Clementiae, et prout pater meus eas ipsi reliquit, ita et ego ipsi confirmo, ut easdem habeat, et faciat de ipsis quidquid ei placuerit. Alterius vero terrae dimidia pars cedat pro donatione dotali meae uxoris, et alteram dimidiam habeat frater meus dominus Matthaeus, et ex reditibus huiusce portionis terrae, quam habebit Matthaeus, relinquo tarenorum triginta millia, ut nubat soror mea domina Lucia. Relinquo etiam pro salute animae meae sancto Stephano Eremitarum feudum, quod olim pertinuit ad Robertum Chusardum, cum toto ipsius tenimento. Et si frater noster dominus Matthaeus illud emere voluerit, prout sibi placi-

ἀφίω τῆς ἐμὶς μητρὸς καὶ αὐθεντρίας. ἀφίω δὲ τοῦ περρέττου τοῦ ἐμοῦ κάμπριλλίγγου, ἅπερ πιστά μου ἐδοῦλευσιν· ἀφῖω αὐτοῦ· τῶ ἀπόριον τοῦ καλαβροῦ. εἰς τοῦ παποῦ· ἤγουν ἀμπέλων χιλιάδας τέσσαρας· καὶ εἰς τὸν κάτω μέρος τῆς χῶρας· ἀφίω αὐτοῦ χωραφιον μοδια εἰκώσοι· ἀφίω καὶ τοῦ κυρου τουμᾶς ροῦσσου· τὸν μέσαμύλον τοῦ κάστρου· καὶ ἀπο τῶν ἐμῶν ἀπορίων· ἀφίω αυτοῦ ἀμπέλων χιλιάδας τέσσαρας· καὶ ἵνα ἔχει ἐπεξουσίαν ἐποιδῶσαι εἰς τὰ τέκνα αὐτοῦ. περὶ δὲ τῶν ἑτέρων μού· αὅος μου ἐδοῦλευσιν· ἀφίω τὴν ἐμὶν μητεραν καὶ αὐθεντρίαν· καὶ τὸν καλόν μου ἴδιον κυρον γουλιελμον τῆς ἀμῖγδαλίας· ὅπερ ἐπιδόσουν· τοῦ καθενὸς καλῶς· καθότι ἐδοῦλευσιν· ὡς ἀπολογίαν δούνε τῶ θεῶ ἡμῶν· καὶ διὰ τὴν μεγάλην πιστώτητα καὶ δοῦλευσιν, ἣν ἐκαρτερίτο ὁ νοτάριος γαλάτος· καὶ ἐδοῦλεσεν τοῦ θείου μου· κυρου ρογερίου· καὶ τοῦ πατρός μου κυρου ριγκάρδου· καὶ πάλιν εἰς ἡμὰς ἐλευθερώσαν αὐτόν· καὶ τοῖς κληρονώμους αὐτοῦ· καὶ τοῦς κληρονώμους τῶν κληρονώμων αὐτοῦ· καθότι καὶ σιγίλλιον αὐτοῦ ἐποίῆσα οὕτος ἵνα ὑπάρχει ἐλεύθερος· πάντελεύθερος· ἀπο τὲ δῶματος· ἀγγαρίας· καὶ παντὸς επυρίας· ὡς Φράνγγοι ἄνθρωποι. ὁμοίος πάλιν· ἀφίω εἰς τὸν ἅγιον στέφανον τῶν ἐρεμητῶν. σιτου μόδια πέντακῶσια· κρασῖ λαγήνια χίλια· καὶ τὸ ἀλογόν μου τὸ μαύρον· τὸ δὲ ἀλογόν μου τὸ βάδιον· ἀφίω τοῦ ἡμετέρου ἴδίου κυρου γουλιέλμου ἀμῖγδαλίας· καὶ μιδὲν κατἀλιέτω· τὰ παρ εμοῦ στερχθέντα· ἢ καὶ φανὴ τὶς· κατἀλιέτω ταύτα ἐχέτω τὸ ἀνάθεμα· παρα πατρὸς υἱοῦ παντόκράτορος· τῶν τιή ἁγίων θεοφόρων πατρων· καὶ ἡθ οὗτος μενέτω· ἡ καλωθελῆ παρ εμοῦ γεναμένη. καὶ στερχθέντα διἄταξις, ἀκατάλυτος ἄχρι τῆς τοῦ κόσμου συστολῆς· ἐν παρουσία μαρτύρων·

κωνσταντίνος λήμπιδος μαρτυρ υπέγραψα· γουλιέλμος σκαλδάτος μαρτυρ ὑπέγραψα· ρογέριος ραΐυτο μαρτυρ ὑπέγραψα· ρογέριος σάνσο μαρτυρ υπέγραψα· γαλάτος υιος νοταρίου γεωργίου μαρτυρ υπέγραψα· ροπέρτος γάττος μαρτυρ ὑπέγραψα· ὁ της μονῆς τῶν ἀποστολων σπάνοπέτρου προεστῶς παφνοῦτιος μαρτυρ υπέγραψα. Ego enruinus mili testis sum. ἀγγιλλημέρις δδὲρρὲς· μαρτυρ υπεγραψα. Ego G. magister cappellanus arenarum testis sum. τουμὰς τροπὸς μαρτυρ. γιῶσφρὲς πιτοῦνης μαρτυρ. καγῶ ματθαίος ἀδελφὸς τοῦ ἀπεχωμένου κυρου ἰωάννου

tum fuerit, ita ipsum habeat. Quoad vero mobilia, cum e vita excessero, ipsorum dimidium habeat uxor mea, et aliud quod supererit dimidium relinquo matri et herae meae. Relinquo etiam Perretto meo camerlingo, eo quod fideliter mihi inserviit, possessionem Calabri ad Papum, id est vites quatuor mille, et in parte inferiori terrae relinquo ipsi viginti modios praedii. Item relinquo Thomae Russo molendinum civitatis, et e meis bonis relinquo ipsi vites quatuor mille, et facultatem habeat dandi filiis suis. Quoad vero alios qui mihi inservierunt, mater mea et domina, et bonus propinquus meus dominus Gulielmus de Amygdalia donum tribuant singulis pro cuiusque merito, ut apud Deum nostrum peccatorum remissionem nanciscar. Et ob magnam fidem et sedulitatem qua excelluit notarius Galatus, qui et deserviit patruo meo domino Rogerio, et patri meo domino Riccardo, et postea nobis ipsis, libertatem ei donent et heredibus ipsius et heredibus heredum, quemadmodum patet ex sigillo nostro quod ei fecimus, ut ipse sit immunis, omnino immunis a iure hospitii, angaria et omni molestia, uti liberi homines. Item et relinquo sancto Stephano Eremitarum frumenti modios quingentos, vini lagenas mille, et equum meum nigrum, badium vero relinquo propinquo meo domino Gulielmo de Amygdalia. Nihil autem immutetur de his a me constitutis; et si quis apparuerit qui haec subvertere voluerit, habeat anathema a Patre, et Filio omnipotente, et a tercentis octo et decem sanctis divinisque Patribus. Et sic deinceps hoc a me bona voluntate factum testamentum maneat immutabile usque ad excidium mundi. Coram testibus.

Constantinus Limpidus testis subscripsi. Gulielmus Scaldatus testis subscripsi. Rogerius Raiti filius testis subscripsi. Rogerius Sanso testis subscripsi. Galatus filius notarii Georgii testis subscripsi. Robertus Gattus testis subscripsi. Pafnutius praepositus monasterii Apostolorum Spanopetri testis subscripsi. Angillimeris Derres testis subscripsi. Thomas Tropus testis. Geofridus Pitunis testis. Ego Matthaeus frater de-

σκουλλάνδου· τα ἀνωτέρω στέργω και ἐπικυρῶ διὰ τοῦ σταυρου μοὺ.

πελεγρίνος υιός νικολάου τοῦ σέργι κατὰ τὸν κερόν νοτάριος τοὺ προδιλωθέντος ἀπηχωμένου αυθέντου κυρου ἰωάννου· Ἐγράφῃ μηνὶ δεκεμβρίω ι' ινδικτιωνι β'. ἔτου ϛψζ'.

(Ex membrana Archivi Neapolitani. n.° 102.)

mortui domini Ioannis Scullandi quae supra confirmo et per crucem meam rata facio.

Pelegrinus filius Nicolai de Sergio pro tempore notarius praedicti demortui dynastae domini Ioannis. Scriptum mense decembri, die X, indictione II, anno 6707.

Quae sequuntur, in calce superioris membranae occurrunt.

Notum sit omnibus presentem paginam inspecturis. quod Bernardinus abbas Sancti Stephani de nemore accedens ad nos canonicos Squillacensis Capituli. videndum nobis obtulit quoddam testamentum pie memorie domini Iohannis quondam domini Arenarum. in quo instrumento inter cetera continebatur quoddam donum quod ipse legaverat domui Sancti Stephani de nemore apud Vallem longam attestantibus multis et magnis viris qui aderant. laudante etiam et confirmante domino Matheo, fratre predicti domini Iohannis. Quia vero scriptum illud originale retinere non poterat. illud fecit transcribi predictus Abbas. Quo transcripto. nobis presentavit utrumque. et eundem omnino tenorem deprehendimus in utroque; Ad petitionem igitur predicti Abbatis et fratrum suorum; nos ita vidisse testimonium peribemus. Actum est hoc anno incarnationis dominice. Millesimo. CC. IX. Mense augusti Indictione. XII. apud Squillacium in maiori ecclesia.

† Ego rao cantor. Ita vidisse me testor † Ego Iocilinus canonicus similiter † Ego Stephanus Canonicus similiter. † Ego Iohannes canonicus similiter. † Ego thomas canonicus similiter. † Ego presbyter Sergius similiter. † Ego presbyter Iohannes similiter. † Ego Robertus presbyter similiter † Ego presbyter Andreas similiter † Ego Nicolaus diaconus similiter † Ego petrus diaconus similiter.

CCXLVII.

1199 — Mense Augusto — Indict. II — Crotone.

Presbyter Consta Cattobus donat monasterio S. Nicolai de Cipullo praedium positum in agro Crotonensi loco nuncupato Cipullo.

† σηγνον χηρος πρεσβητερου κοστα κατοβου.

† ἐν ονοματι τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υιοῦ καὶ τοῦ αγίου πνευματος. ἐγῶ κῶνστας ἱερευς ο ανωτερο σην ολο μου τω ἡφω σιγνον πρὸτάξας· τήθημι καὶ ποιῶ τὴν παρούσαν ἔγγραφον καὶ καθαρὰν αφιέρωσιν. αἰκουσίως αδόλως καὶ αβιάστως· μαλλον μὶν οὖν σὴμ πάση μου πρόθιμία καὶ ὁλοψύχω πρόθέσει επαφιερούμαι απο τὴν σήμερον ημέραν καὶ ὥραν. τῶ χοραφιόν μου· ὅπερ κληρονομιὼ εκ πατρικης μου κληρονομίας· τω ὄντα καὶ διακήμενον. εν τη διακρατισοι κροτονου. καὶ τωποθεσία τοῦ κηπούλλου· πρὸς τὴν ἱερὰν μονὴν. τοῦ ἁγίου νικολαου κηπούλλου μετοχιον οντα τοῦ ἁγίου πρωτομαρτυρος στεφανου του βοσκου καὶ προς

† Signum manus presbyteri Constae Cattobi.

† In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Ego Consta presbyter, qui supra signum totumque nomen mea manu exaravi, praesentem scripturam purae donationis condo et facio, qua sponte, sine dolo et vi, quin imo omni mea alacritate et totius animi proposito, ab hodierna die et hora offero praedium meum, quod habeo ex paterna mea hereditate, exstans et positum in pertinentiis Crotonis et in loco Cipulli, venerabili monasterio sancti Nicolai de Cipullo, quod est obedientia sancti Protomartyris Stephani de Nemore, et tibi fratri Basilio, omnibusque sodalibus huius sancti monasterii. Ab oriente est maior via,

σὲ τὸν Φρέρην υασίλειον. καὶ εἰς παντα πρόσοπον ταύτης τῆς αγίας μονης· ἐξ ανατολῆς ὁ δρόμος ὁ μέγας, εκ δισμὰς καὶ ἄρκτρου, και μεσιμυρήας. και ως καπέρχετε το υαθος ούλον. ἄχρι τοῦ ειριμενου δρομου τὰ εἴσα· ἀφιερῶ τοῦτω το ειριμένον χωράφιον πρὸς ταύτην την αγιαν μονῆν. ὕπερ λυτρου καὶ ἀφεσεως αμαρτιων τῶν αιμῶν γεννητώρων εὔχεσθαι, καὶ ἀναφέρεσθαι. ἐν τοὶς ἁγίοις καὶ ἱεροις διπτιχοις. εμὲ τὼν ἁμαρτολὸν κονσταντίνον ἱερέα. σὴν τοῦ τουτου τοῦ περιωρισμοῦ καὶ σὴν εισόδου εξόδου αὐτοῦ, ἔχην πκταν νομὴν καὶ δεσποτίαν ταυτη ει αγία μονὴ. καὶ πάντα ποιῆν ὥσα θέλη καὶ βοὔλετε. ταυτη η αγία μονὴ. ὕπερ δὲ μετα ταύτα κατά τηνα μιχανην. ἡ πρόφασίν μεταμελεία τηνὶ νικόμενος ανατρεπειν επιχειρίσω τὴν παρούσαν αφιερωσιν καθαραν ουσαν καὶ ἀδόλοτον. εγὼ αυτὸς τυχὸν ἡ κληρονόμος αιμὸς καὶ διάδοχος. τῶ ἀναθέματι τὼν αγίων τιὴ ἁγιων θεοφώρωι πατέρων. ὑποκήμενοι ἐστώσαμεν. οὐ μὴν δὲ αλλα και λόγω πὴνης προς το διμόσιον· ζημιοῦστε με ρηγατα λϛ· ἡ καὶ ου θελήσω ἔστε παντὶ τω μέρει τῆς αγιας ταὔτης μονὴς. ἔτημος διεκδικητὴς· ἀπὸ εναντιουμενου προσώπου παντὸς εν ταῖς αυταις πήνεσην ἦμαι στέργων. ὀχειρὸν μετὰ ταύτα τον παρύτα ἔγγραφον. αἰς αεὶ διατηρουμένος. δια τω οὔτο μοι αρεσθηναι και τὴ αιμὶ αξιῶσοι γραφῆναι καὶ ὑπόγραφηναι. αυγουστω μηνι ινδικτιωνος β' χεὶρι θεοφωρου ἱερέως καὶ δευτερεύοντος καὶ ταβουλαριου πολεως κροτόνου. ετει ϛψζ' παρουσια μαρτυρων.

† ιωαννης ηερευς κουβουκλησής υπεγραψα.
† νϊκόλαος ιερευς του μουλὲ υπεγραψα.
† ιωάννης κουράτωρ μάρτυρ δια του σταυροῦ.
† πέτρος μεντος κριτής μαρτυρ δια του σταυρου.
† του όλου ἤφου γραφεὺς θεοφωρος ἱερεύς καὶ δευτερεύων ὑπερέγραψε.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani — n.° 103.)

ab occidente, septentrione et meridie, ut descendit cuncta vallis recta usque ad dictam viam. Memoratum praedium dono huic sancto monasterio cum dictis finibus, ipsius introitu et exitu, ut pro redemptione et remissione peccatorum meorum parentum oretis, et in sanctis et venerabilibus diptychis me peccatorem presbyterum Constantinum recenseatis. Sanctum igitur monasterium habeat plenam potestatem et dominium faciendi de eo quidquid voluerit. Sin autem deinceps aliqua fraude vel praetextu vel poenitentia motus, hanc puram doloque carentem donationem subvertere tentavero, sive ego ipse, sive mei herodes et successores, incurram anathema tercentorum octo et decem sanctorum divinorum Patrum, et pro poena solvam Fisco regales sex et triginta, et si noluero omnem partem huius sancti monasterii a quacumque contraria persona alacriter defendere, in easdem poenas incurram, firmum deinceps praesens instrumentum in perpetuum servans, siquidem ita mihi meaeque dignitati placuit ipsum scribi et subscribi, mense augusto, indictione II, manu Theophori presbyteri secundicerii et tabularii civitatis Crotonis, anno 6707, coram testibus.

† Ioannes presbyter Cubuclisis subscripsi.
† Nicolaus presbyter de Mule subscripsi.
† Ioannes Curator testis per crucem.
† Petrus Mentus iudex testis per crucem.
† Totum instrumentum scriba Theophorus presbyter et secundicerius subscripsit.

CCXLVIII.

1199 — Mense Novembri 14 — Indict. III — Cuculi.

Presbyter Consta Coxari eiusque filius Petrus donant monasteriis S. Ioannis de Cuculo et S. Stephani de Nemore praedium positum in agro Galliati.

† σιγνωι χειρος πρεσβυτερου κωνστα κοξαρι. † συγνων χειρὸς πέτρου υἱοῦ αυτοῦ. Εν ονόματι τοῦ πατρός καὶ τοῦ υιοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος ἀμὴν· κάτα τὸν νουεμβριον μὴν εἰς τας ιδ'· τῆς ἐνεστάμενης ινδικτιωνος γ' τοῦ ἔτους ϛψη'· φενώμεθα οἱμοῖς οἱ ἀνωτέρω γεγραμμένοι· οἱ τὰ σίγνα των τιμίων καὶ ζωωποιὼν σταυρών· ἠκύις ἡμῶν χέρσὶν πήξαντες. ἀμφηέρώνωντις πρὼς σὲ τον ἁγιώτατον ἀδελφὸν οὗ τοὔνωμα χαρρὴν της μωνὴς ἁγίου ιωάννου του κουκούλεω· ἐν πρωτις τῖς ἠπεραγιας θεοτοκοὺ καὶ τοὺ ἁγίου πρωτομάρτυρος στέφάνου· τοῦ ὄρους· τὸ ἡμέτερων χῶράφιωι τὸ ὤντα καὶ διὰκίμενον πλησίον τῆς κουλτούρας αγίας παρασκεβὶς τοὺ γαλὴάτου· ἀμφιερῶνωμεν αὐτὼ περί ψυχηκὶς σωτηρίας ἡμῶν καὶ των ἡμετέρων γωναίων· ἠγουμενεύωντος δὲ ἐν τι μωνη τῆς ἠπεραγιας θεοτοκου καὶ τοῦ αγιου στεφάνου τοῦ ὄρους κυρου σὺδέρου. ἐν δὲ τι μωνη αγιου ιωαννου κουκουλου ἀδελφοὺ ὄντος κυρου χαρρὶ· ἀμφιέρώνωμεν δὲ αυτὼ τὸ ημέτερον χῶράφιον εἰς τὰς αγιας μωνὰς. ὁς ανωτερω ἔφημεν. πρὸς ἄφεσιν καὶ λήτρον τὸν ημετὲρων αμαρτιὼν. σὺ δὲ ὁ ἀδελφος κυρος χαρρῖς ἔδωσας ἡς ἡμας αντιχάριν αγελαδαν μίαν σὺν τοὺ μοσχάρου αὐτῆς· καὶ πρὸς πίστωσιν καὶ τελὴαν ἀμφιέρωσιν ἐπϊήσαμεν σας τὸ παρον εγραφον· καὶ ἴ μὲν τεὶς ἄλλην φωράν φανὴ τεὶς ἐκ τοὺ μέρους μας ἴ ξένος· ἴ ἤδυος. ἴ κληρωνόμος· ἴ σὺνκληρωνόμος· ζήτησυν· ἴ κύνησιν· ἴ ἀγογὶν πϊήσαι ἵα μὶ ἠσακούεται· μιδὶ πάρα τοὺ θυου νομου βωηθειαν ἔχη· ὅτι μάλλον ἐδώκαμεν καὶ ἧς ἡμὰς τον αγωρασέως χαρτίον ὅπερ ἔχωμεν τοὺ αὐτοὺ χῶραφίου· καὶ τὸ κρήσιμον· ὅπερ ἔχωμεν εκ τῶν ἐρεμίτων· καὶ ἴ τις φανὴ ενεχλοντα σχὴ τὸ αναθεμα παρὰ πατρος υιου καὶ αγίου πνευματος των τιή αγὶων θεωφορων πατρων· καὶ ζημιούστω εἰς τὸ δεσποτικον σαγκέλλιον του κραταιου και αγιου αυθεντου ἡμῶν ριγὸς νομισματα λϛ' ἐμ παρουσια μαρτυρων· † βασιλειος υιὸς γουνδινου μαϊστωρ μαρτυρ. † γουνδίνος υιὸς αυτου μαρτυρ † μαιστωρ νικόλαος γαντατος του αργυρου μαρτυρ. † μαιστὼρ

† Signum manus presbyteri Constae Coxari. † Signum manus Petri eius filii. In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti, amen. Mense novembri, die XIV, decurrente indictione III, anno 6708. Nos suprascripti, qui signa venerabilis et vivificantis crucis propriis nostris manibus exaravimus, offerimus tibi sanctissimo fratri, cuius nomen Charrin, monasterii sancti Ioannis de Cuculo, ac in primis sanctissimae Dei Genitrici, et sancto Protomartyri Stephano de Nemore nostrum praedium extans et positum prope culturam sanctae Parasceves de Galliato pro salute animae nostrae et nostrorum parentum, sub antistite in monasterio sanctissimae Genitricis Dei et sancti Stephani de Nemore domino Sidero, et in monasterio sancti Ioannis de Cuculo fratre domino Charri. Offerimus autem ipsum nostrum praedium sanctis monasteriis, ut supra diximus, pro remissione et venia nostrorum peccatorum. Tu vero frater dominus Charris pro remuneratione dedisti nobis vaccam unam cum vitulo eius; et ad fidem et perfectam oblationem fecimus tibi praesentem scripturam. Si quis vero aliquando apparuerit ex parte nostra vel extraneus, vel propinquus, vel heres, vel coheres quaestionem, litem aut actionem illaturus, ne audiatur, neque a divina lege auxilium habeat. Ad haec dedimus vobis emptionis chartulam, quam habemus de ipso praedio, et iudicatum quod habuimus ab Eremitis; et si quis apparuerit molestiam afferens, habeat anathema a Patre, Filio et Spiritu Sancto, et a tercentis octo et decem sanctis divinisque Patribus, ac mulctetur regio Fisco potentis et sancti domini nostri Regis numismatis sex et triginta. Coram testibus. † Basilius filius Gundini magister testis. † Gundinus filius ipsius testis. † Magister Nicolaus Gantatus de Argyro testis. † Ma-

γρινφουλανος μαρτυρ. † μιχαηλ υιος αυτου μαρτυρ υπεγραψα † γρηγοριος υιος πρεσβυτερου κωνστα κοξαρου μαρτυρ † ασιμιος αδελφος αυτου μαρτυρ.

† ἐγράφη χειρὶ ἐμοῦ πρεσβυτερου κωνσταντίνου ἀπὸ ἄστεος κουκούλου μηνος καὶ ἔτους καὶ ινδικτιωνος τῆς προγραφείσης.

gister Grimphulanus testis. † Michael filius ipsius testis subscripsi. † Gregorius filius presbyteri Constae Coxari testis. † Asimius frater ipsius testis.

† Scriptum manu mei presbyteri Constantini de civitate Cuculi mense et anno et indictione supradictis.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani—n.° 104.)

CCXLIX.

1200 — Indict. III — Nicoterae.

Supercia vidua presbyteri Rhai vendit Matthaeo filio Ebuli domum sitam in civitate Nicoterae tarenis aureis triginta.

† σίγνον χειρός σουπέρκιας της ποτὲ γυνῆς πρεσβυτέρου ράου υιοῦ πρεσβυτέρου πέτρου του καππελλάνου της καπέλλας νικοτέρας.

Ἐγὸ η προγραφῆσα σουπέρκια ὁ τω σίγνον του τιμοίου καὶ ζωοποιοῦ σταυρού ικύα μου χηρῖ καθῆπογράψας, την παροῦσαν ἐγγράφον ἁπλὴν εὐχάρηστον αμετάτρευτον, καὶ πληρεστάτην διάπρασιν οἶκου τὴθεμοι καὶ ποιῶ εκουσία μοῦ βουλῆ καὶ γνῶμι καὶ ηκία πρόἕρεσει, τό ουκ ἐκ τηνος το παράπαν ανάγκης, η βίας ἢ δόλου ἢ χλεύης, ἢ ραδιουργίας, ἐκτὸς πάσης ἀπηγωρευμένης ετίας, δη ἷς εν αληθεία ὁμωλογό ἢ ανωτέρω σουπὲρκια πεπρακέναι το προσόν μου οσπῆτοιον, τω ὄντα καὶ διακῆμενον ἐν τῶ ἀστῖ νικοτέρας καὶ το ὅπερ μου ἀφήκε εν μακαρία τη μνημη αυτοῦ ο πρεσβύτερος ράος ὁ πωτέ καππελλάνος του αγίου μαθθαίου νικοτέρας, δια την δοῦλεψιν της σαρκός μου οπερ επῖῆσαν πρὸς αὐτῶν εν τή ζωῆ αὐτοῦ. προς σὲ τον κύρον μαθθαίον τοῦ ἐβουλου τὸν κὲ γαυβρὸν του γέροντος λεοντος φράνκου ὁπερ καὶ περιορίζεται ο τηοῦτος οἶκος οὗτος, ἀπο μὲν ανατολᾶς ὁ οἶκος κύρου νικολάου καβαλλαρίου το οπερ υπήρχε γιοφφου σάνταινέλλου, δίσεος ὁ οἶκος ο χαλασμός τοῦ κραταιοῦ ῥηγὸς που υπήρχε τοῦ λάζαρου, ἀπο δὲ βωρρᾶς η βηνέλλα ποῦ ὑπάρχει ης το ὑπησθεν μέρος του γιάννουτου και του προγραφέντος οἶκου, καὶ ο οἶκός ποῦ ὑπήρχε του γιαννούτου, περι δὲ του νωτίου μέρους, τὼ οικότοπων αχρι του κρημνοῦ τό ἅπερ ἐπρασαν προῦ σοῦ του αγοράστοῦ, καὶ συνκλῖ οσόν καὶ ἷον ἐστῆν, τοῦτων τὸν προγραφέντα οἶκον πὲπρακαν αυτό προς σὲ τοῦ κυροῦ μαθθαίου τοῦ

† Signum manus Superciae viduae presbyteri Rhai filii presbyteri Petri Capellani Capellae Nicoterae.

Ego suprascripta Supercia, quae signum venerandae et vivificae crucis propria mea manu exaravi, hoc simplicis, gratae, inconcussae, ac plenissimae venditionis domus instrumentum condo et facio spontanea mea voluntate ac mente, et propria deliberatione, absque omnimoda necessitate, vel vi, vel dolo, vel fraude, vel malitia, ac sine quacumque vetita causa; quo (*instrumento*) vere declaro ego suprascripta Supercia vendidisse tibi domino Matthaeo filio Ebuli ac genero senioris Leonis Franci domum meam sitam et positam in civitate Nicoterae, quae mihi obvenit ex beata memoria eiusdem presbyteri Rhai olim capellani sancti Matthaei de Nicotera, propter servitia, quae ego corpore meo ipsi praestiti tempore eius vitae. Huiusmodi autem finibus haec domus circumscribitur: ab oriente domus Nicolai Caballarii, quae erat Gioffi Santanelli; ab occidente domus diruta potentis Regis, quae erat Lazari; a septentrione Vinella posita ad posticam partem Giannuti, et suprascriptae domus, nec non domus, quae Giannuti erat; atque a meridie domus, quae extenditur usque ad rupem, quamque maiores tui emerunt; et clauditur. Suprascriptam igitur

ἐβουλον τον κὲ γαιβρόν του γέροντος λέοντος Φραγκου ης τελίαν νωμίν καὶ αναφέρετον δεσπωτίαν χωρῆς πᾶσης απηγωρεωμένης ετίας ἡς χρίσοῦν ταρία τρίακόντα εκ την μουνῆταν του αγίου και κραταιοῦ ρηγὸς Φρεδερίκου, ἄτηνα λαβὸν καγὸ ταῦτα απο χηρῶν σου τέλια καὶ ανελλοιπᾶ. και πληρωθὲν απο του τιαὕτου τημοῖματος παρεδωκᾶ συ τήν πᾶσαν αυθεντίαν καὶ κυρηῶτητα του τιουτου οἶκου, ἵνα απο την σύμερον ημέραν καὶ ὥραν, ἵνα ἔχης αυτὸ ἷς ηδῆαν εξουσήαν πουλῆν χαρήζην ανταλλᾶττην καὶ ης πρῆξ τὲκνων γράφην και η τη βουληθῆς ποιῖν απ αὐτοῦ, ος τὸ κύρος καὶ την εξουσίαν παρ' εμοῦ ἠλυφὸς, ηκουῦμαιθα δὲ καὶ τήν νωμηκῆν δεφενσίωνα, μη ἐνποδιζῶμενος οι κωλιῶμενος παρ' εμοῦ μήτε παρὰ τηνος, ἀλλ ὀστης δὲ φωραθῆ ἐναντηουμηνός σε ἀπο του τηαύτου οἰκού, στῆκην μαι καὶ δικεδικὰν σαι απο παντὸς ἀνθρωπων ξένων τε καὶ ηδοῖων, ἵ δε καὶ ου δικεδικῆσω σαι, ἀλλα μετάμελος γῖνωμε απο τῆς τηαυτης πρᾶσεως, ομολωγὸ ζτμοῖουστε με ὕπερ παραβάσεως του τημοῖου καὶ ζωοποιοῦ σταυρού προς σὲ τὸν αγωράστιν τω τῆμοιμαν επὶ του διπλοῦν, καὶ ης την κόρτην του κράτιοῦ ρηγός, νομίσματα λϛ', καὶ ἠθ οὕτω μενέτο ι παροῦσα πρᾶσης προς σε τὸν αγωραστῆν βέβαιᾶ καὶ απαρασέλευτος αχρι τερμάτων αἰώνων ητις εγράφη χιρεῖ καμοῦ ιωάννου καστελλάιου καὶ κατὰ των κερὸν εξουσιάστήν νικοτέρας του ἔτοις ϛψη' ινδικτίωνος γ' εν παροῦσοία μαρτύρων.

† Ego petrus de nicotera testis sum.

† δαιωδάτος υιὸς πετρου κεντζατέρου μάρτυρ.

† ιωάννης νοτάριος μάρτυρ.

† ιωάννης μαζάρας μάρτυρ.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani — n.° 105.)

domum, quanta et qualis est, vendidi tibi domino Matthaeo filio Ebuli, et genero senioris Leonis Franci in perfectum dominium et potestatem non auferendam, absque omni prohibita causa, tarenis aureis triginta de moneta sancti et potentis regis Friderici. Quibus perfectis et integris acceptis ex tuis manibus, cum mihi satisfactum sit de huiusmodi pretio, totum dominium et potestatem huiusce domus tibi tradidi, ut a praesenti die et hora ipsam possideas cum facultate vendendi, donandi, commutandi, atque in dotem filiorum scribendi, ac de ea quidquid volueris faciendi, utpote qui ius auctoritatemque a me accepisti. Polliceor etiam tibi legitimam defensionem, ut nullum impedimentum vel obstaculum tibi a me vel a quovis inferatur. Si quis autem propter hanc domum tibi adversari moliatur, me obstituram atque ab omni persona extranea vel propinqua te defensuram promitto. Nisi vero te defendero, sed huiusmodi venditionis me poenituerit, tunc propter venerandae et vivificae crucis violationem tibi emptori duplo pretio, ac Curiae potentis Regis sex et triginta numismatis mulctari consentio. Et sic deinceps praesens venditio maneat tibi emptori stabilis et inconcussa usque ad finem seculorum; quae scripta fuit manu mei Ioannis Castellani atque pro tempore Nicoterae baiuli anno 6708, indictione III, coram testibus.

† Adeodatus filius Petri Cuntzateri testis.

† Ioannes notarius testis.

† Ioannes Mazara testis.

CCL.

1200 — Indict. III — Cyr-Zosimi.

Landus prior monasterii Cyr-Zosimi vendit presbytero Eliae praedium positum in loco dicto Alonitzi.

† σύγνον χηρὸς κυροῦ λάνδου πρίόλω τοῦ κυροῦ ζωσήμου.

† Ἐν ονόματι τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνευματος· ἐγῶ ὁ προγεγραμμένος· ὁ τὸν σύγνον τοῦ τιμήου καὶ ζῶοποιοῦ σταυροῦ ἠκήα μου χηρῆ πύξας. Φαίνομι πουλοντα εἰς σέ ἱερέος ἤλήα· ἅμα μὲ

† Signum manus domini Landi prioris Cyr-Zosimi.

† In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Ego suprascriptus, qui signum venerandae et vivificae crucis propria manu mea exaravi, vendo tibi presbytero Eliae simul cum curatoribus vineam, quae

τοὺς ἐπιτρῶπους τὸ ἀμπέλοι τὸ ὅπερ ἦν τῆς γυνεκὸς τοῦ νικόλα γαλληκλάνου δια νομισμα εν καὶ δουκάτα. δ'. ιστιν δὲ τὸν τιοῦτον ἄμπελον εἰς τὴν τοποθεσήαν τοῦ ἄλονήτζη τοῦ ἔνπροσθεν τοῦ χορίου καὶ εἰσὶν οἱ ὁριότης ἄπο μὲν ἄνατολὰς· καὶ μεσὺμβρήας ρικκάρδου ὑιοῦ του ιωαννου τῆς πόλλας· καὶ δήσιν· δοιάτου τῆς πόλλας. καὶ ἔκ βορρὰς· ἢ απάγουσα· ἡ οδὸς· εἰς τὸν ἄμπελον πάπα γοῦλιέλμου. καὶ δήδωμέν σοι ἐξουσίαν πουλεῖν· χαρὴζην ἄντηκατάλλάττειν· γραφειν προιξῆ· κληρωνώμοι σου ἡδοίοις καὶ διαδῶχοις καταληπεῖν, ὥς τω κύρος καὶ την ἐξουσίαν πὰρ εμοῦ ἤληφὸς· καὶ γνωρήζωμεν· ὅτι τὸν τιοῦτον ἄμπελον ρίζες εἶσιν. ρ'. π'. ἐγράφη δὲ χηρῆ ιωαννου ἱερεος· ἔκ προστάξεως του ηγουμένου ταβουλαρὶου τοῦ κῦρ ζωσίμου ἐν ἐτοὺς· ς.ψ.η' ινδικτιωνος. γ'. πάρουσία μαρτυρων ὑπογραψάντων.

† ὁ ἀρχηἐρέος βιτάλι μαρτυρ διὰ τοῦ σταυροῦ.

† ἱερέος ἰωαννου τῆς χρηστουδοῦλι· καὶ ἐπίτροπος τῆς γυνεκὸς· καὶ μαρτυρ δια τοῦ σταυροῦ.

† ιωαννης μαλουποῦντου· ἐπίτροπος τῆς γυνεκὸς· καὶ μαρτυρ διὰ τοῦ σταυροῦ.

† ιερέος μαρὴνοῦ μαρτυρ δὶα τοῦ σταυροῦ.

† βάσίλιος κρητῆς μαρτυρ διὰ τοῦ σταυροῦ.

erat uxoris Nicolai Galliclani, solido uno et ducatis quatuor. Sita autem est huiusmodi vinea in loco ubi dicitur Alonitzi e regione castri, eiusque fines sunt hi: ad orientem et meridiem Riccardus filius Ioannis de Polla; ad occidentem Donatus de Polla; ad septentrionem via, quae ducit ad vineam Gulielmi presbyteri. Et potestatem tibi tradimus vendendi, donandi, permutandi, in dotem assignandi, heredibus et successoribus tuis relinquendi, utpote qui dominium et auctoritatem a me accepisti. Et declaro in eadem vinea consitas esse vites centum octoginta. Scriptum est manu Ioannis presbyteri tabularii Cyr-Zosimi de mandato praepositi anno 6708, indictione III, in praesentia subscriptorum testium.

† Archipresbyter Vitalis testis per crucem.

† Presbyter Ioannes de Christodulo curator mulieris testis per crucem.

† Ioannes Malupuntus curator mulieris testis per crucem.

† Presbyter Marinus testis per crucem.

† Basilius Iudex testis per crucem.

(Ex originali membrana Archivi Cavensis — n.° 88.)

CCLI.

1201 — Mense Ianuario 20 — Indict. IV — Scyllacii.

Gulielmus Comes Scyllacii donat monasterio S. Stephani de Nemore nonnulla praedia posita in agro Scyllacensi sub annnua praestatione quinquaginta carphopetalorum.

† Ἐν ονόμματι τοῦ θεοῦ κυρίου καὶ σοτηρος ἡμῶν ιησοῦ χριστοῦ ἀμὴν. Τοῦ ἔτους ϛψθ'· μηνι ιαννουαριω εἴκωσι τῆς ἐνισταμένης ινδικτιῶνος δ'.

τῶν μεγίστων ἄξιον ἐστήν, ἔφημον καὶ πρέπων. ἵνα τοῖς ἐαὶτοῖς πιστῶς δουλευοῦσις. ἀγαθὴν ἀνταμίβὴν ἐπιστρέφη μάλλον δὲ τοῦτους αὐξάνην καὶ περἰθάλπη. ὅπως ἀεἰ οἱ εὐχριστοὶ καὶ πιστοῖ, ἐπι τὸ κρίττων προκόψωσιν. οἱ δὲ ἄπιστοι καὶ ὀκνηροὶ εἰς τα ὀπισω ἐπὶ τὴν χώραν ἐπιτρέψωσην. διὸ δὶ· καγῶ γουλλέλμος τῆ τοῦ θεοῦ χάριτι κόμης σκύλλακος· μνησθῆς τὰς πολλὰς ἀγαθὰς καὶ ἀόκνους δεήσης. ἃς ἔκπαλαι καὶ πρὸ πολλῶν τῶν χρόνων καὶ παντα-

† In nomine domini Dei et Salvatoris nostri Iesu Christi, amen. Anno 6709, mense ianuario, die XX, praesente indictione IV.

Maxime dignum, laudabile et decorum est iis, qui nobis fidelem operam praestiterunt, bonam gratiam referre, quin imo eos augere et fovere, ut boni ac fideles in melius semper proficiant; infideles autem et ignavi ad bonam frugem se recipiant. Quapropter cum ego Gulielmus, Dei gratia comes Scyllacensis, multarum meminerim bonarum assiduarumque precum, quas iamdudum, et multis abhinc annis, et ubique accepi . . . . . temporibus defuncti

χοῦ ἀνέλαβον . . . . . ἐν τὸ κερῶ τοῦ μακαρίτου μου πατρὸς κόμητος ἀμφούσου καὶ τῆς κομιτήσσης ἡμῆς μητρὸς καὶ ἐμοῦ ἄχρι του νῦν. καὶ πάλην . . . . . πιστῶς ἐπι τὸ κρίττων . . . . . ἐπρωΐδων δὲ γνῶμη ἀγαθῆ καὶ προέρέτω βουλῆ τοῦ δοῦνε σοι χωράφια ἀπὸ τῶν ἡμετέρων κρατημάτων ὄντων εἰς τὴν ἐμὴν χῶραν σκύλλακος ἤγουν τα χωράφια τα πέραν τοῦ ποταμοῦ πιλλίπου . . . . ἐν ὦ ὑπήρχον τα χωράφια τοῦ κόμητος καὶ ἐμοῦ πατρός· καὶ τα χωράφια. ἐν ὦ ὑπηρχε το πανταγον το τῆς . . . σκυλλακος. σύνωροῦνται δὲ οὕτως. ἀπο τὴν ὁδὸν τὴν ἀπιοῦσαν εις το ἡμετερον ἀλοιιον τὸ ἴσον ἄχρι τῆς . . . . . καὶ ἀναβέννη ὁ ποταμὸς. ἑως ἐπικάτω τοῦ ἡμετέρου . . . . . καὶ ἀναβέννη . . . . . καὶ ἀπέρχωνται ἀχρι τῆς ὁδοῦ τῆς μεγάλης ὅθεν καὶ τὴν ἔναρξην ἐπιήσαμεν ὁσαῦτος ἐστερξα σὶ τοῦ ἔχη α ἀπο τῶν ἡμῶν ἀμπέλων τῆς ἁγίας βαρβαρας ρίζες χαλιάδες πένται· ταυτα οὖν τὰ προγραφέντα καὶ περϊορησθέντα ἀμπελα καὶ χωράφια. ἐστερξα καὶ ἔδωσα εἰς σὲ τὴν προγραφεῖσαν μονὴν τοῦ ἁγίου στεφάνου τοῦ ὄρους. καὶ εἰς τοῦς σοὺς εἰσιῶντας κληρονόμους κρατῆν καὶ δεσπόζην ἄχρι τερμάτων αἰῶνων. τιοῦτω δὲ τρώπω καὶ συμφώνω· ἵνα σὲ καὶ τοὺς σούς κληρονόμους τέλλην. καὶ ἀπονέμην. πρός με καὶ εἰς τοῦς ἡμοῦς κληρονόμους. ὁταν ἡ δουλεῖα τοῦ κραταιοῦ ῥηγὸς εἰς ὅταν γίνεται. καρφοπεταλα πεντίκωντα. καὶ πλέων οὐ· ὅθεν εἰς πίστωσιν καὶ στερρὰν κρατησην, σὺ καὶ τῶν σῶν κληρονόμων ἐπίησά σου τὸ παρὸν σιγγίλλιον. τῆ εἰκία μου χειρὶ κεκυρωμένον τῆ καὶ δια βουλλη κύρω ἐσφραγησμένον καὶ παρὰ τῶν ἡμῶν πιστῶν καὶ χρησίμων ἀνθρώπων μεμαρτηρμένων· τῶν καὶ κατωῶν γεγραμμένων. μηνι καὶ ινδικτιωνι καὶ ἐτει τὴς πρόγραφεισι.

† Ego Guillelmus dei et Regia gratia Comes squillacii supradicta confirmo et concedo. † Ego Medina dei et Regia gratia Comitissa Squillacii suprascripta confirmo. † Ego rao archidiaconus squillacii testis sum. † Ego galganus de oleta qui interfui. † ρογηριος σκυλλακος μαρτυρ υπεγραψα τον σταυρον. † γρημαλδος τῆς ρογκελλης μαρτυρ υπεγραψα τον σταυρον. † λουκᾶς φουρνος καὶ καστελλανος σκύλλακος μαρτυρ υπεγραψα τον σταυρον. † καγῶ λέων τοῦ φλουμάρου μαρτυρ υπέγραψα τὸν σταυρον. † καγῶ οὔβος σπαθάριος μαρτυρ υπέγραψα τὸν σταυ-

patris mei comitis Amphusi et matris meae Comitissae, et mei hucusque, et iterum. . . . . fideliter in melius . . . . . constitui benevolo animo et libero consilio donare tibi praedia ex meis possessionibus positis in mea terra Scyllacii, nimirum ea quae extant trans flumen Pelipum . . . , ubi fuerunt praedia Comitis patris mei, et praedium ubi erat stagnum . . . . Scyllacii. His vero finibus (*huiusmodi praedia*) comprehenduntur: (*Incipiunt*) a via quae vadit ad nostram aream recta usque ad. . . . . et ascendunt iuxta flumen usque ad inferiorem partem nostri . . . . . et ascendunt . . . . . et vadunt usque ad viam maiorem, unde initium duximus. Item statui te habere ex meis vineis sanctae Barbarae vitium quinque millia. Has igitur praedictas et circumscriptas vineas et praedia confirmavi et donavi tibi memorato monasterio sancti Stephani de Nemore, et omnibus tuis futuris heredibus, ut possideatis et in potestatem habeatis usque ad finem seculorum, hoc tamen pacto et conventione, ut tu tuique heredes solvatis et tribuatis mihi meisque heredibus, quo tempore potentis Regis tributum solvitur, quinquaginta carphopetala, et nihil amplius. Quapropter ad fidem et firmam possessionem tibi et tuis heredibus praesens sigillum feci propria mea manu roboratum et propria bulla consignatum, et meorum fidelium proborumque hominum subscriptorum testimonio roboratum, mense et indictione et anno suprascriptis.

† Rogerius Scyllacensis testis crucem subscripsi. † Grimaldus de Roccella testis crucem subscripsi. † Lucas Furnus castellanus Scyllacensis testis crucem subscripsi. † Ego Leo de Flumaro testis crucem subscripsi. † Ego Hugo Spatharius testis cru-

ρόν. † Ego Riccardus Imperialis aule Camerarius supradicta concedo et confirmo. † Costans seccula testis. † καγῶ γαρινος συνεσκάλκος τοῦ κόμητος μαρτυρ ὑπέγραψα τὸν σταυρόν. † καγῶ ρωγέριος καρβουνέλλης μαρτυρ ὑπέγραψα τὸν σταυρόν.

† Ἐγράφη χειρὶ ἐμοῦ βιταλειάνου νοταρίου τὴ πρόσταξει τοῦ ὑπερλάμπρου κομητος σκυλλακος μηνὶ καὶ ἰνδικτιῶνι τοις πρόγραφεισι.

† Ego Helisabeth de altavilla domina Squillacii uxor domini Riccardi Imperialis aulae Camerarii supradicta concedo et confirmo.

cem subscripsi.

† Ego Garinus Senescalcus Comitis testis crucem subscripsi. † Ego Rogerius Carbonellus testis crucem subscripsi.

† Scriptum manu mea Vitaliani notarii ex mandato illustrissimi Comitis Scyllacii mense et indictione suprascriptis.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani — n.° 106.)

CCLII.

1202 — Mense Maio — Indict. V.

Helena uxor demortui presbyteri Nicolai cum filiis Theodoro et Philippo vendit Ioanni praedium positum in agro Bebalini loco nuncupato Eupraxi tarenis aureis quatuor et viginti.

† σοίγνον χειρὸς ἑλένης γυνῆς του ἀπιχωμενου πρεσβυτέρου νικολαου τοῦ αρκωφαγαρου. † σοίγνον χειρὸς θεωδώρου υιου αὐτῆς. † σοίγνον χειρὸς φιλίππου ἀδελφοῦ αὐτου. Ἐποιδὴπερ ἔγωγε ἡ πρωγραφεῖσα ἑλένη σὺν καὶ των αἵμῶν τέκνων· οἱ καὶ τα σίγνα τῶν τημίων καὶ ζοωπιῶν σταυρῶν· ἰδιωχειρως καθυπογράψαντες ἐν τωδε τω ὕφει· ἑκουσίως καὶ αμεταμελείτως. ἐκτος πάσης βίας τε καὶ τυραννίδος και παντος ἀπειγωρευμενου τρώπου. δείλον ὅτι πεπράκαμεν. προς σὲ τὸν ἄρχοντα κύρον ιωάννην καὶ προς τους σοῦς κληρονώμους καὶ διαδωχους το χωράφιον ἡμῶν· το ὥνπερ κτωμεθα· ἐν τη διακρατήσει βεβαλίου ης τόπον λεγώμενον του ευπραξη· περιωριζώμενον δὲ οὕτως· ἀπο μὲν ανατολας συνόρον χωραφίου σε τοῦ αγωρακατος· απο δε δίσαιος· σινόρον χωραφίων τῶν αυθεντϊκῶν. απω δε ἄρκτρου· τὸ αὐλάκιον τοῦ μίλου τοῦ εὐπράξη καὶ σινόρον χωραφίου του ραντακιώτου. ἀπο δε νώτου· ο δρόμος· καὶ συνορον χωραφίων της αυθεντρίας καὶ συνκληεῖ· επαραλάβομεν δὲ ἀπὸ σοῦ τὴν δικαίαν αυτοῦ τιμὴν· τὴν εν τῶ αναμεταξὺ ημων αρεσθίσαν χρυσοῦν ταρία οἴκωση· καὶ τέσσαρα· καὶ ταύτα λαβώντες ημεὶς απω χειρῶν σου· ης χείρας αἵμας ἐνώπιον τον υπωτετιμένων μαρτύρων πεποιηκαμέν σοι και ημεῖς τὴν τελίαν καὶ πληρεστάτην διάπρασιν, τοὺ ἔχη σε τό υποδηλω-

† Signum manus Helenae uxoris demortui presbyteri Nicolai Arcophagari. † Signum manus Theodori filii ipsius. † Signum manus Philippi fratris ipsius. Ego praedicta Helena et mei filii, qui signa honorabilis et vivificae crucis propria manu exaravimus in hoc instrumento, libenter et immutabiliter, sine quavis vi et coactione ac quocumque prohibito modo, declaramus vendere tibi dynastae domino Ioanni et tuis heredibus ac successoribus praedium nostrum, quod habemus in pertinentiis Bebalini in loco dicto Eupraxi, quodque ita circumscribitur: ab oriente est confinium praedii quod ad te emptorem pertinet; ab occidente confinium praediorum Domini; a septentrione aquaeductus molendini Eupraxi, et confinium praedii Rantacioti; ab austro via, et confinium praediorum Herae; et clauditur. Accepimus vero a te iustum ipsius pretium inter nos conventum, id est tarenos aureos quatuor et viginti, et his a tuis in nostras manus acceptis, coram subscriptis testibus, tibi fecimus perfectam et plenissimam venditionem, ut tu cum tuorum fi-

θεν χωράφιον ημῶν απο τω νῦν καὶ εις τοὺς ἑφ-
ευξῆς χρόνους· εἰς ἁπασάν σου εξουσίαν καὶ κυριό-
τητα. τεκνα επι τεκνῶν σου· επικρατὴν αὐτω καὶ
δεσπόζην· πουλὴν· χαρίζην· ανταλλάττην· ἐν πρηξι
υπογράφειν· καὶ ις ιδίους κληρονόμους καταλειπαν-
νην· ὡς τω κύρος και τὴν δεσποτίαν αυτοῦ παρ ημων
ηλειφος· μὴ κωλιωμενος· ει εμπωδιζωμενος παρά τι-
νος· τῶν ιδίων ημῶν· εἰ ἀδελφῶν· εἰ κληρονόμων·
εἰ συνκληρονόμων· εἰ ετέρου τινός· ι δὲ ποτὲ καιρῶ.
εἰ χρωνω αναφυεῖ τὶς. ὄχλησιν τινὰ επάξε προς σὲ.
ὕπερ του τιούτου χωραφίου· ηστασθαι ημᾶς τοῦ
διεφεντεύειν αὐτῶ πρὸς σὲ καὶ διεκδικὰν. καὶ ποιὴν
σε ανενώχλητον. απο παντος προσώπου ξένου τε καὶ
ηδιου. η δ ου μὴ σταθωμεν καὶ διεφεντεύσωμεν αυτῶ
καὶ διεκδίκησομεν προς σὲ· ἄλλ εις μεταμελιαν επανα-
στροφὴς πειραθῶμεν τοῦ επανελθειν· ομολωγούμεν
ηκείω ημῶν στόματι· τοὺ στρέφην σοι τὼ προγρα-
φὲν τίμιμα του διπλου· κόπους τε καὶ εξωδους και
βελτιώσεις· εἰ τι επιδίξῆς ἡμας εν αυτὼ ἐν τρίπλω
καὶ ὕπερ παραβασαιος των τιμιων καὶ ζοωποιων
σταυρων ζημιούσθαι ἡμᾶς εν τω δεσποτικω σαγκέλ-
λω νομισματα ϛ' καὶ λ'. ως δεὶ ταὶς αρνηταις των
ιδιων εγγραφων ηθ αὔτω ὀχειραν· αρραγῆ βεβαίαν καὶ
απαρασαλευτον στειγην· καὶ εμμένην τὴν παροῦσαν
ἔγγραφον καὶ τελίαν διαπρασιν προς σε τὸν ριθέντα
κύρον ιωάννην καὶ προς τους σοὺς κληρονωμους και
διαδῶχους μέχρῖ τερμάτων αιώνων. † ὅθεν εγραφη-
σαν η μὲν τημιοι σταυροῖ. παρ ὑμῶν τῶν πεπρακώ-
των. τω ὅλον ὕφος χηρη εμου ευτελους νικολαου
νωταρίου τῆ πρωτρωπη καὶ παρακλήσει του πρε-
σβυτερου θεοδώρου του πλαταίνου καὶ ταβουλαριου
μερῶν βεβαλινου· εν μηνί μαιω της ινδικτιωνος ε' εν
ετει ϛψι' επώπιον αξιωλωγων καὶ αξιωπιστων μαρ-
τύρων.

† θεωδωρος παστηλλος μαρτυρ † νικολαος πα-
στηλλος μαρτυρ † βασιλειος παγχιωτος μαρτυρ †
ιωαννης γουβιτζης μαρτυρ † νικολαος γοῦβητζης
μαρτυρ † βασιλειος μαντος μαρτυρ.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani — n.° 107.)

liorum filiis habeas praedictum nostrum praedium amodo et in futurum tempus cum omnimoda facultate illud possidendi, vendendi, donandi, permutandi, in dotem constituendi, et tuis heredibus relinquendi, utpote qui dominium et potestatem a nobis accepisti, neque ulla molestia vel impedimento afficiaris ab aliquo nostrorum propinquorum, sive fratrum, sive heredum, sive coheredum, sive a quocumque alio. Sin autem quavis occasione vel tempore aliquis molestiam tibi inferat quoad ipsum praedium, nos (*promittimus*) tibi antestare, teque defendere et illaesum servare ab omni persona tam extranea, quam propinqua. Nisi vero obstiterimus tibique ipsum defenderimus, et vindicaverimus, sed nos poenituerit, et conati fuerimus subvertere huiusmodi venditionem, assentimur propriis nostris verbis tibi restituere duplum antedicti pretii, et triplum laborum, expensarum et meliorationum, quas ostenderis fecisse in eodem praedio. Et pro violatione honorabilis et vivificae crucis mulctabimur Fisco publico numismatis sex et triginta, ut aequum est (*mulctari*) eos qui proprias scripturas negaverint. Sic deinceps praesens scriptura et perfecta venditio firma, integra, valida et inconcussa sit et maneat tibi dicto domino Ioanni tuisque heredibus ac successoribus usque ad finem seculorum. Quare exaratae sunt honorabiles cruces a nobis venditoribus, et totum instrumentum (*scriptum est*) manu mea humilis notarii Nicolai ex mandato et rogatu presbyteri Theodori Platani tabularii regionis Bebalini mense maio, indictione V, anno 6710, coram probis et fide dignis testibus.

† Theodorus Pastillus testis. † Nicolaus Pastillus testis. † Basilius Panchiotus testis. † Ioannes Gubitzes testis. † Nicolaus Gubitzes testis. † Basilius Mantus testis.

CCLIII.

1202 — Indict. V — Scyllacii.

Gregorius Aracli eiusque frater Michael vendunt Nicolao Caballario vineam positam in loco dicto Stalacto tarenis viginti.

† σίγνον χειρὸς γριγορίου υιοῦ λεοντος αράκλη. † σιγνον χειρὸς μιχαῆλ αδελφου αυτοῦ.

Οιμῆς οι ανωτέρω γεγραμμενοι οι τα σιγνα του τιμίου καὶ ζῶόπιοῦ σταυροῦ ειδιες χερσὶν ημῶν εν τωδε τω υφει χαραξαντες τη ημετέρα βουλῆ καὶ θελήσει· καὶ ουκ εκ τινος τω παραπᾶν ανάγκεις ἢ δολου ἢ ραδιουργιας· ἢ φακτου αγνῆας· ἢ ἄλλης απῆγωρευμενης ετίας· ἀλλὰ πασι ημῶν προθυμια καὶ ὁλοψυχω προθετει αναλᾶμβανῶμεθα. καὶ τοὺς δε λοιπους ἡμῶν αδελφοὺς ἰδίους κληρονωμους και συνκλήρωνώμους. και απλὸς υπὴν παντα ανθρωπον· καὶ πασαν εξουσῖαν. δι εἰς καθομολῶγοῦμεν πιπρασκειν πρὸς σὲ τὸν κυρον νικολαον καβαλλαριον υιὸν του κυρου νικειτου νοταριου του μαιστορος ιαννακου τω ημετερον ερημοαμπελον: ἅπερ εχομεν εν τι τωπωθεσια σταλακτου· εκ πατρικης ημῶν κληρονομιας· συνοριαζεται δὲ οὕτως κατα μεν ανατολὰς. αμπελος του· λεοντος αράκλη καὶ δισαιος αμπελος του κυρου νωταριου κωστα βουκια· ακτρου αμπελος του γαννάδεου· εκ δὲ μετιμβρίας σοῦ του αγωραστοὺ· και σὺνκλῆ· ὅσον καὶ υἷον εστῆν οιτι ριζας εκατῶν πεντηκοντα· τουτο ὁς ονὅμασθη καὶ περιόρισθη. πεπρακαμεν αυτὸ πρὸς σε τὸν διλωθεντα· δια ταρια οικωσι ατηνα λαβῶν αυτα από χειρὸν σου εις τας ἡμετέρας χείρας· καὶ παντελως εγλυθημεν· και μῖδὲν απόχρεοστοιημεν τὶ πρὸς ημᾶς· απεστιμεν απ αυτοῦ τῆς αυτης δεσποτιας και κὲιριώτητος· καὶ σὲ πεκιεικαμεν αυτον κυριον καὶ αυθεντην του απεξουσιως εχυν σε αυτο συ τε καὶ οι κληρονομοι σου εἰς αεῖ του κιεῖν απ αυτου ει τι θελεται και βουλεσθαι· πουλειν· χαριζῆν πρικωδοτειν καταλλαγεῖν καὶ ὅσα ὁ νὰμος τοῖς κυρίοις διακελευει μὶ κῶλητὴμενος οι ἐνπόδιζωμενος παρὰ τινος. καὶ η μεν ποτε κερω χρωνω φωραθὴ. τίς κυνησὶν ἡ αγωγην επαῦξει σὶ από του ριθεντος ερημοαμπελου. ινα στίκωμεν καὶ διεκδικουμεν σοι αυτῶ· απο παντος προσωπου ξένού τε καὶ ιδίου ι δὲ και αυτοι μεταμελοι γινῶμεθα· ὁς βούλωμενοι μετατρεπειν τὴν καθαραν πρασιν ἡν καλοθέλως

† Signum manus Gregorii filii Leonis Aracli. † Signum manus Michaelis fratris ipsius.

Nos suprascripti, qui signa honorabilis et vivificae crucis propriis nostris manibus in hoc instrumento exaravimus, nostro arbitrio et voluntate, nullaque omnino necessitate, vel dolo, vel malitia, vel ignorantia facti, vel alia prohibita causa, sed omni nostra alacritate et totius animi deliberatione, nomine quoque nostrorum fratrum, heredum et coheredum, atque uno verbo cunctorum hominum, et cuiusvis magistratus, declaramus vendere tibi domino Nicolao Caballario filio domini Nicetae notarii magistri Iannacii filii nostram incultam vineam, quam habemus in loco dicto Stalacto ex paterna nostra hereditate. Hos vero habet fines: ab oriente extat vinea Leonis Aracli; ab occidente vinea domini notarii Constae Buciae; a septentrione vinea Gannadei; a meridie vero tui emptoris vinea, et clauditur. Quam quidem vineam, quanta et qualis est, consitam vitibus centum quinquaginta, prout eam memoravimus, et definivimus, vendimus tibi supradicto tarenis viginti, quibus a tuis in nostras manus acceptis, cum plane nobis satisfactum sit, nec quidquam solvendum supersit, nos exuimus eius dominio et possessione, teque instituimus eiusdem dominum et herum, ita ut tu tuique heredes semper ipsam habeatis cum facultate faciendi de ea quidquid volueritis et vobis placuerit, vendendi, donandi, in dotem concedendi, permutandi, et peragendi omnia quae ex lege dominis facere licet. Nemo vero molestiam vel impedimentum inferat; sin autem quacumque occasione vel tempore aliquis deprehensus fuerit litem vel actionem tibi instituere quoad dictam incultam vineam, nos antestabimus teque defendemus ab omni persona extranea vel propinqua. Quod si nos poeniteat, ac

επιεισαμεν. ινα μι εισακουῶμεθα. μῖτε παρα του θιου νομου βοιθειαν σχώμεν αλλα δια τὴν παράβασιν του τιμιου σταυρου ινα ζῆμιουμεθα εις το δημωσιον ριγατους λϛ' καὶ προς σὲ τὸν αγωρασθὴν πετραπλὴν τὴν ονῆν και ἰθ ουτω στεργειν καὶ εμμενειν τὴν καθαραν πρασιν στερρᾶν καὶ απαρασαλευτον ἄχρι τερματων αἰῶνων ἐν παρουσια μαρτυρων· εγραφη καὶ εκυρωθὴ δια χειρος θεοδωρου νοταριου ὁ του χαρουνου και νομικου ταβουλαριου της μεγαλης εκκλησιας σκιλλακος του ετους ϛψι'· ινδικτιωνος ε'.

† λέος υιος παπα ανδρεου ερακλῖ μαρτυρ † νικολαος αδελφος αυτου μαρτυρ † βασιλειος υιος κυρου νηκολαου βουκηα μαρτυρ † νηκόλαος υιος κυρου μιτζου μαρτυρ † νηκητης υιος μαιστορος βασιλειου μαρτυρ δια του σταυρου † βασυλειος αρακλης μαρτυρ † μαϊστωρ αναστασιος καφουρνης μαρτυρ † λεων ακημις μαρτυρ † μαϊστωρ νικολαος τραγηνικατος μαρτυρ † νηκολαος μιτζος μαρτυρ δια του σταυρου † βαρθολομεος αρουγχισασσος μαρτυρ.

velimus subvertere hanc puram venditionem, quam bona voluntate fecimus, ne exaudiamur, neque a divina lege subsidium habeamus, sed pro violatione honorabilis crucis mulctemur Fisco regalibus sex et triginta, et tibi emptori quadruplo pretio emptionis. Et sic deinceps firma, stabilis et inconcussa permaneat haec pura venditio usque ad finem seculorum. Coram testibus scripta et roborata est manu Theodori notarii filii Caruni et legitimi tabularii maioris ecclesiae Scyllacensis anno 6710, indictione V.

† Leo filius presbyteri Andreae Heraclii testis. † Nicolaus frater ipsius testis. † Basilius filius domini Nicolai Buciae testis. † Nicolaus filius domini Mitzi testis. † Nicetas filius magistri Basilii testis per crucem. † Basilius Araclis testis. † Magister Anastasius Cafurnis testis. † Leo Acimis testis. † Magister Nicolaus Traginicatus testis. † Nicolaus Mitzus testis per crucem. † Bartholomaeus Aruncisassus testis.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani — n.° 108.)

CCLIV.

1202 — Indict. V — Scyllacii.

Nicolaus filius magistri Leonis eiusque frater Basilius vendunt Caballario Nicolao Buciae vineam positam in loco nuncupato Stalacta tarenis octo.

† σιγνον χεῖρος νικολαου υιου μαϊστορος λεοντος του απειχωμενου μαϊστορος κωνστα. † σὶγνον χειρος βασιλειου υιοῦ αυτου. καγω ο προγραφεις νικολαος σιν του ημετερου τεκνού· ἡ τα σιγνα του τιμιου καὶ ζωωπιου σταυρου· ἡκιες μας χέρσιν καθυπόγραψαντες· τι ἰδια μας νουλὴ καὶ θελησι· οὐκ αἰκ τίνος τω παραπὰν ἀνακκής· η βηας· ἡ δολού· η ραδιουργειας· η φακτου αγνιας· αλλ εν πάσι ὑμων προθημια και ολοψυχω προθεσει· αναλαμβανομεθα. καὶ τους δὲ ληπους ἡμῶν αδελφοῦς ηδιους καὶ κληρωνομους· καὶ συνκλιρωνωμους· καὶ απλος ἡποιν παστς αρχης καὶ εξουσιας ἄρχοντας καὶ αρχομενους· συνιδομεν κυνῆ βουλη καὶ θελίσῆ μία εξ αρεσκιας αμφωτέρῶν πεπράσι προς σαι τὸν κυρον νικολαον καυαλλαριον υιὸν κυρου νοταριου νικιτου τον του βουκιά· τω ημεταιρον αμπελιον ὁπερ εχωμεν ἐκ πατρικης μας κληρωνομιας εν τι τοπωθεσια σταλακτῆς τὸ πλησιαζοντά σου κατα ανατο-

† Signum manus Nicolai filii magistri Leonis filii defuncti magistri Constae. † Signum manus Basilii filii eius. Ego supradictus Nicolaus et meus filius, qui exaravimus signa venerandae et salutaris crucis propriis nostris manibus, nostro consilio et voluntate, nulla prorsus necessitate, vel vi, vel dolo, vel malitia, vel ignorantia facti, sed cum omni alacritate et totius animi proposito, nomine quoque ceterorum nostrorum fratrum, propinquorum, heredum, ac coheredum, et uno verbo omnis potestatis ac magistratus, omniumque imperantium et subditorum, statuimus communi consilio et voluntate, nostro utriusque consensu vendere tibi domino Nicolao Caballario filio domini notarii Nicetae filii Buciae nostram vineam, quam habemus ex nostra paterna hereditate, positam in pertinentiis Stalactae. Ab oriente, septentrione et meridie finitima

λᾶς σοῦ του αγωραστου καὶ δισεος λεοντος πουλκαρι· ακτρού καὶ μεσυβριας σου του αγωραστου· καὶ σὶν-κλημι τουτω ος ωνομασθαι καὶ περιοριστα· πεπρα-καμεν σοι αὐτῶ δια ταρια ωκτῶ· ἄτηνα λαβὸν τα ριθεντα ταρια του τιμηματος· από χειρῶν σου· εις χειρας ημεταιρας και παντέλος εγληθημεν· ἀπεστι-μεν της αὐτου δεσποτίας καὶ κυριοτητος· και σὲ πε-ποιήκαμεν κυριον και αυθεντην του επεξουσιος εχεῖν σαι αὐτω πουλειν χαριζην ανταλλαττιν· και ης πρικα τέκνων γραφειν· ὸς τὸ κυρος καὶ την ἐξουσιαν παρ ἡμων ἡλιφος· μι κολιαμενος ἡ ενποδιζωμενος παρα τινος μῆτε παρ' ἡμων μητε παρ ετερων αδελφόν η-διων· αλλ ημεις ινα στικομεν και διεγδικαν σοι αὐτω ἀπό πάντος προσωπου ξενον τε και ἴδιων. καὶ ἀπό πασης ἀρχῆς και εξουσιας· η δε καὶ τουτω ου διεγ-δικισωμεν· μάλλον καὶ προστρόφῆν ποιρασθωμεν· ὸς βουλομενοι μετατρεύσε τιν τηαὔτην καλοθελος γενα-μενὴν πράσιν μι ἥσακουόμεθα μιδὲ παρα του θιου νομου· βοιθειαν σχομεν ἀλλὰ δι διὰ τὴν παραβασοι του τιμιου καὶ ζοωπιου σταυρου ζημιουσθω μᾶς ης το διμωσιῶν· του κρατέου ρηγος νομισματα. λς' καὶ ης σε τον αγωραστην τριπλην την ονην και ηθ ουτω στεργη και εμμενη ἥ τιαὔτοι πρασις ἄχρι τερματος εονων εν παρουσια μαρτυρων. † εγραφη χεῖρῖ νικο-λαου νοταριου ὅ του μαυρικου κατα προσταξεως πρε-συυτερου νικολαυ δευτερευοντος· και νομικου σκυλλα-κος τοῦ ετοῦς ϛψι' ινδικτιωνος ε'. μαρνικος υιὸς κυ-ρου μιτζου μαρτυρ. † λεων υιος μαϊστορος υασιλειου του μαϊστορος κωστα μαρτυρ † νικητας αδελφος αυτου μαρτυρ † νικιτας υιὸς βασιλειου του πρεσυυ-τερου νικιτου μαρτυρ † εγω πρεσβυτερος νικολαος ο του δευτερευοντος κωσταντινου μαρτυρ.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani—n.° 109.)

est praedio tui emptoris; ab occidente (*praedio*) Leonis Pulcari; et clauditur. Hanc vineam, prout denotata ac definita fuit, vendidimus tibi tarenis octo, quibus acceptis pro pretio ex tuis in manus nostras, cum plene nobis satisfactum sit, abstitimus ab eius dominio et possessione, et fecimus te dominum, et arbitrum, ut facultatem habeas illam vendendi, donandi, permutandi, et in dotem filiorum assignandi, tanquam dominus, utpote qui ius et auctoritatem a nobis accepisti, neque impediaris vel prohibearis ab aliquo, neque a nobis, neque a ceteris nostris fratribus. Nos autem antestabimus, teque defendemus ab omni persona extranea vel propinqua, et ab omni magistratu ac potestate. Quod si tibi hanc non defenderimus, sed magis mutato consilio tentaverimus subvertere huiusmodi bona voluntate factam venditionem, ne exaudiamur, nec a lege divina auxilium accipiamus; sed ob violationem venerandae et salutaris crucis multemur Fisco potentis Regis numismatis sex et triginta, tibique emptori triplo pretio emptionis. Et nihilominus firma maneat haec venditio usque ad finem seculorum. Coram testibus. † Scripta manu Nicolai notarii filii Maurici ex mandato presbyteri Nicolai secundicerii et tabularii Scyllacii anno 6710, indictione V. † Marnicus filius domini Mitzi testis. † Leo filius magistri Basilii filii magistri Constae testis. † Nicetas frater eius testis. † Nicetas filius Basilii filii presbyteri Nicetae testis. † Ego presbyter Nicolaus filius secundicerii Constantini testis.

CCLV.

1202 — Mense Septembri — Indict. VI — Albidonae.

Ioannes Barbutzone eiusque filii Nicolaus et Gulielmus vendunt Goffredo Ferraro vineam positam in agro Albidonae loco nuncupato Canna Flaca numismatis duobus.

† σιγνον χειρός ιωαννου βαρβουτζόιε † σίγνον χειρος νικολαου υιοὺ αυτοὺ † σιγνον χειρός γουλιελμου ετε-ρου υιοῦ αυτοῦ.

† Ἐν ονοματι τοῦ πατρος καὶ τοῦ υιοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνειματος. ἐγὼ ιωαννης βαρβονι συν τοὺς υιοὺς

† Signum manus Ioannis Barbutzone. † Signum manus Nicolai eius filii. † Signum manus Gulielmi alterius eius filii.

† In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Ego Ioannes Barbone cum meis filiis Nicolao et Leone, qui

μου νικολαον καὶ λεοντα οἱ τὰ σιγνα του τιμιου καὶ ζωοποιου σταυρου ηκίαις ἡμῶν χερσὶν προτάξαντες τὰ δὲ ονοματα ἡμῶν καὶ τῆ επονυμία δια χειρὸς του νοταριου πιπρασκωμεν εκουσια ἡμων βουλη και αυτοπροερετω θελησει. καὶ χορὶς απιγωρευμενου τροπου τὸ ἐμον αμπελιον συν πάσιν τοις δικαιωμασιν ὁπερ εχωμεν εις τὴν περιοχὴν χῶρας αλβιδονας εις τοπον λεγομενον καννα φλακα τω ἐμῶ συγγενη ονοματι ιωσφρεδω του νικολαου φερραρου· εις τιμην τὴν αναμεταξὺ ἡμων στιχηθεισαν και αρεσθησαν νομισματων β΄. ἀτινα ἐκ τας χειρας αυτου εἰς τὰς χείρας ἡμων ελαβομεν αλλα τα συνορα αὐτοῦ του αμπελιου οὑτως εστὶν. ἐξ ανατὸ το ξεροποταμον καὶ ῥὰος του γρεκου εκ δυσμων πρεσβυτερος ιωαννης εκ βορε και εκ νοτου αὐτὸς ὁ αγωραστης. ουτως ουν ἀπὸ σημερον σοῖ και τοις σοις κληρονομοις διδωμι σοι τὴν εξουσίαν αν βούλεσαι πωλεῖν χαρίζειν καταλλαττειν γραφειν προιξιν καὶ πὰν αλλο ποιειν ως κυριος καὶ αυθεντης ἐπὶ τὸ ιδιον πραγμα μὴ εναντιούμενος αφ ἡμων μητε απὸ των εμων κληρονομων αλλα μαλλον δε αν ποτε καιρου ἢ χρονου θελησωμεν ἡμεις ἢ τὶς ἐκ των εμων κληρονομων αφελεῖν απο σου· ἢ απο των σων κληρονομων καὶ ουχὶ μαλλον του ἐκδικαν σε ἀπὸ παντων των εναντιουμένων σε ἵνα καταβάλομεν εις το δημοσιον νομισματα ριγατα λ΄. καὶ ἐξ καὶ ειθ ουτως του μενειν τὸ παρον ἐγγραφον οχυρῶν καὶ ασαλευτον ες αεῖ ὁπερ εγραφη δια χειρὸς νοταριου φανουὴλ ταβουλαριου αστεος αλβιδονας μηνι σεπτεμβριω ινδικτιωνος ς΄ ετους ϛψια΄.

† εγω ειρηνη γυνη του απιχομενου ιωαννου μαρτυρὼ καὶ στεργω δια τοῦ σταυρου.

† ἐγὼ ανσαλμος υἱὸς του κυρ δανιὴλ μαρτυρ υπεγραψα δια τοῦ σταυρου.

† ἐγὼ γουλιελμος υιὸς του κυρ ουβου μάρτυρ υπεγραψα διὰ του σταυρου.

† ἐγὼ ἀλφάνος υἱὸς ματθέου κριτης μαρτυρ υπεγραψα διὰ τοῦ σταυρου.

(Ex originali membrana Archivi Cavensis — n.° 89.)

signa honorabilis et vivificae crucis propriis nostris manibus supra exaravimus, nostra vero nomina ac cognomina manu notarii, de propria nostra sententia et libera voluntate, ac sine modo aliquo vetito, vendo meo cognato Goffredo filio Nicolai Ferrari vineam cum omnibus iuribus, quam habeo in pertinentiis terrae Albidonae, ubi dicitur Canna Fiaca, pretio inter nos pacto et constituto solidorum duorum, quod ex eius manibus in nostras recepimus. His autem finibus ipsa vinea comprehenditur: ad orientem est torrens et (*terrae*) Rhaonis filii Graeci; ad occidentem (*terrae*) presbyteri Ioannis; ad septentrionem et meridiem (*terrae*) ipsius emptoris. Hoc igitur pacto a praesenti die trado tibi tuisque heredibus potestatem, si volueris, vendendi, donandi, permutandi, in tabulis dotalibus conscribendi, et quidvis faciendi, tanquam domino ac possessori in propria re; absque ullo impedimento sive pro parte nostra, sive pro parte meorum heredum; quinimo si ausi fuerimus, tempore procedente, aut nos ipsi, aut quisquam ex meis heredibus tibi aut tuis heredibus (*praedictam vineam*) auferre, nec tui defensionem susceperimus adversus omnem contrariam personam, solvere teneamur publico Fisco solidos regales sex et triginta; et nihilominus ratum et firmum in perpetuum maneat praesens instrumentum, scriptum manu notarii Phanuelis tabularii civitatis Albidonae mense septembri, indictione VI, anno 6711.

† Ego Irene uxor demortui Ioannis testis sum et confirmo per crucem.

† Ego Anselmus filius domini Danielis testis subscripsi per crucem.

† Ego Gulielmus filius domini Hugonis testis subscripsi per crucem.

† Ego Alphanus filius Matthaei Iudex testis subscripsi per crucem.

CCLVI.

1203 — Indict. VI — Nicoterae.

Pelegrinus Tzocala et Consta filius Leonis Tzocalae vendunt Ioanni Martino praediolum positum in agro Nicoterae loco nuncupato ad Stauraconas tarenis aureis sex.

† σίγνον χειρός πελεγρυνου τζοκαλα. † σίγνον χειρός κωνστα· υἱοῦ λέοντος τζοκαλα. ειμοῖς ἡ ανοτέρω γεγράμμενη· η τον τιπον του τιμιοῦ καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ· ἡκυα μας χηρὶ καθηπογράψαντες. ἀναλαμβάννωμενη ἀδελφους· ειδοιοῦς· τέκνα· καὶ κληρόνωμοῦς. τὴν παρουσαν ενγραφον. καθαραν· ευχάριστόν· καὶ τέλιαν· καὶ αμετατρευτον διαπρασιν· τηθέμεθα· καὶ πιωμεν ης σὲ ιωαννην τὸν υἱον πετρου μαρτινου· εκουσια μας βουλη· ηκυκ προερεσει· τὼ ουκ εκ τινος το παράπαν ανάγκὺς· η βιάς η δολου φαγκτοῦ ἀγνιας· η τῆς οιασοὺν περισταστεως. ἄλλα μαλλον σὺμ πασι προθυμια· καὶ ολοψιχω πρᾶθεσι πηπράσκωμεν. ἡς σὲ τὸν ἀνωτερω ριθεντα ἰωαννην· το ὅλιγαστὸν μας χωραφιν· οπερ εχομεν ης τὸ περιχωριον νικοτέρας. ης τοὺς σταυράκοναις. εκ πατρικης μας κληρόνωμιας. περίορίζωμενὸν ουτως· κατα μεν ανατολάς ἡ οδὸς· κατα δυσεως· καὶ αγκτρου τα χωραφία· σου του αγοραστου. ὅπερ εχῖς αγοραν εκ τὸν κυρον ηᾳάκυν. κατα μεσυμβριας. ἡ ὁδὸς· καὶ σὶνκλὴ· τουτο τηνὺν το ὅλιγαστον μας χωραφίον· επράσαμεν. ης σὲ τὸν ανωτερω ριθέντα ιωαννην· διὰ χρίσουν ταρία εξ· εκ τὴν μουνιτην του ριγὸς· καὶ ταυτα λαβοντες· καὶ εκπληροθέντες απο του τιμιματος· παρεδοκαμεν σι την πασαν αυθεντίαν· καὶ κυριωτίτα τοῦ επικρατειν αυτὸ καὶ δεσποζὴν· κυριως καὶ αυθεντικὼς· ης τοὺς εξῖς ἀπαντὰς· καὶ διηνεκυς χρονοῦς· πουλεὶν χαριζὴν ανταλλάττειν· καὶ ης πρικα τεκνὸν σοῦ επίγραφείν. καὶ η τι βουλη πραττειν εν αυτω· ως το κυρος καὶ τὴν εξουσιαν παρ υμῶν ηλιφος· καὶ μι εξιενε μας του λιπού πρὸς αναστροφυν χωρὶν· μιτε εγω μιτε τις εκ τοὺς καθ ημων κληρονομοῦς· η διαδόχους· αλλ οστὶς ἀν φοραθη εναντιουμενος σὲ ὑμοῖς ηα ισταμεθα. καὶ διεκδυκωμεν αυτά· η δ οὐκ ισταμεθα· αλλα μεταμελοι γενόμεθα· καὶ ης διαστροφὺν επανελθόμεν· ὡμολογοῦμεν ζημιοὺσται ημας. ὑπερ παράβασεως του τιμιου σταυρὸυ· ης το δεμοσιων· νομισματα λϛ'· καὶ πρὸς σὲ τὸν ἀγωραστὴν. το τιμιμα επι του διπλοὺ· καὶ τὰς βελ-

† Signum manus Pelegrini Tzocalae. † Signum manus Constae filii Leonis Tzocalae.

Nos suprascripti, qui signa venerabilis et vivificae crucis propria nostra manu exaravimus, nomine quoque fratrum, propinquorum, filiorum, et heredum, praesentem in scriptis redactam puram, gratam, perfectam et inconcussam venditionem tibi Ioanni filio Petri Martini condimus et facimus spontanea nostra voluntate ac propria deliberatione, sine omnimoda necessitate, vel vi, vel dolo, vel facti ignorantia, vel quacumque circumventione; sed potius omni cum alacritate et totius animi proposito tibi supradicto Ioanni vendimus parvulum nostrum praedium, quod ex paterna habemus hereditate in tenimento Nicoterae ad Stauraconas, quodque ita circumscribitur: ab oriente via; ab occidente et septentrione praedia tui emptoris, quae ex domino Isaaco emisti; a meridie via; et clauditur. Hoc igitur nostrum praediolum tibi supradicto Ioanni vendidimus tarenis aureis sex, de regali moneta, et cum hos acceperimus, atque de pretio nobis satisfactum sit, omne tibi ipsius dominium, potestatemque tradidimus, ut ipsum habeas et possideas tamquam dominus et arbiter omni futuro tempore, vendas, dones, commutes, atque in dotem tuorum filiorum scribas, omniaque in ipso facias quae volueris, quippe qui dominium et potestatem a nobis accepisti. Neque liceat in posterum sive nobis, sive alicui ex nostris heredibus vel successoribus huiusmodi venditionem subvertere; sed si quis tibi molestiam inferre moliatur, nos obstabimus teque defendemus. Nisi vero obstiterimus, sed nos poenituerit, atque subversionem tentaverimus, pro violatione venerandae crucis numismatis sex et triginta Fisco mulctari assentimur, tibique emptori duplo pretio et melioratio-

τήσις· καὶ ηθ ουτως μενετο· η τιαυτη πρασις ης τὸ αις αἰ· † ἐγραφη χήρὶ εμου κωνσταντίνου ευτελους ἱερεως καὶ πρωτοπαπα επισκοπης νικοτέρας. επι ετους ϛψια'· ινδικτιωνος ϛ'.

† πρεσβυτερος πετρος σταβρακης μαρτυρ † ιωάννης· ἀδελφος αυτοῦ· μαρτυρ. † βασίλειος· αδελφός αυτοῦ μαρτυρ † καυδιδος υιος νικολαου της σιγιγατας μαρτυρ † βασιλειος λῦμβος μαρτυρ.

nibus. Et sic deinceps maneat huiusmodi venditio in perpetuum. † Scriptum manu mei Constantini humilis sacerdotis et protopapae Episcopatus Nicoterae anno 6711, indictione VI.

† Presbyter Petrus Stauracis testis. † Ioannes frater eius testis. † Basilius frater eius testis. † Candidus filius Nicolai de Sigigata testis. † Basilius Limbus testis.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani — n.° 110.)

CCLVII.

1203 — Indict. VI — Nicoterae.

Isaacus filius presbyteri Isaaci, eiusque filius Petrus vendunt Ioanni Martino quatuor portiones praedii positi in loco nuncupato Stauracono tarenis aureis quinquaginta

† σίγνον χἷρός ἐσαἄκιου ιοῦ πρεσβυτέρου ἰσαἄκι: † σιγνον χιρος πετρου ιοῦ ισακι.

Εγω ο πρόγραφεὶς· ησάκυς· αμα τοῦ εμου υἱοῦ πέτρου· η τον τιπον του τιμιοῦ καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ· ηκυα μας χήρὶ καθηπόγραψαντες· ανάλἄμβανωμενη ἀδελφοῦς· εἰδοιοῦς· τεκνα· καὶ κληρονωμοῦς· τὴν παρουσαν ειγραφήν. κεθαραν. ευχαριστόν. καὶ τελιαν. καὶ αμετατρεὐτον διἄπρασιν. τηθὲμεθα. καὶ πιωμεν ης σὲ ιωαννην, τον υἱόν τοῦ απεχόμενου πετρου μαρτινου· ἐκουσία μας βουλῆ· ἡκυκ προερεσει· τὼ ουκ εκ τινος το παραπαν αναγκύς· η βιας· η δόλου φακτου ἀγνιας· η τῆς οιασουν περιστάσεως· αλλα μἄλλον σὺμ πάσι πρὄθιμία· καὶ ολοψυχω πρὄθεσι πηπρασκωμεν ης σὲ τον ανοτέρω ριθέντα ιωάννην· εκ τὰ ημετερα χωραφία. πετζιὰ τεσσὲρα· ης τοπον λεγωμενον σταυρακωνῶν. περιοριζωμενὸν ουτως· το πρωτον πἄιτζὶν. κατὰ μεν ανατολᾶς· το σίνωρον νικολαου· τζοκαλά κατὰ δυσεως· χωραφίον· τῶν παίδων ῥανοῦ κονταράτου· κατὰ αγκτροῦ. το αμπίλιον· σταὐρακοῦ· κατὰ μεσυμβριας η ὅδος· καὶ σὶνκλη· το δε ετερον πετζὶν· ης τον αυτὸν τοπον οπερ ἐχω αλλαγὶν· με τοὺς παιδας πρισβυτέρου γριγορίου· σταυρακυ· περιὄριζετι ουτως· κατὰ μεν ανατολας· το ανοτέρω ριθὲν παἰτζὶν· κατὰ δυσεως· χωραφίον· πιλεγρίνου· υιου πρεσβυτέρου ιωάννου· σἄραγανδού· κατὰ αγκτροῦ· χωραφίον των παίδων ῥανου κονταράτου· κατὰ μεσυμβριας· το σινὄρῶν του τζοκαλα· καὶ σὶνκλη· το δὲ ετερον πετζὶν· ης τον εκυτὶ τὄπον·

† Signum manus Isaaci filii sacerdotis Isaaci. † Signum manus Petri filii Isaaci.

Nos suprascripti Isaacus et Petrus meus filius, qui signa venerandae et vivificantis crucis propria nostra manu exaravimus, nomine quoque fratrum, propinquorum, filiorum et heredum, praesentem in scriptis redactam, puram, gratam, perfectam et inconcussam venditionem tibi Ioanni filio quondam Petri Martini condimus et facimus spontanea nostra voluntate, propria deliberatione, et sine omnimoda necessitate, vel vi, vel dolo, vel facti ignorantia, vel quacumque circumventione, sed potius cum omni alacritate ac totius animi proposito tibi suprascripto Ioanni vendimus portiones quatuor praedii nostri in loco Stauracono nuncupato. Prima portio ita circumscribitur: ab oriente fines Nicolai Tzocalae; ab occidente praedium filiorum Rani Contarati; a septentrione vinea Stauraci; a meridie via; et clauditur. Altera portio, quam in permutationem habui a filiis sacerdotis Gregorii Stauraci, eodem loco exstat, atque hosce habet fines: ab oriente supradicta portio; ab occidente praedium Pelegrini filii sacerdotis Ioannis Saragandi; a septentrione praedium filiorum Rani Contarati; a meridie fines Tzocalae; et clauditur. Tertia portio ibidem posita sic circumscribitur: ab oriente aporium domini Gualterii domini nostri; ab occidente vinea, quae ad te emptorem pertinet; a septentrione si-

περιόριζετε ούτως· κατὰ μεν ἀνατολας· το ἀποριω κυρου γαλτερίου· του ημετέρου αυθέντου· κατὰ δυσεως· το ἀμπελίον· σοῦ του ἀγοραστού· κατὰ αγκτροῦ· ὅμοιως σοῦ τοῦ ἀγωραστού· κατα μεσύμβριας· το σινόρῶν του τζοκαλα· καὶ σίνκλη· και ετερον παίτζιν ης τον αυτόν τοπῶν· περίοριζετε ουτως· κατα μεν ανατολας· το σινόρῶν του πελεγρίνοῦ· σαραγανδού· κατὰ δυσεως· το ανωτέρω ριθὲν απορίω· τοῦ ημετέρου αυθέντου· κυρου γαλτερίου. κατὰ αγκτροῦ· σί του ἀγοραστού· όπερ εχεῖς αγοραν εκ τοὺς παιδας πρεσβυτέρου γριγορίου σταυράκυ· κατὰ μεσυμβριας· το σινόρῶν του τζοκάλα· καὶ σίνκλη· ταυτα τινυν τα ριθέντα· τεσσερα παίτζια· επρασαμεν ης σε τον ανοτερω ριθεντα ιωαννην· δια χρισοῦν· ταρία· πεντήκωντα· ἐκ τὴν μουνίτην του ριγός· καὶ ταυτα λαβοντες· καὶ εκπληροθέντες απο τοῦ τιμίματος· παρεδοκαμεν σι τὴν πασαν αυθεντίαν· καὶ κυριωτιτα του επικρατειν αυτα· καὶ δεσποζὴν· κυριως καὶ αυθεντικῶς· ης τοῦς εξὶς απᾶντας· καὶ διηνεκυς χρονοῦς· πουλην χάριζὴν· ανταλλαττειν· καὶ ης πρικαν· τεκνῶν σοῦ επιγράφειν· καὶ η τι βουλη πραττειν εν αυτοίς· ως το κυρος· καὶ τὴν εξουσίαν παρ υμῶν ηλιφός· και μι εξιενι μας τοῦ λιπού πρὸς αναστροφυν χωρὶν· μιτε ημοῖς· μιτε τῆς εκ τοῦς καθ ημῶν κλῆρονῶμοῦς η διάδόχους· αλλ οστῖς ἂν φοραθή εναντιουμενος σὲ ης τα ριθέντα χωραφία· ὑμοὶς ηνα ισταμεθα· καὶ διεγδυκούμεν αυτά· η δ οὐκ σταμεθα· αλλα μεταμελοι γενομεθα· καὶ ἧς διαστροφυν επανελθόμεν· ωμολογούμεν ζημιούσθαι ημας ὑπερ παράβασεως· του τιμιου σταυρού· ης το δεμοσιων· νομισματα λϛ· καὶ πρὸς σὲ τον ἀγωραστὴν· το τιμιμα· επι του διπλού· καὶ τας βελτιόσις· καὶ ηθ ουτως μενετω η τοιαυτη πρασις· ης το αις αἴ: † εγραφη χήρὶ εμου κωνσταντινου· ευτελους· ἱερεως· καὶ πρωτοπαπα· επισκοπῆς νικοτέρας· επι ετους ϛψια· ινδικτιωνος· ϛ:

† πρεσβυτερος πέτρος σταβράκης μαρτυρ † ιωαννης· αδελφὸς αυτού· μάρτυρ: † βασίλιος ἀδελφὸς αυτοῦ· μάρτυρ : † βάσίλειος· λυμβὸς μάρτυρ † πελεγρίνος τζοκαλας· μάρτυρ :

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani—n.° 111.)

militer ; a meridie fines Tzocalae ; et clauditur. Quarta portio in eodem loco posita, hisce finibus conterminatur: ab oriente (*sunt*) fines Pelegrini Saragandi; ab occidente supradictum aporium nostri dynastae domini Gualterii; a septentrione praedium tui emptoris, quod ex filiis presbyteri Gregorii Stauraci emisti; a meridie fines Tzocalae; et clauditur. Has igitur praedictas quatuor terrae portiones tibi suprascripto Ioanni vendidimus tarenis aureis quinquaginta de regali moneta, quos cum acceperimus, nobisque de pretio satisfactum sit, totum dominium et potestatem tibi tradidimus, ut ipsas habeas et possideas omni futuro tempore tamquam dominus et arbiter, vendas, dones, commutes, in dotem filiorum tuorum scribas, et de ipsis facias quidquid volueris, quippe qui potestatem et dominium a nobis accepisti. Neque nobis, neve alicui ex nostris heredibus aut successoribus liceat in posterum huiusce venditionis subversionem tentare. Si quis vero tibi molestiam inferre moliatur de dicto praedio, nos obstabimus, teque defendemus. Quod si id minime fecerimus, atque mutato consilio huiusmodi venditionem subvertere tentaverimus, pro venerandae crucis violatione sex et triginta numismatis Fisco mulctari assentimur, et tibi emptori duplo pretio una cum meliorationibus. Et sic deinceps maneat praesens venditio in perpetuum. † Scriptum manu mei Constantini humilis sacerdotis et protopapae Episcopatus Nicoterae anno 6711, indictione VI.

† Presbyter Petrus Stauracis testis. † Ioannes frater eius testis. † Basilius frater eius testis. † Basilius Limbus testis. † Pelegrinus Tzocalas testis.

CCLVIII.

1204 — Indict. VIII — Nicoterae.

Presbyter Stauracus eiusque fratres Ioannes et Basilius vendunt Ioanni Martino vineam positam ad Stauraconas tarenis aureis quadraginta.

† σιγνον χειρός πρεσβυτερου πέτρου σταυβάρκη † σίγνον χειρος ιωαννου ἀδελφου αυτού· † σίγνον χειρός βασιλειου αδελφοῦ αυτού. εἰμοῖς ἡ ανοτέρω γεγράμμενη· η τον τιπον του τιμιοῦ καὶ ζωοποιού σταυρού. ἡκυα μας χείρί καθυπογράψαντες. ανάλαμβαινωμενη ἀδελφοὺς· εἰδοιοῦς τεκνα καὶ κληρόνωμοῦς· τὴν παροῦσαν ενγραφήν. καθαραν ευχαριστόν· καὶ τέλειαν καὶ αμετατρευτον διαπρασιν· τηθεμεθα· καὶ πιωμεν ης σὲ ιωαννην· τον υἱὸν πέτρου μαρτίνου· εκουσία μας βουλη ἡκυα πρόερέσει. τῶ ουκ εκ τινος το παραπαν ανάγκῦς· ἡ βιας η δολου φαγκτοῦ ἀγνιας· η τις ιασουν περιστάσεως· αλλα μαλλον σὺμ πασι πρόθιμία καὶ ολοψυχω πρόθεσί πηπρᾶσκωμεν ης σὲ τον ανοτερω ριθεντα ιωαννην· το ἀμπέλιῶν μας συγγιω· οπερ εχομεν ής τιν περιχωριον νικοτερας. εκ πατρικης ημῶν κληρόνωμιας. ης τοὺς σταυράκωναις· περιόριζωμενόν ουτως· κατα μεν ανατολας· η ὕδος· κατὰ δυσεως· σι του αγωραστού· κατ ἀγκτροῦ· το χωραφιον λεοντος κονταράτου· κατὰ μεσιμβρίας ὁμιως σι τοῦ ἀγωραστοῦ· καὶ αποδιδη ης το χωράφιον λεοντος κονταράτου· καὶ σινκλειει· τουτο τινὴν το ἀμπελιον· συγγιω σὶν κε των εκυσε δένδρων· ἐπράσαμεν ής σὲ τον ανοτέρω ριθεντα ιωαννην· διὰ χρίσοιν· ταρία· σαράκωντά. εκ τὴν μουνιτην του ριγός· καὶ ταυτα λαβοντες καὶ εκπληροθεντες απο του τιμματος παρεδοκάμεν σί τὴν πασαν αυθεντιαν καὶ κυριωτιτα του ριθεντος αμπελιου· τοῦ επικρατειν αυτό καὶ δεσποζὴν· κυριως καὶ αυθεντικῶς· ης τοὺς εξῆς απαντας· καὶ διηνεκυς χρονοῦς· πουλεῖν χαριζὴν· ανταλλαττειν καὶ ης πρικᾶν τεκνον σου επιγραφείν. καὶ ητι βουλη πραττειν εν αυτώ. ως το κυρος καὶ τὴν εξουσιαν παρ ημῶν· ἡλίφος· καὶ μι εξηνε μας του λιπου πρός αναστροφυν χωρὶν· μιτε ημοῖς μιτε τῆς εκ τοὺς καθ ημών κληρόνωμοῦς· η διάδοχους· αλλ οστῖς ἂν φοραθὴ ἐναντιουμενος σὲ ης το ριθὲν αμπελιον· ἡμοῖς ηα ισταμεθα· καὶ διεκδυκώμιν αυτό, η δ ούκ σταμεθα· αλλα μεταμελοι γενῶμεθα· καὶ ης διαστροφὴν επανελθομεν· ωμολωγουμιν ζημιουσται

† Signum manus presbyteri Petri Stauraci. † Signum manus Ioannis fratris eius. † Signum manus Basilii fratris eius. Nos suprascripti, qui venerandae et vivificae crucis signum propria manu exaravimus, nomine quoque fratrum, propinquorum, filiorum et heredum, hanc in scriptis redactam venditionem puram, gratam, perfectam et immutabilem tibi Ioanni filio Petri Martini condimus et facimus spontanea nostra voluntate ac propria deliberatione, et sine ulla prorsus necessitate, vel vi, vel dolo, vel facti ignorantia, vel quavis circumventione, potius vero omni cum alacritate ac totius animi proposito tibi supradicto Ioanni vineam nostram simul cum eius humo vendimus, quam habemus ex paterna nostra hereditate in pertinentiis Nicoterae, ad Stauraconas, hisce finibus circumscriptam: ab oriente est via; ab occidente tu emptor; a septentrione praedium Leonis Contarati; a meridie item tu emptor, et vadit ad praedium Leonis Contarati; et clauditur. Hanc igitur vineam cum eius humo et suis arboribus tibi supradicto Ioanni vendidimus tarenis aureis quadraginta de regia moneta, quos cum acceperimus, nobisque plene de pretio satisfactum sit, totum dominium et potestatem dictae vineae tibi tradidimus, ut ipsam habeas et possideas in perpetuum tamquam dominus et arbiter, vendas, dones, commutes, in dotem filiorum tuorum scribas, et in ea facias quidquid volueris, quippe qui facultatem et licentiam a nobis accepisti. Neque in posterum nobis, neve nostris heredibus et successoribus liceat subversionem (*huiusce venditionis*) tentare; sed si quis tibi adversari moliatur de dicta vinea, nos obstabimus, teque defendemus; sin minus hoc fecerimus, et nos poenituerit, atque ad evertendam hanc venditionem aggressi fuerimus, pro violatione venerandae crucis

ημας υπερ παραβασεως· του τιμιου σταυρου· ης το δημοσιων· νομισματα λϛ· και προς σας τον αγωραστην· το τιμημα επι του διπλου· και τας βελτιωσις· και ηθ ουτως μενετω η τοιαυτη πρασις. ης το αις αϊ.

† εγραφη χειρι εμου κωνσταντινου ευτελους. ιερεως και πρωτοπαπα επισκοπης νικοτερας· ετους ϛψιβ'· ινδικτιωνος· η'· παρουσια μαρτυρων :

† κωνσταντινος· αλεξανδρος· μαρτυρ: † βασιλειος· λυμβος· μαρτυρ: † λεων· κωνταρατος· μαρτυρ † κωνσταντινος υιος κυουρκου· μαρτυρ: † ιωαννης. γαρδαλος, μαρτυρ : † Ego iohannes pintu teste sum.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani—n.° 112.)

sex et triginta numismatis Fisco mulctari assentimur, et tibi emptori pretio duplo una cum meliorationibus. Et sic deinceps maneat huiusmodi venditio in perpetuum.

† Scriptum manu mei Constantini humilis sacerdotis et protopapae Episcopatus Nicoterae anno 6712, indictione VIII, coram testibus.

† Constantinus Alexander testis. † Basilius Limbus testis. † Leo Contaratus testis. † Constantinus filius Ciurci testis. † Ioannes Gardalus testis.

CCLIX.

1204 — Mense Novembri 15 — Indict. VIII.

Rogerius de Dominico vendit Petro de Consta domum sitam in civitate Nicephori tarenis aureis decem.

† εν ονοματι του πατρος, και του υιου, και του αγιου πνευματος αμιν.

† σιγνον χειρος ρογεριου υιος σταυλου του δομινικου. εγω ο προγραφης ο των τυπον του τιμιου και ζωοποιου σταυρου, οικια χειρη καθυπογραψας· τη ημετερα βουλη, και καλη θελησι, και ουκ εκ τινος βιας η αναγκεις, η ραδιουργιας εκτος, φακτου αγνοιας· η τις ιασουν περιστασεως. αλλα συμ παση προθυμια. και ωλωψυχω προθεσει. φενωμεθα πιπρασκωντες· εις σε τον πετρον τον υιον ιωαννου του κωνστα το ημετερον οικοτοπον, τω απερ εχω. απεσω του θεοσωστου αστεως νικηφορου· εις το επανω μερος της μονης, των απερ και εχω εκ πατρικης ημων κληρονομιας, περιοριζεται δε, καθοτι, και ο χαρτος· ο παλεος· απερ σοι εδωσαν διλοπιοι· τουτω ως ανοτερω ειρηται, πεπρακα σοι αυτω· δια ταροια χρυσια· δεκα· και ταυτα λαβωντες απο χειρων σου εις τας ημετερας· και παντελως ειγληθεντες· και μιδεν αποχρεωστουμενοι τι· απεστημεν της αυτου δεσποτιας και χρισεως, και σε τον ριθεντα πετρον, και τους σους κληρονωμους, κατεστησαν κυριους· και αυθεντας. απο την σιμερον ημεραν και ωραν του ποιην απ αυτου, η τη δ αν θελητε, και βουλεσθε πουλειν χαριζειν ανταλλαττειν. πριξιν διδοναι και εις οικηους διαδοχους καταλυμπανειν, ως το κυριον και την εξουσιαν παρ ημων υληφος· μι ενοχλουμενος, η

† In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti, amen.

† Signum manus Rogerii filii Stabli de Dominico. Ego supradictus, qui signum honorabilis et vivificae crucis propria manu exaravi, meo consilio et bona voluntate, nullaque vi, vel necessitate, vel fraude, sine facti ignorantia, vel quacumque circumventione; sed omni alacritate et totius animi proposito vendo tibi Petro filio Ioannis de Consta domum quam habeo in civitate Nicephori a Deo custodita in parte superiori monasterii, quamque accepi ex mea paterna hereditate, circumscriptam, prout vetus chartula ostendit quam tibi tradidi. Hanc, ut supra dictum, vendidi tibi tarenis aureis decem, quibus acceptis a tuis in nostras manus, cum prorsus mihi satisfactum sit, et nihil solvendum supersit, exui me dominio et usu ipsius, teque dictum Petrum ac tuos heredes arbitros atque dominos constitui ab hodierna die et hora, ut faciatis de ea quidquid volueritis et vobis placuerit, vendatis, donetis, permutetis, in dotem inscribatis, et propriis successoribus relinquatis, utpote qui dominium et potestatem

ἐμποδιζόμενος παρα τινος, μήτε παρ ημῶν, μήτε τῶν παρ ημῶν κληρωνομων, ἀλλ εστίς φωραθῆ μετάτρεψαι ταύτην τὴν αγαθὴν πρασιν, μη εισακουέστω. ἐ δὲ ἐγῶ εἰς μετατροπὴν υουληθῶ επισελθεῖν· μηδὲν εισακουεστωμε. αλλ ομολογῶ, εἰνε με επάρατον. παρὰ κυριω θεου πάντοκρατορος, τῶν τιή αγίων θεοφόρων πατερων. ζημηυστωμε εἰς το δεσποτικόν σαγκέλλον νομισματα λς' και πρὸς σε τῶ τίμιμαν τριπλασιαζειν· καὶ ἤ τη κωπου επιδι διπλασιαζειν· καὶ ἡθ οὕτω στέργη καὶ εμμένη ἡ παροῦσα πρασὶς εις σε τον ριθέντα πέτρον. καὶ εις τοὺς σοὺς κληρονόμους εις το διηνεκαὶς ενωποιον αξιολόγων. καὶ ποιστῶν μαρτυρων.

† λᾶραιντζης καὶ κατα τιν ιμαῖρᾶν στρατιγὸς νικιφορου μαρτυρ. † ρωγεριος υἱὸς πετρου ρἴγινου μαρτυρ. † υόνος ὁ γαμυρὸς ιωαννου . . . . μαρτυρ. † νίκολαος ο γαμυρὸς σηλυιστρου των γουκερων μαρτυρ . . . . . μαρτυρ. † πρεσβιτερος ἀνδρέας. . . . . .

† ἰωάννης κριτης του μακκ. . . . . μῆνι νωυέμβριω ιέ του ἔτους· ϛψιγ' ινδικτιωνος (η').

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani — n.° 113.)

a nobis accepistis; neque ulla molestia vel impedimento afficiamini sive a nobis, sive a nostris heredibus. Quod si quis subvertere voluerit hanc bonam venditionem, ne exaudiatur; neque ipse exaudiar, si eam immutare voluero; sed maledicar a domino Deo omnipotente, et tercentis octo ac decem divinis Patribus, et mulcter regio Fisco numismatis sex et triginta, tibique triplo pretio, et duplo laborum quos ostenderis (*fecisse*). Et nihilominus praesens venditio firma permaneat tibi dicto Petro tuisque heredibus in perpetuum. Coram bonis et fide dignis testibus.

† Laurentius pro tempore Strategus Nicephori testis. † Rogerius filius Petri Rhegini testis. † Bonus gener Ioannis . . . . . testis. † Nicolaus gener Silvestri de Guceris testis. . . . . testis. † Presbyter Andreas . . . . . .

† Ioannes Iudex filius defuncti . . . . . mense novembri, die XV, anno 6713, indictione VIII.

CCLX.

1206 — Mense Decembri — Indict. X — Sanctae Catharinae.

Leo Sancti Pancharii notarius et iudex Sanctae Catharinae quaestionem dirimit obortam inter monasterium S. Stephani de Nemore et filios Ziglari, quoad usurpationem finium cuiusdam praedii ab iis adversus idem monasterium perpetratam.

† Τὸν δεκεμβριον μήνα τῆς ινδικτιωνος ι' τοῦ ϛψιέ' ἔτους· καμοῦ νοταριου λέοντος ἁγίου παγχαρίου. τὸ ἄρχον καὶ τὴν ἐξουσίαν εμπεπιστευμενὸν ἀπάσης χῶρας ἁγίας εκατερίνας· τοῦ δίκαιὴν καὶ κρίνῃν καὶ τὸ εἴσον ἀπόναιμειν τοῖς πάσιν τὸ δἴκαιον· παρα τοῦ ἡμετέρου αὐθἰντου κυρου ματθαίου ἀρένας. καὶ κυρίου τῆς ἐνθάδε χῶρας ἁγίας ἐκατερίνας καὶ λοιπῶν· καὶ καθεζομένου μου· ἐπὶ τὸ κατὰ συνηθεις δικαστήριον· μετὰ τῶν ἐκ συνηθεν ἀρχόντων καὶ καλῶν ἀνθρωπων· οἵτινες παρακατιῶν δειλωσω· ἦλθεν πρὸς ἡμᾶς ὁ ται φρέρεις βενεδίττος· ἀπὸ τὴν μονὴν ἁγίου στιφάνου τοῦ ὅρους· κατὰ τῶν παίδων ζηγλάρει. ἐδιμαγώγει καὶ ἔλεγεν· ὡς ὅτι κουλτούραν ἐχωμεν ἐν τῆ ταύτη χῶρα ἁγίας ἐκκατερίνας· εἰς τὴν τό-

† Mense decembri, indictione X, anno 6715. Cum ego notarius Leo Sancti Pancharii, cui in toto Sanctae Catharinae territorio demandata est auctoritas et facultas ius dicendi, sententias ferendi, et suum cuique ius tribuendi a nostro dynasta domino Matthaeo Arena, domino huiusce terrae Sanctae Catharinae et ceterarum, de more pro tribunali sederem cum consuetis proceribus et probis hominibus, quos infra declarabo, ad nos venit Benedictus frater monasterii Sancti Stephani de Nemore, qui de filiis Ziglari questus est, et ait: Culturam habemus in hac terra Sanctae Catharinae, in loco dicto Umbrito, ubi praedicti (*filii Ziglari*) nobis sunt contermini. Cum non parum temporis effluxis-

ποθεσίαν οὐμβρυτοῦ· αὐτοῖ ἰδιό συνορουνται ἡμῶν· ἱκανῶν χρόνων παρελθουσῶν· οἱ γονοῖς αυτῶν καὶ αὐτοῖ· τὰ ὅροια σὺνθλάσαντες· ἐκατήρπασαν ἡμῖν ἀπ αυτὴς τῆς κουλτουρας μερος ἓν· καὶ πολλάκις εἰς στρατηγους καὶ εἰς κριτὰς τούτο ἐπὶδικνύωντες καὶ ἐγκαλωντες· καὶ ουκ ηδινηθημεν ἀπ αὐτοῦς δίκαιον ἐξῆν· ἡμέραν εξ ημέραν παραβιβάζην ἡμᾶς· οἰμοῖς δὲ ταύτα ἀκηκοώτες· ἐπρεσετάξαμεν τοῦς εναγομένους παίδας ζηγλάρι ἐνώποιον ελθήναι· καὶ τὰ εναγομένα ακηκοωτες· ἀπεκρίναντο, ὡς γὰρ αὐτός λέγει, ὅτι οἱ γονοῖς ἡμῶν καὶ ἡμῖς, ἐσὺνθλάσαμεν τὰ ὅρια καὶ ἀπό τῆς κουλτουρας αὐτὴς ἐκατηρπάσαμεν, μὴ εἶναι αληθές. ἀλλ ὡς ἐκράτισαν οἱ πάπποι ἡμῶν, οὕτως οἱ γονοῖς ἡμῶν καὶ πάλιν ἡμῖς· ἡμοῖς δὲ τὰ παρα τῶν αμφοτέρων ἀκούσαντες, ἐκρίναμεν τοῦ ἀπελθειναι ἡ κόρτη επὶ τοπίος, ὡς γέγραπται ἐν τοῖς θεῖοις βίβλοις, ὅπου τό πτομα, ἐκεῖ καὶ οἱ ἀέτοῖ συναχθήσωνται, ὅ καὶ γέγονεν. ἐσὺνάθρισα τοὺς γυρεοὺς καὶ εὐχριστοτέρους ἀνθρώπους, μαλλον καὶ πλησιοφόρους· καὶ ἀπηλθαμεν ἐπὶ τοπίος· καὶ ἐν ῶ ἐν τό τόπω εκατέλαβομεν, οἴδαμεν τὴν ἀλιθός γεγωνιείαν ἁρπαγὴν· καὶ τὰ ὅρια σιντετριμέια ἔνθεν καὶ ἔνθεν· καὶ οἱ τῆς χῶρας ἀπ αὐτης ἔλεγων· ἀληθός οὗτοι ἀπό τῆς κουλτούρας ἐκατήρπασαν· ἡμῖς τούτο βεβεοθέντες καὶ τό ἀλιθὲς πιστευθέντες, ἐπροσετάξαμεν δια τῶν πλησιοφόρων διὰχωρισθείναι τούτους· ὁ δὲ πρεσβυτερος ιωαννης μακαριος· καὶ ὁ πρεσβυτερος ανδρεας, καὶ γεόργιος πλατοπόδος, ἄραντες τό ἅγιον εὐαγγέλιον ἐπάνω κορηφῆς αὐτῶν· ἀπήλθον διαχωρίζων τὸν τόπον· καὶ ἡμῖς ὄπισθεν αὐτοῦς ἀκολουθέντες, τερμόνια φυτεύωντες· ἤρξαμεν ἐπάνωθεν ἀπό τῆς ὁδοῦ κατερχομενης τό εἶσον μέχρι εἰς τὸν λάγκον· ἐκεῖσαι τερμόνιον θέσαντες· καὶ ἀπέρχεται τρακλὰ καὶ ἀποδίδει εἰς τό σύνορον τοῦ πλατοπόδου ἐν ῶ ὁ λανός ὑπηρχε· ἐκεῖσαι θέσαντες ἕτερον τερμόνιον· ἀπ αυτοὺ δὲ κατερχεται τό εἶσον καὶ ἀποδίδει εἰς τὴν ἀμπίδαν ἐκεῖσε δὲ τρίτον τερμονιον ἐπεβάλαμεν· κακήθεν κατερχεται καὶ ἀποδίδει τό ἄκρον τοῦ ἀμπέλου εἰς τὸν ρύακα τὸν μέγαν· ταύτα οὕτω διὰχωρίσαντες, ἐπέθυκει τό ἅγιον ἐυαγγελιον ἐπάνω τού τερμονίου· καὶ ὁ πρεσβυτερος ιωαννης μακαριος· κλίνας τὰ γόνατα καὶ τὴν χεῖρα τήνας ἐπανω τοῦ ἁγιου εὐαγγελιου ἐπομῶσατο οὕτω· μα τὴν θείαν χάριν καὶ τὰ ἄχραντα ευαγγελια τοῦ χριστοῦ ἐν οἷς ὀμνιω καὶ οὐδὲν ἐπιορκω, ὅτι ὡς ἐδιαχορίσαμαι οὕτω ἐπιγινόσκω τοῦς ἐρεμίτας

set, parentes ipsorum, et ipsi, confiniis exturbatis, nobis usurparunt partem unam praedictae culturae. Nos vero saepe ad Strategos et Iudices hoc detulimus, et litem intendimus, sed nunquam fieri potuit ut nobis ius ab iis tribueretur; et semper comperendinatum est. Quae cum audivissem, mandavi ut incusati filii Ziglari se mihi sisterent, qui querelis auditis, responderunt: Quod iste dicit, parentes nostros et nos exturbasse confinia, et eiusdem culturae partem usurpasse, minime verum est; sed ut possederunt avi nostri, ita et nostri parentes ac postea nos ipsi (*possedimus*). Ego autem cum audivissem quae utrinque afferebantur, statui ut Curia se ad locum conferret, uti scriptum est in sacris libris: Ubi cadaver, illuc et aquilae concursabunt; quod accidit. Convocavi seniores et optimos homines, ac praesertim vicinos, et accessimus ad locum. Et cum illuc ventum esset, vidimus usurpationem revera factam, et terminos hinc inde exturbatos, et incolae eiusdem regionis dixerunt: Vere quidem isti ex cultura usurparunt. Quod cum certum verumque esse comperissem, mandavi ut per vicinos termini figerentur. Presbyter autem Ioannes Macarius, et presbyter Andreas, et Georgius Platopodus, sublato sancto evangelio supra ipsorum caput, discesserunt locum circumscripturi; et nos secuti ipsos confinia statuentes, incepimus a superiori parte viae, quae descendit recta usque ad fossam, ubi terminum posuimus, et procedit finis inaequaliter, et iungitur confinio Platopodi, ubi torcular est, ibique alterum terminum posuimus, indeque descendit recta et vadit ad pyrum, ubi tertium terminum fiximus; inde descendit et pervenit ad summam vineam prope rivum maiorem. Limitibus ita constitutis, sanctum evangelium depositum fuit supra terminum; et presbyter Ioannes Macarius genibus flexis et manu extensa supra sanctum evangelium, ita iuravit: Per divinam gratiam, et immaculata evangelia Christi, super quae iuro, et minime peiero, uti conterminavimus, ita mihi compertum

κρατόντας καὶ δεσπόζοντας· τὰ ὅμοια ἐπομώσατο καὶ γεόργιος πλατοπόδος· ὅτι ὡς επι φόβου θεοῦ καὶ αλιθείας, καὶ μα τὰ ἄχραντα ευαγγελια τοῦ χριστοῦ ἐν οἷς ὀμνοίω καὶ οὐδὲν ἐπιορκω, ὅτι τοὺς ἐρεμίτας γυνόσκω δεσπόζοντας τὸν τοπον, καθως καὶ τούτο ἐδιεχῶρησα, καὶ οὕτω βοιθείτω μοί ὁ θεος καὶ τὰ ἅγια ευαγγελια, τοῦτου δὲ ὅρκου τελεσθεντος· ἤλεφε τέλος η δικη· ἐσὺνμαρτύρησαν δὲ. καὶ μαρινος λοῦτζος, καὶ ιωαννης υιος χριστοδούλου, καὶ πρεσβυτερος ιωαννης μαρτίνος καὶ ἕτεροι πλείστοι· αληθεῦην τοὺς τιεύτους μαρτυρας· ταύτα ουτως ἐκρίθη ἐτηρίθη, ἐξετάσθη. ἐδικαιοθη, παρ εμου νοταριου λεοντος στρατηγου συνεδριάζώντων ἡμῖν χρισημων ανδρῶν· καὶ ἐπεδώθη τοῦ φρέρη βενεδίττου, πρὸς πίστωσιν καὶ ἀσφάλειαν τῆς μονῆς, σὺν πασης τῆς ἀδελφοτητος, καὶ πρὸς ἀπόπαυσιν τῶν αντιδικων αὐτοὺ παιδων ζηγλάρει. ἐν μηνι καὶ ἔτει καὶ ινδικτιωνι τοις πρόγραφεισης. † πρεσβυτερος νικόλαος στραβοπόδος δια τοῦ σταυρου τὰ ανοτερω μαρτυρω † ιωαννης πρεσβυτερος εγγωναιου μαρτινου μαρτυρ ειπεγραψα ειδια χυρὶ. † πρεσβυτερος ανδρεας μαρτυρ υπεγραψα ειχηα χειρὶ. † πρεσβυτερος παγκράτιος δια τοῦ σταυρου τὰ ἀνοτέρω μαρτυρω· † παπὰς νικολαος σπαθαριος δια τοῦ σταυρου μαρτυρ· † Ego presbyter emanuel testis sum † Ego Berbenzonus castellanus sanctae caterine testis sum. † γεόργιος υιὸς πρεσβυτερου γρηγορίου δια τοῦ σταυροῦ τὰ ανοτερω μαρτυρω· † ἕιτις ἐγράφη χειρὶ εμοῦ νικολάου μάζαρι κατ' επιτροπης νοταριου λεοντος στρατηγου.

† νοτάριος λέων καὶ στρατηγος πάσης χώρας ἁγιας ἐγκατερίνας τὰ ἀνοτέρω ἐδίκαίωσα καὶ ἐκύρωσα δια του ἐμοῦ σίγιου.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani. n.° 111.)

est Eremitas habuisse et possedisse. Item iuravit Georgius Platopodus: Per metum Dei et veritatem, et immaculata evangelia Christi, super quae iuro, et minime peiero, novi Eremitas possedisse locum, ut illum conterminavimus; et ita Deus et sancta evangelia me adiuvent. Quo peracto iuramento, iudicio finis impositus est. Marinus vero Lutzus et Ioannes filius Christoduli, et presbyter Ioannes Martinus, et complures alii confirmarunt praedictos homines verum asseruisse. Haec ita definita, servata, statuta ac diiudicata fuerunt a me notario Leone Stratego, adsidentibus mihi probis hominibus; et (*praesens chartula*) tradita fuit fratri Benedicto, tum ad fidem et securitatem monasterii, nec non totius sodalitii, tum ut ipsius adversarii filii Ziglari a quavis molestia desisterent, mense, anno et indictione suprascriptis. † Presbyter Nicolaus Strabopodus per crucem quae supra testor. † Ioannes presbyter nepos Martini testis subscripsi propria manu. † Presbyter Andreas testis subscripsi propria manu. † Presbyter Pancratius per crucem quae supra testor. † Presbyter Nicolaus Spatharius per crucem testis. † Georgius filius presbyteri Gregorii per crucem quae supra testor. † Scriptum manu mea Nicolai Mazari, ex mandato notarii Leonis Strategi.

† Notarius Leo Strategus totius civitatis Sanctae Catharinae quae supra iudicavi, meoque signo roboravi.

CCLXI.

1211 — Mense Ianuario — Indict. XIV — Hieracii.

Tabulae nuptiales inter Ioannem Condonicolaum et Calam de Aegido.

† Ἐν ὀνόματι τοῦ πατρὸς καὶ του υιου καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος. προικοσυμβόλαιον γεναμενον παρ' ἐμοῦ ἰωάννου, υἱοῦ τοῦ ἀπϊχωμένου πέτρου τῇ ἐπονυμία κονδονικολάου. τοῦ ὄντος, ἀπὸ χῶρας τροπίων. πρὸς τὴν ἐκ θεοῦ γεναμένην μοὶ γυνὴν τὸὔνομα

† In nomine Patris. et Filii, et Spiritus Sancti. Tabulae nuptiales factae a me Ioanne filio demortui Petri cognomento Condonicolai de civitate Tropaeae, pro divinitus data mihi uxore nomine Cala, filia legitima defuncti sacerdotis Nicolai, cognomi-

αὐτῆς, καλήν· θυγατέρα οὖσαν γνησίαν τοῦ ἀπϊχωμένου ἱερέως νικολάου, τῇ ἐπωνυμία τοῦ ἐγίδου· ἣν καὶ ἡρμοσάμειν, ἐμαὐτῷ· ἐν πρῶτοις δίδωμοι αὐτῇ τὴν πρωγάμου δωρεὰν εἶτι τὸ θεόρετρον, ἀμπέλων χϊλιάδαν μίαν, εἰς τὴν διακράτησιν χῶρας νουρέλλου, εἰς τὸ φερουλλήτον, πλησίον ἀμπέλου τοῦ πρεσυυτέρου νικολάου, λαχάνου· καὶ χωράφϊον μοδίων δεκα εἰς τόπον λεγόμενον γϊοφηρίου τῶν ἐρημίτων, πλησίον χωραφίων φιλίππου τοῦφαρελλοῦ· καὶ τὸ τρίτον μέρος τοῦ περιυολέου, ὅπερ ἔχω ἀπέσω εἰς τὸ χωρίον τοῦ φερουλλήτου, πλησίον τοῦ ιαοῦ τρισαγίου. καὶ τὸ ἡμίσϊον τοῦ ὁσπητίου, ὁπερ ἔχω ἀπέσω εἰς τὸ αὐτὸν χώριον, πλησίον ὁσπιτίου, ἀρκαδίου, τοῦ φοτϊνοῦ· ἐσθῆταν δὲ αὐτῆς. στρίτταν καὶ παλληδάλλιον καὶ γϊούππαν τζηνδάτον· κεφαλόδη δύο ἐκ μετάξου καὶ γλύμπια γαϊτάνια σπάνηκα. ζωνάρια, δακτύλια δύο ἀργυροῦ, καὶ σολήδια. καὶ μαντήλλια, λογὴν μίαν, καὶ παρὰ κυρίου θεοῦ τὸ πλούσιον ἔλεος.

† Παναγία θεοτόκε σὺν τὼ μονογενί σου υἱῶ καὶ θεῶ ἡμῶν, εὐτυχῶς υοήθει, ἡμῖν. ἀμῖν. μετὰ τὸ ἀρεσθήναι καμὲ οὐλῶ γυνῆν τοῦ ἀπϊχομένου νικολάου ἱερέως τοῦ ἐγίδου· ἐπὶ τοὶ τοιαὕτη συναφεία και σὶνζυγεία, πρὸς τὸν ἐκ θεοῦ γεναμενόν μοι γαμὺρόν, τὸὔνομα αὐτοῦ ϊωάννϊν, υἱὸν ὄντα γνήσϊον τοῦ ἀπϊχομένου πέτρου τῇ ἐπονυμία κόνδονικολάου, τοῦ ὄντος ἀπὸ χῶρας τροπίων. ὃν καὶ ἡρμοσάμην τῇ ἐμοί γνησία θυγατρὶ καλήν· ἐν πρῶτοις δίδωμοι αὐτῇ κρευαττωστρόμνια δύο ἔχοντα σάκκους, δύο λεντζούλους τέσσαρα· κοὐπέρτας δύο ἐκ μετάξου, μουχάνδιδα δύο καὶ κορτίναν, ἐγχείρια δύο, μεσάλα, καὶ ἀρκλόν. ἀπό τε χαλκώματος, σίτλαν, λευήτην, καὶ υαζήλον· ἀπὸ δὲ ὑπόστάσεως, τὸ ἀμπέλιον τὸ μέγαν, ἅπαν, σὺν τῆς σύνεγγυς αὐτοῦ φυτίας καὶ ἡμεροδενδρίων ἅπερ κτῶμαι εἰς τὴν τοπωθεσίαν τῶν οὐρσϊνάδων, πλησίον ἀμπέλου τοῦ . . . . . .
. . . . . αυλιανοῦ. καὶ χωράφιον μοδίων δέκα εἰς τὴν πλαγίαν τοῦ ἁγίου. πολυκάρπου, πλησίον χωραφίου τοῦ κυροῦ νικολάου ἱλαρίου· καὶ τὸ χωράφιον ἅπαν τοῦ κάμπου, ὅπερ ἔχω εἰς ἐμὸν μοιράδϊον, πλησίον χωραφίου τῶν πρήγγονων, καὶ ὁσπήτιον ἀνώγε ἀπέσω ἐν τῶ ἅστι ἱέρακος εἰς τὴν ἐνορίαν τοῦ ναοῦ τοῦ ἁγίου ἀποστόλου φιλίππου πλησίον ὁσπητίου τοῦ κυροῦ ιωάννου κυμϊνοῦ· καὶ παρὰ κυριου θεοῦ τὸ πλούσϊον ἔλεος. ὅθεν ἐγράφη διὰ χει-

nati de Aegido, mihi connubio iuncta. In primis ei facio donationem ante nuptias, nempe pro theoretro (*do ei*) vites mille in pertinentiis civitatis Burrelli ad Ferulletum prope vineam presbyteri Nicolai Lachani, et praedium modiorum decem in loco dicto Geofirio Eremitarum, prope praedium Philippi Tufarelli, et tertiam partem horti, quem habeo in terra Ferulleti, prope templum Sanctissimae Trinitatis, et dimidium domus, quam habeo in eadem terra, prope domum Arcadii de Photino. Pro eius autem indumentis trado strophium, pallidallium, sindonem, tunicam et mappas duas sericas ad caput operiendum, et glympia, vittas, fimbrias, cingula, annulos duos argenteos, soleas et mantilia unius generis; et dominus Deus (*suam tribuat*) divitem misericordiam.

† Sanctissima Deipara cum unigenito filio et Deo nostro feliciter nos adiuva. Amen. Cum mihi Ulo uxori defuncti Nicolai sacerdotis de Aegido placitae sint nuptiae et coniunctio cum genero a Deo mihi dato, cuius nomen est Ioannes, legitimo filio defuncti Petri cognomento Condonicolai de civitate Tropaeae, quem connubio iunxi meae legitimae filiae Calae, in primis ei dono duos lectos habentes duas culcitas, et quatuor lintea, duas lodices sericas, mucandida duo, cortinam, mappas duas, stragulum mensae et arculam. Quoad vero aeream supellectilem dono situlam, lebetem et malluvium; de immobilibus autem integram vineam maiorem cum plantatione huic propinqua, et fructiferis arboribus, quas possideo in loco nuncupato de Ursinadis, prope vineam . . . . . Auliani, et praedium decem modiorum in planitie sancti Polycarpi prope terram domini Nicolai Hilarii; itemque dono praedium dictum de Campo, quod possideo pro mea portione prope terram Pringonorum, et domum superiorem positam in civitate Hieracii, in ambitu templi sancti Apostoli Philippi prope domum domini Ioannis Cimini; et a domino Deo copiosa (*tribuatur*) misericordia. Quare haec chartula scripta est manu Con-

ρός, κωνσταντίνου διάκόνου καὶ πρῶτονοταρίου τῆς μεγάλης καθολικῆς ἐκκλησίας, προτροπῆς τοῦ ἁγιωτάτου ἡμῶν ἐπισκόπου ἱέρακος κυροῦ λέωντος, ἐν μηνὶ ἰανουάριῳ τῆς ινδικτιῶνος ιδ' ἔτους ϛψιθ', ἐνώπιον ἀξιόλογων καὶ ἀξιόπιστων μαρτύρων.

† ὁ εὐτελης ιωαννης ἱερεὺς καὶ χαρτοφυλαξ μαρτυρ υπεγραψα † νικόλαος κουβουκλήσιος μαρτυρῶ † ὁ εὐτελῆς νικόλαος πρωτοπαπᾶς μαρτυρ ὑπέγραψα † ὁ εὐτελῆς νικόλαος ἱερεὺς καὶ δευτερεύων μαρτυρ υπεγραψα † Ego Henricus de calabria testis sum. † ο εὐτελῆς κωνσταντίνος διάκονος καὶ πρῶτονοτάριος τῆς μεγάλης καθολικῆς ἐκκλησίας, τὴν παροῦσαν προικα ὑπέγραψα καὶ ἐκύρωσα προτροπῇ τοῦ ἁγιωτατου ἡμῶν ἐπισκόπου ἱέρακος, κυροῦ λέοντος.

stantini diaconi et protonotarii maioris catholicae Ecclesiae, ex mandato sanctissimi Episcopi Hieracensis domini Leonis, mense ianuario, indictione XIV, anno 6719., coram probis et fide dignis testibus.

† Humilis Ioannes sacerdos et tabularius testis subscripsi. † Nicolaus Cubicularius testis sum. † Nicolaus humilis protopapa testis subscripsi. † Nicolaus humilis sacerdos et secundicerius testis subscripsi. † Constantinus humilis diaconus et protonotarius maioris catholicae Ecclesiae praesens dotale instrumentum subscripsi et roboravi ex mandato sanctissimi nostri Episcopi Hieracensis domini Leonis.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani — n.° 115.)

CCLXII.

1211 — Mense Ianuario — Indict. XIV.

Philippus Severitanus vendit monasterio de Chiure duas partes praediorum in territorio civitatis Acherontiae loco dicto Brito tarenis novem.

† Σίγνον χειρὸς, Φιλίππου. υἱοῦ τοῦ ἀπιχωμένου ἰωάννου σιβεριτάνου.

Ἐν ονόματι τοῦ πατρος, καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνευματος. ἐγὼ ὁ ἀναγεγραμμένος Φίλιππος. ὁ καὶ υἱος τοῦ ἀπηχομένου ιωάννου σιυεριτάνου· ὁ τὸ σίγνον τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ· τὴ οἰκεία μου χειρὶ καθὑπογράψας. ἐκουσία μου τῇ γνωμῃ· οἰκεῖα μου προαιρέσει. καὶ οὐκ ἐκ τινος τὸ παράπαν· δόλου· χλεύης· ἢ ἀπάτης, ἢ ραδιουργίας, ἢ ὅσα τοῖς νόμοις εἰσὶν ἀπηγορευόμενα· ἀλλὰ μᾶλλον δὲ, σὺν προθυμία μου πᾶσα· καὶ ὁλοψύχω μου προθέσει· πέπρακα πρὸς τὴν εὔαγῆ μονῆ τὴν ἐπιλεγομένην τοῦ χείουρε. χωράφια, ὡς εἰ λαχίδια δῦο, ἅπερ κεκτῶμαι ἐκ μητρικῆς μου κληρονομίας. ἐν τῇ διακρατήσει κάστρου ἀκερεντίας· εἰς τόπον ἐπιλεγόμενον υρυτόν, τὸ μὲν ἕνα λαχίδιον· ὑπάρχει εἰς τὸ εκείθεν μέρος τοῦ ῥύακος, καθὅτι καὶ συνωρειται οὕτως· κατὰ μὲν ἀνατολὰς. ὁ ῥύαξ τοῦ υρυτοῦ· καὶ κατα δυσμᾶς· χωράφιον ἀπὸ τῶν ἀπορίων τοῦ μακαρίου κυροῦ υαρθολομαίου πισσίουνη· καὶ τὸ χωράφιον τῆς αὐτῆς μονῆς, τὸ ἀφιερωθὲν παρὰ κυροῦ γουρίδου· ἄκτρον·

† Signum manus Philippi filii defuncti Ioannis Severitani.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Ego praedictus Philippus filius defuncti Ioannis Severitani, qui signum honorabilis et vivificantis crucis voluntario meo consilio et propria electione mea manu exaravi, nullo prorsus dolo, fraude vel captione, vel malitia, vel omnibus iis quae a legibus prohibita sunt, immo omni alacritate et totius animi proposito vendidi sancto monasterio, cui nomen Chiure, praedia, id est partes duas, quas possideo acceptas ex materna mea hereditate in tenimento civitatis Acherontiae positas in loco dicto Brito; quarum partium una est in ea parte rivi, et hos habet fines: ab oriente rivum Briti, et ab occidente praedium emphyteuticum beatae memoriae domini Bartholomaei Pissiuni, et praedium ipsius monasterii donatum a domino Nuredo; a septentrione praedium magistri Gulielmi de Englisi, et praedium Constae Xeni; a meridie (*praedium*) eiusdem monasterii oblatum a domino Nuredo, et praedium dictum Nicolai Chammurri;

χωράφιον μαϊστρο γουλιέλμου τοῦ ἐγγλήσου· καὶ τὸ χωράφιον κώστα ξένου· ὡς δὲ μεσέμυρϊαν. τῆς αὐτῆς μονῆς, ἐκ τὴν ἀφιέρωσιν κυροῦ γουρέδου, καὶ χωράφιον λεγόμενον νικολάου τοῦ χαμμούρρη· καὶ συγκλείει· τὸ δὲ ἕτερον λαχίδιον τοῦ χωραφίου, ἐστὶν εἰς τὸ ἐνθάδε μέρος τοῦ ρύακος· καὶ ἔστιν ἡ υαθείουλη· καὶ συνωρειται οὕτως· κατὰ μὲν ἀνατολὰς ὁ παλαιὸς δρόμος· καὶ κατὰ δυσμᾶς, ὁ ρύαξ τοῦ υρυτοῦ, ἄκτρον. χωράφιον τῆς ἐπισκοπῆς. καὶ χωράφιον. ἐκ τῶν ἀπορίων τοῦ μακαρίου κυροῦ υαρθολομαίου πισσίουνη· ὡς δὲ μεσέμβρϊαν· χωράφιον ῥύπιον ἀπὸ τοῦ φοῖου τοῦ μακαρίου κυροῦ ρωγέρη υρουτζάνου. καὶ συγκλείει εἰς τὸν παλαιὸν δρομον, ταῦτα οὖν τὰ δηλωθέντα δύο λαχίδια τῶν χωραφίων. πέπρακα αὐτὰ πρὸς τὴν ῥηθεῖσαν μονὴν τοῦ χείουρι. καὶ εἰς τοὺς ἐν αὐτῇ ἀδελφούς. ὡς ἀπολαυῶν παρὰ τοῦ ἐν αὐτῇ εὐλαυεστάτου καθηγουμένου κυροῦ ματθαίου. καὶ παρὰ τῶν αὐτοῦ ἀδελφῶν. τὴν συμφωνηθεῖσαν. καὶ ἀρεσθεῖσαν ἐν τὼ ἀναμεταξὺ ἡμῶν δικαίαν τιμὴν ὕπερ τῶν τοιούτων δύο λαχιδίων τῶν χωραφίων· ταρία ἐνιέα. ἅπερ λαυῶν ἀπὸ τῶν χειρῶν σας· εἰς τὰς ἐμὰς χείρας καὶ παντελῶς πληρωθέντες, καὶ μηδὲν ἀποχρεωστούμενοι· παραδέδωκα τὰ τοιαύτα δύο λαχίδια τῶν χωραφίων, καὶ τὴν δεσποτίαν αὐτῶν πρὸς τὴν ῥηθῆσαν ἁγίαν μονὴν. τοῦ ἐπέξουσίως ἔχειν αὐτὰ ἡ τοιαύτη μονὴ· ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τοὺς ἑξῆς ἅπαντας καὶ διήνεκεῖς χρόνους, τοῦ πουλεῖν, δωρεῖσθαι καὶ ἀντάλλάττειν, καὶ πάντα ποιεῖν ἐν αὐτοῖς, εἴ τι υούλεσθαι καὶ θέλεται, ὡς τὸ κύρος καὶ τὴν δεσποτίαν παρ ἐμοῦ εἰληφῶτες, εἰ δὲ φανὼ ποτὲ καιρῷ ἢ χρόνω μεταμελὸς γίνεσθαι καὶ εἰς διαστροφὴν ἔλθω. ἢ ἐγὼ αὐτός. ἢ ἐμὸς διάδοχος ἢ κληρονόμος· ὄχλησιν ἢ ζήτησιν. ἢ ἐπερέασιν τοιν ἱανῶν ποιήσασθαι πρὸς τὴν λεχθῆσαν μονὴν ὑπὲρ τῶν τοιούτων δύο λαχιδίων τῶν χωραφίων, καὶ οὐκ ἴσταμαι μᾶλλον. διέκδικῶν αὐτὰ πρὸς τὴν ῥηθεῖσαν μονὴν ἐκ παντὸς ἐναντιουμένου· ἵνα ζημιοῦμαι πρὸς τὴν μονὴν. τὰς τιμᾶς καὶ ἀναλώσεις εἰς τὸ δυπλοῦν, ὑπὲρ δὲ παραβασίας τοῦ τιμίου σταυροῦ· οὗ εἰκειοχείρως μοῦ ἔπιξα, ἵνα ζημιοῦμαι εἰς τὸ δημώσιον χρυσίου ὀγκείαις δώδεκα· εἰθ οὕτως, ἀσάλευτον μένειν τὴν τοιαύτην πράσιν εἰς αἰώνας ἥτις ἐγράφη. ἐπὶ τῆς εὐσεβοῦς καὶ φιλοχρίστου υασιλείας τοῦ κραταιωτάτου δεσπότου ἡμῶν φερδερήκου ῥηγός. χειρὶ θεοδώρου εὐτέλους νοταρίου κατα ἐπϊτροπῆς τοῦ εὐλαυεστάτου ἐπϊσκόπου ἡμῶν

et clauditur. Portio vero altera praedii extat in eadem parte rivi, et parva vallis est, cuius fines sunt: ab oriente via vetus; ab occidente rivus Briti; a septentrione praedium episcopii, et praedium emphyteuticum defuncti domini Bartholomaei Pissiuni; ad meridiem vero praedium rypium ex feudo beatae memoriae domini Rogerii Brutzani; et clauditur in via vetere. Has igitur descriptas duas partes praediorum vendidimus dicto monasterio de Chiure, et eius fratribus, accepto a religioso ipsius praeposito domino Matthaeo et ab eiusdem fratribus iusto pretio tarenorum novem inter nos convento et placito pro huiusmodi duabus partibus praediorum; quos cum accepissemus a tuis in nostras manus et omnino satisfactum nobis esset, nec quidquam solvendum superesset, tradidimus praefatas duas partes praediorum, et dominium ipsarum dicto sancto monasterio cum potestate habendi easdem ab hodierna die in omne futurum tempus, vendendi, donandi, permutandi, et faciendi de iis omnia quae voluerit et illi placuerit, utpote quod dominium et auctoritatem a me accepit. Si qua vero occasione vel tempore me poenituerit, et venditionem evertere voluero, vel ego ipse, vel meus successor vel heres, et molestiam aut quaestionem aut qualecumque damnum dicto monasterio intulerimus de his duabus partibus praediorum, et non potius obstitero ac defendero easdem dicto monasterio contra quemvis adversarium, mulcter duplo pretii et expensarum, et pro violatione honorabilis crucis, quam propria mea manu exaravi, solvam Fisco uncias auri duodecim. Et sic immutabilis deinceps maneat praesens venditio in secula. Quae scripta fuit sub pio et christiano regno potentissimi domini nostri regis Frederici, manu Theodori humilis notarii, ad requi-

κυροῦ βερνάρδου· ἐπὶ ἔτους ϛψιθ'· ἰαννουαρίου μηνὸς τῆς ἰνδικτιῶνος ιδ'. παρουσία τῶν ἀξιοπίστων μαρτύρων.

† ρουπερτος χρισολέμος μαρτυρ υπεγραψα.

† νικολαος κουσκούντης, μαρτυρ ὑπέγραψα.

† κώνσταις ξένος μαρτυρ ὑπέγραψα.

† ιωαννης υιος νοταριου ανδρεου ριτζουτου μαρτυρ υπεγραψα οικεια χειρὶ.

† ὀρλάνδος δε πέκκηλο. μαρτυρ ὑπέγραψα τὸν σταυρον.

sitionem religiosissimi nostri episcopi Bernardi, anno 6719, mense ianuario, indictione XIV, in praesentia testium fide dignorum.

† Robertus Chrysolemus testis subscripsi.

† Nicolaus Cuscunis testis subscripsi.

† Consta Xenus testis subscripsi.

† Ioannes filius notarii Andreae Ritzuti testis subscripsi propria manu.

† Orlandus de Peccilo testis subscripsi crucem.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani — n.° 116.)

CCLXIII.

1213 — Mense Martio — Indict. I — Agriotherae.

Presbyter Nicolaus Zermoniotus eiusque filius Ioannes vendunt monasterio S. Stephani de Nemore praedium positum in agro S. Phantini tarenis aureis quatuor et viginti.

† σίγνον χειρὸς παπᾶ νικολάου ζερμονιώτου· † σίγνον χειρὸς ἰωάννου υἱοῦ αὐτοῦ. ἀναλαμβανόμενου καὶ οἰκίους ἀδελφοὺς ἡμῶν ἰδίους τέκνα καὶ κληρονόμους. καὶ ἑτέραν πᾶσαν ὀχλησίν.

† ἐπειδήπερ ἡμεῖς οἱ ἀνωτέρω γεγραμμένοι οἱ τὰ σίγνα τῶν τιμίων καὶ ζωοποιῶν σταυρῶν. οἰκίαις ἡμῶν χερσὶν καθυπογράψαντες· ἐν τῷδε τῷ ὑφει ἑκουσίως καὶ ἀμεταμελήτως· δύχα πᾶσης βίας τε καὶ ἀνάγκης· καὶ παντὸς ἀπηγορευμένου τρόπου· δήλονὅτι πεπράκαμεν προς σὲ· τὴν σεβασμίαν μονὴν τοῦ ἁγίου πρωτομάρτυρος τοῦ χριστοῦ καὶ ἀρχιδιακόνου στεφάνου τοῦ ὅρους τῶν ἐρημήτων ἀπὸ τῶν ἡμετέρων ἐλαίων· τῶν ἅπερ ἐγκέντρισα εἰς τὰ διακρατήματα τοῦ ἁγίου φαντίνου καὶ σὴν δεσποτίαν· ἤγουν ἀπὸ τοῦ μυραδίου μου· μέρος· ὃ καὶ περιορίζεται οὕτως· ἀπὸ μὲν ἀνατολᾶς· σύνορον ἡ εἴσωδος τοῦ ὕδατος καὶ σύνορον τῆς ἁγίας ἐκκλησίας ὅπερ καὶ ἐναπομένει εἰς τὰς ἡμετέρας χείρας· εἰς καμάτευσιν· ἀπὸ δὲ δύσεως σύνορον ὁ ποταμός· ὁμοίως καὶ ἀπὸ ἄρκτρου· σύνορον σοῦ τῆς σεβασμίας μονῆς· τῆς ἀγοραζούσης· τὸ ἅπερ ἐπικράτουν εἰς καμάτευσιν πετὲ καιρῶ οἱ χάροντες· καὶ ἀπὸ νότου σῆς τῆς ἁγίας ἐκκλησίας ὁμοίως· καὶ σύνκλύει· ὁλικῶς καὶ ἐξ ολοκλήρως· τὸ ποτιστικὸν ὅσον ἐστὶν· σὺν τῶν ἐν αὐτῶ ἐλαίων καὶ ἀππίδων· καὶ ἡ τι δ αν εἰσὶν· ἐπαραλάωμεν δε τὴν δικαῖαν αὐτοῦ τιμὴν ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν τῆς μονῆς· τὴν ἐν

† Signum manus presbyteri Nicolai Zermonioti. † Signum manus Ioannis filii ipsius, qui nomine quoque nostrorum fratrum, filiorum et heredum in nos omnem molestiam suscipimus.

† Nos suprascripti, qui signa venerabilis et vivificae crucis propriis manibus exaravimus in hoc instrumento, voluntaria et immutabili deliberatione, citra omnem vim et necessitatem, et quemlibet prohibitum modum vendidimus nimirum tibi venerabili monasterio Eremitarum sancti Protomartyris Christi et Archidiaconi Stephani de Nemore Eremitarum ex nostris oleis, quas insevimus in pertinentiis sancti Phantini tuaque dominatione, eas quae in portionem nobis obvenerunt, et hisce finibus continentur: ab oriente est finis ingressus aquae, et praedium ecclesiae, quod remanet in nostris manibus ad culturam; ab occidente autem est flumen; et item a septentrione confinium tui ipsius venerabilis monasterii emptoris, quod olim possederunt ad culturam Charontes; a meridie bona tuae sanctae ecclesiae; et clauduntur. (*Hoc praedium*) irriguum integrum ac totum vendidimus, quantulumcumque est, cum oleis inibi consitis et pyris, et si quid praeterea in eo occurrit. Accepimus vero iustum eius pretium a fratribus monasterii, quod nobis vicissim placuit, tarenos aureos quatuor et viginti integros, nec quidquam imminutos. Et hos cum accepissemus

τῶ ἀναμεταξὺ ἡμῶν ἀρεσθήσαν χρυσοῦν παρία εἴκωση καὶ τέσσερα· σωὰ καὶ ἀνέλοιπα· καὶ ταῦτα λαυῶτες ἡμεῖς ἀπὸ χειρῶν τῶν τῆς μονῆς ἀδελφῶν ὡς προέφημεν· πεποιήκαμέν σοι τελείαν καὶ πληρεστάτην διάπρασιν· τοῦ ἔχειν σε τὶς δηλωθήσες ἐλαίες καὶ ἀππιδίες· ὅς εἰσὶν εἰς τὸ ποτιστικόν· ἀπὸ τοῦ νὺν καὶ εἰς τοὺς ἑξῆς ἅπαντας χρόνους· εἰς ἅπασάν σου ἐξουσίαν καὶ κυριώτητα· πολεῖν χαρίζειν ἀνταλλάττειν· καὶ ἁπλῶς εἰπεῖν· τοῦ ποιεῖν ἐξ αὐτοῦ· ἤ τι καὶ βούλη· ὅσα καὶ ὁ θεῖος νόμος· τοῖς οἰκίοις δεσπόταις παρακελεύεται· ὡς τὸ κύρος καὶ τὴν ἐξουσίαν παρ' ἡμῶν εἰληφοῦσα· μὴ κολυομένη· ἢ ἐμποδιζομένη παρά τῖνος· ἀλλ' ἡ μὲν ποτὲ καιρῶ ἡ χρόνω ἀναφύει ἀπὸ τοῦ ἡμετέρου μέρους τὶς διενοχλῶν τὴν σὴν δεσποτίαν εἰς τὸ προλεχθὲν τόπον καὶ ἐλαίες καὶ ἀππιδίες· καὶ ἤ τι δ ἂν εἰσὶν εἰς τὸ ποτῖστικόν· ἱστασθαι ἡμᾶς· τοῦ διηφενδεύειν καὶ διεκδικὰν αὐτὰ πρὸς σέ· καὶ ἀνενόχλητόν σε ποιεῖν ἀπο παντὸς προσώπου· ξένου τε καὶ ἰδίου· ἳ δ οὗ μὴ σταθῶμεν καὶ διεκδικήσωμεν αυτὰ πρὸς σέ· ἀλλὰ μάλλον εἰς ἀποστροφὴν βουληθώμην ἐλθεῖν· ὁμολογοῦμεν· οἰκείω ἡμῶν στόματι· τοῦ στρέφειν πρὸς σὲ τῶ τίμημα τῶ δηλωθὲν τοῦ δυπλοῦ· καὶ ἤ τι κώπους καὶ ἐξωδους ἐπιδείξῃς ἐν τριπλῶ· καὶ ὑπὲρ παράβασεως τῶν τιμίων καὶ ζοωποιῶν σταυρῶν· ζημιούσθαι ἡμᾶς καὶ ἐν τῶ δεσποτικῶ σαγκελλιω· νομίσματα ἕξε καὶ τριάκωντα· ὡς δεῖ τοῖς ἀρνηταὶς· τῶν ἰδίων ἐγγράφων· εἰ ὀυτω στέργεσθαι καὶ ἐμμένειν τὴν παροῦσαν διάπρασιν πρὸς τὴν ἁγίαν ἐκκλησίαν καὶ εἰς τοὺς ταύτα προεστοὺς στεραιὰν βεβαῖαν καὶ ἀπαρασάλευτον· ἄχρι στάσεως κόσμου ὅθεν καὶ ἐγράφησαν. οἱ μὲν τίμιοι σταυροῖ· χειρὶ τῶν πεπρακώτων· τὸ δὲ ὅλον ὑφος χειρὶ ἐμοῦ εὐτελοῦς νικήτου ἀνάγνωστοῦ καὶ ταβουλαρίου χώρας ἀγριωθήρας· ἐν μηνὶ μαρτίω τῆς ινδικτιῶνος α'· τοῦ ἔτους ϛψκα'· ἐνώπιον αξιωλόγων καὶ ἀξιοπίστων μαρτύρων.

† ο ευτελης πρεσυητερος γριγόριος μανδήλης μαρτυρ. † ιωάννης μανδήλης τὰ ανωτέρω μαρτυρω. † ἰωάννης τυποτερητῆς μαρτυρ υπεγραψα. † ιωαννης κονδολέων μαρτυρ. † ὁ ευτελης πρεσβυτερος σέργιος ὢ ἀπο χωρας ἱεραχος μαρτυρ.

† ὁ εὐτελὴς νικητας ἀναγνωστῆς καὶ ταβουλαριος ἀγριοθήρας. τὴν παροῦσαν πράσιν ἔγραψα καὶ ἐκύρωσα.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani — n.° 117.)

a manibus fratrum monasterii, ut praediximus, fecimus tibi perfectam plenissimamque venditionem, ut habeas ipsas oleas et pyros, prout extant in agro irriguo, ab hodierna die in omne futurum tempus, cum omni potestate et arbitrio tibi delato vendendi, donandi, permutandi, et ne plura dicam, faciendi ex eo quidquid volueris, et sacra lex propriis dominis permittit, utpote quod dominium et facultatem a nobis accepisti, nec prohibearis aut impediaris ab aliquo. Si qua vero occasione vel tempore apparuerit aliquis ex parte nostra molestiam illaturus dominio tuo in antedictum praedium, et oleas et pyros et quidquid aliud sit in memorato praedio irriguo, nos antestabimus, ut ea pro te tueamur ac defendamus, teque cuiusvis molestiae expertem a quacumque persona extranea vel propinqua praestemus. Quod nisi obstiterimus eaque tibi defenderimus, sed potius subvertere huiusmodi venditionem voluerimus, assentimur proprio nostro ore reddere tibi duplum pretium antedictum, et, quidquid laborum et expensarum pertulisse ostenderis, in triplum, ac propter violationem venerabilis et vivificae crucis mulctari Fisco regio numismatis sex et triginta, ut plecti oportet inficiatores suarum scripturarum; et nihilominus praesens venditio pro sancta ecclesia eiusque praepositis maneat firma, stabilis et inconcussa usque ad finem mundi. Quare scriptae sunt venerabiles quidem cruces manu venditorum, totum vero instrumentum manu mei humilis Nicetae lectoris et tabularii terrae Agriotherae, mense martio, indictione I, anno 6721, coram probis et fide dignis testibus.

† Humilis presbyter Gregorius Mandilas testis. † Ioannes Mandilas supradicta testor. † Ioannes Topoterites testis subscripsi. † Ioannes Condoleo testis. † Humilis presbyter Sergius civitatis Hieracensis testis.

† Humilis Niceta lector et tabularius Agriotherae praesentem venditionem scripsi et roboravi.

CCLXIV.

1213 — Mense Martio — Indict. I — Agriotherae.

Anna uxor demortui Ioannis Cypri eiusque filius Nicolaus vendunt monasterio S. Stephani de Nemore praedium positum in regione Agriotherae aureis tarenis octo.

† σίγνον χειρὸς ἄννης γυνῆς τοῦ ἀπηχωμένου ἰωαννου κυπροῦ † σίγνον χειρὸς νικολάου υἱοῦ αὐτῆς. ἀναλαμυανόμενοι τοὺς ἰδίους ἡμῶν ἀδελφοὺς καὶ κληρονόμους καὶ ἑτέραν πάσαν ὄχλησιν. ἐπειδήπερ ἡμεῖς οἱ ἀνωτερω προγραφέντες οἱ τὰ σίγνα τῶν τιμίων καὶ ζωοποιῶν σταυρῶν. οἰκίαις ἡμῶν χερσὶν καθυπογράψαντες· ἐν τωδε τῷ ὑφει ἑκουσίως καὶ ἀμετάμελήτως· δύχα πάσης βίας τε καὶ ἀνάγκης· καὶ παντὸς ἀπηγωρευμένου τραπου δήλονότι πεπράκαμεν πρὸς σέ τὴν σεβασμίαν μονὴν τοῦ ἁγίου πρωτομάρτυρος. καὶ ἀρχιδιάκωνου στεφανου τοῦ ὅρους· τὸ ἡμέτερον χωράφιον· τὸ ἅπερ ἔχωμεν ἐκ πατρικῆς ἡμῶν κληρονομιας. τὸ ὄντα καὶ διακείμενον ἐν τῇ διακρατήσει χώρας ἀγριωθηρας εἰς τὴν τοπωθεσίαν τῆς καστανιᾶς. περιοριζόμενον δὲ ουτως. ἀπὸ μὲν ἀνατολᾶς. σύνορον χωραφίου τοῦ πρεσβυτέρου γρηγορίου μανδήλη τὸ ἅπερ ἐπικρατεῖ ἐκ τὴν ἁγίαν ἐκκλησίαν τοῦ σοτηριου πατρὸς ἡμῶν φαντινου. ἀπὸ δὲ δύσεως ἡ πριονία ἡμετέρα· ὁμοίως καὶ ἀπὸ ἄρκτρου. ὁ ῥίαξ· κατὰ δὲ νότου· σύνορον σοῦ τῆς σεβασμίας μονῆς· τὸ ἅπερ ἔχεις ἀγοράν ἐκ τὸν ιωάννην μανδηλην· καὶ συνκλήει· ὁλικῶς καὶ ἐξολοχλήρως· σὺν τῶν ἐν αὐτῶ ἡμεροδένδρων πάντων ἐπαραλαβομεν δε τὴν δικαῖαν αὐτοῦ τιμὴν ἀπὸ σοῦ· τὴν ἐν τῶ ἀναμεταξὺ ἡμῶν ἀρεσθήσαν· χρυσοῦν ταρία ὀκτῶ· σωὰ καὶ ἀνέλοιπα. καὶ ταῦτα λαυῶτες ἡμεῖς ἀπὸ χειρῶν τοῦ ἀδελφοῦ τῆς μονῆς· λέγω δὴ τοῦ φρέρε γουλιέλμου. ἐνώποιον μαρτύρων· πεποιήκαμέν σοι τελείαν καὶ πληρεστάτην διάπρασιν· τοῦ εχειν σε τῶ δηλωθὲν χωραφιον· καὶ τὰ ἐν αὐτῶ ἡμεροδένδρα· ἀπὸ γε του παρόντος· καὶ εἰς τοὺς ἑξῆς χρονους· εἰς ἅπασάν σου ἐξουσίαν καὶ κυριωτητα· πολεῖν χαρίζειν ἀνταλλάττειν· καὶ ἐν προιξὶν ἰδίοις καθυπογράψαι· καὶ ποιεῖν σε εἰς αὐτὸ ἥτι καὶ βούλη· ὡς τὸ κύρος καὶ τὴν ἐξουσίαν παρ ημῶν ειληφοῦσα· μὴ κωλυομένη· ἢ ἐμποδιζομένη παρά τίνος· ἀλλ' ἢ μὲν ποτὲ καιρῶ· ἢ χρόνω ἀναφύει· τὶς διενοχλῶν τὴν ἁγίαν ἐκκλησιαν καὶ τοὺς ταύτης προιστοῦς· ἱστασθαι ἡμᾶς τοῦ διηφενδεύειν καὶ διεκδικὰν αὐτὰ πρὸς

† Signum manus Annae uxoris defuncti Ioannis Cypri. † Signum manus Nicolai filii eius, qui nomine quoque nostrorum fratrum et heredum suscipimus in nos omnem molestiam. Nos suprascripti, qui signa venerabilis et vivificae crucis propriis manibus nostris exaravimus in hac chartula, sponte, irrevocabiliter, sine ulla vi et necessitate, et quovis prohibito modo, vendidimus tibi venerabili monasterio sancti Protomartyris et Archidiaconi Stephani de Nemore praedium nostrum, quod habemus ex paterna nostra hereditate, situm et positum in agro civitatis Agriotherae, in loco dicto Castania, hisce circumscriptum confiniis : ab oriente conterminum est praedium presbyteri Gregorii Mandilae, quod possidet a sancta ecclesia servatoris nostri patris Phantini ; ab occidente serra nostra ; item a septentrione rivus ; a meridie vero confinium tui venerabilis monasterii, quod emisti a Ioanne Mandila, et clauditur totum et universum, una cum arboribus fructiferis in eo extantibus. Accepimus vero a te iustum ipsius pretium inter nos conventum, tarenos octo aureos integros et non imminutos, et his acceptis a manibus fratris monasterii, nempe a fratre Gulielmo, coram testibus, fecimus tibi perfectam et plenissimam venditionem, ut habeas antedictum praedium, et arbores fructiferas in eo extantes, iam nunc et in futurum tempus, in plena tua potestate et dominio, vendas, dones, permutes et in dotem filiarum scribas, et facias de eo quidquid volueris, utpote qui ius et facultatem a nobis accepisti, neque impedimentum vel obstaculum a quovis habeas. Quod si aliqua occasione vel tempore quisquam molestiam sanctae ecclesiae et eius praepositis apparuerit il-

σὲ καὶ ἀνενόχλητόν σε ποιεῖν· ἀπὸ παντὸς προσώπου· ξένου τε καὶ ἰδίου· ἰ δ οὖ μη σταθῶμεν καὶ διεκδικήσωμεν αὐτὸ πρὸς σέ· ἄλλ εἰς μεταμέλειαν ἐπαναστροφῆς βουληθῶμεν ἐλθεῖν· ὁμολογοῦμεν οἰκίῳ ἡμῶν στόματι· τοῦ στρέφειν προς τὴν ἁγίαν ἐκκλησιαν· τῷ δηλωθὲν τίμημα τοῦ δυπλοῦ· καὶ ἡ τι κωπους καὶ ἐξώδους καὶ βελτιώσεις ἐπιδείξῃς ἐν τριπλῷ καὶ ὑπὲρ παραβάσεως τῶν τιμίων καὶ ζωοποιῶν σταυρῶν· ζημιοῦσθω ἡμᾶς καὶ ἐν τῷ δεσποτικῷ σαγκελλίω· νομισματα ἕξε καὶ τριάκωντα· ὡς δεῖ τοῖς ἀρνηταὶς τῶν ἰδίων ἐγγράφων· εἰθ οὕτω στέργεσθαι καὶ ἐμμένειν τὴν παροῦσαν καθαρᾶν διάπρασιν. πρὸς τὴν ἁγίαν ἐκκλησιαν· στερκιὰν βεβαῖαν καὶ ἀπαρασάλευτον· ἄχρι στασεως κόσμου· ὅθεν καὶ ἐγραφησαν οἱ μὲν τίμιοι σταυροῖ χειρὶ τῶν πεπρακώτων· τὸ δὲ ὅλον ὕφος χειρὶ ἐμοῦ εὐτελοῦς νικήτου ἀναγνωστοῦ καὶ ταβουλαριου χωρας αγριωθηρας ἐν μηνι μαρτίω· τῆς ινδικτιωνος πρώτης· τοῦ ἔτους ϛψκα' ἐνώποιον ἀξιολόγων καὶ ἀξιοπίστων μαρτύρων.

† εὐτελῆς πρεσβύτερος γρηγόριος μανδηλης· τὰ ἀνωτέρω μαρτυρῶ. † παπᾶς νικολαος ζερμονιωτης τὰ ἀνωτέρω μαρτυρῶ. † ιωάννης κονδολεων τά ανωτέρω μαρτυρῶ. † ἰωάννης μανδήλης τὰ ἀνωτέρω μαρτυρῶ. † ἰωάννης τυποτερητῆς τὰ ἀνωτέρω μαρτυρῶ. † εὐτελὴς πρεσβύτερος σέργιος ὁ ἀπο χωρας ἱέρακος μαρτυρ.

† ὁ εὐτελῆς νικητης ἀναγνωστῆς καὶ ταβουλάριος ἀγριωθήρας τὴν παροῦσαν διάπρασιν ἔγραψα καὶ ἐκυρωσα.

laturus, nos obstabimus, te defendemus, ipsumque vindicabimus, et illaesum te praestabimus ab omni persona extranea vel propinqua. Nisi autem obstiterimus et asseruerimus tibi (*memoratum praedium*), sed nos venditionis poenituerit, et eam subvertere voluerimus, declaramus ex proprio ore nos reddituros sanctae ecclesiae antedictum pretium in duplum, et labores, expensas ac melioratione, si quas fecisse ostenderis, in triplum; atque pro violatione honorabilis et vivificae crucis mulctemur etiam Fisco regio numismatis sex et triginta, uti par est mulctari inficiatores suarum scripturarum. Et nihilominus firma, valida, stabilis et inconcussa sanctae ecclesiae permaneat pura haec venditio usque ad finem mundi. Quapropter descriptae sunt honorabiles cruces manu venditorum, et totum instrumentum manu mei humilis Nicetae lectoris et tabularii civitatis Agriotherae, mense martio, indictione I, anno 6721, coram probis et fide dignis testibus.

† Humilis presbyter Gregorius Mandilas quae supra testor. † Presbyter Nicolaus Zermoniotes quae supra testor. † Ioannes Condoleo quae supra testor. Ioannes Mandilas quae supra testor. † Ioannes Topoterites quae supra testor. † Humilis presbyter Sergius de civitate Hieracii testis.

† Humilis Niceta lector et tabularius Agriotherae praesentem venditionem scripsi et roboravi.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani—n.°118.)

CCLXV.

1213 — Mense Aprili — Indict. I — Agriotherae.

Nicolaus Calceus, Theodotus eius frater, aliique vendunt tarenis quinque monasterio S. Stephani de Nemore quasdam arbores extantes in praediis eiusdem monasterii loco dicto Ozomeno ad Mauropegum.

† σίγνον χειρὸς νικολαου καλκένου † σίγνον . . . . . † σίγνον χειρὸς θεοδοτου αδελφοῦ τοῦ προγραφεντος νικολάου. (ἀναλαμβανόμενοι ἰδίους ἡμῶν ἀδελφοὺς καὶ κληρονόμους· καὶ ἑτέραν πασαν ὄχλησιν. † ἐπειδηπερ ἡμεῖς οἱ ἀνοτέρω (γεγραμμένοι οἱ τὰ σίγνα τῶν) τιμίων καὶ ζωοποιῶν σταυρῶν· οἰκίαις ἡμῶν χερσὶν καθύ-

† Signum manus Nicolai Calceni. † Signum . . . . . † Signum manus Theodoti fratris praedicti Nicolai, qui nomine quoque nostrorum fratrum et heredum in nos omnem molestiam suscipimus. Nos suprascripti, qui signa honorabilis et vivificae crucis propriis nostris manibus exaravimus in hoc instrumento, sponte

πογρά(ψαντες ἐν τῶδε) τῷ ὕφει κουσίως καὶ ἀμεταμελήτως. δύχα πᾶσης βίας τε καὶ ἀνάγκης· καὶ παντὸς ἀπηγωρευμμένου τροπου· δήλονότι πεπράκαμεν πρὸς σέ τὴν σεβασμιαν μονὴν τοῦ ἁγίου πρωτομαρτυρος τοῦ χριστοῦ καὶ ἀρχιδιακόνου στεφάνου τοῦ ὅρους τῶν ἐρημήτων τὲς ἡμετέραις ἐλαιαις καὶ ἀππίδαις· καὶ ἡ τι δ ἀν εἰσὶν· τὰ ἅπερ ἐλεοκωπηρεν ὁ πατηρ ἡμῶν εἰς τὰ σὰ δίκαια κρατήματα· εἰς τὴν διάκράτησιν τῶν ἀγριωθηρων· εἰς τὴν τοπωθεσιαν τοῦ ὀζομένου· εἰς τόπον λεγόμενον τοῦ μαυροπήγου ὁλικῶς καὶ ἐξολοκλήρως ἐπαραλάυωμεν δε τὴν δικαῖαν αὐτοῦ τιμὴν ἀπο τοῦ σοῦ ἀδελφοῦ· ἡγουν τοῦ φρερου γολιελμου· τὴν δηλοθήσαν τἰμὴν αὐτοῦ· ταρία πεντεσωὰ καὶ ἀνέλοιπα καὶ ταυτα λαυωτες ἡμεῖς ἀπὸ χιρῶν αὐτοῦ εἰς τὰς ἡμετέρας χεῖρας ἐνώπιον μαρτυρων· πεποίηκαμέν σοι τελείαν καὶ πληρεστατην· διάπρασιν τοῦ ἔχειν σε αυτᾶ· ἀπό γε τοῦ παρόντος· καὶ εἰς τοὺς ἑξῆς χρόνους· εἰς σὴν ἐξουσίαν καὶ κυριωτητα τοῦ ποιεῖν σε ἐξ αὐτῶν ἡ τι καὶ βούλει. ἡ δὲ ποτε καιρῶ ἢ χρόνω φανεῖ δηενοχλῶν σε τὶς τες δηλωθεισαις ἔλαιαις καὶ αππιδαις· καὶ χωραφιον ὅσον ἐστιν τὸ μοιράδιόν μας ἱστασθαι ἡμᾶς τοῦ διὴφενδεύειν καὶ διεκδικᾶν αὐτὰ πρὸς σὲ καὶ ἀνενόχλητόν σε ποιεὶν ἀπὸ παντος προσωπου· ξένου τε καὶ ἰδίου ἰ δ οὗ μὴ σταθωμεν καὶ διεκδικήσωμεν ταύτα πρὸς σέ· ἀλλ εἰς μεταμέλιαν ἐπαναστροφῆς βουληθῶμεν ἐλθεῖν· ὁμολογουμεν (οἰκίω στόματι) ἡμῶν· τοῦ διηφενδεύειν καὶ διἐκδικᾶν (αὐτὰ πρὸς σὲ·) καὶ ἀνενόχλητόν σε ποιεὶν ἀπὸ (παντὸς προσώπου ξένου τε καὶ ἰδίου) τοῦ στρέφειν τῶ τίμημα τοῦ δυπλοῦ καὶ ὅσους (ἐξόδους καὶ βελτιώσεις ἐπιδείξῃς) ἐν τριπλῶ· καὶ ὑπὲρ παραυασεως τῶν τιμίων καὶ ζωοποιῶν σταυρῶν· ζημιοῦσθαι ἡμᾶς ἐν τῶ δεσποτικω σαγκελλίω νομισματα ἓξ καὶ τριάκωντα· ως δεῖ τοῖς ἀρνηταις τῶν ἰδίων ἐγγράφων· εἰθ ούτω στέργεσθαι καὶ ἐμμενὶν τὴν παροῦσαν διαπρασιν· στεραιᾶν βεβαίαν καὶ ἀπαρασαλευτον· ἄχρι τερματων αἰώνων· οθεν ἐγραφησαν· οἱ μὲν τίμιοι σταυροι χειρὶ των πεπρακωτων· τὸ δὲ ὅλον ὕφος χειρὶ ἐμου εὐτελοῦς νικητου ἀναγνωστου καὶ ταβουλαρίου ἀγριωθηρων ἐν μηνὶ ἀπριλίω τῆς ινδικτιωνος α': τοῦ ἔτους ϛψκα' ἐνωπιον ἀξιολόγων καὶ ἀξιοπιστων μαρτυρων † νικόλαος φαρακλὸς παρεβρεθεῖς μαρτυρῶ. † πέτρος κονδὸς μάρτυρῶ. † βασιλειος υἱὸς ἀνδρέου πάστοπου μαρτυρω. † ἰωάννης κονδολεων μαρτυρῶ.

et irrevocabiliter, sine ulla vi et necessitate, et quavis prohibita ratione, vendidimus tibi venerabili monasterio Eremitarum sancti Protomartyris Christi et Archidiaconi Stephani de Nemore nostras oleas et pyros et quidquid aliud extat, quod parens noster excoluit in praediis, quae iure ad te pertinent, in territorio Agriotherae, in loco dicto Ozomeno ad Mauropegum, totum et universum, et accepimus iustum et conventum ipsius pretium a tuo fratre, scilicet a fratre Guliehmo, tarenos quinque integros et non imminutos. Quibus acceptis a suis in nostras manus coram testibus, tibi fecimus perfectam et plenissimam venditionem, ut ea habeas amodo et in omne aevum in tua potestate et dominio, cum facultate faciendi de iis quidquid volueris: sin autem quacumque occasione vel tempore quis molestiam tibi inferat quoad dictas oleas et pyros et praedia, quanta est portio nostra, nos antestabimus et defendemus, eaque tibi adseremus, et illaesum te tuebimur ab omni persona extranea vel propinqua. Nisi vero obstiterimus, nec ea tibi defenderimus, sed poenitentia ducti huiusmodi venditionem subvertere voluerimus, declaramus proprio ore nostro tibi ea defendere ac tueri, et illaesum te praestare ab omni persona extranea vel propinqua, ac solvere pretium duplum, et, quantum laboris et expensarum et meliorationum pertulisse ostenderis, in triplum, atque pro violatione honorabilis ac vivificae crucis regio Fisco numismata sex et triginta, ut aequum est mulctari inficiatores suarum scripturarum. Et sic firma, valida, stabilis et inconcussa permaneat praesens venditio usque ad finem seculorum. Quare scriptae sunt honorabiles quidem cruces manu venditorum, totum vero instrumentum manu mea humilis Nicetae lectoris et tabularii Agriotherae, mense aprili, indictione I, anno 6721, coram probis et fide dignis testibus. † Nicolaus Faraclus testis interfui. † Petrus Condilus testor. † Basilius filius Andreae Pastopi testor. † Ioannes Condoleo testor.

† ὁ εὐτελῆς νικήτας ἀναγνωστης καὶ ταβουλάριος ἀγριωθήρων τὴν παροῦσαν πράσιν ἔγραψα καὶ ἐκύρωσα ἴδια μου χειρί.

† Humilis Niceta lector et tabularius Agriotherae praesentem venditionem scripsi et roboravi propria manu mea.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani — n.° 119.)

CCLXVI.

1213 — Mense Decembri 7 — Indict. II — Catacii.

Maria uxor quondam Petri Malasaberi una cum suis filiis vendit Ceritziae praedium positum in agro civitatis Catacii loco nuncupato Pyrgelle prope litus aureis tarenis duobus et quinquaginta.

† σίγνόν χειρός μαρίας, ὑ ποτε γυνη κυρού πέρρι μαλασαβερόυ † σίγνόν χειρός ἀνττιόχειας θυγατρος αὐτῆς † σίγνόν χειρός ιωάννου ὑϊου αὐτῆς † σίγνόν χειρός ϊορδάνοῦ ὑϊοῦ αὐτῆς· ἐν ονόματι του πατρός· καὶ τοῦ ὑϊού καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος, ἡμοὶς ἡ ἀνωτέρω γεγραμμένοι ὁ το σίγνόν τοῦ τιμίου καὶ ζωόποιοῦ σταυροῦ ἡκειοὶς δακτύλοις ἡμῶν χαράξαντες, τὴν παροῦσαν ἔγγραφόν, ἀποχὴν, ἀποταγὶν καὶ τελείαν πράσιν, ἑκουσία ἡμῶν τη γνόμη, καὶ ἡκειά τη προὶρέσει, καὶ οὐκ ἔκ τινός το παράπαν ἀνάγκεὶς, ἡ χλευεῖς, η δόλου, ἡ ἀπάτης, εἶ ὦσα τοὶς νόμοις, εἶσὶν ἀπηγορευμένα, ἀλλά σὺν προθυμία ἡμῶν πάση, καὶ ὁλωψύχω προθέσει, ἀρεσθωτες τυθώμεθὰ καὶ πουλόμεν προς σε τὴν κυράν κερίτζηαν, τὴν ἀδελφὴν πρεσβυτέρου ἰωάννου τοῦ ὁτοῦ, καὶ κανωνοΐκου, τῶ ὄντα καὶ διακείμενον, ἐν τῆς χοροτοπιοῖς, πόλεως καταντζαρίου, εἰς τό ἐγιάλον, εἰς τοπόν ἐπιλεγώμενον πυργέλλην· σινορίται δε οὗτος, κατὰ μὲν ἀνατολάς ὑπάρχει το χωράφιον ιωάννου ἁγίου λεανδρου, καὶ κατα ἄρκτοῦ, καὶ κατὰ δησμού τὰ χωράφια τοῦ πελεγρίνου, καὶ ἐμοῦ ἀδελφού, ὁ καὶ ὑϊὸς πρεσβυτέρου ιωάννου γαρίνου, καὶ κατὰ μεσιμβρίας το χωράφιον. σοῦ τὴς ἀγῶρᾶστριάς, καὶ σὺνκλωεῖ, τοῦτο οὖν το τετραχὼς περιόρισθὲν χωράφιον, ὑπάρχει μοδίων ὀκτῶ, πιπρᾶσκομὲν συ αὐτῶ διά χρυσοῦν ταρία πεντήκωντα, καὶ δῦο, ἄτηνα λαβώτες ἡμοὶς ἡ προγραφέντες, τὴν σὺμφωνιθεῖσαν, καὶ ἀρεσθῆσαν ἡμὴν δικεῖαν τημὴν, παρὰ σοῦ τῆς ἀγωρᾶστριάς, ἧς χεῖρας ἡμετέρας, καὶ παντελῶς πληρωθεὶς, καὶ μηδὲν ἀποχρέωστουμενός τη πρὸς ἡμὰς, παραδεδωκαμὲν σὺ το προλεχθὲν χωράφιον απο τὴν σὶμερον ἡμέραν καὶ ὅραν, αὐτοξουσίως ἐπεκρατεὶν καὶ δεσπόζειν, καὶ σὶνικα χρίζεὶν σὲ, πουλειν, χαρίζεὶν, ἀνττάλ-

† Signum manus Mariae uxoris quondam Perri Malasaberi. † Signum manus Antiochiae filiae eius. † Signum manus Ioannis filii eius. † Signum manus Iordani filii eius. In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Nos suprascripti, qui signum venerandae et vivificae crucis propriis manibus exaravimus, praesens instrumentum acceptilationis, cessionis et perfectae venditionis, spontanea nostra sententia ac propria deliberatione, nullaque omnino necessitate, vel fraude, vel dolo, vel deceptione, vel quavis ratione a lege vetita, sed potius cum omni nostra alacritate, ac totius animi proposito, cum ita nobis visum sit, condimus, et vendimus tibi dominae Ceritziae sorori Ioannis de Oto sacerdotis et canonici (*praedium*) situm et positum in pertinentiis civitatis Catacii prope litus in loco dicto Pyrgelle, atque hisce finibus circumscriptum: ab oriente est praedium Ioannis de Sancto Leandro; a septentrione et occidente praedia Pelegrini et fratris mei filii sacerdotis Ioannis Garini; et a meridie praedium tuum emptricis; et clauditur. Hoc ergo a quatuor partibus definitum praedium, octo constans modiis, vendimus tibi tarenis aureis duobus et quinquaginta, quos cum nos suprascripti a te emptrice in manus nostras acceperimus, pro iusto pretio inter nos convento et placito, ac omnino nobis satisfactum sit, nec quidquam aliud debeatur, supradictum praedium tibi tradidimus, ut a praesenti die et hora in tuo dominio ac potestate

λάττειν, καὶ ἧς προικας τέκνων καταγράφην, παντα πιὴν σὲ ἐξ αυτού, ὥσα οἱ θείοι νόμη τοὶς ἠκειοῖς δεσπόταις παράκελεύουσὶν, ὡς το κύρως καὶ τὴν ἐξουσίὰν παρ ημῶν ἠλοιφὼς καὶ ἡ μὲν ποτε κερώ, ἡ χρόνο, ζεῖτησὴς ἡ κύνησις, ἡ ἀγωγή γένϊτω παρ ιοὐδίποτε προσῶπου, τοῦ εἰστάμεθα καὶ διἐκδικάν συ αὐτῶ, καλὼς ἐκ παντὸς ἐναντιὰυμένου προσῶπου, εἰ δὲ καὶ παρ ημῶν τη γενϊτο ὅπερ οὐκ ειγοῦμεθα ποιεῖν. καὶ νουλωθῶμεν μεταστρέψαι την τιαὔτην πράσιν, του μηδὲν εἰσακουέσθω μς, μητε παρά τοῦ θίου νόμου ἰσχὺν λλαμυἄνειν, ἀλλα καὶ του ἴναι κατηραμένον παρά κυρίου θεού παντοκράτορος, τῶν τιή ἁγίων θεὼφώρων πατρών, καὶ τὰ ἑξῆς. ζημιὰυσθω μαι καὶ εἰς τὸ δημώσυων ὑπερ παραβάσεως τοῦ τιμίου σταυροῦ, νομίσματα λϛ', καὶ προς σὲ τὴν ἀγωρᾶστριαν, διπλην τὴν τιμην καὶ εἰθ ουτω στεργειν, καὶ ἰμμένειν τὴν τοιαὔτην καλωθελῶς γεναμένην πράσιν, ἣν ἐπὶεὶσαμεν ἡμοὶς ἡ πραται προς σὲ τὴν ἀγωράστριὰν παρουσια τῶν ἀξὶολογων, καὶ ἀξιὀπίστων μαρτυρων.

† εγω νικολαος υιος σεργιου τῶν λλουτζων μαρτυρ υπεγραψα οικεια χειρι.

† ιωάννης κοῦβέρνης, μάρτυρ ὑπέγραψα τὸν σταυρὸν.

† ἐγω πελεγρινος ηως πρεσβυτερου ιωαννου γαρίνου μαρτυρ υπεγραψα εικεια χειρι.

† βάσιλειος εὐτελῆς κριτῆς κατᾶντζαρίου, οἰδίω-χειρός ὑπέγραψα.

† νικόλαος υἱὸς πρεσβυτέρου ἰωάννου γαρίνου, μάρτυρ ὑπέγραψα τὸν σταυρὸν.

† λέων ὑιὸς πρεσβυτέρου ιωάννου γαρίνου, μάρτυρ ὑπέγραψα τὸν σταυρὸν.

† ἐγρᾶφη χειρὶ ἐμοῦ ειτελούς νικολάου νοταρίου, ὁ καὶ ὑιὸς φιλήππου τοῦ ἀτζούπου, καὶ τοῦ κατὰ τὴν ἡμέραν νομικὸς ταβουλάριος πόλεως καταντζαρίου τοῦ ἔτους ϛψκβ' ινδικτιωνος β', μηνὶ δεκεμβρίω εἰς τὰς ζ'.

ipsum habeas, et ut eo utaris, ipsumque vendas, dones, permutes, et in dotem filiorum scribas, ac cetera omnia facias quae divinae leges legitimis praecipiunt dominis, utpote qui dominium ac potestatem a me accepisti. Et si ulla occasione vel tempore quaevis persona petitionem, iudicium, aut actionem contra te intentaverit, nos obstabimus, teque ab omni contraria persona strenue defendemus. Si vero quid ex parte nostra obvenerit, quod fore non putamus, atque venditionem hanc infringere voluerimus, ne exaudiamur, nec praesidium a divinis legibus nanciscamur, sed in maledictionem domini omnipotentis Dei, ac tercentorum octo et decem Patrum incurramus, deinde sex et triginta numismatis Fisco mulctemur pro violatione venerabilis crucis, tibique emptrici duplo pretio. Et nihilominus firma deinceps maneat huiusmodi venditio, quam voluntarie fecimus nos suprascripti tibi emptrici, coram testibus probis ac fide dignis.

† Ego Nicolaus filius Sergii de Lutiis testis propria manu subscripsi.

† Ioannes Gubernis testis crucem subscripsi.

† Ego Pelegrinus filius presbyteri Ioannis Garini testis propria manu subscripsi.

† Basilius humilis iudex Catacii testis propria manu subscripsi.

† Nicolaus filius presbyteri Ioannis Garini testis crucem subscripsi.

† Leo filius presbyteri Ioannis Garini testis crucem subscripsi.

† Scriptum manu mea Nicolai humilis notarii, filii Philippi de Atzupo, ac pro tempore legitimi tabularii civitatis Catacii anno 6722, indictione II, mense decembri, die VII.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani—n.° 120.)

CCLXVII.

1214 — Mense Ianuario 13 — Indict. II — Catacii.

Tabulae nuptiales inter Nicolaum filium Balduini et Clementiam filiam Roberti de Camarda.

† Εν οιόματι τοῦ πατρος και τοῦ υιοῦ καὶ τοῦ αγιου πνευματος· παναγια Θεοτοκε συν τὸ μονογενη σου υἷω καὶ Θεῶ ἡμῶν. ευτηχία καὶ βοήθεια γενοῦ τοῖς δουλης σου ταὕτης ἀμὴν· προιξ ἐν Θεῶ γεναμένην παρ εμοῦ βαλδουΐνου· πρὸς τὴν εκ Θεοῦ δῶΘεντα μοι γαμβρὴν· τὴν κυραν κλημέντζηαν· Θυγατερα γνησίαν καὶ νομίμην οὖσαν· κυροῦ ρωπέρτου τῆς καμάρδας καὶ κυρᾶς αγγαίσσας γυνῆς αυτοῦ. εις τον ἐμῶν γνῆσιον καὶ νόμιμον ὑϊὸν τὸν κυρὸν νικολαον· εισὶν τὰ ὀφιλουντα δοῦναι. λογω Θεὸρέθρου αυτῆς τάρια χιλια πεντακώσια. τὰ μεν χίλοια επάνω τῆς ἐμῆς χῶρας τοῦ φιου· τα δαὶ πεντακόσια επάνω εἶς ὁ μελλει δοῦναι αμφωτέροις ὁ Θεος κερδίσαι· τοῦ ται ἐμοῦ υἱοῦ καὶ τῆς αὐτοῦ γυνῆς· καὶ ὁ Θεος τὸ αἴλεως.

† αντίπροικων γεναμένον· παρ εμοῦ ρωπερτου τῆς καμάρδας· αμα τῆ ἐμῆ συμβίω κυρᾶς αγγέσσα. πρὸς τὸν εκ Θεοῦ δωΘεντα ἡμῆν γαμβρὸν· τὸν κυρὸν νικολαον υἱὸν γνίσιον καὶ νομιμον κυροῦ βαλδουΐνου. εις την ἡμετέραν γνισιαν καὶ νόμιμων Θυγατέρα τὴν κυράν κλῆμέντζηαν· συμφονοῦμεν δὲ δοῦναι τω ἡμετέρω γαμβρῶ· τω ἡμετέρον φιω τῶ ἅπερ ἔχωμεν καὶ δεσπόζωμεν καὶ επϊκρατοῦμεν· εις την χῶραν κατάντζαρίου· καὶ πασης τῆς διακρατήσαιος αυτοῦ· καὶ εις την διακρατησιν χῶρας ρόγκας φαλλούκου· καὶ εις τὴν διακρατησιν χωρας τεριολου· καὶ εις τὴν διακρατησιν χωρας υκδουλάτου· καὶ εἰς τὴν διἀκράτησιν χωρας τάκυνα· τώσον τῶν ἀνθρώπων του ρηθέντος φίου φραγκον τε καὶ βελλάνων· τώσον τὰ χῶράφια καματηρα καὶ ἀκαματηρα τόσων τῶν ημεροδενδριων· καὶ ἄγρια· καὶ τὸ βόσκημα τοῦ μανδρίου τῆς λοὔμβουλής. ὁπερ ἐμὶ ἐφἀρμόζην ἅπασαν δικαϊσσύνην· σὠζομένον δὲ τὸ ἡμίσιον τῆν επϊκαρπίαν τοῦ ρηθεντος φιου. μεχρι βιου ζωής μου. μετὰ δὲ τῆς ἐμῆς απόβιώσαιος κρενω καὶ αφιω τὴν πατρικην μου κλῆρονομίαν οπερ εχω εις την χῶραν καμάρδας καὶ τῆς διακρατήσεως αυτης· μετὰ πασῶν τῶν διαφεροντων αυτου κρατῆματων· καὶ ἐσεσθαι κύριει εκ παντων· καὶ ἡ μὲν ποτε κερῶ ἢ χρωνω αλλὸ τῆ θέλεισυ ἐπὶστρέψαι· ἢ διασοῖσαι· τοῦ μι εισακουεσθαι αυτόν.

† In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Sanctissima Deipara cum unigenito filio tuo ac Deo nostro adsis propitia et auxiliatrix famulis tuis. Amen. Tabulae nuptiales, Deo adiuvante, factae a me Balduino dominae Clementiae divinitus mihi concessae nurui, filiae naturali ac legitimae domini Roberti de Camarda, et dominae Agnetis uxoris eiusdem, (*desponsatae*) filio meo naturali et legitimo domino Nicolao. Haec sunt tradenda a me pro sponsae theoretro, nempe tareni mille et quingenti, mille scilicet super terram meam feudalem, tareni autem quingenti super illud, quod uterque, nempe filius meus et eius uxor, Deo volente, lucrifecerint, et Deus (*suam eis*) misericordiam (*largiatur*).

† Tabulae nuptiales conditae ex altera parte a me Roberto de Camarda una cum uxore mea domina Agnete domino Nicolao genero divinitus nobis dato, filio naturali ac legitimo domini Balduini (*sponso*) dominae Clementiae, naturali ac legitimae filiae meae. Assentior dare genero meo feudum meum, quod habeo, possideo ac teneo in territorio Catacii et omnibus eius pertinentiis, atque in territoriis Roccae Phallucae, Terioli, Badulati et Tacynae, una cum cunctis hominibus dicti feudi, liberis et villanis, praediis cultis et incultis, arboribus fructiferis et infructuosis, et pascuo mandriae de Lumbulo, cuius totam iurisdictionem mihi comparavi, reservato tamen mihi dimidio redituum praedicti feudi, quoad vixerim, et postquam diem supremum obierim, volo et relinquo (*memoratis sponsis*) paternae hereditatis bona, quae in terra Camardae et in eius pertinentiis habeo, cum omnibus possessionibus ad ipsam pertinentibus, ut omnia possideant. Si qua vero occasione vel tempore aliquis huiusmodi bona evertere vel turbare praesumpserit, ne exaudiatur,

μήται παρα τοῦ θείου νόμου ισχὺν λαβάνειν· αλλ ως αντηστάτης καὶ παραβάτης πατρικης καὶ μητρικής προσταγματος. καὶ θείον καὶ νομικὸν ἐνταλμάτων. εἶναι αυτὸν εις ποινην προς τα ριγικὰ σαγκουλλεια· χρυσοῦν ὀγκίας ἑκατόν. καὶ εις το μέρος ετέρας ογκοίας ἑκατῶν. εἶτα ἐπιμενέτωσαν ταυτα στερρᾶ καὶ πάγεια· ὡς ανωτέρω ἔφημεν μεχρι τερματων αἰώνων, εἵνα εσωνται πρὸς ἡμὰς ιν πάσει αυτῶν τῆ φροντήδι καὶ εἵνα νομιμὸς επιγαμβρεύσείται αὐτὰς ἐντήμος ὡς ἔθως εἶν· καὶ ὁ θεὸς τὸ ἔλαιος παροντων καὶ συνευβρεθέντων αξιολογων μαρτύρων.

† ρογέριος κριτῆς καταντζαρίου· μάρτυρ δια τοῦ σταυροῦ.

† βασιλειος ιυτελης κριτης καταντζαρίου ἰδιόχειρος υπεγραψα.

† πρεσβύτερος νικολαος καὶ προτοπαπας μάρτυρ δια τοῦ σταυροῦ.

† σέργης υιὸς κυρου νικολαου μακρι· μάρτυρ δια τοῦ σταυροῦ.

† ιοσφρὲς καβαλλάριος ὁ τοῦ φλούμαρου· μάρτυρ δια τοῦ σταυρου·

† ρωπερτος υἱὸς οὔβου τοῦ μεγάλου μάρτυρ δια τοῦ σταυροῦ.

† εγῶ νικολαος υιος σεργιου τῶν λουτζων μάρτυρ υπεγραψα οικεια χειρὶ.

† ἐγράφη χειρὶ ἐμοῦ ιυτελοῦς νικολαου νοταρίου υἱὸς φιληππου τοῦ ατζουπου καὶ νομικῶς ταβουλάριος πολεως κατάντζαρίου ἔτους ϛψκβ'· ινδικτιῶνος β'· ἰανουάριου εις τας ιγ' †.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani—n.° 121.)

neve divina lex ei praesidio sit, sed tamquam inimicus et violator eorum, quae a patribus et matribus, nec non a divinis legibus mandantur, regiae Curiae uncias auri centum et totidem parti pro poena persolvat. Et sic firma et inconcussa maneant haec omnia, sicuti superius dixi, usque ad finem seculorum. Sponsi vero maximam nostri curam suscipiant, et gener aeque ac honeste mecum agat, ut moris est; et Deus (*ipsis suam*) misericordiam (*impertiatur*). Praesentibus et intervenientibus probis testibus.

† Rogerius Catacii iudex testis per crucem.

† Basilius humilis Catacii iudex propria manu subscripsi.

† Nicolaus presbyter et protopapa testis per crucem.

† Sergius filius domini Nicolai Macri testis per crucem.

† Geofridus Caballarius de Flumari testis per crucem.

† Robertus filius Hugonis Magni testis per crucem.

† Ego Nicolaus filius Sergii de Lutiis testis subscripsi propria manu.

† Scriptum fuit manu mei Nicolai filii Philippi de Atzupo, humilis notarii et legitimi tabularii civitatis Catacii, anno 6722, indictione II, die XIII ianuarii.

CCLVXIII.

1214 — Mense Maio — Indict. II.

Simeo Crupollianites Strategus Satriani diiudicat litem de finibus praediorum spectantium ad monasterium sancti Stephani de Nemore.

† Ὁ ἐνεστὸς καιρὸς, πολλὰς κακίας ἀνάπτη, καὶ πρὸς παντοδαπᾶς κακοτεχνίας μεταβαλλόμενος, τρόπους ραδιουργιῶν ἀναψιλαφᾶ, ὅπως τὸ ἀληθὲς ἀπο τοῦ ψεύδους περιτραπεῖ. κακοποιῶν οὖν καὶ ἡ το πρός τινα γϊνομένην ἁρπαγὴν, ἀλλὰ πρὸς γαλύνην καὶ εἰρηνίαν διεἰνεκεῖν, ἔγγραφα καὶ σιγνωγραφίαι τίθενται, ἵνα μὴ χωρὰν ἔχει τὸ ψεύδος πλησιάζειν τῆ ἀλη-

† Praesens aetas multarum iniquitatum effectrix est, et multiplicium maleficiorum formas assumens, fraudulentas rationes excogitat, ut mendacium veritatem evertat, eo usque ut vel admissa furta legitima faciat. Verumtamen ad tranquillitatem et quietem parandam instrumenta et diplomata signis roborata conduntur, ne falsum possit ad verum accedere, et

θεία. καὶ ἀναπαλαι εἰ ποτὲ τὴν τῶν γινομένων ἀρπαγὴν περιεργία τοῖς κεκριμμένοις, καὶ καιρὸν ἐπιζητοῦσα τῶν προς φανέρωσιν ἐπιτιδιῶν· ἀλλ' ὅμος· καὶ ὁ χριστὸς τοῖς πάσιν ἀλήθεια, τοῖς θειοτάτοις καὶ εὐσεβεστάτοις βασιλεύσιν. νόμους ἐυράυευσεν· πρὸς καταπαυσιν τῶν ἀδίκων καὶ ἀνόρθωσιν τῶν ἀδικουμένων· καὶ δὴ κατα τὸν μαΐον μήναν τῆς ινδικτιῶνος β', τοῦ ἔτους παρατρέχοντος ἀπὸ καταστάσεως κόσμου ϛψκβ'· ὄντος καμοῦ συμαιῶν στρατηγὸς σατριάνου, ἐν τῇ προέλεύσει τοῦ γενναιωτάτου καὶ ὑπερλαμπρου ἡμῶν αὐθέντου κυροὺ μαλγεριου αλταβιλλα, τοῦ δικαιεῖν πλουσίους καὶ παίνειτας καὶ ἀποδιδεῖν ἑκάστω τὸ ἐφαρμόζον δίκαιον· ἐλθῶν ὁ τῆς μονῆς καμμαροτας καὶ ἁγίου σώζωντος προτεύων ἀδελφὸς κυρὸς μϊχαῆλ, πρεσυευτικὴν ἱκεσίαν πεποίηκεν πρός με ὡς ἐκ τὸ μέρος τοῦ ἐνδοξωτάτου ἡμῶν αὐθέντου κυροὺ μαλγεριου ἀλταβιλλα, καὶ διὰ τὴν τοῦ θεοῦ ἀγάπην καὶ τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος στεφάνου τοῦ ὄρους, ὡς ὅτι τίς τῶν του δημοσίου ὑπηρετῶν τούνομα ἰωάννης φαρακλος, ὀχλεῖ ἡμὶν καὶ προσψαύει πρὸς τὰ τῆς μονῆς τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος σώζωντος σύνορα· καὶ ὅτι ἀξιῶ καὶ ἀντιβολῶ σε τοῦ ἐλθήναι μετὰ τῶν γερόντων καὶ καλῶν ἀνθρώπων τῶν ἐπισταμένων τὰ σύνορα. καὶ σκέψασθαι καὶ ἰδέναι. καὶ διαγωρήσαι τὸ ἀληθὲς καθῶς καὶ τὰ σιγίλλια τῆς μονῆς διλοῦσιν· ταύτα καγῶ ἀκούσας, τούτο οὐκ ἴνεγκον, ἵνα μηδὲν πρῶτον ὁ ἐμὸς αὐθέντης ἀπο τῆς χῶρας αὐτοῦ προστεθῆ εἰς τὸ τοῦ μοναστηρίου κράτος· μήτε ἀπο τῶν τῆς μονῆς δικαιομάτων καὶ ἐκ πάντων κρατημάτων καὶ δεσπομάτων ἁρπαγῆ· τούτου χάριν τοὺς γέροντας καὶ ἐπισιμοτέρους ἀνθρωπους χωρίου ἁγίου σώζωντος συνάψας. τοὺς ἐπισταμένους τὰ τῆς μονῆς σύνορα· μέτ' αὐτῶν ἐπι τον τόπον ἀπηλθον εἴσαν γὰρ οὗτοι. ὅτε πρεσβυτερος βασιλειος σκουταρος· καὶ ὁ γέρον νικόλαος κολουράρος· καὶ θεοχάριστος ὁ ἔγγων κονδου· καὶ νοτάριος χρισάφιος· και ὁ γέρον λέων βαττάλλιας· καὶ ἕτεροι πλείστοι, καὶ διέχωρησαν τὰ τῆς μονῆς σύνορα· Ἐπι τούτο ἐκυαλῶν ὁ ρηθεῖς ἀδελφὸς κυρὸς μϊχαηλ ἀπο τοῦ αὐτοῦ σακελλίου τὰ τῆς μονῆς συγίλλια ἅπερ ἐποίησαν οἱ ἁγιώτατοι μητροπολῆται. ὅτε κυρὸς στέφανος καὶ κυρὸς ἰωάννης· οἱ πάσης καλαυρίας μητροπολῆται ἐποίησαν τῶ ἐν μακαρία τῆ μνήμη κυρὼ ἱλαρίωνι καθηγουμένω μονῆς ἁγίου σώζωντος ἐποίησαν· καὶ ἴσος φασὶν οἱ ἄνθρωποι ὁς καὶ τὰ σιγιλ-

rursus sit aliquando adversus patrata furta accurata ratio explorandi occulta, et investigandi quae rebus patefaciendis sint accommodata. Quin imo Christus, in omnibus veritas, divinis et pientissimis regibus leges concessit, quae improbos coerceant, et iniuria affectis ius tribuant. Cum igitur mense maio, indictione II, anni currentis ab orbe condito 6722, ego Simeo Strategus Satriani perlustrarem (*ditionem*) nobilissimi ac peregregii nostri dynastae domini Malgerii Altavillae, ut divites ac pauperes iudicarem, et suum cuique ius redderem, accessit ad me dominus Michael, frater praepositus monasterii Cammarotae et sancti Servatoris, meque supplicavit, tamquam legatus ex parte gloriosissimi nostri dynastae domini Malgerii Altavillae, per amorem Dei et Protomartyris sancti Stephani de Nemore, et ait: Quidam e publicis ministris, nomine Ioannes Faraclus, molestiam nobis infert, et usurpat confinia monasterii magni martyris et servatoris (*nostri Stephani*), et te precor atque obsecro, ut accedas cum senioribus et probis hominibus, qui confinia norint, et expendas, cognoscas, atque iudices veritatem, quemadmodum et monasterii sigilla ostendunt. Quae cum ego audivissem, minime pertuli ut meus Dominus in primis aliquid suae ditionis (*amitteret, idque*) monasterii possessionibus adderetur, et quidquam eriperetur iuribus, omnibus possessionibus et dominiis monasterii. Quapropter cum convocassem seniores et praeclariores homines ex agro sancti Servatoris, qui confinia ipsius monasterii norant, simul cum iis me contuli ad locum; id est presbytero Basilio Scutaro, et sene Nicolao Colobraro, et Theocharisto nepote Condi, et notario Chrysaphio, et sene Leone Battallia, et pluribus aliis, qui statuerunt monasterii confinia. Tum memoratus frater dominus Michael e suo sacculo eduxit monasterii sigilla, quae confecerant sanctissimi Metropolitae, dominus Stephanus et Ioannes totius, inquam, Calabriae Metropolitae, domino

·λια· ὡς ἀναβένη ἡ υαθεία ἀπο τον ποταμόν ἀλάκου· καὶ ἀποδιδεῖ εἰς τό σταυρῶ τόν λιθάριν· καὶ ἀναυέτη ὁ ράχωνας ἴσα, ἄχρι ἄνω εἰς τὴν παλαιὰν ὁδὸν καὶ ὡς διαυένει ἡ ὁδὸς καὶ ἀπέρχεται κατα ἀρκτρου, ἄχρι εἰς τὴν κεφαλὴν τῆς βαθείας· κακειθεν καταβαίνει ἡ υαθεια ὡς ἐπι ἀνατολὰς ἄχρι εἰς τόν ποταμόν· καὶ συγκλεῖ· αὔτος καγῶ τὴν περικύκλωσιν ὥς φυσὶν τὰ σιγίλλια ἰδῶς, ἐποίησα τούτο τό ἔγγραφον εἰς ἀνάμνησιν καὶ υεβαίωσιν, στερέωμα καὶ ἀσφάλιαν του μηδέπω τίς προσψαύσει ἔσω τῶν τῆς μονῆς συνόρων· μήτε πάλιν οἱ τοῖς μονῆς προσθήσουν ἔξω τῶν αὐτῶν συνόρων. ἀλλ' ἵνα εἰς ἕκαστος ἔχη τό αὐτοῦ ἀφορμόζων· τούτο ἐγεγώνη κατἐνοποιον τῶν παρευρεθεντων καὶ μαρτυροσάντων τό παρόν ἤφος μηνὴ καὶ ἔτους καὶ ινδικτιῶνος τῆς προγραφεισης· ἐγράφη τούτο τό παρὸν ἔγγραφον κατ ἐπιτροπὴν κυροῦ συμαιῶν στρατηγοῦ σατριάνου διὰ χειρὸς καμοῦ ἰωάννου ταχα καὶ νοταριου τῆ ἐπινομα τοῦ πατσαβαντου· κατενοποιον ἀξιοπίστων μαρτύρων.

† πρεσυιτερος βασιλυος ηπεγραψεν τω σταβρο † παπα χρισαφιος μαρτυρ ὑπέγραψα τόν τιμιον σταυρον † μαϊστωρ λεων τοῦ βονου τα ἀνοτερα μαρτύρων ὑπέγραψα τόν τιμιον σταυρον. † ἀναστασιος φαρακλὸς τὰ ἀνοτερα μαρτυρῶ. † γεωργιος ἀδελφος αὐτοῦ τὰ ἀνοτερα μαρτυρῶ. † θεοχαριστος ἐγγων κονδού τὰ ἀνοτερα μαρτυρῶ. † λεων βατταλλιας τὰ ἀνοτερα μαρτυρῶ. † μάνιλος σεργοτατος τὰ ἀνοτερα μαρτυρῶ. † φοτινος ανεψιος θεοχαριστου μαρτυρ. † πρεσβήτερος θίρσος μαρτιρ † νικόλαος σι . . . . τὰ ἀνοτερα μαρτυρῶ. † κωστας κουσεντίνος τὰ ἀνοτερα μαρτυρῶ. † κωστας ἐγγον πρεσβυτερου κωστου μαρτυρ. † κοττοφρες τὰ ανοτερα μαρτυρῶ. † νικολαος υιός γεροντος φοτινου τὰ ανοτερα μαρτυρω † νικολαος κολουραρος μαρτυρ † νικολαος νουβελλησιος πατὰ την ἡμεραι βεσκομης μαρτυρῶ. † λεων καλογερος μαρτυρ.

† συμαιον κρουπολληνιτης κε στρατυγος σατριανο εκηροσα.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani — n.° 122.)

Hilarioni beatae memoriae praeposito monasterii sancti Servatoris, et ratos habuerunt fines, qui ita in sigillis denotabantur: ut adscendit vallis ex flumine Alaco, et pervenit ad crucem lapideam, et adscendit sepes recta usque ad superiorem partem viae veteris, et ut vadit via et pervenit septentrionem versus usque ad caput vallis, indeque descendit vallis ex oriente usque ad flumen, et clauduntur. Cum ego viderim fines ita descriptos, ut ex sigillis patet, condidi hanc scripturam ad memoriam, confirmationem, stabilitatem et securitatem, ne quis unquam in monasterii fines invadat, neque monasterii fratres quidpiam extra ipsorum confinium sibi arrogent, sed ut quisque habeat quod ad se pertinet. Actum coram testibus qui interfuerunt. Praesens chartula condita fuit mense, anno et indictione supradictis, ex mandato domini Simeonis Strategi Satriani, manu mea Ioannis Tachae notarii cognomento Passavante, coram testibus fide dignis.

† Presbyter Basilius crucem subscripsit. † Presbyter Chrysaphius testis subscripsi honorabilem crucem. † Magister Leo de Bono quae supra testatus subscripsi honorabilem crucem. † Anastasius Faraclus quae supra testor. † Georgius frater ipsius quae supra testor. † Theocharistus nepos Condi quae supra testor. † Leo Battallias quae supra testor. † Manilus Sergotatus quae supra testor. † Photinus consobrinus Theocharisti testis. † Presbyter Thyrsus testis. † Nicolaus Si . . . . quae supra testor. † Consta Cusentinus quae supra testor. † Consta nepos presbyteri Constae testis. † Gothofredus quae supra testor. † Nicolaus filius senis Photini quae supra testor. † Nicolaus Colobrarus testis. † Nicolaus Nuvellisius pro tempore Vicecomes testis. † Leo Calogerus testis.

† Simeo Crupollianites Strategus Satriani roboravi.

CCLXIX.

1217 — Mense Februario — Indict. V — Tarenti.

Samarus filius Euphemii Samari Philippo abbati ecclesiae et monasterii S. Petri Imperialis, ceterisque monachis declarat eos sibi tradidisse vineam, pro qua libram cerae quotannis monasterio foret soluturus.

† σιγνον χειρὸς σαμάρου υἱοῦ εὐφημίου σαμάρου. Ἐν ὀνόματι τοῦ πατρος καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος ὁ προγεγραμμένος σάμαρος ὁ τον τίμιον καὶ ζωοποιὸν σταυρὸν ἄνευ τοῦ ὀνόματος οἰκειοχείρως προσάξας, τὸ παρὸν τῆς ἀσφαλείας ἔγγραφον πρὸς σὲ τὸν κύριν φίλιππον ἱερέα καὶ προεστῶτα τῆς σεβασμίας ἐκκλησίας τοῦ ἁγίου πέτρου τοῦ βασιλικοῦ καὶ τοὺς σοὺς διαδόχους καὶ πρὸς ἅπαν τὸ μέρος τῆς εἰρημένης ἐκκλησίας, οὕτως ἐθελουσίως ὑπεκτίθημι. Ἐπείπερ μοι παρέδωκας ἀμπελότοπον ἐν πεντηκόντα εἰς τὸ ὄρτε ἕνεκα τοῦ ἐμφυτεῦσαι με αὐτό, καὶ κατ' ἔτος δοῦναι ὑμῖν εἰς ἀναγνώρισμα αὐτοῦ μίαν λίτραν κηρίου καὶ πλέον οὐδὲν, καὶ ταύτα ἐν τῇ ἑορτῇ τῶν βαΐων μετὰ τὸ παρελθεῖν χρόνους τρεῖς ἀρχομένους ἀπὸ τῆς ἐμφυτεύσεως ἐνεστώσης ἐπ' ἐκεῖνα, καὶ εἰ συμβῇ καταλιπεῖν ταύτα ἐρημωμένα καὶ μὴ δοῦναι ὑμῖν, καὶ τῇ εἰρημένη ἐκκλησία θελήσωμεν κάτ' ἔτος τὴν μίαν λιτραν τοῦ κηρίου ὡς περιέχει τὸ ἔγγραφον τὸ ἐκτεθὲν μοῖ παρὰ σοῦ. ἔχειν ὑμᾶς ἐξουσίαν ἀφελεῖν ταύτα ἀφ' ἡμῶν, καὶ εἶναι αἰωνίως τῆς εἰρημένης ἐκκλησίας. διά τοι τούτο ἀσφαλίζομαι πρὸς σὲ καὶ διαδόχους σου καὶ πρὸς ἅπαν τὸ μέρος τῆς ἐκκλησίας ὡς εἴπερ ἐγὼ ἢ κληρονόμοι μου μὴ θελήσωμεν δοῦναι ὑμῖν κατ' ἔτος ὡς εἴρηται τὴν εἰρημένην μίαν λίτραν τοῦ κηρίου, ἵνα ἡ εἰρημένη ἐκκλησία ἔξει ἐξουσίαν ἀκωλύτως ἐπαναλήψαι ταύτα εἰς ἐξουσίαν αὐτῆς, εἰ δέ γε εἰς τουτο ἐναντιώσωμεν ὑμᾶς, ἵνα παντὶ τῶ μέρει ὑμῶν νομίσματα ρηγάτα δέκα καταβάλωμεν, καὶ ἄλλα τοσαῦτα τῶ δημοσίω, φυλάττοντες μετὰ ταῦτα τὸ παρὸν ἔγγραφον ὀχυρὸν εἰς ἀεὶ ὅπερ ἐγράφη ἀξιώσει ἐμῆ χειρὶ γεντιλίου ἱερέως υἱοῦ νικωλάου καὶ ταβουλαρίου ταράντου μηνὶ φευρουαρίω ινδικτιωνος ε'. ἔτους ϛψκε' παρουσία μαρτύρων.

† ὀυρσιλέον ὁ τοῦ νικολάου υἱὸς ὑπέγραψα οἰκειοχειρὸς μαρτυρ.

† Aripertus filius Leonis testis.

† Ego Leo filius Goffridi testis.

(Ex originali membrana Archivi Casinensis — n.° 30.)

† Signum manus Samari filii Euphemii Samari. In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Suprascriptus Samarus, qui venerandam ac vivificam crucem absque nomine propria manu exaravi, praesens securitatis instrumentum tibi domino Philippo sacerdoti et rectori venerabilis ecclesiae sancti Petri Imperialis, tuisque successoribus, et omni parti antedictae ecclesiae, hoc modo libenter condo. Quoniam mihi tradidisti vineam quinquagenariam in loco Orte, ut illam colerem, et quotannis darem vobis in recognitionem libram cerae non amplius unam in festo Palmarum, per tres annos, incipientes a praesenti cultura et sic deinceps; et si acciderit ut relinquam dictam vineam desertam, ideoque persolvere nolim vobis et dictae ecclesiae annuam libram unam cerae, sicut continet scriptura a te mihi tradita, liceat vobis illam auferre a me, ac perpetuo tenere in potestate dictae ecclesiae; quapropter caveo tibi et successoribus tuis, totique parti ecclesiae, ut si ego, vel mei heredes noluerimus vobis quotannis dare, sicut dictum est, praefatam libram unam cerae, ecclesia antedicta habeat facultatem sine impedimento eamdem (*vineam*) in suam potestatem revocandi; si vero in hoc vobis adversemur, solvamus toti parti vestrae decem nummos regales, totidemque regio Fisco, servantes postea praesens instrumentum firmum semper; quod scriptum est rogatu meo, manu Gentilis sacerdotis filii Nicolai et tabularii Tarenti, mense februario, indictione V, anno 6725, coram testibus.

† Ursileo Nicolai filius subscripsi testis propria manu.

CCLXX.

1217 — Mense Augusto — Indict. V — Tarenti.

Gulielmus Lociservator declarat Philippo rectori ecclesiae S. Petri Imperialis se soluturum quotannis libram cerae pro vineis in loco Aquaro, quas ab eo excolendas acceperat.

† σίγνον χειρὸς γουλιέλμου τοποτηριτου υἱοῦ βοναικάσσα. Ἐν ὀνόματι τοῦ πατρος καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος, ὁ προγεγραμμένος γουλιέλμος τοποτηρίτης, ὁ τὸν τίμιον καὶ ζωοποιὸν σταυρον ἄνευ τοῦ ὀνόματος οἰκειοχείρως προτάξας, ὁμολογῶ διὰ τοῦ παρόντος τούτου ἐγγράφου, ὅτι μέλλω δοῦναι κάτ' ἔτος ἐν τῆ ἑορτῆ τοῦ ὑπαπαντὸς τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ σοὶ τῶ εὐλαβεῖ ἱερεῖ κυρῶ φιλίππω καὶ προεστῶτι τῆς ἐκκλησίας τοῦ ἁγίου πέτρου τοῦ βασιλικοῦ, καὶ παντὶ τῶ μέρει τῆς εἰρημένης ἐκκλησίας μίαν λίτραν κηρίου ἕνεκα τῶν ἀμπελοτόπων ὧν μοι παρέδωκας εἰς τὸ ἀκκουάριον, ὡς ἐκτείνονται ἀπὸ τοῦ λεμέτουνίου τῶν ἀμπελοτόπων μαϊστρου γρημάλδου ἄχρι τῆς ὁδοῦ τῆς στρατέλλας, κἀγὼ δὲ περιπότων, συμβιβαστικῶς τὑτρέπισα καὶ εὐθίασα τὰ μέγαλα τράβατα ἐκ ματερίων, καὶ σανιδίων καὶ σιδήρου, καὶ ἐξ ὧν χρείαν εἶχον ἐξοικίασα ἔξοδον αυτου. ὅθεν ἀσφαλίζομαι πρὸς σὲ, καὶ πρὸς ἅπαν τὸ μέρος τῆς εἰρημένης ἐκκλησίας, ὡς εἰπερ ἐγὼ, ἢ κληρονόμοι μου μὴ θελήσωμεν ὑμῖν δοῦναι κάτ' ἔτος ὡς εἴρηται τὴν μίαν λίτραν τοῦ κηρίου περὶ τῶν εἰρημένων τούτων ἀμπελοτόπων, ἵνα παντὶ τῶ μέρει τῆς εἰρημένης ἐκκλησίας νομίσματα ρηγάτα δέκα καταβάλωμεν, καὶ ἄλλα τοσαῦτα τῶ δημοσίω, δώσω δὲ ὑμῖν τὴν μίαν λίτραν τοῦ κηρίου κατ' ἔτος καθῶς περιέχεται ἐν τῶ ἐγγράφω τῆς συμβιβάσεως τῶ ἐκτεθέντι μοι παρ' ὑμῶν, φυλάττοντες μέτα ταῦτα τὸ παρὸν ἔγγραφον ὀχυρὸν εἰς ἀεὶ ὅπερ ἐγράφη ἀξιώσει ἐμῆ χειρὶ γεντιλίου ἱερέως υἱοῦ νικολάου ταβουλαρίου ταράντου μηνὶ αὐγούστω ινδικτιωνος ε' ἔτους ϛψκε' παρουσία μαρτύρων.

† . . . . . ὁ τοῦ νικολάου υἱὸς ὑπέγραψα οἰκειοχειρὸς μαρτυρων.

† παγανος ὁ τοῦ κυρη υἱὸς ὑπέγραψα μαρτυρῶν.

† Iordanus filius Iohannis Blatti.

(Ex originali membrana Archivi Casinensis — n.° 31.)

† Signum manus Gulielmi Lociservatoris filii Bonaecausae. In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Suprascriptus Gulielmus Lociservator, qui venerandam ac vivificam crucem sine nomine propria manu exaravi, declaro praesenti scriptura me soluturum quotannis in festo Purificationis Beatae Mariae tibi venerabili domino Philippo sacerdoti et rectori ecclesiae sancti Petri Imperialis, et toti parti dictae ecclesiae, libram unam cerae pro vineis, quas mihi dedisti in loco Aquaro, sicut excurrunt a confinio vinearum magistri Grimaldi usque in viam Stratellae. Ego vero cum alacritate ex conventione paravi et complanavi magnas trabes ligneas, tabulas et ferrum, et ex omnibus, quibus mihi opus erat, exitum praedictis vineis confeci. Quare praesto tibi, totique parti memoratae ecclesiae, ut si ego vel heredes mei noluerimus vobis quotannis tradere praedictam libram cerae pro his vineis, solvamus toti parti dictae ecclesiae nummos regales decem, et totidem alios Fisco; insuper reddamus vobis libram unam cerae quotannis, prout continetur in instrumento conventionis mihi a vobis dato, servantes postea praesens instrumentum semper firmum; quod scriptum est rogatu meo, manu Gentilis sacerdotis, filii Nicolai, tabularii Tarenti, mense augusto, indictione V, anno 6725, coram testibus.

† . . . . . Nicolai filius subscripsi propria manu testis.

† Paganus filius Cyri subscripsi testis.

CCLXXI.

1219 — Mense Augusto — Indict. VII — Crotone.

Bartholomaeus Neapolitanus, Perrettus Caballarius et Girardus Calaphatus tradunt monasterio S. Stephani de Nemore partem vinearum eidem monasterio legatam testamento dominae Siclegrimae nuncupatam Lycopetzam et in agro Crotonensi positam.

σίγνον † χειρὸς υαρθωλωμαιου ναπολιτάνου : σίγνον † χειρὸς περρέττω καυαλλάρη: σίγνον † χειρὸς γιράρδου καλαφάτου. εἰς τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος· οἱ εἰρημένοι οἱ τὰ σίγνα τῶν τιμίων σταυρῶν οἰκειοχείρως ποιήσαντες, ἐπὶ τῆς κυρᾶς σικληγρίμης τῆς γυναικὸς ἄττου αγκονηταίνου ἐπίτροποι παρ' αὐτῆς ἐνδιαθήκως καταλελοιπότες, κατὰ τὴν περίληψιν τῆς αὐτῆς διατάξεως, τὸ πετζόπουλλον τῶν ἀμπελίων, ὃ ἤθισται ὀνομάζεσθαι λυκοπέτζιν. ἐν τῇ τῆς κροτόνος διακρατήσει ὄν, εἰς τὴν τοῦ ἁγίου νικολάου τοῦ κηπούλλη τοποθεσίαν· πλησίον τοῦ ἀμπέλου τῆς εὐνίκης, καὶ υαρθωλωμαίου φασούλου· ὅπερ ἐνδιαθήκως αὐτὴ ἡ εἰρημένη σικληγρίμα πρὸς τὴν ἁγίαν μονὴν τοῦ ἁγίου στεφάνου τῶν ἐρημήτων ἔασε, διὰ τοῦ παρόντος ἐγγράφου καὶ ἐνυπογράφου κατὰ τὸν αὐτῆς ὁρισμόν, αὐτό, τῇ εἰρημένῃ μονῇ ἀποδίδωμεν μετὰ πάντων τῶν δικαιωμάτων αὐτοῦ. ὧν, ἡ αὐτὴ, ἐν αὐτῷ εἶχε. καὶ τοῦθ' ἕνεκα, πεποιήκαμεν τὸ παρὸν ἀποδοτικὸν ἔγγραφον, αὐτῇ, καὶ τοῖς ταύτη ἀδελφοῖς, πρὸς ἰσχὺν καὶ υοήθειαν· ἀπόπαυσιν δὲ πάντων τῶν ἐκ τούτου ἀντιλεγόντων, καὶ ἐναντιούντων ἐν τούτω· γραφὲν χειρὶ μαῦρου ἀναγνώστου ἐπιτροπῆ κυροῦ περεγρίνου πρωτοψάλτου καὶ ταυουλαρίου πόλεως κροτόνος· αὐγουστου μηνὸς ινδικτιωνος ἑυδόμης. ἔτει ϛψκζ' παρουσία τῶν ὑπογραψάντων.

† πασλέον σηβερηταυος υπέγραψα † φίλιππος ἱερευς καὶ πρωτοπαπᾶς ὑπέγραψα † πέτρος εὐροιάτης ὁ νομοφυλαξ ὑπεγραψα. † περεγρίος πρωτοψάλτης και ταβουλάριος ὑπέγραψα. † νικόλαος νοτάριος νικήτα μαρτυρ τῆς επιτροπῆς, καὶ πάλιν μάρτυρ εἰς τὸ ὁμοίως ἀποδωτικον ἐγγραφον ὑπέγραψα.

† μάνσος καστέλλου τῆς θαλάσσης καὶ αὐτὸς ἐγὼ μαρτυρ εἰς τοιν ἀμφοῖν γραφαῖν υπέγραψα.

† μαϊστωρ πέτρος καὶ αυτὸς μαρτυρ σὺν τοῖς δυσὶν νικολάω καὶ μάνσω.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani — n.° 123.)

Signum † manus Bartholomaei Neapolitani: Signum † manus Perretti Caballarii: Signum † manus Girardi Calaphati. In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Nos memorati, qui signa honorabilis crucis propria manu exaravimus, qui sumus executores testamentarii dominae Siclegrimae, uxoris Atti Anconitani, ex ipsius testamento, petiolam vineae, uti praecipit idem testamentum, quae dici solet Lycopetza, in pertinentiis Crotonis positam, in tenimento Sancti Nicolai de Cipullo, prope vineam Eunices et Bartholomaei Fasuli, quam dicta Siclegrima testamento legavit sancto monasterio sancti Stephani Eremitarum, praesenti scriptura subscriptionibus munita ex eius mandato tradimus dicto monasterio cum omnibus eius iuribus, quae ipsa in ea habebat; et propterea fecimus praesentem traditionis scripturam memorato monasterio eiusque fratribus, ad robur et subsidium, et ut omnes, qui his se opponant vel adversentur, removeantur. Scriptum manu Mauri lectoris ex mandato domini Peregrini primi cantoris et tabularii civitatis Crotonis, mense augusto, indictione VII, anno 6727, in praesentia subscriptorum.

† Pantaleo Severitanus subscripsi. † Philippus presbyter et protopapa subscripsi. † Petrus de Briatico Nomophylax subscripsi. † Peregrinus primus cantor et tabularius subscripsi. † Nicolaus notarius Niceta testis in mandati scriptura, et iterum testis in eadem traditionis chartula subscripsi.

† Mansus de Castro maris et ipse testis in utraque chartula subscripsi.

† Magister Petrus et ego testis cum duobus Nicolao et Manso.

CCLXXII.

1223 — Mense Ianuario — Indict. XI.

Presbyter Andreas Scaldieris eiusque filius Nicolaus donant monasterio S. Ioannis de Flore vineam ac domum positas in agro Sanctae Severinae.

† σίγνον χειρος ἀνδρέου ἱέρέος τι ἐπονιμήα σκαλδίέρις.

† σίγνον χειρός νικολάου γνισιου υιου αὐτοῦ.

Εν ονοματι τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υιου καὶ τοῦ αγίου πνεύματος. ὁ προγεγραμμένος καὶ ανατεταγμένος ἀνδρέας ἱέρεῦς, καὶ νικόλαος ὁ ἐμὸς υἱὸς η τα σίγνα τῶν τοιμήων καὶ ζωοποιῶν σταυρῶν τοῖς οικήης δακτοίλοις καθειπογράψαντες την παρουσαν ἔνγραφον καὶ ενὐπόγραφον καθαρὰν ἀφιέροσιν τίθημι καὶ ποιῦ εκουσία ημῶν τι γνόμη οικία τι προὲρέσι καὶ ουκ εκ τινος τὸ παράπαν ανάγκης ἢ δόλου ἢ απατης ἢ χλεύις· ἢ ραδιουργίας· η οσα τον τοῖς νόμης ἠσὶν ἀπαγορευμένα αλλα μάλλον συν προθημία πάσι· καὶ ολοψήχω πρωθέσει. ἀφιὲρούμεν ἠς τὴν ἀγίαν μονὴν του θεολόγου καὶ ευαγγελιστου ιωάνου τὴς λεγομένης χειουρε· καὶ πρὸς σε τὸν ευλαβέστατον καθειγούμενον καὶ θεοπρόβλιτον κύρον ματθέον το ημέτερον ἀμπελοίμενον χωράφιν τον οντα εν τι περιχώρο αγιας σευιρινης· ἠς τοπον λεγόμενον κουττούφιν. τὸ ἅπερ μη ἀφιέροσεν η εν μακαρια τι μνίμη η ἐμὴ πνευματικὶ θυγάτηρ κυρὰ κωστάντζια τι ἐπονιμηα κανινέου· περιορίζετε δὲ οὕτος κατα ανατολας· το χοράφοιον τὸ λεγόμενον του ράυτι· ἐκ δὲ δισμον τὸ χωράφιον τοῦ θεολόγου· άρκτου τα χωράφοια ἐμῆς κωστάντζιας· καὶ μεσιβρίας τὸ χωράφιν περεγρινου κουττουφι· ὁμήος καὶ τὸ οικοτόποιον ὅπερ μη ἀφιέροσεν ἡ αυτη κυρα κωσταντζια τὸ οντα εις την ἁγίαν σευιρίνιν· ἠς τὴν ἐνορίαν θεολογου πλισιον τον οσπιτοιον ιοσηφ· ἱέρέος του κουβουκλίσι καὶ τὸν οσποίτιον του γαυδίοτι καὶ νικολαου ιερεος του φίσυ τουτο οὖν τὸ περιορισμένον χωραφηον συν καὶ του αυτου περιορισμενου σπιτοτοπου· καθως ανοτερος ἤρινται καὶ περιοριζουνται ἀφιεροῦμεν ἠς τὴν ἁγίαν μονὴν τοῦ αγίου ιωαννου του χυουρε· του ἔχιν εξουσιαν εκ τούτον ἡ ἁγία μονὶ ὁς καὶ εν τοις λυποις αὐτης κτήμασιν εἰς εόνα τον ἅπαντα κατὰ τον κάνονα τον λέγοντα τὸ απαξ αφιέρουμενον ου καταδολουται· ὑπερ μετα ταυτα κατὰ τινα μηχανὶν· ὑ προφασιν μεταμελία τίνι νικό-

† Signum manus Andreae presbyteri cognomento Scaldieris.

† Signum manus Nicolai legitimi filii ipsius.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Ego suprascriptus et praenominatus Andreas presbyter, et Nicolaus filius meus, qui signa honorabilis et vivificae crucis propriis manibus exaravimus, praesentem purae donationis chartulam subscriptionibus munitam condimus et facimus spontaneo nostro consilio et propria deliberatione, nullaque prorsus necessitate, vel dolo, vel deceptione, vel fraude, vel malitia vel quavis ratione a legibus vetita, quin imo omni alacritate, et totius animi proposito donamus sancto monasterio Theologi et Evangelistae Ioannis nuncupato de Flore, et tibi pientissimo ac defenso a Deo praeposito domino Matthaeo, nostrum vineale praedium positum in agro Sanctae Severinae, in loco dicto Cuttufin, quod quidem mihi donavit mea bonae memoriae spiritualis filia domina Constantia, cognomento Caninea, et hos habet fines: ab oriente praedium dictum Rabti; ab occidente praedium Theologi; a septentrione praedia meae Constantiae; et a meridie praedium Peregrini Cuttufin. Item et donamus domum, quam mihi ipsa domina Constantia donavit, Sanctae Severinae positam, intra terminos Theologi, prope domum Iosephi presbyteri Cubicularii, et domum Gaudiosi, et Nicolai presbyteri de Phiso. Hoc igitur praedium et ipsius domum suis confiniis designatam, uti supra denotantur et circumscribuntur, donamus sancto Monasterio sancti Ioannis de Flore, ut illud habeat in aevum omne cum ceteris suis possessionibus, iuxta legem quae praecipit semel donata revocari non posse. Quod si in posterum machinatione aliqua vel

μενι βουλιθόμεν μεν τούτο μετατρευσε μη ησακουεσθε μας άλλ ος παραβάτης των τοιμήων καὶ ζωοποιων σταυρων τὸ ἀνάθεματι καθειποβλιθομεν καὶ τὸ μέρος ἡμων μετὰ τῶν σταυρωσάντων τον κυριον· προς επι τούτοις καὶ τὸ βασιλικὸ βεστιαρίο λογω ποινης ριγατα λς' οχειρὰς δε μετα ταυτα τῆς παρουσῖς ἀφιέρόσεος εις αἴ σινδιαμενουσι δια το ουτως ημας αρεσθήναι καὶ τι ἡμεταίρα ἀξιόσι γραφίνε χειρὶ του ευτελους πρωτοπαπὰ γεωργίου αγιου πέτρου κρεμαστου μηνὶ ιανουάριο τῆς ινδικτιώνος ια' του ἔτους ϛψλα' κατ ενόποιον των ὑπογραψάντων μαρτυρων.

† πέτρος καβαλλάρις ὁ απο ἀκερεντίας μαρτιρῖ διὰ του σταυροῦ.

† θεόδορος ὁ απο ρουσιάνου μαρτυρῖ διὰ του σταυρου.

† βασιλιος ὁ απο ρουσιάνου μαρτιρῖ δια του σταυροῦ.

† σιμεῶν απο νουκις μαρτυρι δια του σταυρου.

† λεων μελισσιοτος μαρτυρι διὰ του σταυροῦ.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani. n.° 124.)

praetextu, ob aliquam poenitentiam, quae nos evicerit, hanc (*oblationem*) subvertere voluerimus, ne exaudiamur, sed tamquam violatores venerabilis et vivificae crucis anathemati subiiciamur, et partem habeamus cum iis qui Dominum crucifixerunt. Praeterea regio Fisco pro poena regalibus sex et triginta mulctemur, et firma deinceps praesens donatio in perpetuum maneat tibi, quia ita nobis placuit. Rogatu nostro scripta est manu humilis protopapae Georgii Sancti Petri Cremasti, mense ianuario, indictione XI, anno 6731, in praesentia subscriptorum testium.

† Petrus Caballarius de Acherontia testatur per crucem.

† Theodorus de Rossano testatur per crucem.

† Basilius de Rossano testatur per crucem.

† Simeo de Nucibus testatur per crucem.

† Leo Melissiotus testatur per crucem.

CCLXXIII.

1225 — Mense Aprili — Indict. XIII — Circlarii.

Carabuna filia demortuae Argentiae de Lando tradit monasterio S. Phantini se ipsam una cum omnibus suis bonis mobilibus et immobilibus.

† σίγνο χειρός καραβούνας θυγατρος τῆς ἀπηχομενης αργεντιας τοῦ λάνδου. καὶ γυνῆ του ἀπηχομενου μαΐστρο ραοῦλ φράγκός.

† Ἐν ονοματι τοῦ πατρος καὶ του υιου και τοῦ ἁγίου πνευματος. καγω ἡ προγεγραμμενη καραβουνα ἡ τὸν σίγνον τοῦ τιμήου καὶ ζωοποιου σταυρου ἴδια μου χειρὶ ποῖήσας το δε ολον υφος τοῦ ονοματος μου συν τη ἐπονυμια διὰ χειρὸς τοῦ νοταριου γραφεισα φένωμαι ἐγω διδοῦντα καὶ ἀμφιερόννωντα εις την σευασμιαν καὶ αγίαν μονην τοῦ ἁγίου φαντίνου καὶ πρὸς σὲ τὸν εὐλαβεστατον οἰκονομον καὶ προεστωτα κῦρ τοῦ δύνου ἱερῶμοναζον. καὶ ὄντος ἐν τῆ μονη ἄντ αυτου οἰκονομου ρογεριου τοῦ καστροβιλλαρης. ἰδοῦ εκτος βίας αναγκης καὶ παντὸς απηγωρευμμενου τροπου ἐκουσία μου γνωμη καὶ ἀυθειρετω βουλη. ὑπερ λυτηριου καὶ ἀφέσεως ἁμαρτιων των ἡμων γενητορων καὶ γωνέων. ἐν προτοις διδωμι εἰς την προρηθεισαν

† Signum manus Carabunae filiae Argentiae de Lando defunctae, et uxoris defuncti magistri Rodolfi Franci.

† In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Ego suprascripta Carabuna, quae signum sanctae et vivificae crucis propria mea manu exaravi, reliquam vero nominis et cognominis mei seriem manu notarii, concedo et offero venerabili sanctoque monasterio S. Phantini, et tibi piissimo oeconomo et praefecto domino de Dino sacerdoti et monacho, ac Rogerio de Castrovillari vice tua oeconomo eiusdem monasterii, et nulla vi aut necessitate adducta, aut quocumque alio per leges vetito modo, sed de propria mea sententia et spontanea voluntate, pro redemptione et remissione meorum peccatorum meorumque genitorum, in primis trado praedictae ecclesiae corpus meum, et omnia bona mobilia et immobilia cum

ἐκκλησιαν τὸν ἐμὸν σωμα σὺν πάντα τα κινιτα πραγματα καὶ ἀκινιτα ἀπο τε αμπελιον χωραφιον. χωρὶς τὸ χοραφιον τοῦ ὄρους ὅπερ εστὶν εις τῆν διάκρατησιν της χῶρας κῆρκλαριου εις τοπον λεγόμενον τοῦ ἁγιου ιωαννου ὅπερ ἀμφιέρωσα καλῶς θελῶς. εἰς τὸν ἅγιον σευαστιανον καὶ εις την αγιαν θεοτοκον τοῦ πηγαδιου. περι τὰ ἄλλὰ χωραφια καὶ τὸ ἀμπελιον τῆς ματίνας ὅπερ ἐφύτεύθη ποτε κερῶ ὃ ἀπηχομενος μαϊστωρ ἰάκοβος εἰς μεσινον καὶ αυτο δίδωμι τῆ προλεχθῆσα ἐκκλησια σὺν καὶ τα ἄλλα ειρημενα αμπελια καὶ χωραφια. καθῶς προῆρηκα· τοῦ ἔχειν αυτη ἡ ἐκκλησια ἀεὶ πάντοτε ἐξουσίαν πουλειν χαρίζειν, ἀνταλλάγτειν· καὶ πάντα πραττειν ὡς ο νομος τοῖς ἰδίοις δεσποταις διακελεύεται· καὶ ὡς την ἐξουσίαν παρ ημου εἴληφοτα μὴ παρά τινος κολυόμενος μητε ἐμποδιζώμενος: εἰ δὲ ποτε κερω ἢ χρονω φανῆ τὶς ζήτησιν κίνισιν· ἢ ἀγωγην τινα ὀφείλει ποιήσθαι κατα τῆν προρηθεῖσαν ἐκκλησιαν καὶ κατα τῶν προεστωτα· ἥστασθαι με καὶ διεκδικᾶν ταυτα ἀπο παντος ἐνάντίου προσωπου καὶ τῆν ἐκκλησιαν ἀζύμιον διαφυλαττειν. ει δὲ καὶ τουτο οὐ ποιουμαι ἀλλὰ εἰς διαστροφῆν τινα χρῆσωμαι ὁμολογῶ τοῦ ειναι με καὶ κατηραμμενον παρα του θεου πάντοκράτορος. καὶ τῶν αγιων καὶ ἐνδόξων πανεὐφήμων ἀποστολων καὶ τῶν ἁγιων τιη θεόφορων πατερων καὶ παντων των ἁγιων· καὶ εἴθ ουτως διαμενέτω τὸ παρον τῆς ἀμφιέρωσύνης ἔγγραφον βευαιον πάγιον καὶ ἀπαρασάλευτον εἰς τοὺς αἰώνας ὅπερ εγράφη χειρὶ λεοντος ἱερεύς υιος νοταριου ἰορδανου διὰ παρακλησεως σαλέρνου νοταριου καὶ κριτου καὶ ταβουλαριου ἀστεος κῆρκλαριου ἐν μηνι απριλιω της ινδικτιωνος ιγ΄ ετους· ϛψλγ΄. παρουσια αξιοπιστων καὶ υπογραψαντων μαρτυρων.

† ὀτοῦ κηρκλαρίου νοταριος μαρτυρ ὑπέγραψα τή ἴδια χειρι.

† πιτρόν τοῦ γουτοῦ καὶ κριτης κηρκλαριου μαρτυρ υπεγραψα δια τον σταυρον.

† νικολαος υιος μηχαηλ πορτέρης μαρτυρ ὑπεγραψα διὰ τον σταυρον.

† ανδρεας του μυλε μαρτυρ υπεγραψα ηδια χειρι.

† σαλέρνος κριτῆς καὶ ταυουλαριος του κιρκλαριου μαρτυρ ὑπεγραψα ἰδια χειρι.

(Ex originali membrana Archivi Cavensis — n.° 90.)

terris et vineis, excepto territorio montuoso in pertinentiis civitatis Circlarii, in loco ubi dicitur Sanctus Ioannes, quod de mea bona voluntate obtuli S. Sebastiano et S. Deiparae de Fonte. Quoad vero alias terras et vineam Matinae, quam olim plantavit demortuus Magister Iacobus ad Mesinum, has etiam offero praedictae ecclesiae cum aliis vineis et terris, prout antea dixi; ut praefata ecclesia habeat potestatem in perpetuum vendendi, donandi, permutandi, et omnia faciendi quae propriis dominis leges permittunt, quoniam potestatem a me accepit, neque impedimentum aut molestiam ab aliquo patiatur. Si quis autem quadam occasione vel tempore ausus fuerit molestiam, litem, aut quaestionem inferre praedictae ecclesiae eiusque praefecto, tenear ego obstare et vindicare ab omni contraria persona, et ecclesiam a quovis damno immunem praestare. Quod si hoc facere neglexero, et poenitentia ducta (*hanc donationem*) subvertere voluero, assentior maledici a Deo omnipotenti, a sanctis et gloriosis et perillustribus Apostolis, a tercentis octo et decem sanctis divinisque Patribus, et ab omnibus Sanctis: et nihilominus praesens oblationis instrumentum firmum, stabile et inviolabile remaneat in omne aevum. Scriptum manu Leonis presbyteri filii notarii Iordani, rogatu Salerni notarii, iudicis et tabularii civitatis Circlarii, mense aprili, indictione XIII, anno 6733, praesentibus subscriptis fide dignis testibus.

† Odo notarius Circlarii testis subscripsi propria manu.

† Petrus de Guto iudex Circlarii testis per crucem subscripsi.

† Nicolaus filius Michaelis Porteris testis per crucem subscripsi.

† Andreas de Myle testis propria manu subscripsi.

† Salernus iudex et tabularius Circlarii testis propria manu subscripsi.

CCLXXIV.

1226 — Mense Ianuario — Indict. XIV.

Testamentum Clementiae uxoris Laurentii Caballarii.

† Εν ονόματι τοῦ πατρος καὶ τοῦ υιοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος. της ὑπερημνήτου δεσποίνης ἡμῶν θεοτοκου καὶ ἀεῖπαρθενου μαριας. καγῶ κλημέντζα. ἡ καὶ σύνβιο κυρου λαυρεντου καβαλλαριου. καὶ ὁμωτου κρητου· νόσω βαρυτατω περῆπεσῶν καὶ το τοῦ θανάτου ἄορον τέλος φουουμένη. μηπὸς ελθη επ εμε ἡ τοῦ θανάτου ἀθρόα τομῆ. ἀλλ ος ωτι κύριος τοῦ νοὸς μου καὶ τὸν φρενὸν μου καθήσταμαι. θέλω διάτάξασθαι τα εμά πράγματα οὕτος. ἐν προτοις ἀφίω εις την ἱερὰν μητροπολιν εν ῶ μέλλω ενταφιαθειναι ταριων καρτην μίαν καὶ εις τον ἐμὸν ἐξαδελφον τῆς λητρας ταριων καρτην μίαν· εις τας τρῆς ἑτέραν καρτην καὶ εις τας ἑννεα ἑτέραν ταριων καρτην μίαν· ὁμίος καὶ εις τον σακοστᾶ ἑτέραν κάρτην του πατρος μου του πνευματικου καρτην μίαν· τοῦ πρεσβυτερου βασιλειου ἱερούργου τὸν ἀποστόλων ταρια δ'. τῆς ἐμῆς ἀδελφῆς τῆς μοναστριας καρτην μίαν· εις την ἐμὴν χρονέαν θέλω ἵνα δωθη εις τον ἅγιον σπηρητον διότης ὑπαρχει ἐκεισε αδελφῆ καρτην μίαν· καὶ ἡμήσι ὀγκείας ἵνα εξοδιαζεται διὰ τὴν ἐμὴν ψυχην· τῆς ἐμῆς ἀδελφῆς μιχάλδας δωθητω τὼ ἐμὸν μαντιλλιον τῶ ἀληθινον καὶ την τζηππαν μετεαλησταν καὶ τα ἀργηρογάταυα· τὴν δὲ ἐμῆν κουτέλλαν ἀφίω τῆς ἐμῆς ἀνεψίας χιουρήτας· δωθήτω τῆς ἐμῆς ετέρας ἀνεψίας βαβυλώνας ζευγάριν ληττες· τῆς δὲ ηρήνης τῆς ἀνεψίας τοῦ ἐμοῦ ἀνδρὸς θέλω ἵνα δωθη· το ἕτερον ζευγαριν το ληστιν καὶ τα σχουλαρηκά· τοῦ δρογου ἵνα δωθη το ἐμὸν μαντιλλιων πράσινον· τῆς δὲ κακοταρέας δωθητω ἡ εμῆ γιουππα· τα δὲ χωραφια τοῦ σελλαπιοῦ ὅπερ ἔχω ἐκ τον ἐμὸν θύον κυρον ρανάλδον βαρδέλλον καὶ τὸν αυτου υἱον κυρον ἰοσφρεν· τα του γεμέλλου. θέλω ἵνα ἔχη αὐτὰ ἡ μονῆ τοῦ χιούρε ὑπὲρ ψυχικεις μου σωτηριας· ἀφίω δὲ επιτρόπους καὶ διήκειτας ταύτης τῆς διαταξεος τὸν ἐμὸν ἀνῆρ καὶ τὸν ἐμὸν πνευματικον πατεραν πρεσβυτερον ιωαννην λατίνον· καὶ τὸν ἐμὸν συνγγενη κυρον ιωαννην λωκηφερον· ἵνα διήκηση αὐτά καλῶς ὁς τοῦ θεοῦ τὸν φοβον ἔχουσιν· καὶ εια ποιῆσουν διά τὴν ἐμῆν ψυχην δώει αὐτῶν κυριος εν ἡμερα κρίσεος· εἴτις

† In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti, et gloriosissimae Dominae nostrae Dei Genitricis et semper Virginis Mariae. Ego Clementia uxor domini Laurentii Caballarii et Iudicis iurati cum in morbum gravissimum inciderim, mortis horam incertam reformidans, (*metuensque*) ne acuto suo gladio in me ingruat, dum mentis animique compos sum, volo de meis rebus ita disponere. In primis relinquo sanctae metropolitanae ecclesiae, in qua tumulanda ero, tarenorum quartam unam; meoque fratris filio librae tarenorum quartam unam; tribus quartam alteram; et novem alteram tarenorum quartam unam; item et Sacostae alteram quartam; patri meo spirituali quartam unam; presbytero Basilio, qui sacris operatur in templo Apostolorum, tarenos quatuor; sorori meae moniali quartam unam; meae Chroneae degenti in monasterio S. Spiritus, quia inibi moratur soror, volo dari quartam unam, et dimidium unciae, ut oret pro anima mea; sorori meae Michaldae dentur meum mantile bonum, tzeppa metallica, et lemnisci argentei. Relinquo vero tudiculam meam Floritae consobrinae meae. Detur alteri meae consobrinae Babylonae par listarum. Insuper volo dari Irene consobrinae viri mei alterum par listarum, et inaures; Drogo mantile meum prasinum, et Catharinae tunicam meam. Praedia vero nuncupata de Sellapio, quae possideo ex patruo meo domino Ranaldo Bardello, eiusque filio domino Iosfrido, et praedia de Gemello volo ut possideat monasterium de Flore pro spirituali mea salute. Relinquo autem curatores et executores huiusmodi testamenti virum meum, ac spiritualem meum patrem presbyterum Ioannem Latinum, et consanguineum meum dominum Ioannem Lociferum, ut probe illud exequantur, quippe qui Dei timorem habent. Et quidquid fecerint pro anima

καὶ ἐγράφη ἐπὶ τῆς εὐσεβοῦς βασιλείας Φρεδουρήκου βασιλέως καὶ αὐθέντου ἡμῶν· χειρὶ Φιλίππου ἱερέως καὶ μεγάλου πρωτοπάπα ἐκ προστάξεως τοῦ ἁγιοτάτου μητροπολίτου καὶ δεσπότου ἡμῶν κυρίου διονυσίου· ἰανουαρίου μηνὸς ἰνδικτιῶνος ιδ' ἔτους ϛψλδ' παρουσία μαρτύρων.

† ἰωάννης ὁ εὐτέλης ἱερεὺς καὶ πρωτοπάπας ὑπεγραψα.

† γρηγόριος ὁ εὐτέλης ἱερεὺς καὶ πρωτοπαπᾶς ὁ ἐπίφορος ὑπεγραψα.

† νικόλαος προιμηκήριος τῆς ἱερᾶς μητροπόλεως ὑπεγραψα.

† πέτρος πρωτοψάλτης ὑπεγραψα.

† βασίλειος ὁ εὐτέλης ἱερεὺς καὶ ἐξάρχης ὑπεγραψα.

† ἰορδάνος ὁ καὶ γνήσιος ἱὸς κυροῦ ἰοσφρὲς κυροῦ ηλία ὑπέγραψα διά του σταυροῦ.

† νικόλαος ἑλλάδας ὑπεγραψα διά του σταυροῦ.

mea, retribuet ipsis Dominus in die Iudicii. Scriptum sub pio imperio Friderici Imperatoris et domini nostri manu Philippi sacerdotis et magni protopapae, ex mandato sanctissimi Metropolitae et Domini nostri domini Dionysii, mense ianuario, indictione XIV, anno 6734, coram testibus.

† Ioannes humilis sacerdos et protopapa subscripsi.

† Gregorius Epiphorus humilis presbyter et protopapa subscripsi.

† Nicolaus primicerius sanctae metropolitanae Ecclesiae subscripsi.

† Petrus primus cantor subscripsi.

† Basilius humilis presbyter et exarchus subscripsi.

† Iordanus legitimus filius domini Iosfridi filii domini Eliae subscripsi per crucem.

† Nicolaus Elladas subscripsi per crucem.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani — n.° 125.)

CCLXXV.

1226 — Mense Septembri 19 — Indict. XV — Catacii.

Tabulae nuptiales inter Hugonem Lupunum et Agnetem de Francisco.

† Εἰς το ὄνομα τῆς ὁμοούσιου, αδιαίρετου, ἀσυγχέτου, καὶ ἀχωριστοῦ ἁγίας τριάδος, προικεῖον σὺν θεῷ γενάμενον παρ εμοῦ κυροῦ οὔγου λουποῦνει προς την ἐκ θεοῦ μελλοντα μοι γενέσθαι νόμημῶν γυνὴν τὴν ἀνέσαν, τὴν καὶ θυγατέραν γνισίαν καὶ νόμημον κυροῦ ιωαννου φραγκεῖσκου. ἅμα δὲ καὶ θυγατέρα τῆς κυρᾶς βινεδίττας τοῦ γαπατοῦρι. ἀπο της μεσύνης. τῆς ποται συζῆγου ἐκείνου τοῦ ἀπεχομένου κυροῦ ιωαννου φραγκῆσκου, εἰσὶν τα ὀφίλοντα μη δοῦναι παρ εμοῦ πρὸς αὐτὴν, λογω δὲ θεωρίτρου αὐτῆς ταρῖα χίλοια. διδω δε αὐτῆς καὶ νυμφοστολισμον ταρεών τροιάκωσοιόν, καὶ ὁ θεός το ἔλεος †††

† ἀντίπροικὸν γενάμενον παρ εμοῦ κυρᾶς βενεδίττας, ὑποται σύζηγος ἐκεινου τοῦ ἀπεχωμένου κυροῦ ιωάννου φραγκεῖσκου, προς τον ἐκ θεοῦ μελλοντά μη γενέσθαι γαμβρὸν τὸν ανωτέρω κυρὸν οὔγὸν λλουπουνον, καὶ σύνζιυχθεῖναι νομιμον ἀνὴρ αὐτῶν, εἰς την ἐμὴν γνισίαν καὶ νόμημον θυγατέρα την ἀνέσαν, εἰσὶν τα ὀφηλοντα μι δοῦναι παρ εμοῦ πρὸς αὐτῶν, λεγῶ δεῖ ἥγουν το ἡμείσυὶν τῆς ἐμῆς στάσεως, ὅπερ ἔχω

† In nomine consubstantialis, individuae, distinctae et inseparabilis sanctae Trinitatis. Tabulae nuptiales Dei gratia factae a me domino Hugone Lupuno Agneti meae divinitus futurae legitimae uxori, filiae verae et legitimae domini Ioannis Francisci, et filiae dominae Benedictae de Gapaturo Messanensis, quondam uxoris defuncti domini Ioannis Francisci. Haec sunt quae ei tradere debeo, nempe ratione theoretri ipsius tareni mille, et pro nuptiali ornatu tareni tercenti; et Deus (*tribuat*) misericordiam.

† Tabulae nuptiales factae ex altera parte a me domina Benedicta quondam uxore defuncti domini Ioannis Francisci, futuro divinitus meo genero supradicto domino Hugoni Lupuno, qui legitime ducturus erit uxorem veram et legitimam meam filiam Agnetem. Haec sunt quae ipsi tradere debeo, nimirum dimidium meorum bonorum, quae habeo in civitate Messanae et in pertinentiis ipsius.

ἔσω εἰς την χώραν τῆς μεσυνῆς καὶ ἔξο εις την κράτησὶν, της μεσύνης, ὡσαύτως καὶ ἐγῶ ὁ γαλτέριος, υἱὸς κυροῦ ιωάνου Φραγκήσκοῦ, στέργω ταύτην τὴν δώσὶν τῆς ἐμὴς ἀδελφῆς τῆς αννέσας, ὅπερ εσυνεφονεισεν εἰ εμη μητηρ ἡ κυρᾶ βενεδίττα προς τον εμῶν συγγενόν τὸν ἀνωτέρω κυρον οὔβον λλουπούνον. λλεγω δεί τὴν ἡμεισὶν στάσυν τῆς μεσύνης, ἀπο ται ὀσπιτιων. καὶ ἀμπέλων. τα δε ὡσπίτια εἰσὶν εἰς τὴν ρροῦγαν του γαπατοῦρι, τὸ συνκεκόλλημένον συν του οἴκοῦ του ποτε κυροῦ ἐνρρίκου. τοῦ γαπατοῦρι, καὶ εἰς το προσώπον στήκουν τοῦ οἴκου ματθέου γώττου. τω δε ἀμπέλιον ὑπάρχει ἔξο εἰς την κράτησὶν τῆς μεσύνης, εἰς τοπὸν ἐπιλεγῶμενον καταράγκτον, το και πλησίον του ἀμπέλου βηράλδου ἀργαρία, τουτο συ στέργομεν το ἡμεισὶν ἀμπέλου, μετὰ πάντον τον ἐκείσαι ἡμερωδενδριῶν καρποιμῶν και ἀκαρπων, ὡσαυτως στεργῶ κγῶ βενεδίττα, ἀμ δὲ συν του ἐμοῦ υιοῦ του γαλτερίου, καὶ ἐπιδειδῶμὲν, προς σε τὸν κυρὸν ουβὸν λλουπούνον, τω ἡμείσειὸν, εἴγοὖν τῆς στᾶσεως, λλεγω δεὶ ὅπερ ἐχώμαι, εἰς την κράτησὶν χώρας καταντζάρου ἀπο ἀμπέλων, χωραφίων, ἡμερωδενδρίον, καὶ ὥσπιτίων, καὶ οἰκοτοποιῶν, καὶ κύπον, καὶ ἀνθρωπων, φρᾶγκον, καὶ βελλάνων, καὶ τουτο διᾶσώζώμενον το τέλως τῆς βασιλείας, το ἡμεῖσυον, καὶ ὁ θεος το ἔλεος.

† καγῶ κυρά βενεδίττα ὑποτέ σύζηγὸν ἐκείνου του απεχωμένου κυρού ιωανου Φραγκήσκου, τα ἀνωτερα στεργων εκυρωσα δια του σταυροῦ.

† ego gualterius filius domini ioannis farnagani et domine benedicte superdicta concedo et confirmo.

† Ego Goffredus decolle testis sum.

† ἐγῶ κυ,ὸ; ιωάννης τῆς κηβείτης, μαρτυρώ διὰ του σταυρου.

† Ego iordanus carbonellus idem testor.

† βασίλειος εὐτελῆς κριτῆς καταντζαρίου, ἰδιόχείρος ὑπεγραψα.

† Ego iohannes de lorito testis sum.

† Rogerius scripto de conca testatur in isto.

† ego petrus catacensis canonicus testis sum.

† ἐγράφη χειρὶ ἐμου εὐτελοῦς νικολάου νοταρίου υἱοῦ φιλήππου, τοῦ ἀτζουπου, καὶ νόμικὼς ταβουλάριος πόλεως καταντζαρίου, τοῦ ἔτους ,ϛψλε', ινδικτιωνος ιε', σεπτεμβρίω μηνὶ εἰς τας ιθ'.

Item ego Gualterius filius domini Ioannis Francisci confirmo hanc donationem meae sorori Agneti, de qua convenit mater mea domina Benedicta cum meo supradicto cognato domino Hugone Lupuno, id est dimidium bonorum Messanae extantium, nempe domos et vineas. Domus extant in vico Gapaturi adnexae domui quondam domini Henrici Gapaturi, et e regione domus Matthaei Gotti: vinea vero extat in pertinentiis Messanae, in loco dicto Cataracto, prope vineam Beraldi Argariae. Quod dimidium vineae donamus cum omnibus arboribus fructiferis et infructiferis inibi extantibus. Item ego Benedicta cum meo filio Gualterio ratum habeo et dono tibi domino Hugoni Lupuno dimidium bonorum meorum, id est quae habeo in pertinentiis civitatis Catacii, quaeque constant e vineis, praediis, arboribus fructiferis et domibus, aedibus et hortis, et hominibus liberis ac villanis; et in hoc comprehendatur dimidium tributi regiae Curiae solvendi; suamque Deus (*elargiatur*) misericordiam.

† Ego domina Benedicta quondam uxor defuncti domini Ioannis Francisci, quae supra confirmans rata habeo per crucem.

† Ego dominus Ioannes de Cebeta testor per crucem.

† Basilius humilis iudex Catacii propria manu subscripsi.

† Scriptum manu mea humilis Nicolai notarii filii Philippi Atzupi, et legitimi tabularii civitatis Catacii, anno 6735, indictione XV, die XIX mensis septembris.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani — n.° 126.)

CCLXXVI.

1227 — Mense Ianuario 22 — Indict. XV — Nohae.

Riccardus de Claromonte eiusque filius Bulotta donant Venuto vineam sitam in agro Nohae in loco ubi dicitur S. Hypatius.

† σίγνου χειρός του αυθεντου ἡμων κυρ ρικαρδου τοῦ κλερομοντε.

† σιγνου χειρὸς τοῦ υουλοττα υιος αὐτοῦ. Ἐν ονοματι του πατρος καὶ τοῦ υιοῦ καὶ του ἁγίου πνευματος· φενωμεν οἰμοῖς οἱ ανότεροι γεγραμμενοι ἐγῶ ρικαρδος καὶ ούνουλόττα ποιουντες τα σίγνα τοὺς τιμηους καὶ ζωοποιους σταυροῦς ἰδίες χερσὶν ποιησαντες· τὰ δὲ ονοματα ἡμῶν και τη πατρωα επονυμία ὑπο του υφος του νοταριου γραφοντες φενωμεθα οἰμοῖς διδοντες καὶ χαριζοντες εἰς σὲ υενουτον καὶ τους σοὺς κληρονόμους τὴν ἀμπελον μετα τω χωραφιον ἀργὸν τῆ εστὶν επάνω την αμπελον ἣν απαίλαβεν ανταλαγὶν απο του πανδοχιου του νωῶν και ἐστι τιαύτη αμπελον εις τὴν διακράτισιν του νωῶν εἰς τι τοποθεσιαν τοῦ αγίου ηπατίου οὐχ ἁπλὸς οἴκη καὶ ὡς ετυχεν χαριζω σοὶ τὴν αυτῆν δια τὴν καλὴν δουλίαν ἣν ἔλαβε ο πατρος μου καὶ ἡ μητηρ μου ἀπω του πατρος σου και ἀπω της μητρος σου καὶ εγῶ αὐτὸς απο σοῦ ελαβεν καλὸν δουλιαν και δια τοῦτω αγαπησαμὲν σοι καὶ χαρισαμὲν σοι ἀπο τῶν ημων και ασφαλησαμὲν σοι εἰς σὲ καὶ τους σους κληρονομους· τιαύτη δορεὰν καὶ τὴν αγωρὰν ἣν επουλησά σοι ροσανα θυγάτηρ του πρεσβυτερου νικολάου καὶ διοριζεται τὴν αμπελον ὧν οἰμεῖς εδωρεισαμὲν σοι και την αγοραν σου ουτως ἀπο ανατολας την αμπελον του κρητοῦ ιωαννου σφερραμολινα, απο δυσμων σὺ αυτος βενούτος απο ακτρου τὴν οδὸν καὶ τὴν αμπελον τοῦ φιου του σερρανέρη απὸ μεσιυρια αλήσανδρος βελεμε καὶ κλῆ συν ησωδω καὶ εξωδω μετα πάσης αυτου δικαίας και λεγωμεν μετα καθαρας καρδιας του ποιήσι ἐξ αυτου ὥσα εστιν τα θεληματά σου του πουλειν χαρίζην ανταλαγτειν και εις πρικα επιγράφεσθαι και διαδοχοις καταλυπανειν ὡς τό κυρος καὶ την δεσποτιαν παρ ἡμεῖς ηλυφὸς μη κολυόμενος παρά τηνος ἐὰν τῖς ἐλθοι τῖς ἐθελη καταλήσι εἰς σὲ ἡ τους κληρονομους λεγωμεν μη γένητο αλλα λέγωμεν του εἶναι ὑμᾶς ανενόχλητο· καὶ ανεπόδιστο καὶ ἄζημο πασας τας ἡμερας τοῦ αιωνος υαιυεὰν καὶ στερεὰν

† Signum manus Domini nostri domini Riccardi de Claromonte.

† Signum manus Bulottae eius filii. In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Nos suprascripti Riccardus et Bulotta, qui signum venerandae et vivificae crucis propria manu exaravimus, nomina vero nostra et paterna cognomina manu notarii, donamus et concedimus tibi Venuto, tuisque heredibus vineam cum territorio inculto sitam in parte superiori vineae, quam ex permutatione accepi a Xenodochio Nohae. Sita vero est huiusmodi vinea in pertinentiis Nohae in loco ubi dicitur Sanctus Hypatius. Nec vero simpliciter, temere, et inconsiderate eam vineam tibi concedo, sed ob praeclaram operam, quam meis parentibus mihique ipsi tu tuique parentes praestitistis. Quapropter in benevolentiae testimonium tradimus tibi tuisque heredibus huius concessionis instrumentum, quo etiam confirmamus venditionem tibi factam a Rosana filia Nicolai presbyteri. Vinea autem quam tibi donavimus, et ea quam tu emisti, his finibus comprehenduntur: ad orientem est vinea iudicis Ioannis Sferramolinae; ad occidentem tu ipse Venutus; ad septentrionem via, et vinea de feudo Serraneri; ad meridiem Alexander Belemme; et clauditur. (*Donamus inquam*) cum ingressu et egressu, et omnibus iuribus ad eam pertinentibus; et puro corde tibi permittimus facere de ea quodcumque tibi visum fuerit, vendere, donare, permutare, in tabulis dotalibus scribere, et successoribus relinquere, sine impedimento, utpote qui potestatem et dominium a nobis accepisti. Si quis vero surrexerit, volens hanc concessionem tibi, aut tuis heredibus infringere, ne id fiat, immo volumus te immunem esse a quovis damno et impedimento omni tempore, (*et huius concessionis instrumentum*) firmum, ratum et in-

και απαρασαλευτον καὶ λεγωμεν τοῦ δεφενδεῦσε ὑμᾶς απο παντὸς προσώπου ἐάν τῖς ἀνυστὰ του καταλύσε τῆάυτην δωρεαν εστῶ ζημηουμένου απο του δημοσίου ριγάτας λς' ἡστερον μενετω προς σὲ και τους σους κληρονομους πάσας τας ημερας του αιῶνος και δηδωμέ σοι την χαρτην την αλλαγὴν ἡτις εγράφη ἐπι του ευσευοὺς. βασιλέος φουλδερικου δια χειρος του πρεσβυτερου ιωαννου ὁ ανυψιος του ηγουμενου ο νοταριος καὶ ταβουλάριος αστεος νῶε μηνι ἰαννουάριος κβ'. ημερα ς' ετους ϛψλε'. ινδικτιωνος ιε'. παρουσία μαρτυρων υπογραψαντων.

† ιωαννῆς σφερραμολυνα κρητῆς νωῶν μαρτυρῶν υπεγραψα.

† κυρ βερναρδος γαβρὸς τοῦ κυρ ρικαρδου βελεμμε μαρτυρ υπεγραψα.

† εγῶ νικητας μάστρου σενεσκάλκου τῆ οἰκοια του αυθεντου ημῶν κυρ ρικαρδου τοῦ κλεριμοντε.

† αλησανδρος υιος ρικάρδου βέλλεμε μαρτυρ υπεγραψα.

(Ex originali membrana Archivi Cavensis—n.° 91.)

concussum (*permanere*). Praeterea tibi promittimus nostram defensionem a quacumque persona ; quod si quis insurgat huiusmodi concessionem infirmare volens, poenae nomine solvat Fisco regales sex et triginta; et nihilominus omni tempore ipsa firma remaneat tibi , tuisque heredibus. Tradimus autem tibi hanc concessionis chartulam scriptam sub Friderico pio Imperatore manu Ioannis presbyteri, consobrini hegumeni notarii et tabularii civitatis Nohae, mense ianuario, die XXII, feria VI, anno 6735, indictione XV, praesentibus testibus subscriptis.

† Ioannes Sferramolina iudex Nohae testis subscripsi.

† Dominus Bernardus gener domini Riccardi Bellemme testis subscripsi.

† Ego Nicetas Magister Senescalcus domus Domini nostri domini Riccardi de Claromonte.

† Alexander filius Riccardi Bellemme testis subscripsi.

CCLXXVII.

1227 — Mense Martio 19 — Indict. XV.

Theodorus cognomento de domina Eupraxia, et Anna eius coniux vendunt sexaginta tarenis Ioanni de Messana medietates nonnullorum praediorum positas in agro Badulati , una cum homine Basilio Scolario.

† σίγνον χειρὸς Θεοδώρου υἱοῦ τοῦ ἀπεχομένου κυροῦ νικολάου σατριάνου , τῖ ἐπονιμία τῆς κυρὰς εὐπραξίας † σίγνον χειρὸς ἀννῆς συμβίου αὐτοῦ.

ἡμεῖς οἱ προγεγραμμένοι οἱ τὰ σίγνα τῶν τιμίων καὶ ζωοποιῶν σταυρῶν οἰκίες χερσὶν καθ' ὑπογράψαντες, ἀναλαμβαννόμενοι καὶ τοὺς δὲ λοιποὺς ἡμῶν ἀδελφοὺς. ἰδίους κληρονόμους καὶ συνκληρονόμους καὶ πᾶσαν ἑτέραν ὄχλησιν, τὴν παρούσαν ἔγγραφον ἀποχὴν ἀπόταγὴν καὶ τελίαν διάπρασιν, τιθέμεθα καὶ ποιοῦμεν ἐκουσία ἡμῶν τῆ γνῶμη καὶ οἰκία πρωὲρεσει, καὶ οὐκ ἔκ τινος τὸ παράπαν ἀνάγκης, ἢ υἱας, ἢ δόλου , χλέβης, καὶ διουργίας ἐκτός , εἰς σὲ τὸν ἰωάννην τῆς μεσίνης τὸν ἡμέτερον ἀνεψιόν πεπράκαμέν σοι, ἐξ ὧν ἔχω ἐκ τοῦ ἐμοῦ πατρὸς, εἰς τὸ κράτον χώρας βαδουλάτου, τὴν ἥμισον κουλτούραν τὴν ἐπονομαζομένην βουνάκην , καὶ τὸ ἥμισι τῶν πέντε μοδίων τοῦ χωραφίου ὧν ὑπάρχει πλησιον τῆς αὐτῆς

† Signum manus Theodori filii quondam domini Nicolai Satriani, cognomento de domina Eupraxia. † Signum manus Annae coniugis ipsius.

Nos suprascripti, qui signa venerandae et salutaris crucis propriis manibus exaravimus, nomine quoque ceterorum nostrorum fratrum, heredum et coheredum in nos suscipiendo omnem molestiam, praesens instrumentum acceptilationis, cessionis et perfectae venditionis condimus et facimus, voluntario nostro consilio, ac propria deliberatione, nullaque prorsus necessitate, vel vi, vel dolo, citra fraudem ac malitiam, (*quo instrumento*) tibi Ioanni de Messana consobrino nostro vendidimus ex paternis possessionibus, quas habemus in territorio Badulati, dimidium culturae denominatae Bunaci, et dimidium quinque modiorum praedii, qui extant prope ipsam culturam infra viam regiam, et dimidiam partem ex mille vitibus vineae

κουλτούρας ἐπικάτω τῆς βασιλικῆς ὁδοῦ, καὶ τὸ ἥμισον τῶν χιλίων ριζίων τοῦ ἀμπέλου, ἐν ὦ ἔχωμεν εἰς τὸν κάλλιπορον, ὃ ὑπήρχε τοῦ γεωργίου πλαστάρας καὶ τὸ ἥμισον ἀπόριον, τοῦ ἀπεχομένου ἡμέτερου ἀνθρώπου Ἰωάννου νίλου, ἡ δὲ ἑτέρα ἥμισο κουλτούρα καὶ τὸ ἥμισον τῶν πέντε μοδίων ὧν ὑπάρχει ἐπικατω τῆς ὁδοῦ ὡς προεῖφημεν, καὶ τὸ ἥμησι τοῦ ἀμπέλου τοῦ καλλιπόρου, καὶ τὸ ἥμησι ἀπόριον εἰρημένου Ἰωάννου νίλου, ἔλαχον εἰς μυράδιον τοῦ ἐμοῦ ἀδελφοῦ κυροῦ κωνσταντίνου, καὶ τὰ ἕτερα ἥμυσι ἔλαχον εἰς ἐμὸν μυράδιον, αὐτῷ τὸ ἐμὸν μέρος πεπράκαμεν εἰς σὲ τὸν προλεχθέντα Ἰωάννην τῆς μεσίνης καὶ ἡμέτερον ἀνεψιόν. ὡς δια ταρία ἑξήκοντα, σωζόμενα τῶν αὐθεντικων τελεματων, ὧν αρμόζουν μοι τελεσω ταρία δ', τὰ δὲ ἕτερα δ'. ταρία τελλει αὐτὰ ὁ ἐμὸς ἀδελφὸς ὁ ρηθῆς κυρὸς κωνσταντίνος, ὡσαύτως εἰς τὴν πράσιν τῶν ἑξήκοντα ταρίων πεπρακαμέν σοὶ τον ἡμέτερον ἄνθρωπον τὸν βασίλειον σκολάριον τὸν ἀδελφὸν Ἰωάννου σκολαρίου, ἐξ ὧν καὶ ὁ ἐμὸς πατὴρ εσχεν αὐτοὺς ἀγωρᾶν, ὁ δὲ ἕτερος ἀδελφὸς ὁ ρηθὴς Ἰωάννης σκολάριος συν τοῦ θείου αὐτοῦ νικολάου σκολαρίου, ἔλαχον εἰς μοιράδιον τοῦ ἐμοῦ ἀδελφοῦ τοῦ ρηθέντος κυροῦ κωνσταντίνου, πεπρακαμέν σοι δὲ τὸ ἀνωτέρω λεχθέντι τὸ ἡμύσιον, ὡς προεῖφημεν, ὃ ἐστὶν ἐμὸν πατριμόνιον, δια τα ρηθηντα ξ' ταρία, ἅτινα λαβὸν αὐτὰ τὰ ταρία ἀπο τας χεῖρας σοῦ, εἰς χεῖρας ἡμετέρας, εὐθὺς ἐποιήσαμέν σοι τελείαν καὶ πληρεστάτην πράσιν, καθαρωτάτω νοῖ, καὶ ἀμετατρέπτω λογισμῶ, ὅτι ὁ πουλὼν ἔκδικος ἐστὶν, καὶ ὁ ἀγοράζων ἀμίος, ἄνευ μὲν αμφιβόλης, ἴδεν ἀγοράζειν ἐκ τοῦ πουλόντος, καὶ ἰδοῦ τοῦ ἔχειν σε αὐτὸν ἐξουσίαν ἀπὸ τὴν σήμερον ἡμεραν καὶ ωραν καὶ εἰς τους ἑξεῖς ἅπαντας χρόνους πουλεῖν, χαρίζειν ἀνταλλάγτην καὶ εἰς πρικα υἱῶν καὶ θυγατερων καταγράφῆν, καὶ εἰς κληρονόμους καὶ εἰς ἰδίους καὶ διαδόχους καταλημπάνειν, ὡς τὸ κύρος καὶ τὴν εξουσιαν παρ' ἡμῶν ηλυφὸς, μὴ ἐνοχλούμενος, ἢ ἐμποδιζόμενος παρά τινος, ἡ δὲ ποτὲ καιρῷ ἢ χρονω φωραθή τίς απο του κατ' ἐμοῦ μέρους ζητησιν, κύνησιν ἢ ἀγωγὴν ποιῆσαι ἐκ τούτου στίκειν ἡμᾶς καὶ διεκδικάν σοὶ αυτῷ ἐκ παντὸς προσώπου, ἡ δε καὶ ἡμεῖς μεταμελη βουληθωμεν εἰσελθεῖν, ἵνα μὴ εἰσακουόμεθα ἐν τινὴ κριτηρίω, μήτε τὴν τοῦ θείου νόμου βωηθείαν σχώμεν, ἀλλὰ μᾶλλον, ἶναι ἡμᾶς ζημιουμένους εἰς τὴν βασιλικὴν κόρτην νομίσματα ἰβ'. καὶ

quam habemus prope Calliporum, quaeque fuit Georgii Plastarae, et dimidium aporii demortui nostri hominis Ioannis Nili. Alterum vero dimidium culturae, et dimidium quinque modiorum, qui sunt infra viam, uti supra diximus, et dimidium vineae de Calliporo, et dimidium aporii praedicti Ioannis Nili obtigerunt in portionem fratri meo domino Constantino, et reliquae medietates obvenerunt mihi pro mea portione. Quam quidem meam partem vendidimus tibi dicto Ioanni de Messana consobrino meo tarenis sexaginta exemptis a dominicis tributis quatuor tarenorum, quos ego solvere tenear, reliquos vero quatuor tarenos solvat frater meus praedictus dominus Constantinus. Item in hac venditione sexaginta tarenorum vendidimus tibi nostrum hominem Basilium Scolarium, fratrem Ioannis Scolarii, quos emptos habuit pater meus. Alter vero frater, dictus Ioannes Scolarius, una cum patruo suo Nicolao Scolario obtigit in portionem fratri meo praedicto domino Constantino. Vendidimus vero tibi memoratum dimidium, uti praediximus, quod est patrimonium meum, pro dictis sexaginta tarenis, quibus acceptis a tuis in meas manus, illico fecimus tibi perfectam plenissimamque venditionem, de purissima mente et immutabili deliberatione, quoniam venditor de re divendita tenetur, et emptor pariter sine ambiguitate novit se emere a venditore. Idcirco facultatem habeas a praesenti die et hora et in omne deinceps futurum tempus vendendi, donandi, permutandi, in dotem filiorum filiarumque inscribendi, heredibus, propinquis ac successoribus relinquendi, utpote qui dominium et potestatem a nobis accepisti; neque molestia aut impedimento ab aliquo afficiaris. Si qua vero occasione vel tempore deprehendatur quisquam ex parte mea, qui litem, quaestionem aut iudicium intendat, nos propterea obstabimus et defendemus te ab omni persona. Quod si et nos consilium mutare voluerimus, ne exauditamur in aliquo iudicio, nec divinae legis subsidium habeamus, sed potius multemur regiae Curiae numismatis duodecim, ac tibi

πρός σὲ τόν αγωρακότα, τό ἡλυφός παρ αὐτοῦ, καὶ ἡθ οὕτως μενέτω ἡ τιαὕτη καλοθελὴ γεναμένη πράσις στερρᾶ υευαία καὶ ἀπαρασάλευτος ἄχρι τερμάτων αἰώνων, ἐμ παρουσια καὶ επόψεσιν τῶν αξιολόγων καὶ αξιοπίστων παρευρεθεντων μαρτύρων.

† Ἐγῶ νικόλαος καλαυρὸς καὶ κατὰ τὴν ἡμέραν στρατηγὸς σατριανου τὴ παρακλήσει τοῦ ἀνωτέρω γραφέντος θεόδώρου τὰ ἀνωτέρω μαρτυρὼ δια τοῦ τιμιου σταυροῦ. † γουλιελμος λουμβάρδος τὰ ἀνωτέρω μαρτυρων ὑπέγραψα οικηα χειρη † ἰωάννης κημινος καὶ κατὰ τὴν ἡμέραν κριτῆς χῶρας σατριανου τῆ παρακλήσει τοῦ προγραφέντος θεόδώρου τα ἀνωτέρω μαρτὺρων δια τοῦ σταυροῦ ὑπέγραψα † εγω μαστωρ ιακωβος τα ανοτερος μαρτιρο † ἐγῶ γρηγόριος τοῦ ματθαίου τῆ παρακλήσει τοῦ προλέχθεντος θεοδώρου τὰ ανοτέρω μαρτυρὼ † ἐγῶ λεων ἀρκλάριος τὰ ἀνοτέρω μαρτυρὼν δια τοῦ σταυροῦ υπεγράψα οἰκία χειρι. † Signo manus Ricardus filius domini Constantino de strino confirmo.

† Ἐγράφη ἡ παροῦσα πράσις δια χειρὸς ἐμοῦ φἰλίππου εὐτελοῦς νοταρίου τῆ ἐπονιμία τοῦ ρήνα. τῆ παράκλησει τοῦ ἀνοτέρω γραφέντος θεοδώρου, μηνὶ μαρτίω ι.θ'. ἐν ἔτει ϛψλε' ἰνδικτιῶνος ιε'.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani—n.° 127.)

emptori pretio quod a te accepimus; et nihilominus deinceps huiusmodi venditio bona voluntate facta permaneat firma, stabilis et inconcussa ad finem usque seculorum, praesentibus et inspectantibus probis et fide dignis testibus, qui interfuerunt.

† Ego Nicolaus Calabrus pro tempore Strategus Satriani rogatu antedicti Theodori suprascripta testor per venerandam crucem. † Gulielmus Lumbardus suprascripta testans propria manu subsignavi. † Ioannes Ciminus pro tempore iudex terrae Satriani rogatus a dicto Theodoro suprascripta testans per crucem subscripsi. † Ego Magister Iacobus quae supra testor. † Ego Gregorius filius Matthaei rogatus a supradicto Theodoro quae supra testor. † Ego Leo Arclarius supradicta testans per crucem propria manu subscripsi.

† Scriptum est praesens venditionis instrumentum manu mei Philippi humilis notarii, cognomento de Naso, rogatu supradicti Theodori, mense martio, die XIX, anno 6735, indictione XV.

CCLXXVIII.

1228 — Mense Februario — Indict. I.

Christiana filia Armanni eiusque filia Margarita donant monasterio S. Nicolai de Cipullo parvam terram et silvam prope praedia eiusdem monasterii positas.

† σίγνον χειρὸς χριστιάνας του κυροῦ αρμάνου. συμβίου δὲ κυροῦ ιωάνου τοῦ ἁγίου λαυρεντίου.

† σίγνον χειρὸς μαργαρίτης συμβίου κυροῦ υονα-γιούντου λαμπουρίκκου. θυγατρος κυρᾶς χριστιανας.

† εν ονόματι τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος· ἡμεῖς αἱ προειρημέναι γυναίκες χριστιάνα καὶ μαργαρίτα αἱ ἠκείαις χερσὶν ἡμῶν ποιήσασαι τὸ ἐκτύπωμα τοῦ τιμίου καὶ ζωόποιοῦ σταυροῦ. τιθέμεθα καὶ ποιούμεν τὴν παρούσαν ἔγγραφον καὶ ἐνὑπόγραφὸν, απλήν τε καὶ καθαραν ἀφιέρωσιν· ἑκουσίως, αδόλως, καὶ αβιᾶστως· μᾶλλον μὲν. σὺμ πᾶσι ἡμῶν προθυμία καὶ ολοψύχω προθέσει, αφιε-

† Signum manus Christianae domini Armanni filiae, coniugis vero domini Ioannis de Sancto Laurentio.

† Signum manus Margaritae coniugis domini Bonagiunti Lampuricci, filiae dominae Christianae.

† In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Nos praedictae mulieres Christiana et Margarita, quae propriis nostris manibus exaravimus signum honorabilis et vivificae crucis, condimus et facimus praesentem chartulam subscriptionibus munitam simplicis et purae donationis, sponte, sine dolo et vi, quin imo omni nostra alacritate et totius animi proposito; qua donamus venerabili templo sancti Nicolai de

ρούμεν εἰς τὸν πάνσεπτον νεὼν τοῦ ἁγίου νικολάου κηπούλλου· τοῦ μετοχίου τοῦ ἁγίου πρωτομάρτυρος στεφάνου τοῦ νόσκου. καὶ εἰς τοὺς ἐκείσαι πάντας αδελφοὺς· καὶ μετέπιτα μέλλοντας ἔσεσθαι, από τῶν χωραφίων τῶν πατρικῶν ἡμῶν, ολιγόν χωράφιον μετα τὴς κατα βωρρᾶν αυτοῦ ολιγῆς φορέστας τα ὄντα πλησίον εἰς ἓν σύνορο μετὰ τῶν χωραφιων καὶ τῆς φορέστας τοῦ αυτοῦ ἁγίου νικολάου κηπούλλου. καθώτι καὶ συνόρεύνται οὕτως. ἐξ ἀνατολῶν αυτού, τὰ χωράφια καὶ ἡ φορέστα τοῦ προειρημένου αγίου νικολάου κηπούλλου, ἐκ δύσμων ο ρύαξ ὁ κατερχόμενος μεσόν τῆς αυτῆς φορέστας τῆς αφιερωμένης καὶ τοῦ χοραφίου ομοίως, ὑπάρχει ἑτέρα ἡμων φόρέστα καὶ τα ἡμέτερα ερημοάμπελα. καὶ τό χωράφι πρεσβυτερου κωνστα τοῦ ρουσέλλου. ἐκ μεσήμβρίας, ὁ δρόμος ὁ απερχόμενος από τον ἅγιον νικολάον. εἰς τὸ χωρίον τοῦ στρογγυλίτου καὶ αλλαχοῦ· ἀπὸ δὲ ἄρκτου· ἡ φορέστα τοῦ αυτοῦ ἁγίου νικολάου καὶ τα ἀμπέλια τῶν κληρωνόμων κυρού γοΐδου λύπατου· ἐκ τούτου τοίνυν τοῦ διορισμοῦ τὸ εἰρημένον ολιγόν χωράφιον σὺν τῆς ὀλιγῆς φορέστας τὰ οντα κατὰ δυσμῶν τῶν χωράφιων καὶ τῆς φορέστας τοῦ αυτοῦ ἁγίου νικολάου μέχρι του συνόρου τοῦ ρουσέλλου, καὶ τοῦ μεσόν ρύακος, από της ἡμεταίρας φορέστας καὶ ερημοαμπέλων, καὶ συν ησύδου ἐξόδου· καὶ πᾶσι δικαιοις αὐτων καὶ προνομοις, αφιερώσαμεν αυτὰ ἡμεῖς αἱ ρηθῆσαι· χριστιάνα καὶ μαργαρίτα, ὑπὲρ ψυχικῆς σοτηρίας τῶν ἡμεταίρων γονεῖων, καὶ ἵνα τοῦ ἔχειν αυτᾶ καὶ δεσπόζειν καὶ νέμεσθαι ἡ πρόρηθήσα μονῆ τοῦ ἁγίου στεφανου τοῦ νόσκου, καὶ ὁ ἅγιος νικόλαος τοῦ κηπούλλου τὸ μετόχιον αὐτοῦ, από τὴν σήμερον ἡμέραν καὶ ωραν. ποιειν ἐξ αυτῶν ὁ κατὴν ἡμέραν ἡγούμενος καὶ οἱ αδελφοὶ πάντες ἤτοι θελουν καὶ νούλωνται ελευθέρος παντελευθέρος· κυρίως καὶ αυθεντός· μη ἐνάντιούμενοι παρά τινος τῶν ἡμετέρων κληρονόμων· ἢ σύνκληρονόμων, ἀλλ ούτε παρ ἡμῶν αὐτῶν ζήτησιν ἡ ἀγωγὴν τινὰ κοινῆν καθ ὑμῶν. μήτε τὸ υελλιανικόν δόγμα πρόυαλλόμεναι τὸ ταὶς ἀπατωμέναις γυναιξὶν υοηθεῖ. ούτε ἄλλότι τῶν ἐκ τῶν φιλευευῶν νόμων τὸ υοηθον ἡμᾶς. μᾶλλον τοῦ ἱστάμεθα καὶ διέκδικᾶν αυτοὺς ἐκ παντων τῶν νουλομένων ἐναντοιεῖν τὴν ἁγίαν μονὴν καὶ τοὺς αδελφοὺς εἰ δὲ καὶ μεταμελία τοινὴ τραπώμεν τοῦ μὴ διέκδικᾶν αυτοὺς ελευθέρος ὑπερ της μονῆς ἐκ παντὸς εναντιουμένου πρόσώπου, οὐ μόνον

Cipullo, obedientiae sancti Protomartyris Stephani de Nemore et cunctis fratribus qui inibi sunt, eruntque in posterum, ex paternis nostris possessionibus praediolum et parvam ex septentrionali ipsius parte silvam, quae finitima sunt praediis et silvae ipsius sancti Nicolai de Cipullo, et ita circumscribuntur: ab oriente extant praedia et silva praedicti sancti Nicolai de Cipullo; ab occidente rivus qui transit per ipsam silvam, quam donamus, et praedium; similiter extant alia nostra silva et nostrae incultae vineae, et praedium presbyteri Constae de Rusello; a meridie via quae vadit a sancto Nicolao ad locum dictum de Strongilito et aliorsum; a septentrione silva ipsius sancti Nicolai et vineae heredum domini Goidi Lipati. Dictum igitur parvum praedium ita circumscriptum, nec non parvam silvam, quae extant ex parte occidentali praediorum et silvae ipsius sancti Nicolai usque ad confinium Ruselli et ad Mesorum rivum de nostris silva et vineis incultis cum introitu et exitu, et cunctis ipsius iuribus et privilegiis, donamus nos memoratae Christiana et Margarita pro spirituali salute nostrorum parentum, et ut praedictum monasterium sancti Stephani de Nemore, et illud sancti Nicolai de Cipullo, obedientia ipsius, habeant et possideant ab hodierna die et hora, et faciant ex iis praepositus pro tempore et fratres omnes quidquid voluerint et ipsis placuerit, libere, omnino libere, et uti domini et arbitri, neque adversetur eis quispiam nostrorum heredum et coheredum, neque a nobis ipsis quaestio vel actio in vos intendatur, neque legem Velleianam praetexamus mulieribus quae decipiantur opitulantem, neque quidquam aliud ex piis legibus in nostrum subsidium advocemus, quin imo antestabimus et defendemus vosmetipsos contra omnes qui voluerint adversari sancto monasterio et fratribus. Si vero mutato consilio non vindicaverimus vos nomine monasterii ab omni contraria persona,

τοῦ εἶναι ἡμᾶς κεκατηραμένας παρα κυρίου Θεοῦ παντοκράτορος, ἀλλὰ καὶ ζημιοῦσθαι ἡμᾶς πρὸς το δημόσιον καὶ πρὸς τὴν μονὴν ρηγατούς λϛ· ηθ οὕτω ἔστω στερεὰ καὶ απαράσαλευτος ἡ παροῦσα καθαρᾶ αφιέρωσης, ἄχρι τερμάτον αἰῶνων· εγράφη μηνὶ φευροάριω ἰνδικτίωνι πρώτη· χειρὶ περεγρίνου πρωτοψάλτου καὶ ταβουλαριου πολεως κροτόνος· ἐν ἔτει ϛψλϛ ἐν παρουσία μαρτύρων.

† Ego Marcus manduca Iudex Cotroni subscripsi.

† κωνστάντινος του ασπρου υπεγραψα.

† κακουρης νομικησης υπεγραψα.

† Constantinus avo testatur de caligrapho.

† ιοσφρες μαιδουκας υπεγραψα.

† ιωαννης τοῦ αγίου λαυρεντίου τα ἀνώτερα στέργω καὶ επικυρῶ διὰ τοὺ σταυροῦ.

† υοναγιούντος λαμπουρίκκος τα ἀνώτερα στέργω καὶ ἐπικύρῶ διὰ του σταυροῦ.

non modo maledictae simus a domino Deo omnipotente, sed mulctemur Fisco et monasterio regalibus sex et triginta. Ita firma et immutabilis deinceps sit praesens pura donatio usque ad finem seculorum, scripta mense februario, indictione I, manu Peregrini primi cantoris et tabularii civitatis Crotonis, anno 6736, coram testibus.

† Constantinus de Aspro subscripsi.

† Cacures Nomicises subscripsi.

† Iosfridus Manduca subscripsi.

† Ioannes de Sancto Laurentio quae supra firmo et roboro per crucem.

† Bonagiuntus Lamporiccus suprascripta confirmo et roboro per crucem.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani — n.° 128.)

CCLXXIX.

1228 — Mense Martio — Indict. I.

Nicolaus Primicerius donat Monasterio S. Ioannis de Flore praedium positum in agro Sanctae Severinae loco nuncupato Bitauro.

† σιγνο χηρὸς νικολάου προιμικηρίου γαμβρὸς πρασινάκη.

Ἐν ονοματι τοῦ πατρος καὶ τοῦ υιοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνευματος. ἐγῶ ὁ προγραφεὶς νικόλαος πρημικέριος. ὁ καὶ γαμβρος διακονου νικολάου πρασϊνάκου· ὁ το σίγνον τοῦ τιμίου καὶ ζωόπιοῦ σταυροῦ· συν ὅλον τῶ ὕφως ἰδιόχειρος γραψας. ἑκουσια μου γνώμη οικεία προἐρέσει· μαλλον ἀναλαμβάννω πάσαν ὄχλησιν ἀδελφων ἰδίων κληρονόμον καὶ σὺνκληρονόμων· τίθωμαι καὶ ποιῶ τὴν παρούσαν ἔγγραφον ἁπλῦν εὐχάρηστον ἀμετάτρευτον ἀμετάθετον καὶ ἀμεταμέλυτον καθαρὰν αφιέρωσιν χωρὴς τῆς εἰας οὖν ἐρεσεως καὶ φϊλονικείας ὑπάρχουσαν πάσαν την τῶν πανεὐσεβῶν νόμων ἰσχύν τε καὶ δύναμιν ἔχουσαν· καὶ μηδαμῶς ποτὲ ἡ χρόνω ἀνατραπήναι ὀφίλουσαν· καὶ μηδαμῶς ποτέ καὶρῶ ἡ χρόνω οὐ παρ εμοῦ τοῦ προγεγραμμενου νικολάου. οὐ παρα τῶν ἐμῶν κληρονόμων ἡ διἀδόχων· οὐ παρ ετέρου προσώπου ξένου ἠουδιποτε ἰδίου μου το σύνολον· ἀλλ επηδεῖ ἀδολως

† Signum manus Nicolai Primicerii generi Prasinaci.

In nomine Patris, Filii et Spiritus Sancti. Ego praedictus Nicolaus Primicerius, gener diaconi Nicolai Prasinaci, qui signum honorabilis et vivificae crucis totumque meum nomen et cognomen propria manu scripsi, spontaneo meo consilio, propria deliberatione, suscepta potius in me quavis molestia meorum fratrum, propinquorum, heredum et coheredum, condo et facio praesens instrumentum simplicis, gratiosae, immutabilis, inconcussae et non poenitendae puraeque donationis, amota quavis dissensione et controversia, et praeditum omni sanctarum legum vi et robore, nullaque omnino occasione vel tempore subvertendum neque a me praedicto Nicolao, neque a meis heredibus et successoribus, neque ab alia extranea persona vel propinquo meo in universum. (*Quo instrumento*) sine dolo et vi dono Deo et venerabili monasterio de Flore, Ioanni Apostolo

καὶ ἀμιάντος· ἀφιέρῳ τῳ θεῷ καὶ τῃ σεβασμια μονῃ τοῦ χιούρε εις τον ἀπόστολον ἰωάννην καὶ εὐαγγελιστήν τῶν θεολόγον καὶ εἰς σὲ τῶν κατα τὴν ἡμέραν καθηγουμενέβοντα τιμιότατον κυρον ματθαίον· καὶ εἰς τους ἐν χριστῷ ἐκείσε ἀδελφούς· ἐπηδεῖ χωράφιον κληρονομῶ. ἐκ γυναικείας μου κληρονομίας ἐν τῆς διάκρατήμασιν τῆς θεῶφρουρήτου πόλεως ἁγίας σευειρίνας ἐν τῆ τοποθεσια βυταύρου· περηορήζεται δὲ καὶ ἐκφαίνη οὗτος ἐξ ανατολῆς τα χῶραφια τῆς μονῆς καλαυρομαρίας· ἅπερ αφιερώθηραν τοῦ μάλαγενεα· ἐκ δισμού ἡ ὁδῶς ἡ παλεά· ἡ ἀπάγουσα εις το στρόγγιλον· αρκτρον δὲ μέρει τα χωραφια τῆς καλαυρομαρίας καὶ ἡ δημοσια ὁδῶς· εἰς δε μεσεμυρίαν τὰ χῶραφια τοῦ αρχιεπισκόπου ρεῦσιάνου ἅπερ ἔσχεν παρα τῆς αὐτοῦ συνβίου· καὶ σὺνκλήει· τούτο οὖν τῶ διλωθεν χωραφιον ὅσον καὶ οἷον ὑπάρχει. ἀφιέρῳ αὐτῶ ὡς προέφην εις τὴν ἁγίαν μονῆν τοῦ χιούρε εἰς τὸν ἀπόστολον καὶ εὐαγγελιστην ἰωαννην· τοῦ ὑπερεὐχαισθαί μαι ἐν τῆς θείης καὶ ἱεροῖς διπτύχοις τῶν ἐμῶν γεννητῶρον· καὶ τοῦ ἐμου πενθερού· καὶ εμοῦ του ἁμαρτολού· καὶ ὅπως εὑρημεν ἔλεος ἐν ημέρα τῆς· τούτου χάριν καγῶ ἐπροἐνοήσάμην τοῦ ἐγγραφον ἐκθέσθαι ἐν ταύτα· τοῦ ἔχειν αὐτῶ ἡ ἁγία μονῆ ἀπό γε τοῦ νῦν εἰς τοὺς ἑξῆς ἅπαντας καὶ ἡνεκεῖς χρόνους ἐπεξουσίως καὶ αυθεντικως· ποιὴν ἀπ αυτου εἴτι ἀρεστόν ὑπάρχει τῆς ἁγίας μονης· ὃς τῶ κύρος καὶ την δεσποτείαν παρ εμου ἡλιφῶς· μη εναντιούμειος παρά τινος· οἱ δὲ τῆς ποτέ καιρῶ ἡ χρονω ἀπο τῶν ἐμον κληρονόμων ἡ ξένου πρωσόπου το σύνολον· διαστρέψει τὴν παρ εμοῦ καλοθελῶς γεναμενην αφιέρωσιν· μη ὑσακουέστω· ἀλλ οἴναι ἐπάρωτος παρα πατρος υἱοῦ θεοῦ παντοκρατορος· των τιη' ἁγίων θεόφορων πατρῶν τὸ ἀναθέματι καθηποβληθείσονται οἱ δὲ παρ εμοῦ τη διάστροφὴν θελησω ποιῆσαι καὶ ου διέκδικῶ αὐτῶ ἀπο παντός προσώπου ἥνε με ὑποζήμιον εις το δημωσιον ριγάτα λϛ'. καὶ ἡθ ούτω μένην στερρα καὶ ἀπαρασάλευτος μεχρι τερμάτων αἰώνον· ἤτης καὶ εγράφη ἐπὶ τῆς εὐσεβοῦς βασιλείας φρεδουρηκου τοῦ ὑπέρλαμπρού βασιλέως καὶ αυθεντου ἡμῶν χειρῆ στεφάνου ἱέρεως καὶ μιγαλου πρωτοπαπα· ἐκ προσταξεως τοῦ ἁγιοτατου μητροπολιτου καὶ δεσπότου ἡμῶν κυρου διόνησίου· μαρτιω μηνι ινδικτιωνι α' ἐτους ϛψλϛ' παρουσια μαρτυρων.

† ego iohannes stefanici testi sum.

Evangelistae et Theologo, tibique pro tempore praeposito valde honorabili domino Matthaeo, et fratribus in Christo inibi extantibus, praedium quod possideo ex hereditate uxoris meae in agro a Deo custoditae civitatis Sanctae Severinae in loco dicto Bitauro. Hos vero habet fines et ita distinguitur: ab oriente praedia monasterii Calabro-Mariae, quae donata fuerunt a Malagenea; ab occidente via antiqua, quae vadit ad Strongilum; a septentrionali vero latere praedia Calabro-Mariae et via publica; a meridie autem praedia archiepiscopi Rossanensis, quae habuit a (*mea*) ipsius uxore; et clauditur. Hoc igitur designatum praedium quantum et qualecumque est dono, ut praedixi, memorato praeposito sancti monasterii de Flore, atque Apostolo et Evangelistae Ioanni, ut oretis in divinis sacrisque diptychis pro meis parentibus et socero meo et me peccatore, ut misericordiam inveniamus in die (*Iudicii*). Qua de caussa scripturam hanc facere statui, ut ipsum (*praedium*) habeat dictum monasterium ab hodierna die in omnes quae sequentur, et in omne futurum tempus, in suo dominio et potestate, et faciat de eo quidquid sibi placuerit, ius enim et auctoritatem a me accepit, nemine molestiam ei inferente. Si qua vero occasione vel tempore a meis heredibus vel a quovis extraneo in universum subvertatur donatio a me bona voluntate facta, ne exaudiatur, sed maledictus sit a Patre, a Filio Dei omnipotentis, a tercentis octo et decem divinis Patribus, et anathemate percutiatur. Sin autem ego ipse subversionem facere voluero, neque monasterium defendam ab omni persona, obnoxius sim mulctae Fisco solvendae regalium sex et triginta; et nihilominus firma et inconcussa usque ad finem seculorum (*haec donatio*) maneat; quae scripta fuit sub pio regno Friderici illustrissimi Regis et domini nostri, manu Stephani presbyteri et magni protopapae, ex mandato sanctissimi Metropolitani et domini nostri Dionysii, mense martio, indictione I, anno 6736, coram testibus.

† γρηγοριος ο ευτελης ἱερευς και πρωτοπαπας ο επιφορος υπεγραψα.

† νικολαος ελλαδας υπεγραψα δια του σταυρου.

† ἰορδανος ὁ καὶ γνύσιος υιος ἰοσφρὲ κυρου ἠλία υπέγραψα δια του σταυρου.

† ιωαννης ο ευτελης διακονος και δευτερευων βονομανος υπεγραψα.

† ἰωαννης ἑλλαδας υπεγραψα.

† Ego iohannes sacerdos de caccurio testis sum.

† Gregorius humilis presbyter et protopapa Epiphorus subscripsi.

† Nicolaus Ellada per crucem subscripsi.

† Iordanus legitimus filius Iosfredi filii domini Eliae subscripsi per crucem.

† Ioannes humilis diaconus et secundicerius Bonomanus subscripsi.

† Ioannes Ellada subscripsi.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani — n.° 129.)

CCLXXX.

1228 — Indict. I.

Riccardus Falloccus et Simeona eius uxor donant monasterio S. Theodori Eremitarum praedium positum in loco dicto S. Theodoro.

† Ego Riccardus fallocco concedo et dono.

† σιμείον χειρὸς συμεοῦνας συμβίου αυτοῦ. Επιδεῖ τα θεῶ και θείοις οἴκοις ἀφιερώμενα θείον τη χρήμα και ψυχῶν οφέλιαν καρπῶσαθαι ἔγνωμεν. διὸ δεῖ και ἡμεῖς οἱ προγραφέντες εν νῶ λαβώμενοι το της γραφης λόγιον το κυριε ηγαπησα εὐπρέπειαν οἴκου σου και τοπον σκυνώματος δόξης σου και αγίασον τους αγαπώντας την εὐπρέπειαν του οἴκου σου· ὁθεν τουτων χάριν των προλεχθεντων ἔτη δὲ και ὑπερ ψυχικής σωτηρίας τῶν ημετερων γωναῖων και ὑπερ λύτρου και αφέσεως των ἡμετερων αμαρτιῶν αφιεροῦμεθα εις τον πάνσεπτον ναον αγίου θεοδωρου τῶν ερημήτων· το ημετερον χωραφιον το οντα εἰς τον ριμενον τοπον αγιου θεοδωρου οπερ υπαρχει απορον ημιν εκ του γαλλειαιου· συνορηται δὲ κατα μεν ανατολὰς· χωραφιον τῆς κυρας αδελήτζης ὅπερ ἔχη απόριον εκ του μιχρίζη· και δύσεως· χωραφιον των παίδων αδονῆσοι· και ἄρκτρου· χωραφιον μαλγερίου υιου γουλιελμου κουνουσταύλου· και μεσυμβριας τω χωραφιον τῆς ηριμενης μονης αγιου θεοδορου και συνκληεῖ. τουτο δὲ το προὴρημενον χωράφιον· αφειερῶσωμεν αυτῶ ἡμεῖς οἱ πρωγραφέντες εἰς την ηριμένην μονην αγιου θεοδωρου ὡς προέφημεν του ἔχην αὐτό από του νῦν και εἰς τους εξεῖς ἅπαντας χρονους μέχρη τερματων αιώνων εἰς παντελῆ δεσποτιαν και κυριοτητα· μὴ ενοχλουμένη. εις αυτο υπο τινος· μητε παρ ημων μητε παρα των ημετερων κληρονομων και

† Signum manus Simeonae uxoris ipsius. Quoniam persuasum habemus res Deo sacrisque aedibus dicatas quid divinum esse, et animarum utilitatem parere, nos suprascripti mente repetentes verba sacrarum litterarum: Domine dilexi decorem domus tuae, et tabernacula gloriae tuae; et: Sanctifica diligentes decorem domus tuae; ideo et pro spirituali salute nostrorum parentum, et pro redemptione ac remissione peccatorum nostrorum, donamus venerabilissimo templo sancti Theodori Eremitarum praedium nostrum positum in dicto loco sancti Theodori, quod est aporium nobis traditum a Galliano. Ita autem circumscribitur: ab oriente extat praedium dominae Adelasiae, quod habet in aporium a Michrizi; ab occidente praedium filiorum Adonisi; a septentrione praedium Malgerii filii Gulielmi Comestabuli; et a meridie praedium dicti monasterii sancti Thedori; atque clauditur. Hoc itaque praedictum praedium nos memorati donamus dicto monasterio sancti Theodori, prout antea diximus, ut ipsum habeat amodo et in omne aevum, usque ad finem seculorum, in integro dominio et possessione, neque molestia ipsi ab aliquo inferatur, neque a nobis, neque a nostris

διαδοχων. ἡ δὲ τὴς τοῦτω βουληθη εποιχειρησαι μὴ εισακουέστω ἄλλα μάλλον αραὶς υποβληθῆσεται ταὶς εκ των τιή αγίων θεοφόρων πατρων καὶ τα εξῆς. ηθ οὕτω μενέτω η αυτὴ αφειέρωσις στερρὰ καὶ απαρασάλευτος μεχρι τερματων αιῶνων ἐν παροῦσια μαρτυρων.

† ροπερτος του αλεξάνδρου μαρτυρῶν υπεγραψα τον σταυρον. † κυρος νικολαος κρητής μαρτυρῶν υπεγραψα τον σταυρον. † ἰωσφρὲς καμπερρουνος μαρτυρὼν υπεγραψα τον σταυρον. † γουλιελμος λουπούνος μαρτυρῶν υπεγραψα τον σταυρον. † ὁ μεσινὸς ιωαννης καὶ ὁ κώτος τοῦ δικαίου μαρτυρες. † ιωαννης γαμβρος αδονησι μαρτυρων υπέγραψα τον σταυρόν. † πρεσβυτερος λεων δηπλομοῦννης και κανόνικος μαρτυρῶν υπεγραψα τον σταυρον. † σινατέρος υἱὸς πρεσβυτέρου οινόμου· καὶ πρωτοπαπα σημέρου μαρτυρων υπεγραψα οικεία χειρὶ.

† εγραφη χειρὶ θεοδωρου ἱερεως καὶ πρωτοπαπα σημέρου ετει ϛψλϛ ινδικτιωνι α'.

heredibus et successoribus. Si quis autem haec invadere praesumat, ne exaudiatur, quin maledictionibus subiiciatur tercentorum octo et decem sanctorum divinorumque Patrum, et cetera. Et nihilominus maneat haec donatio firma atque immutabilis usque ad finem seculorum. Coram testibus.

† Robertus de Alexandro testis crucem subscripsi. † Dominus Nicolaus iudex testis crucem subscripsi. † Iosfredus Camperrunus testis crucem subscripsi. † Gulielmus Lupunus testis crucem subscripsi. † Ioannes Mesinus et Cotus de Iusto testes. † Ioannes gener Adonisi testis crucem subscripsi. † Presbyter Leo Diplomunnes canonicus crucem subscripsi. † Sinaterus filius presbyteri Oenomi et protopapa Simeri, testis subscripsi propria manu.

† Scriptum manu Theodori presbyteri et protopapae Simeri anno 6736, indictione I.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani — n.° 130.)

CCLXXXI.

1228 — Mense Novembri — Indict. II — Tarenti.

Ioannes filius Constantini Medici pollicetur se quotannis soluturum ecclesiae S. Petri Imperialis tres cerae libras pro vineis quas in emphyteusim acceperat.

† σίγνον χειρὸς ἰωάννου υἱοῦ κωνσταντινου ἰατροῦ.

Ἐν ὀνόματι τοῦ πατρος καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος ὁ προγεγραμμένος ἰωάννης ὁ τὸν τίμιον καὶ ζωοποιὸν σταυρον ἄνευ τοῦ ὀνόματος οἰκειωχείρως προτάξας. τὸ παρὸν τῆς ἀσφαλείας ἔγγραφον πρὸς σὲ οὐρσινάλδον εὐλαβῆ προεστῶτα τῆς ἐκκλησίας τοῦ ἁγίου τοῦ βασιλικοῦ πέτρου καὶ πρὸς ἅπαν τὸ μέρος τῆς εἰρημένης ἐκκλησίας, οὕτως ἐθελουσίως ὑπεκτίθημι. Ἐπείπερ σύ μοι παρέδωκας τέσσαρα ἀμπελότοπα τῆς ἐκκλησίας τοῦ ἁγίου πέτρου τοῦ βασιλικοῦ ἵνα ἐμφυτεύσω ἐν αὐτοῖς ἀμπέλια καὶ κατέτος δώσω ὑμῖν λίτρας κηρίου τρεῖς ἐν τῇ ἑορτῇ τοῦ ἁγίου πέτρου ὡς περιέχει τὸ ἔγγραφον τὸ ἐκτεθέν μοι παρὰ σοῦ τούτου χάριν ἀνεφώνησά σοι καὶ ἠσφαλίσθην πρὸς σὲ καὶ τὸ μέρος τῆς ἐκκλησίας ὡς εἴπερ ἐγὼ ἢ κληρονόμοι μου μὴ θελήσωμεν ὑμῖν δοῦναι ὡς εἰρηται κατ ἔτος τὰς τρεῖς λίτρας τοῦ κηρίου, ἵνα τῷ μέρει

† Signum manus Ioannis filii Constantini Medici.

† In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Suprascriptus Ioannes, qui venerandam et vivificam crucem propria manu sine nomine praefixi, praesens securitatis instrumentum tibi Ursinaldo, pio praefecto ecclesiae sancti Petri Imperialis, et omni parti antedictae ecclesiae, ita mea sponte condo. Quoniam mihi tradidisti quatuor praedia vinealia ad ecclesiam sancti Petri Imperialis spectantia, ut inibi vites sererem, et quotannis vobis traderem libras tres cerae in festo S. Petri, sicut continet instrumentum, quod idcirco mihi fecisti; ideo declaravi et confirmavi tibi et parti ecclesiae me et heredes meos, si noluerimus quotannis dare dictas tres libras cerae, ut

σου νομίσματα ρηγάτα δέκα καταβάλωμεν, καὶ ἄλλα τοσαῦτα τῶ δημοσίω. Φυλάττοντες μέτα ταῦτα τὸ παρὸν ἔγγραφον ὀχυρὸν εἰς ἀεὶ ὅπερ ἐγράφη ἀξιώσει ἐμῆ χειρὶ γεντιλίου ἱερέως υἱοῦ νικωλαου βασιλικοῦ ταβουλαρίου ταράντου μηνὶ νοεμβρίω, ἰνδικτιωνος β' ἔτους ϛψλζ' παρουσια μαρτύρων.

† Leo Sire Guinisi filius.

† Iaspidus filius Iudicis Alexandri.

† Ego Paganus Malignus.

(Ex originali membrana Archivi Casinensis — n.° 32.)

conventum est, soluturos parti tuae decem regales nummos, totidemque Fisco, observantes postea praesens instrumentum firmum in perpetuum; quod scriptum est rogatu meo, manu Gentilis sacerdotis filii Nicolai imperialis tabularii Tarenti, mense novembri, indictione II, anno 6737, coram testibus.

CCLXXXII.

1228 — Indict. II — Simeri.

Adelasia filia Gulielmi Grandi donat monasterio sancti Theodori praedium situm in tenimento eiusdem monasterii.

† σίγνον χειρὸς κυρας αδιλυτζίας θυγατρος γουλιέλμου γράνδου. εγῶ η προωγραφῆσα αδιλήτζια ἡ το σίγνον του τιμιου σταυροῦ οἰκεια μου χειρὶ ανωτερω χαράξας. φένωμαι στέργοντα καὶ επιδιδόντα· εις την πάνσεπτον μονην αγιου θεοδώρου την οὖσαν εις την κρατησιν σήμερου μετόχιον δὲ ὄντα αγιου στεφάνου του βόσκου. το ημετερον χωραφιον το οντα καὶ διακειμενον ἔνδον της διακρατησεως της ηριμενης μονης αγιου θεοδωρου οπερ έχω εις απόριον ἐκ του μηχρίζη υπαρχη κατα σποραν σιταριου ρουβου α' σινορητε δὲ. κατα μεν ανατολής και δύσεως και ἄρκτρου· τα χωραφια της ηριμενης μονῆς· καὶ μεσημβρίας το χωραφιον του απεχωμενου λεοντος γεντζάνου· καὶ συκλῆ. τοῦτω δὲ το προρηθεν χωραφιον δέδωκα αυτὸ εις την ηριμενην μονην ὕπερ ψυχηκεῖς σοτηριας των ἡμετέρων γωναίων και ὕπερ λύτρου και αφέσεως τῶν ημετερων αμαρτιῶν. ἔχην δὲ η αυτῆ μονη το αυτὸν χωραφιον απο του νὺν καὶ εἰς το διηνεκές· μὴ ενοχλούμενος εἰς αυτὸν υπό τινος· μητε παρ εμοῦ· μὴ ται παρα των εμων κληρονομων και διαδοχων· η δὲ της βουληθη επιχειρησαι προς νοσφησμὸν αδικεῖας εκ των του θεοῦ χειρων αφαρπασαι βουλωμενος· ὅστις τούτο επιχειρησει· μη εἰσακουέστω· αλλα μάλλον ἔστω επάρατος παρα κυριου θεου παντοκρατορος και των τιή αγιων θεοφόρων πατρῶν και τα εξῆς και ηθ ουτω μενετω ἡ αυτὴ αφηέρωσις στερρὰ καὶ απα-

† Signum manus dominae Adelasiae filiae Gulielmi Grandi. Ego suprascripta Adelasia, quae signum honorabilis crucis propria mea manu supra exaravi, trado et confirmo venerabili monasterio Sancti Theodori, quod situm est in pertinentiis Simeri et est obedientia sancti Stephani de Nemore, praedium meum positum et situm in tenimento dicti monasterii sancti Theodori, quod in aporium habeo a Michrizi; est vero capax sationis unius rubi frumenti; et hos habet fines: ab oriente, occidente et septentrione praedia dicti monasterii et a meridie praedium defuncti Leonis Genzani, et clauditur. Hoc autem memoratum praedium donavi dicto monasterio pro spirituali salute nostrorum parentum, et pro redemptione et remissione nostrorum peccatorum; et ipsum monasterium habeat idem praedium ab hodierna die et in perpetuum, neque molestiam a quovis patiatur, neque a me, neque a meis heredibus et successoribus. Quicumque autem tentaverit per iniustam usurpationem illud a Dei manibus eripere, ne exaudiatur, quin immo anathema sortiatur a domino Deo omnipotente, et tercentis octo ac decem sanctis divinis patribus, et cetera; et nihilominus maneat haec do-

ρασάλευτος μέχρι τερμάτων αἰώνων ἐν παρουσία μαρτύρων.

† Θωμάς μανεσκάλκος μαρτυρώ. † ιωαννης φαβάρας μαρτυρῶ. † πρεσβυτερος λεων καινόικος του σταυρου μαρτυρῶ. † γρηκέλος κροτόνης μαρτυρω. † νικολαος λιούλος μαρτυρώ.

† εγραφη χειρὶ Θεοδώρου ἱερέως και πρωτοπαπα σημερον ετει ϛψλϛ ἰνδικτιωνι β'.

natio firma et inconcussa usque ad finem seculorum. Coram testibus.

† Thomas Manescalcus testor. † Ioannes Fabaras testor. † Presbyter Leo canonicus de Cru testor. † Gricelus Crotonis testor. † Nicolaus Liulus testor.

† Scriptum manu Theodori presbyteri et protopapae Simeri anno 6736, indictione II.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani — n.° 131.)

CCLXXXIII.

1229 — Mense Maio — Indict. II.

Nicolaus Magidiota et Theodorus eius consobrinus donant monasterio S. Ioannis de Flore tres vineas sitas apud flumen Netum, ad rivum S. Orontii, et in valle Buthnisiadorum.

† σίγνον χειρὸς νικολάου ὁ το ἐπίνιον μαγιδιότης † σίγνον χειρὸν Θεόδωρου ἀνεψιου νικολάου εκ του αυτου γενους.

Ἐν ονόματι τοῦ πατρος καὶ του υιοῦ καὶ του αγιου πνευματος· οἱμῆς οἱ προγραφεντες ὅ τε νικόλαος και θεόδωρος· οἱ τα σιγνα των τιμίων καὶ ζωοποιῶν σταυρων ἰδιοχειρὸς γράψαντες ἑκουσία ἡμῶν γνώμη καὶ αὐτῶπροὲρέτω βουλή· μάλλον αναλαμβάνωμεν πάσαν ὄχλησιν ἀδελφων ἰδίον κληρονόμων καὶ συνκληρονόμων· τιθώμεθα καὶ ποιοῦμεν τὴν παροῦσαν ἔγγραφον αφιέρωσιν· ἁπλῦν εὐχάρηστον αμετάτρεπτον καὶ αμεταμέλυτον· χωρῆς δολου η ραδιουργίας λαβόντες οὖν κατα νοῦν· τη μικρὸν δόρον δουναι τῶ Θεῶ ὑπὲρ ψυχικης σωτηρίας των ψυχῶν των ἐμῶν γονέων καὶ ἡμῶν των ἁμαρτολῶν· διοῦ ἀμπέλιον καὶ χώραφιον κτώμεθα καὶ δεσπόζωμεν ἐκ γωνικης ἡμῶν κλήρονομιας εις το εκείθε μέρος ποταμού νέτου· εις την ριάκην τὴν λεγωμενη τοῦ αγίου αρώντζου ὅπερ ἔσχεν ἀγωράν ὁ ἐμὸς πάππος κυρος ἀλεξάνδρος ρούτταρις παρα ἐκείνου ἀπιχωμένου βασιλειου καρδοπατου καὶ τῆς αὐτοῦ συμβίου ἠρήνης καὶ των αὐτῶν τέκνων· καὶ ἕτερον ἀμπέλιον ὅπερ ἔσχεν αγωρὰν ὁ ἐμὸς πατηρ ἐμοῦ νικολάου ιωαννης μαγιδιότης παρὰ ιωαννου κονδομιχανου καὶ τῶν τέκνων αὐτοῦ εις την βαθειαν ἡ λεγωμενη· βουθνηπιάδων ὁμοιος καὶ ἕτερον αμπέλιον ὅπερ καὶ αὐτῶν ἔσχεν ἀγορὰν ὁ αὐτός· ἐμὸς πατηρ εις την αὐτὴν βαθείαν παρα αχιλλέα κονδομιχανον καὶ τῶν αὐτοῦ τέκνον·

† Signum manus Nicolai cognomento Magidiotae. † Signum manus Theodori consobrini Nicolai ex eadem familia.

† In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Nos suprascripti Nicolaus et Theodorus, qui signa honorandae ac vivificae crucis propria manu scripsimus, nostra voluntaria sententia et spontaneo consilio, quin immo in nos suscipientes omnem molestiam fratrum, propinquorum, heredum et coheredum, condimus et facimus praesens oblationis instrumentum simplex, gratum, inviolabile et immutabile sine dolo vel fraude. Cogitantes igitur aliquod parvum donum pro spirituali salute animarum parentum meorum ac nostri peccatorum Deo offerre, cum ex paterna nostra hereditate vineam et praedium possideamus et habeamus sita apud flumen Netum ad rivum dictum S. Orontii, quae emit avus meus dominus Alexander Ruttaris a demortuo Basilio Cardopato et eius uxore Irene, eorumque filiis; nec non alteram vineam quam emit pater mei Nicolai Ioannes Magidiota a Ioanne Condomichano eiusque filiis ad vallem dictam Buthnisiadorum, item et alteram vineam quam et emit idem pater meus in eadem valle ab Achille Condomichano eiusque filiis;

ταυτα αἵν τα δίλωθεντα ἀμπέλια τὰ προόνομασθέντα διὰ το τοῦ καίροῦ ἀνομάλου εἰς ερήμοσιν εκατήλιξαν καὶ ὑπαρχουσι ἐξαμπέλια· ὅθεν βουλη ἡμῶν καλή καὶ ἡδέοι μη βιαζωμενοι παρά τινος· ἀφιερούμεν αὐτᾶ καὶ ἀφαγνηζώμεθα εις την σεβασμίαν μονήν τοῦ χιοῦρε εις τον αγιον καὶ ἀπόττολον ευαγγελιστην ιωαννην τὸν θεόλογον καὶ εἰς σὲ τὸν τιμιοτατον καθηγοήμενον κύρον ματθαιον καὶ εις τους ἐνχωριους ἐκήσε ἀδελφούς· καὶ ταῦτα μετᾶ τῶν ἀγωρέον πρατιρίων χαρτίων τῶν παλαιῶν ὀν ἐπὶ χείρας προς σὲ τὸν τιμιοτατον πρεσβυτερον πέτρον ἀποδωσαμεν· εἶτι χαρτια τεσσαρα παλαιά τουτων χάριν ἡμῆς ἐπροεπνοήσαμεν τοῦ εγγραφον ἐκθέσθαι ἐν ταύτη τοῦ ὑπερεύχεσθαί μας ἐν τῆς θείοις καὶ ἱεροῖς διπτύχοις· τοῦ ἔχειν αὐτᾶ ἡ ἁγία τοῦ θεοῦ μονή ἀπο τοῦ νῦν καὶ εἰς τοὺς ἑξῆς ἅπαντας χρόνους ἐπεξουσίος καὶ αυθεντικώς ποιὴν ἀπ αυτων εἰ τι ἀρεστόν ὑπάρχει μη εναντιουμένη παρά τινος· εἰ δὲ τῆς ποτέ κερώ ἡ χρόνω βουλυθη ἀνατρεύσε τὴν παρ ἡμῶν καλοθελην ἀφιέρωσιν μη ἡσακουέστω ἀλλ ηναι ἐπάρωτον παρα πατρος κυριου θεου παντοκρατορος· τῶν τιή αγιων θεόφορων πατρων το ἀναθέματι καθηποβληθείσωνται· ἡ δὲ καὶ ἡμῆς μετάμελοι θελήσωμεν γενέσθαι ἥνε μας ἐν τῆς αὐτῆς ἐπιτημέιοις· οὐ μην τούτο ἄλλα καὶ ζημίαν ὑποστήναι μας διμωσιακην ριγατους λϛ· καὶ ἡθ οὕτω μένη στερρᾶ καὶ ἀπαρασάλευτος μέχρι τερματος αἰωνων· ἣν ἐπίησαμεν ἐπὶ τῆς εὐσεβοῦς βασιλείας φρεδουρήκου τοῦ ὑπερλαμπρου βασιλέως καὶ αυθεντου ἡμῶν χειρῆ στεφάνου ἱέρεως καὶ μιγάλου πρωτοπάπα· ἐκ προσταγματος τοῦ ἁγιοτάτου μητροπολιτου καὶ δέσποτου ἡμῶν κυρου διόνυσίου· μαϊω μηνι ινδικτιωνος β'· ἔτους ϛψλζ' παρουσια μαρτυρων.

† νικόλαος μαυρολέων καὶ κατὰ τὴν ἡμέραν ἐξουσιαστης ὑπέγραφα δια του σταυροῦ †

† βαρθωλομαίος κοῖμερκος υπεγραφα.

† ιωαννης ο ευτελης διακονος και δευτερεβον ο μανδιλος υπεγραφα.

† μιχαηλ μαρτέλλος μαρτυρ υπεγραφα δια του σταυρου.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani — n.° 132.)

has igitur dictas vineas superius nominatas, quia multis abhinc annis desertae fuerunt et sunt, nostro bono et proprio consilio, non ab aliquo coacti, offerimus et consecramus venerabili monasterio de Flore, sancto et apostolo Evangelistae Ioanni Theologo et tibi honorabilissimo praeposito domino Matthaeo, fratribusque ibidem inhabitantibus, una cum antiquis emptionum instrumentis, quae in manus tui honorabilissimi presbyteri Petri dedimus, videlicet quatuor vetera instrumenta. Quamobrem nos in hoc scripto statuendum curavimus, ut oretis pro nobis in divinis et sacris diptychis, et eas (*vineas*) habeat sanctum Dei monasterium a praesenti die et in omne aevum cum facultate et potestate faciendi de eis quicquid (*sibi*) placuerit, nullo adversante. Si quis autem aliqua occasione vel tempore voluerit subvertere hanc a nobis bona voluntate factam donationem, ne exaudiatur, sed maledictus sit a Patre Domino Deo omnipotente, et tercentorum octo et decem sanctorum divinorum Patrum anathemate feriatur. Quod si nosmetipsi consilium mutare voluerimus, eodem modo puniamur non solum, sed etiam mulctemur Fisco regalibus sex et triginta. Et ita deinceps firma et stabilis maneat usque ad finem seculorum (*haec donatio*) quam fecimus sub pio imperio Friderici perillustris Imperatoris et domini nostri, manu Stephani presbyteri et magni protopapae, ex mandato sanctissimi Metropolitae et Domini nostri domini Dionysii, mense maio, indictione II, anno 6737, coram testibus.

† Nicolaus Mauroleo et pro tempore Baiulus subscripsi per crucem.

† Bartholomaeus Cumercus subscripsi.

† Ioannes humilis diaconus et secundicerius Mandilus subscripsi.

† Michael Martellus testis subscripsi per crucem.

CCLXXXIV.

1232 — Mense Iulio 22 — Indict. V — Seminarae.

Ioannes Agellitanus se ipsum et bona sua dicat monasterio S. Stephani de Nemore.

† σίγνον χειρος ἰωάννου τὶ ἐπὶνομία ἀγελλιτάνου.

Ἐπιδεῖπερ ἄνωθεν καὶ ἐξ αρχῆς, οἱ θειῶτατοι καὶ φιλευσεβεῖς νόμοι, καὶ οἱ ἱερεῖ κάνωνες, τοὺς θεῖους καὶ εὐαγεῖς οἴκους, ἐθέσπησαν καὶ διὁρῆσαντο, ὡς θεῖον ἀληθὲς καὶ εὐάρεστον τῷ θεῷ τουτο τυγχάνοντα, ἵνα πᾶσι τοῖς φιλοθέοις, τοῖς εν αὐτοῖς τοῖς θεῖοις οἴκοις ἐκτετηθεμένοις, ἔσονται λυμὶν ἀχύμαστος, καὶ σωτηρία ψυχῆς τε καὶ σώματος, τουτου χάριν ἐγώ γε ὁ προγραφῆς ιωαννης ἀγελλιτάνος, ὁ τὸ σιγνον τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ εἰδιῶχείρος ποιῆσας ἐν τωδε τῷ ὕφει, εἰβουλήθην καλὴν βουλὴν καὶ πιστῆν, ὡς ἐξ ὅλης τῆς ἐμῆς ψυχῆς καὶ δια μεσης τῆς καρδίας ὑψαμένην, τοῦ ἐμαυτου ἀπὸ τοῦ νῦν ψυχή τε καὶ σώματι, δωρήσασθαί με καὶ ἀφιέρουσθαι με εἰς αδελφὸν, συν τῆς ἐμῆς ὑποστατικῆς περιουσίας, ἤγουν οἶκον καὶ χωράφια, τοῖς κατωτέρως λεχθησομένοις καὶ διόρησμένοις, πρὸς τὸν πάνσεπτον καὶ θεῖον ναὸν τοῦ αγίου πρωτομάρτυρος καὶ πρωτοδιάκόνου στεφανου τῶν ἐρεμίτων, ὑπερ λύτρου καὶ ἀφέσεως αμαρτιῶν τῶν ἐμῶν προγόνων καὶ ἐμοῦ, τοῦ ἔσεσθαι με εἰς αδελφὸν κατα τὸν ὅρον καὶ τύπον καὶ κάνωνες τοῦ αὐτοῦ θεῖου ναοῦ, σωζομένου τούτου, τοῦ ἔχειν ἡ αὐτῆ ἁγία μονῆ ἀπο την σήμερον ἡμέραν καὶ ὥραν, αὐτᾶ τὰ ἐμᾶ ὑποστατικὰ πράγματα ἅπερ κατωτέρως λεχθῆσονται, εἰς εἰκιαν εξουσίαν καὶ αἰώνιαν κράτησιν καὶ δεσποτίαν, ποιὴν αὐτᾶ εἴτι καὶ βουλονται οἱ ἐν αὐτῆ τῆ αγια μονῆ οἰκούντες ἀδελφοὶ, ὡς τὸ κύρως καὶ την ἐξουσίαν παρ' ἐμοῦ εἰλυφώτες, καὶ ινα εν ὅλη τῆ ἐμῆ ζωῆ, δια τὸ ἐμὲ πλήστα γεγηρακῶς καὶ ἀνίσχυρον ὄντα με τοῦ καθέζεσθαι εν αὐτῶ τῶ ἐμῶ οἴκω χάριν ἐλεείμοσύνης ὡς ἀδελφὸς τῆς αυτῆς αγιας μονῆς, καὶ ἐξοὺ εστὶν τὰ ἐμὰ κυνητά πράγματα τοῦ ἔχειν με αὐτᾶ ποιῆν αὐτᾶ καὶ βοῦλωμι, καὶ ἔχειν με ὁμοίως τὴν συνεισφοραν τῶν αυτων χωραφίων οπερ ἐδωρησάμιν εἰς τὸν αυτον θεῖον ναὸν πρὸς ἐμὶν διείκησιν, καὶ ινα ὀφίλουσιν οἱ αδελφοὶ ἐν τῆ ἐμῆ τελευτῆ κηδεῦειν με ὡς πρεπὸν ἐστὶν, καὶ οὕτως μένην αὐτᾶ τὰ ἐμὰ πράγματα αἰῶνίως εἰς τὴν αὐτὴν αγίαν μονῆν καὶ

† Signum manus Ioannis cognominati Agellitani.

Cum antiquitus et ab initio sanctissimae et piissimae leges et sacri canones sanxerint atque statuerint sanctas et sacras domos esse opus divinum, verum Deoque acceptum, ut omnibus Christifidelibus ipsas sacras aedes inhabitantibus essent tranquillitatis portus, et salus tum animae, tum corporis, propterea ego suprascriptus Ioannes Agellitanus, qui signum honorabilis et vivificae crucis propria manu exaravi in hoc instrumento, decrevi bona et fideli voluntate prodeunte e toto meo animo et imo corde, meipsum donare et dicare ab hodierna die animo et corpore ut fratrem cum omnibus meis bonis, id est domo et praediis inferius denotandis atque describendis, venerabili et sacro templo sancti Protomartyris et Protodiaconi Stephani Eremitarum, pro redemptione et remissione peccatorum Maiorum meorum et mei, ut sim ipse frater iuxta regulam, institutum et canones ipsius sancti templi, et hoc pacto, ut memoratum sanctum monasterium habeat ab hodierna die et hora ipsa mea bona, quae infra dicentur, in sua potestate ac perpetuo dominio et possessione, et faciat de iis quidquid voluerint fratres in eodem sancto monasterio degentes, qui ius et auctoritatem a me acceperunt, et ut tota mea vita, cum imbecilli et devexa in senium aetate sim, vivam in memorata mea domo pro eleemosyna ut frater eiusdem sancti monasterii; et cum praeterea ego possideam bona mobilia, potestas mihi sit faciendi de iis quidquid voluero, et insuper conferatur mihi administratio eorumdem praediorum, quae memorato sancto templo donavi, et fratres in obitu meo funus mihi parare debeant, prout decet. His igitur conditionibus in perpetuum remaneant ipsa mea bona

πρὸς τοὺς ἐν αὐτῇ οἰκοῦντας αδελφοὺς ὡς εἴρηται, καὶ ἡ μὲν τυχὸν ἀπὸ τοῦ νῦν θελήσωσι, οἱ ἀδελφοὶ ἀνακαινήσε τὸν αὐτὸν οἶκον καὶ ποιῆσε τί αγαθοεργίαν, ἢ τὰ χωραφια φυτεῦειν αὐτᾶ ἀμπέλων, ἵνα ἔχωσιν τοῦτο εξουσίαν ποιῆν ὡς εἶκιον αυτῶν πραγμα καὶ δεσποτια, καὶ οὐδεμίαν συνεισφορὰν οὐ θελω τοῦ ἔχειν με απο τῶν χωραφίων, ἡ μὶ τοῦ καθεζεσθαι καὶ μένην εν τῷ οἴκω χάριν ἐλεεἰμοσύνης, τὰ δὲ πράγματα εἰσὶν ταῦτα, ἤγουν ὁ οἶκος ὅπερ εχω εἰς χώραν σεμιναρίου, εκ πατρικῆς μου κληρονομίας αμα συν τοῦ ἐκεῖσε κυπουρίου καὶ προαύλίου, κατὰ και περιόρύζονται, ἀπο μεν ανατολῆς, τὸ χωραφιον λέοντος υἱοῦ μεσίσκλου, δύσεως ἡ οδὸς, ἀκτρου, τὸ στενό στρατον καὶ ὁ οἶκος τοῦ ἀπιχαμένου λεοντος κουραδοῦ, καὶ ὁ οἶκος ιωάννου γουδιλή, μεσυμβρίας, ὁ οἶκος λεοντος κητζήνι καὶ ἐμοῦ ἀνεψιοῦ, καὶ ο οἶκος ἰωάννου κασήρι καὶ ὁ κατα καιρον ξυροῦαξ, τὰ δὲ χὠράφια ἅπερ ἐδωρησάμιν ὡς εἴριται, εἰσὶν πετζια τρεία καὶ αὐτᾶ ὑπάρχωσιν εἰς τὸ γαγιάνον, τὸ ἓν πετζὴν εκ τούτων, ὑπάρχει πλησιον των χωραφιων τῆς αγκουῆσσας πρεσβυτερου γρηγοριου λογαρά. καὶ πλησιον χωραφιου πυρρογενι, καὶ πλησιον τῆς οδοῦ, τὸ δὲ ἕτερον χωραφιον ὑπάρχει πλησιον τῆς πυγὴς γαγιανοῦ, καὶ πλησιον χωραφιων λήβερι, καὶ πλησιον χωραφιων μεσίσκληχου, τὸ δὲ ετερον χωραφιον υπάρχει εἰς τὸ κλήσιμον τὸ λεγόμενον τοῦ σηλβέστρου, ἤγουν τα δύο μεροι παντὸς τοῦ αὐτοῦ κλήσματος, ἀπο τε χωραφιων καὶ εἰμεροδενδρίων, καὶ αὐτᾶ ὑπάρχει πλήσιον τοῦ αμπέλου πλουτίνου, καὶ πλησιον χωραφιων κυρου ιωάννου κυρου χοῦ, καὶ πλησιον τοῦ χωραφιου τοῦ ναοῦ τοῦ ἁγίου ἰωάννου τοῦ θεολόγου, ταῦτα τὰ πράγματα ἐδωρησάμιν καὶ ἀφιερωσάμιν εἰς τὸν αυτον θεῖον ναον τοῦ αγίου στεφανου τῶν ερεμίτων, τοῦ ἔχειν αὐτᾶ ἡ αὐτῆ αγια μονῆ καὶ οἱ ἐν αὐτῆ οἰκοῦντες αδελφοὶ καὶ οἱ μελοντες ἔσεσθαι εἰς αἰώνιαν κράτησιν καὶ κυριότητα ποιῆν αὐτὰ εἴτι καὶ βούλονται πρὸς ὀφέλιαν τῆς αὐτῆς αγιας μονῆς, καὶ ἡ μεν τυχὸν τινὶ καιρῷ βουληθῶ ἐγῶ μετᾶμελος γενεσθαι ἐκ ταῦτης τῆς αδελφότητος καὶ τῆς δωραιᾶς ταῦτης εἰς μετᾶστρεψιν των αυτῶν πραγμάτων, ἵνα σχῶ τὸ ἀνάθεμα τῶ δωθεὶ παρα των αγίων τριακοσίων δεκα ὀκτῶ θεόφόρων πατέρων, καὶ τὴν αγχονὴν ἰοῦδα τοῦ προδωτου, καὶ πάσας ἀράς εἶνε με μέτοχον, καὶ ὑμεῖς οἱ ἀδελφοὶ τῆς αυτῆς αγιας μονῆς, εχειν σας ἐξουσίαν, δεσμίζειν

penes dictum sanctum monasterium, fratresque illud incolentes, ut dictum est. Quod si forte fratres amodo voluerint dictam domum instaurare, et in splendidiorem formam adducere, vel praedia vitibus serere, facultatem habeant hoc peragendi, tamquam propria ipsorum bona et possessiones sint; nullumque reditum percipere volo ex praediis, sed tantum domum incolere, atque inibi pro eleemosyna manere. Possessiones vero hae sunt. Domus quam habeo in civitate Seminarae ex paterna mea hereditate simul cum hortu'o et vestibulo inibi extantibus, ita circumscriptam: ab oriente est praedium Leonis filii Mesiscli; ab occidente via; a septentrione vicus, et domus demortui Leonis Curadi, et domus Ioannis Gudili; a meridie domus Leonis Cetzenni mei consobrini; et domus Ioannis Casiri, et pro tempore torrens. Praedia vero quae, ut dictum est, donavimus, sunt tres terrae portiones, quae extant ad Gagianum, quarum una sita est prope praedia de Anguissa (*nuncupata*) presbyteri Gregorii Logarà, et prope praedium Pyrrhogeni et viam; aliud vero praedium extat prope fontem Gagiani, et praedia Liveri, et praedia Mesiclichi; aliud vero praedium extat ad clausuram dictam de Silvestro, id est duae partes ipsius clausurae, quae constant praediis et arboribus fructiferis, ac positae sunt prope vineam Plutini, et praedium domini Ioannis domini Hugonis filii, et praedium templi sancti Ioannis Theologi. Memorata bona dedi et consecravi ipsi divino templo sancti Stephani Eremitarum, ut ea habeant dictum sanctum monasterium et fratres in ipso habitantes, atque habitaturi, in perpetua possessione et dominio (*cum facultate*) faciendi de iis quidquid voluerint, pro commodo ipsius sancti monasterii. Et si forte aliqua occasione huiusce sodalitii me participem esse poenituerit, atque praesentem dictorum bonorum donationem infringere voluero, nanciscar anathema tercentorum octo et decem divinorum Patrum, et laqueum Iudae proditoris, et incurram omnes maledictiones; et vobis fratribus ipsius

με καὶ αναθεματίζειν με καὶ ἀφορῆζειν με ἀπο πασης χριστιάνώτιτος, ὡς παραβάτις τῶν τοῦ θεοῦ εντολῶν, καὶ εἰθ οὕτως μέιην αὐτᾶ τὰ πραγματα ὡς εἴρῆνται αἰώνίως εἰς τὴν αὐτὴν αγίαν μονῆν, ὅθεν ταῦτα πάντα τὰ πρᾶγματα τὰ προλεχθέντα ἀνωτέρως ἔδωσα αὐτᾶ τὰ νῦν εἰς εἰκίαν καὶ αἰώνίαν κρᾶτησιν καὶ δεσποτίαν καὶ ἐμφιώρεσιν τῆς αὐτῆς αγιας μονῆς καὶ εἰς σὲ τὸν κατα τὴν ἡμέραν ἡγούμειον τῆς αὐτῆς αγίας μονῆς, κυρον ἀνδρέαν καὶ πρὸς τους συν σοὶ, εναρέτους ἀδελφοὺς, δι οὗ καὶ τὸ παρὸν ἔγγραφον ἐποίησα καὶ ἐπέδωκα αὐτὸ πρὸς τὴν αὐτὴν μονῆν μεμαρτυρημένον παρα τῶν κριτῶν χῶρας σεμιναρίου καὶ ετερων καλῶν ἀνθρώπων τῆς αὐτῆς, μονῆς μηνὶ ἰουλίω εἰς τας κβ', ἰνδικτιωνος ε', ἔτει ϛϕμ'.

† νικόλαος χανδακης και κριτης σιμιναριου μαρτυρ. † νικολαος υιος γεωργιου σημιναριου μαρτυρ. † νικόλαος της παλούμβας καὶ κποτέλλανος σεμιναριου μαρτυρ. † ιωαννης του κυρου χου καὶ κριτῆς σεμιναρίου μαρτυρ. † νικόλαος εὐτελῆς νοτάριος υἱὸς βασιλείου χαλκαίου μαρτυρῶ. † τολομεος ἐκ τὸ κανοιᾶνον καὶ κριτῆς σεμιναρίου μαρτυρ. † γοὐλιέλμος ἀσκέττας μαρτυρ. † ἰωάννης τοῦ μοντάλτου μαρτυρ. † θεοδωρος τοῦ χρυσαφίου καὶ παρὰ τῆς κραταιᾶς κόρτης πούπλικος νοτάριος χῶρας σημιναρίου μάρτυρῶ. † κώνστας καλᾶβρίτος μαρτυρ. † μανολος μαρτυρ † σέργιος μαλφιτάνος μαρτυρ. † αμμιριγος μαρτυρ † ego andrea de canniano testi sum † ἐγῶ πέτρος τοῦ νερεοῦ μαρτυρ. † νικόλαος κυροῦ βερυτράμου μαρτυρῶ.

† Διοῦ ἐγράφη τὸ παρὸν ἔγγραφον, δια χειρὸς ἐμοῦ νικολάου τι ἐπινομία του γράσσου, καὶ παρα τῆς βασιλικῆς κόρτης ὄντος νοταριου πούπλικου χῶρας σεμιναρίου, μηνὶ καὶ ἰνδικτιώνι καὶ ἔτει τοῖς προγραφῆσι.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani — n.° 133.)

sancti monasterii potestas sit me anathemate devinciendi, atque seiungendi a tota Christianorum communione, utpote qui violaverim Dei praecepta. Et sic maneant semper memoratae possessiones, uti antedictum est, ipsi sancto monasterio; quare supradicta omnia bona modo dedi in propriam et perpetuam possessionem ac dominium et usum eidem sancto monasterio, tibique pro tempore eius praeposito domino Andreae, et fratribus tuis virtute praeditis. Quamobrem praesens instrumentum condidi et tradidi dicto monasterio, cum testes interfuissent iudices civitatis Seminarae, et alii probi homines ipsius monasterii, mense iulio, die XXII, indictione V, anno 6740.

† Nicolaus Chandaces iudex Seminarae testis. † Nicolaus filius Georgii de Seminara testis. † Nicolaus de Palomba castellanus Seminarae testis. † Ioannes domini Hugonis filius iudex Seminarae testis. † Nicolaus humilis notarius filius Basilii Ferrarii testis. † Ptolomaeus ex Caniano iudex Seminarae testis. † Gulielmus Ascettas testis. † Ioannes de Montalto testis. † Theodorus de Chrysaphio apud potentem curiam publicus notarius civitatis Seminarae testis. † Consta Calabritus testis. † Manolus testis. † Sergius Malfitanus testis. † Ammirigus testis. † Ego Petrus de Nereo testis. † Nicolaus domini Beritrami filius testis.

† Scriptum est praesens instrumentum manu mei Nicolai cognominati de Grasso, et apud imperialem curiam publici notarii civitatis Seminarae, mense, indictione et anno supradictis.

CCLXXXV.

1232 — Mense Iulio 26 — Indict. (V) — Nohae.

Presbyter Manasses tradit monasterio S. Mariae de Cyr-Zosimo terram positam in agro Nohae, atque in permutationem accipit praedium situm in loco qui dicitur S. Iulianus Calogerorum.

† σιγνον χειρός του πρεσβυτερου μανασσῆ υιος τοῦ πρεσβυτερου συμεῶν.

Ἐν ονοματη του πατρος καὶ τοῦ υιοῦ καὶ του ἁγιου πνευματος. ἐγῶ ο προγεγραμμενος πρεσβυτερου μανασσῆ ο τον σιγνὸν του τιμήου καὶ ζωοποιοῦ σταυρου ἰδιόχειρός ποιήσας τὸ δὲ ονομα καὶ τη πατρωα επονυμια υπο του υφὸς του νοταριου γραψας φενωμαι ποιουντα· ανταλλαγὴν πρός σὲ κυρ του δυνου πριόλου της μονῆς του κυρ ζωσιμου διδωντα εις σὲ καὶ τὼ μοναστηρίω ενα πετζῆ του χωραφιου εις διακρατησιν του καστρου νωῶν εις την τοποθεσίαν του ἀπποιου· ἧς αλλαγην περιωχης χωραφιου ἦν ελαυον παρ ημων εις την τοποθεσίαν τοῦ ἁγίου ἰουλιανου τῶν καλογερων· καὶ ποιησω εις σὲ τω παρῶν ἐγραφον· δια το ἴδιον θελημα του αυθεντου ἡμων κυριου ριχαρδου του κλεραμοντε και υιος αυτου βουλοττα καὶ διοριζεται οὗτος απο μὲν ανατολων τῶ χωραφιον του ιωανου πρεσυυτερου γουληελμου απο δυσμων τω ξεροποταμὸν του μαρκου· απο ακτρου τῶ χωραφιον του ἰδίου αυθεντου ημων· απο μεσιὶυριας τω ριακη του μανδικαπουλλη καὶ κλη συν ησωδω καὶ ἐξώδω αυτου καὶ πάσα δικαίης αὐτή λεγω δὴ πῶς ἔχω αὔτη τῶ χωραφιον ὅτι ἔχω αυτο από χαρισιας καθως το χαρτιον δηλῆ λέγω δη του εχειν σε αυτο εις την εξουσιαν τῆ ἁγία εκκλησία απο της σημερον ἡμερα και ωρας του νῦν· εις το διηνεκὲς χρονους και ποιὴν των βουλημα ἡμῶν ος τω κυρος καὶ την δεσποτιαν παρ ημῶν ηληφὸς μὴ κολῆμενος παρα τηνος· εὰν ελθοι τις ειτε εγῶ ἡτε υιος ημων η διαδόχους ἡ τὶς εκ τῶν ἐμοῦ μερους ἡ αλλος τις ξενου προσωπου του εναχλῆν ἡ ζητῆν ἡ αγωγην ποιουντα κατα σε ἡ κατὰ των εκκλήαν λεγω δῆ του στέγη εγῶ καὶ ἐμῶν κληρονομων καὶ διεκδικάν σε απο παντὸς εναντιουμενου προσωπου ἡ δε και τοῦτο ου ποιησωμαι αλλα προ διαστροφῆ τινα χρησωμεθα ομολογῶ του ηναι ἡμας ζημιουμένον απο του δημοσιου ρηγατας λς' καὶ ειστερον μενετω το παρον ανταλλαγμα τή αγία ἐκκλησια τοῦ κυριου ζωσιμου εις αἰῶνα αἰῶνος

† Signum manus presbyteri Manassis filii presbyteri Simeonis.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Ego suprascriptus presbyter Manasses, qui propria manu signum venerandae et vivificae crucis exaravi, nomen vero et paternum cognomentum manu notarii, hoc permutationis instrumentum facio tibi domino Dino Priori monasterii de Cyr-Zosimo, tradens tibi et monasterio portionem terrae in pertinentia civitatis Nohae in loco, ubi dicitur Appium, et hanc permutans cum tenimento terrae, quam a vobis recepi in loco qui dicitur S. Iulianus Calogerorum. Et facio tibi praesens instrumentum de propria voluntate Domini nostri domini Riccardi de Claromonte eiusque filii Bulottae. Sunt vero eius fines hi: ad orientem terra Joannis filii presbyteri Gulielmi; ad occidentem torrens Marci; ad septentrionem terra Domini nostri; ad meridiem rivus Mandicapulli; et clauditur, cum ingressu et egressu, et cum omnibus iuribus ad eam pertinentibus. Dico autem me habere huiusmodi terram ex donatione, ut ex instrumento patet. Et de supradicta terra potestatem habeat sancta ecclesia a praesenti die et hora in perpetuum faciendi quidquid voluerit, sicut auctoritatem et dominium a nobis recepit, sine cuiuscunque personae impedimento. Et si apparens aliquis, sive ego, sive meus filius, vel successor, aut aliquis ex parte mea, aut alia extranea persona, molestiam tibi vel ecclesiae adferre voluerit, aut petere vel movere actionem; obstare debeam ego meique heredes, teque ab omni contraria persona defendere. Et si hoc facere noluerimus, sed contravenire proponamus, poenae nomine solvere debeamus Fisco regales sex et triginta; atque nihilominus praesens permutationis instrumentum maneat deinceps sanctae ecclesiae de

βαιυεῶν καὶ στερεον καὶ απαρασάλευτον ουτος εγραφη επει του ευσεβοῦς υασιλεος ημῶν φουλδερικος. δια χειρος του πρεσβυτερου ιωανου ο νιψιος του ἰγουμενου ὁ νοτάριος και ταβουλαριος ἀστεως νωῶν μηνι ἰουλιω εις τας κζ'. ημερα β'. ετους ϛψμ'. ινδικτιονος δ'. παρουσια μαρτυρων υπογεγραμμενων.

† κοττοφρέδος κριτῆς νωῶν μαρτυρ υπεγραψα ὑπο ἰδιου σταυρου.

† κυρ βερναρδος γαβρὸς του κυρ ρικαρδου υελλεμε μαρτυρ υπεγραψα υπο ιδιου σταυρου.

† βενουτος υιος πετρου της ὥρα μαρτυρ υπέγραψα ὑπὸ ἰδιου σταυρου.

† βασιλιος του κορατόρα μαρτυρ υπεγραψα.

(Ex originali membrana Archivi Cavensis — n.° 92.)

Cyr-Zosimo ratum, firmum et inconcussum in perpetuum. Scriptum sub pio imperio Friderici, manu presbyteri Ioannis, consobrini praepositi, notarii et tabularii civitatis Nohae, mense iulio, die XXVI, feria II, anno 6740, indictione IV, in praesentia subscriptorum testium.

† Gothofredus Iudex Nohae testis subscripsi propria cruce.

† Dominus Bernardus gener domini Riccardi Belleme testis propria cruce subscripsi.

† Venutus filius Petri de Hora testis propria cruce subscripsi.

† Basilius de Curatore testis subscripsi.

CCLXXXVI.

1232 — Mense Septembri — Indict. VI.

Gervasius praepositus monasterii S. Nicodemi, Basilius Curator aliique in emphyteusim accipiunt praedium a monasterio S. Phantini.

† σίγνον χειρὸς γερυασιου κάθεῖγουμενου μονης τοῦ αγίου νικοδίμου. † σίγνον χειρὸς βασιλειου υἱοῦ γεωργίου τοῦ κοράτορος. † σίγνον χειρὸς περεγρίνου ἀδελφοῦ αὐτοῦ. † σίγνον χειρὸς πέτρου υἱοῦ μιχαὴλ τοῦ γεωργίου. † σίγνον χειρὸς λέοντος υἱοῦ παπα πέτρου μυλωνά. οἱ τὰ σίγνα τοῦ τιμιου καὶ ζωοποιοῦ οἰκοιοχείρως προτάξαντες. ὁμοθυμαδον καὶ μηᾶ φωνῆ ὁμολογοῦμεν διὰ τοῦ παρόντος ἡμετέρου ἐγγράφου ὅτι κατὰ τὸν παρόντα σεπτεμβριον μηνα τῆς ϛ' ἰνδικτιώνος τοῦ ϛψμα' ἔτους. ἤλθομεν πρὸς τὴν ἁγίαν μονὴν τοῦ ἁγίου φαντίνου, καὶ αἰτήθημεν τῆ αὐτῆ ἁγία ἐκκλησια καὶ σοὶ τῶ ὁσιοτάτω ἀδελφῶ βαρθολομαίω καὶ κατὰ τὴν ἡμέραν τὰ δεύτερα τοῦ μαίστωρ κελλαραρίου τῆς μεγάλης μονῆς ἁγίου στεφάνου φέροντος. ὅπως ἡμῖν ἐκ τῶν ἐλαίων ὧν κατέχομεν παρὰ τῆς ἐκκλησίας σας νεοστοὶ ποιήσης ἐμφυτευτὸν ἔγγραφον. σοὶ δὲ καλῶς σου ἔχοντος τὴν ἡμετέραν αἴτησιν μὴ παριδὼν, ἀλλὰ δεξάμενος. ἀπεδωκας εἰς ἡμᾶς διὰ ἐγγράφου συστατικοῦ· τὸν αὐτὸν τόπον καὶ ἐλαίας. καὶ περιορίσας καὶ σημειώσας τὸν τόπον κατὰ τὴν περιοχὴν τοῦ λιβέλλου. ἀνελάβομεν δὲ τὸν τόπον· ἵνα ἀπὸ τοῦ νῦν. καθαίρομεν καὶ ἐργάζομεν καὶ κεντρώνωμεν καὶ εἰς ἐμφάνειαν ἐπιδεικνύομεν. ὀφεί-

† Signum manus Gervasii praepositi monasterii sancti Nicodemi. † Signum manus Basilii filii Georgii de Curatore. † Signum manus Peregrini fratris ipsius. † Signum manus Petri filii Michaelis de Georgio. † Signum manus Leonis filii presbyteri Petri Milonae. Nos, qui signa honorabilis et vivificae (*crucis*) propria manu exaravimus, unanimes et una voce declaramus praesenti nostra chartula, nos hoc mense septembri, VI indictione, anno 6741, adivisse venerabile monasterium sancti Phantini, et petiisse a memorata sancta ecclesia et a te sanctissimo fratre Bartholomaeo, qui pro tempore vices agis magistri cellerarii magni monasterii sancti Stephani, ut de olivetis, quae nuper a tua ecclesia accepimus, nobis instrumentum emphyteuticum conderes. Tu vero cum benigne nos exceperis, petitione nostra minime reiecta, sed exaudita, nobis tradidisti stabili contractu praedium ipsum et oleas, et circumscripsisti, et terminos in eo constituisti, prout in libello continetur. Nos autem accepimus praedium, ut amodo purgemus et excolamus, et insitionem faciamus, et in splendidiorem formam adducamus. Alterais vero annis colendum nobis est,

λομεν δὲ τὸν ἕνα χρόνον εργάζην, καὶ τὸν ἕτερον σπέρειν. καὶ δίδειν πρὸς τὴν ἐκκλησίαν τὴν πενταμερίαν· προσετέθη δὲ καὶ τοῦτο. εἰ μὲν ἡ ἐκκλησία ἐξει χρίαν εἰς τὸ χωραφιον, τοῦ σπείραι τι, ἵνα δεχόμεθα αὐτὴν καὶ σπέρη μεθ ἡμῶν. καὶ ἐκ πάντων τῶν ἐλαίων μέλλομεν ἔχειν τὸ ἥμησυ ὁμοίως. καὶ ἐξ ὧν μέλλομεν ἡλοκοπῆσαι. ταῦτα τοίνυν οὕτως ἀναλαβότες. ἐστέρξαμεν τοῦ μὴ ἀνελεῖν ἀλλὰ νή φάνει . . . . . αὔξησιν καὶ ἐμφάνειαν. καὶ εἰ μὲν ἀκαματήσομεν, ἵνα ως ἀκαμάται διοκόμεθα. ὑπὲρ οὗ πάλιν τὸ παρὸν ὁμολογοῖγγραφον (τῆ ἁγία ἐκκλησία) ποιήσαντες ἀπεδώκαμεν ἐν μηνὶ καὶ ἰνδικτιώνι καὶ ἔτει τοῦ προγραφέντος ἔχων ἐν τῆ κορυφῆ τοῦ ὑφοῦς τὸ ἥμησυ τοῦ ὁρισθέντος (ἀλφα)βητου καὶ. . .

† ὁ εὐτελὴς πρεσβυτερος βασιλειος τὰ ανότερα μαρτυρῶ † ευτελὴς πρεσβύτερος κωνσταντίνος μανδίλος τὰ ἀνώτερα μαρτυρῶν υπέγραψα.

† καὶ ἐγὼ νικύτης νοταριος τῆ παρακλησει τῶν ἀνωτέρω σϊγνογραφέντων τὸ ὅλον ὕφον επίγραψα, καὶ διὰ τοῦ σταυροῦ ὑπέγραψα καὶ μαρτυρῶ.

et serendum, et quintam fructuum partem dare tenemur ecclesiae. Additum vero et hoc est, ut, si ecclesia necesse habuerit quid in praedio serere, una nobiscum serat, atque ex omnibus oleis, itemque ex materie quae caedatur dimidium habeamus. Quibus cum adsentiti fuerimus, contenti sumus (*praedium*) non incultum deserere sed . . . . . incrementum pulcritudinemque afferre; et si cultura abstiterimus, tamquam ignavi exterminemur. Quapropter iterum praesens conventionis instrumentum facientes tradidimus, mense, indictione et anno supradictis. Et in principio chartulae extat dimidium alphabeti (*bifariam*) divisi, et . . . .

† Basilius humilis presbyter quae supra testor. † Constantinus Mandilus humilis presbyter quae supra testans subscripsi.

† Ego Niceta notarius rogatu superius constitutorum totum instrumentum scripsi, et per crucem subscripsi et testor.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani — n.° 134.)

CCLXXXVII.

(1232) — Mense Septembri — Indict. VI.

Ioannes Appidoriacus aliique conventionem ineunt cum monasterio S. Stephani de Nemore de praestatione annua imminuenda.

† σίγνον χειρὸς ἰωάννου ἀππιδοριάκου. † σίγνον χειρὸς πέτρου υἱοῦ λέοντος ἀππιδοριάκου † σίγνον χειρὸς νικολάου ἀδελφοῦ αὐτοῦ † σίγνον χειρὸς νικολάου ἀππιδοριάκου υἱοῦ ματθαίου. σίγνον χειρὸς ἰωάννου ἀδελφοῦ αὐτοῦ. † σίγνον χειρὸς πέτρου υἱοῦ γρηγορίου ἀππιδοριάκου. σίγνον χειρὸς ιωάννου ἀδελφοῦ αὐτοῦ. † σίγνον χειρὸς φιλιππου τοῦ λεγομένου οὐρσίνου. † σίγνον χειρὸς λεοντος υἱοῦ ἰωάννου κροκλησιάνου. Ὁμολογοῦμεν πάντες ἡμεῖς, ὅτι κατὰ τὸν παρὸν σεπτεμβριον μῆνα τῆς ινδικτιωνος ϛ'· ἤλθαμεν πρὸς τὴν ἁγίαν ἐκκλησιαν τοῦ ἁγίου στεφανου τοῦ ὄρους, καὶ πρὸς σὲ τὸν κυρον βαρθολομαιον τὸν μαιστορα κελλεραριον τῆς αὐτῆς μονῆς, ἕσω εἰς τὸν οἶκον τοῦ ἁγίου φαντίνου, καὶ ἐκράξαμεν ἔλεος ὑπὲρ τῆς πενταμερίας τῶν πραγματων ὥνπερ κρατοῦμεν ἐκ τὴν

† Signum manus Ioannis Appidoriaci. † Signum manus Petri filii Leonis Appidoriaci. † Signum manus Nicolai fratris eius. † Signum manus Nicolai Appidoriaci filii Matthaei. Signum manus Ioannis fratris eius. † Signum manus Petri filii Gregorii Appidoriaci. Signum manus Ioannis fratris eius. † Signum manus Philippi cognominati Ursini. † Signum manus Leonis filii Ioannis Croclesiani. Nos omnes declaramus accessisse hoc mense septembri, indictione VI, ad sanctam ecclesiam sancti Stephani de Nemore, et ad te dominum Bartholomaeum magistrum cellerarium eiusdem monasterii, in domum sancti Phantini, et misericordiam efflagitasse, ut nobis condonaretur quinta super bona quae possidemus ex sancta vestra ecclesia, pro quibus con-

ἁγίαν ἐκκλησίαν ὑμῶν. ἐξ ὧν εἰώθαμεν τέλλειν ἐτησίως πενταμερίας· ἥντινα βαρυνθέντες καὶ ἀπορήσαντες, ἐδεήθημεν τῇ ἁγίᾳ εκκλησια καὶ τῇ ὑμετέρα ὁσιώτητι, καὶ ἐσυμβηβάσθημεν, τοῦ ἀπὸ τοῦ νῦν παρέχειν ἀπὸ πάντων τῶν πραγμάτων ὧνπερ κατέχομεν ἀμπελίων καὶ χωραφίων κύπων καὶ λοιπῶν ἡμεροδενδρίων καὶ πάσης διαφορᾶς κατέτος μούστου λαγηνας δεκατέσσαρα· ἅτινα ὁμολογοῦμεν παρέχειν κατέτος ἐν εἰρήνη καὶ χωρὶς πάσης προφάσεως· εἰ δὲ καὶ τοῦτο ποτὲ καιρῷ φανῶμεν ἀρναύμενοι αὐτὸ ἢ κωλύοντες ἐξ αὐτοῦ· ἵνα ἐν πρώτοις ἐσόμεθα κατακριμένοι, καὶ ὑμεῖς ἵνα ἔχετε ἄδειαν· ἢ ἵνα διώκετε ἡμᾶς ἀπὸ τῶν πραγματων, ἢ ἵνα στρέφετε ἡ ἐκκλησια εἰς τὸ λαμβάνειν τὴν πεντημερίαν ὡς τὸ πρώτερον· ὑπὲρ οὗ καὶ πρὸς περισσωτεραν ἀσφάλειαν πάλιν ἡμεῖς τῇ ἁγία εκκλησία τὸ παρὸν ὁμολογοέγγραφον ποιήσαντες ἐξεδώκαμεν, ἐν μηνι καὶ ινδικτιωνι, καὶ ἔτει τοῦ προγραφέντος· ἐν παρουσία μαρτυρων.

† ευτελης γεράσιος καθειγουμενος τῆς ευβαγῆς μονῆς αγίου νικολάου μαρτυρῶ. † εὐτελῆς νικόλαος πρωτοπαπα χώρας αγριόθέρου τη παρακλήσει τὸν ανοτέρω μαρτυρων υπεγραψα. † ὁ ευτελης πρεσβύτερος κωνσταντίνος μάιδιλος τὰ ἀνώτερα μαρτυρων υπέγραψα. † ego costantinus armenius testo sum. † ἐγὼ ῥογέριος τῆς μάμμουλας τὰ ἀνώτερα μαρτυρων υπεγραψα. † καὶ ἐγὼ νικήτης ὁ εὐτελῆς νοτάριος ὁ ἀπὸ χώρας ἀγριωθέρου τὰ ἀνώτερα ἔγραψα καὶ μαρτυρῶ.

suevimus solvere quotannis quintam, quae cum nobis oneri esset, et inopia premeremur, precati sumus sanctam ecclesiam et pietatem vestram, et inter nos convenimus amodo praebere quotannis ex omnibus bonis, quae possidemus, vineis, praediis, hortis et reliquis arboribus fructiferis, et omni reditu, musti lagenas quatuordecim, quas pollicemur tradere singulis annis in pace et sine quovis praetextu. Quod si aliqua occasione id denegaverimus, vel impedimentum attulerimus, in primis damnemur, et vobis facultas sit nos expellendi ex praediis, aut ecclesia iterum accipiat quintam ut antea. Quapropter ad pleniorem securitatem parem huius declarationis chartulam conditam dedimus sanctae ecclesiae mense, indictione et anno suprascriptis, coram testibus.

† Humilis Gerasius praepositus venerabilis monasterii sancti Nicolai testor. † Humilis Nicolaus protopapa civitatis Agriotherae, rogatu suprascriptorum, testis subscripsi. † Humilis presbyter Constantinus Mandilus quae supra testans subscripsi. † Ego Rogerius de Mammula quae supra testans subscripsi. † Ego Niceta humilis notarius civitatis Agriotherae quae supra scripsi et testor.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani — n.° 135.)

CCLXXXVIII.

1233 — Indict. VI — Castri Veteris.

Ioannes de Tzannela magnus Iudex Calabriae lata sententia adiudicat monasterio S. Ioannis de Alaro, posito in agro Castri Veteris, bona quae Gulielmus Pabillanus usurpaverat.

† ἔτους ἑξακισχιλιοστῶ επτακωσιοστῶ σερακοστῶ πρώτω ἰνδικτιωνος ς', κατὰ τὴν κοινηθῆσαν ἀγωγῆν, καὶ ζήτηστν κατεόπιον τοῦ ἐνδωξωτατου ἀνδρὸς κυροῦ ἰωάννου τῆς τζαννέλης, καὶ μεγάλου κρῖτοῦ καλαυρίας, ἐκ μέρους του ἀδελφου ἀνδρεου, καὶ πριούρου ἁγῖου ἰωαννου τοῦ ἀλαρου, τοῦ εκκοιμενου ἐν τη διακρατησει καστελλου υετερου, καὶ υπακωῆς μηλητου,

† Anno 6741, indictione VI. De lite et quaestione intentata coram gloriosissimo viro domino Ioanne de Tzannela magno Iudice Calabriae ex parte fratris Andreae Prioris S. Ioannis de Alaro extantis in agro Castri Veteris et ditione Mileti, actoris ex parte una, adversus dominum Gulielmum Pabillanum reum ex altera, in haec verba loquentis:

ἀκτωρεύωντος ἐκ μέρους, κατα τοῦ κυροῦ γουλιαλμου παβιλλάνου. ρέου ἐκ του ετερου, οὗτο, ἐγῶ ἀδελφος ἀνδρεας πρωτιθημι κατᾶ τοῦ κυροῦ γουλιαλμου παβιλλανου· ὅτι πραγμαν, ὅπερ η ἐκκλησια ἐδέσπωσεν αταράχως, την αὐτὴν δεσπωτεῖαν καὶ πράγμαν, τό ὄντα τοὺ ἰωάννου κορατωρας καὶ τὴς εκκλησιας βελλανου, μετα τὴν τελευτᾶν τοῦ πρωρηθηντος βελλανου, ὁ πρωλεχθὴς κυρος γουλιαλμος τη αὐτοῦ ακτωρία. επάνέστι κατα τῆς ηρημένης ὑποστασεως, καὶ αποφῶρεσε τὴν ηριμένην μονῆν, ὅθεν ἐτῶ, του καταυληθήναι αὐτον, κατὰ τὴν κέλευσιν τῶν βασιλεικῶν διαταξαιων, σῶζον, καὶ τᾶ απόλοιπα, ὁ οὖν μέγας κριτῆς ενωτῆσθῆς, τὶν τοιαὕτην προθεσιν, ὅρησε τω καστελλανω καὶ τοῖς κριταὶς· διοτι αὐτό περιεσπάτο εἰς ετέρας ανακαιας δουλαίς, ἵνα η τιαὕτη, ἔρεμνα, κατα τάξην δικαιου αποφανθῆ ενωπιον ημῶν, ἡμοῖς δὲ κατα την δωθησαν ἡμὶν ἀκτωριαν, ὁρήσαμεν τὸν κυρον γουλιαλμον, καὶ ἦλθε ἐνωπιον ἡμῶν, διὰ τό απολωγιθείναι ἐν τη ἐκτεθηση ἀγωγῆ τοῦ αδελφου ανδρεου, καὶ ὁ κυρος γουληαλμος ητισεν διωρίαν. καὶ ημοῖς επὶβουλεψάμενοι, εχωρηγίσαμεν αὐτῶ, τελευτέαν διορίαν, ημερων τριἄκοντα, καὶ εις τὴν πρωτεθήσαν διὸριαν, ὁ κυρος γουλιαλμος, ἔσφαλε, οὔτε πρωκουρατωρα, οὔτε, ἐκδηκητὴν ἤγαγε, ἡμοῖς οὖν ἰδωντες ὅτι ἐφυγω δίκειν, ἐπὶβουλεψαμενοι, δια μεσω λωγων σκέψεος, αποδωκαμεν τὴν ἐμφόρεσιν, τῶ ηρημενω ἀδελφω ανδρεα, καὶ προς τὴν μονῆν τοῦ αγιου ιωαννου, οὗτο δὲ παρελθεῖς ὁ χρονος, τῆς ηριμενης εμφορέσεως, επὶβουλευσάμενοι, εκρίναμεν τὴν αὐτὴν υπόστασιν τη εκκλησια, ὃ οὖν αδελφος ανδρεας, του ενιαὐτοῦ παροχικότος, ἐξακολουθὸν το τὴς εκκλησιας δικαιον. παραστὰς ἐνώπιον ἡμῶν ἔφη. διότης τὼ δίκαιον εχωρήγησεν τὴν εμφόρεσιν καὶ δεσπωτίαν τη ἐκκλησια. θέλωμαι υποδίξαι τὰ δικαιὅματα τῆς ἐκλησίας ὥς καθοτι, καὶ η ηδιὅκτησιν αὐτὴν διαφερει· τοῦτο οὖν ημῖς ακεικοὅταις ἠγάγωμεν ενώπιον τὸν ρηθεντα κυρον γουλιαλμον, καὶ ερεμνήσαμεν η μὲν δύνατς υποδίξε, δικαιὅματα, ἰδιοκτήσεως. ὥστις ἔσφαλε τῶν δικαιομάτων, τῆς επὶδεσπῶσεως· καὶ αυτὸς αποκριθη, ἐμφανίζον τὴν δίκην· ὅτι τὰ πράγματα, απερ ο ἀδελφὸς ανδρέας επὶζητει, εγὼ καταγνωρίζω ὅτι ὁ προλεχθῆς ἰωάννης κορατωρ καὶ βελλάνος τῆς εκκλησίας, επεκρατει αὐτὰ εκ της ἐκκλησίας καὶ αποτασσομαι, τὴν προλεχθήσαν ὑπόστασιν καὶ δεσποτίαν τῆ εκκλησια, καὶ ασφαλίζωμαι

Ego frater Andreas actionem moveo adversus dominum Gulielmum Pabillanum, quippe qui, cum ecclesia pacifice bona possideret, quae ad Ioannem curatorem et ecclesiae villanum pertinuerunt, post obitum praedicti villani auctoritate propria adortus fuerit memorata bona atque abstulerit praefato monasterio. Quapropter peto ut ex iussione imperialium constitutionum inde eiiciatur citra praeiudicium ceterorum iurium. Itaque magnus Iudex cum audivisset huiusmodi actionem, mandavit castellano et iudicibus, ut, cum antedicta bona affecta fuerint aliis necessariis servitutibus, huiusmodi (*quaestionis*) examen ex iuris norma coram nobis fieret. Nos autem de auctoritate nobis data iussimus dominum Gulielmum ad nos accedere, ut se defenderet in lite adversus se mota a fratre Andrea. Gulielmus vero petiit ut ei constitueretur dies, quo se in iudicio sisteret; et nos, inito consilio, ipsi concessimus finalem terminum dierum triginta. Attamen dominus Gulielmus intra terminum ei praestitutum non comparuit, neque procuratorem vel defensorem adduxit. Nos igitur eum ius declinare videntes, allatis rationibus expensis, (*eorumdem bonorum*) investituram tribuimus dicto fratri Andreae et monasterio S. Ioannis. Cum autem tempus huiusmodi investiturae praeteriisset, facta deliberatione, adiudicavimus ecclesiae antedicta bona. Frater igitur Andreas, anno elapso, ecclesiae ius persequens, cum se coram nobis stitisset, inquit: Quoniam ius tribuit ecclesiae investituram et dominium, volo ostendere instrumenta ecclesiae, e quibus ipsius possessio eruitur. Nos itaque cum haec audivissemus, arcessivimus coram nobis dictum dominum Gulielmum, et percontati sumus, num posset instrumenta propriae possessionis exhibere. Ipse vero huiusmodi titulis possessoriis carebat, et ius ante oculos nostros ponens, ita respondit: Bona quae frater Andreas requirit, ego non inficior praedictum dominum curatorem et villanum ecclesiae possedisse ab ecclesia; ideoque

ούτω διὰ ποινῆς, ἡ μὲν πωτε καιρω, ἐγω τε ἡ τὶς του κατ εμοῦ μερους, αναφή. ἐναντιώνη, ἢ παρενοχλῆν τὴν ανοτερω μονῆν, ἀπὸ τῶν ρηθέντων πραγματων, καταβαλλέσθω ιν τω βασιλεικὼ φήσκω αυγουσταλια δέκα, καὶ εἰς τὴν μονὴν ἕτερα αυγουσταλια δέκα. διοῦ, ὁ προλεχθῆς κυρος γουλιαλμος ἀποταξάμενος, τὴν δεσπωτίαν καὶ ιδιόκτησειν προς τὴν ἐκκλησιαν, ἡμοῖς οἱ τεταγμένοι κριταὶ, επϊβουλεψάμενοι συν τῶν ετέρων χρυσημων ανδρῶν, δεδῶκαμεν σχέψην τελευτέαν, του ἔχειν η ἐκλησία τῶσον τὴν επικράτησειν, ὦς καὶ την ιδιόκτησην, διοῦ πρὸς πιστωσην καὶ στερεόσην, επϊήσαμέν σὺ, τῶ πρωλεχθέντι ἀδελφω ἀνδρεα, καὶ πριουρω αγιου ἰωαννου αλάρου τῆς ὑπόκοῆς μηλητου, τὸ παρὸν ἔγγραφον διαμένον τε βεβεον καὶ στερρον. ἄχρι περατος κοσμου, καὶ τούτο ἐτελέσθη καὶ εκρίθη παρα τῶν επϊταχθέντων κριτων, λέγω δί κυρου νικολαου πητζήννι. καὶ καστελλανου καστελλου υετερου, καὶ κυρου γαλτεριου Ἱέρακος, καὶ κριτου, καὶ νοταριου ἰωαννου χρυσοχωοῦ καὶ κριτοῦ. καὶ βασιλειου Φραγκεπανου καὶ κριτοῦ, γραφὲν δια χειρὸς νοταριου ανδρεου πουπλικου νοταρίου καὶ ταβουλαρίου χώρας καστελλου βετερου μηη, ινδικτιωνι καὶ ετοῦς τῶν προγραφεντων, ιν παρουσια μαρτυρων.

† εγο γαλτεριος και κριτης μαρτυρ.

† ἰωαννης ο κριτης χῶρας καστέλλου βετέρου ἔγραψα καὶ μαρτυρώ τι ἰδία χηρὶ.

† ἐγῶ βασιλειος Φραγκεπάνος καὶ κατα τὴν ημέραν κριτης μαρτυρῶ.

† Ego nicolaus picernus castellanus castri veteris testis sum.

† θομας και στρατιγος τις βασιλικυς κορτης καστέλλου βετερου μαρτυρῶ.

† περεγρινος υιὸς μάγι καὶ κατα τὴν ημεραν εξουσιαστῆς καστέλλου βετερου μαρτυρῶ.

† νϊκόλαος ὁ από του σκύλλακος καὶ κατα τὴν ἡμέραν εξουσιαστης καστελλου βετερου μαρτυρῶ.

† ιυτιλῆς ανδρεας πούπληκος νοταριος καὶ ταβουλαριος χωρας καστελλου βετερου τὸ ανοτέρω δικαίομα ἔγραψα καὶ μαρτυρῶ.

ecclesiae renuncio memorata bona eorumque dominium; et poena caveo, si quando ego vel quis ex parte mea adversatus fuerit, vel molestiam intulerit antedicto monasterio de iisdem bonis, nos soluturos regio Fisco augustales decem, totidemque monasterio. Quare praefatus dominus Gulielmus, cum se dictorum bonorum dominio et possessione exuisset erga ecclesiam, nos constituti Iudices consilio inito cum aliis probis hominibus, definitivam sententiam emisimus, ut ecclesia tum dominium tum possessionem haberet. Quapropter ad fidem et robur fecimus tibi memorato fratri Andreae et praeposito sancti Ioannis de Alaro ditionis Mileti praesentem chartulam stabilem, validam et firmam usque ad finem mundi. Et haec peracta et iudicata sunt a constitutis iudicibus, id est domino Nicolao Pitzinni castellano Castri Veteris, et domino Gualterio Hieracensi iudice, et notario Ioanne Chrysochoo iudice, et Basilio Frangepano iudice. Scriptum manu notarii Andreae publici notarii et tabularii civitatis Castri Veteris, mense, indictione et anno suprascriptis. Coram testibus.

† Ego Gualterius iudex testis.

† Ioannes iudex civitatis Castri Veteris scripsi et testor propria manu.

† Ego Basilius Frangepanus pro tempore iudex testor.

† Thoma strategus regiae curiae Castri Veteris testor.

† Peregrinus filius Magi pro tempore baiulus Castri Veteris testor.

† Nicolaus de Scyllacio pro tempore baiulus Castri Veteris testor.

† Humilis Andreas publicus notarius et tabularius civitatis Castri Veteris suprascriptam sententiam exaravi, et testor.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani—n.° 136.)

CCLXXXIX.

1233 — Mense Decembri — Indict. VII — Crotone.

Constantinus Cuccia et uxor eius Aluisa inter se permutant praedium et domum posita in agro Crotonensi.

† σίγνον χειρὸς κωνσταντίνου υἱοῦ λέοντος τοῦ κοῦκκία τοῦ ἀποιχομένου.

† ἐν ονόματι τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος· ὁ προγεγράμμενος κωνσταντίνος τοῦ κοῦκκία· ὁ τό σίγνον τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ οἰκείοις δακτύλοις ὑπόσημηώσας. τὴν παροῦσαν ἔγγραφον καὶ ἐνύπογραφον ἁπλὴν καὶ καθαρὰν ἀνταλλαγωγὴν τίθημι καὶ ποιῶ ἑκοῦσίως, εὐγνωμόνως, οἰκείῳ θελήματι, ἐκτὸς φόνου δόλου υἱας ἀνάγκης, ἢ καὶ τοῦ οἱοῦδήποτε παρονόμου τρόπου· μάλλον δὲ σὺν πάσῃ μου προθυμία καὶ ὁλοψύχω προθέσι, ὁμολογῶ ἀνταλλάξε καθαρὸς καὶ ἐννόμως μετά σοὶ κυρὰς ἀλουεΐσας καὶ ἐμῆς σύνυίου θυγατρὸς δὲ κυροῦ. . . μουρρουνου τοῦ ἀποιχομένου καὶ διὰ σοῦ καὶ εἰς τοὶς ὑπο σὲ κληρονόμους καὶ διάδόχους· κατὰ τέλειαν νομὴν καὶ δεσπότειαν, ἀπο τοῦ χοραφίου ὅπερ ὁ κυρὸς . . . μουρρουνος καὶ ἐμός πενθερός καὶ τῆς κυρᾶς ἀλουεΐσης πατὴρ ἔγραψαν μοι αὐτὸ εἰς προίκα, ἵνα φυτεύσω σοι ἐν αὐτὸ μετὰ τῆς ἐμῆς ἐξόδου ἀμπέλων χιλιάδαν μίαν. καὶ ἀναστήσω αὐτὴν κεφαληκὴν ἀμπέλον. ὑπάρχει δὲ τὸ εἰρημένον χωράφιον ὅπερ μέλλει φυτεύσε ἐν τῇ διακρατήσει κροτώνης εἰς τὴν λαμπησιν· συνορίται δὲ οὕτως κατὰ μὲν ἀνατολὰς τὸ χωράφιον κυροῦ ράου τοῦ ληγροῦ· ἐπὶ δυσμὰς το χωράφιον κυρᾶς ἀγγρουλλίνης τοῦ κουρτήσου· ἐκ βορρὰς ὁ δρόμος· ἐπὶ μεσιμυρίας ὁ ρίαξ τὴς λαμπήσης· τούτο οὖν τὸ εἰρημένον χωράφιον ὅπερ σοι μέλλει φυτεύσε ἐν αὐτῶ τὴν εἰρημένην χιλιάδαν μίαν τοῦ ἀμπέλου τὸ παρ ἡμῶν ἀνωτέρω τετραχῶς συνορισθὲν συν εἰσόδω καὶ ἐξόδω αὐτοῦ, καὶ πάσι δικαίοις καὶ προνομίοις αὐτοῦ τραδιτεύω σοι αυτὸ νομίμως διὰ τοῦ παρόντος ἐγγράφου πρὸς σὲ τὴν εἰρημένην κυρὰν ἀλουεΐσαν καὶ ἐμὴν σύνυιὸν καὶ διὰ σου τοῖς ὑπο σοῦ κληρονόμοις καὶ διαδοχοις, διὰ τὸ ἀπολαβεῖν καὶ ἐγῶ κωνσταντίνος ἀπὸ σὴ τὴς κυρᾶς ἀλουεΐσας τῆς προειρημένης καὶ ἐμης σύνυίου λόγω ανταλλαγὴς διὰ το αὐτὸν χωράφιον, ὅπερ σοὶ μέλλει φυτεύσε ἐν αὐτῶ ἀμπέλων χιλιάδαν μίαν· το σον ἡμησι ὀσπίτιον ὅπερ ἐστὶν ἐν τῶ ἐξωπύλω

† Signum manus Constantini filii quondam Leonis Cucciae.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Ego suprascriptus Constantinus de Cuccia, qui signum venerandae et salutaris crucis propriis manibus exaravi, praesens instrumentum simplicis et purae permutationis subscriptionibus munitum condo et facio libenter, bono animo, propria voluntate, absque metu, dolo, vi, necessitate, vel quolibet vetito modo; imo cum omni alacritate, et totius animi proposito declaro pure et legitime permutasse tecum domina Aluisa coniuge mea filia domini . . . Murruni defuncti, et per te tuis heredibus et successoribus in absolutam possessionem et dominium partem praedii, quod dominus. . . Murrunus et socer meus, ac dominae Aluisae pater, mihi in dotem scripsit, ut in ea meis expensis mille vites tibi plantarem, eamque optimam vinearum redderem. Huiusmodi autem praedium, quod plantari debet, extat in pertinentiis Crotonis ad Lampisim, atque ita circumscribitur: ab oriente (*est*) praedium domini Rhai de Ligro; ab occidente praedium dominae Angrullinae de Cortese; a borea via; a meridie rivus de Lampisi. Hoc igitur dictum praedium, in quo tibi plantaturus sum dictas mille vites, quadrifariam a nobis supra conterminatum, cum introitu et exitu ipsius omnibusque eius iuribus et pertinentiis, praesenti instrumento legitime tibi memoratae dominae Aluisae coniugi meae trado, et per te tuis heredibus et successoribus, ut ego Constantinus recipiam a te dicta domina Aluisa coniuge mea permutationis titulo, pro eodem praedio, in quo tibi plantare debeo mille vites, dimidiam domum tuam ex-

κροτώνης· εἰς τὴν ἐνορίαν τοῦ ἁγίου πάντελεήμονος. καὶ τὰ ἑκατὸν ἑξήκοντα ἑξ ριζία τοῦ ἀμπέλου ὅπερ ἐστὶν ἐν τῇ διακρατήσει κροτώνης εἰς τὸν κυρὸν ἀμάτου, συνορίται δὲ οὕτως τὸ εἰρημένον ἡμησι ὀσπίτιον ἐξ ἀνατολὰς ὁ δρόμος καὶ τὰ οἰκότοπα τῆς ποτὲ γυνὴς βασιλείου ματζούκου καὶ τῆς αὐτῆς ἐξαδελφης· ἐκ δυσμὰς τὸ ἕτερον ἡμησι ὀσπήτιον μαϊστορος ἰωάννου κουκκία. ἐκ βορρὰς στενὸν καὶ τὰ οἰκοτοπα τῶν παίδων νοταρίου Θεοφανίου· ἐκ μεσυμυρίας τα οἰκοτοπα τῶν παίδων κυροῦ ἰωάννου ρούσσου· τὰ δὲ ριζία τοῦ αμπέλου τὰ εἰρημένα συνορουνται οὕτως. ἐξ ανατολὰς τὰ χωράφια κυροῦ ριγκάρδου βυνέττου· ἐκ δυσμὰς τὰ χωράφια τοῦ ἁγίου μαρτίνου τοῦ σπηταλίου κροτώνης· ἐκ βορρὰς τὸ ἀμπέλιον μαιστορος ἰωάννου κουκκία· ἐκ μεσιμυρίας ὁ φραγμὸς καὶ τὰ ἀμπέλια κυροῦ σιμεῶν τοῦ παλεοκάστρου· τὸ ἅπερ ἡμησι ὀσπίτζιον καὶ τὰ εἰρημένα ρίζια τοῦ ἀμπελίου εἶχις παρ εμοῦ κωνσταντίνου τοῦ προειρημένου εἰς τὸ σηνπροίκιον γεγραμμένον ἧς ὑπόυολον καὶ θεώρετρον· καὶ διὰ τούτο ἐπίησα τὴν εἰρμένην ἀνταλλαγωγὴν, ἐγὼ κωνσταντίνος· μετὰ σου κυρας ἀλουήσας καὶ ἐμῆς συνυίου. διὰ μεγάλην ἀνάγκην ὅπερ εἶχον. καὶ ἔπρασα αὐτὸ τὸ εἰρμένον ἡμησι οσπιτζιον καὶ τὰ εἰρμένα ριζία τοῦ ἀμπελίου, τὸ ἐμὸ ἀδελφω μαίστορι ἰωάννη κουκκία· διὰ ταρία χρυτοῦ σεράκοντα καὶ δύο, καὶ ἀγῶρασα απ αυτων βοίδιον τοῦ σπέρνειν μετ αυτοῦ, ὅπως τραφόμαι μετ αυτοῦ μετὰ τῶν ἡμετέρων τέκνων· τοίγαροῦν τὸ προειρμένον χωράφιον οπερ σοὶ μέλλει φυτεύσε· στεργω ἀπὸ τοῦ παρόντος καὶ εἰς τὸ διεινεκὲς ἐγὼ ὁ σίγνον προτάξας, ἔχειν σε δὲ σὺ ἡ εἰρμένη κυρᾶ ἀλουήσα καὶ ἡ σοὶ κληρονόμοι καὶ διάδόχοι. τοῦ ἐπὶκρατεῖν αυτὸ καὶ δεσπόζειν ἀκολύτως εσαεὶ· καὶ ποιεῖν σὺ καὶ οἱ μετὰ σε ἐξ αὐτοῦ τοῦ ἀμπελίου ἅπαν τὸ νουληθὲν ημῖν. ἠτι πολεῖν ἢ θέλεις δωριεῖσθαι, ἀντίκατάλλάττειν. προιξὶ δούναι, καὶ πάν ἄλλο ποιεῖν ὑμᾶς ἀπ αυτοῦ τὸ κελευόμενον ἡμῖν· οἷα κύρια καὶ αὐθεντρια, εἰα τὴν ἐξουσίαν καὶ δεσπότειαν παρ εμοῦ εἰληφῶς, καὶ ἡ μὲν ποτὲ κερὼ ἢ χρόνω, φανίει τις, ἐγὼ αὐτὸς ἢ κληρονόμος ἐμὼς καὶ διάδόχος, ἀναστρέψε θελήσει τὸ παρὸν οἰκείοθελὼς γενόμενον τῆς ἀλλαγῆς ἔγγραφον· καὶ οὐχὴ μάλλον διέκδικητὴς καὶ δεφένσωρ ἐπιτήδιος ἐσομε ἐκ παντὸς ἐναντιουμένου προσώπου, ζητηθησομένου σου ἴσως πρὸς τινος ὑπερ τούτου ἐπι πάσι δικαστηρίοις, ἀλλὰ πρὸς διάστροφὴν τίνα τραπῶ.

tantem in suburbio Crotonis, in ditione Sancti Pantelemonis; et centum sexaginta sex vites vineae positae in pertinentiis Crotonis (*in loco dicto*) ad dominum Amatum. Haec autem dimidia domus ita circumscribitur: ab oriente sunt via et domus quondam uxoris Basilii Matzuci, et neptis ipsius; ab occidente reliqua dimidia domus magistri Ioannis Cucciae; a septentrione angiportus, et domus filiorum notarii Theophanii; a meridie domus filiorum domini Ioannis Russi. Vinea autem praedicta his finibus designatur: ab oriente (*sunt*) praedia domini Riccardi Binetti; ab occidente praedia sancti Martini de Hospitali Crotonis; a septentrione vinea magistri Ioannis Cucciae; a meridie sepes et vineae domini Simeonis de Polycastro. Memoratam autem dimidiam domum et vites vineae habuisti a me praedicto Constantino in tabulis nuptialibus pro augmento dotis et theoretro; ideoque feci dictam permutationem ego Constantinus cum te domina Aluisa coniuge mea propter inopiam magnam qua premebar, et vendidi ipsam dimidiam domum et dictas vites meo fratri magistro Ioanni Cucciae aureis tarenis duobus et quadraginta, quibus emi bovem ad humum cum eo excolendam, victumque mihi ac meis filiis parandum. Dictum igitur praedium, quod tibi plantare debeo, volo ego, qui crucis signum praefixi, ut a praesenti die et in perpetuum tu memorata domina Aluisa, tuique heredes et successores sine impedimento habeatis, teneatis, ac possideatis in omne aevum, et tu tuique successores faciatis de praefata vinea quidquid volueritis, nempe vendatis, si vobis libuerit, donetis, permutetis, in dotem scribatis, et peragatis omnia quae vobis permissa sunt, tamquam domini et arbitri, qui facultatem auctoritatemque a me accepistis. Et si qua occasione vel tempore vel ego vel heres vel successor meus subvertere voluerimus praesens permutationis instrumentum propria voluntate conditum, nec potius te defenderimus ab omni contraria persona, quae tibi adversabitur, apud quodcunque tri-

ζημιοῦσθαι μὲ δὲ πρὸς σὲ καὶ παντὶ τῶ σῶ μέρει χρυσοῦ ταρία διακόσια. καὶ πρὸς τὸ δημόσιον διὰ παραβάσεως τοῦ τιμίου σταυροῦ, χρυσοῦ, ρηγατους. τριάκοντα καὶ ἓξ. καὶ ἶθ οὕτως ἔστω στερεὰ καὶ ἀρραγὶς ἡ τοιαύτη καθαρὰ καὶ ἀδόλωτος ἀνταλλαγὴ ἄχρι τερμάτων αἰώνων· ἡ της καὶ ἐγράφη ἐποὶ τῆς εὐσεβοὺς βασιλείας τοῦ κραταιοῦ καὶ αὐθέντου ἡμῶν Φραιδερίκου ρωμαίων βασιλέως ἀεὶ αὐγούστου, ἱεροῦσαλῆμ καὶ σικελίας ρηγός· χειρὶ ματθαίου μεγκαλάμου πουβλήκου νοταρίου πόλεως κροτώνης, μηνὶ δεκεμυρίω ἰνδικτιώνος ζ'. ἔτους ,ϛψμβ'. παρουσία μαρτύρων.

† Ego Marcus manduca Iudex Cotronis subscripsi.

† Ego Stephanus Iudex Cotroni subscripi.

† Ego pantaleo Neapolanus testus sum.

† νἰκολαος μετητος μαρτυρ υπεγραψα.

† ματθαῖος τοῦ μεγκαλάμου καὶ πούβληκος νοτάριος πόλεως κρωτώνης ἔγραψα καὶ βεβαιῶν ὑπέγαψα.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani — n.° 137.)

bunal, sed (*hanc permutationem*) subvertere tentaverimus, mulctabimur tibi omnique parti tuae aureis tarenis ducentis, et Fisco ob violationem venerabilis crucis aureis regalibus sex et triginta; et nihilominus stabilis maneat atque immutabilis haec pura et sine dolo facta permutatio usque ad finem seculorum. Scripta est sub pio imperio potentis domini nostri Friderici Romanorum Imperatoris semper Augusti, Hierusalem et Siciliae regis, manu Matthaei Mencalami publici notarii civitatis Crotonis, mense decembri, indictione VII, anno 6742, coram testibus.

† Nicolaus Metitus testis subscripsi.

† Matthaeus de Mencalamo publicus notarius civitatis Crotonis scripsi et roborans subsignavi.

CCXC.

1238 — Mense Ianuario 28 — Indict. XI — Seminarae.

Ioannes Bibianus vendit Nicolao et Rogerio Chandacari domum et hortum extantia in agro Seminarae tarenis duodecim.

† σίγνον χειρὸς ἰωάννου βιβιάνου.

Ἡμεῖς οἱ προγεγραμμένοι, οἱ τὸ σίγνον τοῦ τιμίου καὶ ζωόποιοῦ σταυροῦ, εἰκειωχεῖρως ποιήσαντες ἐν τωδε τῶ ὕφει, ἀναλαμβαννόμενοι καὶ πᾶσαν ὄχλησιν, ξένων τε καὶ ἰδίων προσῶπων, τὴν παροῦσαν ἔγγραφον, τιθεμεθα καὶ ποιῶμεν αὐτὴν, ἐκουσία ἡμῶν βουλῆ καὶ καλῆ θελῆσι, ἁπλὴν, εὐχάριστον, αμετάτρεπτον, καὶ τελίαν διάπρασιν, μετα καὶ δυφεσίονος, καὶ ἐκτὸς πᾶσης ἀπηγορευμένης αἰτίας, τὸν ἡμέτερον οἶκον καὶ κύπον σὺν καὶ τῶν ἐκεῖσε οἰμεροδενδρίων. ὅπερ ἔχωμεν ἀγορὰν ἐκ τὸν κουμπάνιαν καππελλέριν, ὄντα καὶ κήμενα εἰς τὴν χῶραν σεμιναρίου. καὶ αὐτὰ τελικὰ ἐκ τὸν ναὸν τῶν ἁγίων σαράκωντα. περιόρύζωνται δὲ οὕτως, ἀπὸ μεν ἀνατολᾶς, ἡ ὁδὸς ἡ εισοδοέξοδος τῆς χῶρας σεμιναρίου, δύσεως καὶ μεσυμβρίας, χωράφιον τοῦ πολέμι, ἄκτρου, χωράφιον τοῦ αὐτοῦ πολέμι, καὶ τὰ ὀσπήτια τῶν παίδων βιβιάνου, καὶ συνκλύει, τούτο τοῖνυν τὸν εἰρημένον

† Signum manus Ioannis Bibiani.

Nos suprascripti, qui signum honorabilis et vivificae crucis propria manu in hoc instrumento exaravimus, ac in nos suscipientes quamcunque molestiam quae ab extraneis vel propinquis nostris inferri possit, spontanea nostra voluntate et bona deliberatione condimus et facimus praesentem chartulam simplicis, gratiosae, immutabilis et perfectae venditionis, cum defensione, et absque quacunque vetita causa, nostrae domus et viridiarii cum arboribus fructiferis in eo extantibus, quae emimus ex Cumpannia Cappellero, sita et posita in civitate Seminarae, et tributaria templi Sanctorum Quadraginta. Confines vero ipsorum sunt huiusmodi: ab oriente extat via ingressus et egressus civitatis Seminarae; ab occidente et meridie praedium Polemi; a septentrione praedium ipsius Polemi, et domus filiorum Bibiani, et clauduntur. Hanc igitur

ἡμέτερον οἶκον, κύπον, καὶ οἰμερωδένδρεα, καθότι καὶ περιόρύζωνται ἀνωτέρως, συν τῶν αυτοῦ εἰσόδων τε καὶ ἐξόδων, καὶ πάντων αὐτῶν τῶν δικαιόμάτων, φενόμεθα αὐτὰ πιπράσκοντες, πρὸς ὑμᾶς τοῦς ἄμφωμέμωνας, κυρον νικόλαον χανδακάριν, καὶ κυρον ρωγέριον, καὶ εἰς τοῦς ὑμῶν κληρονόμους καὶ διάδῶχους αἷς αεῖ, διὰ χρυσοῦν, ταρία δώδεκα, καὶ ταῦτα πιπράσκωμεν ὑμὶν, σωζομένου τοῦ τέλους τοῦ ναοῦ τῶν αγίων σαράκωντα, κατ ενιαυτον, ανα κόκκους πεντε, καὶ ταύτα τὰ δώδεκα ταρία, λαβώτες ἀπὸ χειρῶν σας, πρὸς τὰς ἡμετέρας χεῖρας σῶα καὶ ἀνελυπες. ὑπεταξαμεν του ἐγγράφως σοῖ, πουτο γενέσθαι, καὶ ἐπιδωθείναι ὑμὶν τὴν παροῦσαν πρᾶσιν ἰσχὶν τὴν δέουσαν ἔχουσαν, καὶ μὴδαμοῦ ποτὲ καιρῶ ὀφίλουσαν παρατραπίναι, οὐ παρ ημῶν ἢ παρα τῶν ἡμετέρων ἰδίων ἢ κληρονόμων. ἀλλ' ἢ καὶ Φοραθῆ τίς κύνησιν ἀγωγὴν ὑφεξέρειν εἰς τούτο, ἵνα μὴ εἰσάκουέτω, ἀλλ ἵνα εἰσθάναι ἡμὰς διἐκδικὰν καὶ δυφεντεύειν ὑμὶν αυτὰ ἀπὸ παντὸς προσώπου, ἡ δέ γε καὶ οὐκ διἐκδικήτωμεν ὑμὶν αὐτὰ ἀλλ' εἰς διάστροφὴν ἔλθωμεν, ὁμολογοῦμεν, στέργωμεν, καὶ ὑπόκλύνομεν ἑαὐτοῦς. ἔσεσθαι ζημιόμενοι ποινὴν εἰς τὴν βασιλικὴν κόρτην, αὐγουστάλια δέκα, καὶ πρὸς ὑμὰς τὸ ρηθὲν τίμιμα ἐπι τοῦ δυπλοῦ, καὶ εἴτι κόπους καὶ ἐξόδους ἐν τρειπλῶ, καὶ ειθ οὕτως στέργειν καὶ ἐμμένειν ταύτην τὴν παρ ημῶν καλοθελῶς γεναμένην καθαρὰν πράσιν, στεραιὰν, βεβαίαν, καὶ ἀμετάτρεπτον, αἰῶνίως, δι οὗ καὶ τὸ παρὰν τῆς παροῦσης πράσεως, ἐποίήσαμέν σοι γεγραμμένον παρα τοῦ νοταριου νικολαου πούπλικου σεμιναρίου, καὶ μεμαρτυρημένον παρα τῶν κριτῶν σεμιναρίου, λεγω δεῖ, κυρου ιωαννου κυρου χοῦ, καὶ νοταριου νἷκολαου ἱἔρακος, καὶ ετέρων καλῶν ανθρώπων τῆς αὐτῆς, οἵτιναις ρητῶς διὰ ἡμετέρας παρακλησεως τὰ προγραφεντα, ὁ καθεῖς αὐτῶν κατωτέρως ὑπεγράψαντο. ὅθεν καὶ ἐπεδώκαμεν ὑμὶν αὐτὸ, μηνὶ, ἰαννουαρίω, εἰς τας κη' ινδικτιωνι ια', τοῦ ετους ϛψμϛ'.

† ο του ἱἔρακος νικολάος καὶ του σιμιναριου κρητης μαρτυρ.

† νικόλαος εὐτελῆς νοτάριος υἱὸς βασιλείου χαλκαίου μαρτυρὼν ὑπέγραψα.

† ιωαννης του κυροῦ χου κριτης σιμιναριου μαρτυρ.

† νἷκώλαος εὐτελὴς ἱἔρεύς τη ἐποἰνομία τοῦ χρυσαφίου καὶ ἱἔρωργου τῶν ἁγίων μ' μαρτύρων τὰ

memoratam nostram domum, viridiarium et arbores fructiferas, uti supra circumscribuntur, cum ipsorum introitibus et exitibus omnibusque iuribus vendimus vobis domino Nicolao Chandacari et domino Rogerio, ac vestris heredibus et successoribus in omne tempus, tarenis aureis duodecim; et haec vobis vendimus excepto censu granorum quinque quotannis debito templo Sanctorum Quadraginta. Quos tarenos duodecim cum acceperimus a tuis in nostras manus integros et nihil imminutos, effecimus ut haec chartula venditionis vobis conderetur et traderetur, necessariam habens vim, et nunquam quacunque occasione subvertenda, nec a nobis neque a nostris propinquis et heredibus. Nam si quis litem vel actionem moverit de huiusmodi venditione, ne exaudiatur, et nos teneamur antestare, vobisque ipsam defendere a quacunque persona. Quod nisi eam vobis defenderimus, sed subvertere voluerimus, declaramus, confirmamus et assentimur solvere, poenae nomine, regiae curiae augustales decem, et vobis duplum antedicti pretii, et triplum laborum et expensarum, si quas pertuleritis. Attamen haec a nobis bona voluntate facta pura venditio firma, stabilis, inconcussa et immutabilis in perpetuum maneat. Quapropter hoc praesens venditionis instrumentum vobis fecimus, scriptum a notario publico Seminarae Nicolao, et roboratum testimonio iudicum Seminarae, id est domino Ioanne domini Hugonis filio, et notario Nicolao Hieracensi, et aliis probis hominibus ipsius civitatis, qui expresse, rogatu nostro, singuli se subscripserunt; quare tradidimus vobis (*hanc chartulam*) mense ianuario, die XXVIII, indictione XI, anno 6746.

† Nicolaus Hieracensis Seminarae iudex testis.

† Nicolaus humilis notarius filius Basilii Ferrarii testis subscripsi.

† Ioannes domini Hugonis filius iudex Seminarae testis.

† Nicolaus humilis sacerdos cognominatus de Chrysaphio, et presbyter Quadraginta Sanctorum

ἀνώτερα μαρτυρῶ καὶ στέργω.

† Ego Notarius Nicolaus de Seminara subscripsi.

† νικόλαος τι ἐπινομία τοῦ γρασσου, βασιλικὸς πούπλικος νοταριος χῶρας σεμιναριου, παρακληθεῖς παρα τῶν προγραφεντων σίγνογράφων τὴν παροῦσαν πράσιν ἔγραψα καὶ ὑπέγραψα, μῆνι, ινδικτιώνι, καὶ ετει τοῖς προγραφησι.

Martyrum, quae supra, testor et confirmo.

† Nicolaus cognominatus de Grasso regius publicus notarius civitatis Seminarae, rogatus a suprascriptis, qui crucis signum effinxerunt, praesentem venditionem scripsi et subscripsi mense, indictione et anno supradictis.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani — n.° 138.)

CCXCI.

1239 — Mense Septembri — Indict. XIII — Seminarae.

Frater Nicolaus et Rogerius Chandacari donant monasterio S. Stephani Eremitarum de Nemore domum et hortum, quorum mentio est in proxime superiori membrana.

† σιγνον χειρὸς νικολαου χανδακαρι † σίγνον χειρος ρωγερίου χανδακάρι ἀδελφοῦ αυτου.

† Ἐν ονόματι τοῦ κυρίου καὶ θεοῦ ἀεὶ σωτήρος ἡμῶν ιησοῦ χριστοῦ ἀμὴν. σεπτεμβρίω μηνὶ ἰνδικτιωνι ιγ', τοῦ ἔτους ϛψμη', ἀπὸ δὲ τῆς ἐνανθρωπίσεως τοῦ κυρίου ἡμῶν ιησοῦ χριστοῦ, ἔτους ,ασμ', βασιλεύοντος τοῦ κυρίου ἡμῶν φρηδερίγου θεῶ χάριτι ῥωμαίων βασιλεως αεὶ αὐγούστου, ἱερουσαλὴμ καὶ σικελίας ρηγός. ἡμεῖς οἱ ἄμφω αὐτάδελφοι, ὅτε νικόλαος χανδακάρις καὶ ρωγέριος, οἱ ἀνωτέρως ὑ προγραφέντες δια τοῦ οἰκίου ἡμῶν σίγνου τοῦ σταυροῦ καὶ γραμμάτων, ὁμολογοῦμεν δια τοῦ παρόντος ἐγγράφου, ὡς ὅτι τὸν ἡμέτερον οἶκον καὶ κύπον σὺν τῶν εἰμεροδενδρίων ὅπερ ἔχωμεν εἰς χῶραν σεμιναρίου, καὶ αυτὰ ἀγοράν ἐκ τὸν ἰωάννην βηβιάνον, καθὰ συνίσταται και περιόρύζεται, ἀπὸ μὲν ανατολῆς ἡ ὁδὸς η εισοδοέξοδος χῶρας σημιναρίου, δύσεως δὲ καὶ μεσυμβρίας χωραφιον τοῦ πολέμι, ἄκτρου χωράφιον τοῦ αὐτοῦ πολέμι καὶ τὰ ὀσπήτια τῶν παίδων βηβιάνου τοῦ πέτρου καὶ λέωντος, καὶ συγκλύει. τούτο τοῖνυν τὸν ἡμέτερον οἶκον καθότι καὶ περιόρυσται ἀνωτέρως ἅμα συν τοῦ ἐκεῖσε κύπου καὶ εἰμερωδενδρίων, ἰδιώβούλως ἡμῶν καλωθελῶς, διδῶμεν και ἀφιέρῶμεν αὐτὰ μετα παντὸς δικαιδματος αυτοῦ καὶ πᾶσης συνεισφορὰς, πρὸς τὴν ἁγίαν μονὴν τοῦ ἁγίου πρωτομάρτυρος στεφάνου τοῦ ὄρους τὴν ἐπὶκαλουμένην κατὰ γρέκους τῶν ερεμίτων, τοῦ ἔχην αὐτὰ ἡ αὐτῆ ἁγία μονῆ αἷς ἀεὶ ὑπερ λύτρου καὶ ἀφέσεως ἡμετέρων ἁμαρτιῶν καὶ τῶν ἡμετέρων γεννητόρων, σωζομένου τούτου ἵνα ὀφίλει τέλλειν, ἡ αὐτῆ ἁγία

† Signum manus Nicolai Chandacari. † Signum manus Rogerii Chandacari fratris ipsius.

† In nomine Domini et Dei semper Salvatoris nostri Iesu Christi. Amen. Mense septembri, indictione XIII, anno 6748, et ab incarnatione domini nostri Iesu Christi anno 1240; regnante domino nostro Friderico, Dei gratia, Romanorum imperatore semper augusto, Hierusalem et Siciliae rege. Nos ambo fratres germani, Nicolaus et Rogerius Chandacari, qui nostrum proprium crucis signum et nomina superius exaravimus, declaramus praesenti chartula domum et viridiarium cum arboribus fructiferis possidere in civitate Seminarae extantia, quae emimus a Ioanne Bibiano ita circumscripta, id est, ad orientem a via ingressus et egressus civitatis Seminarae; ad occidentem et meridiem a praedio Polemi; ad septentrionem a praedio eiusdem Polemi et domibus filiorum Bibiani Petri et Leonis, et clauduntur. Hanc inquam nostram domum, uti supra circumscripta est, cum viridiario inibi posito et arboribus fructiferis, nostro consilio et bona voluntate donamus et offerimus cum omnibus eius iuribus omnique reditu sancto monasterio sancti Protomartyris Stephani de Nemore, vocato apud Graecos Eremitarum, ut ea in perpetuum habeat ipsum sanctum monasterium pro redemptione et remissione peccatorum nostrorum, nostrorumque parentum, hoc pacto, ut memoratum sanctum monasterium solvere debeat ecclesiae Quadraginta Sanctorum Martyrum, positae

μονῆ πρὸς τὴν ἐκκλησίαν τῶν αγίων σαρακωντα μαρτύρων τὴν ἐν τὴ χώρα σεμιναρίου ενὶ ἑκάστω χρόνω ἐν τῆ πανυγύρει ἁγίου ἡλιοῦ τοῦ σπήλητότου κόκκους πέντε καὶ πλέον οὐδὲν κατα τὴν δίλωσιν τοῦ ἀγοραίου ἡμῶν χαρτίου, διοῦ καὶ διδῶμεν τὰ νῦν τῆ αὐτῆ αγία μονῆ τοῦ αγίου στεφάνου τοῦ αὐτοῦ οἴκου καὶ κύπου, καὶ εἰμεροδενδρίων πᾶσαν δεσποτίαν καὶ κυριότητα διἀφέρουσαν ἡμὶν ἐν τοῖς αὐτοῖς πραγμασιν, και πληρεστάτην ἐμφώρεσιν, τῶ μηδέποτε καιρῶ ἢ χρόνω ταύτην τὴν παρ ημῶν καλοθελῶς γεναμένην ἀφιέρωσιν μετατρέψαι βουληθῶμεν οὐ παρ ημῶν ἢ παρα τῶν ἡμετέρων ἰδίων ἢ κληρονόμων, ἀλλ' ἢ καὶ φοραθῆ τίς ἐκ τοῦ καθ ημῶν μέρους ἢ ἴδιος ἢ κληρονόμος, ὡς βουλόμενος τούτο μετατρέψαι, οὐ μόνον ἵνα μὴ εἰσἀκούεται, ἀλλ' ἵνα ἔσεται ζημιοῦμενος ποινῆ εἰς τὴν βασιλικὴν κόρτην αὐγουστάλια κ', οὐ μόνον τούτο, ἀλλὰ μάλλον σχύει τὸ ἀναθεμα τῶ δωθῆν παρα τῶν αγίων τιη' αγίων θεόφόρων πατέρων, καὶ πᾶσας ἀρὰς γενήσεται μέτοχος. διοῦ καὶ τὸ παρὸν ἀφιέρωτικον ἔγγραφον ἐποίῆσαμεν πρὸς την αὐτὴν ἁγίαν μονῆν, καὶ εἰς τὸν ἐνεστῶτα νῦν καθηγούμενον τῆς αὐτῆς ἁγίας μονῆς, κυρον ἀνδρέαν καὶ εἰς τὴν ἐν χριστῶ αὐτοῦ ἀδελφότητα, γεγραμμένον παρα τοῦ νοταρίου νικολάου πούπλικου χῶρας σεμιναρίου, καὶ μεμαρτυρημένον παρα τῶν κριτῶν χῶρας τῆς αὐτῆς καὶ ἑτέρων καλῶν ἀνθρώπων, οἵτιναις ρητῶς κατωτερως διὰ παρακλήσεως ἡμετέρας ὁ καθεῖς αυτῶν ὑπεγράψαντο, καὶ ἐπεδώκαμεν αυτὸν πρὸς την αὐτὴν αγιαν μονῆν τοῦ αγιου πρώτομάρτυρος στεφάνου, μηνι, ἰνδικτιώνι καὶ ἔτει τοῖς προγραφῆσι.

† Ego Stephanus Iudex Seminare testis.

† ιωαννης του κιρου χου κριτης σημιναριου μαρτυρ.

† γουλιέλμος ευτελης νοτάριος οὐ τὶ επινομία τοῦ αλῆμβέρτου μαρτυρῶ.

† κώστας καλοβρίτος μαρτυρ.

† εὐτελὴς λέον ἱερευς του αλημβέρτου μαρτυρ.

† ἀμμιρίκος μαρτυρ.

† ἐγῶ νικόλαος τῆ επινομία τοῦ γράσσου, βασιλικὸς πούπλικος νοταριος χῶρας σεμιναρίου τὴν παροῦσαν ἔγγραφον τῆς αφιερωσεως, ἔγραψα καὶ ὑπέγραψα.

† εις τᾶς ιᾳ' σεπτεμβριου ινδικτιῶνος ιγ', ἐλαβαμεν ἐμφώρεσιν λογω τῆς αγιας ημῶν μονῆς ἐκ τὸ προγραφὲν πρᾶγμαν εγῶ ὁ ἀδελφὸς στέφανος μοναχος

in civitate Seminarae, quotannis in festo sancti Eliae Speleotae, grana quinque, et nihil amplius, uti patet ex chartula nostrae emptionis. Quapropter amodo concedimus venerabili monasterio S. Stephani praedicta omnia cum iure et dominio in memoratam domum et viridiarium et arbores fructiferas, quae ad nos pertinent in his praediis, et plenissimam possessionem. Neque vero quacumque occasione vel tempore nobis liceat hanc donationem, quam sponte fecimus, subvertere neque nobis, neque nostris propinquis vel heredibus; sed si quis nostro nomine, sive propinquus sive heres, voluerit haec infringere, non modo ne exaudiatur, sed mulctetur regiae Curiae augustalibus viginti, et anathemate feriatur octo et decem tercentorum sanctorum divinorumque Patrum, et omnibus maledictionibus subiiciatur. Quare praesentem donationis chartulam fecimus memorato sancto monasterio et pro tempore ipsius praeposito domino Andreae, et eiusdem in Christo fratribus, scriptam a Nicolao notario publico civitatis Seminarae, et testimoniis roboratam iudicum eiusdem civitatis, aliorumque honestorum hominum, qui singuli expresse rogatu nostro inferius se subscripserunt, et eam tradidimus ipsi venerabili monasterio sancti Protomartyris Stephani mense, indictione et anno suprascriptis.

† Ioannes domini Hugonis filius iudex Seminarae testis.

† Gulielmus humilis notarius cognominatus de Alimberto testis.

† Consta Calobritus testis.

† Leo de Alimberto humilis presbyter testis.

† Ammiricus testis.

† Ego Nicolaus cognominatus de Grasso regius publicus notarius civitatis Seminarae praesentem chartulam donationis scripsi et subscripsi.

† Die 17 mensis septembris, indictione XIII, ego frater Stephanus monachus venerabilis monasterii S. Stephani accepi possessionem supradi-

τῆς αγιας μονῆς αγιου στεφάνου, προβλεψει, κυρου ιωαννου κυρου χου κριτου σεμιναριου, καὶ κυρου στεφανου κριτου της αὐτῆς χῶρας, κυρου κωνστα καλοβριτου, μαίστορος ἀμιρίγου, πετρου νορετοῦ, καὶ νοταριου νικολάου πούπλικου σεμιναρίου, διακονου ἱλάριος, τὴν πίαν ἐμφωρεσιν ἔδωσεν ἡμὶν ὁ κυρος ρωγεριος χανδακαρις εκ μέρος αὐτοῦ καὶ τοῦ αδελφου αὐτοῦ κυρου νικολαου χανδακάρι.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani — n.° 139.)

ctorum bonorum, nomine nostri sancti monasterii, praesentibus domino Ioanne domini Hugonis filio iudice Seminarae, et domino Stephano iudice ipsius civitatis, domino Consta Calobrito, magistro Ammirico, Petro Noreto, et Nicolao publico notario Seminarae, diacono Hilario; quam possessionem nobis dedit dominus Rogerius Chandacari nomine et parte sui ipsius et fratris domini Nicolai Chandacari.

CCXCII.

1242 — Mense Septembri — Indict. I — Scyllacii.

Gratia praepositus monasterii SS. Deiparae Scyllacensis in permutationem accipit a Gerasimo praeposito monasterii S. Gregorii Thaumaturgi praedium positum in agro Stalacti loco dicto Cropani, eique tradit aliud praedium situm in agro Mentauri, loco nuncupato de Franco.

† Σηγνον χειρὸς χαριτος ἱερομονάζοντος. καὶ καθηγουμένου μονῆς τῆς ὑπεράγίας θεοτοκου πολεως σκκυλλακος. † Σήγνον χειρὸς αθανασιου μοναχοῦ τῆς αυτῆς μονῆς. † Σήγνον χειρὸς ἰωάννηκιου μοναχοῦ τῆς αὐτῆς μονῆς.

ημῆς υ προγραφέντες οι τα σῖγνα του τιμιου καὶ ζωοποιου σταυρου. ειδίαις ημῶν χερσὶν. εν τωδε νόμω χαράξαντες τὴ ημετέρα βουλη καὶ θελήσυ αναλαμβαννὅμεθα πάντας τοὺς ημετέρους αδελφους τοὺς εν τῆ ημετερα μονὶ τόσον τοὺς οντας τόσον τοὺς μέλλοντας εἶνε εν αυτη προτεύειν καὶ κηνοβίαν καὶ απλως υπὶν εις παντα ἄνθρωπον αχὴν καὶ εξουσιαν. δι οις ομολογουμεν δια του παροντος πουπληκου εγγραφου. αλλαγὴν επιῆσαμεν. μετα τοῦ κυρου γερασίμου. ιερομονάζον καὶ καθιγουμενον μονης αγιου γρηγοριου του θαυματούργου καὶ κυνοβιου τῆς αυτῆς. οτι ελαβαμεν αφ υμων. λόγω της ιριμένης ημετερας μονῆς τυνα χωράφιον εν ω υπηρχε τῆς μονης αγιου γρηγοριου το οντα χωράφιον εις τὴν τοποθεσιαν σταλακτης εις τοπον λεγόμενον κροπαννν. οπερ συνοριται τω αυτον χωραφιον τετραχῶς. κατα τὴν διλωσιν του εγγραφου. ην πρὸς τὴν ημετεραν μονὴν επιήσατο. καὶ επέδωκατο ομιως εδωσατο ημὶν δῦο δενδρα ελέας τα οντα εις τιν τοποθεσιαν κομης μενταβρίου. τω εν δενδρὸν ηχαμεν. ψυχικως εκ του κολοφόσση. καὶ τὴν ετεραν εκ του λαμπακου. αντ αυτων δὲ ημὶς εδώσαμεν πρὸς σας λόγω τῆς μονης αγιου γρηγορίου τυνα

† Signum manus Gratiae monachi et praepositi monasterii sanctissimae Deiparae civitatis Scyllacii. † Signum manus Athanasii monachi ipsius monasterii. † Signum manus Ioannicii monachi ipsius monasterii.

Nos suprascripti, qui signa honorabilis et vivificae crucis propriis nostris manibus in hoc instrumento exaravimus, nostro consilio et voluntate, nomine quoque omnium fratrum nostrorum in nostro monasterio degentium, tam praesentium, quam futurorum praepositorum ac coenobitarum, et uno verbo cuiuscumque hominis, magistratus ac officialis, declaramus praesenti publica scriptura permutationem facere cum domino Gerasimo monacho et praeposito monasterii sancti Gregorii Thaumaturgi ipsoque coenobio, quia a vobis accepimus, nomine memorati nostri monasterii, quoddam praedium pertinens ad monasterium sancti Gregorii, quod extat in tenimento Stalacti, in loco dicto Cropani. Ex quatuor vero lateribus dictum praedium circumscribitur, uti chartula ostendit, quae nostro monasterio condita et tradita fuit. Item et datae nobis fuerunt duae arbores oleae, quae sunt in tenimento pagi Mentauri, quarum unam habuimus pro spirituali salute a Colofossa, et alteram a Lampaco. Nos autem pro his dedimus vobis, nomine monasterii sancti Gregorii, quoddam praedium nostri monasterii sanctae Deipa-

χωραφιον της ημετερας μονης αγιας θεοτοκου το ὀντα χωραφιον ης τιν τοποθεσιαν κομης μενταβριου εις τόπον λεγομενον του φράγκου συν τὼν εκύσε δενδρων. ημερων τε καὶ αγρικων. σινόρίται το αυτον χωραφιον ούτως εξ ανατολης χωραφιον των παῖδων νικολαου γούνναρη δύσεως χωραφιον νικολαου κλήμη. καὶ πετρου γερακάρη. ἀκτρου χωραφιον των παιδων νικολαου γούνναρη. μεσημβριας του νικολαου κλημῆ. καὶ οποτα μεν του φραγκου. και συνκλῆ. ταυτο πρ διλωθεντα χοραφιον συν τῶν δένδρων οσὸν καὶ εστιν. μετα παντων αυτοὺ δικαιοματον. εστερξαμεν σὰς εχην αυτο. ι ρηθησα μωνη αγιου γρηγορίου αλλαγὶν ος ἐφημεν. εχην πληρεστάτην αδιαν. τοσὸν· υμὶς τόσον. η εν αυτη μελλοντα προτεύειν καὶ κυνοβιαν πιηι εξ αυτου του χωραφιου καὶ δενδρων εις επικέρδιον της μονης ει τὴ καὶ βουληθήτω αἰς ἀεῖ. μη κοληομενη η εμποδιζωμενη παρά τινος. καὶ η μεν ποτε κερο φανι τῖς ενοχλὸν σας εξ αυτων. ἵνα στικομεν εκδικάν σὰς αυτα εκ παντος εναντιουμένου προσόπου. ει δε ου δηεκδικυσαμεν σας αυτᾶ. ος βουλομενη μετατρεύσε την παρ ημων καλοθελως γυνομεντν. αλλαγὴν μη εισακουάμεθα μητε παρα του θιου νομου βοιθειαν σχώμεν. ου μόνον τούτω. αλλ υπερ παραβάσεως του τιμιου σταυρου ζημιουστο. ημετερα μονη. εν τω βασιλικω φύσκω αγουσταλια ηκωσυ. καὶ πρὸς τὴν μονὴν αγιου γρηγοριου. το αξιουμενον του πραγματος επι του διπλουν· καὶ ιθ ουτω στεργνν. καὶ εμμενειν υ παρούσα στερξις τῆς αλλαγῆς πρὸς τὴν αγίαν μονὴν στεραια βαυαία. καὶ απαρασαλευτος αχρη τερμάτων αιώνων εν παρουσια μαρτυρων.

† Ego Nicolaus de Cusentia Iudex Squillacii testor. † Nicolaos Sasuni iudex squillacii testor. † Ego rao adrano iudex squillacii testor. † ανδρεας υιός πρεσβυτερου βασιλειω ο τοῦ ταβερνίτου καὶ σκευόφιλαξ τῆς ἐπὶσκωπῆς ἀσύλων παρακληθε ; μαρτυρ υπεγραψα ηκεια χειρι. † ego Alexander de calatagro testor. † κωσταντινος· νοταριος ὁ του μορρου υπεγραψα. † ego rogerius de contomolini testor. † ἐγο σέργιος μακρὴς παρακληθεις μαρτυρ υπεγραψα.

† εγράφη υπεγράφη καὶ εκυρώθη το παρὸν ἔγραφον χειρὶ καμου περεγρίου σαμωνὰ πουπληκου νοταρίου χωρας σκύλλακος μηνὶ σεπτεμβριω ινδικτιωνι α' ἐτοῦς ϛψνα'.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani — n.° 140.)

rae, quod extat in tenimento pagi Mentauri, loco dicto de Franco, cum arboribus fructiferis et agrestibus inibi positis. Hi vero sunt fines huiusmodi praedii: ad orientem praedium filiorum Nicolai Gunnari; ad occidentem praedium Nicolai Clemi et Petri Geracari ; ad septentrionem praedium filiorum Nicolai Gunnari ; ad meridiem (*praedium*) Nicolai Clemi , et olim Franci , et clauditur. Dictum praedium cum arboribus quantum est et cum omnibus ipsius iuribus voluimus ut habeat memoratum monasterium sancti Gregorii permutationis loco , uti dictum est , et ut tum vos , tum futuri praepositi et monachi facultatem habeatis faciendi de ipso praedio et arboribus quidquid volueritis pro utilitate monasterii in perpetuum , neque impedimentum vel molestia vobis a quovis afferatur. Si vero quocumque tempore quis molestiam vobis intulerit quoad dictum praedium, nos tuebimur vobis ipsum a quacumque contraria persona. Quod nisi id praestiterimus, sed voluerimus subvertere hanc permutationem a nobis bona voluntate factam, ne exaudiamur, et nedum a divina lege subsidium habeamus , sed pro violatione honorabilis crucis mulctetur nostrum monasterium regio Fisco augustalibus viginti , et monasterio sancti Gregorii duplo pretio. Et nihilominus praesens permutatio facta sancto monasterio firma, valida, stabilis et inconcussa maneat usque ad finem seculorum. Coram testibus.

† Andreas filius presbyteri Basilii filii Taberniti et sacrista episcopii Asylorum rogatus testis subscripsi propria manu.

† Constantinus notarius de Morro subscripsi.

† Ego Sergius Macris rogatus testis subscripsi.

† Scripta , subscripta et roborata est praesens chartula manu mei Peregrini Samonae, publici notarii civitatis Scyllacii mense septembri , indictione I, anno 6751.

CCXCIII.

1243 — Mense Iunio — Indict. I — Scyllacii.

Conventio inita inter monasteria S. Gregorii Thaumaturgi et S. Stephani de Nemore Eremitarum, qua eadem monasteria inter se permutant nonnulla praedia in agris Scyllacensi et Mentaurensi posita.

† Εν ονόματι τοῦ κυριου ἀμῆν. ἔτους τοῦ παρατρέχοντος τῆς τοῦ κυρίου ὑμῶν σαρκώσεως χυλιοστῷ. διακοσιοστῷ. σαρακοστῷ τρίτω. μηνὶ ιουνίω τῆς ενισταμενης ινδικτιωνος α' εν τῷ ριθεντι κερῷ καὶ ινδικτιωνι. βασιλεύοντος τοῦ ευσεβοῦς καὶ αυτῶκρατορος ὑμῶν Φρεδερικοῦ βασιλέως. εις ανάμνισιν τῶν γυνομενων πραγμάτων υπᾶρχει ικονομιμένον προθεοριτικος ελευθερως. οτι τα γινόμενα ἔνδον τῶν τεθνεοτῶν μη παθὸν ζήμιον λυθαργησεως δια μακροτητα κερου διάδωχὴν εἰς αναμνισιν γραφὴν τα πια αναμνίσκοῦν τὰ παρεληληθότα καὶ τα ενεστώτα αναδίχνυν. οθεν ημῆς γεράσιμος ιερομονᾶζον καὶ τῷ θεῷ χαρητι. καθιγούμενος καὶ το κυνόβιον αγιου γρηγορίου του θαυματούργου. διὰ του παρόντος πουπληκου εγγραφου ομολογουμεν τόσὸν τῶν ενεστῶτων τοτον τῶν μιλλόντων εξὸν εστὶν ὅτι υ πρό ἡμῶν ἦχον δίκην συν τοῦ ποτι καθιγουμενου ἁγιου στεφάνου τοῦ ορους ἰγοῦν κυροῦ πέτρου καὶ κυνοβίου αυτοῦ. ενόπιον τῶν ευλαβεστατων επισκόπων του καταντζαριου καὶ του γινεκοκάστρου κριτῶν απεσταλμένων εκ τὴν αποστολυκὴν καθέδραν. επάνω τυνῶν δικαιωμάτων τυνῶν χωραφίων εις τὶν κράτεσιν σκυλλακος τα λεγόμενα τῶν αγραριων ἅτινα η οιμέτερα μόνὶ εδέσποτον ἰκια αυτῆς, πρινὴ δὲ αυτὴ δικὴ μετα σκευσεως περεώθη. κυνιθεντων κυνῶν αμφοτερῶν οιμων φύλων δια αγαθὸν τῆς ιρίνις εις τιαύτην καταθεσιν. καὶ εις αγαπητικὴν σύνεσιν ηοῦλθασιν ὅτι κατετοῦσιον να εδίδεν το ημέτερον μοναστίριον αγιου γρηγοριου πρὸς τὴν μονὴν αγιου στέφανου τοῦ ὅρους. σιταρίν ρούβες επτὰ καὶ κριθήρου ρούβες ἑπτὰ. καὶ διατὴ εν-τὴ αποφλύσι του ριθέντος καρποῦ. πλῆστας φῶρὰς συνέτρεχεν αμφιβόλως μέσων τῶν μέρων. εν τιοὐτῇ καταθέσυ εσυνενέθημεν. οτι σὺ ὁ κυρὸς ἀνδραίας θεῷ χάρητι καθιγούμενος καὶ το κυνόβιον αγιου στεφάνου του ὅρους. εκ μέρους του ριθεντος μοναστιρίου σας αγιου στεφάνου. εἰς ονομα αλλαγὶς. απεταξᾶτε εωνιως. πρὸς ημὰς. καὶ τοὺ ονομασμένου ημετέρου μοναστιρίου αγιου γρηγοριου πᾶσαν αγωγὴν

† In nomine Domini. Amen. Decurrente anno Incarnationis Domini nostri millesimo ducentesimo quadragesimo tertio, mense iunio, praesenti indictione I; imperante in praefato anno et indictione pio nostro imperatore et rege Friderico. Ad memoriam rerum quae aguntur sapiens ac liberale consilium initum est, ne a maioribus gesta damnum oblivionis a temporis diuturnitate patiantur, ea litteris consignari, quae anteacta recordentur, et praesentia ante oculos ponant. Quapropter nos Gerasimus monachus, et Dei gratia praepositus, ac coenobium S. Gregorii Thaumaturgi, praesenti publico instrumento declaramus, quoad fieri potest, tum praesentibus, tum futuris, praecessores nostros litem habuisse cum olim praeposito S. Stephani de Nemore, id est domino Petro eiusque coenobio, coram potentissimis episcopis Catacii et Gynecocastri, iudicibus ex apostolica sede missis, de nonnullis iuribus quorumdam praediorum in pertinentiis Scyllacii, quae dicuntur de Agrariis, quaeque nostrum monasterium possedit utpote ad ipsum pertinentia. Prius vero quam huiusmodi lis disceptando proregoretur, cum utrimque nostri se amici interposuissent, pro bono pacis ad hanc deliberationem et benevolam conventionem deventum est, ut nostrum monasterium S. Gregogii quotannis solveret monasterio S. Stephani de Nemore frumenti rubos septem, et hordei tantundem. Et quoniam de pensitatione dictarum frugum saepenumero inter partes oborta fuit controversia, hac conventione statuimus, ut tu dominus Andreas, Dei gratia praepositus, et coenobium S. Stephani de Nemore, ex parte memorati monasterii S. Stephani, cedatis in perpetuum, permutationis nomine, nobis et memorato nostro monasterio S. Gregorii omnem actionem, quae olim pertinuit et in posterum omne tempus pertinebit ad te, tuumque monasterium; item cedatis nobis quodvis ius, domi-

τὴν πίαν ποτε εδιάφερινεν καὶ μέλλον διαφέρνυν πρὸς σὰς καὶ τοῦ μοναστιρίου σας εωνίως. ομιως αποτάξατε πρὸς ημὰς πάσαν σίστασιν δεσποτιαν. καὶ πασα δίκαιον τα πια λαγχάνοντα. καὶ δίνονται λάχην τοῦ αυτου μοναστιρίου αγιου στεφάνου. εκ τα χωραφια τῶν αγραριων αποταξαμενη δε· εις πασαν βοίθιαν διέριον καὶ δικαιεματων. τόσον κανονικων τόσον χρηματικων. κατα τὴν δήλωσιν του εγγράφου ὴν πρὸς ημὰς επιήσατε. εκ τα χωράφια του αγραρίου τα ὄντα χωραφια. εις τὴν τοποθεσιαν στάλακτης. τα ἅπερ συνορούνται καὶ περιορίζονται. κατα τὴν δίλωσιν τοῦ ἐγγράφου του γυνομενου εκς υμων πρὸς ημὰς. ονομαζονται δε τα αυτα χωράφια οὕτως. τα χωράφια του καμβου. το χωραφιον του σαμβατάκη. το χωραφιον τῆς κροπανῆς. το χωραφιον το λεγόμενον αγιου λουκα. καὶ το χωραφιον το ονομαζομενον εις τὴν σκάλαν. δια τὴν αὐτὴν ἱριμενὴν απόταξιν. ὴν επιήσατε εδωσαμεν. καὶ επαρεδώκαμεν υμὴς πρὸς υμὰς λόγου τοῦ ριθεντος μοναστιρίου αγιου στεφάνου του ὅρους. απο τῆς στάσεως του ημετέρου μοναστιρίου, τὴν οὖσαν στασιν. εν τοποθεσία κόμης μενταβριου το ἓν πετζὴν ις τόπον λεγόμενον του φράγκου τῷ πίὴν αλλαγὴν εσχήκαμεν. εκ τοὺς παιδας του απεχαμενου πρεσβυτερου λέοντος βαρβαράς το πλησίον τῆς οδοῦ. καὶ τοῦ ιωάννου γερακάρη τω ἕτερον πετζὴν. χωραφιου ης τοπον λεγόμενον αγριλλεάνον· πλήσιον του χωραφίου του σκεπίστοῦ. καὶ τοῦ λέου γοὔνναρη. ἕτερον πετζὴν χωράφιον εις τόπον λεγομενον του φραγκου. τῷ ἅπερ ηχαμεν αλλαγήν. εκ τὴν μονὴν τῆς θεοτοκού του παλεού σκυλλακός. συν τῶν εκὖσε δέδρων ημέρον τε καὶ αγριων. τω πλησίον τῶν χωραφιων. τῶν παίδων ιωάνου γαύνναρι. καὶ νικολάου κλίμη. ταυτὴν τὴν ριθεισαν στάσιν, ὁς ονόμαστε καθότι αὐτὴν πρὸς σὰς εστέρξαμεν. ἔχὴν το μοναστίριον αγιου στεφάνου τοῦ ὅρου ομιως εδώσαμεν πρὸς σὰς· καὶ τα ἔγγραφα τα ἅπερ εξ αυτης τῆς στάσεως ἡχαμεν. διδωμενης δε καὶ παρεδωμενης αφ ημων πρὸς σὰς. ι ριθησα στάσις. ἔχὴν σας πληρεστάτὴν ἀδιαν. ικονομίσετε. καὶ πιησετε εξ αυτῶν. ὁς εκς ικία πράγματα τῆς μωνης αγιου στεφάνου. ιιδὲν εναντιοννοντα. ουδεμιαν εναντίοσιν. εκς ημῶν. ητε εκ των ἵπιτα διαδωχων. ημετερων αλλ ηστάθα. εκδικᾶν σὰς αυτὰ εκ παντος ἐναντιουμένου προσόπου, διδωμεν δε ὑμὴς. εκ το μέρος του ριθέντος. ημετέρου μοναστιρίου. σύστασιν πᾶσαν. καὶ δεσποτίαν.

nium et auctoritatem, quae ad ipsum monasterium S. Stephani spectant et spectare possint de praediis Agrariorum, et quodvis subsidium renuncietis decisionum et sententiarum tam canonicarum, quam civilium, prout patet ex chartula quam nobis condidistis quoad praedia Agrarii, quae sita sunt in tenimento Stalacti, et ita circumscribuntur, ut eruitur ex chartula nobis per vos facta. Haec vero praedia ita vocantur: praedia Campi, praedium Sambataci, praedium Cropanae, praedium dictum Sancti Lucae, et praedium dictum ad Scalam. Pro memorata cessione, quam fecistis, nos dedimus et tradidimus vobis, nomine dicti monasterii S. Stephani de Nemore, nonnulla ex bonis nostri monasterii quae sita sunt in tenimento pagi Mentauri, quorum una petia extat in loco dicto de Franco, quam in permutationem accepimus a filiis demortui presbyteri Leonis Barbarae, prope viam et Ioannem Geracarim; altera terrae petia extat in loco dicto Agrilleano prope praedium Scepesti et Leonis Gunnari; alia terrae petia in loco dicto de Franco, quam in permutationem accepimus a monasterio Deiparae veteris Scyllacii, cum arboribus fructiferis et silvestribus inibi positis, prope praedia filiorum Ioannis Gunnari et Nicolai Climi. Quae quidem bona, uti superius nominantur, vobis firmiter tradidimus, ut ea habeat monasterium S. Stephani de Nemore. Item et dedimus vobis chartulas, quae de ipsis apud nos erant. Dedimus vero et tradidimus vobis huiusmodi bona eo quidem pacto, ut plenissimam potestatem habeatis ea administrandi, et ipsis utendi tamquam bonis propriis monasterii S. Stephani. Neque quis nostrum vel nostrorum successorum vobis adversari poterit; quin imo vobis defendere ac tueri eadem bona teneamur a quacumque contraria persona. Praeterea vobis cedimus, nomine dicti nostri monasterii, totam possessionem et dominium et quodcumque ius, quod monasterium S. Gregorii habeat et habere

καὶ πάσα δίκαιον. τα πια λαγχάνονται. καὶ δύνονται λαχῆν του μοναστιριου αγιου γρηγορίου εκ τα ρηθεντα χωραφια. ην πρὸς σὰς επεδώσαμεν. αποταξαμενοι εἰς πάσαν βοΐθιαν. καὶ διέριον. καὶ δικαιὶματων. τόσον κανονικῶν τοσὸν χρηματικων. ης υμας καὶ του μοναστιριου διαφέρνονται· καὶ δυνονται διαφέριν. εξ εναντίας της ριθησις αλλαγὶς. καὶ αποτάξεως αιωνίως. καὶ εὰν ημεῖς. ἦτε ει διαδωχοι. ἡμῶν εγγίσομεν. ελθὶναι εξ εναντιας τὴς ριθησις αλλαγὶς. καὶ αποταξεως αιωνίως. συνδεσμούμεν. ἴγοῦν οπληκευόμεθα. ημεῖς. καὶ το ημέτερον μοναστίριον. πρὸς σὰς. καὶ τοῦ μοναστιρίου αγίου στεφάνου. εις πυνην αγουσταλια πεντήκωντα. ΐ αλλαγι δὲ. καὶ ι αποτάξης εωνιως εν της αυτῆς δυνάμεως εμμένοντα στερεὰ. οθεν εις ασφάλιαν. καὶ στερρότιτα. του ριθέντος μοναστιρίου εωνιως χρυσιμεύοντα το παρὸν ασφαλιστικον ἐγγραφον γενέστω πεπιήκαμεν. χειρΐ. νοταρίου περεγρίνου σαμωνὰ πουπληκου νοταρίου χωρας σκυλλακος. παρουσία τῶν κριτῶν σκύλλακος ἴγοῦν του κυρου νικολαου σανσούνου. κυροῦ νικολάου τῆς κουσεντίας καὶ κυρου ραου αδριανου. εις πιους. ὁς ἡς ημῶν κριτῶν εσινστέρξαμεν καὶ ετέρων χρυσίμων ανδρῶν. επι τουτο· καὶ εις τούτο ιδικὼς φωνιθέντων. καὶ παρεκληθεντων. ὀχειρόμενον παρ εμου του ριθέντος γερασίμου καθιγουμενου. καὶ κυνοβιου ημετερου. καὶ ιρμενων κριτῶν καὶ μαρτυρων στερεωμενον.

† Ego Nicolaus de Cusencia Iudex Squillacii testor. † Nicolaos sasuni iudex squillacii testor. † Ego rao adriano iudex squillacii testor. † εγω βαρθολομαιος ιερομοναζὸν τα ανωτερα μαρτυρω καὶ στεργω. † εγω ανικος ειερομοναζον τα ανοτερα μαρτυρω και στεργω. † εγῶ λεὸντιος ιερομονάζον τα ανότερα στέργω καὶ μαρτυρῶ. † ἐγὼ θεοδουλος μοναχος τα ανοτερα μαρτυρῶ καὶ στεργω. † ἐγὼ πάνμφνουτος καὶ μῶναχὸς μαρτυρώ καὶ στέργω. † ἐγω σεργιος μακρίσης παρακληθεις μαρτυρ υπεγραψα. † εγω γερασιμος ἐιερομοναζον καὶ καθιγουμενος μωνοις του αγιου γρηγοριου τοῦ θαυματουργοὺ στεργω καὶ επικυρῶ.

† εγραφη υπεγράφη καὶ εκυρωθη το παρὸν ἔγγραφον χειρὶ καμοῦ περεγρίνου σαμωνὰ πουπληκοῦ νοταρίου χωρας σκύλλακος μηνὶ ινδικτιωνι καὶ ἔτους του προγραφέντος.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani — n.° 141.)

possit in memoratis praediis, quae vobis tradidimus, in perpetuum renunciantes omne subsidium decisionum tam canonicarum quam civilium, quae ad nos et memoratum monasterium pertinent et pertinere possint pro dicta permutatione et perenni cessione. Quod si nos vel successores nostri tentaverimus adversari dictae permutationi et perpetuae cessioni, obstringamur semper et teneamur nos et nostrum monasterium solvere vobis et monasterio S. Stephani poenae nomine augustales quinquaginta; permutatio vero et cessio eadem vi munitae firmiter permaneant in omne aevum. Quamobrem ad securitatem et confirmationem ipsius monasterii praesentem securitatis chartulam ei semper profuturam condidimus manu notarii Peregrini Samonae publici notarii civitatis Scyllacii, coram Scyllacensibus iudicibus, idest domino Nicolao Sansuno, domino Nicolao de Cusentia, et domino Rhao Hadriano, quibuscum ut nostris iudicibus, et cum aliis probis hominibus, ad hoc et in hoc peculiariter vocatis et arcessitis, eam firmavimus, roboratam a dicto Gerasimo praeposito, et ab eius coenobio, et a dictis iudicibus ac testibus.

† Ego Bartholomaeus monachus quae supra testor et firmo. † Ego Anicius monachus quae supra testor et firmo. † Ego Leontius monachus quae supra firmo et testor. † Ego Theodulus monachus quae supra testor et firmo. † Ego Pafnutius monachus testor et firmo. † Ego Sergius Macrises vocatus testis subscripsi. † Ego Gerasimus monachus et praepositus monasterii S. Gregorii Thaumaturgi firmo et roboro.

† Scripta, subscripta et roborata est praesens chartula manu mei Peregrini Samonae publici notarii civitatis Scyllacii mense, indictione et anno supradictis.

CCXCIV.

1244 — Mense Maio — Indict. II. — Scyllacii.

Sententia lata a Gulielmo de Panormo Stratego Scyllacensi et Iudicibus de vinea posita in agro Stalacti, de qua Rogerius Ranus et Nicetas Papilliuni inter se contendebant.

† Οὐδενί γαρ τω θεώ εὐαπόδεκτον. ὃς επι δικαίο κρῖσίς. κατα γᾶρ τόν μαίον μήνα τῆς ινδικτιωνος β' τοῦ ετους ἐξ αρχῆς ϛψνβ'. βασιλέβοντος τοῦ ευσεβοῦς καὶ αυτοκράτορος ομῶν φρεδερικου βασιλέως στρατηγούντος κάμοῦ γουλιάλμου της πανόρμου. εν τη χώρα σκύλλακος καὶ δὴ καθεζομένου μου. εν τω συνιθεῖ κριτηρίω. μετά τινων χρυσίμων ανδρῶν. καὶ μετὰ τῶν ομοτων κριτῶν σκύλλακος λέγω δὴ κυροῦ νικολάου σανσούνου καὶ κυροῦ ράου αδριανου. αυτῶν καὶ τῶν κατοτερω υπογραφεντων. επι τούτου ἰδικός ιμφανιστέντων. ενώπιον ημῶν ελθόν ρογέριος ράνος. καὶ αγωγὴν κινίσας κατὰ τοῦ νικήτου παπυλλιαύνι ημεις δε ο ριθεὶς εξουσιαστής καὶ ιριμένοι κριταὶ. επιήσαμεν κυτον ελθειν. ενωπιον ημών. ακούσε τα κάτ αυτου εναγώμενα. παρησταμένων τῶν δυὸ μερῶν ενωπιον κριτηρίου. ο ρηθὴς ρογέριος ἤρξατο λέγην τὴν αγωγὴν ὁς κατοτέρω περιεχῆ. γνοῦς δὲ τὴν αυτὴν αγωγὴν ο ριθεις νικητας. ἔτησεν διορίαν τοῦ αποκριθήναι καὶ δηχθίνκι αυτοῦ τωτε αγωγὴ αμπέλου. εδωθη αυτου διορία ημερων οκτῶ. και εδηχθὴ αυτὼ παρὰ τοῦ ἄκτορος τω αμπέλιων. τῆς διωριας ελθούσις τα δηῶ μέρη ενώπιον κριτηρίου παρηστάμενα. ο ριθεις νικήτης απεκρίθη οὕτως. εκ τῶ αμπέλιον ην κατηγορημένος υπάρχει. εκδικητην εξ αυτοῦ ἔχω τόν εμόν πενθερόν κυρον νικολάον βουκιαν. οτι παρ' αυτοῦ ἔλαβα αυτον εις δῶτες λογω τῆς εμῆς συνβίου κυρας ιρίνης. καὶ αυτὸς ζῶσυφώνος ὑπάρχη. ετω αυτόν εκδικητὴν τοῦ αυτοῦ αμπελώνος. παλὴν εδωθη αυτοῦ ευχερία. καὶ αγαγῶν ενώπιον κριτηρίου. τόν ιριμένον αυτοῦ εκδικητὴν. εξετήσαμεν αυτον ημῖς εὰν εκδικητης υπάρχει τοῦ αυτου μαϊστορος νικήτα εκ τῶ αμπέλιον τῆς αγωγῆς. αυτος καθ' εαυτός ἔφη. εκδικητῖς αυτοῦ υπάρχω εκ τῶ αυτὸ αμπέλιον. ὁτι αυτοῦ αυτῶ εις δωτες ἔδωσα. τῶ μερός ρογεριου ἔφη. κατὰ τοῦ κρατοῦντος τω αμπελιον εναγῶ τη ουδὲν κατὰ τοῦ εκδικητού. ημῆς δὲ οι κριταὶ ηβουλήθημεν ἵνε ο εκδικητῆς. μετὰ τοῦ κατέχοντος τό πράγμα. παρῖνι εις

† Nihil quidem est Deo acceptius, quam iudicium iustitiae consentaneum. Mense maio, indictione II, anno ab orbe condito 6752, regnante pio nostro imperatore et rege Friderico. Cum ego Gulielmus de Panormo in civitate Scyllacii Strategi munere fungerer, et pro consueto tribunali sederem cum quibusdam probis viris et iuratis iudicibus Scyllacii, id est domino Nicolao Sansuno, et domino Rhao Hadriano, et iis qui infra subscripti sunt, et huic rei expresse interfuerunt, coram nobis venit Rogerius Ranus, et actionem intendit contra Nicetam Papilliuni. Nos autem dictus Magistratus et memorati Iudices, ut coram nobis se sisteret, mandavimus, ad audiendum quaenam in ipsum actio intentaretur. Cum autem utraque pars ad tribunal accessisset, dictus Rogerius adgressus est actionem exponere, ut infra continetur. Quam cum cognovisset dictus Nicetas, petiit terminum ut responderet, et sibi probaretur actio de vinea. Datus ipsi fuit terminus dierum octo, et probata ei fuit (*actio*) de vinea. Elapso autem termino, utraque pars se ad tribunal stitit, et dictus Nicetas ita respondit: Quoad vineam, de qua lis mihi intenditur, defensorem habeo socerum meum, dominum Nicolaum Buciam, eo quod ipsam ab eo pro dote accepi coniugis meae dominae Irenes; et cum viva sit adhuc eius vox, peto ut ipse mihi asserat eamdem vineam. Facta igitur fuit ei copia (*advocandi socerum*); et cum ad tribunal adduxisset dictum suum defensorem, nos illum interrogavimus, num defensor esset eiusdem magistri Nicetae quoad vineam, de qua agebatur. Ille autem seorsim dixit: Reapse illius defensor sum quoad ipsam vineam, quam ei pro dote constitui. Ex altera vero parte Rogerius inquit: Contra possessorem vineae actionem intendo, minime contra defensorem. Nos autem iudices deliberavimus, ut defensor et praedii possessor se sisterent ad tribunal, ac responderent, et ius omnino

κριτήριον αποκριθήναι. καὶ τα τοῦ δικαίου εκπληρῶσαι. αυτός δε ὁ κυρος νικόλαος. ὁς εκδικητῆς στέρξας τοῦτο. ουτός δε τὴν αγωγὴν εγγραφος επιδώσας το μέρος ρογερίου λέγων. ενίγη ρογέριος ρᾶνος εις τὶν βασιλικὴν κόρτην εξεναντίας κυροῦ νικολάου βουκία εκδικητοῦ νικήτα παπυλλιούνου γαμβροῦ αυτου. ὅτι ἑ προοῦ αυτου του ρογερίου νικόλαος σουρράκας· πρεκονάτωρας πάππος αυτου. καὶ δωμίνικος υιος αυτοῦ θίος τοῦ ἄκτωρος. υπῆρχοῦν πρεκονάτωρες σκύλλακος. εξ αυτῶν αυτός ο ρογέριος διάδωχός αυτὸν επιτὰ ἴνὲ καὶ πρεκονῖζον· αυτὸς ὁ νικήτας κρατεῖ τυνα αμπελον. κατοτέρως συνοριασμένον ὁς ονομάζη εξ αυτῶν. ρογέριου δικαιομάτων πρεκονίων διαφέρνὶ. ὅτι ε ηριμένη προου αυτοῦ δικαιόματα πρεκονίου βέλκάσυ. κρατόντα καὶ εχόντα. οθὲν ετὴ αυτού τω ἴρμένον κριθείναι αμπέλιον καὶ μετα επικαρπιῶν καὶ παντος πράγματος. τω αμπελιον υπάρχει εν τη τωποθεσία σπαλάκτης· οπερ ονομάζεται νικόλαος σουρράκα. τα σίνορα αυτοῦ εισὶν ταυτά. πλήσιον αμπελου λεου βουκία καὶ αμπέλου το κρατοίμενον παρὰ του ρεναλδου σκαγκέρου. καὶ αμπέλου νικολάου τῆς αναστάσιας. τῶ μέρος κυροῦ νικολάου βουκια εκδικητού. καὶ νικήτου παπυλλιούνου. απεκρίθη οὕτως. ομολόγησαν κρατὶν καὶ δεσπόζην τῶ αμπέλιον τῆς αγωγῆς. καὶ τα ληπὰ προτυθέμενα. του λημβέλλου αρνίθησαν σοζομενης της αισεψιωνας καὶ παραγραφῆς αυτοῦ. εδωθην τρηλοκητωρία. καταστήναι ο ρογέριος τὴν ἄρνισιν του ρέου. αὕτος δὲ στέρξας καταστῆναι μετὰ εγγράφων καὶ μαρτύρων. εσὼ δε δυὸ ἡμερῶν επεδωσεν ημὴν μάρτυρας τοὺς κατοτέρους υπογραμμένους. ομίως καὶ τὸ μέρος τοῦ ρέου επέδωσεν απψετζιῶναν. καὶ παραγραφὴν λέγον. ὁτι το αυτὸν αμπελιον εν ικία δεσποτια δεσπόσας αυτῶ αιοχλήτως εν προσόπω. καὶ παροψία. των προοῦ τοῦ ακτορος καὶ αυτοῦ. επαρήλθον ενιαυτη τριάκωντα. καὶ πλέον καὶ εαν τὴ δικαιον κατα τοῦ αυτοῦ αμπελου ὁ ἄκτώρ ἤχεν η ἕχη εκ τοὺς προου αυτοῦ· ειτε αυτοῦ. δια τὴν μακρότητα τοῦ κεροῦ τῆς παραγραφῆς επαρεγράφη. καὶ μάρτυρας επέδωσεν καταστήναι τὴν αυτην αισετζίωναν καὶ παραγραφὴν. τοὺς κατοτέρους δηλουμένους. το μερός του ἄκτορος επέδωσε τοὺς αυτου μάρτυρας ενομου καὶ ἅπαξ. τον τε βασίλειον κουκωτζὴν. λεον καννάτον. γέροντα λεόν πυληλὴν. καὶ γέροντα νικόλαον ἰουδὰ ετινὲς ενωπιῶν τῶν δυὸ μερῶν ορκῶ ομόσασιν. εἰς καὶ εἰς. καὶ εξ ημῶν

demonstrarent, ipse vero dominus Nicolaus, uti defensor, haec confirmaret. Hic autem actionem protulit ex parte Rogerii in haec verba scriptam: Rogerius Ranus apud regiam curiam litem instituit adversus dominum Nicolaum Buciam defensorem Nicetae Papilliuni generi eius, quod ante ipsum Rogerium Nicolaus Surracas praeco avus ipsius, et Dominicus eius filius, patruus actoris, fuerunt praecones Scyllacii, quorum ipse Rogerius est successor, et etiam praeconis officio fungitur, ipse Niceta possidet quamdam vineam inferius descriptam, quam ex Rogerii instrumentis eruitur ad praecones pertinere; nam ex praedictis titulis elicitur praeconem Belcasum eorumdem possessorum praecessorem in sua potestate habuisse. Quapropter petit (*Rogerius*) adiudicari sibi dictam vineam una cum omnibus fructibus et pertinentiis. Vinea autem extat in agro Stalacti, ubi dicitur Nicolaus Surraca, et fines sunt hi: prope vineam Leonis Buciae, et vineam quam possidet Renaldus Scangerus, et vineam Nicolai de Anastasia. Ex parte autem domini Nicolai Buciae defensoris, et Nicetae Papilliuni, ita responsum fuit: Fatemur habere et possidere vineam, de qua controversia est, et reliqua proposita in libello reiicimus, nobis reservantes praescriptionis exceptionem. Data fuit Rogerio comperendinatio ad refellenda quae reus asserebat, et ad petitionem suam probandam scripturis et testibus. Intra biduum exhibuit nobis testes inferius subscriptos. Item ex parte rei proposita fuit praescriptionis exceptio, quod memoratam vineam pacifice et personaliter in suo dominio habuit, et ob negligentiam tum actoris, tum eius praecessorum decurrerant anni triginta et amplius: et si quid iuris in eamdem vineam actor habuerit, vel habeat ex praecessoribus suis, vel ex semetipso, propter temporis diuturnitatem praescriptione amisit; et ad dictam praescriptionis exceptionem confirmandam testes produxit inferius denotandos. Actor ex sua parte suos attulit testes simul et semel, Basilium Cucotzam, Leonem Cannatum, senem Leonem Pililin, et senem Nicolaum Iudam, qui singuli coram utraque parte iusiurandum dixerunt, et a nobis iudicibus de re interrogati fuerunt, ad declarandam controversiam; et

τῶν κριτῶν ἐξετάστησαν περὶ τοῦ πράγματος. κατὰ τὴν διλωσίν τῆς αγωγής. καὶ κανης ἐξ αυτῶν τῶν μαρτυρῶν· ουκ ἔφη. ὅτι τὸ αμπελιον τῆς αγωγῆς εγύνοσκεν το υπήρχεν. νικολάου σούρρακα πάππου τον αυτοῦ ρογερίου. οὔτε τοῦ θίου αυτοῦ δομινίκου. οὔτε τη ηχασιν αυτῷ δικαιόματι τοῦ πρεκονίου. ουτε ετέρω τυνι δικαιόματι. οὔτε αυτὸν τὸν ρογέριον. ἵνε διαδωχὸν αυτον ος εν τω λημβελλω διλὴ. τω μέρος δὲ τὸ ρέου εδωσε μάρτυρας· τὸν γέροντα ανδρέαν μανδδιλὰν. γέροντα νικόλαον ηράκλην. γέροντα ανδρέαν καρτουλάριν. καὶ ετερους τινὰς. ἥτινες μετ ορκου ομώσαν. ενωπιον τῶν δυο μερῶν. καὶ παρ' ημῶν τῶν κριτῶν εξετάστησαν. εἰς. καὶ εἰς πάντες ἰσυνενέσατιν εν τοῖς ρήματιν. υπὸν οὕτως. οτὶ τὸ ἄμπελιον τῆς αγωγής δεσπόμενον καὶ κρατούμενον υπήρχε. καὶ υπάρχει. εν ικία κυριῶτιτι. καὶ δεσποτία τοῦ αυτοῦ κυροῦ νικολάου βούκια. καὶ πάλιν τοῦ αυτοῦ νικήτα. αιοχλήτος. καὶ ανεμποδίστος. εν προσώπω τῶν πρόου του ἄκτορος. καὶ αυτοῦ. επαρήλθον ενιαὐτὴ τριάκωντα. καὶ πλέον. εξεταςμενι περὶ πράγματος γνοσιως. εἰς καὶ εἰς. ἔφησαν ἰγύνοσκον τοῦτο ος πλήσιον γύτοιες. επὶ τοὺτο τα μέρη εδιωρίθησαν απλοθήναι ενώπιον αυτῶν τα ρήματα τῶν μαρτυρων. εν τῇ διωρία ενώπιον τοῦ κριτοὺ τα δυὸ μέρη παρησταμένη. εξεταστισαν παρ' ημῶν τῶν κριτῶν. εαν τα δικαιόματα μαρτύρων ητε ἔγγραφα εχοῦν επιδουναι. αυτη επεκρίθησαν. ουκ ἔχομεν πλέον. τη. μαρτυρίαν επιδουναι. μαλλὸν ο ρογεριος ἄκτορας. απεταξατο οτι κανὶν ἐγγραφον δικαίομα του αυτου αμπέλωνος ουκ ἔχη. οὔτε αυτου οὔτε τὸν προου αυτοῦ. ουτως δε αποταξαμένων των μερῶν. τα ρήματα των μαρτυρων απλόθησαν· καὶ τὰ μέρη ενώπιον κριτηρίου ετίσασιν ευχερίαν. ηπὶν κατὰ των ριμάτων τῶν μαρτύρων. εδώθησαν δὲ αυτων. καὶ ἔφησαν κατὰ τῶν ριμάτων ητη η βουλήθησαν. πάλιν αποταξαμένων τῶν μερῶν εἰς ἅπαν δίκαιον τῶν προτιθεμένων απ αυτῶν καὶ μετα τὴ αποτάξη ετίσασιν τὴν σκεύσιν. ημὴς δε οἱ κριταὶ ἔχοντα· βουλὴν ιρινικὴν μετα τιιον νομικων καὶ χρυσιμων ανδρῶν. καὶ τῶν κατοτερών υπογραφέντων. κατὰ της αγωγης απολογίας. ριμάτων τῶν μαρτύρων αλληγοριῶν. παντὸς δικαίματος τῶν υπόντων καὶ αποταξεων. επατη δικαιόματη τα μέρη. διότις ο ρογεριος ἄκτωρας. τὸ ουδὲν εκατάστησαν εκ τα προτιθέμενα αυτοῦ. καὶ το μέρος τω ρεον εκατάστηταν. ος ανοτέρω διλεὶ· τὴν παραγραφὴν των

nemo ex ipsis testibus ait sibi compertum esse vineam controversam fuisse Nicolai Surracae avi eiusdem Rogerii, vel patrui eius Dominici, aut habuisse ex titulo praeconis, aut quovis alio, vel ipsum Rogerium praedictis maioribus successisse, uti scriptum est in libello. Reus vero ex parte sua testes protulit senem Andream Mandilam, senem Nicolaum Herculem, senem Andream Chartularim, et quosdam alios, qui iusiurandum dixerunt coram utraque parte, et a nobis iudicibus singuli interrogati fuerunt, et omnes concordes dixerunt, vineam controversam suo iure et potestate habuisse et possedisse ipsum dominum Nicolaum Buciam, et postea ipsum Nicetam, libere, sine impedimento et personaliter, et iam inde ab actore et eius maioribus elapsi fuerant triginta anni et amplius. Interrogati autem quid de (*controverso*) praedio cognitum haberent, singuli responderunt se vineam nosse, utpote qui ei propinqui essent. Tum partibus datum fuit tempus, quo inter se de testium verbis dissererent. Constituto tempore, utraque pars cum ad tribunal accessisset, a nobis iudicibus interrogata fuit, num alia instrumenta, testes vel scripturas haberet quas produceret; responderunt: Nihil amplius habemus quod testimoniis addamus. Magis vero Rogerius actor negavit se aliam scripturam vel suam, vel maiorum suorum de eadem vinea habere. Cum autem ita partes respondissent, testium verba declarata fuerunt, ipsaeque partes petierunt ut sibi copia fieret dicendi apud tribunal de testium verbis; qua eis data, quidquid voluerunt adversus testium depositiones dixerunt. Deinde cum partes renunciassent cuilibet iuri quoad ab iis exposita, post huiusmodi renunciationem petierunt ut sententia ferretur. Nos autem iudices pacificum consilium ineuntes cum quibusdam legisperitis et probis viris, et cum inferius subscriptis de actione, defensione, testium depositionibus, allegoriis cuiusvis chartulae, partium verbis, et earum renunciationibus quoad exhibitionem aliarum scripturarum; quoniam Rogerius actor nihil aliud protulit praeter ea quae proposuerat, et reus ex parte sua produxit, ut supra patet, praescriptionem an-

τριάκωντα ετῶν καὶ πλέον μετὰ αποφαντικὴς σκεύσεως. κατακρένοντες τὸν ἄκτωρα. εν τὴ ἰριμενη ετῖσυ καὶ προτεθέσυ του αυτοῦ λημβέλλου. εκρίναμεν τω ἰριμενον ἀμπελιον τῆς αγωγῆς του ριθέντος νικητα παπιλλιοῦνη. καὶ τῶν κληρονομων αυτου. τα δυσὶν μέρη τὴν σκευσὶν ακαίσαντα. καὶ μηδὲν εν αυτη εκληρτεύοντα. ο ριθεις νικήτας πάπιλλιουνος δεσπότης του πράγματος. ετισεν ημὴν εχὴν δικαῖομα ἔγγραφον τῆς τιαυτὴς δίκης ημὴς δὲ ο ριθεὶς εξουσιαστής καὶ ιριμένη κριταὶ. εις σιοπὴν συγὴν καὶ πρόκρημενα ρογέρίου ράνου ακτορος. τῶν κληρονόμων αυτου καὶ διαδύχων. επιησαμεν γενέστε τὸ παρὸν δικαῖομα ἔγγραφον. του νικήτα παπυλλιούνη. δεσπότου του πράγματος. των κληρονόμων αυτοῦ καὶ διαδωχῶν. εις στερρὰν αυτοι ερχαμενην εωνίαν ανάμνισιν καὶ αποδούναι. καθότι παρ ημῶν εκρίθη. επιήσαμεν δε αυτῶ γραφηναι χειρὶ νοταρίου περεγρινου σαμονα πουπλικου νοταρίου σκύλλακος. εστερεώθη δὲ παρ ημῶν. καὶ υπεγράφη. καὶ προς σὲ τον ιριμένον νικήταν παπυλλιούνιν. επέδωθη εν μηνὶ ινδικτιωνι. ετους του προγραφέντος.

† Nicolaos sosuni iudex squillacii testor † Ego rao adrano iudex squillacii testor. † κωνσταντινος νοτάριος ὅ του μουρμερου μάρτυρ ὑπέγραψα. † κωνσταντινος υιος του ἀπεχομενου νοταριου πετρου φαντινου μαρτυρ ὑπεγραψα † ἐγὼ νικολαος τι ἐπονιμια του μιτζοὺ. μαρτυρ δια του σταυρου. † Ego Iohannes de Natali testor. † Ἐγὼ γουλιάλμος τῆς πανόρμου ηριμένος καὶ εξουσιαστής σκύλλακος τα ανοτέρω εκύρωσα. † Ego Silvester striverius testor † Ego Iohannes Rumbulus testor.

† ἐγράφη υπεγράφη καὶ εκυρώθη τὸ παρὸν ἔγγραφον χειρὶ καμοῦ περεγρίνου σαμονὰ πουπλικοῦ νοταρίου σκύλλακος μηνὶ ινδικτίωνι· καὶ ἔτους του προγραφέντος.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani — n.° 142.)

norum triginta et amplius, post accuratam disceptationem, condemnantes actorem quoad praedictam postulationem et propositionem ipsius libelli, adiudicavimus memoratam vineam controversam praedicto Nicetae Papilliuni, suisque heredibus. Quam sententiam cum utraque pars audivisset, et nihil contra eam excepisset, dictus Nicetas Papilliuni dominus praedii petiit a nobis ut haberet documentum scriptum huiusmodi iudicii. Nos igitur dictus Magistratus et memorati Iudices, ad silentium, taciturnitatem et praeiudicium Rogerii Rani actoris, eiusque heredum ac successorum mandavimus, ut praesens sententia scripta traderetur Nicetae Papilliuni domino praedii, et heredibus ac successoribus suis, ad firmam et perpetuam futuri temporis memoriam, uti a nobis iudicatum fuit. Eam vero exarari iussimus manu Peregrini Samonae publici notarii Scyllacii. Roborata autem et subscripta a nobis tibi memorato Nicetae tradita fuit mense, indictione et anno suprascriptis.

†Constantinus notarius de Murmero testis subscripsi. † Constantinus filius defuncti notarii Petri Phantini testis subscripsi. † Ego Nicolaus cognomento de Mitzo testis per crucem.

† Ego supradictus Gulielmus de Panormo baiulus Scyllacii superiora confirmavi.

† Scriptum, subscriptum et roboratum est praesens iudicatum manu mei Peregrini Samonae publici notarii Scyllacii, mense, indictione et anno supradictis.

CCXCV.

1245 — Mense Februario — Indict. III. — Briatici.

Virga Ballavia eiusque vir Gulielmus vendunt Ioanni Rabtae praedium positum in agro Briatici loco dicto S. Marco.

† Σίγνον χειρὸς βείργας θυγατρὸς τοῦ ἀποιχωμένου ρογερίου βαλλάβεια. † Σίγνον χειρὸς γουλέλμοῦ ἄνῆρ αὔτεῖς.

Ἡμεῖς ἡ ἀνότεροι ὅμοζυγοι. ἢ τα σίγνα του τίμιοῦ καὶ ζωόποιοῦ σταυροῦ ἡκεῖα ημων χειρὶ ποιήταντες. ἐν τοδὲ το ἤφει ηκείαις ημῶν χερσὶ γράψαντες. αναλαμβαινόμενοι. αδἔλφοῦς. ἤδϊαύς τέκνα. καὶ κληρονόμους. καὶ πασαν ὄχλῆσιν. ἡδϊῶν ται καὶ ξένον, τὴν παρούσαν ἐγγραφον. ἀπλὴν. ἀποχῆν αμετάτρευτον. καθαρᾶν. τέλην. καὶ πληρεστάτην. δϊἄπρασιν. τηθέμεθα. καὶ ποιοῦμεν. προς σὲ ιωάννῃ ραύτην. καὶ εις τους σοὺς κληρονόμους. επι τη βουλῆ καὶ σύνεσϊ τοῦ ἡμετέρου. ημων ανήρ. ὅντινᾶ κάτεστήσαμεν ημέτερον προκούρατωρα καὶ μουνδουαλδον. καὶ ἑκουσια ημῶν βουλῆ καὶ θελησει. καὶ οὐκ αἰκ τινος· το παραπαν ανάγκης. ἢ βείας. εἰ χλεύεις ἢ ραδϊοὔργιας. ἢ οσα τεῖς θείοις νόμοις. ἤτυν αποιγωρευμένα. ἀλλὰ μάλλον μεν οὖν σὺν πασῃ προθείμια. καὶ ὅλωψύχω· προθεσει. δι ης θάι. εν αλήθεια. ὅμολογουμεν. διὰ τοῦ παρόντος ἐγγράφου. ὅτϊ ἐνόποιον κωνσταντίνου σοφοῦ. κριτοῦ. χώρας ευρηατικοῦ. ιωάννου χελιδωνισου. βασϊλικοὺ πουβλίκου νοταριου. τῆς αὔτεῖς. καὶ ετερων χρηϊμων. ανδρῶν. τον κατοτερων. ὄνομασθέντων. καὶ προσκληθέντα. εἰς βεναιὔσϊν μάρτυρας. ἐπρασαμεν προς σὲ τὸν προγραφέντα. το ημετερον. χωράφιον υιον εκταμεθα ἐκ πατρικεῖς μου κληρονομίας εἰς κράτησιν αστεὸς ευρηατικοῦ. εἰς χωριον αγίου μαρκου. περιορϊζεται. δὲ οὔτο. κατα μὲν ἀνατολᾶς. ὁ κύπος τοῦ αὔτοῦ αγωραστοῦ. δϊσέος τὸ χώραφιον νϊκολάου πρασύνακου. ἄρκτρου. ὅμιος. τὸ χωράφιον. νϊκολάου πρασύνακου. μεσϊμβρία. ὁ ναος τῆς ὑπὲραγιας θεὔτοκου· αγίου μάρκου. καὶ σὺνκλη ὅσῶν καὶ υἷον εστῆν. τοὔτο πεπράκαμεν. προς σὲ τὸν προγραφέντα. εν τϊ ηρϊνηκοῖ κατασασει τοῦ κυρου ἡμων ὑπερλαμπρου βασιλέος. εἰς συναρισθύσαν. ημων. ἡμῆν. αὔτοῦ ληφθῆναι χρησοὺν ταρια ευτᾶ. ἀτηνᾶ τα εἴριμμένα. ταρια ευτᾶ. ἀνάλαβαμεν. ἀπὸ χεῖρὸν

† Signum manus Virgae filiae defuncti Rogerii Ballaviae † Signum manus Gulielmi viri ipsius.

Nos suprascripti coniuges, qui signa honorabilis et vivificae crucis propria nostra manu exaravimus in hoc instrumento, nomine quoque nostrorum fratrum, propinquorum, filiorum et heredum, ac suscipientes in nos quamcumque molestiam propinquorum et extraneorum, praesentem chartulam simplicis acceptilationis, immutabilis, purae, perfectae et plenissimae venditionis facimus et condimus tibi Ioanni Rabtae et tuis heredibus, voluntate et consensu nostri viri, quem constituimus procuratorem et mundualdum nostrum, spontaneo nostro consilio et voluntate, nullaque omnino necessitate, vel vi, vel fraude, vel malitia, vel quavis ratione a divinis legibus vetita, quin imo cum omni alacritate et totius animi proposito. Quo (*instrumento*) vere declaramus nos, coram Constantino Sopho iudice civitatis Briatici, Ioanne Chelidonisi regio publico notario ipsius civitatis, et aliis honestis hominibus infra nominatis et rogatis, testibus ad contractum roborandum, vendidisse tibi suprascripto praedium nostrum, quod possidemus ex paterna nostra hereditate in agro civitatis Briatici loco dicto Sancto Marco. Confines vero sunt hi: ab oriente hortus ipsius emptoris, ab occidente praedium Nicolai Prasinaci, a septentrione item praedium Nicolai Prasinaci, a meridie templum sanctissimae Deiparae Sancti Marci, et clauditur. Hoc igitur, quantum et quale est, vendidimus tibi suprascripto iuxta pacificam constitutionem illustrissimi nostri Imperatoris, pretio inter nos convento tarenorum aureorum septem; quos cum acceperimus a tuis in nostras manus, aureos, non imminutos, generalis ponderis, coram dicto iudice,

σου. εἰς τας ημέτερας χείρας χρησᾶ. καὶ ἡκαιῶς. ἀπόφλημένα. εις το γενηκόν ζυγῶν. κατὲιόποιον του ηρϊιμμένου κριτοῦ νοταριου. καὶ ετερων χρυσιμων. ἄνδρῶν. καὶ ημείσϊ ἔπαρεδόκαμεν το προριθεν χωραφιον. καθαρὸς. καὶ ἔνφανὸς· ποιῆν απ αυτοῦ. ἥτινα καὶ βουλιθὴ. πουλῖν χαϊζην. ἄτταλλαττη. εἰς προικα τεκνον σου καταγράφην καὶ πάντα. ποιῆν. ὅσα εἴ θείη νόμοι. τῆς ηδίης δεσπώταις. δϊἀκαϊλεύουσϊ. ος το κύρος. καὶ τὴν εξουσίαν. παρ ιμων. ἤλειφῶς. μίται ἡμεῖς. μίται τινᾶ· ἀπὸ τον ημετερων κληρονομων σχοῖ ἀδιαν. ενἀντϊόσεως ἧς αυτὸ. ἀλλ ὅστις φωραθῆ ζητησιν ἢ οχλησιν ποιηπε σοι. ηστάμεθα. καὶ δϊεκδϊκούμεν αὔτὸ προς σὲ. ἀπὸ παντὸς· προσώπου· ἢ δὲ ουκ εισταμεθα. αλλ εἰς. δϊἀστροφῆν ἔπανέλθωμεν. ὁμολόγουμεν ζημϊοῦσθαι μας. εις το βασϊλικόν. φηπκον ἄγουσταλια δ'. καὶ προς σὲ. το τήμϊμα επὶ τοῦ δϊπλοῦ. ἢ δὲ παρούσα δϊάπρασις. διαμένοι στεραιὰ καὶ απαρασάλευτος. αἴσαεῖ. εγράφι χειρὶ ιωάννου χελιδώνισου. βασιλικοῦ ποίβλικου νοταρίου χώρας ευρηατίκου μηνι Φεβρουαριο. ἴνδικτιωνι γ' ιν ετει ϛψνγ'. τῆς βασίλιας οὖν του κυριου ημων υπερλάμπρου βασίλεος. Φρέδερίκου τῶν ρομεον αει αὔγουστου. ετους κε'. καὶ τοῦ ριγατου ιερούσαλῆμ ετοὺς κ'. του δὲ θεὔφρουρίτου ριγατου αὔτοῦ σϊκαϊλίας ετοὺς μη'. ευτυχῶς ἄμην. παρούσία μαρτύρων.

† κῶνσταντίνος σοφος καὶ κριτης χωρας ευριατικου μαρτυρ † εγω γιδος βαλλαβήας μάρτυρ. † εγο νϊκόλαος πρασυνάκος μάρτυρ † εγὼ γουλέλμος ἀλταβήλλας μαρτυρ.

† ἰωάννης χελίδονίσις βασιλικὸς πουβλικὸς νοταριος χόρας ευριατικοὺ εἰκία χειρὶ υπεγραψά.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani—n.° 143.)

notario et aliis honestis hominibus, tradidimus memoratum praedium pure et manifeste, ut facias de eo quidquid volueris, vendas, dones, permutes, pro dote filiarum constituas, et facias omnia quae divinae leges propriis dominis permittunt, utpote qui dominium et facultatem a nobis accepisti; neque nos, neque quisquam nostrorum heredum potestatem habeat tibi in ipso adversari. Sed quisquis molestiam tibi inferat vel actionem intendat, nos antestabimus, tibique ipsum (*praedium*) vindicabimus ab omni persona. Quod nisi antestabimus, sed (*huiusmodi stipulationem*) subvertere tentabimus, mulctari assentimur regio Fisco augustalibus quatuor, et tibi duplo pretio. Praesens vero venditio maneat perpetuo firma et inconcussa. Scripta est manu Ioannis Chelidonisis publici regii notarii civitatis Briatici, mense februario, indictione III, anno 6753; imperii illustrissimi domini nostri Friderici imperatoris Romanorum semper augusti anno XXV, et regni Hierusalem anno XX, et regni ipsius Siciliae a Deo defensi anno XLVIII, feliciter amen, coram testibus.

† Constantinus Sophus iudex civitatis Briatici testis. † Ego Gidus Ballavia testis. † Ego Nicolaus Prasinacus testis. † Ego Gulielmus Altavilla testis.

† Ioannes Chelidonisis regius publicus notarius civitatis Briatici propria manu subscripsi.

CCXCVI.

1248 — Mense Augusto — Indict. VI. — Burelli.

Matthaeus Lathadarus cum uxore Irene et filio Basilio vendit Adeodato praedium positum Belbassani in pertinentiis Burelli tarenis octo et quadraginta.

† σύγνον χειρὸς ματθαίου λαθαδάρη: † σύγνον χεὶρος εἰρήνης γυνῆς αυτου: † σύγνον χειρος βασιλείου υἱοῦ αὔτοῦ.

Ἀναλαμβάνομεν τοὺς ἰδίους ἡμῶν καὶ ξένους καὶ πᾶσαν πρόφασιν καὶ τέκνα μετέποιτα γενησόμενα.

† Signum manus Matthaei Lathadari. † Signum manus Irenes uxoris ipsius. † Signum manus Basilii filii ipsius.

Nos suprascripti, qui nomine propinquorum nostrorum, extraneorum, et filiorum qui nascentur

ἡμεῖς οἱ ἀνωτέρω προγεγραμμένοι. οἱ τὰ σύγνα τοῦ τιμίου σταυροῦ ἰδιωχείρως ποιήσαντες ἐκουσία ἡμῶν τῇ βουλῇ καὶ ἀρεσκια. καὶ οὐκ ἐκ τεινος τὸ παράπαν ἀνάγκης. ἢ δόλου ἢ φάκτου ἀγνοίας ἢ χλεύης ἢ ῥαδιουργίας, ἢ τοίας οὖν περιστασεως, ἀλλὰ ὁλοψύχω καρδία καὶ ἀληθεινῇ γνώμη. δίχα πάσης ἡμῶν ἀνάκειμένης ποτὲ παραγραφῆς: ὁμολογοῦμεν ὅτι ἐπράσαμεν πρὸς σὲ τὸν κυρον δαιωδοτον υἱὸν τοῦ κυροῦ ἰωαχειμου. τὸ ἡμέτερον χωράφην. ὅπερ ἔχωμεν πατρικὸν μὰς ἰδιῶν ειχεν ἐκ παλαιὰς κληρονομίας ὁ πατὴρ ἡμῶν· μὴ ὂν ἐκ δεμοσιακὸν τέλος. τὸ ὄντι καὶ διακείμενον εἰς τὸ κράτος βελβασάνου, τῆς περιχώρου βουρελλου. ἔστιν δὲ ὁ περιορισμὸς τοῦ τοιούτου χωραφίου. κατὰ μὲν ανατολὰς τὰ χωραφια τῆς μαρίας κουμέρκενας. καὶ ἀπὸ δυσμὰς. τὸ σύνορον τῶν χωραφίων τῆς αὐτῆς μαρίας λεγόμενα τῶν κεντρίων. καὶ ἀποδίδει εἰς τὸ σύνορον τῶν χωραφιων τῆς γραίας ἐρήνης. ἀπὸ δὲ βορινοῦ. ἡ κάταρξης τοὺ πηγάδου βελβασάνου. καὶ τὰ χωραφια κυρᾶς ῥωμβέρτης φάζαλης. ἐκ δὲ τοῦ νωτίου μέρους. τὸ σύνορον τῶν χωραφιων τοῦ βασιλέως καὶ συνκλή. τούτο τοίνυν ὡς εἴρηται τὸ ρηθὲν χωράφιον ὅσον καὶ οἷον ἐστὶν ἔσω τοῦ ῥηθέντος περιορισμοῦ. ἐπράσαμέν σοι αὐτῶ διὰ ταρία σεράκοντα ὀκτῶ. καὶ ταύτα τὰ σεράκοντα ὀκτῶ ταρία λαβόντες ἀπὸ σοῦ εἰς τὰς ἡμετέρας χείρας. σῶα δίκαια καὶ ἀνελλληπῆ. ἐδώσαμεν πρὸς σει σαύτῶ σωματικὴν φόρεσιν. ἐνώπιον ματθαίου υόθου. καὶ νικολάου τοῦ κυροῦ ἰωσφραὶ, ἐπὶ των συναλλάγματων κριτῶν τῆς χώρας βουρέλλου. καὶ νικολάου νοταρίου βασιλικοῦ πόβλικου τῆς αὐτῆς, συν ετέρων καλῶν ἀνθρώπων. οἵτινες κατωτέρω εἰς μαρτυρας κληθέντες. καὶ πεποιήκαμέν σοι ἐν τὼ ἁγίω εὐαγγελίω μετὰ ὅρκου ταύτην τὴν τέλειαν καὶ πληρεστάτην διάπρασιν, τοὺ ἔχειν σε αὐτῶ αἷς ἀεὶ ἀφ' ἡμῶν, πουλεὶν χαρίζειν, ἀνταλλαττειν. καὶ εἰς προίκα τέκνων γράφην. καὶ ποιεῖν ἐξ αὐτου ὅσα νουλη. ὡς τὸ κύρος καὶ τὴν ἐξουσίαν παρ' ἡμὼν ἠληφῶς. μὴ κωλιώμενος παρά τινος, μήτε παρ' ἡμων μήτε παρὰ ἰδίου ἡμὼν τινός. ὡς κύριον εἰς αὐτῶ σὲ ποιήσαντα. ἰκιούμεθα δὲ καὶ τὴν νομικὴν διεκδίκησιν. καὶ ἡ μεν φοραθὴ ποτε καιρῶ ἐξ ἡμῶν τίς. ἢ ἀπὸ ἀλλοτρίου τινὸς ὀχλήσε σε· ἱσταμεθα καὶ διεκδικὰν σοι αὐτῶ ἐνωποιον παντὸς προσώπου. ξένων τε καὶ ἰδίων. εἰ δὲ καὶ εἰς ἀπότροπὴν ἐπανέλθωμεν, καὶ ζητήσομεν ἢ μὴ ἐκδικήσωμεν. μὴ εἰσακουσθῆναι ἡμᾶς. ἀλλ

suscipientes in nos quemcumque praetextum, signa honorabilis crucis propria manu exaravimus, spontaneo nostro consilio, et voluntate, nullaque omnino necessitate, vel dolo, vel facti ignorantia, vel fraude, vel malitia, vel quacumque circumventione, sed sincero corde et vera deliberatione, nulla a nobis ipsis exceptione interposita, declaramus vendidisse tibi domino Adeodato, filio domini Ioachimi, praedium nostrum, quod habemus ex paterna hereditate, noster vero pater ex vetere hereditate, quodque immune est a publico tributo, situm et positum in ditione Belbasani, in pertinentiis Burelli. Fines autem huiusmodi praedii sunt hi: ad orientem praedia Mariae Cumercenae; ad occidentem confinium praediorum eiusdem Mariae, quae vocantur de Centriis, et pervenit ad fines praediorum quae ad vetulam Irenem pertinent; ad septentrionem initium rivi Belbasani, et praedia dominae Robertae Fazalae; ad meridiem confinium extat praediorum regis; et clauditur. Hoc igitur memoratum praedium quantum et quale est, dictis circumscriptum finibus, tibi vendidimus tarenis octo et quadraginta; quos quidem tarenos octo et quadraginta cum a tuis in nostras manus acceperimus integros, iustos et non imminutos, tibi dedimus corporalem (*praedii*) possessionem coram Matthaeo Botho, et Nicolao domini Iosfredi filio, et iudicibus ad contractus civitatis Burelli, et Nicolao regio publico notario ipsius, cumque aliis honestis hominibus, qui infra testes rogati sunt. Et iureiurantes super sanctum evangelium, tibi fecimus hanc perfectam et plenissimam venditionem, ut memoratum praedium habeas a nobis in perpetuum, vendas, dones, permutes, pro dote filiarum inscribas, et facias de eo quaecumque volueris, utpote qui dominium et facultatem a nobis accepisti, neque molestia tibi inferatur sive a nobis, sive ab aliquo propinquorum nostrorum, quia (*ipsius praedii*) te dominum fecimus. Promittimus autem legitimam quoque defensionem; et si quacumque occasione vel tempore quisquam nostrum vel extraneus molestiam tibi intulerit, nos obstabimus, et tibi ipsum praedium vindicabimus a quavis persona tum extra-

ἐπίορκοὶ ἐσώμεθα καὶ κατάκριται· καὶ ὁμολογοῦμεν ζημιοῦσθαι ἡμᾶς εἰς τὸν βασιλικον φίσκον ὑπερ παραβάσεως τοῦ σταυροῦ αὐγουστάλια λϛ' καὶ πρὸς σὲ τὸν κῦρον δαιωδοτον καὶ πρὸς τους σοὺς κληρονόμους· δυπλὴν τὴν ποσώτητα. καὶ πασας δικαίας ἐξόδους ἃς ἐπιδήξης : ἔχειν σε καὶ τὸ ῥηθὲν χωραφιον καθάτι αὐτῶ παρ' ἡμῶν ὀνικας. ἡ δ οὕτω στέργει καὶ ἐμμενει βεβαια η τοιαύτη δικαία πράσεις ὀχυρὰ καὶ ἀπαρασάλευτος. ἄχρι τερμάτων αἰῶνων: γραφὲν χειρὶ νικολαου νοταριου βασιλικου πόβλικου χῶρας βουρελλου, τῆ παρακλήσει τὼν ἀνωτέρων πράτων. ἐν εἰκοστῶ ἐγδώω τῆς βασιλειας τοὺ κυρίου ἡμων φραιδερίκου βασιλέως ρωμαίων, τοὺ δὲ τὴς ἱερουσαλὴμ ῥηγάτου ἀεὶ κατέχωμενου. εἰκοστὼ τρίτω, καὶ τοῦ τῆς συκελίας γῆς, εν ετει πεντικονστῶ πρώτω. ἐπὶ ἔτους ϛψνϛ', ἐν μηνὶ αὐγούστω τὴς ἰνδικτιωνος ἕκτης : παρὰ τὼν προλεχθέντων μαρτυρηθεντων.

† εγω νικολαος του κουρου ιωσφραί κριτὴς τὸν εγγραφο χωρας βουρελλου τα ανοτερα μαρτηρο.

† ego matteus botronio ex cuntrati burrelli testor.

† Ego Riccardus de castro veteri supra dicta testor.

† ego iahannes de cusenca supradictis testor.

† ἐγὼ μαρία κουμερκενα, ἡ τοὺ ρηθέντος χωραφιου συνόρου πλησιεστέρα τὰ ἀνωτέρω μαρτυρῶ. † ἐγὼ παγάνος τοὺ σωλινοῦ κατὰ τὴν ἡμέραν ἐξουσιαστης χώρας σωματος βουρέλλου τὰ ἀνωτέρω μαρτυρῶ.

† νικόλαος νοτάριος ταβουλάριος πόβλικος χωρας βουρέλλου πρὸς πίστωσιν ἰδιωχείρως ἔγραψα.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani — n.° 144.)

nea, tum propinqua. Si vero (*hanc venditionem*) subvertere tentaverimus, vel non defenderimus, ne exaudiamur, sed uti periuri et damnati habeamur; et assentimur regio Fisco mulctari propter violationem crucis augustalibus sex et triginta, tibique domino Adeodato, tuisque heredibus duplo pretio et iustis expensis, quas nobis ostenderis; atque habeas memoratum praedium prout a nobis emeris. Et nihilominus haec iusta venditio stabilis, firma et inconcussa sit ac permaneat usque ad finem seculorum; quae scripta est manu Nicolai regii publici notarii civitatis Burelli, qui rogatus a suprascriptis venditoribus hoc instrumentum confeci anno vicesimo octavo imperii nostri domini Friderici imperatoris Romanorum, et vicesimo tertio regni Hierusalem semper possessi, et Siciliae quinquagesimo primo, anno 6756, mense augusto, indictione VII, coram praedictis testibus.

† Ego Nicolaus domini Iosfredi filius, iudex ad contractus civitatis Burelli, quae supra roboro.

† Ego Maria Cumercena, quae proxima sum confinio memorati praedii, quae supra testor. † Ego Paganus de Solino pro tempore baiulus civitatis Burelli, quae supra testor.

† Nicolaus notarius, tabularius publicus civitatis Burelli ad fidem propria manu scripsi.

CCXCVII.

1251 — Mense Augusto 21 — Indict. IX — Catacii.

Ioannes Meliotus canonicus Catacensis et Riccardus filius Nicolai inter se permutant quaedam praedia posita in agro Catacii.

† Ego Iohannes Meliotus catacensis canonicus subscripta concedo et confirmo.

Ἐν ονόματι τοῦ πατρός καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ αγίου πνευματος· ῥιγεύοντος τοῦ ἐνδῶξωτάτου καὶ θεῶτϊμιτοῦ ἡμῶν ῥιγός κυρου κῶρράδου ετους πρωτου ευτυχῶς ἀμὴν. ἡμοῖς ιωαννης μιλῆωτης. οἱ το

† In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Regnante gloriosissimo et pientissimo rege nostro domino Conrado, anno primo, feliciter amen. Ego Ioannes Meliotes, qui signum honorabilis et vivifi-

σῖγνον τοῦ τιμίου καὶ ζῶόπιου σταυροῦ· καὶ το ἐμόν ὄνομα τη ἰδία μου χειρὶ δἴα γραμματα λατινα ανωτερω καθηπῶγραψας. δἴ ἧς ὁμολογω καθαρὸς καὶ ὁλοψυχῶς δἴα τοῦ παροντος ομολογἴτοικοῦ καὶ ἀσφαλεισθικοῦ ποῦπλοικου ἐγγραφου. ὁς ὁτι ἐνῶπιον ἐμοῦ ἠσἐληληθες· σὺ κυρος ρἴγκἄρδος· υἱὸς κυρου νἴκολάου τοῦ κυρου βαλδουἴνου. καὶ ετήθης μοι τοῦ επιδοῦναι σοι ἧς ανταλλαγην. δύο πἔτζῶπουλλα χῶραφιων. σὺν των ἐκεἴσαι ὥντων δενδρῶν καρποἴμων καὶ ἀκάρπων. ἠγουν δαινδρῶν ἐλαιας μιὰς· εἶα χῶραφια ἐσχων αὐτὰ εἰς βενεφἴκειον· ἀπο τῆς μεγἄλης ἐκκλησιας επισκοπῆς κάταντζαριου. ἀτοινα εισἴν· εἰς το επἴκατω μἔρος. τῆς χώρας κάταντζαριου. επἰκἄτω τοῦ τοῦβουλου. σύνῶροῦνται μἔν ουτος. το ἐν πετζώπουλλον τοῦ χῶραφιου· ὑπάρχει πλησιον χῶραφιου· παπᾶ πἔτρου κῶκεἴνου. καὶ πλησιον χῶραφιου. τῶν παἴδων παπᾶ βασιλεἴου ἀγαποιτοῦ. καὶ πλησιον χῶραφιου ἐρῆνης γρουδαινας. το δ' αλλὸ πετζἦν τοῦ χῶραφιου. σὺν τῆς ἐιρμἐνης ἐκεἴσαι δενδρῶ ἐλαἴας. ὑπάρχει καὶ αὐτῶ πλησιον χῶραφιου τοῦ ριθεντος παπᾶ πἔτρου κῶκεινου· καὶ πλησἴον της βασιλεικῆς οδοῦ· καὶ πλησιον χῶραφιου σοῦ τοῦ ριθεντος κυρου ρἴγκάρδου. καὶ πλησιον χωραφιου κυρου λἴκεἴφερου. καὶ σὺνγκλυοῦν. ἐγὼ δὲ ὁς επι τοὔτο ἀκεικωὸς. τὴν σὺν παράκλησιν. ετει δὲ γνοῦς πρὸσφἔρην ἧς αὔξησιν τα πράγματα τα του ριθεντος ημετερου βενἔφἴκιου, ἐσχων βουλἦν μετα τοῦ ἡμετερου θεῶτἴμιτοῦ επῶψἴφιου κυρου φῶρτοῦνατου ἐπἴσκοπου καταντζαριου· καὶ μετα τοῦ θεωσιλλἔκτου αὐτοῦ καποἴτουλου. καὶ μετα ηκεἴου ἡμων θἔλματος· θἔλωμεν καὶ στἔργωμεν καὶ επιδἴδώμεν συ αὐτὰ τα πρῶλεχθεντα χῶραφια· ὥσα καὶ εἶα εισἴν· συν τῆς ἐκὔσαι ὥντος δἔἴδρου ἐλαἴας. ὡς ανωτἔρω ἐἴριται καὶ περἴῶρισθαι. προς σὲ τὸν ειρμενον κυρον ρἴγκἄρδον· ἐξῶν καὶ διῶτι ἀπῶλάβαμεν καὶ ἡμοἴς παρα σοῦ ἀνταλλαγγμαν. τα σὰ δυὸ πετζῶπουλλα τῶν χῶραφιων. σὺν της ἐκὔσαι ωντος δενδρου ἐλαἴας. ἀτοινα εισἔἴν εις τἦν κράτησιν κάταντζαριου· το ἐν πετζἦν ὑπάρχει πλησιον χῶραφιου κυρου ιωαινου τοῦ κυροῦ ούβου καὶ πλησιον χῶραφιου της κὄρτης. καὶ πλησιον αμπἔλου βαρθωλομαιου κοῦβερνου. ὑπάρχει το ριθεν χῶραφιον εἰς τον αγιον ανανιαν. το δ ἄλλο πετζῶπουλλον του χῶραφιου. ὑπάρχει εἰς την βουνἦν τοῦ καλὲ. πλησιον χῶραφιου. κυρου βενεδἴττου τοῦ κυροῦ μαλγερἴου. καὶ πλησιον χῶραφιου. ιωαννου υἱοῦ γριγὄριου ἴἔρα-

cae crucis, meumque nomen mea propria manu latinis litteris supra exaravi, pure et toto corde palam facio praesenti declarationis et securitatis publico instrumento coram me venisse te dominum Riccardum, filium domini Nicolai, filii domini Balduini, et petiisse a me ut in permutationem darem tibi duas portiones terrae cum arboribus inibi extantibus tum silvestribus, tum fructiferis, nempe olea una, quae praedia in beneficium habui a maiori ecclesia episcopii Catacensis, et extant in inferiori parte civitatis Catacii infra Tubulum. Hos vero habent fines: portio una terrae sita est prope praedium presbyteri Petri Cocini, et praedium filiorum presbyteri Basilii Agapiti, et praedium Irenes Grudenae; altera vero portio terrae cum dicta olea posita etiam est prope praedium dicti presbyteri Petri Cocini et regiam viam, et prope praedium quod ad te dictum dominum Riccardum pertinet, et prope praedium domini Licipheri, et clauduntur. Ego autem cum petitioni tuae obsecundassem, et cognovissem id conferre ad incrementum bonorum dicti nostri beneficii, consilium inivi cum nostro piissimo domino Fortunato electo episcopo Catacii, et eius capitulo Deo adiuvante convocato, et propria mea voluntate assentior, confirmo et trado tibi memorata praedia quanta et qualia sunt cum olea inibi extante, uti supra dictum est, et cum descriptis confiniis, tibi inquam praefato domino Riccardo; nam et ego accepi a te in permutationem duas portiones ad te spectantes cum olea ibidem consita, quae positae sunt in agro Catacii, videlicet una portio ad sanctum Ananiam prope praedium domini Ioannis filii domini Hugonis et praedium curiae, et vineam Bartholomaei Cuberni; altera vero portio terrae extat ad collem Cali, prope praedium domini Benedicti filii domini Malgerii, et praedium Ioannis filii Gregorii Hieracensis, et viam, ac clauditur. Item mihi dedisti in dictam permutationem oleam unam, quam tibi donavit Basilius filius domini Sergii Ma-

κος. καὶ πλησίον τῆς ὁδοῦ. καὶ σύνγκλυει. ὁσαύτως ἐδῶσες πρὸς ἡμᾶς εις την ειριμενην ανταλλαγῆν. δένδρον ελαίαν μίαν. ἅπερ σὺ εδωσε ὁ βασίλειος υἱὸς κυροῦ σεργίου μακρὶ. κεῖται δὲ ἡ ρίθησα δενδρῶ ἐλαῖα. ἴσω εις τὸ χῶραφιον του ἐλαιωνου τοῦ ριθεντος βασιλεῖου· εἴων χῶραφιον ὑπάρχει εις την ἁγίαν κυριακεῖν· εν ὦ ὑπήρχε βαλδουῖνου τοῦ ταβουλαριου. τοῖγαροῦν τα πρῶλεχθέντα δυὸ πετζῶπουλλα τῶν χῶραφιων· ὦσα καὶ εἶα εισεὶν. συν της ἐκύσαι ωντος δένδρου ἐλαῖας. καὶ εταῖρων αγροίων δενδρων. επιδίδῶμεν καὶ τραδιτεύωμεν αυτᾶ εις ανταλλαγῆν· πρὸς σὲ τὸν εἰριμένον κυρον ρϊγκάρδον· του ἔχυν αὐτᾶ σὺ καὶ ει σὺ κλειρῶνομοι καὶ δϊάδωχοι· εἰς τὴν σὺν εξουσῖαν καὶ κυριώτητα· πουλεῖν αυτᾶ χαρῖζειν· ανταλλᾶττειν. καὶ εἰς προῖκα τέκνων γραφεῖν· ὁς το κύρος καὶ τῆν εξουσίαν παρ ημῶν ἠληφῶς· εἰ μὲν ποτὲ κερῶ ἡ χρώνω φανῆ ζύτησης κύνισεις· εἶα της γενυτο παρ ἰοῦ δϊποτε προσώπου· τοῦ σταναι ἡμοῖς· καὶ εἰ επιτα μετ εμοῦ μέλλωντες προὲδρεύειν καὶ κυριευειν το ριθὲν βενεφικειον· καὶ δϊεκδϊκᾶν συ αυτᾶ ἐκ παντὸς ἐναντϊουμένου προσῶπου· εἰ καὶ αὐτοῖ ἡμοῖς· μεταμέλοι γύνᾶμεθα· καὶ δϊάστρεψαι ταυτα βουλειθῶμεν· του μι ϊσακουεσθῶμεν, μίτε παρά του θεῖου νόμου ἰσχὺν λαμβανωμεν. ἀλλ εσωμεθα κρκτιμῆνοι εκ σὺμφῶνου καὶ λὸγου εἰς ποινὴν αὐγουσταλια δώδεκα· το ἡμισὺ εἰς τῆν βασιλεικῆν κορτὴν. το δ ἄλλο ημισὺ εἰς τὸ μὲρος. καὶ οὗτος μενέτω τὸ παρὸν ἐνγραφον τῆς εἰρημένης ανταλλαγῆς. προς σὲ τὸν εἰριμένον κυρον ρϊγκᾶρδον· καὶ προς τοὺς σοὺς κλειρῶνῶμους καὶ δϊάδῶχους· στερεὸν βεβαιον. καὶ ἀπαρασάλευτον μὲχρι τερμάτων αἰώνων. ὁθεν πρὸς περϊσσοτεραν πίστωσιν· καὶ βεβαιαν ἀσφαλειαν. επειεισαμὲν σας ποιειθῆναι το παρὸν ποῦπλεικον ενγραφον· τη ἐμὴ χειρὶ ανωτερω κυρωμένου. καὶ ὑπῶ του ἡμετερου υπωψϊφιου κυρου φῶρτοῦνατου ἐπισκοπου κᾶταιζαριου κατεικυρωμενον· καὶ μετα τοῦ θεῶσϊλλεκτοῦ αυτοῦ καπεῖτουλου σὺνμαρτυριμένον. καὶ δϊα χειρὸς νοταριου ιωαννου. υἱοῦ πρεσβυτερου πετρου νοταριου μαυρικοῦ. τετυπῶμενου υπὸ της βασιλεικης μεγαλειώτητος ποῦπλεικου νοταριου πὸλεως καταντζαριου τη ἡμετερα παρᾶκλήσει γεγραμμῆνον· τοῦ ετους· ϛψνθ' ινδικτιῶνος θ'. αὐγουστου μηνος εις τας κα'. εν παρουσια μαρτυρων.

† Nos fortunatus catacensis ecclesiae Electus subscribimus.

cri, quaeque posita est in oliveto dicti Basilii; quod olivetum iacet ad Sanctam Cyriacen, et fuit Balduini tabularii. Has igitur praedictas duas portiones terrae, quantae et quales sunt, cum olea ibidem consita, et aliis silvestribus arboribus, do et trado in permutationem tibi dicto domino Riccardo, ut eas habeatis tu tuique heredes et successores in vestra potestate et dominio, vendatis, donetis, permutetis, et in dotem filiarum constituatis, utpote qui dominium et potestatem a me accepistis. Si qua vero occasione vel tempore lis vel actio a quovis intendatur, ego et successores mei, qui idem beneficium possessuri erunt, obstare teneamur, et tibi ipsas (*terras*) vindicare ab omni contraria persona. Quod si poenitentia ductus (*huiusmodi stipulationem*) subvertere voluero, ne exaudiar, nec divinae legis praesidium habeam, sed, prout conventum est, mulcter duodecim augustalibus, quorum dimidium cedat regiae curiae, et alterum dimidium parti. Et nihilominus maneat praesens scriptura dictae permutationis tibi praefato domino Riccardo tuisque heredibus et successoribus valida, stabilis et inconcussa usque ad finem seculorum. Quapropter ad maiorem fidem et firmam securitatem feci tibi praesens publicum instrumentum mea manu superius roboratum, et inferius a domino Fortunato nostro electo episcopo Catacii confirmatum, et ipsius Deo adiuvante convocati capituli testimonio comprobatum, et conditum manu notarii Ioannis filii presbyteri Petri notarii Maurici publici regia munificentia notarii civitatis Catacii, ad requisitionem meam scriptum anno 6759, indictione IX, mense augusto, die XXI, coram testibus.

† Ego Iohannes de policastro catacensis Archidiaconus testor.

† Ego neocastrus catacensis cantor testor.

† Ego bartholomaeus Maturanensis decanus et catacensis canonicus testor.

† Ego Ioanes erancietus catancensis canonicus testor.

† Ego ioannes vallensis catacensis canonicus rogatus subscripsi.

† Ego Gualterius de Rocca falluccio Catacensis Canonicus testor.

† Ego Rogerius Catacensis Canonicus testor.

† Ego Guillelmus thesaurarius et canonicus catacensis ecclesiae testor.

† Ego andreas catacensis canonicus predicta concedo.

† ἐγράφη το παρόν ἐνγραφον τῆς εἰριμένης ανταλλαγῆς. χειρὶ ἐμοῦ νοταρίου ιωάννου. υἱὸς πρεσβυτέρου πέτρου νοταρίου μαυρικοῦ· τετυπωμένου υπὸ τῆς βασιλικῆς μεγαλειώτητος ποῦπλείκου νοταριου πολεως κάταντζαριου· του ετους· μηνῆ καὶ ινδικτιῶνι τῆς ἀνωτερω.

† Scripta est praesens chartula dictae permutationis manu mei notarii Ioannis, filii presbyteri Petri notarii Maurici, publici regia munificentia notarii civitatis Catacii, anno, mense et indictione suprascriptis.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani — n.° 145.)

CCXCVIII.

1256 — Mense Ianuario 12 — Indict. XIV — Catacii.

Archontissa vidua Nicolai Scumbari, eiusque filia Garrera vendunt Mariae Pentenitae domum positam in civitate Catacii aureis tarenis quindecim.

† σίγνον χειρὸς αρχοντισσας· ἡποτε γυνῆ νϊκολαου σκοῦμβαρι· καὶ ἀνεψειά παπᾶ μαυρίκου. † σίγνον χειρὸς γαρρέρας θυγατρός αυτῆς. Εν ονόματι τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνευματος· ρϊγεύοντος τοῦ ἐνδῶξωτάτου καὶ θεοτϊμιτοῦ ημῶν ριγος κυροῦ κῶρραδου δευτερου. ετους τροιτου ευτοιχως ἀμῆν. εἰμοῖς ἡ ανωτερω γεγραμμένοι οἱ το σίγνον τοῦ τϊμῖου σταυροῦ. ἡκειοις ἡμῶν δακτύλοις ανωτέρω καθηπῶγραψαντες. την παροῦσαν ἐνγραφον ἀποχῆν απῶταγῆν· τέλειαν καὶ πλειρεστᾶτην πρᾶσιν. ἐκοῦσία ἡμῶν τη γνῶμη. ἡκεία τη πρῶῆρεσει· καὶ οὐκ ἐκ τεινος δόλου. ἡ φῶβου ἡ απάτης τινὸς· ἀλλα σῦν πρῶθυμῖα ημῶν πᾶση καὶ ὁλοψύχω προθέσει· ιᾶλλον δὲ μετ αρχῆς καὶ εξουσίας τοῦ εἰμῶν μοῖν-

† Signum manus Archontissae uxoris quondam Nicolai Scumbari et consobrinae presbyteri Maurici. † Signum manus Garrerae filiae ipsius. In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti, regnante gloriosissimo et pientissimo rege nostro domino Conrado II, anno tertio, feliciter amen. Nos suprascripti, qui signum honorabilis crucis propria nostra manu supra exaravimus, praesentem scripturam acceptilationis, cessionis, perfectae et plenissimae venditionis spontaneo consilio, propria deliberatione, nulloque dolo, metu vel fraude, sed cum omni alacritate et totius animi proposito, quin imo cum beneplacito et auctoritate nostri mundualdi magistri Marci Piloplasti propinqui nostri, item cum bene-

δουάλδου· μαϊστορος μαρκου πιλωπλαστου. ἡμετέρου ἰδίου· ὁσαῦτως καὶ μετα αρχῆς και εξουσίας τοῦ εἰμῶν προκοῦρατόρος νἰκολαοῦ καλῶκτένιστου· τυθῶμεθα. καῖ ποῦλουμεν προς σὲ μαρίαν. ἡποτὲ θῦγάτηρ παπᾶ ἄνδρεου πἔντενίτη· ἐν κλησμἔνον οσπῖτιον· ὁσον καὶ εἰον εστῆν· εν ὦ ὑπάρχει ἡμέτερα αγῶρᾶ. καθώτι και το ἔνγραφον δἰλῆ· ἐν ὠ ἐδῶσαμεν ἦς τᾶς χεῖρας σου· εἰὸν οσπῖτιον ὑπάρχει εσῶ εν τῆ πὸλει κάταντζαριου· ἐν τη ενορία τοῦ ὁσίου πατρος ημων νἰκολᾶου του ουστοῦγκει περἰῶρίται μἔν ουτος· ἐξ ανατολῆς αυτοῦ εστῆν· το οσπῖτιον· σοῦ της ἀγῶρασάσης· ἄρκτου· καῖ δησεως αυτου εστῆν· ἦ οδὸς· κατα δὲ μεσημβρῖας αυτοῦ εστῆν ἡ κῦνἰ μεσαρτη· εν ὦ εστῆν· μετα τοῦ οσπιτῖου· νἰκολᾶου τῆς μαβῆληας· καὶ σῦνκλῶει· τουτο οὖν το τετραχος και περἰῶρισθεν οσπιτιον· συνγγιον· κτησμἔνον· σκεπομενον· σῦν ξῦλω· σανιδοις. σὺν ἰσωδου. καῖ ἐξῶδω. καῖ πασι δικαίοις· καῖ προνομίοις αυτοῦ δἰκαῖωσύνἰς· πέπρακαμἔν σι αυτῶ ὡς δἰά χρυσοῦν ταρῖα δέκα πεντἔ· ὡς δὲ ἐλάβαμεν αὐτά τα οῖριμένα χρυσουν ταρια δἔκαπεντε· εἰς τᾶς ἡμετἔρας χεῖρας· ἀπό χειρῶν σοῦ της ἀγὼραστης· καὶ ἐκ παντὸς απῶφλημεν ἡμᾶς ἀπ αυτοῦ καὶ μιδἔν απῶχρεόστουμενοι τὶ πρός ἡμὰς· επἰεισαμἔν σι τελῆαν καῖ πληρεστᾶτην πρασιν. τοῦ εχῦν σε αυτὸ το προλεχθεν οσπῖτιον. ὁς ανωτερω εἰριται καὶ περἰῶρισθαι· σῦ καὶ ει σῦ κλειρονῶμοι καὶ δἰάδωχοι· καὶ τραδἰτεύωμἔν σῦ αυτὸ ἀπο τοῦ νῦν· ἦς την σῦν εξουσίαν καὶ κυρἰώτητα. πουλεῖν αυτὸ χαρίζην· ανταλλᾶττειν. καὶ ἦς πρῆκα τέκνων γραφειν· ὁς το κύρος· και τῆν εξουσίαν πάρ ημῶν ἡληφῶς· καὶ ἀπο τοῦ νῦν ἀπώτάσσῶμεθα. καὶ ἐνκαταλῦμπάννωμεν πᾶσαν ἡμῶν δικαἰωσυνἰν. ἦν ἐχωμεν καὶ μελλη ἡμῶν δἰαφἔριν ης το ριθεν οσπιτιον. ἐὰν ὑπαρχομεν λαθώμενοι ἐν λυπῶ παρα τοῦ ἡμισὶ δἰκαίου τἰμίματος ἀπο της ηριμενης πρασεως. ὁμιως αποτασσῶμεθα. σύνἰθηον πάραγραφην. δύναμιν. καὶ ἰσχῦν του νόμου δεκρετώντος και τῶν θηῶν βασιλικων διάταξαιων καὶ του . . . . νόμου καὶ πάσαν εταῖραν βῶήθηαν. τῆν ῶφἰλωμἔνην ειμεῖν βῶηθειν· ἦ βοῦληθωμεν· ἐξ εναντηας ελθῆν ἀπο της αυτης πρασεως· καῖ ει μἔν ποτε· κερῶ ἡ χρῶνω φάνη ζήτησις κύνἰσις. εἰα της σύ γενιτο πάρ ἰοῦδἰποτε προσωπου· του στασθαι ειμοῖς καὶ δἰἔκδἰκᾶν σι αυτο ἐκ παντος εναντιουμενου πρόσῶπου. ει καὶ μεταμελοι γύνῶμεθα καὶ δἰἀστρεψαι ταῦτα βοῦληθῶμεν· τοῦ μὶ ἰσακοῦε-

placito et auctoritate procuratoris nostri Nicolai Caloctenisti, condimus; qua vendimus tibi Mariae, filiae quondam presbyteri Andreae Penteniti clausam domum, quanta et qualis est, quae a nobis empta fuit, prout ex instrumento patet, quod in tuas manus tradidimus. Dicta domus posita est in civitate Catacii in ditione sancti patris nostri Nicolai Ustunci, et hos habet fines: ab oriente est domus tui emptricis; a septentrione et occidente est via; a meridie est communis Mesarte simul cum domu Nicolai Mabiliae; et clauditur. Hanc igitur quadrifariam circumscriptam domum humo conditam, et materie asseribusque coopertam, cum introitu et exitu, omnibusque iuribus et quavis re ad ipsam legitime spectante, vendidimus tibi aureis tarenis quindecim; quos cum acceperimus in nostras manus a manibus tui emptricis, et cum omnino satisfactum nobis sit, nihilque aliud persolvendum supersit, facimus tibi perfectam et plenissimam venditionem, ut tu tuique heredes et successores habeatis memoratam domum, uti supra dictum est, cum praefatis confiniis, et tradimus tibi ipsam amodo in tuam potestatem et dominium, (*cum facultate*) vendendi, donandi, permutandi, et in dotem filiarum constituendi, utpote quae ius et auctoritatem a nobis accepisti; et a praesenti die recedimus et nos exuimus quovis iure quod ad nos spectat vel in posterum spectare possit in dictam domum. Quod si temporis progressu acciderit ut palam fiat venditionem ultra dimidium iusti pretii factam fuisse, pariter renunciamus consuetae praescriptioni, auctoritati et robori legis scriptae, divinis regiisque constitutionibus, et. . . . legi, et cuivis alii subsidio nobis debito. Sin autem huiusmodi venditioni nos adversari voluerimus, et si quacunque occasione vel tempore quaestio vel actio intendatur a quavis persona, obstare debeamus, tibique antedictam (*domum*) vindicare ab omni contraria persona. Quod si nos

σθῶμεν· μητε πάρα τοῦ θῆου νόμου ἰσχῦν λαμβᾶνωμεν· αλλ εσῶμεθα κρατημένοι ἐκ σῦμφῶνου καὶ λογω εις ποινην. εν τη κορτη τοῦ ριγος αυγουσταλια οκτῶ· καὶ προς σὲ τῆν αγῶραστῆν· καὶ εἶς τοῦς σοῦς κλειρονώμους καὶ διαδώχους. στρῆψαι εἰς το τρειπλήν τήν τημῆν· ειτα ἐμμενῖν σε ἐν τοῦτο αμα κλειρονώμοις. καὶ σῦνκλειρονώμοις. καὶ σῦς διαδωχοις στερρῶς καὶ ἀτρεπτος μέχρι τερμᾶτων αιῶνων· γραφεν τη ἡμετέρα παρακλησει χηρὶ νοταριου ιωαννου νοταριου μαυρῖκου· πουπληκου νοταρῖου πολεως κατἀντζαριου· του ἑτους ϛψξδ'. ινδικτιωνος ἰδ' ἰαννουαρῖω μηνη εις τας ιβ'· ἐν παρουσῖα μαρτυρων.

† ἐγω μαῖστωρ μᾶρκος πἰλῶπλαστῶς τα ἀνωτέρω μουνδοῦἀλδος· μαρτυρῶ διἀ τοῦ ἐμου σταυροῦ.

† ἐγῶ νἰκόλαος καλῶκτένιστης τα ἀνωτέρω προκοῦρατωρ· μαρτυρῶ δια τοῦ ἐμοῦ σταυροῦ.

† Ego maurus iudex· catacii rogatus subscripsi.

† ἐγῶ πρεσβυτερος περεγρῖνος θαμβῶς· παρακληθεῖς μαρτυρῶ διἀ τοῦ ἐμοῦ σταυροῦ.

† ἐγῶ αλἐξανδρος χρὑσαφις παρακληθεῖς μαρτυρῶ δια τοῦ ἐμοῦ σταυροῦ.

† εγω πετρος ἀνήψηος νοταριου ιωαννου παρακληθεις υπεγραψα.

† ego presbyter fuscus testor.

† ἐγρᾶφη το παρῶν ενγραφον χειρὶ ἐμοῦ νοταρῖου ιωᾶννου νοταριου μαυρῖκου· ποῦπληκου νοταρῖου πῶλεως· κατἀντζαριου· τοῦ ετους· μηνῶς και ινδικτιῶνος τῆς ἀνωτέρω.

poenituerit, et subvertere hanc venditionem voluerimus, ne exaudiamur, neque a divina lege praesidium habeamus, sed ex conventione damnemur, et pro poena solvamus regiae curiae augustales octo, et tibi emptrici, tuisque heredibus et successoribus triplum pretium. Et deinceps tibi, heredibus, heredibus et successoribus tuis maneat haec (*venditio*) firma et immutabilis usque ad finem seculorum. Scriptum rogatu nostro manu notarii Ioannis filii notarii Maurici publici notarii civitatis Catacii anno 6764, indictione XIV, mense ianuario, die XII, in praesentia testium.

† Ego magister Marcus Piloplastus, ut supra mundualdus, testor per meam crucem.

† Ego Nicolaus Caloctenistes, ut supra procurator, testor per meam crucem.

† Ego presbyter Peregrinus Thambus rogatus testor per meam crucem.

† Ego Alexander Chrysaphis rogatus testor per meam crucem.

† Ego Petrus consobrinus notarii Ioannis, rogatus subscripsi.

† Scriptum est praesens instrumentum manu mei notarii Ioannis filii notarii Maurici publici notarii civitatis Catacii, anno, mense et indictione suprascriptis.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani — n.° 146.)

CCXCIX.

1257 — Mense Novembri 26 — Indict. I — Rhegii.

Petrus, Georgius et Bartholomaeus fratres germani vendunt Basilio Calabro duas portiones cuiusdam domus ad eos spectantis positae in agro Mesorum aureis tarenis centum.

† ἐν ὀνόματι κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ ἀμήν· Ἐν τῶ ϛσνζ'. ἔτει, τῆς αὑτοῦ σωτηριῶδους σαρκώσεως. μηνῖ νοεμυρίω κϛ'. ινδικτιῶνος πρώτης. δεσπόζοντος του κυρίου ἡμων κονράδου δευτέρου θεοῦ χάριτῖ, ἱεροσολύμων καὶ σικελίας ῥηγὸς καὶ δουκὸς σουαυίας. τεταρτω ἔτει τοῦ αμφοτέρου αὑτοῦ κράτους. ἐπἰτροπεύοντος αὑτοῦ γενἰκῶς ἐν τῶ κράτει σικελίας, τοῦ κυρίου ἡμῶν μᾶνφρέδου υἱοῦ τοῦ ποτὲ

† In nomine Domini nostri Iesu Christi. Amen. Anno a salutari eiusdem Incarnatione 1257, die XXVI mensis novembris, indictione I, regnante domino nostro Conrado II, Dei gratia Hierusalem et Siciliae rege, et duce Sueviae, dominationum eius utrarumque anno quarto, Vicario eius generali in regno Siciliae domino nostro Manfredo filio quondam domini nostri Friderici Romanorum imperatoris.

κυρίου ἡμῶν Φεδερίκου βασιλέως ῥωμαίων θεοῦ χάριτι πρίγκιπος ταρέντου καὶ τῆς τιμῆς τοῦ βουνοῦ τοῦ ἁγίου ἀγγέλου κυρίου, εὐτυχῶς ἀμήν. Ἐνώπιον ἡμῶν ἰωαννου λεάνδρου κριτοῦ πόλεως ῥηγίου, μαίστρου νικάνδρου πουυλίκου νοταρίου τῆς αυτῆς καὶ μαρτύρων τῶν ὑπογεγραμμένων εἰς τοῦτο κεκλημένων καὶ ἠξιωμένων. Οἱ αὐτάδελφοι πέτρος, γεώργιος καὶ βᾶρθολομαῖος, υἱοὶ τοῦ ποτὲ γρηγορίου, λαγωδάρη, κάτοικοι χωρίου λαγωδαρῶν διακρατήσεως μεσῶν, οἰκεία αὐτῶν καὶ ἐλευθέρα τῇ θελήσει, μὴ βιαζόμενοι, ἢ ὀχλούμενοι παρα τινος. ἀναλαμυάνοντες ἐπ' αὐτοὺς πᾶσαν ὄχλησιν ξένων τε καὶ ἰδίων, πεπράκασι, παρεδώκασι καὶ παρουσιαστικῶς ἐφόρεσαν μετά τινος ξύλου, τῷ βᾶσιλείω υἱῷ νικολάου καλαυρου, τὸ δίμοιρον αὐτῶν μέρος ὃ ἐκέκτηντο ἐν τῷ ὑπογραφησομένῳ αὐτῶν οἴκῳ, ὃ ὡμολόγησαν κεκτῆσθαι εἰς τὴν τοποθεσίαν χωρίου ἐρασιῶν, κοινῶς καὶ ἀμοιράστως μετὰ τοῦ αὐτοῦ βασιλείου, ὅστις τὸ ἕτερον τρίτον οἴκου του εἰρημένου, ἐκέκτητο ἀδιαχωρίστως μετ' αὐτῶν ὡς ἔφη ἐκ δικαίου ἀνταλλαγῆς ποιηθείσης περὶ αὐτοὺς ἤδη καιροῦ συχνοῦ παρωχηκότος, μετὰ παντὸς αὐτοῦ τοῦ διμοίρου μέρους, δικαιώματος εἰσοδοεξόδου, περιοχῆς καὶ δικκρατήσεως, ὁλόκληρον καὶ διόλου ἐλεύθερον, διὰ χρυσοῦ ταρία ἑκατόν. τοῦ γενικοῦ ζυγοῦ· ἅτινα ἑκατὸν ταρία, οἱ εἰρημένοι αὐτάδελφοι, ὡμολόγησαν ἀνειληφέναι καὶ δέξασθαι παρὰ τοῦ εἰρημένου βᾶσιλείου ἐπὶ χεῖρας αὐτῶν τέλεια, καὶ καλῶς ἐζυγιασμένα, ὑπὲρ δικαίου καὶ τελείου τιμήματος διμοίρου αὐτῶν οἴκου τοῦ εἰρημένου. καὶ ἀποξενώσαντες αὐτοὺς καὶ τοὺς αὐτῶν κληρονόμους ἀπὸ τοῦ εἰρημένου οἴκου διόλου, πρὸς τὸν εἰρημένον ἀγοραστὴν, καὶ τοὺς αὐτοῦ κληρονόμους τοῦτον μετέφερον. καὶ ἐξουσίαν αὐτῷ ἔδωκαν, τοῦ κρατεῖν αὐτὸν τοῦτον ἔχειν καὶ νέμεσθαι ἔνθεν διηνεκῶς, εἰς ἰδίαν ἐξουσίαν καὶ κυριότητα, καὶ ἐξεῖναι αὐτῷ πωλεῖν τοῦτον καὶ ποιεῖν ἐν αὐτῷ καὶ ἐξ αὐτοῦ κατὰ τὸ ἴδιον βούλημα. καὶ ἀποτάσσομενοι τῇ περὶ ἀναργυρίας ἀζυγίας, δόλου καὶ πλάνης παραγραφῇ. καὶ βοηθεία παντὸς νόμου καὶ συνήθως δυναμένη ἀντιθέσθαι, κατὰ τοῦ παρόντος ἐγγράφου καὶ πράσεως· ἐκ συμφώνου καὶ ἐπερωτήσεως ἰσόλιδουμ ἐν ὑποθήκῃ τῶν αὐτῶν ἀγαθῶν, ἔστερξαν καὶ ὑπέσχοντο αὐτῷ τὴν τούτου νόμιμον διεκδίκησιν, ἀπὸ παντὸς προσώπου. καὶ ὑπεξαίρειν ἀπὸ πάσης ἀγωγῆς καὶ βάρους, καὶ ἵνα διηνεκῶς τὴν παροῦσαν

Dei gratia principis Tarenti, et honoris Montis sancti Angeli domini feliciter amen. Constituti in praesentia nostri Ioannis Leandri iudicis civitatis Rhegii, magistri Nicandri publici eiusdem civitatis notarii, et testium subscriptorum, qui ad hoc rogati sunt et interfuerunt, Petrus, Georgius et Bartholomaeus fratres germani filii quondam Gregorii Lagodari (*incolae*) terrae Lagodarorum in pertinentiis Mesorum, de propria et libera voluntate, non vi nec metu a quoquam coacti, immo in se ipsos omnem molestiam suscipientes extraneorum et propriorum, vendiderunt, tradiderunt, et personaliter dederunt per fustem Basilio filio Nicolai Calabri duas portiones quas habent in infrascribenda ipsorum domo, quam dixerunt possidere in terra Erasiorum in communi et indivisim cum eodem Basilio, qui aliam tertiam dictae domus partem possidebat indivisim cum illis, ut dixit, permutatam ex iusta conventione cum ipsis facta multis abhinc annis, et cum duabus illis domus partibus ius ingressus et egressus, aedium ambitum et tenimentum, integra omnia et omnino libera, pretio aureorum tarenorum centum generalis ponderis. Quos tarenos centum dicti fratres germani asseruerunt sumpsisse et recepisse a praedicto Basilio in proprias manus integros et bene ponderatos pro iusto et definito pretio earumdem duarum portionum praefatae domus. Et dicta domo se prorsus abdicantes tam ipsi quam eorum heredes, eam memorato emptori omnino tradiderunt, eique potestatem dederunt tenendi, habendi et possidendi abhinc et in perpetuum in eius potestate et dominio, ut ei liceat vendere et facere in ipsa et de ipsa quidquid voluerit. Et renunciantes exceptioni non numeratae pecuniae, doli, et fraudis, praescriptioni, et beneficio cuiuscumque iuris et consuetudinis, quod opponi possit praesenti instrumento venditionis, de consensu et in solidum stipulationi et obligationi propriorum bonorum assensi sunt, et promiserunt se legitime eum defensuros a quacumque persona et immunem praestituros ab omni lito ac

πράσιν στερεὰν ἔξουσι καὶ ἀσφαλῆ, ὑπὸ ποίνης αὐγουσταλίων ὀκτὼ, τῆς ποίνης ἀποφληθείσης ἢ οὔ, τῶν εἰρημένων μενόντων ἀεὶ ἀρραγῶν καὶ παγίων. περιορίζεσθαι δ' ἔφησαν τὸν εἰρημενον οἶκον, οὕτως. ἐξ ἀνατολῆς, οἶκος καὶ κήποι νοταρίου βασιλείου δυσκόμητος. δυσμῶν οἶκος μαρίας τοῦ παχαι. βορρᾶς οἶκος περεγρίνου μηχαλίτζη. καὶ νότου κήπος τῶν εἰρημένων ἀδελφῶν. Ὅθεν εἰς ὑπόμνησιν μέλλουσαν, καὶ διηνεκῆ ἀσφάλειαν τοῦ εἰρημένου ἀγοραστοῦ. αἰτησάντων πρατῶν τῶν εἰρημένων, καὶ συναινεσάντων πρὸς ἡμᾶς τοὺς εἰρημένους κριτὴν καὶ νοτάριον, ὡς εἰς οἰκείους αὐτῶν, ἐν τῷ γνῶναι μὴ εἶναι οἰκείους αὐτῶν κριτὴν καὶ νοτάριον, ἐποιήσαμεν αὐτοῖς ἔνθεν τὸ παρὸν ἔγγραφον, διὰ χειρῶν ἐμοῦ τοῦ εἰρημένου μαίστρου νικάνδρου πουυλίκου νοταρίου ῥηγίου. ὑπογραφὲν παρ' ἡμῶν ἰδιοχειρως. Ἐγράφη εἰς τὸ ῥήγιον, μηνὶ καὶ ἰνδικτιῶνι, τοῖς εἰρημένοις. ἔτει τοῦ κοσμου ϛψξϛ'.

† ιωαννης λεανδρου κριτης ρηγιου υπεγραψα.

† νικολαος υἱὸς ο τοῦ βαλδινερβίνου μαρτυρ.

† καὶ εγὼ θεοδωρος του γερμανίτου μαρτυρ ιδιοχειρός.

† καὶ ἐγὼ βασιλειος του μαβρικου. μαρτυρ υπεγραψα ἰδιοχειρὸς ὑπεγραψα.

† καὶ εγῶ νικολαος του θεοπριπου, ἰδιοχειρος μαρτυρ.

† καὶ ἐγῶ γεώργιος τοῦ ξυροῦ παρακληθεὶς ὑπεγραψα ἰδιοχειρός.

† καὶ ὁ προσημανθεὶς μαίστρος νικάνδρος πούυλικος νοταριος ῥηγίου ἔγραψα καὶ ὑπέγραψα.

molestia; et ut ratam firmamque habeant in perpetuum praesentem venditionem, poenae loco daturos augustales octo, et sive mulctati fuerint, sive non, maneant praedicta semper rata et firma. Hos vero dixerunt esse terminos praedictae domus: ad orientem domus et horti notarii Basilii Vicecomitis; ad occidentem domus Mariae Pachae; ad septentrionem domus Peregrini Michalitzi; ad meridiem hortus praedictorum fratrum. Quapropter ad futuram memoriam et perpetuam securitatem memorati emptoris, cum de consensu praedicti venditores rogassent (nos) supradictos iudicem et notarium tamquam eorum proprios, licet ipsi scirent nos non esse proprios eorum iudicem et notarium, ideo fecimus ipsis praesens instrumentum scriptum manu mei praedicti magistri Nicandri publici notarii Rhegini, et propria manu subscriptum a nobis. Scriptum Rhegii mense et indictione praedictis, anno ab orbe condito 6766.

† Ioannes Leander iudex Rheginus subscripsi.

† Nicolaus filius Baldinervini testis.

† Et ego Theodorus de Germanito testis propria manu.

† Et ego Basilius de Maurico testis propria manu subscripsi.

† Et ego Nicolaus de Theoprepo propria manu testis.

† Et ego Georgius de Xyro rogatus subscripsi propria manu.

† Et ego praenotatus Magister Nicander publicus notarius Rheginus scripsi et subscripsi.

(Ex originali membrana Archivi Cavensis — n.° 93.)

CCC.

1265 — Mense Martio — Indict. VIII — Aëtae.

Andreas Agattileo cum uxore et filiis vendit Nicolao Comiti praedium, positum in agro Melissaroni in pertinentiis Aëtae, tarenis aureis decem.

(† σιγνον ἰδιοχείρως ἀνδρέου ἀγαττηλέοντος. † σίγνον) ἰδιωχείρος δομήνικας· συμβίου αὐτοῦ. † σίγνον ἰδιωχείρως ιωαννου υιου αυτου. † σιγνον ἰδιωχειρος νικολάου ετέρου υιου αὐτοῦ. † σιγνον ἰδιωχειρος ρωγεριου ετέρου υἱοῦ αὐτῶν.

† Signum propriae manus Andreae Agattileonis. † Signum propriae manus Dominicae uxoris eius. † Signum propriae manus Ioannis filii eius. † Signum propriae manus Nicolai alterius filii eius. † Signum propriae manus Rogerii alterius filii eorum.

(Ἐν ὀνόματι τοῦ κυρίου ἡμ)ῶν ἀμὴν. χρόνω τῆς θείας. σαρκώσεως. κυριου ἡμῶν ιησοῦ χριστοῦ· χιλιωστῶ. διακοσι(οστῶ ἑξηκοστῶ πέμπτω) κυριεύοντος. τοῦ ὑπερλάμπρου κυρίου ἡμῶν ρηγὸς μανφρέδου· θεοῦ χάριτι ρηξ συκελίας· αὐτοῦ (κυριώτητος εὐδόμω ἔτει. ἐπὶ ἔτους) ἑξακισχίλια ιυπτακόσια· ιυδομηκοντα τρία· μηνῆ μαρτίω τῆς ινδικτιωνος ὀγδόης. προ(λήψει. . . . . κριτῶν χώρας ἀετοῦ. καὶ νικολαου νοταριου ποβλυκου τῆς αὐτῆς χώρας· καὶ ἑτερων (καλῶν ἀνθρώπων παρακληθέντων κεκλη)θέντων κατωτερω εἰς μαρτυρας. εὐτύχους ἀμὴν, ἀναλάμυάνωμεν· τοὺς ἰδίους (ἡμῶν καὶ ξένους καὶ πάσαν πρόφασιν ἡμεῖς οἱ) ἀνωτέρω γεγραμμένοι. ανδρεας ἀγατιτηλεων· δομήνυκας· ἡμέτερα σύνζυγος. καὶ τὰ ρηθεντα προγραφέντα. ἀνωτέρω (οἱ τὰ σίγνα τοῦ τιμίου σταυροῦ) ἰδιωχειρως ποιήσαντες. ἑκουσία ἡμῶν τῆ βουλή καὶ ἀρεσκία. καὶ οὐκ ἐκ τινος· τῶ παράπαν ἀνάγκης· (ἢ βίας ἢ τῆς οἱασοῦν περιστάσεως· ἀλλὰ ὁλοψύ)χω καρδία. καὶ ἀληθινή γνώση· ἐκτὸς πασης ἀπυγῶρευμένης ετείας και παραγραφῆς. ὁμολωγουμεν (σωματικῶς ὅτι ἐπράσαμεν πρὸς σὲ) τὸν λέον κομιτα καὶ εἰς τοὺς σοὺς κληρονόμους. τῶ ἡμέτερον χωράφιον. ὀν κτώμεθα . . . . . ὄντα) καὶ διακήμενον. εἰς το κράτος χωρίου μελισσάρονου· περιχωρου αετοῦ. εἰς τοπον λεγώμενον παππ . . . . (περιοριζόμενον δὲ οὕτως ἀπὸ) ἀνατολας. καὶ δισμᾶς. ἀμπέλιον ρηθέντος ἀγωραστοῦ· αρκτου. ἀμπέλιον βασιλείου κομιτος. νοτίου. . . . . (τοῦτο τινυν) τῶ ρηθὲν χωράφιον, ὅσον καὶ οἷον ἐστὶ, ἔσω τοῦ ρηθέντος περιορισμοῦ, ὡς (εἴρηται ἐπράσαμέν σοι τῶ ρηθέντι λέοντι καὶ τοῖς σοῖς) κληρονόμοις δια χρυσούν ταρία δέκα· καὶ ταῦτα· τὰ ἠριμένα ταρία δὲκα (λαβόντες αὐτὰ ἀπὸ σοῦ εἰς) τὰς ἡμετέρας χείρας σώα δίκαια. καὶ ἀνέλληπη· ἐν δικαίω σταθμῶ· καὶ ἐδωσαμέν σει. εἰς τὸ (ρηθὲν χωράφιον σωματικὴν φώρεσιν καὶ) πεπιῆκαμέν σει· σωματικὸν ὅρκον. εἰς ταύτην τὴν τελείαν· καὶ πληρεστάτην (διάπρασιν τοῦ ἔχειν σε τὸ ρηθὲν χωρα)φιον μετὰ τῶν σῶν κληρονόμων. αἷς αεὶ εξ ημῶν· πουλειν· χαρίζην· ἀνταλλάττειν (καὶ εἰς προίκα τέκνων σου γράφειν καὶ ποιεῖν) ἐξ αὐτῶ· καὶ ἐν αὐτῶ ὅσον νούλη· ἀποτασσώμενος δε εγῶ ὁ προγραφῆς ανδρέας αγατιτηλεων (ἀπὸ τοῦ ρηθέντος χωραφίου πάση παραγραφῆ) καὶ ἀρωγῆ συνηθείων τε καὶ νόμου· καὶ τῶ βεληγειάνιον δόγμα· παντὸς κανονηκοῦ· καὶ πολητικοῦ (δι-

In nomine Domini nostri. Amen. Anno divinae Incarnationis Domini nostri Iesu Christi millesimo ducentesimo sexagesimo quinto. Regnante illustrissimo domino nostro rege Manfredo, Dei gratia rege Siciliae, regni eius anno septimo, (*ab orbe condito*) sexmillesimo septingentesimo septuagesimo tertio, mense martio, indictione octava. Coram. . . . . iudicibus civitatis Aëtae, et Nicolao publico notario eiusdem civitatis, et aliis probis hominibus vocatis et rogatis testibus subscriptis feliciter amen. Nos supradicti Andreas Agattileo et Dominica coniux nostra et alii suprascripti, qui nomine propinquorum nostrorum et extraneorum in nos omnem praetextum suscipientes, superius signa honorabilis crucis propria manu exaravimus, spontanea nostra voluntate et consensu, nullaque omnino necessitate, vel vi, vel quavis circumventione, sed sincero animo, et certa scientia, absque ulla vetita causa et exceptione, personaliter declaramus vendidisse tibi Leoni Comiti tuisque heredibus praedium nostrum, quod habemus . . . . . situm et positum in agro Melissaroni, in pertinentiis Aëtae, loco qui dicitur Papp . . . ita circumscriptum: ab oriente et occidente est vinea memorati emptoris; a septentrione vinea Basilii Comitis; a meridie . . . . Hoc igitur praedium quantum et quale est, cum his confiniis, uti dictum est, vendidimus tibi memorato Leoni et tuis heredibus aureis tarenis decem; quos cum acceperimus a tuis in nostras manus integros, iustos, et non imminutos, ac legitimum pondus habentes, dedimus tibi dicti praedii corporalem possessionem, et personale iuramentum tibi praestitimus de hac perfecta et plenissima venditione, ut habeas memoratum praedium a nobis in perpetuum cum tuis heredibus, vendas, dones, permutes, in dotem filiorum scribas, et facias de eo et in eo quidquid volueris. Ego vero suprascriptus Andreas Agattileo renuncio quoad antedictum praedium cuivis exceptioni et subsidio consuetudinis et legis, nec non legi Velleianae et iuri canonico ac civili, quae

καίου τοῦ δυναμένου ἡμὶν βωηθήσειν εἰς) ἀκύρωσειν· ἀπὸκατάστασιν· ἡ μετάτραπὶν τῆς παρουσης πράσαιος· ὁς τὸ κύρος καὶ (τὴν ἐξουσίαν παρ' ἡμῶν λαβῶν μὴ κολυόμενος παρά τινος·) εγγιοὐμεθα δὲ καὶ τὴν νομηκὴν δεφενσιὼνα. καὶ ἡ μὲν φωραθεί (ποτε καιρῶ ἐξ ἡμῶν τις ἢ ἀπὸ ἀλλοτρίου τινος εἰς αὐτό) σε· οἱ τοὺς σοὺς κληρονομους ενοχλησαι βουληθει. μη (εἰσακουέσθω ἀλλ' ἡμεῖς καὶ οἱ ἡμῶν κληρόναμοι) στάμεθα. καὶ διεκδικὰν υμὰς αὐτῶ. ἐκ παντὸς προσώπου· ξένων τε (καὶ ἰδίων· εἰ δὲ καὶ εἰς ἀποτροπὴν ἐπκνέλθωμεν) ἵνε ἡμᾶς εἰς τῶ τῆς επιὸρκοίας ποινὴν· καὶ ὁμολογούμεν ζημιοὔσθω (μας ἐν τῶ ρηγικῶ φίσκω αὐγουστάλια εἴκοσι·) καὶ προς σὲ τὸν ρηθένθα ἀγωραστὴν καὶ σει κληρονόμους· τετραπλοῦν τὴν ρηθεισαν (ποσότητα τοῦ τιμήματος καὶ πάσας τὰς δικαίας) ἐξώδους· οὐχ ἐλαττον. εχειν σε. καὶ τῶ ρηθὲν χωράφιον. μετὰ τῶν σῶν κληρονόμων (καθότι αὐτὸ παρ' ἡμῶν ὤνηκας·) ἵ δ οὕτω στέργει καὶ ἐμμενει βεβαία. ἡ τιαὔτη δικαία πράσεις. ὀχυρὰ. καὶ ἀπαρα(σάλευτος ἄχρι στασεως κόσμου πρὸς σὲ) λέοντα κομιτα καὶ εις τοὺς σοῦς κληρονόμους. διῶ καὶ επϊγραφὲν. τῆ ἡμῶν παρακλησει. χειρὶ νι(κολάου νοταρίου πόβλικου ἀνωτέρω παρὰ τῶν προλεχθέντων κρι)τῶν. καὶ ετέρων καλῶν ἀνθρωπων μαρτυρωθὲν. ἐν ἔτει. μηνῆ καὶ ινδικτιωνι τῶν ἀνωτερω.

. . . . . τα ανωτερα μαρτυρω

. . . . . .

(*Testium nomina desunt in mutila membrana.*)

nobis prodesse poterunt ad infirmandam, dissolvendam vel subvertendam praesentem venditionem; nam tu dominium et potestatem a nobis accepisti sine cuiuslibet impedimento. Promittimus autem legitimam quoque defensionem; et si quacumque occasione quis apparuerit e parte nostra, vel e persona extranea, qui de antedicto praedio tibi, vel tuis heredibus molestiam inferre voluerit, ne exaudiatur; sed potius nos nostrique heredes obstabimus, ipsumque vobis defendemus ab omni persona extranea vel propinqua. Quod si hanc venditionem subvertere tentaverimus, incurramus in periurii poenam, et assentimur mulctari regio Fisco augustalibus viginti, tibique memorato emptori ac tuis heredibus quadruplo dictae quantitatis pretio, et omnibus iustis expensis. Atque nihilominus habeas suprascriptum praedium cum tuis heredibus prout a nobis emisti, et deinceps firma, stabilis, valida et inconcussa usque ad finem mundi permaneat tibi Leoni Comiti tuisque heredibus haec iusta venditio. Quare scripta est rogatu nostro manu Nicolai praedicti publici notarii, et aliorum proborum hominum testimonio roborata anno, mense et indictione suprascriptis.

. . . . . quae supra testor

. . . . . .

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani — n.° 147.)

CCCI.

1265 — Mense Augusto — Indict. VIII.

Testamentum Lombardi Russi.

Ἐν ονόματι τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ αγῖου πνευματος· καὶ δὶ κατᾶ τὸν αὐγούστον μήναν τῆς ενϊσταμένης ινδικτιωνος ἡ' εν τῶ ϛψογ'· ετει ρϊγέβοντος τοῦ ἐνδῶξωτάτου καὶ θεοτϊμιτοῦ ημῶν ριγος. κυροῦ μῶνφρείδου· θεου χάριτος σίκέλειας ριγος· ἔτως ευδώμου ευτοιχῶς ἀμῆν· επϊδιπερ ἀδιλον το τοῦ θανατου πέρας. τοῖς πασιν ανθρωποις καθεστηκει. καῖ οὔδ ἀσφαλῆς επίστατε τῆν ὥραν ἡ τῆν ἡ-

† In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Mense augusto, praesenti indictione VIII, anno 6773, regnante gloriosissimo et piissimo rege nostro domino Manfredo, Dei gratia Siciliae rege, anno septimo, feliciter amen. Quum incertus mortis adventus cunctis hominibus statutus sit, eosque lateat hora vel dies ipsorum obitus, ego Lombardus Russus cum in gravissimum morbum inciderim, mortis falcem

μεραν τῆς εαυτοῦ τελευτῆς. ὁθεν καγὼ λοῖμβαρδος ρουσσος, νῶσο βαριτατω περιπεσῶν· καὶ πτωούμενος τὴν τοῦ θανάτου δρεπανον· εἰῶς ὥτε τον νοῦν καὶ τᾶς φρένας ἐρρωμένας ἐχω. καὶ τὸ τοῦ θανάτου ἄορον τέλος πτῶουμενος· θέλω διαταξασθαι τα κατ εμε οὕτως. ἐν πρῶτοις τυπῶμαι καὶ πιῶ ἐμὸν κλειρονώμον· τὴν ἐμῆν θυγατέρα κυρυραν κλημεντζειαν· καῖ τα τέκνα αὐτῆς, εἰς ἅπασαν τὴν ἐμὴν στάσιν· τῆν ἐκ πατρικεῖς. καὶ μητρικείς μου κλήρονῶμίας. καὶ εἰς τας ἐμὲ ἀγωράς· καὶ ἐμὰ κερδήματα· καὶ εἰς ἅπαντα· τα ἐφαρμῶζωντα ἐμα δικαὶωματα· ἅπερ εχῶ νῦν. καῖ μέλλει ημοῖν διαφέρην. ὁποῦ δ ἀν εἰσὶν καὶ ὥσά εἰσὶν· εσῶ εν τη χῶρα καταντζαριου· χῶρας σήμερι· καὶ διακρατῆσεως αὐτῶν· καὶ ἀλλαχοῦ· ἀπο τε ὡσπῖτιων· εικωτοποιων. κυπων· αμπελων· χῶραφιων· ἡμερῶδενδρων· καὶ αὐτῆ θέλω. καὶ κελεύω· τοῦ δοῦναι εἰς χεῖρας τῶν ἐμῶν επὶτρόπων· χρυσοῦν ὀνκείας πένται· καὶ αὐτα διανεμέτωσαν αυτῶν ὑπερ ψυχηκεῖς μου σωτηριας· εἰς πασαν ἐμῆν εξωδον· τὴν ἡμεραν του ενταφϊασμου μου· εἰς πρειτεννατον σεράκωστον καὶ χρώνιον· χρεοστῶ σὺ μὲν ὀρκάδιω βαμβάκω. ακωπα. λυθαρια εξηκώντα· ὀσάπτως χρεῶστήμαι· ταρία τέσσερα· εγγηητα βαρθῶλωμαίω του μιλήτου· χρεοστὴμαι· σάπατω ἰουδαιος. χρυσοῦν ὀνκίας οκτώ. εκ την εἰκείωσιν· ἐν ῶ μῖ ἔθετο πρὸς τὸν κυρον γαλτέριον φρανκείσκον· χρεοστήμαι· κῶσταντίνω υιω πρεσβυτερου βασιλειου πασχάλου. ταρία ἐξαι· ἀφιω αὐτοῦ. ἀπ αυτῶν τῶν ταριων· ταρια τέσσαρα. χρεοστήμαι μαιστορω ιωαννη φασσας. ταρία δέκα πεντε· εκ του ξύλου. ἐν ῶ ἐμελλε μι δοῦναι· στέργω καῖ επικυρῶ· τὴν δῶραιαν· ἐν ῶ ἔδωσα ἐν λόγω δῶσίματος. θεοδωτη. θυγατρι της καλῆς· καθῶς ἡ προῖξ αὐτης διλεῖ. κρένω της μιτρὸς αυτης της καλῆς. βωοίδιον ἐν. ἡτε ἄρριν· ἡτε θυλον· ἀφίω τοῦ νικολάου υἱοῦ της μαρίας μαύρεις· βῶοιδιον ἐν· εξ ῶν μι ἐδούλευσεν· κρένω καὶ αφίω τῆς ειριμένης καλεῖς. τοῦ γλϊκῶμάχρου· καὶ τοῦ ριθέντος νικολάου υιοῦ μαριας τῆς μαυρεῖς· το αμπέλιον σὺν τοῦ χῶραφιου· εν ω ἔχω αυτὸ εἰς ανταλλαγῆν· παρα τοῦ μαιστορος βασσάλλου· τοῦ μιρασιου αυτοῦ εξ ἴσος· ἐμίος ἀφίω της ειριμένης καλεῖς· το ἐμὸν κρεβαττοστρώσιον· καθῶς ὑπάρχει με σάγκον ἐν· ματαράτζον ἐν κουπέρτούρειν ἐν· καὶ ἐν ζευγαρι λεντζούλων· εἶν αμπέλιον· ὑπάρχει εἰς τὴν κράτησιν καταντζαριον· ἐν τοπω λεγωμένω σχεκω· πλησιον αμπέλου· μαίστορος

metuens, dum mentis animique compos sum, incertum mortis adventum pertimescens, volo disponere de rebus meis hoc modo. In primis instituo et facio meam heredem filiam meam dominam Clementiam, et ipsius filios in omnibus bonis meis paternae et maternae hereditatis meae, et in iis quae emi et lucratus sum, atque in omnibus iuribus quae ad me pertinent, quaeque nunc habeo, et quae habiturus sum, ubicumque ea bona extent, et quanta sint in civitate Catacii, in civitate Simeris, et in agris ipsarum, et alibi, videlicet aedificia, domus, horti, vineae, praedia, arbores fructiferae. Volo et mando ut dentur in manus meorum executorum testamentariorum aureae unciae quinque, quae ab iis erogentur ob meam spiritualem salutem pro expensis in die meae sepulturae, tricenario, quadraginta missis et anniversario. Debeo vero tibi Arcadio Bambaco lapides rudes sexaginta. Item debeo tarenos quatuor promissos Bartholomaeo de Mileto. Debeo Sabbato Iudaeo uncias aureas octo ob familiaritatem, quam mihi conciliavit cum domino Gualterio Francisco. Debeo Constantino filio presbyteri Basilii Paschalis tarenos sex, e quibus ei quatuor relinquo. Debeo magistro Ioanni Fassae tarenos quindecim propter ligna quae mihi dare debebat. Confirmo et ratum habeo munus, quod doni caussa tribui Theodotae filiae Calae, uti patet ex eius tabulis nuptialibus. Lego matri ipsius Calae bovem unum, sive masculum sive feminam. Relinquo Nicolao filio Mariae Maurae bovem unum propter servitia quae mihi impendit. Lego et relinquo dictae Calae de Glycomacro et dicto Nicolao filio Mariae Maurae vineam cum praedio, quam in permutationem accepi a magistro Vassallo, pariter inter eos dividendam. Item lego dictae Calae meum lectum, qualis est cum sacco uno, culcita cum stragulo uno, et pari uno linteorum. Vinea quidem extat in agro Catacii, in loco dicto Scheco, prope vineam magistri Nicolai Scaramangi. Relinquo dictae Calae scrofas duas, porcellum unum et asellum unum. Item confirmo et ratam habeo dispositionem, quam feci Riccardo filio Thomae de domina Alisea, uti ex instrumento pro

νικολάου σκάραμαγγου· ἀφίω της εἰριμένης καλῆς· σκρουφαις δυο. δελφάκα ἐν· ὀνοίκον ἐν. ὁμιως στέργω καὶ επικυρω τὴν κατάθεσιν· ὅπερ επίεισα του ρίγκάρδου· υἱοῦ θωμᾶ της κυρᾶς αλίσας· καθως καὶ το ἐνγραφον αυτοῦ διλεῖ· ἔχω πρῶβατων κέφαλα τετράκῶσια· κρίνω ἀπ αυτῶν· κεφαλᾶ δἰακῶσια πέντηκωντα· καὶ τα δυο μερη· ἀπό τοῦ καρποῦ καὶ μουσταρι. του πραθείτωσαν ὑπῶ τῶν ἐμῶν επιτρῶπων. καὶ το τίμιμα αυτου διανεμέτώσαν ὑπερ ψυχηκείς μου σοτηριας· τα δε εναπῶμένωντα πρῶβατα. καὶ τῶ τροιτον μέρος του καρποῦ καὶ μουσταρι. ἀφίω αυτὸ. τὴς ειριμένης κυρᾶς κλημέντζηας εμῆς θυγατρος. καὶ εμος κλειρονόμος· ἀπο δὲ των εἰριμενων πρῶβάτων κρένω της εἰριμένης καλῆς κεφαλα δέκα της θυγατρος αυτης θεοδωτης· κεφαλα δέκα· καὶ του ριθεντος νικολάου υἱου της μαριας· κεφαλα δέκα· ἀφίω βαρθωλομαίω γαμυρω της εἰριμενης καλῆς· ὀνοίκον ἐν. καὶ ἐν ὀνοίκον αφίω δἰα τὴν ἐμην ψυχην. το δ ἄλλον ὀνοίκον το καλλειον ἀφιω τις ἐμῆς θυγατρός· ἀφιω του ριθεντος νικολάου· τρακτουραν μίαν· καὶ τῆς θεοδώτης. τρακτουραν μίαν· ὁμίος αφιω αὐτης σὺν της μιτρος αυτης καλῆς ἀπο του καρπου· μοδια δέκα. το δύμιρον σιτιρου· καὶ το τρειτον κριθιρου· αφιω της εμῆς ανεψειας τῆς βλανκας. πρῶβατων κεφαλᾶ δέκα· αφιω της θυγατρος λαυδο / ἐμου ἀδελφου· κρεβαττοστρωσιον ἐν· αφιω εις τούς αδελφους μινοῦρίους κατωντζαριου· ταρία δέκα πεντε· εις τας ωπερας της επισκοπῆς ταρία δέκα· δἰα ἱερούργεῖν· χρυσῶν ὀκκεῖας τρεῖς· εις τον ναόν του ἁγίου νικολαου σἰκύλλου ταρια τέσσαρα· εις τον αγιον βασῖλειον του μούρμερου· ταρία δυο. εις τας ωπερας αγιου γεωργιου ταρὶν ἐν· εις την αγίαν θεοτοκον του καθιτζούνου ταρὶν ἐν· εις την αγιαν θεοτοκον του περἰυόλου ταρῖν ἐν· εις την μωνήν αγίου λεοναρδου ταρια τέτσαρα· εις την ωπεραν μωνῆς αγίου φιλιππου ταρια δυο· της ειρημένης καλῆς αυγουσταλιον ἐν· δἰά το μαντέλλον τοῦ υἱοῦ αυτης· καὶ ετερα ταρία τρεία· εν ω εδώσαμεν αὐτά εἰς δανον· πρεσβυτερου πετρου τζανγαριωνου ταρια δυο· πρεσβυτερου ἐνρίκου ταρια δυο· νοταριου ιωαννου νοταριου μαυρικου· ταρια δυο· καὶ μα τὴν θειαν χάρην καὶ φῶβεράν φρἰκῶδη τέλειωμα τῶ νωῖ καὶ τῶ φρῶνειματι εἴπω: ἀφίω επιτρῶπεύωντας ταύτα. τὸν κυρον βαρθολομαιον τοῦ κυροῦ βαλδίνου. κυρον γουλιελμον της ρώγκας. καὶ λοῦκα σινον εμόν γαμυρον· ἵνα ὁς τοῦ θεοῦ τόν φόβον εχωντες

eodem condito eruitur. Habeo ovium capita quadringenta. Lego ex iis ducenta et quinquaginta pro spirituali mea salute, et pretium duarum partium fructuum et musti a meis testamentariis executoribus vendendorum, reliquas vero oves et tertiam partem fructuum et musti relinquo dictae dominae Clementiae meae filiae et heredi. Ex praedictis autem ovibus lego dictae Calae decem, filiae ipsius Theodotae decem, et dicto Nicolao Mariae filio decem. Lego Bartholomaeo genero dictae Calae asellum unum, et alterum relinquo pro anima mea, alterum vero asellum pulcriorem relinquo filiae meae. Relinquo dicto Nicolao tracturam unam, et Theodotae tracturam unam. Item relinquo ipsi et matri suae Calae ex frugibus modios decem, quorum dimidiam partem frumentum, et alteram dimidiam partem hordeum. Relinquo consobrinae meae Blancae oves decem. Relinquo filiae Landi fratris mei lectum unum. Relinquo Fratribus Minoribus Catacii tarenos quindecim; pro operis episcopatus tarenos decem; pro sacris officiis aureas uncias tres; templo sancti Nicolai Sicilli tarenos quatuor; sancto Basilio de Murmero tarenos duos; pro operis sancti Georgii tarenum unum; sanctae Deiparae de Catitzuno tarenum unum; sanctae Deiparae de Horto tarenum unum; monasterio sancti Leonardi tarenos quatuor; pro operis monasterii sancti Philippi tarenos duos; dictae Calae augustalem unum pro penula filii ipsius, et alios tarenos tres quos ei mutuatus sum; presbytero Petro Tzangariono tarenos duos; presbytero Henrico tarenos duos; notario Ioanni filio notarii Maurici tarenos duos. Et per divinam gratiam, ac metuendum et horribilem (*vitae*) finem (*sana*) mente et intellectu (*ita*) aio. Relinquo executores huius testamentariae dispositionis dominum Bartholomaeum filium domini Baldini, dominum Gulielmum de Ronca, et Lucam Sinum generum meum, ut, quippe qui Dei metum habeant in suo corde, recte procurent quae sunt a me disposita, et de hac re rationem reddant pro

εν τη καρδια αυτων· καλως διϊηκωνίσωσιν τα κατ εμέ διϊαταχθεντα· καὶ λογον δουναι ἐκ τοῦτου ὑπερ εμε ἐν ημέρα κρϊσεως. ὥστϊ σῶας καὶ ἐρρωμενας ἐχω τας φρένας καθως εἰριται διετεθη· καὶ ἡ παρουσα διϊαταξις· μενέτω στερρᾶ· βέβαιος καὶ απάρασάλευτος αἷς αεὶ μέχρι τερμάτων αιωνων· καὶ εἰ τις δ ἀν φαιη· βουλειθης ελθεῖναι εξ εναντίας αυτῆς· του μὶ ϊσακοὺέσθω· καὶ ἐὰν ἡ ρϊθησα διάταξις· οὐ χρϊζεσθω· οὐ δὲ ϊσακουέσθω· ὁς εμη διαθήκη. θέλω τοῦ χρϊζεσθαι καὶ ϊσακοὺεσθαι· ἐν παντι τρώπω. μετά της ἐμῆς απώβειώσεος· του βείου τούτου· στεῖκωντε και μενέτω η ρϊθησα κυρα κλειμέντζεια. ἐμὸς νομικός κλειρῶνώμος· ὁς ἀνωτέρω ἐφημεν· ἐν παρουσια τῶν παρευρεθέντων μαρτυρων. οσαυτως αφιω της λεονορας· γηνης μαιστορος ϊουλιανου· πρῶβατων κεφαλα δέκα.

† Ego Rogerius de Cusencia iudex Catanzarii interfui et rogatus subscripsi.

† Ego Iohannes francigena medicus rogatus subscripsi.

† Ego Bartholomeus de domino baldi interfui et rogatus subscripsi.

† Ego Jacobus Theatinus interfui et rogatus subsripsi.

† εγῶ βαρθολομαιος τοῦ μιλήτου· παρευρεθεῖς καὶ παρακλειθεις μαρτυρῶ διὰ τοῦ εμοῦ σταυρου.

† ἐγῶ θωμᾶς μαθαρος· παρευρεθεῖς καὶ παρακλειθῖς μαρτυρῶ διὰ τοῦ ἐμοῦ σταυροῦ.

† ἐγράφη ἡ παρουσα διάταξις χειρὶ ἐμοῦ νοταρίου ιωάννου νοταρίου μαυρικοὺ. ποὺπλεικου νοταρίου πόλεως καταντζαριου· του ἔτους· μηνη καὶ ινδικτιωνος της ἀνωτέρω.

me in die iudicii. Quae sana et valida mente, uti dictum est, disposita sunt, et praesens testamentum maneat firmum, validum et inconcussum semper usque ad finem seculorum. Si quis autem insurgat volens ipsi adversari, ne exaudiatur. Et si dicta dispositio vim ac robur non sortiatur tanquam meum testamentum, mando ut valeat et vim nanciscatur quocumque modo post meam ex hac vita migrationem, et dicta domina Clementia sit et maneat mea heres legitima, uti supra diximus. Coram testibus qui interfuerunt. Item relinquo Eleonorae uxori magistri Iuliani oves decem.

† Ego Bartholomaeus de Mileto interfui rogatus, et testor per meam crucem.

† Ego Thomas Matharus interfui rogatus, et testor per meam crucem.

† Scriptum est praesens testamentum manu mea notarii Ioannis filii notarii Maurici, publici notarii civitatis Catacii, anno, mense et indictione supradictis.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani — n.° 148.)

CCCII.

1266 — Mense Iunio — Indict. IX — Aëtae.

Thomasius de Cyninia vendit notario Paulo Fitzurri praedium Aëtae positum in loco dicto Sancta Parasceve tarenis aureis quindecim.

† σιγνον ιδιωχειρος τοῦμασιου κυνοινης.

Ἐν ονόματι του αιωνίου ἡμῶν θεοῦ ἀμήν. χρόνω τῆς· θείας σαρκώσαιος κυροῦ ἡμῶν ιησοῦ χριστοῦ·

† Signum propriae manus Thomasii de Cyninia.

In nomine aeterni nostri Dei. Amen. Anno divinae Incarnationis domini nostri Iesu Christi millesimo

χιλιώστω διακοσιωστω· εξικωνστω. καὶ ἑκτῶ· κυρίεύοντος· τοῦ κυροῦ ἡμῶν κάρουλλου· ριγὸς συκέλιας· δουκατου ἀπουλιας. πρινκηπατου κάπουας· ἀνδεγαβήας· διἀκρατήσαιος· καὶ φουλκάριας κόμιτος· ἔτει τῆς αὐτοῦ κυρϊῶτιτος· πρότω ετει· εὐτύχους ἀμὴν, επὶ ετους ἑξακϊσχίλια. ωπτακόσια εὐδομήκοιτα τέσσαρα· μηνῆ ἰουνιω τῆς ινάτης ινδικτιωνος. προλήψει. ρογεριου τῆς βαληλογγης. καὶ νοταριου ρικκάρδου νίκης· κριτῶν χώρας αετοῦ· καὶ νικολαου νοταριου ποβλήκου ἑαυτῆς χώρας· καὶ ετέρων καλῶν ανθρωπων παρακληθεντων· κεκληθεντων κατωτέρω εἰς μαρτυρας, ἀναλαμβάννω τοὺς ἰδίους ἐμοῦ καὶ ξένους καὶ πασαν πρόφασιν. ἐγῶ ὁ προγραφῆς τοῦμάσις κυνηγίας· αἰ τῶ σύγνον τοῦ τιμιου σταυρου ἰδιωχείρος ποιήσαντες. ἑκουσία ἐμοῦ τη νουλη και αρεσκια· και ουκ ἐκ τινος τῶ παραπαν ἀνάγκης· ἡ βήας· ἡ τίας οὖν περιστασεως· ἀλλα ὁλοψύχω καρδία καὶ ἀληθηῆ γνόσει. ἐκτὸς πασης απυγωρεὐμένης ετείας καὶ παραγραφῆς· ὁμωλογω σωματικὸς ὁτι ἔπρασα. προς σὲ τον νοταριον παύλον φιτζουρρην. καὶ εἰς τοὺς σοὺς κληρονόμους. τῶ ἡμετερον χωραφιον· ὁν κτώμε· ἐκ πατρικῆς ἡμῶν κληρονομίας. ὁντι καὶ διἀκήμενον· εἰς τὸ κρᾶτος χώρας ἀετοῦ. λεγώμενον τώπον. ἀγίας παρασκεβῆς· περιόριζώμενον δὲ αυτῶ ουτως. ἀνατολας. δυσμὰς. καὶ αρκτου τῶπως. καὶ χωραφιον. παιδων. στεφανου νικηφώρου. ἀπο δὲ μεσυμβρίας. τῶ χωραφιον κήκουλου. καὶ συγκλήει. τούτο τίνην. τω ρηθεν χωράφιον ὁσον καὶ οἷον ἐστὶν. ὅσω τοῦ ρηθεντος περιόρυσμοῦ επρασά σει. τῶ ρηθεντι νοταριω παύλω. καὶ τοῖς σοῖς κληρονόμοις. διὰ χρυσοῦν ταρία δεκα πέντε· καὶ ταύτα τα ηρημένα ταρία πεντε και δὲκα τοῦ χρυσοῦ λαβόντες αὐτὰ απὸ σοῦ εἰς τᾶς ἡμετερας χείρας. σωα δίκαια καὶ ἀνέλληπη· ἐν δικαίου σταθμῶ. καὶ ἔδωσά σει εις το ρηθεν χωράφιον σωματικην φώρεσιν. καὶ πεπειὴκά σει. σωματικον ὅρκον. εἰς ταῦτην την τέλειαν. καὶ πληρεστάτην διαπρασειν, τοῦ ἔχειν σε τὼ ρηθεν χωράφιον· μετὰ τῶν σῶν κληρονόμων. αἰς ἀει εξ εμοῦ. πουλὴν. χαρίζην. ἀνταλλαττειν. καὶ εἰς προίκα τέκνων σου γραφην. καὶ ποιειν εξ αυτου και εν αὐτῶ ὅσον βουλη. ἀποτασσώμενος δε εγῶ ὁ ρηθης τοῦμασιος. απὸ τοῦ ρηθεντος χωραφίου· πασης παραγραφὴς καὶ ἀρωγὴς συνηθειῶν τε καὶ νόμου παντὸς κανωνικοῦ. και πολητικοῦ δικαίου· τοῦ δυναμένου ἐμὴ βωῆθησαι· εἰς ἀκύρωσιν, ἀποκατάστασιν ἡ μετάτραπὶν τῆς παρουσης πρασαιως.

ducentesimo sexagesimo sexto, regnante domino nostro Carolo, rege Siciliae, ducatus Apuliae, principatus Capuae, Andegaviae dominationis et Forcalquerii comite, anno primo ipsius regni feliciter amen; anno ab orbe condito sexmillesimo septingentesimo sexagesimo quarto, mense iunio, indictione nona. Coram Rogerio de Vallelonga et notario Riccardo Nice, iudicibus civitatis Aëtae, et Nicolao publico notario eiusdem civitatis, atque aliis probis hominibus vocatis et rogatis testibus subscriptis. Ego praenominatus Thomasius de Cyninia, qui nomine propinquorum meorum et extraneorum in me omnem praetextum suscipiens, signum honorabilis crucis propria manu exaravi, spontanea mea voluntate et consensu, nullaque omnino necessitate, vel vi, vel quacumque circumventione, sed sincero corde et certa scientia, absque ulla vetita caussa et exceptione, declaro personaliter vendidisse tibi notario Paulo Fitzurri et tuis heredibus praedium meum, quod habeo ex paterna mea hereditate, situm et positum in agro civitatis Aëtae, loco dicto Sanctae Parasceves. Hos vero habet confines: ab oriente, occidente et septentrione locum et praedium filiorum Stephani Nicephori; a meridie praedium Ciculi, et clauditur. Hoc igitur memoratum praedium quantum et quale est, hisce finibus circumscriptum, vendidi tibi antedicto notario Paulo et tuis heredibus aureis tarenis quindecim; quos cum acceperim a tuis in manus meas integros, iustos, non imminutos ac legitimum pondus habentes, dedi tibi corporalem possessionem antedicti praedii, et personale iuramentum tibi praestiti de hac perfecta et plenissima venditione, ut habeas a me praefatum praedium cum tuis heredibus in perpetuum, vendas, dones, permutes, in dotem filiarum tuarum inscribas, et facias de eo et in eo quidquid volueris. Ego vero dictus Thomasius renuncio quoad memoratum praedium cuivis exceptioni et subsidio consuetudinis et legis canonicae et civilis, quod mihi prodesse poterit ad infirman-

ός τὸ κύρος καὶ τὴν ἐξουσίαν παρ ἐμοῦ λαβόν. μη κολυόμενος παρά τινος. εγγιούμεθα δε καὶ τιν νομικην δεφενσίωνα. καὶ ἡ μεν φωραθη ποτε κερω εξ εμοῦ τίς. οἱ ἀπο αλλωτριου τινος εἰς αὐτῶ σὲ· οι τοὺς σοὺς κληρονόμους ἐνοχλήσαι βουληθη μὴ ὑσακουσθητο. ἀλλ εγω και ἡμετεροι κληρόνομοι. σταμεθα. καὶ διἐκδικᾶν ἡμᾶς αὐτῶ ἐκ παντος προσωπου ξένων τε καὶ ιδιων· ι δε καὶ εἰς ἀποτροπὶν επανέλθω ἵνε με εἰς τῶ τῖς επἰορκίας ποινην. καὶ ὁμολογῶ ζημιούσθω με εν τῶ ρηγικῶ φίσκω αὐγουστάλια ηκωσει. καὶ προς σὲ τὸν ρηθέντα ἀγωραστην. καὶ σεῖ κληρονόμους τετραπλᾶν, τὴν ρηθησαν ποσῶτιτα τοὺ τιμίματος. καὶ πάσας τάς δικαίας εξωὑους. οὐχ ἑλαττον. ἔχειν σε καὶ τῶ ρηθὲν χωράφιον μετὰ τῶν σῶν κληρόνόμων. καθάτι αὐτῶ παρ ἡμῶν ὕποικας. ἵ δ ουτω στέργει. καὶ ἐμμενει βαιβέκ· ἡ τιαὕτη δικαία πράσεις· ὠχειρὰ. καὶ ἀπαρασάλευτως ἀχρι στασεως κόσμου. προς σὲ τὸν ἠρημενον νοτάριον παὕλον. καὶ εἰς τοὺς σοὺς κληρονόμους. καὶ διἀδόχους. διῶ καὶ επἰγραφὲν, τῆ ἡμῶν παρακλησει. χειρὶ νικολαου νοταριου πόβλυκου. ἀνωτερω. παρα των προωλεχθέντων κριτῶν. καὶ ἑτερων κάλων ἀνθρώπων μαρτυρωθὲν. εν ετει μηνὴ καὶ ινδικτιωνι τῶν ἀνωτερω.

† εγὼ ρογεριος τῆς βαλυλογγης. κριτης χώρας ἀετοῦ. τα ἀνωτερα μαρτυρω.

† ἐγω νοταριος ριγκάρδος νίκης καὶ κριτης ἀετοῦ. τα ανοτερα μαρτυρω.

† νικολαος νοταριος ταβουλαριος ποβλικος χωρας αετου πρὸς πιστωσιν ἰδιωχειρως ἔγραψα.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani — n.° 149.)

dam, dissolvendam, vel subvertendam praesentem venditionem; nam tu dominium et potestatem a me accepisti, sine cuiuslibet impedimento. Promitto vero legitimam quoque defensionem; et si quavis occasione quis apparuerit ex parte mea, vel ex persona extranea, qui de antedicto praedio tibi vel tuis heredibus molestiam inferre voluerit, ne exaudiatur, sed ego et heredes mei obstabimus, ipsumque tibi defendemus ab omni persona extranea vel propinqua. Quod si (*hanc venditionem*) subvertere voluero, incurram in periurii poenam, et assentior mulctari regio Fisco augustalibus viginti, tibique memorato emptori tuisque heredibus quadruplo dictae quantitatis pretio, et omnibus iustis expensis; atque nihilominus habeas memoratum praedium cum tuis heredibus, prout a me emisti. Et deinceps firma, valida et inconcussa usque ad finem mundi permaneat tibi antedicto notario Paulo tuisque heredibus ac successoribus haec iusta venditio. Quare rogatu nostro scripta est manu Nicolai praedicti publici notarii, praefatorum iudicum et aliorum proborum hominum testimonio roborata, anno, mense et indictione suprascriptis.

† Ego Rogerius de Vallelonga iudex civitatis Aëtae quae supra testor.

† Ego Notarius Riccardus Nices iudex Aëtae quae supra testor.

† Ego Nicolaus notarius et tabularius publicus civitatis Aëtae ad fidem propria manu scripsi.

CCCIII.

1266 — Mense Augusto — Indict. IX — Aëtae.

Anna Matzarella, assentiente Matthaeo eius viro et mundualdo, vendit notario Paulo Fitzurri praedium situm in agro Aëtae loco dicto de Zerbo tarenis aureis tribus et viginti.

† σίγνον χειρὸς ἄννης· θυγατρὸς τοῦ ἀποτυχόντος. κωνσταντίνου ματζαρέλλου: † σίγνον χειρὸς ματθαίου ἀνὴρ αὐτῆς, προκουράτωρ καὶ μουνδουάλδος αὐτῆς.

Ἐν ὀιόματι τοῦ αἰωνίου ἡμῶν θεοῦ ἀμὴν. από τοὺ ἐνσἄρκου σωτηριώδου κυροῦ ἡμῶν ιησοῦ χριστοῦ· χι-

† Signum manus Annae filiae defuncti Constantini Matzarelli. † Signum manus Matthaei viri ipsius, procuratoris et mundualdi eius.

In nomine aeterni nostri Dei. Amen. Anno a salutari Incarnatione domini nostri Iesu Christi mille-

λιωστῷ διακοσιωστῷ ἑξικωστῷ καὶ ἕκτῳ· κυριεύοντος τοῦ κυροῦ ἡμῶν κάρουλου· ρηγὸς σικελίας· δουκὸς ἀπουλης· πρινκηπάτου κάπουας· ἀνδεγαβίας διακρατήσεως· καὶ φουλκαρίας κόμιτος· ἐτι τῆς αὐτοῦ κυριώτιτος προτω ἔτει ἀει ἀμὴν. μηνῆ αὐγούστω τῆς ἐννάτης ινδικτιωνος· παρουσία ρογεριου τῆς βαλληλονγγης. καὶ νοταριου ρηγκάρδου νίκης· δικαστῶν χώρας ἀετοῦ· καὶ νικολάου νοταριου πόβληκου ἐκυτῆς χώρας. καὶ ἑτέρων καλῶν ἀνθρωπων παρακληθέντων κεκληθέντων κατωτέρω εἰς μάρτυρας· ἀναλαμβάννω τοὺς ἰδίους ἐμοῦ καὶ ξένους. καὶ πάσαν πρόφασειν. ἐγῶ ἡ προγραφήσα ἄννα· θυγάτυρ τοῦ ἀποτυχόντος κωνσταντίνου ματζαρέλλου. μετὰ βουλῆς στέρξεως καὶ θελήματος· ματθαίου τοῦ τουμάσιου βενεδίττου. ἡμέτερος ἀνὴρ νομίμος. προκουράτωρ ἐμῆς καὶ μουνδουάλδος· ἡ τὰ σύγνα τοῦ τιμίου σταυροῦ ἰδιωχειρως ποιήσαντες. ἑκουσία ἐμοῦ τῆ νουλή. ἅμα καὶ τοῦ ρηθέντος ἡμετερου προκουράτορος καὶ μουνδουαλδου. και οὐκ ἐκ τινος τῶ παράπαν ἀνάγκης. ἡ βίας. ἡ χλεύης. ἢ ραδιουργίας. ἡ φάκτου ἀγνίας. ἡ τίας οὖν περισταστεως. ἀλλὰ ὁλοψύχω καρδία καὶ ἀληθηνῆ γνώσει. ἐκτὸς πασης ἀπυγορευμένης ετίας καὶ παραγραφῆς. ὁμολογῶ σωματικῶς. ὅτι ἔπρασα προς σὲ τὸν νοτάριον παῦλον φιτζουρρὴν. καὶ εἰς τοὺς σοῦς κληρονόμους. τῶ ἡμέτερον χωράφιον· ὃν κτώμε ἐκ μητρικῆς μου κληρονομίας. τὸ ὄντι καὶ διάκήμενον εἰς τὸ κράτος χώρας ἀετοῦ. περιχωρου βροτζαρίων. εἰς τόπον λεγώμενον τοῦ ζερβοῦ. περιόριζώμενον δὲ αὐτῶ οὕτως. κατα μὲν ἀνατολῆς τῶ χωράφιον φάζλη. καὶ απὸ δυσμᾶς ἢ ὁδὸς ζερβοῦ. απὸ δὲ βορινοῦ τῶ χωράφιον κόρτης ἀετοῦ. ἐκ δὲ τοῦ νοτίου μέρους τῶ χωράφιον, ρηθέντος ἀγωραστοῦ. ὅπερ εχει ἀγωράν εκ τὴν γρούσαν. γυνὴν. νικολάου ρικημούδου. καὶ συγκλῆει· τούτο τύνν τῶ ρηθὲν χωράφιον. ὅσοι καὶ οἷον ἐστὶν. ἕσω τοῦ ρηθέντος περιόρισμοῦ ἐπρασάσει αὐτῶ καὶ τοῖς σοῖς κληρονόμοις διὰ χρυσοῦν ταρία. ἤκοσει καὶ τρία. καὶ ταύτα τὰ ἠρημένα ταρία τρία καὶ ἤκοσει τοῦ χρυσίου· λαβόντες αὐτὰ ἀπο σοῦ εἰς χύρας ἡμετέρας. σώα δικαια καὶ ἀνέλλληπη ἐγκαθαροῦ χρυσίου. ἐν δίκαιω σταθμῶ. καὶ ἔδωσά σει. εἰς το ρηθὲν χωράφιον σωματικην φόρεσιν καὶ πεποίηκά σει σωματικὸν ὅρκον. εἰς ταύτην τὴν τελίαν καὶ πληρεστάτην διάπρασειν. τοῦ ἔχειν σε τὸ ρηθὲν χωράφιον. μετὰ τῶν σῶν κληρονόμων αἷς ἀεὶ εξ εμοῦ· πουλειν. χαρίζην ἀνταλλάττειν. καὶ ἧς προίκα τέκνων

simo ducentesimo sexagesimo sexto, regnante domino nostro Carolo rege Siciliae, duce Apuliae, principatus Capuae, Andegaviae ditionis et Forcalquerii comite, anno eius dominationis primo semper amen; mense augusto, nona indictione. Coram Rogerio de Vallelonga, et notario Riccardo Nice, iudicibus civitatis Aëtae, et Nicolao notario publico ipsius civitatis, et aliis probis hominibus, qui infra vocati et rogati sunt testes, nomine quidem propinquorum meorum et extraneorum suscipiens in me quemcumque praetextum, ego Anna antedicta filia demortui Constantini Matzarelli, voluntate, auctoritate et consensu Matthaei filii Thomasii Benedicti, viri mei, legitimi procuratoris et mundualdi mei, quae signa honorabilis crucis propria manu exaravi, spontanea mea voluntate, una cum memorato meo procuratore et mundualdo, nullaque omnino necessitate, vel vi, vel fraude, vel malitia, vel facti ignorantia, vel quacumque circumventione, sed sincero corde et certa scientia, absque quavis prohibita causa vel exceptione, personaliter declaro me vendidisse tibi notario Paulo Fitzurri tuisque heredibus praedium meum, quod habeo ex materna mea hereditate, situm et positum in ditione civitatis Aëtae, in pertinentiis Brotzariorum, loco dicto de Zerbo. Eius vero fines sunt hi: ad orientem praedium Fazali; ad occidentem via Zerbi; ad septentrionem praedium curiae Aëtae; ad meridiem vero praedium memorati emptoris, quod emit ex Grusa uxore Nicolai Ricimundi; et clauditur. Hoc igitur dictum praedium quantum et quale est, cum hisce finibus, vendidi tibi ipsi et tuis heredibus aureis tarenis tribus et viginti; quibus acceptis a tuis in meas manus, integris, iustis, non imminutis, ex obryzo auro, et iustum pondus habentibus, dedi tibi corporalem possessionem memorati praedii, tibique personale iusiurandum praestiti de hac perfecta et plenissima venditione, ut tu habeas a me antedictum praedium cum tuis heredibus in omne

σου γράφην. καὶ ποιεῖν ἐξ αυτοῦ καὶ ἐν αὐτῶ ὅσον νούλη. ὡς τῶ κύρος καὶ τὴν ἐξουσίαν παρ εμοῦ ἰσχηκῶς· ἀποτάσσώμενη δε ἐμὴ ἐξ αὐτοῦ, πάση παράγραφῆ. καὶ αρωγῆ. συνηθείων τε καὶ νόμου. παντὸς κἀνόνικοῦ. καὶ πολητικοῦ δικαίου. τοῦ δυνάμένου ἐμῆ βοὴθήσαι εἰς ἀκύρωσειν. ἀπὸκατάστασιν. ἡ μετάτραπην τῆς παρούσης πράσαιως. μὶ κολῆὄμενος παρά τινος· ἐγγυοῦμε δε καὶ την νομικην διἐκδίκυσειν. καὶ η μεν Φοραθή ποτε κερῶ εξ εμοῦ τὶς, οἱ ἀπὸ ἀλλωτρίου τινὸς· εἰς αὐτῶ σε ἡ τοὺς σοὺς κληρονόμους ἐνοχλήσαι βουληθεῖς. μὴ ἠσακουσθήτω· αλλ ἐγῶ καὶ ἡμέτεροι κληρονόμοι. σταμεθα καὶ ἐκδικὰν ὑμᾶς αυτῶ. ἐκ παντὸς ἐνἀντίου προσώπου· ξένων τε καὶ ἰδίων. ἴ δὲ καὶ εἰς ἀποτροπῆν επἀνέλθωμαι· ἴνε με εις τὴν τῆς επιὀρκοίας ποίνην. καὶ ὁμολογῶ ζημιοῦσθω με. ἐν τῆ ἡμετέρα κόρτη ἀετοῦ· αὐγουστάλια ἕξαι καὶ τριἄκοντα. καὶ προς σε τὸν ρηθεντα ἀγωραστήν· καὶ σεῖ κληρονόμους τετραπλοῦν την ρηθήσαν ποσῶτητα του τιμίματος. καὶ πάσας τᾶς εξώδας. οὐχ ἔλαττον. ἐχειν σε καὶ τῶ ρηθεν χωράφιον. μετὰ τῶν σῶν κληρονόμων. καθότι αὐτῶ παρ εμοὺ ὄνυκας, ἴ δ οὕτω στέργει καὶ ἐμμένει βεβαία. ἡ τιαὐτη δικαία πράσεις ὠχυρά· καὶ απαρασάλευτως· ἄχρι στασεως κόσμου. προς σὲ τὸν ἠρημένον νοτάριον παὔλον φιτζουρρὴν. καὶ εις τοὺς σοὺς κληρονόμους· καὶ διαδοχους. διῶ καὶ ἐπιγραφὲν τε ἐμῆ παρακλήσει. χειρὶ νικολάου νοταρίου πόβλυκου ἀνωτέρου. παρα τῶν προλεχθέντων κριτῶν. καὶ ἑτέρων καλῶν ἀνθρωπων μαρτυρωθὲν. ἐν ἐτει ϛψοδ' ινδικτιωνι ἐννάτη.

† ἐγῶ ρογέριος τῆς βαληλώνγγης κριτῆς χῶρας ἀετοῦ τὰ ἀνωτερα μαρτυρω.

† ἐγῶ νοταριος ρικκαρδος νίκης. καὶ κριτης ἀετοῦ· τὰ ἀνώτερα μαρτυρῶ.

† εγῶ νοτάριος ιωαννης σαμιάτωρ μαίστωρ χωρας αετοῦ παρημοι καὶ εγραψα τὶν αιμὴν μαρτυρίαν.

† εγῶ δαυίδ τὰ ανώτερα μαρτυρώ.

† εγῶ νοτάριος ἰωάννης τῆς κυράς γρούσας τα ανώτερα μαρτυρώ.

† Ego Nicolaus de Agrario testor.

† νικόλαος νοτάριος ταβουλαριος πόβλικος χωρας αετοῦ πρὸς πιστωσιν ἰδιοχείρως ἔγραψα.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani — n.° 150.)

aevum, vendas, dones, permutes, et pro dote filiarum tuarum inscribas, et facias de eo et in eo quidquid volueris, utpote qui dominium et potestatem a me acceperis. Renuncio insuper cuilibet exceptioni et subsidio consuetudinum et legis, et cuilibet canonico ac civili iuri, quod mihi prodesse possit ad infirmandam, labefaciendam, vel subvertendam praesentem venditionem, sine cuiusvis impedimento. Promitto vero legitimam quoque defensionem praestare, et si ullo unquam tempore quisquam apparuerit sive e meis propinquis, sive extranea persona, qui molestiam tibi ipsi vel tuis heredibus afferat, ne exaudiatur, verum ego et nostri heredes obstabimus, vobisque asseremus ipsum praedium ab omni contraria persona extranea et propinqua. Sin autem (*hanc venditionem*) subvertere voluero, periurii poenam incurram, et assentior mulctari nostrae curiae Aëtae augustalibus sex et triginta, et tibi antedicto emptori et tuis heredibus quadrupla quantitate memorati pretii, et cunctis expensis, atque nihilominus habeas tu tuique heredes antedictum praedium, prout illud a me emisti. Et ita maneat huiusmodi iusta venditio firma, stabilis atque irrevocabilis usque ad finem mundi, tibi memorato notario Paulo Fitzurri tuisque heredibus et successoribus. Quapropter scripta est rogatu meo, manu praedicti Nicolai publici notarii, et memoratorum iudicum aliorumque proborum hominum testimonio roborata, anno 6774, indictione IX.

† Ego Rogerius de Vallelonga iudex civitatis Aëtae quae supra testor.

† Ego notarius Riccardus Nices iudex Aëtae quae supra testor.

† Ego notarius Ioannes Samiator magister civitatis Aëtae adsum, et scripsi meum testimonium.

† Ego David quae supra testor.

† Ego notarius Ioannes de domina Grusa quae supra testor.

† Nicolaus notarius tabularius publicus civitatis Aëtae ad fidem propria manu scripsi.

CCCIV.

1267 — Mense Iulio 31 — Indict. X — Catacii.

Tabulae dotales inter Gualterium Scillianum et Margaritam Ballisiam.

† Εν ονοματι τοῦ πατρος καὶ τοῦ υἱοῦ· καὶ τοῦ ἁγίου πνευματος· ρϊγεύοντος τοῦ ἐνδῶξωτατου και θεοτϊμιτοῦ ἡμῶν ριγὸς κυρου καρουλλου. θεου χάριτι σϊκελεϊας ριγὸς· ετους δευτερου ευτοιχῶς ἀμῆν. προϊκειον σὺν θεῶ γενώμενον παρ εμοῦ γαλτερίου· υἱοῦ του ποτὲ ἀλεξάνδρου σκειλλειάνου· προς τὴν ἐκ θεου γενεσθαι καὶ σὺνζευχθεῖνε μοι νόμιμον γηνὴν· τὴν μαργαρίταν· τήν τε θυγατέρα γνισίαν καὶ ἐνομον τοῦ ποτὲ μαίστορος ιωάννου βαλλειστηου· εισὶν τα ὦφϊλωντά μοῖ δοῦναι παρ εμοῦ προς αὐτῆν λόγω θεωρέτρου χρυσοῦν ὀνκεῖας ἑπτᾶ· ἐπᾶνω τῶν αγαθων ἐμῶν πράγμάτων. τῆς ἀκινήτου. στασεος· τῆν ἐκ πατρικεῖς καὶ μητρικῆς μου κλειρονομίας καὶ ἐμῶν κερδιμάτων· ὁποῦ δ ἂν κτῶ καὶ δεσπῶζω αυτᾶ ἐσω εν τῆ πολει καταντζαριου· καὶ διακρατήσεος αυτοῦ· καὶ ἀλλαχοῦ. καὶ οποῦ δᾶν δυνυθήναι σῶσε ἐχυν. μαιτέλλον το ἀξιούμενον χρυσοῦν ταρία τρίακωντα. κουττέλλαν πράσινην· ειται βλεβειων καὶ νϊμφῶστολεισμόν αὐτής ταριων δέκα. καὶ ὁ θεος το ἔλεος.

† ἀντιπροικιον γενώμενον παρ εμοῦ ἀντιῶχειας καὶ θωμᾶ ἐμοῦ υἱοῦ· γηή τοῦ ριθέντος μαίστορος ιωάννου βαλλειστηου. προς τὸν ἐκ θεου γενέσθαι καῖ δῶθειναι μοι γαμυρῶν γαλτέριον τὸν ἀνωτερω· εις τῆν ειρμένην ἐμῆν θυγατέρα τῆν μαργαρίτην· καμοῦ δὲ θωμᾶ ἀδελφὴν. εἰσὶν τα ὠφϊλωντά μοι δοῦναι παρ εμου προς αυτῆν λογω προικὸς· ἀπο των ημετερων χῶραφειων χωραφιον μωδίων ἐννέα· ἀτοινα εἰσὶν εν τῆ διἀκρατήσει καταντζαριου· εις τῆν βαθεῖαν της μούλας· ἀπ αυτων εισὶν ροὺβῶν τρειῶν τοῦ χῶραφιου εις τὸ σπαρτούσον· πλησιον χῶραφιου τῶν παίδων μαιστορος γαλτερίου γαβαρρεττου· καὶ τοῦ ραχωνίου· τα δὲ ἑταιρα χωραφια. εἰσὶν εις τὸν αυτον τωπον. εις τῆν βαθεῖαν τοῦ μαυρῶλέου· πλησιον χῶραφιου· φένσου· και πλησιον χῶραφιου τῶν παίδων λέου απέρατου· καὶ πλησιον χῶραφιου. τῶν παίδων γϊλειπέρτου. καὶ πλησιον χῶραφιου. μαίστορος ρωπέρτου του μαρκελλίνου· ταύτα οὖν τα πρῶλεχθέντα χῶράφια· ὅσα καὶ εἴα εἰσιν. ὅς ανωτέρω εφημεν· εποῖδϊδῶμεν αυτῆ· και εἰς νομικὴν φῶρεσιν εθεσαμεν αυτην οσαυτως διδώμι αυτη·

† In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Regnante gloriosissimo et pientissimo nostro rege domino Carolo Dei gratia Siciliae rege, anno secundo feliciter amen. Tabulae nuptiales Deo adiuvante factae a me Gualterio filio defuncti Alexandri Scilliani Margaritae filiae naturali et legitimae quondam magistri Ioannis Ballisii, quae mihi Deo volente legitime nuptura erit. Haec sunt quae ipsi dare debeo ratione donationis post nuptias, nempe septem uncias aureas super mea bona immobilia paternae et maternae hereditatis meae, et super ea, quae lucrifecerim, ubicumque ea habeo et possideo in civitate Catacii eiusque pertinentiis et alibi, atque ubicumque sita esse poterunt; pallium aestimatum aureis tarenis triginta; tunicam prasinam sive caeruleam, et vestem nuptialem aestimatam tarenis decem, et Deus (*suam tribuat*) misericordiam.

† Tabulae nuptiales ex altera parte conditae a me Antiochia uxore praedicti magistri Ioannis Ballisii, et Thoma filio meo, suprascripto Gualterio a Deo mihi dato futuro genero, et filiae meae Margaritae sorori Thomae. Haec sunt quae ipsi (*filiae meae*) dare debeo ratione dotis, videlicet ex praediis meis praedium novem modiorum, quae extant in agro Catacii in valle de Mula. Ex iisdem praediis rubi tres terrae positi sunt ad Spartusum iuxta praedium filiorum magistri Gualterii Gabarretti et Rachonii; reliqua autem praedia in eodem posita sunt loco ad vallem Mauroleonis prope fundum Fensi, et prope fundum filiorum Leonis Aperati, et iuxta praedium filiorum Giliperti, et magistri Roberti de Marcellino. Haec igitur memorata praedia quanta et qualia sunt, prout superius dictum est, trado ipsi, legitimamque possessionem ei tribuo. Item dono ipsi apothecam, et partem unam alterius domus, cuius longitudo ab oriente ad occidentem est ulnarum quinque et cubiti unius ac dimidii; quae domus extat in civitate

το οσπιτιον τῆς πουτεκας· καὶ ἓν μερος από τοῦ εταίρου οσπιτιου· ἐν ω ὑπάρχει το μίκος αυτῶν· ἀπὸ ανατολῆς. μέχρι δυσμῶν. ὀργίας πεντα και ἀγκωνάρι ἓν καὶ ἡμῖσι· εἓον οσπιτιον ὑπάρχει εσῶ εν τή πόλει κατάντζαριου. εν τῆ ἐνορία του αγίου αγγέλου τῶν μαλφειτανων· περϊϊωρίζεται μὲν οὕτω· εξ ανατολῆς αυτοῦ εστῆν. ἡ ἁπλῆ καῖ δυμώσια οδὸς. τῆς μεσεῖς. κατα δὲ δῆσμας αυτοῦ εστῆν σῦνκεκῶλλειμενον το ετερω ἡμετερω ωσπιτίω· ἀρκτου εστῆν ϊσωδος· καὶ ἐξῶδος· καῖ πρῶπύλιον των ετερων ημων ὡσπιτιων· κατὰ δε μεσείμυρίας αυτοῦ εστὴν· το ωσπιτιον· ἐν ῶ υπήρχε βῶνοῦφάτζου λοῦμβάρδου· κρεβαττοστρωσια· τέσσαρα· τα δυὸ εκ μεταξου· κουρτίναν μίαν· τοῦ βάλλου ἀγκωνάρι τριάκωντα· τη εμῆ θυγατρί φῶρεσεις· πέντε· ἡ μία ἀπ αυτων ἐκ μεταξου· πρωσώψια τέσσαρα. ἐν αὐτῶν ἐκ μεταξου· καῖ τα τρεῖα κοῦκοῦλλαρικα· ἀρκλήν ἐν βούλϊ κενον· βουττιον ἓν βᾶνκον ἓν. στεγνατον ἓν λαγηνιου ενὸς· τυγάνον ἓν· ἀλησιν σίδηρου. ἀπο δὲ εἰμερωδένδρων πατρικων και μητρικων. καῖ ἀγώραιων οπου δ ἂν εισῦν· καὶ ὁποῦ δ ἂν ἐχωμαι αυτᾶ. δϊδωμι αυτοῦ ἀπ αυτων παίδων μύραν. πλῆν δὲ μέλλω ἐχυν ἐγῶ ἡ ρϊθησα ἀντιῶχια· απαν το τρειτον μερος ἀπο τῆς επικαρπίας τῶν ειρημένων δένδρων. μέχρι βείου ζῶης μοῦ· και ὁ θεος δωσει πρός ἡμας. καῖ προς σᾶς το πλοῦσιον ἔλεος.

† Ego Baldynus Iudex Catanzarii rogatus subscripsi.

† Ego Ricardus de domino baluino testis sum.

† ἐγῶ μαιστωρ βαρθολομαιος τοῦ μανεσκάλκου. παρακληθεις μαρτυρῶ δϊα τοῦ ἐμοῦ σταυρου.

† Ego Guido de Roca testor.

† Ego Robertus de Ieta Canonicus Catacensis testor.

† Ego Bommatus de angelo testor.

† Ego Rogerius Catacensis Canonicus rogatus subscripsi.

† ἐγράφη το παρόν προῖκειον χειρὶ ἐμοῦ νοταρίου ιωᾶννου νοταρῖου μαυρικοῦ. ποῦπλεικου νοταριου πόλεως κατάντζαριου τοῦ ἔτους ϛψοε΄. ινδικτιωνος ι΄. ἰουλιου μηνος λα΄.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani—n.° 151.)

Catacii in ditione S. Angeli Malfitanorum, et his finibus circumscribitur: ab oriente est recta et publica via Mesae; ab occidente adhaeret alia mea domus; a septentrione est ingressus et egressus, et atrium aliarum mearum domorum; a meridie extat domus Bonifacii Lombardi. (*Item dono ipsi*) stragula quatuor, quorum duo serica, cortinam unam, telae linteae ulnas triginta; filiae meae vestes quinque, quarum una serica; vela quatuor ad faciem operiendam, quorum unum sericum et tria cucullata; arculam unam, buli novum, dolium unum, scamnum unum, patinam unam lagenae unius, sartaginem unam, catenam ferream. Ex arboribus autem fructiferis paternis et maternis atque a me emptis ubicumque extent, et ubicumque eas habeam, do ipsi partem quae ad eam, ut meam filiam, spectare poterit, mihi reservans ego praedicta Antiochia totam tertiam partem fructuum dictarum arborum usque ad terminum vitae meae, et Deus mihi et ipsi suam tribuat divitem misericordiam.

† Ego magister Bartholomaeus de Manescalco rogatus testor per meam crucem.

† Scriptum est praesens dotale instrumentum manu mea notarii Ioannis filii notarii Maurici publici notarii civitatis Catacii, anno 6775, indictione X, mense iulio, die XXXI.

CCCV.

1267 — Mense Octobri — Indict. XI.

Nicolaus filius Amphusi Tropaeani vendit notario Philliano Tuscano praedium positum in agro Briatici tarenis aureis quinque et triginta.

† Σίγνον χειρὸς νϊκολάου υἱοῦ του ποτὲ κυροῦ ἄμφουσου τρόπαιον, εγῶ γε ὁ προγραφεῖς ὁ τω σίγνον του τιμίου καὶ ζωοποιου σταυροῦ ἠκία μου χειρὶ ποιήσας εν τωδὲ τω ηφα γράψας αναλαμβανόμενος· ἀδέλφοῦς ἤδιούς τέκνα καὶ κληρωνομους καὶ πασαν ὄχλησιν ἤδιων τε καὶ ξενόν την παρούσαν ἐγγραφον ἁπλῆν απώχην αμεταάτρεπτον καθαραν τέλοιαν καὶ πληρεστάτην διαπρασιν τοιθειμι καὶ ποιῶ πρὸς σὲ νοταριον φιλλιανον τουσκάνον καὶ εις τους σοῦς κληρόνομους. καὶ ἑκούσια μού βουλὴ καὶ θέλησει καὶ οὐκ αἴκ τινος τω παραπαν ανάγκης ἢ βοιας. ἢ χλεὶυοις ἢ ραδιοῦργιας η οσα τοῖς θειοις νόμοις ἦσυν αποιγωρευμενα ἄλλα μάλλον μεν οὖν συν πᾶση προθειμία καὶ ὁλωψηχω προθεσι δι ης θαὶ εν αλιθεια ὁμολογω, δια του παροντος εγγράφου ὅτι ενόποιον ιωαννου τοῦ κυρου ληκιφερου κριτου χωρας ευρηάτικοῦ ιωαννου χελιδονησι πουυλικου νοταριου της αὐτῆς χώρας καὶ ετερων χρισϊμων ανδρων τῶν κατώτερω ὀνομασθέντων καὶ παρακληθεντων εἰς υαιβεόσϊν μαρτυρων ἐπράσαμεν προς σὲ τῶν προγραφέντα τω ἡμέτερον χωράφιον σὺν των ημεροδενδρων καὶ αγριων δενδρων υἱὸν εχω δικαιω κϊριότητι εις κρατησιν ευρηατικοῦ· εις χώριον μάκρωνον περϊορίζεται οὕτο, ανάτολης χωραφιον ποτε ιωαννου ρακια δισέος χῶραφιον μαριας θυγατὴρ νϊκόλαου τρομάρχελλου. ἀρκτρου ομίος χοραφιον ρακια μεσιμβριας αμπελον βασιλειου βαραχαλλα. καὶ συγκλῆ οσόν καὶ υἱὸν ἐστὴν τουτο πὲπρακα προς σὲ τῶν προγραφέντα νοταριον φϊλλιανον τοι ηρϊνικη καταστασει του κυρου ημων ριγος καρολλου εις σύναρεσθύσαν ημον ἡμὴν αὐτοῦ ληφθηναι χρίσοῦν ταρία σερακοντα πέντε ἅτινα αναλαβων ἀπὸ χειρόν σου εις τας ημετέρας χείρας χρησᾶ καὶ ηκανα ἀπόφλημενα εις τον γενικον ζυγον κατενοποιον του ἤριμενου κριτου νοταριου καὶ ετερων χρισϊμων ἀνδρων. καὶ εγὼ σϊ επαρέδοκα τω προριθὲν χοραφιον καθαρὸς καὶ ενφανως ποιεῖν απ αυτοῦ ἤτοινα καὶ βούληθῆς, απο τήν σϊμερον ημεραν. και ὅραν ης ἰδϊαν σου εξουσίαν καὶ κϊρϊοτιτα πουλεὶν χαρϊζην ανταλλάττειν

† Signum manus Nicolai filii defuncti domini Amphusi Tropaeani. Ego suprascriptus, qui signum honorabilis et vivificae crucis propria mea manu exaravi in hoc instrumento, nomine fratrum, propinquorum, filiorum et heredum meorum in me suscipiens quamcumque molestiam propinquorum et extraneorum, praesentem chartulam simplicis acceptilationis, immutabilis, purae, perfectae et plenissimae venditionis condo et facio tibi notario Philliano Tuscano et heredibus tuis, spontaneo meo consilio et voluntate, nulla prorsus necessitate coactus, vel vi, vel fraude, vel malitia, vel quavis ratione a divinis legibus vetita, quin imo omni alacritate et totius animi proposito; qua chartula in veritate declaro, me coram Ioanne filio domini Lycipheri iudice civitatis Briatici, Ioanne Chelidonisi publico notario ipsius civitatis, et aliis honestis hominibus, qui infra nominantur et rogati sunt ad confirmandum (*hunc contractum*) suo testimonio, vendidisse tibi memorato praedium meum simul cum arboribus fructiferis et silvestribus, quod iusto dominio possideo in agro Briatici, regione Macronum, cuiusque fines sunt hi: ab oriente extat praedium quondam Ioannis Raciae; ab occidente praedium Mariae filiae Nicolai Tromarchelli; a septentrione aliud quoque praedium Raciae; a meridie vinea Basilii Barachallae, et clauditur. Antedictum praedium quantum et quale est vendidi tibi praefato notario Philliano ex pacifica constitutione domini nostri regis Caroli, pretio inter nos convento aureorum tarenorum quinque et quadraginta, quos cum acceperim a tuis in meas manus, aureos, integros, non imminutos et ponderis generalis, coram memoratis iudice, notario et aliis honestis hominibus, tibi tradidi pure et manifeste antedictum praedium, ut facias de eo ab hac die et hora quaecumque volueris uti dominus et possessor, vendas, dones, permutes, in dotem

εἰς πρικα τεκνον σου καταγράφῃν. καὶ παντα τοιῆν ὅσα εἰ θειη νομοι τοῖς ἡδὴς δὲσποταις διακαὶλευουσὶ ος το κύρος καὶ τὴν εξουσίαν παρ ἡμον ειληφῶς μιτε ἐγῶ μιτὲ τυνὰ απο τον ἡμετερων κληρονομων σχεῖ ἀδίαν ενάντὴὅσεως ης αὕτῶ αλλ ὅστις φοραθη ζητησιν η ὥχλησιν ποιησε σοι ἡσταμε καὶ διεκδικῶ ἀὑτῶ προς σὲ ἀπὸ παντος προσωπου· εγὼ· καὶ ἡ κληρονόμοι μου. η δὲ ουκ οίσταμε αλλ' ης δαστρωφῆν επανελθω ὁμωλογω ζημιουσθαι με εις τον ρἴγικον φησκον αὕγουστάλια δέκα καὶ πρὸς σὲ τω τἵμἵμα εποι του δἵπλοῦ ἡ δὲ παρουσα διαπρασις διαμενει στερεᾶ καὶ απαρασαλευτος εἰς αεῖ. εγράφι χειρὶ ιωάνου χελίδονησι πούυλικου νοταριου χόρας ευρηὰτικου μηνι ὥκτωμβριω ινδικτιωνι ια' εν ετει ϛψ' ευδομἵκονστω εξ. κιριευαντος του κυρου ημὸν ρίγος καρολου θεου χαριτι σἵκἀἵληας ριγος του ριγατου αὑτοῦ ετος τριτον ευτυχως ἀμῆν παρουσια μαρτυρων.

† εγω ιωαννης ληκοιφερις κριτης χωρας ευρηατικου μαρτυρ.

† Ego Nicolaus de Cusentia rogatus me subscripsi.

† κωνσταντινος του πουγγου μαρτυρ.

† ιωαννης πούγγης μαρτυρ.

† Ego Michael pungi testor.

† εγω πρεσβυτερος γρηγοριος τοῦ πουγγου μαρτυρων υπεγραψα.

† Ego Gregorius pannachius interfui et me subscripsi.

† Ego Iacobus de Marturano testor.

† εγω λεον σοφός μαρτυρ.

† ἰωάννης χελιδονίσις πούβλικος νοτάριος χόρας εὑριατικοῦ εικια χειρὶ υπεγραψα.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani — n.° 152.)

filiarum tuarum inscribas, et facias quidquid dominis divinae leges facere permittunt, utpote qui dominium et potestatem a nobis accepisti. Neque mihi neque cuiquam nostrorum heredum liceat huiusmodi venditioni adversari; sed si quis insurrexerit quaestionem vel molestiam tibi illaturus, ego vel heredes mei obstabimus, tibique memoratum (*praedium*) vindicabimus a quacumque persona. Quod si minime obstitero, sed (*hanc venditionem*) subvertere voluerio, assentior mulctari regio Fisco augustalibus decem, tibique duplo pretio. Praesens autem venditio maneat firma et inconcussa in omne aevum; quae scripta est manu Ioannis Chelidonisi publici notarii civitatis Briatici, mense octobri, indictione XI, anno 6776, regnante domino nostro rege Carolo, Dei gratia Siciliae rege, regni ipsius anno III, feliciter amen. Coram testibus.

† Ego Ioannes Lycipheris iudex civitatis Briatici testis.

† Constantinus de Pungo testis.

† Ioannes Punges testis.

† Ego presbyter Gregorius de Pungo testans subscripsi.

† Ego Leo Sophus testis.

† Ioannes Chelidonisis publicus notarius civitatis Briatici propria manu subscripsi.

CCCVI.

1267 — Mense Octobri — Indict. XI — Badulati.

Nicolaus Eulampus et eius uxor Anna vendunt presbytero Stephano praedium situm in loco dicto Calipari in ditione Badulati tarenis aureis quinque.

† σίγνον χειρὸς νικολάου εὐλάμπου. † σίγνον χειρὸς ἄνας συμβίου αὑτοῦ.

Ἐν ονόματι τοῦ αἰωνίου θεοῦ καὶ σωτήρος ημῶν ιησοῦ χριστοῦ ἀμῆν, ἔτει τῆς αυτοῦ θείας σαρκώ-

† Signum manus Nicolai Eulampi. † Signum manus Annae coniugis ipsius.

In nomine aeterni Dei et Salvatoris nostri Iesu Christi. Amen. Anno eius divinae Incarnationis mille-

σεως, χηλιοστῶ διακοσιοστῶ ἑξηκοστῶ ευδώμο. κυριεύοιτος τοῦ εὐτηχοῦς ἡμῶν δεσπώτου ριγός κάρουλλου, θεοῦ χάριτι ριγός σικελίας, πρυνκιπατου κάπουας, δουκάτου ἀπούλιας, ἀνδεγάβιου φωλκαλκερίου, καὶ πρωβέντζιας κομιτος, του δὲ αυτοῦ ριγάτου σικελίας χρόνω τρίτω ευτηχώς ἀμῆν. εν τῶ μηνὶ οκτοβρίω τῆς ἰνδικτιωνος ἑνδεκάτης, παρουσία τοῦ βαρθολομέου πλαστᾶρου καὶ λεούνου πλαστᾶρου κριτῶν χώρας βαδουλάτου· ἰωάννου ναμπάρου πουβλήκου νοταρίου τῆς αὐτῆς χώρας καὶ εταίρων μαρτύρων κληθέντων ὥς επι τούτο ἠδικῶς και παράκληθέντων. οἰμῖς οἱ ανωτέρω πρόγραφέντες, ὥ τε νικόλαος ευλάμπος καὶ ἄννα σύνβιος αὐτοῦ· σοινεναίση βουλῆ καὶ στέρξη βαρθολομαίου μουντεσάρκου προκουράτωρος, καὶ ἰωάννου πλαστᾶρου μουνδουάλδου αιμοῦ τῆς πρόωνομασθήσης αννας, δια τοῦ παρόντος πουβλήκου εγγράφου ομολογοῦμεν, φανεροῦμεν καὶ μαρτυροῦμεν, ὅτι τὴ καλὴ ημῶν θελήσει καὶ ἡκία προέρεσει, ἄνευ δώλου ἢ απάτης ἢ ανάγκις ἢ ἄλλις τινὸς ετείας εχώμενοι, ἢ εμπεζώμενοι. ἀλλὰ σὺν πάση ἡμῶν προθυμία καὶ ολωψύχω προθέσει. ἐπράκαμεν σὺ τῶ πρεσβυτέρω στεφάνο τοῦ ἱερέος θεοδώρου ἐκ τοῦ βαδουλάτου, τὸ ημέτερον χωράφιον ὃν ἔχωμεν καὶ νεμώμαθα ηδίο ημῶν δικέου ὃ ἔσχικα ἡς δώτα εγῶ ἡ πρόωνομασθέντα ανωτέρω ἄννα εκ τῆν αἰμῆν μητερα. ἐν τη τωποθεσία καλυπάρου τῆς κρατήσεως βαδουλάτου, ως δια χρυσοῦν ταρια πέντε. ὃν τὰ πέρατα τοῦ αυτοῦ χωραφίου κατωτερω δηλοθείσωνται, τούτο τὸ ειριμένον χωράφιον ὥσον καὶ οἷον εστὶν μετα πάσης οἰσώδου εξώδου καὶ πασῶν αὐτοῦ δηκεωμάτων πεπράκαμεν σὺ τω ειριμένω πρεσυυτέρω στεφάνο καὶ τοι σῖς δηκδώχοις καὶ κληρονώμοις, δια τὰ περιεχώμενα ἀνωτέρω τοῦ χρησοῦ ταρία πέντε. ἅτινα ταύτα από χειρῶν σου εἰς χείρας ἡμῶν λαβώτες σόως καὶ καλὸς εν τῶ γενικῶ ζυγῶ. δια τὴν τιμῆν καὶ τελίαν πληρεστάτην πράσιν τοῦ αὐτοῦ χωραφίου. ἥνικα επὶεῖσαμεν τὴν νῦν πληρεστάτην πράσιν καθαρῶ τῶ νοῖ καὶ λογισμῶ ἀμετατρεύτω. απεγδοίσαντες αἰμαυτοῦς από πάσης νομῆς και δεσποτείας τοῦ αυτοῦ χωραφίου. καὶ σὲ τὸν αγωραστῆν καὶ τω σοῦς δηκδώχους εναιδύσαμεν εἰς τὴν πάσαν νομῆν καὶ δεσπωτείαν αυτοῦ. καὶ εἰς σωματικῆν εμφώρεσιν μετηγάγωμεν εκ τοὺ αυτοῦ χωραφίου. δοιδώντες καὶ ἀποδοιδωντες αὐτὸ από τοῦ νῦν εις τὸ εξῆς καὶ ἅπαν τὸ διηνεκὲς τοῦ ἔχην καὶ ἐπέχην σὺ καὶ οι σὺ διά-

simo biscentesimo sexagesimo septimo, regnante felice nostro domino rege Carolo, Dei gratia Siciliae rege, principatus Capuae, ducatus Apuliae, Andegaviae, Forcalquerii et Provinciae comite, eius regni Siciliae anno tertio, feliciter amen, mense octobri, indictione undecima, coram Bartholomaeo Plastaro et Leone Plastaro, iudicibus civitatis Badulati, Ioanne Namparo notario publico ipsius civitatis, et aliis testibus ad hoc specialiter vocatis et rogatis. Nos suprascripti Nicolaus Eulampus et Anna coniux ipsius, consensu, voluntate et auctoritate Bartholomaei Montesarci procuratoris, et Ioannis Plastari mundualdi mei praenominatae Annae, praesenti publico instrumento declaramus, palam facimus et testamur bona nostra voluntate et propria deliberatione, nullo nos dolo, deceptione, necessitate, vel alia quavis causa cohibente vel impellente, sed tota nostra alacritate et totius animi proposito, vendidisse tibi presbytero Stephano filio presbyteri Theodori de Badulato praedium nostrum, quod habemus et possidemus proprio nostro iure; et ego praenominata Anna in dotem habui ex matre mea in loco Calipari, in ditione Badulati, aureis tarenis quinque, cuius praedii fines infra describuntur. Quod quidem praedium, quantum et quale est, toto cum introitu et exitu et omnibus eius iuribus vendidimus tibi memorato presbytero Stephano tuisque successoribus et heredibus aureis tarenis antedictis quinque, quibus quidem acceptis a tuis in nostras manus integris, bonis et generalis ponderis in pretium et perfectam ac plenissimam venditionem eiusdem praedii, fecimus hanc plenissimam venditionem pura mente et immutabili deliberatione, exuentes nosmetipsos quocumque iure et dominio ipsius praedii, et tibi emptori tuisque successoribus dedimus totum ius ac dominium eius, et ipsius corporalem possessionem tibi contulimus, dedimus atque tradidimus amodo in omne aevum, ut habeatis et possideatis tu et tui

δωχοι και νομεύην αὐτὸ αἷς αεὶ ανεκολύτως, ὸς ἅπαξ τὼ κύρος καὶ τὴν εξουσίαν παρ ημῶν εἰλυφώτες. μοι αἰνωχλούμενοι οὔτε εμποδοιζώμενοι παρὰ τινος. οὔτε παρ' ἡμῶν οὔτε παρ' ἄλλου προσώπου. αἰνωχους ποιοῦμεν ημᾶς καὶ τοὺς ημετέρους κληρονώμους· τοῦ στίκην μας καὶ διεγδοικᾶν σοι τῶ ειρημένον χωράφιον. από παντὸς ἐνωχῆς δίκης καὶ τρώπου· ἡ δὲ τούτο ου πιεῖσωμεν, δεφενδεύσε καὶ γαρεντεύσε· καὶ εἰς ἔλαττον ἔλθωμεν. ἢ εξ εναντίας τούτο εὑρεθῶμεν. ὁμολογοίμεν καὶ στέργωμεν. ὀνόματι ποινῆς δούναι καὶ ἀποφλήσαι, εν τῆ κόρτη αυγουστάλια δύο, καὶ πρὸς σὲ τὸν αγωραστῆν, ἢ εις του σοῦς δηαδώχους. ἕτερα δύο αὐγουστάλια. καὶ πάσας τὰς ἐξώδους ἃ συμβὴ ὑμὶν περὶ τούτο πιεῖσε, απόβαλλώμενοι τῆν παραγραφῆν του μὴ ζυγισθέντος του χρησίου ἡ μὴ ἀναλαμβαννωμένου τοῦ τιμήματος. καὶ πάσαν αρωγῆν νόμων καὶ σοινηθείων αἰνεστώτων καὶ τῶν μελλώντων ἀποτασσωμενοι, και τῆν τοῦ χρηματικοῦ καὶ κανονικοῦ δικέου βωήθειαν· τῆς δὲ νῦν πράσεως βεβαίας διαμενούσις αἷς αεὶ. ὅθεν εἰς μελλούσαν μνήμην. καὶ ἀεικὴν ασφάλειαν σῦ τῶ αγωραστῆ καὶ τοῖς σὺς δηαδώχοις τῶ παρόν τῆς πρασεως πούβληκον ἔγγραφον επιεῖσαμέν σοι ποηθήναι δια χειρὸς τοῦ ανωτέρω ιωάννου πουβλήκου νοταρίου βαδουλάτου, τῆ υπόγραφῆ τῶν ανωτέρω κριτῶν τοῦ αυτοῦ νοταρίου και ετέρων μαρτυρων οχυρώμενον. δηωρήται δὲ τῶ ανωτέρω χωράφιον, ανατολᾶς, χωράφιον περεγρηνου μουρισάνου καὶ λεου ξένου, δυσεως χωράφιον τοῦ λάσσικου. άκτρου, χωράφιον τῆς κόρτης, μεσιμυρίας τοῦ αυτοῦ αγωραστοῦ πρεσυυτερου στεφάνου. καὶ συνκλίοι. ἐγραφη εἰς βαδουλάτον εν τώ ετει ϛψος'. ἐν μηνὶ και ἰνδικτιωνι τοὶς γεγραμμένοις ανωτέρω.

† εγω βαρθωλομαίος πλαστᾶρος κριτῆς χῶρας βαδουλάτου τὰ ανωτερα μαρτυρῶν ιδιοχειρως υπέγραψα.

† εγῶ λεούνος πλαστᾶρος κριτῆς χώρας βαδουλάτου τὰ ανώτερα μαρτυρῶ. † εγῶ νικόλαος νεαπολιτάνος τὰ ανωτερα μαρτυρὼ. † ἐγὼ κονσταντίνος νοταρίου ιωαννου τὰ ανώτερα μαρτυρων. ιδιοχειρως υπέγραψα. † . . . . . μαρτυρ. † ἐγω βαρθολομαιος δρονγγαρος τὰ ανώτερα μαρτυρων ιδιοχειρως ὑπέγραψα.

† εγω ιωαννης νάμπαρος καὶ ἐν τῆ χώρα βαδουλάτου πούβληκος νοταριος, τω παρον τῆς πράσεως πούβληκον ἔγγραφον ἔγραψα καὶ υπέγραψα.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani — n.° 153.)

successores, et semper administretis sine ulla molestia, utpote qui dominium et potestatem semel a nobis accepistis, neque molestiam vel impedimentum sive a nobis, sive ab alia quacumque persona habeatis, et nos nostrique heredes obstabimus et vindicabimus tibi ipsum praedium a quocumque nexu, actione, vel eventu; et nisi hoc (*praedium vobis*) defenderimus ac adseruerimus, sed defecerimus, aut adversati fuerimus, declaramus et assentimur solvere Curiae poenae nomine augustales duos, totidemque tibi emptori aut tuis successoribus, et expensas omnes quas hac de re facere contigerit, renunciantes exceptioni non numeratae pecuniae vel non accepti pretii, et cuicumque subsidio legum vel consuetudinum praesentium ac futurarum, et subsidio civilis et canonici iuris. Haec autem venditio firma semper maneat. Quapropter ad futuram rei memoriam et perpetuam securitatem fecimus tibi emptori et tuis successoribus praesentem publicam venditionis chartulam exarari manu praefati Ioannis publici notarii Badulati, subscriptione antedictorum iudicum, ipsius notarii, et aliorum testium roboratam. Memoratum vero praedium ita circumscribitur: ab oriente extat praedium Peregrini Murisani et Leonis Hospitis; ab occidente praedium Lassici; a septentrione praedium Curiae; a meridie praedium ipsius emptoris presbyteri Stephani, et clauditur. Scriptum Badulati anno 6776, mense et indictione supradictis.

† Ego Bartholomaeus Plastarus iudex civitatis Badulati ut supra testatus, propria manu subscripsi.

† Ego Leo Plastarus iudex civitatis Badulati quae supra testor. † Ego Nicolaus Neapolitanus quae supra testor. † Ego Constantinus filius notarii Ioannis suprascripta testatus propria manu subscripsi. † . . . . . testis. † Ego Bartholomaeus Drongarus suprascripta testatus propria manu subscripsi.

† Ego Ioannes Namparus publicus in civitate Badulati notarius praesens venditionis publicum instrumentum scripsi et subscripsi.

CCCVII.

1268 — Mense Iunio — Indict. XI — Aëtae.

Robertus Sumererus cum filiis aliisque vendit Paulo Filderri praedium positum in agro Aëtae tarenis aureis duobus et quadraginta.

† σίγνον ἰδιωχείρως ρουπερτου σουμερέρι. † σιγνον ἰδιωχειρως νικολαου υιου αυτοῦ. † σιγνον ἰδιωχειρως ρηγκάρδου ετερου υιου αυτοῦ. † σιγνον ἰδιωχείρως κωνστάντζης ἀνηψίας αὐτοῦ. † σίγνον ἰδιωχειρως φλόρίας αδελφης αὐτῆς. † σιγνον ἰδιωχειρως λουκας αδελφου αυτῆς. † σιγνον ἰδιωχειρως ιωαννου υιου αυτῆς. † σιγνον ἰδιωχειρως ματθαιου υιου ετερου υιου αυτης. † σιγνον ἰδιωχειρως ἰακόβου αδελφου αυτων.

Ἐν ονόματι τοῦ αἰωνίου ἡμῶν θεοῦ ἀμὴν, ἐν τῷ ἑξακισχιλιωστῷ εὐπτακωσιωστῷ, εὐδομικωνστῷ και ἑκτῷ ἔτει· κυριεὐοντος τοῦ ὑπὲρλάμπρου κυροῦ ἡμῶν κωνρράδου. ρηγός συκελίας. δουκατου απουλίας. πρινκηπάτου κάπουας. ἀνδεγαβήας διάκρατησεως. καὶ φουλκαρίας κόμιτος. ετει τῆς αὐτοῦ κυριῶτιτος τρίτω. μηνῆ ἰουνίω τῆς ἐνδεκάτης ινδικτιωνος. παρουσία γουλιάλμου τοῦ ἀγκούρου. καὶ νοταριου ιωάννου τῆς κυρας γρουσας. δικαστῶν χώρας αετοῦ. και νικολαου νοταριου ποβληκου ἑαυτῆς χώρας. καὶ ἑτέρων καλῶν ἀνθρωπων παρακληθέντων κεκληθέντων κατωτερω εἰς μάρτυρας ευτυχῶς αμην. ἀνἀλἀμβάννωμεν τοὺς ἰδίους ἡμῶν καὶ ξένους και πάσαν πρόφασειν, ἡμεῖς οἱ ἀνωτέρω γεγράμμέιοι. οἱ τὰ σύγνα τοῦ τιμίου σταυροῦ. ἰδιωχειρως ποιήσαντες, ἑκουσία ἡμῶν τῆ νούλη καὶ ἀρεσκία. καὶ οὐκ ἐκ τινος τῶ παράπαν ἀνάγκης. ἡ βίας. ἡ τίας οὖν περισταστεως. ἀλλα ολοψύχω καρδία. καὶ ἀληθινή γνώσει. ἐκτὸς πασης ἀπυγωρεὴμένης ετείας και παραγραφης. ὁμολογούμεν σωματικῶς· ὅτι επράσαμεν προς σὲ τὸν παύλον φιλδερρὲς, καὶ εἰς τοὺς σοὺς κληρονόμους. τὸ ἡμέτερον χωράφιον· ὃν κτώμεθα ἐκ πατρικῆς ἡμῶν κληρονομίας, τὸ ὄντι καὶ διἀκήμενον, εἰς τῶ κράτως χωρίου κρεβαττάδων της περιοχής ἀετοῦ, εἰς τόπον λεγώμενον τζάγκανον, περιόριζώμειον δὲ αὐτῶ οὕτως, ἀνατολᾶς, τῶ χωράφιον πέτρου σκἀδίτου καὶ τῶ χωράφιον τῆς θεοτοκοῦ ὁμαλίου. καὶ ἀπο δυσμᾶς τῶ χωράφιον βασιλείου γέμελλου. βορινου ἤ διμωσία ὁδὸς ἤ καλούμενη μελησσάρη. ἐκ δὲ τοῦ νωτίου μέρους.

† Signum propriae manus Roberti Sumereri. † Signum propriae manus Nicolai filii eius. † Signum propriae manus Riccardi alterius filii eius. † Signum propriae manus Constantiae consobrinae eius. † Signum propriae manus Floriae sororis eius. † Signum propriae manus Lucae fratris eius. † Signum propriae manus Ioannis filii eius. † Signum propriae manus Matthaei alterius filii eius. † Signum propriae manus Iacobi fratris eorum.

In nomine aeterni nostri Dei. Amen. Anno sexmillesimo septingentesimo septuagesimo sexto, regnante illustrissimo domino nostro Corrado, rege Siciliae, ducatus Apuliae, principatus Capuae, Andegaviae ditionis et Forcalquerii comite, anno eius regni tertio, mense iunio, indictione undecima, coram Gulielmo de Anguro, et notario Ioanne de domina Grusa, iudicibus civitatis Aëtae, atque Nicolao publico notario eiusdem civitatis, et aliis honestis hominibus testibus infra vocatis et rogatis, feliciter amen. Nomine propinquorum nostrorum et extraneorum suscipientes in nos quemcumque praetextum, nos suprascripti, qui signa honorabilis crucis propria manu exaravimus, sponte et consensu nostro, nulla prorsus necessitate, vel vi, vel quacumque circumventione, sed sincero corde et certa scientia, absque ulla prohibita causa vel exceptione, declaramus personaliter vendidisse tibi Paulo Filderri et tuis heredibus praedium nostrum, quod habemus ex paterna nostra hereditate, situm et positum in ditione regionis Crebattadorum, in pertinentiis Aëtae, loco dicto Tzancano. Fines vero eius sunt hi: ab oriente praedium Petri Scaditi, et praedium Deiparae de Planitie; ab occidente praedium Basilii Gemelli; a septentrione via publica dicta Melissare; a meridie praedium filiorum Sclapi, et praedium filiorum Mancari; et clauditur. Hoc igitur praedium quantum et quale est, dictis confiniis circumscriptum, vendidimus tibi tuisque heredibus tarenis aureis duobus

τῶ χωράφιον παίδων σκλαπου. καὶ τῶ χωράφιον παιδων μάνκαρι. καὶ συγκλήει. τούτο τυιυν τῶ ρηθὲν χωράφιον, ὅσον· καὶ οἷον ἐστὶν· ἔσω τοῦ ρηθέντος περιόρυσμοῦ. ἐπράσαμέν σει αὐτῶ καὶ τοῖς σοῖς κληρονόμοις, δια χρυσοῦν ταρία σεράκωντα καὶ δύο· καὶ ταύτα τὰ ηρημένα ταρία δύο, καὶ σεράκοντα, λαβώντες αὐτὰ ἀπο σοῦ εἰς τᾶς ἡμετερας χείρας. σώα δίκαια και ἀνέλληπη, ἐν δίκαιω σταθμῶ. καὶ ἔδωσαμέν σει εἰς τὸ ρηθὲν χωράφιον σωματικην φώρεσιν· καὶ πεποιῆκαμέν σει σωματικὸν ὅρκον· εἰς ταύτην τὴν τελίαν καὶ πληρεστάτην διάπρασειν, τοῦ ἔχειν σε τὸ ρηθὲν χωράφιον μετὰ τῶν σῶν κληρονόμων αἷς ἀεὶ εξ ημῶν. πουλεῖν χαρίζην. και ἀνταλλάττειν. καὶ εἰς προίκα τέκνων σου γράφην, καὶ ποιὴν ἐξ αὐτῶ καὶ εν αὐτῶ ὅσον βούλη. ἀπὸτασσώμενοι δὲ ἡμεῖς ἐξ αὐτοῦ· πάσει παραγραφῆ, καὶ ἀρωγῆ. συνηθείων ται καὶ νόμου, παντὸς κἀνωνήκου· και πολητικοῦ δικαίου, τοῦ δυνάμενου ημᾶς βωῆθήσαι εἰς ἀκύρωσειν ἀποκατάστασιν. ἡ μετατραπὴν τῆς παρούσης πράσαιως, ος τὸ κυρος καὶ τὴν ἐξουσίαν παρ ἡμῶν ἠληφῶς· μῆ κολῆωμενος παρά τινος. ἐγγηοίμε δε καὶ τὴν νομικην δεφενσίωνα. καὶ ἡ μὲν φωραθῆ ποτὲ κερῶ ἐξ ημῶν τὶς, οἱ ἀπὸ ἀλλωτρίου τινός, εἰς αὐτῶ σὲ. ἡ τοὺς σοὺς κληρονόμους ἐνοχλήσαι υουληθή μῆ εἰσακουσθήτω. ἀλλ' ἡμεῖς καὶ ἡμετεροι κληρονόμοι σταμεθα· καὶ διἐκδικὰν ὑμᾶς αὐτῶ ἐκ πάντὸς προσώπου ξένων τε και ἰδίων· ἰ δὲ καὶ εἰς ἀπὸτροπὶν ἐπανέλθωμεν. ἴνε ἡμᾶς εἰς τῶ τῆς επιορκοίας ποίνην. καὶ ὁμολογούμεν ζημιοῦσθω ἡμᾶς. εἰς τὴν ἡμετεραν κόρτην ἀετοῦ. αὐγουστάλια ἓξαι καὶ τριάκοντα, καὶ προς σὲ τὸν ρηθέντα ἀγωραστὶν. καὶ σει κλορονόμους, τετραπλοῦν τὴν ρηθήσαν ποσώτιτα τοῦ τιμίματος. και πάσας τᾶς δικαίας ἐξώδους. οὐχ ἑλαττον. ἔχειν σε καὶ τῶ ρηθὲν χωράφιον μετὰ τῶν σῶν κληρονόμων καθάτι αὐτῶ παρ ἡμῶν ὄνηκας, ἰ δ αὔτω στέργει καὶ ἐμμένει βεβαία. ἡ τιαύτη δικαία πράσεις ὀχυρὰ καὶ ἀπαρασάλευτως, ἀχρι στασεως κόσμου. προς σὲ τὸν ηριμένον παυλον. φηλδερρες. καὶ εἰς τοὺς σοὺς κληρονόμους και διαδόχους. διῶ καὶ επιγραφὲν τῆ ἡμῶν παρακλήσει. χειρὶ νικολάου νοταριου πόβλήκου ἀνωτέρω. παρα τῶν προλἐχθέντων κριτῶν. καὶ ἑτέρων καλῶν ἀνθρωπων μαρτυρωθὲν, ἐν ἔτει μηνῆ και ινδικτιωνι τῶν ἀνωτερω.

† ἐγῶ νοτάριος. ιωάννης τῆς κυρᾶς γρουσας κριτής χώρας αετου τα ανωτερα μαρτυρώ.

et quadraginta, quos quidem tarenos duos et quadraginta cum accepissemus a tuis in nostras manus integros, perfectos, non imminutos, et iusti ponderis, tibi dedimus antedicti praedii personalem possessionem, et praestitimus tibi corporale iusiurandum de hac perfecta et plenissima venditione, ut habeas a nobis memoratum praedium in perpetuum cum tuis heredibus, vendas, dones, permutes, et in dotem filiarum tuarum inscribas, ac facias de eo et in eo quidquid volueris, utpote qui dominium et potestatem a nobis accepisti, nemine molestiam afferente. Renunciamus insuper quoad ipsum (*praedium*) cuicumque exceptioni et subsidio consuetudinum ac legis, et cuivis iuri canonico et civili, quod nobis prodesse possit ad infirmandam, subvertendam, vel infringendam praesentem venditionem, et promittimus legitimam defensionem; nam si quacumque occasione vel tempore quis ex nobis vel extranea persona insurrexerit molestiam tibi ipsi vel tuis heredibus illaturus, ne exaudiatur, sed nos nostrique heredes obstabimus et defendemus a quacumque persona extranea vel propinqua. Quod si nos (*hanc venditionem*) labefactare voluerimus, periurii poenam incurramus; et assentimur mulctari nostrae curiae Aëtae augustalibus sex et triginta, tibique memorato emptori ac tuis heredibus quadrupla quantitate dicti pretii et omnibus iustis expensis. Atque nihilominus tu et tui heredes habeatis antedictum praedium prout a nobis emisti, et ita haec iusta venditio firma, stabilis, valida et inconcussa maneat usque ad finem mundi tibi memorato Paulo Filderri, tuisque heredibus et successoribus. Quapropter rogatu nostro scripta est manu supradicti Nicolai publici notarii, roborata a praenominatis iudicibus et aliis honestis hominibus, anno, mense, et indictione suprascriptis.

† Ego Notarius Ioannes de domina Grusa iudex civitatis Aëtae quae supra testor.

† ἐγῶ ιὸτάριος δαυίδ κριτῆς χώρας αιτοῦ τα ανώτερα μαρτυρώ.

† Ego Notarius David iudex civitatis Aetae quae supra testor.

† Ego malgerius filius notarii Iacobi de arena testor.

† Ego Bartholomeus de fogia testor.

† ἐγῶ βεντουρας τῆς μάγιδας, καὶ μαϊστωρ δικώτης χώρας ἀετοῦ τα ἀνωτερα μαρτυρω.

† Ego Ventura de Maida magister iuratus civitatis Aëtae quae supra testor.

† Ego Bartholomeus filius notarii Ioannis de domina Grusa testor.

† νικόλαος νοτάριος ταβουλαριος πόβλικος χωρας αιτοῦ πρὸς πιστωσιν ιδιωχείρως ἔγραψα.

† Nicolaus notarius tabularius publicus civitatis Aëtae ad fidem propria manu scripsi.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani — n.° 154.)

CCCVIII.

1268 — Mense Octobri — Indict. XII — Briatici.

Leo Mandanus cum suis filiis vendit notario Phylliano Tuscano duo praedia posita in agro Briatici tarenis aureis quadraginta.

† σίγνον χειρὸς λέοντος μανδανου † σίγνον χειρος ανδρέου υἱου αὐτοῦ. † σίγνον χειρος βασιλειου ετερου υἱοῦ αὐτοῦ. † σίγνον χειρος γουλιαλμου ετέρου υἱοῦ αὐτοῦ. ἡμοῖς ἢ ἀνοτέρω γεγράμενοι ἡ τὰ σίγνα τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ ηκιαις ημον χερσὶν ποιήσαντες εν τῶδε τῶ ἤφει γραψαντες ἀνάλαμβαννόμενοι. ἀδέλφοῦς ἤδίους τέκνα καὶ κληρονόμους· καὶ πασαν ὄχλησιν ἤδίων τε καὶ ξένον τῆν παρούσαν ἔγγραφον ἁπλῆν ἀπόχῆν αμετάτρεπτων καθαρᾶν τέλειαν καὶ πληρεστάτην διἄπρασιν ποιθίμεθα καὶ ποιοῦμεν πρὸς σὲ νοταριον φἴλλιάιον τουσκανον καὶ εις τους σοῦς κληρονόμους, καὶ ἐκουσία ημον βουλῆ καὶ θελήσει καὶ οὐκ αικ τινος τῶ παραπαν ανάγκης ἢ βοιας ἢ χλεύσις ἢ ραδιοῦργιας η ὅσα τοις θήοις νόμοις ἠπὶν αποιγωρεμένα ἄλλα μάλλον μὲν οὖν σιν πασῃ προθειμία καὶ ὅλωψηχω πρόθεσει δι ης θάὶ εν αλἴθεία ὅμωλογάμεν. διὰ τού παρόντος· ἐγγράφου· ὅτι ενόποιον κωσταντίνου ποὖνγγου κριτοῦ χώρας ευρηατηκοῦ ιωαννου χἐλιδονησου πουυλικου νοταριου της αὐτῆς χώρας. καὶ ετερων χρισίμον ανδρων τον κατωτερω ὄνομασθεντων· καὶ πρόσκληθέιτων ἐις ναιβἐοσὶν μαρτυρων ἐπράσαμεν προς σὲ τὸν προγραφέντα νοταριον φἴλλἤαιόν. το ημέτερον χωράφιον οἷον ἐκτώμεθα ἐκ πατρικῆς ημον κληρονομιας ἐἰς κρατησιν ευρηκτικοῦ εις χώριον μανδαράιον που ὑπαρχει εις τοπους δύο τώ

† Signum manus Leonis Mandani. † Signum manus Andreae filii eius. † Signum manus Basilii alterius filii eius. † Signum manus Gulielmi alterius filii eius. Nos suprascripti, qui signa honorabilis et vivificae crucis propriis nostris manibus hac chartula exaravimus, nomine fratrum nostrorum, filiorum et heredum suscipientes in nos quamcumque molestiam tum propinquorum tum cuiusvis extraneae personae, hanc chartulam simplicis acceptilationis, inconcussae, purae, perfectae et plenissimae venditionis facimus et condimus tibi notario Phylliano Tuscano et tuis heredibus de spontaneo nostro consilio et voluntate, nullaque omnino necessitate, fraude, vi, vel circumventione, vel quavis causa divinis legibus vetita, sed potius tota alacritate et totius animi proposito; qua chartula vere declaramus coram Constantino de Pungo iudice civitatis Briatici, Ioanne Chelidonisi, publico notario eiusdem civitatis, et aliis probis hominibus infra nominatis et rogatis ad rem confirmandam, vendidisse tibi suprascripto notario Phylliano praedia nostra, quae habemus ex paterna nostra hereditate in agro Briatici in regione Mandaronorum duobus locis sita. Unum praedium ita circumscribitur: ab oriente est praedium filiorum defuncti Nicolai Mandani; ab

εν χωράφιον περϊϋρϊζεται υΰτος ἄνατολῆς τὼ χωραφιον παιδων του ποτὲ νικολάου μανδανου. δϊσεος τὼ χωραφιον παιδων βασϊλοτατου μανδανου. αρκτρού τὼ αμπελιον παιδων μανδανου, μεσϊμβρια ὁμίος τω χωραφιον παιδων βασυλοτάτου μαιδανου καὶ σύνκλῆ ὅσον ἡ καὶ υἷον εστῆν τὼ δὲ αλλον περϊϋρϊζεται οὗτος ἀνάτολῆς τὼ χωραφιον σοῦ του αὔτοῦ αγωραστοῦ δίσεος τα ὑπόπλαγα παιδων κάνκελλέρου ἄρκτρου τω χωραφιον παιδων του πότε βασίλοτατου μανδανου. μεσϊμβρια τὼ χωραφιον παιδων τού ποτὲ νικολαου μώνια καὶ σύνκλῆ οσον καὶ υἷὸν ἐστῆν συν τον εκύσε ημεροδενδρων. ταύτα πεπράκαμεν προς σὲ τὸν προγραφέντα νοταριον φιλλιάνον· εν τοι ηρινικῆ καταστασει του κυρου ημον ριγὸς καρολλου εις σύνάρεσθύσαν ημον ἥμὴν αὔτοῦ ληφθήναι χρίσοῦν ταρία σεράκοντα ἄτυνα αναλαβόμεν ἄπο χειρόν σου εις τας ἡμετέρας χειρας χρησᾶ καὶ ηκανὰ αποφλημένα εις το γενηκον ζηγον κατὲνοποιον του ἥρϊμενου κριτοῦ νεικητου καὶ ετερων χρησϊμον ανδρων, καὶ ημοισὶ επαρεδώκαμεν τὼ προριθὲν χωραφιον καθαρὸς καὶ ἐνφανὲς ποιῆν ἀπ αὔτοῦ ἤτοινα και βουληθῆς ἀπὸ τὴν σϊμερον, ημεραν και ὅραν ης ἴδιαν σου εξουσιαν καὶ κηρϊοτητα πουλεὶν χαρϊζὴν ανταλλάττειν εἰς πρικα τέκνον σοῦ κατἀγράφῆν. καὶ παντα ποιῆν ὅσᾶ εἰ θειη νομοι τοὶς ἡδιης δεσπόταις διακἀιλευουσϊ ος τό κύρος καὶ την εξούσιαν παρ ἰμον εἴληφῶς. μιτε. ημοὶς μίτε τυνᾶ απο τον ημετερων κληρωνομων σχεῖ αδιαν ενᾶντϊοσε σε ἧς αυτᾶ. αλλ ὁστις φοραθῆ ζηττησιν ἢ οχλησιν ποιησε σε ἡσταμεθα καὶ διἔκδϊκοὑμεν. αὔτᾶ προς σὲ ἀπὸ παντος προσωπου. η δὲ οὔκ οἰσταμεθα, αλλ ης δϊαστρώφῆν επανέλθωμεν ὁμωλογούμεν ζημϊοὔσθαι μας εις το ρἳγικον φησκον αὔγουσταλια. δέκα καὶ προς σὲ τω τιμϊμα εποι του δϊπλοῦ ἢ δὲ παρὁυσα δϊαπρασις δϊαμένει στερᾶ καὶ ἀπαρασάλευτος αἷς αεἳ· ἔγράφι χειρὶ ιωαννου χελϊδωνησου πουυλικου νοταριου χώρας ευρἡάτηκου μηνι ὀκτὠμβριω ἰνδικτιωνι ιβ' εν ετει ϛψ ευδομἳκοντα επτᾶ κϊρϊευωντος του κυρου ημον ριγος κάρολλου θεου χαριτι σἳκἀἳλης ριγος του ρϊγάτου αὔτοῦ ετὸς τεταρτον ευτυχως αμῆν παρὁυσία ματυρων.

† κῶνσταντινος τοῦ πουγγου καὶ κριτης χωρας ευριατηκοῦ μαρτυρ.

† ego michael pungi testor.

† Ego Gregorius pannachius interfui et me subscripsi.

occidente praedium filiorum Basilotati Mandani; a septentrione vinea filiorum Mandani; a meridie similiter praedium filiorum Basilotati Mandani; et clauditur quantum et quale est. Alterum vero his finibus continetur: ab oriente est praedium, quod ad te ipsum emptorem pertinet; ab occidente planities filiorum Cancelleri; a septentrione praedium filiorum defuncti Basilotati Mandani; a meridie praedium filiorum demortui Nicolai Moniae; et clauditur quantum et quale est cum nostris arboribus inibi extantibus. Haec vendidimus tibi suprascripto notario Phylliano sub pacifico regno domini nostri regis Caroli, pretio inter nos convento aureorum tarenorum quadraginta, quibus acceptis a tuis in nostras manus aureis, iustis, non abrasis, et generalis ponderis, coram memorato iudice Niceta et aliis probis hominibus, tibi tradidimus antedictum praedium pure et manifeste, ut facias de eo quidquid volueris ab hodierna die et hora, et habeas in tua potestate et dominio (*cum facultate*) vendendi, donandi, permutandi, in dotem filiarum tuarum scribendi, et faciendi quidquid divinae leges propriis dominis permittunt, utpote qui dominium et potestatem a nobis accepisti; nec nos, vel aliquis de nostris heredibus ius habeat tibi de iis adversari; sed si quis actionem vel molestiam tibi intendat, obstabimus, et defendemus tibi ea contra quamcumque personam; si vero non obstiterimus, sed (*hanc venditionem*) subvertere tentaverimus, assentimur mulctari regio Fisco augustalibus decem, et tibi duplo pretio. Haec autem venditio maneat semper firma et inconcussa. Scripta est manu Ioannis Chelidonisis, publici notarii civitatis Briatici, mense octobri, indictione XII, anno 6777, regnante domino nostro rege Carolo, Dei gratia Siciliae rege, anno ipsius regni quarto, feliciter amen. Coram testibus.

† Constantinus de Pungo iudex civitatis Briatici testis.

† εγῶ πρεσβυτερος γρηγόριος τοῦ πουγγου μαρτυρ.
† ego Iacobus de arcumanno testor.
† ἐγῶ λεων σοφὸς μαρτυρ.
† Ego Nicolaus de cessanito rogatus me subscripsi.
† ἰωάννης χελιδονίσις πουβλικος νοτάριος χόρας ἐυριατικοῦ εικια χειρὶ υπεγραψα.

† Ego Presbyter Gregorius de Pungo testis.

† Ego Leo Sophus testis.

† Ioannes Chelidonisis publicus notarius civitatis Briatici propria manu subscripsi.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani — n.° 155.)

CCCIX.

1268 — Mense Decembri — Indict. XII — Briatici.

Basilius Mandanus et Rogerius frater eius vendunt notario Phylliano Tuscano praedium in agro Briatici aureis tarenis quadraginta.

† Σίγνον χειρος βασιλειου υἱοῦ του ποτὲ νικολάου μανδανου. † Σίγνον χειρὸς ρωγερίου αδέλφοῦ αὔτοῦ, ἡμοῖς ἡ ἀνότερω γεγραμένοι η τα σίγνα του τιμίου καὶ ζωὁποιοῦ σταυρου ηκιες ημον χερσὶ ποιήσαντες εν τωδὲ τὼ ηφοι γράψαντες ἀναλαμβανόμενοι ἀδελφοῦς ἡδίους τέκνα καὶ κληρονόμους καὶ πασαν ὄχλησιν ἡδίων τε καὶ ξένον· τὴν παρούσαν εγγραφον ἁπλὶν ἀπόχῆν ἀμετάτρεπτων καθαρᾶν τέλοιαν καὶ πληρεστάτην διαπρασιν τοιθέμεθα καὶ ποιοῦμεν προς σὲ νοτάριον φὶλληάνον τουσκάνον καὶ εις τους σοῦς κληρονόμους, καὶ ἑκουσία ημον βουλῆ καὶ θελησει καὶ οὐκ αἰκ τινος, τω παραπαν ἀνάγκης ἢ βήας ἢ χλεύοις ἢ ραδιοὖργιας η οσα τοις θείοις. νομοις ησυν αποιγωρευμενα αλλα μάλλον μὶν οὖν συν πασῃ προθειμία καὶ ὁλώψυχω προθεσει δι ης θὰ εν αληθεία ὅμωλογούμεν δια τοῦ παρόντος εγγράφου ὅτι ενόποιον κωσταντινου ποῦγγου κριτοῦ χώρας ἐυρηάτικοῦ ιωαννου χελὶδονησου πουυλικου νοταριου τῆς αὐτοῖς χώρας καὶ ετερων χρησίμον ανδρων τὸν κατωτερω ὄνομασθεντων καὶ πρόσκληθέντων εἰς υαιβέοσιν μαρτυρων ἐπράσαμεν προς σὲ τον προγραφεντα τὼ ημετερον χωραφιον υἱὸν εκτὼμεθα ἐκ πατρικὴς ημον κληρωνομίας εἰς κράτησιν ευρηατικοῦ εις χώριον μανδαράνον περιὁρίζεται οὕτω ἀνατολὴς τὼ χωραφιον παπα ιωαννου καὶ τὼ χωραφιον σου του αὔτοῦ αγωράστοῦ δὶσεος ομίος τω χωραφιον παπα ιωαννου ἄρκτρου τὼ χωραφιον βασιλειου μανδανου, μεσιμβρία ομίος τὼ χωραφιον παπα ἰωαννου καὶ συνκλῆ οσὸν καὶ οἷὸν εστὶν τουτο πεπράκαμεν προς σὲ τὸν προγραφέντα νοταριον φὶλλήανον ἐν τοί ἤρὶνικῆ καταστασει, του

† Signum manus Basilii filii defuncti Nicolai Mandani. † Signum manus Rogerii fratris eius. Nos suprascripti, qui signa honorabilis et vivificae crucis propriis nostris manibus hac chartula exaravimus, nomine fratrum, propinquorum, filiorum et heredum nostrorum, suscipientes in nos quamcumque molestiam propinquorum et extraneorum, hoc instrumentum simplicis acceptilationis, inconcussae, purae, perfectae et plenissimae venditionis facimus et condimus tibi notario Phylliano Tuscano et tuis heredibus, spontaneo nostro consilio et voluntate nullaque prorsus necessitate, vel vi, vel fraude, vel circumventione, vel quavis ratione divinis legibus vetita, sed potius cum omni alacritate et totius animi proposito; qua chartula vere declaramus coram Constantino de Pungo, iudice civitatis Briatici, Ioanne Chelidonisi publico notario eiusdem civitatis, et aliis probis hominibus infra nominatis et rogatis ad (*hunc contractum*) suo testimonio roborandum, vendidisse tibi suprascripto praedium nostrum, quod habemus ex paterna nostra hereditate in agro Briatici, in loco Mandaronorum, ita circumscriptum: ab oriente est praedium presbyteri Ioannis, et praedium quod ad te ipsum emptorem pertinet; ab occidente item praedium presbyteri Ioannis; a septentrione praedium Basilii Mandani; a meridie item praedium presbyteri Ioannis; et clauditur quantum et quale est. Hoc vendidimus tibi suprascripto notario Phylliano sub pacifico regno domini nostri regis Caroli pretio inter nos convento aureorum tarenorum

κυρου ημον ριγός καρολλου εἰς σύναρεσθήσαν ημον ημῆν αὔτου ληφθήναι χρίσοῦν ταρία σεράκοντα· ἄτυνα αναλαβαμεν ἀπο χειρόν σου εις τας ημετέρας χειρας χρυσὰ καὶ ἥκανὰ αποφλημένα εἰς το γένικον ζυγόν κατὲνόποιον τῶν ηρϊμενων κριτοῦ νοταριου καὶ ετερων χρυσιμον ανδρων, καὶ ημοισϊ επαρέδώκαμεν τω προριθεν χωράφιον καθαρῶς καὶ ενφανες. ποιεῖν απ' αυτου. ἤ τοινα καὶ βουληθης ἀπὸ τὴν σϊμερον. ημέραν καὶ ορον ης ἰδίαν σου εξουσίαν καὶ κυρϊότιτα πουλεῖν χαρίζην ἀνταλλάττην καὶ εἰς προίκα τέκνων σου καταγράφην· καὶ πάντα ποιῆν ὅσα εἰ θήι νόμοι τοῖς ἡδίης δεσπόταις διἀκαιλεύουσϊ ὡς τὸ κύρος καὶ την εξουσίαν παρ ιμῶν ἡληφώς μίτε ἐγῶ μίτε τυνὰ ἀπὸ τον ημετερων κληρονόμων σχεῖ αδίαν ενἀντϊοσε σε ης αὔτὼ αλλ' οστις φωραθῆ ζητησιν η ωχλησιν ποιησε σὲ ηστάμεθα καὶ διἐκδικοῦμεν αυτο προς σὲ ἀπὸ παντὸς προσωπου ἥμοῖς καὶ ἡ κληρωνομοι ημων· ἤ δὲ ουκ οιστάμεθα. αλλ ης διἀστρώφῆν ἐπανέλθωμεν ὁμολογοῦμεν ζημιοῦσθαι μας εις το ριγικον φήσκον αὐγουστάλια δέκα καὶ προς σὲ τὼ τϊμϊμα εποι του δίπλεῦ ἢ δὲ παροῦσα διάπρασις μένει στερεὰ καὶ ἀπαρασάλευτος αἰς αεῖ εγραφι χειρι ιωαννου χελϊδωνησου πούυλικου νοταριου χώρας ευρηάτικοῦ μηι δεκεμβριω ἰνδικτιωνι ιβ' εν ετει ϛψ ευδομίκοντα καὶ επτὰ κυριεύοντος του κυρου ημον ριγὸς κάρολλου θεου χαριτι σικαϊλης ριγὸς του ρηγατου αὔτου ετὸς τέταρτον ευτυχῶς αμῆν παρούσία μαρτυρων.

† εγω κωνσταντινος του πούγγου κριτης χωρας ευριατικου μαρτυρ.

† . . . . . .

† . . . . . .

† Ego Iacobus de Arcumanno testor.

† ἐγῶ λεων σοφὸς μαρτυρ.

† Ego Gregorius pannachius interfui et me subscripsi.

† Ego michael pungi testor.

† Ego Nicolaus de cessanito interfui rogatus et me subscripsi.

† ιωάννης χελιδονισις πουβλικος νοταριος χωρας ευριατικου· ειχια χειρὶ υπέγραψα.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani—n.° 156.)

quadraginta, quibus acceptis a tuis in nostras manus aureis, non imminutis, et generale pondus habentibus, coram memorato iudice, notario et aliis probis hominibus, tibi tradidimus antedictum praedium pure et manifeste, ut facias de eo quidquid volueris ex hodierna die et hora, cum iure et facultate vendendi, donandi, permutandi, in dotem filiarum tuarum scribendi, et omnia faciendi, quae divinae leges pro priis dominis permittunt, utpote qui dominium et potestatem a nobis accepisti. Neque mihi, neque cuiquam nostrorum heredum liceat tibi de eo adversari; sed si quis litem vel molestiam tibi intenderit, nos ac nostri heredes obstabimus, tibique ipsum vindicabimus a quacumque persona. Quod si id minus praestiterimus, sed (*hanc venditionem*) subvertere voluerimus, assentimur mulctari regio Fisco augustalibus decem et tibi duplo pretio. Praesens autem venditio maneat firma semper et immutabilis. Scripta est manu Ioannis Chelidonisis publici notarii civitatis Briatici, mense decembri, indictione XII, anno 6777, regnante domino nostro rege Carolo, Dei gratia Siciliae rege, anno ipsius regni quarto, feliciter amen. Coram testibus.

† Ego Constantinus de Pungo iudex civitatis Briatici testis.

† . . . . . .

† . . . . . .

† Ego Leo Sophus testis.

† Ioannes Chelidonisis publicus notarius civitatis Briatici propria manu subscripsi.

CCCX.

1268 — Mense Decembri — Indict. XII — Briatici.

Spatharius cum filiis Nicolao et Leone vendit notario Phylliano Tuscano quaedam praedia in agro Briatici tarenis aureis quinque et septuaginta.

† Σίγνον χειρὸς σπαθαρίου υἱοῦ τοῦ ποτε λεοντος τῆ επωνυμία. . εμου † σίγνον χειρὸς νικολάου υιοῦ αυτου. † σίγνον χειρὸς λέοντος ετέρου υιοῦ αυτοῦ. ἡμεῖς ἡ ανότερω γεγραμμένοι ἡ τα σίγνα του τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ ηκιαις ημον χερσὶν ποιήσαντες εν τῶδὲ τῶ ἤφοι γράψαντες ἀναλαμβαννόμενοι ἀδέλφοῦς· ἤδιους τέκνα καὶ κληρωνόμους καὶ πασαν ὄχλησιν ἤδιων τε καὶ ξενόν τὴν παροῦσαν ἔγγραφον ἁπλὶν ἀπόχῆν αμετάτρεπτων καθαραν τέλοιαν καὶ πληρεστάτην διάπρασιν τοιθέμεθα καὶ ποιοῦμεν προς σὲ νοταριον φίλλήανον τουσκάνον καὶ εις τους σους κληρωνόμους· καὶ ἐκουσια ημον βουλὴ καὶ θελησει καὶ οὐκ αἰκ τίνος τῶ παραπαν ανάγκης ἢ βοιας ἢ χλεύοις ἢ ραδιουργίας ἤ οσα τοῖς θείοις νόμοις ἤσυν αποιγωρευμένα ἄλλα μάλλον μὲν οὖν σὺν πασῃ προθειμία καὶ ὅλωψηχω προθεσει δι ης θαὶ εν αλὶθεία ὅμολογούμεν δια τοῦ παρὄντος εγγραφου ὅτι ενόποιον κώσταντινου πουγγου ιωάνου του κυρου ληκοιφέρου κρίτον χώρας ευριατικοῦ ιωαννου χελὶδωνησου πούυλικου νοταριου τῆς αὐτῆς χώρας καὶ ετερων χρισίμον ανδρων τὸν κατώτερω ονομασθέντων καὶ καταακληθέντων εἰς υαιβέσιν μαρτυρων επράσαμεν προς σὲ τὸν προγραφέντα νοταριον φὶλλιανον τα ημέτερα χωραφια ποῦ ὑπάρχει εις τοπους δύο καὶ ἀμπέλιον καὶ κήπον που ὑπάρχει εἰς τόπον ἓν συν τὸν εκύσε ημεροδὲνδρων ειῶν εκτωμεθα εκ πατρικῆς ημον κληρωναμιας εἰς κρατησιν ευρηάτικοῦ εἰς χώριον μάκρωνον. τῶ ἓν χωράφιον περιορίζεται οὗτος κατα μὲν ἀνάτολας τῶ χωραφιον σου τοῦ αὔτοῦ αγωράστοῦ τῶ απερ έχοι αγωρᾶν ἐκ τον βασιλειον ἀδραγμόνιτον, δίσεος η οδὸς αρκτρου τὼ χωραφιον παπα λεοντος κούννελλου καὶ τῶ χωραφιον σοῦ του αὔτοῦ αγωράστοῦ· μεσὶμβρήα· η οδος καὶ σὶνκλῆ τω δὲ αλλον ετερον χωραφιον περιὅριζεται οὗτος κατα μὲν ἀνάτολας τω χωραφιον κάρρου δίσεος τῶ χωραφιον σοῦ τοῦ αγωράστοῦ αρκτρου η οδὸς μεσὶμβρήα τῶ χωραφιον παιδων κοταρᾶ καὶ σύνκλῆ οσὸν καὶ υιὸν εστην. τῶ δὲ αμπελιον καὶ ὁ κηπος σὺν τὸν εκήται ημεροδένδρων πε-

† Signum manus Spatharii filii defuncti Leonis cognomento . . emi. † Signum manus Nicolai filii eius. † Signum manus Leonis alterius filii eius. Nos suprascripti, qui signa honorabilis et vivificae crucis propriis nostris manibus hoc instrumento exaravimus, nomine fratrum, propinquorum et heredum suscipientes in nos quamcumque molestiam propinquorum et extraneorum, hanc chartulam simplicis acceptilationis, immutabilis, purae, perfectae et plenissimae venditionis facimus et condimus tibi notario Phylliano Tuscano et tuis heredibus, spontaneo nostro consilio et voluntate, nullaque prorsus necessitate vel vi, vei fraude, vel circumventione, vel quavis ratione a divinis legibus vetita, sed potius cum omni alacritate et totius animi proposito; qua vere declaramus coram Constantino de Pungo, Ioanne domini Licipheri filio, iudicibus civitatis Briatici, Ioanne Chelidonisi publico notario eiusdem civitatis, et aliis probis hominibus infra nominatis et rogatis ad (*huiusmodi contractum*) roborandum, vendidisse tibi suprascripto notario Phylliano praedia nostra, quae extant duobus in locis, et vineam et hortum sita uno in loco, una cum inibi extantibus fructiferis arboribus, quae habemus ex paterna nostra hereditate in agro Briatici, in loco Macronorum. Quorum praediorum unum hos habet fines: ab oriente est praedium, quod ad te emptorem pertinet, quodque emisti a Basilio Adragmonito; ab occidente via; a septentrione praedium presbyteri Leonis Cunnelli, et praedium tui ipsius emptoris; a meridie via; et clauditur. Alterum vero praedium ita circumscribitur: ab oriente est praedium Carri; ab occidente praedium, quod ad te emptorem pertinet; a septentrione via; a meridie praedium filiorum Cotarae; et clauditur quantum et quale est. Vinea vero et hortus cum fructiferis arboribus inibi extantibus hos fines habent: ab oriente est perillustre templum sancti Nicolai Macronorum; ab occidente

ριοριζεται οὗτος κάτα μεν ἀνάτολας τω αγλαώφορον ναόν αγίου νϊκολάου μακρώνον· δίσεος τω χωράφιον βασιλειου κάρρου· ἄρκτρου τῶ χωραφιον παιδων κυρου ἀμφούσου μεσίμβρηα η οδός καὶ συνκλῆ οσον καὶ οιὸν εστῆν. ταύτα πεπρακαμεν προς σὲ τὸν προγραφέντα νοταριον φηλληανον εν τοι ηρινικῆ καταστάσει τοῦ κυρου ημον ριγός καρολλου εις σύναρεσθύσαν ημον ἡμῆν αὐτοῦ ληφθηναι χρύσουν ταρία ευδωμικοντα πέντε· ατυνα ἀναλαβαμεν απο χειρόν σου εις τάς ημετέρας χείρας χρυσᾶ καὶ ικανα ἀποφλῆμενα εις το γενηκόν ζηγῶν κατενοποιον τῶν ηρϊμενων κρϊτον νοταρίου καὶ ετερων χρυσιμων ανδρων καὶ ημοισὶ επαρεδώκαμεν σοι τα προγραφέντα χωράφια καὶ αμπελιον καὶ κήπον σὺν των εκυσε ἡμεροδενδρων καθαρός καὶ ενφανες ποιῆν απ' αυτων ἥτοινα καὶ βουληθής πουλεῖν χαρίζειν ανταλλάττειν εις προίκα τέκνον σου καταγράφην καὶ παντα ποιεῖν ὅσα ει θειοι νόμοι τοῖς ἡδίης δεσπόταις διακαιλεύουσι ὁς τὸ κύρος καὶ τὴν δεσποτίαν παρ' ἡμῶν ηληφός μίτε ημης μίτε τινα από τον ἡμετέρων κληρωνομον σχεῖ αδιαν εναντιοσε σε εις αυτα ἀλλ' ὅστις φωραθῆ ζήτησιν ἢ ὄχλησιν ποιῆσαι σε ἡσταμεθα καὶ διεκδικούμεν αὐτῶ πρὸς σὲ· από παντὸς προσωπου η δὲ ουκ οιστάμεθα αλλα μαλλον εις διαστροφὴν επανελθωμεν ὁμολογούμεν ζημιοῦσθαι μας εις το ρϊγικὸν φήσκον αυγουστάλια. ἡκώσι· καὶ προς σὲ τὼ τίμιμα εποι του διπλου ἡ δὲ παρούσα διαπρασις διαμένει στερεα καὶ απαρασαλευτος αἰς αεῖ· εγράφι χειρὶ ιωαννου χελιδωνησου πουυλικου νοταρίου χώρας ευρηάτικου μηνῖ δεκεμβριω ινδικτιωνι ιβ' εν ετει ϛψ ἑυδομίκοντα ἑπτα κυριεύωντος του κυρου ημον ριγος καρολλου θεου χαριτος σϊκαίληας ριγός του ριγάτου αύτου ετός τὲτάρτον ευτυχως ἀμῆν παρουσία μαρτυρων.

† κῶνσταντινος τοῦ πουγγου καὶ κριτης χωρας ευριατικου μαρτυρ. † εγω ιωαννης ληκοιφερης κριτης χωρας ευρηατικου μαρτυρ υπεγραψα. † εγῶ πρεσυυτερος γρηγοριος τοῦ ποῦγγου μάρτυρ ὑπέγραψα. † Ego michael pungi testor. † Ego andreas de charro testor. † Ego Iacobus de arcumanno testor. † Ego nicolaus de cessaneto rogatus me subscripsi.

† ιωαννης χελιδονισις πουυλικος νοταριος χώρας ευριατικου εικιχ χειρι υπέγραψα.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani — n.° 157.)

praedium Basilii Carri; a septentrione praedium filiorum domini Amphusi; a meridie via; et clauditur quantum et quale est. Haec vendidimus tibi suprascripto notario Phylliano sub pacifico regno nostri domini regis Caroli pretio inter nos convento aureorum tarenorum quinque et septuaginta; quibus acceptis a tuis in nostras manus, aureis, non imminutis, et generale pondus habentibus, coram memoratis iudicibus, notario, et aliis probis hominibus, nos pure et manifeste tradidimus tibi suprascripta praedia, vineam et hortum cum arboribus fructiferis inibi extantibus, cum facultate faciendi de iis quidquid volueris, vendendi, donandi, permutandi, in dotem filiarum inscribendi, et omnia peragendi quae divinae leges propriis dominis permittunt, utpote qui dominium et potestatem a nobis accepisti, neque nobis neque cuiquam ex nostris heredibus liceat tibi de iis adversari; sed si quis quaestionem vel molestiam tibi intulerit, nos obstabimus, ipsaque tibi vindicabimus a quacumqne persona. Quod si id minus praestiterimus, sed potius (*hanc venditionem*) subvertere voluerimus, assentimur mulctari regio Fisco augustalibus viginti tibique duplo pretio. Praesens autem venditio firma et immutabis semper permaneat. Scripta est manu Ioannis Chelidonisis publici notarii civitatis Briatici, mense decembri, indictione XII, anno 6777, regnante domino nostro rege Carolo, Dei gratia Siciliae rege, regni eius anno quarto, feliciter amen. Coram testibus.

† Constantinus de Pungo iudex civitatis Briatici testis. † Ego Ioannes Licipherus iudex civitatis Briatici testis subscripsi. † Ego Presbyter Gregorius de Pungo testis subscripsi.

† Ioannes Chelidonisis publicus notarius civitatis Briatici propria manu subscripsi.

CCCXI.

1269 — Mense Februario — Indict. XII — Briatici.

Sica filia defuncti Ioannis Suncae vendit notario Phylliano Tuscano praedium in agro Briatici tarenis aureis triginta.

† σίγνον χειρός σικας θηγατρος του ποτε ιωαννου σούγκα. εγωγὲ ἡ προγραφίσα σίκα ἡ τὼ σιγνον του τιμιου και ζωοποιου σταυρου ηκια μου χειρὶ ποιήσας εν τωδε τὼ ηφοι γράψας αναλαμβαννομενη ἀδέλφοῦς ἤδιους τέκνα καὶ κληρονόμους καὶ πασαν ὄχλησιν ηδιων τε καὶ ξένον τὴν παρούσαν ἐγγραφον ἁπλὴν αποχῆν αμετατρεπτον καθαρὰν τελείαν καὶ πληρεστάτην διάπρασιν τοιθέμεθα καὶ ποιουμεν προς σὲ νοτάριον φιληᾶνον τουσκανον καὶ εἰς τοὺς σοὺς κληρονόμους σὺν ἰδία μοῦ τὴ βουλῆ καὶ σύνεσι λεοντος του βασιλοτάτου ὅντινα καταστησα ἐκ μερούς μου προκουράτορα καὶ μουνδουάλδον. ἐγὼ προγραφεῖσασικα εχῆν ηρετήσάμην καὶ ουκ αἴκ τινος τῶ παραπαν ανάγκης ἢ βίας ἢ χλεύης ἢ ραδιουγιας ἢ οσα τοις θήης νομοις ἢσυν αποιγωρευμενα ἄλλα μάλλον μὲν οὖν συν παση προθειμια καὶ ὅλωψυχω προθεσει δι ης θαι εν αλιθεια ομωλωγω δια του παρόντος ἐγγράφου ὅτι ενόποιον κωνσταντινου του πουγγου κριτοὺ χωρας ευρηατηκου ιωάνου χελιδονησου πουυλικου νοταριου τὴς αὐτὴς χώρας καὶ ετέρων χρυσίμων ανδρων τῶν κατωτερω ονομασθέντων καὶ πρόσκληθέντων εἰς υαιβεσιν μαρτυρων ἐπράσαν προς σε τὸν προγραφεντα νοταριον φιλλιανον τὼ ημετερον χωραφιον τὼ ἅπερ εχω ἀλλαγῆν εκ τον ημετερον συνγενη λεοντα μανδανον καθα το ημέτερον χαρτιον διλῆ εις κράτησιν ευρηάτικου εις χωρίον μανδανου περιὸρίζεται οὕτος ἀνατολὴς η οδὸς δισεως τω χωραφιον σου τοῦ αὕτοῦ αγορασταῦ ἀρκτρου ομίος τὼ χοραφιον σου τοὺ αὐτοῦ αγωραστοῦ. τω ἅπερ εχει ο ριθεὶς αγοραστης εκ τοὺς παιδας μανδανου. ιωαννην καὶ γριγώριον. μεσιμβριας τω χοραφιον παιδων του ποτε δωμίνικου κολοπράριου, και συνκλη ὅσον καὶ οἷον εστὴν τουτο πέπρακα προς σὲ τὸν προγραφεντα νοτάριον φιλλιανον εν τη ηρινικη καταστασει του κυρου ημον ριγος καρόλλου εις τὴν αρεσθύσαν, ημον, ημῆν αὐτοῦ ληφθηναι χρύσοῦ ταρια τριάκοντα ἄτινα ἀναλαβων ἀπὸ χείρον σου εις τας ημετερας χειρας χρυσᾶ καὶ ἤκανα ἀπόφλημενα εις τον γενικον ζυγον κατενόποιον του ηριμενου κριτου νοτα-

† Signum manus Sicae filiae defuncti Ioannis Suncae. Ego suprascripta Sica, quae signum honorabilis et vivificae crucis propria mea manu hoc instrumento exaravi, nomine fratrum meorum, filiorum et heredum in me suscipiens quameumque molestiam propinquorum et extraneorum, praesentem chartulam simplicis acceptilationis, inconcussae, purae, perfectae et plenissimae venditionis facio et condo tibi notario Phylliano Tuscano et tuis heredibus mea voluntate, et consensu Leonis Basilotati mei procuratoris et mundualdi. Ego suprascripta Sica electione mea et nulla prorsus necessitate, vel vi, vel fraude, vel malitia, vel quavis ratione a divinis legibus vetita, sed potius cum omni alacritate et totius animi proposito vere declaro praesenti chartula me coram Constantino de Pungo iudice civitatis Briatici, Ioanne Chelidonisi publico notario eiusdem civitatis et aliis probis hominibus infra vocatis et rogatis testibus ad rem confirmandam, vendidisse tibi suprascripto notario Phylliano praedium meum, quod in permutationem accepi ex propinquo meo Leone Mandano, prout patet ex mea chartula, quodque positum in agro Briatici, in loco Mandani, hos habet fines: ab oriente extat via; ab occidente praedium tui ipsius emptoris; a septentrione item praedium tui ipsius emptoris, quod tu dictus emptor habuisti ex Mandani filiis Ioanne et Gregorio; a meridie extat praedium filiorum demortui Dominici Coloprarii; et clauditur. Hoc praedium, quantum et quale est, vendidi tibi suprascripto notario Phylliano sub pacifico regno domini nostri regis Caroli pretio inter nos convento tarenorum aureorum triginta, quos cum acceperim a tuis in manus meas aureos, perfectos et ponderis

ριου καὶ ετερων χρυσιμον ανδρων και ἐγῶ σι ἐπαρέδωκα τὼ προριθεν χωραφιον καθαρὸς και ενφανες ποιὴν απ' αυτοῦ εἴτινα καὶ βουλιθης. πουλὴν χαρὶζὴν ανταλλαττειν εις πρίκα τέκνον σου καταγράφην και πάντα ποιὴν οσα ει θειη νομὶ τοῖς ηδιης δηπποταις διακελευουσι ως το κυρος καὶ την εξουσιαν παρ ημων ειληφῶς μητε εγω μητε τινα απο τον ημετερων κληρονομων σχεῖ. αδιαν ενάντϊοσε σε ης αυτῶ ἀλλ' οστις φωραθη ζητησιν η ὥχλησιν ποιησε σε ἥσταμε και διεκδικαν αυτῶ προς σὲ ἀπὸ παντος προσωπου. ἢ δὲ οὐκ οἴσταμε ἀλλ' ης διάστροφῆν ἐπανελθω ὅμωλογο ζημιοῦσθαι με εις το ρϊγικον φήσκον αὐγούσταλια δέκα καὶ προς σὲ τὼ τίμϊμα εποι του δϊπλοῦ ἢ δὲ παρὸυσα διάπρασις διαμενει στερεᾶ καὶ απαρασάλευτος αἰς αεῖ. εγράφη χειρὶ ιωαννου χελιδωνησου πουυλίκου νοταριου χώρας ευρηατικοῦ μηνι φευρουαριω ἰνδικτωνι ιβ' εν ετει ϛψ εὐδομίκοντα επτᾶ κηρϊευωντος τοῦ κυρου ημον ριγος καρολλου θεου χαριτι σικἀλλης ριγος του ριγατου αυτοῦ ετὸ τέταρτον ευτύχου αμῆν παρουσία μαρτυρων.

† κώνσταντίνος τοῦ πουγγου καὶ κριτης χωρας ευριχτηκου μαρτυρ. † Ego Iacobus de arcumanno testor. † Ego michael pungi testor. † Ego Rogerius pannachius rogatus testor. † Ego andreas de Charro testor. † εγῶ πρεσυιτερος γρηγοριος τοῦ ποῦγγου μαρτυρων ὑπέγραψα. † εγῶ λεων βασιλόπατος εποι τη παρακλησῖ προκουρατωρ καὶ μουνδουαλδος μαρτυρω δια του σταυροὺ.

† ιωάννης χελιδονίσις πουβλικος νοταριος χόρας ευριατικοῦ εικια χειρὶ υπεγραψα.

generalis, coram antedicto iudice, notario et aliis probis hominibus, tibi tradidi supradictum praedium pure et manifeste, ut facias de ipso quidquid volueris, vendas, dones, permutes, in dotem filiarum tuarum scribas, et facias omnia quae divinae leges propriis dominis concedunt, utpote qui dominium et potestatem a me accepisti. Neque mihi, neque cuiquam e meis heredibus liceat tibi de ipso adversari, sed quicumque molestiam vel actionem tibi inferat, obstabo, tibique ipsum vindicabo a quacumque persona. Nisi vero obstitero, sed (*venditionem hanc*) subvertere voluero, mulctabor regio Fisco augustalibus decem, et tibi duplo pretio. Praesens autem venditio maneat firma et inconcussa in omne aevum. Scripta est manu Ioannis Chelidonisis publici notarii civitatis Briatici, mense februario, indictione XII, anno 6777, regnante domino nostro rege Carolo, Dei gratia Siciliae rege, regni ipsius anno IV, feliciter, amen. Coram testibus.

† Costantinus de Pungo iudex civitatis Briatici testis.

† Ego presbyter Gregorius de Pungo testis subscripsi. † Ego Leo Basilotatus ex rogatu procurator et mundualdus testor per crucem.

† Ioannes Chelidonisis publicus notarius civitatis Briatici propria manu subscripsi.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani — n.° 158.)

CCCXII.

1269 — Mense Martio — Indict. XII — Aëtae.

Robertus Sumerus cum filiis aliisque vendit Paulo Fizzurro quaedam praedia sita in agro civitatis Aëtae tarenis aureis sex et triginta.

† σίγνον ἰδίωχειρὼς. ρουμβέρτου σουμέρου. † σίγνον ἰδιωχειρως νικολάου υιου αυτου. † σιγνον ἰδιωχειρως ρηγκάρδου ἑτέρου υιου αὐτοῦ. † σίγνον ἴδιωχείρως φλόριας θυγατρός ματθαίου αποτυχόντος σουμέρου. † σιγνον ἴδιωχειρως κωνστάντζης αδελφῆς ρηθησης φλόρηας. † σιγνον ἰδιωχειρως ιωαννου υιου

† Signum propriae manus Roberti Sumeri. † Signum propriae manus Nicolai filii eius. † Signum propriae manus Riccardi alterius filii eius. † Signum propriae manus Floriae filiae demortui Matthaei Sumeri. † Signum propriae manus Constantiae sororis memoratae Floriae. † Signum propriae manus Ioan-

αὐτης. † σιγνον ιδιωχειρως ματθαιοι ετερου υιου αυτης. † σιγνον ιδιωχειρως ἰακοβου αδελφου αὐτοῦ.

Ἐν ὀνοματι τοῦ αἰῶνου ἡμῶν θεοῦ αμὴν. ἐν τῷ ἑξακὶτχιλιωστῷ. εὐπτακωσιωστῷ. εὐδομηκωστῷ. καὶ εὐδόμω ἔτει κυριεὐοντος τοῦ ὑπερλάμπρου κυροῦ ἡμῶν κάρουλλου. ρηγὸς συκελιας δουκάτου απούλιας. πρινκηπάτου κάπουας. ἀνδεγαβηας διὰκρατήσαιος. καὶ φουλκαριας κώμιτος. ἔτει τῆς αὐτοῦ κυριωτιτος· τετάρτω. μηνῆ μαρτίω τῆ δωδεκάτης ινδικτιωνος παρουσία νοταριου ἰωαννου τῆς κυρας γρούσας. καὶ νοταριου δαυιδ· δικαστῶν χώρας ἀετοῦ. καὶ νικολάου νοταριου ποβλύκου ἑαὐτῆς χώρας, καὶ ἑτέρων καλῶν ἀνθρωπων παρακληθεντων κεκληθεντων κατωτερω εἰς μαρτυρας· εὐτύχους ἀμὴν. ἀναλαμβάννωμεν τοὺς ἰδίους ἡμῶν και ξένους. καὶ πάσαν πρόφασειν· ἡμεῖς οἱ ἀνωτερω γεγραμμένοι. οἱ τὰ σύγνα τοῦ τιμίου σταυροῦ. ἰδιοχειρως ποιήσαντες. ἑκουσια ἡμῶν τὴ νουλή καὶ ἀρὲσκεία. καὶ οὐκ ἐκ τινος. τω παράπαν ἀνάγκης. ἡ βήας, ἡ τίασοῦν περιστασειως. αλλὰ ὁλοψύχω καρδία. καὶ ἀληθινη γνώσει. ἐκτὸς πάσεις, ἀπυγωρεὐμένης ἐτείας καὶ παραγραφῆς, ὁμολογούμεν σωματικῶς, ὅτι ἐπράσαμεν προς σὲ τὸν κυρον παύλον φιτζουρρὸν. καὶ εἰς τοὺς σοὺς κληρονόμους. τὰ ἡμέτερα χωράφια. ἃ κτώμεθα. ἐκ πατρικῆς ἡμῶν κληρονομίας. τὰ ὄντα καὶ διακήμενα. εις το κράτος χώρας αὐτοῦ. περιχωριου βρατζαρίων. εἰς τοπον λεγώμενον γρούττας, περιόριζώμενον δε αὐτῶ οὕτος, κατα μεν ἀνάτολης τὼ χωράφιον κυρου ρογεριου βαληλογγης. δυσμὰς, ὁ μάβρος ποταμός. βορινου χωράφιον κόρτης ἀετοῦ. ἐκ δε τοῦ νοτίου μέρους. τῶ χωράφιον ρηθησης κόρτης ἀετοῦ. ἕτερον πετζὴν χωραφιου. εἰς το κράτος χωρίου κρεβατταδων περιχωριου ἀετοῦ· τὸ λεγώμενον τόπον λύμβὴν. περιόριζώμενον δε αὐτὼ οὕτως, κατα μεν ἀνατολης. χωράφιον. παιδων τυγάνη. δυσμὰς τῶ χωράφιον κυρου ρογεριου βαληλογγης. βορινου χωράφιον βασιλειου γέμελλου. καὶ τὼ χωράφιον ἀναστασιου μακέδου. ἐκ δὲ τοὺ νοτίου μέρους. ἡ διμωσία ὁδὸς, ἡ ἐλθούσα· καὶ ἐξέλθουσα· εἰς το ρηθὲν χωρίον κρεβατταδων. καὶ συγκλῆει. τοὺτο τύνυν τα ρηθεντα χωράφια. ὡς ἀνωτερω οἰρηνται. ὡσα καὶ οι ὕσεὶν, ἐσω τοῦ ρηθεντος περιόρυσμοῦ. επράσαμεν σοι αὐτὰ καὶ τοῖς σοῖς κλῆρονόμοις. διὰ χρυσοῦν ταρι τριάκοντα ἑξαι. καὶ ταὺτα τὰ οἰριμένα ταρία ἑξαι καὶ τριάκοντα. λαβὼντες αὐτὰ ἀπὸ

nis eius filii. † Signum propriae manus Matthaei alterius filii eius. † Signum propriae manus Iacobi fratris eius.

In nomine aeterni nostri Dei. Amen. Anno sexmillesimo septingentesimo septuagesimo septimo, regnante illustrissimo domino nostro Carolo, rege Siciliae, ducatus Apuliae, principatus Capuae, Andegaviae ditionis, et Forcalquerii comite, anno eius regni quarto, mense martio, duodecima indictione, coram notario Ioanne de domina Grusa, et notario Davide, iudicibus civitatis Aëtae, et Nicolao publico notario eiusdem civitatis, et aliis honestis hominibus infra vocatis et rogatis testibus, feliciter, amen. Nos suprascripti, qui signa honorabilis crucis propria manu exaravimus, nomine propinquorum nostrorum et extraneorum, in nos suscipientes omnem praetextum, voluntario nostro consilio et benepiacito, et nulla prorsus necessitate, vel vi, vel quacumque circumventione, sed sincero corde et certa scientia, quavis remota prohibita caussa et exceptione, personaliter declaramus vendidisse tibi domino Paulo Fitzurro et tuis heredibus praedia nostra, quae habemus e paterna nostra hereditate, sita et posita in ditione civitatis Aëtae, in tenimento Bratzariorum, loco dicto Grutta, quorum unum ita circumscribitur: ab oriente est praedium domini Rogerii de Vallelonga; ab occidente Flumen Nigrum; a septentrione praedium curiae Aëtae; et a meridie praedium memoratae curiae Aëtae. Altera vero portio praedii extat in agro Crebattadorum, in tenimento Aëtae, loco dicto Limba, et hos habet fines: ab oriente est praedium filiorum Tigani; ab occidente praedium domini Rogerii de Vallelonga; a septentrione praedium Basilii Gemelli, et praedium Anastasii Macedi; a meridie est via publica, quae intrat et exit a dicto agro Crebattadorum; et clauditur. Haec igitur memorata praedia, uti supra descripta, qualia et quanta sunt, et intra supradictos fines vendidimus tibi tuisque heredibus aureis tarenis sex et triginta; quibus acceptis a tuis

σοῦ εἰς τᾶς ἡμετέρας χείρας. σώα δίκαια καὶ ἀνέλλητη. ἐν δίκαιω σταθμῶ. καὶ ἐδωσαμέν σει εἰς τα ρηθέντα χωράφια. σωματικην φώρεσιν. καὶ πεποιῆκάμεν σει· σωματικον ὅρκον. εἰς ταύτην τὴν τέλειαν. καὶ πληρεστάτην διάπρασειν τοῦ ἔχειν σαι τὰ ρηθεντα χωράφια μετὰ τῶν σῶν κληρονόμων αἷς ἀει ἐξ ἡμῶν. πουλειν χαρίζην. αντταλλάττην καὶ εἰς προίκα τέκνων σου γράφην. καὶ ποιὴν ἐξ αυτῶν και εν αὐτὰ ὅσον βουλη. ὡς τὸ κύρος καὶ τὴν ἐξουσίαν παρ ἡμῶν λαβῶν. μῆ κολῆόμενος παρα τινός. ἀποτάσσώμενοι δε ἡμεῖς οἱ ρηθέντες ἀπο των ρηθέντων χωραφιων. πάσει παραγραφῆ. καὶ ἀρωγῆ. συνηθήων τε καὶ νόμου· παντὸς κᾶνονικοῦ καὶ πολητικοῦ δικαίου. του δυναμένου ἡμας βωῆθήσαι. εἰς ἀκύρωσειν ἀπὸκατάστασιν. ἡ μετάτραπὴν τῆς παρουσης πράσαιος. ἐγγυούμε δε καὶ την νομικην δεφενσοίωνα. καὶ ἡ μεν φοραθει ποτε κερῶ ἐξ ἡμῶν τις. οἱ ἀπὸ αλλωτριου τινὸς. εἰς αὐτὰ σὲ. ἡ τοῦς σοῦς κληρονόμους. ἐνοχλήσαι νουληθεῖ. μῆ ἠσακουσθιτω. αλλ ημεῖς. καὶ ἡμετεροι κληρονόμοι. στάμεθα καὶ διἐκδικὰν ὑμὰς αὐτὰ. ἐκ παντὸς προσώπου· ξένων τε καὶ ἰδίων. ἴ δὲ καὶ εἰς ἀποτροπὴν επανέλθομεν. ἴνε ἡμᾶς εις την τῆς επιορκίας ποινὴν. καὶ ὁμολογούμεν ζημιούσθω ἡμᾶς εἰς την ἡμετέραν κόρτην ἀετοῦ αυγουστάλια εξαι καὶ τριάκοντα. καὶ προς σὲ τὸν ρηθεντα αγωραστὴν· καὶ σεὶ κληρονόμους τετραπλοῦν τὴν ρηθήσαν πωσώτητα τοῦ τιμίματος. καὶ πασας τὰς δικαίας εξῶδους. οὐχ ἐλαττον εχειν σαι καὶ τα ρηθηντα χωράφια μετὰ τῶν σῶν κληρονόμων. καθάτι αὐτὰ παρ ἡμῶν ὄνηκας. ἴδ οὕτω στέργει καὶ εμμενει βεβεα. ἡ τικύτη δικαία πρασεις ὀχυρὰ καὶ ἀπαρασάλευτος. ἄχρι στάσεως κόσμου. προς σὲ τὸν ηρημένον νοταριον παύλον καὶ εἰς τους σοῦς κληρονόμους καὶ διάδωχους. διὼ καὶ επιγραφεν τὴ ἡμὼν παρακλήσει. χειρὶ νικολαου νοταριου ποβλυκου ἀνωτέρω παρα τῶν πρόλεχθέντων κριτων. καὶ ετερων καλῶν ἀνθρωπων μαρτυρωθεν. εν ἔτει μηνῆ καὶ ινδικτιωνι τῶν ἀνοτέρω.

† εγὼ νοταριος ιωαννης της κυρας γρουσας κριτης χωρας αετου τα ανοτερα μαρτυρω.

† εγὼ νοταριος δαυιδ κριτης χωρας αετου τα ανοτερα μαρτυρω.

† Ego Bartholomeus filius notarii Ioannis de domina Grusa testor.

† Ego Bartolomeus de fogia testor.

† εγὼ βεντουρας της μαγιδας καὶ μαϊστωρ ομωτης

in nostras manus integris, perfectis, non imminutis et iusto pondere, tibi dedimus antedictorum praediorum corporalem possessionem, et corporale iusiurandum tibi fecimus de hac perfecta et plenissima venditione, ut habeas antedicta praedia a nobis in omne aevum cum tuis heredibus, vendas, dones, permutes et pro dote filiarum tuarum inscribas, et facias ex iis et in iis quidquid volueris, utpote qui dominium et potestatem a nobis accepisti, nemine tibi molestiam inferente. Nos vero supradicti renunciamus omni exceptioni et actioni de ipsis praediis, consuetudinibus ac legibus, et cuivis canonico ac civili iuri, quod nobis subsidio esse possit ad infirmandam, subvertendam, vel labefactandam praesentem venditionem, et legitimam defensionem promittimus; nam si quis quocumque tempore vel propinquus noster, vel extraneus deprehendatur, qui tibi vel tuis heredibus molestiam de ipsis praediis inferre voluerit, ne exaudiatur; sed nos nostrique heredes obstabimus et eadem vobis defendemus a quacumque persona, sive extranea, sive propinqua. Sin autem (*hanc venditionem*) nos subvertere voluerimus, poenam periurii nanciscamur, et assentimur mulctari nostrae curiae Aëtae augustalibus sex et triginta, et tibi praedicto emptori ac tuis heredibus quadrupla quantitate dicti pretii, nec non omnibus iustis expensis; et nihilominus habeas cum tuis heredibus antedicta praedia uti a nobis emeris. Atque ita deinceps huiusmodi iusta venditio firma, certa, stabilis et inconcussa maneat usque ad finem mundi tibi memorato notario Paulo et tuis heredibus ac successoribus. Quare scripta est (*haec chartula*) rogatu nostro manu supradicti Nicolai publici notarii coram antedictis iudicibus, aliorum proborum hominum testimonio roborata, anno, mense, et indictione supradictis.

† Ego notarius Ioannes de domina Grusa iudex civitatis Aëtae quae supra testor.

† Ego notarius David iudex civitatis Aëtae quae supra testor.

† Ego Ventura de Maida magister iuratus ci-

χώρας αετου τα ανοτερα μαρτύρω.

† Ego malgerius filius notarii Iacobi de Arena testor.

† νικόλαος νοτάριος ταβουλαριος ποβλικος χωρας αέτου πρός πιστωσιν ιδιωχείρως ἔγραψα.

vitatis Aëtae quae supra testor.

† Nicolaus notarius tabularius publicus civitatis Aëtae ad fidem propria manu scripsi.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani — n.° 159.)

CCCXIII.

1269 — Mense Martio — Indict. XII — Aëtae.

Anna Sclapena, Perrunus Iulianus eius procurator aliique vendunt notario Paulo Fitzurro duo praedia sita in agro Aëtae tarenis aureis quinque et viginti.

† σίγνον ἰδιωχειρώς ἄνας σκλαπένας. † σιγνον ιδιωχειρως μαϊστορος περρουνου γιουλιανου. προκουρατορος αὐτῆς και μουνδουαλδος. † σιγνον χειρός περρουνου υιου αυτης. † σιγνον χειρός νικολάου ετερου υιου αυτης. † σίγνον χειρός λεοντος ἀδελφου αὐτῶν. † σιγνον χειρός βασιλείου ἀδελφου αὐτῶν. † σίγνον χειρὸς ιωαννου ετερου αδελφου αυτων.

Ἐν ονόματι τοῦ αἰωνίου ἡμῶν θεοῦ αμὴν. ἐν τῶ ἑξακϊσχιλιωστώ. εὐπτακοσιοστώ. εὐδομικονστώ καὶ εὐδόμω ἔτει. κυριεύοντος τοῦ ὑπερλάμπρου κυροῦ ἡμῶν καρούλλου· ρηγὸς συκελίας. δουκατου ἀπουλίας. πρινκηπάτου κάπουας. ἀνδεγαβήας διάκρατήσεως. καὶ φουλκάριας κόμιτος. ἔτει τῆς αὐτοῦ κυριώτητος τεταρτω. μηνῆ μαρτίω τῆς δωδεκάτης ινδικτιωνος. παρουσία νοταριου ιωαννου τῆς κυρας γρούσας. καὶ νοταριου δαυίδ. κριτῶν χώρας ἀετοῦ. καὶ νικολάου νοταριου ποβλίκου ἑαὐτῆς χώρας. καὶ ετέρων καλῶν ἀνθρῶπων παρακληθέντων κεκληθέντων κατοτερω εἰς μαρτυρας εὐτύχους ἀμὴν, ἀνάλαμβάννω τοὺς ἰδίους ἐμοῦ και ξένους καὶ πάσαν πρόφασειν. ἐγῶ η προγραφήσα ἄννα σκλάπενα. μετὰ βουλης. ἀδίας στέρξεος καὶ θελήματος. μαϊστορος περρουνου γιουλιάνου. ἡμετερου προκουρατόρος καὶ μουνδουάλδου. οἱ τὰ σύγνα τοῦ τιμίου σταυροῦ. ἰδιωχειρως ποιήσαντες. ἑκουσία ἐμῆ τῆ υουλῆ ἅμα καὶ τοῦ ρηθεντος ἡμετέρου προκουρατόρος καὶ μουνδουαλδου. καὶ οὐκ ἐκ τινος. τῶ παράπαν ἀνάγκης. ἡ βήας. η τίας οὖν περὶστασεως. ἀλλὰ ὁλοψύχω καρδία. καὶ αληθηνή γνώσει. ἐκτὸς πάσεις ἀπυγωρεὐμένης ετείας καὶ παράγραφῆς· ὁμολογῶ σωματικως. ὅτι ἐπρασα προς σὲ τον νοτάριον παύλον φητζουρρὶν. καὶ εἰς τοὺς σοὺς κληρονόμους.

† Signum propriae manus Annae Sclapenae. † Signum propriae manus magistri Perruni Iuliani, procuratoris et mundualdi eius. † Signum manus Perruni filii eius. † Signum manus Nicolai alterius filii eius. † Signum manus Leonis fratris eorum. † Signum manus Basilii fratris eorum. † Signum manus Ioannis alterius fratris eorum.

† In nomine aeterni nostri Dei. Amen. Anno sexmillesimo septingentesimo septuagesimo septimo; regnante illustrissimo domino nostro Carolo rege Siciliae, ducatus Apuliae, principatus Capuae, Andegaviae ditionis et Forcalquerii comite, anno ipsius regni quarto, mense martio, XII indictione, coram notario Ioanne de domina Grusa, et notario Davide, iudicibus civitatis Aëtae, et Nicolao publico notario eiusdem civitatis, et aliis probis hominibus infra vocatis et rogatis testibus, feliciter, amen. Ego suprascripta Anna Sclapena, nomine propinquorum meorum et extraneorum suscipiens in me quemcumque praetextum, consensu, auctoritate et voluntate magistri Perruni Iuliani mei procuratoris et mundualdi, quae signa honorabilis crucis propria manu exaravi, propria mea voluntate et dicti mei procuratoris ac mundualdi, nullaque prorsus necessitate, vel vi, vel quacumque demum circumventione, sed sincero corde et certa scientia, remota quavis prohibita causa et exceptione, personaliter declaro vendidisse tibi notario Paulo Fitzurro et tuis heredibus praedium meum, quod habeo ex iusta patris mei emptione, situm et positum in tenimento civitatis Aëtae, loco dicto Garino, his fini-

τω ἡμέτερον χωραφιον. ὃν κτωμε ἐκ πατρικοῦ δικαίου αγωρασίας. τὸ ὀντι καὶ διάκήμενον εἰς το κράτος χώρας ἀετοῦ. εἰς τοπον λεγώμενον γαρήνον. περιόριζὼμενον δὲ αὐτῶ οὕτως. κατὰ μὲν ἀνατολης. τῶ χωράφιον παίδων κυρου ὅτου ἀγκουρού. δύσμᾶς τῶ χωράφιον γουλιελμου κυρου λέτου. καὶ χωράφιον φίου ταφούρη. ἄκτρου. χωραφιον ρηθησης πράτης. ἐκ δὲ τοῦ νοτίου μέρους ὁ ποταμὸς ὁ κατερχώμενος, ἐκ τὸν αγιον πέτρον. ἑτερον χωράφιον, σὺν τῶν ἐκύσαι αἰλεων καὶ ετερων ἡμεροδενδρων. εἰς την πρεονίαν. ρηθήσης περιοχης ἀετοῦ. περιοριζόμενον δὲ αυτῶ οὕτως, ἀνατολής. τῶ χωράφιον περρούνου νοταριου γαλάτου. δυσμᾶς τῶ χωράφιον βασιλείου κάμπουλου ἄρκτρου. τῶ ἀμπέλιον ἁγιου πετρου σπανοπέτρου. νοτίου χωράφιον κωνσταντινου στράβομανδίλου. καὶ συγκλῆουν. τούτο τύνην τὰ ρηθέντα χωράφια. σὺν τῶν ἐκύσαι αἰλέων. καὶ ετερων ἡμεροδενδρων. ὅσα καὶ οἷα ὑσεῖν. ἔσω τοῦ ρηθέντος περιόρυσμοῦ. ἐπρασά σει αὐτὰ καὶ τοῖς σοῖς κληρονόμοις. διὰ χρυσοῦν ταρία ἠκοσει πέντε. καὶ ταύτα τὰ ἠρημένα ταρία ἠκοσει πέντε. λαβώντες αὐτὰ ἀπὸ σοῦ. εἰς τᾶς ἡμετέρας χείρας. σώα δίκαια καὶ ἀνέλληπη. ἐν δίκαιω σταθμῶ. καὶ ἐδωσά σει εἰς τα ρηθέντα χωραφια καὶ ἡμεροδένδρια. σωματικην φώρεσιν. καὶ πεποιηκά σει σωματικον ὅρκον. εἰς ταύτην τὴν τέλειαν καὶ πληρέστάτην διάπρασειν. τοῦ εχειν σαι τὰ ρηθεντα χωράφια καὶ ἡμεροδένδρα. μετὰ τῶν σῶν κληρονόμων αἷς αεὶ εξ ἡμῶν. πουλην. χαρίζην. ἀντάλλάττειν. καὶ εἰς προίκα τέκνων σου γράφην. καὶ ποιὴν ἐξ αὐτὰ καὶ εν αὐτὰ ὅσον βούλη απὸτάσσωμένη δε εγῶ η ρηθήσα ἄνη. απὸ τῶν ρηθέντων χωραφίων καὶ ἡμεροδενδρίων πασῃ παραγραφῆ. καὶ ἀρωγῆ, συνηθείων τε καὶ νόμου. πάντὸς κανονήκου. καὶ πολητικοῦ δικαίου τοῦ δυνάμένου ἡμῖν βοὴθησαι. εἰς ἀκύρωσειν ἀποκατάστασιν, ἢ μετάτραπεὶν τῆς παρούσης πράσαιος. ὃς τὸ κύρος καὶ τὴν ἐξουσίαν παρ ἡμῶν λαβῶν. μῆ κολῆμενος παρα τινός. ἐγγιούμε δε. καὶ την νομικην δεφενσίωνα, καὶ ἡ μὲν φωραθεῖ ποτὲ κερῶ ἐξ ἡμῶν τίς. οἱ ἀπο αλλοτριου τινός. εἰς αὐτὰ σὲ οἱ τοῦς σοῦς κληρονόμους ἐνοχλήσαι βουληθη. μῆ ὑσακουσθίτω. αλλ ἐγῶ καὶ ἡμέτεροι κληρονόμοι. σταμεθα καὶ διεκδικὰν ὑμὰς ἀπὸ παντὸς προσώπου ξένων τε καὶ ἰδίων. ἰ δὲ καὶ εἰς ἀποτροπην ἐπανέλθωμεν. ἰνε ἡμᾶς εἰς τῶ τῆς ἐπιορκοίας ποινην καὶ ὁμολογούμεν ζημιούσθω ἡμᾶς· εἰς την ἡμετεραν κόρτην ἀετοῦ. αὐγουστάλια τριάκοντα εξαι· καὶ προς

bus circumscriptum: ab oriente est praedium filiorum domini Odonis Ancuri; ab occidente praedium Gulielmi domini Leti filii, et praedium de feudo Tafuri; a septentrione praedium tui venditricis; a meridie flumen, quod defluit a Sancto Petro. Praeterea (*declaro me vendidisse tibi*) aliud praedium cum oleis inibi extantibus et aliis arboribus fructiferis ad Serram in agro memoratae regionis Aëtae, quod ita circumscribitur: ab oriente extat praedium Perruni filii notarii Galati; ab occidente praedium Basilii Campuli; a septentrione vinea Sancti Petri Spanopetri; a meridie praedium Constantini Strabomandili; et clauditur. Haec igitur memorata praedia cum oleis, et aliis frugiferis arboribus inibi extantibus, quanta et qualia sunt, intra dictos confines, vendidi tibi et tuis heredibus aureis tarenis quinque et viginti; quibus acceptis a tuis in meas manus, integris, perfectis, non imminutis et iusto pondere, dedi tibi corporalem possessionem dictorum praediorum et fructiferarum arborum, et corporale tibi feci iuramentum de hac perfecta et plenissima venditione, ut habeas in perpetuum a me memorata praedia et frugiferas arbores cum tuis heredibus, vendas, dones, permutes, in dotem filiarum tuarum inscribas, et facias de iis et in iis quidquid volueris, utpote qui dominium et potestatem a me accepisti, nemine molestiam afferente. Renuncio insuper ego memorata Anna, quoad dicta praedia et arbores fructiferas, omni exceptioni et subsidio consuetudinum, ac legum, et cuiusvis canonici ac civilis iuris, quod mihi opitulari possit ad infirmandam, dissolvendam vel subvertendam praesentem venditionem; et legitimam defensionem promitto; nam si quacumque occasione vel tempore aliquis nostrorum vel extraneus tibi vel tuis heredibus molestiam inferre voluerit, ne exaudiatur, sed ego et mei heredes obstabimus et defendemus te ab omni persona extranea vel propinqua. Si vero et subvertere (*hanc donationem*) voluero, periurii poenae subiiciar,

σὲ τὸν ρηθεντα αγωραστην καὶ σει κληρονόμους. τετραπλοῦν τὴν ρηθήσαν ποσώτητα τοῦ τιμίματος. καὶ πάσας τᾶς δικαίας ἐξῶδους οὐχ ἔλαττον. ἐχειν σαι καὶ τα ρηθέντα χωράφια. αἰλέας καὶ ἡμεροδενδρια. μετὰ τῶν σῶν κληρονόμων. καθάτι αὐτὰ παρ' ημῶν ὄνηκας. ἶδ ουτω στέργει καὶ ἐμμενει βαιβέα. ἡ τιαὔτη δικαία πράσεις ὀχυρὰ καὶ ἀπαράσάλευτως. ἄχρι στασεως κόσμου. προς σὲ τὸν ἠρημενον νοταριον παύλον φιτζουρρὶν. καὶ εἰς τους σοῦς κληρονόμους. και διάδοχους διῶ και επιγραφὲν τῆ ἡμῶν παράκλησει χειρὶ νικολαου νοταριου πόβλυκου ἀνωτερου. παρὰ τῶν προλἐχθἐντον κριτων. καὶ ετέρων καλῶν ἀνθρωπων μαρτυρωθὲν. ἐν ετει μηνῆ και ινδικτιωνι των ἀνωτερω.

† εγῶ νοτάριος ιωαννης της κυρας γρουσας κριτὴς χώρας αετου τα ανώτερα μαρτυρώ.

† εγὼ νοτάριος δαυιδ κριτὴς χώρας ἀετοῦ τα ανώτερα μαρτυρώ.

† Ego malgerius filius notarii Iacobi de arena testor.

† Ego Bartholomeus de fogia testor.

† ἐγῶ βεντουρα της μαγιδας και μαϊστωρ ομωτης χώρας ἀετου τὰ ἀνοτερα μαρτυρω.

† Ego Bartholomeus filius notarii Ioannis de domina Grusa testor.

† νικολαος νοταριος ταβουλαριος πόβλικος χωρας αετοῦ πρὸς πιστωσιν ιδιοχειρως ἔγραψα.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani—n.° 160.)

et adsentior mulctari nostrae curiae Aëtae augustalibus sex et triginta, et tibi memorato emptori ac tuis heredibus quadrupla dicti pretii quantitate, nedum cunctis iustis expensis; et nihilominus habeas memorata praedia, oleas et arbores fructiferas una cum tuis heredibus prout a me emisti. Ac deinceps haec iusta venditio firma, stabilis, valida et inconcussa usque ad mundi finem permaneat tibi dicto notario Paulo Fitzurro tuisque heredibus et successoribus. Quapropter scripta est rogatu nostro manu Nicolai publici suprascripti notarii, antedictorum iudicum et aliorum proborum hominum testimonio roborata, anno, mense et indictione suprascriptis.

† Ego notarius Ioannes de domina Grusa iudex civitatis Aëtae quae supra testor.

† Ego notarius David iudex civitatis Aëtae quae supra testor.

† Ego Ventura de Maida magister iuratus civitatis Aëtae quae supra testor.

† Nicolaus notarius tabularius publicus civitatis Aëtae ad fidem propria manu scripsi.

CCCXIV.

1269 — Mense Martio — Indict. XII — Aëtae.

Bartholomaeus Nicus cum eius matre, sorore et fratre vendit notario Paulo Fitzurro duo praedia posita in agro Aëtae tarenis aureis uno et triginta.

† σίγνον ἰδιῶχείρως βαρθωλομαίου. υἱοῦ τοῦ ἀποτυχοντος ιωάννου νήκου. † σίγνον ιδιῶχείρως ἀννης μητρος αυτοῦ. † σιγνον ιδιωχειρως νικολαου ἀδελφου αὐτοῦ. † σιγνον ἰδιωχείρως μαργαρίτης θυγατρός αυτης.

Ἐν ονόματι τοῦ αἰῶνίου ἡμῶν θεοῦ ἀμὴν. ἐν τῶ ἐξἀκϊσχιλιωστώ εὐπτακωσιωστω. εὐδομικωνστώ. καὶ εὐδόμω. κυριεύοντος τοῦ ὑπὲρλάμπρου κυροῦ ἡμῶν κάρουλλου. ρηγὸς συκελίας. δουκάτου ἀπουλίας πριγκηπάτου κάπουας. ἀνδεγαβήας διἀκρατήσεως. καὶ

† Signum propriae manus Bartholomaei filii defuncti Ioannis Nici. † Signum propriae manus Annae matris eius. † Signum propriae manus Nicolai fratris eius. † Signum propriae manus Margaritae filiae eius.

In nomine aeterni Dei nostri. Amen. Anno sexmillesimo septingentesimo septuagesimo septimo, regnante illustrissimo domino nostro Carolo Siciliae rege, ducatus Apuliae, principatus Capuae, Andegaviae ditionis et Forcalquerii comite, anno eius regni

φούλκαρίας κόμιτος. ἔτει τῆς αὐτοῦ κυριώτητος τετάρτω. μηνῆ μαρτίω τῆς δωδεκάτης ἰνδικτιωνος. παρουσία νοταριου ιωάννου τῆς κυρας γρουσης. καὶ νοταριου δαυιδ. κριτῶν χώρας ἀετοῦ. καὶ νικολαου νοταριου ποβλυκου ἐκυτῆς χώρας. καὶ ἑτέρων καλῶν ἀνθρωπων παρακληθεντων κεκληθεντων κατωτερω εἰς μαρτυρας εὐτύχους ἀμὴν, ἀνάλαμβάννωμεν τοὺς ἰδίους ἡμῶν καὶ ξένους καὶ πάσαν πρόφασειν. ἡμεῖς οἱ ἀνωτέρω γεγράμμενοι οἱ τὰ σύγνα τοῦ τιμίου σταυροῦ ἰδιωχειρως ποιήσαντες. ἑκουσία ἡμῶν τῆ βουλή καὶ ἀρεσκία. καὶ οὐκ ἐκ τινος τῶ παράπαν ἀνάγκης. ἡ βήας. ἡ τίας οὐν περιστασεως ἀλλὰ ὁλοψύχω καρδία. καὶ ἀληθινη γνῶσει. ἐκτὸς πάσης ἀπυγορεὐμένης ετείας. καὶ παραγραφῆς. ὁμολογούμεν σωματικῶς. ὅτι επράσαμεν προς σὲ τον νοταριον παύλον φιτζουρρὶν. καὶ εἰς τοὺς σοὺς κληρονόμους. τὰ ἡμέτερα χωράφια. ὁν κτώμεθα. ἐκ πατρικῆς ἡμῶν κληρονομοίας, ὄντα καὶ διάκεῖμενα. εἰς το κράτος χώρας ἀετοῦ. περιοχη βρατζαρίων. περιόρίζεται δὲ τῶ ἐν πεντζὴν χωράφιον οὕτως, ἀνατολής ο κύπος ἰωαννου τυγάνη. δύσμᾶς ὁ ρίαξ. καὶ τῶ χωράφιον ρηθέντος ἀγοραστοῦ. βορινου τῶ χωράφιον παιδων νοταριου περεγρινου. νοτίου χωράφιον κωνστου μοναντου. ἑτερον χωράφιον εἰς το ρηθὲν κράτος, ἀνάτολης τῶ χωράφιον παιδων παπα πέτρου. δυσμᾶς χωράφιον· κυρου ρογεριου βαληλόγγης. βορινου. χωράφιον ματθαιου κυρας κάλλης. εκ δὲ τοῦ νοτίου μέρους, τῶ χωράφιον μαϊστορος βεντουρας μάγιδας, καὶ συγκλῆει. τούτο τύνην, τὰ ρηθέντα χωράφια ὡς ἀνωτερω ἤρηνται. ὥσα καὶ ὁια ὑσεὶν. ἔσω τοῦ ρηθέντος περιόρὴσμοῦ· ἐπρασάμεν σοι αὐτὰ καὶ τοῖς σοῖς κληρονόμοις. διὰ χρυσοῦν ταρία ἐν καὶ τριάκοντα· καὶ ταύτα τὰ ἠρημένα ταρία τριάκοντα τοῦ χρυσοῦ· λαβώντες αὐτὰ ἀπο σοῦ εἰς τᾶς ἡμετέρας χείρας, σώα δίκαια καὶ ἀνέλληπη. ἐν δίκαιω σταθμῶ· καὶ ἐδωσάμεν σει εἰς τὰ ρηθέντα χωράφια σωματικὴν φώρεσιν. καὶ πεποιήκάμεν σοι σωματικὸν ὅρκον. εἰς ταύτην τὴν τέλειαν καὶ πληρεστάτην διάπρασειν, τοῦ ἐχειν σε τὰ ρηθέντα χωράφια. μετὰ τῶν σῶν κληρονόμων αἶς ἀεῖ. ἐξ ἡμῶν. πουλειν. χαρίζην· ἀντταλλαττην. καὶ εἰς προίκα τὲκνων σου γράφην· καὶ ποιὴν ἐξ αὐτὰ καὶ ἐν αὐτὰ. ὅσον βούλη. ὡς το κύρος καὶ τὴν ἐξουσίαν παρ ημων λαβῶν· ἀποτάσσώμειοι δὲ ἡμεῖς ἐξ αὐτῶν τῶν ρηθεντων χωραφίων. πάσει παραγραφῆ. καὶ ἀρωγῆ. συνηθείων τε καὶ νό-

quarto, mense martio, XII indictione, coram notario Ioanne de domina Grusa, et notario Davide iudicibus civitatis Aëtae, et Nicolao publico notario eiusdem civitatis, atque aliis probis hominibus infra vocatis et rogatis testibus, feliciter, amen. Nos suprascripti, qui signa honorabilis crucis propria manu exaravimus, nomine propinquorum nostrorum et extraneorum quemcumque in nos suscipientes praetextum, spontanea nostra voluntate et beneplacito, nullaque omnino necessitate, vel vi, vel quavis circumventione, sed sincero corde et certa scientia, nulla prohibita causa vel exceptione, personaliter declaramus vendidisse tibi notario Paulo Fitzurro tuisque heredibus praedia nostra, quae habemus ex paterna nostra hereditate, sita et posita in agro civitatis Aëtae, in pertinentiis Bratzariorum, quorum unum his finibus comprehenditur: ab oriente extat viridiarium Ioannis Tigani; ab occidente rivus et praedium dicti emptoris; a septentrione praedium filiorum notarii Peregrini; a meridie praedium Constae Mononti. Alterum vero praedium in dicto agro (*hos habet fines*): ab oriente est praedium filiorum presbyteri Petri; ab occidente praedium domini Rogerii de Vallelonga; a septentrione praedium Matthaei de domina Calla; a meridie praedium magistri Venturae de Maida; et clauditur. Haec igitur memorata praedia, uti supra descripta sunt, quanta et qualia sunt, dictis finibus comprehensa, vendidimus tibi tuisque heredibus aureis tarenis uno et triginta, quibus acceptis a tuis in nostras manus, integris, perfectis, non imminutis et iusto pondere, dedimus tibi corporalem possessionem dictorum praediorum, et personale iuramentum tibi praestitimus de hac perfecta et plenissima venditione, ut habeas in perpetuum memorata praedia a nobis cum tuis heredibus, vendas, dones, permutes, in dotem filiarum tuarum scribas, et facias de iis et in iis quidquid volueris, utpote qui dominium et potestatem a nobis acceperis. Renun-

μου· παντὸς κάνονικού. καὶ πολιτικοῦ δικαίου. τοῦ δυναμένου ἡμᾶς βωηθήσαι. εἰς ἀκύρωσειν. ἀποκατάστασιν. ἢ μετάτραπὶν τῆς παρούσεις πράσαιος· μη κωλημένος παρά τινος. εγγυοῦμεθα δε. καὶ την νομικην δεφενσίωνα. καὶ ἡ μὲν φωραθη ποτὲ κερῶ ἐξ ἡμῶν τίς· οἱ ἀπὸ ἀλλωτριου τινὸς. εἰς αὐτὰ σὲ. ἢ τοὺς σοῦς κληρονόμους. ἐνοχλησε βουληθῆ. μὴ ὑσακουσθίτω. ἀλλ ἡμεῖς καὶ ἡμετερα κληρονόμοι. στάμεθα καὶ διεκδικᾶν ὑμᾶς αὐτὰ. ἐκ παντὸς προσωπου. ξένων τε καὶ ἰδίων. ἰ δὲ καὶ εἰς ἀποτροπὴν επανέλθωμεν ἵνε ἡμᾶς εἰς την τῆς επιορκίας ποινὴν. καὶ ὁμολογούμεν ζημιοῦσθω ἡμᾶς. εἰς τὶν ἡμετέραν κόρτην ἀετοῦ. αὐγουσταλια ἡκωσι πέντε. καὶ προς σὲ τὸν ρηθέντα ἀγοραστὴν. καὶ σεῖ κληρονόμους τετράπλοῦν τὴν ρηθήσαν ποσώτητα τοῦ τιμίματος. καὶ πάσας τᾶς δικαίας ἐξώδους οὐχ ἔλαττον, ἔχειν σὲ καὶ τὰ ρηθεντα χωράφια. μετὰ τῶν σῶν κληρονόμων. καθατι αὐτὰ παρ ἡμῶν. ὄνηκας. ἰδ οὕτω στέργει καὶ ἐμμενει βεβαία· ἡ τιαὐτη δικαία πράσεις ὀχυρᾶ καὶ ἀπαράσάλευτως. ἄχρι στασεως κόσμου. προς σὲ τὸν ἠρημένον νοταριον παὔλον. καὶ εἰς τοὺς σοῦς κληρονόμους. καὶ διάδοχους. διῶ καὶ επιγραφὴν τῆ ἡμῶν παράκλήση. χειρὶ νικολαου νοταριου πόβλίκου ἀνωτέρου. παρὰ τῶν προλεχθέντων κριτῶν. καὶ ετερων καλῶν ἀνθρώπων μαρτυρωθὲν εν ετει μηνί καὶ ινδικτιωνι τῶν ἀνοτερων.

† ἐγῶ νοτάριος ιωάννης τῆς γρουσας κριτὴς χώρας ἀετου τα ἀνώτερα μαρτυρώ.

† ἐγῶ νοτάριος δαυιδ κριτὴς χώρας ἀετοῦ τα ἀνώτερα μαρτυρώ.

† Ego Bartholomeus de Fogia testor.

† Fgo Bartholomeus filius notarii Ioannis de domina Grusa testor.

† ἐγῶ βεντούρας της μάγιδας. και μαϊστωρ ὀμώτης ἀετοῦ τὰ ἀνώτερα μαρτυρω.

† Ego malgerius filius notarii Iacobi de Arena testor.

† νικολαος νοταριος ταβουλαριος ποβλυκος χωρας αετοῦ πρός πιστωσιν ιδιωχειρως ἔγραψα.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani — n.° 161.)

ciamus vero quoad ipsa praedia omni exceptioni et subsidio consuetudinum et legum, cuiusvis canonici et civilis iuris, quod nobis opitulari possit ad infirmandam, abrogandam vel subvertendam praesentem venditionem, neque a quovis impediaris. Promittimus insuper legitimam defensionem; et si quo tempore quis vel ex nostris propinquis vel extranea persona molestiam de dictis (*praediis*) tibi vel tuis heredibus inferre voluerit, ne exaudiatur; sed nos nostrique heredes obstabimus, et eadem vobis vindicabimus ab omni persona tum extranea, tum propinqua. Sin autem et (*hanc venditionem*) subvertere voluerimus, subiiciamur periurii poenae; et assentimur mulctari nostrae curiae Aëtae augustalibus quinque et viginti, tibique memorato emptori et tuis heredibus quadrupla quantitate dicti pretii, nedum omnibus iustis expensis; et nihilominus habeas memorata praedia una cum tuis heredibus, prout ipsa a nobis emisti; atque ita deinceps huiusmodi iusta venditio, firma, stabilis, valida et inconcussa permaneat usque ad finem mundi tibi memorato notario Paulo tuisque heredibus et successoribus. Quare scripta est rogatu meo manu praefati publici notarii Nicolai, antedictorum iudicum et aliorum proborum hominum testimonio roborata, anno, mense et indictione suprascriptis.

† Ego notarius Ioannes de Grusa iudex civitatis Aëtae quae supra testor.

† Ego notarius David iudex civitatis Aëtae quae supra testor.

† Ego Ventura de Maida magister iuratus Aëtae quae supra testor.

† Nicolaus notarius tabularius publicus civitatis Aëtae ad fidem propria manu scripsi.

CCCXV.

1269 — Mense Martio — Indict. XII — Aëtae.

Leo Dracus vendit notario Paulo Fitzurro praedium positum in agro S. Ioannis Mandiladorum in pertinentiis Aëtae aureis tarenis novem.

† σίγνον ἰδιωχειρος λεοντος δράκου.

Ἐν ονόματι τοῦ αἰῶνιου ἡμῶν θεοῦ· ἀμὴν. ἐν τῷ ἑξακϊσχιλιωστῷ· εὐπτακοσιωστῷ· εὐδομικωνστῷ καὶ εὐδώμω ἔτει· κυριεύοντος τοῦ ὑπερλάμπρου κυροῦ ἡμῶν κάρουλλου. ρηγὸς σικελίας. δουκάτου ἀπούλιας· πρινκιπάτου κάπουας· ἀνδεγαβήας διακρατήσεως· καὶ φουλκαρίας κόμητος· ἔτει τῆς αὐτοῦ κυριότητος τετάρτω· μηνὶ μαρτίω τῆς ινδικτιωνος δωδεκάτης. παρουσία νοταριου ιωάννου τῆς κύρας γρούσας· καὶ νοταριου δαβιδ. κριτῶν χώρας ἀετοῦ. καὶ νικολάου νοταριου ποβληκου ἑαυτῆς χώρας. καὶ ἑτέρων καλῶν ἀνθρωπων παρακληθέντων κεκληθέντων κατοτέρω εἰς μάρτυρας. εὐτύχους ἀμὴν. ἀναλαμβάννωμεν τοὺς ἰδίους ἡμῶν καὶ ξένους, καὶ πάσαν πρόφασειν. ἡμεῖς οἱ ἀνοτέρω γεγραμμένοι. οἱ τὰ σύγνα τοῦ τιμίου σταυροῦ, ἰδιωχειρως ποιήσαντες. ἐκουσία ημῶν τῇ βουλῇ καὶ ἀρεσκία. καὶ οὐκ ἐκ τινος τῶ παράπαν ἀνάγκης, ἢ βήας. ἢ τίας αὖν περιστάσεως. ἀλλὰ ολοψύχω καρδία. καὶ ἀληθινῇ γνώσει. ἐκτὸς πάσεις ἀπὺγορεὺμένης ἐτείας καὶ παραγραφῆς ὁμωλογούμεν σωματικῶς. ὅτι ἐπράσαμεν πρὸς σὲ τον νοτάριον παύλον φιτζουρρὴν καὶ εἰς τοὺς σοῦς κληρονόμους, τὼ ἡμέτερον χωράφιον. ὃν κτώμεθα ἐκ μητρικῆς ἡμῶν κληρονομίας, το ὦντι καὶ διακήμενον. εἰς τῶ κρατος χωρίου αγίου ιωάννου μανδηλάδων τῆς περιχωρας ἀετοῦ. περιόριζόμενον δὲ αὐτῶ οὕτως. ἀνατολῆς χωράφιον παιδων πάπα βασιλείου ριάκᾶ. δυσμᾶς ἴ διμωσία ὁδὸς. καὶ χωράφιον κόρτης ἀετοῦ, ἄρκτρου χωράφιον ρηθέντων παίδων ριακὰ νοτου ὁ ποταμὸς. ὁ κατερχόμενος ἐκ τὴν ἁγίαν βαρβάραν. καὶ συγκλῆει· πρυτο τύνην. τῶ ρηθὲν χωράφιον· ὅσον καὶ οἷον ἐστὶν· ἔσω τοῦ ρηθέντος περιορίσμοῦ. ἐπράσαμέν σοι αὐτῶ καὶ τοῖς σοῖς κληρονόμοις. διὰ χρυσοῦν ταρία ἐνναία· καὶ ταύτα τα ἠρήμενα ταρία ἐνναία. λάβωντες αὐτὰ ἀπὸ σοῦ· εἰς τᾶς ἡμετέρας χείρας· σῶα δίκαια καὶ ἀνέλλιπη. ἐν δίκαιω σταθμῶ. καὶ ἐδωσαμέν σοι· εἰς το ρηθὲν χωράφιον. σωματικὴν φόρεσιν. καὶ πεποιήκαμέν σοι· σωματικον ὅρκον· εἰς ταὔτην τὴν τελείαν· καὶ πληρεστάτην διάπρασειν. τοῦ ἔχειν σε τὸ ρηθὲν

† Signum propriae manus Leonis Draci.

In nomine aeterni nostri Dei. Amen. Anno sexmillesimo septingentesimo septuagesimo septimo, regnante illustrissimo domino nostro Carolo rege Siciliae, ducatus Apuliae, principatus Capuae, Andegaviae ditionis et Forcalquerii comite, anno eius regni IV, mense martio, indictione XII. Coram notario Ioanne de domina Grusa, et notario Davide, iudicibus civitatis Aëtae, et Nicolao publico notario eiusdem civitatis, aliisque probis hominibus testibus infra vocatis et rogatis, feliciter, amen. Nos suprascripti, qui signa honorabilis crucis propria manu exaravimus, nomine propinquorum nostrorum et extraneorum in nos suscipientes quemcumque praetextum, spontanea nostra voluntate et consensu, nullaque omnino ex necessitate, vel vi, vel quavis circumventione, sed sincero corde, et certa scientia, amota quavis vetita causa vel exceptione, personaliter declaramus vendidisse tibi notario Paulo Fitzurro tuisque heredibus praedium nostrum, quod habemus ex materna nostra hereditate, situm et positum in tenimento agri S. Ioannis Mandiladorum, in pertinentiis Aëtae, quod hos habet fines: ab oriente praedium filiorum presbyteri Basilii Riaci; ab occidente viam publicam, et praedium curiae Aëtae; a septentrione praedium dictorum filiorum Riaci; a meridie flumen quod descendit ex Sancta Barbara; et clauditur. Hoc igitur praedium, quantum et quale est, his finibus comprehensum vendidimus tibi ipsi tuisque heredibus aureis tarenis novem; quibus acceptis a tuis in nostras manus integris, perfectis, non imminutis et iusto pondere, dedimus tibi personalem possessionem memorati praedii, et corporale iuramentum praestitimus de hac

χωράφιον μετὰ τῶν σῶν κληρόνόμων. αἷς ἀει ἐξ ἡμῶν. πουλεῖν. χαρίζην. ἀντάλλάττειν. καὶ εἰς προίκα τέκνων σου γράφην. καὶ ποιῆν ἐξ αὐτῶ καὶ ἐν αὐτῶ ὅσον βούλη. ἀποτασσώμενοι δὲ ἡμεῖς ἀπό τοῦ ρηθέντος χωραφίου, πάσει παραγραφὴ. καὶ ἀρωγῆ. συνηθείων τε καὶ νόμου. παντὸς κανωνικού. και πολητικοῦ δικαιου. τοῦ δυναμένου ἡμᾶς βοηθήσαι. εἰς ἀκύρωσειν. ἀποκατάστασιν. ἡ μετάτραπην τῆς παρούσης πράσαιος. ὁς τό κύρος καὶ τὴν ἐξουσίαν παρ' ἡμῶν λαβῶν. μὴ κωλυόμενος παρά τινος. εγγυοῦμε δὲ καὶ τὴν νομικὴν διἐκδίκησειν. καὶ ἡ μὲν φορᾶθει ποταὶ κερῶ ἐξ ἡμῶν τις οἱ από ἀλλωτριου τινὸς εἰς αὐτῶ σὲ ἡ τοὺς σοὺς κληρονόμους ἐνοχλήσαι βουληθεῖ μει ὑσακουσθίτω. ἀλλ' ἡμεῖς ἱσταμεθα καὶ διἐκδικὰν ὑμᾶς αὐτῶ ἐκ πάντὸς προσώπου. ξένων τε καὶ ἰδίων, ἰ δὲ καὶ εἰς ἀπότροπὴν ἐπαιἐλθωμεν. ἴναι ἡμᾶς εις τὴν τῆς επιορκοίας ποινὴν. καὶ ὁμολογούμεν ζημιοῦσθω ἡμᾶς. εις τὴν ἡμετέραν κόρτὴν ἀετοῦ αὐγουστάλια ἠκοσει πέντε. καὶ πρὸς σὲ τὸν ρηθέντα ἀγωρασστὴν καὶ σεῖ κληρονόμους. τετράπλοῦν τὴν ρηθὴσαν ποσώτιτα τοῦ τιμίματος. καὶ πασας τὰς δικαίας εξώδους. οὐχ ἔλαττον· ἔχειν σαι καὶ τῶ ρηθὲν χωράφιον. μετὰ τῶν σῶν κληρονόμων. καθάτι αὐτῶ παρ ἡμῶν ὄνυκας. ἰ δ οὑτω στέργει καὶ ἰμμενει βεβαία. ἡ τοιαὑτη δικαία πράσεις ὀχυρα καὶ ἀπαρασάλευτως. ἄχρι στάσεως κόσμου. προς σὲ τὸν ἠρημένον νοτάριον παὑλον καὶ εἰς τους σοὺς κληρονόμους. διῶ καὶ επὶγραφὲν. τῆ ἡμῶν παράκλήσει. χειρὶ νικολάου νοταριου ποβλυκου ἀνωτέρου παρα τῶν προλἐχθέντων κριτῶν. καὶ ετερων καλῶν ἀνθρωπων μαρθυρωθὲν. ἐν ἔτει μήνη καὶ ινδικτιωνι τῶν ἀνωτερων.

† ἐγω νοτάριος ιωαννης τῆς κυρας γρούσας κριτῆς χώρας ἀετου τα ανωτερα μαρτυρώ.

† ἐγῶ νοτάριος δαβίδ κριτῆς χώρας ἀετοῦ τὰ ἀνώτερα μαρτυρώ.

† Ego Bartholomeus filius notarii Ioannis de domina Grusa testor.

† Ego Bartholomeus de fogia testor.

† ἐγῶ βεντούρας τῆς μάγιδας καὶ μαίστωρ ὑμωτης χώρας ἀετοῦ τα ἀνώτερα μαρτυρώ.

† Ego malgerius filius Notarii Iacobi de Arena testor.

† νικολαος νοτάριος ταβουλαριος ποβλικος χωρας αετοῦ πρὸς πιστωσιν ἰδιωχειρως ἔγραψα.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani — n.° 162.)

perfecta et plenissima venditione, ut tu una cum tuis heredibus antedictum praedium a nobis habeas in perpetuum, vendas, dones, permutes, in dotem filiarum tuarum scribas, ac facias de eo et in eo quidquid volueris, utpote qui dominium et facultatem a nobis accepisti, nullo impediente. Renunciamus insuper quoad memoratum praedium omni exceptioni et subsidio consuetudinum ac legum, totiusque canonici et civilis iuris, quod nobis opitulari possit ad infirmandam, abrogandam vel subvertendam praesentem venditionem; et legitimam defensionem promittimus. Nam si quo tempore quis ex nostris propinquis, vel extranea persona tibi vel tuis heredibus molestiam de hoc (*praedio*) inferre voluerit, ne exaudiatur; sed nos obstabimus, ipsumque vobis defendemus ab omni persona tum extranea, tum propinqua. Quod si (*venditionem hanc*) subvertere voluerimus, periurii poenae subiiciamur, et assentimur mulctari nostrae curiae Aëtae augustalibus viginti quinque, et tibi memorato emptori tuisque heredibus quadrupla quantitate dicti pretii et omnibus iustis expensis; ac nihilominus antedictum praedium possideas una cum tuis heredibus, prout ipsum a nobis emisti; et ita deinceps huiusmodi iusta venditio firma, stabilis, valida et inconcussa usque ad finem mundi permaneat tibi memorato notario Paulo tuisque heredibus. Quare scripta est rogatu nostro manu praefati Nicolai publici notarii, antedictorum iudicum aliorumque proborum hominum testimonio roborata, anno, mense et indictione suprascriptis.

† Ego notarius Ioannes de domina Grusa iudex civitatis Aëtae quae supra testor.

† Ego notarius David iudex civitatis Aëtae quae supra testor.

† Ego Ventura de Maida magister iuratus civitatis Aëtae quae supra testor.

† Nicolaus notarius tabularius publicus civitatis Aëtae ad fidem propria manu scripsi.

CCCXVI.

1269 — Mense Aprili — Indict. XII — Briatici.

Leo Mandanus cum filiis vendit notario Phylliano Tuscano praedium et 'neam posita in agro Briatici tarenis aureis quinque et quadraginta.

† Σίγνον χειρὸς λέοντος μανδάνου † Σίγνον χειρὸς ανδρεου υἱοῦ αὔτοῦ † Σίγνον χειρὸς βασιλείου ἑτερου υἱοῦ αὔτοῦ † Σίγνον χερὸς γουλιέλμου ἑτερου υἱοῦ αὔτοῦ ἡμαῖς ἢ ἀνοτέρω γεγραμμένοι η τα σίγνα του τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ οικιαις ημων χερσὶ ποιῆταντες εν τῶδὲ τω ἤφοι γράψαντες αναλαμβάνομενοι. ἀδέλφοῦς ἥδίους τέκνα καὶ κληρονόμους καὶ πάσαν ὄχλησιν ἥδιων τε καὶ ξένων τὴν παροῦσαν ἔγγραφον ἁπλῆν ἀπόχῆν αμετάτρεπτων καθαρᾶν τέλοιαν καὶ πληρεστάτην διάπρασιν ταιθέμεθα καὶ ποιοῦμεν πρὸς σὲ νοταριον φιλλήανον τούσκανον καὶ εις τους σοῦς κληρονόμους καὶ ἑκουσία ημων βουλη καὶ θελήσει καὶ οὐκ αἰκ τινος τω παραπαν ἀνάγκης ἢ χλεύοις ἢ ραδιοῦργιας η ὅσα τοῖς θείοις νόμοις ἥσυν ἀποιγωρευμένα. αλλὰ μᾶλλον μεν οὖν συν πᾶση προθειμία καὶ ὅλωψήχω προθεσει δι ἧς θαι εν αληθεια ὅμωλογούμεν δια του παρόντος εγγράφου ὅτι ενόποιον κωνσταντίνου πουγγω κριτοῦ χώρας εὐριάτικοῦ ιωάννου χελιδονήσου πουυλίκου νοταριου τῆς αὐτῆς χώρας καὶ ετέρων χρησίμον ανδρών τῶν κατωτερω ὄνομασθέντων καὶ προσκληθεντων εἰς υεβαιόσιν μάρτυρων ἐπράσαμεν προς σὲ τὸν προγραφέντα νοτάριον φιλληανον τω ημέτερον χωράφιον καὶ αμπελώτωπον τω μὲν χωράφιον ἔσχεν ὁ ἡμέτερος πάτὴρ ἀλλάγην ἐκ τὴν μωνην αγίου αγγέλου τὼ δε αμπελώτωπον ἔχωμεν ἐκ πατρικῆς κληρονομίας εἰς κράτησιν εὐριάτικοῦ εἰς χωρίον μανδαράνον τὼ δὲ χωραφιον περιὅρίζεται οὕτος. ἀνάτολης τω χωραφιον σοῦ του αυτοῦ αγοραστοῦ δίσεος ὁ ποταμὸς ἄρκτρου χωράφιον βασιλειου κάρρου καὶ παίδων κάνκελλὲρου μεσὶμβρία τὼ χωράφιον παπα ιωαννου καὶ συνκλῆ ωσον καὶ οἷον ἐστὶν τῶ δὲ αμπελωτώπον περιὅρίζεται οὕτος. ἀνατολῆς χωράφιον παίδων βασίλωτατου δίσεως ομίος τὼ χωραφιον παίδων βασιλοτάτου ἄρκτρου τω ἄμπελοτώπων ἀνδρέα λεμῶκηνου. μεσὶμβρια τω χωράφιον σού τοῦ αὔτοῦ αγωράστοῦ καὶ χωράφιον παίδων βασίλοτάτου καὶ συνκλῆ οσον καὶ οιον εστὴν ταῦτα πεπράκαμεν προς σὲ τὸν προγρα-

† Signum manus Leonis Mandani. † Signum manus Andreae filii eius. † Signum manus Basilii alterius filii eius. † Signum manus Gulielmi alterius filii eius. Nos suprascripti, qui signa honorabilis et vivificae crucis propriis nostris manibus exaravimus in hac chartula, nomine quoque fratrum, propinquorum, filiorum et heredum nostrorum suscipientes in nos quamcumque molestiam propinquorum et extraneorum, facimus et condimus praesentem chartulam simplicis acceptilationis, inconcussae, purae, perfectae et plenissimae venditionis tibi notario Phylliano Tuscano et tuis heredibus spontaneo nostro consilio et voluntate, nullaque prorsus necessitate, vel vi, vel fraude, vel circumventione, vel quavis ratione a divinis legibus vetita, sed potius cum omni alacritate, totiusque animi proposito; qua chartula vere declaramus coram Constantino de Pungo iudice civitatis Briatici, Ioanne Chelidonisi publico notario eiusdem civitatis, et aliis probis hominibus infra nominatis et rogatis ad (*hunc contractum*) suo testimonio roborandum, vendidisse tibi suprascripto notario Phylliano praedium et vineam nostram. Praedium habuit pater noster in permutationem e monasterio sancti Angeli; vineam vero habemus e paterna hereditate sitam in agro Briatici, loco Mandarani. Praedium autem ita circumscribitur: ab oriente est praedium quod ad temetipsum emptorem pertinet; ab occidente flumen; a septentrione praedium Basilii Carri et filiorum Cancellerii; a meridie praedium presbyteri Ioannis; et clauditur quantum et quale est. Vinea vero hos habet fines: ab oriente extat praedium filiorum Basilotati; ab occidente item praedium filiorum Basilotati; a septentrione vinea Andreae Lemocini; a meridie prae-

φέντα νοτάριον φίλλίανον εν τη ηρινικῆ καταστασει του κυρου ημῶν ριγός καρούλλου εις σύναρεσθύταν ημὸν ημιν αὔτοῦ ληφθήναι χρίσοῦν ταρία σεράκωντα πέντε ἅτυνα αναλάβαμεν ἀπὸ χειρόν σου εἰς τας ἡμετέρας χείρας χρυσὰ καὶ ἤκκνα ἀπόφλημενα εις το γενηκον ζηγὼν κατενόποιον του ἠριμενου κριτοῦ νοταρίου καὶ ἑτερων χρισίμῶν ανδρῶν. καὶ ημοισὶ επαρεδώκαμεν τὼ προριθὲν χωράφιον καὶ ἀμπελώτωπον καθαρὸς καὶ ἔνφανες ποιῆν ἅπ αυτὰ ἤ τοινὰ καὶ βουληθὴς από τὴν σημερον ἡμέραν καὶ ὥραν ἧς ἰδίαν σαν ἐξούσιαν καὶ κἰρἰότητα, πουλεὶν χαρίζην, ἀτταλλαττειν εἴς πρίκα τέκνον σου καταγράφην καὶ πάντα ποιῆν ὅσα ει θειη νόμοι τῆς ιδίης δεσπόταις διὰκαλλεύουσἰν ος το κύρος καὶ την ἐξούσιαν παρ ἰμον εἴληφῶς μίτε ἡμοῖς μίτε τύνᾶ απο των ημετερων κληρώνομων σχει ἄδιαν ενἀντιῶσε σε εις αὐτὰ, αλλ' ὅστις φωραθη ζήτησιν η οχλησιν ποιησε σε ηστάμεθα καὶ διεκδικούμεν αὐτῶ προς σὲ από παντος προσωπου ἡμοῖς καὶ ἧ κληρονόμοι ημῶν. η δὲ ουκ οισταμεθα ἀλλ' ης διαστροφὴν επανελθώμεν ομολογούμεν ζημἰοῦσθαι μας εις το ριγίκον φήσκον αὐγουσταλια δέκα καὶ προς σὲ τὼ τίμημα ἐπὶ τοῦ δίπλοῦ η δὲ παρούσα διάπρασις διαμενη στερεᾶ. καὶ απαρασάλευτος αἰς αεἶ, εγράφι χειρὶ ιωάννου χελἰδωνησου πουβλικου νοταρίου χώρας ευριατικοῦ μηνι απριλίω ινδικτιωνι ιβ' εν ἔτει ϛψ ευδομἰκοντα ἑπτᾶ κἰρἰευωντος του κυρου ημον ριγῶς κάρουλλου θεου χαριτι σἰκἀιλήας ριγός τοῦ ρἰγάτου αὔτοῦ ετὸς τέταρτον εὔτυχως ἀμῆν. παρουσία μαρτυρων.

† κωνσταντινος του πουγγου καὶ κριτης χωρας ευριατικοῦ μαρτυρ.

† Ego Nicolaus de Cessaneto rogatus me subscripsi.

† Ego Gregorius pannachius rogatus me subscripsi.

† Ego Iacobus de arcumanno rogatus me subscripsi.

† εγῶ πρεσβύτερος γρηγόριος τοῦ πούγγου μαρτυρ υπεγραψα.

† Ego Michael pungi testor.

† Ego Andreas de charro interfui et me subscripsi.

† ιωαννης χελιδονισις πουβλικος νοταριος χορας ἐὔριατικου οικια χειρι υπεγραψα.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani — n.° 163.)

dium tui emptoris, et praedium filiorum Basilotati; et clauditur quanta et qualis est. Haec vendidimus tibi suprascripto notario Phylliano sub pacifico regno domini nostri regis Caroli, pretio inter nos convento aureorum tarenorum quinque et quadraginta; quibus acceptis a tuis in nostras manus aureis, iustis, non imminutis, et ponderis generalis, coram memorato iudice, notario et aliis probis hominibus, in proprium dominium et potestatem tibi tradidimus antedictum praedium et vineam pure et manifeste, ut facias de iis quidquid volueris ab hodierna die et hora, vendas, dones, permutes, in dotem filiarum tuarum inscribas, et omnia facias quaecumque divinae leges propriis dominis permittunt, utpote qui dominium et potestatem a nobis accepisti. Neque nobis vel cuiquam nostrorum heredum liceat tibi de his adversari; sed si quis quaestionem vel molestiam tibi intulerit, nos et nostri heredes obstabimus, et eadem tibi asseremus a quavis persona. Nisi vero obstiterimus, sed (*venditionem hanc*) subvertere voluerimus, assentimur mulctari regio Fisco augustalibus decem, tibique duplo pretio. Praesens autem venditio maneat semper firma et inconcussa. Scripta est manu Ioannis Chelidonisis, publici notarii civitatis Briatici, mense aprili, indictione XII, anno 6777, regnante domino nostro rege Carolo, Dei gratia Siciliae rege, regni eius anno quarto, feliciter, amen. Coram testibus.

† Constantinus de Pungo iudex civitatis Briatici testis.

† Ego presbyter Gregorius de Pungo testis subscripsi.

† Ioannes Chelidonisis publicus notarius civitatis Briatici propria manu subscripsi.

CCCXVII.

1269 — Mense Maio — Indict. XII — Aëtae.

Anna filia Tarsiae vendit notario Paulo Filderri dimidium praedii positi in agro Aquarii loco dicto Rivo tarenis aureis decem.

† σίγνον ἰδιωχείρως ἄννης θυγατρός τάρσια
† σίγνον ἰδιωχειρως κωνσταντινου μοῦσα ανδρος αὐτῆς προκουράτορος καὶ μουνδουάλδου αυτῆς

Ἐν ονόματι τοῦ αἰωνίου ἡμῶν θεοῦ ἀμὴν. ἐν τῷ ἑξακϊσχιλιωστῷ. εὐπτακωσιωστῷ. εὐδομηκονστῷ καὶ εὐδόμῳ κυριεύοντος τοῦ ὑπερλάμπρου κυροῦ ἡμῶν κάρλου. ρηγὸς συκελίας. δουκάτου ἀπουλίας. πρινκηπάτου κάπουας. ανδεγαβήας διἀκρατησεως καὶ φούλκαρήας κόμητος. ετεὶ τῆς αὐτοῦ κυριώτητος τετάρτου. μηνῆ μαΐῳ τῆς δωδεκάτης ἰνδικτιωνος. παρουσία νοταριου ιωαννου τῆς κυρας γρουσας. καὶ νοταριου δαβίδ. κριτῶν χώρας ἀετοῦ καὶ νικολάου νοταριου πουλίκου. ἐαὐτης χώρας καὶ ἑτέρων καλῶν ἀνθρωπων παρακληθεντων κεκληθέντων κατωτερω εἰς μαρτυρας εὐτύχους αμὴν, ἀνἀλἀμβάνῳ τοὺς ἰδίους ἐμῆ και ξένους και πασαν πρόφασειν. ἐγῶ ἡ προγραφήσα ἄννη θυγάτηρ τἀρσία. μετα βουλης ἀδίας στέρξεος καὶ θελἦματος. κωνσταντίνου μούσα. ἡμετερος ἀνὴρ νομοιμος. προκουρατωρ ἐμῆς καὶ μουνδουαλδος. οἱ τἀ σύγνα τοῦ τιμίου σταυροῦ ἰδιωχειρως ποιήσαντες ἐκουσία ἡμῶν τῆ νουλῆ καὶ ἀρέσκία. καὶ οὐκ ἐκ τινος τῶ παράπαν ἀνάγκης. ἡ βήας, ἡ τίας οὐν περιστασεως. ἀλλὰ ολοψύχω καρδία. και αληθινη γνώσει, ἐκτὸς πασης ἀπυγωρεὐμένης ετείας και παραγραφῆς. ομολογῶ σωματικῶς. ὅτι επρασα προς σὲ τὸν νοταριον παύλων. φηλδερρὲς. καὶ εἰς τοὺς σοὺς κληρονόμους, τῶ μοιράδιόν μας, τῶ ἡμήσι τῶν τριων ελαιῶν. καὶ ἑτέρων ἐκύσαι ἡμεροδενδρίων. ὀν κτώμεθα πατρικοῦ δικαίου ὄντα καὶ διἀκήμενα. εἰς το χωριον ἀγκουρου. εἰς τοπον λἐγώμενον ριακήα. περιόριζώμενα δε αὐτἀ οὕτως, ἀνἀτολής. δὶσμᾶς. αρκτρου. και μεσὔμβρίας, ἀμπέλιον. καὶ κύπως. ιωάννου τῆς γημάρκας. καὶ συγλῆει. τούτο τυνυν τῶ ρηθὲν ἡμήσι μοιράδιον. ρηθέντων τρίων ἐλαιῶν. καὶ ἑτέρων ἡμεροδενδρίων. σὐν τοῦ ὑπὸκἀτω αὐτῶν κημένου χωραφίου. καὶ κηκλωθὲν. ὅσον καὶ οἷον ἐστὶν ἔσω τοῦ ρηθέντος περιόρὔσμοῦ· επρἀσαμεν σει αὐτῶ καὶ τοῖς σοῖς κληρονόμοις. διὰ χρυσοῦν ταρία δέκα. καὶ ταὔτα

† Signum propriae manus Annae filiae Tarsiae.
† Signum propriae manus Constantini Musae viri, procuratoris et mundualdi ipsius.

In nomine aeterni Dei nostri. Amen. Anno sexmillesimo septingentesimo septuagesimo septimo, regnante illustrissimo domino nostro Carolo rege Siciliae, ducatus Apuliae, principatus Capuae, Andegaviae ditionis et Forcalquerii comite, anno eius regni quarto, mense maio, indictione XII. Coram notario Ioanne de domina Grusa, et notario Davide iudicibus civitatis Aëtae, et Nicolao publico notario eiusdem civitatis aliisque probis hominibus infra vocatis et rogatis testibus, feliciter, amen. Ego suprascripta Anna filia Tarsiae, nomine propinquorum et extraneorum in me quemcumque praetextum suscipiens, beneplacito, consensu, auctoritate et voluntate Constantini Musae viri mei, legitimi procuratoris et mundualdi, qui signa honorabilis crucis propriis manibus fecimus, spontaneo meo consilio et voluntate, nullaque prorsus necessitate vel vi vel quavis circumventione, sed toto corde et certa scientia, nulla prohibita causa vel exceptione, personaliter declaro vendidisse tibi notario Paulo Filderri tuisque heredibus dimidiam trium olearum aliarumque arborum fructiferarum partem, quam pro portione mea ex paterna hereditate possideo, sitam ac positam in agro Aquarii loco dicto Rivo, atque ita circumscriptam: ab oriente, occidente, septentrione et meridie est vinea et hortus Ioannis Gimarcae, et clauditur. Hanc igitur dimidiam partem dictarum trium olearum et aliarum arborum fructiferarum una cum terra subtus et circum extante, quanta et qualis est, memoratis finibus comprehensam, ven-

τὰ ἠρημένα ταρία δέκα τοῦ χρυσοῦ. λαβώντις αὐτὰ ἀπὸ σοῦ εις τᾶς ἡμιτερας χείρας, σώα δίκαια και ἀνέλληπη. ἐν δίκαιω στάθμῶ. καὶ ἐδωσαμεν σει εἰς το ρηθὲν μοιράδιον ἡμησυ. τρίων ἐλαιων. καὶ ἐκύσαι ἡμερωδενδρίων. ἡμησυ, σωματικὴν Φώρεσιν. καὶ πεποιήκαμέν σοι σωματικὸν ὅρκον· εἰς ταύτην τὴν τέλειαν καὶ πληρεστάτην διάπρασειν. τοῦ ἔχειν σε τὼ ρηθεν μοιράδιον ελαιῶν και ετέρων ἐκυσαι ἡμεροδενδρίων. ὥς ἀνωτέρω εΦημεν. μετὰ τῶν σῶν κληρονόμων. αἷς ἀει εξ ἡμῶν· πουλὴν· χαρίζην. ἀντταλλάττειν. καὶ εἰς προίκα τέκνων σου γράφην. καὶ ποιὴν εξ αὐτου και εν αὐτῶ ὅσον νουλὴ· ἀποτάσσωμενοι δε ἡμεὶς οἱ ρηθεντες. ἀπὸ τῶν ρηθέντων ελαιῶν· καὶ ἑτέρων ἡμεροδενδροιων. πασὴ παραγραφὴ· καὶ ἱρωγὴ. συνηθείων τε καὶ νόμου. παντὸς κανονικοῦ· καὶ πολητικοῦ δικαίου· τοῦ δυνάμένου ἡμᾶς βοὴθήσαι. εἰς ἀκύρωσιν ἀποκατάστασιν· ἡ μετατραπὴν της παρούσεις. πράσαιος· ὁς τὸ κύρος καὶ τὴν εξουσίαν παρ ἡμῶν λαβῶν. μὴ κολὴόμενος παρά τινος. ἐγγυοῦμε δὲ καὶ την νομικὴν δεΦενσοίωνα. καὶ ἡ μὲν Φωραθεῖ ποτὲ κερῶ ἐξ ημῶν τίς. οἱ ἀπο αλλωτριου τινὸς· εἰς αὐτᾶ σὲ. οἱ τοὺς σοῦς κληρονόμους ἐνοχλήσαι νουληθή. μὴ ὑσακουσθήτω. ἀλλ ἡμεῖς καὶ ἡμέτεροι κληρονόμοι. σταμεθα. καὶ διεκδικᾶν υμᾶς αὐτὰ ἐκ πάντὼς προσώπου ξένων τε και ἰδίων· ἢ δὲ καὶ εις ἀποτροπὴν επανέλθωμεν. ἡναι ἡμᾶς εἰς τῶ τῆς επιορκίας ποινὴν. καὶ ὁμολογοῦμεν ζημιούσθω ἡμᾶς· εἰς την ἡμετεραν κορτὴν ἀετοῦ· αὐγουσταλια δέκα. καὶ προς σὲ τὸν ρηθέντα αγωραστὴν καὶ σει κληρονόμους, τετράπλοῦν τὴν ρηθήσαν ποσωτιτα του τιμίματος. καὶ πασας τᾶς δικαίας εξωδους. οὐχ ἑλαττον. ἔχειν σε καὶ τῶ ρηθὲν μοιράδιον τῶν ελαιῶν· καὶ ετερων ἡμερωδενδριων εκύσαι μετὰ τῶν σῶν κληρονόμων· καθάτι αὐτὰ παρ ἡμῶν ὄνηκας. ἰδ οὑτω στέργει καὶ ἐμμενει βεβαία. ἡ τιαὕτη δικαία πράσεις ὀχυρὰ και ἀπαράσαλευτως. ἄχρι στασεως κοσμου. προς σὲ τὸν ἠρημένον νοταριον παυλον. καὶ εἰς τους σοῦς κληρονόμους καὶ διάδοχους. διῶ και επιγραΦὲν τῆ ἡμῶν παρακλήσει. χειρὶ νικολάου νοταριου ποβλύκου ἀνωτερω. παρὰ τῶν προλὶχθέντων κριτων και ετερων καλῶν ἀνθρωπων μαρτυρωθὲν. ἐν ἐτει μηνῆ και ινδικτιωνι τῶν ἀνωτερω.

† εγῶ νοταριος δαβίδ κριτῆς χώρας αετοῦ τὰ ανωτερα μαρτυρω.

† εγῶ νοταριος ιωαννης της κυρας γρούσας κριτής

didi tibi tuisque heredibus tarenis aureis decem; quibus acceptis a tuis in meas manus integris, perfectis, non imminutis et iusti ponderis, tradidi tibi praefatae dimidiae portionis trium olearum, aliarumque arborum fructiferarum personalem possessionem, et personale iuramentum de hac perfecta et plenissima venditione tibi praestiti, ut habeas a me in perpetuum dictam dimidiam partem olearum et aliarum arborum fructiferarum, ut superius dixi, cum tuis heredibus, vendas, dones, permutes, in dotem filiarum tuarum scribas, et facias de ea et in ea quidquid volueris, utpote qui dominium et facultatem a me accepisti, nemine impediente. Insuper ego suprascripta renuncio, quoad dictas oleas et alias arbores fructiferas, omni exceptioni et subsidio consuetudinum ac legum, cuiusvis canonici et civilis iuris, quod mihi opitulari possit ad infirmandam, abrogandam vel subvertendam praesentem venditionem, et promitto tibi legitimam defensionem; nam si quo tempore aliquis nostrum vel extraneus molestiam tibi vel tuis heredibus de memorato praedio inferre voluerit, ne exaudiatur; sed nos nostrique heredes obstabimus, et tibi ipsum (*praedium*) defendemus ab omni persona extranea vel propinqua. Quod si (*hanc venditionem*) subvertere voluerimus, periurii poenae subiiciamur; et assentimur mulctari nostrae curiae Aëtae augustalibus decem, et tibi memorato emptori tuisque heredibus quadrupla quantitate dicti pretii et omnibus iustis expensis; atque nihilominus possideas cum tuis heredibus praefatam partem olearum aliarumque arborum fructiferarum, prout eam a me emisti; et ita deinceps haec iusta venditio firma, stabilis atque inconcussa usque ad finem mundi maneat tibi memorato notario Paulo, tuisque heredibus et successoribus. Quare scripta est rogatu nostro manu praefati Nicolai publici notarii, et antedictorum iudicum aliorumque proborum hominum testimonio roborata, anno, mense et indictione suprascriptis.

† Ego notarius David iudex civitatis Aëtae quae supra testor.

† Ego notarius Ioannes de domina Grusa iudex.

χωρας αιτοῦ τα αιωτιρα μαρτυρώ.
† Ego Rogerius de aquario testor.
† Ego Bartholomeus de fogia testor.
† Egó Bartholomeus de Grusa testor.
† Ego Bartholomeus de Irene testor.
† νικολαος νοταριος ταβουλάριος ποπλικος χωρας αιτοῦ πρός πιστωσιν ιδιωχειρως ἔγραψα.

civitatis Aëtae quae supra testor.

† Nicolaus notarius tabularius publicus civitatis Aëtae ad fidem propria manu scripsi.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani — n.° 164.)

CCCXVIII.

1269 — Mense Augusto — Indict. XII — Badulati.

Notarius Rogerius Catalanus restituit monasterio Cammaroti Obedientiae S. Stephani de Nemore quaedam praedia posita in agro Badulati.

Ἐν ὀνόματι τοῦ αιωνίου θεοῦ καὶ σωτῆρος ημῶν ιησοῦ χριστοῦ. Αμὴν: Εν ἔτη δὲ κόσμου κτῆσεος: εξακεισχειλειοστῶ: επτακοσιοστῶ: ευδομικοστῶ καὶ ευδόμω ἔτη: Μηνῆ αυγοῦστω, τῆς ενισταμένης ινδικτιωνος δεκάτης δευτέρας: κυριεύοντος τοῦ ενδόξου κυροῦ ημῶν κυροῦ ριγὸς κἄρουλου: θεου χἄρητι ηψυλού ριγὸς σικελείας: δουκάτου αποῦλειας πρῆνκηπάτου καπουας: ανδεγάβιας: φωλκαλκἔριου και προβήντζης κόμητος: τοῦ δὲ αυτοῦ ριγἄτου χρόνω τἔταρτω ευτιχως ἀμὴν: οἰμεῖς ὅτε λέων πλασταρὸς κριτὴς χῶρας βαδουλἄτου: βαρθωλομαίος πλασταρὸς νοτἄριος τῆς χῶρας: καὶ ἕτεροι υπογραφεντες μάρτυρες: πρός τοῦτο οιδικὸς κληθέντες καὶ παρακληθέντες: εν τῶ παρόντι ποβληκῶ εγγράφω φανεροῦμεν καὶ μαρτυροῦμεν: καταστειμένων ενῶποιον οιμῶν: τῶν προειρημένων: κριτοῦ και νοταρίου: ὁ νοτἄριος ρωγέριος καταλάνος: και ὁ δόμνος ματθέος ὅτι νὺν ηγοῦμενος τοῦ αγίου στεφἄνου τοῦ ὄρους: ὁ προρηθεῖς νοτἄριος ρωγέριος καταλἄνος ὁμολόγισεν εις αιμἄς: ὅτι φἴλιτικῶς και αγαπιτικῶς: αναζἤτἴσεν αυτὸν καὶ ανήμνησε αυτοῦ ο ρηθεῖς ηγοῦμενος: ὅτι κρατῆ καὶ νομεὕη τινᾶ ποσῶτητα χωραφείων καὶ αμπελείων: ὁ προρηθεῖς νοτἄριος ρωγέριος: τὰ ἄπερ αρμόζουν τὸ μοναστἤριον καμμαρῶτου: ὁ εστὶν μετοχειον αγίου στεφἄνου τοῦ ὄρους: ηπαρχει δὲ εν τῆ διἄκρατῆσει βαδουλάτου: δικαίω ὅτι εισὺν τα προοιρημἔνα χωράφια καὶ αμπελια: εκ τῆν κουλτοῦραν τοῦ ηρημένου μοναστηρίου καμμαρώτου: ὅπερ ἐστὶν περἴορησμένον τῆν λεγωμένην τοῦ σταυρίου. μαλλον δὲ εισὺν ἔσω

† In nomine aeterni Dei et Salvatoris nostri Iesu Christi. Amen. Anno ab orbe condito sexmillesimo septingentesimo septuagesimo septimo, mense augusto praesentis indictionis XII, regnante glorioso domino nostro rege Carolo, Dei gratia excelso Siciliae rege, ducatus Apuliae, principatus Capuae, Andegaviae, Forcalquerii ac Provinciae comite, regni vero eius anno quarto, feliciter, amen. Nos Leo Plastarus iudex civitatis Badulati, Bartholomaeus Plastarus notarius eiusdem civitatis, et ceteri subscripti testes ad hoc specialiter vocati et rogati, praesenti publico instrumento declaramus et testamur coram nobis praedictis iudice et notario se constituisse notarium Rogerium Catalanum, et dominum Matthaeum, pro tempore praepositum sancti Stephani de Nemore. Praedictus vero notarius Rogerius Catalanus nobis asseruit memoratum praepositum amice ac benevole a se petiisse, sibique in memoriam revocasse ipsum notarium Rogerium possidere et habere quamdam partem terrae et vinearum pertinentium ad monasterium Cammaroti, quod est Obedientia sancti Stephani de Nemore. Antedicta praedia et vineae extant in ditione Badulati, et spectant ad culturam memorati monasterii Cammaroti nuncupatam de Cruce, prout suis terminis circumscribuntur, quin imo sita sunt in finibus eiusdem culturae meridiem versus, uti palam fit ex petitione et commemoratione facta a praeposito sancti Stephani antedicto notario Rogerio. Quibus permotus supra-

τοῦ περϊορησμοῦ τῆς αὐτῆς κουλτουρας τὰ ειρημένα χωράφια καὶ αμπέλια: εκ τῆν μεσυμυρίαν, ἐν τῆ αυτῆ συνθέσει τῆς αναζητήσεως, και ανάμνῆσεως; γιναμένης παρα του ηγουμένου αγίου στεφάνου: εις τὸν προηρῆμενον νοτάριον ρωγέριον; καὶ κυνηθῆς ὁ προγραφῆς νοτάριος ρωγέριος καταλάνος: καὶ τῆς διανίας αυτου εκθεμένης: κατα τῆν περϊοχῆν τοῦ πρεβελεγίου ὃν ἔχη το ηρημένον μοναστήριον καμμαρῶτου παρα τοῦ κυροῦ τοῦ ταυτῆν τῆν κουλτούραν δῶσας και στέρξας εις τὸ αυτον μοναστήριον; αυτοῦ αναπτηξαμένου: ἴδεν καὶ καλὸς ενωτίσθη: ὅτι ἡ ποσῶτης τῶν προειρημένων χωραφείων καὶ αμπελίων: ὧν κρατῆ καὶ νομεῦη: εισὶν εκ τῆν κουλτούραν καὶ εκ τον περϊορισμον τῆς ηρημένης κουλτούρας τῆς λεγωμένης τοῦ σταυρίου: καὶ αρμόζουν τὸ ηρημένον μοναστήριον καμμαρῶτου: δικαιω τῆς αυτῆς κουλτούρας: προϊδῶς γὰρ ὁ προγεγραμμένος νοτάριος ρωγέριος καταλάνος: εις τὸ μὴ κατακρίναι τῆν οικιαν ψυχην: καταθανειν και κατὰ τὸ δίκαιον: ανευ δόλου· χλεῦης ἢ απάτης: αλλᾶ μετα καθαρᾶς συνηδῆσεως: εκουσίος και αὐτόπροαίρετος: ἅπασαν τῆν ποσῶτητα; των προρηθέντων χωραφείων καὶ αμπελείων; ὧν αυτός κρατῆ και νομεῦη; τὰ ἅπερ εισὶν εκ τὴν κουλτούραν και ἔσω τοῦ περϊορησμοῦ τῆς λεγωμένης κουλτούρας σταυρίου ὅπερ εστίν τοῦ ηρημένου μοναστηρίου καμμαρώτου: απεστάξατω καὶ αἴασαν αὐτὰ εις τὸ ἠρημένον μοναστῆριον καμμαρῶτου: ὧς προείρηνται: καὶ συνέταξατω αυτᾶ μετα παντων δικαιόμάτων αὐτῶν: εις το ρηθὲν μοναστήριον διηνεκός: καὶ τῆς νομῆς αυτῶν απεγδῆσατω; ουδενὸς οικϊότιτος: οὔτε καρποφορίας τινης εἰς αυτὰ: εν καινῆ κερῶ: δίκην παραφυλάξας: αλλὰ απο τοῦ νὺν τὸν προηρημένον δόμνον ματθεον ηγούμενον αγίου στεφάνου τοῦ ὄρους: καὶ ἅπαν τὸ κυνῶβοιον: ονόματι τοῦ ηρημένου μοναστηρίου καμμαρῶτου ὁ εστίν μετοχιον αγιου στεφάνου: εἰς σωματικην ἔμφορεσιν ἔθετο ὁ προρηθεῖς νοτάριος ρωγέριος: εις τα προηρημένα χωράφια καὶ αμπέλια: μετα πασῶν εισωδων εξωδων: και δϊκαιόμάτων αυτῶν: ἔδωσεν αυτοῖς πλειρεστάτην ἄδιαν καὶ ἐλεῦθεραν εξουσίαν κρατῆσαι: δεσποτῆσαι καὶ συνησφορῆσαι τὰ προηρημένα υποστατικᾶ πράγματα διηνεκὸς ὧς αληθεινοῖ κύριοι: καὶ ουδέποτε ελθῆναι απεναντῖαν τοῦτῶν: ὁ προρηθεις νοτάριος ρωγέριος: καὶ ἐάν ποτε καιρῶ μετάμελος ευρηθῆ τοῦ εναντιῶσε ἢ μετάτρεψαι τὸ παρον συνάλλαγμα ἤτε ἄλλος τίς θελῆσει εμπο-

scriptus notarius Rogerius Catalanus cum suam aperuisset mentem de iis quae continebantur in privilegio, quod habet memoratum monasterium Cammaroti a domino qui hanc culturam dedit et confirmavit eidem monasterio, huiusmodi (*privilegio*) explicato, novit et certior factus fuit antedictorum praediorum et vinearum quantitatem, quam habet et possidet, attinere ad culturam quae dicitur de Cruce, exstare in eiusdem confiniis, et spectare ad memoratum monasterium Cammaroti iure ipsius culturae. Quae cum comperta habuisset antedictus notarius Rogerius Catalanus, ne propriam animam aeternis poenis damnaret, ex iure, sine dolo, fraude vel deceptione, sed pura conscientia, sponte et propria deliberatione totam antedictorum praediorum et vinearum quantitatem, quam ipse habet et possidet, quaeque exstat in confiniis eiusdem culturae, quae dicitur de Cruce, et pertinet ad memoratum monasterium Cammaroti, cessit et renunciavit in perpetuum eidem monasterio Cammaroti, ut ante dictum est, una cum omnibus ipsius iuribus, et exuit se ipsius dominio, nullum in ea sibi quovis tempore ius reservans sive proprietatis, sive fructuum; sed amodo praedictus notarius Rogerius tradidit praefato domino Matthaeo praeposito sancti Stephani de Nemore, et toti coenobio, nomine memorati monasterii Cammaroti, quod est Obedientia sancti Stephani, corporalem possessionem suprascriptorum praediorum et vinearum simul cum omnibus introitibus, exitibus et iuribus ipsorum, ac dedit ipsi plenissimam potestatem et liberam facultatem habendi et possidendi antedicta praedia, iisque semper utendi, prout verus dominus, et numquam his quae statuimus adversabitur praedictus notarius Rogerius; nam si quando aut

δῆσαι· τὸ ηρημένον μοναστήριον εκ τα προηρημένα πράγματα: τοῦ μὴ εισακουσθείναι καὶ ἔξασθε τὸ ἀναθεμα παρα πατρὸς υιοῦ και αγίου πνεύματος: ουκ ἔλαττον και ἐν τῶ φύσκω της ριγικῆς κόρτης ενοχος ποιήσεν καταδικασθήναι πινῆς: μιᾶν λύτραν χρυσίου ὅ τὸ ἐνάντιον ποιῶν: ὅθεν εἰς μέλλουσαν ἀναμνησιν καὶ βεβαίοσιν τοῦ ηρημένου μοναστηρίου καμμαρῶτου εκ τὰ προηρειμένα χωράφια καὶ αμπέλια: παρακλῆσει τοῦ προδειλωθέντος νοταρίου ρωγερίου: τὸ παρον τῆς παράθεσεως και αποταγῆς ποῦβληκον ἔγγραφον εποιήσαμεν ποιηθηναι: καὶ ἔστιν γεναμένων: δια χειρὸς εμοῦ τοῦ ανοτέρω προλεχθέντος βαρθωλομεου νοταρίου βαδουλατου: τῆς υπογραφῆς εμοῦ τοῦ ηρημένου κριτοῦ τοῦ αυτοῦ νοταρίου: ναῖμῆν καὶ τῆς υπογραφῆς τοῦ προηρημένου νοταρίου ρωγερίου καταλάνου: καὶ ετερων μαρτύρων ὀχυρωμένων: εγράφει εἰς βαδουλάτον εν ἔτη μηνῆ καὶ ινδικτιωνι τῶν προγραφέντων.

† Ego qui supra Rogerius catalanus suprascripta concedo et confirmo.

† ἐγῶ ὁ ανότερος λεων πλασταρᾶς κριτῆς χῶρας βαδουλάτου τὰ ανῶτερα μαρτυρῶν υπέγραψα.

† ἐγώ κονσταντίνος νοταρίου ιωάννου τὰ ανότερα μαρτυρῶν ἰδιοχείρως ὑπέγραψα.

† Ego constantinus de martino lecta supradicta testor.

† εγω κοσταντινος μαυβριανος τὰ ανοτερα μαρτυρω.

† εγω νικολαος πικκυλος τα ανοτερα μαρτυρω

† εγω βαρθωλομαιος πλασταράς ο προλεχθῆς ποῦβληκος νοτάριος βαδουλάτου τὸ παρον ποῦβληκον ἔγγραφον ειδιοχείρως ἔγραψα καὶ υπέγραψα καὶ εμὲ υπέγραψα.

ipse mutato consilio tentaverit adversari vel subvertere praesentem conventionem, aut quicumque alius voluerit impedimentum afferre memorato monasterio de antedictis praediis, ne exaudiatur, sed sortiatur anathema Patris, Filii et Spiritus Sancti, et praeterea Fisco regiae riae Cumulctetur una libra auri. Quare ad futuram memoriam et securitatem dicti monasterii Cammaroti de antedictis praediis et vineis, rogatu praedicti notarii Rogerii, condi iussimus praesentem cessionis et renunciationis publicam chartulam, scriptam manu praenominati Bartholomaei notarii Badulati, subscriptionibus mei memorati iudicis, ipsius notarii, et antedicti notarii Rogerii Catalani, aliorumque testium roboratam. Scripta est Badulati anno, mense et indictione supradictis.

† Ego suprascriptus Leo Plastaras iudex civitatis Badulati quae supra testans subscripsi.

† Ego Constantinus filius notarii Ioannis quae supra testans propria manu subscripsi.

† Ego Constantinus Mambrianus quae supra testor.

† Ego Nicolaus Piccilus quae supra testor.

† Ego Bartholomaeus Plastaras antedictus publicus notarius Badulati praesens publicum instrumentum propria manu scripsi et subscripsi et me subscripsi.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani — n.°165.)

CCCXIX.

1269 — Mense Augusto — Indict. XII — Sancti Menae.

Flandina vidua Ioannis Gobitzi tradit monasterio SS. Deiparae Campoforani quaedam praedia posita in agro S. Menae, ut inibi molendinum extrueretur, sub annuo censu dimidii rotuli cerae.

† ἐγὼ Φλανδίνα σύζηγος τοῦ ἀπεχωμένου ποτε κυρου ἰωαννου γωβήτζου τὰ κατοτέρως γραμμένα στέργω καὶ ἐπικυρῶ.

Ἐν ονόματι τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱου καὶ τοῦ

† Ego Flandina coniux demortui domini Ioannis Gobitzi quae infra scripta sunt confirmo et rata habeo.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Amen.

αγίου πνεύματος αμήν. τοὺς βουλομένους τα εἴδια κτοίματα εἰς τινὰς στέρξαι. χρὶ. εξ ικείας ορμίσθαι αγαθὴς βουλὴς καὶ θελίσεως· καὶ δια δικαιωμάτων εγγράφων. τὸ ασφαλὲς αυτοὶς περιποιεῖσασθαι τουτοῦ χάριν καγῶ Φλανδίνα· σύζηγος του απεχωμένου ποτὲ κυρου ἰωαννου γουβήτζου. μετα ακριβεστάτης βουλής. ἀδειας καὶ συνενέσεως τοὺ συνετοὺ ανδρὸς ιωάννου κρισπίνου κάτηκος κράτους χῶρας αγιου μεινα· ημετέρου προκουράτορος καὶ μουνδουάλδου. εν τι τιοῦτη ὑπωθέσει εμὴ παρα τῆς κόρτης δεδωμένου. ὴς το αποκλίσε πάσαν ευρισιλογείαν καὶ πρώφατιν· τὴν ενισχὶουσαν γενηθήναι εἰς την τῆς παρούσης στέρξεως εκποίεισυν· γνόστον θέλο τοὺ εἶνε τοῖς πάσυν τόσον τοίς παροῦσυν ὸσον τοὺς μέλλουσυν· ὸτι ἐλθὼν εἰς ἐμὲ. ὸ ἱερεὺς κλήμεις μοναχὸς καὶ καθηγοῦμενος τῆς αγιοτάτης μονῆς· τὴς υπεριμνήτου δεσπήνης ημῶν θεοτοκοῦ τοῦ καμποφωράνου· εν τῶ περιτρεχωμένω κερῶ. αξιοσὶν με πλείστα· ἵνα απο τῶν ημετέρων αγαθων. ἡγοῦν χωραφοίων. στέρξο αυτῶ εἰς ὸνομα τέλους· δια το αναγίρε καὶ ποιῖσε εν αυτοῖς αγνεοστοῦ τινὰ ἱδρόμυλων λόγου καὶ εἰς ονομα τὴς ρηθῆσης μονῆς· εγω δὲ τὸν ειρημένον κλήμιν καὶ καθηγοὺμενον τῆς αυτῆς αγίας μονῆς. ανδρὰ εναργὲς επιστάμενον. εις τὰς εμὰς χρεὶας· καὶ οτι τὴν εμὶν ὠφέλιαν ἡ ἐτισις αυτοῦ αναγίρη· αγαθοποιὸς ἦξας τὴ αυτοῦ δεείση. εξ ικείας μεὺ αγαθῆς βουλὴς καὶ θελίσιως· καὶ ανεὺ πάσης απιγωρευμένης ετίας· μετα βουλὴς καὶ ἀδιας τούὴ ηρημένου ἰωαννου κρισπίνου εμούὴ προκουράτορος καὶ μουνδουάλδου ὦς εἴριται. στέργω τὸ ρηθέντι καθηγουμένω τῆς ριθήσης αγίας μονῆς. καὶ τῶν μετ αυτοῦ πάντων ἔπιτα. εν τὴ αυτὴ μονῆ καρτεροῦντες καὶ ενεργοῦνταις. αἰωνίως. τὰ τοιαύτα χωράφια ημῶν. ἃ συνίσταν.αι καὶ περιορίζωνται οὺτος· εξ ανατολης ο ποταμὸς βακάλη· δίσεως τελικὸν γουλιελμου αρουβάλλου καὶ τελικὸν περεγρίνου παπὰ ιωαννου καὶ ἰακώβου τζαγγάρου. μεσιμυρίας ὸ δρομος ὸ βασιλικὸς εισερχώμενος καὶ εξερχώμενος απο κόμης πλάκιδου. εἰς τα πολίστινα καὶ εις τὸ μιλοστατον καφούρνον. αρκτου ἑτερα ὸδὸς ἡ απάγουτα εις τὸν ἅγιον νικόλαον μίλλη καὶ αλλαχοῦ. καὶ οὺτο συνκλίοἶ. τα τοιαὺτα χωράφια απώρια τοὺ ημετέρου θεορέτρου γυνόσκωντες αυτὰ εἶνε μικρὰς χρίζεος καὶ ακαμάτευτα ακοῦσαντα τὰς ετίσεις τοὺ αυτοὺ καθηγουμένου εγ μέρους τῆς αυτῆς αγίας μονὴς. απλὸς στέργω καὶ επικυρῶ αυτὰ εν τὴ αυτὴ μονὴ εἰς αυτὸν

Qui volunt propria bona in alios transferre, necesse est ut suo impellantur bono consilio et voluntate, et scriptis instrumentis securitatem iis comparent. Quapropter ego Flandina coniux demortui domini Ioannis Gubitzi, diligentissimo consilio, facultate et consensu prudentis hominis Ioannis Crispini, incolae agri civitatis Sancti Menae, mei procuratoris et mundualdi, in huiusmodi negotio a Curia mihi dati ad declinandam quamvis cavillationem et praetextum, qui oboriri possit in condendo hoc concessionis instrumento, volo ut innotescat omnibus tam praesentibus quam futuris ad me hoc decurrente anno venisse presbyterum Clementem monachum et praepositum sanctissimi monasterii gloriosissimae dominae nostrae Deiparae Campoforani, et a me vehementer petiisse, ut ex meis bonis, nempe praediis, ipsi quaedam traderem, sub census pensitatione, ut inibi ab inchoato exstrueret et faceret molendinum aquarium nomine et pro parte memorati monasterii. Ego autem cum nossem dictum Clementem praepositum ipsius sancti monasterii solertem in meis necessitatibus, et eius petitionem vel mihi utilitati esse, benefice obsecundans eius postulationi, proprio meo bono consilio et voluntate, nulla prorsus vetita causa, consentiente et approbante memorato Ioanne Crispino, meo procuratore et mundualdo, prout dictum est, concedo dicto praeposito praefati sancti monasterii, et omnibus qui post eum fortiter ac strenue operam in eodem monasterio navabunt in perpetuum, haec praedia mea, quae ita circumscribuntur: ab oriente est flumen Vacale; ab occidente praedia censuaria Gulielmi Aruballi et Peregrini filii presbyteri Ioannis et Iacobi Tzangari; a meridie via regia quae intrat et exit ex pago Placidi ad Polistina et ad Milostatum Cafurnum; a septentrione alia via quae vadit ad Sanctum Nicolaum Milli et alioversus; et ita clauduntur. Huiusmodi praedia censuaria, quae mihi obvenerunt ex donatione post nuptias, cum cognovissem parum utilitatis mihi afferre et inculta es-

καὶ εἰς τὸ μετ αυτοῦ απαντας αἰώνας. εἰς δεσποτίαν καὶ κυριότιτα· ποιεῖσε εν αυτοὶς ὥς αὐτος ἔφη ὑδρώμυλον λόγου τῆς αυτῆς μονὴς καὶ η τι ἄλλον αγαθον βουληθὴ καὶ δυνηθὴ ποιείσε αυτὸς καὶ εἶ μετ αυτοῦ ἀπανταις. υπερ ὧν αυτὸς ο ριθεῖς καθηγοῦμενος οφίλη τέλλειν καὶ επιδιδὶν λόγου καὶ εἰς ὄνομα τέλους εἰς εμὲ καὶ οἷς τοὺς εμοῦς κλοιρωνόμους καὶ διαδώχους. ηται εἰς ὃν αναθέσωμεν απετίσε τὰ ημέτερα δικαια. κατέτος εις τας οκτῶ ημέρας τοῦ μινὸς σεπτευρίου· εν τὴ ἑορτη τῆς αγίας και δεσπὴνης ημὼν θεοτοκοῦ τοῦ γενεθλὴου αυτῆς· κερὶον ρωτοὺλον γενηκον τω ἡμίσιον· καὶ οὐτο τελουμένου τοῦ αυτοῦ τέλους· απω των ὢντων καὶ δεσπόζωντων εν τὴ αυτὴ μονη. εἰς εμὲ καὶ εις τοὺς εμοὺς κλιρωνόμους καὶ διαδὼχους. υπωκλίνομεν μὶ ἐχειν ἄδιαν· μίταὶ ἡμοῖς· μιται τοὺς μέλλωντας εξ ημῶν. τούτο εκποιείσε εἶ ακυρώσε. η δε καὶ τω τέλη καλίσειται εἶ αυτὸς ο ριθεὶς καθηγουμενος οἷ η μετ αυτοῦ ἀπαντες ἡ ἄλλην κυριότιτα απ αυτοῦ ζητίσωσυν. ἦται οι ημετέροι κλοιρῶνομοι απ αυτῶν τὼν πραγματων αλλο τὶ ἄνευ του τέλους ετίσοσυν· οἷ ροιθέῖταις πέλοιταὶ απ αυτὼν διόχθήσωνται· καὶ οι ημετέροι κλοιρωνόμοι μὶ εισακουσθείσωνται. ἦ δε καὶ τὰ ανότερα φοιλαχθοίσωνται το ρηθὲν τέλος καὶ η γνωριμὶ εν τι ριθήση διορία· απωδούναι πρὸς ημὰς καὶ εις τοὺς ημετέρους κληρωνόμους ἦτα πρὸς ὃν αναθέσωμεν απετὶσε αυτὰ· ἔχειν αυτὰ ἦ αυτὴ αγιοπάτη μονὴ αἰωνιως. ὥς συνεχὸς εγράφη εἰς ὠχειρὰν δεσποτίαν ὑμεὶν αἷς ἀεἶ. γενικὸς καὶ ανεπεράστος ὄθεν εἰς μνήμην τὴς ριθήσης ενδόξου μονὴς· τελίτριας τὼν ροιθεντων πραγμάτων. τω παρῶν ἐγγραφον τὼ ρηθέντι καθηγουμένω εποιεῖσα γενέσθαι· γραφὲν χειρὶ ἰωαννου τοῦ κλιστοῦ παροχεικὼς πουπληκὸς ταβελλίονος χώρας τῆς ριθήσης του αγίου μεινὰ εἰς ἐλαττων νοτάριος πούπληκος μὶ ὄντα τὴ αυτὴ χώρα παρα τῆς ριγηκὴς κόρτης πετηπωμενον. τοὶς ὑπωγραφὴς· γουλιελμου τού κυρου ανδρέου μακροῦ καὶ αντονίου κρισπίνου δικαστὼν χώρας αγίου μεινᾶ. καὶ ετερων μαρτυρων ὠχειρωθέν· δια τῆς υπωγραφῆς καὶ σιγίλλου· εμὴ τῆς ριθῆσης κυρας φλανδίνας στεργούσης καὶ επικυρούσης τὰ οἷρεμένα. εν έτι εξακισχιλιοστῶ· επτακοσιοστῶ ευδομικοστῶ ευδόμω· εν μινὴ αυγοῦστω ἰνδικτίωνος δωδεκάτης. κυριεύωντος τοῦ ημετέρου κυριου υπερλάμπρου ριγὸς. κάρουλου· ριγάτου σικελίας ρὴξ. δουκάτου πουλίας πρηγκιπάτου κάπουας. ἀνδεγάβηας προβὴντζης

se, et audivissem petitiones memorati praepositi factas nomine praefati sancti monasterii, ea prorsus confirmo et trado ipsi monasterio, et eius praeposito omnibusque qui ei sunt successuri in perpetuum, cum potestate et facultate faciendi in iis, prout idem praepositus dixit, molendinum aquarium, nomine ipsius monasterii, et quidquid aliud bonî voluerit et potuerit facere ipse et omnes eius successores. Pro his memoratus praepositus solvat et tradat census nomine mihi meisque heredibus et successoribus, vel quibus mandaverimus nostra iura repetere singulis annis, die octava mensis septembris, in festo sanctae dominae nostrae Deiparae die ipsius natalitie, dimidium rotulum cerae generalis ponderis; et ita persoluto huiusmodi censu a praepositis ipsius monasterii mihi meisque heredibus et successoribus, nulla mihi meisque successoribus sit potestas hoc instrumentum infirmandi, et irritum reddendi. Sin autem aut censum solvere noluerint vel ipse memoratus praepositus, vel successores omnes, sive aliud dominium quaesierint, aut mei heredes de dictis praediis aliud quidpiam praeter censum petierint, memorati censuarii ex iis expellantur, et mei heredes ne exaudiantur. Si vero supradictae conditiones observatae fuerint, nempe memoratus census et recognitio ad statutam diem reddantur mihi et meis heredibus, vel cui mandaverim haec repetere, memoratum monasterium habeat semper huiusmodi praedia, prout saepe dictum est, sub meo stabili dominio in perpetuum, sine quavis exceptione et damno. Quare ad memoriam dicti gloriosi monasterii censuarii dictorum bonorum, praesentem chartulam condi iussi memorato praeposito, scriptam manu Ioannis de Clisto vices gerentis publici tabellionis dictae civitatis Sancti Menae, infimi publici notarii, cum nullus esset notarius in eadem civitate a regia Curia constitutus, subscriptam a Gulielmo filio domini Andreae Macri, et Antonio Crispino iudicibus civitatis Sancti Menae, et ab aliis testibus roboratam, nec non subscriptione et sigillo mei memoratae dominae Flandinae, quae confirmavi et roboravi suprascripta, anno sexmillesimo septingentesimo septuagesimo septimo, mense augusto, indictione XII, regnante domino nostro illustrissimo rege Carolo, regni Siciliae rege, ducatus Apuliae, principatus Capuae, Andega-

καὶ Φολκαλκέριας κόμιτος. τὼ κράτη τῆς αυτοῦ κυριοτητος ἔτος τέταρτον εὐτυχως αμὴν.

† ἐγῶ γουλλιέλμος τοῦ κυρου ἀνδρέα ὁ ανωτερος κρητης χώρας αγιου μεινα μαρτυρ.

† Ego qui supra Antonius Crispinus Iudex terre sancti Mene que supra testor.

† ἐγῶ ἰωάννης κρισπίνος προκουρατωρ καὶ μουνδουαλδος της αυτης κυρας Φλαιδιας στεργω καὶ μαρτυρω.

† εγῶ ο ανοτέρω γραφῆς ἰωαννης. του κλιστοὺ παροχεικὸς πούπληκος νοτάριος χώρας αγίου μεινὰ εἰς ἐλαττον νοτάριος παυπληκός. τώ παρόν εγραφον. ἐγραψα καὶ υπέγραψα.

viae, Provinciae, et Forcalquerii comite, anno quarto ipsius dominationis, feliciter, amen.

† Ego Gulielmus filius domini Andreae, qui supra iudex civitatis Sancti Menae testor.

† Ego Ioannes Crispinus procurator et mundualdus ipsius dominae Flandinae confirmo et testor.

† Ego suprascriptus Ioannes de Clisto vices gerens publici notarii civitatis Sancti Menae, infimus notarius publicus, praesens instrumentum scripsi et subscripsi.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani—n.° 166.)

CCCXX.

1270 — Mense Maio — Indict. XIII — Aëtae.

Theodorus de Core vendit notario Paulo Filderri dimidiam partem trium olearum exstantem in agro Aëtae tarenis aureis octo.

† σίγνον ἰδειωχειρος θεωδορου τῆς κόρης.

Ἐν ονόματι τοῦ αἰωνίου ἡμῶν θεοῦ ἀμὴν. ἐν τῶ εξακϊσχιλιωστῶ. εὐπτακωσιωστῶ. εὐδωμηκονστῶ· καὶ ὄγδω· κυριεὔοντος τοῦ ὑπερλάμπρου κυροῦ ἡμῶν καρουλλου. ρηγὸς συκελίας. δουκάτου ἀπουλιας. πρινκηπάτου καπουας. ἀνδεγαβήας διὰκρατησεως καὶ φουλκαρίας κόμιτος. ἔτει τῆς αὐτοῦ κυριώτητος πέμπτω. μηνῆ μαΐω τῆς τρίτης καὶ δεκάτης ινδικτιωνος· παρουσία γουλιαλμου τοῦ αγκουρου. καὶ νοταρίου ιωάννω τῆς κυρας γρουσας. κριτῶν χώρας ἀετοῦ, καὶ νικολάου νοταριου ποβλυκου ἐκὐτῆς χώρας. καὶ ετερων καλῶν ἀνθρωπων παρακληθέντων κεκληθεντων κατωτερω εἰς μάρτυρας εὐτὺχους ἀμὴν. ἀνάλαμβάννωμεν τοῦς ἰδίους ἡμῶν καὶ ξένους καὶ πασαν πρόφασειν. ἡμεῖς οἱ ἀνωτέρω γεγραμμένοι. οἱ τὰ σύγνα τοῦ τιμίου σταυρου ἰδιωχειρως ποήσαντες· ἐκουσία ἡμῶν τῆ νουλή καὶ ἀρεσκία καὶ οὐκ ἐκ τινος τῶ παράπαν ἀνάγκης· ἢ βήας, ἢ τίας οὐν περισταστεως. ἀλλὰ ὁλοψύχω καρδία καὶ αληθινή γνώσει· ἐκτὸς πασης ἀπὺγωρεὺμένης ετείας και παραγραφῆς. ὁμολογοίμεν σωματικῶς. ὅτι επράσαμεν προς σὲ τὸν νοταριον παυλον φιλδερρὲς· καὶ εἰς τοῦς σοῦς κληρονόμους, τῶ ἀφορμωζώντα ἡμῶν μοιράδιον ἐκ τὸν τρίων.

† Signum propriae manus Theodori de Core.

In nomine aeterni nostri Dei. Amen. Anno sexmillesimo septingentesimo septuagesimo octavo, regnante illustrissimo domino nostro Carolo rege Siciliae, ducatus Apuliae, Principatus Capuae, Andegaviae ditionis et Forcalquerii comite, anno eius dominationis quinto, mense maio, indictione XIII, coram Gulielmo de Aquaro, et notario Ioanne de domina Grusa, iudicibus civitatis Aëtae, et Nicolao publico notario eiusdem civitatis, et aliis probis hominibus testibus infra vocatis et rogatis, feliciter, amen. Ego suprascriptus, qui nomine propinquorum nostrorum et extraneorum signum honorabilis et vivificae crucis propria manu exaravi, suscipiens in me quemcumque praetextum, spontanea mea voluntate et consensu, et nulla omnino ex necessitate, vel vi, vel quavis circumventione, sed sincero corde et certa scientia, absque omni vetita causa et exceptione, declaro personaliter vendidisse tibi notario Paulo Filderri et tuis heredibus partem

ποδίων αἴλεων. ὅπερ ἔλαχεν ἡμὴν λόγου ἡμησίου ἐμφητεύσεως, ἐκ τοῦ σκουλλάδου. καὶ βοναβήτου. εἰς το χωριον αγκουρου περιχωριου ἀετοῦ. περιόριζώμενοι δε αὐτὲς οὕτως. ἀνάτολης χωράφιον βοὐτρονου. δὐσμᾶς χωράφιον ρηθέντος πράτου. ἄρκτου χωράφιον βοναβήτου· μεσημβριας ὁ οἶκως ρηθέντος πράτου. καὶ συγκλῆει. τουτο τύιυν τῶ ρηθὲν ἡμήσιον μοιράδιον ρηθέντων τριπόδων αιλεων· σὺν τοῦ ὑπόκάτο κημένου αὐτῶν χωραφίου· ἐπράσαμέν σοι αὐτῶ καὶ τοῖς σοῖς κληρονόμοις διὰ χρυσοῦν ταρία ὀκτῶ· καὶ ταὕτα τὰ ἠρημένα ταρία ὀκτῶ τοῦ χρυσοῦ. λαβώντες αὐτὰ ἀπὸ σοῦ εἰς τὰς ἡμετέρας χείρας, σῶα δικαια και ανέλληπη. ἐν δικαιω σταθμῶ καὶ ἐδώσαμέν σοι εἰς τῶ ρηθὲν μοιράδιον ἡμησι ελαιων. σωματικην Φώρεσιν· καὶ πεπιήκαμεν σει σωματικόν ὅρκον· εἰς ταὕτην τὴν τέλειαν καὶ πληρεστάτην διάπρασειν τοῦ εχειν σε τῶ ρεθὲν ἡμήσι μοιράδιον ρηθεντων ελαιων ὡς ἀνωτερω εφημεν. μετὰ τῶν σῶν κληρονόμων αἶς ἀει εξ ημῶν. πουλειν· χαρίζην ἀνταλλάττειν· καὶ εἰς προικα τέκνων σου γράφην· καὶ ποιὴν εξ αὐτὲς καὶ εν αὐτὲς ὅσον βούλη· ὀποτασσώμενοι δὲ ἡμεῖς εξ αὐτῶν πάση παραγραφῆ και αρωγῆ· συνηθήων τε καὶ νόμου. παντὸς κἀνῶνικού. καὶ πολητικοῦ δικαίου τοῦ δυνάμενου ἡμᾶς βωηθήσαι εἰς ἀκύρωσειν απόκατάστασιν ἡ μετατράπὶν τῆς παρούσης πράσαιος, ὃς τὸ κύρος καὶ τὴν ἐξουσίαν παρ ημῶν λαβῶν. μὴ κοληήμενος παρά τινος· ἐγγυοὐμε δε και την νομηκὴν δεφενσίωνα. καὶ ἡ μὲν φωραθη ποτε κερῶ ἐξ ημῶν τίς οἰ ἀπο ἀλλωτριου τινὸς εἰς αυτῶ τῶ μοιράδιον· σὲ ἡ τοὺς σοὺς κληρονόμους ἐνοχλήσαι υουληθεῖς μὴ ἠσακουσθήτω. ἀλλ' ἡμεῖς καὶ ἡμέτεροι κληρονόμοι· σταμεθα καὶ διἐκδικᾶν ἡμᾶς αὐτῶ· ἐκ παντος προσώπου. ξένων τε καὶ ἰδίων. ἳ δὲ καὶ εἰς ἀπότροπην επανέλθωμεν ἦναι ἡμᾶς εἰς τω τῆς επιωρκοιας πινὴν. καὶ ὁμολογούμεν ζημιούσθω ἡμᾶς. εἰς την ἡμετεραν κορτην ἀετοῦ αὐγουσταλια δὲκα πέντε. καὶ προς σὲ τὸν ρηθέντα ἀγωραστὴν καὶ σοι κληρονόμους τετραπλοῦν τὴν ρηθήσαν ποσώτιτα τοῦ τιμήματος. και πάσας τᾶς δικαίας εξώδους· οὐχ ἔλαττον· ἐχειν σε καὶ τῶ ρηθὲν ἡμήσι μοιράδιον ρηθεντων αιλεων ὡς ἀνωτερω ἠρηνται. μετὰ τῶν σῶν κληρονόμων. καθάτι αὐτῶ παρ' ἡμῶν ὄνικας. ἰδ ουτω στέργει καὶ ἐμμενει βεβαία. ἡ τιαὕτη δικαία πράσις ὠχηρὰ καὶ απαράσάλευτως ἀχρι στασεως κόσμου προς σὲ τον ἠρημένον νοταριον παὕλον. καὶ εἰς τοὺς σοὺς κληρο-

meam trium olearum, quae mihi obtigit pro medietate emphyteusis a Scullado et Bonavita, in loco Aquaro, pertinentiis Aëtae, et hos habet fines: ab oriente est praedium Butroni; ab occidente praedium memorati venditoris; a septentrione praedium Bonavitae; a meridie domus memorati venditoris; et clauditur. Hanc igitur dimidiam partem dictarum trium olearum, una cum humo subtus exstante, vendidi tibi ipsi et tuis heredibus aureis tarenis octo, quos cum a te in meas manus acceperim, integros, iustos, non imminutos et iusto pondere, tibi dedi dictae dimidiae partis olearum personalem possessionem, et corporale iuramentum tibi praestiti de hac perfecta et plenissima venditione, ut habeas memoratam dimidiam partem olearum, uti antea dixi, a me in omne aevum una cum tuis heredibus, vendas, dones, permutes, in dotem filiarum inscribas, et facias de ea et in ea quidquid volueris, utpote qui dominium et potestatem a me acceperis, nemine impediente. Renunciamus insuper omni exceptioni et subsidio consuetudinum et legum, et cuiusvis canonici et civilis iuris, quod nobis prodesse possit ad infirmandam, subvertendam, vel dissolvendam praesentem venditionem, et promittimus legitimam defensionem. Nam si quando aliquis nostrum vel extranea persona apparuerit, qui te vel tuos heredes de ipsa parte molestare voluerit, ne exaudiatur, sed ego meique heredes obstabimus, et vobis ipsam asseremus a quacumque persona extranea vel propinqua. Si vero (*hanc venditionem*) subvertere voluero, in poenam periurii incidam, et assentior mulctari nostrae curiae Aëtae augustalibus quinque et decem, tibique memorato emptori et tuis heredibus quadrupla quantitate dicti pretii, et omnibus iustis expensis. Et nihilominus habeas memoratam dimidiam partem olearum, uti supra dictum, una cum tuis heredibus, prout a me emisti, et huiusmodi iusta venditio firma, stabilis, valida et immutabilis permaneat usque ad finem mun-

νόμους καὶ διάδοχους. διῶ καὶ ἐπιγραφὲν. τῆ ἡμῶν παρακλήσει. χειρὶ νικολάου νοταριου ποβλύκου ἀνωτερου. παρὰ τῶν προλεχθέντων κριτῶν. καὶ ἑτέρων καλῶν ἀνθρωπων μαρθυροθὲν. ἐν ἔτει μηνῆ καὶ ινδικτιωνι τῶν ἀνωτερω.

† εγῶ γουλιελμος τοῦ αγκουρου κριτὴς χωρας αετοῦ τὰ ανωτερα μαρτυρω.

† εγῶ νοταριος ιωαννης τῆς κυρας γρουσας κριτὴς χώρας αετοῦ τὰ ανώτερα μαρτυρω.

† ego rogerius de aquario testor.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani — n.° 167.)

di tibi memorato notario Paulo tuisque heredibus et successoribus. Quare scripta est rogatu meo manu Nicolai publici supradicti notarii, praefatorum iudicum aliorumque proborum hominum testimonio roborata, anno, mense et indictione suprascriptis.

† Ego Gulielmus de Aquaro iudex civitatis Aëtae quae supra testor.

† Ego notarius Ioannes de domina Grusa iudex civitatis Aëtae quae supra testor.

CCCXXI.

1270 — Mense Augusto 25 — Indict. (XIII).

Boëmundus dominus Oppidi a monasterio S. Georgii accipit decem annis quaedam pascua posita ad collem Pistillariae et flumen Coecum pretio unciarum aurearum quinque et annua praestatione arietis et lactis unius gregis.

† ἐγῶ βοαίμουνδος κυριος ὀπίδου τὰ ὑπογεγραμμένα στέργω καὶ ἐμμενω καὶ ἐπίκυρῶ διὰ τοῦ εἰκιου μου σταυροῦ:

† Ἐν ὀνόματι τοῦ κυρὶου ἡμῶν ιησοῦ χριστοῦ. αἰωνίου θεοῦ καὶ σωτήρος ἡμῶν ἀμήν. τῆ εικωστῆ πέμπτη ἡμέρα τοῦ μηνὸς αὐγούστου. τῆς ινδικτιωνος δεκάτης. ἐν τῶ ἑξακισχιλιώστῶ. ἑπτακωσιώστῶ. εὐδομικωστῶ. ὀγδώω ἔτει κόσμου· κυριεὔοντος τοῦ ὑπερλάμπρου κυρίου ἡμῶν κάρολου. θεοῦ χάρητι ρηγὸς σικιλίας. δουκάτου ποῦλιας καὶ πριγκυπάτου κάπουας. ἀνδιγαβίας. προβετείας καὶ φολκαλκερίας κόμιτος. τῆς αὐτοῦ κυριότητος ἔτος δεύτερον εὐτύχως ἀμήν. Ἡμεῖς ματθαίος τῆς ρῶτου κρητῆς χῶρας σεμιναρίου. ἰωάννης τοῦ χαιδακαρίου. τῆς αὐτῆς χῶρας ποῦπλικος ταβελλίων καὶ οἱ ἐγγεγραμμένοι μάρτυρες οἱ εἰς τούτω κληθέντες καὶ παρακληθέντες, διὰ τοῦ παρόντος ἐγγράφου δειλωποιοῖμεν τοῖς παροῦσι καὶ τοῖς μέλλουσι· ὅτι ὁ εὐγενῆς ἀνὴρ κυρος βαϊμοίνδος κύριος χῶρας ὀππείδου· πεπιστευκῶς εἰς ἡμᾶς· ὡς εἰς ἑαυτοῦ κρητὶν καὶ νοτάριον. ὁμολογῆσατω, ὅτι ὁ σεβάσμιος ἀνὴρ κυρος λουκὰς καθηγοῦμενος τῆς μονῆς τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος τοῦ χρῦστοῦ γεωργιου χῶρας βεβαλήνου. καὶ τὸ τοῦτου κοινόβιον μοναχοὶ τῆς αὐτῆς μονῆς. διὰ τὸ ἐνδίεσθαι τὴν εἰρημένην μονὴν αὐτῶν ἐκ διάφορων πραγματων,

† Ego Boëmundus dominus Oppidi subscripta firmo, rata habeo et roboro propria mea cruce.

† In nomine domini nostri Iesu Christi aeterni Dei et Salvatoris nostri. Amen. Vicesima quinta die mensis augusti, indictione decima, anno mundi sexmillesimo septingentesimo septuagesimo octavo, regnante illustrissimo domino nostro Carolo, Dei gratia rege Siciliae, ducatus Apuliae, principatus Capuae, Andegaviae, Provinciae et Forcalquerii comite, regni eius anno secundo, feliciter, amen. Nos Matthaeus de Roto iudex civitatis Seminarae, Ioannes de Chandacario eiusdem civitatis publicus tabellio, et subscripti testes ad hoc vocati et rogati, per hanc chartulam notum facimus praesentibus et futuris, nobilem virum Boëmundum, dominum civitatis Oppidi, nobis fidem habentem, utpote eius iudici et notario, declarasse venerabilem virum dominum Lucam praepositum monasterii sancti magni martyris Christi Georgii de civitate Bebalini, et monachos eiusdem monasterii, cum praedictum eorum coenobium ob diversas possessiones teneretur ad fiscalia tributa solvenda, ut eius necessitatibus consulerent, atque eiusdem negotia procurarent et adiuvarent, sibi vendidisse, confirmasse et tradidisse

εἰς ρηγικὰς δουλείας καὶ ἀνάγκαις. καὶ τὼ τῆς αὐτῆς μονῆς διήκειῶθαι πράγματα καὶ ἐξἀκολουθεῖν, πέπρακαν αὐτῶ. ἔστερξαν καὶ ἀπαίδωκαν αὐτῶ ὀνόματι καβάλας. εἰς τὸ βοσκῆσαι τὰ ζῶα αὐτοῦ καὶ θρέμματα. ἔνθεν ἐνιαὐτοῦς δέκα ἀπ' ἐντευθεν εἰς τὸ ἔμπροσθεν ψηφιζομένους· πᾶσαν τὴν βοσκὴν· τοῦ βουνὸς ἀνωτέρου. πιστηλλαρίας· καὶ τὰ παντάνα πάντα τῶν δυον μερων τοῦ ποταμοῦ τυφλοῦ. ἔνθεν καὶ ἔνθεν. καὶ ὅσα εἰσὶν. δι' ὀγκείας χρυσιου πέντε ἐν τω γενικῶ ζυγίω ἐνζυγισμένας. ἃς αὐτῶ τῶ καθηγουμένω ἐνωπιον ἡμων δεδώκεν λογω ταύτης. συμφώνω μέν τοι καὶ πάκτω τιῶδε. ἵνα ὁ εἰρημένος ἄρχων κυρος βαΐμούνδος καὶ οἱ τούτου κληρονόμοι. κρατῆσωσιν. δεσπόσωσιν. ἐπει δε καὶ επικαρπεύσωσιν μετὰ τῶν ζώων αὐτοῦ καὶ θρεμματων βόσκωντες τὰ εἰρημένα κράτει τοῦ αυτου βουνὸς ἀνωτέρου. πηστηλλαρίας. καὶ τὰ αὐτὰ παντάνα των δυον μερων τοῦ ποταμου τυφλοῦ ἔνθεν καὶ ἔνθεν. ονόματι της αὐτης καβαλας ἐκ μερους της αυτης μονης. ἔνθεν πλήρωμα των εἰρημένων δέκα ἐνιαὐτων ἀπ' ἐντεύθεν εἰς τὸ ἔμπροσθεν ψηφιζομένων. καὶ διὰ καθ ἑκαστου χρόνου της αὐτης καβάλας. ὀνόματι ἐγνωρημης τοῦ αὐτου κράτους. ὁ εἰρημένος ἄρχων κυρος βαΐμουνδος. καὶ ἡ τούτου κληρονόμοι. ἐκ συμφώνω διδῶναι ὀφειλωσιν. τῶ αὐτῶ καθηγουμένω καὶ κοινοβίω λογω τῆς αὐτης μονης. καὶ τοῖς διἀδόχοις αὐτῶν ἐν τῆ αὐτῆ μονῆ ἐσομένοις· τῆ ἡμέρα τοῦ εἰρημενου ἁγιου μεγαλομάρτυρος τοῦ χριστου γεωργιου. ταρία χρυσιου δέκα ἐν τω γενικῶ ζυγίω. καὶ τὸ γάλας ἅπαν ἑνὸς μανδρίου, ὅπερ ἐπέρχεται ἀπὸ τῶν προβατων τοῦ αὐτοῦ μανδρίου· τω πρωῖ τῆς αὐτῆς ἑορτῆς μετὰ ἑνὸς κριοῦ· ἀναμφιβόλως. καὶ ἢ τυχῶν ὡς ἴωθεν. σπαρῆναι εὑρεθῆσεται εἰς αὐτὰ κράτει· ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων τῆς αὐτης χῶρας, αἳ συνησφοραὶ τῶν αυτῶν σπορήμων. τὴ αὐτῆ μονῆ ἔσονται καὶ αποδωθήσονται ἀνακολύτως· οἷα κράτει βοσκόμενα παρὰ τῶν θρεμματων τοῦ αυτοῦ ἀρχοντος καὶ ζῶων. ἔνθεν της αὐτης δἰωρίας τῶν εἰρημένον δεκα ἐνιαὐτῶν. ὁ εἰρημένος ἄρχων ἑκουσίως αὐτου ὑπέκλημεν ἑαυτον. ἡ μὲν τὰ εἰρημένα δεκα ταρία τοῦ χρυσίου· τὸ γάλας ἅπαν ἑνὸς μανδρίου. καὶ τὸν κριὸν τῆς ἐγνωρημης τοῦ αὐτου κράτους καὶ καβάλας. τῆ εἰρημένη διὠρία. οὐκ αποδῶσει ὡς εἴρηται. καὶ πληρωθέντων τῶν αὐτῶν δεκα ἐνιαὐτῶν της αὐτης καβάλας. ἀπ' ἐντεύθεν εἰς τὸ ἔμπροσθεν ψηφιζομένης. τὰ αυτὰ κράτει. τῆ εἰρημενη μονὴ οὐ

ratione pascui, scilicet ut pabularentur eius animalia et pecora, annis decem amodo decurrendis, universa pascua superioris collis Pistillariae, et cuncta stagna posita ad utraque fluminis Caeci latera, et quidquid inibi exstat, unciis aureis quinque ponderis generalis, ipsasque eidem praeposito coram nobis tradidisse ob huiusmodi venditionem hoc pacto et conditione, ut memoratus princeps dominus Boëmundus et eius heredes habeant et teneant antedictam possessionem eiusdem collis Pistillariae, et omnia stagna posita ad utraque fluminis Caeci latera, iisque utantur una cum eorum animalibus et pecoribus ratione eiusdem pabulationis concessae ex parte ipsius monasterii, usquedum expleantur dicti decem anni amodo decurrendi; et singulis annis eiusdem pabulationis, ratione recognitionis ipsius dominii, dictus princeps dominus Boëmundus et eius heredes ex convento, et sine quovis praetextu pendere debeant ipsi praeposito et coenobio nomine eiusdem monasterii, eiusque in ipso futuris successoribus, die dicti sancti magni martyris Christi Georgii, tarenos aureos decem generalis ponderis, et totum lac unius gregis, quod ex ovibus ipsius gregis proveniat, mane eiusdem festi, cum uno ariete. Sin autem forte acciderit, uti assolet, ut homines eiusdem civitatis in iis possessionibus severint, earumdem sationum proventus ad dictum monasterium pertineant, ipsique sine impedimento tradantur. Cum vero in hisce fundis oves et animalia eiusdem principis intra constitutum terminum annorum decem pabulata fuerint, dictus princeps se suosque heredes sponte obligavit, nisi memoratos aureos tarenos decem, totum lac unius gregis, et arietem, ratione recognitionis dominii et pabulationis ab ipso monasterio concessae, praefato termino praestiterint, ut dictum est, et elapsis iisdem decem annis memoratae pabulationis amodo decurrendis in proprium dominium et potestatem praedicti coenobii

παραχωρήσηεν, ἀναμφιβόλως εἰς ἰδίαν ἐξουσίαν καὶ κυριοτητα ὡς τὸ ἀπ ἀρχῆς, ἐκ συμφώνου καὶ ἐπερωτήτεως. καὶ δι ὑποσχέσεως δημωσίας ὑπέκληνας εαὐτον ὁ εἰρημένος ἄρχων καὶ τοὺς αὐτοὺς κληρονόμους. ζημιώθύναι διὰ ποινὴν, οὐγκείας χρυσιου δώδεκα. τω ρηγικω φίσκω καταβάλλεσθαι καὶ τὰς ἐξώδους πάσας τοῦ ἐναντιώθέντι μερή ἀποδιδεὶν ἂν περι τουτου ποιήσειεν ἐν κορτη ἢ εξω. καὶ τὸ πράγμα ὡς εἴρηται ἐν τῆ ἰδία ἰσχύει μένοντος, ἀποταξάμενος ἑκουσιως αὐτοῦ εἰς τοῦτω πᾶση παραγραφῆ. καὶ πὰν νόμικον δικαιον. φυσικόν. ἠθηκον. καὶ πολιτικον. θεῖας διάτάξεις παροῦσας ἢ μελλοῦσας. ἐκκλησίαστικὰ δεκρίτα· νόμον τοῦ βελλειάνίου ἀπάτιν τινὰ. βρεβελεγίοις. καὶ ρηγικοις γράμμασιν ἀνησαμενοις καὶ μελλοῦσοις ἀνῆσασθαι. νόμω γραπτῶ ἢ ἀγράφω. δυναμένω εὑρεθύναι εἰς τὸ παραθραῦσαι ταύτα ἢ ἐξ ἐναντι τῶν παρόντων εν ἕν τινι ὠφθύναι. ἀλλὰ φυλάχθύναι αὐτὰ στεραιὰ καὶ βεβαία ἔνθεν τῆς αὐτῆς καβάλας τέλους καὶ πλήρωμα εἰρημένον. ὅθεν προς μέλλουσαν μνῆμιν. καὶ τοῦ πράγματος τούτου στεραιὰν ὠχύρωσιν καὶ βεβαίωσιν. τὸ παρόν τῆς ἐμολογίας τοῦ αυτου ἄρχοντος κυρου βαῖμουνδου κυριου χῶρας ὀππειδου. ἐκ μέρους αυτου καὶ τῶν αυτου κληρονόμων· τω αὐτῶ καθηγουμένω κυρω λουκὰ, καὶ κοινοβίω αὐτοῦ. ἐκ μέρους καὶ ὀνόματι της αυτῆς μονης ἁγιου γεωργίου βεβαλῆνου ἐποιήσαμεν ποιηθύναι. τῆ παρακλῆσει τοῦ αυτου ἄρχοντος κυροῦ βαῖμούνδου. τόσον διὰ τῆς ἐπιγραφῆς τοῦ αὐτοῦ ἄρχοντος κυροῦ βαῖμουνδου ἀνωτέρου ποιήθῆτα, ὅσον διὰ τῆς ὑπογραφῆς ἡμῶν τε του εἰρημένου κρητου. νοταρίου. καὶ των αλλων μαρτυρων ὠχυρωθὲν. ἐν ἡμέρα. μηνὶ, ινδικτιωνι. ἔτει, καὶ κυριότητι. τοῖς προειρημένοις.

† Ego Matheus de Roto qui supra iudex seminare subscripsi.

† ἐγῶ ρωμβερτος μερίτζος σύντροφος καὶ φαμιλιάριος τοῦ ειρημένου ἄρχοντος κυρου βοαμούνδου κυρίου τῆς χῶρας ὀππείδου παρακληθεῖς τὰ ανοτερα μαρτυρω δια του αἵμου σταυρου.

† εὐτέλης πετρος ἱερευς τοῦ ἐπιτιρίτι παρακληθείς τα ανοτερα μαρτυρω.

† εγω νοταριος κωνσταντινος φρασσαλος παρακληθεῖς μαρτυρών υπέγραψα ἰδείω χειρός.

† ὁ τοῦ χανδακαριου ἰωάννης καὶ της χῶρας σεμιναρίου πούπλικος ταβελλίων· τὰ ἀνωτερως ἔγραψε καὶ παρακληθεῖς ἑαυτόν ὑπεγραψε ἰδιοχείρως.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani — n.° 168.)

quemvis praetextum restituerint antedictos fundos, quales ab initio erant, ex pacto, requisitione et publica promissione, mulctari regio Fisco poenae nomine unciis aureis duodecim, et parti adversanti solvere quidquid expensarum fecerit in Curia vel extra, contractu, ut dictum est, in suo robore permanente, cum propter hoc ipse sponte renunciaverit cuicumque exceptioni, et iuri legitimo, naturali, consuetudinario et civili, divinis constitutionibus praesentibus, vel futuris, decretis ecclesiasticis, legi Velleianae, cavillationi, privilegiis et regiis litteris promulgatis vel promulgandis, legi scriptae vel non scriptae, quae ad haec labefactanda inveniri possit, vel contraria in aliqua re videri cuilibet ex praesentibus pactis, quae serventur firma et inconcussa intra eiusdem pabulationis terminum et complementum praedictum. Quare ad futuram memoriam et ad validam confirmationem ac securitatem huiusce contractus praesentem declarationis chartulam ipsius principis domini Boëmundi, domini civitatis Oppidi, ex eius parte suorumque heredum, memorato praeposito domino Lucae et coenobio eius, ex parte et nomine ipsius monasterii sancti Georgii de Bebalino, condi iussimus rogatu eiusdem principis domini Boëmundi, roboratam tum praesignatione eiusdem principis domini Boëmundi, tum subscriptione nostra, dictorum iudicis, notarii et aliorum testium, die, mense, indictione, anno et regno suprascriptis.

† Ego Robertus Meritzus convictor et familiaris dicti principis domini Boëmundi, domini civitatis Oppidi, rogatus quae supra testor per meam crucem.

† Petrus humilis sacerdos de Epitirito rogatus quae supra testor.

† Ego notarius Constantinus Frassalus rogatus testis propria manu subscripsi.

† Ioannes filius Chandacarii, publicus tabellio civitatis Seminarae, quae supra scripsit, et rogatus se ipsum propria manu subscripsit.

CCCXXII.

1270 — Mense Augusto — Indict. XIII — Scyllacii.

Coniuges Philippus Bibillus et Maria cum filiis vendunt Roberto Buciae vineam positam ad Mamuracam aureis tarenis duodecim.

† σίγνον χειρός φυλιππου βῆβίλλου † σιγνον χειρός μαριας συμβίου αυτοῦ † σίγνον χειρός τουσχανας θηγατρος αυτῶν † σιγνον χειρός αδάδου αδελφου αυτῆς † σιγνον χειρος ιωαννου αδελφου αυτων ημῆς υ προγραφεντες οι τα σίγνα του τιμιου σταυρου ειδιαὶς ημων χερσὶν εν τωδε τόμω χαράξαντες τὴ ημετέρα βουλή καὶ θελήσει αναλαμβαννόμεθα τοὺς ημετερους αδελφοὺς ειδίους κλοὶρονόμους καὶ σὶνκλοὶρονομούς και ἁπλῶς ὑπῆν εις παντα ἀνθρωπον αρχοντα καὶ εξουσίαν δι οὶς ομολογουμεν δια του παροντος πουπληκου εγγραφου παρουσία των υπογραμμενων κριτων σκηλλακος περεγρίνου σαμονὰ πουπληκου νοταρίου της αυτης καὶ τῶν υπογραμμενων μαρτυρων εις τουτο κληθεντων καὶ παρακληθέντων αδολως καθαρὼς εκουσιως και ελευθερως επρασαμεν σὺ τοῦ ρουπερτου τοῦ βουκήα καὶ τὴς σοὶς κλοὶρονόμοις τω ημέτερον αμπελιον σινγγηον το όντα εις τον μαμούρακαν το σινορούνται σύ του αγωραστού. έτερον σίνορον τοῦ χρυσαφη κουκουλλητου. αλλον σίνορον τοῦ απορίου βελωνα. σινόρηται καὶ ο δρόμος. αὐτόν τω αμπελον ειτη ρίζας τετρακωσιας. μετα παντων αυτοῦ δικαιοματων. καὶ εκῆσε δένδρών εγγεΐζη εκῆσε. τω ενλυπες ημέτερον αμπελιον. αυτα τα ριθεντα τετρακωσια ριζηα του αμπέλου. επρασαμεν αυτα σύ του ονομασμενου ρουπέρτου καὶ τῆς σοὶς κλοὶρονόμοις δια χρυσουν ταρια δώδεκα. άτινα ταρια δώδεκα την δικεαν επιτιμησιν του πράγματος ελαβαμεν απο σου καὶ απεταξαμεν πάσαν παραγραφὴν ητήσεως τών ριθεντων ταραίων ος ανελληπη αυτα ελαβαμεν. ομιως απεταξαμεν άπαν δίκεον τω δυναμενω ημας βωιθησαι εις μετατραπην τῆς αυτης πρασεως απέστημεν τῆς δεσποτίας του πραγματος καὶ πρὸς σὰς την νομὴν καὶ δεσποτιαν επαρεδωσαμεν υπεξουσιως εχην σας αυτα πουλειν. χαρίζην ανταλλάττειν καὶ εν πριξὴν τεκνων γραφειν ος το κήρος καὶ την αυθεντιαν παρ ημων λαβων μὴ κολυομενος η εμποδιζομενος παρά τινος καὶ η μεν ποτε κερω φανι τῆς ενοχλησας εις αυτα ινα στικωμεν εκδικάν σὰς αυτα εκ παντός εναντιουμένου προσώπου ει δε ουκ εκδικυ-

† Signum manus Philippi Bibilli. † Signum manus Mariae coniugis eius. † Signum manus Tuscanae filiae eorum. † Signum manus Adadi fratris eius. † Signum manus Ioannis fratris eorum. Nos suprascripti, qui signa honorabilis crucis propriis nostris manibus hac chartula exaravimus, nostro consilio et voluntate, nomine nostrorum fratrum, propinquorum, heredum et coheredum, et uno verbo cuiuslibet hominis, magistratus et baiuli, declaramus hac publica scriptura, coram subscriptis iudicibus Scyllacii, Peregrino Samona publico notario eiusdem civitatis, et testibus ad hoc vocatis et rogatis, sine dolo, pure, sponte et libere vendidisse tibi Roberto de Bucia et tuis heredibus vineam nostram cum humo, positam ad Mamuracam, attiguam ex una parte bonis tui emptoris; ex altera Chrysaphii Cucullitae; ex altera aporio Belonae, et viae. Hanc igitur vineam quae vitibus quadringentis constat, una cum omnibus ipsius iuribus et arboribus inibi extantibus, et quavis alia re ad ipsam spectante vendidimus tibi nominato Roberto et tuis heredibus aureis tarenis duodecim, quibus quidem a te acceptis pro iusto rei pretio, renunciavimus cuique exceptioni requisitionis dictorum tarenorum, cum eos non imminutos acceperimus. Item renunciavimus cuique iuri quod nobis subsidio sit ad hanc venditionem subvertendam, nosque exuimus dominio praedii, eiusque tibi possessionem tradidimus cum facultate ipsum vendendi, donandi, permutandi, et in dotem filiarum scribendi, utpote qui ius et potestatem a nobis acceperis; neque obstaculum vel impedimentum a quovis patiaris. Si vero aliquando quisquam molestiam de antedicta vinea tibi intulerit, nos obstabimus, tibique eam asseremus ab omni con-

σωμε σας αυτα ος βουληθωμενοι μετατρευσαι την παρ ημων καλοθελως γυναμένην σας πρασιν μὴ εισακουόμεθα μητε παρα του θειου νόμου βωιθειαν σχώμεν ου μονον τουτο αλλ υπερ παραβασαιως του τιμιου σταυρου ζημιουστω ημας εν τω δεσποτικω φύσκω αγουσταλια δέκα καὶ πρὸς σὰς τοὺς αγωραστάς τριπλην την ονὴν και ιθ ουτου στεργγει καὶ εμένει η παρούσα πρασις πρὸς σας και παντα τον κληρονομον σας στερρα βαίβια καὶ απαρασαλεύτος αχρη τερματων αιονων εν παρουσια μαρτυρων.

† ἐγῶ φἴλιππος του νοταριου ρογεριου κριτοῦ σκυλλακος μαρτυρω καὶ υπεγραψα. † Ego Scallionus de notario Roberto testor. † Ego Leo de mayda rogatus testor et me subscripsi. † Ego Iohannes cucune testor. † Ego Andreas de neocastro testor. † Ego Robbertus de bonacruza testor. † εγῶ ιωαννης τοῦρλυνα τοῦ ασπρου μαρτυρ υγεγραψα.

† εγραφη υπογράφη καὶ εκηρώθη το παρον ἐγραφον χειρὶ εμου περεγρίνου σαμονὰ πουπληκου νοταριου σκηλλακὸς μηνὶ ἀυγουστω ινδικτιωνι ιγ' ετους ϛψοη'.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani — n.° 169.)

traria persona. Et nisi id praestiterimus, sed huiusmodi venditionem tibi de bona voluntate factam subvertere tentaverimus, ne exaudiamur, neque a divina lege subsidium habeamus; neque id tantum, verum ob violationem honorabilis crucis mulctemur regio Fisco augustalibus decem, et tibi emptori triplo pretio emptionis. Et ita deinceps firma, stabilis et inconcussa maneat usque ad finem seculorum praesens venditio tibi et omnibus tuis heredibus facta coram testibus.

† Ego Philippus, notarii Rogerii filius, iudex Scyllacii, testor et me subscripsi.

† Ego Ioannes Turlina de Aspro testis subscripsi.

† Scripta, subscripta et roborata est praesens chartula manu mei Peregrini Samonae, publici notarii Scyllacii, mense augusto, indictione XIII, anno 6778.

CCCXXIII.

1270 — Mense Octobri — Indict. XIV — Catacii.

Notarius Ioannes Musca mutuatur ad annum unum cuidam Fenso de Garisinda unciam auream unam, et in pignus accipit quaedam praedia.

† Ἐν ὀνόματι τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνευματος· καὶ δἴ κατὰ τὸν οκτῶβριον μῆνα της ενἴσταμἔνης ινδικτιωνος ιδ'. εν τω ϛψοθ' ετει. ρἴγέβοντος του ἐνδῶξωτατου καὶ θεοτἴμιτοῦ ημων ριγὸς κυροῦ καρουλου. θεου χάριτος σικελειας ριγὸς. δοὺκας της πούλλειας. καὶ προῖξ τής κάπουας. αγιας πολεως σενἄτωρ. ἀνδεγαβειας. πρῶβέντζας. καὶ φῶρκαλκεριου κώμιτος· καὶ της βασιλειας ρωμης καὶ ὑπὸ της ἁγιας ρῶμαἴκεῖς ἐκλεισίας εν τῆ δουσκάνα· βἴκἀριος γενἴκὸς της του ρἴγατου αὐτοῦ ετοῦς εκτου ευτειχως ἀμὴν· εἰμοῖς ἐνρικος τοῦ κυρου αλἴμβερτου· κροιτῆς πόλεως κατάντζαριου. καὶ νοτάριος ιωαννης νοταρίου μαυρικείου. πούπλεικος νοταριος τῆς αὑτης· ομολογοῦμεν διὰ του παροντος πούπλεικου ἐνγραφου· ὁς ὑτι ενῶπιον ημων ἠτἐλήληθε. νοταριος ιὠαννης μοὺ-

† In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Mense octobri, praesente indictione XIV, anno 6779. Regnante gloriosissimo et piissimo rege nostro domino Carolo, Dei gratia Siciliae rege, Apuliae duce, Capuae principe, sanctae urbis senatore, Andegaviae, Provinciae et Forcalquerii comite, et Romani Imperii in Tuscia per sanctam romanam Ecclesiam vicario generali, regni ipsius anno sexto, feliciter, amen. Nos Henricus domini Aliberti filius, iudex civitatis Catacii, et notarius Ioannes filius notarii Mauricii, publicus notarius eiusdem civitatis, notum facimus praesenti publica scriptura coram nobis venisse notarium Ioannem Muscam, et Fensum de Garisinda, et dictum Fensum declarasse coram nobis se in foenus accepisse ex manibus memorati notarii

σκας. καὶ φῆνσος τῆς γαρϊσηνδὰς. καὶ ὁμολόγισεν ὁ ριθεις φῆνσος ενωπιον ημων ὁτϊ ανάλαβεν διὰ χειρὸς του ριθεντος νοταριου ιωαννου μούσκα· εἰς δάνους χρυσοῦν ὀνκειᾶν μίαν. του εχυν αυτῆν τῆν ειριμένην ὀγκειαν μίαν τοῦ χρυσοῦν. ο ριθεις φῆντος. διὰ ὁλου του εἰσερχομένου οκτωβρίου μηνὸς. του ενϊαυτοῦ. ινδικτιωνος δεκάτης πέπτης. ὁ δὲ ριθεις φένσος ἐνωπιον ημων. ἔθεσεν εἰς ἐνεχῖρον του ριθεντος νοταριου ιωάννου διά τήν ειριμένην χρισοῦ ὀνκειαν μίαν. εν πετζὴν αμπέλου. ηγοῦν ρϊζεια ἐπτακῶσια. καὶ χῶρὰφιου. πετζῶπουλλα τρεῖα. σὺν τῶν εκὺσαι ὡντων δένδρων καρποιμων καὶ ἀκαρπων· εν τυνι τρώπω. καὶ τϊουτω σϊμφωνω μέλλει τρώγειν. καῖ δαπανᾶν πάσαν τήν επϊκαρπιαν αυτοῦ ο ριθεις νοταριος ιωαννης διὰ ολοῦ τοῦ εἰσέρχομένου ὀκτῶβριου μηνὸς. της ινδίκτιωνος ιε'. πληροιμένου δὲ τοῦ ριθεντος μηνὸς· του ἐᾶσε τα εἰριμενα χῶραφια. συν του ριθεντος ἀμπέλου. προς τὸν εἰριμένον φένσον· ἐλεύθερα. καὶ ο ριθεις φένσος τοῦ επίστρεψαι εἰς τον εἰριμένον νοταριον ιωαννην. την εἰριμένην χρυσοῦν ὀνκειαν μίαν· ἀκωλείτως· καὶ ἀνεμποδίστος· ϊ δ ουχι καὶ οὐ δυνιθη ὁ ριθεῖς φένσος του επιδοῦναι του ριθεντος νοταριου ιωάννου τὴν ειριμένην χρυσοῦν ὀνκείαν μιᾶν· ὸς ανωτερω διλεῖ· του μελλει δοῦναι ὁ ριθείς νοταριος ιωάννης· του ριθέντος φένσου. χρυσοῦν ταρία δέκα πεντὲ. καὶ ο ριθεις φένσος εἰνα μελλει ποιεῖσε του ριθεντος νοταρίου ιῶαννου. ἀγῶρᾶν. ἀπὸ του ριθέντος αμπέλου. καὶ των ειριμένων χῶραφιων· ἐν λόγω πράσεος· διὰ χρυσοῦν ταρία σεράκωντα πεντὲ. καὶ ὀπλϊκευθῆ ὁ ριθεις φένσος· ἐαν βοῦληθή ελθείν εξεναντιας απὸ τῆς ειριμενης καταθέσεως· καὶ οὔκ εκπληρωσαι αυτῆν τοῦτο πρωθῦμως ὸς ανωτερω εφημεν· του εἶναι κρατείμενον ἐκ σὺμφῶνου καὶ λογω εις ποίνην χρυσου ὀνκειας τέσσαρας· τὰς δῦο εις την κόρτην. τὰς δὲ αλλας δῦο· εις το μερος· καὶ ἡ παρουσα καταθεσις μενετω στερρᾶ βεβαιος καὶ ἀπαρασάλευτος μέχρι τοῦ ριθέντος σὺμφῶνου. ὑπαρχει το ριθὲν αμπέλιον. καὶ τα εἰριμένα χῶραφια· εν τῆ διϊακρὰτήσει πόλεως κατάντζαριου· εις τὸ βαθος τῆς μοῦλης· το μὲν αμπέλιον ὑπάρχει πλησιον αμπελιου· των παίδων λέου ἀπεράτου. καὶ τῶν παίδων νικολᾶου ποῦλλεῖσι· καὶ του κρούδου· καὶ της ὁδοῦ· το δὲ πρῶτον πέτζῶπουλλον του χῶραφιου ὑπάρχει πλησιον χώραφιου· κυρου τόρναφραντζα· καὶ πλησιον χῶραφιου ρωπερτου του λεῖπατου· καῖ πλῆσιον χῶραφιου βασιλεῖου μουρμερου· καὶ των

Ioannis Muscae auream unciam unam, ut ipsam haberet per totum mensem octobrem futuri anni, indictionis decimae quintae. Praefatus vero Fensus coram nobis oppigneravit memorato notario Ioanni pro dicta aurea uncia portionem vineae, id est vites septingentas, et tres portiones praedii cum arboribus inibi extantibus tum fructiferis tum silvestribus, hoc sane modo et pacto, ut dictus notarius Ioannes utatur ac fruatur cunctis fructibus ipsorum per totum venturum mensem octobrem indictionis XV; impleto vero dicto mense, relinquat memorato Fenso antedicta praedia et vineam libera, et dictus Fensus restituat eidem notario Ioanni dictam unciam auream libere et sine impedimento; secus autem, et si nequiverit dictus Fensus restituere ipsi notario Ioanni dictam auream unciam, uti supra declaratum est, debeat idem notarius Ioannes dare dicto Fenso aureos tarenos quindecim, et ipse Fensus debeat vendere notario Ioanni dictam vineam et praedia aureis tarenis quinque et quadraginta; et rursus si dictus Fensus voluerit adversari huiusmodi pactis, eaque alacriter non servare, uti supra dictum est, solvat ex convento pro poena aureas uncias quatuor, quarum duas Curiae, et reliquas duas parti. Et praesens contractus firmus, stabilis et inconcussus sit donec haec conventio permaneat. Extant vero dicta vinea et praedia in agro civitatis Catacii in valle Mulae, vinea extat prope vineam filiorum Leonis Aperati et filiorum Nicolai Puglisi, et prope Crudum et viam. Prima vero portio praedii extat prope praedium domini Tornafrantzae, et prope praedium Roberti Lipati, et Basilii Murmeri, et filiorum Garriosi, et constat modio uno. Alterum vero

παῖδων γαρρεῖωσει· ὑπάρχει δὲ μόδιου ειὸς· το δὲ αλλον χῶραφιον· υπαρχει ρουβου τρειῶυ. το καὶ πλῆσιον χωραφιου· γαλτερίου τοῦ σκειλλειανου· καὶ πλῆσιον χῶραφιου. ρωπέρτου του λειπατου· καὶ πλῆσιον χῶραφιου του κυροῦ σίλβεστρου· το δὲ άλλον τρείτον χῶραφιον. ὑπαρχει καὶ αυτο μοδίου ἑνὸς· πλῆσιον χῶραφιου κυροῦ ρίκαρδου του κυροῦ βαλδίνου· καὶ πλῆσιον χωραφιου. των παίδων τοῦ ριθέντος λέου ἀπέρατου· καὶ πλῆσιον χωραφιου της κόρτης· ρώγκας φάλλοῦκας. καὶ σῦνκλύουν. ὁθεν πρὸς περϊσσωτέραν πϊστωσιν καὶ βεβαιαν ἀσφάλειαν του ριθεντος νοταρίου ιωαννου μουσκα. καὶ των αυτου κλειρῶνῶμων· τη παρακλῆσει· καὶ στέρξει τοῦ ριθεντος φένσου· επιείσαμεν του ριθεντος νοταριου ιωαννου. το παρόν ὁμολογιτεικόν πούπλεικον ενγραφον· τή ημετερα χειρῖ καὶ τοῦ ριθέντος φένσου καὶ ετερων καλῶν ανθρωπων. κατεικυρώμενον. καὶ συνμαρτυριμενον. καὶ δια χειρός καμου του προλεχθεντος νοταριου ιωάννου νοταρίου μαυρικίου. πουπλεικου νοταριου πολεως καταντζαριου. τη παρακλήσει. καὶ στερξει· του ριθέντος φένσου. γεγραμμένον. μηνη έτους καὶ ινδικτιωνος τῆς προγραφεισης.

† Ego henricus de domino Alberto iudex Catanzarii qui supra.

† εγω φενσος τῆς γαρισεῖνδας· τα ανωτερα ομολογῶ καὶ στέργω καὶ μαρτυρῶ δϊα τοῦ ἐμοῦ σταυροῦ.

† Signum manus proprie Ioannis de martino.

† Signum manus proprie Simonis Arcarii.

† Ego Goffredus eisdem interfui et testor.

† εγραφη το παρον ἐνγραφον χειρὶ ἐμου νοταρίου ιωάνου νοταριου μαυρικιου πουπλεικου νοταρίου πολεως καταντζαριου. του ετους μηνη και ἰνδικτιωνι της ἀνωτερω.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani — n.° 170.)

praedium constat tribus rubis, et extat prope praedium Galterii de Scilliano, et Roberti Lipati, et domini Silvestri. Tertium vero praedium constat et ipsum modio uno, (*et situm est*) prope praedium domini Riccardi filii domini Baldini, et filiorum dicti Leonis Aperati, et praedium Curiae Roccae Fallucae, et clauditur. Quare ad maiorem fidem et firmam securitatem dicti notarii Ioannis Muscae, et ipsius heredum, ex requisitione et consensu dicti Fensi, fecimus dicto notario Ioanni praesentem publicam declarationis scripturam, roboratam et testatam manu nostra et dicti Fensi aliorumque proborum hominum, et manu mea praedicti notarii Ioannis filii notarii Mauricii, publici notarii civitatis Catacii, requisitione et consensu eiusdem Fensi. Scriptum mense, anno et indictione supradictis.

† Ego Fensus de Garisinda quae supra confirmo, roboro et testor per meam crucem.

† Scripta est praesens chartula manu mea notarii Ioannis filii notarii Mauricii, publici notarii civitatis Catacii, anno, mense et indictione supra memoratis.

CCCXXIV.

1271 — Mense Ianuario — Indict. XIV — Badulati.

Petrus de Iudice et Nicolaus de Bona vendunt monasterio Cammaroti Obedientiae S. Stephani de Nemore praedium positum in agro Badulati aureis tarenis quindecim.

† Σίγνον εικίας χειρος πέτρου επονοιμία τοῦ κριτοῦ. † Σίγνον εικίας χειρὸς ιικολάου επονοιμία τῆς βῶνας κατηκήτωρ εις το χώριον αγίου λεωντίου.

Εν ὀνόματι τοῦ αιωνίου Θεοῦ καὶ σωτηρος ημῶν ιησοῦ χριστοῦ Αμὴν: ἔτη τῆς κυριακῆς αυτοῦ σαρκώσεως, χειλιοστῶ διακωσιοστῶ ευδωμικοστῶ πρῶτω: Μηνῆ ἰαννουαρίω της ινδικτιωνος δεκάτης τετάρτης: κυρἰεὔοντος τοῦ ἐνδόξου κυρου ημῶν κυρου ριγὸς κἄρουλου Θεου χἄριτι, ηψυλου ριγὸς σικελείας· δουκάτου αποὔλειας: πρηνκηπάτου κἄπουας ανδεγάβιου φολκαλκἔριου καὶ προβήντζης κόμητος, τοῦ δε αυτοῦ ριγάτου ενῆαυτῶ ἕκτω. ευτιχως αμὴν: οιμεὶς οἱ ανὥτἐροι προγράφέντες οἱ τα σίγνα τοῦ τημίου σταυροῦ ποιεἴσαντες ανωτέρω. ανἆλαμβαννώμενοι πᾶντα ἄνθρωπον και πᾶσαν εξουσίαν, Εμ παρουσῖα τοῦ πιρροὔνου κἄπουτου κριτοῦ χῶρας βαδουλάτου. τοῦ βαρθωλομαίου πλασταροῦ Νοταρίου της αυτης χῶρας: ὧν οιδικὸς εγῶ ὁ ανοτέρος νικόλαος· της βῶνας, εσυνἔνεσα εἰς ἰδίους ἐμοὺς: κριτῆν. και νοτἄριον ὡς γἰνὥσκοντα μη ἔσεσθαι ημοὺς: κριτὴν και νοτάριον: καὶ ετερων υπογραφεντων ὀχυρωμένων μαρτυρων κληθεντων προς τουτο οιδικὸς καὶ παρακηθεντων· εν τῶ παρόντι πὀβληκῶ ἐγγράφω, ὁμολογοὔμεν. καὶ μαρτυροὔμεν τοῖς πάσι, διλωποιοὔμεν, ὅτι ἄνευ. φόυου: δόλου. χλεἴης υἱας: απάτης ανἄγκης, ἡ αλλης ετίας ωθοὔμενοι ἢ εμπαχθεντες: οὔτε εἰς κριτηριον εἰσαγῶμενοι περὶ τοὔτου, αλλ οιδώτες οφελῆσαι τὴν ἔρεσιν ημῶν τοὔτω εποιεισαμεν εκουσίος και αυτὸπροαἴρετοι τελεἴος πἐπρἄκαμεν; εδόσαμεν και απὸδόσαμεν; τὸ οιμέτερον δίκαιον; τῶ δόμνω γουλίελμω τῆς μἄγιδας: μοναχῶ, καὶ μαίστορι κἐλλαραρίω αγίου στεφἄνου: τοῦ ὅρους; ὀνὄματι τῆς μονῆς τοῦ ηρημένου αγιου στεφάνου; τουτ εστίν: εις τὸ μετόχειον καμμαρῶτου: ἤγουν χωραφίου πετζῆν ἕναν: απο των οιμετέρων χωραφίων: ὅπερ κατἔχωμεν καὶ εξαδἴερετος νομεὔωμεν: δικἄιο εκ πατρικης ημῶν κληρονωμίας. εν τωποθεσία καλουμἔνη: η ἔρκαν διακρατῆσεως χῶρας βαδουλάτου: κατοτερω πέρατα αυτοῦ διεροὔμεν:

† Signum propriae manus Petri cognominati de Iudice. † Signum propriae manus Nicolai cognominati de Bona incolae civitatis S. Leontii.

In nomine aeterni Dei et Salvatoris nostri Iesu Christi. Amen. Anno eius dominicae incarnationis millesimo ducentesimo septuagesimo primo, mense ianuario, indictione decima quarta, regnante glorioso domino nostro Carolo Dei gratia excelso rege Siciliae, ducatus Apuliae, principatus Capuae, Andegaviae, Forcalquerii et Provinciae comite, regni vero eius anno sexto, feliciter, amen. Nos suprascripti, qui signa honorabilis crucis superius exaravimus, quorumvis hominum ac magistratuum (*molestiam*) in nos suscipientes, coram Perruno Caputo, iudice civitatis Badulati, Bartholomaeo Plastara, notario ipsius civitatis, quos specialiter ego suprascriptus Nicolaus de Bona assentitus sum mei ipsius iudicem et notarium esse, quamvis noverim meos non esse iudicem et notarium, et aliis subscriptis validis testibus expresse ad hoc vocatis et rogatis, praesenti publico instrumento declaramus, testamur et notum omnibus facimus nos nullo metu, dolo, fraude, vi, deceptione, necessitate, vel alia causa compulsos vel coactos, neque in iudicium vocatos de hac re, sed compertum habentes nostrum propositum utile esse, sponte et propria electione et perfecte vendidisse, dedisse et tradidisse domino Gulielmo de Maida, monacho et magistro cellerario sancti Stephani de Nemore, nomine dicti monasterii sancti Stephani, videlicet Obedientiae Cammaroti, nostram possessionem, nempe portionem unam praedii ex praediis nostris, quae iure possidemus et indivisim habemus ex paterna nostra hereditate in loco vocato Erca, in agro civitatis Badulati, uti eius fines infra describemus. Eam vero vendidimus aureis tarenis quindecim ponderis generalis; quibus acceptis integris, iusto pondere, perfectis et puro auro, ob plenissimum pre-

αυτό δὲ πεπρακαμεν. εις τον γενικον ζυγῶν δια χρησιου ταραία δεκαπέντε: ἅτινα του χρυσίου ταραία δεκαπέντε, σωὸς ζυγισμένα τελειος ανελάβαμεν καὶ εσχήκαμεν καθαρᾶ χρησᾶ. δια πλειρεστάτην τιμὴν και αποφλησιν· τοῦ αυτοῦ χωραφίου: απειτεξάμειν τῆ παραγραφῆ τοῦ μὴ ζυγισμένου χρησοῦ, καὶ μὴ αρηθμουμένων χρημάτων: ἢ οὐ αναλαμβανωμένων, και πέρας τῆς ελάττου τιμήσιας τοῦ δικαιου τιμήματος τοῦ αυτοῦ χωραφίου. λαβῶτες δὲ το τίμημα και πλείρης απόφλημεν οιμᾶς τῆς νομῆς καὶ δεσποτείας τοῦ αυτοῦ χωραφίου· καὶ τοὺς ημετέρους κληρονόμους απεγδήσαμεν: απεγδηθέντες, αυτίκα ὁμοῦ καὶ ἅπαξ εισυγάγαμεν καὶ τεθήκαμεν εἰς σωματικὴν εμφόρεσιν τὸν ἠρημένον αγωραστὴν: ὀνόματι τη ριθῆση μονῆ αγίου στεφανου: εις τὸ αυτον χωράφιον: μετα πασῶν, εισωδων, εξωδων; και των περιεχωμενων, αιϊκουντων δικαιόμάτων αυτοῦ, τόσων εισαγάγωμεν καὶ επεδωσαμεν: τοῦ αυτοῦ αγωραστοῦ ὀνόματι τῆς αυτῆς μονῆς: πᾶν δίκαιον και πᾶσαν παραγραφὴν: και ὅσων εἰς ἡμᾶς επιζητῆ ἢ επιζητῆσαι δυνηθῆ εν τῶ ενεστῶτι και το μέλλοντι, διδοῦντες τοῦ αυτοῦ αγωραστοῦ; δια τὴν ηρημένην μονὴν αγιου στεφάνου: τουτ εστί το μετόχηον καμμαρῶτου ὁ εν τοὺτοις νομοις πλεισιάζων; πλειρεστάτην ἄδιαν καὶ ἐλεὺθερον εξουσίαν. κρατῆσαι, δεσπόσαι συνησφαρῆσαι βελτιὺσε εις τὸ αυτον χωράφιον: ποιεῖν εξ αυτοῦ καὶ εν αυτῶ ἅπασαν τὴν εκβοὺλησιν καὶ επιτυμιαν αυτων ανεκωλυτῳς ὡς εξ οικείων πραγμάτων: ὡς καὶ εν τοῖς λοιποῖς πράγμασιν τῆς ηρημενης μονης: ἢ των μετοχοίων αυτης, καὶ διηνεκὸς και αιωνίως κρατῆ και νομεύει αυτὸ ὡς προῆρηται: ουδενὸς οικιὸτιτος οὔτε καρπόφορίας τμεῖν εν αυτὼ παραφυλαττωμένου δικαίου, καὶ εις τὰ ἅγια τοῦ θεοῦ ευαγγέλια σωματικὸν ὅρκον αποδῶσαμεν: δι ημᾶς, η δι ετέρου επιτηθεμενου προσῶπου; ουδεποτε ελθείναι εξεναντιον τῆς παραὺσης πράσεως, ἀλλὰ τοῦ δεφενδεὺην γαρεντεὺην καὶ διεκδικαν τῆ ηρημένῆ μονῆ: τουτ ἐστι: προκουρατόροις ἢ ηγουμένοις τῆς αυτῆς μονης: εν κριτηριω ἢ ἐξω κριτηριου θελῆση τίς εμποδῆσαι αυτοὺς εκ τοὺτω ἕως νομίμου κέρου διεκὰν αυτοῖς; καὶ η μὲν τοῦ τιοὺτου συμφῶνου προρηθέντες, προφάσι τινῆ σφάλωμεν: ἢ εξεναντίας ποιεὺσωμεν: ἢ εν ἄλλω τί των προηρημένων, ευρεθῶμεν, ενοχοποιοὺμεν ημᾶς καὶ τοὺς ειμετέρους κληρονόμους; δί αἰωραστικην επιρωτῆτιν, καταδικασθῆναι τη ριγικῆ κόρτη, πάρεξ

tium et satisfactionem ipsius praedii, renunciavimus exceptioni non ponderati auri, et non numeratae pecuniae vel non receptae, aut (*receptae*) minus dimidio iusti pretii eiusdem praedii. Quo pretio accepto, nos et nostri heredes prorsus renunciavimus possessioni et dominio ipsius praedii, eoque nos exuimus, et deinceps statim et semel concessimus et dedimus memorato emptori, nomine dicti monasterii sancti Stephani, corporalem possessionem eiusdem praedii cum omnibus introitibus, exitibus et iuribus ad ipsum pertinentibus, tantum iuris et exceptionis tribuentes et concedentes eidem emptori, nomine antedicti monasterii sancti Stephani, quantum nobis competit et competere possit in praesenti et futuro tempore, dantes ipsi emptori nomine praefati monasterii sancti Stephani, nempe Obedientiae Cammaroti eiusdem monasterii legibus subiectae, plenissimam facultatem et liberam potestatem possidendi, habendi, fructus colligendi, in meliorem statum ipsum praedium adducendi, et faciendi ex eo et in eo quidquid voluerit, sine impedimento, ut in re propria et in aliis bonis memorati monasterii vel eius Obedientiarum, ac semper et perpetuo possideat et habeat, uti antedictum est, nullum ius proprietatis vel fructus nobis in eo reservantes, et corporale iuramentum praestitimus ad sancta Dei Evangelia, nunquam vel nos vel quamvis aliam personam obstituros praesenti venditioni, sed eam dicto monasterio, nempe procuratoribus vel praepositis eiusdem in iudicio vel extra, si quis voluerit impedimentum ipsis afferre de huiusmodi venditione, usque ad legitimum tempus defensuros, asserturos et vindicaturos. Si vero nos suprascripti aliquo praetextu recesserimus a praesenti conventione, vel eidem adversati fuerimus, vel quidvis aliud contrarium antedictis pactis fecerimus, obligamus nos nostrosque heredes solemni stipulatione condemnari in regia Curia, praeter periurii poenam, ad solvendum poenae nomine Fisco Curiae uncias

τῆν τῆς επιορκίας πινῆν ; πινης ονόματι αποφλῆσαι τῶ φύσκω τῆς κόρτης: ογκίες δύο χρησοῦ; καὶ τῆ αυτῆ μονῆ : οἱ τῶν οντῶν ἤγουν; προκουρατορων ; ἢ ηγουμενῶν τῆς αυτῆς μονῆς, αλλω τοσουτων, οὐχ ουδὲν και πασας τὰς δικαίας εξῶδους. ουκ ἔλαττον, και τῆς ριθησης αυτῆς πινῆς αποφληθῆσης ἢ οὐ η παροῦσα πράσις διηνεκὸς εν τῆ ἰσχύη τῆς ηρημένης μονης αγίου στεφάνου στερρὰ μενέτω, απὸτασσῶμεναι οἱμεῖς πάσαν παραγραφὴν καὶ επιλογῆν ἢ αρωγῆν δικαίου, δικαιοσίνῆν και πᾶσαν νομου βωηθειαν: παντος κανονικοῦ και πολιτικου δικαιου. τῆ απὸκαταστάσει του βελλιγιανοῦ καὶ μακεδωνίου δόγματος; καὶ οιδικὸς τῆ αρωγῆ των βασιλικων διαταξαιων. και πᾶσας συνηθείας τὰς δυναμένας βωηθειν εν τῶ ενεστῶτι και τὸ μέλλοντι : εἰς μετάτραπῆν κένωσιν η ακύρωσιν τῆς παροῦσης πράσεως, διωρηται δὲ τὸ αυτὸ χωράφιον οὗτος: απο ανατολῆς πλησιον ο ῥῆαξ. τῆς οδου δύσεως χω τοῦ καμμαρῶτου. ἄρκτρου πλησιον τὸ χωράφιον τῶν φλογειἄδων: μεσυμυρίας πλησιον τὸ χωράφιον τῶν ατζοῦπων: καὶ συγκλείη τετραχῶς, οθεν εἰς μελλουσαν ανἄμνησιν καὶ αειχὴν ασφάλειαν, τῆς μονης αγιου στεφάνου τοῦ ὅρους εις τὸν ηρημένον δομνω γουλιελμον, μοναχον και μαίστορα κελλαράριον τῆς αυτῆς μονῆς : αγωραστῆν τοῦ αυτοῦ χωραφίου δια τῆν αυτῆν μονῆν, εποιῆσαμεν αυτου τὸ παρον τῆς πράσεως ποῦβλικον εγγραφον: δια τῆν ηρημένῆν μονῆν, καὶ εστὶν γεναμενον. δια χειρος τοῦ ανοτέρω προλεχθέντος βαρθωλομαίου νοταρίου βαδουλάτου τῆς υπογραφῆς τοῦ ηρημένου κριτοῦ τοῦ αυτοῦ νοταρίου καὶ ετερων υπόγραφεντων ὀχυρωμενων μαρτυρων: εγράφη εἰς βαδουλάτον εν ἔτει μηνῆ και ινδικτωνι των ανοτερων εν ἔτει δε κοσμου κτησεως ϛψοθ' ινδικτιωνι ιδ'.

† Ego qui supra perronus caputus. iudex terre badulati rogatus testor propria manu subscrypsi.

† ἐγώ θεοδορος φρητζαις τα ανωτερα μαρτυρων ἰδιωχείρως ὑπεγραψα.

† Ego constantinus de martino testor.

† ἐγὼ νοταριος κωνσταντινος τὰ ανοτερα μαρτυρων ἰδειοχειρος υπεγραψα.

† εγω νικολαος πικκυλος τα ανωτερα μαρτυρων ἰδιωχειρως υπεγραψα.

† εγω νικολαος πρεσυυτερου βασιλειου τὰ ανωτερα μαρτυρων ἰδια χηρι υπεγραψα.

† εγω βαρθωλομαίος πλασταρᾶς ὁ προλεχθῆς νο-

duas aureas, et ipsi monasterio sive procuratoribus sive praepositis pro tempore eiusdem monasterii tantumdem, et insuper omnes iustas expensas. Et nihilominus eadem poena soluta vel non, praesens venditio maneat semper valida memorato monasterio sancti Stephani, renunciantibus nobis cuilibet exceptioni, clausulae, vel subsidio iuris, aequitatis, et cuiuscumque legis, canonici et civilis iuris, restitutioni in integrum, senatusconsultis Velleiano et Macedoniano, et praecipue subsidio regiarum constitutionum, et omnibus consuetudinibus, quae possint sive nunc sive in posterum nobis opitulari ad subvertendam, abrogandam vel infirmandam praesentem venditionem. Fines vero supradicti praedii sunt hi: ab oriente rivus viae; ab occidente Hugo de Cammaroto; a septentrione praedium Flogiadorum; a meridie praedium Atzuponum; et clauditur quadripartito. Quapropter ad futuram memoriam et perpetuam securitatem monasterii sancti Stephani de Nemore fecimus memorato domino Gulielmo monacho et eius magistro cellerario, qui hoc praedium nomine illius emit, praesentem publicam venditionis chartulam pro dicto monasterio, scriptam Badulati manu antedicti Bartholomaei notarii Badulati, et roboratam subscriptione memorati iudicis, ipsius notarii, et aliorum subscriptorum testium, anno, mense et indictione supradictis, anno vero ab orbe condito 6779, indictione XIV.

† Ego Theodorus Fretzes quae supra testatus propria manu subscripsi.

† Ego notarius Constantinus quae supra testatus propria manu subscripsi.

† Ego Nicolaus Piccilus quae supra testatus propria manu subscripsi.

† Ego Nicolaus filius presbyteri Basilii quae supra testatus propria manu subscripsi.

† Ego Bartholomaeus Plastaras antedictus notarius

πάρις χῶρας βαδουλάτου τὸ παρον τῆς πράσεως πουβληκον ἔγγραφον ἰδιοχείρως ἔγραψα καὶ υπέγραψα και εμε υπέγραψα.

civitatis Badulati praesens venditionis publicum instrumentum propria manu scripsi et subscripsi et me ipsum subscripsi.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani — n.° 171.)

CCCXXV.

1271 — Mense Februario — Indict. XIV — Briatici.

Gregorius Staropullus cum suis filiis Gulielmo, Leone et Nicolao vendit notario Philliano praedium situm in agro Briatici aureis tarenis viginti.

† Σίγνον χειρὸς γρϊγωρίου στάρόπουλλου. † σίγνον χειρὸς γωΐδου υιου αυτου. σίγνον χειρὸς λεοντος ἑτέρου υἱοῦ αὔτοῦ σίγνον χειρος νϊκολάου ετερου υἱοῦ αὔτοῦ, εγωγὲ ὁ προγράφεὶς γρϊγωρϊὸς ὁ τῶ σίγνον· του τϊμιου καὶ ζωὸποιου σταυροῦ ἡκὴα μου χειρι, ποιῆσας εν τῶδὲ τῶ ἤφοι γράψας ἀναλαμβαννόμενος αδελφοὺς ἤδιαύς τέκνα καὶ κληρωνόμους καὶ παταν οχλησιν ηδίων τε καὶ ξένων. τῆν παροῦσαν, ἔγγραφον ἄπλῆν ἄποχῆν αμετάτρεπτων καθαραν τέλοιαν· καὶ πληρεστάτην διάπρασιν τοΐθειμϊ καὶ ποιῶ προς σὲ νόταριον Φοίλλιανόν καὶ εις τους σους κληρωνόμους, καὶ εκοὐσια μου βουλῆ καὶ θέλησι καὶ οὐκ αἰκ τηὸς τῶ παραπαν ανάγκης ἢ βοιας· ἢ χλέυοις ἢ ραδϊοὐργιας. η ὅσα τοις θείοις νόμοις ἦσυν αποιγωρευμενα ἄλλα μαλλον μέν οὖν συν πασῆ προθειμια. καὶ ὅλωψηχω πρόθεσει δι ης θαὶ εν αληθεία ομωλογοὐμὲν διὰ τοὐ πάροντος ἐγγράφου. ὅτι ενόποιον δανοιὲλου τοὐ μεσϊανου κριτου χώρας ευρῆατϊκοὐ· ιωαννου χελιδωνισω πάυλικου νοταριου τῆς αὐτῆς χώρας καὶ ετερων χρησίμων ἀνδρων τῶν κατωτερων ὀνομασθέντων καὶ προσκληθέντων εἰς υαιβεὸσῆν μαρτυρων ἐπράσα προς σὲ τῶν προγραφέντα νοτάριον φοὶλλιάνόν τῶ ημετερον χωραφιον τῶ ἅπερ ἔχω αγωράν εκ τον βασίλειον μανδάνον. καθατι ὁ ημέτερος χάρτος διλοῖ εις την κρατῆσιν ευρϊατοικοὐ εις χῶριον μανδανου· εις το επάνω μερος του χώρϊου περιὸρϊζεται δὲ οὔτος ἁ ατωλής τὼ χωράφιον τὼ λεγώμενον τῆς κορτης. δϊσεὸς τῶ χωραφιον γρηγωρϊου στάρόπουλλου καὶ τοὐ σοὐ αὐτοὐ ἀγωραστοὐ ἄρκτρου τῶ χωραφιον τοὐ σοὐ αὐτοὐ ἀγωραστοὐ· μεσιμβρια τω χωραφιον γριγωρίου στάρόπουλλου καὶ σὐνκλῆ ὅσων καὶ υἱον εστῆν. τοὐτῶ πεπράκαμεν. προς σὲ τόν προγραφέντα

† Signum manus Gregorii Staropulli. † Signum manus Goidi filii eius. Signum manus Leonis alterius filii eius. Signum manus Nicolai alterius filii eius. Ego suprascriptus Gregorius, qui signum honorabilis et vivificae crucis propria manu mea hoc instrumento exaravi, nomine fratrum, propinquorum, filiorum et heredum meorum suscipiens in me quamcumque molestiam propinquorum et extraneorum, hanc chartulam simplicis acceptilationis, inconcussae, purae, perfectae et plenissimae venditionis condo et facio tibi notario Philliano et tuis heredibus spontaneo meo consilio et deliberatione, nullaque omnino necessitate, vel vi, vel fraude, vel malitia, vel causa a divinis legibus vetita, sed potius tota alacritate et totius animi proposito; qua chartula vere declaro me coram Daniele de Mesiano iudice civitatis Briatici, Ioanne Chelidonisi publico notario eiusdem civitatis, et aliis probis hominibus, infra vocatis et rogatis testibus ad hunc contractum roborandum, vendidisse tibi suprascripto notario Philliano praedium meum quod emi a Basilio Mandano, uti nostra chartula ostendit, positum in agro Briatici loco Mandani, in parte eius superiori. Fines vero sunt: ab oriente praedium quod dicitur Curiae; ab occidente praedium Gregorii Staropulli, et aliud quod ad te emptorem pertinet; a septentrione praedium tui ipsius emptoris; a meridie praedium Gregorii Staropulli, et clauditur

νοταριον Φοΐλλοιᾶνον εν τϊ ηρϊνικῆ καταστασει τοῦ κυροῦ ημον ρϊγος καρολλου εἰς σῦναρεσθήσαν ημιν τημὴν αὔτοῦ ληφθήναι χρήσοῖν τάρια ἥκωσι, ἅτινα αναλαβων ἀπό χειρόν σου εις τας ημετέρας χείρας χρυσᾶ καὶ ἥκανα αποφλήμενα εις το γενήκον ζηγον κατὲνόποιον του ηρϊμενου κριτοῦ νοταριου καὶ ετερων χρύσϊμων ανδρων τὸν κάτωτερων ὀνομάσθεντων καὶ πρόσκληθέντων ἐὶς βεβᾶιὸσϊν μαρτυρων καὶ ἡμωσί εκαρέδωκαμεν τω προριθὲν χωραφιον καθαρὸς καὶ ενφανῆς. ποιῆν ἄπ αυτοῦ ἡτσινα καὶ βουληθὴς πουλεῖν χαρΐζήν ἀντταλλάττειν, εἰς πρηκὰ τὲκνον σου καταγράφῃ. καὶ πάντα ποιῆν ὅσα εἴ θειη νόμϊ τοῖς ἡδίης δέσποταις διακάλλεύουσι· ος τὸ κυρος καὶ τὴν εξούσιαν πὰρ ιμον ἐἰλοιφὸς· μιτε εγῶ μίτε τινᾶ ἀπὸ των ημετερων κληρώνομὼν σχεῖ ἀδιαν ενἀντῆσε σε ἡς αὐτῶ. ἀλλ' οστις φωραθη ζητησιν ἡ ὠχλῆτιν ποιησε σε ἥσταμε καὶ διεκδικω αὐτῶ προς σὲ ἀπὸ παντὸς προσωπου ἦ δὲ οὐκ σισταμὲν αλλ εις διαστροφῆν επανελθω ὁμόλογω ζημϊουσθαί με εις το ρϊγικον φησκον αὔγουστάλια δ' καὶ προς σὲ τω τάμιμα εποι τοῦ διπλοῦ· η δὲ παρὸύσα διαπρασις διαμένει στερεᾶ καὶ ἀπαρασάλευτός αἰς αἐὶ ἐγράφη χειρι ιωαννου χελιδὼνισου πούυληκου νοταριου χώρας ευρηατικου μηνι φεβρουαριω ινδικτιωνι ιδ' εν ετει ϛψοθ' κηρϊεύωντος του κῦρου ημον καρολλου. θεοῦ χάριτι σϊκάλλιας ριγος. τού ριγατου αὐτοῦ ετος τρήτον ευτὺχως ἀμῆν πἄρούσια μαρτυρων.

† Ego qui supra Daniel iudex interfui et me subscripsi.

† Ego Iordanus Campanus me subscripsi.

† Ego Gregorius pannachius me subscripsi.

† εγω πρεσυιτερος γρηγοριος του πουγγου μαρτυρ υπεγραψα.

† ιωάννης χελιδονίσις πούυλικος νοταριος χωρας ευριατικου οικια χειρὶ υπεγραψα.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani — n.° 172.)

quantum et quale est. Hoc tibi vendidi suprascripto notario Philliano sub pacifico regno domini nostri regis Caroli, pretio inter nos convento tarenorum aureorum viginti, quibus acceptis a tuis in meas manus aureis, integris, non imminutis et generalis ponderis, coram memorato iudice, notario et aliis probis hominibus infra vocatis et rogatis ad haec confirmanda, tibi tradidi antedictum praedium pure et manifeste, ut facias de eo quidquid volueris, vendas, dones, permutes, in dotem filiarum tuarum scribas, et quodcumque divinae leges propriis dominis permittunt, utpote qui dominium et potestatem a me accepisti. Neque mihi neque cuiquam meorum heredum liceat tibi de eo adversari; sed si quis quaestionem vel molestiam tibi intulerit, ego obstabo, ipsumque tibi defendam a quacumque persona. Quod si id minus praestitero et (*hanc venditionem*) subvertere tentavero, assentior mulctari regio Fisco augustalibus quatuor, et tibi duplo pretio. Praesens vero venditio firma semper et inconcussa permaneat. Scripta est manu Ioannis Chelidonisis publici notarii civitatis Briatici, mense februario, indictione XIV, anno 6779, regnante domino nostro Carolo, Dei gratia Siciliae rege, regni eius anno tertio, feliciter amen, coram testibus.

† Ego presbyter Gregorius de Pungo testis subscripsi.

† Ioannes Chelidonisis publicus notarius civitatis Briatici propria manu subscripsi.

CCCXXVI.

1272 — Mense Martio — Indict. XV — Aëtae.

Nicolaus de Aquaro, Constantinus filius presbyteri Nicetae aliique vendunt Adeodato de Burello olivetum situm in agro Aëtae, accepta a singulis sua pretii portione.

† Signum proprie manus Nicholai de Aquario filii spiritualis Helenae Gellarae.

† σιγνον ιδιωχειρως κωνσταντινου παπα νικήτου. † σιγνον ιδιωχειρως ανδρέου ἀδελφου αὐτοῦ. † σίγνον ιδιωχείρως νικήτου μάνκου. † σιγνον ιδιωχειρως ανδρεου υἱου αυτοῦ. † σιγνον ιδιωχειρως στεφανου ετερου υιου αυτου. † Ego costantinus filius andreae de aquario testor suprascripta et fateor. . . . . † σίγνον ἰδιωχειρως μαργαρίτης γυνης τοῦ ἀποτυχόντος νικολάου ρωμανου. † σίγνον ιδιωχείρως ανδρεου υἱοῦ αὐτὴς· προκουράτωρος αὐτῆς καὶ μουνδουαλδου. † σιγνον ιδιωχειρως κωνσταντινου. υἱοῦ ἀνδρεου πιτουνου. † σιγνον ιδιωχειρως ιωαννου πιτουνου. † σιγνον ιδιωχειρως ραου υιου αυτου. † σιγνον ιδιωχειρως μαχάλδας θυγατρος νικολαου της αιλιας. † σιγνον ιδιωχειρως ἐρρύγου γιἀνώγκαρου ἀνῆρ αυτῆς. προκουράτωρ αυτής καὶ μοῦνδουαλδος.

Ἐν ονόματι τοῦ αἰωνιου ἡμῶν θεοῦ ἀμην, ἐν τῶ ἑξακισχιλιωστώ· εὐπτακωσιωστω· καὶ ὀγδώ ετει. κυριεύοντος τοῦ ὑπὲρλάμπρου κυρου ἡμῶν καρουλλου. ρηγὸς συκελίας. δουκάτου απουλίας. πρηνκηπάτου κάπουας. ἀνδεγαβήας διἀκρατησεως· καὶ φουλκαρίας κώμιτος· ἐτει τῆς αὐτοῦ κυριώτιτος ευδόμω· μηνῆ μαρτιω. τῆς πέμπτης. καὶ δεκάτης ἰνδικτιωνος. παρουσία· νοταριου δαυιδ. καὶ νοταριου ρωγεριου τοῦ ἀγκουρου. δικαστῶν χώρας αετοῦ. καὶ νικολάου νοταριου ποβλύκου ἑαὐτης χωρας. και ετέρων καλων ἀνθρώπων παρακληθέντων. κεκληθέντων· κατωτερω εἰς μαρτυρας ἀεὶ ἀμὴν, ἀναλἀμβάννωμεν τοὺς ἰδίους ἡμῶν καὶ ξένους καὶ πάσαν πρόφασιν· ἡμεῖς οἱ ἀνωτερω γεγραμμένοι· οἱ τὰ σύγνα τοῦ τιμίου σταυρου. ἰδιωχειρως ποιήσαντες. εκουσία ἡμῶν τῆ νουλη καὶ ἀρεσκία· καὶ ουκ ἐκ τινος τῶ παράπαν ἀνάγκης. ἡ βήας. ἡ χλέβης. ἰ βαδιουργίας. ἡ φάκτου ἀγνήας. οἱ τίας οὖν περιστασεως ἀλλὰ ὁλοψύχω καρδία. καὶ αληθηνή γνώσει. ἐκτὸς πασης ἀπυγωρεὐμένης ετείας καὶ παραγραφῆς. ὁμολογοὐμεν σωματικῶς. ὅτι επράσαμεν προς σὲ. τὸν κυρον δεωδάτον τοῦ νουρέλλου.

† Signum propriae manus Constantini presbyteri Nicetae filii. † Signum propriae manus Andreae fratris eius. † Signum propriae manus Nicetae Manci. † Signum propriae manus Andreae filii eius. † Signum propriae manus Stephani alterius filii eius.

† Signum propriae manus Margaritae uxoris demortui Nicolai Romani. † Signum propriae manus Andreae filii eius, procuratoris et mundualdi eiusdem. † Signum propriae manus Constantini filii Andreae Pituni. † Signum propriae manus Ioannis Pituni. † Signum propriae manus Rhai filii eius. † Signum propriae manus Machaldae filiae Nicolai de Elia. † Signum propriae manus Henrici Gianoncari viri eius, procuratoris et mundualdi eiusdem.

In nomine aeterni nostri Dei. Amen. Anno sexmillesimo septingentesimo octuagesimo, regnante illustrissimo domino nostro Carolo rege Siciliae, ducatus Apuliae, principatus Capuae, Andegaviae ditionis et Forcalquerii comite, anno eius dominationis septimo, mense martio, decimaquinta indictione, coram notario Davide et notario Rogerio de Aquaro iudicibus civitatis Aëtae, et Nicolao publico notario eiusdem civitatis, et aliis probis hominibus testibus infra vocatis et rogatis, semper, amen. Nos suprascripti, qui signa honorabilis crucis propria manu exaravimus, nomine propinquorum nostrorum et extraneorum suscipientes in nos quemcumque praetextum, spontanea nostra voluntate et beneplacito, nullaque prorsus necessitate, vel vi, vel fraude, vel malitia, vel facti ignorantia, vel quacumque circumventione, sed sincero corde et certa scientia, ac sine quavis vetita causa et exceptione, personaliter declaramus, vendidisse tibi domino Adeodato de Burello et tuis heredibus oleas nostras, quas habemus ex paterna et materna nostra hereditate,

καὶ εἰς τοὺς σοῦς κληρονόμους. τὲς ἡμετερες ἔλαίες. ὅπερ κτώμεθα. ἐκ πατρικῆς. καὶ μητρικῆς ἡμῶν κληρονομοίας. ὄντες καὶ διακίμενες. ἔσω εἰς τὸ χωρίον ἀγκουρου· περιχωριου ἀετοῦ, περιόρίζωνται δε αὐτὲς οὕτως. κατα μεν ἀνατολης τῶ χωράφιον μετὰ ἐλαιῶν γουλιέλμου τοῦ κυροῦ λέτου. καὶ ἀγγηλημέρου ἀγκουρου. δυσεως χωραφιον. μετὰ ελαιων. τῶν παίδων. κυρου ὄδδου ἀγκουρου. βορινοῦ. ὁ κύπος μετὰ ελαιων. καὶ ημεροδενδρων. τῆς κυρας σμαραρδας. θυγατρος κυρου ὀδδου ἀγκουρου. ἐκ δε του νοτίου μερους. ὁ ποταμὸς ἀγκουρου. καὶ σύγκλήει. τούτες τύνην. τες ρηθεντες ελαίες, ὅ καθεῖς ἐξ ημῶν. καὶ πάντες ἡμεῖς. ἐπράσαμεν σει. τῶ ρηθέντι κυρω δεωδάτω· και εις τοὺς σοῦς κληρονόμους. τῶ μοιράδιον ἡμῶν. ἦν κατωτέρω. ὀνομασθήσωνται. ὕγουν, εγῶ ὁ ἀνωτέρω νικόλαος. υἱὸς κυρου ὄδδου ἀγκουρου. ἐπρασά σει. ἐλαίες πόδα τρία. περιτρίτον. ἐνδον τοῦ ρηθέντος περιόρυσμοῦ. ὅπερ κτώμεν δικαίου υἱωθεσιας. ἀπο τῆς αιλενης κελλάρας. πνευματικης ἐμῆς μητρὸς, διὰ χρυσοῦν ταρία εὐδομήκοντα πέντε· ὁσαύτος· ἡμεῖς κωνσταντίνος· τοῦ παπα νικήτα καὶ ἀνδρεας ἀδελφὸς αὐτοῦ· επρασαμέν σει. αἰλέες πόδα πέντε ἡμησι. δικαίου πατριμονιου ἡμῶν. διὰ χρυσοῦν. ταρία. ἑκατόν. δέκα· ὁσαύτος· καὶ ἐγῶ νικήτης μάνκαρης. σὺν των ἡμετερων παιδων. ἀνδρεου. καὶ στεφάνου. επράσαμέν σει. ελαίες ποδα τέσσαρα. περὶ τέταρτον. δικαίου πατριμονιου ἡμῶν. διὰ χρυσοῦν. ταρία. ἑκατῶν. καὶ πέντε. ὁσαύτος επρασαμαι σει. καὶ ἐγῶ ἡ προγραφήσα μαργαρίτη. συμβιος. τοῦ απότυχώντος. νικολάου ρωμάνου. σὺν του ἡμετερου υἱοῦ ἀνδρεου. τρίτον ποδὸς ελαίας. δικαίου μητρικοῦ ἡμῶν. διὰ χρυσοῦν ταρία ὀκτῶ. καὶ κόκκους ευπτὰ. ὁσαύτος. καὶ εγῶ ἡ προγραφήσα μαχαλδα. μετὰ τοῦ ἐρρήγου. γιάννόγκαρου. ἡμέτερος ἀνὴρ. προκουράτωρ ἐμὴς καὶ μουνδουάλδος· επόψει τῆς κόρτης. εις το ρηθὲν. ἐπράσαμέν σει· αιλέας πόδα δυο. δικαίου μητρικοῦ ἡμῶν. διὰ χρυσοῦν ταρία ἑκωσι ἓξ. ὁσαύτος. καὶ εγῶ ὁ ἀνωτερω. ιωαννης πιτουνος. σὺν τοῦ ἡμετερου υἱοῦ ραου. επρασαμέν σει. ἑκτὸν μέρος πόδος ενὸς αἰλέας. δικαίου μητρικοῦ ἡμῶν διὰ χρυσοῦν ταρία τὲσσαρα. ὁσαύτος. καὶ ἐγῶ κωνσταντίνος. υἱὸς τοῦ ἀπότυχώντος ανδρεου πιτουνου. επρασά σει. τέταρτας μήρας ποδὸς ελαίας. δικαίου πατριμονιου ἐμοῦ. διὰ χρυσοῦν ταρία ἓξ. τούτες τύνυν. τὲς ρηθεντες αἰλέες. ὅσες και οἷες ὑσεὶν. ἐσω τοῦ ρηθέντος περιόρυσμοῦ: συν τού ἐκύσαι χω-

sitas et positas in agro Aquari, in tenimento Aëtae his finibus circumscriptas: ab oriente est praedium cum oleis Gulielmi de domino Leto et Angilimeri Aquari; ab occidente praedium cum oleis filiorum domini Odonis Aquari; a septentrione hortus cum oleis et arboribus fructiferis dominae Smarardae, filiae domini Oddonis Aquari; a meridie flumen Aquari, et clauditur. Has igitur dictas oleas vendidimus tibi memorato domino Adeodato et tuis heredibus quisque nostrum et cuncti partem suam inferius denotandam, id est ego qui supra Nicolaus, filius domini Oddonis Aquari, vendidi tibi tres arbores oleae cum tertia parte intra dictos fines, quas possideo iure adoptionis ex Helena Cellara, matre mea adoptiva, aureis tarenis quinque et septuaginta. Item nos Constantinus presbyteri Nicetae filius et Andreas frater meus vendidimus tibi quinque nostri iuris oleas cum dimidio, aureis tarenis centum et decem. Item ego Niceta Mancares cum meis filiis Andrea et Stephano vendidi tibi quatuor oleas cum quarta parte, ex iure mei patrimonii, aureis tarenis quinque et centum. Item vendidi tibi ego praedicta Margarita, uxor defuncti Nicolai Romani, una cum meo filio Andrea, tertiam partem oleae, iure maternae hereditatis meae, aureis tarenis octo et granis septem. Item et ego praedicta Machalda una cum Henrico Giannoncaro, viro meo, procuratore et mundualdo meo, assentiente Curia, vendidi tibi oleas duas, ex iure maternae hereditatis, aureis tarenis sex et viginti. Item et ego qui supra Ioannes Pitunus, simul cum meo filio Rhao, vendidi tibi sextam partem oleae, ex iure successionis meae maternae, aureis tarenis quatuor. Item et ego Constantinus, filius demortui Andreae Pituni, vendidi tibi quartam partem oleae, ex iure patrimonii mei, aureis tarenis sex. Has igitur dictas oleas, quales et quantae extant, memoratis circumscriptas confiniis, cum praedio inibi extante (*tibi vendidimus*). Nos autem omnes praedicti accepimus in manus

ραφίου. ἡμεῖς δε πάντες οἱ προρηθεντες. ἐλάβαμεν. ἀπο σοῦ κυρου δεὼδάτου. ο καθεῖς. ἐξ ἡμῶν. τὴν προδηλοθήσαν πωσώτιτα ταραιων. ὡς ἀνωτερω ἤρηνται. σὼα δίκαια και ἀνέλληπη. ἐν δίκαιω σταθμῶ. εἰς τας ἡμετερας χύρας. καὶ ἐδωσαμέν σει. εις τας ρηθέντας ελαίας. σωματικην φώρεσιν. καὶ πεποιηκαμέν σει. σωματικόν ὅρκον. εἰς ταύτην τὴν τέλειαν καὶ πληρεστάτην διάπρασειν. τοῦ ἐχειν σε τὲς ρηθέντες αἰλέες. μετὰ τῶν σῶν κληρονόμων. αἰς ἀει ἐξ ἡμῶν. πουλειν. χαρίζειν ἀνταλλάττειν. καὶ εἰς προίκα. τέκνων σου γράφειν. καὶ ποιεὶν ἐξ αὐτὲς καὶ ἐν αὐτὲς ὅσον βούλη. ἀποτασσωμεθα δε ἡμεῖς οἱ ροιθέντες πρατήρες. ἀπο τῶν ρηθέντων ελαιων. παση παραγραφῆ. καὶ ἀρωγῆ. συνηθείων τε καὶ νόμου. παντος κανόνηκοῦ. καὶ πολυτικοῦ δικαίου. τοῦ δυνάμενου ημᾶς βωηθήσαι εἰς ἀκήρωσιν ἀποκατάστασιν. η μετάτραπὶν τῆς παρουσης πράσαιος. ὁς τὸ κύρος καὶ τὴν ἐξουσίαν παρ ἡμῶν ἠληφῶς. μῆ κοληόμενος παρα τινός. ἐγγυούμεθα δε καὶ την νομηκὴν. δεφενσίωνα. καὶ ἡ μὲν φωραθεῖ. ποτε κερῶ ἐξ ἡμῶν τίς. οἱ από αλλωτριου τινὸς. εἰς τᾶς ρηθέντας αἰλέας. σὲ. οἱ τοὺς σοὺς κληρονόμους. ἐνοχλήσαι βουληθώτι. μη υσάκουσθωσι. ἀλλ ἡμεῖς καὶ ἡμετεροι κληρονόμοι. στάμεθα. καὶ διἐκδικὰν ὑμὰς αυτὲς. ἐκ παντος προσώπου. ξένων τε καὶ ἰδίων. ἴ δε καὶ εἰς απότροπην. επανέλθωμεν ἴνε ἡμᾶς εις την τῆς επιορκιας ποιὴν καὶ ὁμολογούμεν ζημιούσθω ἡμᾶς, ὁ καθεῖς ἐξ ημῶν. ἐν τῆ ρηγικῆ κόρτη. αὐγουσταλια ἡκοσει. καὶ προς σὲ τὸν ρηθέντα ἀγωραστήν. καὶ σεῖ κληρονόμους τετραπλοῦν τὴν ρηθήσαν ποσώτιτα του τιμίματος. καὶ πασας τᾶς δικαίας εξωδους. οὐχ ἑλαττον. ἐχειν σε. καὶ τὰς ρηθέντας ἐλαίας. μετὰ τῶν σῶν κληρονόμων. καθότι παρ ημῶν ὀνηκας. ἴ δ' ουτω στέργει. καὶ ἐμμενει βεβαία. ἡ τιαὐτη δικαία πράσεις ὀχυρὰ και απαρασάλευτως. ἄχρι πέρας αἰώνων. προς σὲ τὸν ἠρημένον κυρον δεωδατον του υουρελλου καὶ εἰς τοὺς σοὺς κληρονόμους καὶ διάδοχους. διὸ και επιγραφὲν. τη ἡμῶν παρακλῆσει. χειρὶ νικολάου νοταριου. ποβλύκου ἀνωτερω. παρὰ τῶν προλεχθέντων κριτῶν. καὶ ἑτέρων καλων ἀνθρωπων μαρτυρωθὲν. ἐν ἔτει μηῆ. καὶ ινδικτιωνι τῶν ἀνωτερω.

† εγῶ νοταριος δαυιδ κριτῆς χωρας αετοῦ τα ἀνωτερα μαρτυρώ.

† Ego Rogerius de Aquaro iudex terre arenarum testor.

nostras a te domino Adeodato, quisque nostrum praefatam quantitatem tarenorum, ut supra dictum est, integram, perfectam, non imminutam et iusto pondere, et tibi dedimus corporalem possessionem dictarum olearum, et praestitimus personale iuramentum de hac perfecta et plenissima venditione, ut habeas a nobis praedictas oleas una cum tuis heredibus in omne aevum, vendas, dones, permutes, pro dote filiarum tuarum inscribas et facias de iis et in iis quidquid volueris, utpote qui dominium et potestatem a nobis accepisti, nemine impediente. Renunciamus insuper nos memorati venditores quoad antedictas oleas exceptioni et subsidio consuetudinum ac legum, cuiusvis canonici et civilis iuris, quod nobis opitulari possit ad infirmandam, labefactandam, vel subvertendam praesentem venditionem. Promittimus vero et legitimam defensionem, et si quacumque occasione vel tempore quisquam e nostris vel extraneus de dictis oleis molestiam tibi aut tuis heredibus inferre voluerit, ne exaudiatur, sed nos et nostri heredes obstabimus et eas contra quamcumque personam extraneam, vel propinquam tibi defendemus. Sin autem nos (*praedictam venditionem*) subvertere voluerimus, periurii poena teneamur, et assentimur mulctari nos et unumquemque nostrum regiae Curiae augustalibus viginti, et tibi memorato emptori tuisque heredibus quadruplo pretio, et (*solvere*) omnes iustas expensas. Et nihilominus habeas dictas oleas una cum tuis heredibus, uti a nobis emeris; atque ita haec iusta venditio firma, stabilis et inconcussa permaneat ad finem seculorum tibi memorato domino Adeodato de Burello tuisque heredibus et successoribus. Quapropter scripta est, rogatu nostro, manu supradicti Nicolai publici notarii, et roborata testimonio memoratorum iudicum aliorumque proborum hominum, anno, mense et indictione suprascriptis.

† Ego notarius David iudex civitatis Aëtae quae supra testor.

† εγῶ ιωάννης του σαμιατορος παρημι και υπέγραψα τὶν αιμην μαρτυριαν.

† ἐγῶ βεντιβένιας υιὸς νοταριου ιωαννου του σαμιατορος τὰ ανοτερα μαρτυρω.

† εγὼ ἀγγηλημέρος αγκοῦρος τὰ ἀνωτερα μαρτυρω.

† Ego Guillelmus de Aguaro testor.

† Ego Baimundus de Aguaro testor.

† ἐγῶ μαιστωρ βεντουρας τῆς μαγίδας τα ανώτερα μαρτυρω.

† Ego castelino de gudione testo suo.

† νικόλαος νοταριος ταβουλαριος πόβλικος χωρας αετοῦ πρὸς πιστωσιν ιδιωχειρῶς ἔγραψα.

† Ego Ioannes de Samiatore adsum et subscripsi meum testimonium.

† Ego Bentivenia filius notarii Ioannis de Samiatore quae supra testor.

† Ego Angilimerus Aquarus quae supra testor.

† Ego magister Ventura de Maida quae supra testor.

† Nicolaus notarius publicus tabularius civitatis Aëtae ad fidem propria manu scripsi.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani — n.° 173.)

CCCXXVII.

1273 — Mense Ianuario — Indict. I — Rhegii.

Tabulae dotales inter Gualterium filium Riccardi Monaphacae et Dominicam filiam Basilii de Calamo.

† Ἐν ὀνόματι κυρίου ἡμῶν Ἰησου χριστοῦ. ἀμὴν. Ἐν τῶ ,ασογ' ἔτει, τῆς αὐτοῦ, σωτηρϊωδους, σαρκώσεως. μηνὶ ἰαννουαριω ινδικτιωνος α'. δεσποζοντος τοῦ κυρίου ἡμῶν καρόλου θεοῦ χάριτι ὑπερλαμπρου, σικελίας, ρηγός, δουκάτου, ἀπουλίας, καὶ πριγκιπάτου καπυίης, τῆς ἱερᾶς πόλεως ῥώμης σενατωρος, ανδαιγαυιας, προυίντζας καὶ φουλκαλκουερίου, κώμητος, καὶ τῆς, θείας βασιλειας, ρώμης, παρὰ τῆς ρωμαϊκῆς, ἁγίας ἐκκλησϊᾶς ἐν τῆ τουσκανια γενικοῦ βικαρϊου, ἔτους ἐννάτου, τοῦ αὐτοῦ κράτους, εὐτυχῶς, ἀμήν. ἡμεῖς βονσιγνόρος, λουκκήσης κρϊτὴς πόλεως ρηγίου, νικόλαος, τοῦ θεοπρέπου πούυλικος νοτάριος τῆς αὐτῆς. καὶ μάρτυρες, οἱ ὑπογεγραιμένοι εἰς τοῦτο κεκλημένοι, καὶ ἠξιωμενοι, ὁμολογοῦμεν, διὰ τοῦ παρόντος, ἐγγράφου, καὶ μαρτυροῦμεν. ὅτι ἐνώπιον· ἡμῶν ἐν τῶ ἐν ἀγαθῆ, τύχη συνοικέσσοον τρακταΐζεθαι, παρὰ γαλτερίου μουνάφακα, υἱοῦ ἱερέως ῥηκκάρδου τοῦ μοναφακα κατοίκου κώμης ρουσσότου· ὑπὲρ αὐτοῦ ἐξ ἑνὸς μέρους, καὶ παρὰ βασιλείου τοῦ κλαμα, κατοίκου κώμης ἐρασιων, διακρατήσεως μεσῶν, ὀνόματι, δομένικης, θυγατρος, αὐτοῦ ἐκ μέρους ἑτέρου· ἄγοντος τοῦ εἰρημένου γαλτερίου τὴν εἰρημένην δομένικην εἰς αὐτοῦ, γυναῖκα νόμιμον κατὰ τὸν ἐκκλησιαστικόν, θεῖον κανόνα, καὶ διατύπωσιν

† In nomine Domini nostri Iesu Christi. Amen. Anno salutaris eius Incarnationis 1273, mense ianuario, indictione I, regnante domino nostro Carolo Dei gratia inclyto Siciliae rege, ducatus Apuliae, et principatus Capuae, sacrae civitatis Romae senatore, Andegaviae, Provinciae et Forcalquerii comite, et divini regni Romae pro parte sanctae romanae Ecclesiae in Etruria vicario generali, regni eius anno nono, feliciter, amen. Nos Bonsignorus Lucensis iudex civitatis Rhegii, Nicolaus de Theoprepo publicus eiusdem civitatis notarius, et testes subscripti ad hoc vocati et rogati fidem facimus, et testamur praesenti instrumento, quod, cum in nostri praesentia, quod bonum faustumque sit, de matrimonio ageretur a Gualterio Monaphaca filio presbyteri Riccardi Monaphacae de pago Russoti pro se ex una, et a Basilio de Calamo de pago Erasiorum, in pertinentiis Mesorum, nomine Dominicae filiae suae ex altera parte, ducente praedicto Gualterio memoratam Dominicam in uxorem legitimam secundum divinos eccle-

ὁ αὐτός γαλτέριος, ὑπὲρ τοῦ τοιούτου σεμνοῦ, συνάλλάγματος, διετύπωσεν, ὡκονόμησε, καὶ ἐποίησε, τῇ εἰρημένῃ δομένικῃ, συζύγω αὐτοῦ διὰ θεορέτρου, αὐτῆς, ἢ διὰ γάμου, δωρεὰν, τὸ ἥμισυ, πάντων τῶν αὐτοῦ ἀγαθῶν κινητῶν καὶ ἀκινήτων ἐχομένων καὶ ἐξομένων· καὶ δι' ἐνδυμασίαν αὐτῆς, στρίττα δύο, παννυδύλλια δύο, γυόππας δύο, ἡ μία ἐκ μεταξου ἡ δ' ἄλλη λίνης κυττέλλαν πράσινον, μανδύλια κοκουλλίκια, δύο, ἐνώτια ἀργυρὰ ζεῦγος ἓν δακτυλίδια, τέσσαρα, τὰ μὲν δυο χρυσᾶ, καὶ τά ἄλλα, ἀργυρά· ριτικέλλας γαϊτας· ἱσπάνια, ζωννάριον τῆς σαλερινῆς, κάλτζας· συν τοῖς φελλοκαλλίγοις, καὶ μέλχαφεν τῆς παιορμου.

† Καὶ ὁ προσημανθεὶς βᾶσίλειος ἐν προικῖοις καὶ διὰ προικιμαῖα, τῆς εἰρημένης δομένικης θυγατρὸς αὐτοῦ καὶ ὀνόματι αὐτῆς, ἔστερξε καὶ ὑπέχετο δοῦναι, τῷ εἰρημένῳ γαλτερίῳ, τὰ ὑπογεγραμμένα αὐτοῦ ἀγαθὰ. ἤγουν δι ἐνδυμασίαν αὐτοῦ ὑποκαμῖσοβράκια, τρία, γυόππας, τρεῖς, ἡ μία ἐκ μεταξου, αἱ δ' ἄλλαι λιναῖ. καὶ τῆς εἰρημένης δομένικης στρίττα· δύο, παννιδιλλια δύο, γυόππας δύο, ἡ μία ἐκ μεταξου, ἡ δ' ἄλλη λινή. μανδύλια τρία κοκουλλίκια. καὶ ἀπό τε στρωμνης κρεβαττοστρώμνια τρία, ἔχοντα μετράχους δύο, σάκκον ἕνα λινόν κοπερτα, τρία τά μὲν δύο λινά, καὶ τό ἕτερον ἐκ μεταξου, σιδόνων, ζυγάρια τρία, καπητάλια τρία, κορτήνην, καὶ αρκλή. καὶ διὰ χαλκοῦ βατζίλιον, λέβητα, τήγανον καὶ πυροστάτην, ἐγχέρια, τῶν χειρῶν τέσσαρα, τουυάλλιας, δύο καὶ ἀπό τε ὑποστάσεως, το ἀμπελιον· αὐτοῦ κείμενον ἐν τῷ αὐτῷ χωρίω, τό πλησίον τῷ ποταμῷ· καὶ πλησιον αμπελίω πιγαδίτου, καὶ τοῖς χωραφίοις λέοντος τοῦ ῥαπτη, ὁλοκληρον ὅπερ ἀμπελιον, ὁ αὐτός βασίλειος, ἔλαυεν εἰς αὐτοῦ προικίων, τὰ χωράφια αὐτοῦ τὰ εἰς τὰ τρακλά ὁλόκληρα, τὰ πλησιον τοῖς χωραφίοις βασιλείου, τοῦ πέρρε, καὶ χωραφίοις Ἰωάννου μαυρίκιου, καὶ οἶκον αὐτοῦ σὺν τῷ κηπωρίω ὁλόκληρον κείμενον ἐν τῷ χωριω ερασιων, τόν πλήσιον, τοῖς οἴκοις περεγρίνου μῖχαλίτζη, καὶ τοῦ θεοῦ, τό ἔλεος, ταῦτα πάντα, τὰ ἀμφότερα μέρη ἔστερξαν, ἀμοιβαδόν, ἀλλήλοις, δοῦναι, ποιῆσαι πληρῶσαι, στερεὰ ἕξαι εἰσαεὶ καὶ ἐξ εναντιας μὴ παραγενέσθαι ὑπό ποινης αὐγουσταλίων, τριάκοντα· τῇ κούρτη, ἀποφλοιμενων, οὐχ ἧττον κρατεῖσθαι αὐτους εἰς πάσας τάς ἐξόδους καὶ ὅλον τό ἀζήμιον τῆς ποινης, ἀποφληθείσης, ἢ οὔ, τῶν εἰρημε-

siae canones et statuta; ipse Gualterius honesti huius contractus gratia disposuit, constituit, et concessit dictae Dominicae eius uxori propter eius theoretrum, sive ob nuptiale donum, medietatem omnium suorum bonorum mobilium, et immobilium, tam quae nunc possidet, quam eorum, quae postea possessurus erit: et de vestibus lacinias duas, panniculos duos, tunicas duas, alteram sericam, alteram lineam, cotellam viridem, mantilia cucullata duo, et inaurium ex argento par unum, annulos quatuor, duos aureos, et duos argenteos, reticellam, et taeniolam de Hispania, zonulam de Salerno, calceos cum crepidis et melchafen de Panormo.

† Et praenotatus Basilius in dotem et causa dotis praedictae Dominicae filiae suae, et nomine ipsius confirmavit et promisit daturum praedicto Gualterio infrascripta sua bona, nempe in vestibus braccas lineas tres, tunicas tres, unam sericam, et alias lineas; et praedictae Dominicae lacinias duas, panniculos duos, tunicas duas, alteram sericam, alteram lineam, mantilia cucullata tria, lectos tres habentes stragula duo, et culcitam stramentitiam de lino unam, copertas tres, duas lineas, et alteram sericam, linteorum paria tria, capitalia tria, cortinam et capsulam: et ex aenea supellectile malluvium, lebetem, sartaginem, ollam: mappulas quatuor, toballias duas: et de possessionibus vineam integram sitam in eodem pago iuxta flumen, et vineam Pegaditae, et terras Leonis Raptae; quam vineam integram ipse Basilius dotalem accepit; territoria, quae possidet in loco, ubi dicitur Tracla, iuxta territoria Basilii Perre, et Ioannis Mauricii; domum integram cum horto, quam possidet in pago Erasiorum, iuxta domos Peregrini Michalitzi; et Dei misericordiam. Haec omnia utraque pars assensit invicem dare, facere, adimplere, rata semper habere, nec unquam ab iis recedere sub poena augustalium triginta Curiae solvendorum; et nihilominus teneri ipsos ad omnes expensas, et ad omnem poenae sive solutae, sive minus, immunitatem praestan-

νων, μενόντων. ἀεὶ στερεῶν. καὶ παγιων. Ὅθεν εἰς ὑπόμνησιν μελλουσαν, καὶ διηνεκῆ αὐτῶν ἀσφαλειαν, αἰτησαντων αὐτῶν τῶν εἰρημενων, καὶ συναινεσάντων, πρὸς ἡμᾶς τοὺς εἰρημένους κριτὴν, καὶ νοταριον ἐν τῇ παρούσῃ ὑποθέσει ὡς οἰκείους αὐτῶν κριτὴν, καὶ νοταριον, καίπερ γνόντες, ἡμᾶς μὴ εἶναι αὐτῶν οἰκείους, ἐποιήσαμεν αὐτοῖς ἔνθα τὸ παρὸν ἔγγραφον διὰ χειρὸς ἐμοῦ εἰρημένου, νικολάου τοῦ θεοπρέπου, πουυλίκου νοταριου ῥηγίου, ὑπογραφὲν, παρ' ἡμῶν, ἰδιοχειρως, ἐγράφη εἰς τὸ ῥήγιον μηνὶ καὶ ινδικτιωνι τοῖς εἰρημένοις.

† Ego qui supra Bonsignorus Lucensis Iudex Regii praedicta subscripsi.

† ego Iacobus de Messana rogatus testor.

† καὶ ἐγὼ νικόλαος ξανθὸς παρακληθεὶς μαρτυρῶ ἰδιοχειρῶς.

† καὶ ἐγὼ νικόλαος θεοπρέπου πούυλικος νοταριος ρηγιου ἔγραψα καὶ ὑπέγραψα.

dam, manentibus supradictis semper ratis et firmis. Quare ad futuram memoriam, et perpetuam ipsorum securitatem, cum ipsi supradicti suo consensu requisivissent nos praedictos iudicem et notarium, tamquam proprios eorum in praesenti negotio iudicem et notarium, etsi scirent nos non esse eorum proprios, ideo fecimus ipsis praesens instrumentum scriptum manu mea supradicti Nicolai de Theoprepo publici notarii civitatis Rhegii et subscriptum a nobis propria manu. Scriptum est Rhegii mense et indictione praedictis.

† Ego Nicolaus Blondus rogatus testor propria manu.

† Ego Nicolaus de Theoprepo publicus notarius Rhegii scripsi et subscripsi.

(Ex originali membrana Archivi Cavensis — n.° 94.)

CCCXXVIII.

1277 — Mense Martio — Indict. V — Badulati.

Divisio cuiusdam vineae positae in agro civitatis Badulati inter fratres Constantinum, Petrum et Calam de Malepunto, nec non Bartholomaeum filium dictae Calae ex una, et presbyterum Stephanum de Badulato ex altera parte.

† Ἐν ονόματι Θεοῦ αἰωνίου καὶ σωτῆρος ἡμῶν ιησοῦ χριστοῦ ἀμὴν. Ἔτι τῆς αυτοῦ θείας σαρκώσεως χιλιοστῶ διακωσιοστῶ εὐδομικοστῶ εκτῶ· καὶ τῶν κόσμου κτίσεως αἴως τοῦ νὴν ἔτους ἑξακισχιλιοστῶ επτακωσιοστῶ ογδωηκοστῶ πέμπτω μαρτίω μηνὴ τῆς ενισταμένης ἰνδικτίωνος πέμπτης· ρηγοῦντος τοῦ εὐτηχοῦς ημῶν δεσπότου ρηγὸς κάρουλου θεοῦ χάριτι σικελίας ευσεβεστάτου ρηγὸς· πρυνκηπάτου κάπουας, δουκάτου απουλίας, ἀνδεγαβίου φωλκαλκερίου πρωβεντζίας κόμητος· ἔτους δωδεκάτου ἐν τῇ νὺν ρηγάτου αυτοῦ κυριώτητι ευτηχὼς ἀμὴν· εμπαρουσία τοῦ λεούνου πλαστάρου κριτοῦ χώρας βαδουλάτου ιωάννου νάμπαρου πουβλήκου νοταρίου τῆς αὐτῆς χώρας· καὶ ετέρων μαρτύρων υπόγεγραμμένων· κληθέντες ὧς ἐπι τούτο οἰδικῶς καὶ παρακληθέντες· ἡμεῖς ὥτε κωνσταντίνος καὶ πέτρος παῖδες πρεσυυτέρου λέου τοῦ περρέττου μαλεπούντου. ἅμα σὺν τοῦ

† In nomine aeterni Dei et Salvatoris nostri Iesu Christi. Amen. Anno eius divinae Incarnationis millesimo ducentesimo septuagesimo sexto, et ab orbe condito usque nunc sexmillesimo septingentesimo septuagesimo quinto, mense martio, praesente indictione V. Regnante felice nostro domino rege Carolo, Dei gratia Siciliae pientissimo rege, principatus Capuae, ducatus Apuliae, Andegaviae, Forcalquerii, Provinciae comite, anno duodecimo praesentis regni et dominationis eius, feliciter, amen. Coram Leone Plastaro, iudice civitatis Badulati, Ioanne Namparo publico notario eiusdem civitatis, et aliis testibus subscriptis ad hoc specialiter vocatis et rogatis, nos Constantinus et Petrus filii presbyteri Leonis de Perretto Malepunto, una cum presbytero Peregrino Murisano nostro procuratore, Cala filia suprascripti Perretti Malepunti et Bartholomaeo

ιερέως περεγρήνου μουρισάνου ἡμετέρου προκουράτορος. καλὴ θυγάτηρ τοῦ πρόγραφέντος περρέττου μαλεπούντου· καὶ βαρθολωμέος υἱὸς αὐτῆς· δια τοῦ παρόντος πουβλήκου ἐγγράφου ὁμοῦ καὶ ἅπαξ ομολογούμεν καὶ μαρτυροῦμεν· ὅτι ἡμῶν σοιναρεσθέντων αγάπη καὶ καλῇ θελήσει· εμιράσαμεν εξήσος συν σοῖ πρεσυυτέρω στεφάνω εκ τοῦ βαδουλάτου· τὸν αμπελώνα ὃν ὁ πρόγραφεῖς πρεσυύτερος λέος περρέττος καὶ ἡμεῖς ἡ προριθήσα καλῇ καὶ βαρθολωμέος υιὸς αυτῆς· δεδώκαμεν σοὶ τὸ πρόονομασθέντι πρεσυυτέρω στεφάνω· εκ τὰ ἡμέτερα χωράφεια τῆς μητρικῆς ἡμῶν κληρονωμίας τὰ ὄντα καὶ διακείμενα εν τῇ κρατήσει χώρας βαδουλάτου εἰς τώπον καλούμενον κεορκήδον· πλησοιαζώμενα αμπέλιον λέου φιλώρη. καὶ κατεφύτευσας ἐν τοῖς αὐτῆς χωραφίοις ἀμπέλιον εν ιμησίω· δειλαδῇ του ἔχην ἡμὶς τὸ ημήσιον. καὶ σοὶ ὁ πρόριθεῖς πρεσυύτερος στεφανος τῶ ἑτερον ἡμήσιον δικαιωμάτι τησυς εμφυτεύσεως. καὶ κατὰ τὼ πάκτω καὶ συμφώνω· κατεφύτευσας ἐν τοῖς αυτοῖς χωραφίεις αμπελιον εκ δοιώλου γεμοισμένον. καὶ τὴν συνησφορὰν τοῦ αυτοῦ αμπέλου ενώμευσας εἰς οἴδιον σοῦ κέρδος ενὶαυτοῦς ἕξ· καὶ εν τὼ εβδοματικῶ χρόνω οἰσομοιράζην μας τὸν αυτὸν αμπελώνα. ἔτι δὲ τῆς συνπληρώσεως τοῦ εβδοματικοῦ χρόνου ἐλληλυθότος. ενώπιον χρυσίμων ανδρῶν. οἰσομυράσαμεν τον αυτὸν αμπελώνα. εκ τὸ μέρος ἡμῶν τῶν ἀνωτέρων παιδῶν πρεσυυτέρου λέου. ἔλαχεν σοῖ τὸ πρεσυυτέρω στεφάνω δικαιώματι τησὺς εμφυτεύσεως. ρίζας τριακοσίας. ὥς εκ τὸ ανατολικὸν μέρος. καὶ μέχρι τοῦ οἰκίου σου ὃν ἔσχες αγωρὰν παρὰ τῆς ερίνης θυγατρὸς περρέττου μαλεπούντου τοῦ προγραφέντος, καὶ ημὶν ἔλαχεν εκ το αυτο αμπέλιον ετέρας ρίζας τριακωσίας δικαιώματι τῶ ημετέρω χωραφίω. ὃς εκ τὸ μέρος ἔνθα κείται τὸ ἀμπέλιον λέου φυλώρη. ἐκ δὲ τοῦ μέρους ημῶν τῆς ειρμένης καλῆς καὶ βαρθολωμέου υιοῦ αὐτῆς. εἰσήλθεν αμίως σὺ τὼ πρεσβυτέρω στεφάνω δικαιώματι τήσυς εμφυτεύσεως τοῦ αμπέλου. ρίζας εκατὸν πεντίκοντα. καὶ ημῶν δικαιώματι τὼ ημετέρω χωραφίω. ετέρας ρίζας εκατὸν πεντίκοντα εν τῶ αυτῶ τώπω. ταύτας τὰς μυρασικς ημεῖς εκτελίσαντες· καὶ τω σὸν μέρος τῆς εμφυτεύσεως αἰάσαμέν σοι ανενοχλήτος καὶ ανεμποδήστος μετα πάσης οισώδου εξώδου συνηθῶν καὶ πάσης αιοικούσης αὐτοῦ δικαιωσίνης. γῆς καὶ αέρος. από του νῦν εἰς τοὺς εξῆς καὶ διειναικεῖς ἅπαντας χρόνους.

ipsius filio, praesente publico instrumento simul ac semel declaramus et testamur nostro mutuo consensu et bona voluntate aequis partibus divisisse tecum presbytero Stephano de Badulato vineam, quam suprascriptus presbyter Leo Perrettus, et nos memorata Cala et Bartholomaeus meus filius dedimus tibi antedicto presbytero Stephano, ex praediis nostris, quae nobis prout heredibus obvenerunt ex materna nostra hereditate, sitis et positis in agro civitatis Badulati, in loco vocato Ceorcido, prope vineam Leonis Filori; et in ipsis praediis vineam plantasti pro medietate, id est ut nos habeamus mediam partem, et tu antedictus presbyter Stephanus alteram mediam partem iure tuae plantationis. Hoc quidem pacto et conventione plantasti in memoratis praediis vineam, ac totam vitibus consevisti, et fructus ipsius tuos omnino fecisti sex annis; septimo autem anno partiti sumus ipsam vineam. Qui septimus annus cum totus decurrisset, coram probis hominibus aequaliter divisimus eamdem vineam, et ex parte nostra antedictorum filiorum presbyteri Leonis tibi presbytero Stephano ex iure plantationis tuae obtigerunt vites tercentae, quae sunt ad latus meridionale usque ad domum tuam, quam emisti ab Irene filia suprascripti Perretti Malepunti, et ex ipsa vinea obvenerunt nobis aliae vites tercentae ex iure nostrorum praediorum positae iuxta vineam Leonis Filori; ex parte vero nostra dictae Calae et Bartholomaei eius filii obvenerunt etiam tibi presbytero Stephano, ex iure plantationis tuae, centum et quinquaginta vites, et nobis, ex iure nostrorum praediorum, aliae vites centum et quinquaginta in eodem loco. Quas quidem partes cum perfecissemus, concessimus tibi tuam partem plantationis, ut eam sine molestia et impedimento cum omnibus introitibus et exitibus consuetis, omnibusque iuribus ad eam pertinentibus, humo et aëre habeatis ac possideatis ab hodierna die et in perpetuum, et fructus colligatis tu suprascriptus presbyter Stephanus tuique successores, et faciatis

ἐπικρατὴν· δεσπόζην· σοινήσφωρὴν· σοῖ ο προγραφεὶς πρεσβύτερος στέφανος καὶ οι σοὶ διάδωχοι. καὶ ποιῆν εξ αυτοῦ καὶ εν αυτῶ ἅπαν τῶ υμέτερον θέλημα ὡς από οικίου πράγματος· καὶ ἕτοιμοι διεγδοικηταὶ σοὶ γενησόμεθα από παντὸς προσώπου. απόβαλλώμενοι πάσης παραγραφῆς· πάσης βωηθείας νόμων. χρηματικοῦ καὶ καιωνικοῦ δικαίου. καὶ πάσων σοινηθείων ενεστότων καὶ τῶν μελλόντων δυναμένων ἡμῖν βοηθήσαι μετατρέψε. ἢ εμποδήσε ἢ κενώσε τὸ παρὸν σοινάλλαγμα. ἀλλ ες αεὶ στερρὸν οχυρὸν διαμένει· ἢ δὲ καὶ εἰς διαστροφὴν πειραθώμεν· ἢ εξεναντίας εἰσέλθωμεν· ἢ υπὸ ετέρου προσώπου εποιτηθεμένου παρ ημῶν. ενοχους ποιοῦμεν ἡμᾶς καὶ τοὺς ημετέρους διαδώχους. εἰς ποινὴν καὶ διὰ ποινῆς ζυμοιωθεῖναι· χρυσίον ογκίας δύο· τὸ ἥμησυ εν τὴ κόρτη καὶ τὼ έτερον ημήσιον προς σὲ τὸν πρεσβύτερον στέφανον. ἢ εἰς τοὺς σοὺς δοιαδώχους. ουκ ἔλαττον δὲ τῆς ριθήσης ποινῆς αποφληθῆσης ἢ οὔ. τὸ παρὸν σοινάλλαγμα στερρὸν οχυρὸν διαμένει· ὅθεν δια μέλλουσαν μνήμην καὶ οχυρὰν ἀσφάλειαν σοῦ τοῦ προγραφέντος πρεσβυτέρου στεφάνω καὶ τοισῦς δοιαδώχοις. επὶεἰσαμεν ὑμὴν ποιηθεῖναι τὸ παρὸν πούβληκον ἔγγραφον διὰ χειρὸς τοῦ ανωτέρου ιωάννου πουβληκοῦ νοταρίου βαδουλάτου· τῆ υπόγραφῆ τοῦ ανωτέρου κρίτου τοῦ αυτοῦ νοταρίου· καὶ διὰ τῶν οικίων ἡμῶν υπογραφῶν καὶ ετερων μαρτύρων οχυρώμενον. εγραφη εἰς βαδουλάτον. ἐν ετει μηνὴ καὶ ινδικτίωνι τοῖς ανωτέρω.

† ἐγὼ λεούνος πλασταρᾶς κριτῆς χώρας βαδουλάτου τὰ ανώτερα μαρτυρῶ.

† ἐγῶ πρεσβύτερος περεγρίνος μουρισάνος· ὁ ανοτέρω προκουράτωρ εἴδιοχειρως υπέγραψα.

† ἐγὼ κωνσταντίνος πρεσυυτέρου λέου περρέττου ο πρόωνομασθεὶς τὰ ανῶτερα ομολογῶ στέργω καὶ μαρτυρῶ.

† ἐγὼ πέτρος ἕτερος υιὸς πρεσβυτέρου λέου περρέττου ο πρόωνομασθεὶς· τὰ ανώτερα ομολογῶ στέργω καὶ μαρτυρῶ.

† εγω βαρθολωμεος υιος της ανωτερας καλης του περρεττου ιδηοχειρως υπεγραψα.

† εγῶ καλὴ θυγάτηρ περρέττου μαλεπούντου η ανωτέρα· τὰ προγραφέντα ομολογῶ στέργω καὶ μαρτυρῶ.

† εγω κονσταντινος μαλεπουντος τα ανοτερα μαρτυρων ἰδιοχειρως υπεγραψα.

de ea et in ea quaecumque volueritis ut in re propria; et alacres defensores tibi erimus contra quamvis personam. Renunciamus insuper cuicumque exceptioni et subsidio legum, civilis et canonici iuris, et omnium consuetudinum praesentium et futurarum, quae nobis opitulari possint ad subvertendum, impediendum, vel irritum faciendum hunc contractum, qui semper firmus et validus maneat. Sin autem illum abrogare tentaverimus, vel ipsi adversati fuerimus, vel per aliam personam, quae a nobis mandatum acceperit, molestiam nos et nostri successores tibi intulerimus, mulctemur poenae nomine aureis unciis duabus, nempe earum dimidia parte Curiae, et altera dimidia parte tibi presbytero Stephano vel tuis successoribus; et nihilominus dicta poena soluta, vel non, praesens conventio permaneat firma et valida. Quapropter ad futuram rei memoriam, et validam securitatem tui suprascripti presbyteri Stephani et tuorum successorum, vobis condi iussimus hoc publicum instrumentum manu antedicti Ioannis publici notarii Badulati, subscriptum a supradictis iudice et notario, et nostris propriis subscriptionibus, aliorumque testium roboratum. Scriptum Badulati, anno, mense et indictione supradictis.

† Ego Leo Plastaras iudex civitatis Badulati quae supra testor.

† Ego presbyter Peregrinus Murisanus, qui supra procurator, propria manu subscripsi.

† Ego antedictus Constantinus filius presbyteri Leonis Perretti, quae supra declaro, firmo et testor.

† Ego antedictus Petrus alter filius presbyteri Leonis Perretti quae supra declaro, roboro et testor.

† Ego Bartholomaeus filius antedictae Calae Perretti filiae propria manu subscripsi.

† Ego antedicta Cala filia Perretti Malepunti suprascripta declaro, roboro et testor.

† Ego Constantinus Malepuntus quae supra testatus propria manu subscripsi.

† Εγω ιωάννης ναμπαρος πούβληκος νοτάριος βαδουλάτου. παρακληθεὶς τῶν ανωτέρων· τὸ παρὸν ἔγγραφον ἰδιοχείρως ἔγραψα καὶ ὑπέγραψα.

† Ego Ioannes Namparus publicus notarius Badulati a supradictis rogatus hanc chartulam propria manu scripsi et subscripsi.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani—n.° 174.)

CCCXXIX.

1281 — Mense Februario 16 — Indict. IX — Catacii.

Galterius Chrysaphus eiusque uxor Ventura Rogerio de Murmero vendunt domum positam in civitate Catacii aureis tarenis duodecim.

†σιγνον χειρὸς γαλτεριου υἱοῦ τοῦ ποτὲ νοταρίου βασιλεῖου χρϊσαφει. σῖγνον χειρὸς βεντούρας γηνῆς αυτοῦ. Ἐν ονόματι τοῦ πατρος καὶ τοῦ υἱοῦ και τοῦ ἁγίου πνευματος· ριγεβόντος του ἐνδώξωτᾶτου και θεοτϊμιτοῦ ημῶν ριγος κυροῦ κάρουλου θεου χάριτι ιερουσαλημ και σϊκελης ριγὸς. δούκᾶτου ἀπούλης· καὶ πρηνκηπάτου καπούας· πρῆντζης της αμοῦρας, ἀνδεγαβῆς· προβέντζας· φῶρκαλκεριου και τόρνάδωριοῦ κῶμιτος. της τῶν ρϊγατων αυτου της ϊερουσαλημ ἔτους τετάρτου· της δὲ σϊκελης ἔτους δεκάτου εκτοῦ· ευτοιχως ἀμὴν· εἰμοῖς ἡ ἀνωτερω γεγραμμένοι οἱ το σίγνον τοῦ τϊμιου καὶ ζῶόπιου σταυρου· ἡκῖοις ημων δακτεῖλοις ἀνωτερω καθυπῶγραψαντες· δι ῆς ὁμολογουμεν καθαρώς και ὁλοψυχω δια τοῦ παρόντος πούπληκου ἐνγραφου· ἐνωπιον τοῦ κροιτου μάρκου γαλληῶτου· κροιτοῦ καταντζαριου· και νοταριου ιωαννου νοταριου μαυρικίου ποῦπληκου νοταριου τῆς αυτης καὶ εταῖρων καλῶν ανθρωπων οἵτινες κατη τη ἡμετερα παρακλησει μέλλωντες ὑπεγραψαι· ὁς ὁτι μετα βουλῆς αρχης καὶ εξουσιας τοῦ ἐμοῦ μουνδουάλδου· μαϊστορος νϊκολάου τῆς μεσεινης. καμου βεντουρας της προγραφεισης· ὁσαυτως καὶ μετα αρχης καῖ εξουσιας τοῦ ἐμου προκοῦρατορος του ριθεντος εμου σύνευνοῦ γαλτερίου· τυθῶμεθα καὶ πούλοῦμεν προς σέ ρωγεριον τοῦ μουρμέρου. ἅπαν το εμον οσπίτιον. εν ῶ εστῆν κλεισμὸν ἐν τῶ ῶν εκ πατρικῆς μου κληρονομιας. καμοῦ γαλτεριου τοῦ προγραφέντος· τῶ ὡντα και διάκειμενον εσῶ εν τή πόλει καταντζαριου. ἐν τη ἐνορία τοῦ αγιου νϊκολάου τοῦ ροῦστούγκει περίὡρίται μὲν οὕτως· εξ ανατολης αυτοῦ εστῆν· σῦνκεκῶλλειμενον το οσπίτιον μαϊστορος νϊκολάου φαστεγια. ἄρκτου· εστῆν ϊσωδος και εξωδος. καὶ προαυλίον του πραθεντος οσπιτίου· δυσμας εστήν σύνκεκώλλειμενον

† Signum manus Galterii filii quondam notarii Basilii Chrysaphi. Signum manus Venturae uxoris ipsius. In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Regnante gloriosissimo et pientissimo rege nostro domino Carolo, Dei gratia Hierusalem et Siciliae rege, ducatus Apuliae et principatus Capuae, principe Moreae, Andegaviae, Provinciae, Forcalquerii et Tornodori comite, regni ipsius Hierusalem anno quarto, Siciliae anno decimo sexto, feliciter, amen. Nos suprascripti, qui signum honorabilis et vivificae crucis propriis nostris manibus supra exaravimus, declaramus pure et sincere praesenti publica scriptura, coram iudice Marco Galeoto iudice Catacii, et notario Ioanne filio notarii Mauricii, publico notario ipsius civitatis, et aliis probis hominibus, qui rogatu nostro inferius subscribent, voluntate, auctoritate et facultate mei mundualdi, magistri Nicolai de Mesina, et mei Venturae suprascriptae, similiter auctoritate et potestate mei procuratoris dicti mei coniugis Galterii, vendere tibi Rogerio de Murmero totam meam domum, ubi exstat clausura una, quae mihi suprascripto Galterio obvenit ex paterna hereditate, et sita ac posita est in civitate Catacii, in ditione Sancti Nicolai de Rustunci. Sic vero circumscribitur: ab oriente adhaeret domui magistri Nicolai Fastegiae; a septentrione exstat introitus et exitus et atrium venditae domus; ab occidente adhaeret domui magistri Ioan-

του οσπιτίου μαϊστορος ιωαννου ζαχαρια. κατά δε μεσειμβριας αυτοῦ εστὴν ἡ οδός· ἡ ἀπάγουσα εις τα πϊγαδάκεια· καὶ σύνκλείει· τούτο οὖν το ειρμενον οσπίτιον κτεισμενον. σκεπομενόν. σύν ξύλοις. σανιδιοις μετά πλευρῶν δυώ. συν ϊσῶδω. καὶ εξωδω. καὶ προαυλίω. καὶ πασι δϊκαίοις καὶ προνομίοις αυτοῦ δϊκαιώσυνις· ἐπρασαμὲν σι αυτῶ· ὡς δϊὰ χρυσούν ταρια δῶδεκα ὡς δὲ ἐλάβαμεν αυτᾶ τα ειρμένα χρυσοῦν ταρια δώδεκα· εἰς τας ἡμετερας χειρας· ἀπῶ χειρῶν σοῦ τοῦ ἀγώραστου καὶ ἐκ παντος ἀπώφλημεν ημας ἀπ αυτοῦ. και μιδὲν ἀπῶχρέοστουμενοι τί πρὸς ημᾶς. επιείσαμέν σι τελειαν καὶ πλειρεστάτην πρασιν. τοῦ εχῦν σε αὐτο το προλεχθεν οσπίτιον. σῦ καὶ ει σῦ κληρωνωμοι καὶ διαδωχοι αἰς αεῖ· καὶ τραδιτεύωμέν σι αυτῶ ἀπο τοῦ νῦν. ἡς τὴν σῦν ἐξοῦσίαν καὶ κυριώτητα. πουλεῖν αυτὸ χαρίζην. ἀνταλλάττειν. καὶ ἡς πρήκα τέκνων γρᾶφειν. ος το κύρος καὶ τὴν εξουσιαν παρ ημων ἡληφῶς. καὶ ἀπο του νῦν ἀπωτασσώμεθα καὶ ἐκκατάλυμπάννωμεν· πάσαν ημων δϊκαἰωσυνῖν· ἡν εχωμαι καὶ μὲλλει ημων διαφέρι εις το ριθεν οσπιτιον· συνϊθειον· παραγραφὴν· δύναμιν. και ϊσχὴν τούνομα. δεκρετῶν τε· και των θειων βασιλεικῶν διάταξαιων· και του βελλειανου νόμου καὶ πασαν εταίραν βώήθειαν· τὴν ὠφϊλωμενην ἡμοῖν βωηθεῖν· ἡ βοὺλειθῶμεν εξ εναντεῖας ἐλθεὶν ἀπὸ της αυτοὺ πρασεος. καὶ ἡ μὲν ποτε κὲρῶ ἡ χρώνω· φανη ζήτησις. κυνὶσις. διάτις σύ γενιτο παρ ϊοὺ δϊποτε προσωπου. τοῦ στᾶναι εἰμοῖς καὶ διἐκδικᾶν σι αυτὸ ἐκ παντος ἐναντϊουμένου προσωπου. ει καὶ μετάμελοι γυνώμεθα καὶ δϊαστρεψαι ταυτα βουλειθωμεν. τοῦ μῖ ϊσακοῦεσθωμαι. μίτε παρά τοῦ θείου νόμου ϊσχύν λαμβανομεν ἀλλ ἐσωιεθα κρατείμενοι ἐκ σὺμφωνου καὶ λόγου εἰς ποινὴν εν τη κόρτη τοῦ ριγός αυγουσταλια εξαι· καὶ προς σὲ τῶν ἀγώραστην καὶ εἰς τοὺς σοὺς κληρονώμους καὶ δϊαδωχους στρέψαι εις τὴν τρειπλην τὴν τιμὴν· εἶτα ἐμμενιν σε ἐν τούτο ἀμα κληρονώμων καὶ συνκληρονώμων καὶ σύς δϊαδώχοις στερρῶς καὶ ατρεπτος μέχρι τερματων αιώνων. γραφῆν το παρόν ποῦπλεικον ἐνγραφον ἡμετερα παράκλήσει χειρὶ τοὺ ριθεντος νοταριου ιωαννου νοταριου μαυρικίου. πουπλεικου νοταριου πολεως κατάντζαριου. του ετοῦς ϛψπθ'· ινδικτιωνι θ'. φεβρουαριω μηνη εις τας ις'.

† εγὼ μαιστορ νϊκολαος τῆς μεσείνης· τα ανωτε-

nis Zachariae; a meridie est via, quae vadit ad parvos puteos; et clauditur. Hanc igitur dictam domum fabricatam et coopertam lignis, et trabibus, habentem duplex latus, cum introitu et exitu et atrio et cunctis iuribus et legitimis privilegiis vendidimus tibi aureis tarenis duodecim, quos cum acceperimus e manibus tui emptoris in nostras, nosque exuerimus omni eius dominio, et nihil nobis solvendum superesset, fecimus tibi perfectam et plenissimam venditionem, ut tu tuique heredes et successores in perpetuum habeatis dictam domum, eamque a praesenti die tibi tradimus in tuum dominium et potestatem cum facultate ipsam vendendi, donandi, permutandi, et pro dote filiarum constituendi, utpote qui dominium et potestatem a nobis accepisti. Insuper amodo renunciamus cuilibet iuri quod in eadem domo habemus et competere nobis possit, consuetudinariae exceptioni, robori decretorum et imperialium constitutionum, legi Velleianae et cuicumque subsidio, quod nobis opitulari possit. Sin autem voluerimus huic venditioni adversari, et si qua occasione vel tempore quaevis tibi molestia intendatur a qualibet persona, promittimus antestare et te defendere a quacumque contraria persona. Quod si mutato consilio haec subvertere voluerimus, ne exaudiamur, neque a divina lege auxilium sortiamur, sed ex conventione teneamur poenae nomine solvere Curiae regiae augustales sex, et tibi emptori tuisque heredibus et successoribus reddere triplum pretii. Deinceps maneat haec emptio tibi tuisque heredibus et coheredibus et successoribus firma et immutabilis usque ad finem seculorum. Scriptum est praesens publicum instrumentum rogatu nostro manu dicti notarii Ioannis filii notarii Mauricii, publici notarii civitatis Catacii, anno 6789, indictione IX, mense februario, die XVI.

† Ego magister Nicolaus de Mesina, ut supra

ρα μούνδουάλδος παρακλειθείς μαρτυρω δια τοῦ εμοῦ σταυροῦ.

† Ego Marcus Galiotus terre Catanzarii iudex qui supra.

† Ego Johannes de odone rogatus subscripsi.

† Ego Jaconus Johannes oxgalogensis Rogatus subscripsi.

† Ego Johannes de amico Rogatus subscripsi.

† Ego guillemus de castellis rogatus subscripsi.

† εγράφη το παρὸν ενγραφον χειρὶ ἐμοῦ νοταρίου ιωαννου νοταρίου μαυρικίου. πούπλεικου νοταρίου πόλεως κατάιτζαριου· τοῦ ἔτους μηνὶ και ινδικτίωνος της ἀνωτέρω.

mundualdus, vocatus testor per meam crucem.

† Scriptum est praesens instrumentum manu mei notarii Ioannis filii notarii Mauricii, publici notarii civitatis Catacii, anno, mense et indictione supradictis.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani — n.°175.)

CCCXXX.

1283 — Mense Martio 7 — Indict. XI — Seminarae.

Tabulae dotales inter Andream Carcarellum et Calam de Massena.

† Εν ονόματι του κυριου ημων ιησου χριστου αμην. μαρτιον μηνα εις τας ζ' ινδικτιωνος ια' του ἔτος ϛψ ενενικοντα ενος ριγευοντος τοῦ κυρου ημων ριγος κάρουλλου θεου χαριτι ριγος της σικελειας δουκας της πουλλιας πρινκιπος της καπουας αδδεγαβιας προβηντζιας φουλκεριου κομις της του ριγατου σικέλιας ετους ιζ' ευτυχως αμην. προικειον· συν θεω γεναμενον· παρ εμου ανδρεου καρκαρελλου· προς τὴν εκ θεου γενέσθε μοι νωμίμην γυνὴν τὴν καλὴν θυγατερα του ποτε νικολαου της μασσενας. εισυν τα επιδεδωμενα παρ εμου πρὸς αυτὴν εν πρωτοις εἰς θεορετρον αυτης αμπελων ριζαι ... εν τη διακρατισι χωρας σημιναριου εις την βαθειαν του αγιου ιωαννου πλησιον του αμπέλου του παραλεισι. καὶ πλησιον του αμπέλου του ταβουλαριου· και εν πετζη χῶραφιου εις το καννωχαριον· πλησιον του χωραφιου πελεγρινου καρκαρελλου· και πλησιον της οδου. καὶ μαντελλιον ταρια ιε' και ενωταργυρια καιφαλοδεσμια ταρια δ' και ο θεος το ἔλεος.

αντιπροικιον γεναμενον παρ εμου πελεγρινης· γυνης του ποτε νικολαου της μασσενας προς τον εκ θεου γενεσθε νόμιμον γαυρον τον ανωτερω και προονομασθεντα ανδρεαν εις εμιν θυγατερα τὴν καλὴν. εισιν τα επιδιδωμενα παρ εμου πρὸς αυτὸν. εν πρωτοις·

† In nomine Domini nostri Iesu Christi. Amen. Mense martio, die VII, indictione XI, anno 6791. Regnante domino nostro rege Carolo Dei gratia rege Siciliae, duce Apuliae, Capuae principe, Andegaviae, Provinciae et Forcalquerii comite, regni eius Siciliae anno XVII, feliciter, amen. Tabulae dotales Deo adiuvante factae a me Andrea Carcarello Calae filiae defuncti Nicolai de Massena meae futurae legitimae uxori a Deo mihi datae. Hae sunt res a me ei traditae. In primis ratione donationis post nuptias vites . . . . . positae in agro Seminarae in valle S. Ioannis prope vineam Paralisi et Tabularii; et una portio praedii siti ad Cannocharium prope fundum Peregrini Carcarelli, et viam; et mantile aestimatum tarenis quindecim; et inaures argenteae, et frontale aestimatum tarenis quatuor; et Deus (*suam tribuat*) misericordiam.

Tabulae nuptiales ex altera parte a me Peregrina uxore demortui Nicolai de Massena factae antedicto et praenominato Andreae meo futuro legitimo genero a Deo mihi dato, et viro meae filiae Calae. Haec sunt quae ei a me dantur. In primis

κρεβαττοστροσια β' τουβαλλου αγκονας. ιβ'. καὶ φορεσιν ανδριαν μιαν, καὶ φορεσεις γυναικιας β'. μανδελλια γ' στεγνατον· και τιγανον καὶ αρκλην. και ει πετζην χωραφιου εις το κρικλον· εις την αγιαν κυριακην ηγουν ρουβους γ'. πλησιον του χωραφιου, του τρανκουδου· και πλησιον της οδοῦ, και ετερον πετζην ρουβων γ'. εις το κορασιον πλησιον του χωραφιου ρεναδου βρουνου και πλησιον του χωραφιου του χαρενγα. περι μεν αμπελιων και οιμεροδενδριων οπου δαν και εχω αυτα μιραν αδελφηκῆν. και πρῶβατων κεφαλαι ζ· και ο θεος το ελεος.

† σίγνον χειρος ανδρεου αδελφου της ειρημενης καλης τα ανωτερω γεγραμμενα στεργω.

† σιγνον χειρος καρνελεβαρης αδελφου της ειρημενης καλης τα ανωτερω στεργω.

† σιγνον χειρος ρογεριου ετερου αδελφου της ειρημενης καλης. τα ανωτερω στεργω.

† σιγνον χειρος σιμιου βαρβουτου τα ανωτερω μαρτυρω.

† ἐγῶ ανδρέας ειερευς κιρίτζης τὰ ανωτέρω μαρτυρώ.

† σιγνον χειρὸς ἰωαννου καιτου τα ανωτερω μαρτυρω.

† σιγνον χειρος ιωαννου υιος νικολαου βαρβουτου τα ανωτερω μαρτυρω.

† σιγνον χειρος νικολαου χρισολεοντος τα ανωτερω μαρτυρω.

† εγραφη το παρον προικιον χειρι βασιλειου τρικασι πουβληκου νοταριου χωρας σημιναριου εν μηνι και ετει και ινδικτιωνι τοις προγραφεισι.

lecti duo, telae lineae ulnae duodecim, vestis virilis una, et vestes muliebres duae, mantilia tria, patina et sartago, nec non arcula, et una portio praedii ad Criclum siti prope sanctam Cyriacam ruborum nempe trium iuxta fundum Trancudi, et viam, et altera portio ruborum trium ad Corasium prope fundum Renadi Bruni, et Charengae, insuper vitium et arborum fructiferarum, ubi ipsas habeo, portio paterna, et ovium capita septem; et Deus (*suam tribuat*) misericordiam.

† Signum manus Andreae fratris dictae Calae, qui suprascripta roboro.

† Signum manus Carnelebaris fratris praedictae Calae, qui suprascripta roboro.

† Signum manus Rogerii alterius fratris memoratae Calae, qui suprascripta roboro.

† Signum manus Simii Barbuti, qui suprascripta testor.

† Ego Andreas presbyter Cyritzes quae supra testor.

† Signum manus Ioannis Ceti, qui suprascripta testor.

† Signum manus Ioannis filii Nicolai Barbuti, qui suprascripta testor.

† Signum manus Nicolai Chrysoleonis, qui suprascripta testor.

† Scriptae sunt hae nuptiales tabulae manu Basilii Tricasi publici notarii civitatis Seminarae mense, anno et indictione suprascriptis.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani — n.° 176)

CCCXXXI.

1283 — Mense Septembri — Indict. XII — Vibonae.

Tzitanna vidua presbyteri Leonis et Petrus eius filius vendant Petro de Mylis domum positam in agro Vibonae tarenis aureis quindecim.

Εν ονόματι τοῦ αἰωνίου θεοῦ καὶ σοτῆρος ἡμῶν ἀμὴν: ἐν τῶ ἐξάκισχιλἰωστῶ ἑπτακωσιωστῶ ἐν(νενηκοστῶ δευτέρω ἰνδικτίωνος ιβ'. ρηγεύοντος) τοῦ κυρίου ἡμῶν, ριγος κυροῦ κάρουλου χάριτι θεοῦ υπερλαμπρου ριγὸς συκελίας· δοῦκάτου ἀποῦλιας, πρὶνκυπάτου (καπούας) . . . . . .

† In nomine aeterni Dei et Salvatoris nostri. Amen. Anno sexmillesimo septingentesimo nonagesimo secundo, indictione XII, regnante domino nostro rege Carolo, Dei gratia illustrissimo rege Siciliae, ducatus Apuliae, principatus Capuae. . . . Andegaviae, Provinciae et Forcalquerii comite, ipsius

ἀιδεγαβίας πρωβιντζίας καὶ φουλκαλκεμίου κώμιτος: τῆς αὐτοῦ θεοσεύτου κυριωτητος ἔτει δεκάτω ο(γδόω εὐτυχῶς ἀμὴν. παρουσία) βασιλείου γρεκου. κριτοῦ χωρας βιβώνης· ἱερεως λέωντος ἀπὸ κώμης σησίννονων· διμοτικοῦ νοταριου καὶ . . . . . ἱερεως γριγορίου μουντανάρι αγίας τριαδος μιλιτου· καὶ ετέρων ανδρων τῶν κατωτέρω ονομασθέντων καὶ προσκληθέντων εις μαρτυρας. προηλθε τζηταίνα γυνὴ τοῦ πωτὲ παπὰ λέωνου, τοῦ ἱερεως φιλιππου. καὶ πέτρου υἱοὺ αὐτῆς, ὁ αὐτὸς προκουρατωρ καὶ μουνδουαλδος αυτῆς τὴ ἴδία αὐτῶν βουλη καὶ θεληση· καὶ ουκ εκ τινος το παράπαν. ἀνάγκης. η χλεύης. ἢ δόλου. ἢ ραδιουργείας, ἢ φάκτου ἀγνίας. ἢ τὴς οἴας οὖν περὶτταστεως. αλλ αὐθερέτο γνῶμη αυτῶν. καὶ καθαρωτατω νῶὶ. πέπρακαν τῶ παρόντι. πέτρω τῶν μυλῶν. τὸν παρ' αὐτων δεσποζόμενον οἶκον ὄντα καὶ διακείμενον εἰς κράτητιν βιβόνης. εἰς χωρίον κάτουβίνας. περιὀρίζεται δὲ ο ριθεὶς οἶκος οὕτως· ἀνατολικοῦ, ὁ οἶκος αλαμάνου γαμβροῦ. αμανδου τοῦ κυρου λαμβαρδου. δυσμᾶς οικοτοπος λέωνου στρακία· ἄκτρου ὁ κῦπος του ριθεντος ἀλαμάνου. ἀπὸ δὲ μεσυμβρίας, ὁ οἶκος νοταρίου γρηγορίου παγνακίου. και συνκλείη αυτὸ συν παντος εισωδου καὶ εξωδου και πασῶν δικαιομάτων αὐτοῦ· τοῦτον τοιυν τον ριθεντα οἶκον πέπρακαν ὡς ἀνωτέρω ἔφημεν. οἱ ριθεντες πραταῖ· τζηταίνα καὶ πετρος υιὸς αὐτῆς· εἰς τυν αρεσθήσαν αὐτῶν τιμῆν του ριθεντος οἴκου ὡς δια χρυσοῦ ταρία δέκα καὶ πέντε· εἰς τέλειαν πρασιν ἅτινα τὰ ηρημένα ταρία τοῦ χρυσοὺ ἀναλαβῶτες οἱ ηριμενοι πραταῖ ἐκ τας χήρας ριθεντος πετρου ἀγωραστοῦ ὥς καὶ ἡμῶν ἐπίσταντων τα ρηθεντα τάρια δέκα καὶ πέντε χρυσὰ καὶ ἱκανῶς ἀπόφλημενα, καὶ μῆδὲν ἀπόχρεωστοῦμενοι τὸ καθόλου. ἔδωσαν καὶ απέδωσαν τω ρηθεντι αγωραστῆ, εἰς τον διλοθεντα οἶκον σωματικὴν εμφώρεσιν καὶ ἐλεύθερικὴν ἄδιαν. από τοῦ νῦν τὴ εξὴς τοῦ ἔχην αυτὸν καὶ δεσπόζειν ως οἶκιον αυτου· καὶ ἅπαξ απλῶς εἰπῆν ποιῆν ἀπ' αυτοῦ του ριθεντος οἴκου ἤτι καὶ βουληθῆ· αυτὸς καὶ οἱ αυτοῦ καταγῶμενοι· ἡγουν πουλεὶν χαρίζειν. ἀνταλλάττειν. καὶ εἰς προικα τεκνων γραφην καὶ διὰ ἴδίαν ψυχὴν διακριναι· ὥς τὸ κύρος καὶ τὴν εξουσίαν παρ' αὐτῶν. ἡλιφῶς. μὴ ενοχλούμενος ἢ εμποδιζόμενος παρά τινος· πρωτεραν δε μαθοῦσα καὶ παιδευθήσα η ριθεισα τζηταίνα παρ' ἡμῶν κριτου καὶ νοταρίου της ἡ τῶν νόμων ἰσχὺς. καὶ αὐτὴ ὁλυκως.

piae dominationis anno decimo octavo feliciter, amen. Coram Basilio Graeco iudice civitatis Vibonae, presbytero Leone e pago Sisinnorum publico notario et . . . . . presbytero Gregorio Muntanaro sanctae Trinitatis Mileti, et aliis hominibus infra vocatis et rogatis testibus. Ad nos accesserunt Tzitanna uxor demortui presbyteri Leonis filii presbyteri Philippi, et Petrus filius ipsius, procurator et mundualdus eiusdem, qui proprio consilio et voluntate, et nulla prorsus necessitate, vel fraude, vel dolo, vel malitia, vel facti ignorantia, vel quavis circumventione, sed spontanea ipsorum sententia et sincerissimo animo vendiderunt praesenti Petro de Mylis domum ab iis possessam, sitam et positam in tenimento Vibonae, in loco Catubinae. Praedicta vero domus his finibus circumscribitur: ab oriente extat domus Alamanni generi Amandi, domini Lambardi filii; ab occidente domus Leonis Straciae; a septentrione hortus dicti Alamanni; a meridie domus notarii Gregorii Pannachii; et clauditur cum omnibus introitibus et exitibus, et iuribus ipsius. Hanc igitur memoratam domum praedicti venditores, ut supra diximus, Tzitanna et Petrus filius ipsius absolute vendiderunt, pretio convento eiusdem domus tarenorum aureorum quindecim, quos cum acceperint antedicti venditores e manibus memorati emptoris Petri, cumque nobis compertum sit antedictos tarenos aureos quindecim integros et non imminutos esse, et nihil ipsis persolvendum superesse, dederunt et concesserunt dicto emptori corporalem possessionem dictae domus, et liberam facultatem amodo et in posterum eam habendi et possidendi, uti propriam domum, et uno verbo faciendi de ea quidquid voluerint ipse et ipsius successores, id est vendendi, donandi, permutandi, in dotem filiarum constituendi, et pro salute animae suae destinandi, utpote qui dominium et potestatem a nobis accepit, neque impedimentum vel molestiam a quovis patia-

ἔστερξεν καὶ ὑπέσχετο. τὼ ριθεντι ἀγωραστη τὸ σύμφωνον ὑπὸ υποθήκης τῶν αυτοῦ ἀγαθῶν· τοῦ αεὶ διἐκδικὰν αυτω τὸν ηριμένον οἶκον από παντὸς. προσωπου· αποτασσόμενη τὴν βοϊθειαν τοῦ νομου ἐβελλαγιάνοῦ· καὶ ἐκλογὴν φόρου τοῦ νόμου, ἰουλιάνου, τὴν περὶ ἐδάφους προὶκη. . . . . καρίου τὴν παραγραφὴν τῆς ἡμὺπράσεως, τὴν μη ἀποδῶχὴν τῶν χρημάτων· πάσαν παραγραφὴν καὶ ἀλληγα. . . . . κατὰ της παροῦσης πρασεως καὶ ἐγγράφου· τὸ αυτὸ καὶ ο ριθεις πέτρος ἔστερξεν. ητὶς δὲ φωραθη ποτε κερὼ ἡ χρόνω τα εξευ. . . . . τοὺ ηριμένου ἀγοραστοῦ από τοῦ ριθέντος οἰκου το σύνολον. . . αμφωτεροι οι πραταῖ ἵστασθαι καὶ διἐκδικαν αυτὸν αὐτοῦ από παντὸς (προσώπου ξένου τε) καὶ ἰδίου ἐκ πάσης αγωγὴς καὶ επηρίας. ἡ δὲ καὶ οὕτως οὐ ποιήσωσιν ἀλλ ἡς διἀστροφὴν εξανελθειν δώξωσει ἢ ἐναντιοῦμενον διἐκδικᾶν (οὐ θελήσωσιν) ὁμολόγησαν καὶ ενοχοποίησαν ἑαυτοῦς· καὶ τους εξ αὐτῶν καταγωμένους εἰς τὴν κορτην του κυρίου ἡμων ριγος λόγω ποινῆς αὐγουσταλια, ἕξ, καὶ εἰς τὸ μερος τὸ ριθὲν τίμημα ἐπι τοῦ δυπλοῦ και τας βελτιώσεις καὶ νομίμας εξωδους τὸ ὅμοιον· καὶ οὐχ ἐλαττον ἡ παρούσα πράσις καὶ το παρον ὑφος αυτο στέργην· και ἐμμένειν αἰωνιως. στερρον βεβαιον και απαρασάλευτον, ἄχρι τερμάτων αἰωνων. Οθεν εἰς υπόμνησιν μένουσαν καὶ βεβαιαν ἀσφάλιαν καὶ του ριθεντος πετρου αγωραστου στεραιὸν δικαὶομα ἔνθεν τὸ παρον της πρασεως ἔγγραφον ἐποιήσαμεν εξ ηκεσίας τῶν ηριμενων πρατῶν τζητάνας και πετρου· γραφὲν τη εμὴ χηρη τοῦ σμανθεντος ἱέρεως λέωντος. ἐν μηνὶ σεπτεμβριω ινδικτιωνι, καὶ ετει τοὶς προγραφησι.

ἐγῶ ὁ ἀνωτερω ριθεις βασιλειος γρέκος κριτῆς χῶρας βιβονης εμὲ ὑπεγραψα δια τοῦ σταυροῦ.

† ὁ εὐτελὴς πρεσβύτερος λέων ὁ ἀπὸ κώμης σησίννανων νοταριος ταβουλάριος τὴς ευαγους. . . . αγιας τριαδος (μιλήτου) . . .

† ἐγῶ πρεσβυτερος γριγοριος μούνταναρος καὶ πρωτοπαπά ἁγίας τριάδος μιλήτου ἐκύρωσα.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani — n.° 177.)

tur. Primum autem dicta Tzitanna a nobis iudice et notario edocta quaenam sit legum vis, et ipsa omnino confirmavit et promisit dicto emptori se pacta servaturam esse sub pignore suorum bonorum, ut semper defendat ipsi dictam domum a quavis persona, renuncians subsidio legis Velleianae et electioni fori legis Iulianae, nec non legi de solo . . . . . exceptioni semivenditionis, non acceptae pecuniae, cuicumque exceptioni et . . . . . contra praesentem venditionem et instrumentum. Eadem et dictus Petrus confirmavit. Si quis autem quacumque occasione vel tempore apparuerit . . . . . dicti emptoris de memorata domo omnino . . . . . ambo venditores antestare, eumque immunem praestare a quavis actione et damno contra quamcumque personam extraneam et propinquam. Nisi vero ita fecerint, sed hanc venditionem subvertere praesumpserint, vel a quavis oppositione ipsum defendere noluerint, assensi sunt et se ipsos suosque successores obligarunt ad solvendum poenae nomine Curiae domini nostri regis augustales sex et parti duplum dicti pretii et melioratione, pariterque legitimas expensas. Et nihilominus praesens venditio et instrumentum firmum, inconcussum et immutabile permaneat semper usque ad finem seculorum. Quare ad firmam memoriam et stabilem securitatem et validum ius dicti Petri emptoris, fecimus praesens venditionis instrumentum rogatu dictorum venditorum Tzitannae et Petri. Scriptum manu mea antedicti presbyteri Leonis, mense septembri, indictione et anno suprascriptis.

Ego qui supra dictus Basilius Graecus iudex civitatis Vibonae me per crucem subscripsi.

† Humilis presbyter Leo de pago Sisinnorum notarius, tabularius sanctae . . . Trinitatis Mileti. . .

† Ego Gregorius Muntanarus presbyter et protopapa sanctae Trinitatis Mileti roboravi.

CCCXXXII.

1290 — Mense Ianuario — Indict. III — Catacii.

Riccardus Minurita et eius uxor Elisabeth vendunt Bartholomaeo Ladico praedia sita in agro Catacii aureis tarenis triginta.

† Ego ricardus filius Ioannis minurite subscripsisse fateor. † σίγνον χειρός λισαμβεττης γυνῆς αυτοῦ.

Εν ονόματι τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υιοῦ και του ἁγίου πνευματος. ἰαννουαριου μηνος εἰς τας λα'. ινδικτιωνος γ'. εν τω ϛψιη' ετει ρϊγέβοντος τοῦ ενδῶξωτάτου καὶ θεοτϊμιτου ἡμῶν ριγὸς κυρου κᾶρουλλου δευτέρου. θεοῦ χάριτι ἱερουσαλημ και σϊκελιας ριγὸς. δοῦκατου ἀποῦλειας· καὶ πρινκιπάτου κᾶπουας πρϊντζης της αμούρας. ανδεγάβιας· προβέντζας καὶ φουρκαλκερίου κόμιτος της του ρϊγατου αυτοῦ ἔτους πεπτου ευτοιχως αμήν. ἡμεῖς οἱ προγραφέντες οι το σίγνον τοῦ τϊμίου και ζῶοπιου σταυρου μᾶλλον δε καὶ το ἐμόν ὄνομα τη ειχηα χειρι καμου του ριθεντος ρϊγκαρδου· διὰ γραμματων λατινων καθυπωγραψαντος δι ἧς ὁμολογαμεν καθαρως και ὁλωψυχως δια του παροντος πουυλειχου εγγραφου ενωπιον τοῦ κριτοῦ νϊκολαου σταφιδου κριτοῦ πολεως καταντζαριου· και νοταριου ἰωαννου νοταριου μαυρικίου. πουπλειχου νοταριου τῆς αυτῆς· καὶ εταίρων καλων ανθρωπων οιτοινες κατα τὴν ἡμετέραν παρακλησιν μελλωντες υπογραψασθαι ὁσοτι μετα βουλης αρχης και εξουσιας τοῦ εμου μουνδουάλδου νοταριου μαρκου γαλιωτου καμοῦ λϊσαμβεττης τῆς προγραφεισης οσαυτως και μετα αρχης· βουλης και στέρξεος τοῦ εμου προκουρατορος· του ριθεντος ριγκαρδου εμου συνυιου πυθῶμεθα και πουλῶμεν προς σε βαρθολομαιον λαδίκον· ἡμετερον ἴδιον· απαντα ἡμετερα χωραφια τα απερ επικρατουμεν και δεσπόζωμεν ημερα τε και ἀγροια συν των εκυσαι ωιτων δενδρων· καρποιμων και ακαρποιμων· ἁτοινα εἰσείν· εις το βαθος του αγιου λεου. την καλουμενην τοῦ κυρ φρανκεινου· διακρατησεως καταντζαριου· συνώρουνται μεν ουτως· εξ ανατολης αυτων εισειν τα χωραφια σοῦ τοῦ ἀγωραττου. και τα χωραφια τοῦ κριτοῦ ἰωτφρειδου φρανκεῖσκου· ἀρκτου εισειν τα χωραφια τοῦ σπιταλίου· και χῶραφια τοῦ αγιου λεοῦ· δυσμας εισυν χῶραφια των παιδων νοταριου νικολαου πεντουπου εις τα δε μεσειμβρια αυ-

† Signum manus Elisabeth uxoris eius.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Mense ianuario, die tricesima prima, indictione III, anno sex millesimo septingentesimo nonagesimo octavo; regnante gloriosissimo et pientissimo nostro rege domino Carolo secundo, Dei gratia Hierusalem et Siciliae rege, ducatus Apuliae, et principatus Capuae, Moreae principe, Andegaviae, Provinciae et Forcalquerii comite, anno eius regni quinto, feliciter, amen. Nos suprascripti, qui signum honorabilis et vivificae crucis, quin imo nomen meum propria manu, et mei memorati Riccardi latinis verbis exaravimus, declaramus pure et sincero corde hac publica chartula, coram Nicolao Staphida iudice Catacii, et Ioanne notario filio notarii Mauricii, publico notario ipsius civitatis, et aliis probis hominibus, qui rogatu nostro se subscribent, consilio, auctoritate et facultate mei mundualdi notarii Marci Galioti, et mei suprascriptae Elisabeth, etiam auctoritate, consilio et beneplacito mei procuratoris, memorati Riccardi viri mei, vendere tibi Bartholomaeo Ladico, propinquo nostro, omnia nostra praedia quae habemus et possidemus culta et inculta, una cum arboribus ibidem extantibus fructiferis et infructuosis, sita ad vallem Sancti Leonis, vocatam le domino Francino, in tenimento Catacii, et his finibus circumscripta: ab oriente eorum sunt praedia tui emptoris, et iudicis Iosfredi Francisci; a septentrione praedia hospitalis, et Sancti Leonis; ab occidente praedia filiorum notarii Nicolai Pentupi; a meridie rivus, et praedia tui emptoris Bartholomaei;

των εισειν ὁ ρίαξ· και τα χωραφια σοῦ τοῦ αγῶραστου βαρθολομαιου· και σῦνκλείουν· ταυτα οὖν τα ειρημενα χωραφια ὡσα και εἶα εισειν· ἡμερα τε και αγρεια· σὺν τῶν ἑκύσαι ωντων δενδρων· καρποιμων και ἀκαρποιμων ἐπράσαμεν αυτα προς σε τὸν ειρημένον βαρθωλομαιον λάδικον δἶα χρυσοῦν ταρια τριακωντα. εἶα ταρια τρἶακωντα ἔλαβαμεν αυτᾶ εἰς τας χειρας ημων· ἀπῶ χειρῶν σοῦ τοῦ αγωραστου. και ἐκ παντός ἀπώφλημενοι ημεις απ αυτων και μιδεν χρεοστουμενοι τὶ προς ημας απο της αυτης πρασεως επιείσαμεν σι τελειαν και πλειρεστάτην πρασιν· τοῦ ἔχυν σε αυτά τα πρωλεχθεντα χωράφια σὺ ὁ ριθεις βαρθολομαιος και ει συ κλειρονώμοι και δἶαδωχοι αἶς αει. και τραδιτεύωμεν σι αυτά απο τοῦ νυν και εἰς νομίμην φώρεσιν και δεσποτιαν τοιθεμεν σι ἁπαντα· τοῦ εχυν σε αυτά εἰς την σύν ἐξουσιαν και κυριώτητα· πουλειν αυτα χαρίζειν ανταλλάττειν. και εις πρικα τέκνων γραφειν· ὁς το κυρος και την ἐξουσιαν παρ ημων ἠληφῶς. και απο τοῦ νῦν ἀπώτασσωμεθα και ενκαταλιμπάννωμεν. πασαν ημων δἶκιωσυνιν ην εχωμεν και δυνηθήναι σῶσαι εχυν εις τα ηριμενα χωραφια. σῦνιθειον παραγραφην. δυναμιν και ἶσχυν τοῦ νομου δεκρετων τε· και τῶν θειων βασιλικων διαταξαιων και τοῦ βελλειανου νόμου. και πασαν εταίραν βωηθειαν. τῆν ὠφἶλωμένην ειμοῖν βωηθεῖν· ἡ βουληθωμεν εξ εναντιας ἐλθειν ἀπο τοιαῦτης πρασεως. καὶ ἡ μέν ποτε κερῶ η χρόνω φανῆ ζήτησις κυῖσἶς εἰατης σύ γενιτο παρ ιού διποτε προσωπου. τοῦ σταναι εἰμοῖς και διέκδἶκάν σἶ αυτά εκ παντος εναντιουμένου προσωπου. ει καὶ μετάμελοι γύνῶμεθα καὶ διαστρεφειν ταυτα βουλειθωμεν. τοῦ μι ἶσακοῦεσθωμεν παρά τοῦ θειου νομου ισχύν λαμβανειν. αλλ εσῶμεθα κρατειμενοι ἐκ σύμφωνου και λογω εις ποινην εν τη κόρτη τοῦ ριγός αυγοῦσταλια εξαι. καὶ προς σε τον αγοραστην και εις τους σους κλειρονώμους και διαδώχους στρεψειν εις την τρεῖπλήν τήν τιμην· ειτα ἐμμενίν σε ἐν τοῦτο· αμᾶ κληρονωμους. και συνκληρονώμους και συς διαδωχους· στερρῶς και ατρεπτος μἔχρι τερμάτων αιώνων. γραφεν το παρόν πούπλεικον ἐνγραφον ἡμετερα παρακλησει χειρὶ τοῦ ριθεντος νοταριου ιωαννου νοταριου μαυρικιου. πούπλεικου νοταριου πόλεως καταντζαρίου. του ετούς μηνὶ και ινδικτιωνι τοις προγραφεισι.

† Ego Nicolaus Staphida Iudex Catanzarii qui supra.

et clauduntur. Haec igitur memorata praedia quanta et qualia sunt culta et inculta, cum arboribus fructiferis et infructuosis inibi sitis, vendidimus tibi memorato Bartholomaeo Ladico aureis tarenis triginta, quibus acceptis e tui emptoris manibus in nostras, cum omni eorum dominio nos exuerimus, et nihil nobis persolvendum supersit quoad huiusmodi venditionem, fecimus tibi perfectam et plenissimam venditionem, ut habeas antedicta praedia tu memoratus Bartholomaeus et tui heredes et successores in perpetuum, et ea tibi tradidimus amodo, eorumque legitimam possessionem et dominium tibi concessimus, ut ea habeas cum facultate et potestate vendendi, donandi, permutandi, et in dotem filiarum scribendi, utpote qui ius et auctoritatem a nobis accepisti. Insuper a praesenti die renunciamus cuilibet iuri quod habemus vel habere possimus in memoratis praediis, consuetae exceptioni, vi et robori legis et decretorum, divinis regiisque constitutionibus, senatusconsulto Velleiano, et cuivis alii subsidio quod nobis opitulari queat, si huic venditioni adversari voluerimus. Si qua vero occasione vel tempore quaestio, lis vel actio a quolibet intendatur, nos obstare promittimus et defendere te ab omni contraria persona. Sin autem nos mutato consilio haec subvertere tentaverimus, ne exaudiamur, neque a divina lege subsidium quaeramus, sed tenebimur ex conventione, et poenae nomine solvere Curiae regis augustales sex, et tibi emptori tuisque heredibus et successoribus restituere duplum pretium. Sic deinceps haec venditio tuis heredibus et coheredibus firma et immutabilis permaneat usque ad finem seculorum. Scriptum est praesens publicum instrumentum rogatu nostro, manu memorati notarii Ioannis filii notarii Mauricii, publici notarii civitatis Catacii, anno, mense et indictione suprascriptis.

† Ego Marcus Galiotus Mundualdus qui supra.

† Ego Goffredus franciscus Rogatus interfui et subscripsi.

† Ego Iohannes de Archipresbytero Rogatus subscripsi.

† Ego Matthaeus de Iudice donato Rogatus subscripsi.

† ego Thomas de presbytero Andrea Rogatus subscripsi.

† Ego Adymarius filius Andreae Rogatus subscripsi.

† ἐγράφη το παρόν ἔνγραφον χειρὶ ἐμοῦ νοσαριου ιωαννου νοταριου μαυρικίου πόυλειχου νοταρίου πόλεως καταντζαρίου· τοῦ ετοῦς μηνη και ινδικτιωνι τοις ανωτερω.

† Scripta est praesens chartula manu mei Ioannis notarii filii notarii Mauricii, publici notarii civitatis Catacii, anno, mense et indictione suprascriptis.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani — n.° 178.)

CCCXXXIII.

1291 — Mense Martio — Indict. IV — Roncae de Falluco.

Andreas Spanus vendit Adeodato Oeconomo praedium Roncae positum aureis tarenis quatuor.

† σίγνον χειρὸς ἀνδρέας σπανοῦ. Ἐν ονόματι κυριου ἀμὴν ἀπὸ τῆς αὐτοῦ ἐνσαρκόσεως οικονομοίας. ,ασιά' ἔτει μηνὶ μαρτίω τῆς ἐνισταμένης. ἰνδικτιῶνος δ'. καὶ ἔτους πάρατρέχοντος ἀπὸ κτίσεως κόσμου· ϛψιθ'· ρηγεύοντος τοῦ ἐνδοξοτατου ἡμῶν ριγὸς κυρου κάρουλου δευτέρου· θεοῦ χάρητι ἱερουσαλημ καὶ σικελιας ριγὸς. δουκάτου ἀπουλιας· και πρινκηπάτου κάπουας· καὶ αμουρέας ἀνδεγγαυίας προυηντζιας καὶ φόλκαλκερίου κόμιτος· τῆς τοῦ ριγάτου αὐτοῦ. ἔτους εὐδόμου εὐτιχως αμην. δι εἰς φενομαι ἐγῶ ὁ προγραφεις ἀνδρεας σπανὸς· ὁ τὸ σιγνον τοῦ τιμίου καὶ ζοόπιοῦ σταυροῦ ἐν τοδὲ το τόμω ἀνοτέρω οἰκιοις δακτίλοις καθυπογράψας· ἐνοπιον ὀττίνου τον νοταριου νικολάου. καὶ δδέομιλουδέδε τῆς κυρας λαοὐρεττης. κριτῶν χῶρας ρόγκας τοῦ φαλλουκου· ἄτε δὲ καὶ νοταρίου γοὐλλιάλμου· νοταρίου ἀσμούνδδου ποὐυλίκου νοταρίου τῆς αὐτῆς· καὶ ἑτέρων χρυσίμων ἀνδρῶν των ὑποκατιων παρευριθέντων καὶ ὑπόγραψαντων μαρτύρων· τὸ παρον στερρον ποὐυληκον ἔγγραφον καθαρῶς ὁμολογῶ· ὡς ὅτι οὐκ ἐκ τινος τὸ παραπαν ἀνάγκης· υἱάς ἡ χλεύις ἡ ραδιούργιας ἡ ἀπάτης· ἡ ὅσα τοῖς νόμοις εἰσιν ἀπιγορευμένα· ἀλλ ἐμ

† Signum manus Andreae Spani. In nomine Domini. Amen. Anno ab eius incarnatione 1291, mense martio, praesenti indictione IV, et currente anno a mundi creatione 6799; regnante gloriosissimo rege nostro domino Carolo secundo, Dei gratia Hierusalem et Siciliae rege, ducatus Apuliae et principatus Capuae et Moreae, Andegaviae, Provinciae et Forcalquerii comite, ipsius regni anno septimo, feliciter, amen. Ego praedictus Andreas Spanus, qui signum honorabilis et vivificantis crucis hac chartula supra propriis manibus exaravi, coram Ottino filio Nicolai notarii et Deomiludede de domina Lauretta, iudicibus civitatis Roncae de Falluco, et notario Gulielmo, filio notarii Asmundi, publico notario ipsius civitatis, et aliis probis hominibus, qui infra forte interfuerunt et se subscripserunt testes, hoc stabili publico instrumento sincere declaro me nulla prorsus necessitate, vel vi, vel fraude, vel malitia, vel dolo, vel ratione a divinis legibus vetita, sed cum omni

προθυμία πάσῃ καὶ ὁλωψύχω προθέσει· ἀρεσθέντες τέθηκα καὶ πέπρακα ἐν πετζιν χοραφιου συν των εκήσαι δενδρων· ἡμερον τε καὶ ἀγρίων· τὸ ἅπερ ἐπικρατω καὶ δεσπόζω εν τη διακρατίση χόρας ρόγκας· εις τοπον λεγωμένον κλοῦκλους· σινορίζετε μεν οὗτος κατα μὲν ἀνατολης αὐτοῦ ἐστὶν τὸ χοράφιον· στέφανιας τοῦ γ. . . δύσεως αὐτοῦ ἐστὶν τὸ χοραφιον· νικολαΐου γρασσου· ἄρκτου αὐτοῦ ἐστὶν τὸ χοραφιον. υόναχαΐας· μεσιμυρίας αὐτοῦ ἐστὶν τὸ χοραφιον δεόδάτου τοῦ οἰκονόμου ὁ καὶ ἀγοραστοῦ· καὶ οὗτος συνκλῆει· τοῦτό τίνυν τὸ ρηθεν χοραφιον σιν τὰν ἐκῆσαι ἡμεροδενδρων· ὅσον καὶ οἷόν ἐστὶν καὶ ἐμὶ σιμφέρρη συν πασῃ τῆ εισῶδο καὶ ἐξοδο αὐτοῦ· καὶ μετα πασῶν τῶν διἀφερωντων αυτου δικαιόμάτων· πέπρακα αυτο προς σὲ δεόδάτον τοῦ οἰκονόμου. εἰς τὴν συνφωνηθῆσαν καὶ ἀρεσθῆσαν ἡμῶν δικαίαν τημὶν· ὡς διά χρυσοῦν ταρία τέσσαρα· ἅτινα λαυοντες αὐτὰ τὰ ἠριμένα τέσσαρα ταρίά τοῦ χρυσιού ἀπο χειρῶν σου εἰς τᾶς ἡμετερας χεῖρας· καὶ μιδὲν ἀπ αυτῶν ἀποχρεόστουμενος πρὸς με το οἰόνοῦ· ἐπὶῆσά σι ποιηθηναι ἐξ αυτοῦ τὸ παρὸν κοῦυληκον ἔγγραφον τῆς ὀνῆς· τοῦ ἔχυν σε αὐτῶ σῦ· καὶ διὰ σὲ ὑπο σοῦ κληρονόμοι καὶ διἀδόχοι· αἷς ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς ἑξῆς ἅπαντας καὶ διήνεκοῖς χρόνους· αὐτεξουσιως ἐπικρατῆν καὶ δεσπόζην· καὶ ἡνὶκα χρίζην σε πολῦν· χαρῆζην ἀνταλλάττην· καὶ ἁπλῶς πιῆν σε ἐξ αυτοῦ ὅσα οἱ θὴεὶ νόμοι τοῖς ἰδίοις δεσπόταις πράττην διἀκελεύουσιν· ὡς το κύρος καὶ τὴν ἐξουσίαν παρ εμοῦ ἰληφὸς· μῆ ἐνοχλοῦμενος· ἡ ἐμποδιζόμενος παρά τινος τῶν ἐμῶν ἰδίων ἢ κληρονόμων· καὶ ἡ μὲν ποτε κερῶ ἡ χρόνω· ζῆτισης κύνησης· ἡ ἀγὼγῆ ἀνίστατε παρ ουδενὸς γίνεται· τοῦ ἡσταναι με καὶ διἐκδικαν σοί αυτὸ· ἀπό παντὸς ἐναντιοὐμένου πρόσόπου ξένον τε καὶ ἰδίων· ἰ δὲ καὶ παρ εμοῦ τη γένητε ὅπερ οὐκ ηγοῦμε ποιῆσαι καὶ ταὐτα νοὐληθο μετάτρέψαι. τοῦ μιδὲν ἰσακουέσθαί με· μίτε πάρα τοῦ θείοὐ νόμου ἰσχῦν καὶ υοῆθηάν λαμυάννειν· ἀλλ υπερ παραυάσεως τοῦ ἐμοῦ σίγνου· και δια φανερας συνταγῆς· ὀπληκευωμαι γὰρ ἐμαυτον· ἐκ συνφόνου καὶ λόγου εἰς πινῆν ἀποφλῆσε ἐν τῆ κόρτη αὐγουσταλια δέκα· καὶ προς σὲ τὸν ἀγοραστῆν. ἡ προς τοὺς σοὺς κληρονομους· διπλῆν τῆν τημῆν· καὶ ἡθ ουτος μενέτο τὸ παρον ἔγγραφον τῆς ἠριμενης ἀγορας στερρὸν ωχηρον· ἄτρεπτον ἀπαρασάλευτον· μέχρη τερμάτων αἰωνων· ὅθεν εἰς μέλλουσαν μνήμην τοῦ πράγματος· προς σὲ καὶ

alacritate et totius animi proposito, meoque beneplacito, vendidisse petiam unam praedii cum arboribus inibi exstantibus tum fructiferis, tum silvestribus, quam possideo et uti dominus habeo in tenimento civitatis Roncae, in loco qui dicitur Cluclus, his finibus circumscriptam: ab oriente ipsius exstat praedium Stephaniae de . . . ab occidente praedium Nicolai Grassi; a septentrione praedium Bonachaiae; a meridie praedium Adeodati Oeconomi emptoris; et clauditur. Hoc igitur dictum praedium cum arboribus fructiferis inibi positis quantum et quale est et ad me spectat, cum omni introitu et exitu ipsius, et iuribus omnibus quae ad illud pertinent, vendidi tibi Adeodato Oeconomo pro convento inter nos et constituto pretio, id est pro aureis tarenis quatuor. Quos cum acceperim e tuis in meas manus, nihilque mihi persolvendum supersit, praesens publicum instrumentum emptionis tibi feci, ut tu, heredes et successores tui, semper et in perpetuum possideatis memoratum praedium tamquam domini et arbitri, et si quando opus sit, donetis, permutetis et faciatis omnino de eo quidquid divinae leges veris dominis facere sinunt, utpote qui dominium et potestatem a me accepistis, nec molestia vel impedimentum a quovis propinquorum vel heredum vobis afferatur. Et si qua occasione vel tempore quaestio, actio vel lis ab aliquo vobis moveatur, ego antestabo, ipsumque praedium vobis asseram a quacumque contraria persona extranea et propinqua. Ac si quid (*contra hanc stipulationem*) a me fiat, quod me facturum non arbitror, et hanc subvertere velim, ne exaudiar, neque a divina lege vim et subsidium habeam, sed pro violatione mei signi, et manifesto pacto tenear ex conventione solvere poenae nomine Curiae augustales decem, et tibi emptori tuisque heredibus duplum pretium. Et nihilominus praesens instrumentum dictae emptionis validum, firmum, inconcussum et immutabile maneat usque ad finem

προς τους σοῦς κληρονόμους υευκιωτέραν ἀσφάλιάν τὸ παρὸν ἔγγραφον τῆ ἐμῆ παρακλῆσι· διὰ χειρὸς τοῦ οἰρημενου νοταριου γραφῆνε συ πεποίηκα ποιηθέν· καὶ διὰ τοῦ ἐμοῦ σίγνου ἀνοτέρω κεκηρωκα· τῶν ἠρημένων κριτῶν τοῦ λεχθέντος νοταριου· τῶν ἐντιχώντων χρυσίμων ἀνδρῶν· καὶ ὑπόγραψαντων μαρτύρων ὑπόγραφαις κεκηρομενον· ἔγραφη εν τη ρόγκαφαλλουκα. ἔτει μηνὶ καὶ ινδικτιωνι τῆς ηρημένης.

† Ego hotinus de notario nicolao qui supra iudex subscripsi.

† Ego deumiludede de domina lauretta qui supra iudex subscripsi.

† Ego bartholomeus de domino aliberto Rogatus testor.

† Ego Guido de iudice Gualteris Rogatus subscripsi.

† Ego Michael de domina maria Rogatus testor.

† Ego Nicolaus Grassus rogatus testor.

† ἐγράφη ὑπεγράφη καὶ ἐκυρώθη τὸ παρὸν πουὐληκον ἔγγραφον· διὰ χειρὸς νοταρίου γουλλιάλμου νοταρίου ασμουνδδου πουὐληκου νοταρίου χωρας ρόγκας τοῦ φαλλουκου· ἔτει μηνὶ, καὶ ινδικτιωνι τῆς ἠρημένης.

seculorum. Quare ad futuram rei memoriam et firmiorem validitatem tibi tuisque heredibus praesens instrumentum rogatu meo condi iussi manu antedicti notarii exaratum, et meo signo superius roboratum, nec non praedictorum iudicum et notarii, proborum hominum qui forte interfuerunt, et testium subscriptionibus firmatum. Scriptum Roncae de Falluco anno, mense, et indictione supradictis.

† Scriptum, subscriptum et roboratum est praesens publicum instrumentum manu notarii Gulielmi, filii notarii Asmundi, publici notarii civitatis Roncae de Falluco anno, mense et indictione supradictis.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani — n.° 179.)

CCCXXXIV.

1303 — Mense Decembri 15 — Indict. II — Catacii.

Ioannes de Presbytera vendit Ioanni Rapto dimidiam domum positam in civitate Catacii aureis tarenis quinque et quadraginta.

† σίγνον χειρος μαιστορος ιωαννου υιοῦ του ποτε μαιστορος γουλιελμου τῆς πρεσβητερας τῆ εποιομα των αράτων· κατηκου πολεως καταντζαριου.

† Ἐν ὀνοματι· τοῦ πατρὸς και τοῦ υἱοῦ και του αγιου πνευματος· ετει ϛωιβ' ἔτει δεκεμβριω μηνι εις τας ιε' τῆς ινδικτιωνος β'. ριγευοντος τοῦ ενδοξωτατου και θεοτιμιτου ημῶν ριγος κυροῦ κάρολου δευτέρου θεοῦ χαριτι ιερουσαλημ και σικελιας ριγος· δουκάτου απουλιας και πρινκιπατου καπουας· προυείνκειας και φορκαλκεριου κομιτος· τῶν δε ριγατου αυτου ετους. δεκάτου εννατου ευτυχως αμὴν· καγω ο προγραφεις. μαιστωρ ιωαννης ὁ το σίγνον του τὴμιου και ζωοποιου σταυροῦ ἡκεία μου χειρῖ ανοτερω

† Signum manus magistri Ioannis filii quondam magistri Gulielmi de Presbytera cognominati de Aratis incolae civitatis Catacii.

† In nomine Patris, et Filii. et Spiritus Sancti. Anno 6812, mense decembri, die XV, indictione II, regnante illustrissimo et pientissimo rege nostro domino Carolo secundo, Dei gratia Hierusalem et Siciliae rege, ducatus Apuliae et principatus Capuae, Provinciae et Forcalquerii comite, regni ipsius anno decimo nono, feliciter, amen. Ego praedictus magister Ioannes, qui signum honorabilis et vivificae crucis propria mea manu supra exaravi, declaro hoc publico instrumento coram iudice Nicolao Staphido

καθυπόγραψας· δι ής ὁμωλογω διά του πᾶροντος ποῦβληκου εγγραφου· ενωπιον κριτου νικολαου σταφειδου κριτου πολεως καταντζαριου· νοταριου ιωαννου του πρωτοπαπα ποῦβληκου νοταριου τις αυτης· και ἑταίρων κατῆ μαρτυρων εν τουτω παρακληθέντων και παραβραιθεντων: ὅς ωτη εκεία μου βουλη και θελησει ἄνευ δόλου ει φόβου ἡ ἀπάτης τηνος· ἀλλά σὺν προθυμια μου παση και ολοψυχω προθεσει τηθωμαι καὶ πουλω προς σὲ ιωαννην υιον του ποτε μαιστορος λεοντος ραπτου· απο χωριου γαλληανου το ἥμησυ από του εμου οσπιτιου του ωντος ἔσω εν τι πολει καταντζαριου. και ενορια τῆς υπεραγιας θεοτοκου του καποῦρροῦ βωνου. εκ το μεσημβρίνον μέρος, συνοριται μεν ουτως ανατολης αυτου εστὶν το οσπιτιον θεοδορου ἀρκερι εν ο ἔχει· εις τελος από τιν μεγαλην εγκλησιαν πολεως καταντζαριου και ἡ μεσαρτη τῶν ριθεντων οσπιτιων· δισεως η δημοσια οδός· εκ δι αρκτου αυτου εστίν το εναπομενοντα μϊ. ημησυ του ριθεντος οσπιτιου· κατα δε μεσὴμβριας αυτου ἐστὶν ηκωτοπᾶ γαλτεριου υιου του ποτε νοταριου νικολαου του αλεξανδρου και συνκλῆῆ τουτο δε τὸ ριθεν ημησυ του ριθεντος εμοῦ οσπιτιου. ὅς ἥριται και περιορισθη· συν ξειλοις κεραμοις σκεπασμενον σὺν ἡσώδου εξόδου· και πασῶν των δικαιῶματων αυτου και δικαὶωσεινῶν επρασαμεν αυτὸ προς σὲ τὸν ηριμενον ιωαννην του μαιστορος λεοντος διὰ χρυσοῦν ταρία σὲράκωντα πεντε· ἄτηνα λαβῶν· εις τας εμας χείρας απω χειρῶν σου του ἀγοραστου και εκ παντος ἀπόφλησα εμαὶ απ αυτου ἐν τῆς γενεικῆς ζειγοις· καλως ζεῖγοστάμενα και μὶδὲν ἀποχραὶοστουμενοι τη πρὸς ἐμε ἐπῆησά σοι εξ αυτου το ριθεν ημησυ τοῦ εμου οσπιτιου ταιλειαν και πλὴρεστατὴν πρασιν του ἔχυν σε αυτο απο του αυτου εις την συν εξουσιαν και κυριωτητα και τραδιτεύο σι αυτο και εἰς νομικην φορεσιν και δεσποτειαν θεττω σί εξ αυτου τοῦ εἵνεκα χρὶζειν σε πουλειν αυτο χαρίζην ανταλλαττειν και εἰς πρικα τέκνων γραφειν ος το κυρος και τὴν εξουσιαν παρ εμου ηλεὶφὸς και απο του νυν αποτάσσωμαι και ἐνκαταλημπανω πασαν αρχην και εξουσιαν ἡν ἔχω και διαφερει μοι εις το ριθεν ημησυ του οσπιτιου· συνηθειαν παρᾶγραφην δίναμην και ισχυν του νομου δαικραιτων και των θηων βασιλικῶν διᾶτάξαιων και πασαν εταίραν βοηθειαν τὴν οφιλομενὴν με βοηθησε εὰν υπαρχω λαθομενός μιζὸν παρα του ημησυ δικκίου τιμὶματος τῆς ηριμενης πρασεως.

iudice civitatis Catacii, notario Ioanne de Protopapa publico notario ipsius civitatis, et aliis testibus infra ad hoc vocatis et rogatis, me propria voluntate et consilio, sine dolo vel metu vel quavis fraude, sed cum omni animi alacritate et sincero proposito vendidisse tibi Ioanni filio quondam magistri Leonis Rapti de oppido Galliani dimidiam meam domum, quae posita est in civitate Catacii in ditione Sanctissimae Deiparae de colle Capurri ad meridionale latus, et his finibus circumscribitur: ab oriente extat domus Theodori Arceri, quam ipse ad censum habet a maiori Ecclesia civitatis Catacii, et Mesarte dictarum domorum; ab occidente extat via publica; a septentrione altera dimidia domus quae ad me spectat; a meridie domus Galterii filii quondam notarii Nicolai de Alexandro; et clauditur. Hanc igitur praedictam dimidiam meam domum, uti dictum est, et cum his confiniis, coopertam tabulis et tegulis, cum exitu et introitu et cum omnibus iuribus et privilegiis ipsius, vendidi tibi dicto Ioanni filio magistri Leonis tarenis aureis quinque et quadraginta; quos cum acceperim e manibus tui emptoris in meas iuxta pondus generale bene ponderatos, et cum nihil mihi persolvendum supersit, me prorsus exui quovis eius dominio, et feci tibi praedictae dimidiae meae domus perfectam et plenissimam venditionem, ut tu ipsam habeas in tua potestate et dominio, eiusque legitimam possessionem et dominium tibi trado, cum facultate ea utendi, ipsamque vendendi, donandi, permutandi et in dotem filiarum constituendi, utpote qui dominium et potestatem a me accepisti. A praesenti vero die renuncio cuicumque iuri et facultati quam habeo, quaeque mihi competit in praedicta dimidia domo, consuetudinariae exceptioni, vi et robori legis, decretorum et divinarum ac imperialium constitutionum, et cuilibet auxilio quod mihi opitulari possit, si deprehendar fraudatus fuisse plus dimidio iusti pretii dictae venditionis. Pariter renuncio beneficio perfe-

ομιος αποτασσωμαι τὸ βενεφικίω τῆς τελειας. επῆστρεψεως και τὴν ανᾶμετριαν των ηριμενων ταριων. η δε ποτε καὶρο φανη τις ενποδιζον σὲ απο της ηριμενης πράσεως του στάνε με και διεκδικὰν σι αυτο εκ παντος εναντιουμενου προσωπου. η δε και μεταμελος γυνομαι και διάστρεψαι ταυτα βουληθῶ του μὴ εισακ:ῦεσθωμαι μιτε παᾶρὰ του θειου νομου ισχυν λαμβαννήν· αλλ εσωμαι κρατημένος εκ σῦνφονου και λογω εις ποινην του διπλῆν· του ριθεντος τημὴματος τις ριθησης πρασεως το ημησυ αυτου εις την κορτην το δ αλλον ημησυ εις το ιερος σου του ἀγοραστου και ου μῆν η παρουσα πρασις μενετω στερρα και βεβαιος προς σὲ τὸν αγορασθην και εις τους σοῦς κληρῶνομους και διἀδωχους ες αει. γραφεν δε τι εμὶ παρᾶκλησει υ παρουσα πρωσις χειρὶ τοῦ ριθεντος νοταριου ιωαννου του πρωτοπαπα. υπὸ τῶν ανοτερω κριτου νοταριου και μαρτυρων κατᾶκυρομενον. εν ετεί μηνι ημὲρα και ινδικτιωνι τῆς ανοτεροις· το δὲ ριθεν ημὴσυ τοῦ ριθεντος εμου οσπιτιου. ἐπρασα προς σὲ τὸν ανοτερω ιωαννην και εις την σῦν συνβήον την. χοῦρεν. και εις τους σους υμεταὶροῦς κλεῖρῶνὅμους ὄς ανοτερω διλη. γραφεν ὁς ανοτερω ηριται.

† Ego Nicolaus Staphida iudex Civitatis Catanzarii qui supra.

† Ego Gualterius de Iudice Balduyno Rogatus subscripsi.

† Ego Marinus de Antiopia Rogatus subscripsi.

† Ego Guido Gactus Rogatus subscripsi.

† Ego Gualterius Capraruba Rogatus subscripsi.

† εγω πρεσυυτερος ιωαννης υιος πρεσυυτερου πελεγρινου και προτοπαπα πολεως καταζζαριου τα ηπεραινου γεγραμενα στεργω και επηκιρο.

† Ego Iacobinus de guardiis Rogatus subscripsi.

† Ego Gualterius de Alexandro Rogatus subscripsi.

† ἐγράφη χειρὶ εμου. ιωαννου του ανοτερω τοῦ πρωτοπαπᾶ. ποῦβληκου νοταριου πόλεως καταντζαριου. του ἔτους μηνι. ἡμέρα. και ινδικτιωνι τῆς ανοτερω.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani — n.° 180.)

ctae restitutionis et aestimationis dictorum tarenorum. Si quo vero tempore quis apparuerit impedimentum tibi allaturus de memorata venditione, promitto me obstiturum, tibique ipsam vindicaturum a quacumque contraria persona. Si autem me poenituerit (*huiusce contractus*), eumque subvertere voluero, ne exaudiar, neque a divina lege praesidium habeam, sed ex conventione tenear poenae nomine solvere duplum dicti pretii memoratae venditionis, nempe dimidium Curiae, alterum vero dimidium parti tui emptoris; et nihilominus haec venditio firma et valida maneat semper tibi emptori tuisque heredibus et successoribus. Scripta est rogatu meo praesens venditio, manu antedicti notarii Ioannis protopapae, a praefatis iudice, notario et testibus roborata, anno, mense, die et indictione suprascriptis. Dictam dimidiam meam domum vendidi tibi memorato Ioanni et tuae uxori Florae vestrisque successoribus, ut antea declaratum fuit. Scriptum ut antea dictum est.

† Ego presbyter Ioannes filius presbyteri Peregrini, et protopapa civitatis Catacii suprascripta firmo et roboro.

† Scriptum manu mea Ioannis praedicti protopapae publici notarii civitatis Catacii, anno, mense, die et indictione antedictis.

CCCXXXV.

1331 — Mense Martio 10 — Indict. XIV — Allistis.

Nicolaus Linatza vendit Cyriaco Lachybaro oleas sex tarenis octo.

Σίγνον † χειρὸς νικολάου ἰωάννου λινάτζα. Ἐν ὀνόματι τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος. Βασιλεύοντος· τοῦ αὐθέντου ἡμῶν κυροῦ ῥομβέρτου, θεοῦ χάριτι ἱερουσαλὴμ καὶ σικελίας κραταιοτάτου ῥηγὸς δουκάτου ἀπουλίας πριγκιπάτου καπούας προβίντζας φορκαλκερίου καὶ πεδιμόντος κόμιτος. τοῦ ῥηγάτου αὐτοῦ ἔτει εἰκοστῷ δευτέρῳ. καὶ μὴν κυριεύοντος τοῦ ἐνδοξοτάτου αὐθέντου ἡμῶν κυροῦ φιλίππου τοῦ λαμπρᾶ τῇ μνήμῃ ἱερουσαλὴμ καὶ σικελίας ῥηγὸς υἱοῦ, ἀγακλυτοῦ πρίγκιπος ταράντου. εὐτυχῶς. ἀμὴν. μηνὶ μαρτίῳ τῇ δεκάτῃ ἡμέρᾳ αὐτοῦ τῇ δεκάτῃ τετάρτῃ ἰνδικτίωνι. ἔτει ἑξακισχιλιοστῷ ὀκτακοσιοστῷ τριακοστῷ ἑνάτῳ. Ἐν τῇ χώρᾳ ἀλίτζων τῇ ἐν τῇ διακρατήσει καλλιπόλεως. ὁ σιγνοπροτάξας ἐγὼ ἀνωτέρω νικόλαος τὸ παρὸν πρακτήριον πούβλικον ἔγγραφον τίθημι καὶ ποιῶ ἑκουσία μου τῇ γνώμῃ καὶ αὐτοπροαιρέτῳ βουλήσει ἐκτὸς δόλου καὶ πάσης κακομηχάνου προφάσεως πρὸς σὲ κυρίακον ἰωάννου λαχυυάρου, καὶ διὰ σου πρὸς τοὺς σοὺς κληρονόμους καὶ διαδόχους. δι' οὗ ὁμολογῶ ἐνώπιον μαύρου μαίστορος ἰωάννου κριτοῦ καλλιπόλεως, βασιλείου παγάρου ῥηγικῆς ἀδείας κατὰ πάσαν χῶραν ὑδρούντης πουβλίκου ταβουλαρίου, νικολάου ἱερέως τοῦ λαχυυάρου, λέοντος ἰωάννου τοῦ πρωτοντίνου, ῥογερίου ἀναστασίου τοῦ βαρυκέλλου, καὶ κυριακοῦ τοῦ υἱοῦ στεφάνου . . . . τῶν ἀπὸ τῆς αὐτῆς πολεως καλλιπόλεως χρησίμων ἀνδρῶν μαρτύρων, πρὸς τοῦτο ἰδικῶς κληθέντων καὶ ἀξιωθέντων, ὅτι πέπρακα (εἰς τὴν ἀναμεταξὺ) ἡμῶν συμφωνηθεῖσαν καὶ ἀρεσθεῖσαν δικαίαν τιμὴν, ἤτη ταρία ὀκτὼ τοῖς τουρνήσοις μικροῖς λεπτοῖς ἀνὰ τεσσαράκοντα ἓν τοῦ ταρίου ψηφιζομένοις ἑνὸς ἑνὸς τῶν ἀνωτέρω κριτοῦ νοταρίου καὶ μαρτύρων ἀπείληφα καὶ τοῦ ἀπειληφέναι με ὡμολόγησα δένδρα ἐλαϊκα ἑξ . . . ἔχειν. . . . . .
ὡς τὰ εἰρημένα ταρία ὀκτὼ τῶν τουρνήσων τῶν μικρῶν.
. . . . . .
ἐπαραδίτευσα καὶ σωματικὸν διὰ παρόντος ἐγγράφου.
. . . . . ῥηθέντος ἀγοραστοῦ τὴν τῶν εἰρημένων δένδρων νομὴν καὶ δεσποτίαν τὴν ἀναφέρουσαν

Signum † manus Nicolai filii Ioannis Linatzae. In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Regnante domino nostro domino Roberto Dei gratia Ierusalem et Siciliae potentissimo rege, ducatus Apuliae, principatus Capuae, provinciae, Forcalquerii et Pedimontis comite, regni eius anno vicesimo secundo; dominante etiam gloriosissimo domino nostro domino Philippo illustris memoriae Ierusalem et Siciliae regis filio, inclyto principe Tarenti, feliciter, amen. Mense martio, die decima eiusdem, indictione decimaquarta, anno sexmillesimo octingentesimo tricesimo nono, in terra Allistarum in pertinentiis Gallipolis. Ego Nicolaus, qui superius signum exaravi, praesens publicum venditionis instrumentum condo et facio spontaneo meo consilio et propria voluntate, sine dolo vel quovis malo praetextu, tibi Cyriaco filio Ioannis Lachybari, et per te tuis heredibus atque successoribus; quo (*instrumento*) declaro coram Mauro filio Magistri Ioannis iudice Gallipolis, Basilio Pagaro regia auctoritate in tota Hydruntina terra publico tabulario, Nicolao presbytero Lachybaro, Leone filio Ioannis Protontini, Rogerio filio Anastasii Barycelli et Cyriaco filio Stephani . . . . eiusdem civitatis Gallipolis honestis hominibus, testibus ad hoc specialiter vocatis et rogatis, vendidisse iusto pretio inter nos convento et accepto, nempe tarenis octo, singulis per turonenses parvos et tenuiores unum et quadraginta computatis, quos coram supradictis iudice, notario et testibus accepi et accepisse declaravi, oleas sex . . habere. . . . . .
ut memoratos tarenos octo per turonenses parvos
. . . . . .
tradidi, et corporale praesenti instrumento . . . .
. . . . memorati venditoris dictarum arborum pos-

καὶ εἰς κενὴν σε πάντων ὡς εἴθισται εἰσῆξα νομήν. τοῦ ἐν αὐτοῖς καὶ ἐξ αὐτῶν ποιεῖν σὲ καὶ κληρονόμους σου καὶ διαδόχους πάντα ὅσα οἱ νόμοι τοῖς ἀληθέσι δεσπόταις, ἐν τοῖς οἰκείοις καὶ ἀπὸ τῶν οἰκείων ποιεῖν διορίζονται. ὡς τὸ κύρος καὶ τὴν ἐξουσίαν τούτων παρ' ἡμῶν εἰληφότα σε. ἐνθέντοι ἐνοχοποιῶ ἐμὲ μετὰ κληρονόμους ἐμοὺς πρὸς σὲ καὶ κληρονόμους σους ἀκριβοῦς ἐπιζητήσεως ἐπεντιθείσης, ὡς εἴ ποτε τῶν καιρῶν κατὰ τοῦ παρόντος ἐγγράφου, τῆς τοιαύτης πράσεως χωρῆσθαι πειραθῶμεν ἅπαν φάκτου ἢ νόμου δόγμα τὸ οἱονοῦν διάταξιν ἐκφωνηθεῖσαν ἢ ἐκφωνηθησομένην, πλάνην ἀναργυρίου τιμήματος ἀπεταξάμην, ἀποκατάστασιν ἢ ἑτέραν τινὰ ἐνικῶς εἰπεῖν αἰτίαν, ἢ δίκαιον προβαλλόμενοι εἰς βοήθειαν ἢ τὴν τῶν εἰρημένων δένδρων νομίμην δεφενσίωνα καιρῷ τῷ προσήκοντι μὴ ἐπάγομεν οὐ . . . τοῦ μὴ ἐκδικεῖσθαι ὑμᾶς βουλόμενοι ἐφ οἷς ἂν ἰσχὶν ἔχομεν ἀλλ' ἐξ ἐπαιρωτήσεως καὶ συμφώνου ἀπο. . . . . ἐνάγεσθαι ἐμὲ καὶ ἅπαν τὸ μέρος καταβαλεῖν σοι καὶ παντὶ τῷ σῷ μέρει ποινῆς ἕνεκα αὐγουσταλία χρυσοῦ δῦο καὶ τῆς ποινῆς καταβληθείσης ἢ μὴ ἥτις ὁσάκις πλημμεληθῇ, τοσάκις καταβληθῇ. τοῦ παρόντος ἐγγράφου οὐδὲν ἧττον, ἰσχὶροῦ μετὰ ταῦτα διαμένοντος ἐσαεὶ τοῦ γραφέντος τῇ ἐμῇ ἀξιώσει χειρὶ τοῦ ἀνοτέρω βασιλείου ῥηγικῇ ἀδεία κατὰ πάσαν χῶραν ὑδρούντης πουβλίκου ταβουλαρίου. τῷ συνήθει τούτου σημείῳ καὶ τῇ πρὸς ἐπικύρωσιν ὑπογραφῇ. ναὶ μὴν καὶ ταῖς ὑπογραφαῖς τῶν ἀνωτέρω κριτοῦ καὶ μαρτύρων ἐπικυρωθέντος καὶ ἐμπεδοθέντος, ἅτινα πάντα ἡμεῖς οἱ ἀνωτέρω κριτὴς νοτάριος καὶ μάρτυρες ὁμολογοῦμεν ἀληθῆ εἶναι. ἐνώπιον ἡμῶν γεγενῆσθαι καὶ τελεσθῆναι. μηνὶ, ἡμέρα, ἰνδικτίωνι, ἔτει, καὶ τόπῳ τοῖς προγραφεῖσι.

† μαῦρος μαίστορος ἰωάννου κριτὴς καλλιπόλεως ὁ ἀνωτέρω μαρτυρῶν ὑπέγραψε.

† νικόλαος ἱερεὺς ὁ λαχύαρος ὁ ἀνωτέρω μαρτυρῶν ὑπέγραψε.

† λέων ὁ υἱὸς ἰωάννου πρωτοντίνου ὁ ἀνωτέρω μαρτυρῶν ὑπέγραψε.

† ῥογέριος ἀναστάσιος ὁ τοῦ βαρικέλλου ὁ ἀνωτέρω μαρτυρῶν ὑπέγραψε.

† κυριακὸς ἀναγνωστὴς ὁ τοῦ σαζάρου ὁ ἀνωτέρω μαρτυρῶν ὑπέγραψε.

† καὶ ὁ ταβουλάριος νοτάριος βασίλειος ὁ ἀνωτέρω ἔγραψε καὶ ὑπέγραψε πρὸς ἐπικύρωσιν.

sessionem et dominium competens, et in vacuam omnium possessionem, uti assolet, te immisi, ut in ipsis et de ipsis tu tuique heredes et successores omnia faciatis, quae leges veris dominis in rebus propriis et de propriis facere permittunt, utpote qui harum dominium et ius a nobis accepisti. Quare tibi tuisque heredibus caveo me et heredes meos, accurata requisitione imposita, si quando a praesenti scriptura huius venditionis recedere tentaverimus, quodvis facti vel legis praeceptum, constitutionem latam vel ferendam, errorem non numeratae pecuniae, redhibitionem, vel quamcumque aliam uno verbo causam, vel ius in auxilium invocantes, aut (*pro venditione*) dictarum arborum legitimam defensionem tempore opportuno non susceperimus, neque tueri voluerimus quantum nobis licuerit, ex requisitione et conventione . . . . . me (*inquam*) et omnem partem meam soluturos tibi et omni parti tuae poenae nomine augustales aureos duos; quae poena soluta, vel non, quoties in commissum incidatur, toties pendatur. Et nihilominus praesens instrumentum firmum posthac maneat in perpetuum, scriptum rogatu meo manu supradicti Basilii regia auctoritate per totam terram Hydruntinam publici tabularii, consueto eius signo, et subscriptione ad roborandum, quin imo et subscriptionibus praefatorum iudicis et testium confirmatum et constabilitum. Quae omnia nos supradicti iudex, notarius et testes fatemur vera esse, et coram nobis acta et perfecta, mense, die, indictione, anno et loco supradictis.

† Maurus filius magistri Ioannis iudex Gallipolis supradictus subscripsit.

† Nicolaus Lachybarus presbyter supradictus subscripsit.

† Leo filius Ioannis Protontini supradictus testis subscripsit.

† Rogerius Anastasius filius Barycelli supradictus testis subscripsit.

† Cyriacus filius Sazari lector supradictus testis subscripsit.

† Et praefatus tabularius notarius Basilius scripsit et ad roborationem subscripsit.

(Ex originali membrana episcopalis Archivi Neritini — n.° 15.)

CCCXXXVI.

1331 — Mense Septembri — Indict. (XV) — Allistis.

Ioannes Alpherius et eius uxor vendunt Nicolao Lochomimo nonnulla bona.

. . . . . γυναικὸς Ἰωάννου τοῦ αλφερίου. σίγνον † χειρὸς Ἰωάννου τοῦ εἰρειμένου. (Ἐν ὀνόματι τοῦ πατρὸς) καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος. βασιλεύοντος τοῦ αὐθέντου ἡμῶν κυροῦ ῥομβέρτου θεοῦ χάριτι ἱερουσαλὴμ (καὶ σικελίας ρηγὸς) καὶ πριγκιπάτου καπούας προβιντζίας φορκαλκερίου καὶ πεδιμόντος κόμητος. τοῦ κράτους (αὐτοῦ ἔτει εἰκοστῶ δευτέρω· καὶ μὴν κυριεύοντος τοῦ) ἐνδοξοτάτου αὐθέντου ἡμῶν κυροῦ φιλίππου τοῦ λαμπρᾶ τῇ μνήμη ἱερουσαλὴμ καὶ σικελίας ῥηγὸς (υἱοῦ, ἀγακλυτοῦ πρίγκιπος ταράντου· εὐτυχῶς. ἀμὴν.) Ἐν τῇ χώρα ἀλίτζων τῇ ἐν τῇ διακρατήσει καλλιπόλεως, ἡ σιγνοπροτάξασα ἐγὼ . . . . . νομίμου ἀνδρὸς καὶ ἀντιστάτορος, τὸ παρὸν πρατήριον πούυλικον ἔγγραφον ἐκ(ουσία μου τῇ γνώμη καὶ αὐτοπρ)οαιρέτω βουλήσει, ἐκτὸς δόλου, καὶ πάσης κακομηχανου προφάσεως. . . . . ταῖς ἀπατωμέναις γυναιξὶ βοηθοῦντας πρὸς σὲ νικόλαον λοχο(μίμον). . . . . ἐνώπιον κυριακοῦ ῥούσσου ἤδη κριτοῦ καλλιπόλεως. . . . . τῆς εἰρημένης χώρας ἀλιτζων, κατὰ τὸν παρόντα ἐνιαυτὸν ἐνεστώτος. . . . . πουβλίκου νοταρίου αὐτῆς πόλεως, καὶ τῶν κατωτέρω ὑπογραψάντων χρησίμων ἀνδρῶν . . . . . καὶ . . . . πέπρακά σοι τῷ. . . . . νικολάω λοχομιμου νοταριω δ. . . . . ἐξ ὧν τὰ μὲν δύο εἰσὶν τῶ δυσικῶ λιμητῶ τῆς ἐμῆς. . . . . ἀμπέλου καὶ τὸ ἐπίλοιπον εἴσω τοῦ ἐμοῦ χωραφίου, εἰς τὴν δηλαδὴ δικαίαν τὴν. . . . . καρολλένους ἀργυρίους ἀνὰ δύο τοῦ ταρίου ψηφιζομένου ἑνὸς ἐνώπιον τῶν ἀνωτέρω κριτοῦ καὶ νοταρίου . . . . . ὡμολόγησα τούτου χάριν ὡς τὰ εἰρημένα ταρία δέκα τῶν καρολλένων. . . . . σου τούτων ὡς εἴθισται . . . . . κληρονόμους σοὺς καὶ διαδόχους πάντα ὅσα οἱ νόμοι τοῖς ἀληθοῖς δε(σπόταις πράττειν διακελεύουσι) ὡς τὸ κῦρος καὶ τὴν ἐξουσιαν τούτων παρ' ἐμοῦ εἰληφότος σου ἐνθέντοι

. . . . . uxoris Ioannis Alpherii. Signum † manus praedicti Ioannis. In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Regnante domino nostro rege Roberto Dei gratia Hierusalem et Siciliae rege, et principatus Capuae, Provinciae, Forcalquerii ac Pedimontis comite, regni eius anno vicesimo secundo, dominante etiam gloriosissimo dynasta nostro domino Philippo illustris memoriae Hierusalem et Siciliae regis filio, inclyto principe Tarenti, feliciter, amen. In terra Allistarum posita in agro Gallipolis. Ego, quae signum antea exaravi . . . . . legitimo viro et mundualdo praesens venditionis publicum instrumentum spontanea mea sententia et propria deliberatione, absque dolo, et quovis malo praetextu. . . . . deceptis mulieribus opitulantes; tibi Nicolao Lochomimo . . . . . , ... coram Cyriaco Russo iam iudice Gallipolis . . . . . antedictae terrae Allistarum, praesenti anno instante. . . . . publico notario ipsius civitatis, et qui infra se subscripserunt probis hominibus . . . . . et. . . . vendidi tibi . . . . . Nicolao Lochomimo notario. . . . . e quibus duo sunt prope occidentalem limitem meae . . . . . vineae, et reliquum intus fundum meum in iustum certe . . . . . carolenos argenteos, quorum duo pro tareno uno computantur, coram suprascriptis iudice et notario . . . . . declaravi huius rei gratia dictos tarenos decem de carolenis. . . . . , ... tui horum, ut moris est. . . . . heredes tuos et successores quidquid leges veris dominis facere permittunt, utpote qui horum dominium et ius a me

ἐ. . . . . ἀκριβοῦς ἐπερωτήσεως ἐπεντεθείσης, ὡς εἴποτε τῶν καιρῶν. . . . . φάκτου καὶ νόμου, δόγμα τὸ οἱονοῦν, διάταξιν ἐκφονηθεῖσαν. . . . . ἀπε)ταξάμην, ἀποκατάστασίν, η ἑτέραν τινὰ ἰνικῶς εἰπεῖν αἰτίαν ἢ δὲ. . . . . ἡμεῖς βούλομεν ἀφοιστάναι καὶ λύσιν ἔχωμεν ἄλλε. . . . . ἅπαν τὸ μέρος μου καταβάλλειν σοι καὶ παντὶ τῶ μέρει σου . . . . . εἰς περισσοτέραν δὲ σὴν ἀσφάλειαν τῶν θείων καὶ ἀχράντων. . . . . τοῦ τοιούτου ἐγγράφου. . . . τοῦ γραφέντος τῆ ἐμῆ ἀξιώσει χειρὶ. . . . . τούτου σημίω καὶ τῆ πρὸς ἐπϊκύρωσϊν ὑπογραφῆ, ναὶ μὴν καὶ ταῖς ὑ(πογραφαῖς). . . . . καὶ ἐμπεδωθέντος. ἅτινα πάντα ἡμεῖς οἱ ἀνωτέρω κριτὴς νοτάριος, καὶ οἱ . . . . . γεγενῆσθαι καὶ τελεσθῆναι, μηνὶ σεπτεμβρίω, τῆ τετάρτη (ἡμέρα αὐτοῦ τῆς ἰνδικτίωνος ιέ. ἔτει ἑξακισχιλιοστῶ) ὀκτακοσιοστῶ τεσσαρακοστῶ . . . . ἕξυσται τῶ δεκάτω τρίτω . . . . . κερ . . . . . ἀλλὰ κατὰ . . . . . .

† κυριακὸς ὁ τοῦ ῥούσσου ἤδη κριτὴς κα(λλιπόλεως) . . . .

† καὶ ὁ ταβουλάριος νοτάριος γοιλιέλμος ὁ ἀνωτέρω ἔγ(ραψε) . . . . .

accepisti, unde quidem . . . . . accurata requisitione imposita, ut si quo tempore . . . . . facti et legis, praecepto cuicumque, constitutioni latae . . . . . renunciavimus, redhibitioni, vel uno verbo cuicumque praetextui. Si vero . . . . . nos velimus ab huiusmodi contractu recedere, ipsumque rescindere . . . . . omnis pars mea teneatur solvere tibi et omni parti tuae. . . . . Ad pleniorem vero tuam securitatem, divinorum et immaculatorum. . . . . huiusmodi chartulae . . . quae scripta est rogatu meo manu . . . . . eius signo, et subscriptione ad roborandum, quin imo et subscriptionibus . . . . . et confirmatae; quae omnia nos suprascripti iudex, notarius et . . . . . acta et confecta, mense septembri, quarta [illegible] die, indictione XV, anno 6840. . . . . decimotertio . . . . . .

† Cyriacus Russi filius iam Gallipolis iudex . . . . .

† Gulielmus supradictus tabularius notarius scripsit . . . . .

(Ex originali membrana episcopalis Archivi Neritini — n.° 16.)

APPENDIX

PARS PRIOR

quae membranas in Neapolitanum Archivum serius delatas, et tria Byzantina diplomata complectitur.

I.

1112 — Indict. V.

Testamentum uxoris Ioannis Gastrae.

† Ἐν (ὀνόματι τοῦ κυρίου) Θεοῦ καὶ σοτῆρος ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ· τῆς πανυμνήτου. . . . . ημένης δε(σποίνης ἡμῶν) Θεοτοκοῦ καὶ ἀειπαρθένου μαρίας· βασιλείας (τοῦ ὑπερλάμπρ)ου ἡμῶν βα(σιλέως) . . . . .πορφῦρογεννήτου(ἰωάννου) τὸ δὲ κτίσεως κόσμου (ἔτος ς)χκ' ἰνδικτίωνος ε' μηνὶ. . . . . ἡ σύνζυγος ἰωάννου τοῦ γαστρὰ· ἐν ἀρρωστία τινὶ σωματ(ικῇ περι)πεσοῦσα σῶον δὲ καὶ ἐρρωμένον τὸν νοῦν καὶ τὰς φρένας ἔχουσα· (καὶ φοβου)μένη τὸ τοῦ θανάτου ἄορον καὶ ἀδιάθετον τέλος (ὃ) πολλοῖς πολλάκις (συμβ)ᾶν, μήπως ἐπιστεῖ καὶ πρός ἐμοὶ ἡ αἰφνήδιος ὥρα τοῦ θανάτου, καὶ ἀδιοίκ(ητα κα)ταληφθῶσιν. ἔστιν οὕτως· θέλω καὶ βούλομαι μετὰ τὴν ἐκ τούδε μου τοῦ σ(ώματο)ς ἐκδημίαν, λαμυάνειν τοὺς ἱερεῖς τοὺς μέλλοντας εὑρεθῆναι ἐν τῇ κηδία (μου) λόγω ψάλτρου αὐτῶν, νόμισμα μιχαηλάτον ἕν. εἰς δὲ τὰ τριτοέννατα καὶ τεσσαράκοντα καὶ ἐνχρόνιά μου ἵνα δίδονται εἰς τὰ λειτουργικά μου νομίσματα μιχαηλάτα τέσσαρα. καὶ σιτάριν καὶ κριθὶν τὸ ἀρκοῦν· διορίζομαι δὲ καὶ τοῦτο· ἵνα ἔχει χρυσῆ ἀδελφή μου εἰς τὸ ἀπολαύειν παρὰ τῶν ἐπιτρόπων μου νομίσματα μιχαηλάτα . . . ὁμοίως καὶ προσκεφάλαιον καὶ τριγλὶν· καὶ πανὶν πίχας εἴκοσι τέσσαρες· καὶ εἰρκιόλια δύο· καὶ κακκαβίτζιν μικρὸν τῆς δουλείας· καὶ πελλιτζοῦνιν· ὅπερ φέρω τὸ ἱμάτιόν μου τὸ καθημερινόν· ἐχέτω δὲ καὶ γεώργιος ἱερεὺς ἱερομνήμων καὶ ὁ πρεσβύτερος σινάτορ· νόμισμαν· καὶ ἵνα μου δουλεύουσιν ἐξ αὐτοῦ, εἴ τι

† In nomine Domini Dei et Salvatoris nostri Iesu Christi, gloriosissimae. . . . . Dominae nostrae Deiparae et semper Virginis Mariae. Sub imperio perillustris nostri imperatoris. . . . . Porphyrogeniti Ioannis, anno vero ab orbe condito 6620, indictione V, mense . . . . . Ego uxor Ioannis Gastrae cum in corporalem morbum inciderim, sanum vero et integrum animum et mentem habeam, mortisque terminum pertimescam, qui incertus est et praevideri non potest, ac metuam ne, quod multis saepe accidit, superveniat mihi quoque improvisa mortis hora, et inordinata (*mea bona*) relinquantur, ita dispono. Volo et cupio ut post obitum meum sacerdotes, qui funerationi meae intervenerint, ratione mercedis pro eorum cantu recipiant michelatum unum; pro missarum sacrificio tertio, nono, quadragesimo, et anniversario mortis meae die pro me celebrandarum dentur michelati quatuor, et frumentum ac hordeum quod satis sit. Mando vero et hoc, ut Chryse soror mea ad fruendum habeat a meis testamentariis executoribus michelatos. . . . . item et cervical et triglin, et panni ulnas quatuor et viginti, et urceolos duos et caccabum parvum, quo uti potest, et pelliceam tunicam, quam fero vestem meam quotidianam. Habeant vero et Georgius sacerdos hieromnemon et presbyter Senator numisma unum, ut propterea mihi in-

ὠδιγεῖ αὐτοὺς ὁ Θεός. ὁμοίως ἐχέτω ἀρκάδιος· ἱερεὺς ὁ κουβουκλήσιος· καὶ ὁ πρεσβύτερος λέων τοῦ λοροτόμου ἄλλο νόμισμα· καὶ δουλεύουσί μοι καὶ αὐτοὶ ἐξ αὐτοῦ εἴ τι ὠδηγεῖ αὐτοὺς ὁ Θεός. ὁ δὲ πατήρ μου ὁ πνευματικός, ἐχέτω καὶ αὐτὸς τὰ σχολαρίκιά μου· καὶ ἵνα μοι δουλεύει καὶ αὐτὸς τὸ δυνατὸν αὐτῶ. καὶ εὔχεται (διὰ τῆς πνευματι)κῆς μου σωτηρίας. ὁμοίως ἐχέτω καὶ υασίλειος ἱερεὺς ὁ τοῦ ἁγίου ἐπιφανίου . . . . . μελλ . . . ἐπαφίω δὲ καὶ νικολάου τοῦ ἐξαδέλφου μου τοῦ παιδίου τῆς Θεοφ(άνης) . . . . . μαλφιτανι καί . . . . . καλσούνια ἀληθινὰ. καὶ τὰ σωλέριά μου ὑπὲρ ψυχι(κῆς μου σωτη)ρίας. ἡ δὲ κατασπορὰ τοῦ ζευγαρίου ὅση δὰν ἐστιν. ἵνα τελεῖται ἐξ αὐτῆς τόσον ὅσον μοι ἐπιλαγχάνει εἰς τὰς ἡμέρας τῶν λειτουργιῶν μου. καὶ ὅσον ἀπο(μένει ἐξ) αὐτοῦ τοῦ μέρους μου, ἐχέτω καὶ αὐτὸ χρυσῆ ἡ ἀδελφή μου· τὰ δὲ λοιπά μου παντα ὅσα δὰν εὑρεθῶσιν . . . . . κινητὰ ἀκίνητα καὶ αὐτοκίνητα ἔσω τὲ καὶ ἔξω καλλιουπόλεως αὐτῶν . . . . . μου ὀγκίων, ἔστωσαν πάντα ἰωάννου τοῦ ἀνδρός μου. καὶ νι(κολάου) τοῦ υἱοῦ μου· καὶ ἁ . . . . . τοῖς παρ' ἐμοῦ διατεταγμένοις· θέλω δὲ τοῦ εἶναι ἐπιτρόπους ταύτης τῆς (παρούσης) μου διαταξεως. ἰωάννην τὸν σύνζυγόν μου. καὶ ἀρκάδιον) . . . . . καὶ χρ(υσὴν τὴν ἀ)δελφήν μου· καὶ διοικῶσιν αὐτὰ, ὡς τοῦ Θεοῦ τὸν (φόβον ἔχοντας) . . . . . τῶν (μηνὸς) ἰνδικτίωνος καὶ ἔτους τοῖς προγεγραμμένοις· γραφὲν χειρὶ γρηγορίου ἱερέως καὶ πρωτοσυγκέλλου τοῦ νομικοῦ καὶ . . . καλλιουπόλεως παρουσία ἀξιοπίστων καὶ ἀξιολόγων ἀνδρῶν.

† γεωργιος ιερευς και (ἱερομνή)μον μαρτυρ.

† ἀρκάδιος ὁ εὐτελὴς ἱερεὺς καὶ κουβουκλήσιος μάρτυρ ὑπέγραψε.

† σηνατρο ηερευς μαρτυρ.

† λέων ὁ εὐτελὴς ἱερεὺς μαρτυρ υπεγραψε.

† νικολαος υιος βασιλιου μαρτυρ.

† μονομαχος υιος θεοφυλακτου μαρτυρ.

† ὁ νομικὸς καλλιουπολεως γρηγόριος ἱερεὺς καὶ πρωτοσύγκελλος σύμφημι καὶ μαρτυρῶ.

serviant, si quid eis Deus inspiret. Item habeant Arcadius presbyter cubicularius, et presbyter Leo filius Lorotomi aliud numisma, et inserviant propterea mihi etiam ipsi, si quid Deus eis inspiret. Pater vero meus spiritualis habeat et ipse inaures meas, ut vel ipse mihi inserviat quantum possit, et precetur pro spirituali mea salute. Pariter habeat et Basilius sacerdos sancti Epiphanii. . . . . Relinquo autem Nicolao nepoti meo Theophanis filio. . . . . Amalphitano et. . . . . bracas veras, et soleas meas pro spirituali mea salute. Ex satione vero soli quod par boum araverit, quantum mihi obveniat, impendatur in missas pro me celebrandas, et quod supersit de ipsa portione mea habeat Chryse soror mea; reliqua vero mea bona, quaecumque inveniantur . . . . . mobilia, immobilia, et semoventia intus et extra Gallipolim . . . . . unciis, sint cuncta Ioanni viro meo, et Nicolao eius filio . . . . . a me statutis. Volo autem ut sint executores huiusmodi meae dispositionis Ioannes vir meus, et Arcadius. . . . . et Chryse soror mea, et mandata mea perficiant utpote qui Dei timorem habent . . . . . mense, indictione et anno supra memoratis. Scriptum manu Gregorii presbyteri et protosyncelli, notarii et . . . Gallipolis coram fide dignis et probis hominibus.

† Georgius sacerdos et hieromnemon testis.

† Arcadius humilis sacerdos et cubicularius testis subscripsit.

† Senator presbyter testis.

† Leo humilis sacerdos testis subscripsit.

† Nicolaus filius Basilii testis.

† Monomachus filius Theophylacti testis.

† Gregorius sacerdos et protosyncellus Galiipolis notarius roboro et testor.

(Ex originali membrana episcopalis Archivi Neritini — n.° 1.)

II.

1134 — Indict. XII — Neriti.

Gulielmus de Gutzulina filius Artzimbaldi libertate donat quemdam hominem clericum filium Arcadii Tzinduri.

σίγνον † χειρὸς γουϊδέλμου. τοῦ τῆς γουτζουλίνης λεγομένου. υἱοῦ ἀρτζιμβάλδου τοῦ αποιχομένου. Ἐν (ὀνόματι τοῦ πατρὸς καὶ) τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος. ἐγῶ ὁ ριθεῖς γουϊδέλμος ὁ τὸν τίμιον καὶ ζωοποιὸν σταυρον τη οἰκεία (μου χειρὶ γράψας) φαίνωμαι ἀπὸ της παρούσης ἡμέρας καὶ ὥρας τη ἰδίᾳ μοῦ βουλῆ καὶ αὐθωερετῷ προέρεσει . . . . . τὸν ἐμὸν ἄνθρωπον κληρικὸν ὄντα. τὸν καὶ υἱὸν· ἀρκαδίου ἱερεως τοῦ τι επονιμία τζινδοῦρη εκτ . . . . . (φράγ)κον ἄνθρωπον σὲ τὲ αὐτὸν καὶ τοὺς σοὺς κληρονόμους καὶ δ(ιαδόχους) καὶ ἵνα ἔχεις φράγκα . . . . . εκλὴ καὶ τὰ ἀμπέλια καὶ ἵνα ὑπ(άρχωσί σοι αὐ)τὰ ἀνενοχλητὰ καὶ α. . . . . ἐμὸν μέρος καὶ ἐκ τῶν μοναχῶν ὑπάρχειν σε δὲ ἀφιερούμεν(ον εἰς τὴν) σκεπὴν· καὶ ἀντίλυψιν τοῦ. . . . . ἀνθρώπου ἀπολαβῶν δὲ παρὰ σοῦ εγῶ ὁ προριθεῖς γουϊδέλμος ν(ομίσματα μιχαηλάτα δέ)κα τρία καὶ ἀπό. . . . . .(ἀνενό)χλητον καὶ ἀνεπερέαστον παραπάσιν ἔλευθερον. . . . . καὶ τῆς. . . . . πολλάκης μεταμελος γενομε καὶ βουληθῶ αντι. . . . . ἠκιόθελὸς καὶ αὐτωβοῦλος πεποιηκωτι. . . . . ἐμῶν κληρονόμων. καὶ διαδόχων του ἐρηνοῦ ἢ παρενοχλῶν σε ἐξ αὐτοῦ. . . . . ὑπάρχη. ἀλλότριος τῆς (καθαρᾶς) καὶ ἀμωμήτου πίστεως. σχὴν δε καὶ τὴν ἀρὰν (τῶν τρια)κοσίων ιη' ἁγίων (θεοφόρων πατρῶν καὶ τὴν) του ἰοῦδα ἀγχόνην κληρονομὴν. καὶ ἵνα (ζημιούσθω) παραβασίας χάριν τοῦ (τιμίου σταυροῦ πρὸς τὸ δη)μόσιον νομίσματα μιχαηλάτα πεντίκοντα. καὶ ἡθ οὕτω (στέργειν). . . . . καὶ ἐμμένην. ἡ παρ(οῦσα παρ' ἐμοῦ γε)ναμένη. ἐγγραφοφραγκία· δια τὸ οὕ(τως ἐμὲ ἀρεσθῆν)αι κατενώπιων (τῶν παρευρεθέντων μαρτύρων). γραφὲν χειρὶ ἐμοῦ ραύδου κληρικοῦ καὶ νοταριου. . . . . πόλεως δε νερετου. . . . . ἰνδικτιωνος ιβ' ἐπι ἔτους ϛχμβ'.

(*Testium nomina et subscriptio notarii desiderantur, eo quod membrana mutila est.*)

Signum † manus Gulielmi nuncupati de Gutzulina, filii Artzimbaldi defuncti. In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Ego memoratus Gulielmus, qui venerabilem et vivificam crucem propria mea manu exaravi, a praesenti die et hora propria mea voluntate et spontanea deliberatione . . . . . hominem meum, qui est clericus et filius Arcadii presbyteri cognominati Tzinduri. . . . . francum hominem te ipsum tuosque heredes ac successores, et ut habeas franca. . . . . et vineas, et ut ea possideas sine molestia, et . . . . . parti meae et monachorum; dicatus vero sis ad defensionem et praesidium. . . . . hominis. Cum autem acceperim a te ego praedictus Gulielmus michelatos tres et decem, et. . . . . sine molestia et damno, omnino liberum. . . . . et . . . . . si quando poenitentia ductus voluero. . . . . cum propria voluntate et deliberatione fecerim . . . . . heredum meorum et successorum heredis, vel turbare te de ipso . . . . . seiungatur a pura et immaculata fide, incurrat autem maledictionem tercentorum octo et decem sanctorum divinorumque Patrum, et Iudae laqueum sortiatur, atque ob violationem venerandae crucis mulctetur Fisco michelatis quinquaginta. Et nihilominus firma. . . . . et permaneat praesens libertatis chartula a me facta, eo quod sic mihi placuit, coram testibus qui interfuerunt. Scriptum manu mea Rabdi clerici et notarii. . . . . civitatis autem Neriti . . . . . indictione XII, anno 6642.

(Ex originali membrana episcopalis Archivi Neritini — n.° 2.)

III.

1149 — Mense Maio — Indict. (XII).

Salomon dominus terrae Aradaei, eiusque filii Gulielmus et Henricus monasterio S. Mauri domum donant.

Σίγνον † χειρὸς σολομῶντος αὐθέντου τοῦ χωρίου αραταίου. σίγνον † χειρὸς γουλιέλμου νομίμου υἱοῦ αὐτοῦ. σίγνον † χειρὸς ἐνρίκου ἑτέρου υἱοῦ αὐτοῦ. Εν ὀνόματι τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος· ἡμεῖς οἱ προειρημένοι καὶ τὰ σίγνα τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ οἰκείαις ἡμῶν χερσὶν ποιήσαντες· φαινόμεθα δωροῦντες καὶ ἀφιεροῦντες. . . . . ἡμετέραν οἰκὶ σὺν τοῖς αὐτῆς νομοις εἰς τὸν ναὸν τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος μαύρου ἐν τῷ τόπω ἀναφοραρίω καὶ εἰς σὲ γεράσιμον τὸν καθηγούμενον τῆς ἁγίας μονῆς ταύτης καὶ εἰς τοὺς μέλλοντας (ἡγουμενεύειν τὴν) ἐκκλησίαν ταύτην. τοῦτο δὲ ποιήσαντες . . . . . πρὸς ἀγάπην τὴν εἰς χριστὸν καὶ ὑπερ ψυχικῆς ἡμῶν σωτηρίας· τοῦ μήτε ἡμεῖς ἀπὸ τοῦ δεῦρο μήτε τις τῶν ἡμῶν κληρονόμων καὶ διαδόχων κίνητιν ἢ ζήτησιν ὑπὲρ τῆς τοιαύτης ἀφιερώσεως (ποιήσωμεν). . . . . δουλεύειν τῷ θεῷ καὶ τῆς ἁγίας μονῆς κατὰ τὴν τοῦ προεστῶτος τῆς θείας μονῆς πρὸς αὐτοὺς ἀπόφασιν τέκνα τέκνων εἰς μακρεώνας χρόνους. ὅθεν καὶ χάριν εὐλογίας, ἐλάυομεν ἀπὸ τῆς ἁγίας μονῆς καὶ παρὰ τοῦ καθηγουμένου, νομίσματα τριάκοντα μιχαηλάτα: καὶ βοήδιον ἓν· καὶ ἐποιήσαμεν τελείαν ἐγγράφως ἀφιέρωσιν, εἴτε ἡμεῖς μεταμελοι γενησόμεθα τοῦτο ποιεῖν ζημίαν ἀποτίσωμεν τῷ δημυσίω, χάριν καὶ παραβασίαν τοῦ τιμίου σταυροῦ νομίσματα. . . . . καὶ εἰθ οὕτως ἰσχυρὰ καὶ παγία αὕτη ἡ ἀφιέρωσις διαφυλαχθῆ εἰς ἀπέρατον. ἥτις καὶ ἐγράφη χειρὶ θεοδώρου κριτοῦ καὶ νοταρίου. ἐν μηνὶ μαΐω τῆς ἰνδικτίωνος γ' ἐν ἔτει ϛχνζ'. ἐνώπιον ὑπογραψάντων μαρτύρων.

† στέφανος ὀρφανὸς επιλεγόμενος τῷ παρόντι καιρῷ πράκτωρ ὢν μαρτυρῶν ὑπεγραψα.

† γουλιέλμος βούες επονομαζόμενος καὶ κριτῆς τῆς κόρτης νερέτου μαρτυρῶν ὑπέγραψα.

† σαμψὼν στρατιώτης μανσιλέρας μαρτυρῶν ὑπέγραψα.

† maroldus de matere testi sum.

† ἰωάννης ἱερεὺς καὶ πρωτοπαπᾶς τοῦ ἀραταίου μαρτυρῶν ὑπεγραψα.

Signum † manus Salomonis domini terrae Aradaei. Signum † manus Gulielmi legitimi filii eius. Signum † manus Henrici alterius filii eius. In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Nos antedicti, qui signa honorabilis et vivificae crucis propriis nostris manibus exaravimus, donamus et dicamus . . . . . nostram domum cum suis iuribus templo sancti martyris Mauri in loco Anaphorario, et tibi Gerasimo praeposito huius sancti monasterii, et futuris rectoribus eiusdem ecclesiae. Hoc vero facientes . . . . . pro Christi amore et spirituali nostra salute, ita vero ut neque nos amodo, nec quisquam nostrorum heredum et successorum molestiam vel quaestionem de huiusmodi donatione inferamus . . . . . inservire Deo et sancto monasterio ad nutum praepositi venerabilis monasterii natos natorum in longum aevum. Quapropter ratione eleemosynae accepimus a sancto monasterio et a praeposito michelatos triginta et vitulum unum, et perfectae donationis chartulam condidimus. Si autem hoc fecisse nos poenituerit, mulctabimur Fisco ob violationem honorabilis crucis numismatis. . . . . Et nihilominus huiusmodi donatio valida et firma permaneat in perpetuum, quae scripta est manu Theodori iudicis et notarii, mense maio, indictione III, anno 6657, coram subscriptis testibus.

† Stephanus Orphanus cognominatus, nunc tributorum exactor, testis subscripsi.

† Gulielmus cognominatus Bues iudex curiae Neritinae testis subscripsi.

† Sampson Mansileras miles testis subscripsi.

† Ioannes sacerdos et protopapa Aradaei testis subscripsi.

† . . . . . .
† Θεόδωρος υἱὸς γεωργίου ἱερέως τοῦ μιμίκου μαρτυρῶν ὑπέγραψα.

† . . . . . .
† Theodorus filius Georgii presbyteri de Mimico testis subscripsi.

(Ex originali membrana episcopalis Archivi Neritini—n.° 3.)

IV.

(1167) — Mense Decembri — Indict. I — Gallipoli.

Hilario et Angelus filii Nieri se ipsos eorumque bona Gallipoli sita monasterio S. Mauri dicant.

Σίγνον † χειρὸς Ἱλαρίονος μοναχοῦ, υἱοῦ νιερου τοῦ ἐρολύχου ἐκείνου τοῦ ἀποιχομένου. σίγνον † χειρὸς ἀγγέλου γνησίου αὐταδέλφου αὐτοῦ. Ἐν ὀνόματϊ τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος. ἡμεῖς (οἱ σιγνο)προτάξαντες ἄνωθεν αὐτοῦς μετὰ τοῦς τιμίους καὶ ζωόποιοῦς σταυροῦς (τῆ ἰδία ἡμῶν χειρὶ προτά)ξαντες. τὸ παρὸν ἐμ . . . . . ἔγγραφον . . . . . εὐαγιστάτην μονὴν τοῦ ἁγιου ἱεραμάρτυρος μαύρου . . . . . μόναχον τὸν καὶ καθηγούμενον ταύτης, καὶ πρὸς πάντας τοῦς αδελφοῦς . . . . . εὐγνομόνως, καὶ αἰκιόθελως, ἐκτὸς δόλου καὶ περινοίας τϊνὸς, ἀλλ ἐπεί ἐγὼ . . . . . ὁ σϊγνοπροτάξας, σὺν . . . . τῶ σιγνοπροτάξαντϊ αὐταδέλφω μου ἀγγέλω ἀφϊερωθημένω ἐν τῆ προδηλωθῆσα μονῆ. καὶ μου καρέντος. τοῦ αὐταδέλφου μου δὲ μη καρεντος. μὴν δεχθεῖσετε τὸ ἱερὸν καὶ ἀγγελϊκὸν σχήμα θεοῦ θέλοντος ὅτε καὶ νούλεται ὁ ἡμέτερος πρωϊστός. Συν(αφιερ)οῦμεν (οὖν) τοῖς σώμασιν ἡμῶν, τῆ σεβασμία μονῆ πατρικὰ ἡμῶν (πράγματα) τὰ ὄντα καὶ διακείμενα ἔνδον καλϊπολιν ἐν τῆ ρίμη τῶν ναονήτων. τὸ μὲν ἀνογωκάτογεὸν ματερίων τρίων. μετὰ . . . . . καὶ πάσι δικαίοις, ὃ ἐστὶ συνοριζόμενον οὕτωσεὶ, ἐκ μὲν ἀνατολῶν στένον ἐπίκεινος ὃν ἔχωμεν μετὰ τοῦ ἐξάρχου καὶ τὰ ὀσπϊτϊα αὐτοῦ, ἐκ δυσμῶν ἡ ἐπίκεινη αὐλῆ, ἐκ νορρὰν ὀσπίτιον ἀγγέλου τοῦ καὶ ἡμῶν πρωτεξαδέλφου. ἐκ νότου ὀσπίτιον λέωντος τοῦ σαμονὰ, τὸ ἕτερον χαμόγεον ματερίου ἑνὸς, μετὰ πάντων αὐτοῦ τῶν δικαιώμάτων, ὃ καὶ αὐτὸς οὕτω ἐστὶ συνορϊζόμενον, ἐκ μεν ἀνατολῶν ἡ ἐπίκεινη αὐλῆ καὶ εἰσοδοέξοδος. ἐκ δυσμῶν στένον, ἐκ νορρὰν ὀσπίτιον καλοκέρου ἀρατϊγήτου. ἐκ νότου ὀσπίτιον. . . . . ἀγγέλου πρὸς τούτοις καὶ τὸ. . . . . ἐπϊκρατει

Signum † manus Hilarionis monachi filii Nieri Erolychi defuncti. Signum † manus Angeli legitimi fratris eius. In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Nos, qui propria nostra manu signa venerandae et vivificae crucis supra exaravimus, praesentem . . . . . scripturam . . . . . sanctissimo monasterio sancti martyris Mauri . . . . . nec non monacho et praeposito eiusdem cunctisque fratribus . . . . . sincero animo et propria voluntate, absque dolo et malitia; sed quoniam ego . . . . . qui signum antea exaravi cum . . . . fratre meo Angelo, qui iam dicatus memorato monasterio, signum et ipse praefixit, cum tonsuram acceperim, et frater meus ipsam non receperit, induet vero sacram et monasticam vestem Deo volente, et quando praepositus noster voluerit; donamus igitur venerabili monasterio una cum corporibus nostris bona nostra paterna quae sequuntur, et posita sunt intus Gallipolim in platea de Naonetis: domum superiorem et inferiorem trium trabium cum. . . . . et omnibus iuribus, ita circumscriptam: ab oriente est angiportus, quem in commune habemus cum exarcho, et eius aedes; ab occidente atrium commune; a septentrione domus Angeli nepotis nostri; a meridie domus Leonis de Samona: alteram terraneam domum trabis unius cum omnibus eius iuribus, quae domus et ipsa ita circumscribitur: ab oriente atrium commune, ingressus et egressus; ab occidente

παρὰ τῆς αὐταδέλφῆς ἡμῶν ἄννης ἀμπέλιον. . . .
. . . . . .
σὺν τοῦ ἔνον . . . . . .
πρωέστὸς τῆς τϊαύτης . . . . . ενόντα ἀδελφὸν
. . . . . .
σεις τῆς θείας μονῆς. οὕτως σωματικὼς ἀφϊέρωθέντες. πρόσαφϊέροσαντες δὲ . . . . . μετὰ τῶν αὐλῶν αὐτῶν καὶ δϊκαιομάτων πασῶν. εἴπερ μετα ταύτα κατά τινα μϊχανῆν ἢ πρόφασιν μεταμελία τϊνὶ νϊκόμενοὶ μεταστρέπῃν σπουδάσωμεν τὸ τοιοῦτον ἔγγραφον. δϊὰ μίαν καὶ μόνῃν αἰτίαν καὶ οὐ μάλλον δϊεκδϊκειταὶ ἐσώμεθα τῃ σεβασμία μονῆ ἐμ παντὶ τόπω καὶ δηκαστηρίω τοῦ μελλω ζητήσοντος ἐνόχλῆσοντος. ἐμ πρωτοις εἶναι ἡμᾶς ἀλλοτρίους τῆς πίστεως τῶν χρϊστϊάνῶν, πρὸς δὲ ἔχῃν καὶ τὴν ἀρὰν τῶν τιῆ ἁγίων θεοφόρων πατρῶν, ζημϊούσθω δὲ παραυασίας χαριν τοῦ τοιμίου σταυροῦ εἰς τὸν δημόσιον ρηγάτους δέκα, τῶ μέρει δὲ τῆς μονῆς ὁμϊάτρόπως, πρὸς τὸ καὶ αὖθις μένϊ τὴν παροῦσαν καθαράν ἀφϊέρωσιν βευαῖαν ἐσάεὶ. εἴτϊς ἐγράφη ἀξϊῶσει ἡμων. χειρὶ πέτρου υἱοῦ νϊκολάου τοῦ αὐγερινοῦ καὶ ταβουλαρίου καλιπόλεως μηνὶ δεκεμβρίω ἰνδικτίωνος α᾽ ἔτους ϛχ . . . . παρουσία μαρτυρων.

† ὁ υἱὸς καλοῦ ἱερεος. . . . . στέφανος
. . . . . .

angiportus; a septentrione domus Calociri Aratigeti; a meridie domus. . . . . Angeli. Ad haec et . . . . . .possidet a sorore nostra Anna vineam. . . . . .cum. . . . . .
praepositus huius . . . . . fratrem
. . . . . .
sancti monasterii. Sic corporaliter dicati, donantes vero. . . . . , cum atriis ipsorum et iuribus omnibus. Si quando posthac propter quamdam malitiam vel praetextum poenitentia ducti labefactare tentaverimus huiusmodi scripturam ob unam et solam causam, et non potius eam defenderimus venerabili monasterio in quovis loco et tribunali a quocumque litem vel molestiam illaturo, in primis a Christianorum fide seiungamur, et subiiciamur maledictioni tercentorum octo et decem sanctorum divinorumque Patrum, mulctemur vero Fisco ob violationem venerandae crucis regalibus decem, totidemque parti monasterii. Et insuper praesens pura donatio firma permaneat in perpetuum; quae scripta est rogatu nostro manu Petri filii Nicolai de Augerino et tabularii Gallipolis, mense decembri, indictione I, anno 66 . . . . . coram testibus.

† Filius Cali presbyteri. . . . . Stephanus
. . . . . .

(Ex originali membrana episcopalis Archivi Neritini—n.° 4.)

V.

1172 — Mense Augusto — Indict. V — Gallipoli.

Ioannicius monachus nonnulla bona tum mobilia, tum immobilia monasterio S. Mauri donat.

σίγνον † χειρὸς ἰωαννηκίου μοναχοῦ οὗ τὸ ἐπόνυμον ἀρχαγ(γέλου. ἐν ὀνόματι τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ) καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος (ἐγὼ ὁ) σιγνοπροτάξας μοναχὸς ἰωαννήκιος τὸ παρόν ἀφιεροτικόν ἔγγραφον.
. . . . . .πρὸς(τὴν θείαν) μονὴν τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος μαύρου. . . . .
. . . . . τὸν μοναδικὸν καὶ. . .ζῆσαι υἷον. . . . . .
. . . . . .
. . . . . .
. . .ἕνεκα τῶν. . . .νεων καὶ ἀδελφῶν, οὗ γραφ. . .
. . .της δεῦρο. . . . . .ὀνοματί ἐμπέδ. . .

Signum † manus Ioannicii monachi cognominati Archangeli. In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Ego Ioannicius monachus, qui signum antea exaravi, praesens donationis instrumentum. . . . .
. . . . . venerabili monasterio sancti martyris Mauri . . . . . .
. . . . . monasticam et . . . vivere vitam . . . . . .
. . . . . .
. . . . . .
causa . . . . . et fratrum, non . . . . .
. . . . . huc . . . . . nomine . . .

. . καὶ ὃ οὐ πρότερον ἔγεν. . . . σήμερον ἐν αἰρ. . .
. . . . . μεν εἰς τὰ κινητὰ, καὶ . . . . . τὰ
ἀκίνητα. καὶ δὴ ε . . . . . προσαφιερῶ τερα. . .
. . . αλλήτως κεκοσμικόν. . . . . ἔργον τὸ κ . .
. . . κάγκ. . καὶ . . . . . ἓν, καὶ χρυσοῦ ταρίων
οὐγκίαν μίαν· πρὸς δὲ καὶ. . . .ἐλαίας καὶ δένδρα εἰς τὸ
χωράφιον δημητροῦ. . . . . χωράφιον ἐκῖσε κήπους
δύο τὸ εἰς το ποθεσίαν ἐπιλεγομένην τοῦ ναι. . . . . .
. . . . . .ἐλαϊκῶν δένδρων. . . . .ἀνατολὰς,
τὸ δὲ κατὰ τὸν λιμητόν καὶ πρὸς τὸν ἐκῖσε λινουπο-
λιν. . . . . ἀφιερῶ. ὡ. . . . . ῶ υουληθῆ
ὁ τὴν σεβασμίαν μονὴν . . . . ηθύνων ἡγουμενικῶ
ἀξιώματι . . . . . καταακρατήσων αὐτήν, ἐκ
. . . . . νὰ ποιῆσαι τῶν τοιούτων ἀκινητῶν πραγ-
μάτων ἤτε πρᾶσιν ἢ . . . . . .
. . . ως τὴν οἱανοῦν ἐκποίησιν . . . . πρὸς. . . .
. . πρόσωπον ἐχέτω . . . . . ὁς π . .
. ἀδελφοῦς . . . . . τόν τε νοτάριον Ἰωάννην τὸν
μον. . . καὶ καλὴν τὴν αὐτοῦ ὁ αὔξησιν. . . . . .
. των πρὸς τοὺς ἐξ αὐτῶν . . . . . ἀρίσκομαι
καὶ ὥτω πρόπω ταῦτα ὠκονομῖ . . . . . μνη-
μονεύεσθαι (ἐν τοῖς θεί)οις καὶ ἱεροῖς δυπτύχοις . .
. . τῆ τοιαύτη μονῆ . . . . . καλή καλός.
. . . . ταπινὸς ἔγωγε μοναχὸς Ἰωαννήκιος διὰ τού-
του . . . . . πρόσἀφιέρωσιν ἐποιησάμην τῆ σεβα-
σ(μία μονῆ) ὡς εἰ οὕτω πραχθήσεται τὰ δόξαντά
μοι, τὰ κ. . . καὶ τὴν ἀναφ . . . . . .
οὕτως, μὴ ἰσχὺν ταύτην μου τὴν ἀφιέρωσιν. . . .
. . . . . ἀξιώσει ἐμοῦ, χειρὶ γεωργίου ἱε-
ρέως ταβουλαρίου . . . . . μαύρου .
. . θεοδωσίου ἐπισκόπου καλλιπολεως μηνὶ αὐγού-
στου ἰνδικτίωνος ε' ἔτους ϛχπ' παρουσία μαρτύρων.
† παντολέων ο υιος . . . . . οικεία χειρὶ ὑπέ-
γραψα.
† νικολαος ο (αυγ)ερινος (μαρτυρῶν) υπεγραψα.
† ὁ τοῦ αὐγε(ρινοῦ νικολάου υἱὸς) γρηγοριος μαρ-
τυρῶν ὑπέγραψα χειρὶ ἐμῆ . .
† . . . . . .
† (ὁ τῆς) καλιπόλεως νοταριος (γεωργιος ἱερεὺς)
. . . θεοδοσίου ἐπισκόπου καλιπόλεως ἐπικυρῶ.

. . et qui non prius. . . . . hodie in.
. . . . . in mobilia et . .
. . . . immobilia, et certe . . . . . dono. .
. . . . . ornatum. . . . . opus
. . . . . et . . . . . unum, et ta-
renorum aureorum unciam unam; insuper autem
et . . . . oleas et arbores prope fundum Deme-
trii . . . . . praedium illic positum, hortos
duos in loco qui dicitur. . . . . .
. . . . olearum et arborum . . . . . orientem,
alterum vero iuxta limitem et ad illic extan-
tem Linupolim . . . . . dono . . . .
. . . voluerit qui venerabile monasterium . . . .
. . regit praepositi dignitate . . . . . .
qui ipsam obtinuerit, et . . . . . facere
de his immobilibus bonis, vel venditionem, vel
. . . . . quam-
cumque alienationem . . . . . ad . . . . . .
. . . personam habeat . . . . . .
fratres . . . . . , . . et notarium Ioannem . . .
. . . et Calam filiam eius, qui incrementum. . .
. . . . . ad eos ex ipsis . . . . . .
contentus sum, et quavis ratione haec administret. . .
. . . . . ut mentio mei fiat in sacris diptychis. .
. . . . . huiusmodi monasterio. . . . . .
. . Cala probe. . . . . humilis ego monachus
Ioannicius per hoc . . . . . donationem feci
venerabili monasterio, ut si ita fient quae visa sunt
mihi . . . . . et . . . . . sic,
vim non habeat huiusmodi mea donatio . . . . .
. . . . . rogatu meo, manu Geor-
gii presbyteri tabularii. . . . . .
Mauri . . . . . Theodosii episcopi Gallipolis
mense augusto, indictione V, anno 6680, coram
testibus.
† Pantaleo filius . . . . . propria manu
subscripsi.
† Nicolaus Augerinus testis subscripsi.
† Gregorius filius Nicolai Augerini testis subscri-
psi manu mea.
† . . . . . .
† Georgius presbyter notarius Gallipolis . . .
Theodosii episcopi Gallipolis roboro.

(Ex originali membrana episcopalis Archivi Neritini — n.° 5.)

VI.

1181 — Mense Octobri — Indict. XV — Gallipoli.

Sergius Barinus et eius uxor Donata praedium donant Theodoro Cathecae.

Σίγνον † χειρὸς δονάτας γνησίας θυγατρὸς μιχαὴλ τοῦ βλάττωνος. Σίγνον † χειρὸς σεργίου βαρινοῦ νομίμου ἀνδρὸς αὐτῆς καὶ ἀντιστάτωρος. Ἐν ὀνόματι τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος· ἡμεῖς οἱ σιγνοπροτάξαντες γνήσιοι καὶ νόμιμοι σύβιοι τὸ παρὸν ἐνυπόγραφον ἔγγραφον τῆς παρούσης καθαρὰς καὶ ἀκιβδίλου δωρεὰς τιθέμεθα καὶ ποιῶμεν ἑκουσίως εὐγνομόνως καὶ οἰκειοθελὼς ἐκτὸς φόβου ἢ δόλου ἢ ἀνάγκης ἢ τοῦ οἱουδήποτε παρανόμου τρόπου. ὡς ἀποφαλλομένης κἀμοῦ τῆς προρηθήσης δονάτας πάντα νόμον τὸν βοηθοῦντα μοι. δι' ἧς φαινόμεθα ἀπὸ τῆς παρούσης ἡμέρας· καὶ ὥρας δωρούμενοι καὶ ἀποχαριζόμενοι σοὶ θεοδώρω τῶ κάθηκα χωράφιον ἐν τῆ τῆς ἁγίας διακρατήσει, ὡς ἐγχωρίσεως κύπους δύο ἔχων μέρος ἐξ αὐτοῦ ἐν χ. . . . καὶ τῆς παρεπινίας τῆς οὔσης εἰς τὸ αὐτὸ χωράφιον· καὶ τοῦ μέρους ἡμῶν τῆς συκέας τῆς ἐν αὐτῶ οὔσης. σί(νορα δὲ τοῦ τοιούτου χω)ραφίου τοιάδε εἰσὶν ἐξ ἀνατωλῶν . . . . . .
ἐκ δυσμῶν ἀμπέλιον τοῦ ρηθέντος θεοδώρου. ἐκ βορρᾶν. . . . . ἀμπέλιον τῶν παίδων δρογωτὸς εἰς τὸ ἀλοχὸν τοῦ κακκα. . . . . εινδέσε εἰσοδοέξοδον, ἐκ . . . ἀνατολῶν. καὶ ἐξέρχεσθαι ἐκ τὸ χωράφιον τ. . .μας, μέχρι τῆς δημοσίας ὁδοῦ. (ἡμεῖς) τοιγαροῦν ἀγωρασάμενοι καὶ ἀποχαρισάμενοι τῶ δηλωθέντι θεοδώρω τὸ ρηθὲν χωράφιον ὡς ἀνωτέρω δεδήλωται . . . . εν σοι καὶ παρρησίαν αὐτῶ τὴν ἀναφέρετον διεγχειρίζομεν. ὥστε πουλεῖν. . . . . δωρεῖσθαι· ἀνταλλάττειν πριξὶ γράφειν κληρονόμοις σου ἰδίοις καὶ διαδόχοις καταλοιπεῖν καὶ πὰν ἄλλο ἀνύειν καὶ ἐκπληρεῖν σε ἐν αὐτῶ, ὅσα οἱ νόμοι τοῖς ἰδίοις δεσπόταις διακελεύοισιν. εἰ δέ ποτε καιρῶ ἢ χρόνω· ἡμεῖς ἢ κληρονόμοι ἡμῶν καὶ διάδοχοι μεταμελία τινὶ φανῶμεν νικόμενοι ὥστε ἀφελεῖν θελήσωμεν τοῦτο ἀπὸ σοῦ ἢ ἀπὸ σῶν κληρονόμων καὶ διαδόχων, καὶ οὐ μάλλον διεκδικῶμεν σοι τοῦτο ἀπὸ παντὸς ἀνθρώπου καὶ δικαστηρίου, ἀλλὰ πρὸς διαστροφὴν τινὰ τραπῶμεν, ἐν πρώτοις εἶναι ἡμᾶς ἀλλοτρίους τῆς τῶν χριστιανῶν πίστεως. ἔχειν δὲ ἡμᾶς καὶ τὴν ἀρὰν τῶν τιή

Signum † manus Donatae legitimae filiae Michaelis Blattonis. Signum † manus Sergii Barini legitimi eius viri et procuratoris. In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Nos veri et legitimi coniuges, qui signa ante exaravimus, hanc subscriptam chartulam purae et sincerae donationis facimus et condimus sponte, benevole, propriaque voluntate, citra metum, vel dolum, vel necessitatem, vel quamcumque aliam vetitam rationem, cum et ego praedicta Donata cuivis legi renunciaverim, quae mihi opitulari possit; qua chartula a praesenti die et hora donamus et concedimus tibi Theodoro Cathecae praedium in Sanctae tenimento positum, quod duos hortos habet, partem eius in . . . . . et Parepiniae extantis in eodem praedio, et partem ficus nostrae in eodem praedio consitae. Fines autem huiusmodi praedii sunt hi: ex oriente . . . . . ex occidente vinea memorati Theodori; ex septentrione. . . . . vinea filiorum Drogotis prope Alochum Caccae. . . . . cum ingressu et egressu, ex. . . . . oriente, et exit e praedio. . . . . usque ad viam publicam. Quod igitur praedium, ut supra dictum est, cum emerimus et donaverimus tibi memorato Theodoro . . . . . tradimus tibi eius dominium, quod auferri non potest, cum facultate vendendi . . . . . donandi, permutandi, in dotem constituendi, tuis propriis heredibus ac successoribus relinquendi, faciendi, et adimplendi in ipso quidquid leges propriis dominis permittunt. Si vero quavis occasione vel tempore nos vel nostri heredes et successores poenitentia quadam ducamur, ut memoratum praedium tibi vel tuis heredibus ac successoribus eripere voluerimus, et non potius ipsum tibi asseruerimus a quovis homine et tribunali, sed eius donationem subvertere quaesiverimus, in primis a christianorum fide seiungamur, maledictionem autem sortiamur tercentorum

ἁγίων θεοφόρων πατρῶν καὶ τὴν ἀγχόνην τοῦ (ἰουδὰ. ζη)μιοῦσθω δὲ καὶ ἡμᾶς τῆς παραβασίας χάριν τοῦ τιμίου σταυροῦ νομίσματα ρηγάτα γ'. (εἴθ οὕτως ὀχυρὸν διαμένη) τὸ παρὸν τῆς καθαρᾶς δωρεᾶς ἔγγραφον ὅπερ ἐγράφη τῇ ἡμετέρᾳ ἀξιώσει χειρὶ νοταρίου ἰωάννου τοῦ σκάρτου καὶ ταβουλαρίου καλλιπόλεως μηνὶ ὀκτωβρίῳ ἰνδικτίωνι ιε' ἔτει ϛχιϛ' παρουσία μαρτύρων.

(*Testium nomina et subscriptionem notarii delevit aetas.*)

octo et decem sanctorum divinorumque Patrum, et Iudae laqueum ; mulctemur vero ob violationem venerandae crucis regalibus tribus ; et nihilominus sic firmum permaneat praesens instrumentum purae donationis, quod scriptum est rogatu nostro manu notarii Ioannis Scarti et tabularii Gallipolis mense octobri, indictione XV, anno 6690 , coram testibus.

(Ex originali membrana episcopalis Archivi Neritini—n.° 6.)

VII.

1191 — Mense Augusto — Indict. IX — Gallipoli.

Nuptialis contractus inter Nicolaum filium Annae, et Mariam filiam defuncti Mauri.

Σίγνον † χειρὸς (εἰρήνης) γυναικὸς τοῦ ἀποιχομένου μιχαὴλ τοῦ ἐπιλεγομένου λωροτόμου. σίγνον † χειρὸς στεφάνου. σίγνον † χειρὸς γεωργίου υἱῶν γνησίων τῶν εἰρημένων συζύγω μηχαὴλ καὶ εἰρήνης. Ἐν ὀνόματι τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος. ὑπόυολον θεορέτρων γενάμενον παρ' ἡμῶν, καὶ δοθῆναι ὀφεῖλον, σοὶ μαρία τῇ γνησία θυγατρὶ τοῦ ἀποιχομένου μαῦρου τρο. . . καὶ ἡμετέρα νομίμη γαμυρὴ. εἰς νικόλαον τὸν ἐμοῦ μὲν ἄννης γνήσιον υἱόν. ἡμῶν δὲ τῶν αὐταδέλφων αὐτάδελφον. ἐν πρώτοις γράφομέν σοι, ὁσπιτότοπον ματερίων πέντε κατὰ τὴν ῥύμην τοῦ δερμάτος, κραυκαττόξυλον ἔχον, τηλάρι, προσκεφαλώδιον, σινδόνην ἓν καὶ κουπερτουριν λινουάμμακον, ἀμπελοκύπους δῦο εἰς ῥοδοκαλλον πλησίον τοῦ ναοῦ τῆς θεοτόκου τῆς ἐπιλεγομένης ἀτόκου μετὰ καὶ τοῦ μέρους αὐτῆς τοῦ ληνο ὑπολινίου. σκολαρίκια διάχρυσα. τὸ δὲ ληνο ὑπολινον ὅλον, καὶ μαντέλλον υραίυον γυναϊκῖον καὶ γίππαν καθαρειομέταξον. καὶ ταύτα μὲν λόγω ὑπουολου· θεωρέτρου δε ἕνεκα. οὐγκιας χρυσου παριων σικελων δῦο. μέρος δὲ τὸ μη ἐμμένον μηδε στοιχοῦν τῶ παρόντι γαμικῶ συμφώνω παρεχέτω τῶ ἐμμένοντι καὶ στέργοντι μέρει, ἐκ συμφωνου καὶ ἐπερωτῆσεως, νομίσματα ῥηγάτα τριάκοντα ἓξ καὶ τῶ δημοσίω ἄλλα τόσα. μένοντος αὖθεις ἀλύτου εἰς τὸ ἑξῆς τοῦ δε γαμικοῦ συμφώνου γραφὲν ἀξιῶσει ἡμῶν τῶν σιγνοπροταξάντων δια χειρὸς νικολάου υἱοῦ ἰωάνου τοῦ διανοῦ. τῇ προτροπῇ

Signum † manus Irenes uxoris defuncti Michaelis cognominati Lorotomi. Signum † manus Stephani. Signum † manus Georgii legitimorum filiorum memoratorum coniugum Michaelis et Irenes. In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Dotalitium factum a nobis , tibique dandum Mariae legitimae filiae defuncti Mauri Tro . . . nostraeque legitimae nurui , nec non Nicolao mei Annae legitimo filio et nostrum fratrum fratri. In primis tibi scribimus domum quinque trabium in platea Dermati , lectum ligneum habentem culcitam , cervical , et sindonem unam , et lodicem lineam gossipio infartam , hortos duos vineales ad Rhodocallum sitos prope templum Dei Genitricis , quae cognominatur Atoca, cum sua parte lini hypolinii, inaures ex auro, linum autem hypolinium totum, et mantile breve femineum , et tunicam ex puro serico ; et haec ratione dotalicii; theoretri vero causa uncias aureas duas de tarenis siculis. Pars autem quae non observaverit praesentem nuptialem contractum , et in eo non acquieverit , solvat ex pacto et stipulatione parti observanti , et adquiescenti regales sex et triginta , et Fisco tantundem, manente posthac firmo in perpetuum hoc nuptiali contractu. Scriptum rogatu nostro , qui signa antea exaravimus , manu Nicolai filii Ioannis Diani ,

κυροῦ νικολάου γραμματικοῦ καὶ ταβουλαρίου καλλιπόλεως. μηνὶ αὐγούστω ἰνδίκτιωνι Θ' ἔτους ϛχιθ' παρουσία μαρτύρων.

† Θεοριάνος ἱερεὺς καὶ ἔξαρχος ὁ φαρατῆς ὑπέγραψε οἰκεῖα χειρί.

† παντολέων ἱερεὺς ὁ φοτινος μαρτυρ οικεῖα χειρί.

† ὁ εὐτελὴς ἱερεὺς ἰοσφρὶς ο κύλλης μαρτυρ υπέγραψε.

† ἰωάννης ἱερεύς ὁ τοῦ λοροτάμου μαρτυρ υπεγραψε. † καὶ ὁ γραφεὺς τοῦ ὕφους ὑπέγραψε.

† ὁ τῆς καλλιπόλεως ταβουλάριος νικόλαος ὁ γραμματικὸς ἐπικυρῶ.

ex mandato domini Nicolai notarii et tabularii Gallipolis, mense augusto, indictione IX, anno 6699, coram testibus.

† Theorianus Faratis presbyter et exarchus subscripsit propria manu.

† PantaleoPhotinus presbyter testis propria manu.

† Iosfres Cyllius humilis presbyter testis subscripsit.

† Ioannes de Lorotomo presbyter testis subscripsit. † Et scriptor huius contractus subscripsit.

† Nicolaus notarius tabularius Gallipolis roboro.

(Ex originali membrana episcopalis Archivi Neritini — n.° 7.)

VIII.

1195 — Mense Februario 5 — Indict. XIII — Gallipoli.

Peregrina vidua Leonis Perdicani eiusque filius Petrus vendunt Barnabae praeposito monasterii S. Stephani de Fonte domum positam in platea Cutzubelli.

Σίγνον † χειρὸς πελεγρίνης τῆς ποτὲ γυνῆς λέοντος περδικάνου τοῦ ἤδη ἀποιχομένου. σίγνον † χειρὸς πέτρου γνησίου υἱοῦ αὐτῆς τῆς ῥηθείσης πελεγρίνης συμπράτορος καὶ ἀντιστάτωρος. Ἐν ὀνόματι τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος. ἡμεῖς ἥτε μητὴρ καὶ υἱὸς, οἱ τὰ σίγνα τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ ἰδιοχείρως ποιήσαντες. πιπράσκομεν καθαρῶς καὶ ἀδόλως δίχα πάσης κακομιχάνου προφάσεως. μᾶλλον δὲ μεμεταμελετημένου σκόπου καὶ καθαρὰς νοῆς καὶ θελήσεως, πρὸς σὲ τὸν εὐλαυίστατον υαρναύαν μοναχὸν, καὶ καθηγούμενον μονῆς τοῦ ἁγίου στεφάνου τῆς πηγῆς καὶ πρὸς τὴν ἁγίαν μονὴν. οὐ μὴν, ἀλλὰ καὶ πρὸς τοὺς μετὰ σὲ, μέλλοντας διαδόχους κατόχους καὶ ἀδελφοὺς ἐκεῖσε ἔσεσθαι τὸ ἡμέτερον ὀσπήτιον χαμόγαιον ματερίων δύο, τὸ ὂν καὶ διακείμενον κατὰ τὴν ῥύμην τοῦ κουτζουυέλλου, ὃ καὶ συνορίζεται οὕτως. ἐξ ἀνατολῶν, ὀσπήτια ὑμέτερα τῆς ἁγίας μονῆς τοῦ πρωτομάρτυρος στεφάνου. καὶ ἡ αὐλὴ ἥνπερ εἴχομεν κοινήν. Ἐκ δυσμᾶς, τοπίον κυροῦ λέοντος τοῦ κυροῦ χαρζιανίτου. Ἐκ υορρᾶ, ἡ δημοσία ὁδὸς καὶ ὁ πῦργος τῆς χώρας. Ἐκ νότου ὀσπήτιον εἰρήνης τῆς τζικονίας. πιπράσκομεν δέ σοι τοῦτο, εἰς τιμὴν τὴν ἀναμεσόν ἡμῶν, συμφωνηθεῖσαν καὶ ἀρεσθεῖσαν, καὶ ἀπὸ χειρῶν

Signum † manus Peregrinae quondam uxoris iam demortui Leonis Perdicani. Signum † manus Petri legitimi filii memoratae Peregrinae, qui una cum ea vendit, et ipsius procurator est. In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Nos mater et filius, qui signa venerabilis et vivificae crucis propriis manibus exaravimus, vendimus pure, sine dolo et quovis improbo praetextu, sed scopo haud poenitendo, puraque mente ac voluntate tibi Barnabae piissimo monacho et praeposito monasterii S. Stephani de Fonte, et sancto monasterio non solum, sed fratribus post te in eodem futuris successoribus et possessoribus, domum nostram terraneam duarum trabium, quae sita et posita est in platea Cutzubelli, atque ita circumscribitur: ad orientem sunt domus, quae ad vestrum sanctum monasterium Protomartyris Stephani pertinent, et atrium quod in commune possidemus; ad occidentem loculus domini Leonis filii domini Chartzianitae; ad septentrionem via publica et turris civitatis; ad meridiem domus Irenes de Tziconia. Huiusmodi autem (*domum*) vendimus tibi pretio inter nos convento et placito, et a manibus nostri. . . . . Hoc igitur quod nobis placuit iustum pre-

τοῦ ἡμετέρου. . . . . ταύτην τοιγαροῦν τὴν ἀρεσθεῖσαντα ἡμῖν δικαῖαν τιμὴν ἀπολαυόντες, τελεῖαν νομὴν καὶ δεσποτίαν, σοί τε καὶ τοῖς μετὰ σὲ διὰ τοῦδε τοῦ ἐγγράφου ἐγείναμεν τοῦ ποιεῖν ἐν αὐτὸ εἴ τι καὶ βούλεσθε, ὡς τὸ κύρος καὶ τὴν ἐξουσίαν εἰληφότες παρ' ἡμῶν μὴ δυναμένων ἡμων ποτὲ καιρῷ ἢ χρόνῳ, κίνησιν, ζήτησιν τὴν οἱανοῦν ποιῆσαι. ἢ ἀναργυρίαν προφασῖσθῆναι, ἢ τὸ βελλιάνειον δόγμα, ἢ νόμον τινὰ ἄκαιρον ἐπικαλεσθῆναι ἀλλὰ μᾶλλον ἵσταστθαι καὶ διεκδικᾶν ἀπὸ παντὸς ἐναντιουμένου (προσώπου καὶ) δεφένσορες εἶναι ἄοκνοι ἐν καιρῷ τῷ προσήκοντι. εἰ δὲ καὶ τοῦτο οὐ ποιήσομεν ἡμεῖς καὶ οἱ ἡμέτεροι κληρονόμοι καὶ τὴν δεφενσίονα φύγωμεν, πρὸς ἡμᾶς, καὶ τοὺς μεθ' ἡμῶν, ἐκ συμφώνου, καὶ ἐπερωτήσεως ἀρέσκομεν ζημιοῦσθαι ἡμᾶς τὴν τιμὴν ἐν διπλῇ ποσότητι, καὶ πρὸς τὸ δημόσιον ἐμοίως. μένοντος αὖθις τῆσδε τῆς ἐγγραφῆς, ἀπαρασαλεύτου ἀρραγοῦς ἀλύτου καὶ βεβαίας, εἰς τοὺς ἑξῆς ἅπαντας καὶ διηνεκῆς χρόνους. ἣν καὶ γραφῆναι ἡμετέρᾳ (ἀξιώσει) χειρὶ περεγρίνου πολίτου. προτροπῇ μαγιστρου νομικοῦ καὶ ταβουλαρίου καλλιπόλεως. μηνὶ φεβρουαρίῳ πεντε τῆς ἰνδικτίωνος ιγ' ἔτους ϛψ(γ').

† ὁ εὐτελεῖς ἱερεὺς γεώργιος ὁ σπαθάριος μάρτυρ ὑπέγραψε οἰκειοχείρως. † λέων ἱερεὺς καὶ κληρικὸς ὁ μεταχειρ μάρτυρ ὑπέγραψε οἰκειοχείρως.

† στεφανος υιος μαγιστρου μαρτυρ υπεγραψε.

† ιωαννης υιος μαγιστρου μαρτυρ υπεγραψε.

† ὁ τῆς καλλιπόλεως κριτὴς ἰωάννης ὁ ἀλφέριος ὑπέγραψε μαρτυρῶν.

† νικολαος ἀναστάσιος καπτάλβος, νομικὸς καὶ ἱερομνήμων, ὑπέγραψε.

† καὶ τὸ ὕφος γράψας σύμφωνεῖ.

† καὶ ὁ ταβουλαριος μάγιστρος ἐπικυρῶ.

tium cum acceperimus, perfectam possessionem et dominium praesenti instrumento tibi tuisque successoribus concedimus, ut faciatis in ea quidquid volueritis, utpote qui ius et auctoritatem a nobis accepistis. Neque nobis unquam liceat quavis occasione vel tempore actionem aut quaestionem ullam vobis movere, vel praetextum non numeratae pecuniae opponere, vel legem Vellèianam, vel quampiam non opportunam legem invocare; sed potius obstare atque vos vindicare a quavis contraria persona, et, cum opus fuerit, defensores impigri esse teneamur. Quod nisi nos nostrique heredes hoc fecerimus, et defensionem effugerimus, ex pacto et requisitione vobis vestrisque posteris, nec non Fisco mulctari assentimur duplo pretio; et haec chartula deinceps inconcussa, stabilis, irrevocabilis et firma permaneat omni futuro tempore; quae scripta est rogatu nostro manu Peregrini Politae ex mandato Magistri notarii et tabularii Gallipolis, mense februario, die V, indictione XIII, anno 6703.

† Humilis sacerdos Georgius Spatharius testis propria manu subscripsit. † Leo sacerdos et clericus Metachirus testis propria manu subscripsit.

† Stephanus filius Magistri testis subscripsit.

† Ioannes filius Magistri testis subscripsit.

† Ioannes Alferius iudex Gallipolis testis subscripsit.

† Nicolaus Anastasius Captalbus notarius et hieromnemon subscripsit.

† Et ego, qui instrumentum exaravi, subscripsi.

† Tabularius Magister roboro.

(Ex originali membrana episcopalis Archivi Neritini — n.° 8.)

IX.

1202 — Mense Maio — Indict. V — Scyllacii.

Donatio facta a Gulielmo Scyllacii comite cuidam monasterio cuius nomen intercidit.

† ΣΥΓΗΛΛΙΟΝ ΓΕΝΑΜΕΝΟΝ ΠΑΡ ΕΜΟΥ ΓΟΥΛΛΗΕΛΜΟΥ ΚΟΜΙ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ.

Επιδι κατᾶ τον μαιον μηνα τῆς ενιστᾶμενης ινδικτιωνος ε' εν ετει ϛψι' δι(ατρίβοντ)ος μοῦ ἐν τι εμι χῶρα σκυλλακος αμα καὶ συν εμοι ὁ εμοι (σύνβιος ἡ ἐν)δοξωτάτη καὶ ὑψιλῶτατη κῶμιτισσα κυρα μεδάνια. σὶν ηδεισει . . . . . καὶ γνῶσι . . . . . τις τοῦ θεοῦ εκκλησίας πρὸς αφεσιν τῶν (ἁμαρτιῶν μου καὶ) τῶν ἐμῶν . . . . . (*Medium membranae humiditate deletum non legitur*). . . . . απο τον ποταμον σεβιραν αχρι εις τον. . . . . απο τιν σιμερον ημεραν εχιν αῖς αῖ ἶ αυτη μωνη μοὶ κολιομενη (ἢ ἐμποδιζομένη) παρα τινος μοιτε παρα των ημετερων κληρονομων οἳ απο των ημετερων εξουσιαστων . . . . . μι εισακουεσθω αλλ ηναι επικαταρατον παρα κυροιου θεου παντοκρατορος ζοιμιουσθω (δὲ καὶ εἰς) το δεσποτικον σακκελλον . . . . εκατον και προς πιστοσιν τις αυτης μονης τὶ ηδὶα μου (χειρὶ ἐκύρωσα καὶ τῇ συνήθει διὰ κηροῦ) μου βουλλη εσφραγισα εν μηνὶ και ινδικτιωνι και ετει (τοῖς προγεγραμμένοις).

† ἐγω γουλλιέλμος κόμης σκυλλακος δια του σταυρου εκυρωσα.

† μεδανιᾶ κομιτῖσσα σκυλλακος εκυρωσα και στεργω τα ανωτερα.

† χαρρῆς καρβουνελλος μαρτυρ. † ρογεριος καρβουνελλος μαρτυρ. † λεων βουγκαφουρνος μαρτυρ. † ego iordanus carbunelus testus sum † βιζανοτης καὶ κατα την ημεραν καστελλανος σκυλλακος μαρτυρ † μαλγεριος δαὶ πινν. . . μαρτυρ.

† εγραφη δια χειρος ροπερτου νοταριου τι προσταξει του ηψιλωτατου κομιτος.

† Sigillum factum a me Gulielmo comite Scyllacii.

Mense maio, praesenti indictione V, anno 6710. Cum ego degerem in mea civitate Scyllacii, et una mecum esset uxor mea gloriosissima et excelsissima comitissa domina Medania, consensu . . . . . et auctoritate . . . . . Dei ecclesiae pro redemptione peccatorum meorum meorumque . . . . . a flumine Sebira usque ad . . . . . a praesenti die in perpetuum ipsum monasterium habeat nemine impediente aut molestiam afferente vel ex nostris heredibus aut officialibus . . . . . ne exaudiatur, sed maledictus sit a domino Deo omnipotente; et insuper mulctetur regio Fisco . . . centum; et ad securitatem eiusdem monasterii propria mea manu roboravi, ac consueta mea cerea bulla signavi mense, indictione et anno supradictis.

† Ego Gulielmus comes Scyllacii per crucem roboravi.

† Medania comitissa Scyllacii quae supra roboravi et confirmo.

† Henricus Carbunellus testis. † Rogerius Carbunellus testis. † Leo Buccafurnus testis.

† Bizanotes pro tempore castellanus Scyllacii testis. † Malgerius de Pinn . . . testis.

† Scriptum manu Roberti notarii ex mandato excelsissimi Comitis.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani — n.° 107 bis.)

X.

1203 — Mense Ianuario — Indict. VI — Gallipoli.

Maria filia Iordani, eiusque mater Rametta, et sorores Anna ac Theodota Iacobo priori monasterii S. Mauri praedium donant.

Σίγνον († χειρὸς μαρίας) θυγατρὸς Ἰορδάνου καὶ ῥαμέττης. (Σίγνον) † χειρὸς ῥαμέττης. Σίγνον † (χειρὸς ἄννης). Σίγνον † χειρὸς θεοδότης νομίμων καὶ γνησίων θυγατρῶν αὐτῆς. † σέργιος ἱερεὸς ο κοιστανεὺς καὶ αττοιστατωρ αὐτῶν.

Signum † manus Mariae filiae Iordani et Rametta. Signum † manus Ramettae. Signum † manus Annae. Signum † manus Theodotae legitimarum filiarum ipsius. † Sergius presbyter Cistanis earum procurator.

Ἐν ὀνόματι τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος. Ἡμεῖς αἱ σιγνοπροτάξασαι ἅμα τῷ ἡμετέρῳ ἀντιστάτορι τὸ παρὸν τῆς ἀφιερώσεως ἔγγραφον τιθέμεθα καὶ ποιοῦμεν, ἑκουσίως εὐγνωμόνως καὶ αὐτοπροαιρέτως, χωρὶς δόλου καὶ πάσης κακομηχάνου προφάσεως, αποτασσόμεναι παντὶ νόμῳ καὶ δόγματι ἴσως προσβοηθοῦντι ἡμῖν εἰς (ἀνατροπὴν) αὐτοῦ, πρὸς σὲ κυρον ἰακώβον ἱερομοναχὸν καὶ καθηγούμενον μονῆς τοῦ σωτηρίου πατρὸς ἡμῶν μαύρου τῆς ἐν τῷ ἀναφορορίῳ καλλιπόλεως, καὶ διὰ σοῦ πρὸς τὴν ὑπό σὲ ἁγίαν μονὴν, καὶ τὴν ἐν αὐτῇ ἐν χριστῷ ἀδελφότητι. δι' οὗ σοι προσαφιεροῦμεν, τὸ κλεῖσμα τοῦ χωραφίου, ἤτε αὐτὸ τὸ χωράφιον ἅπαν πάρεξ τῶν ἐλαϊκῶν δένδρων ἡμετέρων τῶν ἐν αὐτῷ σωρευομένων παρ' ἡμῶν χωρὶς πάσης κωλύσεως τῆς γενησομένης παρά τίνος. ποιοῦμεν δὲ διὰ σοῦ τῇ μονῇ ταύτην τὴν ἀφίερωσιν λυτρώσεως ἕνεκα καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν των ἡμετέρων γονέων καὶ ἡμῶν αὐτῶν. καὶ διὰ τό ἴσαι μνημονεύεσθαι αὐτοὺς καὶ ἡμᾶς ἐν τοῖς θείοις καὶ ἱεροῖς δυπτύχοις τῆς ἁγίας μονῆς. συνορίζεται δὲ τό εἰρημένον κλεῖσμα οὕτως. ἐξ ἀνατολῆς χωράφιον τῶν παίδων. . . . τοῦ τυρόλδου. ἐκ δυσμῶν ὁ ναὸς τοῦ ἁγίου προκοπίου, καὶ αὐλὴ ἡμετέρα. ἐκ βορρᾶ χωράφιον τῶν παίδων τοῦ μαυριανοῦ· ἐκ νότου χωράφιον τῶν παίδων κυροῦ ἀλφερίου· τοιούτω γοῦν συνορισθὲν ἅπαν χ(ωράφιον ἀφιε)ρώσαντές σοι καθὼς ὑπάρχει περικεκλεισμένον διὰ τοίχους, πάρεξ τῶν ἐν αὐτῷ ὅλων ἡμετέρων δένδρων τραδιτεύομέν σοι καὶ διὰ σοῦ τῇ εἰρημένῃ ἁγία μονῇ, τὴν ἅπασαν αὐτοῦ νομὴν καὶ δεσποτίαν, τοῦ πάντα ποιεῖν ἀπ' αὐτῶν ὅσα οἱ νόμοι τοῖς ἰδίοις δεσπόταις δι(ακελεύονται). εἰ δὲ ποτε καιρῷ ἢ χρόνῳ φαιῶμεν κατά τίνα τρόπον ἀνατρέψαι βουλόμενοι ταύτην τὴν

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Nos, quae una cum nostro procuratore signum supra exaravimus, praesentem donationis chartulam, renunciantes cuicumque legi, vel iuri, quod nobis forte opitulari possit ad ipsam infringendam, sponte, bona voluntate, propriaque electione, absque dolo improboque praetextu condimus et facimus tibi domino Iacobo presbytero monacho et praeposito monasterii servatoris patris nostri Mauri, extantis in Anaphorario Gallipolis, et per te sancto monasterio cui praees, et in Christo fratribus ibidem commorantibus; qua chartula clausuram praedii, sive totum ipsum praedium, praeter oleas nostras a nobis ibi consitas, tibi donamus sine quocumque impedimento, quod tibi a quovis inferri possit. Facimus autem per te monasterio huiusmodi donationem ob veniam et remissionem peccatorum parentum nostrorum ac nostri, et ut in divinis et sacris diptychis sancti monasterii semper nostri memoria fiat. Ita vero praedicta clausura circumscribitur: ex oriente praedium filiorum. . . . . Tyroldi; ex occidente templum sancti Procopii, et atrium nostrum; e septentrione praedium filiorum Mauriani; e meridie praedium filiorum domini Alferii. Sic igitur circumscriptum totum praedium, prout muro circumclausum extat, praeter cunctas nostras arbores inibi consitas, tibi donantes, concedimus tibi et per te memorato sancto monasterio omne ipsius dominium et potestatem cum facultate faciendi de eo quidquid leges propriis dominis permittunt. Si vero quavis occasione vel tempore volentes quomodocumque

ἀφιέρωσιν τὴν δεφενσίωνα αὐτῆς ἀποφύγομεν, νόμον ἴσως δόγμα πλάνην, ἀναργυρίαν δι' ὑποσχέσεώς τίνος διισχυριζόμενοι παρὰ σοῦ ὑμῖν γεγονέναι ἢ ἑτέραν τίνα αἰτίαν ἐπικαλούμενοι εἰς βοήθειαν, μὴ εἰσακούεσθαι βουλόμεθα, ἀλλ' ἐν πρώτοις εἶναι ἡμᾶς ἀλλοτρίους τῆς καθαρᾶς καὶ ἀμωμήτου πίστεως τῶν χριστιανῶν, ὑπό τε τὴν ἀρὰν τῶν τιή ἁγίων θεοφόρων πατρῶν, ἐνέχεσθαι δὲ ἡμᾶς καὶ πᾶν τὸ μέρος ἡμῶν καταβάλλειν σοι, καὶ παντὶ τῷ μέρει τῆς ἁγίας μονῆς, ιουίσματα ῥηγάτα δέκα· καὶ τῷ δημοσίῳ ὁμοίως. μένοντος μετὰ ταῦτα τοῦ παρόντος (ἐγγράφου) βεβαίου καὶ ἀπαρασαλεύτου ἐσαεὶ. τοῦ γραφέντος ἀξιώσει ἡμετέρα, χειρὶ ἰωάνου κριτοῦ κατ' ἐπιτροπὴν πασχαλίου τοῦ (ταβουλαρίου τῆς καλ)λιπόλεως· μηνὶ ἰαννουαρίῳ τῆς ἰνδικτίωνος ϛ'· ἔτει ϛψ ἑνδεκάτῳ.

† ὁ τῆς καλλιπόλεως κρϊτὴς ἰωάννης ὁ ἀλφέριος παρακληθεῖς παρὰ τῶν σιγνοπροταξάντων ὑπέγραψε.

† σεβαστὸς ὁ γραμματικὸς ὑπέγραψε.

† Ego magister nicolaus comitatus licii proiudex.

† γεώργιος ἀναγνωστὴς τῆς ἁγίας μαρτυρῶν ὑπέγραψε.

† κριτὴς ὁ γράψας μαρτυρῶν ὕφος τόδε, ὡς ἦθος ὑπέγραψε γοῦν ἰωάννης.

† ὁ τῆς καλλιπόλεως μὲν ταβουλλάριος πασχάλιος· υἱὸς δὲ κριτοῦ ἰωάννου ὑπέγραψε πρὸς ἐπϊκύρωσιν.

hanc donationem evertere, ab ea tuenda recesserimus, legem fortasse, decretum, errorem praetendentes, pecuniam a te non numeratam nobis fuisse sub quadam pollicitatione adfirmantes, vel quamvis aliam causam in adiumentum invocantes, exaudiri nolumus; sed in primis seiungamur a pura et immaculata Christianorum fide, et maledictioni subiiciamur tercentorum octo et decem sanctorum divinorumque Patrum, et nos omnisque pars nostra teneamur solvere tibi et omni parti sancti monasterii regales decem, et Fisco tantundem, manente posthac praesenti chartula firma et stabili in perpetuum, scripta rogatu nostro manu Ioannis iudicis ex mandato Paschalis tabularii Gallipolis, mense ianuario, indictione VI, anno 6711.

† Ioannes Alferius iudex Gallipolis rogatus ab iis, qui crucis signum supra exararunt, subscripsit.

† Sebastus Grammaticus subscripsit.

† Georgius lector Sanctae testans subscripsit.

† Ioannes iudex, qui hunc contractum scripsit, testans, ut moris est, subscripsit.

† Paschalis Gallipolis tabularius filius iudicis Ioannis ad roborandum subscripsit.

(Ex originali membrana episcopalis Archivi Neritini — n.° 9.)

XI.

Maria filia Iordani, eiusque mater Rametta, et sorores Anna ac Theodota, donant Iacobo priori monasterii S. Mauri quaedam praedia sita in pertinentiis Aradaei.

Σίγνον † χειρὸς μαρίας θυγατρὸς ἰορδάνου καὶ ραμέττης· Σίγνον † χειρὸς ραμέττης· Σίγνον † χειρὸς ἄννης· Σίγνον † χειρὸς θεοδότης. θυγατρῶν αὐτῆς· † σέργιος ἱερεὺς ὁ κοισταν̣εις αττειστατορ αυτον. Ἐν ὀνόματι τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος· Ἡμεῖς αἱ σιγνοπροτάξασαι, ἅμα τῷ ἡμετέρῳ ἀντιστάτορι τὸ παρὸν (τῆς ἀφιερώσεως ἔγγραφον τιθέ)μεθα καὶ ποιοῦμεν ἑκουσίως εὐγνομόνως καὶ αὐτοπροκιρετῶς, ἀπο(τασσόμεναι) παντὶ νόμῳ καὶ δόγματι ἴσως προσβοηθοῦντι ἡμῖν εἰς ἀνατροπὴν αὐτοῦ, πρὸς σὲ κυρὸν ἰάκωβον ἱερομοναχὸν καὶ κα-

Signum † manus Mariae filiae Iordani et Rametta. Signum † manus Ramettae. Signum † manus Annae. Signum † manus Theodotae filiarum eius. † Sergius presbyter Cistanis earum procurator. In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Nos, quae una cum nostro procuratore signa superius exaravimus, praesentem donationis chartulam, renunciantes cuicumque legi vel iuri, quod nobis forte opitulari possit ad ipsam infringendam, sponte, bona voluntate, propriaque electione condimus et facimus tibi domino Iacobo presbytero monacho et praeposito mo-

ϑηγούμενον μονῆς τοῦ σοτηρίου πατρὸς ἡμῶν μαύρου, τῆς ἐν τῷ ἀναφορορίῳ καλλιπόλεως, καὶ διὰ σοῦ, πρὸς τὴν ὑπό σὲ ἁγίαν μονὴν, καὶ τὴν ἐν αὐτῇ ἐν χριστῷ ἀδελφότητι. δι' οὗ προσαφιερούμεν σοι, τὰ ἡμέτερα δύο ἄμφοδα τὰ εἰς τὴν διακράτησιν ἀραταίου διακείμενα, ἅπερ εἴχομεν ἐξ ἀγορασίας παρὰ εἰρήνης τῆς αὐταδέλφης ἐμοῦ μαρία σύνεγγυς ὄντα τοῦ ναοῦ τοῦ ἁγίου προκοπίου· ἔτι δὲ ἀφιερούμεν σοι, καὶ τὸ μανδρίον μετὰ τοῦ ἐκεῖσε ὄντος ὁσπιτίου, εἰσοδοεξόδου τε καὶ πάντων ἑτέρων αὐτῶν δικαίων συνορίζομένων οὕτως. ἐξ ἀνατολῶν τὸ κλεῖσμα τοῦ χωραφίου ὅπερ προσαφιερώσαμεν τῇ ϑείᾳ μονῇ· ἐκ δε. . . . . ὁδὸς ἐκ. . . . . ἐκ βορρᾶ ὁ προειρημένος ναός· οὕτω γοῦν ἀφιερώσαντες τὰ (εἰρημένα λύ)τρου εἵεκα καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν ἡμετέρων γονέων καὶ ἡμῶν αὐτῶν καὶ διὰ τὸ ἐσαεὶ μνημονεύεσϑαι ἐν τοῖς ἱεροῖς δυπτύχοις τῆς ὁσίας μονῆς τραδιτεύομέν σοι διὰ τούτου δὲ τοῦ δικαιώματος τὴν ἅπασαν νομὴν καὶ δεσποτίαν τῶν δηλωϑέντων ἀμφόδων μανδρίου καὶ ὁσπιτίου μετὰ πάντων αὐτῶν δικαίων, τοῦ ἔχειν αὐτὰ ἡ ἁγία μονὴ ἐσαεὶ εἰς τελείαν ἐξουσίαν καὶ κυριότητα τοῦ ποιεῖν ἀπ' αὐτῶν ὅσα οἱ νόμοι τοῖς (ἰδίοις δεσπόταις δια)κελεύονται· εἰ δὲ ποτὲ καιρῷ ἢ χρόνῳ φα(νῶμεν κατά) τίνα τρόπον (ἀνατρέψαι βουλόμεναι ταύτην τὴν ἀφιέρωσιν) τὴν δεφενσίωνα αὐτῆς ἀποφύγαμεν νόμον ἴσως δόγμα (πλάνην, ὑπόσχεσίν ἢ ἑτέραν τινὰ αἰτίαν ἐπικαλούμεναι) μὴ εἰσακούεσϑαι βουλόμεϑα, ἀλλ' ἐν (πρώτοις εἶναι ἡμᾶς ἀλλοτρίους τῆς καϑαρᾶς καὶ ἀμωμήτου πίστεως τῶν χριστιανῶν, ὑπό τε) τὴν ἀρὰν τῶν τιη' ἁγίων ϑεοφόρων (πατρῶν. ἐνέχεσϑαι δὲ ἡμᾶς καὶ πᾶν τὸ μέρος ἡμῶν καταβάλλειν σοι, καὶ παντὶ τῷ μέρει) τῆς ἁγίας μονῆς (νομίσματα) ῥηγάτα δέκα καὶ τῷ δημοσίῳ (ὁμοίως. μενοντος μετὰ ταῦτα τοῦ παρόντος ἐγγράφου βεβαίου καὶ ἀπαρασαλεύτου ἐσαεὶ· τοῦ γραφέντος ἀξιώσει ἡμετέρα χειρὶ ἰωάννου κριτοῦ κατ' ἐπιτροπῆς πασχαλίου . . . . . μηνὶ . . . τῆς) ἰνδικτιωνος . . . . (ἔτει. . . . .).

† (Ego magister nic)olaus comitatus (licii) proiudex.

† . . . . . μάρτυρ ὑπέγραψα.

† λεων ἀναγνοστὴς ὁ του συν. . . μαρτυρ ὑπέγραψα.

† σεργιος ἱερευς τοῦ ἰατρου μάρτυρ ὑπέγραψα.

† πετρος . . . . . μάρτυρ ὑπέγραψα.

nasterii servatoris patris nostri Mauri, quod extat in Anaphorario Gallipolis, et per te sancto monasterio cui praees, et in Christo fratribus ibidem commorantibus; qua chartula donamus tibi duas nostras terrae petias sitas in agro Aradaei, quas emimus ab Irene sorore germana mei Mariae, extantes prope templum sancti Procopii. Insuper autem donamus tibi et caulam ac domum inibi positam, cum ingressu, egressu ceterisque ipsarum iuribus, quae ita circumscribuntur: ex oriente est clausura praedii, quod donavimus sancto monasterio; ex. . . . . via; ex . . . . . ; ex septentrione memoratum templum. Sic igitur praedicta donantes ob veniam et remissionem peccatorum parentum nostrorum, ac nostri, et ut semper in sacris diptychis sancti monasterii mentio fiat nostri, tradimus tibi per hanc scripturam omne ius ac dominium in praefatas petias, caulam et domum cum cunctis earundem iuribus, ut sanctum monasterium in perfecto dominio et potestate eas semper habeat cum facultate faciendi de iis quidquid leges propriis dominis permittunt. Si autem quavis occasione vel tempore volentes quomodocumque hanc donationem labefactare, ab ipsa tuenda recesserimus, legem, decretum, errorem, promissionem, vel quamcumque aliam causam forte invocantes, exaudiri nolumus; sed in primis a pura et immaculata Christianorum fide seiungamur, et maledictioni subiiciamur tercentorum octo et decem sanctorum divinorumque Patrum; teneamur vero nos et omnis pars nostra solvere tibi omnique parti sancti monasterii regales decem, et Fisco tantumdem, manente posthac praesenti chartula firma et stabili in perpetuum, scripta rogatu nostro manu Ioannis iudicis ex mandato Paschalis . . . . . mense . . . . . indictione . . . . . anno . . . . . .

† . . . . . , testis subscripsi.

† Leo lector filius . . . . . testis subscripsi.

† Sergius presbyter de Iatro testis subscripsi.

† Petrus . . . . . testis subscripsi.

† κριτὴς ὁ γράψας μαρτυρῶν ὕφος τόδε, ὡς ἦθος ὑπέγραψε γοῦν Ἰωάννης.

† (ὁ τῆς καλι)πόλεως μὶν ταβουλάριος πασχάλιος. υἱὸς (δὲ κριτοῦ Ἰωάννου ὑπέγραψε πρὸς ἐπϊκύρωσιν).

† Ioannes iudex qui exaravit hunc contractum testans, ut moris est, subscripsit.

† Paschalis Gallipolis tabularius filius iudicis Ioannis ad roborandum subscripsit.

(Hanc membranam epocha carentem edidimus post proxime superiorem membranam, eo quod in ipsa occurrunt eadem contrahentium et notarii nomina.)

(Ex originali membrana episcopalis Archivi Neritini — n.° 10.)

XII.

1203 — Mense Februario — Indict. VI — Gallipoli.

Donata filia defuncti Nicolai Cateci Iacobo priori monasterii S. Mauri partem superiorem et inferiorem suae domus donat.

Σίγνον † χειρὸς δονάτης θυγατρὸς νϊκολάου κάτηκου τοῦ ἤδη ἀποιχομένου. Σίγνον † χειρὸς γεωργίου νομίμου ἀνδρὸς αὐτῆς καὶ ἀντιστάτορος. Ἐν ὀνόματι τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος. Ἐγὼ ἡ σϊγνοπροτάξασα δονάτα ἅμα τῶ ἐμῶ ἀνδρὶ τῶ σιγνοπροτάξαντι καὶ ἀντιστάτορι τὸ παρὸν τῆς ἀφϊερώσεως ἔγγραφον τίθημι καὶ ποιῶ· ἑκουσίως, εὐγνωμόνως καὶ αὐτοπροαιρέτως, ἀποτασσομένη παντὶ νόμω καὶ δόγματι ἴσως προσβοηθοῦντι μοι εἰς ἀνατροπὴν αὐτοῦ πρός σε Ἰάκωβον ἱερομοναχὸν, καὶ καθηγούμενον μονῆς τοῦ σοτηρίου πατρὸς ἡμῶν ἱερομάρτυρος μαύρου τῆς ἐν τῶ ἀναφοραρίω καλλιπόλεως, καὶ διὰ σου πρὸς τὴν ὑπό σὲ ἁγίαν μονὴν, καὶ τὴν ἐν αὐτῆ ἐν χριστῶ ἀδελφότητι. δι' οὗ προσαφιερῶ λυτρώτεως ἕνεκα καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν γονέων μου τῆς τε προαποιχομένης μου θυγατρὸς ἄννης, καὶ τοῦ πρωτεινοῦ μου ἀνδρὸς καλοῦ, καὶ ἐμοῦ αὐτῆς, καὶ διὰ τό ἐσαεὶ αὐτοὺς κἀμὲ μνημονεύεσθαι ἐν τοῖς ἱερεῖς καὶ θείοις δυπτύχοις τῆς (ἁγίας μον)ῆς, τὸ ἀνώγεον κατώγεόν μου ὀσπίτιον ἅπαν μετὰ τῆς πρὸς νότου ἁπάσης αὐτοῦ αὐλῆς καὶ πάντων ἑτέρων αὐτοῦ δικαίων. τὸ κατὰ τὴν . . . . . διακείμενον, καὶ οὕτω συνοριζόμενον. ἐξ ἀνατολῶν ὀσπίτιον τῆς μονῆς ἀφιεροθέντα παρα θεοδώρου ἱερέως καὶ πρωτοπαπα. . . . . καὶ ἡ δημοσία ὁδός· ἐκ βορρᾶ πῦργος τῆς πόλεως. οὕτω γοῦν ἀφιερώσασα τὸ δηλωθὲν ὀσπίτιον μετὰ τῆς αὐλῆς καὶ πάντων (αὐτοῦ) δικαίων τῆ προδηλωθείση μονῆ, τραδιτεύω σοι τὴν ἅπασαν αὐτοῦ νομὴν καὶ δεσποτίαν, τοῦ ἔχειν αὐτὸ

Signum † manus Donatae filiae defuncti Nicolai Cateci. † Signum † manus Georgii legitimi viri et procuratoris eius. In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Ego Donata, quae signum antea exaravi, una cum meo viro et procuratore, qui signum antea exaravit, praesentem donationis chartulam, renuncians cuicumque legi, vel decreto, quod mihi forte opitulari possit ad ipsam infringendam, sponte, bona voluntate, propriaque electione condo et facio tibi Iacobo presbytero monacho et praeposito monasterii servatoris patris nostri sancti martyris Mauri, quod extat in Anaphorario Gallipolis, et per te sancto monasterio, cui praees, et in Christo fratribus ibidem commorantibus; qua chartula tibi dono cunctam partem superiorem et inferiorem meae domus cum toto eiusdem atrio meridiem versus posito, ceterisque aliis ipsius iuribus, ob remissionem ac veniam peccatorum parentum meorum, ac defunctae filiae meae Annae, nec non primi viri mei Cali, et mei ipsius, et ut in sacris divinisque diptychis sancti monasterii eorumdem ac mei semper mentio fiat. Quae quidem domus. . . . . posita est, atque ita circumscribitur: ex oriente est domus monasterii donata a Theodoro presbytero et protopapa . . . . . et via publica; e septentrione turris civitatis. Sic igitur donans praedicto monasterio memoratam domum cum atrio et omnibus eius iuribus, trado tibi omne ipsius ius et pos-

εἰς τελεῖαν (ἐξουσίαν καὶ κυριότητα ἡ) ἁγία μονὴ, πάντα ποιεῖν ἀπ' αὐτοῦ ὅσα οἱ νόμοι δεσπόταις διακελεύονται. εἰ δὲ ποτὲ καιρῷ ἢ χρόνῳ φανῷ κατά τινα (τρόπον ἀνατρέψαι βουλομένη) ταύτην τὴν ἀφιέρωσιν, νόμον, δόγμα, πλάνην, ὑπόσχεσιν, ἢ ἑτέραν τινὰ αἰτίαν ἐπικαλουμένη εἰς (βοήθειαν μὴ εἰσα)κούεσθαι βούλομαι, ἀλλ' ἐν πρώτοις εἶναι με ὑπὸ τὴν ἀρᾶν τῶν τιη' ἁγίων θεοφόρων πατρῶν ἔξω τε τῆς κα(θαρᾶς) καὶ ἀμωμήτου πίστεως τῶν χριστιανῶν, ἐνέχεσθαι δέ με καταβάλλειν καὶ πᾶν τό μέρος μου, σοὶ καὶ παντὶ τῷ μερει τῆς μονῆς. χάριν π(οίνης . .)ρηγάτων τὴν δεφενσίωνα ἀποφύγουσα, καὶ τῷ δημοσίῳ ὁμοίως. μένοντος μετα ταῦτα τοῦ παρόντος ἐγγράφου βεβαίου (καὶ ἀπαρασαλεύ)του ἐσαεὶ· παρέχοντος καὶ διανέμοντος τοῦ εἰρημένου ἡγουμένου μετὰ τὴν ἐμὴν θανὴν ψυχικοῦ μου χάριν, μι. . . . . .ταρίων σικελικῶν εἴς τε κηδείαν καὶ λυπηράς μου ἑορτάς· ἐγράφη τό παρὸν ἔγγραφον ἀξιώσει ἐμῆ, χειρὶ ἰωαννου κριτοῦ (κατ' ἐ)πιτροπῆς πασχαλίου τοῦ ταβουλλαρίου καλλιπόλεως· μηνὶ φεβρουαρίῳ τῆς ἰνδικτίωνος ς' ἔτει ϛψ ἰνδεκάτω.

† ὁ τοῦ αὐγερηνοῦ νικολάου υἱός γρηγοριος μαρτυρῶ καὶ ἐπικυρῶ.

† ὁ εὐτελὴς ἱερεὺς νικόλαος καὶ κληρικὸς ὁ τοῦ. . . . . .

† ὁ τοῦ πρωτοπαπα θεοδωσίου ἰκεσίου υἱὸς παν. . . . ανακαλούμενος ἀπὸ τῶν σίγναπροταζάντων. . . . ὑπέγραψε μαρτυρῶν.

† Ego magister nicolaus comitatus licii proiudex.

† σεργιος ιερευς ὁ κοιστανεις μαρτυρῶν υπέγραψε.

† πέτρος ἱερεὸς ο κ. . . . ὑπέγραψε μαρτυρῶν.

† κριτὴς ὁ γράψας μαρτυρῶν ὕφος τόδε ὡς ἦθος ὑπέγραψε γοῦν ἰωάννης.

. . . . . .

sessionem, ut sanctum monasterium ipsam habeat in perfectam proprietatem ac dominium et omnia de ea faciat, quae leges dominis permittunt. Si vero quavis occasione vel tempore quomodocumque voluero hanc donationem subvertere, legem, decretum, errorem, promissionem, vel quamcumque aliam causam in adiumentum invocans, exaudiri nolo, sed in primis maledictioni subiiciar tercentorum octo et decem sanctorum divinorumque Patrum, et seiungar a pura et immaculata Christianorum fide; tenear vero ego et omnis pars mea solvere tibi, omnique parti monasterii poenae nomine regales . . . cum ab eadem domo tuenda recesserim, et Fisco tantundem, manente posthac praesenti scriptura firma et stabili in perpetuum, et solvente praedicto priore post obitum meum pro eleemosyna . . . . . tarenos siculos ad sepulturam et exequias meas procurandas. Scripta est praesens charthula rogatu meo manu Ioannis iudicis ex mandato Paschalis tabularii Gallipolis, mense februario, indictione VI, anno 6711.

† Gregorius filius Nicolai Augerini testor et roboro.

† Nicolaus humilis presbyter et clericus filius . . . . . .

† Pan . . . . filius protopapae Theodosii Icesii rogatus ab iis qui signum praefixerunt. . . . testans subscripsit.

† Sergius Cistanis sacerdos testans subscripsit.

† Petrus presbyter. . . . . .testans subscripsit.

† Ioannes iudex, qui scripsit praesentem contractum, testans, ut moris est, subscripsit.

. . . . . .

(Ex originali membrana episcopalis Archivi Neritini — n.° 11.)

XIII.

1208 — Mense Iunio — Indict. (XI) — Gallipoli.

Donatio praedii facta Nicodemo praeposito monasterii S. Mauri.

σίγνον † χείρὸς. . . . . σίγνον † χειρὸς νικολάου. σίγνον † χειρὸς . . . . . γνησίου . . . . . (ἐν ὀνόματι τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ) καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος. ἡμεῖς οἱ σίγνοπροτάξαντες. . . . . ὑπόγραφον ἔγγραφον τιθέμεθα καὶ ποιοῦμεν . . . . . ἢ βίας ἢ ἀνάγκης . . . . . νικόδημον καὶ καθηγούμενον τοῦ ἁγίου μαύρου. . . . . οὗ πρὸς. . . . . ἀνωτέρω ἐκκλησίαν . . . . . σωτηρίας ἡμῶν τοῦ μνημονεύεσθαι ἡμῶν ἐν ταῖς θείοις καὶ ἱεροῖς διπτύχοις τὸ χωράφιον ὃ ἔχομεν ἐν τῇ διακρατίσει ανατώ . . ὡσει . . . . καὶ ἁπλῶς εἰπεῖν . . . . . τῶν δικαίων αὐτοῦ· τὸ καὶ οὕτω συνορίζεται. ἐξ ἀνατολῆς υορρᾶ καὶ νότου, χωράφια . . . . . ἐκκλησίας . . . . . (ἁγί)αν ἐκκλησίαν τὸ ῥηθὲν χωραφιον . . . . . τραδιτεύομεν καὶ εἰ ποτὲ καιρῶ. . . . . ταύτην τὴν καθαρὰν ἡμῶν ἀφιέρωσιν. προυαλλόμενοι τίνα νόμον. . . . . ἢ ἄλλην τινὰ αἰτίαν ἐν τῶ ἡμετέρω βοηθήματι ἐν πρώτοις εἶναι υαύλομεν ἀλλοτρίους τῆς καθαρᾶς καὶ ἀμωμήτου πίστεως τῶν χριστιανῶν. σχῆ δὲ καὶ τὴν τῶν τιή ἁγίων θεοφόρων πατρῶν ἀρὰν καὶ τὴν ἀγχόνην τοῦ ἰούδα. παραβασίας δὲ χάριν τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυρού· ζημιούσθω ἡμᾶς ἐκ συμφώνου καὶ ἐπερωτήσεως πρὸς . . . . . ὑπὸ δὲ τὴν ἁγίαν ἐκκλησίαν . . . . . παρόντος ἐγγράφου ἰσχυροῦ καὶ ἀπαρασαλεύτου. . . . . καὶ ἐξάρχου τοῦ φυζατερου νομικοῦ καὶ ταβουλαρίου καλλιπόλεως μηνὶ ἰουνίω (ἰνδικτίωνι ια΄). ἔτει ϛφιϛ΄.

† ὁ τοῦ αὐγερινοῦ νικολάου υἱὸς γρηγόριος μαρτυρῶν ὑπέγραψε οἰκεία χειρὶ.

† πέτρος ἱερεὺς ὁ κανδίδου μαρτυρῶν ὑπέγραψε.

† παντολέων πρεσβύτερος ὑπέγραψε μαρτυρῶν.

† σέργιος ἱερεὺς ὁ κοιστανεις μαρτυρῶν ὑπέγραψε.

(† ὁ τῆς) καλλιπόλεως ταβουλάριος θεόδοτος . . . . . .

Signum † manus . . . . . Signum † manus Nicolai. Signum † manus. . . . legitimi . . . . . In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Nos qui signum exaravimus . . . . . subscriptionibus munitum instrumentum condimus et facimus . . . . . vel vi, vel necessitate . . . . . Nicodemo praeposito sancti Mauri . . . . . supradictae ecclesiae . . . . . salutis nostrae, ut nostrum recordemini in divinis et sacris diptychis, praedium quod habemus in pertinentiis . . . . . et uno verbo . . . . . iuribus ipsius. Quod (*praedium*) ita circumscribitur: ab oriente, septentrione et meridie sunt praedia. . . . . ecclesiae. . . . . sanctae ecclesiae dictum praedium. . . . . tradimus. Et si quavis occasione . . . . . hanc puram nostram donationem, praetexentes aliquam legem. . . . . vel quamvis aliam causam in nostrum auxilium, in primis seiungamur a pura et immaculata Christianorum fide, et habeamus anathema tercentorum octo et decem sanctorum divinorumque Patrum, et laqueum Iudae, ac propter praevaricationem venerabilis et vivificae crucis mulctemur ex pacto et requisitione . . . . . sanctae vero ecclesiae . . . . . praesenti instrumento valido et inconcusso . . . . . et exarchi Phyzateri notarii et tabularii Gallipolis, mense iunio, indictione XI, anno 6716.

† Gregorius filius Nicolai Augerini testans propria manu subscripsit.

† Petrus sacerdos filius Candidi testans subscripsit.

† Pantaleo presbyter subscripsit testans.

† Sergius presbyter Cistanis testans subscripsit.

† Gallipolis tabularius Theodotus . . . . . .

(Ex originali membrana episcopalis Archivi Neritini — n.° 12.)

XIV.

1219 — Mense Octobri — Indict. VIII.

Sententia contra Sergium lata, qua monasterio S. Mauri certam pecuniae quantitatem quotannis solvere damnatur.

† κατὰ τὸ ὀκτώβριον μῆνα τῆς ὀγδόης ἰνδικτίωνος. . . . . ἐν τῷ (συνηθεῖ ἡ)μῶν δικαστηρίῳ καθημένου . . . . . τούτου . . . . κριτῶν. ὁ θέοτος . . καθηγούμενος τοῦ ἁγίου μαύρου. . . . . μοναχος. . . νῆσεν ἐγκαλῶν κατὰ σεργίου . . . . . τῆς δηλωθείσης ἐκκλησίας . . . . . (*Sequuntur quinque versus in quibus pauca tantum verba leguntur nullum sensum repraesentantia*). . . . καθηγούμενος. . . . τῷ ἐγγράφω. . . . καὶ πολλὴν δικαιολογίαν ἀντι. . . . . τοῦ ἐναγομένου σεργίου τοὐναντίον διϊσχυρίζοντος . . . . . τὴν πράσιν . . . . . εἰς ὠφέλειαν τῆς ἐκκλησιας . . . . . οἰκοὶ φίλοι. . . . . ἔμπροσθεν ἡμῶν τῶν . . . . . εἰς ταύτην δίλωσιν . . . . . ὥστε τὸν δηλωθέντα ἐναγόμενον σέργιον εἰς τὴν αὐτοῦ . . . . . τῇ εἰρημένη μονῇ τελεῖν ἑκουσίως κατ' ἔτος ἐν τῇ ἑορτῇ τοῦ ἁγίου μαύρου ἡμίσιαν ὀγκίαν. . . . . σώων διαμενόντων τῶν δικαιωμάτων τοῦ φέδου τοῦ ἐνδοξοτάτου κόμητος . . . . . πρὸς δὲ ἀσφάλειαν πλείονα καὶ βεβαίωσιν. . . . . τῷ προειρημένῳ καθηγουμένῳ . . . . . ἐγγράφως. . . αὐτῷ . . . ωναμεν . . . . τὴν δηλωθεῖσαν μονὴν καὶ αὐτὸν ἔχειν αὐτά. . . . . καὶ ἀνάμνησιν. . . . τὸ παρὸν σημιωθὲν τῇ ἡμετέρᾳ προτροπῇ ἐγράφη διὰ χειρὸς γεωργίου νοταρίου υἱοῦ κρίτοῦ πέτρου καὶ ταβουλλαρίου τιρέντου μηνὶ καὶ ἰνδικτίωνι τοῖς προαναγεγραμμένοις. ἔτει ϛψκη'.

† ὁ προανατεταγμένος ἔγωγε σέργιος καὶ προειρημένος τὰ ἀνωτέρω ἐπικυρῶ τῇ τοῦ σταυροῦ σημιώσει.

† οὖβος κριτὴς ὁ καπριλλίγγος ὑπέγραψε.

† . . . . . ὑπογράφω.

† . . . . . .

† Mense octobri, octava indictione . . . . . Cum pro consueto nostro tribunali sederem . . . . . huius . . . . . iudicum, Theotus . . . . praepositus S. Mauri . . . . . monachus . . . . . Sergium accusans . . . . . praedictae ecclesiae . . . . . praepositus . . . . scriptura . . . . . et multam accusationem . . . . . Sergium in ius adductum, qui contrarium affirmabat . . . . . venditionem . . . . . in utilitatem ecclesiae . . . . . amici. . . . . coram nobis. . . . . in huiusmodi declarationem. . . . . ut praedictus accusatus Sergius in eius. . . . . memorato monasterio sponte solveret quotannis in festo S. Mauri unciam dimidiam . . . . . salvis manentibus iuribus feudi gloriosissimi Comitis. . . . . ad maiorem vero securitatem et confirmationem . . . . . antedicto praeposito . . . . . per scripturam. . . . . ipsi . . . . . memoratum monasterium et ipsum habere ea. . . . . et recordationem . . . . . praesens signatum nostro mandato. Exaratum est manu Georgii notarii filii iudicis Petri et tabularii Tarenti mense et indictione praedictis, anno 6728.

† Ego Sergius supra constitutus et suprascriptus quae supra roboro signo crucis.

† Hugo Caprillingus iudex subscripsit.

† . . . . . subscribo.

† . . . . . .

(Ex originali membrana episcopalis Archivi Neritini — n.° 13.)

XV.

1227 — Mense Augusto — Indict. XV — Gallipoli.

Blancus Genuitus et eius uxor monasterio S. Mauri spondent se quotannis soluturos solidos octo pro domo, quam ab eodem incolendam acceperant.

σίγνον † χειρὸς υόνας. σίγνον † χειρὸς υλάγκου γενουΐτου νομίμου ἀνδρὸς αὐτῆς καὶ ἀντισταΐτορος. ἐν ὀνόματι τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος. οἱ σιγνοπροταξαντες ἡμεῖς ὁμόζυγοι, τὸ παρὸν τῆς ὁμολογίας πούβλικον ἔγγραφον ποιοῦμεν, πρὸς σὲ τὸν ὁσιότατον καθηγούμενον τῆς σεβασμίας μονῆς τοῦ ἁγίου μαύρου καὶ ποιμένα, καὶ πρὸς τὴν ὑπὸ σὲ μονήν, τρόπω τοιῶδε. ἐπείπερ ἡ σὴ τϊμία πρῶτης ἐμοῦ μετὰ τῶν ὑπὸ σὲ μοναχῶν ἀπεδώκατε πρὸς ἡμᾶς, τὸ τῆς ἐκκλησίας ὑμῶν, ἐργαστήριον οἴκημα τὸ εἰς τὸν φόρον δι' ὅλης τῆς ἡμετέρας ζωῆς, τοῦ κρατεῖν τοῦτο καὶ οἰκεῖν ἐν αὐτῷ καὶ ἡμεῖς αὖθις ὑπὲρ τούτου, κατατϊθέμεθα διὰ τοῦ παρόντος ἐγγράφου, καὶ ὁμολογοῦμεν ἀσφαλϊζόμενοι πρὸς σὲ, καὶ πρὸς τὴν μονὴν, ἵνα κατ' ἐτουσϊως ἀδιαλείπως ἄπο τούτου ἐνϊαυτοῦ δι' ὅλης ἡμετέρας ζωῆς τελεῖν τῇ ἑορτῇ τοῦ ἁγίου μαύρου, πρὸς σὲ καὶ πρὸς τὴν μονὴν, λυχναψίας χάρϊν, σόλδϊα ἀπο υλησίων ὀκτῶ ἀλλὰ μὴν καὶ ἐν τῇ ἡμιτέρα τελευτῇ ἔχειν ἡ μονὴ υουλόμεθα ἀφ ἡμῶν. ἀπὸ μὲν βλάγκου. ἡμίσειαν ὠγκϊαν χρυσοῦ· ἀπ' ἐμοῦ δὲ υόνας, ταρία χρυσοῦ δέκα, καθάπερ καὶ ἐν τῇ παρὰ σοῦ καὶ τῶν σοῦ μοναχῶν ἑτέρα ἀμοιβαικ ἐγγραφῇ περιέχηται. διάτοι τοίνυν, καὶ ὡς εἴποτε τῶν καιρῶν, φανῶμεν κατά τϊνα τρόπον ἀνατρέψαι τὸ παρὸν ἔγγραφον, νόμον φάκτου ἄγνοιαν. δόγμα τὸ υελλιάνον, πλάνην, υίαν, ἢ τϊνὰ ἄλλην αἰτϊαν ἐπϊκαλοίμενοι εἰς υοήθειαν, οὐ μόνον μὴ εἰσακούεσθαι ἡμᾶς υουλόμεθα ἐν οὐδενὶ παρ' οὐδενὸς, ἀλλ' ἐκ συμφώνου καὶ ἐπερωτήσεως ὁμολογοῦμεν καταυάλλειν σοὶ, καὶ παντὶ τῷ μέρει τῆς ὑπὸ σὲ μονῆς, νομίσματα ῥηγάτα δέκα καὶ τῷ δημοσίω τὸ διαφέρον. μένοντος μετὰ ταῦτα τοῦ παρόντος ἐγγράφου υεβαίου καὶ ἀπαρασαλεύτου ἐς ἀεί. γραφέντος ἀξιώσει ἐμῆ. χειρὶ λαυρεντίου ἱερέως καὶ προτωπαπᾶ τοῦ οὐγγρέλλη, νομϊκοῦ καὶ ταβουλαρίου καλλιπόλεως. μηνὶ αὐγούστω. ινδικτίωνος ιε'. ἔτους ϛψλε'. ἄνακτος ὄντος ῥωμαίων φρεδδερίκου.

† Θεώριανὸς ἱερεὺς ὁ μουρτουλίτης ὑπέγραψε μαρτυρῶν.

Signum † manus Bonae. Signum † manus Blanci Genuiti legitimi eius viri et mundualdi. In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Nos coniuges, qui signa praefiximus, praesens declarationis publicum instrumentum condimus tibi sanctissimo praeposito et rectori venerabilis monasterii sancti Mauri, et monasterio cui praees, hoc modo. Cum tu venerabilis rector una cum monachis, quibus praepositus es, dederis nobis officinam ecclesiae vestrae inhabitandam, ad Forum positam, ut ipsam teneremus et incoleremus toto vitae nostrae cursu, nos contra propter hoc praesenti scriptura constituimus et declaramus, tibi ac monasterio caventes nos quotannis indesinenter ab hoc anno per totam vitam nostram in festo sancti Mauri soluturos tibi et monasterio ob lucernarum accensionem solidos octo ex lucris; quis imo in obitus nostri tempore habere monasterium volumus a nobis, nempe a me Blanco unciam dimidiam auri, a me vero Bona tarenos aureos decem, prout in alia scriptura inter nos et te tuosque monachos inita continetur. Si quando autem quavis ratione huiusmodi instrumentum subvertere tentaverimus, legem, facti ignorantiam, Velleianum praeceptum, errorem, vim, vel quamcumque aliam causam in auxilium invocantes, non solum in quacumque re, vel a quacumque persona exaudiri nolumus, sed ex pacto et requisitione tibi, et omni parti monasterii, cui praees, soluturos spondemus regales decem, et Fisco id quod spectat, manente posthac praesenti chartula firma et inconcussa in perpetuum, quae scripta fuit rogatu nostro manu Laurentii Ungrelli presbyteri et protopapae notarii et tabularii Gallipolis, mense augusto, indictione XV, anno 6735, imperante Friderico Romanorum imperatore.

† Theorianus Murtulites presbyter testis subscripsit.

† λεων κριτὴς ὁ απο νερετοῦ εὑρεθεὶς ἐπὶ τὸ παρόντι συναλλάγματι ὑπέγραψε μαρτυρῶν.

† ῥογέριος πνα . . ὁ γάττος ὑπεγραψε μαρτυρῶν.

† μηνᾶς ανά . . . . . ὑπέγραψε μαρτυρῶν.

† καὶ ὁ ταβουλάριος λαυρέντιος ὁ πρωτοπαπᾶς ἐπικυρῶ.

† Leo Neritinus iudex, qui huiusmodi contractui interfuit, testis subscripsit.

† Rogerius . . . . Gattus testis subscripsit.

† Menas . . . . . testis subscripsit.

† Laurentius protopapa tabularius roboro.

(Ex originali membrana episcopalis Archivi Neritini—n.° 14.)

XVI.

1251 — Mense Februario — Indict. IX — Briatici.

Tabulae dotales inter Robertum de Vallelonga et Anfusam Felleci.

† Ἐν ονοματι τοῦ ἀϊδίου κυρου ημῶν ἀμήν. προικοσημυόλαιον γενάμενον· παρ' ἐμοῦ υενεδύττου τῆς βαλελώγγας· πρὸς τὴν ἐκ Θεοῦ· δοθείσαν μοι γαμβρὶν. καὶ νώμιμον γῖνῆν· την γνησίαν θηγατέρα κυρου λέου φελλέκη· τούνομα αὐτης αμφούσα· εἰς τὸν εμὸν γνησιον υἱὸν τοὔνομα αὐτοῦ ῥώμβέρτος, εἰσὶν τὰ δοθέντα μοι πρὸς αυτην δια νυμφοστολισμὸν αυτῆς, ἓν προτοις, κουτέλλαν καὶ μαντήλλιον· ταρεῶν ἑκατὸν· περὶ δε ενοτὸν σκουλαρικὸν· κεφαλοδεσμιον· ταρεῶν κ' καὶ δια θεόρετρον αυτῆς ἀπὸ τε πάσης ἐμοῖς ὑπόστασεως ἀκοινάτου· πράγματος εν τω περῖχορω. υαλλελόγγας· δίδομοι αὐτῆς χωράφια μοδια ὀκτῶ εις τόπους δῦο. τὸ μεν ἓν πετζῆν υπαρχει πλησιον χωραφιον· ἱερεως σῦρσου καὶ ιερεως λεοντος. τοῦ κονδοῦ τὸ δε ἄλλον πετζεῖν υπαρχει πλησίον χωραφιου κυρου ρωγεριου τῆς βαλελογγας· καὶ πέτρου προκοπου· καὶ αμπελου χιλειάδας δυο· πλησιον του χορταρίου. καὶ οἶκον ἓν. πλησῖον τῶν εμὸν οικειμάτων. συν τὸν εισοδοεξοδον καὶ ὁ θεὸς τὸ ελεος.

† ἀντοίπροικον γενάμενον παρ' ἐμοῦ νοταρίας τοῦ φελλέκει επὶ τῆ υουλῆ στέρξοι καὶ συνιέσοι κυρου αμφούτου τὸν τρῶπὸν τύνὰ ἡμετερον πρόκουρατορα καὶ μουνδουάλδον. ενωπιον μιχαὴλ ο τοῦ πουγγου. φιλῆππου παινάκιου· κριτῶν χώρας ευριατικου· γρηγοριου· του πουγγου βασιλεικοῦ πούυληκου νοταριου χώρας τῆς αυτης· καὶ ετερων υπογραττῶν μαρτυρων ειρεστησάμιν· πρὸς τὸν ἐκ θεοῦ δοθέντα νόμιμον αὐῆρ· τῆς ἐμοῖς ἐνγγόνης ἀμφούσας· τὸν γνησιον υἱὸν· κυρου υενεδήττου. τῆς υαλελόγγας. τούνομα· αυτοῦ· ῥώμβέρτος· εἰσὶν τα δοθέντα μοι πρὸς αυτον· ἓν πρῶ-

† In nomine aeterni Dei domini nostri. Amen. Tabulae dotales factae a me Benedicto de Vallelonga nurui meae a Deo mihi datae, cui nomen Anfusa, legitimae filiae domini Leonis Felleci, legitimae uxori mei legitimi filii, cui nomen Robertus. Res ei a me datae pro ipsius nuptiali ornatu hae sunt. In primis cotella et mantile aestimata tarenis centum, insuper inaures, et frontale tarenis viginti. Ratione doni post nuptias ipsi do ex omnibus meis bonis immobilibus, sitis in tenimento Vallelongae, octo modios praedii, duobus in locis extantes. Portio una sita est prope praedium presbyteri Ursi et presbyteri Leonis de Condo, altera vero prope praedium domini Rogerii de Vallelonga et Petri Procopi, et praeterea duo millia vitium prope pratum, et domum unam iuxta domos meas cum introitu et exitu; et Deus (*suam tribuat*) misericordiam.

† Tabulae nuptiales ex altera parte factae a me Notaria de Felleci, consilio, auctoritate et consensu domini Anfusi quodammodo mei procuratoris et mundualdi Roberto legitimo filio domini Benedicti de Vallelonga a Deo dato legitimo viro nepti meae Anfusae, coram Michaele de Pungo et Philippo Pannachio iudicibus civitatis Briatici, Gregorio de Pungo regio publico notario eiusdem civitatis et aliis subscriptis testibus. Haec vero sunt ei a me donata. In primis cotella aestimata tarenis viginti, et tunica una linea. Dono insuper meae nepti vestes sex, quarum

ποις, κουτελλαν· ταριῶν. ἥκωσι. γιούππαν μίαν. λυνῆν· διδό δε καὶ τῆς ἐμοῖς ἐνγγονήσας Φορεσῖ· ς' απ αυτῶν η μεν δυῶ γιουππῶν εκ μετάξου συν τῆς υπερ-οχης αυτων· σκεπασματα· επτά, ἐκ μετάξου, τοῦ-βάλλες, πέντε. κρευαττοστρῶσια πέντε τα δυο εκ μετάξου καὶ τα ετερα λανα κουρτης μετρον· δόδε-κα· στεγνάτα β.' τύγάνην· λεκάνην· βαζηλὰ δυο· καὶ νουττι παιγοῦμαριον εξήκοντα. ζεῦγος υόων κα-ματήριον· ὄνοίκὰ δυο. ἀπο τε πάσης ἐμοῖς υποστάσεως ακοινείτου πράγματος ἔν τοι περὶχόρω νικοτε-ρας· εις τοῖς πατερνήτας· καὶ ἐν τοι περὶχόρω ευρια-τικου. καὶ ὅπουδὰν καὶ οισὺν. ὅσόν τῆς ἐμοῖς κληρο-νομιας· τοσόν οἷα ἐκτήσατο καὶ διεκτήσατο ὁ ἐμός υιός λεος ὁ πατῆρ τῆς ἐμοῖς ἐνγγονήσας· απο τὴν σήμερον ἡμέραν καὶ ωραν· ἔδωκαν αὐτὰ καὶ εσημίωσα εἰς οικοιαν εξουσίαν καὶ κυριοτητα. τῆς ἐμοῖς ἐνγγό-νησας. αμφούσας. τῆς δυλοθείσης· ἔχων ἐλευθεριὰν αδιαν· ποἴεισαι αυτα ει τι ἂν κε βουληθῆ· αμπελῶν χωραφια· ὀσπιτια· δένδρὶ. καλαμόνας· νόμας ὑδάτων· κοινειτον τε καὶ αυτὸκοινειτον· καὶ ὅσα οἷά ἡμεῖν εποφήλουν· καὶ ἐν ημεῖν πρέπει εποφυλεῖν· καὶ ο θεός τὸ ἔλεος· γραφὲν χειρὶ νοταριου γρηγοριου του πουγ-γου· βασιλεικου πωληκου νοταριου χώρας ευριατι-κου ἐν μηνι φευρουαριω επι ἔτους ϛψνθ', ινδικτιω-νος θ', ευτυχως αμην.

† Ego michael pungi iudex briatici testor. † Φι-λῆππος παννάκιος καὶ κρητῆς χώρας ευριατικου μαρ-τυρ. † νικολαος ιερεὺς· πουνκου μαρτυρ. † Nos Am-fusus de Tropea statutus procurator et mundualdus prenominati notarii testor et confirmo. † ego ro-gerius de vallelonga testor. † εγῶ ιωαννης του βήου τα ανότερα μαρτυρω. † λέως νοταριος αρκουμανου μαρτυρ δια του σταυρου.

† γρηγοριος τοῦ πουγγου· βασιλεικὸς πούυληκός νοταριος χωρας ευριατικου τὰ ἀνότερα εικια χειρὶ εγραψα καὶ υπεγραψα.

duae sunt tunicae sericae, una cum superiori earum parte, stragula septem serica, mappas quinque, cul-citas quinque, quarum duae sericae et reliquae laneae, cortinae mensuras duodecim, patinas duas, sartagi-nem, lebetem, et malluvia duo, et dolium peguariorum sexaginta, par boum iugo subditorum, et asellos duos. Omnia vero bona mea immobilia in agro Nicoterae, ad Paternitas, in agro Briatici, et ubicumque posita, tum hereditatis meae, tum ea quae possedit et acquisivit meus filius Leo pater neptis meae, ex hodierna die et hora dedi et tradidi in dominium et potestatem me-moratae meae neptis Anfusae cum libera facultate faciendi de iis quidquid voluerit, nempe vineas, praedia, domos, arbores, arundineta, aquarum divisio-nes, bona mobilia ac semoventia, et quidquid ad me pertinet et pertinere poterit; et Deus (*suam tribuat*) misericordiam. Scriptum manu notarii Gregorii de Pungo, regii publici notarii civitatis Briatici, mense februario, anno 6759, indictione IX, feliciter, amen.

† Philippus Pannacchius iudex civitatis Briatici te-stis. † Nicolaus presbyter de Pungo testis.

† Ego Ioannes de Vita quae supra testor. † Leo notarius de Arcumano testis per crucem.

† Gregorius de Pungo regius publicus notarius civitatis Briatici quae supra propria manu scripsi et subscripsi.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani — n.° 144 bis.)

XVII.

1427 — Mense Novembri — Indict. VI.

Theodorus Palaeologus Porphyrogenitus Despotus donat Georgio Gemisto, eiusque tum filiis Demetrio et Andronico, tum posteris, castrum et terram Phanarii.

† Ἡ βασιλεία μου τὸν παρόντα ἀργυρόβουλλον ὁρισμὸν αὐτῆς ἀπολύει δι' οὗ δὴ καὶ διορίζεται ὡς ἂν κρατῇ καὶ κεφαλατικεύῃ ὁ οἰκεῖος τῇ βασιλείᾳ μου κῦρ γεώργιος ὁ γεμιστὸς τὸ κάστρον καὶ τὴν χώραν τοῦ Φαναρίου μετὰ πάσης τῆς αὐτοῦ νομῆς καὶ συνηθείας καὶ περιοχῆς λαμβάνον κατ' ἔτος ἐντὸς τοῦ προσοδίου αὐτοῦ πάντα τὰ δίκαια τοῦ κεφαλατικίου τῆς αὐτῆς χώρας τὰς μύζας καὶ εἴτι ἄλλον ὀφείλουσιν οἱ ἔποικοι τῆς αὐτῆς χώρας αὐθεντικὸν δίκαιον χωρὶς μόνης τῆς τοῦ Φλωριατικοῦ δόσεως ἥτις ὀφείλει εἶναι τοῦ δημοσίου καὶ οὐδὲν ἔχει εἰς τὰ αὐτὰ παρά τινος τὴν τυχοῦσαν διενόχλησιν ἢ παρασάλευσιν ἀλλὰ ἀπολαύῃ πάσης ἀνενοχλησίας καὶ δεφενδεύσεως τῇ ἰσχύι καὶ δυνάμει τοῦ παρόντος ἀργυροβούλλου ὁρισμοῦ τῆς βασιλείας μου, κρατῶν καὶ κεφαλατικεύων αὐτῷ ὡς ἄνωθεν εἴρηται παρ' ὅλην αὐτοῦ τὴν ζωὴν καὶ ἐκδουλεύων ὀφείλει καὶ μετὰ τὴν αὐτοῦ τελευτὴν, ἵνα κρατῶσι καὶ κεφαλατικεύωσι τὸ τοιοῦτον κάστρον καὶ τὴν χώραν τοῦ Φαναρίου καὶ οἱ γνήσιοι παῖδες αὐτοῦ ὅ τε κῦρ δημήτριος καὶ ὁ κῦρ ἀνδρόνικος παρ' ὅλην αὐτῶν τὴν ζωὴν κατὰ τὸν ἀναγεγραμμένον τρόπον ὡς καὶ οἱ τούτων παῖδες καὶ εἰ μὲν φανῶσιν ἄξιοι περισσοτέρας εὐεργεσίας, ἵνα γένηται εἰς αὐτοὺς εἰ δὲ μὴ ἵνα λαμβάνωσιν εἰς προσόδιον αὐτῶν κατ' ἔτος πάσας τὰς ἀναγεγραμμένας δόσεις χωρὶς μόνης τῆς τοῦ Φλωριατικοῦ δόσεως ἥτις ὀφείλει εἶναι τοῦ δημοσίου· καὶ ἐκδουλεύωσι τῇ βασιλείᾳ ἡμῶν τὴν ἀνήκουσαν ὑπὲρ τούτων δουλείαν· εἴ τος δὲ προτελευτήσῃ ἐκ τούτων ἵνα ὁ ζῶν κατέχῃ καὶ τὴν τοῦ τεθνεῶτος μερίδα ἀναφαιρέτως καὶ ἀνακοσπάσθως παρ' ὅλην αὐτοῦ τὴν ζωήν· ἐπεὶ καὶ εἰς τὴν περὶ τούτων βεβαίωσιν καὶ ἀσφάλειαν αὐτῶν ἐγένετο πρὸς αὐτοὺς καὶ ὁ παρὼν ἀργυρόβουλλος ὁρισμὸς τῆς βασιλείας μου ἀπολυθεὶς κατὰ μῆνα νοέμβριον τῆς ἐνισταμένης ς' ἰνδικτίωνος τοῦ ϛϡλϛ' ἔτους ἐν ᾧ καὶ ἡ βασιλεία μου ὑπεσημήνατο.

† Θεόδωρος ἐν χριστῷ τῷ θεῷ εὐσεβὴς δεσπότης παλαιολόγος ὁ πορφυρογέννητος.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani — n.° 181.)

† Imperium meum praesens decretum argentea bulla munitum concedit, quo definitur, ut domesticus imperii mei dominus Georgius Gemistus habeat et possideat castrum et terram Phanarii, cunctis cum suis iuribus, rationibus, ac pertinentiis, recipiens quotannis inter eiusdem reditus omnia iura dominationis ipsius terrae, praestationes, ac si quod aliud dominicum ius debeant incolae eiusdem terrae, excepta tantum Floriatici solutione, quae Fisco est tribuenda. Neque ullo modo (*ipse Gemistus*) in huiusmodi possessione ab aliquo turbetur vel molestia afficiatur; sed omni fruatur tranquillitate ac defensione, robore ac vigore praesentis decreti imperii mei argentea bulla muniti, habens ac possidens ipsum castrum, sicut superius dictum est, toto suae vitae tempore, ac servitium praestare debens. Post vero ipsius mortem habeant ac possideant memoratum castrum terramque Phanarii etiam ipsius legitimi filii, dominus Demetrius, et dominus Andronicus, quoad vixerint, modo suprascripto, pariterque horum filii. Si vero digni videantur maioribus beneficiis, maiora in eos conferantur. Secus vero habeant pro eorum reditu, singulis annis, suprascriptas omnes concessiones, praeter illam dumtaxat, quae Floriaticum respicit, Fisco solvendam, atque imperio nostro competens pro istis praestent servitium. Si quis eorum praemoriatur, tunc habeat superstes et defuncti partem, minime ab eo auferendam et abstrahendam, quoad vixerit. Atque ad rerum harum firmitatem et securitatem hoc conditum fuit decretum imperii mei argentea bulla munitum, datum mense novembri praesentis sextae indictionis, anno 6936, in quo (*decreto*) et imperium meum se subsignavit.

† Theodorus in Christo Deo pius Despotus Palaeologus Porphyrogenitus.

XVIII.

1428 — Mense Octobri — Indict. VII.

Ioannes Palaeologus Constantinopolitanus Imperator confirmat Georgio Gemisto Brysim et Phanarium, quas terras Theodorus Palaeologus Despotus eiusdem Imperatoris frater ipsi Gemisto donaverat.

† Ὁ οἰκεῖος τῆς βασιλείας μου κυρ γεώργιος ὁ γεμίστος, ἐνεφάνισεν εἰς αὐτὴν ἀργυρόβουλον τοῦ περιποθήτου αὐταδέλφου τῆς βασιλείας μου πανευτυχεστάτου δεσπότου τοῦ πορφυρογεννήτου κυρίου θεοδώρου τοῦ παλαιολόγου· διαλαμβάνον, ἵνα ἔχῃ τὸ περὶ τὸ καστρίον χωρίον τὴν βρύσιν μετὰ τῆς αὐτοῦ νομῆς καὶ περιοχῆς· καὶ τὴν ἐξ αὐτοῦ πᾶσαν καὶ παντοίαν ἀποφέρηται καὶ ἀποκερδαίνῃ πρόσοδον· τήν τε ὑπὲρ τοῦ κεφαλατικίου δηλονότι· καὶ τὰς δύο μείζας τά τε ἐν αὐτῷ ἐξαλειμματικὰ στασία· καὶ πᾶν ἄλλο δημοσιικὸν δίκαιον· ἄνευ μὲν τῶν ὑπὲρ τοῦ ἑξαμιλίου ἀποταχθέντων ἢ ἀποταχθησομένων κεφαλαίων· ἔχων ἄδειαν, αὔξειν καὶ βελτιοῦν αὐτό, κατὰ τὸν ἐνόντα τρόπον· ὁμοίως καὶ ὅσους ἂν προσφέρηται ἢ αὐτὸς ἢ οἱ διάδοχοι αὐτοῦ ξένους· καὶ τοῦ δημοσίου ἀνεπιγνώστους καὶ προσκαθήσωσιν ἐκεῖσε ἐν τῷ τοιούτῳ χωρίῳ, ἵνα ἔχωσι καὶ αὐτοὺς κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον· μετὰ δὲ τὸν θάνατον αὐτοῦ, καθέξῃ καὶ νεμηθήσεται τὸ αὐτὸ χωρίον μετὰ τῆς ἐν αὐτῷ γεννησομένης ὑπὲρ αὐτοῦ αὐξήσεως, εἰς τῶν γνησίων παίδων καὶ κληρονόμων αὐτοῦ, ὁ προτιμότερος· καὶ τοῦτο γίνηται κατὰ διαδοχὴν εἰς τὸν ἑξῆς ἅπαντα χρόνον· ὀφείλοντος τοῦ κατέχοντος αὐτὸ ἀεὶ ἀποδιδόναι ὑπὲρ αὐτοῦ, τὴν ἀνήκουσαν δουλείαν. (Ὁμοίως) ἐνεφάνισε καὶ ἕτερον ἀργυρόβουλον τοῦ εἰρημένου περιποθήτου αὐταδέλφου τῆς βασιλείας μου· διαλαμβάνον ὡς ἂν κρατῇ καὶ κεφαλατικεύῃ ὁ εἰρημένος κῦρ γεώργιος ὁ γεμίστος, τὸ κάστρον καὶ τὴν χώραν τοῦ φαναρίου· μετὰ πάσης τῆς αὐτοῦ νομῆς καὶ συνηθείας καὶ περιοχῆς· λαμβάνων κατ' ἔτος ἐντὸς τοῦ προσοδίου αὐτοῦ, πάντα τὰ δίκαια τοῦ κεφαλατικίου τῆς αὐτῆς χώρας· τάς τε μείζας καὶ εἴ τι ἄλλο ὀφείλουσιν οἱ ἔποικοι τῆς αὐτῆς χώρας βασιλικὸν δίκαιον· χωρὶς μόνης τῆς τοῦ φλωριατικοῦ δόσεως· μετὰ δὲ τὴν αὐτοῦ τελευτὴν, ἵνα κρατῶσι καὶ κεφαλατικεύωσι τὸ τοιοῦτον κάστρον καὶ τὴν χώραν τοῦ φαναρίου καὶ οἱ γνήσιοι υἱοὶ αὐτοῦ παρ' ὅλην αὐτῶν τὴν ζωὴν κατὰ τὸν ἀναγεγραμμένον τρόπον· ὀφείλοντες ἀποδιδόναι

†Domesticus imperii mei Dominus Georgius Gemistus ipsi ostendit bullam argenteam dilectissimi fratris imperii mei, felicissimi Despoti Porphyrogeniti domini Theodori Palaeologi, quo statuebatur, ut (*ipse Gemistus*) terram haberet Brysim, quae circa Castrium posita est, suis cum iuribus ac pertinentiis, nec non omni omnigenoque proventu potiretur et frueretur, illo scilicet qui dominium respicit, duabus praestationibus, et omnibus bonis immobilibus, quae a vectigalibus sint immunia, nec non omni fiscali iure, praeter tributa imposita aut imponenda in capita super Hexamilio, cum facultate augendi ac meliorandi eum locum quoad eius fieri possit. Item (*statuebatur*), ut quotquot advenas vel ipse, vel sui successores illuc adducerent, et Fisco inscio ibidem constituerent, eos simili modo possiderent. Post vero ipsius mortem unus ex suis legitimis filiis atque heredibus, dignior videlicet, locum ipsum haberet ac possideret una cum omni accessione quae inibi ab eo facta fuerit, idque omni futuro tempore in singulas successiones fieret, hoc pacto, ut eiusdem loci possessor competens servitium praestare teneretur. Item ostendit et alteram argenteam bullam praedicti amatissimi fratris imperii mei, qua praecipiebatur, ut haberet ac possideret dictus dominus Georgius Gemistus castrum terramque Phanarii cunctis cum suis iuribus, rationibus atque pertinentiis, accipiens inter eiusdem reditus singulis annis omnia iura dominationis ipsius terrae, praestationes, ac si quod aliud regium ius haberent incolae memoratae terrae, excepta tantum Floriatici solutione; post eius vero obitum, ut suprascripto

ὑπὲρ αὐτοῦ, τὴν ἀνήκουσαν δουλείαν· καὶ ἐὰν προτελευτήση ὁ ἕτερος αὐτῶν, ἵνα ὁ ζῶν κατέχει καὶ τὴν τοῦ τεθνεῶτος μερίδα παρ' ὅλην αὐτοῦ τὴν ζωήν· ταῦτα δὴ οὖν τὰ ἀργυρόβουλα ἐμφανίσας τῇ βασιλείᾳ μου ὁ εἰρημένος κῦρ γεώργιος ὁ γεμίστος, παρεκάλεσεν ἵνα πορίσηται καὶ χρυσόβουλον τῆς βασιλείας μου, εἰς πλείονα τὴν αὐτοῦ ἀσφάλειαν· ἡ βασίλεία μου οὖν εὐμενῶς τὴν αὐτοῦ παράκλησιν προσδεξαμένη, τὸν παρόντα χρυσόβουλλον λόγον ἐπιχωρηγεῖ καὶ ἐπιβραβεύει αὐτῷ. δι' οὗ εὐδοκεῖ θεσπίζει πρὸς ταῦτα καὶ διορίζεται· ἵνα τὰ εἰρημένα ἀργυρόβουλλα τοῦ περιποθήτου αὐταδέλφου τῆς βασιλείας μου ἔχωσι τὸ κύρος· τὸ στέργον· καὶ τὸ βέβαιον· καὶ κατέχη ὁ εἰρημένος οἰκείος τῆς βασιλείας μου κῦρ γεώργιος ὁ γεμίστος τὸ περὶ τὸ καστρίον χωρίον τὴν βρύσιν μετὰ πάντων τῶν εἰσοδυμάτων αὐτοῦ, ἄνευ τῆς ὑπὲρ τοῦ ἑξαμιλίου μόνης δόσεως ὡς προείρηται. ἔχων ἄδειαν αὔξειν καὶ βελτιοῦν αὐτὸ καὶ παραπέμπειν καὶ πρὸς τοὺς ἐξ αὐτοῦ γνησίους παῖδας, ἐπὶ τῷ παραπέμπεσθαι καὶ παρ' ἐκείνων τὸν ἴσον καὶ ὅμοιον τρόπον πρὸς τοὺς ἐξ αὐτῶν, κατὰ διαδοχὴν ἀδιάκοπον, εἰς τὸν ἑξῆς ἅπαντα χρόνον· ὀφειλόντων τῶν ἀεὶ κατεχόντων αὐτό, ἀποδιδόναι ὑπὲρ αὐτοῦ τὴν ἀνήκουσαν δουλείαν· ὁμοίως ἵνα ἔχη ὁ εἰρημένος κῦρ γεώργιος ὁ γεμίστος τὸ κάστρον καὶ τὴν χώραν τοῦ Φαναρίου· λαμβάνων ἐντὸς τοῦ προσοδίου αὐτοῦ πάντα τὰ δίκαια τοῦ κεφαλατικίου τῆς αὐτῆς χώρας καὶ τὰς μείζας· καὶ ἤ τι ἄλλο ὀφείλουσιν οἱ ἔποικοι τῆς αὐτῆς χώρας βασιλικὸν δίκαιον· χωρὶς μόνης τῆς τοῦ Φλωριατικοῦ δόσεως· μετὰ δὲ τὴν αὐτοῦ τελευτὴν, ἵνα κρατῶσι καὶ κεφαλατικεύωσι τὸ τοιοῦτον κάστρον καὶ τὴν χώραν τοῦ Φαναρίου, καὶ οἱ γνήσιοι δύο υἱοὶ αὐτοῦ παρ' ὅλην αὐτῶν τὴν ζωὴν κατὰ τὸν ἀναγεγραμμένον τρόπον· ὀφείλοντες ἀποδιδόναι ὑπὲρ αὐτοῦ, τὴν ἀνήκουσαν δουλείαν· καὶ ὅταν προτελευτήση ὁ ἕτερος αὐτῶν, ἵνα ὁ ζῶν κατέχη καὶ τὴν τοῦ τεθνεῶτος μερίδα παρ' ὅλην αὐτοῦ τὴν ζωήν. κατὰ τὴν περίληψιν καὶ ἰσχὺν καὶ δύναμιν τῶν εἰρημένων ἀργυροβούλλων τοῦ περιποθήτου αὐταδέλφου τῆς βασιλείας μου πανευτυχεστάτου δεσπότου, τοῦ πορφυρογεννήτου· τῇ γοῦν ἰσχύι καὶ δυνάμει τοῦ παρόντος χρυσοβούλλου λόγου τῆς βασιλείας μου καθέξη ὁ εἰρημένος κῦρ γεώργιος ὁ γεμίστος, τὸ περὶ τὸ καστρίον χωρίον τὴν βρύσιν μετὰ πάντων τῶν εἰσοδυμάτων αὐτοῦ, ἄνευ τῆς ὑπὲρ τοῦ ἑξαμιλίου μόνης

modo haberent ac possiderent castrum terramque Phanarii sui quoque legitimi filii, quoad viverent, debentes pro ipso loco competens praestare servitium: ac si eorum alteruter praemoreretur, superstes partem etiam defuncti possideret toto suae vitae tempore. Cum igitur huiuscemodi argenteas bullas dictus Georgius Gemistus meo imperio ostendisset, rogavit ut auream imperii mei bullam ad suam maiorem securitatem consequeretur. Meum igitur imperium eius petitionem benigne excipiens, praesentem auream bullam ei largitur atque concedit, qua ratam habet (*concessionem*), mandat praeterea ac decernit, ut dictae argenteae bullae amatissimi fratris imperii mei auctoritatem, approbationem, ac firmitatem habeant, et memoratus dominus Georgius Gemistus domesticus imperii mei possideat terram Brysim positam circa Castrium, cum omnibus eius proventibus, praeter illum dumtaxat qui Hexamilium respicit, sicut praedicitur, cum facultate eam augendi ac meliorandi, suisque legitimis filiis transmittendi; a quibus etiam aequali similique modo eorum heredibus iuxta successionem nulla intermissione in omne posterum tempus transmittatur, eo pacto ut ipsius terrae possessores competens servitium praestare semper debeant. Item dictus dominus Georgius Gemistus habeat castrum terramque Phanarii, percipiens inter suos reditus iura omnia dominationis eiusdem terrae, praestationes, et si quod aliud regium ius debent huius terrae habitatores, excepta solummodo Floriatici pensitatione. Postquam vero ipse vita migrarit, habeant ac possideant huiusmodi castrum terramque Phanarii et duo legitimi eius filii, quoad vixerint, modo suprascripto; pro eadem vero terra competens servitium praestare debeant. Et cum eorum alteruter praemoriatur, obtineat superstes et defuncti partem toto suae vitae tempore, iuxta tenorem, vim ac robur dictarum ex argento bullarum, quas amatissimus imperii mei germanus felicissimus Despotus Porphyrogenitus concessit. Robore igitur ac vi praesentis aureae bullae imperii mei, dictus dominus

δόσεως ὡς προείρηται· ἔχων ἄδειαν, αὔξειν καὶ βελτιοῦν αὐτό καὶ παραπέμπειν· καὶ πρὸς τοὺς ἐξ αὐτοῦ γνησίους παῖδας, ἐπὶ τῷ παραπέμπεσθαι καὶ παρ' ἐκείνων τὸν ἴσον καὶ ὅμοιον τρόπον πρὸς τοὺς ἐξ αὐτῶν κατὰ διαδοχὴν ἀδιάκοπον, εἰς τὸν ἑξῆς ἅπαντα χρόνον ὀφειλόντων τῶν ἀεὶ κατεχόντων αὐτό, ἀποδιδόναι ὑπὲρ αὐτοῦ, τὴν ἀνήκουσαν δουλείαν· Ἔτι ἵνα ἔχῃ ὁ εἰρημένος κῦρ γεώργιος ὁ γεμϊστός, τὸ κάστρον καὶ τὴν χώραν τοῦ Φαναρίου λαμβάνων ἐντὸς τοῦ προσοδίου αὐτοῦ, πάντα τὰ δίκαια τοῦ κεφαλατικίου τῆς αὐτῆς χώρας καὶ τὰς μείζας· καὶ εἴ τι ἄλλο ὀφείλουσιν οἱ ἔποικοι τῆς αὐτῆς χώρας βασιλικὸν δίκαιον· χωρὶς μόνης τῆς τοῦ Φλωριατικοῦ δόσεως. μετὰ δὲ τὴν αὐτοῦ τελευτὴν, κρατήσωσι καὶ κεφαλατικεύσωσι τὸ τοιοῦτον κάστρον καὶ τὴν χώραν τοῦ Φαναρίου, καὶ οἱ γνήσιοι δύο υἱοὶ αὐτοῦ, παρ' ὅλην αὐτῶν τὴν ζωὴν, κατὰ τὸν ἀναγεγραμμένον τρόπον· ὀφείλοντες ἀποδιδόναι ὑπὲρ αὐτοῦ, τὴν ἀνήκουσαν δουλείαν· καὶ ὅταν τελευτήσῃ ὁ ἕτερος αὐτῶν, ἵνα ὁ ζῶν κατέχῃ καὶ τὴν τοῦ τεθνεῶτος μερίδα παρ' ὅλην αὐτοῦ τὴν ζωὴν, κατὰ τὴν περίληψιν καὶ ἰσχὺν καὶ δύναμιν τῶν εἰρημένων ἀργυροβούλλων τοῦ περιποθήτου αὐταδέλφου τῆς βασιλείας μου πανευτυχεστάτου δεσπότου· τοῦ πορφυρογεννήτου. Εἰς καὶ τὴν περὶ τούτων δήλωσιν καὶ ἀσφάλειαν ἐγένετο καὶ ὁ παρὼν χρυσόβουλλος λόγος τῆς βασιλείας μου· ἀπολυθεὶς κατὰ μῆνα ὀκτώβριον τῆς νῦν ἑβδόμης ἰνδικτίωνος τοῦ ἑξακισχιλιοστοῦ ἐννακοσιοστοῦ τριακοσιοστοῦ ἑβδόμου ἔτους ἐν ᾧ καὶ τὸ ἡμέτερον εὐσεβὲς καὶ θεοπρόβλητον ὑπεσημείνατο κράτος.

† Ἰωάννης ἐν χριστῷ τῷ θεῷ πιστὸς βασιλεὺς καὶ αὐτοκράτωρ ῥωμαίων ὁ παλαιολόγος.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani—n.° 182.)

Georgius Gemistus possidebit terram Brysim circa Castrium sitam cunctis cum proventibus suis praeter illum dumtaxat qui Hexamilium respicit, ut praedicitur, cum facultate eam augendi ac meliorandi, suisque legitimis filiis transmittendi, a quibus etiam aequali similique modo nulla successionis interruptione eorum heredibus ac successoribus transmittatur omni futuro tempore, eo pacto ut ipsius terrae possessores competens pro eo servitium praestare teneantur. Praeterea dictus dominus Georgius Gemistus habeat castrum terramque Phanarii, recipiens inter suos reditus omnia iura dominationis eiusdem terrae, praestationes, ac si quod aliud regium ius ab eiusdem terrae incolis sit persolvendum praeter solam Floriatici solutionem. Suam vero post mortem habeant ac possideant huiusmodi castrum et terram Phanarii duo quoque legitimi sui filii, tota eorum vita, modo suprascripto; pro eadem vero terra competens servitium praestare debeant; et cum eorum alteruter praemoriatur, occupet superstes vel defuncti partem quoad vixerit, iuxta tenorem, robur ac vim dictarum ex argento bullarum, quas amatissimus imperii mei germanus, felicissimus Despotus Porphyrogenitus concessit. Et ut omnibus haec paterent ac rata haberentur, facta est praesens aurea bulla imperii mei, data mense octobri septimae currentis indictionis, anno sexmillesimo nongentesimo tricesimo septimo, in quo et meum pium, atque a Deo promotum imperium sese subsignavit.

† Ioannes in Christo Deo fidelis Imperator et Autocrator Romanorum Palaeologus.

XIX.

1450 — Mense Iulio — Indict. XIII.

Demetrius Palaeologus confirmat fratribus Demetrio et Andronico Gemistis donationes Phanarii et Brysis eisdem olim factas a Theodoro Despoto et Ioanne Imperatore eius fratribus.

† Οἱ οἰκεῖοι τῆς βασιλείας μου ὅ τε κῦρις δημήτριος καὶ κῦρις ἀνδρόνικος οἱ γεμιστοὶ ἐνεφάνισαν ἀργυρόβουλλον τοῦ ἀδελφοῦ μου τοῦ ἀοιδίμου καὶ μακαρίτου δεσπότου τοῦ πορφυρογεννήτου, δι' οὗ εὐεργετῶνται ὁ μὲν κῦρις δημήτριος τὸ κάστρον τοῦ φαναρίου ὁ δὲ κῦρις ἀνδρόνικος τὸ χωρίον τὴν βρύσιν, μετὰ τῆς ἐν αὐτῷ δηλουμένης δυνάμεως, καὶ τῶν καθόλου εἰσοδημάτων αὐτῶν, ἄνευ τῆς δόσεως τοῦ φλωριατικοῦ. ἐνεφάνισαν δὲ καὶ θεῖον καὶ σεπτὸν χρυσόβουλλον ὁρισμὸν τοῦ ἀδελφοῦ μου τοῦ βασιλέως, δι' οὗ τήν τε πρὸς τοὺς τοιούτους γεμιστοὺς διὰ τοῦ εἰρημένου ἀργυροβούλλου ἐπιβεβαιοῖ τοιαύτην εὐεργεσίαν καὶ προστίθησιν αὐτοῖς καὶ τὴν τοῦ φλωριατικοῦ δόσιν, μετὰ τὴν τοῦ πατρὸς αὐτῶν τελευτὴν καὶ εὐεργετεῖ αὐτοὺς ἔχειν καὶ ταύτην, καθ' ὃν τρόπον ἔχει ἑκάτερος τούτων, ὁ μὲν τοῦ φαναρίου, ὁ δὲ τῆς βρύσεως τήν τε ἀρχὴν, καὶ τὰ ἄλλα εἰσοδήματα. καὶ ἐζήτησαν καὶ παρεκάλεσαν ἵνα τύχωσι καὶ ἀργυροβούλλου ὁρισμοῦ τῆς βασιλείας μου ἐπὶ τούτοις, πλείονος αὐτῶν ἀσφαλείας καὶ βεβαιώσεως ἕνεκα ἡ βασιλεία μου οὖν τὴν τοιαύτην ζήτησιν καὶ παράκλησιν εὐμενῶς προσδεξαμένη, τὸν παρόντα ἀργυρόβουλλον ὁρισμὸν αὐτῆς ἀπολύει δι' οὗ δὴ καὶ διορίζεται καὶ εὐεργετεῖ πρὸς αὐτοὺς, ὡς ἂν κατὰ τὴν δύναμιν καὶ περίληψιν τοῦ τε εἰρημένου ἀργυροβούλλου, καὶ τοῦ ἐπὶ τούτῳ προβάντος σεπτοῦ χρυσοβούλλου, ὁ μὲν κῦρις δημήτριος κατέχῃ καὶ νῦν καὶ εἰς τὸ ἑξῆς τὸ κάστρον τὸ φαναρίον μετὰ πάσης τῆς νομῆς αὐτοῦ καὶ περιοχῆς, καὶ ἄρχῃ οὗτος αὐτοῦ καὶ κεφαλατικεύῃ παρὰ μηδενὸς τῶν ἁπάντων εἰς τοῦτο διενοχλούμενος. καὶ νέμηται αὐτὸ κυρίως (καὶ δεσποτικῶς ἔτι καὶ ἀναφαιρέτως) καὶ ἀναποσπάστως, λαμβάνων ἐξ αὐτοῦ καὶ τὰς συνήθεις καὶ τεταγμένας δόσεις αὐθεντικὰς, καθὼς ἂν παραδίδωνται πρὸς αὐτὸν ἀπογραφικῶς, κἂν αὔξησίς ποτε εἰς αὐτὰς (ἡτισοῦν εὑρίσκηται· τάς τε ὑπὲρ τοῦ) κεφαλατικίου δηλονότι καταλογιζομένας, καὶ τὰς μύξας ἀμφοτέρας, εἴτέ τι ἐκεῖσε ἐξαλειμματικὸν ἔστιν ἢ ἔσται. καὶ ἁπλῶς

† Domestici imperii mei dominus Demetrius et dominus Andronicus Gemisti bullam argenteam illustris atque beatae memoriae fratris mei Despoti Porphyrogeniti ostenderunt, qua donantur dominus quidem Demetrius castro Phanarii, dominus autem Andronicus terra Brysi, cunctis cum iuribus in ipsa bulla declaratis, atque cum universis eorum reditibus, praeter Floriatici solutionem. Ostenderunt autem et divinum atque venerandum praeceptum bulla aurea munitum concessum a fratre meo Imperatore, quo donationem istam dicta argentea bulla eisdem factam Gemistis confirmat, ipsisque impartitur etiam Floriatici tributum post eorum patris obitum; nec non eis concedit, ut hoc quoque habeant, eo nempe modo, quo eorum alter Phanarii, alter autem Brysis dominium aliosque obtineat proventus. Petierunt quoque ac precati sunt, ut ad maiorem eorum securitatem atque cautelam vel argenteae bullae praeceptum imperii mei super his consequerentur. Meum igitur imperium eorum requisitioni ac precibus benigne annuens, praesens suum praeceptum argentea bulla munitum dat, quo statuitur eisque conceditur, ut iuxta vim atque tenorem tum dictae argenteae bullae, tum praecedentis venerandae bullae aureae dominus Demetrius Phanarii castrum et nunc et deinceps retineat cunctis cum suis iuribus et pertinentiis, atque huiusce castri principatum et dominationem habeat sine ulla cuiusvis molestia; nec non ipsum pleno ac dominico iure possideat, quin distrahi vel auferri sibi possit, recipiens inde consueta statutaque tributa domino debita, quemadmodum ex scriptura ei traduntur, etiamsi augmentum aliquod olim ibidem reperiatur, ea videlicet quae dominium respiciunt, utramque praestationem, et si quid ibidem immune a vectigalibus est vel erit, atque, ut uno verbo dicam, omnes omnigenasque dominicas concessiones. Praeterea adiunxit, ut dictum est, idem dominus frater meus Imperator dicta ve-

εἰπεῖν τὰς πάσας τε καὶ παντοίας δόσις αὐθεντικάς. Ἐπεὶ προσ(έθησεν) ὡς εἴρηται καὶ ὁ αὐθέντης μου ὁ βασιλεὺς διὰ τοῦ εἰρημένου σεπτοῦ χρυσοβούλλου αὐτοῦ, τὸ Φλωριατικόν τοῦ αὐτοῦ κάστρου. ἵνα ἐπιλάβηται καὶ τούτου μετὰ τὴν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ τελευτὴν καὶ νέμηται καὶ ταύτην τὴν δόσιν, καθάπερ καὶ τὰς ἄλλας τὰς ἐκεῖ αὐθεντικάς. ὁ δὲ κῦρις ἀνδρόνικος ὁ γεμϊστὸς κατέχη ὁμοίως καὶ νῦν καὶ εἰς τὸ ἑξῆς τὸ περὶ τὸ καστρίον χωρίον τὴν βρύσιν, μετὰ πάσης τῆς αὐτοῦ νομῆς καὶ περιοχῆς. καὶ ἄρχη οὗτος αὐτοῦ καὶ κεφαλατικεύη, ἰδία τε καὶ χωρὶς ἀπὸ τοῦ καστρίου κεφαλατικίου. καὶ παρὰ μηδενὸς τῶν ἁπάντων εἰς τοῦτο διενοχλούμενος. καὶ νέμηται αὐτὸ κυρίως καὶ δεσποτικῶς, ἔτι τε ἀιαφαιρέτως καὶ ἀναποσπάστως. λαμβάνων ἐξ αὐτοῦ, καὶ τὰς συνήθεις τε καὶ τεταγμένας δόσεις αὐθεντικὰς καθὼς παρεδόθησάν τε καὶ παραδίδονται πρὸς αὐτὸν ἀπογραφικῶς κἂν αὔξησίς ποτε εἰς αὐτὰς ἠτισοῦν εὑρίσκηται τήν τε ὑπὲρ κεφαλατικίου δηλαδὴ καταλογιζομένην, καὶ τὴν τοῦ βιγλϊατϊκοῦ. καὶ τὰς μύζας ἀμφοτέρας. τάτε ἐκεῖ ὄντα ἢ ἐξαλειμματικὰ στασεῖκ μετὰ καὶ τῆς προεὐεργετηθείσης αὐτῷ γῆς παρὰ αὐτοῦ αὐθέντου μου τοῦ ἀδελφεῦ μου τοῦ βασϊλέως, τῆς ἀπὸ τῆς μητροπόλεως τρόπῳ ἀνταλλαγῆς περιελθούσης τῷ δημοσίῳ· καὶ ἁπλῶς εἰπεῖν, τὰς πάσας τε καὶ παντοίας δόσεις αὐθεντικάς. Ἐπεὶ προσέθησεν ὡς εἴρηται καὶ ὁ αὐθέντης μου ὁ ἀδελφός μου ὁ βασιλεὺς, διὰ τοῦ εἰρημένου σεπτοῦ χρυτοβούλλου αὐτοῦ, τὸ Φλωριατικόν τοῦ αὐτοῦ χωρίου, ἵνα ἐπϊλάβηται καὶ τούτου ὁ τοιοῦτος κῦρις ἀνδρόνικος γεμϊστός, μετὰ τὴν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ τελευτὴν. καὶ νέμηται καὶ ταύτην τὴν δόσιν καθάπερ καὶ τὰς ἄλλας τὰς ἐκεῖ αὐθεντικάς. ἀλλὰ καὶ ἐάν ποτέ τις τεθῇ ἐν τῷ καθόλου τόπῳ καϊνοτέρα δόσις, εἴτε κατὰ ἐναλλαγὴν τῶν νῦν συνήθως διδομένων, εἴτε κατὰ προσθήκην τινά, διηνεκὴς καὶ οὐ πρόσκαιρος, ἵνα λαμβάνωσι καὶ ταύτην οὗτοι ἀμφότεροι· ὁ μὲν τοῦ Φαναρίου, ὁ δὲ τῆς βρύσεως· καὶ νέμωνται καὶ ταύτας καθάπερ καὶ τὰς ἄλλας ἁπάσας δόσεις. τῇ γοῦν ἰσχύϊ καὶ δυνάμει τοῦ παρόντος ἀργυροβούλλου ὁρισμοῦ τῆς βασϊλείας μου, καθέξουσι ἑκάτερος τῶν εἰρημένων γεμιστῶν, ὁ μὲν τὸ Φαναρίον, ὁ δὲ, τὴν βρύσιν· λαμβάνοντες ἐξ αὐτῶν καὶ τὰς ἀναγεγραμμένας ἁπάσας δόσεις, ἐφ' ὅρῳ τῆς ἑαυτῶν ζωῆς, ἀποδιδόντες καὶ τὴν ἀνήκουσαν ὑπὲρ τούτων δουλείαν· δεχόμενοί τε πάσας

nerabili aurea eius bulla Floriaticum eiusdem castri, ut ipse Demetrius hoc etiam accipiat post sui patris obitum, nec non huiusmodi quoque tributum possideat, sicuti et cetera, quae ibi ad dominum spectant. Dominus autem Andronicus Gemistus retineat similiter et nunc et deinceps terram Brysis, circa Castrium positam cunctis cum suis iuribus et pertinentiis, eiusque dominio ac principatu ipse potiatur seorsim et absque Castrii dominatione. Neque ulla molestia in hoc a quoquam afficiatur, et terram ipsam pleno ac dominico iure possideat, numquam auferendam vel distrahendam ab eo, recipiens inde consueta atque statuta tributa ad dominum spectantia, quemadmodum ex scriptura ei tradita fuerunt ac traduntur, etiamsi quaelibet unquam auctio in ipsis reperiatur, iura videlicet quae ad dominium atque excubias pertinent, utramque praestationem, atque bona immobilia, quae ibi sunt vel erunt a vectigalibus immunia, etiam cum terra a domino fratre meo Imperatore ipsi concessa, quae a Metropoli propter permutationem ad Fiscum pervenerat, et ut breviter dicam, omnia omnigenaque iura ad dominum spectantia. Postea adiunxit, ut dictum est, idem dominus frater meus Imperator praefato venerando chrysobullo ipsius terrae Floriaticum, quod ipse Andronicus Gemistus accipiat post sui patris obitum, nec non huiusmodi quoque possideat tributum sicuti et cetera ad dominum ibidem pertinentia. Si quod vero recentius tributum universis locis impositum sit, perpetuum et non temporarium, sive ob permutationem illorum, quae iuxta consuetudinem nunc donantur, sive ob aliquam accessionem, recipiant et illud iidem duo (*Gemisti*), tam dominus Phanarii quam dominus Brysis, et huiusmodi quoque tributis perinde ac ceteris omnibus fruantur. Robore igitur atque vi huiusce praecepti imperii mei argentea bulla muniti, uterque dictorum Gemistorum possideat, alter quidem Phanarium, alter vero Brysim, atque recipiant ex ipsis suprascripta omnia tributa quoad vixerint, reddentes competens pro his servitium. Dicta omnia tributa habeant in eorum

τὰς εἰρημένας δόσεις, εἰς προσόδια καὶ οἰκονομίας αὐτῶν, ἄνευ τῆς οἱασοῦν ἀφαιρέσεως· καὶ ἐκδουλεύωσιν. ἐὰν δὲ καὶ μειζόνων κρίθῶσιν ἄξιοι προσοδίων, δεχόμενοι καὶ ταύτας, ἐντὸς τῆς ποσότητος τῶν προσοδίων αὐτῶν. μετὰ δὲ τὴν ἑκατέρου αὐτῶν τελευτὴν, ἐπιλήψονται τῶν τοιούτων τοῦ τε Φαναρίου δηλονότι καὶ τῆς βρύσεως, καὶ οἱ ἐξ αὐτῶν ἐσόμενοι γνήσιοι παῖδες, ἄρρενές τε καὶ ἐξ ἀρρενογονίας κατὰ διαδοχὴν, καὶ καθέξουσι καὶ νεμηθήσονται ταύτας καὶ οὗτοι, κατὰ τὸν ἴσον καὶ ὅμοιον τρόπον. οὕτω μέντοι, ὥστε ἕνα μὲν τοῦ Φαναρίου, ἕνα δὲ τῆς βρύσεως, τοὺς πρεσβυτάτους δηλονότι, τῶν ἀπὸ γένους ἑκατέρου αὐτῶν ἐπιλαμβάνεσθαι, καὶ τούτων ἑκάτερον τελευτήσαντα αὖθις ἕνα ὁμοίως διαδέχεσθαι, καὶ τοῦτο οὕτως ἀεὶ γίγνεσθαι, ἄχρις ἄν τις τῶν ἀπὸ γένους αὐτοῦ γεμίστου ἄρρενες καὶ ἐξ ἀρρενογονοίας γεγονὼς ὑπολείπηται. ἐὰν μέντοι συμβῇ, ἀπὸ μὲν τοῦ ἑτέρου αὐτῶν μηδένα ἄρρενα, ἢ μὴ ἐξ ἀρρενογονίας ὑπολειφθῆναι, ἀπὸ δὲ τοῦ ἑτέρου πλήους, καὶ οὕτω, τῶν ἀπὸ γένους τοῦ αὐτοῦ ἕνα μὲν τοῦ Φαναρίου, ἕνα δὲ τῆς βρύσεως ἐπιλαμβάνεσθαι, ἔτι ἐὰν συμβῇ ποτὲ τὸν πρεσβύτατον τῶν ἀπὸ γένους ἑκατέρου αὐτῶν καὶ ὦ γίγνεσθαι ἡ διαδοχὴ, παντάπασιν ἀνάξιον γενέσθαι τῆς τοιαύτης δωρεᾶς, ἵνα ἕτερος τῶν ἀπὸ γένους τοῦ αὐτοῦ γεμίστου, ἄξιος μᾶλλον ἐκείνου, εἰς τὴν ἐκείνου, ἀντισάγηται διαδοχὴν. Ἔτι διορίζεται ἡ βασίλεία μου καὶ εὐεργετεῖ, ἵνα ὅσους ἄν ἀνθρώπους ξένους τε καὶ τῷ δημοσίῳ ἀνεπίγνωστους φέρωσι καὶ προσκαθίσωσιν οἱ αὐτοὶ γεμίστοι, ἤ τινὲς τῶν διαδόχων αὐτῶν, εἴτε ἐν τῷ Φαναρίῳ εἴτε ἐν τῇ βρύσῃ, κατέχωσι καὶ τούτους καὶ νέμωνται. τὸν ἴσον καὶ ὅμοιον τρόπον, παρὰ μηδενὸς τῶν ἁπάντων, μηδὲ τούτων ἕνεκα διενοχλούμενοι, ἀλλὰ πάσης ἀνενοχλησίας ἀπολαύοντες. Καὶ εἰς περὶ τούτων πάντων δήλωσιν καὶ ἀσφάλειαν, γέγονε καὶ ὁ παρὼν ἀργυροβούλλος ὁρισμὸς τῆς βασιλείας μου ἀπολυθεὶς κατὰ μῆνα ἰούλιον τῆς νῦν τρεχούσης ἰνδικτίωνος ιγ' τοῦ ϛϡ πεντηκοστοῦ ὀγδόου ἔτους ἐν ὦ καὶ ἡ βασιλεία μου ὑπεσημήνατο.

† δημήτριος ἐν χριστῷ τῷ θεῷ εὐσεβὴς δεσπότης παλαιολόγος ὁ πορφυρογέννητος.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani — n.° 183.)

proventum atque usum sine qualicumque diminutione, atque servitium praestare teneantur. Si vero et maioribus digni credantur reditibus, etiam hos accipiant inter reliquos suos proventus. Post vero utriusque fratris obitum, donationes has accipient, illam videlicet Phanarii et alteram Brysis etiam eorum futuri legitimi filii, mares nempe, atque ex linea masculina iuxta successionem; et hi quidem aequali similique modo terras ipsas tenebunt ac possidebunt, ita quidem, ut alter Phanarium, alter vero Brysim accipiat, natu maiores nimirum ex stirpe utriusque eorum. Et cum ipsorum alteruter diem suum obiverit, iterum alter succedat non absimili ratione; idque semper ita fiat, usquedum mares atque ex linea masculina descendentes ipsius Gemisti superstites extiterint. Si vero contigerit ut nullus ab altero eorum mas vel ex linea masculina descendens supersit, ex altero autem plures; tunc etiam ex huius stirpe alter Phanarii, alter Brysis possessionem accipiat. Praeterea si quando contigerit, ut natu maior ex alterius eorum stirpe, et ad quem pertinet successio, omnino huiusmodi donatione indignus sit, tunc alius ex eiusdem Gemisti genere dignior videlicet prae illo, eius vice successionem nanciscatur. Insuper imperium meum statuit atque concedit, ut quotquot advenas, etiam sine Fisci cognitione, tum ipsi Gemisti, tum aliqui ex eorum successoribus, sive in Phanarium, sive in Brysim adduxerint, ibidemque constituerint, aequali similique modo hos etiam retineant ac possideant, et propter eos a nemine omnino molestia afficiantur, sed omni fruantur tranquillitate. Et ut haec omnia palam fiant, rataque habeantur, conditum quoque fuit praesens cum argentea bulla praeceptum imperii mei, datum mense iulio, currentis tertiae decimae indictionis, anno sexmillesimo nongentesimo quinquagesimo octavo, in quo sese imperium meum subsignavit.

† Demetrius in Christo Deo pius Despotus Palaeologus Porphyrogenitus.

PARS ALTERA

membranas exhibens, in quibus annus desideratur.

I.

Ecclesiae S. Michaelis de Fabalo dantur a monasterio SS. Trinitatis pro duobus numismatis quotannis persolvendis par iuvencorum et asinorum, et porcelli novem.

† Εν ονοματι τοῦ πατρος καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνευματος . . . . . .
. . . . . δια τὸν χειρῶν τοῦ νοταρίου· φενωμ. . . .ὼντες ὁ οἰκόνομος κυρος ρα. . . . . .
πρεσβυτερος καὶ ὁ κυρος μαναδ. . . . . .
. . . . . .
ποιήσομέν ἡμεῖς . . . . . εἰς τας τρῖς ημερας τοῦ σεπτεμυριου· επεδωθῶμεν τοῦ αγίου αρχωστρατηγου τοῦ Φαυαλου· εις τὸν πρεσβυτερον κυρ γρῶσσο. εκ του μερους τοῦ ἡγουμένου τῆς μονῆς τῆς αγίας τριάδος· καὶ πάντον τὸν αδελφῶν καὶ μοναχῶν ὁμίως δὲ καὶ ἐκ του μέρους τοῦ κυρου γοῦδέλμου επεδοθώμεν δὲ καὶ μεταστὸν ζευγάρειν νουδιων· καὶ ὀνικῶν. καὶ κεφάλεα χειριδιων Θ'. καὶ ὁ πρεσβυτερος· γροσσος εν εκάστου τοῦ ἔτους ἵνα εποιδώσει ἡς ημᾶς νομισματα β'. εις το πάσχα· καὶ ταύτα πάντα ὧν ἡμεῖς επεδοθῶμεν αυτῶν ἵνα ἔσται ευθησμένως· ὥστεις δὲ επαναστεῖ πωταὶ κερῶ καταλῆφη διαστρέψαι ἔσται κατηραμενος παρα κυρίου θεοῦ παντοκράτορος· την αράν επισπάμενος τὸν τιή αγίων θεοφώρων πατρων καὶ την αγχωνην τοῦ ιουδα του εισκαριωτου . . . . . .

† In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti
. . . . . .
manu notarii . . . . . .
oeconomus dominus Ra. . . . . presbyter, et dominus Manad . . . . . .
. . . . . .
nos faciemus. . . . . ad tertiam septembris diem, dedimus ecclesiae S. Michaelis Archangeli de Fabalo (*sive*) presbytero domino Grosso ex parte praepositi monasterii S. Trinitatis et omnium fratrum atque monachorum; item et ex parte domini Gulielmi, dedimus etiam par iuvencorum et asinorum et capita porcellorum novem, et presbyter Grossus singulis annis dabit nobis numismata duo in festo Paschali: atque haec omnia quae nos ipsis dedimus sint rite consecrata. Si quis autem aliquando insurrexerit, (*et*) deprehensus fuerit subvertere (*hunc contractum*), maledictus erit a domino Deo omnipotente, atque execrationem tercentorum decem et octo sanctorum divinorum Patrum, et laqueum Iudae Iscariotae sortiatur. . . . . .

(Ex originali membrana Archivi Cavensis — n.° 14.)

II.

Mense Maio — Indict. II.

Nicolaus eiusque uxor Maria cum Composta et filia Calanna vendunt Ioanni vineam positam ad S. Constantinum aureis numismatis duobus totidemque tarenis.

† σηγνον χειρος νικολάου † σίγνον χειρος μαρίας συμνιου αυτου † σίγνον χειρος κομπόστας † σιγνον χειρος καλαννα θυγατρος αυτου † ἡμεῖς οἱ προγεγραμμένοι ὁτε νικολαος καὶ μαρια καὶ κομπόττα καὶ καλαννα οι τους τιμίους καὶ ζωόποιοῦς σταυρους ἰδίαις χερσὶν ποιήσαντες. φενόμεθα πιπράσκοντες ἷς σὲ ιωαννην τὸ γονικὸν ἡμῶν ἀμπέλην τὸ ὄντα και διακειμενον εἰς τὸν ἅγίον κωνσταντινον εις χρυσου νομισματα β' καὶ ταρια β'· ηδια ημῶν βουλη καὶ ἰδία προερεσει καὶ οὐκ αναγκεὶ τινὴ οὐ χλευεις ου πολίνης ἀλλ αυτοπροερέτω ἡμῶν νουλῆ και γνῶμη· ἐστιν δε ὁ περιορισμος του τοιουτου ἀμπελίου· κατα μὲν ανατολας εχω συνορίτην τὸν πίννα· κατα δυσμὰς φιλόμενος ὁ εμὸς πενθερός· καὶ κατα μεσιμβρίας ὁ ρωμανός· καὶ κατα ἄκτρου ὁ προγραφθης πίνας· ἔχην σε δὲ σὺ ὁ προριθεις ιωαννης τὸ τοιοῦτον πετζὴν τοῦ αμπελιου σὺν καὶ ταῖς ε' συκιαις ἀπο τὴν σήμερον ημέραν καὶ ὡραν εἰς απασαν σου εξουσίαν πολὴν χαρίζην ἀνταλλάττην εἰς προικάς διδόναι καὶ εις ιδίους κληρονόμους καὶ διαδοχους καταλιμπανὴν ως την εξουσίαν παρ ἡμῶν εἰλειφῶς· ὅστις δὲ φανὴ ενοχλῶν σε παρα των εμων συνοριτῶν ἵστασθαι μας καὶ δεφενδεύειν σε καὶ αζημίοτον σε ποιήσαι η δε ἡμεῖς οἱ πράτες μετὰμελιθῶμεν καὶ ἀγωγὴν ἡ ζιτησιν ποιήσωμεν κατα σοῦ ιωαννου ειτε τὸν ἡμων διαδοχων ομολογουμεν τοῦ ὑποστρεφην μας τὴν τιμην εισε τὸν ἀγοραστὴν εις το διπλασιον καὶ εν τω δημοσίω λογο προστίμου νομισματα λς' δια το ουτως αρεσθηναι με εγραφη δια χειρος ιωαννου πρεσβυτερου και αρχιμανδριτου μηνι μαϊω ινδικτιωνος β' παρουσια αξιοπιστων μαρτυρων.

† λεων της αρχοντίας μαρτυρ † μιχαηλ τοῦ ουρσουλεοντος μαρτυρ.

† θεόδωρος της πρεσυυτερας μαρτυρ † ὁ παπα νηκολαος πεντεταρης μαρτυρ.

† Signum manus Nicolai. † Signum manus Mariae eius uxoris. † Signum manus Compostae. † Signum manus Calannae eius filiae. † Nos suprascripti Nicolaus, Maria, Composta, et Calanna, qui venerandas et vivificas cruces propriis manibus exaravimus, vendimus tibi Ioanni paternam nostram vineam, sitam et positam ad S. Constantinum, pretio aureorum numismatum duorum, et duorum tarenorum, sponte, et de propria nostra electione, nulla necessitate, dolo, fraude, aut poena, sed de libera nostra voluntate et sententia. Hi vero sunt eiusdem vineae fines: ad orientem habeo finitimum Pinnam; ad occidentem Philomenum meum socerum; ad meridiem Romanum; et ad septentrionem supradictum Pinnam. Habeas autem tu praedictus Ioannes eandem portionem vineae simul et quinque arbores ficus a praesenti die et hora in omnimoda tua potestate vendendi, donandi, permutandi, in dotem assignandi, et propriis heredibus ac successoribus relinquendi, utpote qui facultatem a me accepisti. Si quis vero ex meis finitimis tibi molestiam creaverit, nos obstabimus, et defensionem tui suscipiemus, ac ab omni noxa te immunem praestabimus. Quod si nos venditores poenitentia ducti actionem aut litem tibi Ioanni vel tuis successoribus intendere voluerimus, pretii duplum tibi emptori reddituros nos spondemus, et poenae loco soluturos Fisco nummos sex et triginta, quoniam ita nobis placitum est. Scriptum manu Ioannis presbyteri et Archimandritae mense maio, indictione II, praesentibus fide dignis testibus.

† Leo de Archontissa testis. † Michael de Ursoleone testis.

† Theodorus de Presbytera testis. † Presbyter Nicolaus Pentetaris testis.

(Ex originali membrana Archivi Cavensis — n.° 96.)

III.

Nicolaus prior monasterii S. Mariae de Pertusia permutat cum Roberto de Satriano quaedam praedia.

† ἐγῶ ὁ πριώρης νικολαος· τῆς μονῆς τῆς ἁγίας θεοτοκου τῆς περτούσας· ἐποίησα ανταλλαγμα μετὰ ροπερτον δε σατριανου εκ τὰ χωράφια τὰ ποτὲ ὄντα τοῦ οτοῦ πρεσβυτερου ἰωρδάνου. χωρῆς τὸ καννίτζιον. ὅπερ εἶπεν· εἰγωρασμεναν παρὰ τοῦ νικολάου βαρβαρελλου. εις την ὁδὸν τοῦ βρατζαλλόγγη· από τῆς ὁδοῦ εἰς κάτω· μετὰ τὸ χωραφιον καὶ ὑμεροδενδριον καὶ αγρίων· ἐνώπιον καλῶν μαρτυρων.

μαρτυρ νικολαος κρητης· † μαρτυρ ιωαννης τῆς κώρτης † μαρτυρ † σατριάνος ὁ υιος νικηταις πρόξιμος μαρτυρ·

(Ex membrana Archivi Cavensis — n.° 97.)

† Ego Nicolaus prior monasterii S. Mariae de Pertusia permutavi cum Roberto de Satriano praedia quae prius erant Odonis filii presbyteri Iordani, excepto arundineto, quod se emisse dixit a Nicolao Barbarello iuxta viam de Bratzalonga, nempe a via deorsum, cum territorio et arboribus cultis et incultis. Coram probis testibus.

Testis Nicolaus Iudex. † Testis Ioannes de Corte. † Testis † Satrianus filius Nicetae Proximi.

IV.

Mense Martio 26.

Pascha prior Monasterii S. Mariae de Cyr-Zosimo una cum reliquis fratribus tradit cuidam monacho non denotato monasterium S. Michaelis una cum nonnullis rebus sub annua praestatione duorum solidorum.

† σηγνος χηρος γουλλιελμος πασχα πρηολός της μονής το κυρ ζωσημου· σήγνος χυρος τρυστανός μοναχος· σήγνός χηρος γουλλιελμος των φαυαλών· σηγνος χηρος ραόν ἡος ἀσκυγτινος μοναχος καγω γοῦλλῦελμος πασχα και οι αλλοι αδελφύ ο τω νυν γεγραμμενη φενομεθα αφηεροννοντα τόν αγυόν μυχαηλ σην κε τα πραγματα ταυτα. εν ζευγαρην υοηδια και ονικον κε θ' κεφαλεα χιρυδια κε στεγνατον κε σφουγγατερόν κε καμαστρά κε β' μονοπελεκα κε αξίναρήν κε εμεινη ηπερ τιαύτο στιχύμα οπως οδέ ης χρονον να μοῦ δυδὶ ἐν νομισματα και απο τον χρονον τον εμπρος να δυδυ ανα εκαστος χρονος β'. νομισματα κε ινα ορθοσῖ το μοναστιρῆν κε βαλλη ης εμπρος κε εάν αμελησι και μυ ορθοσι το μοναστιρην ινα στρεψη το μοναστιρυ σην κε τα πραγματα η δέ κε ορθοσι το μοναστιρη να το εχυ αυτον πασας τας ιμερας της ζοης αυτου γραφεν δια χιρὸς λουκυδοῦ ης τας κ' εξε τοῦ μαρτιου μυνος κατενοπιον σαρνου κε μυλοῦ κε ο γυοσφρεδος κε ο βαλδουινὸς ηερεος κε ο καλοκυρῆς κυνηὸς κε ιωαννης υαρυεδος κε ο αλγερής.

(Ex membrana Archivi Cavensis — n.° 98.)

† Signum manus Gulielmi Paschae prioris monasterii de Cyr-Zosimo. Signum manus Tristani monachi. Signum manus Gulielmi de Fabalis. Signum manus Rhai filii Ascittini monachi. Ego Gulielmus Pascha et reliqui fratres modo scripti tradimus monasterium sancti Michaelis cum his rebus, scilicet pari uno boum, asino uno, porcorum capitibus novem, lebete uno, una sartagine, catena ad ollam sustinendam, duabus securibus, una ascia, hoc pacto, ut pro hoc anno monachus ibidem degens det nobis quinque solidos, et ab hoc anno deinceps in singulos annos solidos duos, utque monasterium bene administret, et in melius provehat. Quod si id facere neglexerit, nec monasterium rite administraverit, restituat monasterium una cum praedictis rebus. Sin vero monasterium recte administret, ipsum possideat toto vitae suae tempore. Scriptum manu Lucidi die XXVI mensis martii, praesentibus Sarno, Mylo, Iosfredo, Balduino presbytero, Calocyro Cynio, Ioanne Barbedo, et Algerio.

V.

Mense Martio — Indict. XV.

Venditio vinearum in pertinentiis S. Cyrici facta Pardo a quibusdam, quorum nomina sunt deleta.

† σίγνον † χειρός . . . . . τοῦ ἀποιχομένου ἐκείνου . . . . σίγνον † χειρός λο . . . . . αὐτῆς. † Ἐν ὀνόματι τοῦ (πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ) ἁγίου πνεύματος οἱ σιγνοπροταξαντες ἐν τῇ τοῦ ὕφους ἀρχῇ τοὺς τύπους τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ. σταυροῦ . . . . . τῆς τελείας καὶ καθαρᾶς πράσεως πρὸς σὲ πάρδον, χωρὶς δόλου καὶ κακῆς ἐπινοίας ἐκτός. . . . . μεμεριμνημένης καὶ χρονίας διασκέψεως· δι' οὗ ὁμολογοῦμεν πιπράσκειν σοι ἐκ τῶν ἡμετέρων ἀμπελων . . . . . ὑπαρχόντων εἰς τὸ φίον κυροῦ μαϊόρι εἰς τὴν τοποθεσίαν του ἁγίου κυρικοῦ. εἰς τιμὴν τὴν ἀναμεταξὺ ἡμῶν τελεσθεῖσαν συμφωνηθεῖσαν καὶ ἀρεσθεῖσαν. ἤτη χρυσοῦ σικελικῶν ταρίων ὑστάθμῶν (sic) σύνορα δὲ τῶν προρηθέντων . . . . . τὰ ὑπόλοιπα. . . . . ἐκ δυσμῶν τὸ στιχεῖον . . . . . πραθέντων σοι παρὰ . . . . . ἐκ υορρᾶ . . . . . ἀπολαύοντες τοίνυν ἡμεῖς οἱ προλεχθέντες πράται τὴν ρηθεῖσαν τιμὴν ἀπὸ τῶν χειρῶν σου εις τὰς (ἡμετέρας χεῖρας) παρεδώκαμέν σοι. . . . . τὰ ὁρισθέντα καὶ δηλωθέντα ἀμπέλια εἰς τέλειαν σοῦ δεσποτείαν καὶ (πλειρεστάτην) ἐξουσίαν. ὥστε ἀπὸ τῆς σύμερον ἡμέρας καὶ ὥρας (ἔχης αὐτὰ μετὰ τὴν) ἐξουσίαν, υελτιοῦν. . . ὥδη τίνι τρόπω τοῖς κληρονόμοις σου καὶ διαδόχοις παραπέμπειν καὶ ἁπλῶς πάντα (ποιεῖν ἐν αὐτοῖς) ὅσα ὁ νόμος δεσπόταις ἐν τοῖς οἰκείοις αὐτῶν πράγμασι διαπράττειν παρακελεύη. μὴ δυναμένου τινὸς τῶν ἁπάντων πρὸς τοῦτο . . . . . ἢ ἀντιπίπτειν μήτε ἡμεῖς αὐτοὶ μήτε τὶς κληρονόμος ἡμέτερος ἢ διάδοχος ὡς τὸ κύρος καὶ τὴν ἐξουσίαν παρ' ἡμῶν εἰληφώς. σῶα ἔμως τὰ δίκαια. . . . . φίου. ἤτοι καθέκαστον ἔτος ἐν τῷ καιρῷ τοῦ τρύγου ἐξ ἑνὸς ἑκάστου κήπου πρεσσοῦρας τέσσαρα καὶ . . . . . ποτε γένοιτο, καθ' οἷον δήποτε τρόπον ἐν οἵω δήποτε καιρῷ θελήσωμεν ἡμεῖς ἢ ἡμέτεροι κληρονόμοι (ἢ τὴν παροῦσαν) πράσιν ἀνατρέψαι θελήσωμεν . . . . . γίνόμεθα ἡμεῖς καὶ (ἡμέτεροι) κληρονόμοι καὶ πρὸς σὲ καὶ πρὸς τοὺς σοὺς κληρονόμους . . . . . παντὸς ἐναντιώτεως . . . . . ὥπου

Signum † manus . . . . . demortui illius . . . . Signum † manus Lo . . . . . ipsius. In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Nos qui in huius chartulae initio signa venerabilis et vivificae crucis exaravimus . . . . . perfectae et purae venditionis tibi Pardo, sine dolo maloque consilio . . . . . sed potius sollicita et diutina deliberatione, qua (*chartula*) declaramus vendere tibi ex nostris vineis . . . . . sitis in feudo domini Maioris in pertinentiis S. Cyrici pretio inter nos transacto, convento et accepto aureorum tarenorum siculorum iusti ponderis . . . . . Fines vero praedictarum . . . . . reliqua; ad occidentem ordo . . . . . tibi divenditorum a. . . . . a septentrione. . . . . Cum igitur nos suprascripti venditores memoratum pretium a tuis in nostras manus accepissemus, tradidimus tibi. . . . . praefatas vineas suis finibus in perfectum tuum dominium plenissimumque ius, ut a praesenti die et hora ipsas possideas cum facultate eas in meliorem statum adducendi . . . . . quovis modo, heredibus et successoribus tuis relinquendi, et uno verbo omnia in iis faciendi, quae lex dominis in propriis rebus facere permittit; neque ullus omnino huic venditioni. . . . . vel adversetur, neque nos ipsi neque aliquis ex nostris heredibus vel successoribus, utpote qui robur et auctoritatem a nobis accepisti, salvis tamen iuribus. . . . . feudi, nempe quatuor pressuris ex qualibet vinea debitis quotannis tempore vindemiae. Et . . . . . olim fit, quovis modo vel tempore voluerimus nos nostrique heredes, vel praesentem venditionem subvertere voluerimus. . . . . simus nos et nostri heredes, et tibi tuisque

παρ' οὐδεμίας παραγραφῆς νοηθαίμενοι. ὡς. . . καὶ ἦθος ἔγγραφον καὶ ἄγραφον καὶ . . . . . τὸ τὸ νελεάνειον δογμα τὸ ταῖς ἀπατωμίναις γυναιξὶ νοηθουν. . . . καὶ ἐξ ἐπερωτήσεως τῆς ἡμετέρας αποκρίσεως ὁμολογοῦμεν καταβαλεῖν σοι ἢ κληρονόμοις σου τὴν τιμὴν ἐν διπλῇ ποσότητι καὶ τῷ δημοσίῳ τὸ τρίτον σὺντ. . καὶ οὕτως ἐρρώσθη τὸ παρὸν ἔγγραφον ἰσαεὶ. ὅ τι ἐγράφη παρακλήτει ἡμετέρα καὶ π(ροτροπῇ) τοῦ δηλωθέντος κυροῦ μαϊόρε χειρὶ γρηγορίου κριτοῦ ἐν μηνὶ μαρτίῳ τῆς ιε' ινδικτίωνος ἔτους ϛψ. . .

† μαρία ἡ θυγατήρ τῆς ρηθείσης καλαπρίσας ἐπϊκυρω . . . . . .

† . . . . . .

† ἰωάννης κ . . . ὑπέγραψε.

† Ego R. . . . . testis sum.

heredibus . . . . . cuiusvis adversationis . . . . . nullius exceptionis auxilio subnixi . . . . . consuetudinem scriptam et non scriptam, et . . . . . legem Velleianam deceptis mulieribus opitulantem. . . . et ex requisitione nostrae responsionis assentimur solvere tibi et heredibus tuis duplum pretii atque triplum Fisco . . . . . et ita firmum maneat praesens instrumentum in perpetuum, quod scriptum est rogatu nostro et mandato memorati domini Maioris manu Gregorii iudicis, mense martio, indictione XV, anno 67. . .

† Maria filia nominatae Calaprisae roboro . . . . . .

† . . . . . .

† Ioannes C . . . subscripsit.

(Ex originali membrana episcopalis Archivi Neritini — n.° 17.)

VI.

Riccardus Martellus donat monasterio S. Mauri nonnullos homines.

† (σίγνον χειρὸς ρικκάρδου μαρτέλλου). . . . . συκεύνου αὐτοῦ. Ἐν ὀνόματι τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος. ἐγῶ ρικάρδος ὁ μαρτελλος ὁ τὸν σίγνον, τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ διὰ τῆς χειρὸς μου τοῦ ἀνωτέρω γράψας ἐν τῶδε τῷ χαρτίω, τίθημι ἐκουσία γνῶμη καὶ οἰκήα προερέσει· δια τῆς σωτηριας ψυχῆς τοῦ παναθνητόν, μου υἱόν, κυρου, βαρθολομαιου τοῦ μακαριοτάτου· ἀφηερόννω εἰς τὴν μονὴν τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος μαύρου τοῦ . . μουτράρου· τοῦ Φραγκο. . . . . μου οἱ αὐτάδελφοι, τοῦνομα αγρήμοι, καὶ γριγόριον, τεκνα, οὗυον, ἀπο τοῦ χωραφιου κουλουπάτζε· σὺν τῆς ὑποστάσεως αὐτῶν, καὶ τῶν παιδίων αὐτῶν· τοῦ τω. . . ὑπὲρ λύτρου καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τοῦ υἱοῦ μου βαρθολομαίου καὶ ἵνα διαφέρουσιν αὐτῶ εἰς τὴν θείαν λειτουργείαν τῆς μονῆς τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος μαύρου κατωτέρου. καὶ ὑπερ ἀφέσαιως τῶν ἁμαρτιῶν ἐμῶν καὶ παντὸς χριστιανοῦ. καὶ ἤ τις φανῇ (βουλόμενος ἀνα)τρέψαι ταύτην τὴν ψυχοφέλυμον ἀφηέρωσιν ἤ τε (ἐγὼ) ἢ τίς τῶν ἐμῶν διαδώχων ἢ κληρονόμων. μὶ εἰσακουέσθω ἀλλ' ἔστω καταραμένος παρὰ πατρὸς υἱοῦ καὶ ἁγίου πνεύματος· . . . . . καὶ τῶν ιβ' ἁγίων ἀποστόλων καὶ

† Signum manus Riccardi Martelli. . . . . coniugis eius. In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Ego Riccardus Martellus, qui signum venerabilis et vivificae crucis manu mea in hac chartula exaravi, spontaneo consilio et propria deliberatione ob salutem animae demortui filii mei domini Bartholomaei felicissimae memoriae (*hanc chartulam*) condo, qua dono monasterio sancti martyris Mauri de . . mutraro Franci . . . . . fratres quorum nomen Agrimi, et Gregorium, filios Hugonis e fundo Culupatzi cum suis bonis et filiis eorum . . . . . pro expiatione et remissione peccatorum filii mei Bartholomaei, et ut suam operam navent in divinis officiis supradicti monasterii sancti martyris Mauri pro remissione peccatorum meorum, cunctorumque christianorum. Et si quis huiusmodi donationem factam ob spiritualem utilitatem subvertere voluerit, sive ego, sive aliquis e meis successoribus et heredibus, ne exaudiatur, sed maledictus sit a Patre, Filio et Spiritu Sancto . . . . . et duodecim sanctorum Apostolorum, ac san-

τῶν ἁγίων τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτὼ πατρῶν, καὶ ἵνα σύμμαχον, τὸν ἅγιον μαῦρον . . ἔχῃ ἐν τῷ νῦν καὶ ἐν τῷ μέλλοντι αἰῶνι. ζημιοῦσθω δὲ καὶ εἰς τὴν . . . . . νομίσματα ρ' . . . . εἰθ' οὕτως εἰσχυρὰν καὶ νευραν (εἶναι) ἡ καθ' ἡμῶν ἀφηέρωσης· ἐνόπιον τῶν παρευρεθέντων μαρτύρων. ἐγράφη διὰ χειρὸς λέοντος . . . . . .

(*Epocham et testium nomina delevit aetas.*)

ctorum tercentorum octo et decem Patrum, et ut adversarium habeat sanctum Maurum in praesenti et in futuro seculo ; mulctetur vero . . . . . numismatis centum . . . . . Atque nihilominus firma ac stabilis sit praesens mea donatio. Coram testibus qui interfuerunt. Scriptum manu Leonis . . . . . .

(Ex originali membrana episcopalis Archivi Neritini — n.° 18.)

VII.

Matthaeus dominus castri Aëtae instaurat templum et hospitium S. Michaelis.

† Ἐν ὀνόματι τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ ἁγίου πνεύματος. Ἐγὼ ματθαῖος καὶ μετὰ θεὸν κύριος καὶ δεσπότης καστέλλου ἀέτου. υἱὸς τοῦ μακαριστάτου ἄρχοντος κυροῦ ρικκάρδου καὶ κυρίας κλημέντζης· ἀνοικοδομῶ τὸν ναὸν τοῦ ἁγίου ἀρχιστρατηγοῦ μηχαὴλ εἰς τὴν ἡμετέραν χῶραν, καστέλλου ἀέτου, ἄνω εἰς τὸ ὄρος, πρὸς ψυχικὴν ἡμῶν σωτηρίαν καὶ ζωῆν τὴν αἰωνίαν, καὶ αὔξισιν καὶ ζωῆν τὴν αἰωνίαν τῶν ἐμῶν τε καὶ τῶν ἐμῶν τέκνων καὶ ἀδελφῶν καὶ ἰδίων. καὶ ψυχικῆς σωτηρίας τῶν ἐμῶν γονέων καὶ ἀδελφῶν. πάππων καὶ προπάππων. καὶ τούτου τοῦ ἔσεσθαι ξενωδοχίου. λατίνως δὲ σπιτάλου. εἰς πρόσδέξεται αὐτῶ κύριος ὁ θεὸς ὡς τοῦ ἀβράαμ τὴν σκηνὴν. δίδωμοι δὲ πρὸς ἀνοικοδωμὴν τοῦ παρόντος σπιτάλου καὶ ὑπεροχὴν τῶν ξένων. ἐν πρώτοις. τὴν δεκατίαν τοῦ κινούργου χωρίου· καὶ τὰ χωράφια τοῦ ἁγίου ἀρχιστρατηγοῦ. ὡς καθότι καὶ ἡ ἐκκλησία ἐκ πάλαι ἐπικράτει· καὶ τὸν μύλον. εἰς τὴν χωρίαν τοῦ κινούργου χωρίου· ὅπου ὑπήρχε ἐκ τὸ πάλαιον καὶ τὸ ἀμπέλιον τοῦ ἀρχιστρατιγοῦ τὸ ὄντα εἰς τὸ χωρίον βρατζαρίων καὶ ἔστιν· δίδωμι δὲ. καὶ εἰς τὰ βρατζάρια καὶ εἰς τὴν ἀκανθὰν χωράφιν μοδίων ἤκοσι· τῶν μὲν βρατζαρίων τὰ χωράφια συνοροῦνται οὕτως· εἰς τὸ ἄνω βρατζάρια ἀπόριν, πλησίον τοῦ γαβρίλου. σύνοροῦνται καλωμιν κινούρον κατὰ ανατολὴν. καὶ εἰς τὴν κεφαλὴν ἡ ὁδός. καὶ εἰς τὸν πόδα ὁ ρίαξ. καὶ ἐκ τοῦ ἑτέρου μέρους γαβρίλου χωράφιον μοδίων δύον. καὶ τὸ ἀπόριν πίτταρι σύνοροῦνται κατὰ ἀνατολὴν τοῦ καλαμάτου· κατὰ δύσιν ὁ πρικαλλίδος· χωράφιον μοδίων τρίων· καὶ τὸ ἀπόριν τοῦ τυγάνου· τὸ χωράφιον τῆς κερασίας· σύνοροῦνται τοῦ νικολάου

† In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Ego Matthaeus , Dei gratia, dominus et possessor castri Aëtae, filius beatissimae memoriae principis domini Riccardi et dominae Clementiae, reficio templum sancto Archangelo Michaeli dicatum in nostra civitate castri Aëtae supra Montem , pro spirituali nostra salute et vita aeterna, et pro incremento et aeterna salute mea et filiorum, fratrum et propinquorum meorum, nedum pro spirituali salute meorum parentum et fratrum , avorum et proavorum. Quod quidem templum erit xenodochium, latine autem hospitale, ac dominus Deus ipsum tueatur velut Abraham habitaculum. Ad instaurandum vero huiusmodi hospitale, et hospites digne excipiendos, in primis dono decimam praedii Cinurgi; et praedia sancti Michaelis, prout ecclesia iamdudum possidet; et molendinum, quod extat in ambitu praedii Cinurgi, et ubi antiquitus extabat; et vineam sancti Michaelis sitam in loco dicto Bratzariorum. Dono insuper viginti modios praedii positos ad Bratzaria, et ad Spinam, e quibus qui extant Bratzariis his finibus circumscribuntur : ad superiorem Bratzariorum partem est aporium prope Gabrilum conterminum Calomini Cynuro orientem versus , et ad caput est via , ac ad pedes rivus ; ex altera vero parte Gabrili praedium duorum modiorum, et aporium Pittari finitimum ad orientem praedio Calamati , ad occidentem Pricallidi ; praedium modiorum trium , et aporium Tigani; praedium Cerasiae conterminum Nicolao Tigano, et Gabrilo ; praedium trium modiorum, et aporium Garini; praedium modiorum duo-

τυγάνου· καὶ τοῦ γαβρίλου· χωράφιον μοδίων τρίων· καὶ τὸ απόριν γαρηνου χωράφιον μοδίων δύων καὶ εἴμησι. σύνοροῦνται χωραφιου γουλλιάλμου βερνάρδου. καὶ τῆς περιστέρενης. καὶ τὸ ἀπόριν τῆς μουτάρενης χωραφιον μοδιων δύον. ἐκ τὸ κάτω μερος σύνοροῦνται χωράφια τοῦ κυρου ακιλμέρι τοῦ καστέλλου. καὶ εἰς τὴν κεφαλὴν σύνοροῦνται τοῦ φλορῖ· καὶ εἰς τὴν ἀλώνην. τὸ απόριν τὸ μυράδιον τοῦ αυθέντου. σύνορεῖ τοῦ κανδίδου καὶ γαβρίλου· καὶ τοῦ ανδρέου δυνάμου. καὶ τοῦ καταβαίνη ἡ πρίονι ολη καὶ ἀναβαίνη μεσα η υαθύα καὶ ἀπόδιδὶ εἰς τὸ ἄνω πριόνης τὸ δυσικὸν μέρος χωράφιον μοδίου ἑνὸς. καὶ εἰς τὸ ἀκανθὸν χωράφιον μοδιων πέντε. πλησίον τοῦ γαλλιάρδου· καὶ σινοροῦνται παγκάλλου κουλλουρίδου· καὶ σύνοροῦνται στέφανος μαγαριτζούνος. καὶ ἡ ὁδὸς ποῦ καταβαίνει ἐκ τοὺς σαμνατικούς καὶ χωράφια υλαμμένου. καὶ συνοροῦνται τοῦ νικίτου γαλλιάρδου καὶ ὁ ποταμὸς τοῦ πιτεράνου. καὶ τὸ ἀπόριν τοῦ αἴδνου· ὅπερ ἐπὶκράτει ὁ πέτρος ἀρκλὰς. ἐλαίαις σὺν τοῦ χωραφίου σύνοροῦνται ἀμπελιον κλαύσαρει. καὶ χωράφιον βουλπίνου. καὶ ὁ ποταμὸς αγκό. . . καὶ σύνκλίει εἰς τὸ αμπελιον μελίδου τοῦ αυθέντου. στέργω δὲ καὶ τοῦ ἀμπληκεύσαι εἰς τὸ χωράφιον τοῦ σπηταλου ἀνθρώπους ξένους εἰς τὸ ἀγκουμάνδεύσιν τοῦ σπιτάλου. σπίτια δέκα. καὶ τὸ πράγμαν τοῦ σπιτάλου, ἵνα περὶπατεῖ ἐλευθέρως εἰς ἅπασαν μου τὴν χῶραν. υοϊδια, πρόυκτα χοιρίδια· καὶ ἡτι ἄλλον. καὶ δύο ζευγάρια τοῦ σπιτάλου ἵνα καματεύσουν ἐλευθερως εἰς τὸ χωράφιον μου τοῦ ὅρους. καὶ οὕτως ἐπὶδιδωμοι τὴν ἐξουσιαν ταύτην τῶν τοιούτων πραγμάτων καὶ κτιμάτων ἐπὶ σὲ τὸν ἱέρεαν ἰωάννην τῶν ἀπο σικελίας· μέχρι ζωής σου, καὶ ὁρδυνίας σευ. καὶ εἰ μὲν ποτὲ καιρῶ η χρόνω, φοραθῆ κὰν εἷς, ἤτε ἴδιος, ἤτε ξένος ἡ ἐξ ἡμῶν κανεῖς, κάτάστρέφοντα, ἢ κατάλοῦντα τα παροντα δηλοῖμενα ἀμφιἐρόματα τοῦ σπιτάλου ἁγίου ἀρχιστρατιγοῦ μηχαηλ. καὶ οὐκ ἐάσει αὐτὰ ὡς καθὅτι καὶ τὸ παρὸν συγίλλιον δῆλῆ οὐκ ἐάσει αὐτὰ ἀπαράτρευτα μέχρι τερμάτων αἰώνων· σχῆ τὸ ἀνάθεμα περὶ πατρὸς υιοῦ καὶ ἁγίου πνευματος, καὶ τῶν αγιων ιβ' καὶ εβδομήκοντα ἀποστόλων. καὶ τιή θεόφόρων πατρῶν. καὶ οὗτος στέργω καλωθελῶς τὰ ανωτέρω γεγραμμένα πάντα. καὶ πρὸς περισσωτέραν πίστωσιν ἠχία μου χειρὶ ἐποίσα τὸ σημίον τοῦ κυρώματος. καὶ τῆ ἡμετερα βουλλη ἔπιξα· ἐν παρουσία ἀξιόλόγων μαρτύρων.

rum cum dimidio, finitimum praedio Gulielmi Bernardi et Peristerenae; et aporium Mutarenae; praedium duorum modiorum: ex inferiori vero parte finitima sunt praedia domini Acilmeri de Castro, et ad caput finitima sunt praedia Flori, et ad aream est aporii domini parva pars contermina Candido, et Gabrilo, et Andreae Dynami, et descendit tota serra, et ascendit media vallis ac pervenit ad superiorem serram; ad occidentem est praedium unius modii. Ad Spinam vero est praedium quinque modiorum prope Galliardum, et finitima sunt praedia Pancalli Culluridi, Stephani Magaritzuni, et via, quae descendit ex Samnaticis, et praedia Blammeni, ac finitima sunt praedia Nicetae Galliardi et flumen Piterani, et aporium Aedni, quod possidet Petrus Arclas. Oleis cum praedio finitima est vinea Clausari, et praedium Vulpini, et flumen Anco . . et clauditur in vinea Melidae Domini. Ut autem commorentur in praedio hospitii advenae, qui commenditi eiusdem sint, concedo domos decem, usumque hospitii, et ut libere obambulent per totum meum agrum boves, oves, sues, et si quid aliud, et duo boum paria ad hospitium spectantia, ut libere terram arent in meo territorio de Monte. Et ita hanc possessionem huiusmodi bonorum et rerum trado tibi presbytero Ioanni de Sicilia, quoad tu tuusque Ordo vixeritis. Si vero quacumque occasione vel tempore quis apparuerit vel propinquus, vel extraneus, vel quis nostrum eversurus aut labefacturus praesentes donationes factas hospitio sancti Archangeli Michaelis, et non siverit ut eae, prout hoc sigillum ostendit, sint immutabiles usque ad finem seculorum, anathema incurrat Patris, Filii et Spiritus Sancti, sanctorum duodecim Apostolorum, et tercentorum octo et decem divinorum Patrum. Ita vero benevole confirmo omnia suprascripta; et ad maiorem fidem propria manu mea signum confirmationis feci, meoque sigillo roboravi coram fide dignis testibus.

† Κλιμεντζα τῶν ἀρενων κηρια μαρτυρ υπεγραψα τὸν σταυρον. † Ego presbyter Petrus bonus interfui. † Ego Bertheramus bove testor. † Ego Angilmerius deremis testor. † Ego rogerius gatus testis sum. † πετρος μακρὶς στρατιότης μαρτυρ υπεγραψα τον σταυρὸν † ρικκαρδος γαττος μαρτυρ υπέγραψα τὸν σταυρὸν.

† Clementia Arenarum domina testis crucem subscripsi.

† Petrus Macri miles testis crucem subscripsi. † Riccardus Gattus testis crucem subscripsi.

† εγὼ ματθαῖος αυθέντης καστέλλου ἀέτοῦ τὰ ἀνοτέρω γεγραμμένα στέργω καὶ ἐπικυρῶ. †

† Ego Matthaeus dominus castri Aëtae suprascripta confirmo et roboro.

(Ex membrana Archivi Neapolitani n.° 484.)

VIII.

Presbyter Leo de Mutero donat templo SS. Deiparae de Sturnis duas portiones praedii positas in planitie Buchortae.

† σίγνον χειρος πάπα λεοντος τοῦ μουτερου φενομαι εγω παπας λεων ω προγραφης τω σιγνῶ του τιμηοῦ καὶ ζοῶπηου σταυρού ηκια χηρὴ γράψάς· διδῶντα τα χοραφηα μοῦ τὰ απὲρ ἐχο ης τὰ πλάγηα τοῦ βουχόρτα. ηγορασιες πετζηὰ δύο. το ἐν τὸ ηγορασὰν εκ τὴν βλάνκαν θυγατιρ μαρηας της σέλημοὺς ροβῶν τρηῶν· διορήζετε δε ουτὸς κατὰ μεν ανὰτολας το χοραφηὸν παπα νηκολαου του καπαντονᾶ το οιπερ εποῦληρὲν τοῦ κοροῦ ραου· υιοὺ προτονοβελλισιμοῦ· καὶ κάτα δισεὸς το χοραφηον· ιωαννου τω σελνιὰ τοῦ θηου αυτης· καὶ κατὰ αρκτροῦ τὸ σινορὸν το χόνδρο· και κατὰ μεσιβρηας ω ρηακας· και σικλῆ· το δε ετιρὸν λουρὴν υπαρχει ούτὸς· ρουβον πὲντὲ· εστη δε και ο περηορηημος αὐτοὺ κάτα μὲν ανατολάς· το χοραφὴν παπα κονστα του μουτερου το ἀπὲρ εδοκαὶ ης τιν αγιαν θεοτοκον των στουριὸν περη ψηχηκης σοτιρηας· και κὰτὰ διτεὸς το χοραφηον του προφητου· και κατα αρκτρου η ὡδος και κὰτα αρκτρου και κατα μεσιβρηας ο ρηακας· και σινκλῆ· τουτο δὲδοκα ης τον πανσεπτῶν ναῶν τη υπερῆιας θεοτοκου τον στουρνὸν· και ης τον μαηστοράν ανδρεαν· και ης τους δε λήποὺς αδελφοὺς περη ψηχηκης σοτηρηας και τον εμον γοιεὸν· του εχην σὰς το τιουτον χοραφὴν απεντευθὲν και οσᾶ ης κηρήὸς και αὐθέντὸς ποὺλειν χαρὴζὴν και η τοι δ' αν κελεβη πιὴν πιήσε μη κολυῶμενὸς παρὰ τηνὸς. μη παρ εμου μητε τὸν εμὸν τεκνον η κληρονομων η σὶνκληρονομων· η ξενο προσοποῦ τω σινολον· αλλ οστη φανι ειοχλὸν τὴν τιαυτιν χαρηστηκὴν δωρεαν. ιστο ξενὸς

† Signum manus presbyteri Leonis de Mutero. Ego suprascriptus presbyter Leo, qui signum honorabilis et vivificae crucis propria manu exaravi, dono praedia mea, quae habeo ad latera Buchortae et emi, nempe duas portiones, quarum unam emi ex Blanca filia Mariae de Selima, et constat tribus rubis, hosque habet fines: ab oriente praedium presbyteri Nicolai de Capantona, quod ipsi vendidit dominus Rhaus, filius Protonobilissimi; ab occidente praedium Ioannis de Selima, patrui ipsius; a septentrione confinium Chondri; et a meridie rivus; atque clauditur. Altera vero portio constat quinque rubis, et ita circumscribitur: ab oriente est praedium presbyteri Constae de Mutero, quod ipse donavit Sanctae Deiparae de Sturnis pro spirituali salute; ab occidente praedium Prophetae; a septentrione via; et a septentrione et meridie rivus; atque clauditur. Hoc praedium dono venerabili templo Sanctissimae Deiparae de Sturnis, et magistro Andreae, et ceteris fratribus pro spirituali salute mea et meorum parentum, ut habeat huiusmodi praedium amodo, et tamquam dominus ac possessor vendat, donet et de eo faciat quidquid (*lex*) facere concedit, neque molestiam patiatur ab aliquo, neque a me, vel a meis filiis, vel heredibus, vel coheredibus, vel extranea persona in universum; sed quisquis in huiusmodi gratiosam

και αλλότριος της καθαρας και αμομοιτου των χρηστήανῶν πιστεός ζημηουτό και ης το δεμόσιον νομισματα λς' εν παρουσια μαρτυρων † ο κηρης γεμμος μαρτυρ υπεγραψε τον σταυρον.

† νικητας γαβρῶς του πρεσβητερου πετροῦ μαρτυρ υπεγραψε τον σταυρον.

† παπας ιωαννης υιος του πρεσβυτερου πετροῦ μαρτυρ υπεγραψε.

† ιωαννης ὁ τοῦ νοταριου χριστοφόρου υιός μαρτυρ υπεγραψε.

† βονος ὑιός πέτρου μουτερου μαρτυρ εγραψε τον σταυρον οἰδιωχείρως.

† κωνσταιτινος υιός του ανοτέρω παπα λεοντος μαρτυρ υπεγραψε ηδια χειρι.

† βωνὼς ἀδελφος αυτου μαρτυρ υπεγραψε.

donationem insurgat, seiungatur a pura et inculpata Christianorum fide, et solvat poenae nomine Fisco numismata sex et triginta. Coram testibus. † Dominus Gemmus testis crucem subscripsit.

† Niceta gener presbyteri Petri testis crucem subscripsit.

† Presbyter Ioannes filius presbyteri Petri testis subscripsit.

† Ioannes filius notarii Christophori testis subscripsit.

† Bonus filius Petri de Mutero testis scripsit crucem manu propria.

† Constantinus filius suprascripti presbyteri Leonis testis manu propria subscripsit.

† Bonus frater ipsius testis subscripsit.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani — n.° 185.)

IX.

Mense Novembri — Indict. XI.

Ioannes Notanus cum uxore Maria vendit monasterio S. Phantini tertiam partem vineae pretio cuiusdam quantitatis frumenti, fabarum et lini.

† σιγνον χειρος ιωαννου υἱοῦ γεωργίου νοτανου. † σιγνον χειρὸς μαριας σύνβιος αυτοῦ.

Ἐν ὀνόματι τοῦ πατρος καὶ τοῦ υιοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνευματος· ἡμοῖς οἱ προγεγραμμένοι· οἱ τα σίγνα τοῦ τιμίου καὶ ζωόποιοῦ σταυρου οἰκείαις ἡμῶν χερσὶν ποιήσαντες. τὸ δὲ ὅλος ὕφος τοῦ ονοματος καὶ ἐξονοματος ἡμῶν γραφὲν δια χειρος τοῦ νοταριου. την (παροῦσαν) ταιλήαν καὶ καθαραν διάπρασιν· ποιθαίμεθα καὶ ποιοῦμεν ἐκουσία ἡμῶν τη γνῶμη καὶ αὐτοπροαιρέσει ἐκτὸς βίας ἀνάγκης καὶ παντὸς ἀποιγωρευμένου τρόπου. εἰς σὲ τὸν εὐλαβέσταταν ἱερομοναχον καὶ προεσθοτα (τῆς ἁγίας μονῆς τοῦ πατρὸς) ἡμῶν Φαντίνου· καὶ προς τους ἁπαντας τοὺς μελλοντας ελθειν τῆ προγραφεισῃ μονῃ τοῦ εἶναι προεσθοτας καὶ κυριεύειν αὐτην. δι ης ἐν (ἀληθεία) καὶ εὐθύτητι· ὁμολογουμεν απεντευθεν. ἴδι πιπράσασθαι καὶ αποτάξασθαι κατα ταιλήαν νομην καὶ δεσποτείαν σου το τριτον μερος ἐμὸν τοῦ ἀμπελου. ἐξ ὧν ἐφυτεύσαμεν κοινοτερως μετα τοὺς αδελφοὺς μου. τους οσπ . . . . . ωτας νἰκολαον. καὶ ἀνδρεαν. περισρἰζεται ουτως. ἐξ ανατολης. ἡ οδος ἡ απάγουσα εἰς το ἀμπελιον, τοῦ ἀ . . . ποκαμισϊ

† Signum manus Ioannis filii Georgii Notani. † Signum manus Mariae uxoris eius.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Nos suprascripti, qui signa honorabilis et vivificae crucis propriis nostris manibus effinximus, totam vero nominis et cognomenti nostri scripturam manu notarii exaravimus, huius perfectae et purae venditionis instrumentum condimus et facimus spontanea nostra voluntate et libera electione, absque vi, necessitate, et quovis vetito modo tibi pientissimo monacho et praeposito sancti monasterii patris nostri Phantini, et omnibus futuris praepositis ac moderatoribus antedicti monasterii; quo (*instrumento*) in veritate et iustitia declaramus amodo vendidisse et cessisse in perfectum tuum dominium et possessionem tertiam meam partem vineae, quam in commune plantavimus una cum fratribus meis . . . . . Nicolao et Andrea. Hos vero habet fines: ab oriente viam quae vadit ad vineam . . . . pocamisi et aliorsum; ab occi-

καὶ αλλαχως. δήτις. το αμπέλιον, της ρηθησης αγίας μονης του ἁγίου Φαντινου. ἄρκτρου, τὸ χωραφιον τῆς. . . . . μεσημβρίας· τὸ μέρος τοῦ αμπελου τοῦ αδελφού μου καὶ αποιχωμενου ἀνδρεου. τοῦτο οὖν τετραμερως πε(ριορισθὲν) σὺν τὸ αργον χωραφιον μέρος ἐστὼς σὺν ὑμεροδενδροις. καὶ εισωδω εξωδω καὶ πασι δικαίοις αὐτου πεπρα(καμεν σοι) αὐτὰ εις τιμὴν τὴν ἀναμεταξὺ σὺνφωνηθήσαν· καὶ ἀρεσθήσαν· σιτον. φάβαν καὶ λιναρον, το χριζομενον . . . . . ελαβαμεν. ἡμοῖς ἀπὸ τας σὰς χεῖρας εἰς τας ἡμετέρας. καὶ εὐθέως. ἐποιήσαμέν σοι τὸ παρον τῆς (πράσεως ἔγγραφον). τὸ προρηθεν αμπέλιον εἰς τοπον λεγῶμεν παντανον. ἵνα ἀπο του νῦν. καὶ εις το διηναικοῖς χρόνοις. επεξουσιως εχειν σε αυτο το μέρος μου τοῦ αμπέλου ἤγουν το τριτον. καὶ το αργον χωραφιον. σοὶ. καὶ ἡ ευαγεστατη μονη τοῦ ποιειν παντα εις αὐτο και εξ αυτου ως κυρίως. ὅσα οἱ θεῖοι καὶ οἱ θειωτατοι νόμοι παρακελεύεται. μὴ παρά τινος κολυόμενος. μητε παρ ημων αὐτων. ἐὰν φανὴ τὶς απο το μέρος ἡμῶν ἡ ετέρου ξένου προσωπου τινὸς ζήτησιν κοίνησιν τινα ποιοῦμενος ἕνεκεν το ρηθεντα αμπελιον. καθῶς ανωτερως διλοῖ. ἴσθασθαι ἡμὰς καὶ διεκδικᾶν αὐτα ἀπο παντος εναντιοῦμενου προσωπου, καὶ σὲ, καὶ ἡ ευαγεστατη μονη αζύμιοι καὶ ατάραχοι (ποιεῖν. εἰ δὲ) τουτο οὐ ποιήσωμεν, ἀλλα εἰς ἐπῖστροφὴν τινα χρισῶμεθα. ὁμολογαμεν τοῦ ζυμιοῦσθαι (ἡμᾶς εἰς τὸ δημόσιον) νομισματα λϛ'. καὶ προς σε το τιμημα εις το δυπλοῦν, καὶ τὰς βελτιῶσεις. καὶ ἡθ (οὕτω στέργη καὶ ἐμμένη ἡ τοιαύτη) διάπρασις στεραια βαίβαια καὶ απαρασάλευτος εις τοὺς αἰωνας. ἡτις εγράφη . . . . . δι επιτροπης ιωαννου πρωτοπαπα καὶ ταβουλαριου κοιρκλαριου μηνι νοεμβριω ινδικτιωνι ια' ἔτους. . . . .

† ρογεριος Φαβάτζας μαρτυρ υπεγραψα δια του σταυρου.

† εγω ἀλεξανδρος Φαβάτζας μαρτυρ υπέγραψα δια του σταυρου.

† Ego Bartolomeus iudex testis sum.

† εγω βασιλειος κριτης μαρτυρ υπέγραψα δια του σταυρου.

† εγω ἰωρδανος καὶ κριτης κῆρκλαριου μαρτυρ υπεγραψα οικεία χειρὶ.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani — n.° 186.)

dente vineam dicti venerabilis monasterii sancti Phantini; a septentrione praedium. . . . . a meridie partem vineae fratris mei demortui Andreae. Hanc igitur vineam quadrifariam circumscriptam una cum inculti praedii parte, cumque fructiferis arboribus, introitu et exitu, et omnibus eius iuribus, vendidimus tibi pretio inter nos pacto et convento frumenti, fabarum et lini, quae necessaria sunt . . . . . accepimus a tuis in nostras manus, et tibi fecimus hoc instrumentum venditionis antedictae vineae sitae in loco qui vocatur Pantanum, ut amodo et in futurum tempus tu et sanctissimum monasterium possideatis ipsam partem meae vineae, nempe tertiam, et incultum praedium, cum potestate faciendi in ea et de ea quidquid divinae leges propriis dominis permittunt, neque ab aliquo, sive a nobis impedimentum patiaris. Si vero quis ex parte nostra, vel extranea persona quaestionem vel actionem de memorata vinea tibi intendat, uti antea dictum, nos obstabimus, et te ac sanctissimum monasterium defendemus a quavis contraria persona, et illaesos et indemnes vos praestabimus. Nisi autem id fecerimus, sed haec evertere aliquo modo tentaverimus, assentimur mulctae nomine solvere Fisco numismata sex et triginta, et tibi duplum pretium ac meliorationes. Et nihilominus firma, valida et immutabilis in omne aevum huiusmodi venditio permaneat, quae scripta est . . . . . ex mandato Ioannis protopapae et tabularii Circlarii, mense novembri, indictione XI, anno . . . .

† Rogerius Fabatzas testis per crucem subscripsi.

† Ego Alexander Fabatzas testis per crucem subscripsi.

† Ego Basilius iudex testis per crucem subscripsi.

† Ego Iordanus iudex Circlarii testis propria manu subscripsi.

X.

Ioannes Marionitus cum fratre Arcadio vendit Basilio Andreamo vineam positam in loco dicto de Gadurice aureis tarenis sex.

† Σύγνο χειρῶς· ιωαννου τῆ επονομηα του μαρὶονειτὴ † σήγνῶ χηρός ἀρκαδειου αδελφου αυτου † σὴγνῶ χὴρῶς· θαυμάστῆς· μειτρός· αὐτῶν· ἡμὴς ἡ ανότὲρο γεγραμενει η τα σίγνα του τημηῶν· καὶ ζοπηῶν σταυρῶν· ηκειες χερσὶν καθειπογραψὰντες· αναλανυαννάμενει καὶ τους δε λιπους· αδελφους· ηδειους καὶ κληρονομοὺς· καὶ σὺνκλιρονάμους· καὶ απλὸς ἠπῆν ἠς πάντα ανθρωπον· φὲνομὲθα πουλόντα εις σε κηρειν υασιλιον ανδρεαμον· το ἀνπέλιον· το απερ εχομεν εκ πατρὶκὴς μας κλὶρονομηειας· ης τοπὸν λεγόμενον της γαδουρηκεις· δειορειζετε κατα ανατολὰς του ψυχραλεου και του αὺτου πράτη· και δεισεος του αὺτου πράτη· κατα ἀκτροῦ· η οδὸς· και μεσινυρίαν η του υαρυοῦτου· καὶ σὺνκλὶει· τουτο δε ση πεπρακαμεν· δεια χρὴσοὺν ταρια ς' ατηνα απολάυομεν· απο τὰς χειρας σου· ῆς χήρας εμὰς· επηεισαμεν σὺ τελίαν καὶ πληρεσταὶτυν· πρασυν· του εχειν σε αυτο εξουσίαν· από τυν σίμερὸν υμεραν καὶ ορεν ης τοῦς εξεις χρόνους· πολὶν χαρίζειν ἀνταλλὰντην· καὶ ης πρικὰς τέκνον γράφειν· ὸς το κείρος· καὶ τὴν εξουσίαν παρ ιμῶν· ἠλιφὼς· καὶ εαν ποτε καὶρο φανει της ζειτοῦντα· η ενοχλοῦντα. ἠνα στήκομεν· καὶ δειεκδεικοῦμεν· αὶκ παντὸς προσόπου ξενοῦ· τε καὶ ηδειοῦ· ἡ δε καὶ υμὴς μετάμελι γὲνόμεθα ειτα μη ηακουόμεθα· μειδε παρα του νόμου υοηθείτο· ἄλλα σχή το αναθεμα· παρα πατρος καὶ υιου καὶ ἀγίοῦ πνευματος· τον τιὴ' αγίον θεοφόρον· πατρων· καὶ ζειμειουσθο ης το δεμόσυονομισματα. λς' καὶ ἠς σὲ τὸν αγορακότα το τρίπλοῦ· καὶ ηθ οὗτος στεργὶ καὶ ἐνμενει· ἡ τηαυτη πράσὺ· ην καλοθελῶς· ἐπηεισαμὲν· ἀχρι τέρματὸν εὸνὸν παρουσία μαρτυρων. † νεικόλας υάρυοῦτὸς μαρτυρ. † ιοταριος ιωαννης βαρβουτος μαρτυρ.

(Ex membrana Archivi Neapolitani — n.° 187.)

† Signum manus Ioannis cognominati Marioniti. † Signum manus Arcadii fratris eius. † Signum manus Thaumastae matris eorum. Nos suprascripti, qui signa honorabilis et vivificae crucis propriis manibus exaravimus, nomine quoque ceterorum fratrum, propinquorum, heredum et coheredum, et uno verbo cuiusvis hominis, vendimus tibi domino Basilio Andreamo vineam, quam habemus ex paterna nostra hereditate in loco dicto de Gadurice. His vero finibus circumscribitur: ab oriente est Psichraleus et idem venditor; ab occidente ipse venditor; a septentrione via; et a meridie filii Barbuti; et clauditur. Hanc igitur vineam vendidimus tibi aureis tarenis sex, quibus acceptis a tuis in nostras manus, fecimus tibi perfectam et plenissimam venditionem, ut habeas ex hodierna die et hora et in futurum tempus facultatem eam vendendi, donandi, permutandi, et in dotem filiarum constituendi, utpote qui dominium et potestatem a nobis accepisti. Si vero aliquando quisquam quaestionem vel molestiam tibi inferat, nos obstabimus et te defendemus a quavis persona tum extranea tum propinqua. Sin autem consilium mutaverimus, ne exaudiamur, neque a lege subsidium quaeramus, sed anathemate percutiamur Patris, et Filii, et Spiritus Sancti, et tercentorum decem et octo sanctorum divinorumque Patrum, et Fisco mulctemur numismatis sex et triginta, tibique emptori triplo pretio. Ac nihilominus firma maneat huiusmodi venditio, quam bona voluntate fecimus, usque ad finem seculorum. Coram testibus. † Nicolaus Barbutus testis. † Notarius Ioannes Barbutus testis.

XI.

Testamentum Monachae Marinae Atzimannae.

† ἐποιδίπερ ἄδιλον· τὸ τοῦ θανάτου πέρας καθέστεικεν· καὶ ουδεῖς ασφαλώς ἐποίσταται. τὴν ἡμεραν. ἥτε τὴν ὡραν. τῆς ἐντεύθεν· ἀπόδειμίας. κατα τον τοῦ κυριοῦ λόγων. ὅτι ουκ εἴδατε· ποία ὡρα ὁ κυριος ἔρχεται· ταύτα καὶ τα τοῦτοις ὅμοια· οἰς νοῦν μου λαβών· καγῶ μαρίνη μοναχῆ· τῆ ἐπονιμία τοῦ ατζειμάννα· ἐν αστενία βαρυτάτη· περηπεσῶν, καὶ φοβοιθείσα μοιπῶς ἐφνηδίως ἐπέλθη ἐπ εμὲ, ὁ θάνατος, καὶ καταλυπω τα πρόσόντα μοι ἀδιαθέντα. ὡς καὶ πολλοίς, πολλάκεις συνέβει, ἐν ρώμη νοϊ καὶ λογϊσμῶ νίφοντι, θέλω καὶ βούλομαι διάτάξασθαι τα τοῖς πενιχράς μου οὐσίας πράγματα, ἐν πρώτοις, ἐπαφίω ὑπερ ψιχηκεῖς μου σωτηριας, καὶ διὰ τὰς πολλάς, ἐβεργεσίας ἥν ἐπίησεν εἰς ἐμμέν. ὁ ἐμόν ἔνγγων ὁ νικόλαος, ἀφίο του μέρος ἀπὸ τὸ ἀμπελιον. τὸ ἔχω εἰς το πατάκονες, πλητιον τοῦ γουρροῦφι καὶ του βούρχου. ἔστιν δὲ ρίζας ἑκατὸν· ὁμίως καὶ τὴν φητίαν τὴν ἅπερ ἐφίτευσεν ἐν τὸ κίπω· καὶ τὸ χοράφιον· το ἐκβαλον· τὸ δὲ ἕτερον ἄμπιλιον, ἀφίω τοῖς ἐμῆς θυγατρός, τῆς θεοδώτης, ἐπαφίω, καὶ τοῦ νικολάου. τοῦ ἐμοῦ ἔνγγου. τῶ οσπίτιων σύν τοῦ τρακτουρίου, καὶ, τοῦ τιναρίου, καὶ ἤ τη δὰν ἄλλα ησὶν, ταύτα πάντα διάτίθῶμαι ἐνόποιον τῶν παρεβρεθέντων μάρτυρων, ἤ της δὲ φανὴ ἀπὸ τὸν ἐμὼν τέκνων οιδίων οἱ κληρονόμων, βουλιθεῖς, μετατρεύσαι· ταύτα μοι καλοθελώς, διατάξαντα σχεῖ τὸ ανάθεμα καὶ τὴν ἀρὰν τῶν τιή ἁγίων θεοφωρων πατρων, καὶ τὴν αχῶνην ἰουδα του προδώτου † μίχαηλ πρεσβυτερος. μαρτυρ † πᾶπα νικείφωρος μαρτυρ. κώνστα βλέφαρος μαρτυρ † λεων βούρχος μαρτυρ † μαμοῦνεις λαγούτζεις μαρτυρ † ἰωάννης μιζότερος μαρτυρ λεων ὑιός φιλίππου.

(Ex membrana Archivi Neapolitani—n.° 188.)

† Quoniam obscurus est mortis adventus, ac nemo certo scit diem et horam qua e vita migrare debeat, iuxta Domini verbum: Nescitis homines qua hora Dominus veniet; haec et his similia animo meo reputans ego Marina Monacha cognominata Atzimanna, cum in gravissimum morbum inciderim, metuens ne improviso me mors adoriatur, et quae ad me pertinent intestata relinquam, prout multis saepe accidit, dum viribus non destituor, ac mentis animique compos sum, volo de meo tenui patrimonio disponere. In primis pro mea spirituali salute, et propter plurima beneficia quibus me complexus est nepos meus Nicolaus, ei relinquo partem meae vineae, quam habeo ad Patacones, prope Gurrufium et Burchum, centum vitibus constantem; item et plantationem, quam fecit in horto, et praedium extra situm. Aliam vero vineam relinquo filiae meae Theodotae, et Nicolao nepoti meo domum cum tracturio et cella vinaria, et si quae alia sunt. De his omnibus dispono coram testibus qui interfuerunt. Si vero quis ex meis filiis propinquis vel heredibus apparuerit, qui haec, quae ego bona voluntate statui, evertere voluerit, habeat anathema et maledictionem tercentorum octo et decem sanctorum divinorumque Patrum, et laqueum Iudae proditoris. † Michael presbyter testis. † Presbyter Nicephorus testis. Consta Blepharus testis. † Leo Burchus testis. † Mamunes Lagutzes testis. † Ioannes Mizoterus testis. Leo filius Philippi.

XII.

Nicolaus Burrelites cum uxore et filiis vendit Roberto Buciae vineam aureis tarenis triginta.

† σίγνον χειρός νικολάου εποιημία βουρρελήτου κατοικητοῦ εν τω χωριω βηλλάδων † σιγνον χειρός καλλης συμβιου αυτοῦ † σίγνον χειρος λεοντος υιου τῆς αυτης καλλῆς † σίγνον χειρός ειρηνῆς θηγατρος του αυτοῦ νικολαου καὶ της ριθησις καλλῆς † σιγνον χειρός μαχαλδας ανεψιας αυτου.

Ἡμῆς υ προγραφεντες οι τὰ σίγνα του τιμιου σταυρου ειδιαὶς ημων χερσιν εν τωδε τιμω χαραξαντες τὴ ημετέρα βουλῆ καὶ θελήσει ανάλαμβαννόμεθα τοὺς αδελφους ηδιους κλοίρονομους καὶ σὶνκλοίρονομους καὶ απλὼς ὑπιν εις παντα ανθρωπον αρχην καὶ εξουσιαν δι οὶς ομολογουμεν δια του παρόντος πουπληκοῦ εγγραφου παρουσια των υπογραμμενων κριτων σκηλλακιου περεγρίνου σαμονὰ πουπληκου νοταρίου της αὐτῆς καὶ τῶν υπογραμμενων μαρτυρων εις τοῦτο κληθέντων και παρακληθεντων αδολως καθαρως εκουσιως καὶ ελευθερως επράσαμεν σὺ τοῦ ρουπερτου βουκήα καὶ τὴς σοὶς κλοίροιόμοις· τω ημετερον οικιον αμπελιον το οντα ἐις τὴν ποθέσιαν χωριου. . . . καὶ συνορούντα του φυλιππου βήβήλλου ετερον σίνορον τοῦ πρεσβυτερου σκολαριου ην ἔχη εκ του κελωνὰ σινορηται και ει οδὼς και σινκλοὶ τῶ αυτον αμπελιον δσόν και εστὴν τελαγγανόντα ημας. μετα πάντων αυτου δικαὶοματων και εκεισε δενδρῶν σινγγια πεπρακαμεν αυτὸ σὶ του δίλωθεντος ρουπέρτου του βουκήα καὶ τὴς σοὶς κληρονομοὶς δια χρυσοῦν ταρία τριάκωντα. ἄτινα ταρία τριἄκωντα τὴν δικαιαν επητιμησιν τοῦ πραγματος ελαβάμεν απο σοῦ και απετἄξαμεν πάσαν παραγραφὴν ζητήσαιως των προγεγραμμένων ταραιων ὸς ανέλλειπη αυτα ελαβομεν ομιος απετάξαμεν ἄπαν δικαιον τω δυναμενον ημας βωιθησαι εις μετατραπὴν της αυτης πρασεως, μάλλον ορκω ομωσαμεν σας ου μὴ εισελθωμεν κατεναντιον τούτου εἰ ὸ ουχ υποκεισωμεθα τη πυνὶ τὴς επιορκῆς απέστημεν τὴς δεσποτειας του πράγματος καὶ πρὸς σὰς τὴν νομὴν καὶ δεσποτιαν επαρεδὦσαμεν υπο εξουσιως ἔχειν σας αυτὸ πουλειν χαρίζην ανταλλάττειν καὶ εν πρἴξὴν τεκνων γράφειν ος το κῆρος καὶ τὴν αυθεντιαν παρ ημων λαβῶν· μη κολιομενος ἠ εμποδιζωμένος παρα τινὸς. καὶ η μεν ποτέ κερῶ φαὶη τὶς ενοχλήσας εις αὐτῶ ειναι στἴκωμεν εκδικἄν σας αυτο εκ παντος εναν-

† Signum manus Nicolai cognominati Burrelitae incolae terrae Villadorum. † Signum manus Calae uxoris eius. † Signum manus Leonis filii eiusdem Calae. † Signum manus Irenes filiae eiusdem Nicolai et memoratae Calae. † Signum manus Machaldae neptis eius.

Nos suprascripti, qui signa honorabilis crucis propriis nostris manibus in hoc instrumento exaravimus, nostra sententia et voluntate, nomine quoque fratrum, propinquorum, heredum et coheredum nostrorum, et uno verbo cuiusvis hominis, magistratus atque officialis, declaramus praesenti publica scriptura coram subscriptis iudicibus Scyllacii, Peregrino Samona publico notario eiusdem civitatis, et subscriptis testibus ad hoc vocatis et rogatis, nos absque dolo, sed sincero animo, sponte et libere vendidisse tibi Roberto Buciae tuisque heredibus nostram propriam vineam, quae extat in loco . . . . . et est finitima Philippo Bibillo, ex alia parte vineae presbyteri Scolarii, quam habet ex Celona, et insuper viae, ac clauditur. Hanc vineam, quantacumque est, ad nos spectantem, cum omnibus eius iuribus et arboribus inibi consitis, una cum eius humo, vendidimus tibi memorato Roberto de Bucia tuisque heredibus aureis tarenis triginta, quos pro iusto rei divenditae pretio accepimus a te, et renunciavimus cuivis exceptioni eosdem repetendi, quoniam non imminutos ipsos accepimus. Item renunciavimus cuilibet iuri quod nobis opitulari possit ad evertendam huiusmodi venditionem, quin imo iureiurando tibi promittimus numquam ei obstituros, et nisi id fecerimus, subiiciamur periurii poenae. Insuper exuimus nosmetipsos dominio rei, et tibi ius ac possessionem eius tradidimus, cum facultate eam vendendi, donandi, permutandi et in dotem filiarum scribendi, utpote qui dominium et potestatem a nobis accepisti; neque quisquam te impediat vel deturbet. Si quis vero aliquando tibi molestiam inferat, nos obstabimus, et tibi ipsam defendemus a quavis contraria persona;

τιουμενου προσωπου ει δε ου διεκδικησωμε σας αυτο ος βουληθωμεν μετατρεψαι την παρ ημων καλωθε-λως γενομενην σας πρασιν μη εισακουομεθα μητε παρα του θειου νομου βωιθειαν σχωμεν ου μονον τουτο αλλ ηπερ παραβασιαν του τιμιου σταυρου ζημιουστω ημας εν τω δεσποτικω φυσκω αυγουσταλια δεκα και προς σας τους αγωραστας τριπλην την ονν και ειθ ουτω στεργη και εμμενη υ παρουσα πρασις προς σας και των κληρονομων σας στερρα βαιβεα και απαρασαλευτος αχρι τερματων αιωνων εν παρουσια μαρτυρων.

† εγω φιλιππος του νοταριου ρογεριου κριτης σκηλλακος μαρτυρω και υπεγραψα.

† Ego Sabinus specialis testor.

† ανδρεας υιος πρεσβυτερου βασιλειου ο του ταβερνιτου και σκευοφυλαξ της επισκοπης μου παρακληθεις μαρτυρων υπεγραψα ηκεια χηρι.

† Ego Rao buchia testor και υπεγραψα.

† Ego Iohannes asperus testor.

† Ego Iohannes de perrino testor.

† Ego Leo de Mayda rogatus testor et me subscripsi.

† εγραφη υπογραφη και υπογραφη και εκηρωθη τω παρον εγγραφον χειρι εμου περεγρινου σαμονα πουπληκου νοταριου σκηλλακος.

et nisi eam tibi vindicaverimus, sed voluerimus evertere hanc nostram sponte tibi factam venditionem, ne exaudiamur, neque a divina lege subsidium habeamus; neque hoc tantum, sed ob violationem honorabilis crucis mulctemur regio Fisco augustalibus decem, et tibi emptori triplo emptionis pretio; atque nihilominus firma permaneat praesens venditio tibi tuisque heredibus facta, stabilis, valida et immutabilis usque ad finem seculorum. Coram testibus.

† Ego Philippus notarii Rogerii filius, iudex Scyllacii testor et subscripsi.

† Andreas filius presbyteri Basilii Tabernitae sacrista episcopii mei rogatus testis subscripsi propria manu.

† Scriptum, subscriptum et roboratum est praesens instrumentum manu mea Peregrini Samonae publici notarii Scyllacii.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani—n.° 189.)

XIII.

Marina donat ecclesiae S. Ananiae praedium situm in loco dicto Musoleone.

† Εγο τε ή μαρήνη αφηερόνο ης τον πανσεπτον ναον του αποστολου ανανηου το χοραφηον τω ωντα ης τον μουσουλεοντα εστην δε ο σηνορηασμος του χοραφηο τιουτος εστην δε επι δημας νηκολαος του ναττεπεδε.

† ορσουλεος γαβρος αυτου μαρτυρ υπεγραψε.

† θεοδορος το λευκολου γαβρος αυτου μαρτυρ υπεγραψε.

† νηκολαος σηεσκαλκος μαρτυρ υπεγραψε.

† γρηγορηος αδελφος του πρεσβυτερου ηλια μαρτυρ υπεγραψε.

† γρηγορηος στουαλας μαρτυρ υπεγραψε.

η τις δε βουλιθη ακαιρωσε την παρ εμου αφηερωσην ηια εχη το ανάθεμα παρα πατρος και υιου

† Ego Marina offero venerabili templo Apostoli Ananiae praedium, quod extat Musoleone, et hos habet fines: ab occidente est Nicolaus Battepede.

† Ursoleo gener eius testis subscripsit.

† Theodorus de Leucolo gener eius testis subscripsit.

† Nicolaus Sinescalcus testis subscripsit.

† Gregorius frater presbyteri Eliae testis subscripsit.

† Gregorius Stobalas testis subscripsit.

Si quis autem voluerit infirmare hanc a me factam oblationem, habeat anathema a Patre, et Fi-

καὶ ἁγίου πνευματος· τὸν τιή αγιον θεοφορον πατρων καὶ ἐστην η μερης αυτὸ μετα των ηποιτων αρον σταυροσον.

(Ex membrana Archivi Neapolitani — n.° 190.)

lio, et Spiritu Sancto, a tercentis octo et decem sanctis divinis Patribus, et sit pars ipsius cum illis qui dixerunt: Tolle, crucifige.

XIV.

Descriptio finium quorumdam praediorum monasterii S. Stephani de Nemore.

† αὕτη εστὴν ἡ ἑναρξις τῶν σύνορων τῶν κουλτούρων ὧν ἐδωρήσατο ὁ κραταιος ρήξ τῶν ερημίτων· ἐν πρωτοις ἡ σύνορος τὴς κουλτουρας τοῦ κατὰνάνκη· καὶ κατέρχεται ἀνατοληκὰ τὸ ριάκην τοῦ κατὰνάνκη ἄχρι τῶν χωραφιων ἁγίου λεωντίου, εἰς τὸν σκῆνον, ἐνῶ τὸν λίθον ἐθέσαμεν. καὶ ἀναβέννη ἀναφορικὰ τὸ ἀρκτρόων μέρος εἰς τὸν βουνὸν, ἐν ὁ τὸν λίθον ἐθέσαμεν. ἐκήθεν ἀναβέννη δυσικὰ τὴν πρϊόνίαν τα χημένα ὕδατα ἄχρι του σταυρωμένου λίθου, καὶ ἀποδίδει, εἰς τὴν παλεὰν ἀσβεστάραν· καὶ ὑπάγει υ πριονία ἄχρι τῆς πορτικέλλας εἰς τὸ σύνορον κατανάνκη· ὁμοῖως ἤδωμεν καὶ τῶν σὺνοριάσμῶν τῆς κουλτούρας τοῦ ἁγίου παντελεήμονος ὡς ἀναβέννει ἀνατολικὰ ὁ ρίαξ ἄχρι τοῦ ἁγίου παντελεήμονος καὶ ἀναβέννει ἡ πριόνία εἰς τὸν λίθον τὸν σταυρωμενον· καὶ σχήζει τὸ βουνὴν εἰς μέσον καὶ ἀποδίδει εἰς τὸν δρόμον τῆς κασαμόνας· ὅπου ἐθέσαμεν τὸν λίθον· καὶ κατέρχεται τὸ σύνορον τοῦ ἁγίου λεωντίου ἄχρι τοῦ σταυρωμένου δένδρου, καὶ ἀποδίδει εἰς τὸ ρυάκυν, καὶ κατέρχεται τὸ σύνορον τοῦ ἁγίου λεωντίου ἄχρι τοῦ τέλους τοῦ κάμπου, καὶ διάβέννει τὸ ἄκρος του κάμπου τῆς κασαμόνας ἄχρι τοῦ λίθου τοῦ σταυροτοῦ εἰς τὸ ακροτίρην τῆς κασαμόνας, καὶ ἀναβέννει τὸ χείλος τοῦ κάμπου ἄχρι τῆς ἀγρικῆς ἀππίδας ἐν ἡ καὶ ἐθέσαμεν τὸν λίθον καὶ καταβέννει ὁ ρύαξ τοῦ πηγαδίου ἄχρι τοῦ μεγάλου ρύακος· καὶ καταβέννει ὁ ρύαξ ἄχρι τῆς δρηὸς της σταυρωμένης, καὶ ἀναβέννει ὁ ψευδορύαξ, ἄχρι τοῦ σταυρωθέντος λίθου· καὶ ἀναβέννει. εἰς τὸ δένδρον τὸ σταυρωμένον, εἰς τὸ ποδόβουνον του πούτζου, καὶ αναβέννει εἰς τὲς ἀγρικαῖς ἀππίδαις εἰς τὸ ἄκρον τοῦ κάμπου τῆς κουλτούρας τοῦ πούτζου ὅπου ὑπάρχει ὁ λίθος ὁ σταυρομένος· καὶ ἀναβέννει δυσικὰ τὸ ἄκρον τοῦ κάμπου τοῦ πούτζου ἄχρι τοῦ παλεοῦ ἀλωνιου ὅπου τὸν λίθον ἐπίξαμεν· καὶ ἀναβέννει ὑ πριόνία δυσικὰ εἰς τὸν βουνὸν εἰς τὸν διαχορίσμὸν τῆς κουλτουρας τῆς κουλουτζέστρενας εις τὸν λιθον τὸν σταυρο-

† Hoc est initium finium culturarum, quas potens Rex donavit Eremitis. Primum est confinium culturae Catananci, et ex orientali latere descendit rivus Catananci usque ad praedia sancti Leontii, prope habitaculum, ubi lapidem posuimus; et sursum ascendit a septentrione ad collem, ubi lapidem posuimus; inde adscendit ab occidente per serram et decurrentes aquas usque ad lapidem crucesignatum, et pervenit ad veterem calcariam, et vadit serra usque ad porticulam prope confinium Catananci. Item vidimus et confinia culturae sancti Panteleemonis, prout ab oriente vadit rivus usque ad sanctum Panteleemonem, et serra adscendit ad lapidem crucesignatum, et dividit collem in duas partes, et pervenit ad viam Casamonae, ubi lapidem fiximus, et descendit confinium sancti Leontii usque ad crucesignatam arborem, et vadit ad rivum, et descendit confinium sancti Leontii usque ad finem Campi, et transit per verticem Campi Casamonae usque ad lapidem crucesignatum prope summitatem Casamonae, et adscendit ora Campi usque ad silvestrem pyrum, ubi lapidem posuimus, et descendit rivus putei usque ad magnum rivum, et adscendit rivus usque ad quercum crucesignatam, et adscendit torrens usque ad lapidem crucesignatum, et adscendit ad arborem crucesignatam, prope pedem collis Putzi, et adscendit ad silvestres pyros extremitatem versus Campi culturae Putzi, ubi exstat lapis crucesignatus, et adscendit ab occidente per extremitatem Campi Putzi usque ad veterem

μίνον. κακήθεν καταβέννει τὸ ἥσον ἄχρι εἰς τὴν σταυροθησαν ἀγρικὴν ἀππίδαν τῆς πλησίον τοῦ λίμου, καὶ ἀπὸ τῆς ἀγρικῆς ἀππίδας ἀποδίδει τὰ ἥσα εἰς τὸν οὐμβρον, ὅπου τὸν λίθον ἐπίξαμεν τὸ τερμόνην, καὶ ἀναβέννει εἰς οὐμβρον καὶ ἀποδίδει εἰς τὸ ρυάκην ὅπου ἀναβέννει εἰς την κακην χαμούρραν τῆς βασιλικῆς ὁδοῦ. καὶ ἔρχεται ἡ ὁδὸς ἄχρι του δύστρατου ὅθεν κατέρχεται ἡ ὁδὸς τῆς ἁγίας ἀγάθας, καὶ ὑπάρχει ὁ σταυρομένος λίθος· καὶ κατέρχεται ἡ ὁδὸς τοῦ λημου ἐπάνου τοῦ πηγαδίου του λημου· ὅπου τὸ τερμονην ἐθέσαμεν. καὶ ὑπάγει δυσικὰ ἡ ψευδοβαθία εἰς τὸν λίθον τὸ τερμόνην καὶ ἀποδίδει εἰς τὸ ψευδορυάκην καὶ πατέρχεται εις τὸ μέγαν ρυάκην ὅπου ἡ σικέαις. καὶ ἀναβέννει τὸ ρυάκην ἄχρι τοῦ συνόρου τοῦ αλεύρη· καὶ ὁ χείμαρρος ἄχρι τῆς ὁδοῦ· καὶ ἡ ὁδὸς ἀποδίδει εἰς τὸ τερμόνην τὸν λίθον, εἰς τὴν κουλταύραν τοῦ ἀρβοῦ. κακηθεν καταβένη ανατοληκὰ ἡ πρίσνία ἄχρι του τέλους τῆς κουλτούρας ἀρβὴ. εἰς τὸν σκηνὸν ὅπου τὸ τερμόνην εἰς τὴν κεφαλὴν τῆς βαθειας. καὶ καταβένη ἡ βαθεια ἄχρι τοῦ ρύακος. καὶ ἀναβένη ὁ ρύαξ ἄχρι τοῦ ρύακος ἁγίου παντελεήμονος, καὶ συνκλύ.

† εγω πέτρος υἱος κυρου σταυοτερου του ρουσσου καλχους εκ τον στιλον.

(Ex membrana Archivi Neapolitani—n.° 191.)

aream, ubi lapidem fiximus, atque adscendit serra ab occidente ad collem prope seiunctionem culturae Culutzestrenae ad lapidem crucesignatum, indeque aequaliter descendit usque ad crucesignatam silvestrem pyrum prope Limum, et a silvestri pyro pervenit aequaliter ad Umbrum, ubi lapidem pro limite posuimus, et adscendit ad Umbrum, et vadit ad rivum, ubi adscendit ad malam Chamurram regiae viae, vadit vero via usque ad bivium, unde descendit via sanctae Agathae, et ubi est lapis crucesignatus, et descendit via Limi supra puteum Limi, ubi limitem posuimus; vadit autem ad occidentem falsa vallis ad terminum lapideum, et pervenit ad torrentem, ac descendit ad magnum rivum, ubi est ficus, et adscendit rivus usque ad confinium Aleuri, et torrens usque ad viam, via autem pervenit ad terminum lapideum prope culturam Arbi, indeque descendit ad orientem serra usque ad finem culturae Arbi ad habitaculum ubi est limes in capite vallis, et descendit vallis usque ad rivum, et adscendit rivus usque ad rivum sancti Panteleemonis, et clauditur.

† Ego Petrus filius domini Stanoteri de Russo ferrarii Styli.

XV.

Descriptio finium praediorum monasterii S. Leontii extantium Styli et Praetoriati.

† ἔστιν δὲ ὁ περιόρισμὸς τοῦ ἁγίου λεοντίου εἰς τὸν στύλον, ἤγουν τῆς μονῆς, ὡς ἀνέρχεται ἀπὸ τὸν ποταμόν, τὸν κατερχόμενον ἀπὸ το κάστρου, καὶ ἀνέρχετε ὁ πρίον τοῦ καλμίτου, καὶ κατέρχεται ἕως τὸ χορίον τὸ τρόγινο καὶ ἀποδίδει εἰς τὴν δημοσίαν ὁδὸν, εἰς τὸ σύνορον τῆς ἐπισκοπῆς τοῦ στύλου, καὶ ὑπάγει ἡ ὁδὸς διάστημα ὀλιγοστὸν, χωρίζουσα τὰ τοῦ αγίου λεόντίου καὶ τῆς ἐπισκοπῆς, καὶ ἀνακάμπτη καὶ ἀποδίδει εἰς τὸ ὑδρευόμενον ὕδωρ τοῦ προρηθέντος τροίου, ὅπου τὸ σαλίκην ἐστὶν, καὶ κατέρχετε τὸ αὐτὸ ὕδωρ, χωρίζωντα τῶν κληρονόμων ἐπὶ τὰ δεξιὰ μέρι, καὶ τὰ τοῦ ἁγίου λεοντίου ἐπὶ τὰ ἀριστερὰ, καὶ κατέρχεται τὸ αὐτὸ ριάκην ἕως τοῦ ἀμπελῶνος, ὅπερ ἐφύτευσιν Ἰωάννης ὁ υαρηπόδης, καὶ τὰ παιδία τοῦ πανορμίτι, ὅπερ καὶ ἔστιν εἰς ἀντι-

† Haec est descriptio finium (*praediorum*) monasterii sancti Leontii quae Styli extant: ut ascendit (*finis*) a flumine quod descendit a Castro, et adscendit serra Calmiti, et descendit usque ad pagum Troginum, et pervenit ad viam publicam prope confinium episcopii Styli, et procedit brevi spatio via, quae seiungit praedia sancti Leontii a fundis episcopii, et deflectit, et pervenit ad fluentem aquam antedicti Trogini, ubi exstat salix, et descendit ipsa aqua dividens dextrorsum bona heredum, et sinistrorsum bona sancti Leontii, et descendit ipse rivus usque ad vineam, quam plantaverunt Ioannes Baripodes, et filii Panormiti, de qua lis est propter usurpationem ab heredibus perpetratam; serra vero flectit ad occidentem, ubi est calcaria, et de-

λογίαν, διὰ τὴν ἀρπαγὴν ἣν ἐποίησαν οἱ κληροιόμοι, καὶ κάμπτει ὁ πρίον ἐπὶ δύσμας, ὅπου ἡ ἀσυεσταρία ἐστίν, καὶ ἀνακάμπτει ἕτερος πρίον ἐπὶ τὰ μέρι τὸ τρογίου, μέχρι τοῦ κικεράλι, καὶ ἀνακάμπτει ἕως τὸ ριάκη τοῦ ἀλυικήτου, καὶ χωρίζει τὸ δεξιὸν μέρος τοῦ ἁγίου νικολάου, καὶ τὸ εὐώνυμον τοῦ ἁγίου λεόντίου, καὶ κατέρχετε τὸ αὐτὸ ριάκην μέχρι τῆς ἐκκλησίας, ἐνὼ καὶ τὸ ἅγιον ὕδωρ ἐστὶν, καὶ ἀνακάμπτει ὁ πρίον ὀρθὸς ἐπὶ τὴν θάλασσαν, καὶ ἀνακαμπτει τὸν αἰγιαλὸν ἐπὶ ἀνατολὰς ἕως τὸν ποταμὸν τοῦ κάστρου, πλὴν τῆς ῥουυούσας, καὶ ἀνατρέχει τὸν ποταμὸν ἕως τῆς ἀρχῆς τοῦ προγραφέντος περιορισμοῦ, ὅπου καὶ τὸ ποτάμιν τῶν σαλτῶν μήγνηται, μετὰ τοῦ ποτάμοῦ τὸ κάστρου, ἐν τοῦτο τὸ περιορισμοῦ ὑπάρχει καὶ ἡ καθέδρα τῆς μονῆς, καὶ ἐκδότα ἀμπέλια καὶ ὄρι καὶ υουνὶ τῆ μονῆ, καὶ νεμαδιαίοι τόποι, καὶ χωρελασίαι, χωρίον τὸ ρουσίτον, προάστιον ἰδίω περιόδιστον, ὅπερ κρατόσιν τὰ παιδία τοῦ υιτάλη, καὶ τοῦ κραπατούνι, καθῶς ἄρχεται ἀπὸ τὸ κάρατρον τοῦ ποταμοῦ, καὶ χωρίζει τὸ σύνορον τῆς ἀρσαφήας, καὶ τοῦ ἁγίου λεοντίου, ἀπὸ τὸ ἀκάνθιν τὸ ἐπονομαζόμενον ῥάμνος, καὶ ἀναυαίνει ἕως τῆς σικῆς, ὅπου καὶ ὁ λίθος πεπιγμένος ἐστίν, τὸ ἀριστερὸν μέρος τῆς ἀρσαφήας, καὶ τὸ δεξιὸν τοῦ ἁγίου λεοντίου, καὶ ἀναυαίνει ἕως τοῦ υουνοῦ, καὶ ἀνακάμπτει ἡ ὁδος ἐπὶ ἀνατολὰς, ἕως τοῦ ἑτέρου υονίου, καὶ ἀνακάμπτει ὁ πρίων ὀρθὸς ἐπὶ τὰ μέρει τοῦ κάστρου, καὶ ἀποδίδει εἰς τὸ σύνορον τὸ χωραφίου τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου τῶν σαλτῶν, καὶ κατέρχεται συγκλίων τὴν υαθίαν ὅλην, ἕως τοῦ προριθεντος κράτρου τοῦ ποταμοῦ, ἐπι δυσμᾶς χωρίζων τὸ δεξιὸν μέρος τῆς ἀρσαφίας, ὅπου κρατῶν τὰ παιδία τοῦ φόρκα, καὶ τὸ εὐώνυμον μέρος τοῦ ἁγίου λεοντίου ὅπου κρατῶν τὰ παιδία τοῦ ἀντιλήα μέχρι τοῦ ποταμοῦ, καὶ συνκλήει εἰς τὸν προριθέντα περιορισμὸν, ἔχων ἀμπέλια καὶ χωράφια, καὶ δρέτα, χωράφιον τὸ παναρίν, ὡς χωρίζει ἀπὸ τὸν ποταμὸν, πλησίον τοῦ μίλου τῆς ἀρσαφήας, ὅπερ ἐκρατοῦσαν τὰ παιδία τοῦ ἰωαννου κέλλου, καὶ τοῦ λέου τοῦ μηλονὰ, καὶ ἀναυαίνει εἰς τὸ υουνίτζην μέσων τοῦ ληυαδίου, καὶ ἀποδίδει εἰς τὸ ριάκην τοῦ ἁγίου φαντίνου, τὸ μὲν ἀριστερὸν μέρος τῆς ἀρσαφήας, καὶ τὸ ἕτερον τοῦ ἁγίου λεοντίου, καὶ ἀναυαίνει τὸ αὐτὸ ριάκην, ἕως τοῦ σύνορου τοῦ σπαθαρίου ἰωάννι, καὶ ἀνακάμπτει καὶ διάχωρίζει ἐπὶ τὰ ἀκτρώα

flectit altera serra ad partem Trogini usque ad Cicerale, et declinat usque ad rivum Albiceti, et dividit dexteram sancti Nicolai partem a sinistra sancti Leontii, et descendit ipse rivus usque ad ecclesiam, ubi est etiam sancta aqua, et deflectit serra recta ad mare, et flectit litus ab oriente usque ad flumen Castri, praeter Rubusam, et defluit flumen usque ad initium antedictae finium descriptionis, ubi et flumen Saltorum miscetur flumini Castri. In his finibus exstat sedes monasterii, nec non vineae, nemora et colles monasterio donata, et pascua, et loca equitationi addicta, pagus Rusitus, villa suburbana suis circumscripta finibus, quam possident filii Vitalis et Crapatuni, prout incipit a capite fluminis, et dividit confinium Arsaphiae et sancti Leontii a Spina quae vocatur Rhamnus, et adscendit usque ad ficum, ubi lapis fixus est, per sinistrum Arsaphiae latus, et dexterum sancti Leontii, et adscendit ad collem, et deflectit via orientem versus usque ad alium collem, et flectit serra recta Castrum versus, et pervenit ad confinium praedii sanctissimae Dei Genitricis de Saltis, et descendit complectens totam vallem, usque ad antedictum caput fluminis ad occidentem, dividens dexterum latus Arsaphiae, ubi sunt possessiones filiorum Forcae, et sinistrum sancti Leontii, ubi exstant possessiones filiorum Anteliae, usque ad flumen, et clauditur ad praedictum confinium cum vineis, praediis, quercetis, et praedio Panari, prout dividitur a flumine prope molendinum Arsaphiae, quod possederunt filii Ioannis Celli et Leonis de Milona, et adscendit ad collem per pratum ac pervenit ad rivum sancti Phantini, sinistrorsum linquens latus Arsaphiae, et dextrorsum latus sancti Leontii, et adscendit iuxta ipsum rivum usque ad confinium Spatharii Ioannis, et deflectit, et dividit ad septentrionem usque ad confinium Arsaphiae prope Sacellum, laevum latus Castrum

μέρει ἕως τοῦ σιτόρου τῆς ἀρσαφίας, πλησίον τοῦ σαγκέλλου, τὸ μὲν ἀριστερὸν μέρος ἐπὶ τοῦ κάστρου τοῦ σπαθαρίου Ἰωάννι, καὶ τὸ δεξιὸν τοῦ ἁγίου λεοντίου, καὶ κατέρχεται ὁ διαχωρισμὸς πρὸς τὸν ποταμόν, ἐνὼ τὸ δημόσιον λουτρὸν ὑπῆρχεν, τὸ μὲν ἀριστερὸν μέρος τῆς ἀρσαφήας, καὶ τὸ δεξιὸν τοῦ ἁγίου λεοντίου, καὶ συγκλείη ὁ περιορησμός, ἕως τοῦ προρηθέντος περιορισμοῦ τὸ ἴσον τοῦ κόδηκος.

ἔστιν δὲ ὁ περιόρισμὸς τῶν χωραφίων τοῦ ἁγίου λεοντίου, εἰς τὸ πρετοριάτην, κατὰ τὸ ἴσον τοῦ κόδηκος, ὡς ανέρχεται ὁ ρίαξ, τοῦ ἁγίου Φαντίνου, καὶ ἀποδίδει εἰς τὸν ὀξηκόρυφον υουνόν, καὶ κατέρχεται εἰς τὴν σελλάδαν, καὶ πάλιν κατέρχετε ὁ ῥύαξ, ὅπου τὸ ὑρυτὸν ὕδωρ ὑπάρχει, καὶ κατέρχεται εἰς τὸν ποταμὸν τοῦ ἐλμίτου, καὶ περνὰ τὸ ἴσον ὁ ποταμὸς ὁ ἐλμίτος, καὶ ἀποδίδει εἰς ἕτερον ριάκην, ἔχων ὕδωρ, καὶ ἀνέρχεται ἄχρι τοῦ ὑψιλοῦ υουνοῦ, καὶ περνὰ τὸ ἴσον τὴν σελλάδαν, ὅπου τὸ ῥούσιον χοῦμα ὑπάρχει, καὶ κατέρχετε ὁ πρίων ἄχρι τοῦ λάτρου, καὶ καταυαίνει ἡ ἕτερος υαθία μέχρι τῆς καστανήας, καὶ ἀποδήδει τὸ ἴσον εἰς τὸ ἀρχεόστρατον, καὶ κατέρχεται εἰς τὸν ποταμὸν τὸν ἀυλάριν, καὶ στρέφετε κατὰ δύσμὰς εἰς τὸ ὕδωρ τὸ υρυτόν, καὶ ἀνέρχεται τὸ ἴσον ὁ ρίαξ, καὶ ῥίπτει εἰς τὰ μάρμωρα εἰς τὸ ἀρχεόστρατον, καὶ καταυαίνει ὁ ῥύαξ μέχρι τοῦ ποταμοῦ τοῦ πρετουριάτι, καὶ ἀνέρχεται ὁ πρετουριάτης καὶ αποδίδει εἰς τὴν υήναν, καὶ ἀνέρχεται ἡ μαμμουλα, μέχρι τοῦ προγραφέντος ρίακος τοῦ ἁγίου Φαντίνου, καὶ συγκλήει τὸ πάν.

(Ex membrana Archivi Neapolitani — n.° 192.)

versus Spatharii Ioannis, et dexterum sancti Leontii, et descendit limitum divisio ad flumen, ubi publicum balneum exstabat disterminans sinistrorsum Arsaphiam, et dexstrorsum sanctum Leontium, et clauditur finium descriptio ad antedictum limitem iuxta codicem.

Hi vero sunt fines praediorum sancti Leontii ad Praetoriatum iuxta codicem, prout adscendit rivus sancti Phantini, et pervenit ad summum collem, et descendit ad Selladam, et iterum descendit rivus ubi exstat aqua pluvia, et descendit ad flumen Elmitum, et transit recta flumen Elmitum, et iungitur cum alio rivo aquam habente, et adscendit usque ad verticem collis, et transit recta per Selladam, ubi exstat agger rubeus, et descendit serra ad Latrum, et descendit alia vallis usque ad castaneam, pervenitque recta ad veterem viam, descendit ad flumen Aularim, et flectit occidentem versus ad aquam pluviam, et adscendit recta rivus, et pervenit ad Marmora prope veterem viam, et descendit rivus usque ad flumen Praetoriatum, et adscendit Praetoriatum, ac pervenit ad Venam, adscendit vero Mammula usque ad antedictum rivum sancti Phantini, et totum clauditur.

XVI.

Index hominum monasterii S. Leontii.

† οὗτοι εἰσιν οἱ ἄνθρωποι αγίου λεωντίου, ἐν πρώτοις εκ τοὺς σιγίλλατους· νικόλαος συνκϊμμενος συν του εξαδελφου αυτου· τοῦ υἱου μιχαηλ — νϊκηφορος τοῦ στεφανου τοῦ κῶρασιανοῦ — φϊλληππος δεμμενϊτης — ὁ ἄνθιμος — καλοκηρος τοῦ φασσιόμενου — λεων εκ τοῦ ἰμβλήχου ὑπάρχει τὸ ἐπόνυμον αυτου . . . . — ἰωαννης λαγγοβάρδος. ὑπάρχει ἐκ τοῦ βενϊσου — οὐρσίνος συν τοῦ αδελφοῦ αυτοῦ ἔχει ἡ ἐκκλησια αφειέρωσιν ἐκ τοῦ σϊρουχου τὸν ρούσιον — ὁ κωνδοπετρος ὑπαρχει ἐκ τοὺς σιγίλλατους — οἱ παι-

† Hi sunt homines sancti Leontii. In primis e sigillatis Nicolaus Syncimmenus cum ipsius nepote filio Michaelis — Nicephorus de Stephano de Corasiano — Philippus Demmenites — Anthimus — Calocyrus de Fassiomeno — Leo de Emblico cognominatus . . . . Ioannes Langobardus est de Venusia — Ursinus cum fratre ipsius, quos Ecclesia ex donatione possidet a Sirucho Rusio — Condopetrus est e sigillatis — Filii Constae Chirobosci, quos possidet e Murinis Castriveteris — Ioannes Vicecomes cum consobrino ipsius,

δες κώνστα χοιροβώσκοῦ εχει αυτον αφειέρωσιν ἐκ τῶν μουρίνων ἐκ τοῦ καστέλλου βετερου — ιωαννης βεσκόμης συν τοῦ ἀνιψιοῦ αυτοῦ εχει αυτον ἐκ τοῦ ραχερου βουρμελλου — ιωάννης κηνωβητης σιγιλλατος — ὁ φραγκοπέτρος υπάρχει ἐκ τῶν σουβερίνων εχωμεν αυτον αφειέρωσιν ἐκ τοῦ κυρού φραγμούνδου —ἰωάννης τοῦ αμάτου ὑπάρχει ἐκ τῆν μαγιδαν τοῦ κομνιανοῦ — οἱ παίδες κυνοῦ καλογέρου αγίου λεώντιου ὑπάρχονται ἐκ τοῦ μιλήτου νϊκολαος καὶ νηκηφώρος — ἀρκαδιος ο φωβερὸς σιγιλλατος — ἀρκάδιος σιγγενῆς τοῦ ικονάμου ὑπάρχει ἐκ τοῦ νϊκηφώρου ἐχῶμεν αυτον αφειέρωσιν ἐκ τοῦ νουρμανδέλλου — νηκήτης λαγγοβαρδος ὑπάρχει ἐκ τῆς μαγίδας—νϊκολαος ρούσιος του σεργονᾶ ὑπάρχει εκ τοῦ σουβερατου — νϊκολαος σαληνητος ὑπάρχει τῆς βενούσης ἐκ τοῦ αγιου μεινου—ὁ παντολέων τέλλει εἰς τῶ πλοιω ἱέρακος και καθεζεται εἰς τὴν χωραν τῆς ἐγκκλησιας και ἡ τι ἐχει τῆς ἐγκκλησιας — κώνστα σκλάβος ἀφιέρωσιν τῆς ἐκκλησιας·—βασίλειος καγακος ἄνθρωπος τοῦ ρομβέρτου ἀργούκου τελλει αὐτοῦ δόμα — θεόδωρος τοῦ κόκου· στρέφη δόμαν καὶ ἀγκαρι εις τὸν σοβεράτον — ἰωάννης νοταριος στρεφη δόμας εἰς τὸν ἅγιον μηναν—ἀρκάδιος κορεψογένης ὑπαρχει ἄνθρωπος ρικκάρδου βιλαρου· τελλι αυτῶ δόμα — νϊκολαος τοῦ νορδοναρι· ὑπάρχει ἀνθρωπος τοῦ κώμητος ἰωσφρὲ τελλει αυτῶ τὸ δόμα—νϊκολαος σίττινός. ὑπαρχει ἐκ τὴν ἀεταν ἀκκομαντευμενος — νϊκολαος· τοῦ απεράτου ὑπάρχει ἐκ τὸν ἅγιον μηνὰν ἀκκομανδευμενος — θεοδωρος τορβὴς. τελλει το δόμα τοῦ νοταριου λέοντος τοῦ πλασταρὰ ἐκ τον υαδολατον—πέτρος ἀτζήμαννας υπαρχει της ἁγίας τριάδος μηλητου—ὁ καστελλης ἄνθρωπος τῶν ερεμητῶν — κωσμᾶς του γριτζότου καὶ ιωαννης αδελφος αυτου ἄνθρωποι τῶν ἐρεμητῶν—ιωαννης κονδολεων ἄνθρωπος τοῦ ἁγίου ιωαννου τοῦ θεριστοῦ—παπᾶς λέων τόρτου υπαρχει βελλάνος τοῦ κουλτζέστρα — λέων χαθὰς ἄνθρωπος τοὺ βαλδέρου εκ του βρουτζάνου—σιλυεστρος τελλη το αγετριον τοῦ ῥηγος. ο πρεσβυτερος ούρσος. υπαρχει εκ τον αετὸν βελλανος τοῦ ψιλλιοχοῦ τελλει αυτώ δώμα. καὶ ἀνδρεας βελώ. πρεσβυτερος νηκηφορος εκ τοὺ σκυλλακίου ανθρωπος τοῦ κύρου ῥογεριου. κωνστα χοιροβοσκὸς ἄνθρωπος τῶν ερεμητων, ο θεοφύλακτης ζευγίτης ὑπάρχει εκ τὸν καταντζαριν ἄνθρωπος τοῦ σκαναβούλπια τέλλει αυτώ δόμα ιωαννης μάρτυρ σὺν τῶ αδελφω αυ-

quem habet a Rachero Burmello—Ioannes Coenobita sigillatus—Francopetrus de Suberinis, quem ex donatione habet a domino Fragmundo — Ioannes de Amato de Maida Comniani—Filii Cynocalogeri sancti Leontii Nicolaus et Nicephorus de Mileto—Arcadius Foberus sigillatus—Arcadius propinquus Oeconomi de Nicephoro, quem Nurmandellus ei donavit—Nicetas Langobardus de Maida — Nicolaus Rusius de Sergona de Suberato—Nicolaus Salinitus de Venusia Sancti Menae— Pantaleo tributarius est communitatis Hieracensis, et commoratur in terra Ecclesiae, et quidquid habet, ab Ecclesia habet—Consta Sclavus donatus Ecclesiae — Basilius Canacus homo Roberti Arguci, qui solvit ipsi ius hospitii—Theodorus de Coco, qui solvit Soberato ius hospitii et angariam—Ioannes notarius, qui solvit ius hospitii Sancto Menae—Arcadius Corepsogenes homo Riccardi Vilari, qui solvit ipsi ius hospitii—Nicolaus de Bordonari homo Comitis Iosfredi, qui solvit ipsi ius hospitii— Nicolaus Sittinus de Aëta commenditus—Nicolaus de Aperato de Sancto Mena commenditus—Theodorus Torbes solvit ius hospitii notario Leoni Plastarae de Badulato — Petrus Atzimanna Sanctae Trinitatis Mileti—Castellis homo Eremitarum—Cosmas de Gritzoto et Ioannes frater eius homines Eremitarum—Ioannes Condoleo homo sancti Ioannis de Theristo—Presbyter Leo de Torto est villanus Cultzestri—Leo Chathas homo Balderi de Brutzano—Silvester solvit agetrium Regi. Presbyter Ursus de Aëta villanus Psilliochi solvit ipsi ius hospitii. Andreas Belus presbyter. Nicephorus de Scyllacio homo domini Rogerii. Constas Chiroboscus homo Eremitarum. Theophylactus Zeugites de Catacio homo Scannavulpae solvit ipsi ius hospitii. Ioannes Mar-

τοὺ τέλλει δόμα καὶ ἀγγάριαν του ῥηγός. κώνστα. . . . συν τῶ ἀδελφω αὐτου τέλλει εἰς τὸ ἠλεμικὸν ιερακος. παπας λεων μαραβιότης ὑπάρχει ἐκ το μηληττου της μεγαλης ἐκκλησίας.

(Ex membrana Archivi Neapolitani—n.° 193.)

tyr cum ipsius fratre solvit ius hospitii et angariam Regi. Constas. . . . cum ipsius fratre solvit Communitati Hieracensi. Presbyter Leo Marabiota Maioris Ecclesiae Mileti.

XVII.

Index alter hominum monasterii S. Leontii.

† τῶ κατόνομα τῶν ανθρωπον ἁγίου λεοντηου το ηκηον—πετρος μελαχρηνος—πετρος ἀνιψίος αὐτου—παιδες δε μεννήτου—βασιλειος λαν·γούβαρδος—βασιλειος κοὐδουκήνης—κόνστα δε κάταρο—ιωαννης κουκουβάγας—νικολαος σκήττος—ιωαννης τῆς φίλληας—ἀνδριας τουρκος—ἀρκαδιος λανγούβαρδος—βασίλειος πρεσβυτερου θεοδώρου—ὁ χριστόφωρος—νικολαος πετραλητης—βασιλειος γήτζος—πετρος ρούσιος—κονστα φαβέλλα—βασιλειος δε καταρο—ιωαννης τῆς κάλλης—βασιλειος ράπας—γεόργιος καστανιτης—ιωαννης μαύκαταρος—ὁ ράος—ὁ χρισάφιος—νικολαος ουρσίνος—ἀρκαδιος ρούφαρης—γληγοριος βουτάνος—νικητης βουτάνος—παιδες ξανθεῖς—νικολαος βαρόνος—αρκαδιος κάκαλουπουδος—νικηφορος ράστης—. . . . . —θεοδωρος. . . . . —λεων μαυροκούτζης—ὁ μαγης—. . . . . —. . . . . .

† ἡ ακουμανδεμμενοι—βασιλειος ρουσάτης—νικολαος σπαθαρος—πρεσβυτερος νικολαος—πρεσβυτερος κόνστα—γεοργιος μαγισανος—κόνστα κορνούτος—ὁ φίλληππος—νικολαος κουλλουριάτος—παιδες μουλὲ—ὁ οὐρσος—ιωαννης γαυρός χρισάφης—λεων σπηληγγὰς.

† ἡ υιλλανη τοῦ αγιου λέοντιου· εν πρωτοις—ἡ γῆνῆ τοῦ γουναρη—αρκαδης λακουβαρδος—λεων μενταυρητης—πεδες μὲλαχρηνου—πετρος μὲλαχρηνος—ιωαννης ροῦμφαρης—μαβρόλεος—ὅ ροδοκαλλος—πετρος ἀδελφος αὐτου—ὁ υαρουνης—κονσταs δε καταρης—ιωαννης δε καταρης—λεων τρηπαπέλος—ο νικητας ληγερος—νικολαος δεμεννητης—ο μαμουνης ρῶδαθης—νηκολαος λακοῦυαρδος—ουρσος γερακηταvος—κονσταs δε καταρης—γεοργιος μουτζταφαλλος—ιωάννης γαβρός του αυτου γερουκηκαλα—ἡ ἴκουκζμενη—πεδες τοῦ κορνουτου—ιωαννης ρουσατος. σὶν τῆς κηρας αυτου—τοῦ κονδου ιωαν-

† Index hominum pertinentium ad S. Leontium—Petrus Melachrinus—Petrus consobrinus ipsius—Filii De Mennito—Basilius Langobardus—Basilius Cuducines—Constas de Cataro—Ioannes Cucubagas—Nicolaus Scittus—Ioannes de Phillia—Andreas Turcus—Arcadius Langobardus—Basilius filius presbyteri Theodori—Christophorus—Nicolaus Petralites—Basilius Gitzus—Petrus Rusius—Constas Fabella—Basilius de Cataro—Ioannes de Calla—Basilius Rapa—Georgius Castanites—Ioannes Mucatarus—Rhaus—Chrysaphius—Nicolaus Ursinus—Arcadius Rufares—Gregorius Butanus—Niceta Butanus—Filii Xanthis—Nicolaus Baronus—Arcadius Cacalupudus—Nicephorus Rastes—. . . . . .Theodorus . . . . —Leo Maurocutzes—Mages. . . . . —. . . . . .

† Commenditi—Basilius Rusates—Nicolaus Spatharus—Presbyter Nicolaus—Presbyter Constas—Georgius Magisanus—Constas Cornutus—Philippus—Nicolaus Culluriatus—Filii Mulae—Ursus—Ioannes gener Chrysaphii—Leo Spilingas.

† Villani sancti Leontii. In primis—Uxor Gunari—Arcadius Langobardus—Leo Mentaurites—Filii Melachrini—Petrus Melachrinus—Ioannes Rumfares—Mauroleo—Rodocallus—Petrus frater ipsius—Barunes—Constas de Catara—Ioannes de Catara—Leo Tripapelus—Nicetas Ligerus—Nicolaus De Mennite—Mamunes Rodathes—Nicolaus Langobardus—Ursus Hieracitanus—Constas de Catara—Georgius Mutzaphallus—Ioannes Gerucicala gener eiusdem—Icuczmene—Filii Cornuti—Ioannes Rusatus cum do-

νης· — ουρσος γερακηταινος — Φηληππος γέρακηταινος — η πρεσβὴτέρα — ὁ χρησαΦης — ὁ μαρηνος — ὁ τρῆκουλης — ιωαννης ρουσιος — γεόργης κορκοδιλλος — νικολαος βρουτζανητης — Θεοδωρος τῆς μακηληας — νικολαος γέρακῆτανος· — υασιλειος γητζος· — βασιλειος χρηστοΦορος· — Θεοδορος τῆς ξανΘης· — πετρος ρουσὴός — νικολαος ληγὲρός — ιωαννης μουκταρης — ἄνδρηας τουρκος — νικολαος περατῆκο· — βασιλειος δὲμέννῆτης — Θεοδορος τιμουσκαττινα — ἴρῆνη σκαρπατερενα — ἴ ραπενα — ἐρηνη πετραλατινα — πεδες τοῦ μακαροῦνου.

(Ex membrana Archivi Neapolitani — n.° 194.)

mina eius—Ioannes filius Condi — Ursus Hieracitanus—Philippus Hieracitanus— Presbytera — Chrysaphius—Marinus—Tricules — Ioannes Rusius —Georgius Corcodillus—Nicolaus Brutzanites —Theodorus de Macilia—Nicolaus Hieracitanus—Basilius Gitzus—Basilius Christophorus—Theodorus de Xanthe—Petrus Rusius—Nicolaus Ligerus—Ioannes Muctares—Andreas Turcus—Nicolaus Peraticus — Basilius Demennite—Theodorus Timuscattina — Irene Scarpaterena—Rapena—Irene Petralatina — Filii Macaruni.

INDEX RERUM ET VERBORUM

Litterae *n. l.* denotant nomen loci — *t.* testis — *tt.* testes
***V.* vide — *v.* villanus — *vv.* villani**

A

Ἀβαπρεσβύτερος, presbyter abbas, 23.
Abbatissae puteus, Ἀββατίσσης φρέαρ, n. l. prope Tarentum, 48.
Abdelmiaich filius Martini Pisani t. 288.
Abdesseit Traulis vinea in agro Panormi 288.
Aberardus comes 200.
Abucci superiores, Ἀνούκκοι ἄνω, n. l. in Calabria 81.
Acathartus Ioannes possessor praedii in agro Olettae 212.
Accepta monialis neptis Muscati vendit cuidam Ioanni nepoti Belari domum in oppido Asculi 10.
Acherontia urbs Lucaniae, Ἀκιρεντία, ital. *Acerenza*.
Catapanus Nicolaus 231.
Locorum in eiusdem agro nomina: Britum 357, 358, Plaga Baviorum, Πλάγα τῶν βαβεῖων, 326, Stapurniata 231.
Notarii: Andreas et Nicolaus 231, Theodorus 327.
Praedia: Ancinarisi 327, Brutzani 358, Chamurri 357, de Englisi 357, Pissiuni 357, 358, Theotimi 326, Tzocalae 327, Xeni 357.
Venditionum et donationum instrumenta ibidem condita 231, 326, 357.
Achilli Gulielmus t. 318.
Achimanna (filii Ioannis de) Petrus et Constas vv. 77.
Acilmerus de Castro 546.
Acimis Leo t. 345.
Aciris, Ἄκρι, flumen in Principatu citer. 145.
Ἀκουμανδευθῆν, commendari, 78.
Acra Calabriae oppidum, Ἀκίρα, ital. *Acri*.
Loci nomen: Culumite 280.
Notarius Andreas Ritzutus 281.
Praedia: Argenti 281, Botheri 280, Micri ibid.
Venditionis instrumentum 280.
Ἀκτωρεύων, actor, 398.
Ἀκτωρία, auctoritas, 398.
Actuarius, ὑπομνηματόγραφος, 226.
Adelasia Olettae comitissa. Mentio eius 251, 256.
— Roberti de Basabilia comitis demortui filia donat vineam monasterio Eremitarum de Driene 175.
Adelasia cum viro suo comite Rogerio donat Eremitis Styli quosdam homines 78—Ipsa et eius filius Rogerius (qui postea primus Siciliae Rex fuit) iusserunt aedificari de integro basilianum monasterium S. Philippi in agro Locrensi 88—Donavit episcopatui Scyllacensi ecclesiam Roccellae 184—Mentio eiusdem 87.
Adelinae nutrici Henrici filii Rogerii regis et eius viro Adamo Rogerius rex donat praedium in agro Boici 155.
Ademarius Praepositus S. Benedicti Montis Casini. V. Monasterium Casinense.
—Prior SS. Apostolorum. V. Monasterium SS. Apostolorum Styli.
Adeodatus. V. Lathadarus Matthaeus.
Adiacentia Deo, res sacrae, 62.
Adonisi filiorum praedia in Calabria 386.
Adoptiones in locum filiorum 189, 232.
Adragmonitus Basilius 447.
Adranus Rhaus iudex Scyllacii t. 407, 410, 411, 414.
Adualdi vinea in Calabria 147.
Advenae qui volebant se commendare praediorum dominis. V. Commendati.
Advocator, advocatus in iudiciis, 3.
Aechmalotus Ioannes possessor praedii in agro Nicoterae 239, 258, 284.
— Leo, Christophorus et Calocyrus 6. V. Monast. S. Petri Imperialis.
Aedni aporium in agro Aëtae 546.
Aegidio (Ieremias de S.) Capellanus Comitis Rogerii 78.
Aegido (Calae de) et Ioannis Condonicolai Hieracensis tabulae nuptiales 355.
Aëres i. e. lumina aedium, quae dono erant data una cum aedibus vel praediis 250—Huiusmodi vocis mentio passim occurrit etiam in latinis membranis. Confer vol. 1. Veterum monument. Reg. Neap. Archivi, p. 78, adnotat. 2.
Aëta oppidum in Calabria, Ἀετός, ital. *Aieta*.
Domini possessores eiusdem: Rogerius Scullandus filius demortui Rogerii donat monasterio S. Stephani reditum qua-

rumdam olivarum 233—Ioannes Scullandus filius Riccardi et eius mater Clementia, Matthaeus, Lucia ac Maria frater et sorores ipsius donant praedia monasterio S. Eliae 328, 329 — Testamentum eiusdem Ioannis 333—Matthaeus instaurat templum et hospitium S. Michaelis 545.

Feudum Tafuri 454.

Flumina: Aquarum 484, flumen descendens a S. Barbara 458, Nigrum 451, descendens a S. Petro 454, Piteranum 546.

Locorum nomina: Aquarum 470, 484, Bratzaria 329, 433, 451, 456, 545, Crebattadi 441, 451, Gabrilum 545, Galliardum 546, Garinum 453, Grutta 451, S. Ioannes Mandiladorum 458, Limba 451, S. Parasceve 431, Rivus 462, Samnatici 546, Serra 454, Spina, Ἄκανθα, 546, Tzancanium 441, Zerbum 433.

Magister Andreas 167.

Notarius Nicolaus 427, 431, 432, 433, 434, 441, 443, 451, 453, 455, 456, 457, 458, 459, 462, 464, 469, 471, 483.

Praedia: Aedni 546, Ancuri sive Aquari 454, 484, Apelurgi 329, Bernardi 546, Blammeni 546, Bonavitae 470, Butroni 470, Calamati 545, Cambuli 454, de Castro 546, Cerasiae 545, Ciculi 431, Cinurgi 545, Clausari 546, Culluridi 546, Curiae Aëtae 433, 451, 458, Dynamis 546, Fazali 433, Flori 546, Gabrili 545, Galati 454, Galliardi 546, Garini 545, Gemelli 441, 451, Gimarcae 462, de Leto 484, Macaritzuni 546, Macedi 451, de Maida 456, Mancari 441, S. Mariae de Planitie 441, Melidae 546, Melissaroni 426, S. Michaelis 545, Mononti 456, Mutarenae 546, Nicephori 431, Peregrini 456, Pittari 545, S. Petri Spanopetri 454, Pricallidi 545, Ryaci 458, Samnatici 546, Scaditi 441, Sclapi 441, Strabomandili 454, Tigani 451, 456, 545, Vallelongae 451, 456, Vulpini 546.

Venditionum et donationum instrumenta, 425, 430, 432, 450 453, 455, 458, 462, 469, 483, 545.

Via Melissare 441.

Stemma dominorum huius oppidi aquilam exhibebat, fortasse quia a graeca voce ἀετὸς aquilam denotante Aëta nomen accepit. Huiusmodi cereum stemma insculptum conspicitur in sigillo, quod extat in calce membranae, quam edidimus p. 328.

Affrancationis chartula 513.

Aflamas Basilius et Leo vv. 183.

Agapiti Basilii praedium in agro Catacii 419.

Agareneus Leo filius Theodori vendit presbytero Leoni praedium in loco dicto de Buchorta 133.

Agarenos Christophorus Bochomace Spatharocandidatus bello petit 9—Vastatio monasteriorum ab iisdem perpetrata 91.

Agathae (Via S.) in Calabria 555.

Agattileo Andreas cum uxore et filiis vendit Nicolao Comiti praedium in agro Aëtae 425.

Ἀγκωνάριον, cubitus, 100.

Ἄγκουας σάλτζας rivus in Calabria 146.

Ἀγκουμανδεύειν 545. V. Commendare.

Agellitanus Ioannes se ipsum et bona sua dicat monasterio S. Stephani de Nemore 391.

Agetrium, ἀγέτριον, genus tributi, 558.

Ἀγγελικὸν σχῆμα, monastica vestis, 80, 93, 515.

Agiopetritus Riccardus t. 208.

Aglaus Ioannes v. 101.

Agrariorum praedium in agro Scyllacii 408, 409.

Agrario (Nicolaus de) t. 434.

Agrilleanum n. l. in agro Scyllacii 409.

Agrillium n. l. in agro Styli 74, 125.

Agrimilia n. l. in Calabria 81.

Agriothera, Ἀγριοθήρα, ital. *Agrotteria* vel *Grotteria*, Calabriae oppidum.

Locorum nomina: Castania 361, Ozomenum ad Mauropegum 363.

Mentio eiusdem 323.

Praedium Mandili 361.

Protopapa Nicolaus 397.

Tabularius et lector Niceta 362, 364.

Venditionum instrumenta 361, 362, 397.

Huius oppidi ἔτυμον Iustinianus (*Dizionario geografico ragionato del regno di Napoli*) arcessendum duxit a voce Cryptaurea, vulgo *Grotteria*. At nos membranarum nostrarum testimonio innixi, potius autumamus Agriotherae nomen ducendum esse a duabus graecanicis vocibus ἄγριος, agrestis, et θήρα, venatio, eo quod fortasse locus erat agresti venationi quammaxime aptus.

Agrue Nicolai vinea in agro Circlarii 264.

Αἰκατερίνα ἡ ἁγία. V. Catharina.

Αἰσεψιώνα, exceptio, 412.

Alacum, flumen in Calabria, Ἄλακος, ital. *Alaca* vel *Alaccia*, 369.

Alamanni praedia in agro Vibonae 495.

Alamannus Geruicus t. 327.

Alannates Leo t. 226.

Alaro (S. Ioannis de) monasterium. V. Monast.

Alarum, Calabriae pagus, Ἄλαρον, 182.

Albanus mons in agro Troiano 21.

Albiceti, Ἀλβικήτου, rivus in Calabria, 556.

Albidona, Ἀλβιδόνα, ital. *Albidona* vel *Alvidona*, Calabriae oppidum.

Loci nomen: Canna flaca 347.

Notarius Phanuel 347.

Venditio vineae 346.

Via Albidonae 109.

Albus Leo possessor praedii prope Pertusiam 119.

Aleuri confinium in Calabria 555.

Alexander Nicolaus t. 258, 260.

Alexandri et Leonis Byzantinorum Impp. mentio 3, 4.
Alexandria ex qua navis Genuensium erat profecta 146.
Alexandro (Galterius de) filius notarii Nicolai possessor domus in Civitate Catacii 502, 503.
— (Robertus de) t. 387.
Alexi (Fons de) prope Scyllacium 87.
Alexii Comneni Imperatoris mentio 65 — Epistolae ipsius ad Oderisium Abbatem Casinensem 78, 79, 83, praef. p. XXV, ad Abbatem Girardum 113, praef. p. XXVI.
— Protospatharii mentio 18.
Alfara 73.
Alferana (Ioannes de) Protospatharius 18.
Alferanae et Ioannis dotale instrumentum 79.
Alferi (Ioannes de). V. Pelegrinus Alexander.
Alferii filiorum praedia in agro Gallipolis 523.
Alferio (Ioannis et Petri de) vinea 212, 213.
— (Petrus de) eiusque filius Ioannes cum sua quisque uxore Sica et Marsilia nec non Nicolao Bono vendunt vineam Leoni de Mule 192.
Alferius Ioannes et eius uxor vendunt Nicolao Lochomimo nonnulla bona in agro Gallipolis 506.
— Ioannes iudex Gallipolis t. 521, 524.
Aliph (Ioannes de) 251.
Aligernus Abbas S. Benedicti 5. V. Monasterium Casinense.
Aligistes Nicolaus t. 299.
Ἀλιγιστῶν (S. Nicolaus τῶν). V. Monasterium S. Nicolai de Legistis.
Alimberto (Gulielmus de) notarius t. 405—Leo t. ibid.
Alisea (Thomas de domina). Legatum eidem factum a Lombardo Russo 429.
Alitzi n. l. prope Pertusiam 119.
— Ioannis praedium 82, 84.
Ἀλληγορία, allegorium, 413.
Alleptoraci filii vv. 85.
Allistae, Ἀλίτζαι, ital. *Alliste* vel *Liste*, oppidum prope Gallipolim.
Notarius eiusdem Gulielmus 507.
Venditionum instrumenta 504, 506.
Almirum n. l. 130.
Ἄλογος βάδιος, μαῦρος, equus badius, niger, 334.
Alonitzi n. l. in agro Cyr-Zosimi 340.
Alphabeti litterae bifariam divisae in principio chartulae 396. V. Pariclae.
Ἀλσώσης, silvescens, 186.
Altavilla (Gulielmus de) testis in diplomate Rogerii Comitis 78.
— Gulielmus t. 416.
— (Elisabeth de) Scyllacii domina 342. V. Scyllacium.
— Malgerius dominus Roncae tradit monasterio S. Nicolai de Camato praedium sub annua praestatione 180—Mentio eiusdem 368.
Altronda (Petrus de) t. 113.
Aluisa. V. Cuccia Constantinus.
Amato (Ioannis de) praedium 194.
— (Ioannes de) v. 558.
Amatus n. l. in agro Crotonis 401.
Ambrosius praepositus S. Nicolai de Monopoli. V. Monast. S. Nicolai.
Ἄμφοδον, terrae petia, 525.
Amgienus Giraldus t. 124.
Amico (Ioannes de) t. 493.
Amiras Christodulus et Protonotarius 139.
Ammiricus t. 405.
Ammiropolus Ioannes Anthypatus Patricius 18.
Ammitzi n. l. in Calabria 102.
Amni presbyteri et protopapae Crotonis vinea 210, 211.
Ἀμπελότοπα πεντηκοντάρια. V. Vineale.
Ἀμπελότοπον, terra vinealis, 51, 52 et alibi.
Ἀμπίδεα, vineola, 74.
Amphusi filiorum praedium in agro Briatici 448.
Amphusus Scyllacii comes 341.
Ἀμπλικεύειν 546. V. Applicare.
Amygdalia (Gulielmus de) 333, 334.
Amyro (Robertus de) 309.
Ananiae (Monasterium S.). V. Monast.
— terminus in Calabria 124.
Anaphorarium n. l. in civitate Gallipolis 514, 523, 525, 526.
Ἀναργυρίου τιμήματος σλάνη, error non numeratae pecuniae, 505, 521 et alibi.
Anastasia (Nicolai de) vinea in agro Scyllacii 412.
Anastasii (Monasterium S.) ad Carbunum. V. Monast.
Anastasio (Ecclesia S. Angeli de) 109.
Anatolo (Nicolaus de) v. 185.
Anatolus Ioannes t. 332.
Ancaburi (Constantinus de) eiusque frater Nicolaus permutant praedium cum monasterio S. Stephani de Nemore 247.
Ancinalites Nicolaus t. 117.
Ancinaria (Helena de) et alii donant coenobio Cavensi monasterium S. Mennae 64.
Ancinarisi Ioannis filiae Sicilia et Lucia cum viris suis donant praedium ecclesiae S. Mariae de Cabria 231.
Ancinarisi Roberti praedium in agro Acherontiae 327.
Ancitanorum vallis 127.
Anconitanus Altus 372.
Ancuissa (Praedia de) in agro Seminarae 392.
Andegavia. V. Carolus.
Andrae villa apud Tranum 11, 25.
Andreae Apostoli monasterium. V. Monast.
Andreamus Basilius 550. V. Marionitus Ioannes.
Andreas Archimandrita notarius Tarenti 59, 67.
— notarius tabularius Acherontiae 231.
— Praepositus S. Ioannis de Alaro 397.

Andreas Praepositus S. Stephani de Nemore 393.
— (S.) in agro Muteri in Calabria 270.
— Spatharius et notarius 65.
Angariae 300, 334, 558, 559 — Angariam facere 22 — Ἀγγαρείας παροχή 54.
Angeli (Ecclesia S.) de Anastasio 109.
— (Honor Montis S.) 424.
— (Monasterium S.) de Battepede. V. Monast.
— (Monasterium S.) in agro Briatici 460.
— (Serra S.) n. l. in agro Caciani 71.
Angelica 258, 260. V. Calocyrus protopapa Nicoterae.
Angelo (Bommatus de) t. 436.
Angelus (S.) n. l. 15.
— de Gravina 186.
— Malfitanorum in agro Catacii 436.
— de Rascla n. l. apud Tarentum 30, 36.
Angilmerius Deremis t. 547.
Anglia octavo exeunte seculo Graeci sermonis non ignara fuit, praefat. p. X.
Anicetus Michael clericus, chartularius, iudex et tabularius S. Severinae 268.
Anna vidua Nicolai Cypri 361. V. Monast. S. Stephani de Nemore, venditiones.
Anningus *advocator* Praepositi S. Benedicti 3.
Annus chartarum. V. Praefat p. XIX et seqq.
Ἀνογωκατόγεον ὀσπίτιον. V. Domus.
Anteliae filiorum possessiones in agro Styli 556.
Ἀνθρωποίρια, homines, 101.
Anthypatus Calocyrus, Marianus, Michael. V. Catapani.
Antiochia (Marinus de) t. 503.
Antiochus Imperialis Protospatharius et Strategus Calabriae 57, 58. V. Catapani.
Antiochus Felicius Theodori filius t. 112.
Ἀντιπροσωπῶν. V. Πρόσωπον.
Ἀντιστάτωρ vel ἀττιστάτωρ, procurator, 523, 524, 526, 530.
Antistator monasterii, praepositus, 103. 186.
Antzerius archiepiscopus Rheginus confirmat Brunoni privilegium Theodori Mesimerii Scyllacensis episcopi 69—Antzerius hic ab Ughellio Rangerius dicitur, et an. 1090 ad illam archiepiscopalem sedem evectus. (*Ital. sac. tom. IX. pag.* 324.)
Ἀπαιτητής, vectigalium exactor, 220.
Apate (Ursus de) vicecomes Olettae 137, 138.
Apelato (Presbyter de) Ioannes Cotrus t. 142.
Apelurgi Ioannis possessiones in agro Aëtae 329.
Aperato (Nicolaus de) v. 558.
Aperatus Leo possessor praediorum in agro Catacii 435 476, 477.
Apices, epistolae, 83.
Ἀπλήκιμα, diversorium, 187. et ἀπλικεύειν, divertere. V. Applicare.
Apodixa, ἀπόδειξις, chartula receptionis pecuniae, 17.
Apodraina (Basilius de) notarius Nicoterae 285.
Apollinaris (Monasterium S.) in Calabria 139.
Ἀπωρέω, possum, pro vulgari ἠμπορῶ, 97.
Aporium, ἀπόριον, 233, 254, 259, 334, 350, 357, 358, 381, 386, 388, 467, 474, 545, 546—Hoc vocabulum occurrit etiam in charta Constantiae Imperatricis apud Rocchum Pyrrhum in notitia Eccl. Siciliae tom. 1. p. 131. Cangius vero quod ad eiusdem vocabuli significationem attinet, lectorem amandat ad vocem Apportum, quae tributum vel censum denotat, qui dominis praestari solebat. Inde fit ut sub aporii nomine in nostris membranis nil aliud veniat, nisi fundus, cuius possessio censui obnoxia erat.
Aposcepus Nicolaus presbyter t. 100.
Apostolica Sedes constituit episcopos Catacii et Gynaecocastri iudices in quaestione inter monasteria S. Stephani de Nemore et S. Gregorii Thaumaturgi 408.
Apostolorum SS. Spanopetri monasterium. V. Monast.
— Styli monasterium Eremitarum. V. Monast.
— Tarenti monasterium V. Monast. S. Petri Imperialis.
Appetzuclasum n. l. 308.
Appidoriacus Ioannes, Petrus aliique conventionem ineunt cum monasterio S. Stephani de Nemore de praestatione annua imminuenda 396.
Appium n. l. in agro Nohae 34, 60, 105, 394—Fons Appii 109.
Applicare, divertere, hospitari 2, ἀπλικεύειν 147, 185, 410.
Applicatio 2.
Applicatus in civitate Salerni Basilius Protospatharius 14.
Apraxe—V. Monasterium S. Mariae Scalitorum.
Apulia. Possessiones S. Benedicti in themate Apuliae 10, 14, 25.
— dux Carolus. V. Carolus.
— dux Rogerius. V. Rogerius.
Aqua sancta n. l. in Calabria 81.
Aqua viva, ὕδωρ ζῶην, n. l. prope Pertusiam 118.
Aquae saltzae, ἄγκουας σάλτζας, rivus in Calabria 146.
Aquara n. l. apud Tarentum 103.
Aquario (Rogerius de) t. 464.
Aquaro (Angilimerus, Oddo, aliique de) possessores praediorum in agro Aëtae 484.
— (Gulielmus de) iudex Aëtae 441, 469, 471.
— (Nicolaus de) aliique vendunt Adeodato de Burello praedium in agro Aëtae 483.
— (Rogerius de) t. 471—Aëtae et Arenarum iudex 483, 485.
Aquarum, Ἀκκουάριον, vel Ἀγκοῦρον, n. l. in agro Aëtae, 462, 470, 484.
— flumen in agro Aëtae 484.
Aquarus vel Ancurus Odo 454.
Aquilonis fluminis in agro Troiano mentio 21.
Aradaei, Ἀραταίου, terrae dominus Salomon eiusque filii Gulielmus et Henricus monasterio S. Mauri domum donant in

civitate Gallipolis 514.
Ecclesia S. Procopii in agro eiusdem terrae Aradaei 525. Presbyter et protopapa Ioannes 514.
Arades Nicolaus t. 258.
Aradi Gregorius filius Leonis et frater Michael vendunt Nicolao Caballario vineam in agro Scyllacii 344.
Aratigeti Calocyri domus in civitate Gallipolis 516.
Aratis (Gulielmus de Presbytera cognominatus de) 501.
Aratus mons in agro Troiae 21.
Ἀρυατικόν, herbagium, 329.
Arbes Britunes possessor feudi in agro Aëtae 329.
Arbi cultura in Calabria 555.
Arcadia (Nicolaus de) 299.
Arcadius Notarius Sichelgaitae Marchisiae 129.
Arcarius Simon t. 477.
Arceri Theodori domus in civitate Catacii 502.
Archangeli planities in Calabria 296.
— (Cultura S.) in Calabria 297.
Archangelo (Ioannes de S.) Colubrarii iudex 312.
— (Ioannes de S.) t. 189.
Archangelus Ioannicius monachus nonnulla bona monasterio S. Mauri donat 516.
Archiepiscopus Consentinus Arnulfus 86.
— Rheginus Antzerius 70. V. Antzerius—Rogerius 85, 86—Rogerius tradit sub annua praestatione cuidam Rogerio nonnullas vineas 230.
— Rossanensis Cosmas 141—Romanus 69—Ioannes 225. V. Monast. S. Ioannis de Calveto—Archiepiscopus Rossanensis, qui diploma anni 1091 nomine Rogerii Ducis Italiae, Calabriae et Siciliae roboravit, nomen suum subscripsit prioribus solum litteris graecis ρω, ut videre est inter specimina characterum a nobis edita in quarta tabula, n. LII. Eaedem litterae in aliis membranis sunt procul dubio initiales nominis Rogerii. Paschalis Baffius, qui tum hoc diploma, tum aliud anni 1088 subscriptum ab eodem Archiepiscopo prae oculis habuit, uti dictum a nobis est in Praefatione pag. XXIV, non Rogerium sed Romanum interpretatus fuit. Nos nihil tanti habuimus, cur ab eius interpretatione recederemus.
— S. Severinae Metropolita Dionysius 377, 385, 390.
— Tarentinus Basilius—Donatio praedii eidem facta a quodam Vitali 248.
Archimandrita Andreas. V. Andreas.
— Ioannes. V. Ioannes.
Archimandritalis ecclesia S. Nicolai de Cyr-Zosimo 46.
Archiprevite Ioannes t. 134.
Archipresbytero (Ioannes de) t. 499.
Archivum Casinense, praefat. p. XV, XVI et XVIII.
— Cavense SS. Trinitatis, praefat. p. XIV et seq.
— Neapolitanum, praefat. p. XIV et seq.
— Neritinae ecclesiae episcopalis, praefat. p. XVI et XIX. V. Neritum.
Archivum Panormitanum, praefat. p. XIV.
Archontissa (Ioannes de) v. 328.
— (Leo de) t. 541.
— Nicolai Scumbari vidua eiusque filia Garrera vendunt Mariae Pentenitae domum in civitate Catacii 421.
Arcia (Robertus de) t. 141.
Arclarius Leo t. 382.
Arclas Petrus possidet aporium in agro Aëtae 516.
Ἄρκλη 487, 494, et ἄρκλον 356, arcula, capsula.
Arcolicum, n. l. in agro Ursuli 107.
Arcolicus Basilius v. 184.
Arcomenus Consta et Niceta 299.
Arcophagarus Nicolaus 342.
Arcudacus Nicolaus t. 226.
Arcudi Orophylacis praedia in Calabria 95.
Arcumanni filius Sergius v. 77.
Arcumanno (Iacobus de) t. 445, 446, 448, 450.
Arcumano (Leo notarius de) t. 532.
Arcurum Vellum n. l. 135.
Ardavasti praedium in Calabria 279.
Ardavastus Ioannes, Leo et Theodorus vv. 77.
Ardibastus Georgius v. 76.
Ardobastus Nicolaus v. 101.
Areae, ἀλωνίαι, n. l. 122.
Arena (Iacobus de) notarius t. 443.
— (Malgerius de) filius notarii Iacobi t. 452, 455, 457, 459.
— (Rogerius de) 146.
Arenarum magister capellanus 334—Magister Basilius t. 234. Mentio 485.
Aresces clericus t. 7.
Aretes Ioannes v. 184.
Aretha rivus in Calabria 286.
Arethi praedia in agro Styli 74.
Argariae Beraldi vinea in agro Catacii 378.
Argentia (Domina). n. l. in civitate Ursuli 316.
Argento (Basilii de) praedium in territorio Acrae 281.
— (Ioannis de) praedium in agro Cyr-Zosimi 221.
Argilla (Vidua de) v. 77.
Argillorum capita, Ἀργίλλων κεφαλώματα, n. l. 173.
Argillus Petrus v. 102.
Ἄργωρ τοῦ ρηγός, praedia regis, 261.
Argucus Robertus v. 558.
Argustum oppidum in Calabria 298, 301.
Argyri presbyteri terra in agro Tarenti 49.
Argyrius Pothus. V. Catapani.
Argyro (Anastasius de) 151.
Ἀργυρόβουλλος. V. Bulla.
Ἀργυρογάτανα, lemnisci argentei, 376.
Argyrus Consta t. 264.
— Constantinus t. 39.
— Magister, Vestis et Dux Italiae etc. V. Catapani.

Argyrus Nohae iudex 97.
Ariae fons, πηγὴ τῆς ἀρίας, n. l. in agro Circlarii 131.
Arianenses Comites 18, 21.
Arii anathema 234. V. Imprecationes.
Arintha, Ρίνδων, (Michael de) Magister et Strategus Circlarii 94.
Arlites Ioannes presbyter et tabularius t. 226.
Ἀρμαμέντα βασιλικά, exercitus imperiales, 27.
Armeni Turmarchi 2.
Armenius Constantinus t. 397.
Armentanus Leo et Riccardus donant monasterio S. Georgii Martyris praedium in agro Episcopii 168.
Armetano (Leonis de) praedium 160.
Armetii rivus in agro Episcopii 222.
Armira n. l. in agro Crotonis 206, 208, 209.
Armis (Monasterium S. Mariae de) 307.
Armo (Ascettinus de) vendit praedium Urso Pagani filio 195.
Armus, ἄρμος, 81, 99, 161, 304.
Arnaci. V. Larnaci.
Arnisi Gilianus t. 256.
Arnulfus Consentinus Archiepiscopus 86.
Arpi celeberrima olim Dauniae urbs 21.
Arsaphia n. l. in Calabria 77, 196, 217, 279, 556, 557.
— V. Monasterium S. Mariae de.
Arsaphiae molendinum 57, 77, quod possidebant filii Ioannis Celli et Leonis de Milona 556.
Ἀρτησίαν 293—Vox ista in graecis lexicis desideratur, cum primitivum tantum nomen ἄρτος, panis, in iis occurrat. Nos ex analogia frumentum latine vertimus.
Artzeri praedium 308.
Aruballi Gulielmi praedium in agro S. Menae 467.
Arunciani vel Aruncii pagus donatus a Comite Rogerio monasterio Eremitarum 86.
Aruncisassus Bartholomaeus t. 345.
Asberno (Ioannes de) vendit ecclesiae S. Nicolai de Peratico portionem vineae in agro Colubrarii 304.
Ἀσβεσταρα vel ἀσβεσταρία, calcaria, 554, 556.
Asbestarus Nicolaus 162.
Ascetta Gulielmus t. 393.
Ascettinus de Brui. V. Brui.
Asculum urbs Apuliae—Possessiones monasterii S. Benedicti in hac civitate et agro eiusdem 2, 4, 10, 11, 14, 24—Templum S. Benedicti 11, 25—S. Decurentius n. l. 11, 14, 25—Villa Lanniani in agro eiusdem 11, 14, 25.
Asisco (Simeonis de) vinea in agro Tarenti 59.
Asperus Ioannes t. 553.
Aspramani Petri praedium in agro Circlarii 292.
Aspro (Constantinus de) t. 384.
— (Ioannes Turlina de) t. 475.
Asprum Litharinoli, Ἄσπρον λιθαρινώλιν, n. l. in Calabria 117.
Astropirus Consta v. 183.
Asylorum castrum in Calabria 146, vel dictum Asylia castrum edito loco positum inter Allium et Semirim amnes, ut habet Barrius p. 267 — Episcopium 407 — Monasterium S. Constantini. V. Monast.
Ata nurus Hugonis filii Ranerii. V. Hugo Ranerii filius.
Atenulfus Abbas Casinensis 20.
Athenagoras (S.) n. l. in Calabria 297.
Athenogene (Petrus de S.) presbyter t. 163.
Atrulina de Tivillia 117.
Atzimanna Ioannes t. 248.
— Petrus v. 558.
Atzimannae Marinae monialis testamentum 551.
Atzum n. l. in Calabria 50.
Atzupo (Philippus de) tabularius Catacii 365, 367, 378.
Atzuponum praedium in agro Badulati 480.
Augerini praedium 163.
Augerino (Nicolaus et Gregorius de) t. 517, 527, 528.
— (Petrus de) filius Nicolai notarius Gallipolis 516.
Augustae (Ecclesia S.) in agro Troiano 19. V. Ecclesia.
Augustales, nummorum genus, 399, 410, 416, 422, 553 et alibi—Aurei 505.
Aularis flumen in Calabria 557.
Auletta. V. Oletta.
Auliani praedium in agro Hieracii 356.
Avaro (Leo de) 45.
Avenna de Claromonte. V. Claromonte.
Aventinus mons in agro Troiano 21.
Avillano (Alexander frater dominae de) t. 134.
Avus Constantinus t. 384.
Axiarchus Ioannes t. 58.

B

Babiorum vel Baviorum Plaga, n. l. in agro Acherontiae, 326.
Bacale flumen. V. Vacale.
Βακαρίτζαι. V. Vaccaritienses.
Bachathari Leo. V. Madari Basilius.
Bacceris Philippus t. 162.
Baculum Praepositi, βακτηρία τοῦ καθηγουμένου, 46.
Βαδιμόνιον, fideiussio, 190.
Badulati oppidum in Calabria, Βαδουλάτον, ital. *Badolati* vel *Badulato*.
Camerlingus huius oppidi Michael 219.
Comites Geofridus et Rhaus 220—Comitissa Sicelgaida ibid.
Feudum in eadem terra ad Robertum de Camarda pertinens 366.
Iudices: Caputus Perrunus 478, Plastarus Bartholomaeus et Leo 439, Leo 464, 488.
Locorum nomina: Calliporum 381, Ceoreldum 489, Erca 478, S. Mena 147.
Mentio 558.
Notarii: Namparus Ioannes 439, 488, 491, Plastarus

Bartholomaeus 464, 478.
Platea Badulati 219, 220.
Praedia: Atzuponi 480, Bunaci 380, Cammaroti monasterii 464, 478, Cammaroto (Hugonis de) 480, S. Crucis 146, 464, 465, Curiae 440, Filori 489, Flogiadorum 480, Hospitis 440, Lassici, ibid., Malepunti 488, Murisani 440, Nili 381, Plastarae 381.
Strategus Rusacis Leo 221.
Venditionum instrumenta 380, 438, 478.
Bafeae Ioanni Maria Cuculi domina confirmat possessionem praedioli 325.
Baffius Michael praefat. p. VIII, XV et XVI.
Baffius Paschalis praefat. p. XIII, not. 2, XIV et XVII.
Baiuli Imperiales Basilius Boianus 18, 21 — Gregorius 1 — Leo de Maralda 18, 21. V. Catapani.
Balatorum rivus apud Panormum 156.
Balduini tabularii praedium ad S. Cyriacen in agro Catacii 420.
Balgerus Philippus t. 246.
Ballavia Rogerius 415—Gidus t. 416—Virga filia Rogerii vendit Ioanni Rabtae praedium in agro Briatici 415.
Ballacanta (Leo de) t. 178, 320.
Ballemme Rhaus 241, 242, 243.
— Robertus baiulus Curiae Nohae 106.
Βάλλιον, bailia, administratio rerum ad pupillum pertinentium 333.
Βάλλον, tela lintea, 436.
Ballisiae Margaritae et Gualterii Scilliani tabulae nuptiales 435.
Balneum publicum in agro Styli in Calabria 557—Balneorum usus, qui, teste Mazochio in Kalend. tom. I. p. 8, septimo exeunte seculo perduraverat, et cuius mentio hic tantum occurrit, anno 1280, ut ex latina membrana huius Archivi in Arca I, Fasc. 7, n. 3, accipimus, Neapoli tam frequens evaserat, ut inter onera publica vel cabella balneorum numeraretur.
Balterinus Gualterius et Ioannes tt. 189.
Bambaci filii Theodorus et Comes vv. 300.
Bambacus Arcadius 428.
Βανδόφορος, vexillarius, 55.
Baptisterii rivus 263.
Barachallae Basilii vinea in agro Briatici 437.
Baraleone (Leo de) t. 212, Basilius 273, Petrus 175.
Baraleonis praedium 174.
Barbagenucchi filiorum praedia 272.
Barbara n. l. 308.
— Leo 409.
— (S.) in agro Soriano 341, 458.
Barbarae seu de Gallico flumen in Calabria 120.
Barbarellus Nicolaus 542.
Barbedus Ioannes t. 542.
Barblatus Leo t. 320.
Barbutus Nicolaus et Ioannes tt. 550. Simius et Ioannes 494.
Barbutzône Ioannes eiusque filii Nicolaus et Gulielmus vendunt Goffredo Ferraro vineam in agro Albidonae 346.
Barbutzulum n. l. in agro Ursuli 15.
Barda filius Leonis de Avaro t. 45.
Bardellus Ranaldus et Iosfridus 376.
Bardolus Ioannes t. 226.
Barii mentio 10, 28—Possessiones S. Benedicti in agro eiusdem civitatis 1.
Barinus Ioannes t. 128.
— Sergius et eius uxor Donata praedium donant Theodoro Cathecae in agro Gallipolis 518.
Barlaam Praepositus monasterii S. Philippi Locrensis 88.
Βαρῶνες, barones, 294.
Baronus Nicolaus v. 559.
Baropodo (Nicolaus Calandrus de) 300.
Baropodus Gregorius 300.
Barsacius archidiaconus et imperialis clericus ecclesiae Locrensis notarius 90, 92.
Bartholomaeus Praepositus S. Petri Imperialis 22, 31, 48, 51.
Barunes Elia t. 96.
Barycellus Rogerius filius Anastasii t. 504, 505.
Barychallae, Βαρυχάλλα, dominus Boëmundus 284.
Iudices Rhaus Trisca et Vitalis ibid.
Tabularius Leo, ibid.
Monasterium S. Petri. V. Monast.
Barypodes Ioannes 555.
Barysanus Ioannes Prior monasterii S. Mariae de Cyr-Zosimo 221.
Barzilona Petrus monachus S. Stephani 206.
Basavillia Comes Robertus eiusque filia Adelasia. V. Adelasia.
Βασιλεία 533 et seqq. V. Imperium.
Basilianum monasterium S. Philippi in regione Locrensi. V. Monast.
Basilii et Constantini graecorum Imperatorum mentio 7, 20, 21. Vocati Θεοστήρικτοι, piissimi, 15.
Basiliopolus 300.
Basilius Archiepiscopus Tarentinus. V. Vitalis Eugenii filius.
— Boianus Catapanus. V. Catapani.
— Basilius Caciani iudex 195.
— faber ferrarius et Ioannes filius Constantinae dividunt inter se duo praedia ad Palos posita 47.
— Mesardonites vel de Mesardonia Protospatharius et Catapanus Italiae. V. Catapani.
— Nicolai Vicarii filius. Mentio donationis ab eo factae monasterio S. Petri Imperialis 67.
— notarius (Olettae) filius Comitis 122, 138, 154, 170, 175, 193, 196, 212, 213, 214, 215, 227, 229, 233, 256.
— Praepositus Capuani coenobii S. Benedicti 24.
— presbyter notarius Tarenti 24, 27, 30, 37, 39.
— presbyter notarius, νομικός, 256.
— presbyter et tabularius Castri Veteris 253.

Basilius protopapa et tabularius Lucidi 246.
— (S.) de Murmero 429.
Basilotatus Leo 449, 450, 460, 461.
Basolzeris (Fulci de) possessiones 139.
Bastarucho (Leo de) t. 158, 169.
Batati Basilii praedia in agro Ursuli 290.
Βαθεῖα, vallis, 50, 58, 60 et alibi.
Βαθείουλη, parva vallis, 358.
Battallia Leo 368, 369.
Battepede, Βαγτεπαιδε, (Monasterium S. Angeli de). V. Monast.
— Basilius t. 205.
— (Nicolaus de) 553.
Battius Vincentius praefat. p. XV et XVI.
Βατζίλιον, ναζήλον, malluvium, 356, 487, 532.
Bebalinum, Τιβαλίνον vel Βιβαλίνον, terra prope Oppidum in Calabria.
Dominus eiusdem Ioannes 342.
Mentio 294, 296.
Monasterium S. Georgii Martyris 471.
Notarius Theodorus de Platano 343.
Praedia Eupraxi et Rantacioti 342.
Venditionis instrumentum 342.
Beelzebul Basilius 299.
Belbasani fons 417.
Belcasus possessor praedii in agro Scyllacensi 412.
Belemme Alexandri et Riccardi praedia in agro Nohae 379, 380, 395.
Belonae aporium in agro Scyllacii 474.
Beluchus Leo. V. Trotta eius vidua.
— Ioannes notarius 313.
Belus Andreas presbyter v. 558.
Benedicti (Ecclesia S.) in civitate Asculi 11, 25.
— in civitate Canusii 11, 14.
— extra portam civitatis Lesinae 11, 25.
— (Monasterium Casinense S.) V. Monast.
— (Monasterium S.) in civitate Capuae 24.
Benedictus Thomasius 433.
Βενεφίκιον, beneficium, 419.
Benenatus Ursus donat Mariae libertae praedium vocatum Unianum 26.
Beneventum. Monasterium S. Sophiae in hac civitate subditum Casinensi coenobio 2.
Berbecaris Ioannes t. 222.
Berbenzonus Castellanus S. Catharinae 355.
Berengerius antistes S. Petri Imperialis 186.
Bernardi Gulielmi praedium in agro Aëtae 546.
Bernardinus Abbas S. Stephani de Nemore 335.
Bernardus episcopus 359.
— Praepositus S. Petri Imperialis 103, 144.
Berta Comitissa Loritelli 146. V. Loritelli.
Bertheramus Bove t. 547.
Βεστιάριον. V. Vestiarium.
Βιβάριον. V. Vivarium.
Bibianus Ioannes vendit Nicolao et Rogerio Chandacari domum et hortum in civitate Seminarae 402, 404.
— possessor feudi in Calabria 298.
Bibilli presbyteri filius Nicolaus v. 184.
Bibillus Philippus et Maria coniuges cum filiis vendunt Roberto Buciae vineam in agro Scyllacii 474.
— Philippus possessor praedii in agro Scyllacii 552.
Βιβόνη. V. Vibona.
Bibulo (Petrus de) 229. V. Cafirus Robertus.
Bideli (Rogerius de) 151.
Βιγλιατίκου δόσις, praestatio propter excubias, a voce *vigilia*, 538.
Binconalo (Leo de) t. 24.
Βινέλλα, vinella, 338.
Binetti Riccardi praedia in agro Crotonis 401.
Bingiarra n. l. 308.
Βινιάλια. V. Vineale.
Bisicus Leo v. 184.
Bisiniano (Petrus de) t. 284.
Bitaurum n. l. in agro S. Severinae 385.
Bitrascellum 21, vel τραβικέλλον 19, n. l. in agro Troiae.
Bivini via in agro Troiae, forsan Bovini, 19, 21.
Bizanotes castellanus Scyllacii 522.
Blammeni praedia in agro Aëtae 546.
Blancardo (Ioannes de) Granatarius Francicae 264.
Blasius (S.) n. l. in Calabria 128, 296.
Blatti Iordanus t. 317.
Blatto Michael eiusque filia Donata 518.
Βλέβειον, caeruleus color, 435, vox deducta a voce infimae latinitatis *blavius*, de qua V. Cangium.
Blepharus Consta t. 551.
Βλήσιον, lucrum, 530, forsan pro Βλησίδι, quod ea notione occurrit in Cangii lexico.
Blundus Sarullus t. 124.
Boburus Petrus. V. Tzocellus Niceta.
Bochomace Christophorus Spatharocandidatus 9. V. Catapani, Gregorius Trachaniotes.
Boëmundus Barychallae dominus 284.
— Basilius 321. V. Massanova (Ioannes de).
— frater Hodiernae dominae Oppidi 295.
— Oppidi dominus a monasterio S. Georgii accipit decem annis quaedam praedia posita ad Collem Pistillariae et flumen Coecum sub annua praestatione 471.
— Polychorii dominus 126.
— Tarenti princeps filius Roberti Ducis confirmat monasterio S. Petri Imperialis instrumentum donationis 65.
Boianus Basilius Protospatharius. V. Catapani.
Boici terra apud Panormum 156.
Boitus Petrus 126.

Bolgre Rogerius t. 199.
Bona ecclesiarum. V. Ecclesiastica bona.
— (Nicolaus de). V. Iudice (Petrus de).
Bonace (Area de) n. l. 106.
Bonachaiae praedium in agro Roncae de Falluco 500.
Bonacruza (Robertus de) t. 475.
Bonadia Bonus 212. V. Pitzellus Vitalis—Marottam privignam suam in filiam adoptat 232—t. 272, 273.
Bonaecausae filius Gulielmus 371.
Bonaquis Pioncephaldus t. 315.
Bonati civitatis mentio 80.
Bonatzus Alexander t. 303, 308.
Bonavitae praedium in agro Aëtae 470.
Bonellus Leo t. 281.
Bono (Leo de) t. 369.
Bonomanus Ioannes t. 386.
Bonomine (Vitalis de) monachus t. 34.
Bonohomine n. l. apud Noham 96.
Bonsignorus Lucensis. V. Lucensis.
Bonus Candidi filius t. 17.
— Chrysanthus, Falco et Sardus. V. Chrysanthus.
— Nicolaus. V. Alferio (Petrus de).
— presbyter t. 547.
Βοργίσιοι, burgenses, 297.
Bordona, Τορδονα, n. l. in Calabria 296, 298.
Bordonari (Nicolaus de) v. 558.
Borellum. V. Burrellum.
Boronito (Theodorus de) 13.
Boscus Ursus v. 184.
Botheri Ioannis praedium in territorio Acrae 280.
Botherus Sergius v. 297, et Consta 300.
Bothus Matthaeus 417.
Boti (Theodotus de) v. 184.
Botronius Matthaeus t. 418.
Βουλι κινον, buli novum, quid? 436.
Βούττια, dolia, 64.
Bove Bertheramus t. 547.
Brachus Basilius t. 181.
Brambunnus Basilius 322.
Branchelius Nicolaus possessor praedii prope Olettam 195.
Bratzalonga, Βρατζαλόγγη, via apud Pertusiam 542.
Bratzavia n. l. in agro Aëtae 329, 433, 451, 456, 545.
Βραΐνον, υραΐνον μαντίλλον, mantile breve, 519.
Βριβίον, breve, 57.
Bretzi praedium in agro Circlarii 264.
Brevilegium seu Privilegium pro praecepto imperialis Prothospatharii 1—Huius significationis non meminit Cangius.
Briaticum Calabriae oppidum, Εὐριάτικον, ital. *Briatico* vel *Umbriatico*.
Dotales tabulae ibi conditae 531.
Ecclesia S. Nicolai Macronum 447.
Episcopi mentio 318.
Iudices: Ioannes Lyciferi filius 437, Mesiano (Daniel de) 481, Pannachius Philippus 531, Pungo (Constantinus de) 443, 445, 449, 460, et Michael 531, Sophus Constantinus 475.
Locorum nomina: Macrones 437, 447, Mandani 449, 481, Mandarani 443, 445, 460, S. Marcus 415.
Notarii: Chelidonisis Ioannes 415, 438, 445, 449, 460, 481, Pungo (Gregorius de) 532.
Praedia: Amphusi 448, Barachallae 437, Basilotati 460, 461, Cancelleri 444, 460, Carri 447, 448, 460, Coloprarii 449, Cotarae 447, Cunnelli 447, Curiae 481, Lemocini 460, Mandani 443, 444, 445, Moniae 444, Prasinaci 415, Rabtae 415, Raciae 437, Staropulli 481, Tromarchelli 437, Tuscani 437, 443, 445, 447, 449, 460, 481.
Protopapa et Tabularius Leo 142.
Venditionum instrumenta 415, 437, 443, 445, 447, 449, 460, 481.
Graecum hoc vocabulum Εὐριάτικον Ughellius (*Italia Sacra Venetiis* 1717, *t.* 1, *pag.* 943) interpretatus fuit pro damno in diplomate Rogerii Comitis Siciliae, ubi legitur: Ἔτι ἵνα λαμβάνῃ τὸ χόρτον τῆς ἄγρας ἐκ τοῦ εὐριατικου, καὶ πλέκειν τὰ σπήνια καὶ τὴν ἄγραν ἐκεῖ ἐλευθέρως, quae sic vertit Nicolaus Alemannus: Item possit agri foeno uti absque suo damno, funes texere libere etc. Ughellii vero auctoritate Cangius in glossario graecitatis non alia significatione eamdem vocem accepit. Sed uterque perperam, nam verba ἐκ τοῦ εὐριατίκου denotant agrum Briatici unde foenum erat decerpendum, uti complures nostrae membranae testantur.
Briatis Rogerius t. 124.
Brictone Milo t. 96.
Britum n. l. in agro Acherontiae 357, 358.
Britunes Arbes 329. V. Arbes.
Brui (Ascettinus de) Gulielmi filius. Quaestio inter eum et fratres Hodiernae dominae Oppidi de feudo Marescotti in Calabria, diiudicata a Ioanne de Rhegio magno Iudice Calabriae 294.
— (Gulielmo de) Maximilla soror regis Rogerii donat feudum Marescotti in Calabria 296.
Brundusio (Ioannes de) Camerarius Polychorii ex mandato Comitis Margariti donat ecclesiae S. Nicolai de Peratico praedium in agro Colubrarii 319.
Bruno et Lanuinus 69, 76, 77, 85, 86. V. Monasterium S. Stephani de Nemore.
Brunus Renadus possessor praedii in agro Seminarae 494.
Brutzani oppidi mentio 558.
Brutzanites Nicolaus v. 560.
Brutzanus Rogerius t. 281, 327, 358.
Brysis terra in Graecia donata Georgio Gemisto ab Imperatore

Ioanne Palaeologo 534 et seqq.
Buccafurnus Arcadius possessor praedii in Calabria 298.
— Leo t. 522.
Buccalumpi Nicolaus 57.
Buccinum. V. Bulcini.
Buchia Rhaus t. 553.
Buchorta n. l. in Calabria 133, 172, 547.
Bucia Basilius Nicolai filius t. 345.
— Consta notarius possessor praedii in agro Scyllacii 344.
— Leo 412.
— Nicolaus caballarius emit vineam a Nicolao filio magistri Leonis 345, 413.
— Robertus 474, 552. V. Bibillus Philippus et Maria, et Burrellita Nicolaus.
Bucettorum, Βουκήτων, Monasterium S. Mariae, 91. V. Episcopus Locrensis Leontius.
Buccisiani Constae filii vv. 297.
Bucutias Leo 77, Ioannes 102 et Nicolaus 77 vv.
Bues Gulielmus t. 514.
Bufardus Leo de Cariato t. 159, 160, 178.
Bugianus Robertus t. 117, 179.
Bulcini, Βουλκίνου, comes Gulielmus donat Urso de Sadriano praedium extans infra Fossam 122.
Bulcups lapides apud Panormum 156.
Bulfaracus v. 185.
Bulgarus Rogerius t. 292.
Bullae: Argenteae, ἀργυρόβουλλος, 533, 537—Aureae, χρυσόβουλλος, 62, 141, 534—Cereae, διὰ κηροῦ, 66, 114, 116, 121, 127, 144, 162, 181, 329, 341—Plumbeae, διὰ μολύβδου, 3, 5, 6, 9, 10, 11, 14, 17, 20, 25, 33, 74, 77, 78, 90, 110, 147, 185.
Bullitirium vel bullotirium plumbeum, Βούλλοτήριον διαμόλυβδον, 1, 9, 10, 11, 69 et alibi.
Bunaci cultura in agro Badulati 380.
Bunciardum n. l. in agro Roncae 180.
Bunellus Gulielmus possessor praedii in Sicilia 156.
— Nicolaus presbyter v. 184.
Buravites Leo v. 185.
Burburussi rivus in Calabria 129.
Burchum n. l. 551.
Burchus Leo t. 551.
Burdela n. l. in agro Tropaeae 236—S. Nicolaus de Burdela, ibid.
Burello (Adeodatus de) 483. V. Aquaro (Nicolaus de).
Burellus Robertus t. 74, 78, 87.
Burrellum, seu Borellum, Βουρέλλον, edito loco positum ad aquilonem seu boream vergens, unde nomen fluxit, ital. *Borrello* vel *Borello*, Calabriae oppidum.
Baiulus eiusdem, ἐξουσιάστης, Paganus de Solino 418.
Domus Photini 356.
Ecclesia SS. Trinitatis 356.
Iudices ad contractus: Matthaeus Bothus 417 vel de Botronio 418, et Nicolaus Iosfredi filius 417, 418.
Locorum nomina: Belbassanum et rivus Belbassani 417, Ferulletum 356, Geofrium Eremitarum 356.
Praedia: de Centriis, Cumercenae, Fazalae 417, Lachani 356, Regis 417, Tufarelli 356.
Burganum flumen in agro Troiae 21.
Burmellus Racherus v. 558.
Burnincelli filius Ioannes cum uxore Cyneda donat praedium ecclesiae S. Onuphrii 256.
Burre Riccardus t. 154.
Burrelites Nicolaus cum uxore et filiis vendit Roberto Buciae vineam in agro Scyllacii 552.
Burreri Riccardus Strategus Olettae 193.
Burrucetii praedium in agro Nicoterae 284.
Burzonuti praedia 308.
Butamus Basilius t. 289.
— Gregorius et Niceta vv. 559.
Buthnisiadorum vallis in Calabria 389.
Butires v. 183.
Butroni praedium in agro Aëtae 470.
Buttari filiorum praedia 137.
Buttellarius, νοηττελλάριος, regis 251.
Buttelleri Emma filia Gualterii vendit Roberto Chrysolemo nonnulla praedia in agro Acherontiae 326.
Buttileri Ioannes vendit Petro Molinari praedium in loco dicto Spelunca Molendinorum Caggiani 174.
Byenna (Gulielmus de) t. 319.
Bysantius Comes Curiae 18, 21. V. Comes Cortis.
— frater Protospatharii Ioannis de Alferana custos civitatis Troiae 21. V. Lociservator.
Byzantius Ademarii filius t. 249.
— Ioannes possessor praedii in agro Tarenti 52, accipit in emphyteusim a monasterio S. Petri Imperialis duo praedia posita ad Aquaram 103.

C ET K

Καβάλα 472, 473, vox quae deest in Cangii lexico graeco, pascuum, habita contextu ratione, vertere visum est.
Καβαλλαρίου ἑνὸς φίον 296. V. Feudum.
Caballarius Aldiprandus Nohae iudex 241, 243.
— Basilius possessor praedii in agro Pertusiae 118.
— Gilibertus t. 145.
— Gregorius t. 155.
— Gualterius t. 287.
— Guarinus t. 118.
— Guido t. 305.
— Iosfredus de Flumaro t. 367.
— Isnardus 122.
— Laurentius 376.

Caballarius Nicolaus t. 197, 307, possessor domus in civitate Nicoterae 338. V Aracli Gregorius et Michael 344, 345.
— Perrettus 372.
— Petrus t. 374.
— Philippus et Geofridus eius consobrinus donant templo S. Petri de Barychalla praedium in agro Ursuli 107.
— Sarlus iudex Nohae 241.
— Vitalis et Gulielmus tt. 178.
Cabetzulae vinea in agro Tarenti 66.
Cabria (S. Maria de). V. Monasterium.
Cacalupudus Arcadius v. 559.
Καχχαβίτζι τῆς δουλείας, caccabus, 511.
Caccurio (Ioannes de) t. 386.
Cacianum. V. Cagianum.
Cacocosmos v. 185.
Caconiceta Ursus et alii vv. 183.
Κακὸν ρυάκη. V. Malus rivus.
Cacostratus Christophorus v. 295, 297.
Caecus torrens in agro Nohae 98, 105, 115.
Caela Gulielmus t. 181.
Caëtzani vinea in Calabria 125.
Cafiro (Andreas de) vicecomes t. 165, 167.
— (Ioannes de) t. 55, 61, 129.
Cafirus Robertus filius Nicolai vendit Petro de Bibulo praedium ad rivum Canturi 229.
Cafurnis Anastasius t. 345.
Cafurnum n. l. in Calabria 467.
Cagiano (Leo de) t. 170, 196.
Cagianum, oppidum in Principatu Citeriori, Καχιάνον, Καγιάνον, Καυκιγιάνον, ital. *Cagiano* vel *Caggiano*.
Domini dictae terrae: Robertus Gulielmi filius eiusque fratres Gulielmus et Omfrida donant praedia monasterio S. Mariae de Pertusia, in loco dicto Strata Consina 71, 82, et praedium quod erat Ioannis Alitzi 84—Idem Robertus cum uxore Adilitza et filio Rogerio donat monasteriis SS. Trinitatis Cavensis et S. Mariae de Pertusia ecclesiam S. Nicolai de Pertusia cum terris 118—Mentio ipsius 120, 134—Mentio Eliae fratris Roberti 71, 118, 134—Rogerius filius Roberti cum matre Adelitza donat praedictis monasteriis ecclesiam S. Nicolai, et bona quae fuerunt Abbatis Canaci 134—Vendit Urso Pagani filio praedium situm in Colle Cesinae 194—Mentio huius Rogerii 101, et praefat. p. XX.
Mentio terrae Cagiani 118, 134, 135, 194, 195, 196, 324.
Loci nomen: Spelunca molendinorum 174.
Notarii: Leo 309, Niceta presbyter 71, 83, 84, Nicolaus presbyter 119, 120, 134, 135 195, donat cum fratre Leone terram monasteriis SS. Trinitatis et S. Mariae de Cyr-Zosimo 119.
Strategus Tancredus de Silva 195.
Vicecomites: Corvisseri Constantinus 134, Iudice (Constantinus de) 101, 136, Theodosius Petrus 195.
Καγιὰς 325.
Caiae filius Pancalhus t. 45.
Caito (Niceta de). V. Comitoleone (Niceta de) etc.
Caitseut. V. Sitelciul.
Cala vidua Nicetae de Suraco. V. Suraco.
Calabri aperium in agro Aëtae 334.
— praedium 254.
— vinea in agro Circlarii 191.
Calabria (Henricus de) t. 357.
Calabriae mentio 49, 68, 73, 270.
Duces Argyrus, Rogerius. V. Argyrus, Rogerius.
Iudex Leo. V. Leo.
Iustitiarius Hugo de Rhegio 319.
Magni Iudices: Boëmundus 323, Hugo de Rhegio 319, Ioannes de Rhegio 294 et seqq., Ioannes de Tzannella 397, Lambertus 322.
Metropolitae Stephanus et Ioannes 368.
Protomandrita Theodorus 51.
Strategi Antiochus et Marianus. V. Catapani.
Calabritus Consta t. 393.
Calabromariae monasterium 385.
Calabrus Basilius possessor praedii in agro Circlarii 191. V. Lagodari fratres 423.
— Nicolaus notarius 252, Strategus Satriani 382.
Calafatus Girardus 372.
Calamati praedium in agro Aëtae 545.
Calamo (Dominicae de) filiae Basilii et Riccardi Monaphacae tabulae nuptiales 486.
Calander Leo v. 183.
— Nicolaus 300.
Calanna. V. Composta.
Calatagro (Alexander de) t. 407.
Calcenis Ioannes 181. V. Monasterium S. Mennae.
Calcenus Nicolaus et Theodotus vendunt quasdam arbores monasterio S. Stephani de Nemore 362.
Caldarari Georgius 58.
Caldararii gener Leo t. 41.
Cale collis in agro Catacli 419.
Kalephatus Sebastianus coenobita Casinensis praefat. p. XV, et XVIII.
Caletus Petrus filius notarii Ioannis de Suffragaro accipit instrumentum a Petro de Mutero 271.
Calfuni Nicephorus possessor vineae in agro Polychorii 145.
Καλύβι, domus, 28.
Calimera (Michael de) Constantini filius possessor praedii in agro Olettae 143.
Calipari Ioannes presbyter 332.
Caliparum 439, et Calliporum 381, n. l. in agro Badulati.
Calla Gregorius v. 183.
— (Ioannes de) v. 559.
— (Matthaei de domina) praedium in agro Aëtae 456.

Callentum n. l. in Calabria 308.
Calleo (Vitalis de) t. 122, 136, 138, 143, 154.
Καλλίγια, calcei, 80.
Calligraphus Cinnamus. V. Episcopus Tarentinus Cinnamus.
— presbyter notarius in Calabria 165, 167.
Calliporum 381. V. Caliparum.
Callipolis, Καλλίπολις, ital. *Gallipoli*, terrae Hydruntinae oppidum. Antiqui codices Callipolim non Gallipolim memorant; hanc enim urbem a pulchritudine non immerito nomen sortitam esse, ideo que non a Gallis Senonibus, quos inibi habitasse creditur Antonius Galateus in descriptione Callipolis refert.
Domus in hac civitate pertinentes ad Aratigetum, 516, Monasterium S. Mauri, 514, 515, 520, 526, 530, Samonam, 515, Tziconiam 520.
Donationes factae in eadem 514, 515, 516, 518, 523, 526, 528. 544.
Dotale instrumentum 519.
Ecclesiae: S. Epiphanii 512, S. Mariae Atocae 519, S. Procopii 523, 525.
Episcopus Theodosius 517.
Iudices: Alferius Ioannes 521, 524, Maurus filius Magistri Ioannis 504, Russus Cyriacus 506.
Locorum nomina: Alochum de Cacca, 518, Anaphorarium 514, 523, 525, 526, Rodocallum 519.
Monasterium S. Mauri. V. Monasterium.
Notarii et tabularii: Augerinus Petrus 516, Georgius presbyter 517, Gregorius presbyter et protosyncellus 512, Magister 521, Nicolaus 520, Paschalis 524-528, Phytzaterus exarchus 528, Scarto (Ioannes de) 519, Theodotus 528, Ungrellus Laurentius 530.
Plateae, ρύμαι: Cutzubelli 520, Dermati 519, de Naonetis 515.
Praedia: Cathecae 518, Culupatzi 544, S. Mauri 523, 528.
Tenimentum dictum Sanctae 518, 524.
Terra Allistarum in pertinentiis eiusdem civitatis. V. Allistae.
Testamentum 512.
Turris civitatis 520, 526.
Venditionis instrumentum 520.
Callutzius. Sententia lata pro eodem a Nicolao Mauroleone iudice S. Severinae 113.
— Constantinus t. 145.
Calmiti Serra n. l. in Calabria 555. V. Serra.
Calo (Basilius de) Ioannis filius Strategus Olettae 212, 213.
— (Eugenius de) Secretus. V. Rhegio (Ioannes de).
— Theodorus v. 77.
Calobritus Consta t. 405, 406.
Caloctenistus Nicolaus 422, 423.
Calocyricallus Nicolaus et Basilius vv. 183.
Calocyris v. 185.
Calocyrus Aechmalotus 6. V. Aechmalotus Leo.
Calocyrus Anthypatus Patricius 18.
— clericus t. 8.
— presbyter 238. V. Malafera Leo.
— protopapa Nicoterae vendit Angelicae hortum in agro dictae civitatis 258.
— tabularius Panormi 219, 251.
Calodibolus Ioannes et Philippus filii Basilii 236. V. Scholari (Andreas de).
Calogeritius Gregorius v. 76, 77.
Calogeropollus Consta t. 218, 230.
Calogerorum rivus in agro Trani 11, 25.
Calogerus Leo t. 369.
— Petrus 329.
Καλογραῖαι, moniales, 81.
Caloleonis filius Sasso. V. Sasso.
Calomo Cynurus possessor praedii in agro Aëtae 545.
Καλσούνια ἀληθινά 512.
Κάλτζα, pecunia, 289.
Calunnia 87.
Calus iubet testamento donari monasterio S. Petri Imperialis terram quam possidebat Abbatissae 48.
— protopapa filius Domnandi notarii 104, 144.
Calveto (S. Ioannis de) monasterium. V. Monast.
Camarda Asimius t. 199. 201, 202.
— (Clementiae de) Roberti filiae, et Nicolai filii Balduini tabulae nuptiales 366.
Camardae terra in agro Catacii 366.
Καμάστρα pro κρεμαστάλι 542. V. Κρεμαστάλι.
Camato (S. Nicolaus de). V. Monasterium.
Camberlarius Nicolaus 87.
Cambrillingus Alphanus de Castromari 196.
— Malgerii Altavillae Basilius 181.
— Petrus t. 116, 128.
Camera S. Eleutherii n. l. in agro Troiano 19, 21.
Camerarius imperialis Aulae Riccardus 342.
— (Magister) Lambertus 322.
— Polychori Ioannes de Brundusio 319.
Camerlingus Leo cum fratre et matre Bia pignerat Nicolao Vesterario quaedam praedia 251.
Cammarotae monasterium S. Servatoris 368.
Cammaroti monasterium obedientia S. Stephani de Nemore 464 478. V. Monast. S. Stephani.
Camplitones Gregorius 230.
Campanus Iordanus t. 482.
Camperrunus Iosfredus t. 387.
Campi praedia in agro Hieracii 356, Scyllacii 409.
Campilongi praedium ad Robertum Lapetram pertinens 135.
Campoforani monasterium SS. Deiparae 466.
Camposirti monasterium. V. Monast. S. Onuphrii.
Campulus Basilius possessor praedii in agro Aëtae 454.
Campus n. l. in agro Crotonis 206, 207, 209, 210.

Campus Appii n. l. 60.
— Casanovae et Putzi n. l. in Calabria 554.
Cana (Chrysaphius de) t. 61.
Canabatzulus Ursus t. 259.
Canaci monachi et Abbatis bona donata SS. Trinitati Cavensi et S. Mariae de Pertusia a Rogerio domino Cagiani 134.
Canaco (Ioannes de) presbyter t. 108.
Canacus Basilius v. 558.
Κανάλια, canales, 102.
Canantzis Leo presbyter 300.
Cancellario (SS. Trinitas de). V. Monasterium.
Cancellarius Ioannes magister S. Catharinae 221.
Cancelleri filiorum praedia in agro Briatici 444, 460.
Cancelli rivus 100.
Cancello (Georgius de) presbyter t. 94.
Candela Constantinus t. 104.
Candida Monacha 5.
Candidati Spatharii 3, 4.
Candidatus Medalspus imperialis Spatharius. V. Catapani.
Candidi filius Bonus t. 17.
— praedia in agro Aëtae 546.
Candidus Ioannes t. 34.
Cando (Michael de) 308.
Canicia Leo v. 77.
Canineo Constantia 373.
Caninus Nicolaus v. 295, 297.
Cannabaria n. l. in Calabria 298.
Cannabatzulus Ursus t. 238.
Cannaflaca n. l. in agro Albidonae 347.
Κανάτη, mensurae genus, 161.
Cannatus Leo t. 412.
Canniano (Andreas et Ptolomaeus de) tt. 393.
Cannicella n. l. in agro Circlarii 93.
Κανίσκια, dona, genus praestationis, 300.
Cannitiana (Leo de) t. 57.
Cannitum n. l. 1.
Cannocharium n. l. in agro Seminarae 493,
Canonarcha, κανονάρχης, dignitas ecclesiastica, 65.
Canonici Scyllacenses 182, 335.
Canonicus 364, 378, 387, 389, 421 et alibi.
— Capellae regiae 229, 230.
— Rhegii Peregrinus 182.
Καστρίσιος, castrensis, dignitas ecclesiastica, 226.
Cantatoris rivus in agro Nohae 100.
Canterri rivus 229.
Canusium, Κανούσιον, ital. *Canosa*, Apuliae oppidum—Ecclesiae S. Euphemiae et S. Benedicti in hac civitate 11, 14, 25—Possessiones Casinensis coenobii in eadem, ibid.
Capani praedium in Calabria 125.
Capano (Petrus de) notarius 125.
Capantona (Nicolai de) presbyteri praedium in Calabria 172,547.
Capantona notarius filius Leonis t. 133.
Capedechorius Basilius v. 85, 86.
Capella S. Matthaei de Nicotera 338.
Capellae regiae canonicus Renaldus 229, 230, Michael, ibid.
Capellani Comitis Rogerii Giraldus, Fulco et Hieremias de S. Aegidio 78.
— Regis Ranaldus 304.
Capigrassa Constantinus t. 16.
— Ioannes dux militaris manipuli, ταξιάρχης, t. 16.
— Paschalis t. 16.
Capila vidua Ioannis de Aliph eiusque filii vendunt vineam et praedium monasterio S. Ioannis Evangelistae Panormi 249.
Capillus n. l. apud Noham 96—Rivus Capilli 116.
Capistri Ioannis praedium 98.
Capitulum, καπιτούλον, Catacense 419, Scyllacense 335.
Capita Argillorum, κεφαλώματα τῶν Ἀργίλλων, n. l. in agro Iscae, 173.
Καπιτάλια, capitalia, 487.
Capitis excidium 18. V. Poena mortis.
Cappelleris Cumpania 402.
Cappella (Magister Basilius de) filius Nicolai Strategus Olettae 233.
Cappellum n. l. in Calabria 298.
Cappellus Nicolaus 215.
Caprarius Petrus et Consta vv. 183.
Capraruba Gualterius t. 503.
Capriellus Robertus t. 208.
Caprillingus Hugo iudex t. 529.
— Michael mandat exactoribus vectigalium Badulati ne qua molestia afficiant Eremitas de Nemore 219.
Caprilus Georgius t. 124.
Caprio (Ioannes de) t. 104.
Captalbus Nicolaus Anastasius t. 521.
Capuae, Κάπουας et Κάπυης mentio 10—Monasterium S. Benedicti in hac civitate 24—Comes Rogerius eam anno 1098 obsidet 83—Capuae Princeps Carolus. V. Carolus.
Capurri (S. Maria de colle) in civitate Catacii 502.
Caputus Perrunus Badulati iudex 478, 480.
Cara (Petrus de) t. 222.
Carabuna filia demortuae Argentiae de Lando tradit monasterio S. Phantini se ipsam una cum omnibus suis bonis 375.
Caracalla (Consta de) et Ioannes notarius 205.
Caracles Ioannes t. 269.
Caralea (Alpheranae de) testamentum 191.
Caralea Landus, Ioannes, Anna et Nicolaus 191.
Caramallus Constantinus 101, et Nicolaus presbyter 77 vv.
— Ioannes et Petrus tt. 248.
— Petrus notarius 197, 218, 229.
Κάρατρον τοῦ ποταμοῦ, caput fluminis, 556.
Caratrum n. l. in Calabria 58.
Caratzita Ioannes t. 312.

Carbonellus Iordanus t. 378.
Carbotza (Ursoleo de) possessor praedii in agro Tarenti 49.
Carbunellus Gulielmus 220, et Tancredus tt. 199, 201, 202.
— Henricus, Χάρρης, Rogerius et Iordanus tt. 522. Rogerius 352.
Carbuneris Gulielmus donat monasterio S. Mariae de Turribus ecclesiam S. Theodori 123—Emma eius uxor 125.
Carbuneris Riccardus t. 124.
Carbunes Theodorus notarius 152.
Carbuni filiorum praedia 137.
Carbuno (S. Anastasius de) 126. V. Monasterium.
Carcarelli Andreae et Calae de Messana tabulae nuptiales 493.
Carcarellus Peregrinus 493.
— Ioannes tabularius Tropaeae 236.
Cardopatus Basilius 389.
Carfitza Leo t. 287.
Καρφοπίταλα, monetae genus, 341.
Cariato (Leo de) t. 111.
Cariota Basilius, Gregorius et alii vv. 184.
Carnelabaris t. 494.
Caroleni argentei 506.
Caroli I tituli: Siciliae Rex, ducatus Apuliae, principatus Capuae, Andegaviae ditionis et Forcalquerii Comes 431, 433, 435, 437, 438. Forcalquerii et Provinciae Comes 439, 444, 446, 448, 449, 450, 451, 453, 455, 458, 461, 462, 464, 468, 471. Sanctae Urbis Senator et Romani Imperii in Tuscia per sanctam Romanam Ecclesiam Vicarius generalis 475, 478, 482, 486, 488, 492. Moreae Princeps et Tornodori Comes 491, 493, 495.
Caroli II tituli: Hierusalem et Siciliae Rex, ducatus Apuliae et principatus Capuae, Moreae Princeps, Andegaviae Provinciae et Forcalquerii Comes 497, 499, 501.
Carpineti collis, φιλίτη βουνός, in agro Troiano, 19, 21.
Carranus Rogerius Strategus Circlarii 244, 309.
Carricatae vinea in agro Circlarii 191.
Carricato (Gulielmus de) t. 150.
Carrus Basilius t. 238, 239, possessor praedii in agro Briatici 447, 448, 460.
Κάρτη ταρίων, librae tarenorum quarta, 376.
Carucius Gulielmus t. 110.
Casa. V. Domus.
Casalinum 25.
Casamonae via in Calabria 554, Campus ibid.
Casanitis Niceta t. 131.
Casile 4.
Casinense coenobium. V. Monasterium.
Casini castrum 2.
— notarius Nicolaus 223.
Casiri Ioannis domus in civitate Seminarae 392.
Cassani, Κασάνου, mentio 33, 34—Cassanenses episcopi: Sasso 86, Vitalis 116.
Cassaniti n. l. in Calabria 117.
Castania n. l. in agro Agriotherae 361.
Castanites Georgius v. 559.
Καστανίτον, castanetum, 137, 297, 300, 301.
Castanitus Gulielmus t. 238.
Castellanus Ioannes notarius 331—Baiulus Nicoterae 339.
Castellis (Gulielmus de) t. 493.
Castinnii praedium in agro Tarenti 248.
Castolius filius presbyteri Nicolai possessor praedii 215.
Καστρηνός, civis, 54.
Castrii terra in Graecia 534 et seqq.
Castrimaris Camerlingus Alfanus 196.
Castrinovi mentio 128, 204.
Castro (Acilmeri de) praedia in agro Aëtae 546.
Καστροκτησία, auxilium pro castello aedificando, 55.
Castro mari (Mansus de) t. 372.
Castroveteri (Riccardus de) t. 418.
Castrovillari (Rogerius de) oeconomus S. Phantini 374.
Castrum in Calabria. Mentio fluminis quod descendit a Castro 555, 556.
Castrum dictum Petra Coeci, Πέτρα τοῦ Τυφλοῦ, apud Ursulum 15.
Castrum vetus, Καστέλλον Υέτερον vel Βέτερον, vel Παλαιοκάστρον, et apud Barrium Castrovetum, ital. *Castelvetere* vel *Castelvecchio*, Calabriae oppidum.
Baiuli Peregrinus et Nicolaus de Scyllacio 399.
Castellanus Nicolaus Pitzinni vel Picernus 399.
Iudex Ioannes 399.
Mentio 401, 557.
Monasterium S. Ioannis de Alaro 307. V. Monast.
Notarius Andreas 399.
Protopapa Arcalus 253.
Sententia 397.
Strategus Thomas 399.
Tabularius Basilius presbyter 243.
Castrum vetus, collis in Calabria, 152.
Catacallo (Arcumenus de) t. 142.
Cataci presbyter t. 118.
Catacium, Κατανζάριον, ital. Catanzaro, Calabriae civitas.
Archidiaconus eiusdem 421.
Canonici 378, 418, 421, 436.
Cantor 421.
Capitulum 419.
Domus: Alexandri 502, Arceri ibid., Ballisiae 436, Fastegiae 491, Lombardi 436, Mabiliae 422, Penteniti 422, de Presbytera 502, Rapti ibid., Zachariae 492.
Dotalia instrumenta ibidem condida 366, 377, 435.
Ecclesiae: S. Ananiae 419, S. Angeli Malfitanorum 536, S. Cyriaces 420, S. Mariae de Colle Capurri 502, S. Nicolai Ustunci 422 vel de Rustunci 491.
Episcopus catacensis constitutus ab Apostolica Sede iudex

in quaestione inter monasteria S. Stephani de Nemore et S. Gregorii Thaumaturgi 408, Episcopus Fortunatus 419, 420—Episcopium 419 —Possidet censum supra domum Arceri 502—Legatum eidem factum a Lombardo Russo 429.

Feudalis terra in agro Catacii ad Balduinum pertinens 366, feudum Roberti de Camarda ibid.

Fratres minores, ἀδελφοὶ μινούριοι, 429.

Hospitale, σπιτάλιον, 497.

Iudices: Balduinus 436 , Basilius 365, 367, 378, Galeotus Marcus 491, Henricus 475, Maurus 423, Rogerius 367, 378, Staphida Nicolaus 497, 498, 501, 503.

Locorum nomina: Cali collis 419, Crudum 476, Gullia 321, Lumbuli mandria 366, Pyrgelle 364, Scecum 428, Spartusum 435, Tubulum 419, Vallis S. Leonis dicta de domino Francino 497, Vallis Mulae 435, 476.

Mentio Catacii 475.

Mutuatio in eadem civitate 475.

Notarii et tabularii: Atzupo (Nicolaus de) 365, 367, Mauricii filius Ioannes 421, 422, 428, 436, 475, 477, 491, 492, 493, 497, 499, Protopapa (Ioannes de) 502, Psychri Nicolaus et Georgius 322.

Permutationis instrumentum 418.

Praedia: Agapiti 435, 476, 477, Aperati 419, Baimundi 321, Ballisii 435 , Chrysaphi 491 , Cocini 419 , Cuberni 419, Curiae ibid. , Episcopii 321 , Fensi 435 , Francisci 497, Gabarreti 435, Garini 364 , Garriosi 476 , Giliberti 435, Ladici 497, de S. Leandro 364, Lipati 476, Macri 419, Marcellini 435, Melioti 418, Minuritae 497, Murmeri 476, 491, Muscae 476, de Oto 364, Pelegrini 364, Pentupi 497, Puglisi 476, Rachonii 435, Curiae Roccae Fallucae 477, Scaramangi 429, Scilliani 435, 477, Silvestri 477, Tornafrantzae 476.

Protopapae: Ioannes 503, Nicolaus 367.

Venditionum instrumenta 321, 364, 421, 491, 497, 501.

Via Mesae 436.

Καταχόπτειν, lignare, 75.

Catalanus Rogerius notarius restituit quaedam praedia monasterio Cammaroti 464.

Καταληψὸς, occupatio, 130.

Catananci praedia in agro Styli 246.

— Cultura S. Stephani de Nemore 554.

— Rivus in Calabria 554.

— Looni Comes Rogerius donat praedium prope Stylum 74.

Catapani, Protospatharii et Spatharii imperiales:

Gregorius Primicerius imperialis Protospatharius , an. 885, reddit Casinensi coenobio quaedam ecclesiastica praedia in themate Longobardiae posita 1, et praefat, p. XX.

Gaiderisius imperialis Protospatharius , cuius mentio fit in antedicto diplomate, an. 885, p. 1.

Sympathicius imperialis Protospatharius et Strategus Macedoniae, Thraciae, Cephaloniae ac Longobardiae in aula Beneventana degens, an. 892, confirmat Casinensi coenobio quaedam praedia 2 , et praefat. p. XXI —Praeceptum Sympathicii a nobis sub num. III editum memoratur a Leone Ostiensi (Chronic. Casin. lib. I, cap. XLIX). Gattula vero (Hist. Abb. Casin. p. 51) integrum protulit, sed annum, quo datum fuit, definire minime curavit.

Medalspus imperialis Spatharius Cupersani degens ad causas definiendas, an. 899, controversiam inter monasterium S. Benedicti et Maigelgarium diiudicat 3—Huius imperialis Spatharii in nostris provinciis nomen nunc primum innotescit ex hoc diplomate, quod in lucem emittimus, cum nulla eius mentio habeatur tum apud nostros chronographos, tum apud scriptores byzantinos.

Ioannacius imperialis Protospatharius et Strategus Longobardiae, an. 911, confirmat monasterio S. Benedicti quidquid in civitate et finibus Asculi ad ipsum pertinebat 4—Huius Ioannacii mentio nulla apud historicos, cuius proinde nomen nunc primum e praesenti membrana eruitur. Nec vero habendus est idem ac Ioannicius, de quo consule praefat. p. XX.

Marianus Anthypatus Patricius et Strategus Calabriae et Longobardiae, an. 956, facultatem tribuit monasterio S. Benedicti sibi vindicandi res, quae eidem ereptae in alienam migraverant potestatem, 5, et praefat. p. XXII.

Michael Anthypatus Patricius et Catapanus Italiae, an. 975, confirmat monasterio S. Petri in civitate Tarenti privilegium olim datum a Constantino imperiali Spathario ab aureo triclinio et Stratego Longobardiae 5—Michaelis Catapani nomen desideratur tum in Cangio, qui anno 975 nostrae membranae Zachariam huiusmodi dignitate praeditum memorat, tum in nostris chronographis.

Gregorius imperialis Protospatharius et Catapanus Italiae Trachaniotes donat, an. 999, monasterium S. Petri Christophoro Spatharocandidato pro rebus ab eo strenue gestis adversus Agarenos 9—Vindicat monasterio S. Benedicti quamdam in oppido Asculi domum, an. 999, p. 10—Confirmat Casinensi coenobio nonnullas possessiones quas in Apulia idem coenobium obtinebat, an. 1000, p. 10—Mentio ipsius 14. V. praefat. p. XXII —Huius Catapani meminit Lupus Protospatha ad annum 999. Quem Chronographus ibi Trachamotum vocat, a Graecis Τραχανειώτης dicebatur , uti patet ex nostris membranis.

Basilius Mesardonites vel de Mesardonia Protospatharius et Catapanus Italiae, an. 1011, Casinensibus coenobitis confirmat possessionem hereditatum, quae eorumdem coenobio obvenerant in nonnullis Apuliae civitatibus, et vindicatae fuerant ab iniquis possessoribus auxilio Catapani Gregorii Trachaniotae, 14—Mentio ipsius an. 1015, p. 15 — Declarat an. 1016, accepisse nummos aureos sex et triginta a Cinnamo Calligrapho pro tributo castri Pelagiani 17 — Mentio altera ipsius 24. V. praefat. p. XXII.

Basilius Boianus, Bugianus vel Boius Protospatharius et Catapanus Italiae ex iussione Constantini Imperatoris, an. 1018, praecipit ne quis auferat bona ecclesiarum, et praecipue S. Benedicti, atque eiusmodi praecepta ab aliis quoque Anthypatis et Protospathariis data confirmat 18 — Describit fines agri Troiani, an. 1019 et 1024, p. 18, 21— Mandat Falconi Turmarchae ut tradat coenobio Casinensi omnia bona quae ad Maraldum rebellem pertinebant, an 1021, p. 20—Donaverat Basilio de Crommyda domum in civitate Barii 28. V. praefat. p. XXII.

Ioannes de Alferana, Protospatharius cuius mentio fit in diplomatis an. 1019 et 1024 p. 18 et 21.

Tornicius Contoleo Protospatharius et Catapanus Italiae. Mentio praelii sub hoc Catapano gesti ad ecclesiam S. Augustae in agro Troiano 19.

Leo (Potus) Spatharocandidatus, a secretis et iudex Longobardiae et Calabriae, an. 1026, addicit monasterio S. Petri imperialis praedium nuncupatum Muru vetere 22, et praefat. p. XXII.

Pothus Argyrius Protospatharius et Catapanus Italiae, an. 1032, confirmat Casinensi coenobio possessionem praediorum in ambitu thematis Longobardiae 24— Confirmat Basilio de Crommyda concessionem cuiusdam domus in civitate Barii positae, eidem factam a Protospathario Basilio Boiano 28. V. praefat. XXIII.

Constantinus Opus Patricius et Catapanus Italiae, an. 1034, confirmat monasterio SS. Deiparae in montis Arati pertinentiis posito immunitates, quas Catapani eius praecessores eidem monasterio concesserant 32, et praef. p. XXIII.

Argyrus Magister, Vestis et Dux Italiae, Calabriae, Siciliae ac Paphlagoniae Meli filius confirmat Ambrosio Praeposito monasterii S. Nicolai de Monopoli quaedam privilegia et immunitates, an. 1054, p. 53, et praefat. p. XXIII.

Mentio Protospatharii Rusi Charzanitae 53.

Antiochus imperialis Protospatharius et Strategus Calabriae, an. 1059, p. 57 et 58, et praefat. p. XXIII.

Mentio Protospathariorum Calocyri, Sympathicii, Gregorii, Medalspi, Falci, Pothi, Delfinae, Genesii, Romani, Ioannis, Theodori, Alexii, Xiphi, in diplomate an. 1018, p. 18.

Catapanus Acherontiae 231, Crotonis 208, Nohae diiudicat litem 241, Olettae 216, 251—Ex Hugone Falcando (*Bibliotheca Sicula, tom. I. fol.* 498.) constat sub Nortmannis Regibus Catapanos atque Strategos habitos fuisse eodem ordine ac Iustitiarios, Stratigotos, Camerarios.

Catapanus Nicolaus possessor praedii siti in Colle Cesinae 194, 195.

Cataractum n. l. in agro Messanae 378.

Cataro (Basilius, Consta aliique de) vv. 559.

Κατηχήτης, catechista, 226.

Cateci Donata filia defuncti Nicolai domum donat monasterio S. Mauri Gallipolis 526.

Κατευχαρίον ὁδός, oratorii via in agro Troiano, 19.

Catharina (S.), ἡ ἁγία Αἰκατερίνα, Ἐκατερίνα vel Ἐγκατερίνα, ital. *Santa Catarina Pizzileo*, Calabriae oppidum.

Castellanus dictae terrae Berbenzonus 355.

Domini ipsius: Sichelgaita vidua Odonis Marchisii 128. V. Sichelgaita—Matthaeus Arena 353.

Loci nomen Umbritum 353.

Magister Cancellarius Ioannes 220.

Notarius et iudex Leo S. Pancharli 353, 355.

Praedia: Monasterii S. Stephani Eremitarum 353, Platopodi 354, Ziglari 353.

Strategi: Nicolaus 220, Rhaus 197.

— (Nicolaus de S.) 27. V. Crommyda (Basilius de).

— (Rhaus de S.) t. 324.

Cathario (Theodorus de) v. 185.

Catheca Theodorus 518. V. Barinus Sergius.

Cathetzanes Therianus t. 280.

Cathitzuno (S. Maria de) 429.

Catholica (S. Nicolai de) Monasterium 120.

Catillus Basilius v. 183.

Κατόνομα et κατόνομαν, indiculus, 76, 77 et alibi.

Catricium n. l. in agro Aëtae 329.

Cattobus Consta donat praedium monasterio S. Nicolai de Cipullo 335.

Catthusae tympan, καθθούσας τύμπαν, n. l. in Calabria 50.

Catubina n. l. in agro Vibonae 495.

Κατύνα 66.

Cava n. l. 62.

Cavae monasterium SS. Trinitatis. V. Monast.

Causare pro litem movere 3.

Cavuri rivus 165.

Cellara Helena 484.

Κελλαράριος, cellerarius, 478.

Cellari (Arcudis de) v. 78.

Celli Ioannis filii possessores molendini Arsaphiae 556.

Κέλλια, cellae, 88.

Celonae praedium in agro Scyllacii 552.

Celsio Scyllacensis ecclesiae episcopo Rogerius Rex confirmat ·ia diplomata 182.

Cenapiari Theodorus emit praedium a Constantino presbytero · S. Nicolai 13.

Census. V. Emphyteusis.

Centriorum praedia in agro Burelli 417.

Centromae n. l. in agro Circlarii 264.

Centucla Ioannes protopapa et tabularius S. Severinae 287.

Ceorcidum, κεορκήδον, n. l. in agro Badulati 489.

Κεφάλαιον tributi genus in capita distributi 534 et seqq.

Κεφαλατικεύειν, possidere 533 et seqq.

Κεφαλατίκιον, ius dominationis, 533, et seqq.

Cephaloniae Strategus Sympathicius Protospatharius. V. Catapani.

Cephalus Theodorus 309.
Ceramidi praepositus Nicolaus t. 51.
Ceramis n. l. in Calabria 59.
Cerasiae praedium in agro Aëtae 545.
Ceritzia emit praedium a Maria vidua Petri Malasaberi 364.
Cervari, Κερβάρου, fluminis mentio 19, 21.
Cesinae collis in agro Cagiani 194,
Cessanito (Nicolaus de) t. 445, 446, 448, 461.
Cetus Ioannes t. 494.
Cetzenni Leonis domus in civitate Seminarae 392.
Chabita Gervasius Strategus t. 303—Eius testamentum 306—Ioannes Odo et Gulielmus eius filii, ibid.
Chagar Elgurap lapides n. l. in agro Panormi 156.
Chalcellus Leo possessor praedii in agro Nicoterae 284.
Chalcho (Theodorus de). V. Nicolaus notarius et Strategus Mesorum.
Chalcus Galatus v. 185.
Chamenia et Simeo. V. Simeo.
Chamodraco v. 185.
Χαμόγειον ὀσπίτιον, domus terranea, 515, 520. V. Domus.
Chamurra mala, κακὴ χαμοῦρρα n. l. in Calabria 555.
Chamurra (Nicolaus de) t. 357.
Chandacario (Ioannes de) tabellio Seminarae 471, 473.
Chandacaris Nicolaus et Rogerius emunt domum et hortum a Ioanne Bibiano 402, eaque donant monasterio S. Stephani de Nemore 404.
Chandace (Ecclesia S. Mariae de) in Calabria 95.
Chandaces Nicolaus iudex Seminarae 393.
Changemis Nicephorus v. 329.
Channi Nicolaus t. 211.
Χαόννη, ἵνα χαόννη ἡ γυνή, ut mulier ore hiante remaneret, convinceretur, a χαίνω, 73.
Charbertus filius Argyri iudicis Nohae donat monasteriis SS. Trinitatis Cavensis et S. Mariae de Cyr-Zosimo terras sitas prope Noham 97.
Charbites Odo t. 251.
Charengae praedium in agro Seminarae 494.
Chariberto (Balduinus de) 151.
Chariteltzitite n. l. in agro Panormi 315.
Charontes nomen culturae in agro Agriotherae 359.
Χάρρης, Henricus, 522.
Charro (Andreas de) t. 450, 462.
Χάρτες pro χαρτία 91.
Χαρτόαι δικαιωμάτων, instrumenta, 11.
Χαρτοφύλαξ, tabularius, 92.
Chartularii imperiales 3.
Chartularius, χαρτουλάριος, 152—Ecclesiae Locrensis 90—Materae Stephanus 18.
— Andreas 413.
Charunus Theodorus notarius et tabularius ecclesiae Scyllacensis 345.
Charzalegambius Constantinus t. 57
Charzanites Protospatharius Rusus 53.
Chascari (Leo de) v. 185.
Chassaramunnus Arcadius 233.
Chatas Leo v. 558.
Chelandrae, Χελάνδρας, flumen 127.
Χηλοτικόν, lignagium, 329.
Chelidonisis Ioannes notarius Briatici 415, 416, 437, 438, 443, 448, 461, 481, 482.
Χήνω, vado, protendor, pervenio, 102, 146.
Chennetes Ioseph et Maria eius uxor vendunt Basilio Romaeo praedium in agro Panormi 287.
Χίνρης Henricus filius Regis Rogerii 156.
Χίτη, serra, 15 et alibi.
Chimaria Theophylactus Hebraeus. V. Theophylactus.
Χιοῦρς. V. Monasterium S. Ioannis de Flore.
Chiroboscus Constas v. 557, 558.
Chondinus Andreas v. 183.
Chondri praedium 547.
Chondris Leo v. 185.
Choracis Calocyrus 151.
Χωραφιαίοι τόποι, praedia, 11 et alibi.
Χωραπόλλη. V. Polychorium.
Χωρελασίαι, loca equitationi addicta, 556.
Χρείων καὶ χορτασμάτων ἀπαιτήσεις, rerum necessariarum et commeatuum requisitiones, 54 et 55.
Christiana filia Armanni eiusque filia Margarita donant terram monasterio S. Nicolai de Cipullo 382.
Christinae (S.) oppidi mentio 300.
Christodulus Ammiras et Protonotarius 139.
— Ioannes t. 340.
Christophoro (Ursus de) t. 252.
Christophorus Basilius v. 560.
— Bochomaces Spatharocandidatus 9. V. Catapani, Gregorius Trachaniotes.
— (S.) in Calabria 130.
Χρονίον, χρονίον, ἐγχρόνιον, anniversarium, 253, 376, 428, 511.
Chronologia membranarum graecarum praefat. p. XIX et seqq.
Chrysantho (Ursus de) v. 85.
Chrysanthus, Sardus, Falco et Bonus ad medietatem in emphyteusim accipiunt a monasterio S. Petri Imperialis hortos octo 35.
Chrysaphio (Nicolaus de) t. 403.
— (Theodorus de) notarius Seminarae 393.
Chrysaphis Alexander t. 422.
Chrysaphius presbyter et tabularius 56.
Chrysaphus Gualterius eiusque uxor Ventura vendunt Rogerio de Murmero domum positam in civitate Catacii 491.
Chryselii filii 308, 309.
Chryses Ioannes v. 183.

Chrysicus Emmanuel 300.
Chrysilus Ioannes v. 183.
Chrysio (Leo de) t. 236.
Chryso (Ursus de) v. 85, 86.
Χρυσοβούλλεια et χρυσόβουλλος 9, 138, 534.
Chrysochous Ioannes iudex Castriveteris 399.
Chrysoioannes tabularius 56.
Chrysolemus Robertus 326, 359. V. Buttelleri Emma.
Chrysoleo Nicolaus t. 494.
Χρυσοταρίον 13. V. Tareni.
Χρυσοτρίκλινον, aureum triclinium, 5.
Chusardus Robertus possessor feudi in Calabria 333.
Chusum Nifoti Muzoe cum filiis Maimone et Ioanne vendit domum monasterio SS. Trinitatis de Cancellario 315.
Cibita (Ioannes de) t. 378.
Cicali (Leo de) t. 106.
Cicerale n. l. in Calabria 556.
Cicere Michael filius Vitalis donat praedium monasterio S. Mariae de Pertusia 153.
— Vitalis filius Petri donat ecclesiae S. Andreae vineam positam in loco nuncupato Pettinari 136.
Cicerelli Asmundus possessor praedii in agro Circlarii 269.
Cicerellum n. l. in Calabria 308, 309.
Cicilis Ioannes t. 255.
Ciconia Nicolaus. V. Licastro (Nicolaus de).
Ciculi praedium in agro Aëtae 431.
Cilabus Ioannes t. 182.
Cilentanus Ioannes notarius filius Nicolai Vicecomitis S. Gregorii 272.
Cilento (Ioannes de) t. 72.
Cilmerus possessor praedii in agro Crotonis 207.
Ciminae vel Cymenae Nicolai praedium in agro Crotonis 206, 208, 211.
Ciminus Ioannes possessor domus in civitate Hieracii 356, t. 382.
Cingla (S. Maria de) 2. V. Monasterium.
Cinnamus episcopus S. Memnonis 38, 40, 41, 42, 44. V. Episcopus Tarentinus Cinnamus.
— Calligraphus 17. V. Pelagianum.
Cipullo (S. Nicolaus de). V. Monasterium.
Cipullum n. l. in agro Crotonis 335.
Circlarium, Κηρκλάριον, seu Querquarium, ital. *Cerchiara*, *Cerchiaro* vel *Circhiaro*, Calabriae oppidum.
Eius Archipresbyter Ioannes 244, 265.
Donationes factae in eadem terra 234, 243, 245, 265, 268, 276, 282, 289, 374.
Dotalia instrumenta 223, 324.
Ecclesia Circlarii 282.
Iudices: Caprarius Odo 265, Iordanus 549, Salernus 375, Sanfredus 292, 303.
Molendinum Tympae 224.
Monasteria: S. Angeli de Battepede 93, S. Nicolai de Nuda 268, S. Phantini 266, 276, 289, 375, 548. V. Monast.
Locorum nomina: Cannicella 93, Centromae 264, Colphus 302, Curtzitzellum 302, Droseri 269, Fons Ariae 131, Giuncus 264, S. Ioannes 375, Mesinum ibid., ad Molendinum 235, Pantanum 549, Petrosa 266, 276, S. Sebastianus 264, Spelunca S. Helenae 191, Xenodochium 243.
Notarii et tabularii: Eustratius 94, Ioannes 265, 266, 277, 282, 309, 549, Iordanus 235, 244, 245, Leo 303, 325, 375, Michael 224, Nicolaus 192, 224, 265, 266, 269, 277, 289, 292, Odo 375, Zaë filius Eustratii 132.
Permutationis instrumentum 94.
Praedia: Agrue 264, Aspramani 292, Bretzi 264, Calabri 191, Caraleae ibid., Carricatae ibid., Cicerelli 269, Cizoti 268, Colfi 224, Crinari 131, Ecclesiae Circlarii 282, Ferferi 266, Ferfi 292, Gervasi 245, 264, Landi 224, Magni 291, Matinae 375, Mauroleonis 235, Maurozumi 266, Mizoteri ibid., Nielli 276, Patelli 131, Pectinati 282, S. Phantini 266, 276, 289, 291, 301, 375, 548, Pulpingi 276, Riccardi 292, Rusiti 191, 235, S. Sebastiani 2 Spetzaniti 93, 94, Tzitzicrudi 243.
Protopapa Ioannes 309.
Strategi: Carranus Rogerius 244, Chabites Gervasius 303, Eustratius 94.
Testamentum 191.
Venditionum instrumenta 131, 264, 291, 301, 548.
Cirto (Nicolai de) presbyteri praedium in agro Calabri 254.
Cistanis Sergius presbyter 523, 524, 527, 528.
Citzi filiorum praedium in agro Cagiani 194.
Cizotes Ioannes cognomento Porcinus donat praedium monasterio S. Nicolai de Nuda 268.
Clarimontis Κλαρομόντου et Κλιρεμόντου, Lucaniae oppidi, ital. *Chiaromonte*, dominus Alexander filius Alexandri 104—
Notarii: Ioannes 304, Nicolaus filius Chrysoioannis 76.
Claromonte (Alexander et Riccardus de) Nohae domini 75, 96, 104, 115, 379, 394, donant S. Mariae de Zosimo monasterium S. Onuphrii 75, praedia prope Sarmentum 115, et confirmant monasterio S. Anastasii donationem monasterii Polychorii et ecclesiae S. Mariae de Scanzana 125—Albereda eorum amita, ibid. 126.
Claromonte (Alexander, Hugo et Riccardus de) fratres donant monasteriis SS. Trinitatis Cavensis et S. Mariae de Cyr-Zosimo praedia in agro Nohae 96—Eorum avi Hugo et Gimarcha, ac parentes Alexander et Avenna, ibid., 105, 139.
Claromonte (Alexander, Iuditha eius uxor et frater Riccardus de) donant terras in agro Nohae praedictis monasteriis, et alias donationes confirmant 104.
— (Constantinus de) notarius 188.
— (Gregorius de) t. 132.
— (Hugo de) t. 86, 105, 139.
— (Riccardus de) Polychorii dominus 144. V. Polychorium.

— (Riccardus et Bulotta de) donant Venuto vineam in agro Nohae 379—Eorum mentio 394.
Clastanita et Clatzanita Ioannes 297, t. 299.
Clatzae malae rivus in agro Nohae 75.
Clausari vinea in agro Aëtae 546.
Clausurae 11, 14.
Clemi Nicolai praedium in agro Scyllacii 407, 409.
Clementia domina Arenarum 545, 547.
— mater Ioannis Scullandi Aëtae domini 333.
Clementiae uxoris Laurentii Caballarii testamentum 376.
Clericus libertate donatus 512.
— imperialis 52, 90.
— presbyter 527. V. Presbyter.
Clibana Ioannes 231, eius filius Rasilius t. ibid.
Clilsuriarchus Cosma t. 24.
Clisto (Ioannes de) notarius S. Menae 468, 469.
Cluclus n. l. in agro Roncae de Falluco 501.
Coccalus Theodorus possessor praediorum in agro Nicoterae 314.
Κόκκοι, monetae genus, 403, 505, 484. V. Tareni—Κόκκος granum denotat, p. 403, et ad discriminandum tarenorum genus usurpabatur, prout Morsus autumat, qui plura huiusmodi tarenorum exempla e Siculis chartis profert tum unius, tum duorum granorum. (*Descrizione di Palermo antico*, p. 308, 352, 372, 386, 404 not. 16.)
Cocinus Petrus possessor praedii in agro Catacii 419.
Coco (Theodorus de) v. 558.
Codalus Ioannes et Leo vv. 183.
Codinus Michael filius Constantini t. 187.
Κόδιξ, codex, 57, 58, 114, 557.
Codrionis (S. Nicolaus de) in Calabria 298.
Coecum flumen in Calabria 472.
Coeci Petra. V. Petra.
Coenobita Ioannes v. 558.
Cofina (S. Nicolai de) ecclesia. V. Ecclesiae.
Cofutus Ioannes possessor praedii in agro Colubrarii 319.
Colfi praedium in agro Circlarii 224.
Colfum n. l. in agro Circlarii 302.
Colla Palumbarae n. l. in agro Ursuli 109.
Colle (Goffredus de) t. 378.
Colobranus Ioannes protopapa Episcopii 271.
Colobrarium vel Colubrarium, Κολοβράριον, ital. *Colobraro*, Lucaniae oppidum.
Donatio facta in hac terra 319.
Flumen Signi 305.
Iudices: Ferrarius Ioannes 312, 320, Goffredus de S. Archangelo 305, 312.
Loci nomen Tarsiae puteus 319.
Mentio eiusdem oppidi 122.
Molendinum S. Nicolai de Peratico 305.
Monasterium S. Nicolai de Peratico 145, 304, 311, 319.
Notarii: Leo 292, 303, Thomas 123.
Praedia: Arsaphiae 319, Asberni 304, Cophuti 319, Eustrati 320, S. Nicolai de Peratico 304, 311, 319, Nucarritae 311, Phillae 319, Simii 305, 311.
Strategi: Ioannes filius presbyteri Constae 320, Gualterius 305, Mandator Rogerius ibid., Papacaleca Rogerius 312.
Venditionum instrumenta 304, 311.
Vicecomes Arsaphius de Pitzileo 123.
Colofossae praedium donatum SS. Deiparae Scyllacii 466.
Coloniae pauperum, Κολονίαι τῶν γυμνῶν, n. l. in agro Tarenti 66.
Colobrarus Nicolaus 368, 369.
Coloni, πάροικοι, 139, 199, 201, 219, 220.
Colonnelli transitus, n. l. in agro Troiano, 21.
Coloprarius Dominicus possessor praedii in agro Briatici 449.
Colubrarium. V. Colobrarium.
Columbae domesticae et silvestres, περιστεραὶ ἡμεραὶ καὶ ἄγριαι, donatae in tabulis nuptialibus 223.
Columbarum iugum, κρημνὸς τῶν περιστεριῶν, n. l. in Calabria, 102.
Columbus Nicolaus possessor praedii in agro Crotonis 209.
— Rogerius t. 207.
Columnae rivus, κωλώννας ῥύαξ, 256.
Comes Basilius possessor praedii in agro Aëtae 426.
— Consta possessor horti in agro Nicoterae 239, 258—Petrus eius filius cum fratribus Ioanne, Tancredo et Nicolao vendit Angelicae hortum in agro Nicoterae 260.
— Cortis vel Curiae, Κόμης Κόρτης, Petrus 11 — Passari 18—Byzantius 19—Eudocimus 22—Ioannes 24—Nicolaus et Stephanus tt. 29.
— Ioannes et Dominicus tt. 259.
— Leo 425. V. Agattileo Andreas.
— Sergius Galbas Nicoterae t. 239.
Comestabuli Gulielmi praedium in Calabria 386.
Comestabulus Hugo t. 128.
— Scyllacii Riccardus 201.
Comite (Basilius de) v. 76.
Comites Arianenses 18, 21.
— galearum Mileti 220.
Comitis Ursini filius Basilius 55. V. Monasterium Cyr-Zosimi.
Comitoleone (Niceta, Calocyrus aliique de), Leo Mauroleo et Niceta de Caito donant ecclesiae S. Nicolai de Cofina praedia in agro Orgili 148.
Commendati monasteriorum, advenae, ξένοι, ὄθνειοι, ξένοι ἀκουμανδευόμενοι, 3, 74, 78, 534, et seq., 539, 546, 558, 559. V. Νόθοι 81.
Commercium, tributum a mercatoribus debitum, 21.
Comnenus Alexius. V. Alexius.
Comniani mentio, forsan Conneianne, Calabriae oppidi 558.
Comperendinatio 412.
Composta, Calanna, Nicolaus et Maria vendunt cuidam Ioanni vineam positam ad S. Constantinum 541.

Conca (Rogerius de) t. 378.
Conde (Nicolaus de) 284. V. Picia Barsacius.
— (Zosimi de) vinea in agro Nicoterae 284.
Condidi Eliae praedium in Calabria 247.
Condilus Gregorius et alii vv. 184.
— Nicolaus et Leo vendunt vineam monasterio S. Stephani de Nemore 165.
Condita Ioannes v. 295.
Condo (Ursus et Leo de) possessores praedii in agro Briatici 531.
Condoleo Ioannes t. 360, 362, 363.
— Ioannes v. 558.
— Theodorus et Ioannes tt. 166.
— Nicolaus et Consta possessores praediorum in Calabria 166.
Condolucus Basilius v. 184.
Condomichanus Ioannes et Achilles 389.
Condonicolai Ioannis filii Petri et Calae de Aegido tabulae nuptiales 355.
Condus Leo v. 328.
— Petrus t. 363.
Conicum fortasse n. l. 120.
Conradi II regis mentio 418, 421, 423. Κωρράδος 441, Conradum vertimus, ne a graecanico textu discederemus; sed procul dubio notarii errore pro Carolo in membranam irrepsit.
Consentiae Archiepiscopus Arnulfus 86. Eius mentio 74.
Consina via prope Pertusiam 71.
Consta notarius et Strategus S. Severinae et Crotonis 114.
— (Petrus de) 352. V. Dominico (Rogerius de).
— presbyter filius dominae Flaviae emit praedium ab Irene vidua Ioannis Franci in loco dicto Mutero 164.
Constantiae Imperatricis mentio 327.
Constantinae filius Ioannes 47. V. Basilius faber ferrarius.
Constantinopolis mentio 113.
Constantino (Papa Basilius de) t. 106.
Constantinus diaconus et protonotarius maioris Ecclesiae Hieracensis 253.
— episcopus Hieracensis 253.
— Imperator praecipit ne quis auferat bona ecclesiarum et praecipue S. Benedicti 18—Constantini et Basilii Imperatorum mentio 7, 20, 22.
— notarius Oppidi 299.
— notarius dominae Cuculi 326.
— Opus Patricius et Catapanus. V. Catapani.
— presbyter Cuculi notarius 338.
— presbyter S. Nicolai vendit Theodoro Coenapiari filio praedium situm sub monasterio S. Nicolai trans torrentem 13.
— presbyter et tabularius episcopatus Nicoterae 322, 349, 350, 352.
— presbyteri Michaelis filius eiusque filius Simeon donant presbytero Martino partem praedii in agro Orgioli et reliquam partem eidem vendunt 290.
Constantinus protopapa Panormi 250, 288.
— (S.) n. l. in Calabria 296, 298, 541.
— Spatharius imperialis 5.
Contoniceta Petrus t. 287.
Contaras Theodorus t. 181.
Contaratorum et Conturorum expulsio, Κοντούρων καὶ Κονταράτων ἐκβολή, 55—Contarati dicti sunt homines, qui contis, sive hastis armati, et cum equis, qui conturi vocitabantur, auxilio erant Graecis Strategis ad hostes, et praecipue Saracenos, e provinciis nostris exterminandos. Cum vero ipsi quoque Contarati facti essent Graecorum hostes, ad expulsionem eorum Graeci arma converterunt, ut Lupus Protospatha in suo Chronico ad annum 1040, aliique Chronographi testantur. Chartula nostra quae Conturorum et Contaratorum mentionem habet, non longissime abest a temporibus, quibus Graeci ad eos expellendos incubuisse Chronographi tradiderunt; idcirco voces ἐκβολὴ τῶν Κοντούρων καὶ τῶν Κονταράτων magis pro expulsione Conturorum et Contaratorum, quam pro utrorumque praestatione visae sunt interpretandae; idque nobis eo magis arrisit, quod nullum Glossarium, nullaque membranarum nostrarum vocem ἐκβολὴ affert ad significandam praestationum solutionem, quarum frequens in iisdem membranis occurrit mentio.
Contaratus Leo possessor praedii in agro Nicoterae 351, 352.
— Nicolaus t. 241.
— Ranus 240, 257, 349. V. Liba Philippus, et Stauraci Basilius.
— Theodorus v. 184.
Conteratus Basilius v. 78.
Contoleo Tornicius Catapanus Italiae. V. Catapani.
Contomolini (Rogerius de) t. 407.
Conturorum et Contaratorum expulsio 55. V. Contaratorum.
Contzillius Arethus t. 129.
Κοπίρτα, coperta, 325.
Coppola Petrus t. 264.
Copsorino (Ursa de) v. 77.
Copsorinorum bona in Calabria 113, 114.
Coras Calocyrus t. 108.
Corasiano (Nicephorus de Stephano de) v. 557.
Corasinum n. l. in agro Seminarae 494.
Corates Riccardus iudex Nohae 241.
Coratora (Basilius et Peregrinus de) tt. 395.
Coratoras Leo t. 162, 181.
Coratza Petrus eiusque frater Philippus et soror Ursa donant monasterio S. Georgii praedium in agro Episcopii 222.
Corbuserus Staulus t. 256.
Corcodillus Georgius v. 560.
Corcuas Arcomenus t. 299.
Core (Theodorus de) vendit notario Paulo Filderri dimidiam partem trium olearum extantium in agro Aëtae 469.
Corepsogenes Arcadius v. 558.

Cormido (Rogerius et Leo de) tt. 142.
Cormus v. 185.
Cornarrum n. l. in Calabria 309.
Corneto (Leo de) Vicecomes t. 71, 81, 101, 134, 136.
Cornisano (Leo de) filius Moleganni 143. V. Dardano (Nicolaus de).
Cornutus Consta v. 559.
Corte (Castolius de) possessor praedii 229.
— (Ioannes de) Strategus Olettae 196, 214, 542—Vitalis eius filius t. 252, 273, 274, 275.
Cortese (Angrullinae de) praedium in agro Crotonis 400.
Corticae filius Ciritza t. 42.
Corticonis (Ioannes de) 331.
Κορτίνα, cortina, 356, 487.
Cortis Comes. V. Comes.
Corviseri (Nicolaus filius Constantini) Vicecomes 134.
Coschinus Andreas et alii vv. 183.
Cosentinus Philippus Archidiaconus et Canonicus Morrae 319.
Cosma (S. Mariae de) Ecclesia 307.
Cosmas monachus et Archiepiscopus Rossanensis 141.
— monachus et Praepositus S. Leontii 57.
Cospillingus mons in agro Nohae 75.
Costarellus filius Pancalli. V. Pancallus.
Cotarae filiorum praedia in agro Briatici 447.
Cotrus Ioannes filius Galati t. 142.
Cotta Martinus 291.
Cottofredus iudex Nohae t. 395.
Cotzopodus Arcadius t. 299.
Coxari Consta eiusque filius Petrus donant praedium monasteriis S. Ioannis de Cuculo et S. Stephani 337.
Coxarus Basilius. V. Zoë filia defuncti Arsenii.
Κουρτίνα, cortina, 436.
Κουτίλλα et Κουττίλλα, cotella, tunica, 375, 435, 531, 532.
Craparis Odo t. 223, 265.
Crapatuni filiorum praedia in agro Styli 556.
Crathis vallis, Γράτου βαθεῖα, 139.
Crebattadorum praedium in agro Aëtae 441, 451.
Κρεμαστάλην σιδηροῦν 325, vel καμάστρα 542, idem ac κρεμαστήρι, quod in graeca lingua vernacula denotat id quo aliquid suspenditur, a graeco κρεμάννυμι, et fortasse ferrea catena ad ollam sustinendam.
Cremastus (S. Petrus) 374.
Κρημνός. V. Rupes.
Crepatzuni rivus in Calabria 146.
Criati, Κριάτοι, n. l. 170, 171.
Criato (Theodorus de) possessor praedii 170, et Leo 171.
Criclum n. l. in agro Seminarae 494.
Crinaro (Leo de) 131. V. Patello (Nicolaus de).
Crispinus Antonius iudex S. Menae 468, 469—Ioannes 467, 469.
Crispinus Gulielmus donat praedium S. Mariae de Cyr-Zosimo 203.
Crispus Ioannes t. 72.
Critene (Petrus de) t. 65.
Critona (Basilius de) iudex 141.
Critis imperialis Petrus t. 29.
Crizas n. l. 161.
Cromida Nicolaus t. 129.
Cromidae fons 127.
Crommyda (Basilius de) Loricatus et primus mandatorum, πρωτομανδάτωρ, imperialis exercitus vendit Nicolao de S. Catharina domum in civitate Barii positam 27.
Cropanae praedia in agro Scyllacii 409.
Cropani n. l. in agro Scyllacii 406.
Croto, Κρότων, ital. *Crotone*, Calabriae oppidum.
Eius Catap nus Michael 208.
Castellanus Petrus 313.
Donationes factae in agro eiusdem 206, 207, 209, 210, 312, 332, 372.
Episcopium 207, 312.
Episcopus Philippus 208, 210, 211.
Hospitale 401.
Iudices: Manduca Marcus 402, Stephanus 402.
Mentio 389.
Locorum nomina: Armira 206, 209, Campus 207, 210, Campus de Armira 209, Campus Rivi Mali 210, Cipullum 335, ad Dominum Amatum 401, Fossa Molendini 208, 209, Isaris 312, Lampisi 400, Pantanitzia 206, S. Pantelemon in suburbio Crotonis 401, Rivus Lampisi 400, Rivus Malus 206, 207, 209, 210, Rivus Vetus 206, Vena de Armira 207, 209, 211.
Monasterium S. Constantini Asylorum 140.
Notarii et Tabularii: Beluchus Ioannes 313, Constas 114, Mencalamus Matthaeus 402, Peregrinus 372, 384, Photus 207, Theophorus 336.
Praedia: Amni 210, Beluchi 312, Binetti 401, Cattobi 335, Cimenae 206, Ciminae 208, 209, 210, Columbi 209, de Cortese 400, Cucciae 400, 401, Curbulini 206, 207, 209, 210, Episcopii 207, 312, Eunices 372, Fasuli 372, Gambarelli 207, 208, Ligri 400, Marcellini 207, S. Martini de Hospitali 401, Marturani 210, Matzuci 401, Monasterii S. Stephani 206, 207, 209, 210, 312, 332, 372, Muritani 207, S. Nicolai de Cipullo 312, 332, Rabdae 207, Russi 401, Scalioni 209, Strongilli 208.
Permutationis instrumentum 400.
Protopapae: Amnus 210, 211, Theophiletus 208.
Torrens Venae de Armira 208, 209, 211.
Cruce (Cultura de), τοῦ σταυρίου, in agro Badulati 464, 462.
Cruce (Leo de) t. 389.
— (Consta de S.) t. 136.
Crudum n. l. in agro Catacii 476.
Crupollianita Simeo Strategus Satriani diiudicat litem de finibus praediorum monasterii S. Stephani de Nemore 367.

Cruxa Leo v. 184.
Cupsanae praedium Aphasaniticum 130.
Ctisti Ioannes 151.
Cubernus Bartholomaeus possessor vineae in agro Catacii 419.
— Ioannes t. 365.
Cubicularius ecclesiae, κουβουκλήσιος, 90, 373, 512.
— Nicolaus t. 357.
Cubuclisio (Gidus et Bonus de) tt. 324.
Cubuclisis Ioannes t. 336.
Cubuclisius iniustus possessor praedii ad monasterium S. Petri pertinentis nuncupati Muru Vetere 22.
— Consta t. 299.
Cuccia (Constantinus de) et uxor eius Aluisa inter se permutant praedium et domum posita in agro Crotonensi 400.
— Ioannes possessor praedii in agro Crotonis 401.
Cucotza Basilius t. 412.
Cuculum, Κούκουλον, Calabriae terra.
Eius domini: Robertus de Terrun donat nonnulla praedia monasteriis S. Stephani de Nemore et S. Ioannis Eremitarum 198, 201—Maria confirmat Ioanni Bafeo possessionem praedioli positi ad flumen 325.
Granatarius Argyrus 326.
Loci nomen: Agapitum 179.
Monasterium S. Ioannis 179, 198, 201, 325.
Notarii: Constantinus 326, Petrus 199.
Praedia: Bafei 325, Malleae 198, Protocarabi 198, S. Stephani 179, 198.
Strategus Basilius de Magistro 326.
Cucubagas Ioannes v. 559.
Cuculisani Gregorii terra in Calabria 200.
Cucullitae Chrysaphii praedium in agro Scyllacii 474.
Cucune Ioannes t. 475.
Cucutzus Leo t. 234.
Cuducines Basilius v. 559.
Cufo Basilius v. 77.
Cullurae Leonis praedium prope Cagianum 118.
Culluriatus Nicolaus v. 559.
Culluridi Pancalli praedia in agro Aëtae 546.
Cultzestri villanus presbyter Leo de Torto 558.
Culumba (Basilius de domina) t. 72.
— (Gregorius de) v. 185.
Culumbus Gualterius t. 111.
Culumites n. l. in territorio Acrae 280.
Culupatzi praedium 544.
Culutzestrenae cultura in Calabria 555.
Cumercenae Mariae praedia in agro Burelli 417, 418.
Cumerci (Nicolaus de) presbyter tabularius Episcopii Nicoterae 285.
Cumercus Bartholomaeus t. 390.
Cuminus Nicolaus t. 192.
Cumno (Nicephorus de) t. 132.
Cumpannia Cappellerus 402.
Cuncipretta Rogerius 121.
Cuningares Ioannes t. 223.
Cunnelli Leonis praedium in agro Briatici 447.
Cunnutes Ioannes t. 226.
Cunsulo (Leo de) v. 185.
Cuntzaterus Adeodatus filius Petri t. 339.
Cuparis Basilius v. 329.
Cupersani casalis mentio 3—Eius diaconus et notarius Ermecausus 4—Terra Ferae ibid.
Κουπέρτα 356, Κουπερτούριν, coperta, 428, Κουπερτούρι λινουάμμακον, lodix linea gossipio infarta, 519.
Cura Constantinus t. 96.
Curadi Leonis domus in civitate Seminarae 392.
Curator Ioannes t. 145, 336.
— Philippus t. 219.
Curatore (Ursus de) t. 134.
Curatores 66.
Curbulinus donat monasterio S. Stephani Eremitarum quaedam praedia in agro Crotonensi 206, 207—Mentio eiusdem 209, 210.
— Caballarius 211.
Curcusius Ioannes notarius Tarentinus 32, 42, 43, 45, 49, 52.
— notarius filius Ioannis 179, 187.
Cursaris Alexander filius Gulielmi t. 305, 320.
Cursus leporum, λαγοδρόμιον, n. l. apud Rusianum 64.
Curtice protopapa tabularius Tarenti 7, 8.
Curtzalea (Ioannes et Constantinus de) tt. 34.
Curtzicellae Leonis praedium 292.
Curtzitzellus n. l. in agro Circlarii 302.
Cuscunes Nicolaus t. 359.
Cusentia (Ioannes de) t. 418.
— (Nicolaus de) iudex Scyllacii t. 407, 410, 438.
— (Rogerius de) t. 430.
Cusentina (Gulielmus de) 252.
Cusentini (Gulielmi de li) praedium in agro Olettae 274.
Cusentinus Ioannes et alii vv. 183.
— Nicolaus vicecomes 119, 120, t. 369.
— Ursus t. 84, possessor praedii 119.
Custos civitatis. V. Lociservator.
Cuttufi n. l. in agro S. Severinae 373.
Cutzubelli platea in civitate Callipolis 520.
Κυβερνήτης τοῦ μοναστηρίου, gubernator, praepositus, 15.
Cybertioto (Petrus de) t. 120.
Κυλάδον, vallis, 225.
Cyllius Iosfres t. 520.
Cyninia Thomas vendit notario Paulo Fitzurri praedium in agro Aëtae 430.
Cynocalogerus Nicolaus et Nicephorus vv. 558.
Cynurgi praedium in agro Aëtae 545.
Cynuri Calominis praedium in agro Aëtae 545.

Κυραρωδοῦς ἡμήσου, Cyrarodi medietas, quid? 113, 114.
Cyrus Ioannes 361.
Cyrcas Leo t. 299.
Cyriaces de Phitali (Ecclesia S.) donata ab Odone Marchisio Sergio monacho 81.
Cyriace (S.) in agro Catacii 420.
— in agro Seminarae 494.
Cyrici (Oppidi S.) mentio 50, 543.
— (Robertus S.) iudex Nohae, 244, 543.
Cyritzae filius Cortices t. 42.
Cyritzes Andreas t. 494.
Cyr-Zosimus, Κὺρ Ζώσιμος, ital. *Cersosimo*, Lucaniae oppidum.
Eius mentio 98, 111, 112.
Monasterium S. Mariae . V. Monast.
Tabularius Ioannes presbyter 194, 221, 340.

D ET Δ

Dagellus Nicolaus v. 184.
Dalfius Ioannes presbyter 273.
— Nicolaus possessor praedii prope Pertusiam 169, 227.
Damascenus Basilius t. 174.
Damnare pro damnum inferre 2.
Daniele (Ioannes de) t. 132.
Dapifer provinciae Maraldus 21, δομέστικος τοῦ θέματος 18.
Dardano (Nicolaus de) filius Sergii vendit Leoni de Cornisano vineam trans flumen Nigrum 143.
Darius t. 252, 272, 275.
Dathan, Abiron et Core 75, 98. V. Imprecationes.
David notarius Ursuli 591, 317.
— iudex Aëtae 443, 452, 453, 455, 457, 459, 465, 463, 483, 485.
Debrui Ascettinus. V. Brui.
Decima, δέκατον, 70.
Decurentius, (S.) ὁ ἅγιος Δεκουρέντζιος, n. l. prope Asculum, 11, 14, 25.
Decurtare pro damnum inferre 78.
Defensio legalis, διαφενδεύω, δεφενδεύσις 8 et alibi, etiam in chartis byzantinis 553.
Defensor civitatis. V. Lociservator.
Delfina Protospatharius 18.
Demegenites Leo v. 183.
Demetri (Michael et Basilius de) tt. 136, 138, 143.
Demetrius Palaeologus. V. Palaeologus.
— (S.) n. l. in Calabria 136, 138, 143.
Denarii, δηνάρια, 111, κινὰ, recens cusi, 306.
Deo (Donatus de) vendit praedium monasterio S. Mariae de Pertusia 273.
Deodatus. V. Adeodatus.
Deomiludede de domina Lauretta iudex Roncae de Falluco 499, 504.
Depositum instrumenti 271.
Deremis Angilmerius t. 547.
Dermati platea in civitate Callipolis 519.
Derres Angilimeris t. 334.
Descriptiones finium 18, 21, 551, 555.
Desiderius Abbas Casinensis 62.
Despolliatus Petrus 111.
Δευτερεύων 65, δεύτερος 92 et alibi, secundicerius.
Διαχαράγματα νομίσματα. V. Numisma.
Diaco (Nicolaus de) v. 85.
Diacolini aporium in agro Nicoterae 259.
Dianus Nicolaus filius Ioannis 519.
Dicaeo (Cotus de) t. 387.
Dicizi filii vv. 183.
Διφούρκιον τοῦ ρυακίου, locus ubi bifariam dividitur rivus, 109.
Digtor Ioannes t. 194.
Dinant (Giozzulinus de) 176.
Dinus Praepositus monasterii S. Phantini 374.
— Praepositus S. Mariae de Cyr-Zosimo 394.
Διοικητής, oeconomus ecclesiae, 90.
Diomedes Constantini Domestici filius. Mentio oblationis ab eo factae ecclesiae S. Memnonis 41.
Dionysius Metropolita S. Severinae 377, 385, 390,
Diplomunnes Leo t. 387.
Diptycha, δύπτυχα, 50 et alibi.
Disilus diaconus et notarius civitatis Trani 20.
Divisionum instrumenta 7, 47, 125, 488.
Doldanus Gulielmus possessor vineae in agro Olettae 274.
Δόμα, ius hospitii, 300, 334, 558.
Domestici 4.
Δομέστικοι τῆς τάξεως, domestici comitatus imperatorii, 54.
Domestico (Ioannes de) t. 188, 194, 252.
Δομέστικος τοῦ θέματος Μαράγδος 18, Dapifer provinciae Maraldus 21.
Domesticus ecclesiae Locrensis 90, 92.
— Constantinus et Maia coniuges possessores terrarum 30, 37.
— Georgius Constantini filius eiusque soror Maria donant Cinnamo episcopo ecclesiae S. Memnonis duas portiones materni praedii 41.
— Gregorius v. 184.
— Nicolaus t. 47.
— Robertus t. 195.
Dometes Basilius t. 268.
Dometi Nicolai praedium in agro S. Severinae 267.
Dominico (Robertus de) t. 257.
— (Rogerius de) vendit Petro de Consta domum in civitate Nicoterae 338.
Dominicus Scyllacensis episcopus 129.
Domna vidua Ioannis aliique donant quasdam terras monasterio S. Mariae de Zosimo 60.

Domnandi filius Calus notarius 104.
Domnella monialis donat vivarium monasterio S. Petri Imperialis 7.
Domnelli filius Melitus 58. V. Melitus.
Δόμνος pro κύριος 464, 465.
Domus, ὀσπίτιον, 11, 25, 26, et alibi, ὀσπιτότοπος, σπιτότοπος 257 et alibi—Ἀνῶγε ὀσπίτιον, domus superior, 356—Χαμόγειον ὀσπίτιον, domus terranea, 515, 520—Ἀνωγοκατόγειον ὀσπίτιον vel οἴκημα 11, 25, 515, 526, et alibi—Casa 3, 4—Casile 4—Casa laborata super et subter 10—Casa diruta 11, 14—Casa solariata ibid.—Casa super horreum et sub horreum 25—Οἰκήδια ἄπορα, domus transitus servitute immunes, 5—Ὀσπίτιον καταλυμα, diversorium 11, 25—Ὀσπίτιον τῆς πουτίκας, apotheca, 435, 436 — Ὀσπίτιον ματιρίου ἑνός, τρίων etc. domus trabis unius, trium etc. 515, 519, 520—Μεσάρτη τῶν ὀσπιτίων 422, 502.
Donaca n. l. in Calabria 166.
Donata et Martinus coniuges. V. Martinus.
Donati (Ecclesia S.) in agro Uniani 26.
Donationes inter laicos 26, 74, 122, 155, 245, 267, 277, 290, 293, 379, 518, 533, 531, 537.
— sacrae 2, 3, 6, 9, 10, 14, 15, 18, 20, 24, 31, 32, 33, 38, 41, 48, 49, 53, 55, 60, 62, 64, 65, 67, 68, 69, 71, 72, 75, 76, 77, 78, 80, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 91, 96, 97, 99, 100, 101, 104, 106, 107, 108, 110, 115, 116, 118, 119, 123, 125, 128, 129, 134, 136, 137, 138, 141, 144, 146, 148, 153, 154, 157, 159, 168, 175, 177, 179, 180, 182, 187, 193, 198, 199, 202, 203, 206, 207, 209, 210, 221, 222, 227, 231, 233, 234, 243, 248, 256, 265, 268, 272, 276, 280, 282, 312, 316, 319, 328, 335, 337, 340, 372, 373, 374, 382, 384, 386, 388, 389, 391, 404, 514, 515, 516, 522, 523, 524, 526, 528, 544, 545, 547, 553.
Donato (Ioannes de) filius Petri 215. V. Ebulus Ioannes — Possidet praedia 212, 216, 227, 229—Cum uxore et filiis vendit praedium S. Mariae de Pertusia 275.
Donatus Rhaus Strategus Clarimontis 128.
Donibazel t. 272.
Donnabella (Leo de) t. 291.
Donnalea (Ioannes de) iudex 189.
Dorotheus Boroniti filius 13.
Dotalia instrumenta 79, 223, 246, 324, 355, 366, 377, 435, 486, 493, 519, 531—Columbae donatae in tabulis nuptialibus 223.
Δωτις, dos, 411, 439.
Δουκάτον, ducatus, moneta, 186, 305, 340.
Δουλεύειν, solvere, 144, 178, 179, 186—Δουλεῖα 187.
Δούλιωτης, famulus exactor vectigalium, 219.
Doxiotes Ioannes t. 192.
Dracunerae praedium suburbanum in agro Rossani 225.
Dracus Leo vendit Paulo Fitzurro praedium in agro Aëtae 458.
Driena vel Driane (Eremitae de) in Calabria 176.
Drionis (S. Nicolaus de) in Calabria 296.
Drogo Comes 126.
Drongari Pancallus et Calocyrus comites 172.
— praedia in Calabria 142.
Drongarus Bartholomaeus t. 440.
Droseri n. l. in agro Circlari 269.
Δρύιτον, quercetum, 556.
Duloscelus Theodorus t. 300.
Durachii mentio 79.
Durante (Rogerius de) t. 192.
Durres Nicolaus t. 152, 153.
Dux Italiae, Calabriae etc. Argyrus. V. Catapani.
— Italiae, Calabriae et Siciliae Rogerius. V. Rogerius.
— Michaël Imperator 62.
Dynamis Andreas possessor praedii in agro Aëtae 546.
Dystomo (SS. Deipara de) in agro Ursuli 107.

E

Ebriati Ioannes filius Leonis t. 231.
Ἐβριάτικον, V. Briaticum.
Ebulo (Ioannes de) et Gemma eius uxor vendunt praedium Ioanni de Donato 215, alterum praedium Ioanni Gisandi filio 216.
Ebulo (Matthaeus de) 338. V. Supercia.
Ἑκατερίνα ἡ ἁγία. V. Catharina.
Ecclesia S. Ananiae. Marina donat eidem praedium in loco dicto Musoleone 553.
— S. Andreae Apostoli. V. Monasterium.
— S. Angeli de Anastasio in agro Ursuli 109.
— SS. Apostolorum Styli 101, 376. V. Monasterium.
— S. Athenagorae in pertinentiis Oppidi 297.
— S. Augustae in agro Troiae, ubi praelium fuit sub Tornicio Contoleone Catapano Italiae, 19.
— S. Basilii de Murmero 429.
— S. Benedicti in civitate Canusii 11, 14, 25
— S. Benedicti Casinensis. V. Monasterium.
— S. Benedicti in civitate Lesinae 11, 14, 25.
— S. Blasii in pertinentiis Oppidi 296.
— Catacensis 419, 429. Mentio census debiti a Theodoro Arcero 502.
— S. Constantini in pertinentiis Oppidi 296, 298.
— S. Cyriacae de Phitali donata ab Odone Marchisio Sergio monacho 80.
— S. Cyriacae in agro Seminarae 494.
— S. Donati in agro Uniani 26.
— S. Eliae in pertinentiis Oppidi 297.
— S. Epiphanii in civitate Callipolis 512.
— S. Euphemiae in civitate Canusii 11, 14, 25

Ecclesia S. Eustathii in agro Nicoterae 332.
— S. Georgii apud Carbonem 127, 429.
— S. Gregorii de Francica 263.
— Hieracensis 324, 357.
— S. Iacobi in agro Barychallae 284.
— S. Ioannis Baptistae. Donatio eidem facta a Rogerio et Gulielmo de Tivillia 116.
— S. Ioannis de Cuculo 179.
— S. Ioannis Eremitarum 69. V. Monasterium S. Stephani de Nemore.
— S. Ioannis Theologi in agro Seminarae 392.
— S. Ioannis de Valle Polluci 2.
— S. Iuliani 307.
— Lareti 163.
— S. Leonis in Locrensi dioecesi 89.
— Locrensis 87, 91.
— S. Mariae Atocae prope Callipolim 519.
— S. Mariae de Cabria. Donatio Siciliae et Luciae Ancinarisi 231. V. Monasterium.
— S. Mariae in Cannito 1. V. Monasterium.
— S. Mariae de Colle Capurri in civitate Catacii 502.
— S. Mariae de Cathitzuno 429.
— S. Mariae de Cosma 307.
— S. Mariae de Fonte in civitate Circlarii 375.
— S. Mariae de Fossa, τὸ χανδάκην, prope Lardariam in Calabria 95.
— S. Mariae de Groffulo prope Pertusiam 227.
— S. Mariae de Horto, τοῦ περιβόλου, 429.
— S. Mariae in Locrensi dioecesi 91. V. Episcopus Locrensis Leontius.
— S. Mariae de S. Marco in agro Briatici 415.
— S. Mariae de Metizzia in civitate Barii 28.
— S. Mariae de Nemore, τῶν σαλτῶν, in agro Styli 286, 556.
— S. Mariae in finibus Uriae 1.
— S. Mariae de Planitie, τοῦ ὁμαλίου, in agro Aëtae 441.
— S. Mariae de Scanzana donata monasterio S. Anastasii ab Alexandro de Claromonte 125.
— S. Mariae de Sturnis. Leo de Mutero donat eidem duas portiones praedii in planitie Buchortae 547.
— S. Mariae de Terenzano in agro Troiano 21.
— S. Mariae de Turribus 69, 117. V. Monasterium S. Stephani.
— S. Mariae de Zosimo vel Cyr-Zosimo. Mentio dedicationis ipsius 116. V. Monasterium.
— S. Martini de Hospitali Crotonis 401.
— S. Matthaei de Nicotera 338.
— S. Memnonis. V. Episcopus Tarentinus Cinnamus.
— S. Michaelis in civitate Aëtae 545.
— S. Michaelis donata a Cavensi coenobio Gulielmo de Fabali 72, et ab hoc coenobio collata cum nonnullis rebus presbytero Grosso sub annua praestatione 540, 542. V. Mostena rium S. Michaelis.
Ecclesia S. Michaelis de Laureto 130, 307, 308.
— S. Nicolai 13.
— S. Nicolai Archimandritae in pertinentiis monasterii Cyr-Zosimi 46.
— S. Nicolai de Cofina in agro Orgili. V. Monasterium.
— S. Nicolai Drioni in pertinentiis Oppidi 296, vel Codrionorum 298.
— S. Nicolai de Legistis, τῶν ἀλιγιστῶν, in civitate Nicoterae 238, 241.
— S. Nicolai Macronorum in agro Briatici 447.
— S. Nicolai de Nemore, τῶν σαλτῶν, 286.
— S. Nicolai de Pertusia donata monasterio Cavensi et S. Mariae de Pertusia a Roberto et Rogerio dominis Caciani 118, 134.
— S. Nicolai de Petra Caeci 16.
— S. Nicolai Sicilli 429.
— S. Nicolai de Ustunci 422, vel de Rustunci 491, in civitate Catacii.
— Omnium Sanctorum in Calabria 147.
— S. Onuphrii in agro Nohae 75, 256. V. Monasterium.
— S. Pancratii apud Cyr-Zosimum 60.
— S. Parasceves 137.
— S. Parasceves de Galiato in Calabria 337.
— S. Petri de Bragalla vel Barychalla. V. Monasterium.
— S. Petri Cremastae 374.
— S. Petri Imperialis Tarenti. V. Monasterium.
— S. Phantini apud Circlarium donata Sergio monacho ab Odone Marchisio 80 — Donatio praedii facta eidem ab Archipresbytero Ioanne, Nicolao Maurozumo, Gulielmo Ferfero, Drogone et Ioanne Cucullato, aliisque 265.
— S. Philippi Hieracensis 356.
— S. Procopii in agro Callipolis 523, 525.
— Quadraginta Sanctorum in civitate Seminarae 402—Mentio census granorum quinque eidem debiti a monasterio Eremitarum 404, 405.
— Rhegii 69.
— Roccellae donata episcopo Scyllacensi a comite Rogerio, et confirmata a rege Rogerio 185.
— S. Salvatoris in civitate Minervii 11, 14, 25.
— S. Sebastiani in agro Circlarii 264, 308, 375.
— Tarentina 58.
— S. Theodori in civitate Mileti 277.
— S. Theodori in pertinentiis Oppidi donata monasterio S. Stephani Eremitarum 123, 298.
— S. Theodori monasterii Cyr-Zosimi 34, 56. V. Monast. S. Mariae de Cyr-Zosimo.
— SS. Trinitatis Cavensis. V. Monasterium.
— SS. Trinitatis Ferulleti in agro Hieracensi 356.
— S. Vincentii 1.
Ecclesiae donatae monasteriis a laicis 72, 80, 118, 123, 125, 134.

Ecclesiarcha, ἐκκλησιάρχης, dignitas ecclesiastica, 90, 92, 226, et alibi.
Ecclesiastica bona non possunt divendi 10; permutata vero aut tradita in emphyteusim fuisse testantur membranae sub numeris XLV, CIX, CXXI, CLXII, CLXXI, CLXXXVIII, CCLXIX, CCLXX, CCLXXXI, CCLXXXV, CCLXXXVI, CCXCII, CCXCIII, CCXCVII, et aliis.
Ἔκδικος, defensor, 90, et alibi.
Ἐκπρώσοπος, vicarius 54. V. Πρώσοπον.
Ἐκτοραύται, ἐκτουρίαι, nautae, 87.
Ecubris Robertus t. 176.
Ἔφορος, praeses monasterii, 67.
Ἐγγραφοφραγκία, affrancationis chartula, 513.
Ἐγχέιρα τῶν χειρῶν, mappulae, 487.
Ἐγχρόνια. V. Χρόνια.
Egidus Margaritus t. 120, 121.
Ἐγλύθη 171, forte pro ἐκλύθη ab ἐκλύω solvo.
Ἐγνιοστοῦ pro ἐκνιοστοῦ, ab incohato, 467.
Εἰρκιόλια, urceoli, 211.
Elada (Ursoleo de) 162.
Eladas Nicolaus 114.
Ἐλάδη, oleum, 161.
Ἐλαιοκοπάω, oleas colo, 363.
Elasoeladus Leo v. 184.
Electus, ὑποψήφιος, Scyllacensis. V. Episcopi.
Elegzil rupes n. l. prope Panormum 156.
Elia (Machalda de) filia Nicolai 483.
Eliae (Monasterium S.) in agro Aëtae 328. V. Monast.
Elias (S.) in pertinentiis Oppidi 298.
Elladas Ioannes et Nicolaus tt. 377, 386.
Elmiti flumen in Calabria 557.
Eleutherii (Camera S.) n. l. in agro Troiae 19, 21.
Emblico (Leo de) v. 557.
Ἡμίσεια, contractus emphyteuticus, medietas, 35, 103, 228, 470, 489.
Emphyteusis contractus et annuae praestationes 35, 103, 144, 161, 178, 181, 186, 230, 289, 310, 370, 371, 387, 395, 396, 466, 471, 530.
Encumbre Trustainus filius Gulielmi 176.
Ἐνεγκαμένη, patria, 28.
Englisi Gualterius monachus S. Stephani 206.
— (Gulielmus de) possessor praedii in Calabria 357.
Entelma vel entilma, ἔνταλμα, Protospatharii Ioannacii 4, Sympathicii 2. V. Praecepta.
Epicigli (Ioannes de) t. 173.
Epiphanii (Ecclesia S.) in civitate Callipolis 512.
Epiphorus Gregorius t. 386.
Epiloricum oxydeauratum 83.
Ἐπίπλαγα, latera montium, 231.
Episceptites civitatis Trani Falcus. V. Falcus.
Episcopium, Πισκόπιον, ital. *Episcopia*, Lucaniae oppidum.
Donationes factae in agro eiusdem 159, 168, 177, 222. Eius iudex Nicolaus 223.
Locorum nomina: Gemellus 157, 168, 222, Puteus inopiae, λάκκος τῆς εὐτελίας, 160, Zarbus 158.
Monasterium S. Georgii 157-160, 168, 177, 222. V. Monast.
Notarius et tabularius Leo 158, 159, 160, 168, 178.
Praedia: Armetani 160, Armetii 222, Gemelli 157, 168, S. Georgii 157-160, 168, 222, Scupallitae 222, Tzoculi 222.
Venditio facta in agro eiusdem 158.
Episcopium, Ἐπισκοπὴ Μιλήτου, Calabriae oppidum, ital. *Piscopio*.—Eius protopapa Ioannes Colobranus 271.
Episcopus Acherontiae Bernardus 359.
— Anglonensis et Tursiensis Michael 45.—Ioannes de Turma 116.
— Callipolis Theodosius 517.
— Cassanensis et Papae Vicarius Sasso 86.
— Cassiani Vitalis 116.
— Catacensis Fortunatus 419.
— Crotonensis Philippus 208, 210, 211.
— Hieracensis Constantinus 253. — Leo 324, 357.
— Locrensis Leontius tradit monachis Ordinis S. Basilii possessionem monasterii S. Philippi, 87.— Donat monasterium SS. Deiparae Bucetorum templo Deiparae semper Virginis Mariae, et monasterium S. Ioannis Baptistae dictum Eremitarum Lavino praeposito eiusdem 91. V. Locri.
— electus Melitensis Robertus 87.
— Neocastrensis Henricus 92.
— Nicoterae Pelegrinus emit praedium a Ioanne filio Mastrollei 237.
— Scyllacii, Styli et Tabernae Theodorus Mesimerius concedit Brunoni, Lanuino, ceterisque eorum sodalibus praedium, montem et molendinum Scyllacii sita 69.— Dominicus 129.
— Styli. V. Episcopus Scyllacii.
— Syracusanus Rogerius 87.
— Tarentinus Cinnamus dominus ecclesiae S. Memnonis donatur nonnullis praediis pro eadem ecclesia a coniugibus Leone et Flavia 38, a Georgio Domestico 41.—Emit terram a Maria vidua Falci 40, et domum a Phantino Abbate 44.— Permutat praedia cum coniugibus Martino et Donata 42.
Epistolae Imperatoris Alexii ad Oderisium Abbatem Casinensem 78, 79, 83, ad Abbatem Gerardum 113.
Epitirito (Petrus Sacerdos de) t. 473.
Epominiscus Ioannes v. 85.
Eptapocamillo (Basilius de) cum aliis donat praedium ecclesiae S. Phantini 276.
Erancietus Ioannes Catacensis canonicus 421.
Erasiorum praedium in pertinentiis Mesorum 424, 486, 487.
Erca n. l. in agro Badulati 478.
Eremitae SS. Apostolorum vel Nemoris. V. Monasterium S. Stephani.

Eremitae Drienes. V. Monasterium Eremitarum de Driene.
Ἐρηνός, heres, 513.
Erissus medicus et Praepositus monasterii S. Sophiae Beneventi 2.
Ermecausus diaconus et notarius Cupersani 4.
Erminnus dynastes Styli 73.
Erolychus Nierus 515.
Ἐσωπίσια, fabrilia instrumenta, fortasse pro ἐξοπλίσια, 171.
Esseret pro esset 10.
Ἡσθαραμίταξα, acu picta, 130.
Eteriotes n. l. in agro Tarenti 67.
Ethnicorum incursio, ἐθνῶν ἐπιδρομή, 16.
Eudocia uxor Eustathii Maraviliae 64. V. Helena Monialis.
Eudocimus Comes Cortis restituit monasterio S. Petri Imperialis praedium ab eius patre Cubuclisio usurpatum 22.
Eulampus Nicolaus et uxor Anna vendunt presbytero Stephano praedium in agro Badulati 438.
Euphemiae (Ecclesia S.) in civitate Canusii 11, 14, 25.
Euplus (S.) n. l. in agro Nohae 187, 221 — Rivus S. Eupli, ibid.
Eupraxe, n. l. in agro Bebalini, 342.
Eupraxia (Theodorus de domina). V. Satrianus Theodorus.
Euptacallae filius Sergius t. 48.
Eustathii presbyteri filius Basilius. Mentio donationis ab eo factae monasterio Cyr-Zosimi 188.
Eustathio (Basilius de) notarius 295.
Eustathius (S.) in agro Nicoterae 332.
Eustrathius notarius et strategus Circlarii 94.
Εὐτιλίας (Λάκκος τῆς), puteus inopiae, n. l. in agro Episcopii 160.
Ἐξαλειμματικὰ στασία, bona immobilia a vectigalibus immunia, 534 et seqq.
Ἐξαμπέλια, vineae desertae, 390.
Exarcho (Leo de) 142.
Exceptio triginta annorum 412, 414.
Ἐξκουσάτοι monasterii S. Petri Imperialis 9.
Ἐξκουσία, immunitas, 33.
Exipolita Theodorus t. 166.
Exopilo (Paschalis protopapa de) t. 90.
Exubita Constantinus t. 317.
Ἐξουσιαστής 78 et alibi.—Baiulus 202.—Petrus de Salerno ἐξουσιαστὴς se strategum subscribit 331.— Strategus Gulielmus de Panormo vocatur etiam ἐξουσιαστὴς 414.

F et Φ

Fabali (Gulielmus de) et frater eius Rogerius donant Cavensi coenobio monasterium S. Michaelis 72.
Fabalibus (Gulielmus de) adoptat in filii locum Philippum Nicolai filium 189.
— (Nicolaus de) 151.
Fabaras Ioannes t. 389
Fabatza Alexander et Rogerius tt. 266, 269, 292, 309, 549.
Fabella Constas v. 559.
Fabellus Basilius, Ioannes et Georgius 141.
Facti ignorantia, φάκτου ἀγνοία, 6, et in omnibus fere membranis.
Faczeoli caput, n. l. in agro Troiae, 2
Fagi castrum 304.
Fagone (Chumbertus de) t. 106.
— (Lenita de) cum filiis donat monasterio S. Nicolai de Peratico possessiones in loco nuncupato Mostaci 106.
Φάλβα φοραδά, fulva equa, 194.
Falconis Tranensis monachi bona tradita Casinensi coenobio 20.
Falcus presbyter emit a Grosso praedium in agro Nohae 111.
— Protospatharius 18.
— Riccardus t. 125.
— Turmarcha et Episceptites civitatis Trani tradit Casinensi coenobio bona quae ad Maraldum rebellem pertinebant 20.
Falloccus Riccardus eiusque uxor donant praedium monasterio S. Theodori Eremitarum 386.
Falluci Ronca. V. Ronca.
Falpus Gilibertus t. 176.
Fanuel tabularius Albidonae 347.
Faracli Ioannes Catapanus Nohae litem dirimit inter Mabiliam filiam Pirrettae et Ioannem Iudicem 241.
— rivus in agro Nohae 75.
Faraclus Anastasius et Georgius tt. 369.
— Ioannes 368.
— Nicolaus t. 363.
Faratis Theorianus t. 520.
Farfallus Constantinus filius Ioannis t. 231.
Farini vinea 307.
Farnagani Gualterius filius Ioannis 378.
Fasanise Marinus filius Ioannis possessor praedii in agro Olettae 154.
Fassa Ioannes 428.
Fassiomeno (Calocyrus de) v. 557.
Fastegiae Nicolai domus in civitate Catacii 491.
Fasulus Bartholomaeus possessor vineae in agro Crotonis 372.
Fazalae Robertae praedium in agro Burelli 417.
Fazali praedium in agro Aëtae 433.
Φέδον, feudum, 529.
Feliciae molendinum in agro Rossani 225.
Felleci Anfusae, et Roberti de Vallelonga tabulae nuptiales 532.
Φελλοκάλλιγοι, crepidae, 487.
Felnieli Iosfredus et Gulielmus tt. 144.
Fensi praedium in agro Catacii 435.
Fensus de Garisinda. V. Garisinda.
Ferae terra prope Cupersanum 4.
Feraviva n. l. prope Ursulum 155.
Ferettus Gulielmus t. 124.

Ferterus Gulielmus. V. Ioannes Archipresbyter Circlarii.
— Leo possessor praedii in agro Circlarii 266.
Ferfi Leonis praedium in agro Circlarii 292.
Ferrarius, Χαλκεύς, Basilius Strategus Olettae 215.
— Constantinus t. 266.
— Ioannes possessor domus ad Nicephorum 255 — Iudex Colubrarii 305, 312, 320.
— Leo t. 169.
— Martinus t. 331.
— Nicolaus 98, et Ursus tt. 317.
— Nicolaus notarius t. 395, 403.
— Rhaus filius Ioannis t. 96.
— Robertus t. 204.
— Rogerius t. 176.
— Theodorus t. 299.
Ferrarus Iosfredus 347. V. Barbutzone Ioannes.
Ferricardus Ranerius t. 204.
Ferulleti praedium in agro Burrelli 356.
Feudum unius equitis, φίον καβαλλαρίαι ἀ', 296, καβαλλαρίων δ' 246, 294, 296.
Ficaromae via 34.
Ficus de Lampadara n. l. in agro Uniani 27.
Fideiussio, νάδη, 252.
Figules Leo v. 184.
Filderres Paulus emit praedia a Roberto Sumer.ro aliisque 441, ab Anna filia Tarsiae 462, et a Theodoro de Core 469.
Filiioannis vinea 135.
Fillia cum filiis donat Zachariae Muriciotae vineam in agro Sanctae Severinae 267.
Filori Leonis vinea in agro Badulati 489.
Filrenaldus Hugo t. 128.
Φίον. V. Feudum.
Φίσκον, fiscus, 475.
Fitzurres Paulus emit nonnulla praedia in agro Aëtae 430, 432, 438, 450, 453, 455.
Flandina vidua Ioannis Gobitzi 466. V. Monasterium S. Mariae Campoforani.
Flavia (Constae de) praedia in Calabria 270.
Flaviae coniux Leo filius Ischanacii Comitis. V. Ischanacius.
Flavias Petrus v. 329.
Flocca (Constantinus de) possessor praedii in agro Cagiani 195.
Flogiadorum praedium in agro Badulati 480.
Florentina (Ioannes de) presbyter 119.
Flori praedia in agro Aëtae 516.
Floriaticum, φλωριατικόν, tributum in Imperio Graeco debitum Fisco 533 et seqq.
Floritus Basilius 151.
Flumaro (Iosfredus de) Caballarius t. 367.
— (Leo de) t. 341.
Flumen, ποταμός, n. l. in Calabria 325.
Foberus Arcadius v. 558.
Fogia (Bartholomaeus de) t. 443, 452. 455, 457, 458, 464.
Fongioli filia Maria donat vineam ecclesiae S. Mariae de Cofina 154.
Foniocum n. l. in agro Oppidi 296.
Fons de Alexi, n. l. prope Scyllacium, 87.
— Ariae, n. l. in agro Circlarii 131.
— Belbasani in agro Burelli 417.
— Placae in agro Nohae 75.
Fonte (S. Maria de) in agro Circlarii 375.
Φοραισίαι, indumenta, 80.
Φόρκα τοῦ ρυάκη, furca rivi, 100.
Forcae filiorum praedia in agro Styli 556
Forcalquerii, Φουλκαρίας, comes Carolus. V. Carolus.
Φορίστα, silva, 383.
Forninus Ranaldus t. 264.
Fortia, pro vis, 2, 14.
Fortunatus episcopus Catacensis 419.
Fossa, n. l. in agro Olettae 122, 213.
— molendini, αὔλακον τοῦ μύλου, n. l. in Calabria 208, 209.
Φραγικοὶ σάκκοι, culcitae fimbriatae, 223.
Fragmundus. Mentio donationis ab eo factae monasterio S. Leontii 558.
Framundi possessiones in valle Crathis 139.
Francorum Regum concessiones factae Casinensibus monasteriis confirmatae a Protospathario Sympathicio 3 — Francorum Rex Troiam obsidet 21 — Alexius Comnenus promittit Oderisio Abbati Casinensi se opem laturum eisdem 83 — Mentio ipsorum 18, 50.
Francica, Φράγκικα, ital. *Francica*, Calabriae oppidum.
Eius Granatarius Ioannes 264.
Loci nomen S. Paulus 262.
Notarius Gregorius 263.
Permutatio facta in agro eiusdem 262.
Praedia: Cultura dicta Clysura 262, praedium Macedonis 263, Regis ibid., Trottae ibid.
Rivus Baptisterii 263.
Strategus Petrus Pungadus 264.
— (Marinus de) t. 125.
— (Nicolaus de) t. 264.
— (Petrus de) eiusque filius Venerandus una cum eorum uxoribus permutant praedia cum Gulielmo de Meno 262.
Francigena Ioannes medicus t. 429.
— via in agro Troiano 21.
Francino. V. S. Leonis Vallis.
Francisco (Agnetis de) et Hugonis Lupini tabulae nuptiales 377.
Franciscus Gualterius 428.
— Iosfredus possessor praedii in agro Catacii 497, 499.
Francopetro (Petrus de) notarius 289.
Francopetrus Calocerus t. 218, 229.
Francum, n. l. in agro Scyllacii, 407, 409.
Francus homo 513.

Francus Bartholomaeus t. 230.
— Basilius t. 133.
— Ioannes et Andreas vv. 183.
— Ioannes. Eius vidua Irene cum filiis Basilio et Hugone vendit presbytero Constae praedium in loco dicto Mutaro 164, et alterum praediolum Arsaphiae situm Eremitis Styli 196.
— Leo t. 261, 338, 339.
— Rodolfus, Ραούλ, 374.
Frangepanus Basilius iudex Castri Veteris 399.
Frassalus Constantinus notarius t. 473.
Frassorum fons dictus de Prete in agro Ursuli 109.
Fratres minores Catacii, ἀδελφοὶ μινούριοι, 429.
Fraxa n. l. 308.
Fraxitanus Basilius v. 184.
Φράξον, fraxinus, 112, 122.
Friderici Regis mentio 339, 358, 377, 380, 385, 390, 395, 402, 404, 408, 411, 416, 418, 424, 430. — Eiusdem merita in universas, maximeque graecas litteras recensentur praefat. p. XI.
Φρέρης, frater, 208, 336, 353, 361, 363.
Frestolus Gualterius et Ranaldus 176.
Fretzes Theodorus t. 480.
Fricnolles Arcadius t. 221.
Frons alba, Μέτωπος λευκὸς τοῦ Σεγία, n. l. 109.
Φροντιστήριον μοναχικὸν 49, vel ψυχικὸν 138, monasterium.
Frugiare pro frui 3.
Fuca (Chrysoleo de) t. 117.
Fucas Leo t. 201.
Fucatzari, n. l. in agro Oppidi, 298.
— (Spatharius de) 162, 181, 296.
Fulcus de Basolzeris possessor praediorum in Valle Crathis 139.
— Capellanus Comitis Rogerii 78.
Furca fluminum, Φοῦρκα τῶν ποταμῶν, n. l. in Calabria, 50.
Furnus Lucas Castellanus Scyllacensis 341.

G ET Γ

Gabarreti Gualterii praedium in agro Catacii 435.
Gabarretus Nicolaus t. 313.
Gabrilum, n. l. in agro Aëtae, 515, 546.
Gabrilus Ioannes t. 255.
Gadile filii vv. 85.
Gadurice n. l. 550.
Gagiani fons, n. l. in agro Seminarae, 392.
Gaidiletus vel Gadeletus Prior S. Mariae de Pertusia 101, 120, 154.
Gaiderisius imperialis Protospatharius 1. V. Catapani.
Γάϊτα, taeniola, 487.
Gaitzae vivarium apud Tarentum 65.
Galateus Antonius praefat. p. V.
Galatus Aëtae notarius 329, 334.
Galatus notarius Curiae 234.
— Perrunus notarius 454, v. 78.
Galbae comes Sergius t. 239.
Galcius Rhaus t. 129.
Galeoti praedium in Calabria 146.
Galeotus Marcus Catacii iudex 491, 493, 497, 499.
Galianus Pantaleo v. 77.
Galiatum, n. l. in agro Cuculi, 337.
Galiotus Theodorus t. 218. Eius filius Nicolaus 229.
Gallandus Ioannes v. 184.
Galliani aporium in Calabria 386.
— oppidi mentio 502.
Galliardum n. l. in agro Aëtae 546.
Galliardus Constantinus v. 101.
— Niceta possessor praedii in agro Aëtae 546.
— Stephanus et Ioannes iurati 300.
Galliclanus Nicolaus 340.
Gallici flumen sive de Barbara in Calabria, τοῦ Γαλλίκου, sive τῆς Βαρβάρας, 120.
Gallipolis. V. Callipolis.
Gallo (Leo de) donat praedium S. Mariae de Pertusia 272— Rogerius eius filius, ibid.
Galus Consta t. 239.
Galterius notarius 271.
Gambarelli praedia in agro Crotonis 207, 208.
Gannadei filia Theodota. V. Theodota.
— vinea in agro Scyllacii 344.
Gannuluti rivus in Calabria 50.
Gantatus Nicolaus t. 337.
Gapaturi vicus in civitate Messanae 378.
Gapaturo (Benedicta de) 377 — Henrici de Gapaturo domus in civitate Messanae 378.
Gardalus Ioannes t. 352.
Γαρεντεύειν, adserere, 440.
Garini aporium in agro Aëtae 545.
Garinum, n. l. in agro Aëtae, 453.
Garinus Ioannes possessor praedii in agro Catacii 364. — Nicolaus et Leo tt. 365.
— Sinescalcus Comitis Scyllacii 342.
Garisinda (Fensus de) 475. V. Musca Ioannes.
Garramune (Ioannes de) Caballarius Polychorii filius Byzantii 145.
Garriosi filiorum praedium in agro Catacii 476.
Gastaldorum mentio 3, 4.
Gastrae Ioannis uxoris testamentum 511.
Gattus Guido t. 503.
— Robertus t. 234, 329, 334. — Rogerius 531, Rogerius et Riccardus tt. 547.
Gaudiosi domus in civitate S. Severinae 373.
Γεφυρίτζι, pons, 143.
Gellara Helena 483.
Gemelli praedia 376.

Gemello (Nicolaus de) t. 56.
Gemellum n. l. in agro Episcopii 157, 159, 168, 222.
Gemellus Basilius possessor praedii in agro Aëtae 441, 451.
— Ioannes 159, 160, 168.
— Leo possessor terrarum in agro Episcopii 157, donat nonnulla praedia monasterio S. Georgii 159.
Gemistus Georgius eiusque filii Demetrius et Andronicus 533 et seqq. V. Palaeologus Theodorus, Ioannes et Demetrius.
Genepius Comittus t. 131.
Genesius Caballarius t. 221.
— Protospatharius 18.
Genisus notarius Badulati 520.
Gennaci (Ioannes de) t. 123.
Gennaco (Theodorus de) v. 185.
Gennaropollus Leo 152.
Gentilis presbyter tabularius Tarenti 370, 371, 388.
Gentzani Leonis praedium in agro Simeri 388.
Genuenses commercium exercebant Alexandriae 146.
Genuensis Iosephus praefat. p. XXIII.
Genuitus Blancus et eius uxor Bona 530. V. Monasterium S. Mauri.
Geofridus Comes Badulati 220.
Georgii (Monasterium S.) de Bebalino. V. Monast.
— (Monasterium S.) prope Episcopium. V. Monast.
Georgio (Petrus de) filius Michaelis 395.
Georgius (S.) 429.
— filius Iudicis Petri notarius et tabularius Tarenti 529.
— presbyter et tabularius 291.
— protopapa S. Petri Cremasti 371.
Geracari Petri praedium in agro Scyllacii 407, Ioannis 409.
Geracaris Thyrsus t. 165, 167.
Gerardus Abbas Casinensis 113, et praefat. p. XXVI.
Gerasimus praepositus S. Gregorii Thaumaturgi 406, 408.
Germanito (Theodorus de) t. 425.
Germano (Rainaldus de S.) t. 287.
Gervasius Odo t. 235. — Donat filiae suae Mariae quaedam bona in agro Circlarii 245. — Cum filia Maria et Gulielmo Pontefarte vendit vineam Gulielmo Gervaso 264.
Gervasius praepositus S. Nicodemi aliique in emphyteusim accipiunt praedium a monasterio S. Pbantini 395.
— Praepositus S. Nicolai 397.
— Gulielmus 264. V. Gervasius Odo.
Gerucicala Ioannes v. 559.
Gisandi filius Ioannes 216. V. Ebulus Ioannes.
Giabicus n. l. 308.
Giannelli rivus 338.
Giannuti domus in civitate Nicoterae 338.
Gianoncarus Henricus 483, 484.
Giezi lepra 56 et alibi. V. Imprecationes.
Gimarca (Ioannes de) possessor praediorum in agro Aëtae 462.
Gimarcha de Claromonte. V. Claromonte.
Giofirium Eremitarum n. l. in agro Hieracii 356.
Giraldus Capellanus Comitis Rogerii 78.
Gitius Arcadius 78, et Theodorus vv. 77.
Gitzus Basilius v. 559, 560.
— Ioannes Vicecomes Olettae 212, 213.
— Niceta t. 212.
— Nicolaus v. 101.
— Petrus Vicecomes Olettae 228.
— Photinus t. 248.
Giuncus n. l. in agro Circlarii 264.
Γιούππα 356, 376, 532, et γύόππα 487, tunica, voces quae in Cangii lexico desiderantur.
Glapsadum n. l. in agro Nicoterae 259.
Glapsia Nicolaus 240.
— Theodorus et Basilius filius Leonis tt. 258.
Glapsiae vinea in agro Nicoterae 259.
Glaucia Ioannes et Nicolaus Leonis filii tt. 260.
Γλύμπια 356.
Γνωρίμη 468, ἐγνωρίμη 472, recognitio.
Gobitzus Ioannes 466.
Godinus notarius 108.
— t. 100, Strategus t. 150, 155.
Goffoni n. l. in pertinentiis Rusiani 64.
Goffredus filius Hugonis Circlarii vendit praedium Nicolao de Tzitzicrudi 243.
Gomane Bonus t. 197.
Gorga (S. Maria de) in Calabria 102.
Gorgani fluvius, βρύσις, in agro Troiae 19.
Gorgiis (Paganus de) t. 78.
Gotti Matthaei domus in civitate Catacii 378.
Gotzulinus notarius 100.
Γουμάρια 171, forte pro κουμάρια, arbutus.
Gravina (S. Angelus de) 186.
Grabuni praedium in Calabria 146.
Gradalone de Miandra t. 320.
Graecae subscriptiones in latinis membranis seculi X et XI praefat. p. VIII.
Graecanicae membranae Neapolitani Archivi praefat. p. XIII et seqq.
Graecanicum gymnasium. V. Neritum.
Graeci sermonis vices, praefat. p. V. et seqq.
Graeci Turmarchae 3.
Graeciae Magnae legislatores Zaleucus et Charondas, praefat. p. VI.
— transmarinae et Magnae laudes, praefat. p. V. et VI.
Graeco (Rhaonis de) terrae in agro Albidonae 347.
Graecus Basilius Vibonae iudex 494, 496.
— Ioannes t. 223 v. 147.
— Pelegrinus t. 325.
Grammaticus 58.
— Sebastus t. 524.
Granatarius Francicae Ioannes de Blancardo 264.
Granaterius Argyrus t. 326.

Granca (Nicolai de) praedia 137.
Grandedio Leo 276. V. Eptapocamillo (Basilius de).
Grandemani Philippus filius Vicecomitis Caballarii Gulielmi donat monasterio Cavensi SS. Trinitatis, eiusque suffraganeo monasterio Apostoli Petri de Barychalla, praedium in agro Ursuli 99.
Grandemanii Gulielmi mentio 139 — Eius vidua Mabilia. V. Mabilia.
Grandes Rogerius t. 327.
Grandis Gulielmi filia Adelasia donat praedium monasterio S. Theodori 388.
Granitus Angelus praefat. p. XV.
Granulli Lupi heredum praedia in agro Tarenti 186.
Grassi Nicolai praedium in agro Roncae de Falluco 500, 501.
Grasso (Nicolaus de) notarius Seminarae 393, 404.
Gratia Praepositus SS. Deiparae Scyllacensis 406.
Gratzanites Nicolaus t. 268.
Gregorii (Ecclesia S.) in agro Francicae 263.
— (Monasterium S.) Thaumaturgi 406, 408. V. Monast.
— (S.) Vicecomes Nicolaus Celentanus 272.
Gregorius Primicerius imperialis Protospatharius t. V. Catapani.
— Trachaniotes Catapanus 9, 10. V. Catapani.
Grinfucnus Pelliterus t. 326.
Grinfulanus t. 338.
Grisa (Theodorus de) 143.
Grisonas de Mosuri v. 77.
Gritzoto (Cosmas et Ioannes de) vv. 558.
Groffuli Ioannis praedia apud Pertusiam 122, 214, 227.
Groffulo (S. Maria de) 227.
Grossus presbyter debet monasterio SS. Trinitatis annuam praestationem 540.
Grossus Ursini filius vendit presbytero Falco praedium in agro Nohae 111.
Grudenae Irenes praedium in agro Catacii 419.
Grusa (Ioannes de domina) notarius Aëtae. V. Aëta. Eius filius Bartholomaeus 443.
Grutta n. l. in agro Aëtae 451.
Guaimarius dominus (Circlarii?) 308.
Gualliardum n. l. 307, 312.
Gualterius dominus (Scyllacii?) 349.
Guardiis (Iacobinus de) t. 503.
Gubitzis Ioannes et Nicolaus tt. 343.
Gubitzes Leo t. 324.
Gudili Ioannis domus in civitate Seminarae 392.
Gudione (Castellinus de) t. 486.
Guido Magister Eremitarum S. Stephani 279.
Guido Roberti Ducis filius 86.
Gulielmus I Rex mandat Iudicibus Calabriae ne molestia afficiant monasterium S. Stephani de Nemore 202, et praefat. p. XXVI. — Eius mentio 196, 199, 204, 212, 213, 214, 215, 216, 219.
Gulielmus II Rex, 226, 228, 250, 268, 272-275, 287, 288.
— Bulcini Comes 122. V. Bulcini.
— de Cagiano. V. Cagianum.
— presbyter notarius Colubrarii 305, 320.
— Scyllacii Comes 340, 342, 522. V. Scyllacium.
Gullia, n. l. in civitate Catacii, 321.
Gunari uxor v. 559.
Gunnari Ioannis et Leonis praedia in agro Scyllacii 409. Ioannis 407.
Gurafus Robertus t. 124.
Gurgilla, n. l. in Calabria, 146.
Gurrufes v. 185.
Gurrufium n. l. 551.
Gurtutus Nicolaus 114.
Gussia (Petrus de) 152.
Gustabilis filiorum praedia prope Pertusiam 122, 214.
Guto (Petrus de) iudex Circlarii t. 375.
Gutzulina (Gulielmus de) libertate donat quemdam hominem clericum 513.
Γυμνῶν Κολόνιαι, pauperum Coloniae, n. l. in agro Tarenti 66.
Gynaecocastri mentio 408.

H

Hadriani (Monasterium S.) in pertinentiis Rusiani donatum Cavensi coenobio a Rogerio Duce Italiae 68.
Hebdomadarius, ἑβδομάριος, 66 et alibi.
Hebraeus Theophylactus. V. Theophylactus.
Helena vidua Nicolai Arcophagari cum filiis vendit Ioanni praedium in agro Bebalini 342.
Helenae (S.) Spelunca in agro Circlarii 191.
Helena Monialis, de Ancinaria, Λέα μοναχή, cum consobrino Nicolao Portarita donat ecclesiae S. Theodori et monasterio S. Mariae de Zosimo quaedam predia supra Appium posita 33.
Hellenismus praefat. p. V. et seqq.
Henrici Regis mentio 327.
Henricus Neocastrensis episcopus 92.
Henricus Rogerii Regis filius 156.
Herbaticum 22, νόμιστρον 20, αρυατικόν 329.
Hercules Theodotus t. 131.
Hercules Nicolaus t. 413.
Hexamilium in Graecia 534 et seqq.
Hieracio (Gualterius de) iudex Castri veteris 399.
Hieracio (Gulielmus de) 294.
Hieracio (Mercurio de) tribuitur facultas extruendi molendinum ad flumen Praetoriatum 310, 324.
Hieracio (Nicolaus de) Seminarae iudex 403.
Hieracitanus Ursus et alii vv. 559, 560.
Hieracium, Ἱέραξ, Λόκρη, ital. *Gerace*, Calabriae oppidum. V. Locri.
Diaconus episcopii huius civitatis 253, diaconus protonotarius Constantinus 357.

Domus: Cimini 356, Condonicolai, ibid.
Episcopalis ecclesiae mentio et nonnullarum dignitatum eiusdem 90, 92.
Episcopi: Constantinus 253, Leo 324, 357, Leontius 87, 91. V. Episcopi.
Flumen Praetoriatum 310.
Mentio eiusdem civitatis 360, 362, 558, 559.
Molendinum Mercurii de Hieracio 310.
Monasterium S. Philippi 87. V. Monast.
Protospatharius et Strategus Philippus 152.
Protonotarius diaconus Constantinus 357.
Sententia 322.
Strategus Philippus 152.
Tabulae nuptiales 355.
Hieromnemon, dignitas ecclesiastica, 226, 300, 512 et alibi.
Hierotheus Praepositus monasterii S. Ioannis de Calveto 225.
Hilaris mons in agro Troiano 21.
Hilarius Nicolaus possessor praedii 356.
Hipsantus t. 13.
Hodegetriae Novae Patris monasterium. V. Monast.
Hodierna domina Oppidi 295.
Honor Montis S. Angeli, τιμὴ τοῦ βουνοῦ ἁγ. Ἀγγέλου, 421.
Honorati, in dignitatibus constituti, 4.
Hora (Venutus de) t. 395.
Hortale 3.
Horto (S. Mariae de), τοῦ περιβόλου, 429.
Hospes Leo possessor praedii in agro Badulati 440.
Hospitale, σπηπάλιον vel ξενοδόχειον, Catacii 497, Circlarii 243, Crotonis 401, S. Viti 307.
Hospites, ξένοι. V. Commendati.
Hospitium. V. Domus.
Hugo Abbas SS. Trinitatis Venusinae. V. Monasterium.
Hugo Ranerii filius vendit vineam ecclesiae S. Georgii Martyris 158, cum Ata eius uxore et filio Rogerio donat monasterium S. Georgii SS. Trinitati Cavensi et S. Mariae de Cyr-Zosimo 177.
Hyacintha filia Pamphili donat speluncam monasterio S. Petri Imperialis 67.
Hyacinthellae filius Nicolaus 178.
Hydruntinae terrae tabularius Basilius Pagarus 504.
Hypatii (Crux S.) n. l. 109.
Hypatius (S.) n. l. in agro Nohae 242, 379.
Hypato (Matthaeus de) t. 207.
— (Niceta et Nicolaus de) vv. 183
Hypostasari Basilii vinea in agro Nicoterae 284.

I

Iacobus (S.) de Barychalla 284.
Ianus Parrhasius Calabrensis complures graecos codices congessit, qui diu in monasterio S. Ioannis ad Carbonariam fuerunt asservati, praefat. p. XIII.
Iatro (Sergius de) t. 525.
Icesius Theodosius protopapa 527.
Icuczmene v. 559.
Ἱεροάζυγος, presbyter caelebs, 120, 121.
Ierusalem Rex Fridericus. V. Fridericus.
Iepactri de Podiso notarius Constantinus Chamalus 142.
Ἴλλι pro filii 119, 135, υἱοὶ Κίτζι et ἰλλι Κιτζι 194.
Imperatores Graeci dicti sancti 3, et sanctissimi ibid.— Concessiones ab ipsis factae Casinensibus Coenobiis. V. Monasterium Casinense.
Imperatores: Leo 2 — Leo et Alexander 3, 4 — Basilius et Constantinus 15, 20 — Constantinus 18, 22 — Michael 62 — Alexius Comnenus 65, 78, 79, 83, 113. V. Leo, Basilius etc.
Imperium, βασιλεία, titulus honorarius Imperatoribus atque Despotis attributus, 62, 78, 79, 93, 113, 533 et seq.
Imprecationes—Maledictio Patris, Filii et Spiritus Sancti, Sanctae Dei Genitricis, ac tercentorum octo et decem Sanctorum divinorumque Patrum 6 et alibi. — Condemnatio vel laqueus Iudae Iscariotae 7 et alibi. — Giezi lepra 56 et alibi.— Dathan, Abiron et Core 75, 78 et alibi.— Nestorii anathema 234.
Inclitus, pro integer, totus, 4.
Indices hominum 77, 557, 559.
Ingardia 18.
Ἴνον, (urceolus?), 171.
Investitura prioratus monasterii an. 1050, p. 45.
Ioannes Aëtae dominus 328. V. Aëta.
— de Alferana Protospatharius 18, 21. V. Catapani.
— Anthypatus Patricius 18.
— Archiepiscopus Rossanensis 225. V. Monastertum S. Ioannis de Calveto.
— Archimandrita notarius 541.
— Archipresbyter civitatis Circlarii 244, 265. V. Ecclesia S. Phantini.
— Asculensis nepos Abellari 10. V. Monasterium. Casinense.
— Comes Cortis t. 24.
— Comnenus Imperator 131.
— Constantinae filius et Basilius faber ferrarius dividunt inter se duo praedia ad Palos posita 47.
— grammaticus, archidiaconus et scriniarius maioris Tarentinae ecclesiae 58.
— Hodiernae Dominae Oppidi frater 295.
— Hugonis presbyteri filius aliique vendunt praedium monasterio S. Phantini 301.
— Iudex consobrinus Rhai Iudicis. Lis inter eum et Mabiliam filiam Pirrettae diiudicata a Ioanne Faracli Catapano Nohae 241.
— notarius Circlarii 132, 282.
— notarius Clarimontis 304.
— notarius Maximillae sororis Rogerii Regis 299.
— notarius Nohae 379, 395.

Ioannes notarius 41.
— Palaeologus Imperator 534. V. Palaeologus.
— Porphyrogenitus Imperator 511.
— presbyter et notarius Cyr-Zosimi 47, 111, 194, 340.
— presbyter et tabularius Panormi 288, 315.
— protopapa et tabularius Circlarii 309.
— Spatharius 57.
— de Turma episcopus Tursiensis 116.
— (S.) in agro Circlarii 375.
— (S.) Mandiladorum 458.
— (S.) in Ruliana apud Asculum 11, 25, vel de Rutta 25,
— (S.) de Theristo 247, 558.
Ioannis (Canalis S.) apud Noham 96.
— (Ecclesia S.) Baptistae 70.
— (Ecclesia S.) de Valle Polluci 2.
— (Ecclesia S.) Baptistae Eremitarum 325. V. Monasterium.
— (Ecclesia S.) Theologi 392.
— (Monasterium S.) de Alaro 397. V. Monast.
— (Monast. S.) de Calveto 129, 225. V. Monast.
— (Monast. S.) de Cuculo, 179, 201, 337. V. Monast.
— (Monast. S.) Evangelistae prope Panormum 249. V. Monasterium.
— (Monast.S.) de Flore 357, 373, 376, 384, 389. V.Monast.
— (Monast. S.) in civitate Tarenti 66.
— (Puteus S.) n. l. prope Tarentum 43.
— (Vallis S.) in agro Seminarae 493.
Ionae Petri Luciferi filii, et Alexandriae Tzangaris tabulae nuptiales 324.
Iordani terra 322.
Iordanus presbyter 214, 512, notarius et tabularius Circlarii 235, 244, 303, 375.
Iordanus Gabriel praefat. p. XV.
Irebolta de Meli n. l. in agro Colubrarii 145.
Irene (Bartholomaeus de) t. 464.
— vidua filii Petri de Leta hortulum donat notario Michaeli eius nepoti 293.
— vidua notarii Nicolai Rhegini cum filiis Leone et Sibilia vendit Rogerio Marrae duos hortulos in agro Nicoterae 330.
Isaacus filius presbyteri Isaaci eiusque filius Petrus vendunt Ioanni Martino quatuor portiones praedii in agro Nicoterae 349.
— Rhaus t. 278.
Isari n. l. in agro Crotonis 312.
Isca, Ἴσκα, Calabriae Oppidum—Loci nomen: Capita Argillorum, Κεφαλώματα τῶν ἀργύλλων 173—Andreas notarius huius civitatis emit quaedam praedia a Cala vidua Nicetae de Suraca, ibid.
Ischanacius Comes Tarentinus 29—Eius filius Leo vendit Theophylacto Chimariae duo praedia vinealia sub Rascla posita, ibid.—Cum uxore Flavia vendit Theophylacto Hebraeo vineam positam in agro S. Angeli de Rascla 36, et donat praedium ecclesiae S. Memnonis 38.
Isnardi filius Robertus. V. Robertus.
Italiae Catapani. V. Catapani.
— Dux Argyrus 53. V. Catapani.
— Dux Rogerius. V. Rogerius.
— fines 62.
— thema 11.
Italicae regionis totius Comes Rogerius 101.
Iuda Nicolaus t. 412.
Iudae Iscariotae condemnatio 7, et alibi. V. Imprecationes.
Iudaeus Sabbatus 428.
Iudetta uxor Alexandri de Claromonte. V. Claromonte.
Iudex Longobardiae et Calabriae Leo. V. Leo.
Iudicata. V. Sententiae.
Iudicatum Medalspi imperialis Spatharii pro S. Benedicti coenobio 3 — Gregorii Trachaniotae Catapani 11.
Iudice (Constantinus de) Vicecomes Caciani 101, 136.
Iudice (Petrus de) et Nicolaus de Bona vendunt monasterio Cammaroti praedium positum in agro Badulati 478.
Iudices ad contractus, ἐπὶ τῶν συναλλαγμάτων, 417.
Iudices iurati. V. Iurati iudices.
Iugerum, Ζευγάρι, 64.
Iuliani (Ecclesia S.) 307.
Iulianus (S.) Calogerorum in agro Nohae 394.
— Perrunus 453.
Ivo Strategus 113.
Iurati iudices, κριταὶ ὁμώται, 327, 376, 411, et alibi.
Iuratus magister 443.
Iustitiarius Calabriae Hugo de Rhegio 319.

L ET Λ

Lachanus Nicolaus possessor vineae in agro Hieracii 356.
Λαχίδια, quae obtingunt, obveniunt, 357.
Lachybarus Cyriacus 504. V. Linatza Nicolaus.
— Nicolaus presbyter t. 504, 505.
Ladicus Bartholomaeus 497. V. Minurita Riccardus.
Λάγκος, vallis, 82.
Lago (Demetrius de) t. 101.
Λαγήνια, lagena, mensurae genus, 103, 170, 293, 334.
Lagodari fratres vendunt Basilio Calabro domum in civitate Rhegii 423.
Lagodarorum terra in pertinentiis Mesorum 424.
Λαγοδρόμιον, Cursus Leporum, n. l. in agro Rusiani, 64.
Lagopatus Basilus cum filiis aliisque vendit Zoae praedium in agro Nicoterae 331.
Lagutzes Mamunes t. 551.
Lainae terra in Calabria 322.
Lalia Nicolaus t. 205.
Lambarda (Rhaus de) t. 113.
Lambertus magnus Iudex Calabriae dirimit quaestionem inter

monasterium S. Stephani de Nemore et nonnullos homines Agriotherarum 322.
Lampacus possessor praedii in agro Mentauri 406.
Lampadaria (Ficus de), n. l. in agro Uniani, 27.
Lampas Theodorus t. 164.
Lampases Mules t. 271.
Lampisis n. l. in agro Crotonis 400.
Lampuricus Bonagiuntus 382, 384.
Lanuinus et Bruno. V. Monasterium S. Stephani de Nemore.
Lanconites Leo t. 313.
Lando (Anna de) 223. V. Villarita Sergius.
— (Argentia de) 374.
Landrinus Magister Eremitarum S. Stephani 219.
Landra (Philippus de) Caballarius 220.
Landolfus diaconus notarius Tranensis 1.
Landulfo (Nicolaus de) t. 315.
Landus prior monasterii Cyr-Zosimi 339.
Langobardus Arcadius, Basilius et alii vv. 559.
— Arcudius t. 289.
— Ioannes v. 557.
— Niceta v. 558.
Langubardia (Mariae de) vinea in Calabria 165.
Langubardus Petrus t. 173.
Lanniani villa in agro civitatis Asculi 11, 12, 14, 25.
Λανὸν 283, et Λανὸς 354, fortasse pro Ληνὸς, torcular.
Lapetra Robertus 135.
Lapides asperi, ἄσπροι λίθοι, n. l. in agro Panormi, 156.
Lapusa (Stephanus de) 254.
Lardaria, n. l. in Calabria, 95.
Lardophorus Constas v. 184.
Lareti ecclesiae Ioannes protopapa et tabularius 163.
Λάργα 325.
Larnaci, Larnacium vel Li Arnaci, n. l. apud Pertusiam, 215, 216, 251, 272, 273, 275, 296, 298.
Lassici praedium in agro Badulati 440.
Lathadari Matthaeus cum uxore Irene et filio Basilio vendit Adeodato praedium positum in agro Burelli 416.
Λατίνα ἑρμηνεύειν 12.
Latinus Ioannes 376.
Latrones in agro Nohae 150.
Latronico (Chuardus de) t. 106.
— (Constantinus de) t. 62.
Latrum n. l. in Calabria 557.
Lavella, λαβιλα, flumen in agro Troiano 19, 21.
Lavidium n. l. in agro Nicoterae 284.
Lavinus Praepositus monasterii S. Ioannis Baptistae 91 95. V. Monast.
Lavita Petrus t. 59.
Laurentio (Ioannes de S.) 382, 384.
Laurentius (S.) in monasterio S. Mariae de Turribus 128.
— Strategus Nicephori t. 353.
Laureto (S. Michael de) 308.
Lauri fluminis mentio 11, 14, 25.
Laurofredus Nicolaus t. 193.
Lazarus possessor praedii in agro Nicoterae 338.
Lea Monacha. V. Helena.
Leandro (Ioannis de S.) praedium in agro Catacii 364.
Leandrus Ioannes iudex Rhegii 424.
Λεγάτον, legatum, 26.
Λεμιτούνιον, confinium, 371.
Lemocinus Andreas possessor vineae in agro Briatici 460.
Lenita filia Theoctisti de Fagone. V. Fagone.
Lenta Paschalis 314. V. Turcus Ioannes.
Lentitius Theodorus v. 78.
Λεντζούλοι 356, Λεντζοῦλον 428, lintea.
Leo abbas S. Benedicti 4.
— archipresbyter et tabularius Circlarii 325, 375.
— Eliae filius cum Columba eius uxore vendit territorium et vineam monasterio S. Mariae de Pertusia 169, et donat praedium eidem monasterio 227.
— episcopus Hieracensis 324, 357.
— et Alexander Imperatores 3, 4.
— VI Imperator 2, et praefat. p. XXI. V. Monasterium Casinense.
— Ischanacii Comitis filius 29, 36. V. Ischanacius Comes.
— de Maralda baiulus Imperialis 18, 22.
— notarius presbyter 94.
— notarius Barychallae, 284.
— notarius Casiani 309.
— notarius Colubrarii 292.
— notarius Curiae 148, 150.
— notarius Episcopii 158, 159, 160, 169.
— notarius S. Nicodemi 161. V. Monasterium SS. Trinitatis Venusinae.
— praepositus monasterii Eremitarum 128.
— protopapa et tabularius Briatici 142.
— Spatharocandidatus 2, a secretis, et iudex Longobardiae et Calabriae 22. V. Catapani.
— Turmarcha filius Romualdi 10.
Leonardi (Monasterium S.) 429.
Leone (Ioannes de) t. 106.
Leonis (Ecclesia S.) donata monasterio S. Philippi a Leontio episcopo Locrensi 90.
— (Vallis S.) vocata de domino Francino in agro Catacii 497.
Leontii (Monasterium S.) V. Monast.
Leontitza Constantinus Antistes monasterii S. Petri Imperialis 103.
Leontitzis v. 76.
Leontius episcopus Locrensis. V. Episcopi.
— Praepositus SS. Trinitatis Cavensis. V. Monasterium.
— (S.) Calabriae pagus—Mentio eiusdem 286, 478—Molendinum monasterii S. Leontii in hac terra situm 57—Venditio vineae in agro ipsius 228.

Leopardo (Leo de) t. 165, 167.
Leopardus Petrus possessor praediorum in agro Nicoterae 330.
Leporum cursus. V. Cursus.
Lepra Giezi 56. V. Imprecationes.
Lesina. Possessiones S. Benedicti in hac civitate et agro eiusdem 11, 12, 14, 25.
Leta (Petrus de) 293.
— (Robertus de) canonicus t. 436.
Leti filii Gulielmi praedia in agro Aëtae 454.
Leucae rivus in agro Nohae 98.
Leucolo (Theodorus de) t. 553.
Leucus Gregorius possessor horti in agro Nicoterae 261.
Liandri praedia et rivus apud Cyr-Zosimum 60.
Liba Philippus et Nicolaus eius consobrinus vendunt Rano Contarato vineam in agro Nicoterae 240.
Libadius Secretus t. 322.
Libani Ioannis vinea 137.
Libanus n. l. in Calabria 102.
Libas Constantinus et Ioannes tt. 332.
Libellaria concessio 1.
Liberi praedia in agro Seminarae 392.
Libiani pagi homines donati monasterio Eremitarum a Comite Rogerio 87.
Librae auri 4, argenti 10, λίτρα ταρίων 376, λίτρα χρυσίου 466.
Licasti filii vv. 77.
Licastro (Nicolaus de) et Nicolaus Ciconia vendunt Nicolao filio Meli de Licastro eiusque fratribus Leoni et Roberto vineam positam ad Umbrecem 190.
Licastus de Ursino t. 51.
Liciferi (Vallune de), βαλλουνε δε λικιφερι, n. l. prope Pertusiam, 274.
Licifero (Ioannes de domino) iudex Briatici 437, 438, 447, 448.
Ligerus Niceta 559, et Nicolaus vv. 560.
Lignagium, χηλοτικόν, 329.
Ligro (Rhaus de) possessor praedii in agro Crotonis 400.
Limba n. l. in agro Aëtae 451.
Limbus Basilius t. 349, 350, 352.
Limi via et puteus in Calabria 555.
Limpidana (Serra de) 137, et Limpidani n. l. in agro Olettae 212, 274.
Limpidus Constantinus t. 334.
Linaropollus v. 300.
Linatza Nicolaus vendit Cyriaco Lachybaro oleas sex in agro Callipolis 504.
Linum n. l. 26.
Linupolis n. l. apud Callipolim 517.
Liopetrida n. l. in Calabria 149.
Lipatus Goidus possessor praedii 383.
— Robertus possessor praedii in agro Catacii 476, 477.
Lissari praedia in Calabria 197, 279.
Listurus Niceta v. 183.
Λιθάρισσον, lapidicinae, 146.
Λίθοι φυτευταί 298.
Livas Constas v. 77.
Liulus Nicolaus t. 389
Locatio decennalis 471.
Lochomimus Nicolaus 506. V. Alferius Ioannes.
Lociferus Ioannes 376.
Locisservator, τοποτηρίτης, custos civitatis, 16, 18, 19, 21, 24, 29, 360, 362, 371. — Topoterita Imperialis Trifilius 10.
Lociservator Gulielmus filius Bonaecausae declarat censum debitum ecclesiae S. Petri Imperialis 371.
Locri, Λόκρη, Calabriae oppidum 87-92, quae cum a Saracenis fuisset excisa, eius sedes episcopalis Hieracium fuit translata. Inde factum est ut Hieracenses episcopi quandoque se Locrenses episcopos appellarent. V. Hieracium.
Logarae Gregorii praedia in agro Seminarae 392.
Λόγος, χρυσόβουλλος Λόγος 585 et seqq.
Lombardus Bonifacius possessor domus in civitate Catacii 436.
— Gulielmus t. 382.
— Martinus t. 310.
— Nicolaus vicecomes t. 194.
Longisanus Georgius t. 164.
Longobardi Turmarchae 2. — Longobardorum Principum concessiones factae monasteriis Casinensibus confirmatae a Protospathario Sympathicio, ibid.
Longobardiae thema 5. — Sub potestate Imperatorum 21. — Huius thematis archiepiscopi et episcopi, quod ad civilia spectabat negotia, Imperatoribus Orientalibus erant subiecti 2. — Confirmatio possessionum quas in eo Casinense coenobium obtinebat 1, 2, 14, 24, 26. — Longobardiae Iudex Leo 22. — Strategi: Marianus 5, Sympathicius 2. V. Catapani.
Longus Ioannes 135.
Loricatus Basilius de Crommyda 27. V. Crommyda.
Λωρίον χώρας, corrigium terrae, scilicet agri modus in longum instar lori productus, 30, Λουρή 547.
Loritello (Iosfredus de) Comes filius Comitis Rhai confirmat donationes quas ipse et mater eius Berta fecerant monasterio S. Stephani de Nemore 146. — Montfauconius huius Bertae diploma edidit Palaeogr. Graec. p. 396.
Lorito (Ioannes de) t. 378.
Lorotomi Michaelis vidua Irene et filii 519.
Lorotomo (Ioannes de) t. 520, Leo 512.
Λουτρόν, baptisterium, 27.
Lubetrani canalis apud Noham 96.
Lucae (Praedium S.) in agro Scyllacii 409.
Lucas S. Evangelista 170.
— Tromarcha. V. Tromarcha.
Lucensis, Λουκκήσης, Bonsignorus Rhegii iudex 486, 488.

Lucia uxor magistri Constantini eiusque filiae Olo et Maria conveniunt cum Bartholomaeo de possessione quarumdam vinearum 318.
Luciaco (Iosbertus de) t. 78, 87.
Lucidi tabularius Basilius 246.
Lucidus notarius 542.
Lucifer Turusanus t. 141.
Luglees frater Gualterius t. 208.
Lumbuli mandria in agro Catacii 366.
Lumucati (Leo de) t. 317.
Luppinarus Ioannes et Chrysaphius tt. 297, 299.
Luppulo (Stephanus de) t. 150.
Luppulum n. l. in agro Ursuli 109, 290.
Lupunus Gulielmus t. 387.
Lupuni Hugonis et Agnetis de Francisco tabulae nuptiales 377.
Lutzi (Bartholomaei de) cultura in Calabria 129.
Lutzinus Bartholomaeus 294.
Lutzis (Nicolaus de) t. 365, 367.
Lutzus Marinus 355.
Lycii comitatus proiudex Magister Nicolaus 524, 525, 527.
Lycodontis praedium in Calabria 298, 300 — Lycodontis filii vv. 297.
Lycopetza nomen vineae in agro Crotonis 372.

M

Mabilia comitissa Ursuli vidua Gulielmi Grandemanil Protosebasti eiusque filius Gulielmus donant monasterio Cavensi SS. Trinitatis ecclesiam S. Petri de Bragalla 108.
— Pirrettae filia. Lis inter eam et Ioannem Iudicem diiudicata a Ioanne Faracli Catapano Nohae 241.
— (Nicolaus de) possessor domus in civitate Catacii 422.
Macarius Ioannes 354.
Μακαρώτατος, defunctus, 45 et alibi.
Macaruni filii vv. 560.
Macedo Basilius v. 76, 78.
— Epiphanius v. 101.
— Ioannes possessor vineae in agro Francicae 263.
— (Michael notarius de) 114.
Macedoniae Strategus Sympathicius Protospatharius. V. Catapani.
Macedus Anastasius possessor praedii in agro Aëtae 451.
Machalda neptis Nicolai Burrelitae 552.
Macilia (Theodorus de) v. 560.
Macri Eustachius v. 85, 86.
— Gulielmus filius Andreae iudex S. Menae 468, 469.
— Ioannes, Georgius, Sisinnius et Volenta vv. 77.
— Ioannes t. 218, filius Arcadii 280.
— Leo filius Constae t. 133.
— Petrus miles t. 547.
Macria (Gregorius de) eiusque patruus Nicolaus vendunt vineam Andreae Magistro Eremitarum 166, 167.
Macris Sergius filius Nicolai t. 367, 407, 410, 420.
Macro Ioannes v. 185.
Macrones n. l. in agro Briatici 437, 447. — S. Nicolaus Macronum 447.
Madari Basilius et Petrus Bachatari permutant praedium cum Roberto de Terrun 201.
Magaritzunus Stephanus possessor praedii in agro Aëtae 546.
Magidiota Nicolaus et Theodorus eius consobrinus donant tres vineas monasterio S. Ioannis de Flore 389.
Magiri filius Leo t. 327.
Magirus Alfanus t. 190.
Magisanus Georgius v. 559.
Magister notarius Callipolis 521.
— μαίστωρ, civitatis Aëtae 167. — S. Catharinae 221. — Olettae 143, 154 et alibi.
— dignitas monastica 166, 167 et alibi.
— cellararius 478, et alibi.
— iuratus civitatis Aëtae 443, 452 et alibi.
— Ioannes v. 183.
— Nicolaus possessor praedii in agro Tarenti 186.
Magistro (Basilius de) Strategus 326.
Magistro (Leo de) 114.
Magiurelles Protospatharius filius Nicolai 63.
Maglabites Nicolaus t. 174.
Magni Nicolai vidua Irene cum filiis et genero Martino Cotta vendit praedium monasterio S. Phantini 291.
Magno (Nicolaus de), τοῦ Μεγάλου, v. 183.
Magnus Robertus filius Hugonis t. 367.
— Rogerius filius Nicolai 301. V. Ioannes Hugonis presbyteri filius.
Magula Consta t. 255.
Magulus presbyter Nicolaus notarius 173.
Magus Consta t. 125.
Maiae et Constantini Domestici heredum terra in agro Tarenti 30.
Maida, Μάγιδα, Calabriae terra. — Eius mentio 294, 298, 300. — Maidae pratum 74. — Maidae Comniani mentio 558.
— (Gregorius de) t. 300.
— (Gulielmus de) monachus et magister cellerarius S. Stephani 478.
— (Leo de) t. 475, 553.
Maigelgarius contendit cum Theodino S. Benedicti praeposito de quodam horto et duobus puteis prope Cupersanum positis 3.
Maior mons in agro Troiano 21.
Maioris (Feudum domini) in pertinentiis S. Cyrici 543.
Maius Nicolaus t. 223.
— Praepositus S. Petri de Barychalla 99.
Malaciano (Alexius de) 114.
Malacorona Basilius 293.
Malacubunattus Iosfredus t. 148.
Malafera Leo eiusque uxor et filii vendunt presbytero Calocyro

hortum infra civitatem Nicoterae 238, 258, 261. — Mules, ibid.
Malagenea. Mentio donationis ab eo factae monasterio Calabro-Mariae 385.
Malasaberus Petrus 364.
Maledictiones. V. Imprecationes.
Maleina Regalia filia Nicolai. Tabulae nuptiales inter eam et Hugonem Sabutum 246. — Vendit monasterio S. Stephani de Nemore nonnulla praedia 285.
Malcinus Michael diaconus et Castrensis 226.
— Protospatharius 73, t. 268, notarius 287.
— Stephanus. Philippus Protospatharius constituit fines inter sua et Eremitarum praedia 152.
Malenus. V. Sophus Gregorius 141.
— Senator t. 141.
Malepunto (Constantinus, Petrus aliique de) dividunt vineam cum Stephano de Badulato 488.
Malestratus Consta v. 297.
Malfitanis (S. Angelus de) 436.
Malfitanus Sergius t. 293.
Malgerius Altavilla. V. Altavilla.
— filius Gulielmi Comestabuli 386.
— Rogerii Comitis filius 78.
Malia n. l. 34.
Maliardus Caballarius Styli t. 280.
Malignus Paganus t. 388.
Maliscalcus Perroni t. 194.
Malitanus Nicolaus v. 297.
Mallani caput, n. l. in agro Troiano, 21.
Mallea (Petri de) possessiones in Calabria 198.
Mallia (S. Petrus de), n. l. in agro Nohae, 112.
Malliati rivus in Calabria 298.
Malomine Basilius t. 171.
Malophagus v. 183.
Malsana flumen apud Asculum 11, 25, in membranis n. XII et XIV Melessecna 11, 14.
Maltha praedium 122.
Maltzepel Gulielmus t. 288.
Malopuntus Gulielmus 151.
— Ioannes t. 340.
Malus rivus, κακὸν ῥύακη, in agro Crotonis 206, 207, 209, 210.
Mamma (Basilius, Philippus et Nicolaus de) vv. 183.
Mammana (Petri de) praedium 192.
Mammula n. l. in Calabria 557.
— (Rogerius de) t. 397.
Mamunes Lagutzes t. 551.
— Rodathes v. 559.
Mamuraca n. l. in agro Scyllacensi 474.
Manasses presbyter permutat praedium cum monasterio S. Mariae de Cyr-Zosimo 394.
Mancari filiorum praedium in agro Aëtae 441, Nicetae, Andreae et Stephani 483, 484.
Mandaces Basilius t. 226.
Mandanum n. l. in agro Briatici 481.
Mandanus Basilius et Rogerius vendunt notario Phylliano Tuscano praedium in agro Briatici 415. — Basilius 481.
— Leo cum filiis vendit notario Phylliano Tuscano duo praedia 443, 449, praedium et vineam 460.
Mandanus Basilotatus et Nicolaus possessores praediorum in agro Briatici 444.
Mandaranes t. 326.
Mandarani filii vv. 77.
— (Nicephorus de) 279.
Mandaranorum praedium in agro Briatici 443, 445, 460.
Mandarinus Arcadius v. 101.
Mandator Imperialis. V. Πρωτομανδάτωρ,
— Epiphanius praedium vendit monasterio S. Stephani de Nemore 95.
— Rogerius Strategus Colubrarii 305.
Mandatore (Leo de) t. 96. Possessor praedii in Calabria 166.
Mandicapulli rivus in agro Nohae 394.
Mandicati filius Ursus possessor praedii in agro Nohae 203.
Mandila Andreas t. 413.
— Constantinus et Ursus vv. 85.
Mandiladorum S. Ioannes in agro Aëtae 458.
Μανδίλη, mantile, 80.
Mandili vinea 161,
Mandilus Constantinus t. 396, 397.
— Georgius et Ioannes tt. 304.
— Gregorius et Ioannes tt. 361, 362, 366.
— Ioannes t. 390.
Mandria de Lumbulo in agro Catacii 366.
Μανδρίον, caula, 525.
Manduca Iosfredus t. 384.
— Marcus iudex Crotonis 384, 482.
Manescalco (Bartholomaeus de) t. 436.
Manescalcus Mileti Gulielmus 278.
Manescalcus Thomas t. 389.
Manfredus vicarius Conradi in regno Siciliae 423, Rex 426, 427.
Mangiaboe Ioannes possessor praedii 161, 273. Nicolaus 273.
Manglufa Nicolaus v. 77.
Manglufae praedium in Calabria 247.
Maniaces Guido 153.
— Leo t. 249.
Mansileras Sampson miles t. 514.
Mantus Basilius t. 343.
Manufredda vel Manufridda Constantinus possessor praedii apud Pertusiam 71, 100.
Marabiota Leo v. 559.
Maragdus domesticus thematis 18.
Maralda (Leo de) Baiulus imperialis 18, 22.

Maraldi tranensis rebellis bona tradita coenobio Casinensi 20.
Maraldus Castellanus t. 312.
— Iacobus t. 83.
— iudex in civitate Asculi 10.
Marathosa n. l. apud Cyr-Zosimum 56.
Maravilia Eustathius 64.
— Nicolaus t. 65.
Marcellini Leonis filii possessores praedii in agro Crotonis 207.
Marcellino (Roberti de) filiorum praedium in agro Catacii 435.
Marchisius Odo donat Sergio monacho ecclesias S. Phantini et S. Cyriacae 80, praefat. p. XXV. — Eius vidua Sichelgaita. V. Sichelgaita. — Marchisii mentio 297.
Marci rivus 105. — Torrens in agro Nohae 304.
Marci (Praedium S.) in agro Briatici 415.
Marcus Hydruntinus episcopus plurimis ἐ aecis operibus a se conscriptis inclaruit, praefat. p. X.
Mare magnum apud Tarentum, θάλασσα μεγάλη, 6, mare parvum, θάλασσα μικρά, 22, duo maria, αἱ δύο θάλασσαι, 6.
Marescotti feudum in Calabria concessum Gulielmo de Brui 296. V. Brui.
Margaritus Comes mandat Camerario Polychorii ut donet praedium ecclesiae S. Nicolai de Peratico 319.
Margiottius Federicus praefat. p. XVI.
Maria Cuculi domina 325. V. Cuculum.
— vidua Falci vendit Cinnamo terram sitam prope ecclesiam S. Memnonis 40.
— vidua Petri Malasaberi eiusque filii Antiochia, Ioannes et Iordanus vendunt Ceritziae praedium in agro Catacii 364.
Mariae praedium prope Panormum 218, 250,
— (Ecclesiae S.) in Canneto, S. Mariae de Cathitzuno, de Colle Capurri, de Fossa etc. V. Ecclesiae.
— (Monasterium S.) Campoforani, S. Mariae de Cingla, de Cyr-Zosimo, de Pertusia, de Plumbariola etc. V. Monasteria.
Mariano (Churbertus de) t. 189.
Marianus Anthypatus, Patricius etc. 5. V. Catapani.
Marinus Abbas SS. Trinitatis Cavensis 213.
Marionitus Ioannes cum fratre Arcadio vendit Basilio Andreamo vineam in loco dicto de Gadurice 550.
Marmora n. l. in Calabria 557.
Marollo (Charbertus de) t. 76.
Marra Rogerius 330. V. Irene Nicolai Rhegini vidua.
Marrosfactus Nicolaus v. 184.
Marsilonfo (Frater Petrus de) t. 208
Marsitulum n. l. in agro Panormi 288.
Martellus Michael t. 390.
— Riccardus donat monasterio S. Mauri nonnullos homines 544.
Martino (Andreas de) t. 128.
— (Constantinus de) t. 466, 480.
— (Ioannes de) t. 477.
Martinus gener Constantini Domestici et Donata eius uxor 42. V. Episcopus Tarentinus Cinnamus.
Martinus Ioannes emit a Pelegrino et Consta Tzocala praediolum in agro Nicoterae 348, quatuor portiones praedii ab Isaaco 349, vineam a Ioanne et Basilio Stauraco 351, 355.
— praesbyter emit a Constantino et Simeone partem praedii in agro Orgioli 290.
— Sanctus 85, S. Martinus de Hospitali Crotonis 401.
Marturano (Iacobus de) t. 438.
— (Robertus de) donat praedium monasterio S. Stephani Eremitarum 210.
Marturanus Robertus et Rogerius tt. 208, 210, 211.
Martyr Ioannes v. 558.
Marvela (Claravertus de) t. 97.
Masculistius Theophanes v. 77.
Massanova (Ioannes de) filius Lucae cum uxore et filio vendit vineam Basilio Baimundo 321.
Massanovae terra in Calabria 321.
Massavetere n. l. 118.
Massena (Calae de) et Andreae Carcarelli tabulae nuptiales 493.
— Andreas, Carnelabaris et Rogerius tt. 494.
Masticum n. l. 308.
Mestrollei filius Ioannes vendit episcopo Pelegrino praedium situm in civitate Nicoterae 237.
Ματαράτζον 428, vel μετράχος 487, culcita.
Matera (Maroldus de) t. 514.
Materae Chartularius Stephanus 18.
Ματερίου ἑνὸς, τρίων, etc. ὀσπίτιον, domus trabis unius, trium etc. 515, 519 520.
Matharus Thomas t. 430.
Mati n. l. 307.
Matina n. l. in agro Circlarii 375.
Matremona n. l. in Calabria 152—Matremonae flumen, ibid.— Matremonae praedia 128.
Matthaeus Aëtae dominus 545. V. Aëta.
— (S.) de Nicotera 338.
Mattolio (Sarlus de) Caballarius t. 116.
Maturanensis Bartholomaeus decanus Catacensis canonicus 421.
Matzarella Anna vendit Paulo Fitzurro praedium in agro Aëtae 432.
Matzuci Basilii uxoris domus in civitate Crotinis 401.
Maura Maria 428.
Mauri filiorum praedium in loco dicto Alitzi 119.
— (S.) ager in Calabria 139.
— (Monasterium S.) in civitate Callipolis. V. Monast.
Mauriani filiorum praedium in agro Callipolis 523, 525.
Maurianus Constantinus t. 466.
Mauricius Ioannes Catacensis notarius. V. Catacium.
— Ioannes possessor praedii in agro Rhegii 487.
— Mules t. 205.
Maurico (Basilius de) t. 425.
— (Nicolaus de) notarius 346.
Mauricotero (Petrus de) notarius 299.

Mauricus Nicolaus t. 174.
Mauritani rivus 135.
Maurocutzes Leo v. 559.
Mauroleo Leo possessor praedii in agro Circlarii 235. V. Comitoleone (Niceta de) 148.
— Nicolaus iudex S. Severinae fert sententiam pro quodam Callutzi 113.
— Nicolaus t. 390.
Mauroleonis vallis in agro Catacii 435.
Mauropegum n. l. in agro Agriotheae 363.
Mauropegus Leo et Ioannes Calcenus accipiunt a monasterio S. Menae praedium de Umbrosa sub annuo censu 181.
Maurozumus Nicolaus 265. V. Ecclesia S. Phantini.
Maurubue rivus in Calabria 50.
Maurum flumen. V. Nigrum.
Maurus Leo 205.
— notarius 254.
Maxima Gregorius t. 131.
Maximilla Regina soror Regis Rogerii concedit Gulielmo de Brui feudum Marescotti in Calabria 296.
Mazara Ioannes t. 261, 331, 339.
Mazarus Nicolaus notarius S. Catharinae 355.
Medalspus imperialis Spatharius 3, 18. V. Catapani.
Medania Scyllacii comitissa 522, vel Medina 341.
Μεδιαφέρροντα, extantia, 329.
Medicus, ἰατρός, Ioannes filius Constantini declarat censum ab eo debitum ecclesiae S. Petri Imperialis 387.
Medietas, ἡμίσεια, contractus emphyteuticus, 35, 103, 228, 470, 489.
Medietatis iura, μίσης δίκαια, 147.
Medima n. l. in agro Mutari 164.
Medina comitissa Scyllacii 341, vel Medania 522.
Melachrinus Petrus t. 218, v. 559.
Melchafen de Panormo 487.
Melchisi Bonus et Nicolaus fratres vendunt Michaeli notario eorum patrueli vineam in agro Mutari 269.
Mele presbyter t. 134.
Melessecna. V. Malsana.
Melfia (Arnus de) 264. V. Muserra Basilius.
— (Hugo de) t. 78.
Meli filius Argyrus 53. V. Catapani.
— (Irebolta de) n. l. in agro Colubrarii 145.
Melicoccum n. l. in Calabria 298, 300.
Melida Stephanus t. 65.
Melidae vinea in agro Aëtae 546.
Meliotus Ioannes et Riccardus filius Nicolai inter se permutant quaedam praedia sita in agro Catacii 418.
Melis Nicolaus t. 179, 187.
Melissari Chrysius t. 96.
— Gregorius v. 183.
Melissari via in agro Aëtae 441.
Melissaroni praedium in agro Aëtae 426.
Melissi rivus apud Cyr-Zosimum 115.
Melissiotus Leo t. 374.
Melitensis electus Robertus 87.
Melites Nicolaus t. 226.
Melito (Ursi de) vinea in agro Olettae 193.
Melitus filius Domnelli. Mentio Donationis ab eo factae monasterio S. Petri Imperialis 58.
Membranae Graecanicae. V. Graecanicae membranae.
Memnonis (S.) ecclesia. V. Episcopus Tarentinus Cinnamus.
Mempetza Blattonis Offuli filius t. 179.
Mencalamus Matthaeus notarius Crotonis 402.
Mena Ioannes notarius 152,
— (S.), ἅγιος Μήνα, Calabriae oppidum in pertinentiis Badulati 147.
Census instrumentum in eo conditum 466.
Curator eiusdem Leo 162.
Flumen Vacale 467.
Iudices: Antonius Crispinus, et Gulielmus 469.
Mentio 558.
Locorum nomina: Pagus Placidi, Polistina, Milostatum Cafurni et S. Nicolaus Milli 469.
Monasterium S. Mariae Campoforani 466. V. Monast.
Notarius Ioannes de Clisto 468, 469.
Praedia: Aruballi, Gubitzi, S. Mariae Campoforani, S. Stephani et Tzangari 467.
Menna notarius fratrum de Claromonte 115, 127.
Mennae (Monasterium S.) in loco dicto Goffone 64, 181. V. Monast.
Mennetis (Philippus et alii de) v. 557, 560.
Mennito (filii de) v. 559.
Meno (Gulielmus de) permutat praedia cum Petro et Venerando de Francica 262.
Mensurae: Ἀγκωνάριον 190, ἀγκόνη 494, ὀργιὰ 190, 436, πυχή 224, 324, ulna. — Καννάτη ἐλάδας, cannata olei, 161. — Λαγήνη, lagena, 103, 170, 293, 334. — Μόδιος, modius, 296, 334, 429. — Ρόβος vel ροῦβος, robus, 296, 388, 408, 435, 477, 494, 517. — Τινάριον οἴνου, tinarium vini, 170. — Τρακτοῦρα οἴνου, tractoria vini, 170. — Ζευγάρι, iugerum, 64.
Mentauri pagus in agro Scyllacii, Μινταύριον.
Eius homines a Comite Rogerio donati monasterio S. Stephani Eremitarum 87.
Locorum nomina: Agrilleanum 409, Francus 407, 409.
Praedia: Clemi, Geracari, et Gunnari 407, 409, Monasterii S. Gregorii Thaumaturgi 407, Scepesti 409.
Mentaurites Leo v. 559.
Mentinum n. l. in agro Troiano 19.
Mentus Petrus t. 336.
Mercurius Hieracensis facultatem accipit a Secretis extruendi molendinum ad flumen Praetoriatum 310.

Meritzus Robertus t. 473.
Mesa (Nicolaus de) t. 78.
Mesae via in agro Catacii 255, 436.
Μεσάλον, stragulum mensae, 356.
Mesardonites Basilius 14, 15, 25. V. Catapani.
Μεσάρτη, mesarte domorum, 422, 502.
Mesi n. l. 309.
Mesiano (Daniel de) iudex Briat'ci 181.
Mesiano (Gulielmus de) ἄρχων 277. V. Sufragaro (Letus de).
Mesimerius Theodorus Episcopus 69, 73. V. Episcopi.
Mesina (Nicolaus de) 491, 492.
Mesinido (Galliardus de) t. 300.
Mesinum n. l. in agro Circlarii 375.
Mesinus Ioannes t. 387.
Mesiseli filius Leo possessor praedii in agro Seminarae 392.
Mesitanus Nicolaus t. 230.
Mesitus Arcadius 228. V. Rapicellus Petrus.
Mesocampi praedium 130.
Mesogiani territorium, fortasse Mesianum in Calabria, 140.
Mesorum terra, Μεσῶν χῶρα, in Calabria, fortasse Mesianum. —Eius notarius et Strategus Nicolaus dirimit controversiam inter monasterium S. Nicolai et Theodorum presbyterum de Chalco 120. — Tabularius Sergius 174. — Terrae Erasiosiorum 486, et Logodarorum 424, in pertinentiis eiusdem.
Messana, Μεσίνη, ital. *Messina*.
Diplomata in hac civitate condita a regibus Rogerio 138, et Gulielmo 202.
Domus in eadem Gapaturi et Gotti 378.
Mentio ipsius 310, 318,
Loci nomen Cataractum 378.
Praedia: Argariae 378, Francisci 377.
Vicus, ρούγα, Gapaturi 378.
— (Iacobus de) t. 488.
— (Ioannes de) 380. V. Satrianus Theodorus.
Metachirus Leo sacerdos et clericus t. 521.
Μεταστὸν ζευγάρι βοῶν 540. —Μεταστὸν forte pro μεταξὺ scriptum fuit, cum non male huiusmodi vox duci posset a graeca radice μέσος, medius, quae postea per epenthesim μεταξὺς evasit, et significandae accommodari secundae bubuli generis aetati, quae, teste Varrone, iuvencos completebatur.
Μετάτου βαρύτης, metatorum onus, 54.
Μετεάλιστον 376.
Metilianum n. l. prope Salernum, ubi extat monasterium SS. Trinitatis Cavensis 68.
Metitus Nicolaus t. 402.
Metitzia (S. Mariae de) ecclesia in civitate Barii 28.
Μετοχία, latine obedientiae, seu domus monasticae maiori monasterio obnoxiae, 24, 68 et alibi.
Metopicium n. l. 109.
Μέτοπος λευκός, Frons alba, n. l. 109.
Μετράχοι 487, vel ματεράτζα 428, stragula.
Metzamesa Robertus 151.
Metzarutza Ioannes 151.
Metzonae puteus in agro Orgili 149.
Miandra (Gradalone de) t. 320.
Michael Anthypatus Patricius et Catapanus Italiae 5. V. Catapani.
— Catapanus Crotonis 208.
— Episcopus Anglonensis 45. V. Episcopi.
— Imperator 62, et praefat. p. XXIV. V. Casinense coenobium.
— notarius donationem accipit ab Irene eius amita 293.
— notarius Circlarii 223.
— notarius Comitissae Mabiliae 110.
— notarius 155.
— presbyter et tabularius Turani 131.
Michaelis (Ecclesia S.) Aëtae, de Fabalo, de Laureto. V. Ecclesiae.
Michalitzi Peregrini domus in civitate Rhegii 425, 487.
Michelati nummi. V. Numisma.
Michrizi aporium in Calabria 386, 388.
Milo (Andreas de) t. 375.
Miles Nicolaus t. 326.
Mileto (Bartholomaeus de) 428, 430.
— (Iakelinus et Gulielmus de) t. 319.
— (Nicolaus de) notarius 280.
Miletum, Μηλίτον vel Μιλῆτον, Calabriae oppidum, *Mileto*.
Eius castellanus Petrus 278.
Comites galearum 220.
Donatio facta in agro eiusdem 277.
Ecclesia S. Theodori 277.
Episcopium 559.
Maniscalcus Gulielmus 278.
Mentio ipsius 271, 295.
Monasteria S. Ioannis do Alaro 397, et S. Mariae Scalitorum. V. Monast.
Notarii: Nicolaus 280, Sclibandus Robertus 278.
Pagi: Castrum vetus 397, SS. Trinitas 495, 558, protopapa eiusdem Gregorius Muntanarus et tabularius presbyter Leo 496.
Planities Pungadorum 277.
Praedia: Mesiani 277, Mutari 278, Sufragari 277.
Protopapa Ioannes 255.
Strategus Stephanus Pungadus 263.
Mili Enruinus t. 334.
Milia n. l. in agro S. Severinae 267.
— Nicolaus 259. V. Muserra Ioannes.
Milinaropollus Calocyrus v. 297.
Miliotes Ioannes 307.
Milis (Petrus de). V. Tzitanna.
Milli S. Nicolaus 467.
Μίλλιον, μιλλιαρίσιον, milliarisium, nummus, 40, 171.
Milona (Leo de) 395. — Eius filii possessores molendini Arsaphiae 556.

Milostatum Cafurnum n. l. in agro S. Menae 467.
Mimico (Theodorus de) t. 515.
Minada iudex 190.
Mindonia (Ioannes de) 255. V. Normandellus Riccardus.
Minervium, Μινερβίνον.—Spelunca cum ecclesia S. Salvatoris in agro huius civitatis ad monasterium S. Benedicti pertinens 11, 14, 25.
Mineus Andreas cum uxore et filia vendit Riccardo Strambo vineam et hortum in loco dicto Morphi 283.
Minio subscribere 62.
Μινούριοι ἀδελφοί, Fratres minores Catacii, 429.
Mintene aqua prope Panormum 156.
Minurita Riccardus et eius uxor vendunt Bartholomaeo Ladico praedia sita in agro Catacii 497.
Mittica Stephanus t. 299.
Mitzetes Basilius v. 185.
Mitzo (Nicolaus de) t. 414.
Mitzurica Andreas 120.
— Ioannes possessor praedii apud Pertusiam 119.
— Nicephorus t. 121.
Μείζαι, praestationes, 533, et seqq.
Mizoteri filiorum praedium in agro Circlarii 266.
Mizotero (Ioannes de) t. 132, 551.
Mizoterus v. 184.
Μοιρασία 48, et μοιρογράφιον 114, divisio.
Moibacus Theophylactus t. 32.
Molinaris Basilius t. 94.
— Petrus 174. V. Buttillerus Ioannes.
Μολύβδου βούλη, V. Bulla.
Monacha (Leo de) v. 183.
— (Rogerius de) t. 222.
— (Terrae de) apud Pertusiam 118.
Monachi Marina v. 77.
Monacho (Constantinus de) possessor praedii in agro Peraticorum 111.
— (Ioannes de) t. 222.
Monachus Arsenius 217.
— nomen culturae 161.
— rivus apud civitatem Trani 11, 14, 25.
Monaphacae Gualterii et Dominicae de Calamo tabulae nuptiales 486.
Μονάπλω, indusium, 80.
Monasteria, φροντιστήρια, 49, 138—Ius successionis ad praeposituram et investitura prioratus 45, 46—Electio praepositi 54 —Immunitas quorumdam ab episcopali iurisdictione 89—Conferuntur ad vitam sub annua praestatione 542 — Quaestio inter monasteria diremta ab episcopo constituto ab Apostolica Sede 408 — Licet iisdem propria bona commutare 93—Dominium laicum in ipsa 9, 15, 50, 54, 71, 80 et seq. 177—Dominium regium 140—Principes imponebant ipsis munera 46.
Monasterium S. Ananiae in pertinentiis Ursuli.—Nicon monachus et Ursulus Turmarcha eius filius, aliique donant Praeposito Lucae fundum dictum Petram Caeci cum eodem monasterio S. Ananiae, et castro in cuius suburbio seculares possent aedificare et haberent perfugium si Ethnicorum incursiones fierent 15.
— S. Ananiae in Calabria 91, 419.
— S. Anastasii de Carbuno.—Alexander et Riccardus de Claromonte confirmant Nilo Praeposito eiusdem donationem monasterii Polychorii et ecclesiae S. Mariae de Scanzana 125.
— S. Andreae Apostoli desertum in Calabria donatum a Luca Tromarcho et fratribus Cavensi coenobio SS. Trinitatis 49—Donationes eidem factae a Vitali de Cicere 136, a Ioanne de Picceno 137—Mentio ipsius 152.
— S. Angeli de Battipede.—Nicodemus Antonius et Pancratius monachi eiusdem tradunt Andreae Spetzanito vineas positas in agro Circlarii pro sacra supellectile 93.
— S. Angeli in agro Briatici 460.
— S. Apollinaris in Calabria 139.
— SS. Apostolorum Spanopetri. Pafnutius eius Praepositus 334.
— SS. Apostolorum Styli dictum Eremitarum.
Eius Priores. Umfredus 196, Adimaris 279.
Rogerius rex donat ipsi nonnullos homines 101.
Venditiones praediorum in loco dicto Arsaphia, eidem factae ab Irene vidua Ioannis Franci 196, et a Gregorio Prevetzano 279.
— SS. Apostolorum Tarenti. V. Monast. S. Petri Imperialis.
— S. Benedicti intus Capuam.—Eius Praepositus Basilius 21.
— Calabromariae. Mentio quorumdam eius praediorum 385.
— Casinense S. Benedicti, Μοῦντε Κασίνου μονή.
Eius Abbates et Praepositi: Ragembrandus 2, Theodinus 3, Leo 4, Aligernus 5, Ademarius 10, Maurus 10, Atenolfus 20, Desiderius 62, Oderisius 78, 79, 83, Gerardus 113.
Archivi huius monasterii membranae graecae, praefat. p. XV, XVI, XVIII.
Concessiones et epistolae Imperatorum graecorum, nempe, Leonis VI, p. 2, Michaelis 62, Alexii Comneni 78, 79, 83, 113.
Concessiones et privilegiorum confirmationes factae a Catapanis et Protospathariis de possessionibus praesertim quas in Apulia idem monasterium obtinebat, nempe a Sympathicio 2, Ioannacio 4, Mariano 5, Gregorio Trachaniota 10, Basilio Mesardonita 14, 21, Boiano 18, 20, Potho Argyrio 24. V. Catapani.
Obedientiae huius coenobii: S. Maria de Canneto 1, S. Maria de Cingla, S. Maria de Plumbariola, et S. Sophia Beneventi 2.
Gregorius Protospatharius reddit eidem ecclesiastica praedia posita in themate Longobardiae, quae libellaria concessione acceperat 1.
Controversia inter Theodinum S. Benedicti Praepositum et

Maigelgarium oborta de quodam horto et duobus puteis prope Cupersanum positis diiudicata a Medalspo Imperiali Spathario 3.

Monasterium Cavense SS. Trinitatis. V. Monast. SS. Trinitatis.

— S. Constantii Asylorum obedientia coenobii novae Hodegetriae 140.

— S. Eliae.—Ioannes Aëtae dominus donat praedia Nympho Praeposito eiusdem 328.

— Eremitarum SS. Apostolorum vel S. Mariae de Turre. V. Monast. S. Stephani de Nemore.

— Eremitarum de Driene.—Adelasia filia demortui Comitis Roberti de Basabilia donat eidem vineam 175.

— S. Georgii de Bebalino.—Eius Praepositus Lucas tradit Boëmundo domino Oppidi quaedam praedia sub annua praestatione 471.

— S. Georgii de Episcopio.

Eius Abbas: Ioseph 157, 160, 168, Praepositus Elias 222.

Donationes factae eidem monasterio: a Guidone de Pascali 157, a Leone Gemello 159, a Leone et Riccardo Armentano 168, a Petro, Philippo et Urso Coratzi 222.

Venditio vineae facta ab Hugone filio Ranerii 158.

Idem monasterium donatur monasteriis SS. Trinitatis Cavensis et S. Mariae de Cyr-Zosimo ab Hugone filio Ranerii 177. — Mentio ipsius 194.

— S. Gregorii Thaumaturgi in Calabria.—Gerasimus eius Praepositus permutat praedia cum monasteriis SS. Deiparae Scyllacensis 406, et S. Stephani de Nemore 408.

— S. Hadriani in pertinentiis Rossani a Rogerio Duce donatum Cavensi Coenobio SS. Trinitatis 68, et praefat. p.XXIV.

— Hodegetriae. V. Monast. S. Mariae Hodegetriae.

— S. Ioannis Baptistae.—Donatio eidem facta a Rogerio et Gulielmo de Tivillia 116.

— S. Ioannis de Alaro positum in agro Castri Veteris.—Ioannes de Tzannella adiudicat Andreae Priori eiusdem bona quae Gulielmus Pabillanus usurpaverat 397.

— S. Ioannis de Calveto nunc Calviti.—Donatio praediorum eidem facta a Theogno vidua Gregorii Trasimundi 129. — Ioannes Archiepiscopus Rossanensis accipit ab Hierotheo Praeposito eiusdem monasterii nonnulla ecclesiastica ornamenta, eumque remuneratur donatione quorumdam praediorum 225.

— S. Ioannis de Cuculo obedientia S. Stephani de Nemore 179.— Donatio facta Charri Praeposito eiusdem a Consta et Petro Coxari 337.

— S. Ioannis Eremitarum 325.

— S. Ioannis de Flore, τοῦ Χιοῦρε.

Donationes factae Matthaeo Praeposito eiusdem ab Andrea et Nicolao Scaldieri 373, a Clementia uxore Laurentii Caballarii 376, a Nicolao Primicerio 384, a Nicolao et Theodoro Magidiota 389.

Venditio praediorum facta eidem Praeposito a Ioanne Severitano 357.

Monasterium S. Ioannis Baptistae in Locrensi dioecesi.—Leontius episcopus Locrensis donat Lavino Praeposito eiusdem monasterium Eremitarum 91.

— S. Ioannis Evangelistae Panormi.—Venditio praedii facta eius Praeposito Donato a Capila vidua Ioannis de Alif, eiusque filiis 249.

— S. Ioannis in civitate Tarenti 66.

— S. Ioannis Theristae 247.

— S. Leonardi 429.

— S. Leontii de Stylo.

Describuntur fines bonorum ipsius monasterii extantium Styli et Praetoriati 555.

Indices hominum eiusdem 557, 559.

Stephanus vicarius Antiochi Protospatharii molendinum vindicat Cosmae ipsius Praeposito 57.

Mentio eiusdem 74, 217, 288, 554.

— S. Mariae de Armis 307.

— S. Mariae de Arsaphia Styli.—Rogerius Comes confirmat eidem possessiones omnes 101.

— 3. Mariae Bucetorum donatum a Leontio episcopo Locrensi ecclesiae Deiparae semper Virginis Mariae 91.

— S. Mariae de Cabria.—Donatio praedii eidem facta a Sicilia Ancinarisi et aliis 231. Altera donatio facta Praeposito Cypriano a Ioanne, Nicolao et Urso Politi 280.

— S. Mariae Campoforani.—Flandina vidua Ioannis Gobitzi tradit sub annuo censu Clementi Praeposito eiusdem quaedam praedia posita in agro S. Menae 466.

— S. Mariae de Canneto subditum Casinensi coenobio 1.

— S. Mariae de Cingla prope flumen Vulturnum subditum Casinensi coenobio 2.

— S. Mariae de Cyr-Zosimo vel Zosimo, obedientia SS. Trinitatis Cavensis 177.

Eius Praepositi: Theodorus 33, Lucas frater defuncti Theodori cedit eiusdem monasterii praefecturam Theophylacto praesbytero 45, 56, 60, Petrus 96, Rogerius 187, Ioannes Barisanus 221, Landus 339, Dinus 394, Gulielmus Pascha 512.

Donationes factae eidem monasterio ab Helena Moniali filia Leandri, aliisque 33, a Ioanne filio Caphiri, a filiis Ursini Comitis aliisque 55, a Domna vidua Ioannis, Nicolao et Leone eiusdem cognatis 60, ab Alexandro et Riccardo de Claromonte 115, a praedictis et Hugone eorum fratre 96, ab Alexandro de Claromonte, ab Iuditha eius uxore et Riccardo fratre 101, a Charberto filio Argyri Iudicis 97, ab Irene vidua Mule Troglari 187, a Basilio filio presbyteri Eustachii 188, a Constantino Pelegrino 193, a Philippo Crispino 203, ab Urso Synesiota 221.

Ecclesia S. Theodori ad dictum monasterium pertinens 34, 60. Permutatio praedii facta cum presbytero Manasse 394.

Venditio praedii facta presbytero Eliae a Praeposito Lando 339.

Monasterium S. Michaelis a Gulielmo Pascha Priore S.

Mariae Cyr-Zosimi traditum cuidam monacho sub annua praestatione 542.

Monasterium S. Onuphrii ab Alexandro et Riccardo de Claromonte donatum S. Mariae de Zosimo cum potestate lignandi et pabulandi in agro Nohae 75.

Enumeratio furtorum eidem monasterio factis a Roberto filio Riccardi 150, et praefat. p. XXVI.

Monasterium S. Mariae Hodegetriae novae Patris.—Rex Rogerius confirmat Lucae Praeposito eiusdem omnes donationes 138.

— S. Mariae in Locrensi dioecesi ab episcopo Leontio restauratum 91.

— S. Mariae Montis Arati, Μονυτεράτου, 32. V Catapani, Constantinus Opus.

— S. Mariae de Pertusia suffraganeum SS.Trinitatis Cavensis.

Eius Praepositi: Gadiletus 101, 120, 154, 169, Nicolaus 213, Ioannes de Alferio 273, 274, 275.

Donationes eidem factae a Roberto et Omfrida de Caciano 71, 82, 84, a Pancallo, Roberto et Costarello 100, et praefat. p. XXV, a Nicolao notario et Leone eius fratre 119, a Michaele de Cicere 153, a presbytero Iordano 214, a Leone filio Eliae et Elia eius filio 227, a Leone de Gallo 272, a Iudice Nicolao 272.

Ecclesia S. Nicolai de Pertusia donata huic monasterio a Roberto domino Caciani, et eius uxore Adelitza et filio Roberio 118. Altera donatio eiusdem ecclesiae et bonorum Abbatis Canaci facta a Rogerio domino Caciani et eius matre Adelitza 134.

Emptiones praediorum 169, 273, 275.

Permutationes 213, 274, 542.

Mentio eiusdem 252.

— S. Mariae de Plumbariola subditum Casinensi coenobio 2.

— S. Mariae de Polychorio 125. V. Monast. S. Anastasii.

— S. Mariae Scyllacensis.—Eius Praepositus Gratia 406. V. Monast. S. Gregorii Thaumaturgi.

— S. Mariae Scyllacii veteris, τοῦ παλαιοῦ Σκύλλακος, 409.

— S. Mariae de Turre. V. Monast. S. Stephani de Nemore.

— S. Mauri in civitate Callipolis.

Eius Praepositi: Gerasimus 514, Iacobus 523, 524, 526, Nicodemus 528, Theotus 529.

Census annuus octo solidorum pro lucernarum accensione debitus a Blanco Lanuito et eius uxore 530.

Donationes eidem factae a Salomone domino terrae Aradaei eiusque filiis 514, ab Hilarione et Angolo Nieri de Erolico 515, et praefat. p. XXVII, a Monacho Ioannicio Archangelo 516, a Maria filia Iordani eiusque matre Rametta et aliis 523, 524, 525, a Donata filia defuncti Nicolai Cateci 526, a quodam cuius nomen in membrana deletum est 528, a Riccardo Martello 544.

Quidam Sergius damnatur solvere eidem monasterio certam pecuniae quantitatem 529.

— S. Mennae donatum monasterio Cavensi SS. Trinitatis ab Helena Moniali aliisque 61. — Nicolaus oeconomus eiusdem tradit praedium de Umbrosa Leoni Mauropego et Ioanni Calceno sub annuo censu 181.

Monasterium S. Michaelis donatum cuidam monacho sub annua praestatione a Pascha Priori S. Mariae do Cyr-Zosimo 542. V. Ecclesia S. Michaelis de Fabalo.

— Montis Virginis.—Archivi huius coenobii extant in Tabulario Neapolitano duae graecae membranae editae in hoc Syllabo sub numeris LXXXIII, p. 108, et CXCV, p. 256.

— S. Nicodemi. — Eius Praepositus Gervasius, aliique in emphyteusim accipiunt praedium a monasterio S. Phantini 395.

— S. Nicolai 13.

— S. Nicolai de Burdela 236.

— S. Nicolai de Camato.—Donatio facta eius Praeposito Philareto a Malgerio Altavilla 180.

— S. Nicolai de Catholica 120. V. Mesorum terra.

— S. Nicolai de Cipullo obedientia S. Stephani de Nemore, 335, 383.

Donatio facta eius Praeposito Chrysaphio a Trotta vidua Leonis Beluchi eiusque filiis 312—Donationes Constae Cattobi 337, Christianae et Margaritae 382.

Mentio ipsius 372.

— S. Nicolai de Cofina.

Eius Praepositi: Cosmas 148, Paulus 316.

Donationes: Leonis Mauroleonis et nonnullorum de Comitoleone 148, Mariae de Phongiola 154, Michaelis et Ioannis Totuboni 316.

— S. Nicolai de Drionis 296.

— S. Nicolai Milli 467.

— S. Nicolai Monopolis 53. V. Catapani, Argyrus.

— S. Nicolai de Nemore in agro Styli 286, 556.

— S. Nicolai de Nuda. — Donatio facta Anastasio Praeposito eiusdem a Ioanne de Cizota 268. — Legatum Gervasii Chabitae 306.

— S. Nicolai de Peratico.

Eius Praepositi: Nicodemus 144, Niphus 305, 311.

Donationes: Lenitae de Fagone 106, Gulielmi de Monte 110, Riccardi de Claromonte 144, Ioannis de Brundusio Camerarii Polychorii ex mandato Margariti Comitis 319.

Emptiones praediorum 301, 311.

Mentio ipsius 123.

— SS. Nicolai et Philippi in civitate Tarenti 23.

— S. Onuphrii in agro Nohae dictum de Camposirto donatum S. Mariae de Zosimo ab Alexandro et Riccardo de Claromonte 75 — Donatio eidem facta a Ioanne filio Burnincelli et eius uxore Cyneda 256.

— S. Parasceves a Leontio episcopo Locrensi restauratum 91.

— S. Petri 9. V. Catapani, Gregorius Trachaniotes.

— S. Petri Apostoli de Barychalla, vel Bragalla suffraganeum SS.Trinitatis Cavensis—Donationes factae Maio eiusdem Praeposito a Philippo Grandemani 99, et Philippo Caballario ac

Geofrido eius consobrino 107—Donatur monasterio SS. Trinitatis a Comitissa Mabilia 108.

Monasterium S. Petri Imperialis Tarenti.

Eius Praepositi: Simeo 7, Bartholomaeus 22, 48, 51, Theodosius 35, Ursus 58, Ioannes 65, 67, Bernardus 103, Antonius 178, Ioannes 178, 186, Philippus 370, 371, Ursinaldus 387.

Census debiti a Lociservatore Gulielmo 371, a Medico Ioanne 387, a Nicolao filio Hyacinthellae 178, a Samaro 370, a Siconulfo 144.

Donationes et concessiones eidem monasterio factae: a Michaele Catapano Italiae 5, a Leone Aechualoto et filiis 6, a Domnella moniali 7, a Sardo filio Chrysanthi 31, a Calo 48, a Boëmundo Tarenti Principe 65, ab Hyacintha filia demortui Pamphili 67, a Basilio filio Nicolai vicarii 67.

Emptio vinearum 51.

Permutatio praedii facta cum Ioanne grammatico archidiacono et scriniario maioris Tarentinae ecclesiae 58.

Praedia ab eodem monasterio tradita in emphyteusim Chrysantho, Sardo, Falconi, et Bono 35, Ioanni filio Byzantii 103, Theophylacto 186.

Praedium nuncupatum Muru vetere addictum eidem monasterio a Leone Spatharocandidato 22.

— et ecclesia S. Phantini apud Circlarium.

Eius Praepositi: Gulielmus 266, 276, 282, 289, 291, 301, Dinus 374.

Census eidem debitus a Sichelgaita filia presbyteri Andreae, 289.

Donationes factae eidem monasterio a Ioanne Archipresbytero Circlarii, Nicolao Maurozumo aliisque 265, a Basilio, Andrea et Anna de Eptapocamillo, nec non Leone Grandedio 276, a Salomone filio Rogerii 282, a Carabuna 374.

Emptiones praediorum 291, 301, 548.

Legatum Gervasii Chabitae 306.

— S. Phantini Praetoriati.—Praedia eiusdem monasterii tradita in emphyteusim Leoni notario S. Nicodemi 161, Andreae Tucharo 303, Gervasio Praeposito S. Nicodemi 395. Mentio ipsius 323, 359, 361, 396.

— S. Phantini de Scido 80. V. Marchisius Odo.

S. Philareti 295.

— S. Philippi Locrensis conditum ab Adelasia ac Rogerio Comitibus et traditum Praeposito Barlaam et monachis ordinis S. Basilii a Leontio episcopo 87.—Eius possessiones, ibid.—Mentio eiusdem 429.

— S. Philippi et S. Nicolai Tarenti 23.—Eius Abbas presbyter Ursenandus vendit cuidam Ioanni vineam in loco dicto Montefrese, ibid.

— Sabocinae 307.

— Salvatoris Cammarotae, obedientia S. Stephani de Nemore 368.—Notarius Rogerius Catalanus restituit eidem quaedam praedia posita in agro Badulati 464.—Emptio praedii in hoc agro 478.

Monasterium Sanctorum Omnium 147.

— S. Sophiae Beneventi subditum Casinensi coenobio 2.

— S. Spiritus 376.

— S. Stephani de Fonte in civitate Callipolis.—Venditio facta Praeposito Barnabae a Peregrina vidua Leonis Perdicani eiusque filio Petro 520.

— S. Stephani Eremitarum de Nemore, τοῦ Ὄρους, vel S. Mariae de Turre 69, 76, 77, 85, 86, 123, vel SS. Apostolorum 196, 279.

Eius Praepositi et Magistri: Bruno et Lanuinus 69, 76, 77, 85, 86, 95, Leo 128, Radulfus 146, Ioannes 147, Sicheris 153, Andreas 165, Umfredus 196, Nicolaus 198, 199, 206, 207, 209, 210, Landrinus 219, Gulielmus 233, 247, Guido 279, 285, Gulielmus 322, Bernardinus 335, Siderus 337, Andreas 391, Bartholomaeus 395, 396, Andreas 404, Petrus 408, Matthaeus 478.

Divisio honorum cum uxore Rhai et fratribus ipsius 125.

Donationes eidem factae ab Agellitano Ioanne 391, ab Antzerio Archiepiscopo Rhegino 69, a Carbuneri Gulielmo 123, a Chandacari Nicolao et Rogerio 404, a Coxari Consta et Petro 337, a Curbulino 206, 207, a Gulielmo Rege 202, a Loritelli Comitibus Geofrido 146, et Rhao 147, a Marchisi Sichelgaita 128, a Marturano Roberto 210, a Mesimerio Theodoro 69, a Rogerio Comite 76, 77, 86, et Duce 85, a Rogerio et filiis 179, a Scalione Roberto 209, a Scullando Rogerio 233, et Scullando Ioanne Aëtae dominis 333, a Scyllacii Comite Gulielmo 340, a Siclegrima 372, a Terrun Roberto 198, 199.

Ecclesia S. Theodori eidem donata a Gulielmo Carbuneri 123.

Emptiones praediorum 95, 165, 166, 167, 172, 196, 279, 285, 359, 361, 362.

Fines praediorum constituti et descripti 152, 554.

Obedientiae huius monasterii: S. Ioannes de Cuculo, S. Nicolaus de Cipullo, S. Salvator Cammarotae, S. Theodorus Eremitarum. V. Monasteria sub his nominibus.

Permutationes praediorum cum Constantino et Nicolao Ancaburi 217, et monasterio S. Gregorii Thaumaturgi 408.

Praestatio annua debita ab Appidoriacis 396, et praefat. p. XXVII.

Quaestiones, cum quibusdam hominibus Agriotherarum 322, cum filiis Ziglari 353, et de finibus praediorum 367.

Michael Camerlingus mandat exactoribus vectigalium Badulati ne qua molestia afficiant Eremitas de Nemore 219.

Tabularium insigne huius coenobii, praefat. p. XV. Graecae eiusdem membranae a νοθείας suspicione vindicatae a Trombyo, Franchio et Anonymo Chartusiano adversus Vargam Macciuccam, ibid.

— S. Theodori, obedientia S. Stephani de Nemore.—Donationes eidem factae a Riccardo Fallocco et eius uxore 386, ab Adelasia Grandi 388.

Monasterium SS. Trinitatis de Cancellario. — Venditio domus eidem facta a Chusun, Niphoti et filiis 315.
— SS. Trinitatis Cavensis.
Eius Abbates et Praepositi: Leontius 49, Petrus 68, 108, Romualdus 137, 138, Falcus 177, Marinus 214.
Archivi huius monasterii membranae graecae, praefat. p. XIV. et seq.
Donationes eidem factae a Luca Thromarcho et fratribus 49, ab Helena Moniali et aliis 64, a Rogerio Duce Italiae Calabriae et Siciliae 68, a fratribus de Fabalo 72, a fratribus de Claromonte 96, 104, a Charberto filio Argyri Iudicis Nohae 97, a Philippo Grandemani 99, a Pancallo, Roberto et Costarello 100, a Comitissa Mabilia et filio Gulielmo Grandemani 108, a Roberto domino Caciani, uxore Adelitza et filio Rogerio 118, a Nicolao Notario et Leone cius fratre 119, a Rogerio domino Caciani 134, ab Hugone filio Ranerii, Ata et Rogerio 177, a Constantino Pelegrino 193.
Ecclesiae S. Michaelis de Fabalo et S. Nicolai de Pertusia ad hoc coenobium pertinentes. V. Ecclesiae.
Monasteria suffraganea SS. Trinitatis: S. Andreas, S. Georgius, S. Hadrianus, S. Maria Cyr-Zosimi, S. Maria de Pertusia, S. Petrus de Barychalla. V. Monast. S. Andreae, S. Georgii etc.
SS. Trinitatis Venusinae.—Hugo Abbas eiusdem tradit Leoni notario S. Nicodemi nonnulla praedia ad monasterium S. Phantini pertinentia 161.
— Vivariense a Cassiodoro conditum, praefat. p. X.
Monclaro (Nicolaus de) t. 96.
Monetae—Augustales —Carphopetali — Κόκκοι seu grana — Denarii —Ducatus — Libra argenti — Libra auri —Libra tarenorum — Nomisma — Obolus — Scyphati — Solidi — Solidi Michalati — Tareni—Quarta tarenorum — Turonenses — Uncia aurea. V. Sub singulis his vocibus.
Monia Nicolaus possessor praedii in agro Briatici 444.
Monitor, ὑπόμνησκος, dignitas ecclesiastica, 226.
Mononti Constae praedium in agro Aëtae 456.
Monopolis monasterium S. Nicolai. V. Catapani, Argyrus. — Promontorium, ἀκροτήριον, 53.
Monoscillus Petrus et Christophorus 152, 153.
Mons Acutus, βουνὴ ὀξύ, in agro Orgili 149.
— Casinus. V. Monasterium Casinense.
Montalto (Ioannes de) t. 393.
Montani (Demetrius de) 101, 134, et Vitalis tt. 136.
Monte (Gulielmus de) donat vineam monasterio S. Nicolai de Peratico 110.
— (Rhaus de) t. 124.
Montis Arati monasterium S. Mariae in agro Troiano 32. V. Catapani, Constantinus Opus.
— Calvelli mentio 19.
— Frese in agro Tarentino mentio 23.
Montis Persigii via in agro Troiano 19.
Morcles Basilius v. 185.
Moreae princeps Carolus 491.
Mori flumen in Calabria 120.
Μορία, sycomorus, 27.
Morianorum cultura in Calabria 296, 297.
Morphi Ioannis praedium in agro Barychallae 283.
— n. l. in agro Barychallae 283.
Morrae Canonicus magister Philippus Cosentinus 319.
Morri Vitalis praedium in agro Olettae 213.
Morro (Constantinus de) notarius t. 407.
Mosatus Gregorius t. 226.
Moschatus Georgius, Rogerius, Nicolaus tt. 280.
— Nicolaus 57.
— Rotri filius donat monasterio S. Benedicti domum in civitate Asculi 10, 14, 25.
Mostaci n. l. 106.
Mosura (Vidua et Grisonas de) vv. 77.
Μουνδουάλδος. V. Mundualdus.
Μουχάνδιδα 356.
Mucatarus Ioannes v. 559.
Mucato (Niceta de) t. 150.
Muctares Ioannes v. 560.
Mulae vallis in agro Catacii 435, 476.
Mulcta, Ζημία, 6, 8, et alibi.
Mule nonnulli vv. 77, 85, 86, 559.
— (Leo de) 192. V. Alferio (Petrus et Ioannes de).
— (Nicolaus de) t. 336.
— Troglari. V. Troglari.
Mulus Bentia t. 120, 121.
Muncarada n. l. in agro Troiano 19.
Munda (Leo de) possessor praedii in agro Cagiani 174, t. 175.
Mundualdus 415, 421 et alibi, ἀντιστάτωρ, 523, 524 et alibi.
Munita n. l. in Calabria 247.
Munitor civitatis 96.
Munsurus, Nicolaus et Ioannes partiuntur cum monasterio S. Petri Imperialis vivarium, cuius dimidium a Domnella Moniali fuerat eidem monasterio donatum 7.
Muntanarus Gregorius protopapa SS. Trinitatis Mileti 495, 496.
Munte (Ioannes de) t. 264.
Muntemelio (Robertus de) t. 144.
Muntesarcus Bartholomaeus 439.
Murcle (Ioannes de) v. 185.
Muriciota Zacharia 267. V. Fillia.
Muriella uxor Nicolai Maleini 216.
Murini Castriveteris 557.
Murisanus Peregrinus possessor praedii in agro Badulati 440, 488, 490.
Muritani Andreae praedia in agro Crotonis 208.
Murmero (S. Basilius de) 429.
— (Constantinus de) notarius 414.

Murmero (Rogerius de) 491. V. Chrysaphus Galterius.
Murmerus Basilius possessor praedii in agro Catacii 476.
Murruni praedium in agro Crotonis 400.
Murtulites Theorianus presbyter t. 530.
Muru vetere nomen praedii in agro Tarenti 22.
Musa Constantinus 462.
Musandus δομέστικος, 18, dapifer provinciae 22.
— Iudex in civitate Asculi 10.
Musca Ioannes notarius mutuatur uno anno cuidam Fenso de Garisinda unciam auream unam 475.
Muschatus Praepositus S. Benedicti 10. V. Accepta monialis.
— Robertus 152, 153.
— Rotri filius. V. Moschatus.
Muserra Basilius cum filiis vendit praedium Arno de Melphia 204.
— Ioannes vendit Nicolao Miliae vinetum in agro Nicoterae 259.
Musitracla n. l. 102.
Musoleo n. l. 553.
Musuri Leo et Anatole tt. 236, 237.
Mutarenae aporium in agro Aëtae 546.
Mutari praedium in loco dicto Buchorta 172.
Mutaro vel Mutero (Bonus Consta Petrus et alii de) tt. 125, 133, 164, 270, 293, 294, 547, 548.
Mutero (Leo de) cum filiis vendit monasterio S. Stephani praedium in loco dicto Buchorta 172, donat praedium ecclesiae S. Mariae de Sturnis 547.
— (Ioannes et Petrus de) possessores praediorum 270, 272, 278. — Petrus eius filius tradit instrumentum quoddam Petro Caleto 271.
Mutarum vel Muterum Francicae pagus.—Possessores praediorum in agro eiusdem, Flavia 270, Mangiaboe 164, Melchisius 270, Mutarus 270, Saba et Selimus 164.
Mutuatio 475.
Mutzafallus Georgius v. 559.
Mylees molendinum in agro Circlarii 235.
Myri castrum in agro Orgili 149.
— de Luppulo filius Stephanus t. 150.
Myromanna (Lucidus de) notarius 72.

N

Namparus Ioannes notarius Badulati 439, 440.
Naonetis (Platea de) in civitate Callipolis 515.
Naso (Philippus de), τοῦ ῥήνα, notarius 382.
Natali (Ioannes de) t. 414.
Neapolanus Pantaleo t. 402.
— Bartholomaeus aliique tradunt monasterio S. Stephani de Nemore partem vinearum eidem legatam testamento Siclegrimae 372.
— Nicolaus t. 440.
Nemore (S. Maria et S. Nicolaus de), τῶν σαλτῶν, 286.
— (S. Stephanus de). V. Monast.
Neocastrensis episcopus Henricus 92.
Neocastrito (Ioannes de) t. 201.
Neocastro (Andreas de) t. 475.
Neocastrus Catacensis cantor 421.
Nereo (Petrus de) t. 393.
Neritum, Νέριτον, ital. *Nardò*, 513, 531.
De membranis Episcopalis Archivi Neritini in Neapolitanum Archivum delatis adi praefat. p. XVI, XIX, et Syllab. p. 504-521, 523-531, 543-545.
Graecanicum gymnasium Neritina in urbe institutum per monachos, qui Constantinopoli Iapygiam IX saec. advenerunt, praefat. p. X.
Νερὸν flumen. V. Nigrum.
Nestorii anathema 234. V. Imprecationes.
Netum flumen in Calabria 389.
Neuphotistes Ioannes t. 331.
Nialates vel Niblat Consta v. 78.
Nicander notarius Rhegii 424, 425.
— (S.) Mentio obsidionis huius civitatis 119.
Nice Riccardus iudex Aëtae 431-434.
Nicephorum 255, 558.—Venditio domus in hac civitate 352.— Eius Strategus Laurentius 353.
Nicephorus Stephanus possessor praedii in agro Aëtae 431.
Niceta lector et tabularius Agriotherae 360, 362, 363, 396, 397.
— presbyter et notarius Cagiani 71, 83, 84.
Niciteutae Nicolai filii Leonis praedium in agro Olettae 143.
Nicodemi (Monasterium S.). V. Monast.
Nicodemi (Leo notarius S.). V. Monasterium SS. Trinitatis Venusinae.
Nicodemus Praepositus S. Nicolai de Peratico 145.
Nicolai (Ecclesia S.) de Legistis. V. Ecclesia.
— (Ecclesia S.) in castro dicto Petra Caeci 16.
— (Monasteria S.) de Camato, de Catholica, de Cipullo etc. V. Monast.
Nicolaus eiusque uxor Maria 541. V. Composta.
— filius Hyacinthellae 178. V. Monasterium S. Petri Imperialis, Census.
— filius Magistri Leonis 345. V. Bucia Nicolaus.
— Comes Olettae 137, 138, 143, 154, 170, 175.
— notarius Acherontiae, Nicolaus notarius Aëtae, Nicolaus notarius et strategus Mesorum, etc. V. Acherontia, Aëta, Mesorum terra, etc.
Nicolettus Petrus t. 322.
Nicotera, Νικοτέρα, ital. *Nicotera*, Calabriae oppidum.
Baiuli eiusdem: Ioannes 339, Petrus de Salerno 331.
Capella 338.
Castellanus Ioannes 339.
Dominus dictae terrae Gualterius 349, 350.
Domus in eadem pertinentes ad Caballarium, Giannutum, Lazarum, Regem, Santanellum, Superciam 338.

Ecclesia S. Matthaei 338.
Episcopatus 205, 238, 239, 241, 285, 332, 349, 350, 352.—Episcopus Pelegrinus 237.
Locorum nomina: Glapsadum 259, S. Eustathius 332, Lavidium 283, Stauracones 348, 349, 351.
Mentio ipsius 318.
Notarii: Caracalla Ioannes 205, Tuscanus Ioannes 315.
Praedia in agro eiusdem pertinentia ad Aechmalotum 239, 258, 284, Burrucetium 284, Chalcellum 284, Coccalum 314, Comitem 237, 239, 258, Condem 284, Contaratum 240, 249, 351, Diacolinum 259, Episcopatum 237, Eusebiam 239, 258, Fellecium 532, Glapsiam 240, 259, Gualterium Dominum 349, 350, Hypostasarum 284, Lagopatum 331, Lentam 314, Leopardum 330, Leucum 261, Libam 240, 332, Malaferam 238, 258, 261, Marram 330, Martinum 348-351, Mastrolleum 237, Milliam 259, Muserram 259, Piciam 284, Regem 261, Regitanum 240, Rusarum 259, Saragandum 240, 349, 350, Scannapecum 330, Stauracum 240, 349, 350, 351, Turcum 314, Tzocalam 348, 349, 350.
Primicerius presbyter Ioannes 332.
Protopapa notarius Calocyrus 259, 260, 261.
Tabularii et presbyteri episcopatus: Constantinus 332, 349, 350, 352, Cumerci (Nicolaus de) 285, Petrus 205, 238, 239, 241.
Tabularius presbyter strategus et protopapa 315.
Venditiones factae in eodem agro 205, 237, 238, 240, 258, 259, 260, 285, 314, 330, 332, 338, 348, 349, 351.
Nicus Bartholomaeus cum eius matre et filia vendit notario Paulo Fitzurro duo praedia in agro Aëtae 455.
Nielli filiorum praedia in agro Circlarii 276.
Nieri filii Hilario et Angelus 515. V. Monasterium S. Mauri.
Nifoti Chusun 315. V. Chusun.
Nigrum flumen in regione Lucaniae, Νιρὸν, 81, 117, 200, vel Μαῦρος 136, 138, 143, 451, ital. *Negro* vel *Tanagro*. Iustinianus (*Dizionario dei fiumi*) sub voce Tanagro duas graecas memorat membranas, quas p. 136 et 143 edidimus, easque asservari dicit in Maiori Neapolitana Bibliotheca; sed procul dubio de Paschalis Baffii apographis loquitur, nam originales membranae in Cavensi Tabulario extant.
Nihilo (Nicolai de), τοῦ τίποτι, praedium 137.
Nilus Ioannes v. 381.
— Praepositus monasterii S. Anastasii 126.
— (S.) Rossanensis monachus S. Benedicti hymnum compluresque epistolas graece scripsit, praef. p. XI.
Noha, Νόα, ital. *Noia*. Lucaniae oppidum.
Catapanus huius civitatis Ioannes Faracli 241. V. Faracli.
Custodes: Osmundus 96, Ioannes de Ullano 98.
Domini eiusdem terrae fratres de Claromonte 75, 96, 104, 115, 379, 394. V. Claromonte.
Donationes factae in eadem 34, 60, 75, 96, 97, 104, 115, 187, 203, 379.
Ecclesia S. Pancratii 60.
Feudum Serraneri 379.
Flumen Sarmentum 75, 115, 187, vel Salmiantum 96.
Iudices: Candidus 96, 98, Gothofredus 395, Michael 204, Sferramolina Ioannes 380. Iudices nonnulli in iudicio constituti 241.
Lignandi et pabulandi facultas in hoc agro concessa monasterio S. Mariae de Cyr-Zosimo 75.
Locorum nomina: Appium 34, 60, 394, Bonohomine 96, Capillus 96, S. Euplus 187, S. Hypatius 242, 379, Sancti Ioannis Canalis 96, S. Iulianus Calogerorum 394, Lubetrani Canalis 96, Mons Cospillingus 75, Mons Nudae 105, 115, Ooga 105, de Paschale 203, S. Paulus 97, 111, 112, S. Petrus de Mallia 112, Putzirra 115, Serra Palumbarae 75, Serra Petrae Albae 60, Spartum 112.
Monasteria S. Mariae de Cyr-Zosimo et S. Onuphrii. V. Monast.
Monitor civitatis Osmundus 96.
Notarii: Constantinus de Claromonte 188, Nicephorus 204, Nicolaus 98, 105, 113.
Permutatio praedii 394.
Praedia pertinentia ad Seremelum 112, Capistrum 98, fratres de Claromonte. V. Claromonte, Iudicem 242, Maliam 34, Manassem 394, Mandicatum 203, Monasterium S. Mariae de Cyr-Zosimo. V. Monast. Pelegrinum 203, Scribitzum 61, Seremelum 112, Sferramolinam 379.
Rivi: Capilli 115, Clatzae Malae 75, Leucae 98, Liandri 60, Mandicapulli 394, Marci 105, Melissi 115, Pharacli 75.
Sententia 241.
Strategus Ivo 113.
Tabularii: presbyter Chrysaphius 61, Ioannes 380, 395, Nicolaus 204.
Torrens Caecus 98, 105, 115, Torrens Marci 394.
Venditionis instrumentum 111.
Via Ficaromae 34.
Xenodochium 379.
Nomicises Cacures t. 384.
Νόμιστρον, herbaticum, 20.
Nomophylax Petrus de Briatico t. 372.
Noretus Petrus t. 406.
Normandellus Riccardus vendit Ioanni filio Mindoniae domum infra Mesam 255.
Norre (Rhaus de) t. 110, 115.
Notanus Ioannes vendit vineam monasterio S. Phantini 548.
Notaria de Felleci 531. V. Vallelonga (Robertus de).
Notarii quorum mentio in hoc Syllabo habetur adnotati sunt sub vocibus oppidorum ad quae pertinent.
Notarius domini Aëtae 335.
— fratrum de Claromonte 115.

Notarius Comitissae Mabiliae et Gulielmi Grandemani 110.
— Magni Iudicis Calabriae 301.
— Maximillae sororis Regis Rogerii 299.
— Ioannes v. 558.
Νόθοι homines, seculares, monachi, presbyteri et moniales scilicet peregrini, qui migrabant in terras ecclesiarum ut inibi illaesi degerent 81.
Nucara (Durantes de) t. 188.
Nucarrites Ioannes eiusque filius Rogerius vendunt praedium S. Nicolao do Peratico 311.
— Riccardus t. 222.
Nucarrota Ioannes emit praedium a Roberto filio Isnardi 122.
Nucera (Simon de) t. 216.
Nuchita (Maria de) v. 77.
Nucibus (Simeo de) t. 373.
Nuda (S. Nicolaus de). V. Monasterium.
Nudae mons in agro Nohae 105.
Numisma aureum, νόμισμα χρυσοῦ, 7, χρυσοῦ διαχαράγματον, inscriptum, 17, 27, 39, σωτηρίκιον, ὁλοτράχεον, signo sanctae crucis inscriptum, asperum, 23, 28, ρωμανάτον 30, 36, σκυφάτον 22, 51, 71, 130, 149, ριάλεις 178, vel ριγάτον 347, 388, 519, 524, 525, 527 et alibi, μιχαηλάτον 511, 513, 514.
De Romanatis aureis Cangius in eo falsus est, quod huiusmodi nummos ita appellatos censuerit, quia Romani Diogenis Imp. imaginem prae se ferrent, cum ex nostra membrana anni 1039, edita sub num. XXXI, eruatur non a Romano Diogene, qui ab anno 1068 ad annum 1071 imperavit, sed ab uno e tribus homonymis Imperatoribus, qui Imperii Byzantini gubernaculis ante eum adsederant, primum fuisse cusos.
Nuredi praedium in Calabria 357, 358.
Nurmandellus 558.
Nuvellisius Nicolaus Vicecomes t. 369.
Νυχθήμερον κρατεῖν 127, μίαν ἡμέραν καὶ μία νύκτα 134.
Νυμφοστολισμόν, nuptiales vestes 377, 531 et alibi.
Nymphus Praepositus monasterii S. Eliae 329.

O

Obedientia 25. V. Μετοχία.
Ὄβολος, obolus, 81.
Oclifabae Sergii praedium in agro Olettae 82, 84. — Clausura 118.
Oclius Robertus notarius t. 208.
Odda (Consta de) t. 270.
Oderisius Abbas Casinensis 78, 79, 83.
Oto Marchisius. V. Marchisius.
— Nicolaus t. 61.
Odone (Ioannes de) t. 493.
Ὄγκια. V. Uncia.
Ogitzus v. 77.
Oleastri collis, ἀγριελαίου βουνός, in Calabria 127.
Oleta (Galganus de) t. 341.
Oletta, Ὀλίττα, Ὀλίθα vel Ὀλίδα, ital. *Auletta*, oppidum provinciae Principatus Citerioris.
Adoptionis instrumentum conditum in hac terra 232.
Donationum instrumenta 136, 137, 153, 228, 256, 272.
Camerlingi eiusdem: Rhaus 256, notarius Goffus de Salerno 251, 272-275.
Catapani: Lupinus Pappacarbune 216, Gulielmus Thepente 251.
Comites: Nicolaus 137, 138, 143, 154, 170, 175, Orricus 233, Comitissa Adelasia 251, 256.
Flumen Nigrum, Μαῦρον, 136, 143.
Loci nomen Serra de Oletta 82.
Magistri civitatis: Argyrus 143, Leo 154, Nicolaus Tepente 170, filius Nicephori Vicecomitis 175.
Monasterium S. Mariae de Pertusia. V. Monast.
Notarii: Basilius 137, 138, filius Comitis 154, 170, 193, 213, 214, 215, 216, 227, 233, Cilentanus Ioannes 272, Corte (Vitalis de) presbyter 252, 273, 274, 275.
Permutationum instrumenta 213, 274.
Pignerationis instrumentum 251.
Strategi: Burreri Riccardus 193, Calo (Basilius de) 212, 213, Cappello (Basilius de) 215, 233, Corte (Ioannes de) 196, Pepe Gulielmus 137, 138, Thepento (Constantinus de) 214, Vitziusus Octavianus 228.
Vicecomites: Apate (Ursus de) 137, 138, Gitzus Ioannes 212, 213, Gitzus Petrus 216, 228, Perga (Ioannes de) 143, Proximus Satrianus 214.
Venditionum instrumenta 143, 169, 192, 195, 212, 215, 273, 275.
Oliva (Robertus de) t. 284.
Olivas v. 77.
Olivetaliae pro oleae 11, 14.
Olivianum. V. Libianum.
Ollico (Ioannes de) t. 96.
Olliontesta Ioannes 151.
Ὁλοτράχεα νομίσματα. V. Numisma.
Omalia (S. Maria de). V. Ecclesia S. Mariae de Planitie.
Ombrosa. V. Umbrosa.
Onufrii (Monasterium S.). V. Monast.
Ooga n. l. in agro Nohae 105.
Opazenus Constantinus t. 29.
Ὀπῖραι, operae, 429.
Oppido (Nicolaus de) t. 129.
Oppidum, Ὄππιδον, Calabriae urbs. — Domina eiusdem Hodierna 295.—Eius fratres Boëmundus et Ioannes 295. — Quaestio de feudo Marescotti inter eos et Ascettinum de Brui diiudicata a Ioanne de Rhegio Magno Iudice Calabriae 294-301.—Dominus Boëmundus 471. V. Monast. S. Georgii de Bebalino.

Notarius huius civitatis Constantinus 299.
Strategus Tobinus 299.
Optima (Ioannes de) possessor praedii in agro (Olettae) 216, t. 233. — Leo eius filius t. 227.
Opus Constantinus Catapanus 32. V. Catapani.
Ὀρδινοι βιναλίων. V. Vineale.
Ordioli terra. V. Ursulum.
Orengia uxor Rogerii Cuniprettae 124.
Orestes notarius Barii 29.
Orgili terra. V. Ursulum.
Oria. V. Uria.
Orioli terra. V. Ursulum
Oritanus Ioannes t. 241.
Orontii (Rivus S.), τοῦ ἁγ. Ἀρόντζου, in Calabria 389.
Orophylacis Arcudi praedium in Calabria 95.
Ὄρους monasterium. V. Monast. S. Stephani de Nemore.
Orphanus Leo. Mentio venditionis ab eo factae monasterio S. Mariae de Arsaphia et a Comite Rogerio confirmatae 102.
— Stephanus t. 514.
Orricus Comes Olettae 233.
Orte n. l. in agro Tarenti 186, 370.
Ὀρθόδοξος 46.
Osberni praedia ad Argustum in Calabria 298, 300.
Ὀσίδιον, obsidio, 119.
Osmundus munitor et custos Nohae 96.
Ὀσπίτιον, ὁσπιτότοπος. V. Domus.
Oto (Ioannes de) 364.
Ὀθόνη vel ὀθόνια, tunica, 80, 325 et alibi.
Ὀθνιοι ξένοι 74. V. Commendati.
Οὖβος, V. Hugo.
Οὔμβρος, receptaculum aquae pluvialis, 146, 210.
Oxgalogensis Iaconus Ioannes t. 493.
Oxideauratum epiloricum 83.
Ozomenum n. l. in agro Agriotherae 263.

P Π ET Ψ

Pabillanus Gulielmus 397. V. Monasterium S. Ioannis de Alaro.
Pachae Mariae domus in pertinentiis Mesorum 425.
Padula (Boëmundus de) Magnus Iudex Calabriae 323.
Paënus notarius t. 331.
Paflagoniae Dux Argyrus. V. Catapani, Argyrus.
Pafnutius Praepositus monasterii Apostolorum Spanopetri 334.
Paganus Consta presbyter t. 121.
Pagarus Basilius publicus tabularius in terra Hydruntina 504, 505.
Palaeochorii praediola in agro Rossani 225.
Palaeochorium Suriani n. l. in Calabria 233.
Palaeologus Demetrius Despotus Porphyrogenitus confirmat fratribus Demetrio et Andronico Gemistis donationes terrarum Phanarii et Brysis, 537 et seqq.
— Ioannes Imperator et Romanorum Autocrator confirmat Georgio Gemisto donationem terrarum Brysis et Phanarii, 534 et seq.
— Theodorus Porphyrogenitus Despotus donat Georgio Gemisto eiusque filiis Demetrio et Andronico castrum et terram Phanarii, 533.
Palagianum. V. Pelagianum.
Palatium n. l. in agro S. Severinae 286.
— Imperiale 62.
— Panormi 250.
Pali n. l. 47.
Παλληδάλλιον, forsan panniculi, 356. V. Παννυδύλλια
Pallium triacontasium 79.
Palmenteri Leo t. 190.
Palumba (Nicolaus de) Castellanus Seminarae 393.
Palumbara (Colla de) n. l. 109.
Palumbarae Serra 75.
Palus apud Tarentum 58.
Pambi Gulielmus monachus S. Stephani 206.
Panarum flumen apud Stylum 57.
Panarum praedium in Calabria 556.
Pancallus (Constantinus) v. 85.
— cum filiis Roberto et Costarello donat monasterio Mariae de Pertusia praedium dictum de Vado Malo praefat. p. XXV.
— filius Ioannis Curcusii notarius 63.
— Neocastrensis notarius 117.
Pancharii (Leo S.) notarius et iudex S. Catharinae dirimit controversiam inter monasterium S. Stephani de Nemore et filios Ziglari 353.
Panchiotus Basilius t. 343.
Pancratii (Ecclesia S.) 60.
Pandi via in Calabria 102.
Pandolfo (Giofus de) t. 331.
Pandus. Mentio donationis ab eo factae prope Cupersanum coenobio S. Benedicti 3.
Pannachius Gregorius t. 438, 444, 445, 450, 461, 482, 495. Philippus iudex Briatici 531, 532.
Pannaconum praedium in Calabria 142.
Panneus Leo t. 37.
Παννυδύλλια, panniculi, 487.
Panormiti filii 555.
Panormo (Gulielmus de) Strategus Scyllacii diiudicat controversiam inter Rogerium Ranum et Nicetam Papilliuni 411.
Panormum Siciliae civitas, Πανόρμον.
Archivi huius urbis membranae graecae editae a Iosepho Spada, praefat. p. XIV.
Domus in eadem ad monasterium SS. Trinitatis de Cancellario pertinens 315.
Donatio facta in agro eiusdem 155.
Mentio ipsius 182, 294.
Monasteria: S. Ioannis Evangelistae 249, SS. Trinitatis

de Cancellario 315. V. Monast.
Mons Pelegrinus 288.
Mulchafen Panormi 487.
Locorum nomina: Boicum, Bulchups, Chagar Elgurap 156, Charlteltzeteta 315, Elegzel 156, Maria 218, 250, Marsitulum 288, Mintene aqua 156, Pelegrinus 287, Pelegrinus collis 288, Phitalia, Pyrizin, Rachala Exames, Sumes, Zendupe 156.
Palatium maius 250.
Praedia in agro eiusdem pertinentia ad Abdesseit Traulis 288, Aliph 249, Ansaldum 250, Bunellum 156, Clarum 250, Monasteria S. Ioannis Evangelistae 250, et SS. Trinitatis de Cancellario 315, Pelecanum 288, Raptum 219, Rheginum 250, Romaeum 287, Thepet 219, Tziphnim 219, Zicrim 218.
Protopapa Constantinus 250, 288, 315.
Rivus Balatorum 156,
Tabularii: Calocyrus 219, 251, Ioannes 288, 315.
Venditiones conditae in eadem civitate 218, 249, 287, 315.
Pantaleemon (S.) in agro Crotonis 401.
Pantaleemonis (Cultura S.) ad monasterium S. Stephani pertinens. Descriptio eius finium 554. — Rivus S. Pantaleemonis 555.
Pantaleone (Ioannes de) iudex Olettae 273, 274, 275.
Pantanitzia in agro Crotonis 206.
Pantanum n. l. 549.
— in Calabria 117.
Pantheus praefectus 53.
Papacaleca Rogerius Strategus Colubrarii 312.
Papae mentio 113. — Papae Vicarius Sasso Cassanensis episcopus 86.
Papassy subdiaconus t. 59.
Papilliuni Niceta et Rogerius Ranus 411. V. Panormo (Gulielmus de).
Papu n. l. in agro Aëtae 334.
Pappacarbune Lupinus Catapanus Olettae 216.
Pappato (Angelus de) t. 273, 275.
Paralisi vinea in agro Seminarae 493.
Parapetro (Nicolaus de) t. 300.
Paraponimius Arcadius v. 183.
Παραπόρτιον, parva portula, 66, 67.
Parasceves (Monasterium S.) 91. V. Monast.
Parasceve (S.) de Aëta 431.
— de Galiato 337.
Pardi collis 195.
Pardus emit vineas in pertinentiis S. Cyrici 543.
Παριτινία 518.
Pareta n. l. prope Tarentum 66.
Paride (Robertus de) t. 87.
Parisi Roberti cultura in agro Aëtae 328.
Πάροικοι 139, 219, 220, 328, et alibi.
Partzellutza Nicolaus v. 85, 86.
Pascha Gulielmus Prior S. Mariae de Cyr-Zosimo 542.
Pascha Gulielmus t. 223.
Paschali (Guidus de) filius Georgii donat praedium monasterio S. Georgii 157.
— (Ioannes de) eiusque filius Petrus donant praedium Constae de Rusito 234.
— (Stephanus de) filius Ioannis possessor praedii in agro Tarenti 52.
Paschalis tabularius Callipolis 524-527.
— Basilius 428.
Paschalium n. l. in agro Nohae 203.
Pasimna. V. Phillia.
Passavante (Ioannes Tacha de) notarius Satriani 369.
Passer Comes Curiae 18, 21. V. Comes Curiae.
Pastapas Andreas et Nicolaus tt. 304.
Pastillus Theodorus et Nicolaus tt. 343.
Pastopus Basilius t. 363.
Patacones n. l. 551.
Patello (Nicolaus de) aliique vendunt Leoni de Crinaro vineam in agro Circlarii 131.
Paternitae n. l. in agro Briatici 532.
Paterno (Gulielmi de) feudum 298.
Patibulum magnum, sive poena mortis, 3.
Patriarcha oecumenicus Sergius 15. V. Sergius.
— oecumenicus sub cuius protectione synaxis celebratur a monasterio S. Mariae de Cyr-Zosimo 45.
Patricii, Marianus, Michael, Opus. V. Catapani.
Patricius Calocyrus 18.
— Nicolaus accipit a Stratilato speluncam ut in ea trapetum extruat 62.
Patris monasterium. V. Monast. S. Mariae Hodegetriae.
Pauli et Petri monasterium. V. Monast. S. Petri Imperialis.
Paulo (Petrus de) presbyter possessor praedii 100.
Paulus (S.) apud Francicam 262.
— in agro Nohae 97, 111, 112.
Paximadius Nicolaus t. 223.
Pazunus Georgius 220, et Nicolaus t. 221.
Peccilo (Orlandus de) t. 359.
Pectinati Ioannis terra in agro Circlarii 282.
Pedeferratus Vitus filius Roberti possessor praedii 229.
Pedemolle Demetrius t. 101.
Pediso (Constantinus Chamalus notarius Iepactri de) t. 142.
Πηγάδιν ὀμβριτὸν, cisterna, 74.
Pegaditae vinea in Calabria 487.
Πεγουμάριον 532, forsan pro πεγουάριον, peguarium, mensurae genus.
Pelagianum Terrae Hydruntinae oppidum. Cinnamus Calligraphus solvit tributum Basilio Mesardonitae Catapano Italiae pro castro huius oppidi 17.
Pelecanus Petrus v. 199. 201.

Pelecanus Riccardus possessor praedii in agro Panormi 288.
— Theodorus v. 185.
Pelegrini montis prope Panormum mentio 287, 288.
Pelegrinus Alexander filius Gulielmi possessor praedii in agro Olettae 272, permutat praedium cum monasterio S. Mariae de Pertusia 274.
— Constantinus donat praedium SS. Trinitati Cavensi et S. Mariae de Cyr-Zosimo 193.
— Gulielmus possessor praedii in agro Olettae 212.
— Nicolaus possessor praedii in agro Nohae 203.
— episcopus emit praedium a Ioanne filio Mastrollei 237.
— notarius, tabularius, presbyter et protopapa Nohae 242.
Pellipum flumen in agro Scyllacii 341.
Pelliteris t. 238.
— Pelliterus Grinfuchnus t. 326.
Πελλιτζούνι, tunica pellicea, 511.
Pemteris Laurentius t. 261.
Πενταμερία, quinta pars, 323.
Pentarga (Petrus de) 295.
Pentenite Maria emit domum ab Archontissa 421.
Πεντηντάρια βινιάλια. V. Vineale.
Pentetaris Nicolaus presbyter t. 541.
Pentupus Nicolaus possessor praedii in agro Catacii 497.
Pepe Gulielmus Strategus Olettae 137, 138.
Peratico (Monasterium S. Nicolai de). V. Monast.
Peraticus Nicolaus v. 560.
Perdevo vel Perdebua Nicephorus v. 85.
Perdicani Leonis vidua Peregrina. V. Monasterium S. Stephani de Fonte.
Perdicaris Michael v. 78.
Perditum n. l. in agro Ursuli 290.
Peregrinus primus cantor et tabularius Crotonis 372, 384.
— notarius 456.
Perga (Ioannes de) filius Boni Vicecomes Olettae 143.
Περιαύλιον, atrium, 11, 25, 42 et alibi.
Περιβόλης, hortus, 94 et alibi.
Peristerenae praedium in agro Aëtae 546.
Περιστρίτον, περιστέταρτον etc. cum tertia parte, cum quarta parte etc. 484.
Permutationum instrumenta 42, 58, 93, 201, 213, 225, 246, 262, 274, 288, 294, 400, 406, 418, 542.
Perre Basilius possessor praedii in Calabria 487.
Perrettus Camerlingus Ioannis Scullandi domini Aëtae 334.
Perrino (Ioannes de) t. 553.
Perruci n. l. in Calabria 102.
Perrunus filius Galati notarii possessor praedii in agro Aëtae 454.
Perrunus Iulianus 453.
Pertusiae pagus apud Olettam 118, 195. V. Monasterium S. Mariae de Pertusia.
Pertze Gulielmus t. 176.
Petra (Ioannes Vicecomes de) t. 100.
Petra Alba (Serra de) n. l. 60.
— Bunata (Berardus de) t. 211.
— Caeci (Castrum de) 15. V. Monasterium S. Ananiae.
— Firma n. l. 71.
— Pizzuta n. l. 109.
Petralatina Irene v. 560.
Petralites Nicolaus t. 289, v. 559.
Petri Diaconi regestum praefat. p. XVIII.
Petri (Rivus S.) 15.
Petricella n. l. in agro Aëtae 328.
Petrona (Theodorus de). V. Sellitta.
Petrosa n. l. in agro Circlarii 266, 276, 282, 292, Olettae 212.
— (Monasterium S.). V. Monast. S. Petri Imperialis.
Petrus Abbas SS. Trinitatis 68, 108.
— Comes Curiae 11, 12.
— Tabularius episcopii Nicoterae 238, 239, 241, 258.
— (S.) Spanopetri n. l. in agro Aëtae 454.
— (S.) Malliae n. l. in agro Nohae 112.
Pettevinus Tustanus t. 208.
Phanarii castrum et terra. V. Palaeologus.
Phantini (Monasterium S.). V. Monast.
— (Rivus S.) in Calabria apud Stylum 57, 556, 557.
Phantinus Constantinus filius Petri t. 414.
— monachus Praepositus. V. Episcopus Tarentinus Cinnamus.
Phantissae vinea 283.
Philagathus Rossanensis praefat. p. XI.
Philareti (Monasterium S.) 295.
Philo (Thyrsus de) t. 325.
Philenus Michael Turmarcha t. 32.
Philetae vel Carpineti collis 19.
Philippi Apostoli (Ecclesia S.) Hieracensis 356.
— (Monasterium S.) Locrensis. V. Monast.
— (Monasterium S.) in civitate Tarenti 23.
Philippus Episcopus Crotonensis 208, 210, 211.
— Princeps Tarenti Caroli II filius 504, 506.
— protopapa et notarius 377.
— Protospatharius et Strategus Hieracii et Styli constituit fines inter praedia Stephani Maleini et Eremitarum 152.
— Vicecomes Ursuli 110.
Philitristiano (Hugo de) t. 97.
Philla Ioannes possessor praedii in agro Colubrarii 319.
— de Tangaria n. l. in Calabria 81.
— Phillia (Ioannes de) v. 559.
Phillianus Tuscanus. V. Tuscanus.
Philocalo (Elias de) t. 150.
Philomenus possessor praedii 541.
Phiso (Nicolaus de) possessor domus in agro S. Severinae 373.
Phitaliae ager prope Panormum 156.
Phitalis n. l. in Calabria 81.
Phitia Georgius v. 329.

Phoca Nicephorus v. 279, 300.
Phonioci domus in Calabria 295.
Photae praedia in agro Ursuli 149.
Photino (Bonus de). V. Chrysanthus, Sardus etc.
— (Arcadius de) 356.
Photinus Pantaleo t. 520.
Photus presbyter et tabularius Crotonis 207.
Physaptus Nicolaus et Consta possessores praediorum in Calabria 297-301.
Phyzateri exarchus notarius et tabularius Callipolis 528.
Picceno (Ioannes de) filius Christophori donat monasterio S. Andreae quaedam praedia posita ad S. Parascevem 137.
Piccilus Nicolaus t. 466, 480.
Picernus vel Pitzinni Nicolaus Castellanus Castri Veteris 399.
Picia Barsacius eiusque filius Theodorus vendunt Nicolao de Conde vineam in agro Nicoterae 284.
Pidete Ioannes t. 135, 136.
Pigneratione 251, 318.
Pililis Leo t. 412.
Pillicciani bona adiudicata a Comite Rogerio Theodotae Gannadei filiae 152.
Piloplastus Marcus 421, 423.
Pinna possessor praedii 541.
Pinniaterus Elia et alii vv. 183.
Pintu Ioannes t. 352.
Pioncefaldus Rogerius t. 315.
Pipino (Ioannes de) t. 118, 119, 134, 136.
Pirriacus Georgius t. 163.
Pisanus Abdelmiaich t. 288.
Piscara S. Benedicti in flumine Lauri 11, 14.
Piscialupus Robertus t. 124.
Piscopium. V. Episcopium.
Pissiuni Bartholomaeus possessor praedii in agro Acherontiae 357, 358.
Pistillariae collis in Calabria 472.
Pithicus Ursus 151.
Pittari aporium in agro Aëtae 545.
Pitum (Henricus de) t. 234.
Pitunus Andreas et alii 483. V. Aquaro (Nicolaus de).
— Iosfredus t. 329, 334.
Pitza (Leo de) filius Ioannis t. 39.
— (Pancalus de) t. 96.
— Thyrsus t. 165, 167.
Pitzella Vitalis vendit praedium Bono Bonadie 212.
Pitzileone (Arsaphius de) Vicecomes Colubrarii 123.
Pitzutus Damianus t. 263.
Pius Vitalis t. 315.
Placae fons in agro Nohae 75.
Placidi pagus in Calabria 467.
Placidus Ioannes v. 85.
— Paschalis praefat. XIX.
Placitum. Solvere aliquid in Curia pro placito 22.
Πλάγα vel πλαγία, planities, campus 152, 173, 201, 326.
Πλαγιούνια, tabulae, 325.
Plagitzanus Nicolaus t. 299.
Planitie (S. Maria de) in agro Aëtae 441.
Planities Archangeli in Calabria 296.
Plastara Arcudis et Theodorus vv. 78.
— Bartholomaeus et Leo iudices Badulati 439, 440, 464, 466, 478, 480, 488, 490.
— Georgius possessor praedii in agro Badulati 381.
— Leo notarius Badulati 558.
— Nicolaus t. 165, 167.
Plastarus Robertus t. 221.
Platano (Theodorus de) tabularius Bebalini 343.
Platea, πλατεῖα, Badulati 220.
Plateaticum tributum 21, πλάτζα 33.
Platogeni Ioannes v. 85.
Platopodus Basilius et Ioannes vv. 183.
Platopodus Georgius 351.
Πλάτζα, plateaticum, 33.
Πλάτζαριος, plazarius, 329.
Platzarrius Lentinus possessor praedii in agro Barychallae 283.
Πλεμικὸν, communitas, 559.
Πλείω, communitas, 558.
Πλοοίμοι, nautae, 87.
Plumbariola (S. Maria de) 2. V. Monasterium.
Πλούπποι, populi, 124.
Plutini vinea in agro Seminarae 392.
Ποδοβούνον, radices collis, 116.
Πόδωμαν, inferior pars, 112.
Poena mortis indicta iis qui Casinensi, 18, vel S. Petri coenobio 66, molestiam afferrent.
Polemi praedium in agro Seminarae 402, 404.
Πολίχνις, oppidum, 147.
Polistina n. l. in Calabria 467.
Polita Peregrinus notarius Callipolis 521.
— Petrus t. 125.
— Sergius v. 184.
Politus Ioannes, Nicolaus et Ursus fratres donant praedium ecclesiae S. Mariae de Cabria 280.
Polla (Petrus de) 151.
— (Riccardus, Ioannes et Donatus de) possessores praediorum in agro Cyr-Zosimi 340.
— (Robertus de) t. 274.
Pollo (Ioannes de) t. 96.
Polluci (S. Ioannes de Valle) 2.
Polycarpi (Praedium S.) in Calabria 142.—Planities 356.
Polycastro (Ioannes de) Catacensis Archidiaconus 421.
Polychorium, Πολλυκόριον 126, 319, vel Χωραπόλλη 144. Lucaniae oppidum
Caballarius dictae terrae Ioannes de Garramunc 145.

Camerarius Ioannes de Brundusio 319.
Domini: Boëmundus 126, Alexander et Riccardus de Claromonte 126, 144.
Monasterium S. Mariae 126. V. Monast.
Notarius Ioannes 145.
Polychronus Leo t. 162, Nicephorus et Leo tt. 241, 258.
Ponte n. l. prope Tarentum 51.
Pontefarte Gulielmus. V. Gervasus Odo.
Populinus Malliardus t. 282.
— Rhaus 308.
Porcinus Ioannes. V. Cizota Ioannes.
Πορίτζιον, parvus hortus, 225.
Porphyrogenitus Ioannes. V. Palaeologus.
Πόρτα pro θύρα 11.
Portarites Nicolaus. V. Helena Monialis.
Portaticum et portunaticum tributi genus 3.
Porterus Ioannes v. 101.
— Milus 117 et Nicolaus 375, tt.
Portzellae Ascettini territorium in Calabria donatum monasterio S. Mariae Hodegetriae 139.
Postela Bartholomaeus t. 290, 309.
Potamus Theodorus t. 181.
Potestatis (S.), τῆς ἁγ. Δυνάμεως, praedia donata monasterio S. Philippi Locrensis 89.
Potho (Andreas de) t. 56.
Pothus Argyrius Catapanus. V. Catapani.
Πουλλαδίτζιον, pullus equinus, 194.
Ποντέκας (Ὀσπίτιον τῆς), apotheca, 436.
Praecepta, ὑπομνήματα, 5, 11, entelmata 2, 4, vel πρικέπτιον 118.
Catapanorum: Basilii Boiani 18, 21, Basilii Mesardonitae 14, Falci Turmarchae 20, Gregorii Primicerii 1, Gregorii Protospatharii 10, Ioannacii 4, Mariani 5, Medalspi 3, Sympathicii 2.
Imperatorum: Leonis 2, Michaelis et Constantini 62.
Regis Gulielmi 202.
Roberti domini Cagiani 118. V. Sigilla.
Πρεκονάτωρ, πρεκονίζων et πρεκόνιος, praeco, 412.
Πρεπόσιτος, praepositus, 10.
Praetoria n. l. in Calabria 124.
Praetoriati (Monasterium S. Phantini) 161. V. Monast.
Praetoriatum flumen in Calabria 310, 557. — Bona monasterii S. Leontii ibidem extantia 557.
Πραιτώριον vel πριτώρι, 29, 83, 241.
Praescriptio triginta annorum 1.
Praestationes. V. Emphyteusis.
Πραγματεύτης, curialis, 176.
Prasinacus Nicolaus 384. — Possessor praedii in agro Briatici 415. — Gulielmus t. 416.
Πρεβιλίγιον, privilegium, 465.
Presbyter abbas 23, presbyter clericus 226, 238, 241, 527, presbyteri villani 183, 184.
Presbytera (Ioannes de) vendit Ioanni Rapto domum in civitate Catacii 501.
— (Theodorus de) t. 541.
Πρεσσοῦρα, pressura, ius torcularium, 543.
Prete puteus in agro Ursuli 109.
Preventzanus Gregorius filius Nicolai vendit praedium monasterio S. Stephani Eremitarum 279.
Πρέντε pro πρεσβύτερος 136.
Pricallidi praedium in agro Aëtae 545.
Πρικέπτιον, praeceptum, 118.
Primicerius imperialis Gregorius 1. V. Catapani.
Primicerius Nicolaus donat praedium monasterio S. Ioannis de Flore 384.
Pringonorum praedia in agro Hieracii 356.
Πριόλος, Prior, 339.
Probatini n. l. in Calabria 298, 300.
Probatus Consta emit vineam in agro Calabri 254.
Probatza Basilius t. 205.
Procopii (Ecclesia S.) in agro Callipolis 523, 525.
Procopus Petrus possessor praedii in agro Briatici 531.
Προικιμαῖα, dotes, 487.
Proiudex comitatus Lycii magister Nicolaus 524, 525, 527.
Propheta Basilius notarius 252, Ioannes, ibid. 253.
— (Consta de) t. 133, 164.
Prophetae praedium in Calabria 547.
Πρόπιος, proprius, 116, 147, 151.
Prosecutare 14.
Πρόσωπον, ἐκ προσώπου, ἀντιπροσωπῶν, vicarius 58. 62, 67.
Protocarabo (Georgius de) t. 198.
Protocarabus Bonus filius Nicephori t. 322.
— Ioannes t. 117.
Πρωτομανδάτωρ ἐπὶ τῶν βασιλικῶν ἀρμαμέντων, primus Mandatorum imperialis exercitus, 27.
Protomandrita Calabriae Theodorus t. 51.
Protonobilissimi praedium in Calabria 547.
Protonobilissimus Bonus notarius 172.
Protonotarii 3. — Protonotarius Comitis Rogerii Ioannes de Traginiis 78.
Protontinus Leo filius Ioannis t. 504, 505.
Protopapa (Ioannes de) notarius Catacii 502.
Protosebastus Gulielmus Grandemanil 108.
Πρωτοσύγκελλος Callipolis 512. — Protosinquillus Theodorus Mesimerius. V. Episcopus Scyllacensis.
Protospatharii Longobardiae 2, 3, 4.
Protospatharius. V. Catapani.
— Magiurelles filius Nicolai t. 63.
— Maleinus 73, t. 268, notarius 287.
— Michael possessor praedii 163.
Proximo (Satrianus de) filius Nicetae Vicecomes Olettae 214, 228, 233, 254.

Proximus Opazenus Constantinus t. 29.
Προυχίζειν pro προύχειν, 111.
Προῦχος, Prior monasterii, 46.
Pruntus Guarinus filius Leonis t. 132.
Ψευδοβαθεῖα 555.
Ψευδορύαξ, torrens, 554, 555.
Psychri Nicolaus notarius 322.
Psomas Constantinus t. 37, pistor 41.
Puglisi Nicolai praedium in agro Catacii 476.
Pugnae electio ob causarum definitionem 3.
Pulari Arcadius t. 166.
— (Calocnuris de) t. 165, 167.
— Ioannes Vicecomes 95. — Filius Nicephori et Nicolaus tt. 165, 167.
— Leo cum uxore et filio vendit vineas monasterio Eremitarum 166.
Pulcari Leonis praedium in agro Scyllacii 346.
Pulemo (Robertus de) t. 305.
Pulpingi filiorum praedium in agro Circlarii 276.
Pumarisis Leo v. 77.
Pungadorum praedium in agro Mileti 277.
Pungadus Stephanus Strategus Mileti 263. — Petrus Strategus Mileti et Francicae, ibid. 264.
Pungo (Constantinus, Ioannes, Michael, Gregorius de) tt. 438. Iudex Briatici Constantinus 443-450, 460, 461, 462, 482. — Michael iudex Briatici 531, 532. — Gregorius notarius Briatici 531, 532. — Nicolaus presbyter t. 532.
Pupulinus Drogo 269.
Purpura (Ioannes de) t. 256.
Purpurae vinea 307.
Putente fons in agro Ursuli 109.
Puteus S. Ioannis prope Tarentum 43.
— Abbatissae prope Tarentum 49.
Putzirra n. l. prope flumen Sarmentum 115.
Putzus n. l. in Calabria 554.
Pyrgelle n. l. in agro Catacii 364.
Pyri praedium, τῆς ἀπιδῆς, in Calabria 298.
Pyrichus Theodorus lector ecclesiae Locrensis 92.
Pyrizi n. l. prope Panormum 156.
Pyrrhogeni praedium in agro Seminarae 392.
Πυροστάτη, olla, 487.

Q

Quadraginta Sanctorum ecclesia. V. Ecclesia.
Quarta librae tarenorum 376.
Quintini (Robertus S.) t. 162.

R ET P

Rabda Nicolaus possessor praedii in agro Crotonis 207.
Rabdus clericus et notarius Neriti 513.
Rabiani collis in agro Troiano 19.
Rabioso (Nicolaus de) t. 291.
Rabta Ioannes 415. V. Virga.
Rabti praedium in Calabria 373.
Rachala Exames nomen praedii in agro Boici prope Panormum 156.
Ραχώνας 369, et ραχώνη 114.
Rachonii filiorum praedium in agro Catacii 435.
Racia Ioannes possessor praedii in agro Briatici 437.
Radulfus Magister Eremitarum S. Stephani de Nemore 146.
Ragembrandus Abbas Casinensis. V. Monasterium Casinense.
Raibtus Rogerius t. 334.
Rametta eiusque filiae donant praedia et domum monasterio S. Mauri 523, 524, 525.
Ranaldus Capellanus regius 304.
— Capellanus S. Leontii permutat vineam cum Philippo 288.
Ranerus Petrus Iudex Comitis 125.
Rantaciotes praedium in Calabria 342.
Ranus Rogerius et Papilliuni Niceta. Lis inter eos de quadam vinea diiudicata a Gulielmo de Panormo Stratego Scyllacensi 411.
Rapa Basilius v. 559.
Rapena v. 560.
Rapicellus Petrus vendit Arcadio Mesito vineam in agro S. Leontii 228.
Rapta Leo possessor praedii in agro Rhegii 487.
Rapti Basilii vinea in agro Panormi 219.
Raptus Ioannes 501. V. Presbytera (Ioannes de).
Rascla (S. Angelus de) apud Tarentum 30, 36.
Rastes Nicephorus v. 559.
Reccorum praedia 130.
Regales. V.. Numisma.
Relupum n. l. in agro Troiano 21.
Rendae V. Arintha 94.
Restitutionis instrumentum 464.
Retornare 1.
Retradere pro restituere 4.
Ρέος, reus, 398, 412, 413.
Ρηζοστηλήθη 161.
Rhaus comes Badulati 220.
Rhamnae praedium in Calabria 120.
Rhamnus n. l. in Calabria 556.
Rheginae Ulus testamentum 252.
Rheginus Ioannes possessor vineae in agro Panormi 250.
— Nicolaus notarius 330.
— Rogerius t. 353.
Rhegio (Hugo de) 294, magnus Iudex Calabriae 318, Iustitiarius Calabriae 319, Alduinus eius filius 324.
— (Ioannes de) Magnus Iudex Calabriae dirimit controversiam inter Ascettinum de Brui et fratres Hodiernae dominae Oppidi de feudo Marescotti 294.—Cum Eugenio de Calo Se-

creto tribuit Mercurio Hieracensi facultatem exstruendi molendinum 310.
Rhegitanus Ioannes possessor vineae in agro Nicoterae 210.
Rhegites Rogerius t. 329.
Rhegium, Ρήγιον, ital. *Reggio*, Calabriae civitas.
Archiepiscopus eiusdem Rogerius 86, 230.
Canonicus Peregrinus 182.
Dotale instrumentum 486.
Emphyteusis instrumentum 230.
Iudices: Ioannes Leander 424, Bonsignorus Lucensis 486, 487.
Mentio 57.
Notarii: magister Nicander 424, 425, Nicolaus de Theoprepo 486, 487.
Venditionis instrumentum 423.
Ριάλις vel Ριγάλη. V. Numisma.
Rialis rivus 25.
Riccardus Aëtae dominus 545.
— Imperialis Aulae Camerarius 342.
Ricimundus Nicolaus 433.
Ripaticum tributum 3.
Ripiteia (G. de) t. 208, 211.
Rithfictus Filippus Protospatharius et Strategus Hieracii 153.
Ριτικέλλα, reticella, 487.
Riticella Basilius t. 190.
Ritzpsiti Ioannis vinea 171.
Ritzus Basilius et Ascinus 152.
Ritzutus Andreas notarius Acrae 281.
— Ioannes eius filius t. 359.
Roberti Ducis filius Guido 86.
— Regis mentio 504, 506.
Robertus filius Isnardi Caballarii vendit praedium Ioanni Nucarrotae 122.
— electus Melitensis 87.
— filius Riccardi. Enumeratio furtorum ab eo factis monasterio S. Mariae de Cyr-Zosimo 150.
Ρόβος. V. Mensurae.
Roca (Guido de) t. 436.
Rocca de Falluco, Ρόγκα τοῦ Φαλλούκου, Calabriae oppidum.
Iudices ipsius: Ottinus et Deomiludede 499, 501.
Nomen loci Cluclus 500.
Notarius Gulielmus filius notarii Asmundi 499, 501.
Praedia pertinentia ad Bonachaiam 500, Camardam 336, Grassum 500, Spanum 499.
Venditionis instrumentum 499.
— Fallucio (Gualterius de) Catacensis Canonicus 421.
— Nicephori 85, 86.
— S. Severinae 139.
Roccellae ecclesia donata episcopo Scyllacensi a Rogerio Comite 185.
Rodocallum n. l. prope Callipolim 519.
Rodocallus Nicolaus v. 182.
Rogerius Archiepiscopus Rheginus 230.
— Comes Calabriae et Siciliae fert sententiam pro Theodota filia Gannadei 72. — Describit fines cuiusdam praedii quod Leoni Catananci donaverat 74. — Donationes ab eo factae Brunoni, Lanuino, ceterisque sodalibus Eremitis 76, 77, 86, et praefat. p. XXV.—Capuam obsidet 83.—Donatio ab eo facta ecclesiae Scyllacensi 182.—Mentio ipsius 69, 70, 128, 199, 200.
— Comes Calabriae Siciliae et totius Italicae regionis 101, cum eius matre Adelasia condit basilianum monasterium S. Philippi in Locrensi regione 88. — Donat episcopatui Scyllacensi Roccellam cum omnibus pertinentiis eius 184.—Donatio ab eo facta ecclesiae SS. Apostolorum Styli et monasterio S. Mariae de Arsaphia 101, et praefat. p. XXVI. — Idem Rogerius Siciliae Rex confirmat monasterio Novae Hodegetriae Patris privilegia et donationes terrarum in Valle Chrathis 138.—Donatio ab eo facta Adelinae nutrici filii sui Henrici 155. — Petit Calabriam occupaturus civitatem Salerni 296. —Confirmat tria diplomata Celsio episcopo Scyllacensi 182. — Soror ipsius Maximilla. V. Maximilla.— Eius medicus Theophylactus 186.—Eius mentio praefat. p. XXVI, 150, 193, 196, 318.
— Dux Italiae Calabriae et Siciliae donat monasterium S. Hadriani Cavensi coenobio SS. Trinitatis 68.—Donat nonnullos homines monasterio S. Mariae de Turre 85.— Subscribit post subscriptionem Archiepiscopi Rhegini 86.
— episcopus Syracusanus 87.
— Strategus Ursuli 100.
Rogus Ioannes v. 85, 86.
Romae mentio 113.
Romaeus Basilius v. 184. V. Chennetus Ioseph 287.
— Consta filius Stephani t. 219.
— Ioannes 218.
Romanata numismata. V. Numismata.
Romani vinea in agro Troiano 19.
— Imperii in Tuscia per Sanctam Romanam Ecclesiam Vicarius generalis Carolus 475. V. Carolus.
Romanitza Iulianus t. 317.
Romanorum Imperatores: Ioannes Palaeologus 536, Michael 62, Fridericus. V. Fridericus.
Romanus possessor domus in agro Tarentino 44.
— possessor praedii 541.
— Anthypatus Patricius 18.
— Archiepiscopus Rossani 69.
— clericus t. 52.
— Nicolaus 483, 484.
Romualdus Praepositus SS. Trinitatis 137, 138.
Ronca (Gulielmus de) 429.
Roncae oppidum ad Malgerium Altavillam pertinens 180.
Roncisanus Ioannes filius Leonis t. 280.

Roscini oppidi mentio 34.
Rossano (Theodorus de) t. 374.
Rossanum, Ρουσιάνον, ital. *Rossano*, Calabriae oppidum.
Archiepiscopatus huius civitatis 385.
Archiepiscopi: Cosmas 141, Ioannes 225. V. Monast. S. Ioannis de Calveto, Romanus 69. V. Archiepiscopi.
Donationes inibi factae 64, 68.
Flumen Trientum 225.
Locorum nomina: Cursus leporum, λαγοδρομίων, 64, Dracunera 225, Goffone 64.
Monasteria: S. Hadriani 68, S. Ioannis de Calveto 225, S. Mennae 64. V. Monast.
Notarius Leo 155.
Permutatio bonorum 225.
Praedia pertinentia ad monasteria S. Mariae Novae Hodegetriae 139, et SS. Trinitatis Cavensis 64, 68.
Rossemannus iudex in civitate Asculi 10.
Roto (Matthaeus de) iudex Seminarae 471, 473.
Rotulum, ponderis genus, ρώτουλον γενικόν, 468.
Rotunda n. l. in agro Ursuli 109.
Rotzulinus Robertus possessor praedii in agro Tropaeae 236.
Ρουγα, vicus, 377.
Ruballus Ioannes t. 315.
Rubbiola Nicolaus, *de li Rubbioli*, possessor praedii in agro Olettae, 215, 273, 275.
Rubusa n. l. in Calabria 556.
Ruchari Ioannis praedium in Calabria 172.
Rufares Arcadius v. 559.
Ruliana (S. Ioannes in) apud Asculum 11, 14, vel de Rutta 25.
Rumbulus Ioannes t. 414.
Rumfares Ioannes v. 559.
Rundello (Gulielmus de) t. 148.
Rupes Ariae n. l. in agro Ursuli 109.
— Columbarum in Calabria 102.
— Elegzel prope Panormum 156.
— Rubra in agro Ursuli 109.
Rusaces Leo Strategus Badulati 221.
Rusari vinea in agro Nicoterae 259.
Rusatus Ioannes v. 559.
Rusello (Constae de) praedium in Calabria 383.
Rusiti pagus in Calabria 288, 556.
Rusito (Consta de) 234. V. Paschali (Ioannes de).
— (Rogerius de) t. 244, 255, 276.
— (Salomon) filius Gulielmi possessor praedii in agro Circlarii 191.
Rusitus Rogerius t. 290, 309.
Rusius Petrus 559, et Ioannes 560, vv.
— Sirucus. Mentio donationis ab eo factae ecclesiae S. Leontii 557.
Russellus Ioannes t. 291.
Russi Lombardi testamentum 427.
Russo (Petrus de) filius Stanoteri t. 555.
Russoti pagus in Calabria 486.
Russus Cyriacus iudex Callipolis 506, 507.
— Ioannes possessor domus in pertinentiis Crotonis 401.
— Thomas possessor molendini in agro Aëtae 334.
Rustunci (S. Nicolaus de) in urbe Catacii 491.
Rusus Protospatharius Charzanites monasterium S. Nicolai de Monopoli in propriam potestatem vindicat 53.
Rutta (S. Ioannes de) apud Asculum 11, 25, vel de Ruliana 11, 14.
Ruttaris Alexander 389.
Rutundo (Ioannes de) 151.
Ryaci Basilii filiorum praedia in agro Aëtae 458.
Ρύμη, platea, 515, 519, 520.
Ρύπιον χωράφιον 358.

S ET Σ

Saba praedia in Calabria 133, 164.
Sabocinae monasterium 307.
Sabuto (Hugonis de) et Regaliae Maleinae tabulae nuptiales 216.—Mentio 286.
Sacca (Eustachius de) v. 184.
Sacellum, Σακκέλλον, n. l. in Calabria 58.
Sacculli, Σακκούλλου, terra in Calabria 300.
Sacculo (Nicolaus presbyter de) notarius 96.
Σακέλλα, 7, σακκέλλιον 47, σακκέλλον 522 et alibi, Aerarium.
Σαγίς, stragulum, 80.
Salasi vinea in Calabria 298.
Salerno (Hugo de) t. 320.
— (Petrus de) baiulus Nicoterae 331.
— (Tzoffus de) V. Tzoffus.
Salernum urbs, Σαλέρνον, *Salerno*, occupanda a Rogerio Rege 296.—Mentio ipsius 14, 64, 68.—Monasterium SS. Trinitatis in pertinentiis ipsius. V. Monaster.—Salernitani tareni. V. Tareni.—Salerni zonulae 487.
Salicum n. l. 308.
Σαλίκεια, salices, 265.
Salinae veteris, τῆς παλαιᾶς ἁλικῆς, praedium 130.
Salinitus Nicolaus v. 558.
Salmiantum flumen apud Noham 96. V. Sarmentum.
Σαλτῶν (S. Maria et S. Nicolaus τῶν) ,de Nemore, 386, 556.
Saltorum flumen in Calabria 556.
Salvaticus Gulielmus t. 249.
Salvator (S.) in agro Styli 102.
— (S.) Cammarotae V. Monasterium.
Salvatoris (Ecclesia S.) in agro Minervino 11, 14, 25.
Samarus filius Euphemii declarat praestationem debitam ecclesiae S. Petri Imperialis 370.
Sambataci praedia in agro Scyllacii 409.
Samfredus iudex Circlarii t. 292, 303.

Samiator Ioannes notarius magister terrae Aëtae 434, 486.
Samnatici n. l. in agro Aëtae 546.
Samona (Leonis de) domus in civitate Callipolis 545.
— Peregrinus notarius Scyllacensis 407, 410, 414, 474, 475, 552, 553.
Samparo (Alexander de) t. 106.
Σάγκιν, culcita, 80.
Sancto Flore (Leo de) v. 85, 86.
Sanctorum Omnium monasterium 147.
Sanctus Nicander. V. Nicander.
Sanduri flumen in agro Troiano 19.
Sangilianus Gulielmus t. 128.
Sanso Rogerius t. 334.
Santamaria (Gulielmus de) t. 117.
Santanellus Gioffus possessor domus in civitate Nicoterae 338.
Saracae filii vv. 297.
Σαρακάρι 253, vel σεραχοστὸν 428, vel τεσσαράκοντα 511, pro σαραντάρι, quadragies missarum pro defunctis.
Saraceni. V. Agareni.
Saracenus Landolfus possessor praedii in agro Olettae 136.
— Rogerius t. 327.
Saracianus Riccardus possessor praedii in agro Roncae 180.
Sarafi Philippus v. 297.
Saragandus Pelegrinus filius Ioannis possessor praedii in agro Nicoterae 349, 350.
Saragandi Ioannis praedium in agro Nicoterae 240, 258.
Sarcialinus Tzocala Ioannes t. 123.
Sardus filius Chrysanthi 31. V. Monasterium S. Petri Imperialis.
— Chrysanthus, Falco et Bonus. V. Chrysanthus.
Sarmentum flumen in agro Nohae 25, 115, 187, vel Salmiantum 96.
Sasso filius Caloleonis liberat monasterium S. Nicolai de Monopoli a iure quod in ipsum habebat 53.
— Cassanensis episcopus et Papae vicarius 86.
— (Odo de) 83.
Sassus Ioannes t. 282.
Sasuni Nicolaus iudex Scyllacii t. 407, 410, 411, 414.
Satriani Strategi Nicolaus Calabrus 382, et Simeo Crupollianita 367.
Satriano (Ursus de) 122. V. Bulcini Comes.
Satrianus Constantinus possessor praedii in agro Badulati 381.
— Robertus et fratres permutant praedium cum monasterio S. Mariae de Pertusia 213.
— Theodorus cognomento de Domina Eupraxia vendit Ioanni de Messana medietates nonnullorum praediorum 380.
Scaditi Petri praedium in agro Aëtae 441.
Scafullus Nicolaus t. 238.
Scala n. l. in agro Scyllacii 409.
Scaldatus Gulielmus t. 329, 334.
Scaldieris Andreas et Nicolaus donant praedium monasterio S. Ioannis de Flore 373.
Scalitorum (S. Maria) sive Apraxe monasterium in Calabria 140.
Scallionus Robertus donat praedium monasterio S. Stephani Eremitarum 213.
— de notario Roberto t. 475.
Scaltzatitzi vinea in agro Tarenti 66.
Scamnaconibus (Petrus et Chrysaphius de) tt. 278.
Scanceri Renaldi vinea in agro Scyllacii 412.
Scandalaris Petrus t. 261.
Scandalo (Constantinus de) t. 34.
Scannapecus Ioannes 330.
Scannavulpa 558.
Scantzana (S. Maria de) in planitie Polychorii 126.
Scaramangus Nicolaus possessor vineae 428.
Scarpaterena Irene v. 560.
Σκήβη τὸ ὄρος, descendit per montem, 152.
Σκελλίζω, vergo, 50.
Σκήνες, corpus, 97.
Scepastus Nicolaus v. 184.
Scepesti praedia in agro Scyllacii 409.
Σκευοφύλαξ 90.
Schecum n. l. in Calabria 428.
Σχῆμα ἀγγελικὸν, vestis monastica, 93.
Scholari (Andreas de) vendit Ioanni et Philippo Calodibole praedium in agro Tropaeae 236.
Scido (S. Phantinus de) 81.
Scilliani Gualterii et Margaritae Ballisiae tabulae nuptiales 435.
— praedium in agro Catacii 477.
Scimina Nicolaus t. 163.
Scini collis 122.
Scittus Nicolaus v. 559.
Sclapena Anna aliique vendunt Paulo Fitzurro duo praedia in agro Aëtae 453.
Sclapi filiorum praedium in agro Aëtae 441.
Sclavopetro (Rogerius de) notarius 152, 153.
Sclavus Consta v. 558.
— Ioannes t. 254.
— Nicolaus v. 299.
Sclibandus Basilius t. 201.
— Robertus notarius 278.
Scolari (Basilius de) v. 77.
Scolarii vinea in agro Scyllacii 552.
Scolarius Ioannes v. 183. — Basilius et Ioannes 381.
Scordus Mules 233.
Scoto (Petrus de) et Irene vv. 77.
Scottius Angelus Antonius, praefat. p. XXIII.
Scribitzi (Philippus de) 60. V. Domna vidua Ioannis.
Scribus Nicolaus t. 165, 167.
Σκουλαρίκιον, inauris, 80.
Sculladus 470.
Scullandus. Mentio donationis ab eo factae monasterio S. Stephani 95.

Scullandus Aëtae dominus. V. Aëta.— Ioannes dominus Arenarum 335.
Scumbari Nicolaus 421.
Scupallitae Ioannis praedium in agro Episcopii 222.
Scutarus Basilius 368.
— Constantinus t. 289.
Scyllacium, Σκύλλαξ, ital. *Squillace*, Calabriae oppidum.
Capitulum huius civitatis 335.
Castellani: Bizanotes 522, Lucas Furnus 341.
Comes Gulielmus filius Amphusi donat monasterio S. Stephani nonnulla praedia 340, 522.
Comitissa Medina 341, vel Medania 522.
Elisabeth de Altavilla domina Scyllacii 342.
Comestabulus Riccardus 201.
Donationes factae ibidem 340, 522.
Episcopalis tabularius Theodorus notarius 345.
Episcopi: Celsius, Dominicus, Theodorus Mesimerius. V. Episcopi.
Flumina: Pelipum 341, Sebira 522.
Iudices: Nicolaus de Cosentia 407, 410, Rhaus Hadrianus 407, 410, 411, 414, Philippus 553, Nicolaus Sansuni 407, 410, 411, 414.
Locorum nomina: Agrarii 408, 409, Agrilleanum 409, S. Barbara 341, Campus 409, Cropani 406, 409, Francus 407, 409, S. Luca 409, Mamuraca 474, Sambatacum 409, Scala 409, Stalactum 344, 345, 406, 409, 412.
Mentio eiusdem 85.
Monasteria S. Stephani de Nemore, S. Mariae, et S. Gregorii. V. Monasteria.
Notarii: Nicolaus filius Mauricii 346, Robertus 522, Samona Peregrinus 407, 410, 414, 474, 475, 552, 553.
Pagi in agro Scyllacensi donati monasterio Eremitarum a Rogerio Duce: Aruncium 87, Libianum vel Olivianum 87, Mentaurum 87, 406, 409.
Permutationum instrumenta 406, 408.
Praecones 412.
Praedia in agro eiusdem pertinentia ad Anastasiam 412, Araclum 344, Barbaram 409, Belonam 474, Bibillum 474, 552, Buciam 344, 345, 412, 474, 552, Burrelitam 552, Clemem 407, 409, Cucullitam 474, Francum 407, Gannadeum 344, Geracarum 407, 409, Gunnarum 407, 409, Monasteria S. Gregorii 406, 408, S. Mariae 406, S. Stephani 340, 408, Papilliunum 411, Pulcharum 346, Scangerum 412, Scolarium 552, Surracam 412.
Sententia 411.
Strategi: Basilius 199, 201, Gulielmus de Panormo 411, 414.
Tabularius episcopatus 345. Tabularius Nicolaus presbyter et secundicerius 316.
Venditionum instrumenta 344, 345, 474, 552.
Scyphati nummi. V. Numisma.
Sebastianus (S.) 308, in agro Circlarii 264, 276.
Sebastus Grammaticus t. 524.
Sebesti heredum vinea in agro Tarenti 52.
Sebira flumen. V. Sybaris.
Seccula Constans t. 342.
Σῆκνος 13.
Σεκρέτον 310. — ἀσηκριτής Λίων 22.
Sectatio 25.
Segia n. l. 109.
Seguinus Ianuarius, praefat. p. XV.
Selima (Maria de) 547..
Selimi praedium in Calabria 164..
Sellada n. l. in Calabria 557.
Sellapii praedia 376.
Sellitta Georgius et Theodorus filius Leonis de Petrona vendunt monasterio SS. Apostolorum (Tarenti) duas terras vineales 51.
Seminara, Σημινάρον, Calabriae oppidum.
Castellanus eiusdem Nicolaus de Palomba 393.
Domus in ea pertinentes ad Bibianum 402, Casirum 392, Chandacarim 403, 404, Curadum 392, Getzennum 392, Gudilum 392, Monasterium S. Stephani de Nemore 392, 404.
Donationum instrumenta 391, 404.
Dotales tabulae 493.
Ecclesiae: S. Ioannis Theologi 392, SS. Quadraginta 402, 403.
Iudices nonnulli 392, 403, 405, 406, 471, 473.
Locorum nomina: Cannocharium 493, Corasium 494, Criclum 494, Sancta Cyriaca 494, Gagianum et Gagiani fons 392, Vallis S. Ioannis 493.
Notarii: Theodorus de Chrysaphio 393, Nicolaus de Grasso 393, 404, 405, Basilius Tricasi 494.
Praedia pertinentia ad Agellitanum 391, Anguissam 392, Bibianum 402, Brunum 494, Carcarellum 493, Chandacarim 403, 404, Cappellerum 402, Charengam 494, Ecclesiam S. Ioannis Theologi, Liverum, Mesisclum 392, Monasterium S. Stephani 391, 404, Paralisum 493, Plutinum 392, Polemum 402, 404, Silvestrum 392, Trancudum 494.
Protopapa 295.
Tabellio Ioannes de Chandacari 471, 473.
Vallis S. Ioannis 495.
Venditionis instrumentum 402.
Seminara (Georgius de) notarius 295.
Senator Sanctae Urbis Carolus 475.
— Protospatharius 57.
Senatoris filius Theodotus t. 56.
Senescalcus Riccardi de Claromonte 380.
— Comitis Scyllacii 342.
— Riccardus filius Drogonis Comitis 126.
Sententiae 3, 10, 22, 57, 72, 113, 120, 122, 152, 219, 241, 294, 322, 353, 367, 397, 411, 529.
Seppopa (Consta de) possessor praedii in agro Tarenti 186.

Σίρακοστὸν 428. V. Σαρακάρι.
Σίρε pro Κύριος 134, 136, σὶρ 154.
Σιργιντία 232.
Sergenti Calocyri filius Constantius t. 145.
Sergio (Pelegrinus de) filius Nicolai notarius Domini Aëtae 335.
Sergius monachus 80. V. Marchisius Odo.
— notarius et tabularius Mesorum 174.
— sanctissimus et Patriarcha oecumenicus 15.
Sergona Ioannes v. 185.
— (Nicolaus Rusius de) v. 558.
— Philippus t. 134.
Sergotatus Manilus t. 369.
Serra Palumbarae 75.
— σέτα, S. Angeli 71.
— Olettae 82.
— de Stincis 21.
Serraneri feudum in agro Nohae 379.
Servitium debitum a possessoribus terrarum in imperio graeco 533 et seqq.
Servitus, δουλεῖα, militaris 13, duorum dierum singulis mensibus 325.
Σέτα, serra, 71, 82, 118.
Severina (S.) ἡ ἁγ. Σευηρίνα, Calabriae civitas.
Archiepiscopus Metropolita eiusdem Dionysius 377, 385, 390.
Chartularius Michael Anicetus 268.
Donationes factae in eadem 267, 373, 385.
Iudices: Anicetus Michael 268, Mauroleo Nicolaus 113. V. Mauroleo.
Locorum nomina: Bitaurum 385, Cuttufin 373, Milia 267, Umbrum 114.
Mentio ipsius 85.
Notarius et Strategus Consta 114. — Notarius Stephanus protopapa 385.
Praedia pertinentia ad Archiepiscopatum Rossanensem 385, Callutzum 114, Copsorinos 114, Cuttufin 373, Dometum 267, Monasteria Calabro-Mariae 385, et S. Ioannis de Flore 373, 384, Muriciotum 267, Primicerium 384, Rabtum 373, Scaldierim 373, Thelacem 114, Theologum 373.
Protopapa tabularius Ioannes Centucla 287, Stephanus 385.
Rocca S. Severinae 139.
Sententia 113.
Strategus Consta 114.
Tabularius clericus chartularius iudex Michael 268, Tabularius protopapa Ioannes Centucla 287.
Severitanus Leo v. 85, 86.
— Philippus filius Ioannis vendit monasterio S. Ioannis de Flore duas partes praediorum 357.
— Pantaleo t. 372.
Sferramolina Ioannes iudex Nohae possessor praedii in agro eiusdem 379, t. 380.
Sfondalum n. l. in Calabria 296.
Sfondili domus in Calabria 297.
Sfruntzaris Nicolaus t. 61.
Sgurus Basilius v. 101.
Sica filia Ioannis Suncae vendit notario Philliano Tuscano praedium in agro Briatici 449.
Siceli area in Calabria 50.
Sicelius Nicolaus v. 183.
Sicella (Alferius de la) t. 97.
Sicelus Basilius, Nicolaus, Irene vv. 77.
Sichelgaita Comitissa Badulati 220.
— vidua Odonis Marchisii domina S. Catharinae donat praedia monasterio S. Stephani Eremitarum 128.
— filia presbyteri Andreae 289. V. Monasterium S. Phantini prope Circlarium.
Sicilia (Ioannes de) Praepositus S. Michaelis in civitate Aëtae 546.
Siciliae Comes Rogerius. V. Rogerius. — Dux Argyrus. V. Catapanus Argyrus. — Dux Rogerius. V. Rogerius. — Rex Fridericus. V. Fridericus etc.
Sicillus S. Nicolaus, ecclesia in Calabria, 429.
Siclegrima donat vineam monasterio S. Stephani de Nemore 372.
Siconulfus spondet se quotannis soluturum monasterio S. Petri Imperialis numisma unum pro hortulo 144.
Σικύσουν τὴν μονήν, monasterium amplificare, 75.
Sicotaci Basilius v. 185.
Siderus Praepositus S. Stephani de Nemore 337.
— v. 183.
Sigigata (Candidus de) t. 349.
Sigillati homines 557, 558.
Sigilla: Archiepiscopi Rhegini Rogerii 230.
Catapanorum: Argyri 53, Constantini Opi 32, Gregorii Trachaniotae 9, Mariani 5, Pothi Argyrii 24.
Comitum, Ducum et Dynastarum: Aëtae domini Ioannis Scullandi 328, Altavillae Malgerii 180, Carbuneri Gulielmi 123, Claromontis Alexandri 125 et Riccardi 144, Loritelli Comitis Iosfredi 146, Mabiliae Comitissae viduae Gulielmi Grandemani 108, Marchisii Odonis 80, Maximillae Sororis Regis Rogerii 296, Rogerii Comitis Calabriae et Siciliae 72, 74, 76, 77, 101, Rogerii Ducis Italiae, Calabriae et Siciliae 68, 85, Scyllacii Comitis Gulielmi 340, 522, Tarenti Principis Boëmundi 65.
Episcopi Scyllacensis Theodori Mesimerii 69.
Regis Rogerii 138, 182. V. Praecepta.
Sigillorum graecorum huius syllabi explicationes, praefat. p. XXVIII et XXIX.
Signum flumen in agro Colubrarii 305, 322.
Silepa n. l. in Calabria 247.
Silva (Tancredus de) t. 195.
Silvestri clausura in agro Seminarae 392.
Silvestro (Nicolaus de) t. 315.
Simaris, Σείμερον, ital. *Simari*, Calabriae oppidum.
Donatio ibi facta 388.

Monasterium S. Theodori obedientia S. Stephani de Nemore 388.
Praedia in agro eiusdem pertinentia ad Genzanum, Grandem et Monasterium S. Theodori 388, Russum 428.
Protopapa Sinaterus 387, Protopapa et notarius Theodorus 387, 389.
Simeo et Chamenia 72. V. Theodota Gannadei filia.
Simeone (Constantinus de) t. 123.
— (Ioannes de) t. 136.
Simero (Chrysoiannis de) praedium in Calabria 124.
Simius Consta filius Leonis possessor praedii in agro Colubrarii 305, 311.
Simillus Robertus t. 148.
Sinaterus protopapa Simaris t. 387.
Sinescalcus Nicolaus t. 553.
Sinus Lucas 429.
Sipercia Robertus t. 329.
Siponti fines in agro Troiano 19, 22.
Σίρι pro κύριος 95.
Siri Guinisi filius Leo t. 388.
— Rego (Calus de) t. 96.
Siruchus Rusius 557.
Sisinniacus Arcadius t. 300.
Sisinianus Rogerius Strategus 190.
Sisinnius Macri v. 77.
Sisinnorum pagus 495.
Sitelciul filia Caitseut vendit vineam Sitelciul filiae Calae eiusque filiae Sitennae 218.
Sitenna 218. V. Sitelciul.
Σίτλα, situla, 356.
Sittinus Nicolaus v. 558.
Σμήγη, iungitur, 34.
Societas usus 62.
Societatis instrumentum 303.
Soldanus Nicolaus et Robertus tt. 257, Gulielmus t. 274.
Σόλδια, solidi, 530. V. Solidi.
Σολήδια, solea, 356.
Σολίριον, solarium domus, 256.
Solidi 10, 530, Michelati 79. V. Numisma.
Solomon filius Rogerii donat praedium ecclesiae Circlarii 282.
Sonante Hugo t. 194.
Sophia (Leo et Consta de) vv. 183.
Sophiae (Monasterium S.) 2. V. Monast.
Sopho (Gregorius et Philippus de) donat praedia nepoti Maleno 141.
Sophus Constantinus iudex Briatici 415.
— Leo t. 438, 445, 446.
Soraci (Robertus de) buttellerius regis 254.
Σωτηρίκια νομίσματα. V. Numisma.
Σουρεύειν ξένους, aggregare hospites, 185.
Σούρνια, sorbus, 200
Spada Iosephus Chartarium graecum Panormitani Archivi edidit, praefat. p. XIV.
Σπάνικα, fimbria, 356.
Spano (Ioannes de) t. 124, 135.
Spanochus Consta v. 183.
Spanopetro (Monasterium SS. Apostolorum de) 334.
— (S. Petrus de) in agro Aëtae 454.
Spanus Andreas vendit Adeodato Oeconomo praedium Roncae positum 499.
— Constantinus t. 222.
— Leo 183, et Theodorus vv. 289.
— presbyter 80.
Sparanus Ioannes possessor praedii in agro Barychallae 283.
— presbyter t. 252.
Sparnites Gregorius et alii vv. 184.
Spartum n. l. in agro Nohae 112.
Spartusum n. l. in agro Catacii 435.
Spastricus Theodorus t. 174.
Spathaphori filius Donandeus t. 207.
Spatharii Candidati 3, 4, vel Σπαθαροκανδιδάτος Christophorus 9, Leo 22, Nicolaus 57, Tubacius 53.
Spatharius Imperialis Medalspus 3, ab aureo triclinio Constantinus 5. V. Catapani.
— cum filiis vendit notario Filliano Tuscano praedia in agro Briatici 447.
— Andreas notarius 65.
— Basilius 199, 201.
— Calocyrus v. 297, 300.
— de Fucatzari notarius 182.
— Georgius 521, Hugo 341, et Nicolaus tt. 355.
— Ioannes 57. Possessor praedii in agro Styli 556.
Spatharopollus Ursus t. 300.
Spatharus Nicolaus v. 559.
Spathitza Theodorus t. 174.
Specialis Sabinus t. 553.
Speliota S. Elias in agro Seminarae 405.
Spelunca moleodinorum Caggiani 174.
— S. Elenae in agro Circlarii 191.
Σπιτάλιον, hospitale, 401.
Spetzanitus Andreas 93. V. Monasterium S. Angeli de Battepede.
Spilingas Leo v. 559.
Spina n. l. in agro Aëtae 545, 546.
Spinellius Antonius, praefat. p. XV.
Spiritu (Magister Bernardus de S.) t. 148.
Spiritualis mater, πνευματικὴ μητήρ, 47.
Spiritus (Monasterium S.) 376.
Stalactum n. l. in agro Scyllacii 343, 345, 406, 409, 412.
Staphida Nicolaus iudex Catacii 497, 498, 501.
Stapurniata n. l. in agro Acherontiae 231.
Staropullus Gregorius cum filiis vendit notario Philliano praedium in agro Briatici 481.

Stauraconum terra 240, 257, in agro Nicoterae 348, 349, 351.
Stauracus Basilius filius Philippi vendit Rano Contarato domum in civitate Nicoterae 257.
— Basilius, Petrus et Ioannes tt. 349, 350, vendunt Ioanni Martino vineam in agro Nicoterae 351.
— Gregorius Consta et Basilius tt. 241, possessores praediorum in agro Nicoterae 240, 260, 349, 350.
Στιγνάτον, patina, 80 et alibi.
Στενόν, angiportus, 515.
Stephani (Monasterium S.). V. Monast.
Stephanici Ioannes t. 385.
Stephanitzi tabularius Tarenti 249.
Stephanitzus Ioannes 285, 287.
Stephano (Presbyteri Petri de) filii possessores praediorum in Calabria 124.
Stephanus Chartularius Materae 18, 22.
— Maleinus vicarius in themate Calabriae 57.
— protopapa et notarius 385, 390.
— vicarius Antiochi Imperialis Protospatharii et Strategi Calabriae molendinum vindicat monasterio S. Leontii in civitate Styli 57, et praefat. p. XXIII.
Στίχημα, conditio, 84.
Stiliga Gregorius t. 163.
Stincorum copia, et serra de Stincis 21.
Stobalus Gregorius t. 553.
Stolanus Leo t. 326.
Stolianus Leo t. 201.
Strabomandilus Constantinus possessor praedii in agro Aëtae 454.
Strabopodus Nicolaus t. 355.
Straboryacii rivus in agro Styli 102.
Strabotus Nicolaus lector ecclesiae Locrensis 92.
Stracia Leo possessor domus in agro Vibonae 495.
Strambus Riccardus 283. V. Mineus Andreas.
Στράτα pro ὁδός, via, 19, 34, 71, 82.
Strategus Longobardiae 2, et Calabriae 5 et alibi, Macedoniae, Traciae, Cephaloniae 2. V. Catapani.
— Nohae 113, Olettae 212, 213, 215 et alibi, atque aliorum oppidorum. V. sub vocibus singularum civitatum.
Stratelatus filius Ioannis 62. V. Patricius Nicolaus.
Stratellae via in agro Tarenti 371.
Stratigoti 21.
Sratiota Basilius 118, et Hadrianus 136 tt.
Στρίφωμα τῶν βοϊδίων, bubile, 192.
Στρίττα, strophium, 356, 487.
Striverius Silvester t. 414, 416.
Strongillus Nicolaus possessor praedii in agro Crotonis 208.
Στρόγγιλον 385, vel Στρογγυλίτου χωρίον 383, fortasse *Strongoli* in Calabria.
Stuppa n. l. in agro Ursuli 99.
Stuppae petra n. l. 109.
Sturnis (S. Maria de) 517. V. Ecclesia.
Stylum, Στύλον, *Stilo*, Calabriae oppidum.
Balneum publicum extans in agro eiusdem 556.
Caballarii huius civitatis: Basilius 287, Gulielmus 287, Maliardus 280, Tristinus 287, Tustanus 153.
Donationes ibi factae 74, 76, 77, 101.
Episcopium 555.
Episcopus Scyllacii et Styli Theodorus Mesimerius 69. V. Episcopus Scyllacii.
Flumina: Castri 555, 556, Matremonae 152, Panari 57, Saltorum 556.
Locorum nomina: Arsaphia 556. V. Arsaphia, Castrum vetus 152, Catananci 246, Matremona 152, Palatium 286, Pilliccianum 73, 152, Plagia 152, Rhamnus 556, Rubusa 556, Serra Calmiti 555, Spina 555, Troginum 555, 556.
Magister Castri Styli 153.
Monasteria S. Leontii, S. Nicolai de Saltis, et S. Stephani Eremitarum. V. Monast.
Pagus Rusitus 556.
Praedia pertinentia ad Aretum 74, Barypodem 555, Catancum 74, vel Catanancum 246, Cellum, Crapatunum, et Ecclesiam S. Mariae de Saltis 556, Episcopium 555, Forcam 556, Gannadeum 73, Maleinum 286, Milonam 556, Monasteria S. Leontii. V. Monast., S. Nicolai de Nemore 286, 556, et S. Stephani de Nemore 76, 286, V. Monast. Panarum 556, Panormitum 555, Pilliccianum 73, 152, Sabutum 246, Vitalem 556.
Protopapa Arcadius 248, 287.
Protospatharius et Strategus Philippus Rithphyctus 152.
Rivi: Albiceti 556, Arethae 286, S. Phantini 556.
Sententiae 57, 72.
Strategi: Ioannes Mena 152, Nicolaus 220, Philippus Rithphyctus 152.
Tabellio protopapa Arcadius 287.
Villani 182.
Suabiae Dux Conradus 423. V. Conradus.
Suberati mentio 558.
Suberinis (Francopetrus de) v. 558.
Subscriptiones graecanicae in latinis membranis, praefat. p. VIII.
Suda n. l. in agro Tarenti 22.
Sufragaro (Ioannes de) notarius filius notarii Christophori 164, Tetus 271, vel Caletus eius filius donat praedium Gulielmo Mesito 277.
Sumereri vel Sumerus Robertus cum filiis aliisque vendit Paulo Filderri praedia in agro Aëtae 441, 450.
Sumes terra in agro Panormi 156.
Sunca Ioannes 449.
Supercia vidua Rhai vendit Matthaeo domum in civitate Nicoterae 338.
Suraco (Cala vidua Nicetae de) cum filiis vendit praedia notario Andreae de Isca 173.

Suracus Nicolaus notarius t. 121.
Suriani Calabriae oppidi mentio 81, 233. — Eius Vicecomes Pantaleo 234.
Surraca Nicolaus 412, 413.
Sybaris flumen, Σιβίρα, apud Scyllacium 522.
Συβάζω, adnecto, 38.
Sympathicius Patricius 2, 18. V. Catapani.
Syncimmenus Nicolaus v. 557.
Σύγγια 552, σύγγιον 240, 422, σύγγιω 351, et alibi, pro σὺν τῇ γῇ, una cum humo.
Συνεσκάλκος. V. Senescalcus.
Synesi (Ioannes de) t. 34.
Synesii mentio 116, fortasse *Senise*, quod Lucaniae oppidum est.
Synesiota Ursus donat praedium monasterio S. Mariae de Cyr-Zosimo 221.
Συνήθεια, tributum 17, vel ratio 533.
Συνοριάζω pro συνορίζω 37.
Συνοικίσσοον 486.
Syracusanus episcopus Rogerius 87.

T

Tabernae episcopus Theodorus Mesimerius. V. Episcopus Scyllacii.
Tabernise Leo filius Photi, Leo Thepente et alii ex mandato demortui Michaelis de Cicere tradunt praedium S. Mariae de Pertusia 153.
Tabernita Andreas t. 407, 553.
— Ioannes v. 147.
Tabutus Rogerius t. 292.
Tacha Ioannes de Passavante notarius 369.
Tacinae terra in Calabria 366.
Tafuri feudum in agro Aëtae 454.
Ταγματοφύλαξ 63.
Tallata n. l. apud Pertusiam 213.
Tancredi Regis mentio 313, 317, 318, 319.
Tangarelli Ioannis testamentum 170.
Tangaria (Philla de) n. l. in Calabria 81.
Tara n. l. in agro Tarenti 66.
Tarantinus Philippus Grammaticus 291.
Tarasius presbyter t. 43.
Tarentum, Τάραντον, *Taranto*, Terrae Hydruntinae civitas.
Archidiaconus maioris ecclesiae Ioannes 58.
Archiepiscopus Basilius 248.
Divisionis instrumentum 7.
Domus pertinentes ad Ecclesiam S. Donati 26, Episcopum Cinnamum 44, Monasterium S. Petri 5.
Donationum instrumenta 6, 26, 31, 38, 41, 48, 65, 67, 248.
Ecclesiae: S. Donati 26, S. Memnonis. V. Ecclesia.
Emphyteusis 35, 103, 144, 178, 186, 370, 371, 387.
Episcopus S. Memnonis Cinnamus 38, 40, 42, 44.
Grammaticus maioris ecclesiae Ioannes 58.
Locorum nomina: Abbadissa 48, S. Angelus sub Rascla 30, 36, Aquarum 371, Castinnium 248, Cava 62, Coloniae pauperum 66, Etaeriota 67, Lampadaria 27, Linum 26, Montefrese 23, Muruvetere 22, Orte 186, 370, Palus 58, Paretae 66, Ponta 51, Puteus Abbatissae 48, 49, Puteus S. Ioannis 43, Rascla 30, Sudae 22, Tara 66, Unianum 26.
Maria duo 6. — Mare magnum 6. — Mare parvum 22.
Mentio Tarenti 127.
Monasteria: S. Ioannis Baptistae 66, S. Petri Imperialis. V. Monasterium, S. Philippi et Nicolai 23.
Notarii: Andreas Archimandrita 59, 67, Basilius 23, 26, 30, 37, 39, Calus Protopapa 144, Calus filius Domnandi 104, Curcusius Ioannes 32, 42, 43, 45, 49, 52, 62, Curcusius filius Ioannis 179, 187, Gentilis 370, 371, 388, Georgius 529, Ioannes 41, Nicolaus 36.
Permutationum instrumenta 42, 58.
Praeceptum Catapani Michaelis 5.
Praedia pertinentia ad Archiepiscopatum 248, Asiscum 59, Benenatum 26, Byzantium 52, Carbotzam 49, Chimariam 30, 36, Domesticum 30, 37, Ecclesiam S. Memnonis 38, 40, 42, 43, Granullum 186, Ischanacium Comitem 29, 36, Magistrum 186, Monasteria S. Benedicti 1, S. Petri Imperialis 5, 22, 31, 35, 48, 51, 58, 66, 67, 103, 144, 178, 186, 370, 371, 387, S. Philippi et Nicolai 23, de Pashale 52, Sarantarum 51, Scaltzatitzum 66, Sebestum 52, Seppoppam 186.
Principes: Boëmundus 65, Manfredus 423, Philippus 504, 506.
Protopapae: Articus 7, Calus 144, Curticus tabularius 78.
Scriniarius maioris ecclesiae Ioannes 58.
Sententia 22.
Societas usus 62.
Tabularii: Corticus protopapa 7, 8, Georgius 529, Nicolaus 370, 371, 388, Stephanitzus 249.
Trapetum in spelunca sita in loco dicto Cava 62.
Venditionum instrumenta 23, 29, 36, 40, 44, 51.
Via ad S. Angelum de Gravina 186.—Via Stratella 371.
Vivaria: Aechmaloti 6, Curticis protopapae 6, Gaitzae 65, Ioannis filii Ursineonis 6, Monasterii S. Petri 6, 7, 65, Munsuri 7.
Tarenus, ταρίον, 13. — Aureus ibid., 246 et alibi. — Salernitanus 192, 195, 251, 273, 275. — Siculus 318, 519, 527. — Grani unius, κόκκου α', 218, 250, 287, 315.— Διαχαράγματον, insculptus, asper, sive recens cusus, 246.— Τῆς χάριτος 271, remunerationem latine vertimus vocem χάρις, cum nullibi nobis occurrerit pro tarenorum διακριτίκῳ. — Per turonenses parvos et tenuiores quadraginta et unum computatus 504. — Per carolenos duos 506. — Uncia tarenorum 517. — Quarta librae tarenorum 376.

Ταρία 251. — Hanc vocem pro χωράφια scriptam putamus, ideoque *terras* latine vertimus cum id membranae contextus requirere videatur.
Tarsia n. l. in agro Colubrarii 319, 320.
— Anna vendit Paulo Filderri praedium in agro Aëtae 462.
Tauriacus Hugo 180.
Taurini collis in Calabria 89.
Tauroleone (Nicephorus de) t. 34.
Tauromentus Nicolaus t. 31.
Τάξεως δομέστικος 4. V. Domestici.
Ταξιάρχης, dux militaris manipuli, 16.
Τελικόν, praedium tributarium, 467.
Temptare 2, temptatio 18.
Τηνῆδον 170.
Terchiras Gulielmus t. 176.
Terenzano (S. Maria de). V. Ecclesia.
Terioli terra in Calabria 366.
Τερμόνα 56, et τερμόνιον 354, terminus.
Terni (Michael de) t. 97.
Terrata (Theodorus de) presbyter notarius 133.
Terraticum 4.
Terravidande Thomas t. 208.
Τερρίριοι, terrarii, 184, 185.
Terrun (Robertus de) cum uxore et filiis donat nonnulla praedia monasterio S. Stephani de Nemore 198, 199. — Permutat praedium cum Basilio Madari et Leone Bacathari 201.
Τεσσαράκοντα. V. Σαρακάρι.
Testamenta 170, 191, 252, 306, 333, 376, 427, 511, 551.
Thambus Peregrinus t. 423.
Θανή pro Θάνατος 97.
Theatinus Lacobus t. 429.
Thelace n. l. in Calabria 114.
Thema, Θέμα, Calabriae 57, Italiae 11, Longobardiae 25 et alibi. — Thematis domesticus Maraldus 18.
Theoctisti filii vv. 77.
Theogno vidua Gregorii Trasimundi donat monasterio S. Ioannis de Calveto nonnulla praedia 129.
Theodinus Praepositus S. Benedicti 3.
Theodori (Ecclesia S.). V. Ecclesia.
— (Monasterium S.) V. Monast.
Theodorus Mesimerius. V. Episcopus Scyllacensis.
— notarius et tabularius Acherontiae 327, 358.
— Palaeologus. V. Palaeologus.
— Protospatharius 18.
Theodosio (Basilius de) t. 136.
Theodosius episcopus Callipolis 517.
Theodota filia Gannadei. Quaestio inter eam ac Simonem eiusque fratres de possessione Pillicciani in Calabria a Comite Rogerio definita 72.
Theophanes presbyter et tabularius 171.
Theophanius presbyter notarius 80.
Theophorus scriba, presbyter, secundicerius et tabularius Crotonis 336.
Theophylactus Chimaria Hebraeus emit a Leone Tarentino praedia vinealia posita sub Rascla 29, 36.
Theophylactus medicus Regis Rogerii accipit vineam a monasterio S. Petri Imperialis sub annua praestatione 186.
— Nicolaus possessor praedii in agro Olettae 143.
— protopapa S. Cyrici notarius 50.
Theoprepo (Nicolaus de) t. 425. Rhegii notarius 486, 488.
Θιόρετρον, donum nuptiale, 80, 487, 493, 531, et alibi.
Θιοστίρικτος, piissimus, 15.
Thepente Constantinus filius Leonis Strategus Olettae 214.
— Gulielmus Catapanus Olettae 251.
— Leo magister Olettae 170, 215, 216.
— Nicolaus possessor praedii in agro Olettae 212.
Thepet Iuda possessor praedii in agro Panormi 219.
Theristo (S. Ioannes de) 247.
Thoma (Ioannes de) presbyter t. 96.
Thomas notarius Colubrarii 123.
Thraciae Strategus Sympathicius 2.
Thrumarchi 3. V. Turmarchae.
Τιγάνη, sartago, 78, et alibi.
Tigani (Nicephorus de) v. 185. — Ioannes v. 456.
— Nicolai aporium in agro Aëtae 545.
Tiganissa Monacha v. 185.
Timuscattina Theodorus v. 560.
Τιποτε (Nicolaus de), Nihilo, possessor praedii in agro Olettae 137.
Tivillia Adamus t. 117.
— Gulielmus et Rogerius donant ecclesiae S. Mariae et S. Ioannis Baptistae praedia prope flumen Nigrum 116. — Atrulina soror praedictorum 117.
Tobinus Strategus Oppidi 298.
Toccus Rogerius t. 251.
Todari t. 136.
Tolumerus Gulielmus t. 148.
Τόποι χωραφιαίοι pro χωράφια 11, 25 et alibi.
Topoterita. V. Lociservator.
Torbes Theodorus v. 558.
Torelupum n. l. in agro Troiae 19.
Tormarcha Ioannes t. 31.
Tornafrantzae praedium in agro Catacii 476.
Tornator Nicolaus v. 183.
Tornicius Contoleo. V. Catapani.
Tornodori Comes Carolus 491.
Torto (Leo de) presbyter v. 558.
Totubonus Michael eiusque frater Ioannes donant praedium monasterio S. Nicolai de Cofina 316.
Τουβάλλιαι, toballiae, 487, 532.
Τουβάλλον, tela linea, 494.
Τουρνοῦν, abiudicare, 225.

Toxiae n. l. in Calabria 296, 298.
Τράβατα, trabes, 371.
Trabicellum n. l. in agro Troiae 19.
Trachachaneus tagmatophylax t. 63.
Trachaniotes Gregorius. V. Catapani.
Τραχλά, 197, 247, 298, 328, 351, 487.
Τρακταίζεσθαι 486.
Τρακτούριον, palmentum, 551.
Τράκτοῦρον οἴνου, tractoria vini, mensurae genus, 170.
Traginicatus Nicolaus t. 345.
Traginiis (Ioannes de) Protonotarius 78.
Traiturus Ioannes v. 183.
Tramuntano (S. Maria de) in Calabria 101.
Trancudi praedium in agro Seminarae 494.
Tranum, Τράνας κάστρον, *Trani*, Apuliae urbs. — Possessiones S. Benedicti in agro huius civitatis 11, 12, 14, 20, 25. — Nomen loci Andra 11, 14, 26.—Itivus Calogerorum 11, 25. — Turmarcha et episceptites eiusdem Falcus 20.
Trapezacio (Melis de) t. 325.
Trasimundus Gregorius 129.
Traulis Abdesseit possessor vineae in agro Panormi 288.
Traulo (Cosmas et Leo de) vv. 183.
Τρηλοκητορία 412, vox quae desideratur in Cangii lexico. Contextu ducti pro comperendinatione habuimus.
Trectopili torrens in Calabria 308.
Triacontasimum pallium 79.
Tributa et onera: Ἀγέτριον 558. — Angariae 22, 54, 300, 334, 558, 559. — Καννίσκια sive dona 300. — Καστροκτισία sive tributum pro castello aedificando 54. — Χρείων καὶ χορτασμάτων αἰτήσεις, rerum necessariarum et commeatuum requisitiones, 54, 55. — Commercium 21. — Decima, δέκατον, 70. — Δόμα, ius hospitii, 300, 334, 558.—Δουλεία δεσποτική 310, 322, 341.—Floriaticum 533 et seqq.— Herbaticum, ἀρυατικόν, 329, νόμισμον, 20. — Μείζαι 533 et seq. — Metatorum onus, μητάτον, 54.—Plateaticum 21, 33. — Portaticum et portunaticum 3. — Pressura, ius torcularium, 543.—Ripaticum 3.— Terraticum 4. — Βιγλιατικόν 538.
Tributum centum scyphatorum quotannis persolvendum Imperiali Curiae a Troianis 21.
Tricasi Basilius Seminarae notarius 494.
Tricules v. 560.
Trientum flumen in agro Rossani 225.
Trifilius Imperialis Topoterita 10.
Τριγλίν 511.
Trimictares Ioannes v. 329.
Trincellites Ioannes t. 204.
Trinchera Franciscus Neapolitani Archivi Praefectus quid egit, ut hic Syllabus conderetur, praefat. p. XV et seq.
Trinitatis (Ecclesia SS.) Ferulleti 356.
(Monasteria SS.). V. Monast.
Tripapelus Leo v. 559.
Tripitorum saxum n. l. in Calabria 102.
Trisca Rhaus t. 284.
Tristaini area in Calabria 146.
Tristanus Gulielmus t. 234.
Tristenus episcopus Tropaeanus 86.
Τριτεννάτα, tricenaria, officium pro defunctis 253, 428, 511.
Trium virginum locus in agro Troiano 21.
Trogini pagus in Calabria 555, 556.
Troglaro (Irene de) donat praedium monasterio S. Mariae de Cyr-Zosimo 187.
Troiae urbs, Τρώας κάστρον, in Apulia, a Boiano Italiae Catapano restaurata, ipsiusque agri fines descripti 18, 21.— Plura locorum et fluminum nomina in ea descriptione occurrunt. — Mentio praelii gesti sub Catapano Tornicio Contoleone ad ecclesiam S. Augustae in agro eiusdem urbis, ibid.
Troiani per invidiam a Stratigotis accusati 21, *se morti tradiderunt* quando rex Francorum illorum urbem obsedit, ideoque tributis eximuntur, et Imperiali Curiae centum scyphatos tantum solvere debent 21. — Communia pascua habent cum Vaccaritiensibus 22. — Constantinus Opus Italiae Catapanus mandat ipsis ne monasterium S. Mariae de Monte Arato in iuris pascendi possessione perturbent 33.
Tromarchella Maria filia Nicolai possidet praedium in agro Briatici 437.
Troncellites Ioannes 151.
Tropaea, Τροπεία, *Tropea*, Calabriae urbs.
Episcopus eiusdem Tristenus 86.
Loci nomen Burdela 236.
Mentio 296, 355, 356.
Monasterium S. Nicolai de Burdela 236.
Praedia pertinentia ad Calodibolum, Leopardum, Nicolaum de Burdela, Rotzulinum, Scholarum 236.
Tabularius Ioannes Carcellus 236, 237.
Venditionis instrumentum 236.
Villani 85.
Tropaea (Amfusus de) t. 532.
Tropaeanus Nicolaus vendit notario Philliano Tuscano praedium in agro Briatici 437.
Trope flumen in Calabria 89.
Tropus Thomas t. 331.
Trotta vidua Leonis Beluchi eiusque filii donant praedium S. Nicolao de Cipullo 312.
— (Hugo de) possessor vineae in agro Olettae 192.
Trulla Constantinus t. 15.
Trustaino (Hugo de) t. 106.
Tubacius Spatharocandidatus, aliique exuunt sese dominatione monasterii S. Nicolai de Monopoli 53.
Tubulum n. l. in Calabria 308.
Tubulus lapideus n. l. in Calabria 308.
Tucharus Andreas eiusque filii sibi consociant Gregorium Ze-

minitum et ipsius fratrem ad excolendum praedium 303.
Tufarelli Philippi praedium in agro Burrelli 356.
Tulachi n. l. 135.
Turani notarius Michael 131.
Turcus Andreas v. 559, 560.
Turcus Ioannes cum uxore et filio Nicolao vendit Paschali Lentae praedium in agro Nicoterae 314.
Turlina Ioannes de Aspro t. 475.
Turma (Ioannes de) episcopus Tursici 116.
Turmarcha Argyrus 10.
— Euphemius Ancinarises t. 65.
— Falcus. V. Falcus.
— Ioannes de Tyranno t. 36, 37.
— Leo 10, t. 59. — Leo et Neophytus tt. 32.
— Lucas cum fratribus donat Cavensi Coenobio monasterium S. Andreae desertum in Calabria 49.
— Michael Philenus t. 32.
— Stephanus t. 41.
— Ursulus. V. Monasterium S. Ananiae.
Turmarchae 69, 115.— Armeni, Graeci seu Longobardi 3.— Turmarchae Longobardiae 2.
Turnichus Galatus v. 76.
Turonenses, Τουρνήσοι. V. Tareni.
Turres nomen terrae in Calabria traditae Brunoni a Theodoro Mesimerio episcopo Scyllacensi 69 , 85 , 86. V. Monasterium S. Stephani de Nemore et S. Mariae de Turre.
Tursiensis episcopus Ioannes de Turma 116.
Turusanus Lucifer et Paschalis tt. 141.
Tuscana filia Philippi Bibilli 474.
Tuscanus Phillianus notarius emit praedia in agro Briatici a Nicolao Tropaeano 437, a Leone Mandano et filiis 443, 460, a Basilio et Rogerio Mandano 445, a Spathario et filiis 447, a Sica filia demortui Ioannis Suncae 449, a Gregorio Staropullo et filiis 481.
— Ioannes notarius 315.
Tuscia. V. Carolus I.
Tustainus Caballarius Styli 152, 153.
Τύμπαν τῆς Καθθούσας, tumulus Catthusae, n. l. in Calabria, 50.
Τυφλητίνα ἀγελάδα, nomen vaccae, 171.
Τυφλὸς ποταμός. V. Coccum flumen.
Tyroldi filii possessores praedii in agro Callipolis 523.
Tzampia Constantinus et Ioannes vendunt praedium Leoni Valinaco 162.
Tzancanum n. l. in agro Aëtae 441.
Tzangaris Alexandriae et Petri de Iona tabulae nuptiales 321.
— Riccardus 321.
Tzangaropollus Nicolaus 152.
Tzangarionus Petrus 429.
Tzangarus Iacobus possessor praedii in agro S. Menae 467.
Tzanoela (Ioannes de) Magnus iudex Calabriae adiudicat monasterio S. Ioannis de Alaro bona quae Gulielmus Pabillanus usurpaverat 397.
Tzappacunnes Ursus v. 184.
Τζενδάτον κεφαλόδη, mappa ad caput operiendum 356.
Τζήππα μετεάλιστον 376.
Tziconia (Irene de) possidet domum in urbe Callipolis 520.
Tzifnes vinea in agro Panormi 219.
Tzindurus Arcadius 513.
Tzirbulus possessor praedii in Calabria 296.
Tzita de Simeone possessor praedii in agro Olettae 214.
Tzitanna vidua eiusque filius vendunt Petro de Mylis domum in agro Vibonae 494.
Tzitzicrudo (Ioannes de) t. 94.
— (Nicolaus de) emit praedium a Geofrido Circlarii 243.
Tzocala Peregrinus et Consta vendunt Ioanni Martino praediolum in agro Nicoterae 348.
— Nicolaus possessor praedii in agro Nicoterae 349, t. 241, eius filius Theocharistus 258.
— Theodorus possessor praediorum in agro Acherontiae 327.
Tzocalus Basilius t. 61.
Tzocellus Niceta vendit praedium Petro Boburo 211.
Tzoculi Nicolai praedium in agro Episcopii 222.
Tzoffus de Salerno notarius Camerlingus Olettae 251 , 272 ad 275.
Tzoncala Ioannes Sarcialinus t. 123.
Tzpanus n. l. in Calabria 102.

U

Ubaldini feudum in Calabria 298.
Ullano (Ioannes de) custos Nohae 98, 116.
Ulo vidua Nicolai de Aegido 356.
Ulus Rheginae testamentum 252.
Umbrece n. l. 190.
Umbritum n. l. 353.
Umbrosae praedium in agro S. Menae 181.
Umbrum n. l. in Calabria 114, 555.
Uncia aurea, ὄγκια χρυσοῦ, 358, 367, 376, 428, 472, 490. Uncia tarenorum 517, siculorum 519.
Ungrellus Laurentius presbyter et protopapa notarius et tabularius Callipolis 530, 531.
Uniani ager prope Tarentum 26.
Uria. Res S. Benedicti in agro dictae urbis 1.
Ursa (Ioannes de) t. 94.
Ursariae spelunca in agro Troiano 21.
Ursenandus 23. V. Monasterium SS. Philippi et Nicolai Tarenti.
Ursetto (Ioannes de) 301.
Ursinadi n. l. in agro Hieracii 356.
Ursinaldus Praepositus S. Petri Imperialis 387.
Ursini (Consta de) 217.
Ursinus Nicolaus v. 559.

ERRATA	CORRIGE
Pag. 5, n.° VII. v. 11. — δηλωθέντων ταῦτὰ	δηλωθέντων τοῦ τε
» 12, *subscriptio* — † εγω γρηγωριος πρωτοσπάθαριος και κατεπανω ηταλιας ο τραχανηωτης	† γριγωριως πρωτοσπαθαριος και κάτάιπάνος ηταλιας ω ταρχανηωτης
» 29, v. 1. — πατ' ἐμὲ	κατ' ἐμὲ
» 37, v. 12. — 'απιδεως, equili	forsan pro ἀππίδεως, pyro
» 54, v. 17. — ψυχωρελῆ	ψυχωφελῆ
» 68, n.° LII, v. 19. — στησαμένον	ἐτησαμένον
Ibid. v. 20. — ἡμεῖς δυναμένως	ἡμεῖς δὲ εὐμένως
Ibid. *in versione.* — Quapropter cum talem te geras in spiritualis salutis negotio tu, domine Petre piissime monache praedicti monasterii S. Trinitatis, quod est sub nostra ditione et potestate, idcirco nos pro benevolentia, qua idem monasterium, cui tu praees, prosequimur, tuas petitiones, quantum in nobis est, benigne excipientes, primum, etc.	Quapropter cum te dominum Petrum piissimum monachum praedicti monasterii S. Trinitatis auctoritatem potestatemque nostram pro utilitate eiusdem monasterii, cui tu praees, rogantem, nos benigne exceperimus, propter has causas primum, etc.
» 69, n.° LII, v. 7. — καταλαπτειν	καταυλάπτειν
» 81, v. 36. — μιταὶ ποιησε . . . . . μεχρι ουολοῦ ενος	Interpretari potest: μιταὶ ποιησε σας απολογιαν τινος μεχρι ουολου ενὸς
» 87, n.° LXIX, v. 15. — καὶ γιούσυέρτου καὶ λούτζι	καὶ γιούσυέρτου δὲ λούτζι
Ibid. *in versione.* — et Giusberto, et Lutzi, et Nicolao Cubiculariis	et Giusberto de Lutzi et Nicolao Mesorum
» 93, v. 1. — σίγνον χειρος νικοδημος	σιγνω χειρος νικοδῖμος
» 104, n.° LXXX, v. 1. — χειρὸ	χειρὸς
Ibid. v. 2. — αυθέντης του κλερεμοντε	αὐθέντου τοῦ κλερεμόντου
» v. 3. — σιγνὸ χειρο ιουδεττα	σιγνὸ χειρὸς ἰούδεττα
» v. 7. — καὶ τοῦ ηοῦ	καὶ του ιου
» v. 11. — σύνκρατούσαν	συνκρωτούσαν
» 105, v. 27. — ηλιφωτα	ἠληφὼς
Ibid. v. 34. — ἀνέπαφα ανεπιρεαστα	ἀνέπαφα καὶ ἀνεπιρέαστα
» 106, v. 1. — οὕτος	οὕτως
Ibid. v. 4. — χρυσωστομοῦ ιωαννοὺ	χρύσωιωαννοὺ, *et in versione*, Chrysoioannis
» 115, n.° LXXXVIII, v. 1. — σιγνον χειρος αλεξανδρου ο του κλυρεμωντι	σίγνον χειρὸς ἀλεξάνδρου ὁ του κλερεμόντι
Ibid. v. 2. — σιγνον χειρος ριγκιαρδου ο αδελφος αυτοῦ	σίγνον χειρὸς ριγκιαρδου ἀδελφου αὐτοῦ
» v. 5. — κλυρεμοντε, και ριγκαρδος ο αδελφος	κλερεμοντε. και ριγκαρδος ἀδελφος
Ibid. v. 16. — καὶ σμοίγνοιτε εις τα λιγομενα	καὶ σμοίγνοιτε εἰς τὰ ὄρρεὰ κατα δεξιὰς. και ἀπο τα ὄρρεὰ καταβέννει την κἄτου κατα δυσμὰς. και σμειγνειτε εις τα etc.
Pag. 116, v. 18. — προγεγραφεντι	προγραφέντι
» 117, v. 6 et 7. — Chandacem	fossam
» 146, v. 17. — et sigillis	ex sigillis
Ibid. v. 38. — Chandacium	fossam
» 154. n.° CXVI, *in membranae argumento.* — S. Mariae de Cofina	S. Nicolai de Cofina
» 205, v. 6. — παντελε ημοιος	παντελεημονος
Ibid. *in versione.* — sancti Panteli	sancti Pantelemonis
» 241, n.° CLXXXIV, *in membranae argumento.* — Mabiliam filiam Perretti	Mabiliam filiam Pirrettae
» 281, v. 21. — notarii Nohae	notarii Noë

Pag. 289, n.° CCXX, v. 2. — dedit mihi calceos meos et tarenos duodecim	dedit mihi pecuniam meam nempe tarenos duodecim
» 290, n.° CCXXII, *in membranae argumento.* — eiusque filius	eiusque frater
» 291, n.° CCXXII, v. 11. — manu Davidis Tarentini grammatici ad requisitionem Philippi	manu Philippi Tarentini grammatici ad requisitionem Davidis
» 315, n.° CCXXXIV. — 1292 Mense Nov. Ind. (XI).	1291. Mense Nov. Ind. X.
» 341, v. 36. — Ego Medina	Ego Medania
» 345, n.° CCLIV, *in membranae argumento.* — eiusque frater	eiusque filius
» 401, v. 15. — de Polycastro	de Castrovetere
» 464, n.° CCCXVIII, v. 10 et 11. — πλασταρὸς, *et in versione* Plastarus	πλασταρᾶς et Plastaras
» 467, v. 21. — αγνεοστοῦ	εγνεοστοῦ
» 483, v. 5. — μάγκου, *et in versione* Manci	μαγκάρου et Mancari
» 583, Dominico (Rogerius de) vendit Petro de Consta domum in civitate Nicoterae 338.	Dominico (Rogerius de) vendit Petro de Consta domum in civitate Nicephori 352.

ECTYPUM MEMBRANAE N.º VII

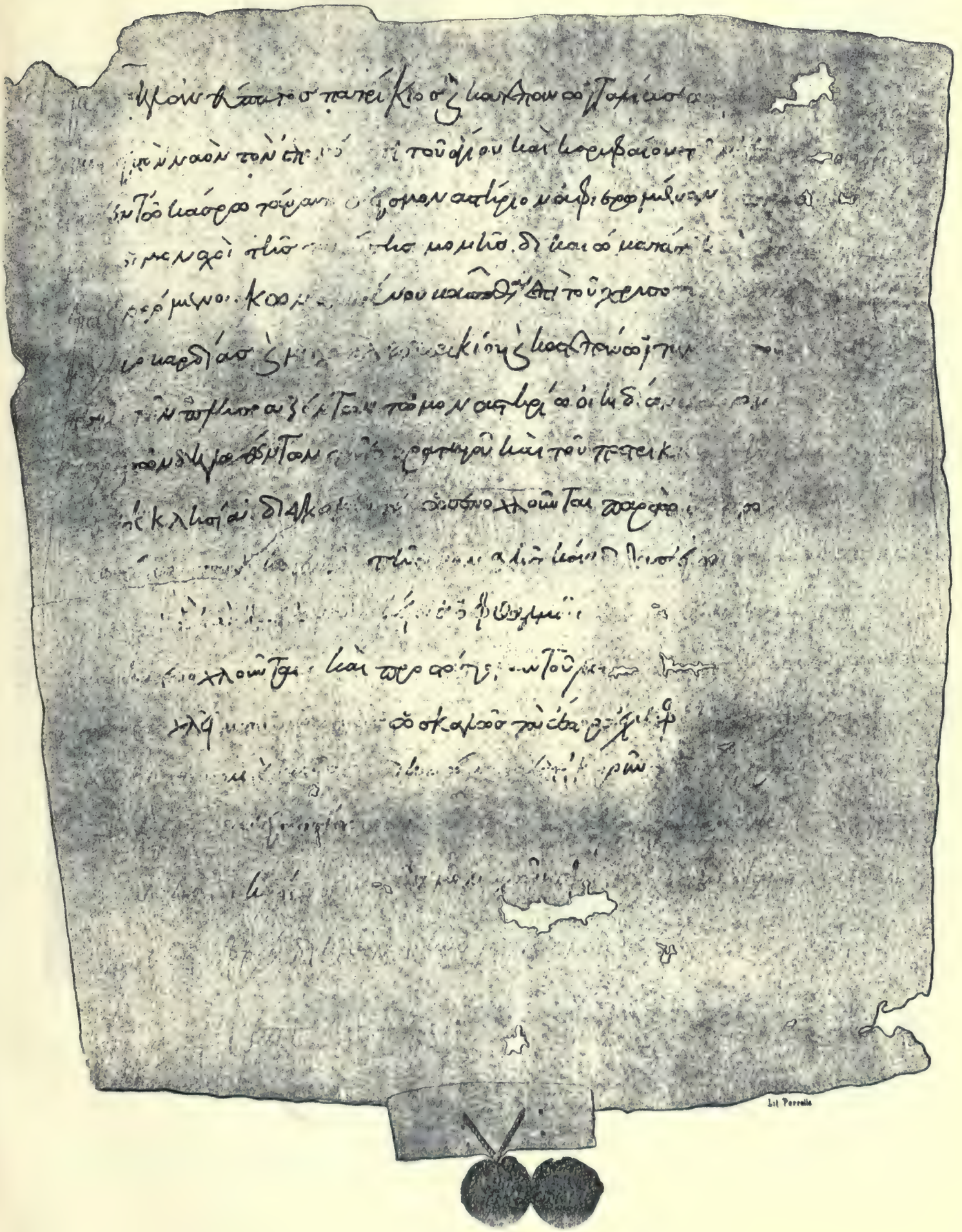

Lit. Perrella

SUBSCRIPTIO MEMBRANAE N° XII

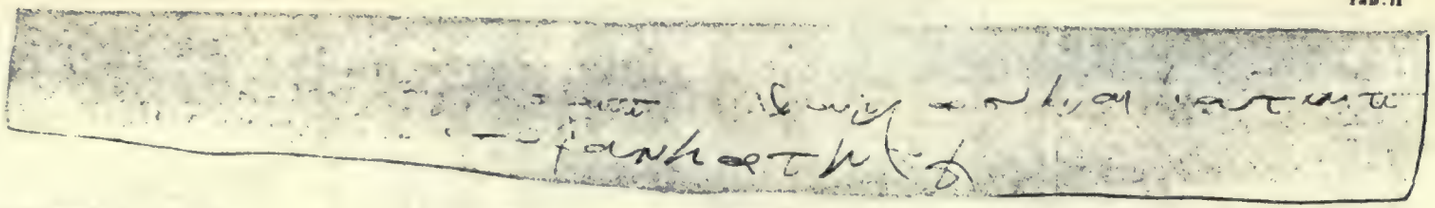

MEMBRANA - N° XVI

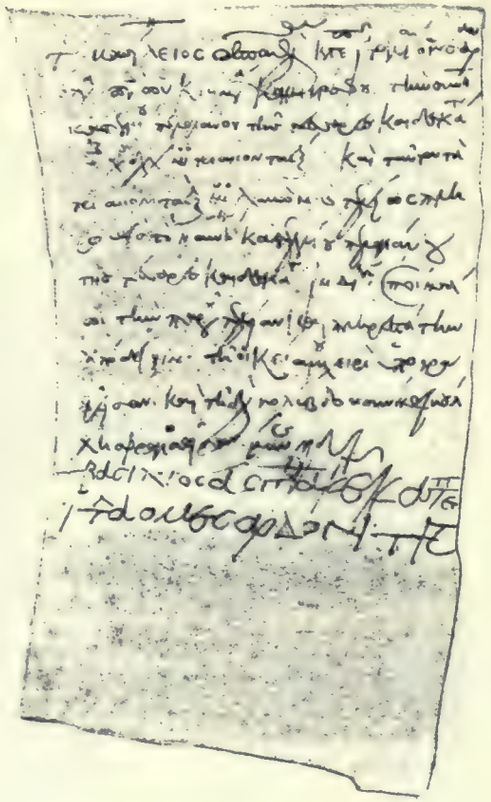

SUBSCRIPTIO MEMBRANAE N° XXI

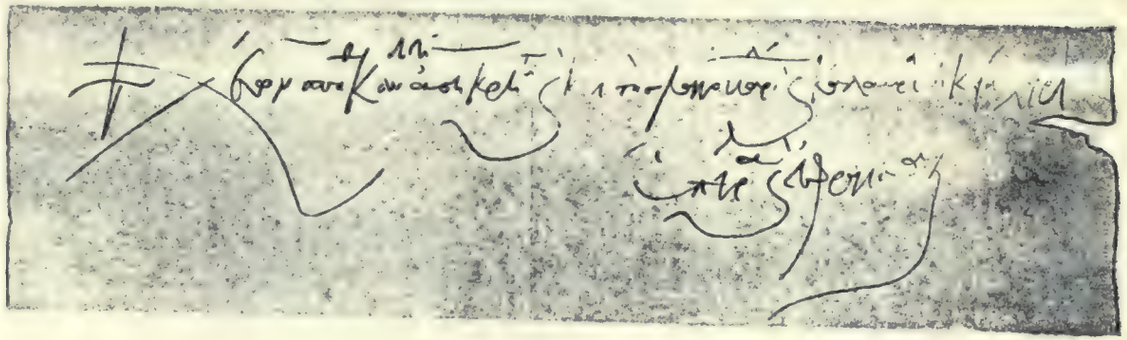

SUBSCRIPTIONES MEMBRANAE N° XXVI

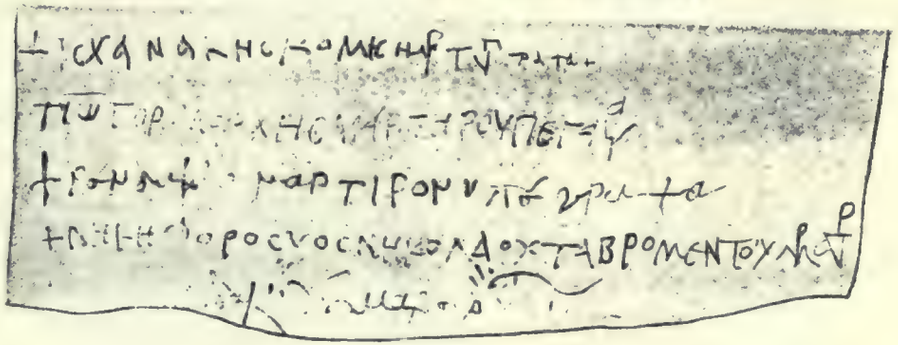

SUBSCRIPTIO MEMBRANAE N° XLII

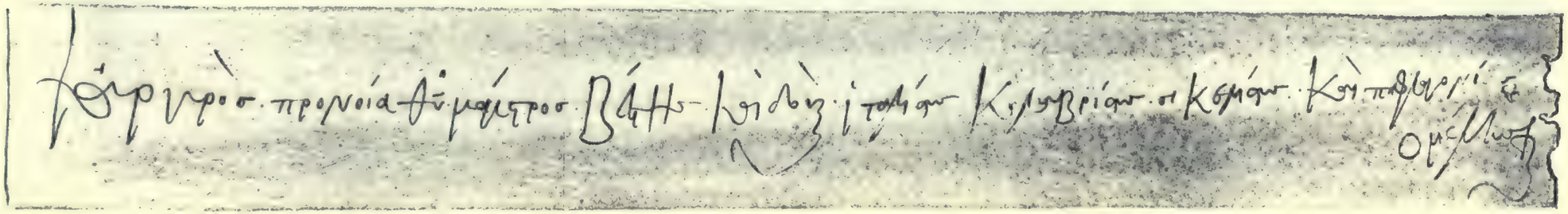

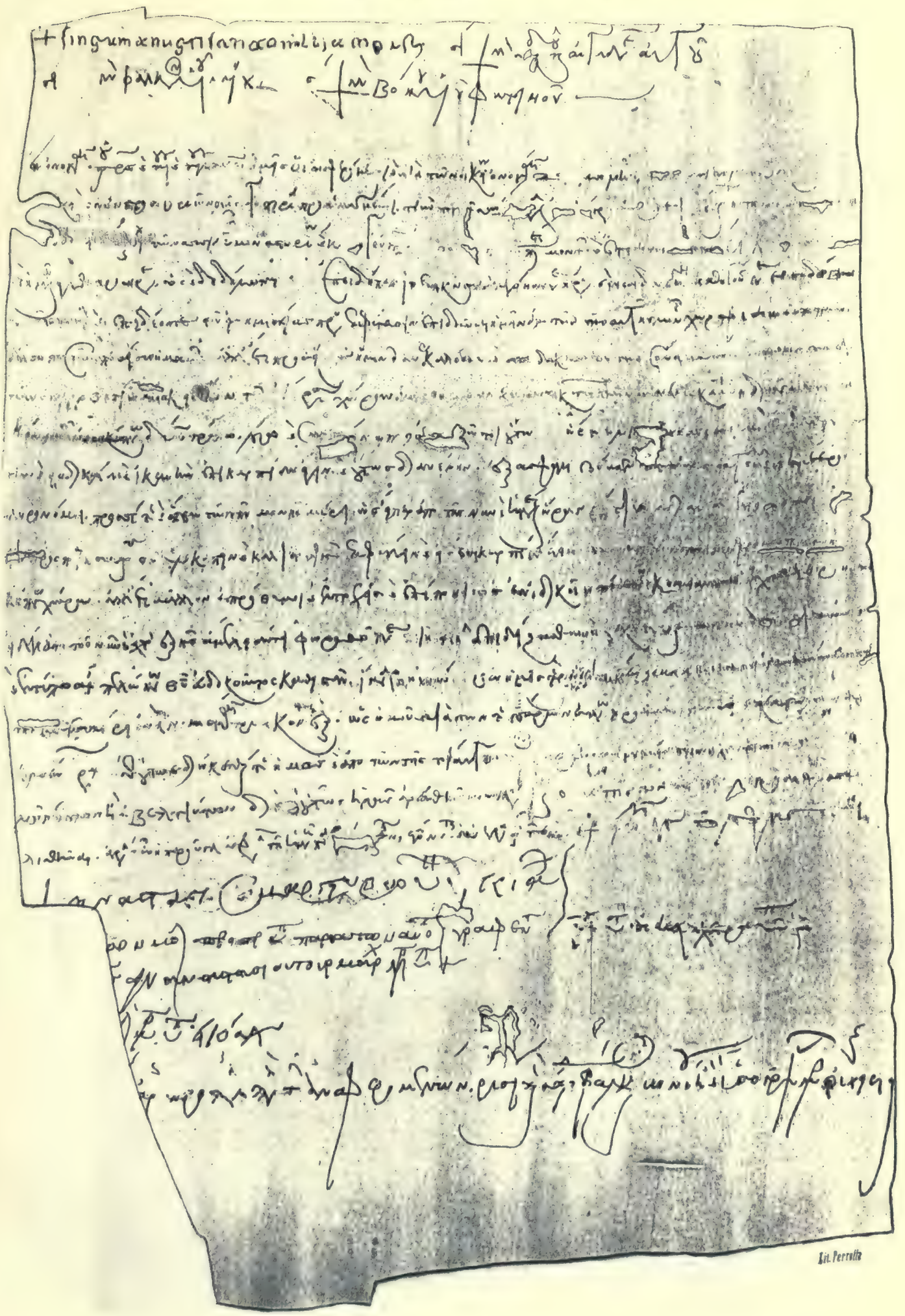

Lit. Perrulla

MEMBRANAE N. LII POSTREMI VERSUS CUM SUBSCRIPTIONE

Tab. IV

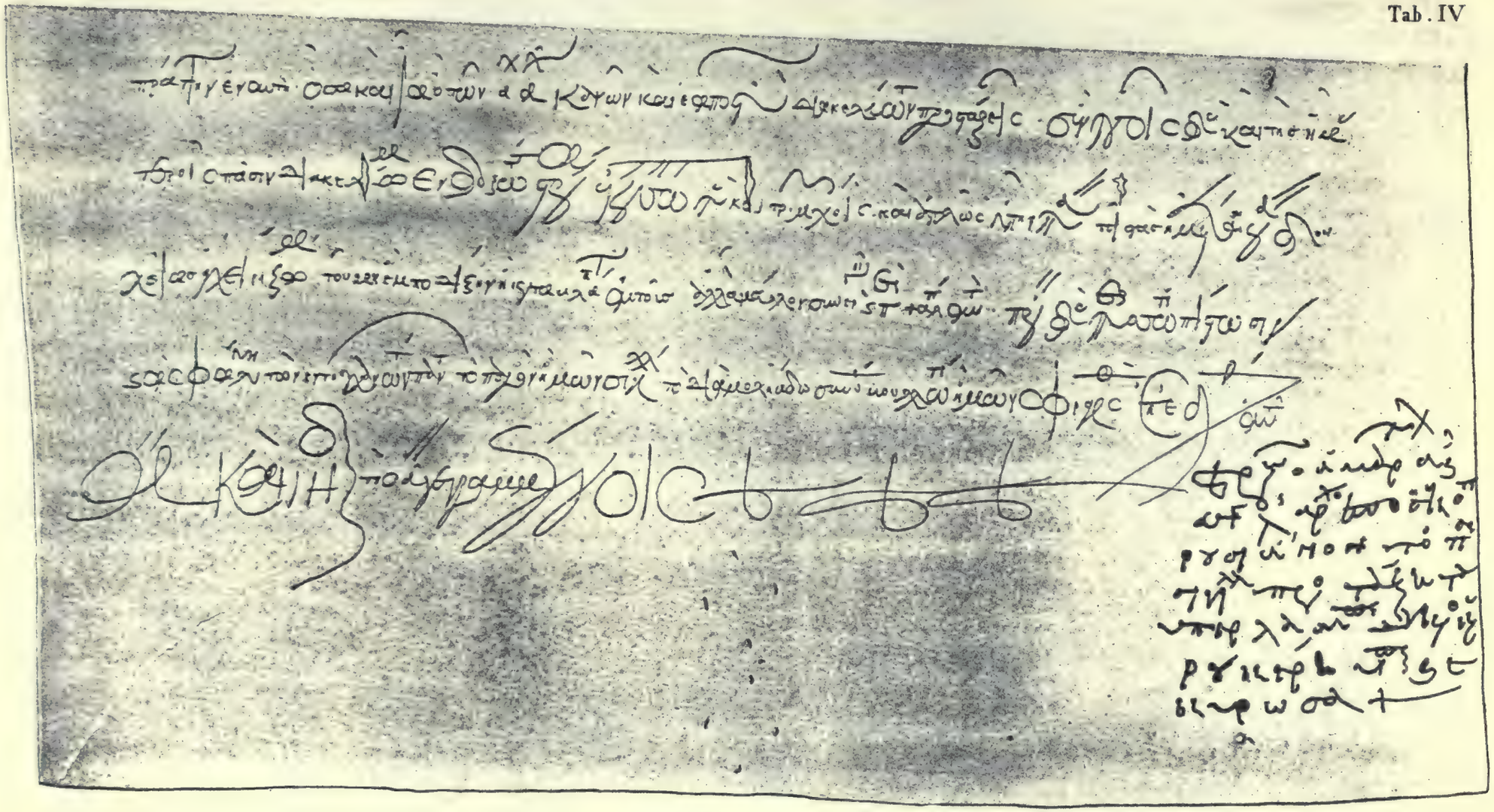

MEMBRANAE N.º LVI PRIORES VERSUS

MEMBRANAE N: LVI PRIORES VERSUS

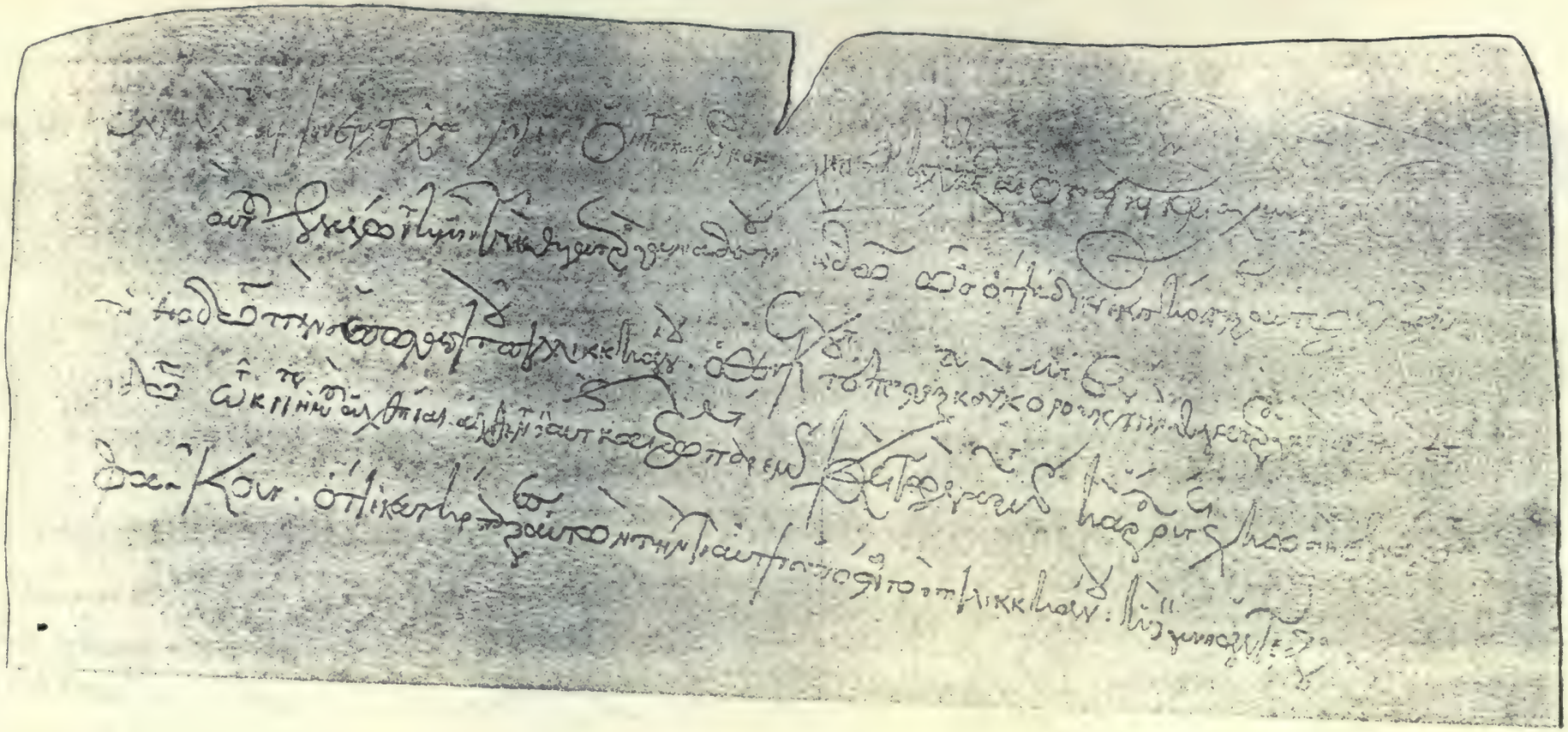

MEMBRANAE N: LXXI PRIORES VERSUS

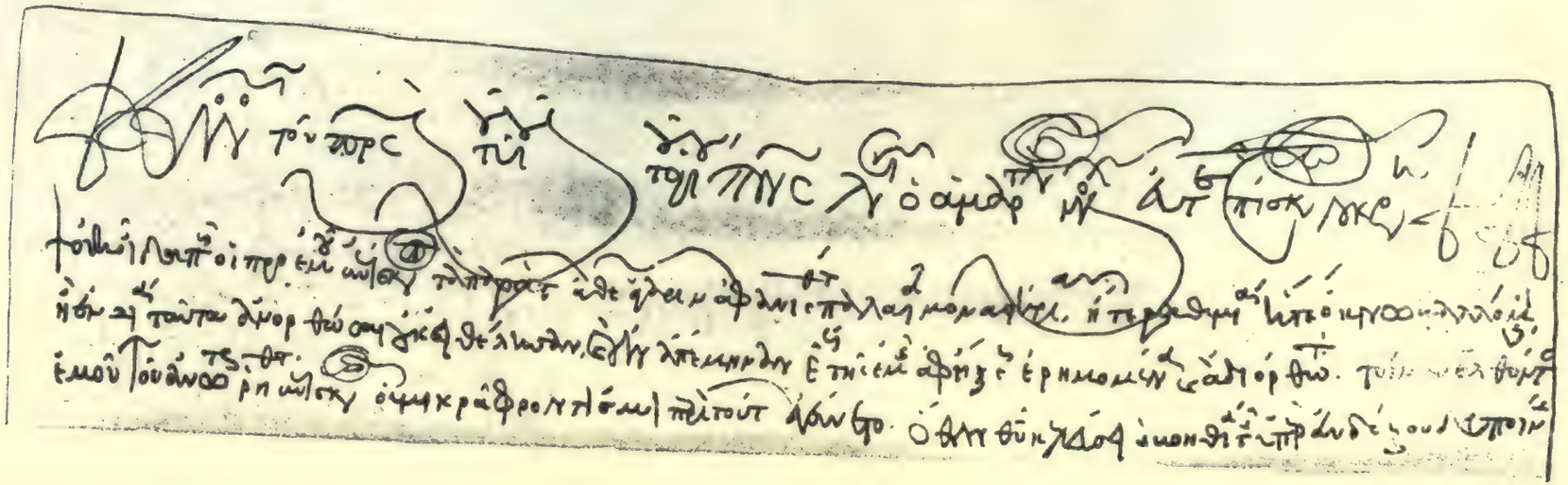

MEMBRANAE N.º LXXII PRIORES VERSUS.

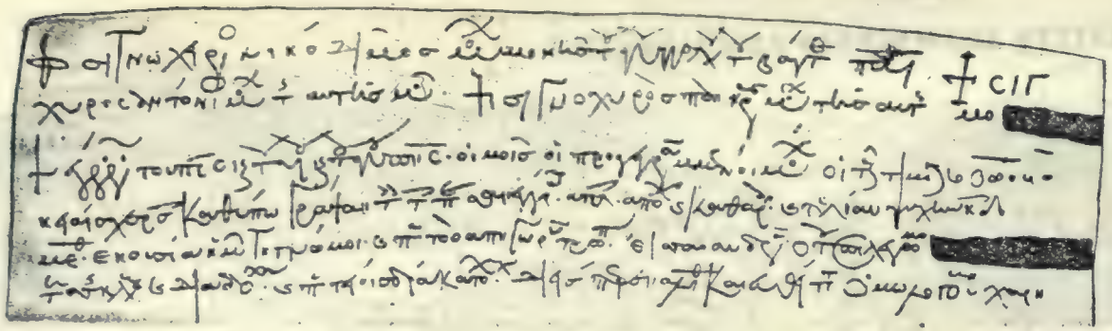

MEMBRANAE N.º CXLVII PRIORES VERSUS. Tab. V

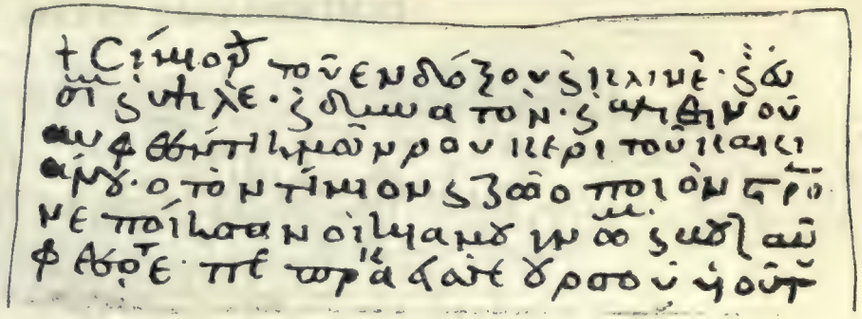

IN MEMBRANA N.º XCIX SUBSCRIPTIO NOTARII.

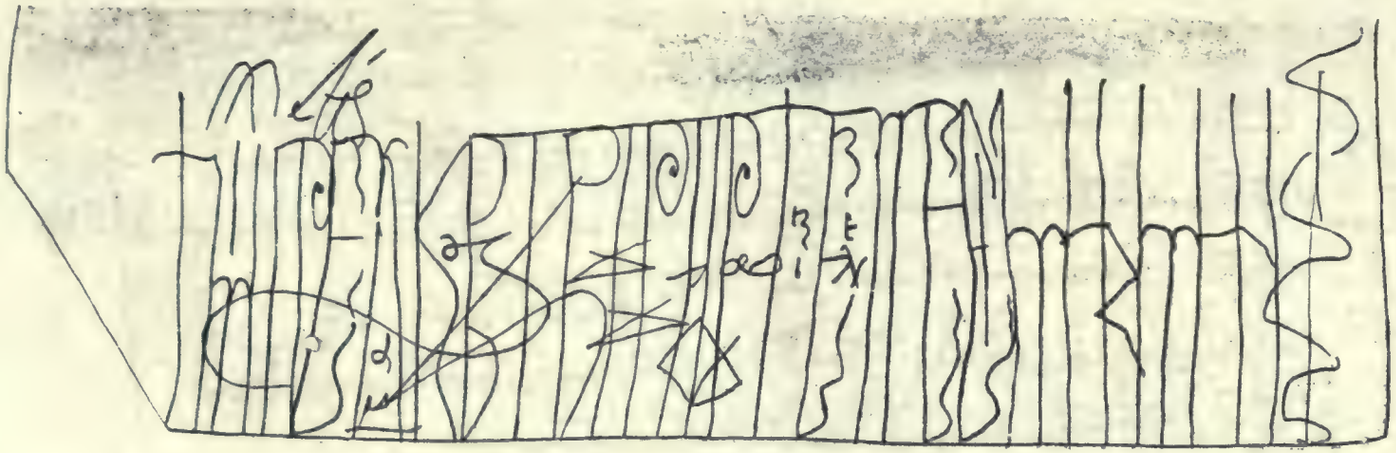

IN MEMBRANA N.º CXII SUBSCRIPTIO NOTARII.

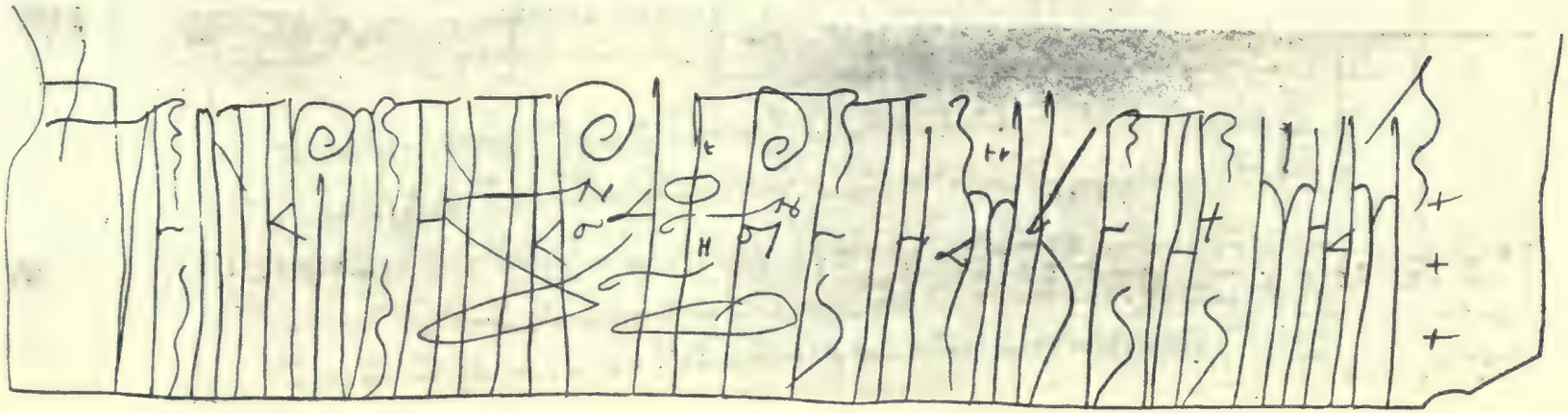

IN MEMBRANAE CXXXIX INITIO SUBSCRIPTIO REGIS ROGERII.

IN MEMBRANAE CXXXIX INITIO SUBSCRIPTIO REGIS ROGERII.

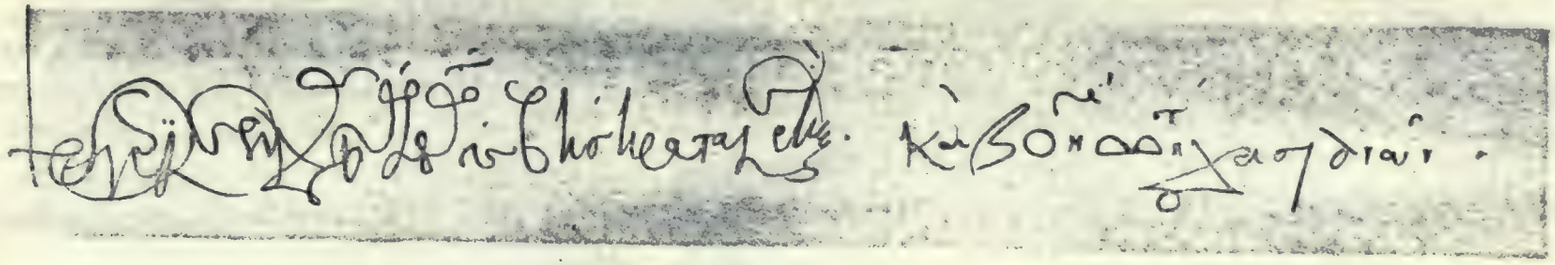

MEMBRANAE N° CXXXVII PRIORES VERSUS.

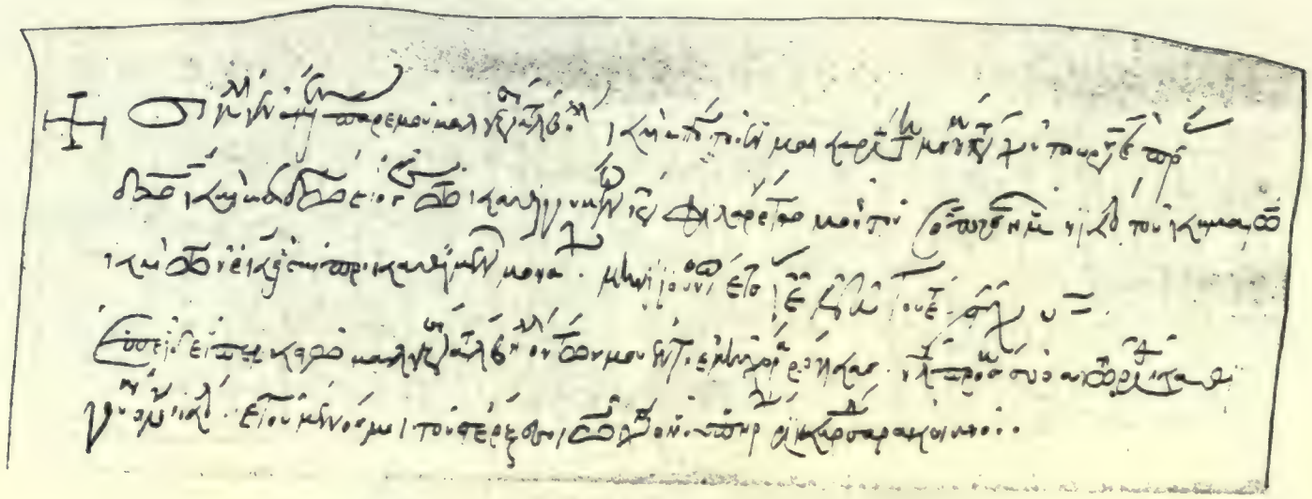

MEMBRANAE N.° CLXVII PRIORES VERSUS.

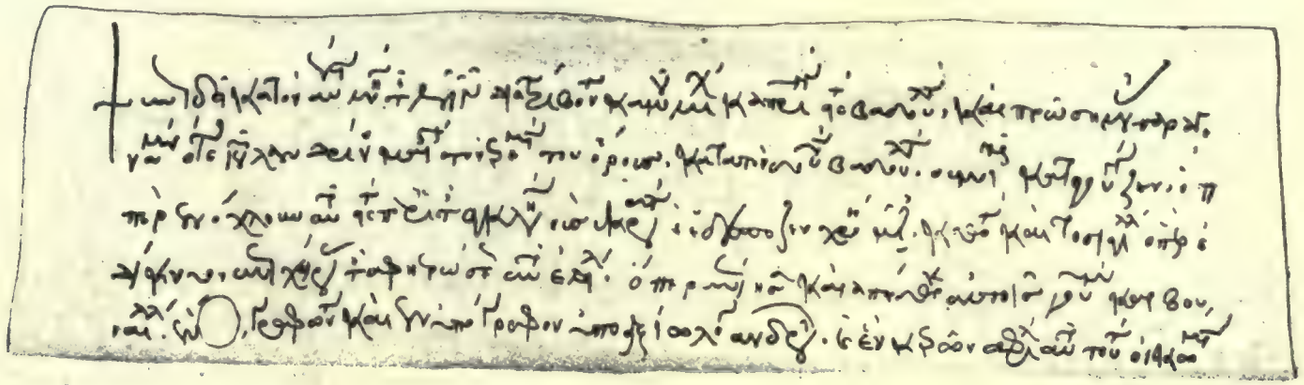

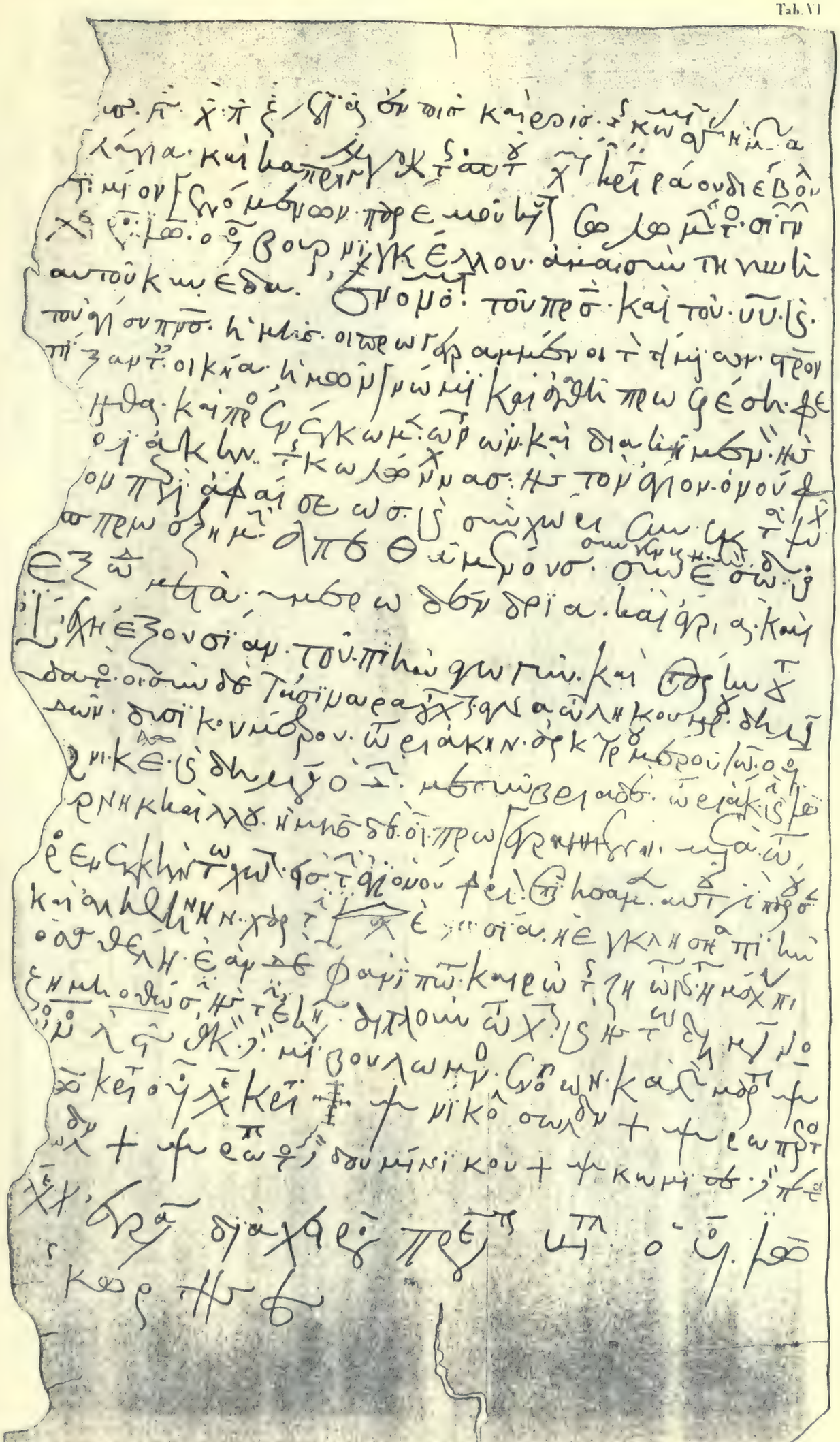

MEMBRANAE N.° CCLXXXVI PRIORES VERSUS

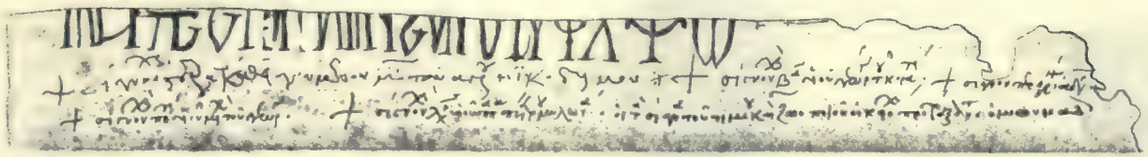

MEMBRANAE N.° CCLXXXVII PRIORES VERSUS

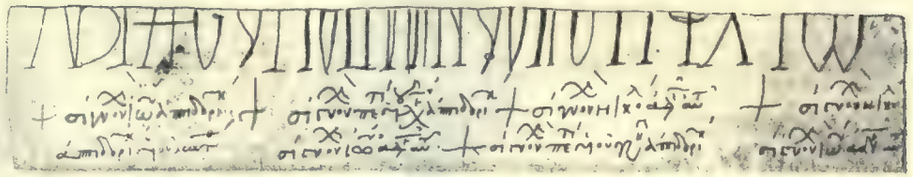

SUBSCRIPTIO NOTARII IN MEMBRANA N.° CLXXX

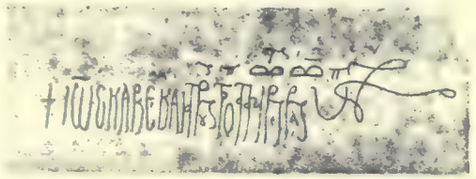

SUBSCRIPTIO NOTARII IN MEMBRANA N.° CCXCV

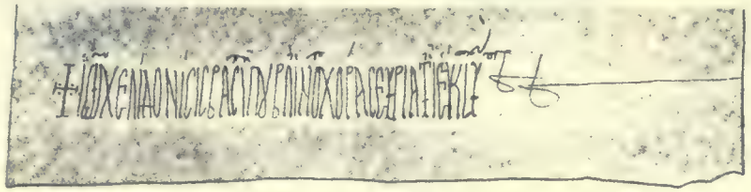

SUBSCRIPTIO NOTARII IN MEMBRANA N.° CCXCVI

MEMBRANAE N.° CCCXVII PRIORES VERSUS.

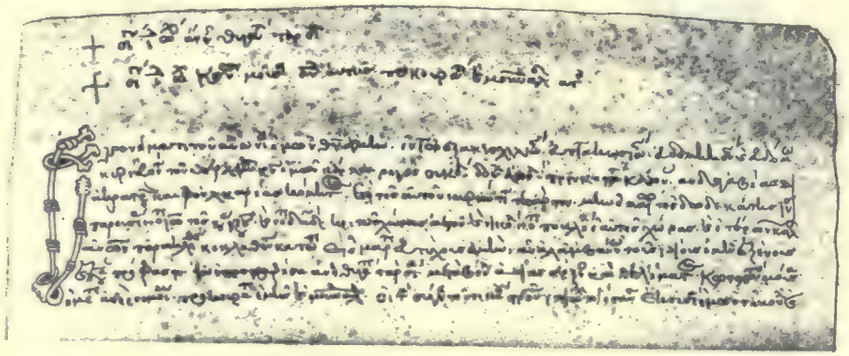

MEMBRANAE N.° CCCXXI PRIORES VERSUS ET SUBSCRIPTIO NOTARII IN EADEM

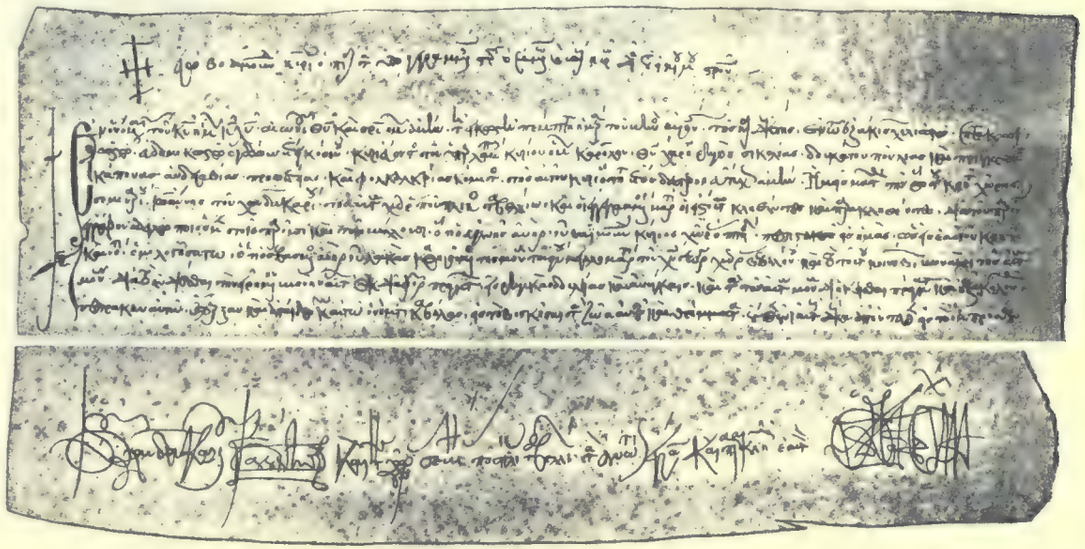

4.

2.

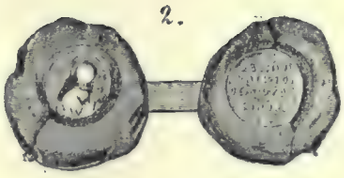

5.

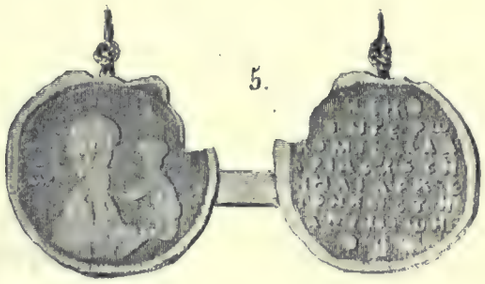

3.

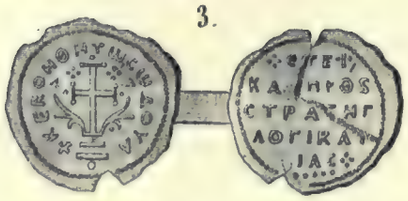

6.

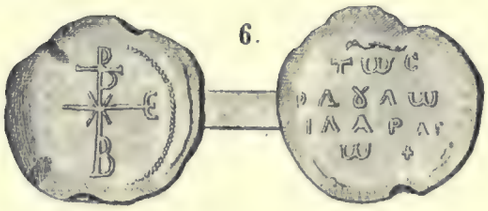

Interpretationem cuiusque sigilli habes in praefatione pag. XXVIII et XXIX.

Ristampa Offset a cura di:
BIBLIOPOLA
VIVARELLI & GULLÀ
ROMA
PIAZZA DI PIETRA, 26

C89040094

SEP 0 7 1991